

ΟΙ ΕΠΙΓΡΑΦΕΣ ΤΟΥ ΩΡΩΠΟΥ

ISSN 1105-7785

ISBN 960-7036-72-7

ΟΙ ΕΠΙΓΡΑΦΕΣ ΤΟΥ ΩΡΩΠΟΥ

ΕΚΔΙΔΟΝΤΑΙ ΥΠΟ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ Χ. ΠΕΤΡΑΚΟΥ

ΕΦΟΡΟΥ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΑΤΤΙΚΗΣ Ε.Τ.

ΓΕΝΙΚΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΕΩΣ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΟΛ. ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

ΑΝΤΕΠΙΣΤ. ΜΕΛΟΥΣ ΤΟΥ INSTITUT DE FRANCE

Στὴ μνήμη
τοῦ Jean Pouilloux

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Εἰσαγωγή	13-16
Βραχυγραφίες	17-22
Ἐπιγραφικά σύμβολα	25

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ

Προξενικά ψηφίσματα 1-275	27-176
---------------------------	--------

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ

Ἐπιγραφές γιὰ τὴν πόλιν καὶ τὸ Ἱερό 276-332	177-253
---	---------

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟ

Ἐπιγραφές ἀναθηματικές 333-501	255-393
Στεφανώσεις καὶ ἀναθήματα ἐπιμελητῶν ἱερῶν 502-510	395-399
Ἀναθέσεις εἰς τὴν Ἀλίαν Νύμφην 511-519	401-407

ΜΕΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟ

Κατάλογοι νικητῶν 520-534	409-440
---------------------------	---------

ΜΕΡΟΣ ΠΕΜΠΤΟ

Ἐπιγραφές ἐπιτύμβιες 535-745γ	441-479
-------------------------------	---------

ΜΕΡΟΣ ΕΚΤΟ

Ἐπιγραφές ποικίλες 746-770	481-486
----------------------------	---------

ΜΕΡΟΣ ΕΒΔΟΜΟ

Ἀρχαῖες μαρτυρίες	487-511
-------------------	---------

ΜΕΡΟΣ ΟΓΔΩΟ

Εὐρετήρια

1. Γενικός Πίνακας Ὄνομάτων	513-545
2. Οἱ Ὠρώπιοι	546-562
3. Οἱ Ξένοι	563-583
4. Οἱ Ῥωμαῖοι	584
5. Οἱ Γλύπτες	584-585
6. Οἱ Ἀρχόντες	585
7. Οἱ Ἱερεῖς τοῦ Ἀμφιαράου	586
8. Εὐρετήριο λέξεων	587-626
9. Ὄνόματα ἱερὰ, ἔθνικα, γεωγραφικά καὶ δημοτικά	627-630
10. Ὄνόματα μηνῶν	630
11. Ἀγωνίσματα	630-632
12. Παραβολὴ κατατάξεως ἐπιγραφῶν	633-640
 Βιβλιογραφία τοῦ Ὠρωποῦ	 641-647
Προέλευση εἰκόνων καὶ πινάκων σχεδίων	649
Πίνακες σχεδίων	653-663
Πίνακες φωτογραφιῶν	1-99

Γράφει καὶ τὸ φροντιστήριον Ἀμφιάρεω ῥήγμα ἱερὸν καὶ θειῶδες.

Φίλοστράτου, *Εἰκόνες* 332, 3

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Ἡ σύνταξη τοῦ συντάγματος. Ἡ ἀρχὴ τῆς ἐνασχόλησής μου μὲ τὶς ἐδῶ ἐπιγραφές ἀνάγεται στὸ 1957, ὅταν ὁ Ἰωάννης Κ. Παπαδημητρίου (1904-1963) μοῦ ἀνέθεσε νὰ καταρτίσω τὸν κατάλογο αὐτῶν ποὺ βρισκόνταν στὸ Ἀμφιάρειο. Τοὺς πρώτους μῆνες τοῦ 1965, ὄντας στὴ Lyon, συνέταξα, ἔχοντας ὡς βάση τὸν κατάλογο, τὸ σύνταγμα τῶν ἐπιγραφῶν τοῦ Ὠρωποῦ. Μὲ εὐχαρίστηση θυμοῦμαι πάντα τὴ διαμονή μου στὴ Lyon, τὴ μαθητεία μου στὸ Institut Fernand Courby, καὶ θεωρῶ εὐνοια τῆς τύχης τὴν παρουσία σ' αὐτὸ τοῦ Jean Pouilloux (1917-1996), τοῦ ὁποίου ἡ φιλική, ἐπιστημονικὴ καὶ πρακτικὴ βοήθεια μοῦ ἐπέτρεψε νὰ ὁλοκληρώσω τὴν πρώτη μορφή τοῦ ἔργου τούτου. Ὄταν γύρισα στὴν Ἑλλάδα συνέχισα νὰ τὸ ἐπεξεργάζομαι μὲ πολὺ ἀργὸ ρυθμὸ. Οἱ διαδοχικὲς κρατικὲς θέσεις μου καὶ οἱ περιστάσεις ποὺ μοῦ δημιουργοῦσε, κατὰ τὸν ἐλεύθερο χρόνο μου, ἡ ὑπηρεσία μου στὸ Δημόσιο ὑπῆρξαν ἡ κύρια αἰτία τῆς βραδύτητας. Μετὰ τὴν ἐπιστροφή μου στὴν Ἀττικὴ, τὸ 1976, ἐπανελάβα τὴ συστηματικὴ μελέτη τῶν ἐπιγραφῶν. Ἐκαμα νέες ἀναγνώσεις καὶ περιγραφές τῶν λίθων, κυρίως τῶν βάθρων, καὶ ὡς τὸ 1985 συνέταξα τὸ ὅλο σύνταγμα γιὰ δεύτερη φορὰ. Τὸ 1991 ἀντέγραψε τὸ κείμενό μου σὲ ἠλεκτρονικὸ ὑπολογιστὴ ἡ παλαιὰ συνεργάτις κυρία Βάσω Ἀποστόλου. Ἡ νέα μορφή του ἔκαμε ἐφικτὴ τὴ λεπτομερὴ θεώρησή του, πράγμα ποὺ δὲν ἦταν δυνατὸν μὲ τὸ δακτυλογραφημένο κείμενό μου. Ἡ ἐργασία αὐτὴ ἀπαίτησε ἱκανὸ χρονικὸ διάστημα.

Ὁ Βασίλειος Λεονάρδος (1857-1930). Ὁ ἐρευνητὴς τοῦ Ἀμφιαρείου ὑπῆρξε ἰδιότυπος στὴ μελέτη του. Ἀσχολήθηκε μονόπλευρα μὲ τὶς ἐπιγραφές τοῦ Ἱεροῦ χωρὶς, οὔτε μιὰ στιγμή, νὰ τὶς θεωρήσει πηγὴ γνώσης γιὰ τὸν Ὠρωπὸ καὶ τὴν ἱστορία του. Παρὰ τὸ ὅτι στὴ νεότητά του ἔδειξε, στὸ βιβλίον του *Ἡ Ὀλυμπία*, ὅτι εἶχε συνθετικὲς ἱκανότητες, δὲν ἀποπειράθηκε νὰ συντάξει παρόμοιο ἔργο καὶ γιὰ τὸ Ἀμφιάρειο, καὶ μὲ τὸ πέρασμα τοῦ χρόνου ἔγινε, ἀπὸ γλωσσικὴ καὶ κοινωνικὴ ἄποψη, ἐντελῶς ἀντιδραστικὸς καὶ ἀπὸ ἐπιστημονικὴ ἄποψη ἰδιότυπος. Ἐπιδιώκοντας τὴν ἀπόλυτη ἐπιστημονικὴ λιτότητα καὶ καθαρότητα, ἐπέτυχε τὸ ἐντελῶς ἀντίθετο ἀποτέλεσμα. Ἐγινε ὄχι δυσνόητος ἀλλὰ ἀκατανόητος, καὶ αὐτὸς εἶναι ὁ λόγος γιὰ τὸν ὁποῖο παρατηρήσεις καὶ διαπιστώσεις τοῦ ἐπιτυχεῖς θὰ παραμείνουν γιὰ πάντα ἄγνωστες. Ἡ ἀνασκαφὴ τοῦ Ἀμφιαρείου γινόταν καὶ αὐτὴ μὲ ἰδιότυπο τρόπο, φρόντιζε ὅμως ὁ ἀνασκαφέας νὰ διασώζει στὰ ἡμερολόγια καὶ τὶς σημειώσεις του πολλὰ στοιχεῖα ποὺ διευκολύνουν τὴ μελέτη τῆς. Γιὰ τὶς ἐπιγραφές ἔδειξε ἰδιαίτερη φροντίδα. Γιὰ κάθε μιὰ ὑπάρχει ἀριθμημένος φάκελος στὰ κατάλοιπά του, στὸ Ἀρχεῖο τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας, εἴτε ἀπλοῦς, περιέχει δηλαδὴ μόνον τὴν περιγραφή τοῦ λίθου, τὸν τόπο εὑρεσης καὶ τὴ μεταγραφή τοῦ κειμένου μὲ λίγες παρατηρήσεις, εἴτε πλήρης μὲ τὰ κείμενα ἐπεξεργασμένα. Οἱ περισσότερες καὶ σημαντικότερες ἀπὸ τὶς ἐπιγραφές ποὺ εἶχε μελετήσῃ δημοσιεύτηκαν ἀπὸ τὸν Μάρκελλο Μισό. Τὸ 1974 πρότεινα στὴν Ἀρχαιολογικὴ Ἑταιρεία νὰ δημοσιευτοῦν οἱ ἀδημοσίευτες ἐπιγραφές ὅπως εἶχαν ἐτοιμαστεῖ ἀπὸ τὸν Βασίλειο

Λεονάρδο. Ἡ πρόταση δὲν ἔγινε δεκτὴ. Στὴν ἐδῶ μελέτη παραθέτω ἀπὸ τὰ κείμενα αὐτὰ ὅ,τι ἔκρινα πὼς εἶναι καὶ σήμερα χρήσιμο, ἰδιαίτερα τοὺς τόπους εὕρεσης τῶν ἐπιγραφῶν καὶ τὶς ἀναγνώσεις ἐκείνων ποὺ χάθηκαν ἢ φθάρηκαν ἐν τῷ μεταξύ, καὶ ἀκόμη συμπληρώσεις καὶ κριτικὲς παρατηρήσεις. Τὰ σχολαστικὰ ὑπομνήματά του σὲ ἀρκετὲς ἐπιγραφές, κουραστικά καὶ παρωχημένα καὶ στίς μέρες του, δὲν μοῦ χρησίμευσαν. Ἡ βιβλιογραφία ἀπὸ τοῦ θανάτου του (27 Ἰουνίου 1930) ἔχει ὑπέρμετρα ἀύξηθεῖ καὶ πολλὰ ζητήματα ποὺ θέτουν οἱ ἐπιγραφές τοῦ Ὁρωποῦ ἔχουν διαφωτισθεῖ. Ὁ κύριος λόγος ὅμως γιὰ τὸν ὁποῖο δὲν μοῦ ἦσαν χρήσιμα εἶναι, ὅτι ἄλλο εἶναι τὸ πνεῦμα καὶ ὁ σκοπὸς τῆς μελέτης μου. Τὶς ἐπιγραφές ποὺ αὐτὴ περιλαμβάνει τὶς βλέπω ὡς κοινωνικὰ στοιχεῖα τοῦ ἀρχαίου Ὁρωποῦ, ὡς μέρη τῆς ἱστορικῆς του εἰκόνας τὴν ὁποία προσπαθῶ νὰ ἀνασυστήσω. Θὰ προσπαθῶ τὴν ἀποψή μου αὐτὴ νὰ τὴν ἐφαρμόσω, ἐφ' ὅσον ὑπάρξει ὁ ἀναγκαῖος χρόνος, σὲ ἄλλη μελέτη γιὰ τὰ ἀρχαῖα μνημεῖα τοῦ Ὁρωποῦ. Οἱ ἀπὸ τοῦ 1976 συνεχεῖς ἀνασκαφές στὴ Σκάλα Ὁρωποῦ ἐπιτρέπουν πλέον τὴν περιγραφή καὶ τῆς πόλης, τῆς ὁποίας τὴν ἱστορία καὶ τοὺς ἀνθρώπους γνωρίζουμε μόνο μέσα ἀπὸ τὸν θαμπὸ καθρέφτη τοῦ Ἱεροῦ.

Τὸ ἔργο τὸ ὁποῖο ἐπετέλεσε ὁ Βασίλειος Λεονάρδος στὸ Ἀμφιάρειο εἶναι μεγάλο καὶ ἐπιστημονικό. Ἡ γιγάντια ἀνασκαφὴ του ἀπὸ τοῦ 1884 μέχρι τοῦ 1930, κατὰ τὴ διάρκεια 23 θερινῶν περιόδων, ἡ ἀποκατάσταση τῶν βάθρων, ἡ ταύτιση τῶν θραυσμάτων, ἡ διατήρηση τῆς μορφῆς τῆς ἀνασκαφῆς χωρὶς ἐπεμβάσεις, ἡ σύνεσή του κατὰ τὴν ἔρευνα τῆς δεξιᾶς ὁχθῆς, εὐκολύνουν τὴ συνέχιση τῆς προσπάθειάς του καὶ τὴν ὁλοκλήρωσή της. Ἡ ἔλλειψη χρόνου δὲν μοῦ ἐπέτρεψε νὰ ἀσχοληθῶ ἀκόμη μὲ τὸ ἔργο αὐτό, τὸ ὁποῖο θὰ δώσει νέες ἐπιγραφές καὶ πολλὰ στοιχεῖα γιὰ τὴ γνώση τῆς ζωῆς στὸ Ἱερό καὶ στὸν Ὁρωπό.

W. Dittenberger - H. G. Lolling. Ἡ ἔκδοση τοῦ ὠρωπίου τμήματος τοῦ τόμου IG VII ἀπὸ τὸν Dittenberger ἔγινε ἐσπευσμένα. Ὁ Lolling διάβασε τὶς ἐπιγραφές τοῦ Ἱεροῦ στὴν κατάσταση στὴν ὁποία βρέθηκαν· τὰ μέλη τῶν βάθρων χωριστὰ καὶ μὲ τὸ γαιῶδες ἴζημα ποὺ κάλυπτε ὀρισμένα ἀκαθάριστο. Οἱ ἐπιγραφές τοῦ Ὁρωποῦ στὸν τόμο εἶναι 290 (235-503, 3498-3500, 4250-4269 καὶ σελ. 744-745). Ὡς τὸν Αὐγούστο τοῦ 1892, ποὺ χρονολογεῖται ὁ πρόλογος τοῦ Dittenberger, δὲν εἶχαν βρεθεῖ ὅλες, περιλαμβάνονται ὅμως ἀρκετὲς ἀπὸ ἐκεῖνες ποὺ δημοσίευσε ὁ Λεονάρδος μέχρι τοῦ Ἀπριλίου τοῦ 1893 (AE 1892, 34-56). Ἀπὸ τὴν τελευταία αὐτὴ μελέτη τῆς πρώτης ἐπιγραφικῆς περιόδου τοῦ ἀνασκαφῆος τοῦ Ἱεροῦ δὲν ἐπωφελήθηκε ὁ Dittenberger, ὁ ὁποῖος γινώριζε τὶς δημοσιεύσεις του μέχρι καὶ τῆς AE 1889 (τυπ. 14 Ἀπρ. 1890), 1891 (τυπ. 12 Αὐγ. 1891), ΠΑΕ 1888 (τυπ. 1889). Ὁ Λεονάρδος ἦταν ἔξ ἀρχῆς ἐνήμερος τῆς προόδου τῆς ἐκτύπωσης τοῦ τόμου VII· στὴ μελέτη του AE 1892, 34, 61 λέγει γιὰ τὰ ψηφίσματα **188-191** ὅτι «ἐτοιμα ὄντα δὲν καταχωρίζονται ἐνταῦθα, ἅτε τετυπωμένα ἐν ταῖς ὑπὸ Dittenberger ἐκδοθησομέναις IGS (Nº 283-286 κλπ)».

Τῆς ἐργασίας τοῦ Lolling στὸ Ἱερό γιὰ τὴ μελέτη τῶν ἐπιγραφῶν, δὲν σώζεται καμία μνεία τοῦ Λεονάρδου στὰ ἡμερολόγια του οὔτε ἀλλοῦ. Ὁ προσωπικὸς του τόμος τῶν IG VII, ὅπου ὑπῆρχαν σημειώσεις του, δὲν βρίσκεται στὴν Ἑλλάδα. Κατὰ διήγηση τοῦ Eugene Vanderpool πρὸς ἐμένα, μετὰ τὸν θάνατο τοῦ Λεονάρδου οἱ κληρονόμοι του ἔκαμαν, στὸ Ἐπιγραφικὸ Μουσεῖο, δημόσια ἐκποίηση τῶν βιβλίων του καὶ τὸν τόμο τῶν IG VII ἀγόρασε ὁ Sterling Dow.

Ὅσο μπορῶ νὰ κρίνω, ἡ σιωπὴ τοῦ Λεονάρδου ὡς πρὸς τὸν Lolling καὶ τὸν Dittenberger ὀφείλεται σὲ δυσαρέσκεια γιὰ τὴν παρέμβασή τους στὸ προσωπικὸ του ἔργο, δυσαρέσκεια τὴν ὁποία δὲν ἐξωτέρικευσε. Ἐπιγραφές ποὺ βρέθηκαν τὴν πρώτη χρονιά τῆς ἀνασκαφῆς (1884) δημοσιεύθηκαν ἀπὸ τὸν Σπυρίδωνα Βάση (**308**) καὶ τὸν Στέφανο Α. Κουμανούδη (**520, 524, 525, 526, 528**), διότι ὁ Λεονάρδος μετεῖχε τῆς ἀνασκαφῆς ὡς βοηθὸς τοῦ Σπυρίδωνος

Φιντικλή. Από την επόμενη χρονιά (1885) το Συμβούλιο της Έταιρείας εμπιστεύεται πλήρως στον νέο Έφορό του την ανασκαφή και την επιστημονική παρουσίασή της.

Παρά τα ελαττώματα της δημοσίευσης των επιγραφών του Ώρωπου από τον Dittenberger, επισημαίνονται στα υπομνήματα, και την τοπογραφική ως επί το πλείστον κατάταξή τους, το έργο παρουσιάζει αρετές που δεν επιτυγχάνουν οι σημερινοί εκδότες. Η ακρίβεια των εκεί επιγραφικών κειμένων, ανεξαρτήτως των αναγκαστικών παραγνώσεων, συναντάται μόνο στις εκδόσεις των φιλολογικών κειμένων της ίδιας εποχής.

Η χρονολόγηση. Η ακριβής χρονολόγηση των προξενικών ψηφισμάτων του Ώρωπου είναι αδύνατη, με τα στοιχεία που διαθέτουμε. Ακολούθησα, όσο έκρινα χρήσιμο, την τελευταία χρονολόγηση των αρχόντων του Κοινού, λαμβάνοντας υπόψη τη θέση των αχρονολόγητων ψηφισμάτων επάνω στα βάθρα του Ιεροῦ και το βοηθητικό κριτήριο του σχήματος των γραμμών. Όπως παρατηρεί κανείς, ανάμεσα στα 218 όπωσδήποτε ἄρτια ψηφίσματα δημιουργούνται ομάδες αχρονολογήτων με στενή χρονική αλληλουχία. Για να μη διασπαστεί η αλληλουχία αυτή περιέλαβα στα ψηφίσματα του Ώρωπου και τα ψηφίσματα του Κοινού. Τα προσωπογραφικά στοιχεία εξ ἄλλου περιορίζουν την περίοδο την οποία καλύπτουν τα περισσότερα ψηφίσματα στη διάρκεια δύο γενεών, από της δεύτερης δεκαετίας του δεύτερου μισού του 3ου αἰ. π.Χ. μέχρι και της δεύτερης δεκαετίας του 2ου αἰ. π.Χ.

Η βιβλιογραφία. Κύριο μέλημά μου κατά τη σύνταξη του παρόντος υπήρξε η γλωσσική ακρίβεια των κειμένων και η χρονολογική και ιστορική τους τοποθέτηση. Η βιβλιογραφία που συνοδεύει τα λήμματα και τα σχόλια είναι ουσιαστική· δεν είναι εξαντλητική, με την έννοια και τη θέση που ἔφθασε να έχει διεθνῶς στις πανεπιστημιακές διatribές. Δεν μνημονεύω μελέτες ή γνώμες οι οποίες αποτελούν επαναλήψεις και άνωφελές μνείες· ἔξαιρώ μόνο, για λόγους μεθοδολογικούς, μερικά μη ουσιαστικά είδησεογραφικά λήμματα του SEG.

Η απεικόνιση των μνημείων. Η μορφή των λίθων επάνω στους οποίους είναι χαραγμένες οι επιγραφές είναι στοιχείο γνώσης του αρχαίου κόσμου, όπως και τα κείμενα τα οποία φέρουν. Τα βάθρα των αγαλμάτων του Ἀμφιαρείου αποτελούν μοναδική μνημειακή σειρά, περιγράφονται με λεπτομέρειες και απεικονίζονται σχεδιαστικά. Το τμήμα αυτό της μελέτης ἄς θεωρηθεῖ ότι αποτελεί μέρος της δημοσίευσης της τοπογραφίας του Ιεροῦ. Σὲ ἄλλο σημείο του βιβλίου μνημονεύονται όσοι ἐκπόνησαν τὰ σχέδια που περιέχονται σ' αυτό. Τα περισσότερα φιλοτεχνήθηκαν από τη ζωγράφο κυρία Μανόλια Σκουλούδη. Η ακρίβειά τους και η πιστή απόδοση των επιγραφών δίδουν την πραγματική εἰκόνα των βάθρων του Ιεροῦ, ἡ οποία πιστεύω ότι θα αποτελεί πρότυπο για τις απεικονίσεις παρόμοιων μνημείων.

Οἱ πίνακες σχεδίων Γ'-Δ' περιέχουν τὰ σημεία τὰ οποία μεταχειρίστηκε ὁ Λεονάρδος για να ὁρίσει ἀκριβῶς τοὺς τόπους εὑρεσης τῶν ἐπιγραφῶν. Ὁ πίνακας Ε' ἀποτελεῖ τὸ συνοπτικὸ εὔρετήριο τῶν χαραγμένων στὰ βάθρα κειμένων.

Η έκδοση τοῦ συντάγματος. Η σύνταξή του με ἀπασχόλησε σὲ μεγάλο μέρος τοῦ βίου μου. Η έκδοσή του ἀπὸ τὴν Ἀρχαιολογικὴ Ἑταιρεία, ἡ οποία διὰ τοῦ Βασιλείου Λεονάρδου καὶ τῶν ἀειμνήστων προκατόχων μου Γραμματέων ἀποκάλυψε καὶ συντήρησε τὸ Ἱερό, ἀποτελεῖ ἀπόδοση μέρους τοῦ χρέους της πρὸς αὐτό.

Τὸν ἔλεγχο καὶ τὴν συμμόρφωση τοῦ ἠλεκτρονικοῦ χειρογράφου ἔκαμε ἡ κυρία Βούλα Μπαρδάνη ἡ οποία, ἀπαλλαγμένη ἀπὸ τὴ δική μου προκατάληψη πρὸς τὸ κείμενο, ἐπεσήμανε ἀβλεψίες τῶν ὁποίων ἡ οἰκειότης μου με αὐτὸ με ἐμπόδιζε νὰ ἰδῶ. Η βοήθειά της υπῆρξε σημαντικὸς παράγων γιὰ τὴ δημοσίευση τοῦ παρόντος.

Για την πραγματοποίηση της έκδοσης η κυρία Κλειώ Δάκαρη κατέβαλε μεγάλους κόπους και πέτυχε την αριότητα, πράγμα πολύ δύσκολο σέ έργα όπως τὸ ἐδῶ.

Τί ἀπομένει. Ὁ ἀρχαῖος Ὡρωπὸς γίνεται βαθμὴδὸν γνωστὸς ἀπὸ τὶς ἀποσπασματικὲς ἀνασκαφὲς τῆς Ὑπηρεσίας στὴ Σκάλα καὶ στὴν περιοχὴ τῆς Ὡρωπίας. Ἡ ἐκ νέου ἀνασκαφὴ τῆς ἀριστερῆς καί, κυρίως, τῆς δεξιᾶς ὁχθῆς τοῦ Ἀμφιαρείου θὰ ὁλοκληρώσει τὸ ἔργο πού ἄρχισε πρὶν ἀπὸ 112 χρόνια ἡ Ἀρχαιολογικὴ Ἑταιρεία διὰ τοῦ Ἐφόρου τῆς Βασιλείου Λεονάρδου.

Ἀθῆναι, 11 Μαρτίου 1997

ΥΣΤΑΤΕΣ ΠΡΟΣΘΗΚΕΣ. Μετὰ τὴ σελίδωση τοῦ βιβλίου βρέθηκαν λίγες ἀκόμη νέες ἐπιγραφές (745β, 745γ, 769, 770) καὶ διαπίστωσα ὅτι ἡ 714 δὲν εἶναι τοῦ Ὡρωποῦ, παρὰ τὸ ὅτι βρέθηκε στὴ Σκάλα.

Βρέθηκε ἀκόμη, ὡς κάλυμμα τάφου στὸ ἀνατολικὸ νεκροταφεῖο τῆς πόλης, στήλη ἐλλιπὴς κατὰ τὸ δεξιὸ μισό, μὲ ἀθηναῖκό ψήφισμα πού χρονολογεῖται ἀπὸ τὸν ἄρχοντα Λεύκιο Ραμνούσιο νεότερο· τὸ ψήφισμα ἐπιγράφεται Σύμφωνον Ὡρω[πίων καὶ Ἀθηναίων:]. Ἡ ἐδῶ δημοσίευσή του θὰ ἔφερε καθυστέρηση στὴν κυκλοφορία τοῦ τόμου γιὰ ἀπροσδιόριστο χρονικὸ διάστημα. Ἐκτὸς τούτου ἐλπίζω νὰ βρεθεῖ καὶ τὸ τμῆμα τῆς στήλης πού λείπει, ὥστε τὸ ψήφισμα νὰ παρουσιαστῇ πλήρες.

ΒΡΑΧΥΓΡΑΦΙΕΣ

AA	<i>Archäologischer Anzeiger</i>
AAA	Ἀρχαιολογικά Ἀνάλεκτα ἐξ Ἀθηνῶν
AΔ	Ἀρχαιολογικὸν Δελτίον
AE	Ἀρχαιολογικὴ Ἐφημερίς
Agora XV	B. D. Meritt - J. S. Traill, <i>The Athenian Agora XV: The Athenian Councillors</i> (Princeton 1974)
Agora XIX	G. V. Lalonde - M. K. Langdon - M. B. Walbank, <i>The Athenian Agora XIX: Horoi, Poletai Records, Leases of Public Lands</i> (Princeton 1991)
Aleshire, Asklepieion	Sara B. Aleshire, <i>The Athenian Asklepieion</i> (Amsterdam 1989)
AM	<i>Mitteilungen des Deutschen Archäologischen Instituts. Athenische Abteilung</i>
Ἀμφιάρειο Ὠρωποῦ	B. X. Πετράκου, <i>Τὸ Ἀμφιάρειο τοῦ Ὠρωποῦ</i> ² (Ἀθήνα 1992)
AnzWien	<i>Anzeiger. Österreichische Akademie der Wissenschaften in Wien</i>
APF	J. K. Davies, <i>Athenian Propertied Families</i> (Oxford 1971)
Ἀρχαῖες Ἐπιγραφές	Σ. Ν. Κουμανούδη - Ἀ. Π. Ματθαίου, <i>Ἀρχαῖες ἐλληνικὲς ἐπιγραφές</i> (Ἀθήνα 1986)
ArchPF	<i>Archiv für Papyrusforschung und verwandte Gebiete</i>
BCH	<i>Bulletin de Correspondance Hellénique</i>
Bechtel, HP	F. Bechtel, <i>Die historischen Personennamen des Griechischen bis zur Kaiserzeit</i> (Halle 1917)
Berichte	<i>Berichte über die Verhandlungen der Königlich Sächsischen Gesellschaft der Wissenschaften zu Leipzig, Philologisch - Historische Classe</i>
Blanck, Wiederverwendung	H. Blanck, <i>Wiederverwendung alter Statuen als Ehrendenkmäler bei Griechen und Römern</i> , <i>StA</i> 11 (Roma 1969)

<i>Boiotika</i>	<i>Boiotika. Vorträge vom 5. Internationalen Böotien-Kolloquium zu Ehren von Prof. Dr. Siegfried Lauffer, München 13.-17. Juni 1986</i> (München 1989)
<i>BSA</i>	<i>The Annual of the British School at Athens</i>
<i>Bull. Épigr.</i>	<i>Bulletin Épigraphique</i>
<i>Choix</i>	J. Pouilloux (ἐκδ.), <i>Choix d'inscriptions grecques</i> (Paris 1960)
<i>CIG</i>	<i>Corpus Inscriptionum Graecarum</i>
<i>CIL</i>	<i>Corpus Inscriptionum Latinarum</i>
Collitz-Bechtel, <i>SGDI</i>	H. Collitz-F. Bechtel, <i>Sammlung der griechischen Dialekt-Inschriften</i> (Göttingen 1884-1915)
Dürrbach, <i>De Oropo</i>	F. Dürrbach, <i>De Oropo et Amphiaraei sacro</i> (Paris 1890)
ΔΧΑΕ	<i>Δελτίον Χριστιανικῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας</i>
Ἐπιγραφικά	B. Χ. Πετράκου, <i>Ἐπιγραφικά τοῦ Ὠρωποῦ</i> (Ἀθήναι 1980)
Ἐπιγραφικὴ Ὠρωποῦ	B. Χ. Πετράκου, <i>Ἡ ἐπιγραφικὴ τοῦ Ὠρωποῦ καὶ τοῦ Ραμνοῦντος, Πρακτικὰ τοῦ Ἡ' Διεθνoῦς Συνεδρίου Ἑλληνικῆς καὶ Λατινικῆς Ἐπιγραφικῆς, Ἀθήνα 3-9 Ὀκτωβρίου 1982 Α'</i> (Ἀθήνα 1984) 309-336
Ἐφημερίς	<i>Ἐφημερίς Ἀρχαιολογική</i>
<i>FD</i>	<i>Fouilles de Delphes</i>
Feyel, <i>Polybe</i>	M. Feyel, <i>Polybe et l'histoire de Béotie au IIIe siècle avant notre ère</i> (Paris 1942)
Feyel, <i>Contribution</i>	M. Feyel, <i>Contribution à l'épigraphie béotienne</i> (Le Puy 1942)
<i>FGH</i>	F. Jacoby, <i>Die Fragmente der griechischen Historiker</i>
Frazer, <i>Pausanias</i>	J. G. Frazer, <i>Pausanias' Description of Greece I-VI</i> (London 1898)
<i>GGA</i>	<i>Göttingische Gelehrte Anzeigen</i>
Ghiron-Bistagne	Paulette Ghiron-Bistagne, <i>Recherches sur les acteurs dans la Grèce antique</i> (Paris 1976)
<i>GrRomByzSt</i>	<i>Greek, Roman and Byzantine Studies</i>
<i>Hellenica</i>	L. Robert, <i>Hellenica. Recueil d'épigraphie, de numismatique et d'antiquités grecques I-XIII</i> (Paris 1940-1965)
Hoffmann, <i>GD</i>	O. Hoffmann, <i>Die griechischen Dialekte in ihrem historischen Zusammenhange mit den wichtigsten ihrer Quellen dargestellt</i> (Göttingen 1891-1898)
Holleaux, <i>Études</i>	M. Holleaux, <i>Études d'épigraphie et d'histoire grecques I-VI</i> (Paris 1938-1968)

- Hyettos* R. Étienne-D. Knoepfler, *Hyettos de Béotie et la chronologie des archontes fédéraux entre 250 et 171 avant J.-C.*, BCH Suppl. III (Paris 1976)
- ID* *Inscriptions de Délos*
- IG* Inscriptiones Graecae
- I. Priene* F. Hiller v. Gaertringen, *Inchriften von Priene* (Berlin 1906)
- IvO* W. Dittenberger-K. Purgold, *Die Inschriften von Olympia, Olympia V* (Berlin 1896)
- JdI* *Jahrbuch des Deutschen Archäologischen Instituts*
- Jeffery, *LSAG* Lilian H. Jeffery, *The Local Scripts of Archaic Greece* (Suppl. υπό A. W. Johnston)² (Oxford 1990)
- JHS* *The Journal of Hellenic Studies*
- ΘΠ* Σ. Ν. Κουμανούδη, *Θηβαϊκή προσωπογραφία* (Αθήναι 1979)
- Kaibel, *EG* G. Kaibel, *Epigrammata Graeca ex Lapidibus Conlecta* (Berlin 1878)
- Keil, *SIB* K. Keil, *Sylloge Inscriptionum Boeoticarum*
- Keil, *SIB 2* K. Keil, *Zur Sylloge Inscriptionum Boeoticarum*
- Knoepfler, Oropos D. Knoepfler, Oropos, colonie d'Érétrie. Histoire et archéologie, *Les Dossiers* 94 (Mai 1985) 50-55
- Knoepfler, Le décret de Pandios D. Knoepfler, Un document attique à reconsidérer: Le décret de Pandios sur l'Amphiaraiion d'Oropos, *Chiron* 16 (1986) 71-98
- Knoepfler, *La vie de Ménédème* D. Knoepfler, *La vie de Ménédème d'Érétrie de Diogène Laërce* (Basel 1991)
- Knoepfler, Mummius D. Knoepfler, L. Mummius Achaicus et les cités du golfe euboïque: À propos d'une nouvelle inscription d'Érétrie, *MusHelv* 48 (1991) 252-280
- Knoepfler, Pentétèris D. Knoepfler, Adolf Wilhelm et la pentétèris des Amphiaraiia d'Oropos. Ré-examen de A. P. LIV 7 à la lumière du catalogue IG VII 414 et SEG 1, 126 év M. Piérart (ἐκδ.), *Aristote et Athènes* (Paris 1993) 279-302
- Kyle, *Athletics* D. G. Kyle, *Athletics in Ancient Athens* (Leiden 1987)
- Le Bas, *Inscr. II 3* Ph. Le Bas-W. H. Waddington, *Voyage archéologique en Grèce et en Asie Mineure pendant 1843 et 1844. II: Inscriptions grecques et latines I-III* (Paris 1847-1876). II 3: *Béotie, Phocide, Étolie, Acarnanie, Épire, Thessalie, Macédoine, Thrace, Colonies du Pont-Euxin*

- LGPN* *A Lexicon of Greek Personal Names*
- Linders, *Artemis* Tullia Linders, *Studies in the Treasure Records of Artemis Brauronia Found in Athens* (Stockholm 1972)
- Loewy, *IGB* E. Loewy, *Inscripfen griechischer Bildhauer* (Leipzig 1885)
- Löhr, *Statuenbasen* Chr. Löhr, *Die Statuenbasen im Amphiareion von Oropos*, *AM* 108 (1993) 183-212
- Maier, *GMI* F. G. Maier, *Griechische Mauerbauinschriften I-II* (Heidelberg 1959-1961)
- Marcadé, *Signatures* J. Marcadé, *Recueil des signatures de sculpteurs grecs I-II* (Paris 1953-1957)
- Michel, *Recueil* Ch. Michel, *Recueil d'inscriptions grecques* (Bruxelles 1897-1900)
- Moretti, *ISE* L. Moretti, *Iscrizioni storiche ellenistiche I-II* (Firenze 1967-1976)
- Mørkholm, *EHC* O. Mørkholm, *Early Hellenistic Coinage. From the Accession of Alexander to the Peace of Apamea, 336-188 B.C.* (Cambridge 1991)
- MusHelv* *Museum Helveticum*
- NumChron* *The Numismatic Chronicle*
- O'Connor J. B. O'Connor, *Chapters in the History of Actors and Acting in Ancient Greece* (Chicago 1908)
- ÖJh* *Jahreshefte des Österreichischen Archäologischen Institutes in Wien*
- OGIS* G. Dittenberger, *Orientis Graeci Inscriptiones Selectae* (Lipsiae 1903-1905)
- Oikonomides, *The Land of Oropos* A. Oikonomides, *Defeated Athens. The Land of Oropos, Caesar and Augustus. Notes on the Sources for the History of the Years 49-27 B.C.*, *AncWorld* 2 (1979) 97-103
- OMS* L. Robert, *Opera Minora Selecta* (Amsterdam 1969-1990)
- Ὁ Ὠρωπός B. X. Πετράκου, *Ὁ Ὠρωπός καὶ τὸ Ἱερόν τοῦ Ἀμφιαράου* (Ἐν Ἀθήναις 1968)
- PA* J. Kirchner, *Prosopographia Attica* (Berolini 1901-1903)
- PAA* J. S. Traill, *Persons of Ancient Athens* (Toronto 1994 →)
- ΠΑΕ* *Πρακτικά τῆς ἐν Ἀθήναις Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας*
- Pélékidis, *Éphébie* Chr. Pélékidis, *Histoire de l'éphébie attique des origines à 31 avant J.-C.* (Paris 1962)

- Parenti Iride Parenti, Per una nuova edizione della "Prosopographia Histrionum Graecorum", *Dioniso* 35 (1961) 5-29
- Πρακτικά Η' Συνεδρίου Πρακτικά τοῦ Η' Διεθνoῦς Συνεδρίου Ἑλληνικῆς καὶ Λατινικῆς Ἐπιγραφικῆς, Ἀθήνα 3-9 Ὀκτωβρίου 1982 Α' - Β' (Ἀθήνα 1984-1987)
- Preller, *Berichte* 1852, 1854 L. Preller, Über Oropos und das Amphiaraeion· Nachträge zu seinem Aufsatz über Oropos, *Berichte* 4 (1852) 140-188· 6 (1854) 203-208
- Prott - Ziehen, *Leges* I. De Prott - L. Ziehen, *Leges Graecorum sacrae e titulis collectae* I-II (Leipzig 1896-1906)
- RA *Revue Archéologique*
- Rangabé A. R. Rangabé, *Antiquités helléniques* II (Athènes 1855)
- RE A. Pauly - G. Wissowa, *Realencyclopädie der classischen Altertumswissenschaft* (Stuttgart)
- REG *Revue des Études Grecques*
- Reinmuth, *Eph. Inscr.* O. W. Reinmuth, *The Ephebic Inscriptions of the Fourth Century B.C.*, *Mnemosyne* Suppl. XIV (Leiden 1971)
- Reisch, *De musicis* E. Reisch, *De musicis Graecorum certaminibus* (Vindobonae 1885)
- RevPhil *Revue de Philologie, de Littérature et d'Histoire Anciennes*
- RhM *Rheinisches Museum für Philologie*
- Roesch, *Thespies* P. Roesch, *Thespies et la confédération béotienne* (Paris 1965)
- Roesch, *Études* P. Roesch, *Études béotiennes* (Paris 1982)
- SBWien *Sitzungsberichte. Österreichische Akademie der Wissenschaften in Wien.*
- Schwenk, *Laws* C. J. Schwenk, *Athens in the Age of Alexander. The Dated Laws and Decrees of the "Lycourgan Era"* (Chicago 1985)
- Schwyzzer, *DGE* E. Schwyzzer, *Dialectorum Graecarum Exempla Epigraphica Potiora* (Leipzig 1923)
- SEG Supplementum Epigraphicum Graecum
- Sifakis G. M. Sifakis, *Studies in the History of Hellenistic Drama* (London 1967)
- Siedentopf, *Reiterdenkmal* H. B. Siedentopf, *Das hellenistische Reiterdenkmal* (Waldsassen 1968)
- Sokolowski, *LSCG* F. Sokolowski, *Lois sacrées des cités grecques* (Paris 1969)

Sokolowski, <i>LSCG</i> Suppl.	F. Sokolowski, <i>Lois sacrées des cités grecques</i> , Supplément (Paris 1962)
Solmsen - Fraenkel, <i>IGIDS</i>	F. Solmsen ἐν E. Fraenkel (ἐκδ.), <i>Inscriptiones Graecae ad Inlustrandas Dialectos Selectae</i> ⁴ (Lipsiae 1930)
Στεφανῆς	Ἰ. Ε. Στεφανῆ, <i>Διονυσιακοὶ τεχνίται</i> (Ἡράκλειο 1988)
<i>Syll</i> ²	G. Dittenberger, <i>Sylloge Inscriptionum Graecarum</i> ² (Lipsiae 1898-1901)
<i>Syll</i> ³	G. Dittenberger, <i>Sylloge Inscriptionum Graecarum</i> ³ (Lipsiae 1915-1924)
Threatte, <i>Grammar</i>	L. Threatte, <i>The Grammar of Attic Inscriptions I, Phonology</i> (Berlin-New York 1980)
Τὸ Ἀμφιάρειον	Β. Χ. Πετράκου, Τὸ Ἀμφιάρειον τοῦ Ὠρωποῦ. Τοπογραφικὰ καὶ ἐπιγραφικὰ θέματα, <i>ΑΕ</i> 1967, Χρονικά 1-13, πίν. Α' - ΙΑ', παρένθ. πίν. 1
Tod, <i>GHI</i>	M. N. Tod, <i>A Selection of Greek Historical Inscriptions II</i> (Oxford 1948)
<i>Transactions</i>	<i>Transactions of the Royal Society of Literature</i>
Vischer, <i>Beiträge</i>	W. Vischer, <i>Epigraphische und archäologische Beiträge aus Griechenland</i> (Basel 1855)
Χρονικά	Β. Χ. Πετράκου, Ἐπιγραφές Ὠρωποῦ, <i>ΑΔ</i> 34 (1979) Χρονικά 107-109
Χρονικά 1987	Μέλπωσ Πωλογιώργη, Σκάλα Ὠρωποῦ, <i>ΑΔ</i> 42 (1987) Χρονικά 103-107
WSt	<i>Wiener Studien</i>
ZPE	<i>Zeitschrift für Papyrologie und Epigraphik</i>

ΑΛΛΕΣ ΒΡΑΧΥΓΡΑΦΙΕΣ

A	Κατάλογος Μουσείου Ἀμφιαρείου ἢ Ἀμφιάρειον
Ω	Κατάλογος Μουσείου Σκάλας Ὠρωποῦ
EAM	Ἐθνικὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο
NM	Νομισματικὸ Μουσεῖο
*	Ἀστερίσκος πρὸ παραπομπῆς δηλώνει τὸν συντάκτη τοῦ παρόντος

ΟΙ ΕΠΙΓΡΑΦΕΣ

ΕΠΙΓΡΑΦΙΚΑ ΣΥΜΒΟΛΑ ΚΑΙ ΕΞΗΓΗΣΕΙΣ

Τὰ ἐπιγραφικὰ σύμβολα ποὺ χρησιμοποιοῦνται εἶναι ἐκεῖνα ποὺ καθορίστηκαν ἀπὸ τὸν Louis καὶ τὴν Jeanne Robert, *La Carie* II, 9-14. Βλ. καὶ *Bull. Épigr.* 1980, 20.

- [ ] Ὅρθογώνιες ἀγκύλες. Σ' αὐτὲς περικλείονται γράμματα φθαρμένα, τὰ ὅποια δὲν διακρίνονται ἢ ἀνήκουν σὲ τμῆμα τῆς ἐπιγραφῆς ποὺ χάθηκε καὶ ἀναπληρώνονται ἀπὸ τὸν ἐκδότη.
- . . . . . Μὲ τίς στιγμὲς συμβολίζονται ἰσάριθμα γράμματα ποὺ λείπουν, τὰ ὅποια ὁ ἐκδότης ἀδυνατεῖ νὰ ἀναπληρώσει.
- - - - - Μὲ τίς παῦλες συμβολίζεται ἀπροσδιόριστος ἀριθμὸς γραμμάτων ποὺ λείπουν.
- < > Στὶς ὀξυγώνιες ἀγκύλες περικλείονται γράμματα ποὺ ὀβελίζονται, γιατί χαράχτηκαν κατὰ λάθος ἀπὸ τὸν χαράκτη.
- ( ) Οἱ ἀπλὲς παρενθέσεις χρησιμοποιοῦνται: α) Γιὰ τὴν ἀνάλυση συντομογραφίας, λ.χ. Ἀμφια(ράωι). β) Γιὰ τὴν προσθήκη γράμματος ἢ γραμμάτων ποὺ παρέλειψε ὁ χαράκτης, λ.χ. ὑπάρχ(ε)ιν. γ) Γιὰ τὴ διόρθωση γράμματος ἢ γραμμάτων ποὺ παραδίδονται ἐσφαλμένως στὸν λίθο, λ.χ. Ἑλ(α)ττον, ἐνῶ στὸν λίθο φέρεται ΕΛΛΤΤΟΝ.
- α β Οἱ στιγμὲς κάτω ἀπὸ γράμματα σημαίνουν ὅτι αὐτὰ δὲν σώζονται πλήρως καὶ ὅτι ἀποκαθίστανται, μὲ πιθανότητα, ἀπὸ τὰ σωζόμενα λείψανά τους.
- ||||| Ὁ χώρος γραμμάτων ποὺ σβήστηκαν στὴν ἀρχαιότητα (*rasura*, *martelage*) συμβολίζεται μὲ κάθετες παράλληλες γραμμὲς καὶ ἐνίοτε μὲ ἀριθμὸ ποὺ δηλώνει τὸν ἀριθμὸ τῶν σβησμένων γραμμάτων.
- υ', *vacat* Τὰ κενὰ γραμμάτων μέρη τοῦ λίθου δηλώνονται μὲ ἀντίστοιχα πρὸς τὰ κενὰ ἀρχικὰ υ', υυ', υνυ', ἢ, γιὰ μεγαλύτερα κενά, μὲ τὴν πλήρη λέξη *vacat*.

Τὸ λατινικὸ ἀρχικὸ L δηλώνει πάντοτε γνώμη τοῦ Βασιλείου Λεονάρδου. Μόνο του δηλώνει παραπομπή στὴ δημοσίευσή του τῆς ἐκάστοτε ἐξεταζόμενης ἐπιγραφῆς. Ὄταν συνοδεύεται ἀπὸ ἀριθμὸ, αὐτὸς παραπέμπει στὴ μὲ τὸν ἀριθμὸ αὐτὸν καταταγμένη ἀπὸ τὸν ἴδιο ἐπιγραφή στὰ κατάλοιπά του. Ὄταν, σπανιότατα, συνοδεύεται ἀπὸ ἡμερομηνία (λ.χ. 5.8.2.87 = 5 Αὐγούστου, Δευτέρα, 1887), παραπέμπει στὴν ἀντίστοιχη ἐγγραφή σὲ ἡμερολόγιο ἀνασκαφῆς. Ὄταν συνοδεύεται ἀπὸ τὰ ἀρχικὰ σ. κ. (σύντομος κατάλογος) παραπέμπει σὲ γενικὸ συνοπτικὸ εὔρετήριό του.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ

ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ ΠΡΟΞΕΝΙΚΑ

1 (A 257). Στήλη από λευκό μάρμαρο, έλλειπής στο άνω και το κάτω μέρος, ύψ. 0.39 πλ. 0.30 πάχ. 0.045. Ύψ. γρ. 0.012 μεταστ. 0.01. «Ηύρέθη προανής παρὰ τὸ δεξιὸν τοῦ περιβωμίου ἐπισκέπουσα ὄχετὸν κατιόντα αὐτόθεν (ἀπὸ τοῦ ὕδραγωγείου Δ) πρὸς τὸ ρεῦμα» L (πίν. 1).

B. Λεονάρδος, *AE* 1891, 108, 51· (IG VII 4251· Hoffmann, *GD* III, 27· Michel, *Recueil* 201· Syll² 123· E. L. Hicks - G. F. Hill, *A Manual of Greek Historical Inscriptions* (1901) 142· Collitz - Bechtel, *SGDI* 5338· Syll³ 258· Schwyzler, *DGE* 812· Tod, *GHI* 164A)· Ὁ Ὡρωπὸς 173, 35, πίν. 59α· (πρβ. J. R. Ellis, *Ἀρχαία Μακεδονία, Συμπόσιον* I (1970) 68-75· *Bull. Épigr.* 1971, 335· J. R. Ellis, *JHS* 91 (1971) 15-24· *Bull. Épigr.* 1972, 184· R. M. Errington, *JHS* 94 (1974) 20-37· *Bull. Épigr.* 1976, 104· *Ἀρχαῖες Ἐπιγραφές* 19).

Πρὶν ἀπὸ τὸ 335 π.Χ.

[Θεό]ς.

[Δρί]μων ἔλεξε· ἔδοξε

3 [τ]εῖ ἐκκλησίει, ἀγαθεῖ τύχει·

[Α]μύνταν Περδίκκα Μακεδόνα

[π]ρόξενον εἶν Ὡρωπίων

6 [κ]αὶ εὐεργέτην, ἀτέλειαν δὲ

εἶν καὶ ἀσυλίαν καὶ πολέμου

καὶ εἰρήνης καὶ γῆς καὶ οἰκίης

9 ἔνκτησιν αὐτῶι καὶ ἐκγόνοις.

Ὅλοι οἱ στίχοι τερματίζουσιν μὲ ὁλόκληρες λέξεις, σ' αὐτὸ δὲ ὀφείλεται ἡ ὑπαρξὴ κενῶν στὸ τέλος τους || 1 σώζεται μόνον ἡ κάτω λοξὴ κεραία τοῦ Σ || 3 τύχει· σώζεται τὸ κάτω μέρος τοῦ Ι || 4 [Α]μύνταν· τοῦ Μ λείπει μόνον ἡ ἀριστερὴ μακρὰ κεραία· Μακεδόνα· τοῦ Α σώζεται τὸ κάτω μέρος τῆς ἀριστερῆς μακροῦς κεραίας || 5 [πρ]όξενον L· σώζεται τὸ ἡμικύκλιο τοῦ Ρ || 7 εἶν· σώζεται ἡ κάτω ὀριζόντια κεραία τοῦ Ε.

Οἱ λέξεις ΛΕΞΕ, ΕΔΟΞΕ (στ. 2), ΜΑΚΕΔΟΝΑ (στ. 4), ΩΡΩΠΙΩΝ (στ. 5) καὶ ΕΡΓΕΤ (στ. 6) ἔχουν χαραχθεῖ στὴ θέση ἄλλων ποὺ σβήστηκαν. Στὴ θέση τῆς λέξης ΜΑΚΕΔΟΝΑ ὑπέθεσαν (Syll³ 258) πὼς εἶχε γραφεῖ ἡ λέξη βασιλέα, ὅπως

στην επιγραφή της Λειβαδιάς IG VII 3055 (βλ. παρακάτω). Ὁ Λεονάρδος (AE 1919, 64a) πίστευε πῶς «τῶν ἐν στ. 4 ἀπαληψιμῶν γραμμάτων, ἐφ' ὧν κεχάραται τὸ Μακεδόνα, ὑπολείπονται ἵχνη τινὰ δηλοῦντα ὅτι τὰ γράμματα ταῦτα δὲν ἦσαν βασιλέα». Προσεκτικὴ ἐξέταση τῆς επιγραφῆς δείχνει ὅτι ἡ γνώμη τοῦ Λεονάρδου εἶναι σωστή.

Ἡ γλῶσσα τοῦ ψηφίσματος τούτου, ὅπως καὶ τοῦ ἐπομένου, δείχνει μίξη εὐβοϊκῶν καὶ βοιωτικῶν στοιχείων. Δίπλα στοὺς εὐβοϊκοὺς τύπους τεῖ ἐκκλησίει, ἀγαθεῖ τύχει, εἶν, οἰκίης ὑπάρχει ὁ βοιωτικὸς τύπος ἔλεξε. Τὰ γλωσσικὰ αὐτὰ φαινόμενα, σὲ συνδυασμὸ μὲ τὸ πρόσωπο ποὺ τιμᾶται, χρονολογοῦν τὸ ψήφισμα στὰ πρὸ τοῦ 335 π.Χ. ἔτη. Ὁ Tod (δ.π.) τὸ χρονολογεῖ περὶ τὸ 350 π.Χ.

Ἡ ἔκφραση ἔδοξε τεῖ ἐκκλησίει εἶναι σπάνια στὰ ἑλληνικὰ ψηφίσματα (*Hellenica* V, 8). Στὸν Ὠρωπὸ τὴ συναντοῦμε στὰ ψηφίσματα 2, 3 (δεδόχθαι), 4, 5, 6. Ὁ τύπος ἔλεξε βρίσκεται ἀκόμη στὰ ψηφίσματα 2-6 (Λεονάρδος, AE 1919, 64a).

Ὁ Ὠρωπίος Δρίμων εἶναι γνωστὸς μόνον ἀπὸ τοῦτο καὶ τὸ ἐπόμενο ψήφισμα. Γιὰ τὸ ὄνομά του (ἀπὸ τὸ δριμύς) βλ. Bechtel, HP 500.

Ὁ Ἀμύντας ἦταν γιὸς τοῦ Περδίκκα Γ', βασιλέως τῆς Μακεδονίας (365-359 π.Χ.). Διαδέχθηκε στὴ βασιλεία τὸν πατέρα του, μὲ ἐπίτροπο τὸν θεῖο του Φίλιππο Β' ποὺ σφετερίστηκε τὸν θρόνο. Τὸ 335 δολοφονήθηκε ἀπὸ τὸν Ἀλέξανδρο (U. Wilcken, *Alexander the Great* (1967) 62· U. Koehler, *Hermes* 24 (1889) 641 κέ· H. Berve, *Das Alexanderreich auf prosopographischer Grundlage* I, *Darstellung* (1931) 30 κέ.). Ἐγινε πρόξενος τοῦ Ὠρωποῦ κατὰ τὴ διάρκεια τοῦ ταξιδιοῦ ποὺ ἔκαμε στὴ Νότιο Ἑλλάδα μὲ τὸν φίλο του Ἀμύντα Ἀντιόχου (βλ. 2) καὶ τὸν Ἀριστομήδη ἀπὸ τῆς Φερῆς (342). Ἕνας ἀπὸ τοὺς σταθμοὺς τοῦ ταξιδιοῦ του ἦταν ἡ Λειβαδιά, ὅπου κατέβηκε στὸ ἄντρο τοῦ Τροφωνίου, ὅπως μαθαίνουμε ἀπὸ τὴν επιγραφή IG VII 3055 7 κέ.: Ἀ[μ]ύντα[ς] Π[ερ]δ[ικ]κα [Μα]κεδόνων βασιλεὺ[ς] καταβά[ς] ἐν τῷ ἄντρ[ω]ν ὑπὲρ αὐτοσαυτῶ ἀνέθηκε.

Οἱ τελευταῖες μελέτες τῶν σχετικῶν μὲ τὸν Ἀμύντα επιγραφικῶν πηγῶν ὁδήγησαν σὲ νέα συμπεράσματα. Ὁ J. R. Ellis (ὅπως συνοψίζουν οἱ J. καὶ L. Robert, *Bull. Épigr.* 1971, 335) ἀποδίδει τὴν επιγραφή IG VII 3055 στὴ μετὰ τὸν θάνατο τοῦ Φιλίππου περίοδο, «ὅταν ὁ Ἀλέξανδρος ἐντελῶς στὴν ἀρχὴ τῆς βασιλείας του ἐξεστράτευε πρὸς Βορρᾶν τῆς Μακεδονίας. Διαβλέπει στὸν βασιλικὸ τίτλο ποὺ δόθηκε στὸν Ἀμύντα τὸ σημάδι συνωμοσίας γιὰ τὴ διαδοχὴ τοῦ Φιλίππου. Συνδέει ἐπίσης μὲ τὰ γεγονότα αὐτὰ τῆς προξενίας τοῦ Ὠρωποῦ γιὰ τὸν Ἀμύντα Περίδικκα καὶ τὸν Ἀμύντα Ἀντιόχου καὶ τὴν επιγραφή τοῦ Ἀριστομήδου Φεραιίου. Ὅλα αὐτὰ τὰ κείμενα κρίνονται ὡς μαρτύρια τῆς ἐναντίον τοῦ Ἀλεξάνδρου κίνησης στὴ Βοιωτία, στὴν ὁποία ἔβαλε τέλος ὁ βασιλεὺς μὲ τὴν ἐκστρατεία του ἐναντίον τῆς ἐπαναστατημένης Θήβας καὶ μὲ τὴν καταστροφὴ της». Ἀντίθετα, ὁ Errington (δ.π.) ὑποθέτει πῶς οἱ δύο Ἀμύντες στάλθηκαν ὡς πρεσβευτὲς στὸν Ὠρωπὸ μετὰ τὸ 338 γιὰ νὰ ἀναγγεῖλουν τὴν παραχώρησή του στοὺς Ἀθηναίους, καὶ γι' αὐτὸ οἱ Ὠρωπιοὶ τοὺς ἔκαμαν προξένους τους. Ἀλλὰ ποῖα εἶναι ἡ λογικὴ ἀπόδοσις τιμῶν ἐκ μέρους κράτους ποὺ χάνει, ἐξ αἰτίας τῶν τιμωμένων, τὴν αὐτονομία του; Πιθανότερη εἶναι ἡ ἐκδοχὴ τοῦ Ellis καὶ ἡ χρονολόγησις τοῦ ψηφίσματος πρὸ τοῦ 335 π.Χ. Ἴσως οἱ τιμὲς ποὺ ἀπένειμε ὁ Ὠρωπὸς πρὸς τοὺς δύο Ἀμύντες νὰ ἐβάρυναν στὴν ἀπόφασιν τοῦ Ἀλεξάνδρου νὰ τὸν παραχωρήσῃ στοὺς Ἀθηναίους.

2 (A 250). Στήλη ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο μὲ ἀέτωμα, ὕψ. 0.70 πλ. 0.29 πᾶχ. 0.05. Ὑψ. γρ. 0.012 μεταστ. 0.008. Βρέθηκε ὅπου καὶ ἡ προηγούμενη (πίν. 1).

B. Λεονάρδος, AE 1891, 107, 50· (IG VII 4250· Hoffmann, *GD* III, 26· *Syll*² 123· E. L. Hicks - G. F. Hill, *A Manual of Greek Historical Inscriptions* (1901) 142· *Syll*³ 258· Schwyzer, *DGE* 812· Tod, *GHI* 164B· πρβ. J. R. Ellis, *Ἀρχαία Μακεδονία, Συμπόσιον* I (1970) 68-75· *Bull. Épigr.* 1971, 335· J. R. Ellis, *JHS* 91 (1971) 15-24).

Πρὶν ἀπὸ τὸ 335 π.Χ.

- Θεός.
Δρίμων ἔλεξε· ἔδοξε
3 τεῖ ἐκκλησίει, ἀγαθεῖ τύχει·
Ἀμύνταν Ἀντιόχου Μακε-
δόνα πρόξενον εἶν Ὠρωπί-
6 ων καὶ εὐεργέτην, ἀτέλειαν
δὲ εἶν καὶ ἀσυλίαν καὶ πολέμου
καὶ εἰρήνης καὶ γῆς καὶ οἰκίης
9 ἔνκτησιν αὐτῶι καὶ ἐκγόνοις.

Ὅλοι οἱ στίχοι, ἐκτὸς ἀπὸ τὸν 4 καὶ 5, τερματίζονται μὲ ὁλόκληρες λέξεις || 2 στὸ τέλος τοῦ στίχου κενό· οἱ λέξεις ΛΕΞΕ, ΕΔΟΞΕ ἔχουν χαραχθεῖ στὴ θέση ἄλλων ποὺ σβήστηκαν.

Γιὰ τὴ γλωσσικὴ μορφή τοῦ ψηφίσματος, τὴ χρονολόγησή του καὶ αὐτὸν ποὺ τὸ λέγει βλ. 1.

Ὁ Ἀμύντας Ἀντιόχου συνόδευσε, μαζί μὲ τὸν Ἀριστομήδη Φεραῖο, τὸν Ἀμύντα Περγάμην στοὺς ταξίδι του στὴ Νότιο Ἑλλάδα καὶ τιμήθηκε ταυτόχρονα ἀπὸ τοὺς Ὠρωπίους. Μετὰ τὴν ἀνοδο τοῦ Ἀλεξάνδρου στὸν θρόνο, τὸ 336, καταφεύγει στὸν Δαρεῖο (Ἀρρ., Ἀλεξ. Ἀνάβ. 1, 17, 9). Στὴν Περσία τὸν συνόδευσε ὁ Ἀριστομήδης Φεραῖος (342). Μετὰ τὴ μάχη τῆς Ἰσοῦ, τὸ 333, διαπεραιώθηκε στὴν Κύπρον καὶ ἀπὸ ἐκεῖ στὴν Αἴγυπτον, ὅπου δολοφονήθηκε (Ἀρρ., Ἀλεξ. Ἀνάβ. 1, 25, 3· βλ. καὶ 11, 6, 3· 11, 13, 2· Διοδ. 17, 48· Q. Curtius Rufus IV, 1, 27· 7, 1· πρβ. H. Berve, *Das Alexanderreich auf prosopographischer Grundlage* II, *Prosopographie* (1931) ἀρ. 61).

3 (A 241). Στήλη ἀπλὴ ἀπὸ λευκὸ μάρμαρον, θραυσμένη περίπου στὸ μέσον, ὕψ. 0.54 πλ. 0.235 πᾶχ. 0.09. Ὑψ. γρ. 0.01 μεταστ. 0.005-0.009. «Ἡύρεθη παρὰ τὴν ἀριστερὰν τῆς χαράδρας ὅχθην, ἀνατολόθεν τῆς κρήνης, ἐν τοίχῳ ὑπὲρ ἐνφοδομημένη» L (πίν. 2).

B. Λεονάρδος, *AE* 1917, 236, 94, εἰκ. 2· βλ. καὶ *AE* 1918, 107a, στ. 2-3 ἀπὸ κάτω (Schwyzer, *DGE* 812a).

Πρὶν ἀπὸ τὸ 335 π.Χ.

- Θεοί.
Σωφίλου ἱερέος,
3 Ἀντιφάνης ἔλεξεν·
δεδόχθαι τεῖ ἐκκλησίει[ι].
Μικυθίωνα Σφαγγεῖλαιον[ν]
6 εὐεργέτην ἀναγράψαι
Ὠρωπίων αὐτὸν καὶ ἐκγό-
νους, εἶναι δὲ καὶ ἀσυλίη[ν]
9 καὶ ἀτέλειαν καὶ πολέ-
μου ἐόντος καὶ εἰρήνης
καὶ αὐτοῖ καὶ ἐκγόνοις.

Τὸ ψήφισμα τοῦτο χρονολογεῖται στὰ πρὸ τοῦ 335 ἔτη, ὅπως φαίνεται ἀπὸ τὴν ἰωνικὴ διάλεκτο στὴν ὁποία ἔχει συνταχθεῖ (στ. 8 ἀσυλίη[ν]). Ἀπὸ τὴ βοιωτικὴ διατηρεῖται ὁ τύπος ἔλεξεν (βλ. 1).

Ὁ ἱερεὺς εἶναι ἴσως πάππος τοῦ Σωφίλου Δημητρίου (53, 68).

Ὁ Μικυθίων τιμήθηκε μόνον ὡς εὐεργέτης, χωρὶς νὰ τοῦ δοθεῖ ὁ τίτλος τοῦ προξένου οὔτε δικαίωμα κτήσεως. Πατρίδα του εἶναι τὰ Σινάγγελα, πόλη τῆς Καρίας (βλ. *RE* s.v. [Ruge] καὶ P. R. Franke, *Chiron* 14 (1984) 197-200· στὴ σ. 199 σημ. 12 περὶ τοῦ ἐδῶ ἔθνικοῦ). Γιά τοὺς εὐεργέτες καὶ τὴν εὐεργεσία βλ. Ph. Gauthier, *Les cités grecques et leurs bien-faiteurs*, *BCH Suppl.* XII (1985) 22 κέ.

4 (A 237). Στήλη ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο μὲ ἀέτωμα, ἐλλιπὴς κάτω καὶ δεξιὰ, θραυσμένη σὲ δύο καὶ συγκολλημένη, ὕψ. 1.10 πλ. 0.45 πᾶχ. 0.08. Ὑψ. γρ. 0.007 μεταστ. 0.007· στοιχηδὸν 29. Ὅταν βρέθηκε ὑπῆρχαν στὸ ἀέτωμα ἱχνὴ κόκκινου χρώματος. «Εὐρέθη πρᾶνῆς ἔξωθεν τοῦ σφισμένου μακροῦ τοίχου τοῦ ναοῦ ὑπὸ ἄλλα ἐνεπίγραφα τεμάχια καὶ κοινοὺς λίθους, ἐπὶ τοῦ αὐτόθι παρήκοντος καὶ ὑπὸ τὸ βάθρον Σύλλα χωροῦντος ὕδραγωγείου Δ» L (πίν. 2).

B. Λεονάρδος, *AE* 1891, 91, 39· (IG VII 4256· Michel, *Recueil* 203)· Ὁ Ὠρωπὸς 174, 36, πίν. 59β· (πρβ. SEG 25, 485· Ἀρχαῖες Ἐπιγραφές 24).

322-313 π.Χ.

Θεοί· τύχη ἀγαθῇ· ἐπὶ Χαροπίδου ἱε-
ρέως τοῦ Ἀμφιαράου, πολέμαρχων Ἀμφ-
3 ἰδήμου Ἀμφιμήδους, Χαιρεστράτου Ε-
ὕχαριδος, Νικοξένου Σιμίου, Ἀμφίδη-
μος Ἀμφιμήδους ἔλεξεν· ἔδοξεν τῇ β-
6 ουλῇ καὶ τῇ ἐκκλησίᾳ· ἐπειδὴ ἄνδ-
ρες ἀγαθοὶ καὶ δίκαιοι περὶ τῆμ πόλ-
ιν τὴν Ὠρωπίων γεγέννηται Αἴσυμνο-
9 ς Ὀξυμένους, Ἀντίπατρος Σώσιος, Μακ-
εδόνες, προξένους καὶ εὐεργέτας εἶ-
ναι αὐτοὺς καὶ ἐγγόνους καὶ εἶναι α-
12 ὑτοῖς πολιτεῖαν, ἀτέλειαν πάντων, γ-
ῆς, οἰκιῶν ἔγκτησιν, ἀσυλίαν, ἀσφάλε-
ϊαν καὶ πολέμου καὶ εἰρήνης καὶ κατ-
15 ἄ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν.

Ὁ ἱερεὺς Χαροπίδης καὶ οἱ τρεῖς πολέμαρχοι χρονολογοῦν καὶ τὰ σύγχρονα ψηφίσματα 5, 6. Οἱ πολέμαρχοι ἦσαν ἐτήσια διοικητικὴ ἀρχὴ χωρὶς καμιά δικαιοδοσία στὸν στρατό (Feyel, *Polybe* 198· Roesch, *Thespies* 162 κέ· Ὁ Ὠρωπὸς 45-46). Ὅταν μνημονεύονται στίς ἐπιγραφές τοῦ Ὠρωποῦ, ἡ παρουσία τους σχετίζεται μὲ τὴ δημοσίευση τῶν ψηφισμάτων ἢ μὲ τὴν ἐκτέλεση διοικητικῶν ἐνεργειῶν, ὅπως ἡ προμήθεια σιταριοῦ (210), ἡ σύναψη δανείου (303) ἢ ἡ μέριμνα γιὰ τὴν ἀποστολὴ βοδιοῦ στὴ θυσία τῶν Πτώων (304).

Τὸ ψήφισμα τοῦτο, ὅπως καὶ τὰ δύο ποὺ ἀκολουθοῦν, χρονολογοῦνται ἀπὸ τὸ σχῆμα τῶν γραμμάτων στὸ χρονικὸ διάστημα 322-313 π.Χ., κατὰ τὸ ὁποῖο ὁ Ὡρωπός, μετὰ τὴ νίκη τοῦ Ἀντιπάτρου στὴν Κραννῶνα, ἦταν αὐτόνομος (Διοδ. 18, 56, 6). Μὲ αὐτὰ τιμήθηκαν ἀπὸ τὴν πόλιν ἐξέχοντες Μακεδόνες, ποὺ εἶχαν συμβάλει στὴν ἀπομάκρυνση τῶν Ἀθηναίων· εἶναι χαρακτηριστικὸ πὼς τὸ δικαίωμα ἀγορᾶς σπιτιῶν εἶναι ἀπεριόριστο καὶ ὅτι ἀπονέμεται πολитеία (βλ. 5, 6, 162, 163).

Ὁ Dittenberger ὑποστήριξε (IG VII 4256) ὅτι ὁ θεσμός τῶν πολεμάρχων στὸν Ὡρωπὸ ὑπῆρχε μόνον ὅσο ἡ πόλιν ἀποτελοῦσε μέλος τοῦ κοινοῦ τῶν Βοιωτῶν. Ἄν ἡ γνώμη αὕτη εἶναι σωστή, τὰ ψηφίσματα χρονολογοῦνται στὸ διάστημα 313-304 π.Χ. Τὸ 313 ὁ Πτολεμαῖος ἀπέσπασε τὸν Ὡρωπὸ ἀπὸ τὸν Κάσσανδρο ποὺ τὸν εἶχε καταλάβει καὶ τὸν παρέδωσε στοὺς Βοιωτοὺς (Διοδ. 19, 78, 3). Τὸ 304 ὁ Δημήτριος ὁ Πολιορκητὴς κατέλαβε τὴν πόλιν καὶ τὴν παραχώρησε στοὺς Ἀθηναίους (*Hellenica* XI-XII, 200· Ὁ Ὡρωπὸς 31).

5 (A 244). Στήλη ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο μὲ ἀέτωμα, ὕψ. 0.95 πλ. 0.41 πᾶχ. 0.08. Ὑψ. γρ. 0.008 μεταστ. 0.007· στοιχηδὸν 26 (ὁ στ. 9 ἔχει 27 γράμματα). Βρέθηκε ὅπου καὶ ἡ προηγούμενη ἐπιγραφή.

B. Λεονάρδος, *AE* 1891, 91, 40· (IG VII 4257).

322-313 π.Χ.

Θεοί· τύχηι ἀγαθῇ· ἐπὶ Χαροπίδο-
 3 υ ἱερέως τοῦ Ἀμφιαράου, πολεμάρ-
 χων Ἀμφιδήμου (Ἀ)μφιμήδους, Χαιρ-
 εστράτου Εὐχάρι(δ)ος, Νι(κ)οξένου
 Σιμίου, Ἀμφίδημος Ἀμφιμήδους ἔ-
 6 λεξεν· ἔδοξεν τῇ βουλῇ καὶ τῇ
 ἐκκλησίᾳ· ἐπειδὴ ἀνὴρ ἀγαθὸς κ-
 αὶ δίκαιος περὶ τῇ πόλιν τὴν Ὡρ-
 9 ωπίων (γ)εγένηται Ἀλκάνωρ Ἀρκεσι-
 λάου Μακεδῶν, πρόξενον καὶ εὐερ-
 γέτην εἶναι αὐτὸν καὶ ἐγγόνους
 12 καὶ εἶναι αὐτῶι πολитеίαν, ἀτέλ-
 ειαν πάντων, γῆς, οἰκιῶν ἔγκτησι-
 ν, ἀσυλίαν, ἀσφάλειαν καὶ πολέμο-
 15 υ καὶ εἰρήνης καὶ κατὰ γῆν καὶ κα-
 τ(ὰ) θάλατταν.

3 ΑΜΦΙΜΗΔΟΥΣ || 4 ΕΥΧΑΡΙΛΟΣΝΙΟΞΕΝΟΥ || 9 ΠΕΓΕΝΗΤΑΙ || 16 ΤΛΘΑΛΑΤΤΑΝ.

Γιὰ τὰ χρονολογικά, ἱστορικά καὶ πολιτικά ζητήματα ποὺ θέτει τὸ ψήφισμα βλ. 4.

6 (A 335). Στήλη ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο, ἐλλειπὴς στὸ ἄνω καὶ τὸ κάτω μέρος, ὕψ. 0.34 πλ. 0.35 πᾶχ. 0.07. Ὑψ. γρ. 0.008 μεταστ. 0.007· στοιχηδὸν 23 (ὁ στ. 11 ἔχει 22 γράμματα). Σὲ δευτέρη χρῆση χρησίμευσε ὡς κατώφλι, ὅπως φαίνε-

M. Μισός, *AE* 1952, 167, 1· (πρβ. *Bull. Épigr.* 1956, 121· SEG 15, 264).

[Θ]   ε   [ο   ι].

[- - - - - εἰ] πρὸς δεδόχθαι[ι τῇ βουλῇ καί]

3 [τῷ δῆμῳ· ἐπεὶ]δὴ Μαντίδο[τος - - - - -]

[ἀνὴρ ἀγαθὸς γ']εγένηται π[ερὶ τῇ πόλιν καί]

[ὑπὲρ τοῦ δήμου τοῦ Ὀρωπιῶν καὶ λέγων]

6 [καὶ πράττω]ν τὰ συμφέροντα[Ὀρωπ]ωπί[οις, πρό]-

[ξενον] εἶν καὶ εὐεργέτη[ν καὶ ἐκ]γόνου[s]

- [καὶ εἶν αὖ] τῷ ἀσφάλειαν κ[αὶ ἀσυ]λίαν καὶ κα-
 9 [τὰ γῆν κ]αὶ κατὰ θάλατταν [καὶ π]ολέμου καὶ [εἰ]-
 [ρήνη]ς, εἰσάγοντι καὶ ἐξ[άγο]ντι καὶ γῆς κα-
 [ὶ οἰκίας] ἔγκτησιν, καθά[περ] τοῖς πολίταις.

Τὸ ψήφισμα τοῦτο παρουσιάζει ὁμοιότητες πρὸς τὰ 4-6, μὲ τὰ ὅποια τιμήθηκαν Μακεδόνες. Δὲν διατηρεῖται τὸ ἔλεξεν, ἀλλὰ στὸν στ. 4 ὑπάρχει ἀγαθὸς γ]εγέννηται. Τεκμήριο γιὰ τὴν ἀρχαιότητα τοῦ ψηφίσματος εἶναι ὁ τύπος εἶν τοῦ στ. 7, ἐρετρικὴ γλωσσικὴ ἐπιβίωση (C. D. Buck, *The Greek Dialects* (1955) 125), ὅπως ἐρετρικὴ ἐπίδραση εἶναι ἡ ἔκφραση τοῦ στ. 10 εἰσάγοντι καὶ ἐξ[άγο]ντι, πρωτοφανὴς στὸν Ὠρωπὸ (βλ. IG XII 9, 197-199, 202-203). Ἡ μὲ τοὺς πολῖτες τοῦ Ὠρωποῦ ἑξομοίωση τοῦ προξένου στὸν στ. 11 (ὅπου πιθανὴ εἶναι καὶ ἡ συμπλήρωση οἰκιῶν) ὑπάρχει ἀκόμη στὸ ψήφισμα 303, τὸ σχετικὸ μὲ τὴν ἐπισκευὴ τῶν τειχῶν τῆς πόλεως.

Τὸ πατρώνυμο ἐκείνου ποὺ λέγει τὸ ψήφισμα δὲν εἶχε χαραχθεῖ στὴ στήλη (πρβ. 1-3). Τὸ ὄνομα τοῦ προξένου δὲν μαρτυρεῖται στὰ ὁμοίου δευτέρου συνθετικοῦ (Bechtel, *HP* 140-141), ἀπαντᾶται ὅμως στὴν Ὠρωπία (646).

8 (A 331). Βάθρου ἀπλοῦ, χωρὶς διακόσμηση, ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο ἢ ἄνω ἀριστερὴ γωνία, ὕψ. 0.10 πλ. 0.24 πάχ. 0.21. °Υψ. γρ. 0.008 μεταστ. 0.01. «Ἡϋρέθη παρὰ τὴν πηγὴν» L 267 (πίν. 3).

300-250 π.Χ.

- Παράμυθος Χρωμ[- - - εἶπεν· δεδόχθαι τῷ δήμῳ· - - - -]
 Χαιριμένου Ἀθ[ηναῖον] πρόξενον εἶναι τῆς πόλεως Ὠρωπίων]
 3 καὶ αὐτὸν [καὶ ἐκγόνους καὶ εἶναι αὐτοῖς γῆς καὶ]
 [οἰ]κία[ς] ἔγκτησιν - - - - -]

2 ἀπὸ τὸ ἐθνικὸ τοῦ προξένου σώζεται λείψανο τοῦ δευτέρου γράμματος.

°Ο Παράμυθος Χρωμ[- - -] εἶναι ἄγνωστος. Τὸ πατρώνυμό του μπορεῖ νὰ εἶναι εἴτε Χρωμάδης εἴτε Χρώμων.

°Ο πρόξενος ἴσως εἶναι ἀπόγονος τοῦ Χαιρητίου Χαιριμένους Πιθέως, PA 15210 (IG II² 2385 104, κατάλογος τῆς Κεκροπίδος, τῶν μέσων τοῦ 4ου αἰ. π.Χ.).

9 (A 262). Στήλη ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο μὲ ἀέτωμα, ὕψ. 0.80 πλ. 0.38-0.41 πάχ. 0.09. °Υψ. γρ. 0.012 μεταστ. 0.01. «Ἡϋρέθη πρᾶνῆς ἀριστερόθεν τοῦ περιβωμίου ἐπὶ τοῦ πρὸς τὸν ναὸν τοῖχου τοῦ ὑδραγωγείου Δ» L.

B. Λεονάρδος, AE 1891, 105, 49· (IG VII 4266· Michel, *Recueil* 211).

300-250 π.Χ.

- Θ ε ο ί.
 Φιλόξενος Εὐκλέου εἶπεν· ἐπειδὴ
 3 Αὐτίας Αὐτοκλέου Ἀθηναῖος δι-
 ατελεῖ εὖνους καὶ χρήσιμος ὢν,
 δεδόχθαι τῷ δήμῳ· εἶναι αὐτὸν π-

- 6   ρόξενον καὶ εὐεργέτην τῆς πόλεω-
       ς Ὀρωπίων καὶ αὐτὸν καὶ ἐγγόνους κ-
       αὶ εἶναι αὐτοῖς γῆς καὶ οἰκίας ἔνκτ-
 9   ησιν καὶ ἀσφάλειαν καὶ ἀσυλίαν καὶ πολέ-
       μου καὶ εἰρήνης καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατ-
       ταν καὶ ἰσοτέλειαν καὶ τᾶλλα πάντα κα-
 12   θάπερ τοῖς ἄλλοις προξένοις, ἀν[α]γράφ-
       αι δὲ τὴν προξενίαν ἐν στήλῃ λιθίνῃ
       καὶ στήσαι ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ Ἀμφιεράου.

Ὁ Φιλόξενος Εὐκλέου δὲν εἶναι γνωστὸς ἀπὸ ἄλλῃ πηγῇ. Ὁ B. D. Meritt, *Hesperia* 11 (1942) 305 ταυτίζει τὸν πρό-
 ξενο (PA 2700) μὲ τὸν ταξίαρχο τοῦ 281/0 π.Χ. (ἄρχων Οὐρίας) Αὐτίαν Αὐτοκλέους Ἀχαρνέα (*Hesperia* 4 (1935) 562,
 40 23).

Ἡ ἔκφραση ἀναγράφαι τὴν προξενίαν στίς ἐπιγραφὰς τοῦ Ὀρωποῦ ἀπαντᾶται ἀκόμη στὸ ψήφισμα 14.

10 (A 256). Στήλῃ ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο μὲ ἀέτωμα, ὕψ. 0.60 πλ. 0.20-0.22 πάχ. 0.05. °Υψ. γρ. 0.01 μεταστ. 0.005.
 «Εὐρέθη πρηνὴς ἀριστερόθεν τοῦ περιβωμίου ἐπὶ τοῦ πρὸς τὸν ναὸν τοῖχου τοῦ ὕδραγωγείου Δ» L.
 Β. Λεονάρδος, *AE* 1891, 104, 48· (IG VII 4268).

300-250 π.Χ.

- Παράμονος Βοήθ[ου]
 εἶπεν· ἐπειδὴ Σιμία[ς]
 3   εὖνους ὦν διατε[λεῖ]
       τῇ πόλει Ὀρωπίω[ν]
       καὶ ἰδία καὶ κοινῇ το[ῖς]
 6   ἀεὶ δεομένοις τῶ[ν]
       πολιτῶν χρείας πα-
       ρεχόμενος καὶ λέγων
 9   καὶ πράττων τὰ συμφέ-
       ροντα, δεδόχθαι τῷ
       δήμῳ· Σιμίαν Ταττάβου
 12   Λαμψακηνὸν πρόξε-
       νον εἶναι τῆς πόλεως
       Ὀρωπίων καὶ αὐτὸν καὶ
 15   ἐγγόνους καὶ εἶναι αὐ-
       [τ]οῖς γῆς καὶ οἰκίας ἐγ-
       [κ]τησιν καὶ ἰσοτέλεια[ν]
 18   καὶ ἀσυλίαν καὶ πολέ-
       μου καὶ εἰρήνης καὶ κατὰ

[γ]ῆν καὶ κατὰ θάλατ-
 21 [τ]αν καὶ τᾶλλα πάν-
 [τ]α καθάπερ τοῖς ἄλ-
 λοις προξένοις.

11 (A 405). Στήλη ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο, ἀκέραιη μόνον ἀριστερά, ὕψ. 0.24 πλ. 0.20-0.24 πάχ. 0.08. ῥΥψ. γρ. 0.007 μεταστ. 0.005· στοιχηδὸν 21.

300-250 π.Χ.

[- - - - - εἶπεν· ἐπειδὴ - - -]
 [. . . ὁ . . . εὖνους ὦν διατε]-
 3 λε[ῖ καὶ χρήσιμος τῇ πόλει]-
 ἰ Ὀρωπίων καὶ λέ[γων καὶ πρ]-
 ἄττων τ[ὰ συμφέροντα, δεδό]-
 6 χθαι τῷ [δήμῳ· πρόξενον ε]-
 ἶναι καὶ εὐ[εργέτην τῆς πό]-
 λεως Ὀρωπίων κ[αὶ αὐτὸν κα]-
 9 ἰ ἐγγόνους κα[ὶ εἶναι αὐτο]-
 [ῖ]ς γῆς καὶ [ο]ἰκί[ας ἔγκτησι]-
 ν καὶ ἀσφ[ά]λει[αν καὶ ἀσυλί]-
 12 αν καὶ π[ο]λέμου κ[αὶ εἰρήνη]-
 ς καὶ ἰσοτέλει[αν καὶ τᾶλλ]-
 [α] πάντα καθ[άπερ τοῖς ἄλλοι]-
 15 [ς] προξένο[ις καὶ εὐεργέτα]-
 [ις], ἀναγ[ράψαι δὲ τόδε τὸ ψή]-
 [φισμα ἐν στήλῃ λιθίνῃ κ]-
 18 [αὶ στῆσαι ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ]
 [Ἀμφιαράου].

12 (A 305). Στήλη ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο μὲ ἀέτωμα, ἐλλιπὴς στὴν ἀριστερὴ πλευρὰ σὲ ὅλο της τὸ ὕψος, ὕψ. 0.59 πλ. 0.23 πάχ. 0.07. ῥΥψ. γρ. 0.01 μεταστ. 0.005. «Ἡύρεθῃ ἐνωκοδομημένη ἐν τῷ νοτοδυσμικῷ τοίχῳ τοῦ ὑστέρου δωματίου Λ» L 62.

IG VII 396.

300-250 π.Χ.

[- - - - -]οῦ εἶπεν· ἐπει-
 [δὴ Χάρης εὖνους] ὦν διατελεῖ
 3 [τεῖ πόλει Ὀρωπίω]ν καὶ ἰδίαί ἐκάσ-

- [τωι τῶν πολιτῶν χ]ρείας παρέχε-
 [ται ἐμ παντὶ καιρῶι πρ]άττων τὰ συμ-
 6 [φέροντα, δεδόχθ]αι τῶι δήμωι· Χάρη-
 [τα - - - - -]ου Μιλήσιον πρόξενον
 [εἶναι τῆς π]όλεως Ὠρωπίων καὶ α[ὕ]-
 9 [τὸν καὶ ἐκγόνους] καὶ εἶναι αὐτοῖς
 [γῆς καὶ οἰκία]ς ἔγκτησιν καὶ ἰσοτέ-
 [λειαν καὶ ἀ]συλίαν καὶ ἀσφάλεια-
 12 [ν καὶ πολέμου] καὶ εἰρήνης καὶ κατὰ
 [γῆν καὶ κατὰ θ]άλατταν καὶ τὰ ἄλλα
 [πάντα κα]θάπερ καὶ τοῖς ἄλλοις προ-
 15 [ξένοις κα]ὶ εὐεργέταις.

Συμπληρώσεις τοῦ Dittenberger || 1 . . . . . ἀ[δ]α[ς] εἶπεν Ditt.· ἡ ἀνάγνωσις αὐτὴ δὲν ἐπιβεβαιώνεται, ἀντίθετα διακρίνονται τὰ γράμματα ΟΥ || 6 δεδόχθαι Ditt. || 9 ἐκ]γόνους Ditt.

13 (A 259). Στήλη ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο μὲ γέισο καὶ κυμάτιο, ἐλλιπὴς στὴν ἄνω δεξιὰ γωνία, θραυσμένη σὲ δύο καὶ συγκολλημένη, ὕψ. 0.57 πλ. 0.21-0.23 πάχ. 0.05. Ὑψ. γρ. 0.007 μεταστ. 0.006. Ἀριστερά, ἄνω καὶ κάτω, ἀπὸ μιᾶ ὀπῆς γιὰ τὴ στερέωση τῆς στήλης σὲ τοῖχο. «Εὐρέθη πρᾶνῆς ἀριστερόθεν τοῦ περιβωμίου ἐπὶ τοῦ πρὸς τὸν ναὸν τοίχου τοῦ ὕδρα-γωγείου Δ» L (πίν. 3).

B. Λεονάρδος, AE 1891, 103, 47· (IG VII 4267).

300-250 π.Χ.

- Πυρίδης Δημοχάρου εἶπεν· *vv*
 δεδόχθαι τῶι δήμωι· Φιλοκλῆν
 3 Θεοδότου Ἐφέσιον πρόξενον εἶνα[ι]
 τῆς πόλεως Ὠρωπίων καὶ αὐτὸν καὶ
 ἐγγόνους καὶ εἶναι αὐτῶι γῆς καὶ
 6 οἰκίας ἔγκτησιν καὶ ἰσοτέλειαν
 καὶ ἀσυλίαν καὶ ἀσφάλειαν καὶ
 πολέμου καὶ εἰρήνης καὶ κατὰ γῆν
 9 καὶ κατὰ θάλατταν καὶ τὰ πάντα
 καθάπερ καὶ τοῖς ἄλλοις προξέ-
 νοις καὶ εὐεργέταις.

Ἐπάνω καὶ κάτω ἀπὸ τὴν ἐπιγραφὴν ὑπάρχει μεγάλο κενό.

14 (A 249). Στήλη από λευκό μάρμαρο με γείσο και κυμάτιο που σώζει λείψανα γραπτής διακόσμησης, έλλιπής κατά τὸ κάτω ἀριστερὸ τέταρτό της, θραυσμένη σὲ τέσσερα καὶ συγκολλημένη, ὕψ. 0.83 πλ. 0.35 πάχ. 0.08. Ὑψ. γρ. 0.008 μεταστ. 0.008· στοιχηδὸν 18-22, στοὺς στ. ὅμως 11, 15, 17, 18, 19 ἡ τάξις τῶν γραμμάτων εἶναι ταραγμένη. «Τῶν τεμαχίων τὰ μὲν εὐρέθησαν ἄνωθεν τῆς ὑπ' ἀρ. 39 (4) ἐν δὲ κάτωθεν τῆς προηγουμένης (5) ἐπὶ τοῦ ὕδραγωγείου Δ» L.
B. Λεονάρδος, AE 1891, 93, 41· (IG VII 4264).

300-250 π.Χ.

- Νικόξενος Κρατίνου εἶ-^{vv}
πεν· ἐπειδὴ Σώστρατος ^{vvv}
3 Καλλίου Ἀθηναῖος εὖνους
καὶ χρήσιμος ὢν διατελεῖ
κοινεῖ πᾶσιν Ὀρωπίοις, ^{vv}
6 δεδόχθαι τῷ δήμῳ· εἶναι
αὐτὸν πρόξενον καὶ εὐερ-^v
γέτην τῆς πόλεως Ὀρωπίων
9 καὶ αὐτὸν καὶ ἐγγόνους ^{vv}
καὶ εἶναι αὐτοῖς γῆς καὶ ^v
οἰκίας ἐγκτησιν καὶ ἀσφά-
12 λειαν καὶ ἀσυλίαν καὶ πο-^v
λέμου ὄντος καὶ εἰρήνης ^v
καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θά-^{vv}
15 λατταν καὶ ἰσοπολιτεῖαν
κ(α)ὶ τᾶλλα πάντα καθάπερ ^v
τοῖς ἄλλοις προξένοις καὶ
18 εὐεργέται[ς, ἀ]ναγράψαι δὲ
τὴν προξε[νί]αν ἐν [στήλῃ]ι λι-
θίνει καὶ [στ]ῆσαι ἐν τῷ ^{vv}
21 ἱερῷ τοῦ [Ἀμ]φιάρου.

16 ΚΛΙ || 19 στ[ήλῃ]ι L.

Μικρὸ κομμάτι τῆς στήλης ἀποσπάστηκε καὶ χάθηκε μετὰ τὴ δημοσίευση τοῦ Λεονάρδου.

Ὁ Νικόξενος ἴσως εἶναι ἀδελφὸς τοῦ Παραμύθου (162, 184, 202). Ὁ πρόξενος PA 13337.

Τὴν ἔκφραση ἀναγράψαι τὴν προξενίαν τὴ βρίσκουμε ἀκόμη στὸ ψήφισμα 9, ἐνῶ ἡ ἀπονομὴ τῆς ἰσοπολιτείας εἶναι μόνη περίπτωση· πολιτεία δίδεται μὲ τὰ ψηφίσματα 4, 5, 6, 162, 163.

15 (A 337). Στήλη από λευκό μάρμαρο με γείσο και κυμάτιο, θραυσμένη σὲ δύο καὶ συγκολλημένη, ὕψ. 0.52 πλ. 0.26-0.30 πάχ. 0.05. Ὑψ. γρ. 0.005 μεταστ. 0.005· στοιχηδὸν 25. Ἡ ἐπιφάνεια τῆς στήλης εἶναι πολὺ φθαρμένη. «Εὐρέθη

πρανής ἔμπροσθεν τοῦ ναοῦ, κατὰ τὸ μεταξὺ τοῦ βάθρου Σύλλα καὶ τοῦ ἀριστεροῦ ἄκρου τοῦ περιβωμίου μέρους τοῦ ὑδραγωγείου Δ» L.

B. Λεονάρδος, *AE* 1891, 95, 42· (*IG VII* 4265).

300-250 π.Χ.

- Κτη[σίας Ἐφ]αρμόστου εἵ[πε]ν· [ἐ]πε-
 ιδή Φίλ[ων εὖ]νους ὦν [δι]ατελεῖ τ-
 3 εἵ πόλ[ει Ὡρ]ωπ[ίων] καὶ χρείας πα-
 ρεχόμενος [καὶ] λέγων καὶ πράττ-
 ων τὰ [συμφέροντ]α, δεδόχθαι τῷ
 6 δήμῳ· [Φίλωνα Φ]ίλωνος Ἐφέσιον
 πρό[ξενον εἶν]αι τῆς πόλεως Ὡρω-
 πίων καὶ αὐτὸν καὶ ἐκγόνους κα-
 9 ἰ εἶναι αὐτοῖς γῆς καὶ οἰκίας ἔ-
 νκτησιν καὶ ἰσοτέλειαν καὶ ἀσ-
 υλίαν καὶ πολέμου καὶ εἰρήνης
 12 καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν
 καὶ τὰ ἄλλα [π]άντα καθάπερ τοῖς
 ἄλλοις προξένοις καὶ εὐεργέτ-
 15 αῖς, ἀναγράψαι δὲ τὸ ψήφισμα ἐν
 στήλῃ λιθίνῃ καὶ στήσαι [ἐν] τ-
 ῷ ἱερῷ τοῦ Ἀμφιαράου οὗ ἂν [δ]ο-
 18 κεῖ ἐν καλλίστῳ εἶναι.

16 στήλ[ε:]ι λιθίν[ε:]ι L.

Ὁ Λεονάρδος παρατηρεῖ ὁμοιότητα γραφῆς μετὰ τὰ ἀττικὰ ψηφίσματα τοῦ Ἀμφιαρείου.

16 (A 263). Στήλη ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο μετὰ ἀέτωμα, ἐλλειπὴς στὸ ἄνω καὶ τὸ κάτω μέρος καὶ ἀριστερά, θραυσμένη σὲ τέσσερα καὶ συγκολλημένη, ὕψ. 0.92 πλ. 0.38 πᾶχ. 0.07. °Υψ. γρ. 0.008 μεταστ. 0.008. Τὰ θραύσματα «ἠϋρέθησαν ἔξωθεν τοῦ βορείου τοίχου τοῦ ναοῦ» L 144.

300-250 π.Χ.

- [- - - - - εἶπεν]· ἐπειδὴ
 [- - - - -] Ἀ(θ)ηναῖος τῶν
 3 [πρώτων ἐστὶ φίλων τῆς ἡμετέρας] πόλεως καὶ δι-
 [ατελεῖ τῇ πόλει χρήσιμος ὦ]ν, δεδόχ(θ)αι τῷ
 [δήμῳ· εἶναι αὐτὸν πρόξενον] καὶ εὐεργέτην
 6 [τῆς πόλεως Ὡρωπίων καὶ αὐτ]ὸν καὶ ἐκγόνους

- [καὶ εἶναι αὐτῷ γῆς καὶ οἰκί]ας ἔγκτησιν καὶ
 [εἶναι αὐτῷ πρόσδοτον πρὸς] βουλὴν καὶ δῆμον
 9 [πρώτῳ μετὰ τὰ ἱερὰ καὶ ἀσφ]άλειαν καὶ ἀσυλί-
 [αν καὶ πολέμου καὶ εἰρήνης καὶ κα]τὰ γῆν καὶ κα-
 [τὰ θάλατταν, εἶναι δὲ αὐτῷ κ]αὶ τᾶλλα πάντα
 12 [ὅσα καὶ τοῖς ἄλλοις προξένοι]ς καὶ εὐεργέταις,
 [ἀναγράψαι δὲ τὸ ψήφισ]μα ἐν στήλῃ λι(θ)ίνῃ καὶ
 [στῆσαι ἐν τῷ ἱερ]ῷ τοῦ Ἀμφιαράου· τὸ δ' ἀνά-
 15 [λωμα τὸ εἰς τ]ὴν στήλην δοῦναι.

Συμπληρώσεις τοῦ Λεονάρδου. Στους στ. 2, 4, 13 τὸ γράμμα Θ δὲν ἔχει τὴν κεντρικὴ στιγμὴ. Στὸ τέλος τῶν στ. 1 καὶ 15 ὑπάρχει κενό.

17 (A 300). Στήλη ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο μὲ ἀέτωμα, ἐλλιπὴς στὸ ἄνω μέρος, θραυσμένη σὲ τρία καὶ συγκολλημένη, ὕψ. 0.68 πλ. 0.26-0.28 πᾶχ. 0.06. Ὑψ. γρ. 0.005-0.009 μεταστ. 0.008-0.012. «Ἡϋρέθησαν τὸ μὲν ἄνω ἀπότμημα πλησίον τῶν μέσων βάθρων τὸ δὲ ὑπὸ τούτῳ ἐν δωματίῳ βορροᾶθεν τῶν βάθρων, τὸ δὲ κατώτατον πρὸ τῆς εἰσόδου τοῦ ναοῦ» L 113.

IG VII 395 (οἱ πέντε πρώτοι στίχοι).

300-250 π.Χ.

- Ὀνομακλῆς Χαριλάου εἶπεν· ἐ[πει]-
 δὴ Μναςάλκης Μναςίππου Σικυών[ιος]
 3 διατελεῖ φίλος καὶ εὖνους ὦν τῇ [πό]-
 λει καὶ λέγων καὶ πράττων πε[ρὶ τὸ ἱε]-
 ρὸν τοῦ [Ἀμφιαρ]ά[ου κατὰ τὸ δυνατόν]
 6 τὰ συμ[φ]έροντα Ὀρωπίοις, δεδόχθ[αι]
 τῷ δήμῳ· εἶναι αὐτὸν πρόξενον [καὶ]
 εὐεργέτην τῆς πόλεως Ὀρωπίων κ[αὶ]
 9 αὐτὸν καὶ ἐκγόνους καὶ δεδόσθαι α[ὐ]-
 τοῖς γῆς καὶ οἰκίας ἔγκτησιν καὶ ἀ[σφά]-
 λειαν καὶ ἀσυλίαν καὶ πολέμου καὶ [εἰ]-
 12 ρήνης καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλαττ[αν]
 [καὶ ἰσοτέλειαν καὶ τᾶλλα πάντα καθά]περ
 [τοῖς] ἄλλοις [πρ]οξένοις καὶ εὐεργέταις, [ἀνα]-
 15 [γρά]ψαι δὲ τὸ ψήφ[ισ]μα τοῦ[ς] πολεμάρχου[ς]
 [ἐν] στήλῃ[ι] λι[θ]ίνῃ κα[ὶ] στῆσαι [ἐ]ν τῷ ἱ[ερ]ῷ
 [το]ῦ Ἀμφιεράου.

1 Ὀν[ομ]α[κλ]ῆς Χαρίλλου Ditt. || 3 π[ό]- Ditt. || 4-5 πράττων [ἄ]ε[ι] τὰ συμφέ[ρ]οντα Ditt. || 5 μπορεῖ νὰ συμπληρωθεῖ καὶ [Ἀμφιερ]ά[ου] σύμφωνα με τὸν στ. 17.

Γιὰ τὸ ὄνομα τοῦ λέγοντος τὸ ψήφισμα βλ. Bechtel, *HP* 350, γιὰ τοῦ προξένου αὐτόθι 319. Γιὰ τοὺς πολεμάρχους βλ. 4.

Ὁ πρόξενος (Ch. Skalet, *Ancient Sicyon, With a Prosopographia Sicyonia* (1928) 201, 212-213) ἔχει ταυτιστεῖ ἀπὸ τὸν A. Wilhelm (*SBWien* 179, 6 (1915) 3-6) μετὰ τὸν ἀναφερόμενο ἀπὸ τὸν Στράβωνα (9, 2, 31) ὁμώνυμο ποιητὴ ἀπὸ τὸν Σικυώνιο δῆμο τῶν Πλαταιῶν:

ἔστι δὲ καὶ ἐν τῇ Σικυωνίᾳ δῆμος Πλαταιαί, ὅθεν περ ἦν Μνασάλκης ὁ ποιητής·
Μνασάλκεος τὸ μῦμα τῷ Πλαταιάδα.

Ἀπὸ τὰ ποιητικά του ἔργα ἔχουν σωθεῖ ἐπιγράμματα (*Anth. Graeca* (H. Beckby) VI 9, 110, 125, 128, 264, 268· VII 54, 171, 192, 194, 212, 242, 488 (490), 491· IX 70, 324, 333· XII 138· πρβ. *Kleine Pauly* λ. *Mnasalkes*).

18 (A 297). Στήλη ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο μετὰ ἀέτωμα, ἐλλιπὴς ἀριστερὰ καὶ δεξιὰ, θραυσμένη σὲ τρία καὶ συγκολλημένη, ὕψ. 0.73 πλ. 0.33 πᾶχ. 0.07. Ὑψ. γρ. 0.01 μεταστ. 0.009. «Ἡῤῥέθη ὀπισθεν τοῦ ναοῦ» L 60.

IG VII 397 (χωρὶς τὸ ἄνω ἀριστερὸ θραῦσμα).

Σώφιλος Ζωάνδρο[υ εἶ]πεν· ἐπειδ-
ῆ Διοκλῆς Νίσου Τύ[ρι]ος ἔσωισεν
3 [αὐ]τοὺς πάντας καὶ [χ]ρείας παρέ-
[χεται κ]αὶ ἰδ[ίαι] καὶ [κ]οινῇ τοῖς
[Ὠρωπίοις πολί]ταις, δ[εδόχθαι τῇ]
6 [βουλῇ] καὶ τῷ δήμῳ· εἶ[ναι αὐτ]-
[ὸν π]ρόξενον καὶ εὐεργέτην τῆς
πόλεως Ὠρωπίων αὐτὸν καὶ ἐκγό-
9 νους καὶ εἶν[αι] αὐτοῖς γῆς καὶ οἰκί[α]-
ας ἔγκτησιν καὶ ἰσοτέλειαν καὶ ἀ-
σφάλειαν καὶ ἀσυλίαν καὶ πολέμ-
12 ου καὶ εἰρήνης καὶ κατὰ γῆν κ[αὶ κ]α-
τὰ θάλατταν καὶ ἄλλα πάντα κα-
θάπερ καὶ τοῖς ἄλλοις προξένο-
15 [ι]ς καὶ εὐεργέταις.

1-7 [- - - ε]ἶπεν· ἐπειδ[ὴ | Ἐργέας - - - ἐ]ως ἔσωισεν | - - - καὶ χρείας παρέ[χεται καὶ ἰδία] καὶ κοινῇ τοῖς | [πολ]ίταις, δ[εδόχθαι τῇ | βουλῇ] καὶ τῷ δήμῳ, Ἐργέ[αν εἶναι | π]ρόξενον Ditt. || 5 μπορεῖ νὰ συμπληρωθεῖ καὶ ναύ]ταις || 9 εἶναι οἰκί- Ditt. || 10 ἔγκτησιν Ditt. || 12 γῆν καὶ κα- Ditt. || 13 τὰ ἄλλα Ditt. || 15 ις Ditt.

Ἡ ἀπονομή τοῦ τίτλου τοῦ προξένου σὲ ἄτομο ποὺ ἡ πατρίδα του βρισκόταν τόσο μακριὰ ἀπὸ τὸν Ὠρωπὸ δείχνει πὺς ἡ δραστηριότητα τῶν Ὠρωπίων ναυτικῶν καὶ ἐμπορῶν ἐφθανε ὥς τὴ Φοινίκη. Ἡ δραστηριότητα αὕτη εἶναι γνωστὴ ἀπὸ τὶς φιλολογικὰς πηγὰς (*Hellenica* XI-XII, 199· Ὁ Ὠρωπὸς 49 κέ.) καὶ ἀπὸ τὸ ψήφισμα 210, μετὰ τὸ ὁποῖο γίνον-
ται πρόξενοι Ὠρωποῦ Τύριος καὶ Σιδώνιος ποὺ προμήθευσαν σιτάρι στὴν πόλιν.

19 (A 313). Στήλη από λευκό μάρμαρο, έλλειπής στο άνω μέρος, ύψ. 0.65 πλ. 0.34-0.38 πάχ. 0.12. °Υψ. γρ. 0.009 μεταστ. 0.004· στοιχηδόν 20-22. «Ηϋρέθη πρηνής επί τοϋ νοτίου τοίχου τοϋ δωματίου ὅπερ κεῖται ἀνατολόθεν τοϋ δωματίου ἐν ᾧ ἡϋρέθη τὸ μέγα ἄγαλμα τοϋ Ἀμφιαράου (AE 1892, 51, 81)» L 234 (πίν. 19).

300-250 π.Χ.

- [. . . . . ! ⁵ . . . . . πρόσεν]-
[ο]ν [εῖναι τῆς πόλεως Ὠρωπί]-
3   ων καὶ α[ὐτὸν καὶ ἐκγόνους]
     καὶ εἶνα[ι αὐτῶι γῆς καὶ οἰ]-
     κίας ἔγκτησι[ν καὶ ἰσοτέ]-
6   λειαν καὶ ἀσυλί[αν καὶ ἀσφά]-
     λειαν καὶ πολέμου κα[ὶ εἰρή]-
     νης καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ [θά]-
9   λατταν καὶ τὰ ἄλλα πάντα κ[α]-
     θάπερ τοῖς ἄλλοις προξέ-
     νοις καὶ εὐεργέταις.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν γραμμάτων σὲ κάθε στίχο ποικίλλει ἐξ αἰτίας τῆς συλλαβικῆς διαίρεσης τῶν λέξεων. Κάτω ἀπὸ τὸ ψήφισμα εἶναι, ἀντίστροφα χαραγμένη, ἡ ἐπιγραφή **288**.

20 (A 407). Στήλης ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο τὸ δεξιὸ μέρος, ύψ. 0.31 πλ. 0.205 πάχ. 0.07. °Υψ. γρ. 0.008 μεταστ. 0.01.

300-250 π.Χ.

- [- - - - - εἶπεν· δεδ]όχ(θ)αι
[- - - - -] Ἀ(θ)ηναῖον
3   [πρόξενον εἶναι καὶ εὐεργέτην τ]ῆς πόλεως
     [Ὠρωπίων καὶ αὐτὸν καὶ ἐκγόν]ους καὶ δεδόσθαι
     [αὐτοῖς γῆς καὶ οἰκία]ς ἔγκτη[σ]ιν καὶ ἀσφάλειαν
6   [καὶ ἀσυλίαν καὶ π]ολέμου καὶ εἰρήνης καὶ κα-
     [τὰ γῆν καὶ κατὰ θάλ]ατταν καὶ ἰσοτέλειαν καὶ
     [τᾶλλα πάντα καθάπ]ερ τοῖς ἄλλοις προξένοις
9   [καὶ εὐεργέταις, ἀν]αγράψαι δὲ τὸ ψήφισμα ἐν
     [στήλῃ λιθίνῃ καὶ] στήσαι ἐν τῶι ἱερῶι τοῦ Ἀμ-
     [φιαράου, τὸ δὲ ἄλωμ]α τὸν ταμίαν δοῦναι.

1, 2 τὸ Θ δὲν ἔχει τὴν κεντρικὴ στιγμὴ || 11 ἄλωμ]α· κατὰ τὰ ψηφίσματα **303, 304**.

21. Ψήφισμα χαραγμένο στὴν ὄψη τοῦ βάθρου τοῦ ἀναθήματος τοῦ Μειδίου Κηφισοδώρου Ἀναγυρασίου (**355**), κάτω ἀπὸ τὴν ἀναθηματικὴ ἐπιγραφή. °Υψ. γρ. 0.01 μεταστ. 0.01 (εἰκ. 23, πίν. 45).

Μ. Μιτσός, *AE* 1952, 181, 14, εἰκ. 8· (SEG 15, 282· πρβ. *Bull. Épigr.* 1956, 121)· Τὸ Ἀμφιάρειον 8, 3, πίν. Ζα-β (ἀναγνώσεις τοῦ Λεονάρδου)· (πρβ. Roesch, *Thespies* 83· SEG 23, 269· *Bull. Épigr.* 1968, 281· SEG 24, 347· Moretti, *ISE* 63· SEG 25, 488).

287-245 π.Χ.

- [Α]ἰσχυρίωνος ἄρχοντος Βοιωτοῖς, βοιωταρχούντων Καφισοδώρου Χάρητος Θηβαίου, Μηλίου
 [Α]ριστοδήμου Ὀπουντίου, Εὐαρχίδου Πτωϊοτίμου Ἀκραιφίεως, Λυσάνδρου Φανοστράτου Ὠρωπίου,
 3 [Θηβ]ανγέλου Ἰσμηνίου Θεσπιέως, Διογένου Οἰνίωνος Ταναγραίου, Θύρρωνος Λυσίνου Ὀρχομενίου,
 [Τι]μοκρίτου Θεο[πόμ]που Θισβέως, γραμματέυοντος Εὐρυφάντος Καλλι[έ]ρωνος Χαιρωνέως,
 [μην]ὸς πανάμου, ἐπεψήφι[ζ]ε Κηφισόδωρος Χάρητος, Λύσανδρος Φανοστράτου ἔλεξεν· δεδό-
 6 [χθαι] τῷ δῆμῳ· Ὀφέλ[α]ν Φιλή[μ]ονος Ἀμφιπολίτην πρόξενον εἶναι καὶ εὐεργέτην τοῦ κοινοῦ Βοιωτῶ[ν]
 [κα]ὶ αὐτὸν καὶ ἐκγόνους καὶ εἶναι αὐτοῖς γῆς καὶ οἰκίας ἔγκτησιν καὶ ἰσοτέλειαν καὶ ἀσφάλειαν
 καὶ ἀσυλία[γ:] καὶ πολέμου καὶ εἰρήνης καὶ τὰ ἄλλα πάντα καθάπερ καὶ τοῖς ἄλλοις προξένοις καὶ
 9 εὐεργέταις τοῦ κοινοῦ Βοιωτῶν.

Τὸ κείμενο κατὰ ἀνάγνωση τοῦ Λεονάρδου (L 365), τὴν ὁποία ἐπιβεβαίωσα κατ' ἐπανάληψιν. Μικρὸ κομμάτι ἀπὸ τὸ βάθρο, ποὺ εἶχε τὴν ἀρχὴ τῶν στ. 1, 2, κόπηκε μετὰ τὸν θάνατο τοῦ Λεονάρδου, τοῦ τμήματος ὅμως αὐτοῦ τῆς ἐπιγραφῆς σῶθηκε ἔκτυπο.

1 Κηφισοδώρου Μιτσός || 3 [Θη]βαγγέλου Μιτσός· «σφίζονται καὶ τοῦ Β λείψανά τινα» L· Θίβρωνος Μιτσός || 4 . . . μοκρίτου E . . . ου Μιτσός· «Τι]μοκρίτου· ἀνεπληρώθη οὕτως, διότι Δημόκριτος καὶ Ἑρμόκριτος δὲν ἀπαντῶσιν ἐν Βοιωτίᾳ» L· Καλλιφρονος Μιτσός || 5 ἐπε[ψ]ήφιζε Μιτσός || 6 Ὀφέλα Ὀφελίωνος Μιτσός· Βοιωτῶν Μιτσός || 7 ὁ Μιτσός παραλείπει τὸ πρῶτο [κα]ὶ τοῦ στίχου || 8 ἀσυλία[γ:] L· τᾶλλα Μιτσός || 9 τῶν Βοιωτῶν Μιτσός.

«Τὸ ψήφισμα καίπερ τοῦ κοινοῦ τῶν Βοιωτῶν ὄν, γέγραπται ἐν τῇ κοινῇ, πλὴν ὅτι ἐνθάδε ἀντὶ τοῦ ἄρχοντος ἐν κοινῷ Βοιωτῶν δεῖνος κεῖται δεῖνος ἄρχοντος Βοιωτοῖς (πρβ. *AE* 1919 σ. 59α), φέρει δὲ καὶ ὀκτὼ βοιωταρχούντας (ἐν *IG* VII 2407 καὶ 2408 ἀναγράφονται ἑπτὰ) καὶ τὸν γραμματέα, ἀντιστρόφως δὲ τὸ ἐν *IG* VII 280 γέγραπται κατὰ τὸν τύπον τῶν Ὠρωπίων ψηφισμάτων ἀλλὰ Βοιωτικῇ διαλέκτῳ, πρβ. *AE* 1919 σ. 58α-59α. Ἐνθάδε ὁ πρῶτος βοιωταρχῶν (Θηβαῖος στ. 1) εἶναι καὶ ἐπιψηφίζων (στ. 5), ὁ δὲ τέταρτος ἐπιψηφίζων (Ὠρώπιος στ. 2) εἶναι καὶ ὁ λέξας τὸ ψήφισμα (στ. 5). Τὰ πατρόθεν τῶν ἐν γενικῇ πτώσει ὀνομάτων φέρονται ἄνευ τοῦ ἄρθρου τοῦ. Τῶν ὀνομάτων ἓν, τοῦ αὐτοῦ ἀνδρός, ὡς μὲν βοιωταρχούντος γράφεται Καφισοδώρου (στ. 1), ὡς δὲ ἐπιψηφίζοντος Κηφισόδωρος (στ. 5)· καὶ τὸ μὲν ἐπεψήφι[ζ]ε (στ. 5) γράφεται ἄνευ τοῦ παραγωγικοῦ νῦ, τὸ δὲ ἔλεξεν (στ. 5) φέρει τὸ νῦ» L.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν βοιωταρχῶν μέγαλανε ὅταν προσχωροῦσαν στὸ Κοινὸ πόλεις ποὺ δὲν ἦσαν βοιωτικῆς, ὅπως ὁ Ὀποῦς, βλ. Feyel, *Polybe* 266 καὶ Μιτσὸ 186. Ἴσος μὲ τὸν ἀριθμὸ τῶν βοιωταρχῶν τῆς ἐπιγραφῆς εἶναι καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν Βοιωτῶν ὁμήρων τοῦ κοινοῦ τῶν Ἀχαιῶν, *Syll*³ 519, βλ. καὶ Μιτσὸ 187.

Γιὰ τὸ ἄρθρο τοῦ τὸ ὁποῖο συνοδεύει τὰ πατρώνυμα τῶν ὀνομάτων ποὺ φέρονται στὴ γενικῇ βλ. *Bull. Épigr.* 1961, 522.

Ὁ ἄρχων τοῦ Κοινοῦ Αἰσχυρίων δὲν εἶναι γνωστὸς ἀπὸ ἄλλου. Ὁ Roesch, *Thespies* 83 καὶ 88 τὸν χρονολογεῖ στὴν περίοδο 280-245 π.Χ. περίπου, μάλιστα στὰ μεταξὺ 263 καὶ 257 ἔτη, γιατί παρασύρεται ἀπὸ τὴν ταύτιση ποὺ ἔκαμε ὁ πρῶτος ἐκδότης τοῦ ἀνύπαρκτου Ὀφέλα Ὀφελίωνος τοῦ ψηφίσματος μὲ τὸν Ὀφέλαν Ὀφελίωνος ἰσοτελῆ, πυλωρὸ

τοῦ φρουρίου τοῦ Ραμνουῦντος (SEG 3, 122· J. Pouilloux, *La forteresse de Rhamnonte* (1954) 118, 7 καὶ 119 σημ. 1). Κατ' ἀνάγκην τὸ ψήφισμα χρονολογεῖται μεταξὺ 287 π.Χ., ἔτος κατὰ τὸ ὁποῖο ὁ Ὀρωπὸς προσχώρησε στὸ κοινὸ τῶν Βοιωτῶν, καὶ 245 π.Χ., ὁπότε ὁ Ὀποῦς προσχώρησε στοὺς Αἰτωλοὺς.

Τοῦ Εὐαρχίδου Πτωϊοτίμου Ἀκραιφίεως (στ. 2) νεότερος ἀδελφὸς εἶναι ἴσως ὁ Εἴρων Πτωϊοτίμου, θυρεαφόρος ὅταν ἄρχων τοῦ κοινοῦ τῶν Βοιωτῶν ἦταν ὁ Δορκύλος (IG VII 2716). Ὁ ἱερεὺς τοῦ Ἀμφιαράου Φανόστρατος (121, 122) ἴσως εἶναι γιὸς τοῦ Λυσάνδρου Φανοστράτου (στ. 5). Ὁ Θηβάνγγελος Ἰσμηνίου Θεσπιεύς (στ. 3) πιθανῶς εἶναι ὁ ὁμώνυμος ναοποιὸς τοῦ 274/3 (;) π.Χ. (FD III 5, 93, II 6), μὲ τὸν ὁποῖο ταυτίζεται καὶ ὁ ἱερομνήμων Θηβάγγελος (FD III 1, 282, 473 5).

22 (A 258). Στήλη ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο μὲ ἀέτωμα, ἐλλειπὴς στὸ ἄνω καὶ τὸ κάτω μέρος, ὕψ. 0.37 πλ. 0.30 πάχ. 0.08. Ὑψ. γρ. 0.01 μεταστ. 0.003. «Ἡρέθη βορράθεν τοῦ ναῖσκου» L 84.

M. Μιτσός, *AE* 1952, 196, 26, εἰκ. 14· (SEG 15, 267· πρβ. *Bull. Épigr.* 1956, 121).

[N]ίκανδρος Κορυφίου εἶπεν· ἐπειδὴ Εὐ-
χάριστος εὖνους ὦν διατελεῖ τῇ
3 πόλει Ὀρωπίων καὶ ἰδία καὶ κοινῇ
τοῖς αἰὲ δεομένοις τῶν πολιτῶν
χρείας παρέχεται καὶ λέγων καὶ π-
6 ράττων τὰ συμφέροντα, δεδόχθαι τῷ[1]
δήμῳ· Εὐχάριστον Χάρητος Ἀθην[αῖ]-
[ο]ν πρόξενον εἶναι τῆς πόλεως Ὀρω-
9 [π]ίων καὶ αὐτὸν καὶ ἐγγόνους καὶ εἶνα[1]
[α]ὐτοῖς γῆς καὶ οἰκίας ἐγκτησιν καὶ ἰσ[ο]-
[τ]έλειαν καὶ ἀσφάλειαν καὶ ἀσυλίαν
12 [καὶ πο]λέμου καὶ εἰρήνης καὶ κατὰ γῆν
[καὶ κα]τὰ θάλατταν καὶ τὰ ἄλλα πά-
[ντα καθά]περ τοῖς ἄλλοις προξένοι[ς]
15 [καὶ εὐεργέ]ταις.

Τὰ γράμματα ἔχουν χαραχτεῖ μὲ πολλὴ ἐπιμέλεια || 1 Νίκανδρος Μιτσός.

Νίκανδρος Κορυφίου ἀπαντᾷται καὶ στὴν ἐπιγραφὴ IG XII 9, 912 στ. 8 μαζὶ μὲ ἄλλους ὁμωνύμους μὲ Ὀρωπίους (βλ. Μιτσό 203-204).

Ὁ Εὐχάριστος Χάρητος Ἀφιδναῖος (PA 6145) διετέλεσε ἐπιστάτης τῶν προέδρων τὸ 241/0 π.Χ., ὅταν ἄρχων ἦταν ὁ Λυσιάδης (IG II² 775 31· R. O. Hubbe, *Hesperia* 28 (1959) 175, 3 32· γιὸς του εἶναι ὁ Χάρης Εὐχαρίστου Ἀφιδναῖος, εἰσηγητὴς τῶν ψηφισμάτων *Agora* XV 120 8 (228/7 π.Χ.) καὶ 130 5, 42 (220/19). Συγγενὴς του εἶναι πιθανὸν ὁ Χάρης Ἀφιδναῖος, ποὺ ἀναφέρεται (Karin Brown, *AM* 85 (1970) 206, 27 καὶ σ. 249) σὲ μολύβδινο ἔλασμα δοκιμασίας ἱππων. Βλ. ἀκόμη Chr. Habicht, *Untersuchungen zur politischen Geschichte Athens im 3. Jahrhundert v. Chr.*, *Vestigia* 30 (1979) 150.

23 (A 612). Στήλης από λευκό μάρμαρο, τριγωνικής στο άνω μέρος, άνω δεξιό θραύσμα, ύψ. 0.21 πλ. 0.175 πάχ. 0.072. Ύψ. γρ. 0.005 (Ο)-0.01 μεταστ. 0.012. Βρέθηκε τόν Νοέμβριο του 1984 κτισμένο στον όπισθιο τοίχο της στοάς, σε σημείο ακριβώς αντίστοιχο με άνοιγμα του υπερχειμένου θεάτρου.

Μέσα του 3ου αϊ. π.Χ.

[- - - - - εἶ] πεν· ἐπειδὴ Πολυ-
[άρατος εὔνους ὦν] διατελεῖ τῇ πόλει
3 [᾽Ωρωπίων καὶ χρή]σιμός ἐστιν, δεδό-
[χθαι τῷ δήμῳ· Πο]λυάρατον Δημο-
[- - - - - πρ]όξενον εἶναι
6 [τῆς πόλεως ᾽Ωρωπίων καὶ α]ὐτὸν καὶ
[ἐκγόνους καὶ εἶναι - - - - -]

24 (A 314). Στήλη από λευκό μάρμαρο με άέτωμα, ύψ. 0.64 πλ. 0.32-0.34 πάχ. 0.07. Ύψ. γρ. 0.008 μεταστ. 0.007. Βρέθηκε πρὸ τοῦ ναοῦ (ΠΑΕ 1927, 31).

Μ. Μιτσός, ΑΕ 1952, 176, 9· (SEG 15, 266· πρβ. Bull. Épigr. 1956, 121).

Μέσα του 3ου αϊ. π.Χ.

Ἐράτων εἶπεν· ἐπειδὴ Ἀγνόδημος
Θαργηλίου Ἀθηναῖος διατε<ι>λεῖ εὔνου[ς ὦν]
3 καὶ χρήσιμος τῇ πόλει, δεδόχθαι τῷ δήμ[ωι]·
εἶναι αὐτὸν πρόξενον καὶ εὐεργέτην τῇ[ς πό]-
λεως ᾽Ωρωπίων καὶ αὐτὸν καὶ ἐκγόνους καὶ δ[εδό]-
6 σθαι αὐτοῖς γῆς καὶ οἰκίας ἐνκτησιν καὶ ἀ[σ]-
φάλειαν καὶ ἀσυλίαν καὶ πολέμου καὶ
εἰρήνης καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλα[τ]-
9 ταν καὶ ἰσοτέλειαν καὶ ἅλλα πάντα κ[α]-
θάπερ τοῖς ἄλλοις προσένοις καὶ εὐερ-
γέταις, ἀναγράψαι δὲ τὸ ψήφισμα τοὺς πο-
12 λεμάρχους ἐν στήλῃ λιθίνῃ καὶ στήσαι
ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ Ἀμφιαράου ὅπου ἂν δοκῇ[ι]
ἐν καλλίστῳ εἶναι.

1 Ἐρ[άτ(·)ων Μιτσός || 2 διατελεῖ Μιτσός || 2-3 εὔνου[ς] | καὶ χρήσιμος Μιτσός.

Γιὰ τὸ πατρώνυμο τοῦ προξένου βλ. Μισοὶ 177. Γιὰ τοὺς πολεμάρχους βλ. 4.

25 (A 260). Στήλη από λευκό μάρμαρο με γείσο καὶ κυμάτιο, ἑλλειπὺς κάτω, ύψ. 0.31 πλ. 0.21-0.22 πάχ. 0.04-0.06. Ύψ. γρ. 0.005 μεταστ. 0.009. «Ἡρέθη ἐπὶ τῆς δεξιᾶς τῆς χαράδρας ὁχθῆς ἐν χώρῳ 154 (ΑΕ 1922, 102, εἰκ. 2)» L 408.

Μ. Μιτσός, ΑΕ 1952, 171, 3, εἰκ. 3· (SEG 15, 265· πρβ. Bull. Épigr. 1956, 121).

- Ἀντίβιος Βιόττου εἶπε-
 ν· ἐπειδὴ Πολυάρατος ὁ ὕ-
 3 ποκριτῆς διατελεῖ εὖν-
 ους καὶ χρήσιμος ὢν τεῖ
 πόλει, δεδόχθαι τῷ δήμ-
 6 ωι· ὃ Πολυάρατον Εὐδόξο-
 υ Κυρηναῖον πρόξενον ε-
 ἶναι καὶ εὐεργέτην τῆς
 9 πόλεως Ὡρωπίων καὶ αὐτ-
 ὸν καὶ ἐγγόνους καὶ εἰν-
 αι αὐτοῖς γῆς καὶ οἰκία-
 12 ς ἔνκτησιν καὶ ἰσοτέλε-
 ιαν καὶ ἀσφάλειαν καὶ ἀ-
 συλίαν καὶ πολέμου καὶ
 15 [εἰρήνης καὶ κατὰ] γῆν κα-
 [ὶ κατὰ θάλατταν καὶ τᾶλ]-
 [λα πάντα καθάπερ τοῖς ᾗ]-
 18 [λλοῖς προξένοις καὶ εὖ]-
 [εργέταις].

Ὁ Ἀντίβιος Βιόττου λέγει καὶ τὰ δύο ψηφίσματα ποὺ ἀκολουθοῦν. Ἀδελφός του εἶναι ὁ Αἰσχρώνδης (80, 323). Στὴν οἰκογένειά του ἀνήκει ἴσως ὁ Βίοττος Εὐβίου (214). Τὸ ὄνομα Βίοττος εἶναι συχνὸ στὴν Ἑρέτρια.

Ὁ Πολυάρατος (O'Connor 403· Sifakis 159· Ghiron-Bistagne 352· Στεφανῆς 2090) εἶναι γνωστὸς ὡς κωμωδὸς στὰ Σωτήρια τῶν Δελφῶν (*Syll*³ 424 67· G. Nachtergaele, *Les Galates en Grèce et les Sôtéria de Delphes* (1977) 413, 7 Col. I 57) κατὰ τὸ 260/59 ἢ 256/5 π.Χ. Γιά λογίους καὶ ἡθοποιούς ποὺ τιμήθηκαν ἀπὸ τὸν Ὡρωπὸ βλ. 179. Τὴν ἴδια τακτικὴ ἀκολουθοῦσαν καὶ ἄλλα ἱερά (βλ. Nachtergaele 314).

26 (A 251). Στήλη ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο μὲ γεῖσο καὶ κυμάτιο, ὕψ. 0.71 πλ. 0.31-0.345 πᾶχ. 0.06. Ὑψ. γρ. 0.01 μεταστ. 0.008. «Ἡύρεθῃ ἐν τῇ νοτανατολικῇ γωνίᾳ τοῦ 53α ἐνωκοδομημένη» L (AE 1919, 102).

M. Μισός, AE 1952, 172, 4, εἰκ. 4· (SEG 15, 298).

- Ἀντίβιος Βιόττου εἶπεν· ἐπ-
 [ε]ιδὴ Ἀριστείδης εὖνους ὦ-
 3 ν διατελεῖ τεῖ πόλει τεῖ Ὡρω-
 πίων καὶ ἰδία ἐκάστῳ τῶν π-
 [ο]λιτῶν χρείας παρέχεται κα-
 6 [ὶ] λέγων καὶ πράττων τὰ συμ[φ]-
 έροντα, δεδόχθαι τῷ δήμῳ·

- Ἀριστείδην Μνησιθέου Ἀθη-
 9 ναῖον πρόξενον εἶναι τῆς πόλ-
 εως Ὀρωπίων καὶ αὐτὸν καὶ ἐ[γ]-
 γόνους καὶ εἶναι αὐτῷ γῆς κα-
 12 ἰ οἰκίας ἔγκτησιν καὶ ἰσοτέλε-
 ιαν καὶ ἀσυλίαν καὶ ἀσφάλεια-
 ν καὶ πολέμου καὶ εἰρήνης καὶ κ-
 15 ατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν καὶ
 τᾶλλα πάντα καθάπερ τοῖς ἄλλ-
 οῖς προξένοις καὶ εὐεργέταις.

3 τῶν Ὀρω- Μισός || 5-6 παρέχεται | λέγων Μισός || 6 συμφ- Μισός || 10 ἐγ- Μισός.

Τὸν πρόξενο ταύτισε ὁ Chr. Habicht (*Chiron* 6 (1976) 7-10· πρβ. *Bull. Épigr.* 1977, 110· SEG 26, 600) μετὰ τὸν Ἀριστείδην Μνησιθέου Λαμπτρέα, ἐξέχοντα Ἀθηναῖο, γνωστὸ ὡς στρατηγὸς στήν Ἀθήνα ἐπὶ Τηλοκλέους ἄρχοντος τὸ 290/89 π.Χ. (IG II² 2797· Moretti, *ISE* 12), ὁ ὁποῖος ἐστάλη στήν ἀρχὴ τοῦ Χρεμωνιδείου πολέμου ὡς πρεσβευτὴς στὸν Ὀρχομενὸ τῆς Ἀρκαδίας (A. Plassart, *BCH* 38 (1914) 451-454· Moretti, *ISE* 53). Ὅπως παρατηρήθηκε, ἡ πρεσβεία αὐτὴ συνδέεται μετὰ συνασπισμὸ ἐναντίον τοῦ Ἀντιγόνου Γονατᾶ καὶ πρέπει νὰ εἶχε σχέση μετὰ τὸν Χρεμωνίδειο πόλεμο. Μετὰ τὸν Ἀριστείδην συμπρεσβευτὲς ἦσαν ὁ Κάλλιππος Μοιροκλέους Ἐλευσίνιος καὶ ὁ Γλαύκων, ὁ ἀδελφὸς τοῦ Χρεμωνίδου.

27 (A 418). Στήλης ἀπὸ πεντελικὸ μάρμαρο μετὰ γεῖσο καὶ κυμάτιο πέντε θραύσματα: α) θραῦσμα ἀπὸ τὸ ἄνω μέρος τῆς στήλης, ὕψ. 0.068 πλ. 0.143 πᾶχ. 0.035· β) τρία συγκολλημένα θραύσματα ἀπὸ τὸ δεξιὸ μέρος τῆς στήλης, ὕψ. 0.395 πλ. 0.153· γ) θραῦσμα ἀπὸ τὸ ἀριστερὸ μέρος τῆς στήλης, ὕψ. 0.03 πλ. 0.025. Ὑψ. γρ. 0.006. Κάτω δεξιὰ ὑπάρχει λείψανο ὁπῆς γιὰ τὴ στερέωση τῆς στήλης σὲ τοῖχο, ὅπως στὴ στήλη 13. Μνημονεύτηκε ἀπὸ τὸν Λεονάρδο, *ΠΑΕ* 1906, 83 καὶ 85.

- Θ ε [ο ι].
 Ἀντίβιος Βιόττου [εἶπεν· δεδο]-
 3 [χθαι τῷ δήμῳ· - - - - -]
 [- - - - - πρόξενον εἶναι καὶ]
 [εὐεργέτην τῆς πόλεως Ὀρω]-
 6 [πίων καὶ αὐτὸν καὶ ἐγγόνους]
 [καὶ εἶναι αὐτῷ γῆς καὶ οἰκίας]
 [ἔγκτησιν καὶ ἰσοτέλειαν καὶ]
 9 [ἀσφάλειαν καὶ ἀ]συλ[ίαν καὶ]
 [κατὰ γῆν κ]αὶ [κ]ατὰ θά[λατταν]
 [καὶ ἐν πολ]έμ[ω]ι καὶ ἐ[ν εἰρή]-
 12 [νῇ καὶ τὰ ἄ]λλα [π]άντα κ(α)[θά]-

- [περ καὶ το]ῖς ἄλλοις προξέ-
 [νοῖς καὶ εὐεργέτ]αις, ἀναγρ(ά)-
 15 ψα[ι δὲ τόδε τὸ ψή]φισμα τοῦς
 πο[λεμάρχους ἐν στ]ήληι λιθί-
 [νῃ καὶ στῆσαι εἰ]ς τὸ ἱερόν
 18 [τοῦ Ἀμφιαράου].

Ἔοσα γράμματα σώζονται ἔχουν χαραχθεῖ στὴ θέση ἄλλων ποὺ σβήστηκαν || 1 ὁ στίχος εἶναι χαραγμένος στὸν ἄβακα τῆς στήλης· τὸ Θ δὲν ἔχει τὴν κεντρικὴ στιγμὴ || 12 ANTAKΛ || 14 ANAΓPΛ.

Γιὰ τὸν Ἀντίβιο βλ. 25, 26. Γιὰ τοὺς πολεμάρχους βλ. 4.

Γιὰ τὴ μοναδικὴ φορὰ ποὺ ἀναφέρεται στὶς ἐπιγραφὰς τοῦ Ὠρωποῦ καὶ ἐν πολέμῳ καὶ ἐν εἰρήνῃ βλ. Λεονάρδο, *AE* 1919, 61α ὅπου, ὅπως φαίνεται, ὑπονοεῖ τὸ ψήφισμα τοῦτο.

28 (A 254). Στήλη ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο, τριγωνικὴ στὸ ἄνω μέρος, ὕψ. 0.70 πλ. 0.30 πάχ. 0.06. Ὑψ. γρ. 0.007 μεταστ. 0.006· στοιχηδὸν 18-20 (ἐξ αἰτίας τῆς συλλαβικῆς διαίρεσης στὸ τέλος τῶν στίχων). Βρέθηκε στὴ δεξιὰ τοῦ χειμάρρου ὄχθη (*ΠΑΕ* 1903, 34).

*AA 21 (1966) A' 47, 2· (πρβ. *Bull. Épigr.* 1967, 302· *SEG* 24, 343).

- Ἱερέως Λεάρχου, μηνὸς
 ἀγριωνίου τρίτει ἀπιόν-
 3 τος, Λυσίππος Χαιρέου εἶ-
 πεν· δεδόχθαι τῷ δήμῳ·
 Καλλίνου Θέωνος Μεγα-
 6 [ρ]έα πρόξενον εἶναι τῆς
 [π]όλεως καὶ αὐτὸν καὶ ἐκ-
 γόνους καὶ εἶναι αὐτοῖς
 9 γῆς καὶ οἰκίας ἔγκτησιν
 καὶ ἰσοτέλειαν καὶ ἀσυ-
 λίαν καὶ ἀσφάλειαν καὶ
 12 πολέμου καὶ εἰρήνης καὶ
 κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατ-
 ταν καὶ τὰ ἄλλα πάντα κα-
 15 θάπερ τοῖς ἄλλοις προξέ-
 νοῖς καὶ εὐεργέταις.

3 Λυσίππος· τὰ γράμματα ΙΠ κατέχουν χώρο ἐνὸς γράμματος || 7 μετὰ τὸ πόλεως παραλείπεται ἡ λέξις Ὠρωπίων, ὅπως στὸ ψήφισμα 62.

Ὁ ἱερεὺς Λέαρχος εἶναι, πιθανῶς, ὁ Λέαρχος Λιμναίου ποῦ εἶπε τὸ ψήφισμα **144**, ὅπου βλ. σχετικὰ μὲ ὁμώνυμό του στὴ Χαλκίδα. Ὁ Λυσίπονος εἶναι γιὸς τῆς Ἀρκεσοῦς, πατέρας τῆς Ἀρκεσοῦς τῆς νεότερης (**420**), συγγενὴς τοῦ Λυραίνου Μυννίχου (**643**) ὁ ὁποῖος ἦταν πατέρας τοῦ Χαιρέου τοῦ νεότερου (**181, 182**) καὶ τοῦ Μυννίχου τοῦ νεότερου (**190**).

29. Ψήφισμα χαραγμένο στὴν ὄψη τοῦ βάθρου τοῦ ἀγάλματος τοῦ Φουφίου (**450**), ἀνάμεσα στὴν ἀνάθεση καὶ τὴν ὑπογραφή τοῦ γλύπτη τῆς παλαιότερης ἀνάθεσης (**387**). Ὑψ. γρ. 0.01 (τὸ Ο εἶναι μικρότερο) μεταστ. 0.006 (εἰκ. 61, πίν. 66).

B. Λεονάρδος, *AE* 1885, 155, 13· *IG* VII 381.

Νικόμαχος Ἡφαιστοδώρου εἶπεν· δεδόχθαι τεῖ βουλευῖ καὶ τῷ δήμῳ· ἐπειδὴ Φιλλέας
εὐνους ὦν διατε|||λεῖ τῇ τε πόλει Ὀρωπίων καὶ τοῖς δεομένοις τῶν πολιτῶν παρέ-
3 χεται χρείας μετὰ πάσης προθυμίας, δεδόχθαι τεῖ βουλευῖ καὶ τῷ δήμῳ· Φιλλέαν Ἀγασιλά-
ου Ἀθηναῖον πρόξενον εἶναι καὶ εὐεργέτην τῆς πόλεως Ὀρωπίων αὐτὸν καὶ ἐκγόνους καὶ
εἶναι αὐτοῖς γῆς καὶ οἰκίας ἔνκτησιν καὶ ἰσοτέ|||λειαν καὶ ἀσυλίαν καὶ πολέμου ὄντος καὶ εἰρή-
6 νης καὶ τᾶλλα πάντα ὑπάρχειν αὐτοῖς καθάπερ καὶ τοῖς ἄλλοις προξένοις καὶ εὐεργέταις
τῆς πόλεως γέγραπται.

Ὁ Νικόμαχος Ἡφαιστοδώρου δὲν εἶναι γνωστὸς ἀπὸ ἄλλοῦ, ὅπως καὶ ὁ πρόξενος (*PA* 14475).

30. Ψήφισμα χαραγμένο στὴ δεξιὰ πλευρὰ τοῦ ἄβακα τοῦ ἐπικράνου τοῦ βάθρου **457**. Τὸ δεξιὸ μισὸ λείπει, σώθη-
καν ὅμως δύο μικρὰ θραύσματα ποῦ κολλοῦσαν. Τὸ ἓνα, γνωστὸ στὸν Λεονάρδο (*L* 309), ἔχει χαθεῖ, εἰκονίζεται ὅμως
σὲ φωτογραφία τοῦ Ἀρχείου τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας. Τὸ δεύτερο διατηρεῖ 6 γράμματα.

Κατὰ τὸν Λεονάρδο, τὸ ἐπικράνο (τὸ ὁποῖο ὁ πρῶτος ἐκδότης ἀπέδωσε σὲ πλατὺ βάθρο καὶ θεώρησε τὴν πλάγια
ὄψη πρόσθια) ἀνῆκε πιθανῶς στὸ βάθρο ποῦ φέρει τὴν ἐπιγραφή **452** (Ὁ Ὀρωπὸς 161 σημ. 3). Ὑψ. γρ. 0.009 (ἐντὸς
χαραγμένων γραμμῶν) μεταστ. 0.008 (εἰκ. 66).

M. Μιτσός, *AE* 1952, 193, 24, εἰκ. 12· (*SEG* 15, 271).

νννν Μελάνιππος Μελαντίχου εἶπεν· ἐ[πειδ]ὴ Μέ[νιππος εὐνους ὦν διατελεῖ τῇ τε πόλει καὶ]
ἐκάστῳ τῶν πολιτῶν χρείας παρέχεται καὶ λ[έ]γων κ[αὶ] πράττων, δεδόχθαι τῷ δήμῳ· Μένιππον]
3 Θεροσίππου Λυσιμαχέα πρόξενον εἶναι τῆς πό[λ]εως Ὀρωπίων αὐτὸν καὶ ἐκγόνους καὶ εἶναι αὐτῷ γῆς]
καὶ οἰκίας ἔνκτησιν καὶ ἰσοτέλει[αν καὶ ἀσυλίαν καὶ ἀσφάλειαν καὶ πολέμου καὶ εἰ]-
ρήνης καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλα[τταν καὶ τᾶλλα πάντα καθάπερ τοῖς ἄλλοις προ]-
6 ξένοις κ(α)ὶ εὐεργέταις.

1 ΜΕΛΑΝΙΠΠΟΣ· ὁ χαρακτὴς χάραξε πρῶτα ΜΕΛΑΝΤ καὶ κατόπιν μετέτρεψε τὸ Τ σὲ Π καὶ σφήνωσε μεταξὺ τοῦ Ν
καὶ Π τὸ Ι· Μέ[νιππος· τὸ ὄνομα τοῦ προξένου συμπληρώνω κατ' ἀναλογία πρὸς τὸ πατρώνυμό του, Με[λ.χ. νέστρα]-
τος L· [Ἐπειδὴ - - - εὐνους ὦν διατελεῖ τεῖ πόλει Ὀρωπίων καὶ ἰδία] Μιτσός || 3 πό[λ]εως Ὀρωπίων καὶ αὐτὸν καὶ

ἐκγόνους· καὶ εἶναι αὐτοῖς γῆς] Μιτσός || 4 καὶ τὴν λοιπὴν ἀσφάλειαν πᾶσαν Μιτσός || 5 πάντα ὑπάρχειν αὐτοῖς καθάπερ καὶ Μιτσός || 6 ΚΛΙ.

31. Ψήφισμα χαραγμένο στὴν ὄψη τοῦ βάθρου τοῦ ἀγάλματος τοῦ Βρούτου (**451**), κάτω ἀπὸ τὴν ὑπογραφή τοῦ γλύπτη τῆς παλαιότερης ἀνάθεσης (**416**). Ὑψ. γρ. 0.007 μεταστ. 0.005 (εἰκ. 62).

Β. Λεονάρδος, *AE* 1885, 105, 7· *IG VII* 385.

- Παυσανίας Κιρωνίδου εἶπεν· ἐπειδὴ Ἑρμίας εὖνους ὦν διατελεῖ τῇ τε
 πόλει Ὠρωπίων καὶ τῶν πολιτῶν τοῖς χρεῖαν ἔχουσιν ἐν παντὶ καιρῷ τὸ συμφέρον
 3 πράττει, δεδόχθαι τεῖ βουλευὶ καὶ τῷ δήμῳ· Ἑρμίαν Νεάρχου Ἀθηναῖον πρόξενον
 εἶναι καὶ εὐεργέτην τῆς πόλεως Ὠρωπίων καὶ αὐτὸν καὶ ἐκγόνους καὶ εἶναι αὐτ[οῖς]
 γῆς, οἰκίας ἔνκτησιν καὶ ἀσυλίαν καὶ ἀσφάλειαν καὶ πολέμου καὶ εἰρήνης καὶ κ[ατ]-
 6 ἀ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν καὶ ἄλλα πάντα καθάπερ τοῖς ἄλλοις προξένοις κ[αί]
 εὐεργέταις γέγραπται.

2 συμφέρον Ditt. || 4 αὐτ[ῶι] ἢ αὐτ[οῖς] L || 5 παραλείπεται μετὰ τὸ γῆς ὁ σύνδεσμος καὶ || 6 κα[ί] Ditt.

Ὁ Παυσανίας Κιρωνίδου ἴσως εἶναι ὁ ἄρχων τῆς πόλεως Παυσανίας (**69**). Γιὰ τὸ πατρώνυμό του βλ. Bechtel, *HP* 497: «Zu erklären mit Hilfe der Hesychglosse κίρων· ἀδύνατος πρὸς συνουσίαν».

32. Ἐπικράνο βάθρου ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο, ἐλλιπὲς στὸ ὀπίσθιο μέρος, ὕψ. 0.314 πλ. 0.95 πᾶχ. (μῆκ.) 0.27-0.65. Τὸ πραγματικὸ μῆκος τοῦ ἐπικράνου σύμφωνα μὲ τοὺς ὑπολογισμοὺς τοῦ Λεονάρδου (*AE* 1919, 55α) θὰ ἦταν 2.05. Στὴν ἄνω ἐπιφάνεια ὑπάρχει τόρμος γιὰ χάλκινο ἀγαλμα, ἴσως ἐφιππον ἀνδριάντα. Ὑψ. γρ. 0.008 μεταστ. 0.004.

Στὴν ὄψη τοῦ ἐπικράνου εἶναι χαραγμένα τὰ ψηφίσματα **32**, **33**, στὴ δεξιὰ πλευρὰ τὰ **40**, **41**, καὶ στὴν ἀριστερὴ πλευρὰ τὰ **47**, **48**. «Ἡύρεθ' ὀπισθεν, ἦγον βορρῶθεν τοῦ μνημείου τοῦ Κουρίωνος» L (εἰκ. 1).

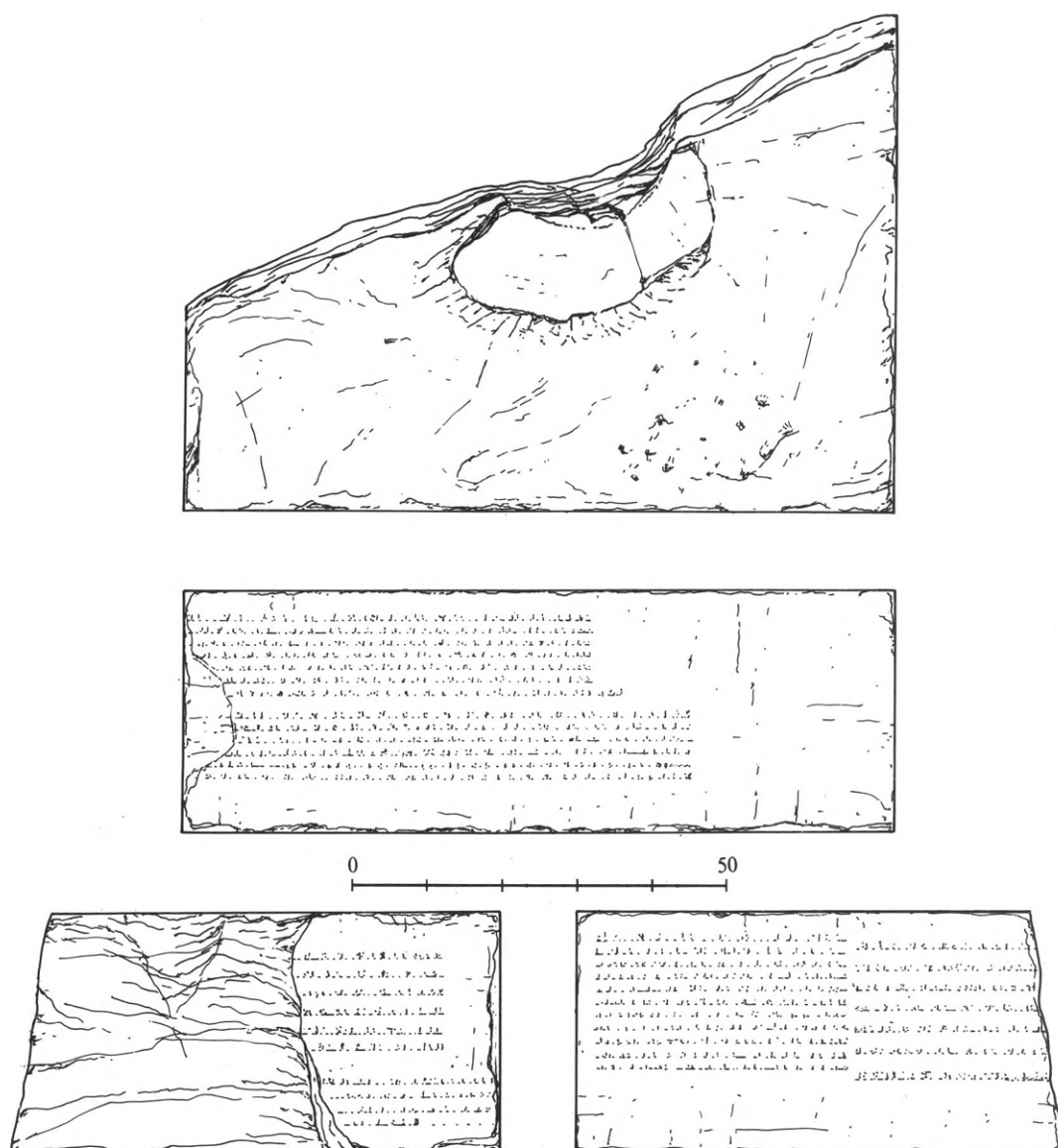
Β. Λεονάρδος, *AE* 1919, 54, 98, εἰκ. 1· (SEG 1, 101).

- [Πα]ν[πι]ρίχ[ω] ἄρχοντος, Ἀριστοκλείδης Διοτίμω
 [Τα]ναγρῆος ἔλεξε· δεδόχθη τοῖ δάμοι· Ἀγεί[τ]ορα
 3 [Πα]ρμενίωνος Μεγαρεῖα πρόξενον εἶμεν κῆ εὐ-
 [εργ]έταν τῷ κοινῷ Βοιωτῶν κῆ αὐτὸν κῆ ἐσγόνως
 [κῆ εἶμ]εν αὐτοῖς γᾶς κῆ οἰκίας ἔππασιν καὶ Εἰσο-
 6 [τέλια]ν κῆ ἀσφάλειαν κῆ πολέμῳ κῆ εἰράνας κῆ τὰ
 [ἄλλα ὁ]πόττα κῆ τοῖς ἄλλοις προξένοις κῆ εὐεργέτης.

Συμπληρώσεις τοῦ Λεονάρδου.

33. Ψήφισμα χαραγμένο στὴν ὄψη τοῦ ἐπικράνου **32**, δεύτερο στὴ σειρά. Ὑψ. γρ. 0.008 μεταστ. 0.005 (εἰκ. 1).

Β. Λεονάρδος, *AE* 1919, 54, 99, εἰκ. 1· (SEG 1, 102).

Εἰκ. 1 (1:10): 32, 33, 40, 41, 47, 48.

- [Παμπε]ιρίχω ἄρχοντος, Ἐνδίου Τηλεγόνω Πλατηεὺς
 [ἔλεξ]ε τῷ δάμν᾽ πρόξενον εἶμεν κῆ εὐεργέταν τῷ κυνῷ Βοιωτῶν
 3 [Ἀρι]στήωνα Ἀριστέως Ῥόδιον κῆ αὐτὸν κῆ ἐγγόνως κῆ εἶμεν αὐτῷ γᾶς
 [κῆ] Εὐκίας ἔππασιν κῆ Εισοτέλιαν κῆ ἀσφάλιαν κῆ ἀσ[υ]λίαν κῆ πολέμω
 κῆ εἰράνας ἰώσας κῆ κατὰ γᾶν κῆ [κ]ατὰ θάλατταν κῆ τὰ ἄλλα πάντα
 6 καθάπερ κῆ τοῖς ἄλλοις προξένοις κῆ εὐεργέταις τῷ κυνῷ Βοιωτῶν.

Οἱ συμπληρώσεις εἶναι τοῦ Λεονάρδου. Τοῦ ψηφίσματος τούτου ἀντίγραφο, χαραγμένο σὲ στήλη, εἶναι τὸ 34, τὸ ὁποῖο παρουσιάζει μικρὲς λεκτικὰς διαφορὰς.

34 (A 264). Στήλη από λευκό μάρμαρο με άετωμα, τμήμα του οποίου λείπει, ύψ. 0.57 πλ. 0.31 πάχ. 0.07. Ύψ. γρ. 0.007 μεταστ. 0.008. «Εύρέθη πρηνής ὅπου καὶ ἡ 43 (**43**) ἐπὶ τοῦ πρὸς τὸ περιβάμιον τοίχου τοῦ ὑδραγωγείου Δ» L. B. Λεονάρδος, *AE* 1891, 101, 45· (IG VII 4261)· B. Λεονάρδος, *AE* 1919, 55, 99α, εἰκ. 1α· (πρβ. SEG 1, 130).

Παμπειρίχῳ ἄρχοντος, Ἐνδιος
Τηλεγόνῳ Πλαταιεὺς ἔλεξε τῷ
3 δάμυ· πρόξενον εἶμεν κῆ εὐεργέ-
ταν τῷ κοινῷ Βοιωτῶν Ἀριστήωνα
Ἀριστέως Ῥόδιον κῆ αὐτὸν κῆ
6 ἐγγόνως κῆ εἶμεν αὐτῷ γᾶς κῆ ο[ἰ]-
κίας ἔμπασιν κῆ ἰσοτέλειαν κῆ ἁ-
σφάλιαν κῆ ἄσυλιαν κῆ πολέμῳ
9 κῆ εἰράνας ἰώσας κῆ κατὰ γᾶν κῆ
[κ]ατὰ θάλατταν κῆ τὰ ἄλλα πάν-
τα καθάπερ κῆ τοῖς ἄλλοις προξέ-
12 νοις κῆ εὐ(ερ)γέταις τῷ κοινῷ Βοιωτῶν.

2-3 (δεδόχθη) τῷ | δάμυ Ditt. || 7 ἰσοτέλειαν Ditt. || 12 ΕΥΓΕΤΑΙΣ· εὐεργέταις Ditt.· εὐγέταις L².

Τὸ ψήφισμα εἶναι ἀντίγραφο τοῦ **33**. Ὅρισμένοι γλωσσικοὶ τύποι διαφέρουν· στὸ ἐπίκρανο κεῖται Πλατρεὺς, κυνῶ, αὐτῷ, Ευκίας, ἔμπασιν, Εἰσοτέλειαν καὶ στὴ στήλῃ Πλαταιεὺς, κοινῷ, αὐτῷ, οἰκίας, ἔμπασιν, ἰσοτέλειαν. Τὸ σχῆμα τῶν γραμμάτων εἶναι τὸ ἴδιο, διαφέρουν μόνο τὰ M, N (Λεονάρδος, *AE* 1919, 63β).

Κατὰ τὸν Feysel (*Polybe* 63), ἡ χάραξη τῶν ψηφισμάτων στὰ βάθρα ἀποτελοῦσε τὴν ἀρχειακὴ τους δημοσίευση, κατὰ τὴ χρονολογικὴ τους σειρὰ, γιὰ νὰ παραμένουν στὸ Ἱερὸ εἰς τὸ διηνεκές. Ἡ ἐπὶ πλέον χάραξη ψηφίσματος καὶ σὲ στήλῃ ἀποτελοῦσε συμπληρωματικὴ ἐκδήλωση τιμῆς πρὸς πρόξενο περσιωπῆς.

35 (A 401). Στήλη ἀπὸ πεντελικὸ μάρμαρο με ἄβακα καὶ κυμάτιο, θραυσμένη σὲ πέντε καὶ συγκολλημένη, ύψ. 0.46 πλ. 0.29-0.30 πάχ. 0.05-0.065. Ύψ. γρ. 0.007 μεταστ. 0.007· στοιχηδὸν 21 (οἱ στ. 2 καὶ 4 ἔχουν 22 γράμματα, ὁ 15 ἔχει 23). Τὸ ἄνω μέρος τῆς στήλης, ποὺ ἀποτελεῖται ἀπὸ δύο θραύσματα, «ἠύρεθη βορρᾶθεν τῶν βάθρων ἐν ὑστέρω δωματίῳ (τὸ δεξιὸν ἀπότμημα ἐν τοίχῳ)» L. Τὸ μεσαῖο θραῦσμα βρέθηκε τὸν Φεβρουάριον τοῦ 1958 κτισμένο στὸ τρίτο ἀπὸ Δυσμῶν δωματίο, πίσω ἀπὸ τὰ βάθρα, καὶ τὰ δύο κάτω θραύσματα βρέθηκαν τὸν Νοέμβριον τοῦ 1984 στὴν ἴδια θέση.

B. Λεονάρδος, *AE* 1919, 74, 106, εἰκ. 6· (SEG 1, 109).

Παμπιρίχῳ ἄρχοντος, μιν-
ὸς πανάμῳ, ἐπεψάφιδδε Λύσα-
3 νδρος Μειλίχῳ Ὠρώπιος· Πα-
νάρμοστος Φιλοβότῳ Ὠρώπ-
ιος ἔλεξε· δεδόχθη τοῖ δάμ-

- 6   οι· πρόξενον εἶμεν κῆ εὐερ-
       [γ]έταν τῷ κοινῷ Βοιωτῶν Ἀν-
       άχαρσιν Προξένω Ἀθηνῆον
- 9   κῆ αὐτόν κῆ ἐγγόνως κῆ ε[ἰ]μ-
       εν αὐτοῖς γ[ᾱ]ς κῆ οἰκίας ξμ-
       πασιν κῆ ἰσ[οτ]έλιαν κῆ ἀσφ-
- 12   ἄλιαν κῆ ἀσ[ο]υλίαν κῆ πολέ-
       μω κῆ ἱράν[ας] ἐώσας κῆ [κ]ατὰ
       γᾱν κῆ κ[ατὰ θ]άλαττα[ν] κῆ τὰ
- 15   ἄλλα πάν[τα κ]αθάπερ [κ]ῆ τοῖς ἄ-
       λλοι[ς πρ]ο[ξέ]νοις κῆ εὐεργέ-
       [της].

Ἡ ἀνάγνωση τῶν νέων θραυσμάτων ἐπιβεβαίωσε τὶς συμπληρώσεις τοῦ Λεονάρδου, ἐκτὸς τριῶν περιπτώσεων || 10-11 ἔπ[ι]πασιν L || 13 ἰώσας L || 15 καθάπερ τοῖς L.

Γιὰ τὸν Λύσανδρο βλ. 49· γιὰ τὸν Πανάρμοστο 67. Ὁ πρόξενος ἴσως ἦταν Ἀφιδναῖος (βλ. Λεονάρδο 75· *APF* 12267 VI A· *PAA* 127175).

36 (A 397). Στήλης ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο μὲ ἄβακα καὶ κυμάτιο ἄνω δεξιὸ θραῦσμα, ὕψ. 0.17 πλ. 0.19 πάχ. 0.05. Ὑψ. γρ. 0.007 μεταστ. 0.011. «Ἡύρεθῃ παρὰ τὴν πηγὴν, νοτόθεν τοῦ προνάου» L (*AE* 1925-26, 20).

B. Λεονάρδος, *AE* 1919, 74, 105, εἰκ. 5· (SEG 1, 108).

- [Παμπιρίχω ἄρχ]οντος, μεινὸς
       [πανάμω, ἐπεψά]φιδδε Λύσανδρος
- 3   [Μειλίχω Ὠρώ]πιος· Πανάρμ[οστος]
       [Φιλοβότω Ὠρ]ώπιος ἔλεξ[ε· δεδό]-
       [χθη τοῖ δάμο]ι· πρόξεν[ον εἶμεν]
- 6   [κῆ εὐεργέταν] τῷ κοιν[ῷ Βοιωτῶν]
       [. . . . . 6 1 3 . . . . .]πω Σ[- - -]

Συμπληρώσεις τοῦ Λεονάρδου || 1 Παμπιρίχω· «τοῦ ἐπιψηφίζοντος καὶ τοῦ λέξαντος ὄντων τῶν αὐτῶν καὶ ἐν τῷ ἐξῆς ἀρ. 106 (35), ἀνεπληρώθη καὶ ἐνθάδε Παμπιρίχω» L.

37 (A 253). Στήλη ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο μὲ ἀέτωμα, τοῦ ὁποίου λείπει τὸ κεντρικὸ ἀκρωτήριο, ὕψ. 0.66 πλ. 0.37 πάχ. 0.07. Ὑψ. γρ. 0.01 μεταστ. 0.005. «Εὐρέθῃ ὀπισθεν τῶν τελευταίων ἐν ἀριστερᾷ βάθρων ἐντὸς λεκάνης παυρίνης ὀρθῇ ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς πλευρᾶς ἐγκειμένη» L.

B. Λεονάρδος, *AE* 1891, 101, 46· (IG VII 4260)· B. Λεονάρδος, *AE* 1919, 78, 112, εἰκ. 12.

- Πανπιρίχω ἄρχοντος, μεινὸς πανάμω,
 ἐπεψάφιδδε Λύσανδρος Μειλίχω Ὠρώπιος·
 3 Μικρίνας Ξένωνος Θεισπιεύς ἔλεξε· δεδόχθη
 τοῖ δάμοι· πρόξενον εἶμεν κῆ εὐεργέταν
 τῷ κυνῷ Βοιωτῶν Στράτωνα Ἀπολλοφάνιος
 6 Σιδώνιον κῆ αὐτὸν κῆ ἐγγόνως κῆ εἶμεν αὐτοῖ
 γᾶς κῆ φοικίας ἔππασιν κῆ φισοτέλιαν
 κῆ ἀσφάλιαν κῆ ἀσουλίαν κῆ πολέμω κῆ ἱράνας
 9 ἐώσας κῆ κατὰ γᾶν κῆ κατὰ θάλατταν
 κῆ τᾶλλα πάντα καθάπερ κῆ τοῖς ἄλλοις
 προξένοις κῆ εὐεργέτης.

3 Μικ:]ρίνας L¹, «βέβαιον τὸ Μικρίνας» L² || 10 τοῖς· «πιθανὸν εἶναι ὅτι ἐν τῷ τοῖς τὸ 2ον γράμμα ἐσφαλμένως προυχαράχθη α καὶ ἔπειτα διωρθώθη εἰς ο» L².

Γιὰ τὸν Λύσανδρο Μειλίχου βλ. 49.

38 (A 613). Στήλης ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο μὲ ἀέτωμα δύο συγκολλημένα θραύσματα ἀπὸ τὸ ἄνω ἀριστερὸ μέρος, ὕψ. 0.22 πλ. 0.32 πᾶχ. 0.115. Ὑψ. γρ. 0.008 μεταστ. 0.006. «Ἡρύεθη ἐν τῷ βορρᾷθεν τοῦ ναῖσκου (βορρᾷθεν τοῦ μνημείου Ἰσαυρικόν) δωματίῳ» L 308.

[Πα]ν[άρ]μ[οστ]ο[ς] Φιλοβό[του] εἶπεν· ἐπειδὴ
 [Μ]αρσύ[ας] εὖ[νους] [ὦν] διατελεῖ τῇι τε]
 πόλει Ὠ[ρ]ω[πίων] - - - - -]

Γιὰ τὸν Πανάρμοστο Φιλοβότου βλ. 67.

39 (Βρετανικὸ Μουσεῖο 159). Στήλη ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο, ἐλλιπὴς στὸ ἄνω καὶ τὸ κάτω μέρος, ὕψ. 0.22-0.274 πλ. 0.27 πᾶχ. 0.065. Ὑψ. γρ. 0.006-0.008 μεταστ. 0.005. Προσφέρθηκε στὸ Βρετανικὸ Μουσεῖο τὸ 1820 ἀπὸ τὸν J. P. Gandy Deering, ἀρχιτέκτονα τῶν Dilettanti (πίν. 4).

CIG 1566· W. M. Leake, *Travels in Northern Greece* II (1835) 440 σημ. 1· Keil, *SIB* 30· (Preller, *Berichte* 1852, 165, 14· Le Bas, *Inscr.* II 3, 470)· C. T. Newton, *The Collection of Ancient Greek Inscriptions in the British Museum* II (1883) CLXI· (IG VII 394).

- Παν[άρμοστος] εἶπεν· δεδόχθαι
 τῷ δ[ή]μῳ· Οἰνόφιλον Φι(λοποί)μενος
 3 Κρηῖτα πρόξενον εἶ[ναι] καὶ εὐε-
 [ρ]γέτην τῆς πόλεως [Ὠ]ρωπίων καὶ
 [α]ὐτὸν καὶ ἐγγόνους καὶ εἶναι αὐ-

- 6 [τ]ῶι γῆς καὶ οἰκίας ἔγκτησιν καὶ ἀσφά-
[λε]ϊαν καὶ ἀσυλίαν καὶ πολέμου κ[αί]
εἰρήνης καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ
9 θάλατταν καὶ τᾶλλα πάντα
ὅσαπερ καὶ τοῖς ἄλλοις προ-
ξένοις καὶ εὐεργέταις,
12 ἀναγράψαι δὲ τόδε τὸ ψή-
φισμα ἐν στήλῃ λιθίνῃ καὶ στή-
σ[αι ἐν] τ[ῶι] ἱερῶι τοῦ Ἀμφιαράου.

Τὸ κείμενο τοῦ Boeckh προέρχεται ex schedis Mülleri || 1 ΠΑΙ - - - ΑΠΕΝΔΕΔΟΧΘΑΙ Boeckh· ὁ Leake, πού διάβασε τὴν ἐπιγραφή στὶς 30 Ἰανουαρίου τοῦ 1806, δὲν σημειώνει τίποτε πρὶν ἀπὸ τὸ εἶπεν· ὁ Newt. γράφει ΙΑΙ . . . . . ΠΕΝ. Στὴ φωτογραφία τοῦ Βρετανικοῦ Μουσείου πού μεταχειρίστηκα γιὰ νὰ διαβάσω τὴν ἐπιγραφή, διακρίνω τὴ δεξιὰ κάθετη κεραία καὶ μικρὸ μέρος τῆς ὀριζόντιας κεραίας τοῦ Π. Στὴ συνέχεια διατηρεῖται καλὰ τὸ Α καὶ δεξιὰ του ἡ ἀριστερὴ κάθετη κεραία τοῦ Ν. Ἀπὸ τὸ εἶπεν διατηροῦνται μόνο τὰ τρία τελευταῖα γράμματα || 2 ΤΩΙΔ . . ΙΩΙΟΙΝΟΦΙΛΟΝ ΦΙΛΙ-ΣΩΝΟΣ Boeckh, τῶ δῆμῳ Οἰνόφιλον Φί(λων)ος Leake, ΤΩΙΔ . ΜΩΙΟΙΝΟΦΙΛΟΝΦΙΜΕΝΟΣ Newt. Στὴ στήλῃ διαβάζεται ΤΩΙΔ . . . ΜΩΙΟΙΝΟΦΙΛΟΝΦΙΜΕΝΟΣ. Φαίνεται πὺς ἀνάμεσα στὶς συλλαβὲς ΔΗ καὶ ΜΩΙ ὑπῆρχε κενὸ 2 γραμμάτων, ἴσως ἐξ αἰτίας βλάβης τῆς ἐπιφάνειας τῆς στήλης. Ὁ Ditt. συμπληρώνει τὸ πατρώνυμο τοῦ προξένου Φι(λοποι)μενος, αὐτὸ δὲ εἶναι καὶ τὸ πιθανότερο || 3 [Κ]ρήτα πρόξενον [εἶναι] καὶ εὐε[ρ] Boeckh, [Κ]ρήτα πρόξενον εἶ[ν]α[ι] καὶ εὐε- Newt. Ὁ Leake ἀπὸ τὸν δεῦτερο στίχο καὶ μετὰ δίνει χωρὶς ἑλλείψεις τὸ κείμενο τῆς ἐπιγραφῆς || 4 [γ]έτην τῆς πόλεως Ὠρωπίων κα[ὶ] Boeckh, [ρ]γέτην τῆς πόλεως Ὠρωπίων καὶ Newt. || 14 σαι ἐν τῶι ἱερῶι τοῦ Ἀμφιαράου Boeckh, Newt.

Ὁ Πανάρμοστος πού λέγει τὸ ψήφισμα εἶναι, πιθανῶς, ὁ γιὸς τοῦ Φιλοβότου (67).

40. Ψήφισμα χαραγμένο στὴ δεξιὰ πλευρὰ τοῦ ἐπικράνου **32**, στὸ ἀριστερὸ τμήμα. Ὑψ. γρ. 0.008 μεταστ. 0.006 (εἰκ. 1).

B. Λεονάρδος, *AE* 1919, 56, 100, εἰκ. 2· (SEG 1, 103).

- [. . .]ων [Τ]ιμοξένο[υ] εἶπεν· δεδό[χθ]αι
τῶι δῆμῳ· Ἐπικύδην Κτησικλέου
3 Χαλκιδέα πρόξενον εἶναι τῆς
πόλεως Ὠρωπίων αὐτὸν καὶ ἐκ-
γόνους καὶ εἶναι αὐτοῖς γῆς καὶ
6 οἰκίας ἔγκτησιν καὶ ἰσοτέλειαν
καὶ ἀσφάλειαν καὶ ἀσυλίαν καὶ πο-
λέμου καὶ εἰρήνης καὶ κατὰ γῆν καὶ κα-
9 τὰ θάλατταν καὶ τᾶλλα πάντα
καθάπερ καὶ τοῖς ἄλλοις προξέ-
νοις καὶ εὐεργέταις.

«Τὸ σ ἔχει ἐν ἄλλοις ἄλλο σχῆμα, ἔχει δὴλον ὅτι τὰς ἔξω γραμμὰς παραλλήλους μὲν ἑξάκις, ἀποκλινούσας δὲ πεντάκις, ἔτι δὲ τῶν αὐτῶν γραμμῶν τὴν μὲν κάτω ἔχει ἰσόπεδον τρεῖς, τὴν δὲ ἄνω ἰσόπεδον δῖς· τὸ ω ἔχει προμηχεστέρως τὰς κεραίας» L || 5 αὐτοῖς· «ἴσως εἶχεν ἐσφαλμένως χαράξας αὐτὶς καὶ ἔπειτα ἀπαλείψας τὸ ι ἀντενέγραψεν οἱ» L.

41. Ψήφισμα χαραγμένο στὴ δεξιὰ πλευρὰ τοῦ ἐπικράνου **32**, στὸ δεξιὸ τμήμα. Ὑψ. γρ. 0.017 μεταστ. 0.014 (εἰκ. 1).
B. Λεονάρδος, *AE* 1919, 56, 101, εἰκ. 2· (SEG 1, 104).

Χαροπίνω ἄρχοντο[ς, ἔδοξε τοῖ δάμοι· πρόξε]-
νον εἶμεμ τῷ κυνῶ [Βοιωτῶν . . . ? . . . Λειον]-
3 τίσκω Σινωπεῖ κῆ [αὐτὸν κῆ ἐσγόνως κῆ εἶ]-
μεν αὐτῷ γὰς καὶ οἰκίας ἔππασιν κῆ ἄσυ]-
λίαν κῆ ἀσφάλιαν κ[ῆ πολέμω ἰόντος κῆ εἶ]-
6 ρήνας καὶ κατὰ γῆν [κῆ κατ θάλατταν κῆ τᾶλλα]
πάντα καθάπερ κῆι τῷς ἄ[λλυις προξένυις κῆι εὐεργέτης].

Συμπληρώσεις τοῦ Λεονάρδου. «Ἡ ἀναπλήρωσις τοῦ ψηφίσματος κανόνα ἔχει τὸν 3ον στίχον, ἔνθα αἱ μὲν λέξεις εἰσὶ βέβαιοι, μόναι δὲ αἱ γραφαὶ τοῦ κῆ (δῖς) καὶ τοῦ ἐσγόνως ἴσως δὲν ἔχουσιν ἀσφαλῶς, ἐπειδὴ περ ἐν ταῖς τοῦ ψηφίσματος τούτου γραφαῖς ἐπιτηδεύεται, ὡς εἰπεῖν, περισσὴ τις καὶ περιεργὸς ποικιλία» L.

42 (A 414). Στήλης ἀπὸ ἀσβεστόλιθο θραῦσμα ἀπὸ τὸ ἀριστερὸ μέρος, ὕψ. 0.20 πλ. 0.19 πᾶχ. 0.13. Ὑψ. γρ. 0.015 (O=0.005) μεταστ. 0.018. Οἱ στίχοι ἐντὸς χαραγμένων γραμμῶν. «Ἡϋρέθη παρὰ τὴν ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς τοῦ χειμάρου ὄχθης πηγὴν» L.

B. Λεονάρδος, *AE* 1919, 73, 104, εἰκ. 4· (SEG 1, 107).

πρόξενον εἶμ[εν κῆ εὐεργέταν]
τῷ κυνῶ Βοιωτῶ[ν . . . ? . . .]
3 Λειοντίσκ[ου] Σ[ινωπεῖα αὐτὸν]
κῆ ἐκγόν[ω]ς κῆ [εἶμεν αὐτῷ ἄσυλίαν]
[κ]ῆ ἰσοτέλιαν κ[ῆ ἀσφάλιαν κῆ πολέ]-
6 [μω κῆ ἱρ]άν[ας - - - - -]

Συμπληρώσεις τοῦ Λεονάρδου. Τὸ ψήφισμα τοῦτο ἴσως εἶναι ἀντίγραφο τοῦ προηγουμένου.

43 (A 247). Στήλη ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο μὲ ἀέτωμα, θραυσμένη σὲ δύο καὶ συγκολλημένη, ὕψ. 0.43 πλ. 0.27 πᾶχ. 0.065. Ὑψ. γρ. 0.006 μεταστ. 0.005· στοιχηδὸν 20. «Εὐρέθη πρᾶνῆς ἀριστερόθεν τοῦ περιβωμίου ἐπὶ τοῦ πρὸς τὸν ναὸν τοίχου τοῦ ὑδραγωγείου Δ» L.

B. Λεονάρδος, *AE* 1891, 97, 43· (IG VII 4259· Michel, *Recueil* 220)· B. Λεονάρδος, *AE* 1919, 78, 113, εἰκ. 13· (Schwyzer, *DGE* 449).

Χαροπίνω ἄρχοντος, Εὐφρ-
 αίνων Πτωϊοδώρου Ὠρώπι-
 3 ος ἔλεξε· δεδόχθη τοῖ δάμ-
 οι· Ἀπολλόδωρον Φρουνίχ-
 ου Ἀθανῆον πρόξενον εἶμ-
 6 εν κῆ εὐεργέταν τῷ κοινῷ
 Βοιωτῶν αὐτὸν κῆ ἐγγόνω-
 ς κῆ εἶμεν αὐτοῖς γᾶς ἔππ-
 9 ασιν κῆ (ο)ικίας κῆ ἀσφάλι-
 αν κῆ ἀσουλίαν κῆ πολέμω
 ἰόντος κῆ ἱράνας κῆ κατὰ
 12 γᾶν κῆ κατὰ θάλατταν κῆ τ-
 ἄλλα πάντα ὅσα κῆ τοῖς λο-
 ιποῖς προξένοις κῆ εὐερ-
 15 γέτης τῷ κοινῷ Βοιωτῶν.

9 ΚΙΚΙΑΣ ὁ λίθος· Φικίας L¹ (τὸ F ἄμυδρό), Κικίας L², Fu]κίας Ditt. «Τὸ πρὸ τοῦ ικίας γράμμα ἐστὶ μόνον οὐ βέβαιον κ, ἦγουν, θέλων ὁ λιθουργὸς νὰ χαράξῃ οἰκίας, σφαλεῖς ἐχάραξε κικίας» L².

Ὁ Εὐφραίνων Πτωϊοδώρου εἶναι, πιθανῶς, ἐγγονὸς τοῦ Δημητρίου Εὐφραίνοντος ποὺ εἶπε τὸ ψήφισμα 108. Ὁ Εὐφραίνων ἐπισηφίζει καὶ τὸ 212. Ὁ πρόξενος PA 1396, PAA 142225.

44 (A 255). Στήλη ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο μὲ ἀέτωμα, ὕψ. 0.65 πλ. 0.35 πᾶχ. 0.05. Ὑψ. γρ. 0.01 μεταστ. 0.006. «Εὐρέθη ἐν τῷ ναῷ ἔμπροσθεν τῆς εἰς τὸ πρόθυρον α' ἀγούσης θύρας» L.

B. Λεονάρδος, AE 1891, 99, 44· IG VII 393 (καὶ σ. 745)· (Michel, *Recueil* 219)· B. Λεονάρδος, AE 1919, 79, 114, εἰκ. 14.

Χαροπίνω ἄρχοντος, μεινὸς πανάμω,
 ἐπεψάφιδε Διδύμων Ἐπαρμόστω Ὅπο-
 3 ἐντιος· Δαμόκριτος Τιμογένιος Ὠρώπιος
 ἔλεξε· δεδόχθη τῷ δάμω· πρόξενον εἶμεν
 κῆ εὐεργέταν τῷ κοινῷ Βοιωτῶν Κλεόφαντο[ν]
 6 Κλεοφῶντος Χαλκιδεῖα κῆ αὐτὸν κῆ
 ἐγγόνως κῆ εἶμεν αὐτοῖ κῆ γᾶς κῆ ὑκίας
 ἔππασιν κῆ φισοτέλιαν κῆ ἀσφάλιαν
 9 κῆ ἀσουλίαν κῆ πολέμω κῆ ἱράνας ἰώσας
 κῆ κατὰ γᾶν κῆ κατὰ θά(λα)τταν κῆ τὰ ἄλλα πάντα
 καθάπερ κῆ τῷ ἄλλυς προξένους κῆ εὐ-
 12 [ε]ργέτης.

2 ἐπεψάφιδ(δ)ε Ditt. || 10 ΘΑΤΤΑΝ· θάλατταν Ditt.

Ὁ Διδύμων ἐπιψηφίζει καὶ τὸ 45.

45 (A 413). Στήλη ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο, τριγωνικὴ στὸ ἄνω μέρος, ὕψ. 0.16 πλ. 0.26 πᾶχ. 0.06. Ὑψ. γρ. 0.009 μεταστ. 0.001. «Ἡύρεθῃ βοροῦθεν τῶν βάθρων ἐν ὑστέρω δωματίῳ» L.

B. Λεονάρδος, AE 1919, 75, 107, εἰκ. 7· (SEG 1, 110).

Χαροπίνω ἄρχοντος, μιν[δ]-

ς πανάμω πέμπτη ἰσταμέ[ν]-

3 [ω, ἐπιψαφ]ίδδοντος Δι[δύμωνος]

[Ἐπαρμόστω Ὅ]ποεν[τίω - -]

Συμπληρώσεις τοῦ Λεονάρδου. Ἐδῶ παρατηρεῖται γιὰ πρώτη φορὰ ὁ τύπος ἐπιψαφίδδοντος ἀντὶ τοῦ κανονικοῦ ἐπεψάφιδδε (Λεονάρδος ὁ.π.). Ὁ Roesch, *Thespies* 170 σημ. 1 ἀναφέρει καὶ δεύτερο παράδειγμα.

Ὁ Διδύμων (γιὰ τὴ γραφὴ Διδύμων βλ. Λεονάρδο ὁ.π.) ἐπιψηφίζει καὶ τὸ 44.

46 (A 334). Στήλη ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο, τριγωνικὴ στὸ ἄνω μέρος καὶ φθαρμένη, ὕψ. 0.65 πλ. 0.32-0.34 πᾶχ. 0.07. Ὑψ. γρ. 0.005-0.01 μεταστ. 0.012. «Ἐξήχθη ἐκ τοῦ βορείου τῆς στοᾶς τοίχου, ἔνθα ἦν ἐνφοδομημένη» L.

B. Λεονάρδος, AE 1919, 76, 109, εἰκ. 9· (SEG 1, 112).

[Θ ι ο] ι.

[. . . ς ὀ . . . ἄρχ]οντος Βοιωτοῖς, μινὸς πα[νά]-

3 [μω, Κα]λλι[κλίδας] Καφισίαι Θειβῆος ἔλεξε·

[δεδό]χθ[η τῷ δά]μν· πρόξενον εἶμεν κὴ εὐεργ[έ]-

[ταν τ]ῷ κυ[νῷ Βοιωτ]ῶν Θιοτιμίδαν Θιοδάμω Χα[λ]-

6 [κιδεῖα κ]ὴ αὐτὸν κὴ ἐσγόνως κὴ εἶμεν

[αὐτοῖς γᾶς] κὴ φοικίας ἔππασιν κὴ φ[ι]-

[σοτέλι]αν [κὴ] ἀσφάλιαν κὴ ἀσουλίαν κὴ

9 [πολέμω κ]ὴ ἱράνας [ι]ώσας κὴ κατὰ γᾶν

[κὴ κ]ατὰ θάλατταν κὴ τὰ ἄλλα πάντα κ[α]-

[θάπ]ερ κὴ τῷς ἄλλοις προξέν[υ]ς κὴ εὐερ-

12 [γέ]της.

Συμπληρώσεις τοῦ Λεονάρδου || 1 «ἄνωθεν τοῦ ἐν τῷ ὡς 2ῳ ὑποτιθεμένῳ στίχῳ χ τοῦ ἄρχ] φαίνεται ὡσεὶ λείψανον γράμματος ι, ἄδηλον δὲ εἰ, τούτου οὕτως ὑπολαμβανομένου καὶ ἄλλων τριῶν πρὸ αὐτοῦ γραμμάτων ἀραιῶς ἀναπληρουμένων, δύναται νὰ ὑποτεθῇ θιοῖ» L || 2 «τοῦ ἄρχοντος τὸ ὄνομα εἶχεν, ὡς εἰκάσαι, περὶ τὰ ὀκτὼ καὶ ἥμισυ γράμματος· πρὸ τοῦ ἄρχ]οντος διακρίνονται ὡσεὶ λείψανα γραμμάτων . . . πίνω, ὥστε ἀναπληρῶσαι Χαροπίνω, πλὴν ὅτι τὰ γράμματα τῆς ἐνθάδε ἐπιγραφῆς φαίνονται νεώτερα τῶν χρόνων τοῦ Χαροπίνου ἄρχοντος» L.

47. Ψήφισμα χαραγμένο στην αριστερή πλευρά του επικράνου 32, πρώτο στη σειρά. Ύψ. γρ. 0.01 μεταστ. 0.015 (είκ. 1).

B. Λεονάρδος, *AE* 1919, 57, 102, είκ. 3· (SEG 1, 105).

- [. . . 8 9 . . ἄρχοντος ἐν κυνῷ Βοιωτῶν, μειν]ὸς πανάμω,
 [. . . . . 2 6 . . . . . ἔλεξε· δεδ]όχθη τῷ δάμοι·
 3 [πρόξενον εἶμεν τῷ κυνῷ Βοιωτῶν . . 6 . . Ἀγ]αθοκλέους
 [. . 6 . . κῆ αὐτὸν κῆ ἐσγόνως κῆ εἶμεν αὐτῷς] γᾶς κῆ φοικίας
 [ἔππασιν κῆ φισοτέλιαν κῆ ἀσφάλιαν κῆ ἀσυλίαν] κῆ πολέμω κῆ εἰ-
 6 [ράνας κῆ κατὰ γᾶν κῆ κατὰ θάλατταν κῆ τὰ ἄ]λλα πάντα κα-
 [θάπερ τῷς ἄλλυς προξένους κῆ εὐεργέτης].

Συμπληρώσεις τοῦ Λεονάρδου || 3 Ἀγ]αθοκλέους· «ἐκ τῆς κοινῆς» L || 4 «πρὸ τοῦ γᾶς σφύζονται λείψανά τινα, ὡς τὸ δεξιὸν ἄκρον τῆς ἄνω καὶ τῆς κάτω γραμμῆς τοῦ σ, (ἢ ε), διὸ καὶ ἀνεπληρώθη αὐτῷς], ἦγουν κατὰ πληθυν-
 τικὴν ἄλλ' οὐ καθ' ἐνικὴν δοτικὴν» L.

Γιὰ τὸ πιθανὸ ὄνομα τοῦ ἄρχοντος βλ. Λεονάρδο 71-72.

48. Ψήφισμα χαραγμένο στην αριστερή πλευρά του επικράνου 32, δεύτερο στη σειρά. Ύψ. γρ. 0.008 μεταστ. 0.01 (είκ. 1).

B. Λεονάρδος, *AE* 1919, 57, 103, είκ. 3· (SEG 1, 106).

- [. . . 9 . . . εἶπεν· δεδόχθαι τῷ δῆμῳ . . . . . 2 5 . . . . . Χερσονησίτη]ν ἐκ τοῦ Πόντου πρόξενο[ν]
 [εἶναι τῆς πόλεως Ὠρωπίων καὶ αὐτὸν καὶ ἐγγόνους καὶ εἶναι αὐτοῖς γῆς] καὶ οἰκίας ἔγκτησιν καὶ
 3 [ἰσοτέλειαν καὶ ἀσυλίαν καὶ ἀσφάλειαν καὶ πολέμου καὶ εἰρήνης καὶ κατὰ γῆν κ]αὶ κατὰ θάλατταν καὶ τὰ
 [ἄλλα πάντα καθάπερ τοῖς ἄλλοις προξένοις· ἐπεψήφισεν Ἑρμόδωρος Ὀλ]υμπίχου.

Συμπληρώσεις τοῦ Λεονάρδου, ὁ ὁποῖος παρατήρησε ὅτι τὰ γράμματα τοῦ ψηφίσματος εἶναι σύγχρονα μὲ τὰ γράμματα τῶν 140, 141.

Γιὰ τὸν πρόξενο ὁ Λεονάρδος ὑπέθεσε (72β-73α) πὺς εἶναι ἡ ὁ πατέρας τοῦ Φορμίωνος Πυθίωνος ἢ τοῦ Ἡρακλείδου Βίσθα, Χερσονησιτῶν ἐκ τοῦ Πόντου, προξένων Δελφῶν (*Syll*³ 585 56-57, 604), ὅταν ἄρχων ἦταν ὁ Κλεόδαμος (192/1 π.Χ.): «ἐν Ἀμφιαρείῳ ἴσως τιμᾶται ὁ πατὴρ τοῦ Φορμίωνος ἢ ὁ τοῦ Ἡρακλείδου, ἦγουν ἔκειτο λ.χ. Πυθίωνα Φορμίωνος ἢ Βίσθαν Ἡρακλείδου».

Γιὰ τὸν Ἑρμόδωρο Ὀλυμπίχου βλ. 110 καὶ 173.

49. Ψήφισμα χαραγμένο στην ὄψη τοῦ βάθρου τοῦ ἀγάλματος τῆς Ἀδείας (383), πρώτο στη σειρά. Ύψ. γρ. 0.007 μεταστ. 0.005 (είκ. 33, πίν. 4).

B. Λεονάρδος, *AE* 1891, 109, 52, 1· *IG* VII 280 (καὶ σ. 744)· B. Λεονάρδος, *AE* 1919, 79, 115, είκ. 15· (SEG 1, 120).

- Ἀντίγωνος ἄρχοντος, Λύσανδρος Μειλίχῳ Ὠρώπιος ἔλεξε· ἐπιδεῖ Θεόμναστος
 εὖνοος ἐὼν διατελῖ τοῖ κοινοῖ Βοιωτῶν κῆ παρέχεται χρείας τοῖς δειομένοις
 3 ἐν παντὶ κηροῖ, δεδόχθη τοῖ δάμοι· Θεόμναστον Σκύλακος Ἀλικαρνασσεῖα προ(ό)-
 ξενον εἶμεν κῆ εὐεργέταν τῷ κοινῷ Βοιωτῶν αὐτὸν κῆ ἐσγόνως κῆ εἶμεν αὐτ-
 οῖ γὰς κῆ φοικίας ξηπασιν κῆ ἀσυλίαν κῆ ἀσφάλιαν κῆ κατὰ γᾶν κατὰ θάλα(τ)-
 6 [τ]αν κῆ πολέμῳ ἰόντος κῆ εἰράνας κῆ τὰ ἄλλα πάντα ὑπαρχέμεν αὐτοῖ καθὰ κῆ τοῖ[ς]
 [ᾗ]λλοις προξένοις κῆ εὐεργέτης.

«Ἡ προξενία αὕτη εἶνε συντεταγμένη κατὰ τὸν τύπον τῶν ἐν τῇ κοινῇ γεγραμμένων προξενιῶν» L² || 2 πα-
 ρέ[χεται] χρείας τοῖς ἀ[δ]ειο[μέν]οις Ditt. || 3 [ἐ]ν παντὶ καιροῖ Ditt. || 3-4 ΠΡΞΕΝΟΝ· πρό[ξενον] Ditt. Πρβ. 91, 124 ||
 5 ξηπασιν Ditt. || 5-6 ΘΑΛΑ[Α]///ΤΑΝ· θάλα[α][ττ]αν Ditt. || 7 ἄλλοις Ditt.

Ὁ Λύσανδρος Μειλίχου εἶναι, ἴσως, τὸ σημαντικότερο πολιτικὸ πρόσωπο τοῦ Ὠρωποῦ στὶς τελευταῖες δεκαε-
 τίες τοῦ 3ου αἰ. π.Χ. Λέγει τὸ ψήφισμα 52, ἐπισηφίζει τὰ 35, 36, 37, λέγει τὸ 303, σχετικὸ μὲ τὴν ἐπισκευὴ τῶν τειχῶν
 τοῦ Ὠρωποῦ, καὶ διατελεῖ ἄρχων τῆς πόλεως (325, 506). Διετέλεσε ἀκόμη πρόεδρος τῆς συνέλευσης τοῦ κοινοῦ τῶν
 Βοιωτῶν ὅταν ἄρχων ἦταν ὁ Παμπείριχος, καὶ ἀνάθημα δικό του, πιθανῶς, εἶναι τὸ νικητήριον τοῦ καταλόγου ἀρ-
 γυρωμάτων 325 67.

50. Ψήφισμα χαραγμένο στὴν ὄψη τοῦ βάθρου τοῦ ἀγάλματος τῆς Ἀδείας (383), δεῦτερο στὴ σειρὰ. Ὑψ. γρ.
 0.005 μεταστ. 0.005 (εἰκ. 33, πίν. 4).

B. Λεονάρδος, AE 1891, 109, 52, 2· IG VII 281 (καὶ σ. 744).

- Εὐβουλος Ἀμύντου εἶπεν· ἐπειδὴ Ἑκαταῖος Νουμηνίου Μεσημ-
 βριανὸς διατελεῖ εὖνους ὢν καὶ χρήσιμος τεῖ πόλει, δεδόχθαι τῷ δήμῳ[ι].
 3 εἶναι αὐτὸν πρόξενον καὶ εὐεργέτην τῆς πόλεως Ὠρωπίων καὶ αὐτὸν
 καὶ ἐκγόνους καὶ δεδόσθαι αὐτῷ γῆς καὶ οἰκίας ἐνκτησιν καὶ ἀσφάλει-
 αν καὶ ἀσυλίαν καὶ πολέμου καὶ εἰρήνης καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν
 6 καὶ ἰσοτέλειαν καὶ τὰλλα πάντα καθάπερ τοῖς ἄλλοις προξένοις καὶ
 εὐεργέταις.

Γιὰ τὸν Εὐβουλο Ἀμύντου βλ. 66. Ἴσως ὁ πρόξενος ταυτίζεται μὲ τὸν Ἑκαταῖο Μεσημβριανό, ποὺ περιλαμβάνε-
 ται ἀνάμεσα σ' αὐτοὺς ποὺ ἐπέδωκαν εἰς τὴν σω[τηρίαν] τῆς πό[λεως] καὶ τὴν φυλακὴν τῆς [χώρας κατὰ τὸ] ψήφι-
 σμα τοῦ δήμου, τὸ 231 π.Χ. (IG II² 791 fr. d 31). Γιὰ τὸ ὄνομα καὶ τὸ πατρώνυμο τοῦ προξένου καὶ τὴ διασπορὰ τῶν
 Μεσημβριανῶν βλ. L. Robert, *RevPhil* 23 (1959) 186, 188-189.

51. Ψήφισμα χαραγμένο στὴν ὄψη τοῦ βάθρου τοῦ ἀγάλματος τῆς Ἀδείας (383), τρίτο στὴ σειρὰ. Ὑψ. γρ. 0.005
 μεταστ. 0.005 (εἰκ. 33, πίν. 4).

B. Λεονάρδος, AE 1891, 109, 52, 3· IG VII 282 (καὶ σ. 744).

- Εὐβουλος Ἀμύμτου εἶπεν· ἐπειδὴ Πλάτωρ εὖνους ὦν διατελεῖ καὶ τῶν πολιτῶν ἀεὶ τοῖς δε-
ομένοις χρείας παρέχεται ἐν παντὶ καιρῷ, δεδόχθαι τεῖ βουλεῖ καὶ τῷ δήμῳ· Πλάτορα Ἐπι-
3 κάδου Διμαλλίτην πρόξενον εἶναι καὶ εὐεργέτην τῆς πόλεως Ὠρωπίων καὶ αὐτὸν καὶ ἐκγό-
νους καὶ εἶναι αὐτῷ γῆς καὶ οἰκίας ἔγκτησιν καὶ ἰσοτέλειαν καὶ ἀσυλίαν καὶ ἀσφάλειαν κα-
τὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν καὶ πολέμου ὄντος καὶ εἰρήνης καὶ ἄλλα πάντα ὑπάρχειν αὐτῷ
6 καθάπερ τοῖς ἄλλοις προξένοις καὶ εὐεργέταις.

1 AMYMTΟΥ· ὁ Ditt. στὸ πανομοιότυπο ἀκολουθεῖ τῇ γραφῇ τοῦ βάρθρου ἐνῶ στὴ μεταγραφῇ διορθώνει σὲ Ἀμύ[ν]του· Πλάτωρ· ὁ Ditt. (κατ' ἀπόγραφο Lolling) παρέχει στὸ πανομοιότυπο καὶ τὴ μεταγραφῇ Πλάτων || 2 Πλάτωνα Ditt.

Γιὰ τὸν Εὐβουλο Ἀμύντου βλ. 66. Γιὰ τὸ ὄνομα τοῦ προξένου, τοῦ ὁποίου πατρίδα εἶναι ἡ Δίμαλος ἢ Διμάλη τῆς Ἰλλυρίας (Πολύβιος), λατινικὰ *Dimallum* (Λίβιος), βλ. L. Robert, *Noms indigènes dans l'Asie-Mineure gréco-romaine* (1963) 414 (ὅπου ἀναφέρεται ὁ πρόξενος) καὶ *RevPhil* 23 (1959) 188 σημ. 11.

52 (A 410). Στήλης ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο μὲ ἀέτωμα ἑξὶ θραύσματα. Τὰ πέντε ἀνήκουν στὸ ἄνω μέρος τῆς, συναρ-
μόζουν καὶ ἀπαρτίζουν τὸ ἀέτωμα καὶ τμῆμα τῆς στήλης ἀριστερά· ὕψ. 0.40-0.54 πλ. 0.393 πάχ. 0.11. Τὸ ἔκτο, ὕψ.
0.245 πλ. 0.11 πάχ. 0.07, προέρχεται ἀπὸ τὸ κάτω δεξιὸ μέρος τῆς στήλης. Ὑψ. γρ. 0.012 μεταστ. 0.008. «Ἡύρεθησαν
ἐνφοδομημένα δυσμόθεν τοῦ ναοῦ παρὰ τὴν δυσμοβόρειον γωνίαν» L 246.

	Θ	ε	ο	ί.
	Λύσανδρος Μ[ειλίχο]υ εἶπεν· ἐπειδὴ Ἑγ-			
3	ήσανδρος Τι[- - -, - -]οκλῆς Ἄντι-			
	[μαχί]δου [- - - - - - - - - - - εὔνοι]			
	[καὶ χρήσιμ]οι ὄντε[ς διατελοῦσι τῇ πόλει]			
6	[Ὠρωπίω]ν καὶ χρείαν [τοῖς δεομένοις παρέ]-			
	[χονται, δ]εδόχθαι τῷ δ[ήμῳ· εἶναι αὐτοὺς]			
	[προξέ]νους καὶ εὐεργ[έτας τῆς πόλεως]			
9	Ὠ[ρωπίω]ν καὶ αὐτοὺς κ[αὶ ἐκγόνους καὶ]			
	εἶναι α[ὐτοῖς γ]ῆς κα[ὶ οἰκίας ἔγκτησιν καὶ]			
	ἀσφάλ[ειαν καὶ ἀσυλίαν καὶ πολέμου καὶ]			
12	εἰ[ρήνης καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν καὶ]			
	[τὰ ἄλλα πάντα καθάπερ τοῖς ἄλλοις]			
	[προξένοις καὶ εὐεργέταις τῆς πόλεως],			
15	[ἀναγράψαι δὲ τόδε τὸ ψήφισμα τοὺς] πο-			
	[λεμάρχους ἐν στήλῃ λιθίνῃ κα]ὶ στή-			
	[σαι ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ Ἀμφιαράου ὅπ]ου ἂν δ-			
18	[οκῇ ἐν καλλίστῳ εἶναι].			

Συμπληρώσεις τοῦ Λεονάρδου || 3 Τι[μοκράτου; Σοφ:]οκλῆς L.

Γιὰ τὸν Λύσανδρο Μειλίχου βλ. 49.

53. Ψήφισμα χαραγμένο στὴν ὄψη τοῦ βάθρου τοῦ ἀγάλματος τοῦ Σύλλα (442), ἐπάνω ἀπὸ τὴν ἀναθηματικὴ ἐπιγραφή. Ὡψ. γρ. 0.007 μεταστ. 0.006 (εἰκ. 53).

IG VII 263.

Ἱερέως Ἀσώπωνος, ἀλαλκομενείου, Σώφιλος Δημητρίου εἶπεν· [ἐπει]-
 δὴ Πολύζαλος εὖνους ὦν διατελεῖ τεῖ πόλει Ὀρωπίων καὶ τῶν πολ[ι]-
 3 τῶν τοῖς χρεῖαν ἔχουσιν ἐμ παντὶ καιρῷ τὸ συμφέρον πράττει, δεδ[ό]-
 χθαι τεῖ βουλεῖ καὶ τῷ δήμῳ· Πολύζαλον Αὐτοκλοῦ Μεγαρέα πρόξε-
 νον εἶναι τῆς πόλεως Ὀρωπίων αὐτὸν καὶ ἐγγόνους καὶ εἶναι αὐτοῖς γῆς
 6 καὶ οἰκίας ἔγκτησιν καὶ ἰσοτέλειαν καὶ ἀσυλίαν καὶ ἀσφάλειαν καὶ κατὰ γῆν κα[ὶ]
 κατὰ θάλατταν καὶ πολέμου καὶ εἰρήνης καὶ τὰ ἄλλα πάντα καθάπερ τοῖς ἄλλοις
 προξένοις καὶ εὐεργέταις γέγραπται.

Τὸ ψήφισμα διαβάστηκε ἀπὸ τὸν Lolling πρὶν ἀπὸ τὸν καθαρισμὸ τῆς ἐπιφάνειας τοῦ βάθρου || 4 Πολύζαλον Ἄν[- - - πρόξε] Ditt. || 6 ἔγκτ[ησιν καὶ ἰσοτέλειαν καὶ ἀσφάλειαν καὶ ἀσυλίαν καὶ κατὰ γῆν καὶ] Ditt. || 7 [καὶ πολέμου καὶ εἰρήνης, καὶ τὰλλα πάντα ὑπάρχειν καθάπερ τοῖς ἄλλοις] Ditt. || 8 τὰ γράμματα εἶναι ἐλλιπὴ στὸ κάτω μέρος ἐξ αἰτίας τῆς λάξευσης τῆς παλαιᾶς ἀνάθεσης τοῦ βάθρου.

Ἡ ἱερατεία τοῦ Ἀσώπωνος, πιθανῶς εἶναι ὁ Ἀσώπων Μικύθου (56, 108), τοποθετεῖται περὶ τὸ 230 π.Χ. (Hyettos 297). Γιὰ τὸν Σώφιλο Δημητρίου βλ. 68.

54. Ψήφισμα χαραγμένο στὴ δεξιὰ πλευρὰ τοῦ βάθρου τοῦ ἀγάλματος τοῦ Πίσωνος (447), πρῶτο τῆς πρώτης στήλης. Ὡψ. γρ. 0.01 μεταστ. 0.008 (εἰκ. 58).

IG VII 269.

Ἱερέως Ἀσώπωνος, Ἀρίστανδρος Καλλιγείτονος
 εἶπε· δεδόχθαι τεῖ βουλεῖ καὶ τῷ δήμῳ· Θεαίτητον
 3 Κηφισοφῶντος Ἀθηναῖον πρόξενον εἶναι τῆς πόλεως
 Ὀρωπίων αὐτὸν καὶ ἐγγόνους καὶ εἶναι αὐτοῖς γῆς
 καὶ οἰκίας ἔγκτησιν καὶ ἰσοτέλειαν καὶ ἀσυλίαν
 6 καὶ ἀσφάλειαν καὶ πολέμου καὶ εἰρήνης καὶ κατὰ γῆν
 καὶ κατὰ θάλατταν καὶ τὰλλα πάντα καθάπερ
 τοῖς ἄλλοις προξένοις καὶ εὐεργέταις.

Τὸ μισὸ ψήφισμα εἶναι χαραγμένο στὴ δεξιὰ πλευρὰ τοῦ πρόσθιου ὀρθοστάτη τοῦ βάθρου καὶ τὸ ἄλλο μισὸ στὸν ὀπίσθιο ὀρθοστάτη.

Γιὰ τὸν ἱερέα καὶ τὴ χρονολόγησή του βλ. **53**. Γιὰ τὸν Ἀρίστανδρο βλ. **82**. Ὁ πρόξενος (PA 6630) φέρεται ὡς γιὸς τοῦ Κηφισοφῶντος Θεαιτήτου Ἐπικηφισίου (PA 8412· IG II² 2642). Βλ. ἐπίσης **173**.

55. Ψήφισμα χαραγμένο στὴ δεξιὰ πλευρὰ τοῦ ἑλλιποῦς βάθρου τῆς Χρυσίου Διονυσίου (**365**). Ὦψ. γρ. 0.008 μεταστ. 0.005.

Ἀ[ρί]σ[τανδρος Καλλιγείτονος εἶ]-
 πεν· [δεδοχθαι τῇ βουλῇ καὶ τῷ]
 3 δῆμ[ωι· - - - - - - - - - -]
 πρόσ[ενον εἶναι τῆς πόλεως Ὀρωπί]-
 ων [καὶ αὐτὸν καὶ ἐγγόνους καὶ εἶναι]
 6 αὐ[τοῖς γῆς καὶ οἰκίας ἔγκτησιν]
 κα[ὶ ἰσοτέλειαν καὶ ἀσυλίαν καὶ ἀσ]-
 φ[άλειαν καὶ πολέμου καὶ εἰρήνης - - -]

Ἡ συμπλήρωση εἶναι ἐνδεικτική. Γιὰ τὸν Ἀρίστανδρο, ὁ ὁποῖος ἀνῆκε σὲ μεγάλη οἰκογένεια τοῦ Ὀρωποῦ με ἐν-
 τὸν πολιτικὴ δράση, βλ. **82**.

56. Ψήφισμα χαραγμένο κάτω ἀπὸ τὴν ἀνάθεση τοῦ βάθρου τοῦ ἀγάλματος τοῦ Σύλλα (**442**), πρῶτο στὴ σειρὰ.
 Ὦψ. γρ. 0.008 μεταστ. 0.005 (εἰκ. 53).

IG VII 265.

Ἱερέως Φάνου, Ἀσώπων Μικύθου εἶπεν· ἐπειδὴ Δημήτριος διατελεῖ εὖνους ὦν
 τῇ πόλει Ὀρωπίων καὶ λέγων καὶ πράττων τὰ συμφέροντα, δεδοχθαι τῷ δῆμωι·
 3 Δημήτριον Ζωῖλου Ὀλύνθιον πρόξενον εἶναι τῆς πόλεως Ὀρωπίων αὐτὸν καὶ ἐκ-
 γόνους καὶ εἶναι αὐτῷ γῆς καὶ οἰκίας ἔγκτησιν καὶ ἰσοτέλειαν καὶ ἀσυλίαν καὶ
 ἀσφάλειαν καὶ πολέμου καὶ εἰρήνης καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν καὶ τὰ ἄλ-
 6 λα πάντα καθάπερ τοῖς ἄλλοις προξένοις καὶ εὐεργέταις.

1 Ἱερέως Φάνου, Α[- - - εἶπεν] Ditt. || 2 Ὀρωπίων καὶ [τοῖς δεομένοις] πράττων Ditt.

Τὸ ἄγαλμα τοῦ ἱερέως Φάνου εἶχαν ἀφιερῶσαι στὸ Ἱερὸ οἱ θυγατέρες του (**405**). Εἶναι, φαίνεται, νεότερος τοῦ ἱερέως Ἀσώπωνος καὶ παλαιότερος τοῦ ἱερέως Σπινθάρου (*Hyettos* 297 σημ. 116).

Γιὰ τὸν Ἀσώπων Μικύθου βλ. **108**.

57. Ψήφισμα χαραγμένο στὴν ὄψη τοῦ βάθρου τοῦ ἀγάλματος τοῦ Σύλλα (**442**), τελευταῖο στὴ σειρὰ. Ὦψ. γρ. 0.008 μεταστ. 0.005 (εἰκ. 53, πίν. 5).

Β. Λεονάρδος, *AE* 1892, 49, 79.

- Ἱερέως Σπινθάρου, Ἀριστομένης Μειλίχου εἶπεν· δεδόχθαι τῷ δήμῳ· Αὐ-
τοκλῆν Αἰνησιδήμου Χαλκιδέα πρόξενον εἶναι τῆς πόλεως Ὠρωπίων αὐ-
3 τὸν καὶ ἐγγόνους καὶ εἶναι αὐτῷ γῆς καὶ οἰκίας ἔγκτησιν καὶ ἰσοτέλειαν
καὶ ἀσυλίαν καὶ ἀσφάλειαν καὶ πολέμου καὶ εἰρήνης καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ
θάλατταν καὶ τᾶλλα πάντα καθάπερ τοῖς ἄλλοις προξένοις καὶ εὐερ-
6 γέταις.

3 ἔγκτησιν· «ἐν τῷ Γ τοῦ ἔγκτησιν διακρίνεται πως ὥσει ἀμυδρόν τι ἵχνος λοξῆς γραμμῆς. Δὲν εἶνε ὅλως ἀπίθανον ὅτι πρότερον εἶχε γραφῇ Ν καὶ εἶτα διωρθώθη εἰς Γ» L.

Ὁ ἱερεὺς Σπίνθαρος (58, 59) — γιὰ τὸ ὄνομά του βλ. Bechtel, *HP* 599 — εἶναι, πιθανῶς, ὁ Σπίνθαρος Μενεστράτου (64). Ἡ ἱερατεία του χρονολογεῖται ἀπὸ τοῦτο ἀκριβῶς τὸ ψήφισμα στὰ χρόνια τοῦ βασιλέως τῆς Μακεδονίας Δημητρίου Β' (239-229 π.Χ.).

Γιὰ τὸν Ἀριστομένη Μειλίχου βλ. 83.

Ὁ Αὐτοκλῆς Αἰνησιδήμου γίνεται πρόξενος τῆς Δήλου φίλος ὦν τοῦ βασιλέως Δημητρίου (IG XI 4, 679-680) στὴ διάρκεια βέβαια τῆς βασιλείας τοῦ Δημητρίου (στὰ ἴδια χρόνια τιμήθηκε καὶ ἀπὸ τοὺς Ὠρωπίους), ὅπως καὶ ὁ γιὸς του Αὐτοκλῆς Αὐτοκλέους (IG XI 4, 681-682· βλ. *BCH* 34 (1910) 374· IG XII 9, *Testimonia*, σ. 167 114-119 καὶ κυρίως *Hyettos* 297-299, ὅπου καὶ τὰ σχετικὰ μὲ τὴν ἱερατεία τοῦ Σπινθάρου).

58. Ψήφισμα χαραγμένο στὴν ἀριστερὴ πλευρὰ τοῦ βάθρου τοῦ ἀγάλματος τοῦ Κουρίωνος (444), πρῶτο τῆς δεξιᾶς στήλης. Ὑψ. γρ. 0.004-0.008 μεταστ. 0.004 (εἰκ. 55, πίν. 5).

B. Λεονάρδος, *AE* 1891, 121, 54, 5· IG VII 340 (καὶ σ. 744).

- Ἱερέως Σπινθάρου, μηνὸς δαματρίου, ἐπεψήφισεν Ἀριστόνικος
[Ε]ὐφῆρου· Κτησιφῶν Ἀνφινίκου εἶπεν· δεδόχθαι τῷ δήμῳ· Ἡρόδοτον
3 καὶ Τληπόλεμον Ἀριστολόχο[υ] Ἐφεσίους προξένους εἶναι τῆς πόλεως
Ὠρωπίων αὐτοὺς καὶ ἐγγόνου[ς] καὶ εἶναι αὐτοῖς γῆς καὶ οἰκίας ἔγκτησιν
καὶ ἰσοτέλειαν καὶ ἀσυλίαν κα[ὶ] ἀσφάλειαν καὶ πολέμου καὶ εἰρήνης
6 καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν καὶ τὰ (ἄ)λλα πάντα καθάπερ τοῖς ἄλλοις
προξένοις καὶ εὐεργέταις.

Τὸ μισὸ ψήφισμα περίπου εἶναι χαραγμένο στὸν ὀπίσθιο ὀρθοστάτη καὶ τὸ ὑπόλοιπο στὴν ἀριστερὴ πλευρὰ τοῦ προσθίου || 1 ὁ Ditt. παρέχει στὸ πανομοιότυπο ΕΨΗΦΙΖΕΝΑΡΙΣΤΑΝΔΡΟΣ καὶ στὴ μεταγραφὴ ἐπεψήφισεν Ἀρίστανδρος || 6 ΛΛΛΑ.

Γιὰ τὸν ἱερέα Σπίνθαρο βλ. 57. Ὁ Ἀριστόνικος Εὐφῆρου (109, 147) εἶναι γιὸς τοῦ ἀρχοντος τοῦ Ὠρωποῦ Εὐφῆρου (147, 148). Ὁ Κτησιφῶν Ἀνφινίκου εἶναι, πιθανῶς, ὁ ὁμώνυμος ἱερεὺς γιὰ τὸν ὁποῖο βλ. 97.

59. Ψήφισμα χαραγμένο στὴ δεξιὰ πλευρὰ τοῦ ἐπικράνου τοῦ βάθρου τοῦ ἀγάλματος τοῦ Λέντλου (446). Ὑψ. γρ. 0.01 μεταστ. 0.01 (πίν. 5).

IG VII 344.

- Ἱερέως Σπινθάρου, μη[ν]ὸς ἀλ[αλκο]μενείου, Ἀ[ριστομένης Μειλίου;]
 εἶπεν· δεδόχθαι τῷ δήμῳ· Μ[. . .]ομένην καὶ Ελι[- - - - -]
 3 Ἀθηναίους προξένους τῆς πόλεως Ὠρωπίων εἶναι αὐτοῦ[ς καὶ ἐγγόνους]
 καὶ εἶναι αὐτοῖς γῆς καὶ οἰκίας ἔνκτησιν καὶ ἰσοτέλειαν καὶ ἀσυ[λίαν]
 καὶ πολέμου καὶ εἰρήνης καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν καὶ τᾶλλ[α πάντα]
 6 καθάπερ τοῖς ἄλλοις προξένοις καὶ εὐεργέταις.

1 μηνὸς Ἀλ[αλκο]μενείου Ε[- - -] Ditt. Μετὰ τὴν κατάληξιν τοῦ μηνὸς φαίνεται καθαρὰ ἡ ἀριστερὴ λοξὴ κεραία τοῦ Α || 2 Μελη[σι]μένην καὶ Ἐλι[κα - - -] Ditt. Μετὰ τὸ Μ τοῦ πρώτου ὀνόματος σώζονται ἵχνη ποῦ δὲν δικαιολογοῦν τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ Lolling· ἴσως ὑπῆρχαν τὰ γράμματα ΙΛ. Τὸ Ο πρὶν ἀπὸ τὸ δεύτερον Μ τοῦ ὀνόματος εἶναι βέβαιον. Μετὰ τὸ Λ τοῦ δευτέρου ὀνόματος ἡ κάθετη γραμμὴ μπορεῖ νὰ ἀνήκει σὲ Γ ἢ Π || 3 ΠΡΟΞΕΝΟΥΣ· προξένους εἶναι Ditt. Ὁ Lolling ἔγραψε, ἀπὸ παραδρομῆς ἴσως, τὸ ΕΙΝΑΙ στὸ πανομοιότυπον (καὶ στὴ μεταγραφῇ ὁ Ditt.) μετὰ τὸ προξένους, στὸ ἐπὶ κρᾶνον ὅμως, ἐντελῶς ἀσυνήθιστα, βρίσκεται μετὰ τὸ Ὠρωπίων || 6 καθάπερ καὶ τοῖς μετέγραψε ὁ Ditt.

Γιὰ τὸν ἱερέα Σπινθάρου βλ. 57. Γιὰ τὸν Ἀριστομένη Μειλίου, ποῦ ἴσως λέγει τὸ ψήφισμα τοῦτο, βλ. 57, 71, 83. Ὁ πρῶτος ἀπὸ τοὺς προξένους, ὡς Μελη[σι]μένης, PA 9819.

60. Ψήφισμα χαραγμένον στὴν ὀψιν τοῦ βάθρου ποῦ φέρει τὴν ἀναθηματικὴ ἐπιγραφὴ 386, κάτω ἀπὸ τὴν ὑπογραφὴν τοῦ γλύπτη. Ὑψ. γρ. 0.007 μεταστ. 0.005 (εἰκ. 34).

IG VII 239.

- Ἀρχοντας ἐν κοινοῖ Χαριδάμου, ἱερέως τοῦ Ἀμφιεράου Διοδώρου, Πολ[ύ]-
 νικος Πανδάρου εἶπεν· ἐπειδὴ Ἀπολλόδωρος εὖνους ὦν διατελεῖ τεῖ πόλει Ὠρωπίω[ν]
 3 καὶ τῶν πολιτῶν τοῖς χρεῖαν ἔχουσιν ἐν παντὶ καιρῷ τὸ συμφέρον πράττει, δεδόχθαι [τεῖ]
 βουλεῖ καὶ τῷ δήμῳ· Ἀπολλόδωρον Ἀντιφάντου Καρύστιον πρόξενον εἶναι τῆς πόλεως Ὠρωπί[ων]
 αὐτὸν καὶ ἐγγόνους καὶ εἶναι αὐτοῖς γῆς καὶ οἰκίας ἔνκτησιν καὶ ἰσοτέλειαν καὶ ἀσυλίαν καὶ ἀσφάλει[α]-
 6 αν καὶ πολέμου καὶ εἰρήνης καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν καὶ τᾶλλα πάντα καθάπερ τοῖς ἄλλοις
 πρ(ο)ξένοις καὶ εὐεργέταις γέγραπται.

1 κοινῶι Ditt.· Ἀμφιεράου Ditt. || 3 ἐμ παντὶ Ditt.· συμφέρον Ditt. || 7 ΠΡΞΕΝΟΙΣ· προξένοις Ditt.

Γιὰ τὸν ἱερέα Διοδώρου Μνασέου βλ. 422. Ὁ Πολύνικος Πανδάρου λέγει καὶ τὰ ψηφίσματα 65, 121, 122.

61. Ψήφισμα χαραγμένον στὴ δεξιὰ πλευρὰ τοῦ βάθρου τοῦ ἀγάλματος τοῦ Πίσωνος (447), δεύτερον τῆς ἀριστερῆς στήλης. Ὑψ. γρ. 0.009 μεταστ. 0.01 (εἰκ. 58).

IG VII 270.

- Ἱερέως Διοδώρου, ὁμολωΐου, Κλέαρχος
 Πυρριδήμου εἶπεν· ἐπειδὴ Νουμήνιος
 3 εὖνους ὦν διατελεῖ τεῖ πόλει Ὠρωπίων

- καὶ τῶν πολιτῶν τοῖς χρεῖαν ἔχουσιν
 ἐν παντὶ καιρῷ τὸ συμφέρον πράτ(τ)ει,
 6 δεδόχθαι τεῖ βουλευῖ καὶ τῷ δήμῳ·
 Νουμήνιον Διονυσίου Ἀμισσηνὸν πρόξενον
 εἶναι τῆς πόλειως Ὠρωπίων αὐτὸν
 9 καὶ ἐγγόνους καὶ εἶναι αὐτοῖς γῆς καὶ οἰκίας
 ἔγκτησιν καὶ ἰσοτέλειαν καὶ ἀσυλίαν
 καὶ ἀσφάλειαν καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατ(τ)αν
 12 καὶ πολέμου καὶ εἰρήνης καὶ τᾶλλα πάντα
 καθάπερ τοῖς ἄλλοις προξένοις καὶ εὐεργέταις.

Τὸ μισὸ ψήφισμα εἶναι χαραγμένο στὸν πρόσθιο ὀρθοστάτη τοῦ βάθρου καὶ τὸ ὑπόλοιπο στὸν ὀπίσθιο. Ὁ Dittenberger γράφει: «Hoc decretum tam leviter insculptum est, ut posteriores versuum partes, quae in lapide b fuerunt, plane evanuerint». Σήμερα ὁμως τὰ γράμματα διαβάζονται τόσο καλὰ ὅσο καὶ τοῦ ἀριστεροῦ μισοῦ τοῦ ψηφίσματος || 5 ΣΥΝΦΕΡΟΝ ΠΡΑΤΕΙ· συμφέ[ρον πράττει] Ditt. || 8 ΠΟΛΕΙΩΣ· πόλεως Ditt. || 9 Τὸ δεύτερο Α τοῦ στίχου ἔχει τεθλασμένη τὴν ὀριζόντια κεραία || 11 ΘΑΛΑΤΑΝ.

Γιὰ τὸν ἱερέα Διόδωρο βλ. 60. Ὁ Κλέαρχος Πυρριδήμου εἶναι, ἴσως, ὁ ἱερεὺς τοῦ 170 καὶ αὐτὸς ποὺ ἐπιψηφίζει τὸ 147.

62. Ψήφισμα χαραγμένο στὴ δεξιὰ πλευρὰ τοῦ βάθρου τοῦ ἀγάλματος τοῦ Πίσωνος (447), στὴ δεύτερη στήλη κάτω ἀπὸ τὸ κυμάτιο. Ὑψ. γρ. 0.009 μεταστ. 0.008 (εἰκ. 58).

B. Λεονάρδος, *AE* 1892, 35, 66.

- Λύσανδρος Αἰσχρωνος εἶπεν· ἐπειδὴ Μηνόφιλος εὖνους τε ὦν
 διατελεῖ τεῖ πόλει καὶ λέγων καὶ πράττων τὰ συμφέροντα π(ε)ρί
 3 τῆς πόλεως ἐν παντὶ καιρῷ διατελεῖ, δεδόχθαι τεῖ βουλευῖ καὶ τῷ
 δήμῳ· Μηνόφιλον Ἀγαθοκλέους Ἀλικαρνασσεᾶ πρόξενον
 εἶναι καὶ εὐεργέτην τῆς πόλεως αὐτὸν καὶ ἐγγόνους καὶ εἶναι
 6 αὐτῷ γῆς καὶ οἰκίας ἔγκτησιν καὶ ἰσοτέλειαν καὶ ἀσυλίαν
 καὶ ἀσφάλειαν καὶ πολέμου ὄντος καὶ εἰρήνης καὶ κατὰ γῆν
 καὶ κατὰ θάλατταν καὶ τᾶλλα πάντα ὑπάρχειν αὐτῷ
 9 ὅσαπερ καὶ τοῖς ἄλλοις προξένοις καὶ εὐεργέταις.

2 π(ε)ρί παραλείπεται ἡ μεσαία κεραία τοῦ Ε || 5 μετὰ τὸ πόλεως παραλείπεται τὸ Ὠρωπίων, ὅπως στὸ 28.

Ὁ Λύσανδρος Αἰσχρωνος λέγει καὶ τὸ 89, ποὺ εἶναι χαραγμένο στὴν ὀψὲς τοῦ βάθρου τούτου. Ὁ Holleaux, *Études* I, 86 ὑποστηρίζει ὅτι τὸ ψήφισμα χρονολογεῖται ἴσως στὴν ἱερατεία τοῦ Ἀσώπωνος καὶ ὅτι εἶναι σύγχρονο μὲ αὐτὸ ποὺ βρίσκεται ἀκριβῶς ἀριστερὰ του, τὸ ὁποῖο ψηφίστηκε ὅταν ἱερεὺς ἦταν ὁ Ἀσώπων (54).

63. Ψήφισμα χαραγμένο στην ὄψη τοῦ βάθρου τοῦ ἀναθήματος τοῦ Θρασυλόχου Ἀναγυρασίου (356), στὴν ἄνω ἄριστερή γωνία. Ὡψ. γρ. 0.01 μεταστ. 0.004.

Μ. Μιτσός, *AE* 1952, 188, 16, εἰκ. 10· (SEG 15, 274· πρβ. *Bull. Épigr.* 1956, 121).

- [Μ]ενεκράτης Ἀθηνάδου εἶπεν· ἐπειδὴ
 Δημοκράτης ὁ ποητὴς εὖνους ἐστὶ καὶ χρήσιμος
 3 τεῖ πόλει καὶ τὸν θεὸν προαιρεῖται ἐνκωμιάζειν
 διὰ ποημάτων, δεδόχθαι τῷ δήμῳ· Δημοκράτην
 Φιλοκλέους Ἀθηναῖον πρόξενον εἶναι καὶ εὐεργέτην
 6 τῆς πόλεως Ὠρωπίων καὶ αὐτὸν καὶ ἐγγόνους αὐτοῦ
 καὶ εἶναι αὐτοῖς γῆς καὶ οἰκίας ἐνκτησιν καὶ ἀσφάλειαν
 καὶ ἀσυλίαν καὶ πολέμου καὶ εἰρήνης καὶ τᾶλλα πάν-
 9 τα καθάπερ τοῖς ἄλλοις προξένοις καὶ εὐεργέταις.

1 Μενεκράτης Μιτσός.

Ὁ Μενεκράτης Ἀθηνάδου εἶναι ἄγνωστος. Στὸ ψήφισμα **200** ἐπιψηφίζει Μενεκράτης, πὺν ἴσως εἶναι ὁ ἴδιος. Ὁ πρῶτος ἐκδότης (192) λέγει πὺς «ὁ Ἀθηναῖος ποητὴς Δημοκράτης, δύναται νὰ εἶναι ὁ ἴδιος, ἐὰν ἡ συμπλήρωσις ἐκεῖ εἶναι ἐπιτυχής, μετὰ τὸν Δ[ημο(:)]κράτην, νικήσαντα εἰς τὰ Λήνια περὶ τὸ ἔτος 244. IG II² 2325 στ. 229».

Γιὰ τιμὲς πὺν δόθηκαν ἀπὸ τοὺς Ὠρωπίους σὲ λογίους βλ. **179**.

64. Ψήφισμα χαραγμένο στὴν ὄψη τοῦ βάθρου τοῦ ἀναθήματος τοῦ Θρασυλόχου Ἀναγυρασίου (356), στὴν ἄνω δεξιὰ γωνία. Ὡψ. γρ. 0.008 μεταστ. 0.004 (εἰκ. 24).

Μ. Μιτσός, *AE* 1952, 189, 17, εἰκ. 10· (SEG 15, 275).

- Σπίνθαρος Μενεστράτου εἶπε[ν· δεδόχθ]αι τῷ δή[μῳ]·
 [προξένους εἶναι] τῆς πόλεως Ὠρωπ[ίω]ν Ποσειδώνιο[ν]
 3 καὶ Ἀρχέστρατον Ξένωνος Μακε[δό]νας αὐτοὺς καὶ ἐ[κγό]-
 νους καὶ εἶναι αὐτοῖς γῆς καὶ οἰκίας ἐνκτησιν καὶ ἰσο[τέ]-
 λ[ει]αν καὶ ἀσφάλειαν καὶ ἀσυλίαν καὶ πολέμου καὶ εἰρήν[ης]
 6 οὔσης καὶ [κατὰ γ]ῆν καὶ κατὰ θάλατταν καὶ τᾶλλα πάν[τα]
 καθάπερ τοῖς ἄλλοις προξ[έ]νοις καὶ εὐεργέταις.

Ὁ πρῶτος ἐκδότης δὲν ταύτισε τὴ γωνία τοῦ βάθρου πὺν βρισκόταν στὸ μουσεῖο τοῦ Ἱεροῦ, σήμερα συγκολλη-
 μένη, καὶ δημοσίευσε τὸ ψήφισμα μετὰ ἐλλείψεις || 3 Μακεδ[όν]ας καὶ αὐτοὺς καὶ ἐγγό] Μιτσός.

Γιὰ τὸν Σπίνθαρο Μενεστράτου —πιθανότατα εἶναι ὁ ἱερεὺς Σπίνθαρος— βλ. **57-59**.

65. Ψήφισμα χαραγμένο στὴν ὄψη τοῦ βάθρου τοῦ ἀναθήματος τοῦ Θρασυλόχου Ἀναγυρασίου (356), κάτω ἀπὸ τὴν ἀνάθεση, ἄριστερά. Ὡψ. γρ. 0.006 μεταστ. 0.006.

M. Μιτσός, *AE* 1952, 189, 18· (SEG 15, 276).

Πολύνικος Πανδάρου εἶπεν· δεδόχθαι τῷ δήμῳ· πρόξενον εἶναι
τῆς πόλεως Ὠρωπίων Λέον[τα Φ]ίλοστράτου Ἀχ[α]ῖον αὐτὸν καὶ
3 ἐ[κγόν]ους καὶ εἶναι αὐτοῖς γῆς καὶ οἰ[κ]ίας ἐ[νκ]τησιν καὶ ἰσοτέ-
λειαν καὶ ἀσυλίαν καὶ πολέμου καὶ εἰρήνης οὔσης καὶ κατὰ γῆν
καὶ κατὰ θάλατταν καὶ τᾶλλα πάντα καθάπερ τοῖς ἄλλοις
6 [π]ροξένοις καὶ εὐεργέταις.

1 Φιλόνικο[ς] . . . . α . . . του εἶπεν· Μιτσός || 2 Αἰξ . Ν . [Φ]ίλοστράτου Ἀχαιὸν Μιτσός, Αἰξ[ω]ν[α] SEG (Woodward) || 3 [ἐγγόνους καὶ εἶναι αὐτῶι] Μιτσός.

Γιὰ τὸν Πολύνικο Πανδάρου βλ. 60.

66. Ψήφισμα χαραγμένο στὴν ὄψη τοῦ βάθρου τοῦ ἀγάλματος τοῦ Ἰσαυρικοῦ (445), κάτω ἀπὸ τὴν ἀναθηματικὴ ἐπιγραφή. Ὑψ. γρ. 0.006 μεταστ. 0.006 (εἰκ. 56).

B. Λεονάρδος, *AE* 1892, 47, 76.

Ἀρχοντας ἐν κοινῷ Βοιωτῶν Ἑρμαίου, ἱερέως δὲ τοῦ Ἀμφιαράου Αἰσχίνου, μηνὸς πανάμου ἐβδόμῃ
ἰσταμένου, Εὐβουλος Ἀμύντου εἶπεν· ἐπειδὴ Τί[μ]ων εὖνους ὦν διατελεῖ τεῖ πόλει καὶ τοῖς δεομέ-
3 νοις ἀεὶ τῶν πολιτῶν παρέχεται χρεῖας ἐμ παντὶ καιρῷ, δεδόχθαι τεῖ βουλεῖ καὶ τῷ δήμῳ· Τίμωνα
Τιμώνακτος Θάσιον πρόξενον εἶναι καὶ εὐεργέτην τῆς πόλεως Ὠρωπίων αὐτὸν καὶ ἐκγόνους καὶ εἶ-
ναι αὐτοῖς γῆς καὶ οἰκίας ἐγκτησι[ν] καὶ ἰσοτέλειαν καὶ ἀσυλίαν καὶ ἀσφάλειαν καὶ κατὰ γῆν καὶ κα-
6 τὰ θάλατταν καὶ πολέμου ὄντος καὶ εἰρήνης καὶ τᾶλλα πάντα ὑπάρχειν αὐτοῖς καθάπερ τοῖς ἄλλοις
προξένοις καὶ εὐεργέταις γέγραπται.

Ὁ ἱερεὺς Αἰσχίνης εἶναι γνωστὸς καὶ ἀπὸ τὸ 67. Ὁ Εὐβουλος Ἀμύντου λέγει ἀκόμη τίς προξενίες 50, 51, 172. Γιὰ τὸ τυπικὸ βλ. 67.

67. Ψήφισμα χαραγμένο στὴν ὄψη τοῦ βάθρου τοῦ ἀγάλματος τοῦ Ἰσαυρικοῦ (445), κάτω ἀπὸ τὸ προηγούμενο ψήφισμα. Ὑψ. γρ. 0.006 μεταστ. 0.006 (εἰκ. 56).

B. Λεονάρδος, *AE* 1892, 47, 77.

Ἱερέως Αἰσχίνου, πανάμου, Ἀρκεσίλαος Φιλοβότου εἶπεν· ἐπειδὴ Φίλιππος εὖνους ὦν διατελεῖ
[τ]εῖ πόλει καὶ τοῖς δεομένοις ἀεὶ τῶν πολιτῶν παρέχεται χρεῖας ἐν παντὶ καιρῷ, δεδόχθαι τεῖ βουλεῖ καὶ
3 [τ]ῷ δήμῳ· Φίλιππον Μίλα Μάγνητα πρόξενον εἶναι καὶ εὐεργέτην τῆς πόλεως Ὠρωπίων αὐτὸν καὶ ἐκγό-
[ν]ους καὶ εἶναι αὐτῷ γῆς καὶ οἰκίας ἐγκτησιν καὶ ἰσοτέλειαν καὶ ἀσυλίαν καὶ ἀσφάλειαν καὶ κατὰ γῆν καὶ κα-
[τὰ] θάλατταν καὶ πολέμου ὄντος καὶ εἰρήνης καὶ τᾶλλα πάντα ὑπάρχειν αὐτῷ καθάπερ τοῖς ἄλλοις προξέ-
6 [νο]ις καὶ εὐεργέταις.

Τὸ ψήφισμα τοῦτο εἶναι ὁμοιο μὲ τὸ προηγούμενο. Δὲν ἔχει ὄνομα ἄρχοντος τοῦ Κοινοῦ καὶ ἡμέρα τοῦ μηνός, ἐπεὶδὴ ὑποννοῦνται τοῦ προηγουμένου. Διαφέρει στὸ ὅτι τὰ προνόμια ποὺ δίνονται στὸν πρόξενο δὲν εἶναι κληρονομικά καὶ ὅτι στὸν στ. 4 ἔχει ἔνκτησιν.

Ὁ Ἀρχεσίλαος εἶναι ἀδελφὸς τοῦ Παναρμόστου Φιλοβότου ποὺ λέγει τὰ ψηφίσματα 35, 36, 38, 39.

68. Ψήφισμα χαραγμένο στὴν ὄψη τοῦ βάθρου τοῦ ἀγάλματος τοῦ Ἰσαυρικοῦ (445), τρίτο στὴ σειρὰ κάτω ἀπὸ τὴν ἀναθηματικὴ ἐπιγραφή. Ὑψ. γρ. 0.007 μεταστ. 0.006 (εἰκ. 56).

B. Λεονάρδος, *AE* 1892, 47, 78.

Ἀρχοντος ἐν κοινῷ Βοιωτῶν Ἀμεινίχου, ἱερέως δὲ τοῦ Ἀμφιαράου Νικολαΐδου, Σώφιλος Δημητρίου εἶπ[ε]-
[ν]· ἐπειδὴ Νικόστρατος Ναυσίου Ἀθηναῖος εὖνους ὦν διατελεῖ τεῖ πόλει καὶ τοῖς δεομένοις ἀεὶ τ[ῶν]
3 πολιτῶν παρέχεται χρεῖας ἐν παντὶ καιρῷ, δεδόχθαι τεῖ βουλευὶ καὶ τῷ δήμῳ· Νικόστρατον Ναυσίου
Ἀθην[αῖ]-
[ο]ν πρόξενον εἶναι τῆς πόλεως Ὠρωπίων αὐ<υ>τὸν καὶ ἐκγόνους καὶ εἶναι α(ὕ)τῳ γῆς καὶ οἰκίας ἐν-
κτησ[ιν]
καὶ ἰσοτέλειαν καὶ ἀσυλίαν καὶ ἀσφάλειαν καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν καὶ πολέμου καὶ εἰρήνης καὶ
τ[ᾶ]
6 ἄλλα πάντα ὑπάρχειν αὐτῷ καθάπερ τοῖς ἄλλοις προξένοις καὶ εὐεργέταις γέγραπται.

4 ΑΥΥΤΟΝ· ΑΤΩΙ.

Ὁ ἱερεὺς Νικολαΐδης δὲν εἶναι γνωστὸς ἀπὸ ἄλλου. Ὁ Σώφιλος —λέγει καὶ τὸ ψήφισμα 53— εἶναι, πιθανῶς, ἐγγονὸς τοῦ ὁμωνύμου ἱερέως τοῦ Ἀμφιαράου (3). Γιοὶ του εἶναι ὁ Δημήτριος (140-143) καὶ ὁ Φιλοκύδης (77). Τὸ στέμμα τῆς οἰκογενείας του βλ. 418.

Τοῦ προξένου Νικοστράτου Ναυσίου Ἀθηνέως (*PA* 11022) σώζεται ἡ ἀνάγλυφη ἐπιτύμβια στήλη (*IG* II² 5706). Πατέρας του ἦταν ὁ Ναυσίας Ἀθηνεύς, ποὺ διετέλεσε θεσμοθέτης τὸ 216/5 π.Χ. (*IG* II² 1706 93· *PA* 10541).

69. Ψήφισμα χαραγμένο στὴ δεξιὰ πλευρὰ τοῦ βάθρου τοῦ ἀγάλματος τοῦ Ἰσαυρικοῦ (445), πρῶτο τῆς πρώτης στήλης. Ὑψ. γρ. 0.008 μεταστ. 0.006 (εἰκ. 56, πίν. 6).

B. Λεονάρδος, *AE* 1886, 65, 22α· *IG* VII 246· (Michel, *Recueil* 213).

Ἀρχοντος ἐγ κοινῷ Βοιωτῶν Ἀπολλοδώρου
ἐπὶ δὲ πόλεως Πausανίου, ἱερέως τοῦ Ἀμ-
3 φιαράου Γλαύκωνος, μηνὸς ὁμολωίου *νν*
ἐβδόμῃ ἰσταμένου, *vacat*
Ὠρωπόδωρος Θεοζότου εἶπεν· ἐπειδὴ Μενεκρά-
6 τῆς εὖνους ὦν διατελεῖ τεῖ πόλει Ὠρωπίων
καὶ τῶν πολιτῶν τοῖς χρεῖαν ἔχουσιν ἐμ παν-
τὶ καιρῷ τὸ συμφέρον πράττει, δεδόχθαι τεῖ *ν*

- 9 βουλεῖ καὶ τῷ δήμῳ· Μενεκράτην Ἱππάρχου ὕ-
 Ἀθηναῖον πρόξενον εἶναι τῆς πόλεως Ὠρωπί-
 ων αὐτὸν καὶ ἐγγόνους καὶ εἶναι αὐτοῖς γῆς
 12 καὶ οἰκίας ἔγκτησιν καὶ ἰσοτέλειαν καὶ ἀσυ-
 λίαν καὶ ἀσφάλειαν καὶ πολέμου καὶ εἰρήνης
 καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν καὶ τὰ ἄλλα
 15 πάντα καθάπερ καὶ τοῖς ἄλλοις προξένοις
 καὶ εὐεργέταις γέγραπται.

Τὸ Ο εἶναι παντοῦ πολὺ μικρὸ καὶ συνήθως τοποθετημένο ψηλά, ὅπως στὸ ψήφισμα 152 || 3 ὁμολωίου· «ἐν
 στίχῳ 3ῳ τοῦ ψηφίσματος τὸ πρῶτον Ο τῆς λέξεως ὁμολωίου φαίνεται ὡσεὶ κεχαραγμένον ἐπὶ ἐσφαλμένῳ προγε-
 γραμμένου Ι» L.

Ὁ Ὠρωπόδωρος Θεοζότου, ἴσως εἶναι ὁ ἱερεὺς Ὠρωπόδωρος 84, λέγει καὶ τὰ ψηφίσματα 135, 151, 152, 174. Ὁ
 ἄρχων τῆς πόλεως εἶναι, πιθανῶς, ὁ Πausanίας Κιρωνίδου (31). Ὁ ἱερεὺς Γλαύκων καὶ στὸ 70. Ὁ πρόξενος (PA
 9932) δὲν εἶναι γνωστός.

70 (A 112). Ἡμικυκλικοῦ ἐπικράνου βάθρου ἀπὸ μελανὸ λίθο δεξιὸ τμήμα (ἀριστερὰ ὑπάρχει ἀναθύρωση), ἑλλι-
 πές πίσω δεξιὰ, θραυσμένο σὲ πέντε, ὕψ. 0.238 πλ. (χορδὴ ἐμπρός) 1.177 πᾶχ. 0.89. Ὑψ. γρ. 0.005. Στὴν ἄνω ἐπιφά-
 νεια ὑπάρχει τόρμος γιὰ τὸ δεξιὸ πόδι χάλκινου ἀγάλματος καὶ στὴν κάτω, δεξιὰ, τόρμος ὀρθογώνιος 0.023 x 0.055.
 «Ἡύρεθῃ παρὰ τὰ μέσα βάθρα, παρὰ τὸ Διομήδους ἐπίγραμμα» L 20 (πίν. 6).

IG VII 392· Τὸ Ἀμφιάρειον 10, 10, πίν. Ι' (ἀνάγνωση καὶ συμπλήρωση τοῦ Λεονάρδου)· (SEG 24, 344· πρβ. *Bull.*
Épigr. 1968, 281· L. Robert, *AE* 1969, 39-44).

[Ἀρχοντος ἐν κοινῷ Βοιωτῶν [Ἀπο]λλο[δ]ώρου, ἱε[ρ]έως το[ῦ] Ἀμφιαράου Γλαύκωνος], μηνὸς ὁ[μο-
 λωῖ]ου,

[Μίκ]υθος [Ξε]ν[ο]κρ[άτ]ου εἶπεν· ἐπειδὴ Στράτων Στράτωνος Ζμυρν[αῖος] εὖνους ὦ]ν διατελεῖ τεῖ τε
 3 [πόλ]ει Ὠρωπίων κα[ὶ] κοι[ν]εῖ καὶ ἰδία ἐκάστωι, τῆς τε ἀνακομιδ[ῆς] τ[ο]ῦ π[ε]μφθέντος σ[ί]το[υ] ὑπὸ τοῦ
 δήμου

[τοῦ . .]ίω[ν] τεῖ π[ό]λει ἐφ[ε]ρόντι[σ]εν ἐπιχρήσας [ἐα]υτὸν πρ[ω]ιρατ[ε]ύειν ἵ[να] ὡς λυσιτ[ε]λέστ[ατ]α
 κ[α]ὶ ἀσφ[α]λέ-

[στα]τα ἀποκ[αταστ]ήσ[η]ι τ[ὸ] πλοῖον ἰς τὸν λιμένα βουλόμενος χαρί[ζεσθαι] τῇ πόλει, κ[α]κο[π]αθίας
 6 [καταφρ]ογῶν [καὶ] σ[υ]ν[υ]παρέμινεν πλείω χρόνον ἐπιχρήσας αὐτόν, [ἀεὶ δὲ π]αρηκολούθει καὶ ἐν τοῖς λοι-
 [ποῖς] φιλανθρώπως ἀνεστράφη, δεδόχθαι τεῖ βουλεῖ καὶ τῷ δή[μῳ]· Στράτων Στράτωνος
 [Ζμυρ]ναῖον πρόξενον εἶναι καὶ εὐεργέτην τῆς πόλεως Ὠρωπίων καὶ αὐτὸν καὶ ἐ[κ]γόνους καὶ
 9 [εἶναι] αὐτοῖς γῆς καὶ οἰκίας ἔγκτησιν καὶ ἀσφάλειαν καὶ ἀσυλίαν καὶ ἀτέλειαν καὶ πολέμου
 [ὄν]τος κ[α]ὶ εἰρήνης καὶ τᾶλλα πάντα ὑπάρχειν αὐτοῖς καθά[π]ερ καὶ τοῖς λοιποῖς προξέ-
 [νοις] καὶ εὐεργέταις τῆς πόλεως γέγραπται· ἐπεψήφ[ι]εν Ζάνθιππος Πρωτάρχου.

Τὸ κείμενο εἶναι κατὰ ἀνάγνωση τοῦ Λεονάρδου || 4 [Τενεδ]ίω[ν] L, [τοῦ . . .]ίω[ν] Rob. Κατὰ τὸν L. Robert, «Le nom des Ténédiens a été restitué de façon tout à fait arbitraire. Plus encore, la restitution de ce nom est exclue. En effet, après ὑπὸ τοῦ δήμου il faut nécessairement l'article [τοῦ]. Il ne reste donc que deux lettres au plus. L'ethnique était très court, comme [Χ]ίωv ou [Τη]ίωv»· πρ[οεδρ]εύειν L, πρ[ωιρατ]εύειν Rob.

Γιὰ καλύτερη παραβολὴ παραθέτω τὸ κείμενο τοῦ Dittenberger αὐτούσιον:

[Ἄρχοντος ἐν κοινῷ Βοιωτῶν] Ἀπολλοδώρου, ἐπὶ δὲ πόλεω[ς] Παισανίου, ἱερέως δὲ τοῦ Ἀμφιαράου | Γλαύκωνος, ...] εἶπεν· ἐπειδὴ Στράτων Στράτωνος Σμυρν[αῖος] διατελεῖ εὖνους ὦν τῇ τε πόλει | Ὠρωπίων κοιν]εῖ καὶ ἰδίᾳ ἐκάστῳ, τῇ[ς] τε πόλε[ως] . . . . . | . . . . . παρ[έσχη]ε[το] χρε[ία]ς κ[αὶ] . . . . . | . . . ἐπὶ . . . . .] πλοίων [εἰς] τὸν λιμένα βου- λ[ηθ]έν[των] . . . . . εἰσπλεῖν . . . | . . . . .]εἰς . . . . . ἐπὶ . . . . . αὐτὸν | . . . . ., δεδόχθαι τεῖ βουλευεῖ καὶ τῷ δῆ[μῳ], Στράτωνα Στράτωνος | Σμυρναῖον] πρό- ξενον εἶναι καὶ εὐεργέτην τῆς πόλεως Ὠρωπίω[ν] καὶ αὐτὸν καὶ ἐγγόνους, | καὶ εἶναι] αὐτοῖς γῆς καὶ οἰκίας ἔγκτησιν καὶ ἀσφάλειαν καὶ ἀσυλίαν [καὶ πολέμου καὶ εἰρήνης | καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν], καὶ τᾶλλα πάντα ὑπάρχειν αὐτοῖς καθάπ[ερ] καὶ τοῖς ἄλλοις | προξένοις] καὶ εὐεργέταις τῆς πόλεως γέγραπται. ἐπεψήφ[ισεν] . . . . .].

Ὁ ἄρχων τοῦ Κοινοῦ Ἀπολλόδωρος (230-225 π.Χ.), *Hyettos* 288 σημ. 67. Περὶ σχέσεων Θηβαίων καὶ Τενεδίων βλ. Σ. Ν. Κουμανούδη, *ΑΔ* 25 (1970) Α' 129. Γιὰ τὸν ἱερέα τοῦ Ἀμφιαράου βλ. 69. Ὁ Μίκυθος — ἴσως εἶναι ὁ ὁμώνυμος ἀναθέτης τετραδράχμων 324 82 — εἶναι ἀνηψιὸς τοῦ Ἀσώπωνος (56, 108), ἀδελφὸς τοῦ Σατύρου (161)· (Τὸ Ἀμφιάρειον 11).

Οἱ μεγάλες πεδιάδες τοῦ Ὠρωποῦ ἔπρεπε νὰ παράγουν ἀρκετὸ σιτάρι, ποὺ νὰ ἐπαρκεῖ γιὰ τὶς ἀνάγκες τῶν Ὠρωπίων, ἢ ἐγκατάλειψη ὁμως τῶν καλλιιεργειῶν, ὅχι μόνο στὴν Ὠρωπία ἀλλὰ σ' ὁλόκληρη τὴν πεδινὴ Βοιωτία, εἶχε ὡς ἀποτέλεσμα τὴν ἔλλειψή του, ἢ ὁποῖα φαίνεται στὸ ψήφισμα τοῦτο καὶ στὸ 210 (Feyel, *Polybe* 282 σημ. 3· Ὁ Ὠρωπὸς 33· βλ. καὶ J. M. Fossey, *Topography and Population of Ancient Boiotia* (1988) 42). Γιὰ τὴν θεραπεία τοῦ ζητήματος τῆς προμήθειας τοῦ σιταριοῦ δημιουργήθηκαν στίς Θεσπιὲς τὰ ἀξιώματα τοῦ σιτῶνους καὶ τοῦ σιτοπώ- λου, τὰ ὁποῖα δὲν ἀπαντῶνται στίς ἄλλες βοιωτικὲς πόλεις (Roesch, *Thespies* 220 κέ.). Στὸν Ὠρωπὸ ὑπεύθυνοι γιὰ τὴν προμήθεια τοῦ σίτου στὴν πόλιν ἦσαν οἱ πολέμαρχοι (210).

Ὁ Σμυρναῖος πρόξενος, ὅπως ἀνέλυσε ὁ L. Robert, ἦταν πρωράτης ἢ πρωρεὺς. Ἔργο του ἐδῶ ἦταν νὰ κυβερνή- σει τὸ πλοῖο μέσα σὲ ἐπικίνδυνες καὶ δύσκολες διόδους, ὅπως τοῦ Εὐβοϊκοῦ κόλπου, ἰδίως ἀπὸ τὴν περιοχὴ τοῦ Μαραθῶνος ὡς τὸν Ὠρωπὸ.

71. Ψήφισμα χαραγμένο στὴ δεξιὰ πλευρὰ τοῦ βάθρου τοῦ ἀγάλματος τοῦ Ἰσαυρικοῦ (445), δεύτερο τῆς πρώτης στήλης. Ὑψ. γρ. 0.007 μεταστ. 0.005 (εἰκ. 56, πίν. 7).

B. Λεονάρδος, *AE* 1886, 68, 22β· *IG* VII 247· (Michel, *Recueil* 212).

Ἄρχοντος ἐγ κοινῷ Βοιωτῶν Φίλωνος, ἱερέως
δὲ τοῦ Ἀμφιαράου Θεοδώρου, μηνὸς ἀγριωνίου
3 πέμπτει ἐπὶ δέκα, ἐπεψήφισεν Ἀντίπατρος

- Ἀρχιλόχου, *vacat*
 Μείλιχος Ἀριστογείτονος εἶπεν· ἐπειδὴ
 6 Ἡράκλειτος εὖνους ὦν διατελεῖ τεῖ πόλει
 Ὠρωπίων καὶ τῶν πολιτῶν τοῖς χρεῖαν ἔχου-
 σιν ἐμ παντὶ καιρῷ τὸ συμφέρον πράττει,
 9 δεδόχθαι τεῖ βουλευῖ καὶ τῷ δήμῳ· Ἡράκλειτον
 Εὐάνδρου Κασσανδρέα πρόξενον εἶναι καὶ
 εὐεργέτην τῆς πόλεως Ὠρωπίων καὶ αὐ-
 12 τὸν καὶ ἐκγόνους καὶ εἶναι αὐτοῖς γῆς
 καὶ οἰκίας ἔγκτησιν καὶ ἀσυλίαν καὶ ἀσφά-
 λειαν καὶ πολέμου καὶ εἰρήνης καὶ κατὰ
 15 γῆν καὶ κατὰ θάλατταν καὶ τὰ ἄλλα πάντα
 ὑπάρχειν αὐτοῖς καθάπερ καὶ τοῖς ἄλλοις
 προξένοις καὶ εὐεργέταις γέγραπται.

Οἱ στ. 5-9 εἶναι ὅμοιοι μὲ τοὺς ἀντίστοιχους στίχους τοῦ ψηφίσματος **69**, ὅπως ἐπίσης τὸ σχῆμα τῶν γραμμάτων καὶ ὁ τρόπος τῆς χάραξης. Τὰ δύο ψηφίσματα χαράχτηκαν ταυτόχρονα ἀπὸ τὸν ἴδιο χαράκτη, ἀφοῦ βρίσκονται στὸ ἴδιο βάθρο καὶ τὸ ἓνα ἔπεται τοῦ ἄλλου.

Ὁ ἄρχων τοῦ Κοινοῦ εἶναι ὁ Φίλων ὁ πρῶτος. Ὁ ἱερεὺς τοῦ Ἀμφιαράου Θεόδωρος εἶναι ἀδελφὸς τοῦ Ἀντιπά-
 τρου ποὺ ἐπιψηφίζει, γιὰ τὸν ὁποῖο βλ. **128**. Γιὰ τὴν οἰκογένειά τους βλ. **424**. Ὁ Μείλιχος εἶναι πατέρας τοῦ Κλεο-
 μάχου (**186**), τοῦ Ἀριστομένους (**83**), τοῦ Λυσάνδρου (**49**) καὶ τοῦ Ἀριστογείτονος (**107**).

72. Ψήφισμα χαραγμένο στὴν ὄψη τοῦ ἐπικράνου τοῦ βάθρου τοῦ ἀγάλματος τοῦ Ἰσαυρικοῦ (**445**), πρῶτο στή
 σειρᾶ. Ὡψ. γρ. 0.01 (εἰκ. 56, πίν. 7).

B. Λεονάρδος, *AE* 1891, 129, 56, 1· *IG* VII 300 (καὶ σ. 744).

- [Ἀρχοντος ἐγ κοινῷ Βοιω]τῶν [Φίλωνος], ἱερέ[ω]ς δὲ τοῦ Ἀμφιαράου Θεοδώρου,
 [Ἀντίπατρος Ἀρχιλόχο]υ εἶπεν· ἐπειδὴ Ἰππαρχος εὖνους ὦν διατελεῖ τ[ῆ]ι πόλει Ὠρωπίων καὶ τ[ῶν]
 πολιτῶ]ν τοῖ[ς]
 3 [χρεῖαν ἔχουσι]ν ἐ[μ] παν[τ]ι [κ]αιρ[ῶ]ι τ[ὸ] συ[μ]φέρον πράττει, δεδόχθαι τῇι βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ·
 Ἰππαρχον Ἰππάρ[χου]
 [- - -] πρόξενον εἶναι καὶ εὐεργέτην τῆς πόλεως Ὠρωπίων, καὶ αὐτὸν καὶ ἐκγόνους καὶ εἶναι αὐτοῖς γῆς
 [καὶ] οἰκί[α]ς ἔ[γ]κτησιν καὶ ἀσυλίαν καὶ ἀσφάλειαν καὶ πολέμου καὶ εἰρήνης καὶ κατὰ γῆν καὶ [κα]τὰ
 θάλατταν
 6 [κα]ὶ τὰ [ἄ]λλ[α] πάντα ὑπάρχειν αὐτοῖς καθάπερ τοῖς ἄλλοις προξένοις κ[α]ὶ εὐεργέταις γέγρα[πτ]αι.

Ἀνάγνωση τοῦ Λεονάρδου. Σήμερα ἡ ἐπιφάνεια τοῦ ἐπικράνου εἶναι περισσότερο φθαρμένη καὶ ἡ θέση του
 ἐπάνω στὸ βάθρο δὲν προσφέρεται γιὰ τυχὸν βελτίωση τοῦ κειμένου.

1 [ἄρχοντας ἐν κοινῷ Βοιωτῶν Φίλωνος, ἱερ]έως Ditt. || 2 τῶν πολιτῶν Ditt. || 3 ἔχου]σιν ἐμ παντὶ και[ρῷ]
τὸ συμφέρον Ditt.· τεῖ βουλεῖ Ditt.· [Ἱππαρχον Ἀρ]ιστοβο[ύλου - -] Ditt. || 5 [καὶ οἰκίας] ἔγκτησιν Ditt. || 6
καθάπερ καὶ Ditt.· καὶ εὐεργέταις γέγραπται Ditt. Ὁ Λεονάρδος ἐπιβεβαίωσε τὴν ἀνάγνωσι τοῦ ὀνόματος τοῦ
προξένου γράφοντας τὸ 1929 (L 43): «Ἐν IG VII 300 γρ. Ἱππαρχον Ἱππάρ[χου ὁποδαπόν».

Γιὰ τὸν Ἀντίπατρο, τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα συμπληρώνεται μὲ βεβαιότητα ἀπὸ τὸ 73, βλ. 128.

73. Ψήφισμα χαραγμένο στὴν ὄψη τοῦ ἐπικράνου τοῦ βάθρου τοῦ ἀγάλματος τοῦ Ἰσαυρικοῦ (445), δεύτερο στὴ
σειρά. Ὑψ. γρ. 0.008 μεταστ. 0.005 (εἰκ. 56, πίν. 7).

B. Λεονάρδος, *AE* 1891, 129, 56, 2· IG VII 301.

[Ἀντίπατρ]ος Ἀρχιλόχου εἶπεν· ἐπειδὴ Πύρρος εὖνους ὦν διατελεῖ τῇ πόλει Ὠρωπίων καὶ τῶν π[ο]λιτῶν
τοῖς χρει-
αν ἔχου[σ]ιν [ἐμ] παντὶ καιρῷ τὸ συμφέρ[ο]ν πράττει, δεδόχθαι τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ· Πύρρον Ἀμύν-
του Ἀθηναῖον
3 π[ρ]ό[ξε]ν[ο]ν [εἶ]ναι καὶ εὐεργέτην τῆς πόλεως Ὠρωπίων καὶ αὐτὸν καὶ ἐκγόνους καὶ εἶναι αὐτοῖς γῆς
καὶ οἰκίας
[ἐγκτ]η[σ]ιν καὶ ἀσουλίαν καὶ ἀσφάλειαν καὶ πολέμου καὶ εἰρήνης καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν καὶ τὰ
ἄλλα
[π]άντα [ύ]π[α]ρχειν αὐτοῖς καθάπερ τοῖς ἄλλοις προξένοις καὶ εὐεργέταις γέγραπται.

Ἀνάγνωσι τοῦ Λεονάρδου· βλ. ὅσα λέγονται στὸ προηγούμενο ψήφισμα.

1-2 πολιτῶν τοῖς δεο[μέ]νοις] ἐμ Ditt. || 2 συμφέρον Ditt. || 3 [πρόξενον] εἶναι Ditt. || 4 [ἐγκτη]σιν Ditt. || 5
[πάντα] ὑπάρχειν Ditt.

Τὸ ψήφισμα τοῦτο εἶναι, πιθανότατα, σύγχρονο μὲ τὸ προηγούμενο. Γιὰ τὸν Ἀντίπατρο βλ. 128. Ὁ πρόξενος *PA*
12511. Κατὰ τὸν Λεονάρδο (*AE* 1918, 89β), «ἴσως τῆς αὐτῆς οἰκίας [τῆς τοῦ Σωδάμου Χολλείδου *PA* 13056] ὁ ἐν IG
VII 301 (πρὸ τῆς π.Χ. 2ας ἑκατονταετηρίδος μεσοῦσης) Πύρρος Ἀμύντου πρόξενος Ὠρωπίων».

74. Ψήφισμα χαραγμένο στὴν ὄψη τοῦ βάθρου τοῦ ἀγάλματος τοῦ Πίσωνος (447), κάτω ἀπὸ τὴν ἀναθηματικὴ
ἐπιγραφή. Ὑψ. γρ. 0.007 μεταστ. 0.005 (εἰκ. 58, πίν. 8).

B. Λεονάρδος, *AE* 1892, 33, 62· *AE* 1919, 80, 116, εἰκ. 16· (SEG 1, 115).

Ν ι κ ί α ο , π α ν ά μ ω ἐ ν ά τ η·
Ποτιδάχης Καλύνθω Ἀνθαδόσιος ἔλεξε· προβεβωλευμένον εἶμεν αὐτῷ πὸτ τὸν
3 δάμον· Ἑρμογένειν Ἀπολλωνίω Μουρεινῆον πρόξενον εἶμεν κὴ εὐεργέταν τῷ κυνῷ
Βοιωτῶν αὐτὸν κὴ ἐσγόνως κὴ εἶμεν αὐτῷ γὰς κὴ φυκίας ἔνπασιν κὴ ἀσφάλειαν κὴ ἀσουλίαν
κὴ πολέμω κὴ ἱράνας ἰώσας κὴ κατὰ γᾶν κὴ κατὰ θάλατταν κὴ τὰ ἄλλα καθάπερ κὴ τῆς ἄλλης
6 προξένους κὴ εὐεργέτης ἐόντεσσι τῷ κυνῷ Βοιωτῶν εὐεργετούντα αὐτὸν κατὰ θιαωρίαν.

2 αὐτῷ· ὁ Λεονάρδος στή μεταγραφὴ τῆς ἐπιγραφῆς, στὴν πρώτη ἔκδοση, γράφει, ἀπὸ παραδρομῆς, αὐτῶ. Τὴν ὀρθὴ γραφὴ δίνει στὴ δευτέρῃ ἔκδοση 80α.

Ὁ Ἑρμογένης τιμᾶται καὶ ὡς πρόξενος Ὠρωπίων (196), ὅταν ἄρχων τοῦ κοινοῦ τῶν Βοιωτῶν ἦταν ὁ Φιλόξενος (βλ. καὶ τὰ ὅσα λέγει ὁ Λεονάρδος 197). Οἱ διακρίσεις αὐτὲς δείχνουν τὶς καλὲς τοῦ σχέσεις μὲ τὸ Κοινὸ καὶ ἰδιαιτέρα μὲ τὸν Ὠρωπό.

75. Ψήφισμα χαραγμένο στὴν ὄψη τοῦ ἐπικράνου τοῦ βάθρου τοῦ ἀγάλματος τοῦ Ἰσαυρικοῦ (445), τελευταῖο στὴ σειρᾶ. Ὦψ. γρ. 0.008 μεταστ. 0.008 (εἰκ. 56, πίν. 7).

B. Λεονάρδος, *AE* 1891, 129, 56, 3· *IG VII* 302 (καὶ σ. 744).

Ἀρχοντας ἐν τῷ κοινῷ Βοιωτῶν Καφισίου, ἱερέως δὲ τοῦ Ἀμφιαράου Κλεομάχου,

Ἀριστῶν[υ]μος Παραμόνου εἶπεν· ἐπειδὴ Ἡραῖος εὐνοὺς ὦν διατελεῖ τῇ πόλει Ὠρωπίων καὶ τῶν πολιτῶν
τοῖς

3 ἀε[ι] χρεῖαν ἔχουσιν ἐν παντὶ καιρῷ τὸ συμφέρον πράττει, δεδόχθαι τῇ βουλευῇ καὶ

τῷ δήμῳ· Ἡραῖον Μητροφάνου Ἀθηναῖον πρόξενον εἶναι καὶ εὐεργέτην τῆς πόλε-

ως Ὠρωπίων καὶ αὐτὸν καὶ ἐγγόνους καὶ εἶναι αὐτοῖς γῆς καὶ οἰκίας ἔνκτησιν καὶ ἀσυλίαν καὶ

6 τὴν λοιπὴν ἀσφάλειαν πᾶσαν [καὶ π]ολέμου ὄντος καὶ εἰρήνης καὶ τᾶλλα πάντα καθάπερ καὶ τοῖς ἄλ-
[λο]ις προξένοις καὶ εὐεργέταις γέγραπται.

1 [ἄρχοντο]ς ἐν κοινῷ Ditt. || 2 [ἱερ]ώ[ν]υμος Ditt. (στὴ σ. 744 δέχεται τὴν ἀνάγνωση τοῦ Λεονάρδου) || 3 ἀεὶ Ditt.· βουλῇ Ditt. || 6 καὶ πολέμου Ditt. || 7 [λ]οις Ditt.

Ὁ ἄρχων τοῦ Κοινοῦ εἶναι ὁ Καφισίας I (Roesch, *Thespies* 88· *Hyettos* 283-285, ὅπου καὶ οἱ παλαιότερες ἀπόψεις).

Γιὰ τὸν ἱερέα Κλεομάχο βλ. 186. Ὁ Ἀριστῶνυμος εἶναι, πιθανῶς, ὁ ὁμώνυμος ποῦ ἀναθέτει μαστὸν στὸν κατά-
λογο 325 31. Ὁ πρόξενος *PA* 6435.

76. Ψήφισμα χαραγμένο στὴν ἀριστερὴ πλευρὰ τοῦ βάθρου τῶν ἀγαλμάτων τοῦ Πτωΐωνος καὶ τῆς Ἀριστονίκης (418), πρῶτο στὴ σειρᾶ. Ὦψ. γρ. 0.007 μεταστ. 0.004. Τὸ ψήφισμα ἦταν χαραγμένο καὶ στοὺς δύο ὀρθοστάτες τοῦ βάθρου, σήμερα ὅμως σώζεται μόνον ὁ πρόσθιος, ἐνῶ ἀπὸ τὸν ὀπίσθιο διατηρεῖται μικρὸ θραῦσμα μὲ λείψανα τῶν στ. 6-11, ὕψ. 0.085 πλ. 0.05-0.06 πᾶχ. 0.025 (εἰκ. 44).

B. Λεονάρδος, *AE* 1889, 33, 30, 7· *IG VII* 257 (καὶ σ. 744).

[ἱερέως Κλεομάχου], πανάμου·

[- - - - - εἶπε]ν· ἐπειδὴ Διονύσιος εὖ-

3 [νοὺς ὦν διατελεῖ τεῖ πόλει] καὶ τοῖς δεομένοις ἀεὶ

[τῶν πολιτῶν παρέχεται χ]ρεῖας ἐν παντὶ καιρῷ, δε-

[δόχθαι τεῖ βουλευῇ καὶ τῷ] δήμῳ· Διονύσιον Ἡρακλεί-

6 [του - - - - - πρόξ]ε[νον εἶ]ναι καὶ εὐεργέτην

- [τῆς πόλεως Ὠρωπίων] αὐτὸν καὶ ἐκγόνους καὶ εἶναι αὐτῷ
 [γῆς καὶ οἰκίας ἔγκτη]σιν κα[ὶ ἴσο]τέλειαν καὶ ἀσυλίαν καὶ ἀσφά-
 9 [λειαν καὶ κατὰ γῆν καὶ κατ[ὰ θάλ]ατταν καὶ πολέμου ὄντος καὶ
 [εἰρήνης καὶ τὰ ἄλλα] πάν[τα ὑπ]άρχειν αὐτῷ καθάπερ τοῖς
 [ἄλλοις προξένοις καὶ] εὐε[ργέτα]ις.

Συμπληρώσεις τοῦ Λεονάρδου || 1 «ἀναπληρωτέον ἱερέως Κλεομάχου,] πανάμου» L 7+311. Ὁ Λεονάρδος καὶ ὁ Ditt. παραλείπουν τὴ χρονολόγησιν μὲ τὸν ἱερέα.

Γιὰ καλύτερη παραβολὴ παραθέτω τὸ κείμενον τοῦ Dittenberger αὐτούσιον:

[. . . . . μηνός] Π[α]νά[μου, ... εἶπε]ν· ἐπειδὴ Διονύ[σιος εὐνους ἐστὶ τῇ
 πόλει Ὠρωπίων] καὶ τοῖς δεομέν[οις τῶν πολιτῶν παρέχεται χ]ρείας ἐν παντὶ κα[ὶ ἱρῶ, δεδόχθαι τῇ βουλῇ
 καὶ τῷ] δήμῳ, Διονύσιον ἦ[. . . . . πρόξενον εἶ]ναι καὶ εὐεργέ[την τῆς
 πόλεως Ὠρωπίων αὐτὸν καὶ ἐκγόνους, καὶ εἶναι | [αὐτοῖς γῆς καὶ οἰκίας ἔγκτησιν καὶ ἴσο]τέλειαν καὶ
 ἀσυλίαν[καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλ]ατταν καὶ πολέμου ὄν[τος καὶ εἰρήνης, καὶ τὰλλα ὑπ]άρχειν αὐτῷ
 καθάπερ | [τοῖς ἄλλοις προξένοις καὶ εὐεργέτ]αις.

Ὁ ἱερεὺς Κλεόμαχος, γιὰ τὸν ὁποῖο βλ. 186, ἀναπληρώνεται ἀπὸ τὸ 77.

77. Ψήφισμα χαραγμένο στὴν ἀριστερὴ πλευρὰ τοῦ βάθρου τῶν ἀγαμάτων τοῦ Πτωῖωνος καὶ τῆς Ἀριστονί-
 κης (418), δεύτερο στὴ σειρὰ. Ὑψ. γρ. 0.009 μεταστ. 0.005. Τὸ ἀριστερὸ μισὸ τῆς προξενίας ἦταν χαραγμένο στὸν
 ὀπίσθιο ὀρθοστάτη τοῦ βάθρου, ποὺ δὲν σώθηκε (εἰκ. 44).

B. Λεονάρδος, AE 1889, 33, 30, 8· IG VII 258 (καὶ σ. 744).

- [Ἰ ε ρ έ ω ς Κ λ ε ο] μ ά χ ο υ·
 [- - - - - εἶπεν]· ἐπειδὴ Σωφάνης εὐνους ὦν δι-
 3 [ατελεῖ τεῖ πόλει καὶ τοῖς δ]εομένοις ἀεὶ τῶν πολιτῶν π[α]-
 [ρέχεται χρείας ἐν π]αν[τὶ κα]ῖρῳ, δεδόχθαι τεῖ βουλῇ καὶ [τῷ]
 [δήμῳ· Σωφάνην Διον]υσίου Ἀθηναῖον πρόξενον εἶναι καὶ εὐερ-
 6 [γέτην τῆς πόλεως Ὠ]ρωπίων αὐτὸν καὶ ἐκγόνους καὶ εἶναι αὐ-
 [τῷ γῆς καὶ οἰκίας ἔγκ]τησιν καὶ ἰσοτέλειαν καὶ ἀσυλίαν καὶ ἀσφά-
 [λειαν καὶ κατὰ γῆν καὶ] κατὰ θάλατταν καὶ πολέμου ὄντος καὶ
 9 [εἰρήνης καὶ τὰ ἄλλα π]άντα ὑπάρχειν αὐτῷ καθάπερ τοῖς
 [ἄλλοις προξένοις καὶ] εὐεργέταις· *vacat*
 [ἐπεψήφισεν Φ]ιλοκύδης Σωφίλου. *vacat*

Συμπληρώσεις τοῦ Λεονάρδου || 1 [ἐπὶ ἱερέως Ditt. || 3 [διατελεῖ τῇ πόλει Ὠρωπίων Ditt. || 4 ἐμ παντὶ
 κ]αῖρῳ Ditt. || 6-7 αὐ[τοῖς Ditt. || 9 τὰλλα] Ditt.

Γιὰ τὸν ἱερέα Κλεόμαχο βλ. **186**. Ὁ πρόξενος ταυτίζεται (*PA* 13410) μετὰ τὸν Σωφάνη Διονυσίου Θημακέα, ὁ ὅποιος ἐπέδωκεν τὸ 183/2 π.Χ. καὶ ὑπὲρ τῶ[ν ὕ]ῶ[ν Δ]ιονυσ[ίου] καὶ Ἰστιά[ου] (*IG* II² 2332 186).

Ὁ Φιλοκύδης εἶναι γιὸς τοῦ Σωφίλου (**53, 68**), ἀδελφὸς τοῦ Δημητρίου (**140-143**).

78. Ψήφισμα χαραγμένο στὴ δεξιὰ πλευρὰ τοῦ βάθρου τοῦ ἀγάλματος τοῦ Ἰσαυρικοῦ (**445**), δευτέρη στήλη. Ὑψ. γρ. 0.006 μεταστ. 0.006 (εἰκ. 56).

Β. Λεονάρδος, *AE* 1891, 127, 55· *IG* VII 248 (οἱ δύο πρώτες λέξεις)· (*IG* VII 4258).

Μελάντας Ἀμεινοτέλου εἶπεν· ἐπειδὴ Μόσ-
χος εὖνους ὦν διατελεῖ τεῖ τε πόλει Ὀρωπίων
3 καὶ ἰδία παρέχεται χρείας τοῖς δεομένοις
τῶν πολιτῶν ἐν παντὶ καιρῷ, δεδόχθαι τεῖ βου-
λεῖ καὶ τῷ δήμῳ· Μόσχον Ζωῖλου Ἀθηναῖον
6 πρόξενον εἶναι καὶ εὐεργέτην τῆς πόλεως
Ὀρωπίων αὐτὸν καὶ ἐγγόνους καὶ εἶναι αὐ-
τῷ γῆς καὶ οἰκίας ἔγκτη(τ)σιν καὶ ἰσοτέλειαν
9 καὶ ἀσυλίαν καὶ ἀσφάλειαν καὶ πολέμου καὶ εἰ-
ρήνης καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν καὶ τᾶλλα
πάντα καθάπερ καὶ τοῖς ἄλλοις προξένοις καὶ εὐερ-
12 γέταις τῆς πόλεως.

1 ὁ Ditt. στὴν πρώτη ἔκδοση γράφει Ἀμεινοτέλου[ς], στὴ δευτέρη Ἀμεινοτέλους || 9 τὰ γράμματα, πλὴν τοῦ δευτέρου καί, ἔχουν χαραχθεῖ σὲ χώρῳ ἄλλων πού ἔχουν σβηστεῖ· στὸ τέλος τοῦ στίχου διακρίνονται τὰ γράμματα |||||ΥΚΑΙΕΙ, λείψανα ἐσφαλμένης χάραξης (βλ. Λεονάρδο 128).

Τὸ ψήφισμα τοῦτο, ἂν κρίνουμε ἀπὸ τὸ σχῆμα τῶν γραμμάτων, δὲν ἀπέχει χρονικῶς ἀπὸ τὸ **71**. Ὁ Μελάντας εἶναι ἄγνωστος· γιὰ τὸ ὄνομά του Bechtel, *HP* 303, γιὰ τὸ πατρώνυμο αὐτόθι 39. Ὁ πρόξενος *PA* 10457.

79. Ψήφισμα χαραγμένο στὴν ὄψη τοῦ βάθρου τῶν ἀγαλμάτων τῶν Θεοδώρου I καὶ II (**424**), στὸ δεξιὸ ἄκρο τοῦ μεσαίου ὀρθοστάτη. Ὑψ. γρ. 0.009 μεταστ. 0.007 (εἰκ. 46).

Β. Λεονάρδος, *AE* 1889, 37, 1· *IG* VII 376· (Michel, *Recueil* 207).

Ἀριστομένης Νικίου εἶπεν· ἐπειδὴ Μεν[εκρά]-
της Μελανίππου Εὐρωμεύς εὖνους ὦν δι[ατε]-
3 λεῖ τεῖ τε πόλει Ὀρωπίων καὶ κοινεῖ καὶ ἰδία π[αρέ]-
χεται χρείας τοῖς ἀεὶ δεομένοις, δεδόχθ[αι τεῖ]
βουλεῖ καὶ τῷ δήμῳ· Μενεκράτην Μελανίππου [Εὐρω]μέα
6 πρόξενον εἶναι καὶ εὐεργέτην τῆς πόλεως Ὀ-
ρωπίων καὶ αὐτὸν καὶ ἐγγόνους καὶ εἶναι αὐτοῖς

- γῆς καὶ οἰκίας ἔγκτησιν καὶ ἰσοτέλειαν καὶ ἀσυλ[ί]-
 9 αν καὶ ἀσφάλειαν καὶ πολέμου ὄντος καὶ εἰρή-
 νης καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν καὶ τὰ ἄλ-
 λα πάντα ὑπάρχειν αὐτοῖς καθάπερ καὶ τοῖς
 12 ἄλλοις προξένοις καὶ εὐεργέταις τῆς πό-
 λεως Ὠρωπίων γέγραπται· ἐπεψήφισεν
 Ἀντίνικος.

5 Μελανίππου· τὰ γράμματα Λ καὶ Α εἶναι χαραγμένα ἐπάνω σὲ προχαραγμένα γράμματα, τὸ πρῶτο ἐπάνω σὲ Ν καὶ τὸ δεύτερο πιθανῶς ἐπάνω σὲ Ε· τὰ γράμματα ΝΙΠΠΟΥ εἶναι μικρότερα· [Εὐρω]μέα· τὰ 3 σωζόμενα γράμματα εἶναι χαραγμένα στὸν ἀκραῖο δεξιὸ ὀρθοστάτη τοῦ βάθρου, ἐπάνω ἀπὸ τὸ ψήφισμα **80**. Ὁμοία περίπτωση βλ. καὶ στὸ **139**.

Τὸ ψήφισμα χρονολογεῖται μετὰ τὸν ἄρχοντα τοῦ κοινοῦ τῶν Βοιωτῶν Φίλωνα Ι, στὴ χρονιά τοῦ ὁποῖου ἱερεὺς τοῦ Ἀμφιαράου ἦταν ὁ Θεόδωρος, γιατί τὸ ἀγαλμα τοῦ ἱερέως, στὸ βάθρο τοῦ ὁποῖου εἶναι χαραγμένο τὸ ψήφισμα, στήθηκε μετὰ τὴ λήξη τῆς θητείας του.

Ὁ Ἀριστομένης Νικίου προτείνει καὶ τὸ **80**. Τὸν ἄγνωστο Ἀντίνικο ποὺ ἐπιψηφίζει ταυτίζει, ἄτοπα, ὁ Ἀ. Κεραμόπουλος μὲ τὸν ὁμώνυμο ἄρχοντα τῆς Τανάγρας (*Λαογραφία Ζ'* (1923) 333).

80. Ψήφισμα χαραγμένο στὴν ὄψη τοῦ βάθρου τῶν ἀγαλμάτων τοῦ Θεοδώρου Ι καὶ ΙΙ (**424**), στὸν δεξιὸ ὀρθοστάτη. Ὑψ. γρ. 0.006 μεταστ. 0.005 (εἰκ. 46).

Β. Λεονάρδος, *AE* 1889, 38, 2· *IG VII* 377· (Michel, *Recueil* 214).

- Ἀριστομένης Νικίου εἶπεν·
 προβεβουλευμένον εἶναι αὐτῶι,
 3 ἐπειδὴ Ἄλκων Λακράτου
 Παλεὺς διατελεῖ τὰ συμφέ-
 ροντα καὶ λέγων καὶ πράττων
 6 τεῖ πόλει καὶ τοῖς ἀεὶ δεομένοις
 χρήας παρέχεται, δεδόχθαι τεῖ
 βουλεῖ καὶ τῶι δήμῳ· Ἄλκωνα Λ[α]-
 9 κράτου Παλέα πρόξενον εἶναι κ[αί]
 εὐεργέτην τῆς πόλεως Ὠρωπ[ί]-
 ων καὶ εἶναι αὐτοῖ γῆς καὶ οἰκίας ἔγ-
 12 κτησιν καὶ ἀσφάλειαν καὶ ἀσυλί-
 αν καὶ πολέμου ὄντος καὶ εἰρήνης
 καὶ τᾶλλα πάντα ὑπάρχειν αὐτῶ[ι]
 15 καθάπερ καὶ τοῖς ἄλλοις προξένοι[ς]

καὶ εὐεργέταις τῆς πόλεως γέγρ[α]-
πται· ἐπεψήφισεν Αἰσχροῶνδης

18 Βιόττου.

Οἱ στ. 14-18 ἀρχίζουν λίγο πρὶ ἀριστερὰ ἀπὸ τοὺς ὑπόλοιπους || 3 Λακράτου[ς] Ditt. || 8-9 Λ[α]κράτους Ditt. || 9 κα[ι] Ditt. || 11 ΑΥΤΟΙ· αὐτοῖ(ς) Ditt. Ἡ συμπλήρωση τοῦ Ditt. δὲν εὐσταθεῖ· μετὰ τὸ Ὠρωπίων τοῦ στ. 10 δὲν ἀκολουθεῖ αὐτὸν καὶ ἐγγόνους, καὶ στὸν στ. 14 εἶναι χαραγμένο αὐτῶ[ι], ὅχι αὐτοῖς.

Ὁ Ἀριστομένης λέγει καὶ τὸ 79. Γιά τὸν Αἰσχροῶνδη βλ. 25.

81. Ψήφισμα χαραγμένο στὴν ὄψη τοῦ βάθρου τοῦ ἀγάλματος τοῦ Δάσωνος (372), κάτω ἀπὸ τὴν ἀναθηματικὴ ἐπιγραφή. Ὑψ. γρ. 0.007 μεταστ. 0.005 (εἰκ. 28).

M. Μισός, *AE* 1952, 173, 6, εἰκ. 5· (*SEG* 15, 263).

Σώστρατος Ἀριστίωνος εἶπεν· ἐπειδὴ Διονύσιος
εὖνους ὦν διατελεῖ τῇ πόλει Ὠρωπίων καὶ ἰδίαι τῶν π[ο]-
3 λιτῶν ἐκάστωι παρέχεται χρεῖας ἐμ παντὶ καιρῶι, δεδό-
[χ]θαι τῇ βουλῇ καὶ τῶι δήμῳ· Διονύσιον Νικάνδρου Ἀθη-
ναῖον πρόξενον εἶναι τῆς πόλεως Ὠρωπίων αὐτὸν καὶ ἐκ-
6 γόνους καὶ εἶναι αὐτοῖς γῆς καὶ οἰκίας ἔγκτησιν καὶ [ι]-
σοτέλειαν καὶ ἀσυλίαν καὶ ἀσφάλειαν καὶ κατὰ γῆν
καὶ κατὰ θάλατταν καὶ [πολέμου καὶ εἰρή]νη[ς] καὶ τ[ὰ]
9 ἄλλα πάντα καθάπερ τοῖς ἄλλοις προξένοις καὶ
εὐεργέταις τῆς πόλεως γέγραπται.

1 Ἀρίστωνος Μισός || 2-3 πολιτῶν Μισός || 6 αὐτ[ῶι] Μισός· καὶ ἰ- Μισός || 8-9 τ[ἄ]λλα Μισός.

Ὁ Σώστρατος δὲν εἶναι γνωστός ἀπὸ ἄλλου. Ὁ πρόξενος, κατὰ τὸν Μισό, «δύναται νὰ εἶναι ἐκ τῆς ἰδίας οἰκογενείας μὲ τὸν Διονύσιον Ν[ικ]άν[δρου] Φλυέα τῆς ἐν IG II² 2468 στ. 10 ἐπιγραφῆς».

82. Ψήφισμα χαραγμένο στὴν ὄψη τοῦ βάθρου τοῦ ἀγάλματος τοῦ Φιλοναύτου (429), κάτω ἀπὸ τὴν ἀνάθεση. Ὑψ. γρ. 0.006 μεταστ. 0.009 (εἰκ. 50, πίν. 57).

Preller, *Berichte* 1852, 157, 4· Rangabé 252, 678 καὶ 258-259, 678b-678· K. Πιπτάκης, *Ἐφημερίς* 1853, 790, 1310+802, 1324· (Preller, *Berichte* 1854, 205, 4)· C. T. Newton, *Transactions* 5 (1856) 111, III· IG VII 260.

[Κα]λλιγείτων Ἀριστάνδρου [ε]ἶπεν· ἐπειδὴ Σωσιγένης εὖνους
[ὦν δι]ατελεῖ τῇ πόλει Ὠρωπίων, [δ]εδόχθαι τεῖ βουλῇ καὶ τῶι δήμῳ·
3 Σωσιγένην Διονυσίου Ἀθηναῖον πρόξενον εἶναι καὶ εὐεργέ-
την τῆς πόλεως Ὠρωπίων καὶ αὐτὸν καὶ ἐγγόνους καὶ εἶναι
αὐτῶι γῆς καὶ οἰκίας ἔγκτησιν καὶ ἰσοτέλειαν καὶ ἀσφάλειαν

- 6 καὶ ἀσυλίαν καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν καὶ πολέμου καὶ εἰρή-
νης καὶ τᾶλλα πάντα ὅσαπερ καὶ τοῖς ἄλλοις προξένοις καὶ
εὐεργέταις γέγραπται.

Τὰ ὑπογραμμισμένα γράμματα στὸ ἀριστερὸ μέρος τοῦ ψηφίσματος παρέχονται στὶς δημοσιεύσεις τῶν προη-
γούμενων ἐκδοτῶν || 2 TEI BOYLIEI· τῇ βουλῇ Prell.

Ὁ Preller δημοσίευσε τὸ ψήφισμα δύο φορές. Ἡ πρώτη δημοσίευση βασίζεται σὲ δική του ἀνάγνωση· στὴ δεύτερη
ἐκδοσὴ τοῦ ψηφίσματος ἀναδημοσιεύει τὸ κείμενο τοῦ Πιττάκη, ποὺ διάβασε τὴν ἐπιγραφὴ ἀφοῦ συνάρμοσε τὰ τρία
θραύσματά της. Ὁ Ραγκαβῆς ἐκδίδει δύο φορές τὸ ψήφισμα, συνδυάζοντας τὰ θραύσματα μὲ βάση ἀντίγραφα τοῦ
Preller καὶ τοῦ Newton (257) καὶ συμπληρώνοντας τὰ κενά. Ἡ ἐκδοσὴ τοῦ Dittenberger εἶναι ἡ πληρέστερη μετὰ τὴ
δημοσίευση τοῦ Πιττάκη. Τὸ κείμενο ποὺ παραθέτω βασίζεται στὶς παραπάνω δημοσιεύσεις γιὰ τὴ συμπλήρωση τοῦ
ἀριστεροῦ μέρους τοῦ ψηφίσματος· τὰ θραύσματα ποὺ τὸ ἀπάρτιζαν ἔχουν χαθεῖ.

Ὁ Καλλιγείτων —λέγει καὶ τὸ ψήφισμα 127— ἀνήκει σὲ σημαντικὴ οἰκογένεια τοῦ Ὠρωποῦ (428). Ὁ πρόξενος
(PA 13200) δὲν εἶναι γνωστός ἀπὸ ἄλλου.

83. Ψήφισμα χαραγμένο στὴν ἀριστερὴ πλευρὰ τοῦ βάθρου τοῦ ἀγάλματος τοῦ Δάσωνος (372), πρῶτο στὴ σειρὰ.
Ὑψ. γρ. 0.009 μεταστ. 0.004 (εἰκ. 28, πίν. 8).

M. Μιτσός, AE 1952, 174, 7· (SEG 15, 269).

- Ἀριστομένης Μειλίχου εἶπεν·
δεδόχθαι τεῖ βουλευῖ καὶ τῷ δήμῳ·
3 Ἀπολλόθεμιν Πρασίδα Βυζάντιον
πρόξενον εἶναι τῆς πόλεως Ὠρωπίων
καὶ αὐτὸν καὶ ἐγγόνους καὶ εἶν αὐτῷ
6 γῆς καὶ οἰκίας ἔνκτησιν καὶ ἰσοτέλειαν
καὶ ἀσυλίαν καὶ ἀσφάλειαν καὶ κατὰ γῆν
καὶ κατὰ θάλατταν καὶ πολέμου καὶ εἰ-
9 ρήνης καὶ τᾶλλα πάντα καθάπερ τοῖς
ἄλλοις προξένοις καὶ εὐεργέταις.

5 Εἰν· εἶναι Μιτσός. Πρόκειται μᾶλλον γιὰ παράλειψη τοῦ χαρακτῆ (ὅπως στὸ ψήφισμα 149) παρὰ γιὰ τὸν
ἐρετριασμό ποὺ παρατηρεῖται στὰ ψηφίσματα 1, 2, 7· στὸν στ. 4 εἶναι χαραγμένο εἶναι.

Ὁ Ἀριστομένης λέγει καὶ τὸ ψήφισμα 57. Ἦταν ἓνας ἀπὸ τοὺς ὁμήρους τῶν Βοιωτῶν, ποὺ δόθηκαν στοὺς
Ἀχαιοὺς μεταξὺ 229 καὶ 224 καὶ ἔγιναν, τὸ 224, πρόξενοι τοῦ κοινοῦ τῶν Ἀχαιῶν (Syll³ 519).

84 (A 614). Ἐπικράνο βάθρου ἀπὸ μελανὴ πέτρα, ἐλλειπὲς στὴν πρόσθια δεξιὰ γωνία. Στὴν ἄνω ἐπιφάνεια ὑπάρ-
χουν δύο τόρμοι γιὰ τὰ πόδια χάλκινου ἀγάλματος. Ὑψ. 0.22 πλ. 0.70 βάθ. 0.68. Ἡ ἐπιγραφὴ εἶναι χαραγμένη στὴ
μακρὰ ὄψη τοῦ ἐπικράνου. Ὑψ. γρ. 0.011 μεταστ. 0.004. «Ἡύρεθῃ δυσμόθεν τῶν πλατέων ἐπιγεγραμμένων μνη-
μείων» L 17 (πίν. 9).

IG VII 308.

- Ἄρχοντας ἐν τῷ κοινῷ Βοιωτῶν Ποτιδαΐχου, ἱερέ[ως δέ]
 τοῦ Ἀμφιαράου Ὀρωποδώρου, μηνὸς ὁμολωΐου, Ἀμφίν[ικος]
- 3 Πυθίωνος ὃ εἶπεν· ἐπειδὴ Τελέσιππος Τιμοθέο[υ]
 εὖνους ὧν διατελεῖ τεῖ πόλει Ὀρωπίων καὶ τοῖς δεομέ[νοισι παρέχεται]
 χρεῖας ἐν παντὶ καιρῷ, δεδόχθαι τεῖ βουλεῖ καὶ τῷ δήμ[ω]· Τελέσιππον]
- 6 Τιμοθέου Ἀθηναῖον πρόξενον ὧν εἶναι τῆς πόλεως αὐτὸν καὶ]
 ἐκγόνους καὶ εἶναι αὐτῷ γῆς καὶ οἰκίας ἔγκτησιν καὶ ἰσ[οτέλειαν]
 καὶ ἀσυλίαν καὶ πολέ[μ]ου καὶ εἰρήνης καὶ κατὰ γῆν καὶ κ[ατὰ]
- 9 [θάλα]τταν καὶ τὰ ἄλλα πάντα καθάπερ καὶ τοῖς λοιποῖς πρ[οξένοις]
 [γέγ]ραπται.

7 ἔγκτησιν Ditt.

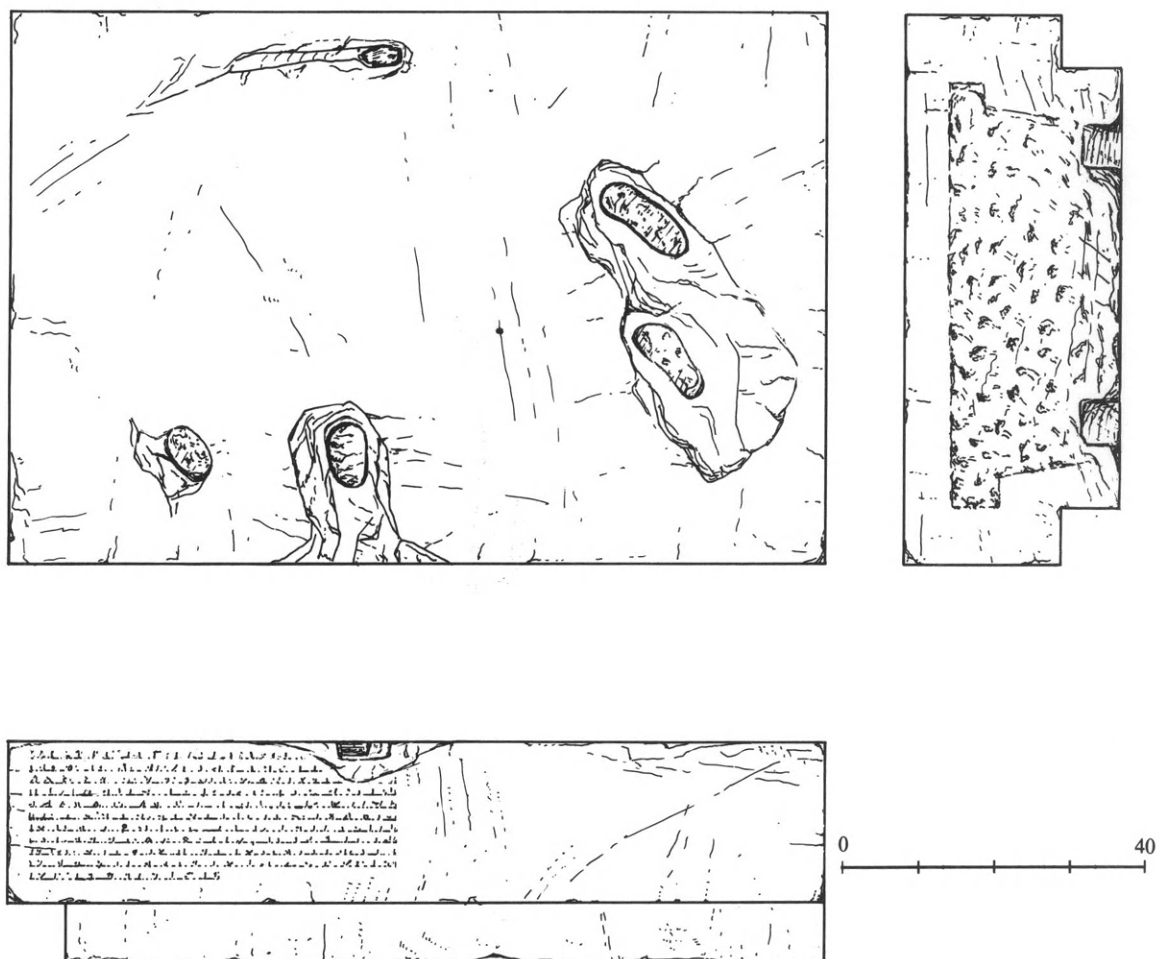
Γιὰ τὸν ἱερέα βλ. 69. Ὁ Ἀμφίνικος λέγει καὶ τὰ ψηφίσματα 85, 86, 183 καὶ εἶναι πατέρας τοῦ Κησιφῶντος, ὁ ὁποῖος λέγει τὸ 58. Ὁ πρόξενος (PA 13536) εἶναι ὁ στρατηγὸς τῆς παραλίας Τελέσιππος Τιμοθέου Χολαργεὺς (J. Pouilloux, *La forteresse de Rhamnonte* (1954) 134, 18· *ΠΑΕ 1990, 33-36). Μὲ δεύτερο ψήφισμα τοῦ Ραμνουῦντος (*ΠΑΕ 1984, 205), στὸ ὁποῖο σώζεται πλήρως τὸ ὄνομα τοῦ Τελεσίππου, ἐπαινεῖται καὶ στεφανώνεται μὲ χρυσὸ στεφάνι ὑπὸ τῶν Ραμνουσίων καὶ τῶν οἰκούντων τῶν πολιτῶν Ραμνουῦντι. Τὸ ψήφισμα *ΠΑΕ 1990, 33-36 χρονολογεῖται ἐπὶ Καλλιμάχου ἄρχοντος Ἀθηνῶν (218/7 π.Χ.). Ὁ λόγος τῆς ἀπονομῆς τῆς ἐδῶ προξενίας εἶναι εὐνόητος. Ὁ Τελέσιππος θὰ εἶχε βοηθήσει τοὺς Ὀρωπίους, τῶν ὁποίων ἡ ἐπικράτεια συνόρευε μὲ τὴν παραλιακὴ Ἀττικὴ, μάλιστα κατὰ τὴ στρατηγίαν του.

85 (A 615). Ἐπικράνου μακροῦ βάθρου ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο ἀκέραιο τμήμα, ὕψ. 0.28 πλ. 0.725 μήκ. 1.08. Κάτω εἰσέχει γύρω 0.075 (ἐκτὸς ἀπὸ τὸ δεξιὸ μέρος, ὅπου τὸ ἐπικράνο ἔχει ἀναθύρωση καὶ συνεχιζόταν μὲ δεύτερο μάρμαρο). Στὴν ἄνω ἐπιφάνεια ἔχει τέσσερις τόρμους γιὰ τὴν ἰδρυση δύο χαλκῶν ἀγαλμάτων καὶ πέμπτο, μικρό, πίσω. Ἀγάλματα θὰ ὑπῆρχαν καὶ στὸ τμήμα ποὺ λείπει. Ἡ ἐπιγραφή εἶναι χαραγμένη στὸ ἀριστερὸ μισὸ τῆς μακρᾶς ὀψης τοῦ ἐπικράνου. Ὑψ. γρ. 0.009 μεταστ. 0.004. «Ἡυρέθη ὀπισθεν τοῦ παρὰ τὸ Ἰσαυρικὸν ἔλλιποῦς βάθρου» L 40 (εἰκ. 2, πίν. 9).

B. Λεονάρδος, AE 1891, 135, 58· IG VII 309.

- Ἀμφίνικος Πυθίωνος εἶπεν· ἐπειδὴ Ἰππα[ρχος]
 εὖνους ἐστὶν τῇ πόλει καὶ λέγων καὶ πράττω[ν τὰ συμ]-
- 3 φέροντα καὶ κατὰ τὴν τέχνην ἐμ παντὶ καιρῷ δια[τελ]εῖ,
 δεδόχθαι τεῖ βουλεῖ καὶ τῷ δήμ[ω]· Ἰππαρχον Μέμ[ν]ονος
 Κορίνθιον πρόξενον εἶναι καὶ εὐεργέτην τῆς πόλεως Ὀ-
- 6 ρωπίων αὐτὸν καὶ ἐκγόνους καὶ εἶναι αὐτῷ τε καὶ τοῖς
 ἐκγόνοις γῆς καὶ οἰκίας ἔγκτησιν καὶ ἰσοτέλειαν καὶ ἀσ-
 φάλειαν καὶ ἀσυλίαν καὶ πολέμου ὄντος καὶ εἰρήνης καὶ

Εἰκ. 2 (1:10): 85.

- 9   κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν καὶ τὰλλα πάντα ὑπάρχειν
αὐτοῖς καθάπερ καὶ τοῖς ἄλλοις προξένοις καὶ εὐεργέταις
τῆς πόλεως γέγραπται.

Τὸ Α ἔχει ἄλλου εὐθεία ἄλλου καμπύλη τὴν ὀριζόντια κεραία || 2 πρᾶττω[ν αἰὶ Ditt. || 3 δια[τελεῖ L. Διακρίνονται τὰ κάτω τῆς διφθόγγου ΕΙ.

Γιὰ τὸν Ἀμφίνικο βλ. 84. Ὁ πρόξενος ἴσως ἦταν γιατρός, πρβ. στ. 3 κατὰ τὴν τέχνην.

86 (A 445). Ἐπικράνου βάθρου ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο τμήμα, ὕψ. 0.08 πλ. 0.35 πάχ. 0.135. Στὸ ἀριστερὸ μέρος τῆς ἐνεπίγραφης ἐπιφάνειας ὑπάρχουν λείψανα δίστιχης ἐπιγραφῆς ὕψ. γρ. 0.01, ποὺ χωρίζονται μὲ κενὸ 0.10 ἀπὸ τὸ ἀριστερὸ μέρος προξενικοῦ ψηφίσματος. Ὑψ. γρ. 0.007 μεταστ. 0.004. «Ἡυρέθη μετὰ τοῦ βάθρου IG VII 289 καὶ τοῦ 249» L 119.

IG VII 326.

[- - - - -]ΡΧΗΣΚΑΤΑ

[- - - - -]Ι~ΤΕΡΑΝ

- Ἀμφίνικος Πυθίω[νος εἶπεν· ἐπειδὴ - - - - -]
 τῇ πόλει καὶ κοινεῖ κ[αὶ ἰδία τοῖς δεομένοις χρεῖας παρέχεται],
 3 δεδόχθαι τῇ βουλῇ κ[αὶ τῷ δήμῳ· - - - - -]
 [πρό]ξενον εἶναι καὶ εὐ[εργέτην τῆς πόλεως Ὀρωπίων αὐτὸν καὶ]
 [ἐκγόν]ους καὶ εἶ[ναι αὐτοῖς γῆς καὶ οἰκίας ἔνκτησιν - - - - -]

Τὰ λείψανα τῆς πρώτης ἐπιγραφῆς δὲν φαίνεται νὰ ἀνήκουν σὲ προξενικὸ ψήφισμα. Τὰ τέσσερα πρῶτα γράμματα τοῦ πρώτου στίχου πιθανῶς εἶναι κατάληξη ὀνόματος. Οἱ συμπληρώσεις τῶν στ. 3-5 εἶναι τοῦ Dittenberger || 1 ἐπειδὴ - - - εὐνοὺς ἐστὶ] Ditt. || 2 τοῖς πολίταις παρέχεται χρεῖας] Ditt.

Γιὰ τὸν Ἀμφίνικο βλ. 84.

87. Ψήφισμα χαραγμένο στὴν ὄψη τοῦ βάθρου τοῦ ἀγάλματος τοῦ Λέντλου (446), κάτω ἀπὸ τὸ κυμάτιο. "Υψ. γρ. 0.006 μεταστ. 0.005 (εἰκ. 57).

IG VII 310.

- Ἄρχοντος ἐν κοινῷ Βοιωτῶν Θεοτίμου, ἐπὶ δὲ πόλεως Πολυκράτου, ἱερέως δὲ τοῦ Ἀμφιαράου Φιλιππίδου,
 Ἀντίμαχος Σίμου εἶπεν· ἐπειδὴ Δαΐμένης εὐνοὺς ὦν τῇ τε πόλει διατελεῖ καὶ ἰδία ἐκάστωι
 3 καὶ κοινῇ χρησιμὸς ἐστὶν καὶ λέγων καὶ πράττων τὰ συμφέροντα, δεδόχθαι τῇ βουλῇ
 καὶ τῷ δήμῳ· Δαΐμένην Δαΐμένου Ἀθηναῖον πρόξενον εἶναι καὶ εὐεργέτην τῆς πόλε-
 ως Ὀρωπίων αὐτὸν καὶ ἐκγόνους καὶ εἶναι αὐτοῖς γῆς καὶ οἰκίας ἔνκτησιν καὶ ἰσοτέ-
 6 λειαν καὶ ἀσυλίαν καὶ πολέμου καὶ εἰρήνης καὶ τὰ ἄλλα πάντα καθάπερ τοῖς
 ἄλλοις προξένοις καὶ εὐεργέταις.

5 Ὀρωπίων καὶ μεταγράφει ὁ Ditt., στὸ πανομοιότυπο ὅμως δὲν ὑπάρχει τὸ ΚΑΙ.

Ὁ Ἀντίμαχος ὁ ὁποῖος λέγει καὶ τὸ ἐπόμενο, σύγχρονο, ψήφισμα εἶναι ἀδελφὸς τοῦ Διονυσιοδώρου (132). Γιὰ τὴν οἰκογένειά του βλ. 441. Ὁ πρόξενος (PA 3099) δὲν εἶναι γνωστός. Γιὰ τὸ ὄνομά του βλ. Bechtel, HP 113.

88. Ψήφισμα χαραγμένο στὴν ὄψη τοῦ βάθρου τοῦ ἀγάλματος τοῦ Λέντλου (446), κάτω ἀπὸ τὴν ἀναθηματικὴ ἐπιγραφή. "Υψ. γρ. 0.006 μεταστ. 0.006 (εἰκ. 57).

IG VII 312.

- [Ἀ]ρχοντος ἐν κοινῷ Βοιωτῶν Θεοτίμου ἐπὶ δὲ πόλεως Πολυκράτου, ἱερέως δὲ τοῦ Ἀμφιαράου Φιλιππίδου,
 [Ἀ]ντίμαχος Σίμου εἶπεν· ἐπειδὴ Πύρρος εὐνοὺς ὦν τῇ τε πόλει διατελεῖ καὶ ἰδία ἐκάστωι καὶ κοι-
 3 νῇ χρησιμὸς ἐστὶν καὶ λέγων καὶ πράττων τὰ συμφέροντα, δεδόχθαι τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ·
 Πύρρον Ἀπολλοδώρου Ἀθηναῖον πρόξενον εἶναι καὶ εὐεργέτην τῆς πόλεως Ὀρωπίων αὐτὸν
 [καὶ ἐ]κγόνους καὶ εἶναι αὐτοῖς γῆς καὶ οἰκίας ἔνκτησιν καὶ ἰσοτέλειαν καὶ ἀσυλίαν καὶ πο-
 6 [λ]έμου καὶ εἰρήνης καὶ τὰ ἄλλα πάντα καθάπερ τοῖς ἄλλοις προξένοις καὶ εὐεργέταις.

5 [κα]ῖ ἐκγόνους Ditt.

Γιὰ τὸν Ἀντίμαχο βλ. 87. Ὁ πρόξενος (PA 12512) δὲν εἶναι γνωστός.

89. Ψήφισμα χαραγμένο στὴν ὄψη τοῦ βάθρου τοῦ ἀγάλματος τοῦ Πίσωνος (447), δεύτερο κάτω ἀπὸ τὴν ἀναθηματικὴ ἐπιγραφή. Ὡψ. γρ. 0.006 μεταστ. 0.006 (πίν. 8).

B. Λεονάρδος, *AE* 1892, 35, 63.

Ἐ π ῖ ῖ ε ρ έ ω ς Φ ι λ ι π π ῖ δ ο υ
 Λύσανδρος Αἰσχρωνος εἶπεν· προβεβουλευμένον εἶναι αὐτῷ, ἐπειδὴ Πολιάγρος τεῖ
 3 τε πόλει εὖνους ἐστὶν ἐμ παντὶ καιρῷ καὶ διατελεῖ χρεῖας παρεχόμενος αἰετῷ δεο-
 μένῳ τῶν πολιτῶν, δεδόχθαι τῷ δήμῳ· Πολιάγρον Νικοβούλου Χαλκιδέα πρόξενον
 εἶναι τῆς πόλεως Ὡρωπίων αὐτὸν καὶ ἐκγόνους καὶ εἶναι αὐτῷ ἀσφάλειαν καὶ ἀσυ-
 6 λίαν καὶ ἰσοτέλειαν καὶ πολέμου ὄντος καὶ εἰρήνης καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν
 καὶ γῆς καὶ οἰκίας ἔγκτησιν καὶ τὰ ἄλλα πάντα καθάπερ καὶ τοῖς λοιποῖς προξένοις
 τῆς πόλεως ὑπάρχει.

Ὁ Λεονάρδος παραλείπει τὸν πρῶτο στίχο, τὸν ὁποῖο δημοσιεύει ἀργότερα (*AE* 1919, 80β).

Ὁ Λύσανδρος λέγει καὶ τὸ 62. Στὴν οἰκογένεια τοῦ προξένου Πολιάγρου Νικοβούλου ἀνήκει ὁ Χαλκιδεὺς δικαστὴς Νικοκλῆς Πολιάγρου (*IG IX 2, 7b 5* κέ. [καὶ σ. VIII]· A. Wilhelm, *ÖJh* 8 (1905) 286· Λεονάρδος ὁ.π. 81α). Ὁ δικαστὴς αὐτὸς τιμήθηκε καὶ ὡς πρόξενος Ἀκραιφίων (P. Perdrizet, *BCH* 23 (1890) 90· βλ. καὶ Ziebarth, *IG XII 9, Testimonia*, σ. 167 105, 120). Γιὸς τοῦ Πολιάγρου Νικοβούλου ἢ συγγενὴς εἶναι ὁ ἱερομνήμων τῶν Δελφῶν Ἀντιλέων Πολιάγρου Χαλκιδεὺς (*Syll*³ 692 27 τοῦ 130 π.Χ. Βλ. καὶ Ziebarth, *IG XII 9, Testimonia*, σ. 173 72). Γιὰ τὸ ὄνομα Πολιάγρος βλ. Bechtel, *HP* 375.

90. Ψήφισμα χαραγμένο στὴν ὄψη τοῦ βάθρου τοῦ ἀγάλματος τοῦ Λέντλου (446), δεύτερο κάτω ἀπὸ τὴν ἀναθηματικὴ ἐπιγραφή. Ὡψ. γρ. 0.006 μεταστ. 0.005 (εἰκ. 57).

IG VII 313.

[Π]άτρων Πατροκλέους εἶπεν· δεδόχθαι τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ· Ἀγαθοκλῆν Περι-
 [γέ]γου Μακεδόνα πρόξενον εἶναι τῆς πόλεως τῆς Ὡρωπίων αὐτὸν καὶ ἐκγόνους καὶ εἰ-
 3 [ν]αι αὐτῷ ἀσφάλειαν καὶ ἀσυ(λ)ίαν καὶ πολέμου καὶ εἰρήνης καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατ-
 ταν καὶ τὰ ἄλλα πάντα καθάπερ καὶ τοῖς ἄλλοις προξένοις καὶ εὐεργέταις γέγραπται.

1 [Π]άτρων Πατροκλέους Ditt.· Ἀγαθοκλέα Ditt. || 3 ΑΣΥΑΙΑΝ.

Ὁ Πάτρων εἶναι, πιθανότατα, πατέρας τοῦ γνωστοῦ ἀπὸ τὸ ἐπιτύμβιο 670 Πατροκλέους Πάτρωνος.

Τὸ ψήφισμα τοῦτο εἶναι νεότερο τῆς ἱερατείας τοῦ Φιλιππίδου (88) καὶ ἀρχαιότερο τῆς ἱερατείας τοῦ Ἀθηνοδώρου (130-132).

91. Ψήφισμα χαραγμένο στην ὄψη τοῦ βάθρου τοῦ ἀγάλματος τοῦ Λέντλου (446), τρίτο κάτω ἀπὸ τὴν ἀναθημα-
τικὴ ἐπιγραφή. Ὡψ. γρ. 0.006 μεταστ. 0.004 (εἰκ. 57).

IG VII 314.

Φιλιστίδης Ἡρώ(δ)ου εἶπεν· ἐπειδὴ Εὐμένης εὖνους ἐσ[τὶν τῇ] πόλει καὶ λέγων καὶ πράττων
[τ]ὰ συμφέροντα ὑπὲρ τῆς πόλεως ἐν παντ[ὶ] καιρῷ δ]ιατελεῖ καὶ τῶν πολιτῶν τοῖς δεομένοις παρέχεται
χρείας κα[θ' ὅ]

3 [α]ὐτῷ δυνατόν ἐστιν, δεδόχθαι τεῖ βουλευῖ κ[αὶ] τῷ δήμῳ]· Ε[ὐμένη - - ο]υ Ἀθηναῖον πρόξ(ε)νον εἶναι
καὶ εὐεργέ[την]

[τῆς] πόλεως Ὠρωπίων αὐτὸν καὶ ἐγγόνους κα[ὶ] εἶναι] αὐτοῖς [γῆς καὶ οἰκίας ἔνκτη]σιν καὶ ἰσοτέλειαν
καὶ ἀσφάλειαν [καὶ ἀσυ]-

[λία]ν καὶ πολέμου ὄντος καὶ εἰρήνης καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θά[λαττ]α[ν] καὶ τὰ ἄλλα πάντα ὑπάρχειν
αὐτοῖς ὁ[σαπερ]

6 [κα]ὶ τοῖς ἄλλοις προξένους καὶ εὐεργέταις τῆς πόλεως γέγραπται.

Συμπληρώσεις τοῦ Dittenberger || 1 ΗΡΩΙΔΟΥ· ΗΡΩΙΔΟΥ Ditt. || 2-3 κα[θ' ὅ] | α]ὐτῷ L 37, κα[θώς] | α]ὐτῷ Ditt. ||

3 ΠΡΟΞΝΟΝ· ΠΡΟΞΕΝΟΝ Ditt. Πρβ. 49, 124.

Γιὰ τὴ χρονολόγησιν τοῦ ψηφίσματος βλ. 90. Ὁ πρόξενος PA 5822.

92. Ψήφισμα χαραγμένο στὴν ὄψη τοῦ βάθρου τοῦ ἀγάλματος τοῦ Ἀγρίππα (456). Ὡψ. γρ. 0.01 μεταστ. 0.01
(εἰκ. 65, πίν. 28).

IG VII 352· B. Λεονάρδος, AE 1892, 41, 71· AE 1919, 82, 120, εἰκ. 18· (SEG 1, 124).

Ἐπ' ἱερέως Ἐπικράτου·

Δαμοφίλῳ ἄρχοντος, πανάμῳ, ἐπεψάφιδδε Ξενέας Ἐμ-

3 μόνῳ Θεισπιεύς, Νίκων Νίκωνος Ταναγρῆος ἔλεξε· δεδόχθη τοῖ

δάμοι· πρόξενον εἶμεν κῆ εὐεργέταν τῷ κοινῷ Βοιωτῶν Σω-

σίπατρον Ἀγεστρότῳ Καλούμνιον αὐτὸν καὶ ἐκγόνῳς κῆ εἶμεν

6 αὐτοῖ γὰρ κῆ φυκίας ἔππασιν κῆ φισοτέλιαν κῆ ἀσφάλειαν κῆ πο-

λέμῳ κῆ ἱράνας ἰώσας κῆ κατὰ γᾶν κῆ κατὰ θάλ<λ>ατταν κῆ τὰ ἄλλα

πάντα καθάπερ κῆ τοῖς ἄλλοις προξένους κῆ εὐεργέτης τῷ κοινῷ

9 Βοιωτῶν.

Ὁ Lolling ἀντέγραψε τὸ ψήφισμα πρὶν καθαριστεῖ ἡ ὄψη τοῦ βάθρου. Γιὰ καλύπτερη παραβολὴ παραθέτω τὸ κείμε-
νο τῶν IG VII αὐτοῦσις:

Δαμοφίλῳ ἄρχοντος, [. . . . . ἔλεξεν· ἐπιδεῖ Μέ]μνων [Α]π[. . . . .]ταις . . . . | [. . . . .
. . . . . τῷ] κοινῷ Βοιωτῶν, [πρόξενον] | εἶ[ν]αι Βοιωτῶν [Μέμνονα Ἀπ . . . . .

. . . . αὐτὸν καὶ] ἐκγόνως, κῆ [εἶμεν] | αὐτοῖ [γᾶς κῆ οἰκίας ἔππασιν] κῆ ἀσφάλιαν κῆ ἰ[σοτέλιαν | κῆ ἀσου-
λίαν κῆ πολέμω κῆ ἱράνας κατὰ γᾶν κῆ κατὰ θάλατταν], κῆ τὰ ἄλλα | πάντα κα[θάπερ κῆ τοῖς ἄλλοις προ-
ξένοις κῆ εὐεργέτης τῷ κοινῷ] τῶν | Βοιωτῶν.

1 «τῶν ἐν στ. 1 αἱ καταλήξεις ἐκ τῆς κοινῆς (᾽Ωρωποῦ· ὁ ἱερεὺς εἶνε ὁ τοῦ Ἀμφιαράου)» L¹.

Στὸ ἐδῶ ψήφισμα καὶ στὸ 94 εἶναι χαραγμένο ἐπ' ἱερέως καὶ στὸ 139 ἐφ' <ἰ>ιερέως· στὰ 178, 179 φέρεται ἐπὶ ἱερέως· βλ. Λεονάρδο, *AE* 1898, 260 καὶ R. Étienne-M. Piérart, *BCH* 99 (1975) 54.

Στὴν ἱερατεία τοῦ ἱερέως Ἐπικράτου I χρονολογεῖται καὶ τὸ ψήφισμα 94. Στὴν ἱερατεία τοῦ ἱερέως Ἐπικράτου τοῦ δευτέρου χρονολογεῖται τὸ 184. Ἐπάνω ἀπὸ τὸ ἐδῶ ψήφισμα εἶναι χαραγμένο στὸ βάθρο τὸ 304 γιὰ τὴν ἐορτὴ τῶν Πτώων, ποὺ λέγει ὁ Ἐπικράτης Ἀρχίππου. Εἶναι αὐτὸς ὁ πρῶτος ὁμώνυμος ἱερεὺς ἢ ὁ δεύτερος;

Αὐτὸς ποὺ ἐπισηφίζει, στὸ ἐπόμενο ψήφισμα γράφεται Ξενίας, ἴσως ἦταν βοιωτάρχης (Feyel, *Polybe* 247). Ὁ γιὸς τοῦ Ἑμμόνος Ξενέας εἶπε τὴν προξενία *Syll*³ 644 29-33 γιὰ τὸν Εὐδημο Νίκωνος Σελευκέα τὸ 172 π.Χ. (βλ. καὶ Λεονάρδο, *AE* 1919, 82).

93. Ψήφισμα χαραγμένο στὴν ὄψη τοῦ βάθρου τοῦ ἀγάλματος τοῦ Πίσωνος (447), τρίτο κάτω ἀπὸ τὴν ἀνάθεση. Ὑψ. γρ. 0.006 μεταστ. 0.005 (εἰκ. 58, πίν. 8).

B. Λεονάρδος, *AE* 1892, 35, 64· *AE* 1919, 82, 119, εἰκ. 16· (SEG 1, 116).

Δαμοφίλῳ ἄρχοντος ἐν κυνῷ Βοιωτῶν, μεινὸς πανάμῳ, ἐπεψάφιδδε Ξενίας Ἑμμόνῳ Θεισπιεύς,
Θιόπομπος Θιοππᾶστω Θεισπιεύς ἔλεξε· προβεβουλευμένον εἶμεν αὐτῷ πότε τὸν δᾶμον· Σιμίαν Μένωνος
3 Χαλκιδεῖα πρόξενον εἶμεν κῆ εὐεργέταν τῷ κυνῷ Βοιωτῶν αὐτὸν κῆ ἐ[σ]γόνως κῆ εἶμεν αὐτῷς
γᾶς κῆ φυκίας ἔππασιν κῆ τὰ ἄλλα πάντα καθάπερ κῆ τῷς λυπῷς προξένους κῆ εὐεργέτης
τῷ κυνῷ Βοιωτῶν.

3 «Ἐν τῷδε τῷ ψηφίσματι τὸ ἐν στ. 3 ἐφθαρμένον γράμμα κατὰ τὰ σωζόμενα ἵχνη ἦν, ὡς ἔοικε, σ (δηλ. ἐ[σ]γό-
νως)» L².

Γιὰ τὸν Ξενία βλ. 92.

94. Ψήφισμα χαραγμένο στὴν ὄψη τοῦ βάθρου τοῦ ἀγάλματος τοῦ Πίσωνος (447), τελευταῖο στὴ σειρᾶ. Ὑψ. γρ. 0.008 μεταστ. 0.006 (πίν. 8).

B. Λεονάρδος, *AE* 1892, 35, 65.

Ἐ π' ἰ ε ρ έ ω ς Ἐ π ι κ ρ ά τ ο υ ·
Θεότιμος Ἀριστομένους εἶπεν· ἐπειδὴ Μηνόδωρος εὖνους ὦν διατελεῖ
3 τῇ τε πόλει Ὀρωπίων καὶ τοῖς δεομένοις τῶν πολιτῶν χρεῖας παρέ-
χεται μετὰ πάσης εὐνοίας, δεδόχθαι τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ· Μηνό-
δωρον Ἀριστωνύμου Ἀθηναῖον πρόξενον εἶναι καὶ εὐεργέτην τῆς πό-

- 6 λεως Ὀρωπίων καὶ αὐτὸν καὶ ἐκγόνους καὶ εἶναι αὐτοῖς γῆς καὶ οἰκίας
ἐγκτησιν καὶ ἰσοτέλειαν καὶ ἀσφάλειαν καὶ ἀσυλίαν καὶ κατὰ γῆν καὶ κα-
τὰ <γῆν καὶ κατὰ> θάλατταν καὶ πολέμου ὄντος καὶ εἰρήνης καὶ τὰ ἄλλα
9 πάντα ὑπάρχειν αὐτοῖς καθάπερ καὶ τοῖς ἄλλοις προξένοις καὶ εὐεργέ-
ταις τῆς πόλεως γέγραπται.

1 Ἐπ[ι ἰ]ερέως L.

Γιὰ τὴ χρονολόγηση τοῦ ψηφίσματος καὶ τὸν ἱερέα βλ. 92. Ὁ Θεότιμος εἶναι, πιθανῶς, ὁ ὁμώνυμος ἄρχων τῆς πόλεως (172). Ὁ πρόξενος δὲν εἶναι γνωστός (PA 10116).

95. Ψήφισμα χαραγμένο στὴν ἀριστερὴ πλευρὰ τοῦ βάθρου τοῦ ἀγάλματος τοῦ Ἀγρίππα (456). Ὑψ. γρ. 0.01 μεταστ. 0.007 (εἰκ. 65).

B. Λεονάρδος, AE 1886, 59, 18· IG VII 353.

- [Ἐπ]ικράτης Ἀρχ[ίππ]ου εἶπεν· ἐπειδὴ Κτησικράτης
[εὖ]ρους ὦν δι[ατ]ελεῖ τεῖ πόλει Ὀρωπίων καὶ
3 [τῶ]ν πολιτῶν τοῖς χρεῖαν ἔχουσιν ἐμ
[παν]τὶ καιρῷ τὸ συμφέρον πράττει, δεδόχθαι
τε[ῖ βο]υλεῖ καὶ τῷ δήμῳ· Κτησι^{vv}κρ(ά)την Ζωΐλου
6 Ἀθη[ναῖ]ον πρόξενον εἶναι τῆς πόλε[ω]ς Ὀρωπί-
[ων α]ὐτὸν καὶ ἐκγόνους καὶ εἶναι αὐτοῖς γῆς
[κα]ὶ οἰκίας ἐγκτησιν καὶ ἰσοτέλειαν καὶ ἀσυ-
9 [λία]ν καὶ ἀσφάλειαν καὶ κατὰ θάλατταν κα[ὶ]
κατ[ὰ] γῆν κα[ὶ π]ολέμου καὶ εἰρήνης καὶ τὰ ἄλλα πάντα
κα[θ]άπερ το[ῖ]ς ἄλλοις π^{vv}ροξένοις καὶ εὐεργέταις.

Οἱ στ. 5, 6, 9, 10, 11 ἀρχίζουν πρὸ ἀριστερά· ἡ ἀρχὴ τους εἶναι χαραγμένη στὸν ὀπίσθιο ὀρθοστάτη τοῦ βάθρου || 1 Ἐ[π]ικράτης L, Ditt.· Ἀρχ[. .]ου L, Ἀρχ[ίπ]π[ο]υ Ditt. || 2 [εὖ]ρους ὦν διατελεῖ Ditt. || 3 τῶν L, Ditt. || 4 [π]αντὶ L, Ditt. || 5 [τε]ῖ [ε βο]υλεῖ Ditt. ΚΤΗΣΙ ^{vv} φαίνεται πὺς ὁ χαρακτὴς εἶχε χαράξει δύο φορὲς τὴν ἴδια συλλαβὴ καὶ κατόπιν ἔσβησε τὴν περιττή || 6 πόλεως Ditt. || 7 «ἐν λέξει ΕΙΝΑΙ ἀντὶ τῆς συλλαβῆς ΕΙ ἐγράφη πρὶν, ὡς φαίνεται, ΕΝ, διωρθώθη δὲ σβεσθεισῶν τῶν δύο περιττῶν γραμμῶν (τοῦ Ν)» L || 8 κ[α]ὶ L || 8 «τὸ πλεῖστον τοῦ στίχου, ἀπὸ τοῦ Ν τοῦ ΕΓΚΤΗΣΙΝ μέχρι καὶ τοῦ ΑΣΥ, εἶναι κεχαραγμένον ἐπὶ ἐσφαλμένως πρὶν γεγραμμένων καὶ εἶτα ἐξηλειμμένων λέξεων» L || 9-10 καὶ κατὰ θάλατταν κα[ὶ] κατ[ὰ] γῆν· ἡ σειρὰ τῶν λέξεων εἶναι ἀντίθετη ἀπὸ τῆ συνηθισμένη, ὅπου πρῶτα ἀναγράφεται κατὰ γῆν καὶ ἔπειτα κατὰ θάλατταν || 11 καθάπερ L, Ditt.

Τὸ ψήφισμα εἶναι σύγχρονο ἢ νεότερο τοῦ 304 γιὰ τὰ Πτῶα, πού εἶναι χαραγμένο στὴν ὄψη τοῦ βάθρου τοῦ ἀγάλματος τοῦ Ἀγρίππα καὶ τὸ ὁποῖο προτείνει ἐπίσης ὁ Ἐπικράτης Ἀρχίππου· χρονολογεῖται μεταξὺ 228 καὶ 226 π.Χ. Ὁ Ἐπικράτης ἀπαντᾷ καὶ στὴν ἀνάθεση 417. Γιὰ τὴν ταύτισή του μὲ ὁμώνυμο ἱερέα βλ. 92. Ὁ πρόξενος (PA 8875) δὲν εἶναι γνωστός.

96. Ψήφισμα χαραγμένο στη δεξιά επιφάνεια του βάθρου του ἀγάλματος του Ἀγρίππα (456), πρώτο τῆς πρώτης στήλης. Ὦψ. γρ. 0.01 μεταστ. 0.008 (εἰκ. 65).

IG VII 354.

- [Ε]ὐαίων Μυ[ν]νιχίδου εἶπεν· ἐπειδὴ
Καλλιμήδης διατελεῖ εὖνους ὦν τῇ
3 πόλει, δεδόχθαι τῷ δήμῳ· Κ[αλλιμήδην]
Εὐαίωνος Ἀθηναῖον πρόξενον εἶναι καὶ εὐερ-
γέτην τῆς πόλεως Ὠρωπίων καὶ αὐτὸν καὶ ἐ[κγό]-
6 νους καὶ εἶναι αὐτ[ῶι] γῆς καὶ οἰκίας ἔγκτησιν
καὶ ἰσοτέλειαν καὶ ἀσφάλειαν καὶ ἀσυλίαν καὶ πο-
λέμου καὶ εἰρήνης καὶ [κατὰ γῆν] καὶ [κατὰ θάλατταν]
9 καὶ τᾶλλα πάντα κα[θάπερ τοῖς ἄ]λλοις προ[ξέ]-
νοισ καὶ εὐεργέταις.

1 Εὐαί[ων] Μυννιχίδου Ditt. || 3 Καλλιμήδην Ditt. || 3-4 Κ[αλλιμήδην] Εὐαίωνος Ἀθηναῖον· «ἐπὶ τοῦ λίθου Εὐαίωνος καὶ παρ' Ἀθηναίους (Σουῖδ.) αἰτιατ. Εὐαίωνα (PA 5255)· ἐν Ἀμφιαρείῳ IG VII 345, 346 γεν. Εὐαίοντος» L 31 || 4 Στά[σ]ωνος Ditt. || 6 αὐτοῖς Ditt.

Γιὰ τὸν Εὐαίοντα βλ. 100, 157. Ὁ πρόξενος PA 8037 (ὡς Καλλιμήδης Στάσωνος).

97. Ψήφισμα χαραγμένο στη δεξιά πλευρὰ του βάθρου του ἀγάλματος του Ἀγρίππα (456), δεύτερο τῆς πρώτης στήλης. Ὦψ. γρ. 0.005 μεταστ. 0.004 (εἰκ. 65).

IG VII 355.

- [Ε]πὶ ἱερέως Κτησιφῶντος, [Πύθ]ων [Κ]αλ[λ]ι[γ]εῖτο]νος
[ε]ἶπεν· ἐπειδὴ [Ὀ]λύμπιχος εὖνους ὦν διατελεῖ [τῇ πόλει]
3 Ὠρωπίων καὶ τῶν πολιτῶν τοῖς χρεῖαν ἔχουσιν ἐν παν-
τὶ καιρῷ τὸ συμφέρον πράττει, δεδόχθαι τεῖ βουλεῖ καὶ τ-
ῶι δήμῳ· Ὀλύμπιχον Ἠγησιάνακτος Ῥόδιον πρόξενον
6 εἶναι τῆς πόλεως Ὠρωπίων αὐτὸν καὶ ἐγγόνους καὶ εἶν-
αι αὐτοῖς γῆς καὶ οἰκίας ἔγκτησιν καὶ ἰσοτέλειαν καὶ
ἀσφάλειαν καὶ ἀσυλίαν καὶ πολέμου καὶ εἰρήνης καὶ
9 κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν καὶ τᾶλλα καθάπερ τοῖς
ἄλλοις προξένοις καὶ εὐεργέταις.

1 ὁ Ditt. παραλείπει τὸ ὄνομα καὶ τὸ πατρώνυμο τοῦ Πύθωνος, τὸ ὁποῖο διάβασε ὁ Λεονάρδος (L 31). Ἡ ἀνάγνωση αὐτή, ὅπως καὶ οἱ ἄλλες πού θὰ δηλωθοῦν παρακάτω, ἐπιβεβαιώνονται σήμερα μὲ μεγάλη δυσκολία στὸ βάθρο || 2 Ὀλύμπιχος Ditt., [Ὀ]λύμπιχος L || 5 Ὀλύμπιχον Π[ε]ισιά[ν]ακτος Ditt., Ὀλύμπιχον Ἠγησιάνακτος L.

Ὅταν ἦταν ἱερεὺς ὁ Κτησιφῶν, ὁ ὁποῖος εἶναι πιθανῶς ὁ Κτησιφῶν Ἀνφινίκου (58), ψηφίστηκαν ἐκτὸς ἀπὸ τοῦτο τὸ ψήφισμα τὰ 98, 103 καὶ τὰ χωρὶς χρονολογία 99-102· στὴ δεξιά πλευρὰ τοῦ βάθρου τὰ ψηφίσματα 97 καὶ 98,

πού χρονολογούνται, προηγούνται εκείνων που δεν έχουν χρονολογία, τὸ δὲ **103**, πού χρονολογείται, ακολουθεῖ. Αὐτὸ τὸ τελευταῖο ψήφισμα ὁ Feyel (*Polybe* 49) θεωρεῖ ὅτι εἶναι παλαιότερο τοῦ ἱερέως Σπινθάρου. Γιὰ τὸν Πύθωνα βλ. **116**.

98. Ψήφισμα χαραγμένο στὴ δεξιὰ πλευρὰ τοῦ βάθρου τοῦ ἀγάλματος τοῦ Ἀγρίππα (**456**), τελευταῖο τῆς πρώτης στήλης. °Υψ. γρ. 0.009 μεταστ. 0.004 (εἰκ. 65).

IG VII 356.

- Ἱερέως Κτησιφῶντος, Πύθων Καλλιγείτονος εἶπεν·
 δεδόχθαι τεῖ βουλεῖ καὶ τῷ δήμῳ Ἀγάθωνα Βουτᾶ
 3 [Ε]ὐρώπιον Μακεδόνα πρόξενον εἶναι τῆς πόλεως Ὠρω-
 [π]ίων αὐτὸν καὶ ἐγγόνους καὶ εἶναι αὐτοῖς γῆς καὶ οἰκίας
 ἔνκτησιν καὶ ἰσοτέλειαν καὶ ἀσφάλειαν καὶ ἄσυ-
 6 λείαν καὶ πολέμου καὶ εἰρήνης καὶ κατὰ γῆν καὶ [κατὰ θάλατ]-
 ταν καὶ ἄλλα καθάπερ τοῖς <τοῖς> ἄλλοις προξέ-
 νοις καὶ εὐεργέταις.

3 [Δε]υρόπιον Ditt., Ε]ὐρώπιον L 31 || 6 [ΚΑΤΑΘΑΛΑΤ]· οἱ λέξεις αὐτὲς ἦσαν χαραγμένες στὸν ὀπίσθιο ὀρθο-
 στάτη τοῦ βάθρου.

Γιὰ τὸν ἱερέα Κτησιφῶντα βλ. **97**· γιὰ τὸν Πύθωνα **116**.

99. Ψήφισμα χαραγμένο στὴ δεξιὰ πλευρὰ τοῦ βάθρου τοῦ ἀγάλματος τοῦ Ἀγρίππα (**456**), πρῶτο τῆς δεύτερης στήλης (εἰκ. 65).

B. Λεονάρδος, AE 1892, 43, 72· AE 1919, 83, 121, εἰκ. 19.

[- - - - - κή κατὰ γᾶν] κή [κα]τὰ [θ]ά[λατταν κ]ή τὰ [ἄλλα πάντα καθάπερ]
 [κή τῆς ἄλλυς προξένυς κή] εὐεργέτης.

Ἡ μεγάλη φθορὰ τῆς ἐπιφάνειας τοῦ βάθρου κάνει ἀδύνατη τὴν ἐπιβεβαίωση τῆς ἀνάγνωσης τοῦ Λεονάρδου. Οἱ συμπληρώσεις εἶναι δικές του.

100. Ψήφισμα χαραγμένο στὴ δεξιὰ πλευρὰ τοῦ βάθρου τοῦ ἀγάλματος τοῦ Ἀγρίππα (**456**), δεύτερο τῆς δεύτε-
 ρης στήλης. °Υψ. γρ. 0.008 μεταστ. 0.004 (εἰκ. 65).

IG VII 345.

- [- - - - - κλῆς Εὐαίοντος] εἶπεν· ἐπειδὴ Φιλοκλῆς διατελεῖ εὖνους καὶ χρήσιμος ὦν
 [καὶ λέγων καὶ πράττων τὰ] συμφέροντα τεῖ πόλει καὶ ἰδία τῶν πολιτῶν πολλοῖς χρεῖας
 3 [παρέχεται, δεδόχ]θαι τῷ δήμῳ· Φιλοκλῆν Φιλίνου Ἀθηναῖον πρόξενον εἶναι
 [καὶ εὐεργέτην τῆς] πόλεως Ὠρωπίων καὶ αὐτὸν καὶ ἐγγόνους καὶ εἶναι αὐτοῖς γῆς καὶ

- [οίκιας ἔγκτησιν καὶ ἴσο]τέλειαν καὶ ἀσφάλειαν καὶ ἀσυλίαν καὶ πολέμου καὶ εἰρήνης
6 [καὶ κατὰ γῆ]ν καὶ κατὰ θάλατταν καὶ τᾶλλα πάντα καθάπερ τοῖς ἄλλοις προξένοις
[καὶ εὐεργ]έταις.

1 [- - - κλῆ]ς Εὐαίοντος Ditt., ὃ κλῆς, λ.χ. Θεμιστο]κλῆς L 31 || 2 [καὶ πρ]άττων τὰ συμφέροντα Ditt., (καὶ) λέγων καὶ πράττων τὰ συμφέροντα L 31. «Ἐν ἀρχῇ, εἰ μὴ τὰ γράμματα ἦσαν πυκνότερα, ἴσως ἔλλειπε τὸ πρὸ τοῦ λέγων σύνηθες καὶ» L 31 || 3 [παρέχεται, δε]δόχθαι Ditt. || 4 [καὶ εὐεργέτην] τῆς Ditt.

Ὁ [- - -]κλῆς Εὐαίοντος, ποὺ λέγει καὶ τὸ ψήφισμα **101**, εἶναι γιὸς τοῦ Εὐαίοντος Μυννιχίδου (**96, 157**), ἀδελφὸς τῆς Ἀρχεσίλας Εὐαίοντος (**557**).

Γιὰ τὴ χρονολόγηση τοῦ ψηφίσματος τούτου βλ. **97**.

101. Ψήφισμα χαραγμένο στὴ δεξιὰ πλευρὰ τοῦ βάθρου τοῦ ἀγάλματος τοῦ Ἀγρίππα (**456**), τρίτο τῆς δεύτερης στήλης. Ὑψ. γρ. 0.008 μεταστ. 0.006 (εἰκ. 65).

IG VII 346.

- [- - - - -]κλῆς Εὐαίοντος εἶπεν· δεδόχθαι τῷ δήμῳ· Φιλέταιρον Ναυσικίδου Ἀθηναῖον
[πρόξεν]ον εἶναι τῆς πόλεως Ὀρωπίων αὐτὸν καὶ ἐγγόνους καὶ εἶναι αὐτῷ γῆς καὶ οἰκίας
3 [ἔγκτ]ησιν καὶ ἰσοτέλειαν καὶ ἀσυλίαν καὶ ἀσφάλειαν καὶ πολέμου καὶ εἰρήνης
[καὶ κα]τὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν καὶ τᾶλλα καθάπερ τοῖς ἄλλοις προξένοις καὶ εὐεργέταις.

Γιὰ τὴ χρονολόγηση τοῦ ψηφίσματος βλ. **97**. Γιὰ τὸν [- -]κλέα Εὐαίοντος βλ. **100**. Ὁ πρόξενος (PA 14250) δὲν εἶναι γνωστός.

102. Ψήφισμα χαραγμένο στὴ δεξιὰ πλευρὰ τοῦ βάθρου τοῦ ἀγάλματος τοῦ Ἀγρίππα (**456**), τέταρτο τῆς δεύτερης στήλης. Ὑψ. γρ. 0.008 μεταστ. 0.006 (εἰκ. 65).

IG VII 347.

- [- - - -]ς Ἀναξιδάμο[υ] εἶπεν· δεδόχθαι τῷ δήμῳ· Προκλῆν Φιλοκωμίδου Ἀθηναῖον
[πρόξεν]ον εἶναι τῆς πόλεως Ὀρωπίων αὐτὸν καὶ ἐγγόνους καὶ εἶναι αὐτῷ γῆς καὶ οἰκίας
3 [ἔγκτησιν] καὶ ἰσοτέλειαν καὶ ἀσυλίαν καὶ ἀσφάλειαν καὶ πολέμου καὶ εἰρήνης καὶ κατὰ γῆν
[καὶ κατὰ θάλ]ατταν καὶ τᾶλλα καθάπερ τοῖς ἄλλοις προξένοις καὶ εὐεργέταις.

1 «τὸ πρὸ τοῦ Ἀναξιδάμου ὄνομα τοῦ εἰπόντος ἔληγεν, ὥς ἐκ λειψάνου εἰκάσαι, εἰς Σ» L 31. Τὸ λείψανο τοῦτο, τὸ ὁποῖο παραλείπεται ἀπὸ τὸν Ditt., διακρίνεται στὸ βάθρο.

Γιὰ τὴ χρονολόγηση βλ. **97**. Ὁ πρόξενος (PA 12216) εἶναι ἄγνωστος. Σὲ κατάλογο πρυτάνεων περὶ τὸ 250 π.Χ. (Agora XV 88 11) ἀναφέρεται [. . . .]ίδης Προκλέους Ἐκαλεύς. Ὁ Chr. Habicht, *Untersuchungen zur politischen Geschichte Athens im 3. Jahrhundert v. Chr.*, *Vestigia* 30 (1979) 150 συνδέει τὸν ἐδῶ πρόξενον μὲ τὸν πρύτανι.

103. Ψήφισμα χαραγμένο στὴ δεξιὰ ἐπιφάνεια τοῦ βάθρου τοῦ ἀγάλματος τοῦ Ἀγρίππα (**456**), τελευταῖο τῆς δεύτερης στήλης. Ὑψ. γρ. 0.008 μεταστ. 0.004 (εἰκ. 65).

IG VII 348.

[Ἱερέως Κτη]σιφῶντος, Πύθ[ων Καλλι]γείτ[ο]νος εἶπεν· δεδόχθαι τεῖ βουλεῖ καὶ τῷ δήμῳ· Στρόνβιχον
Ἀγαθοκλέους Θάσιον

[πρόξενον] εἶναι τῆς πόλεως Ὠρωπίων αὐτὸν καὶ ἐκγόνους καὶ εἶναι αὐτοῖς

- 3 [γῆς καὶ οἰκί]ας ἔγκτησιν καὶ ἰσοτέλειαν καὶ ἀσυλίαν καὶ ἀσφάλειαν
[καὶ πολέμ]ου καὶ εἰρήνης καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν καὶ τᾶλλα
[καθάπερ τοῖ]ς ἄλλοις προξένοις καὶ εὐεργέταις.

1 «τὸ μετὰ τὸ Πύθων ἴσως μέχρι πρὸ τῶν τελευταίων δύο γραμμάτων τοῦ Στρόνβιχον μέρος τοῦ στίχου εἶνε ἐπ' ἀπαληλιμμένων γραμμάτων ἐγλυμμένον, ἴσως δὲ εἶχε παραλιπὼν τὸ Καλλιγείτονος» L 31. Ἡ παρατήρηση αὐτὴ τοῦ Λεονάρδου ἐπιβεβαιώνεται ἀπὸ τὸ ὅτι ὁ πρῶτος στίχος εἶναι μακρότερος ἀπὸ τὸν ἐπόμενον κατὰ 36 γράμματα. Ὁ χαρακτὴς εἶδε τὴν παράλειψιν μετὰ τῇ χάραξιν ὁλόκληρου τοῦ ψηφίσματος καὶ ὅχι τοῦ πρώτου στίχου μόνο, καὶ ἀναγκάστηκε νὰ ἐπιμηκύνει τὸν στίχον, ὁ ὁποῖος κατὰ τὴν πρώτην χάραξιν, ὅπως φαίνεται ἀπὸ τὸ λάξευμα, ἔφθανε μέχρι τοῦ Χ τοῦ ὀνόματος Στρόνβιχον.

Γιὰ τὸν ἱερέα Κτησιφῶντα καὶ τὸν χρόνον τῆς ἱερατείας του βλ. 97. Γιὰ τὸν Πύθωνα ὁ ὁποῖος εἶπε, τὴ χρονιὰ τοῦ ἱερέως Κτησιφῶντος, καὶ τὰ ψηφίσματα 97, 98 βλ. 116.

Γιὰ τὸν πρόξενον βλ. J. Pouilloux, *Recherches sur l'histoire et les cultes de Thasos* I (1954) 323.

104. Ψήφισμα χαραγμένο στὴν ὄψη τοῦ βάθρου ποὺ φέρει τὴν ἀνάθησιν 452, κάτω ἀπὸ τὴν ὑπογραφή τοῦ γλύπτη (373). Ὑψ. γρ. 0.009 μεταστ. 0.006 (εἰκ. 63).

B. Λεονάρδος, *AE* 1892, 38, 67.

[Ἱερέως Κτησιφῶντος; Πύθων Κα]λλ[ιγ]είτο[ν]ος εἶπεν· δεδόχθαι [τ]εῖ [βουλεῖ καὶ τῷ]

[δῆμῳ· - - - - Ἀσκλ]ηπιᾶδου [Κ]ῶιον πρ[ό]ξενον εἶναι [τ]ῆς πόλεω[ς Ὠρωπί]-

- 3 [ων αὐτὸν καὶ ἐγγόνου]ς [καὶ εἶναι αὐτοῖς γῆ]ς καὶ ο[ικίας] ἔγ[κτησιν] καὶ ἰσοτέλειαν [καὶ ἀσυ]-
[λίαν καὶ ἀσφάλειαν καὶ κ]ατὰ γῆν κ[αὶ κ]ατὰ θάλα[ττ]α[ν κ]αὶ πολέμου καὶ [εἰρήνης]
[καὶ τᾶλλα πάντα καθάπ]ερ τοῖς ἄλλοις προξένοις καὶ εὐεργέταις γέγραπ[ται].

Ἡ ἀνάγνωσις καὶ οἱ συμπληρώσεις εἶναι τοῦ Λεονάρδου. Τὴν ἀνάγνωσιν ἐπιβεβαίωσα, μὲ μεγάλη δυσκολία, καὶ διέκρινα τὰ γράμματα ποὺ μεταγράφει μὲ δισταγμό.

Ἡ συμπλήρωσις τοῦ ὀνόματος τοῦ ἱερέως εἶναι πιθανή, ἂν λάβουμε ὑπόψιν τὸν σημαντικὸ ἀριθμὸ τῶν προξενίων ποὺ ψηφίστηκαν τὴ χρονιὰ τῆς ἱερατείας του (97-103). Γιὰ τὸν Πύθωνα καὶ γιὰ τίς προξενίες ποὺ εἶπε τὴ χρονιὰ τοῦ Κτησιφῶντος βλ. 116.

105 (A 355). Βάθρου ἀπὸ λευκὸ μάρμαρον ἡ ἄνω ἀριστερὴ γωνία, ὕψ. 0.22 πλ. 0.28 πᾶχ. 0.19. Ὑψ. γρ. 0.01 μεταστ. 0.005.

M. Μιτσός, *AE* 1952, 193, 23· (SEG 15, 281).

- [Π]ύθων Καλλιγ[ε]ίτονος εἶπεν· [δεδοχθαι τεῖ βουλεῖ καὶ]
 [τ]ῶι δῆμωι· Σωκρά[τ]η[ν] Ἀντιδῶ[ρου - - - πρόξενον εἶ]-
 3 [ν]αι τῆς [πό]λεως Ὠρωπ[ί]ων [αὐτὸν καὶ ἐγγόνους καὶ εἶ]-
 [ναι] αὐ[τοῖς] γῆς καὶ οἰ[κίας] ἔγκτησιν καὶ - - - - -]

Συμπληρώσεις τοῦ Μιτσοῦ. Γιὰ τὸν Πύθωνα βλ. 116. Ὁ πρόξενος θεωρεῖται Ἀθηναῖος, βλ. PAA 132810.

106 (A 641). Βάθρου ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο θραῦσμα, ὕψ. 0.15 πλ. 0.20 πάχ. 0.13. Ὑψ. γρ. 0.008 μεταστ. 0.006. Κάτω ἀπὸ τὸ ψήφισμα ὑπάρχουν τὰ λείψανα τῆς ἀνάθεσης 492.

Preller, *Berichte* 1852, 165, 12· Rangabé 255, 684· K. Πιττάκης, *Ἐφημερίς* 1853, 800, 1320· C. T. Newton, *Transactions* 5 (1856) 116, VI· (IG VII 401).

- [ἱερέως - - - -, μηνὸς] [- - - -, ἐπεψήφισεν - - - - -]
 [- - - - - γ]εῖτονο[ς εἶπεν· ἐπειδὴ Ἀντίπατρος εὖνους ὦν δια]-
 3 [τελεῖ τῇ τε πόλει κ]αὶ ἰδία παρέχετα[ι χρεῖας ἐν παντὶ καιρῶι, δεδο]-
 [χθαι τῇ βουλῇ καὶ τῶ]ι δῆμω[ι]· Ἀντίπατ[ρον - - - - -]
 [πρόξενον εἶναι τῆ]ς πόλεως Ὠρωπ[ί]ων καὶ ἐγγόνους καὶ εἶναι αὐτῶι γῆς]
 6 [καὶ οἰκίας ἔγκτησ]ιν καὶ ἰσοτέλεια[ν καὶ ἀσυλίαν καὶ ἀσφάλειαν καὶ]
 [πολέμου ὄντος κα]ὶ εἰρήνης καὶ κ[ατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν καὶ τὰ]
 [ἄλλα πάντα ὑπάρχε]ιν αὐτῶι καθ[άπερ τοῖς ἄλλοις προξένοις].

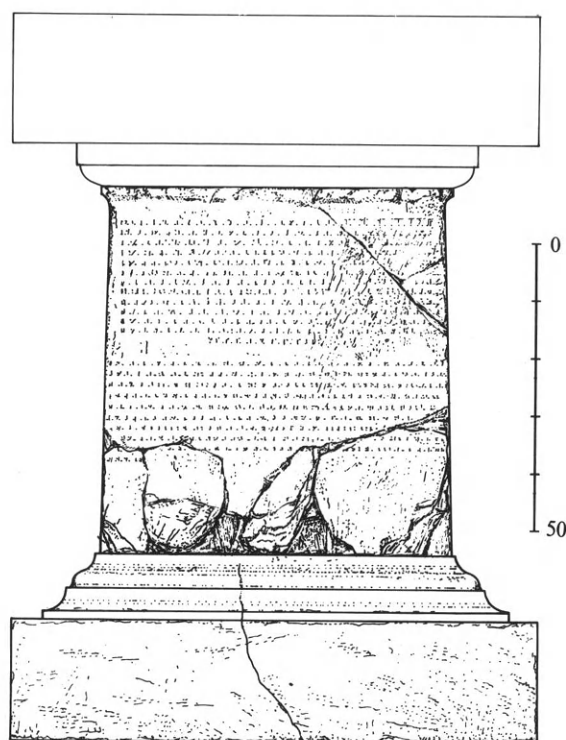
1 - - ΛΑ - - Πιττ. || 2 ΓΕΙΤΟΝΟΣΚΙ Prell., Πιττ., ΓΕΙΤΟΝΟΣΚΕ Ditt. || 3 ΠΑΡΕΧΕΤΑΙ Πιττ. || 4 ΩΙΔΗΜΩΙΑΝΤΙΠΑΤΡ . . Πιττ. || 5 ΩΡΩΠΙΩ . Πιττ. || 7 ΚΑΙΕΙΡΗΝΗΣΚΑΙΤ Prell., ΚΑΙΕΙΡΗΝΗΣΚΑΙΤ / Α Πιττ. || 8 ΕΧΕΙΝΑΥΤΩΙΚΑ Prell. («auch ist vs. 7 wahrscheinlich PXEIN zu lesen, nämlich ὑπάρχειν αὐτῷ κα[θάπερ u.s.w.]), ΣΧΕΙΝΑΥΤΩΙΚΑΙ Πιττ.

Τὸ θραῦσμα τοῦ βάθρου εἶχε μεταφερθεῖ στὴν Ἀθήνα, καὶ κατὰ τὸν Πιττάκη «διατηρεῖται νῦν ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Συλλογῇ, προσφερθεὶς [ὁ λίθος] αὐτῇ ὑπὸ τοῦ Ἀθηναίου Δημ. Μανούση ὅστις τὴν μετεκόμισεν ἐκ τοῦ Καλάμου». Ὁ Μανούσης, κατὰ τὸν Ραγκαβῆ (258), ἦταν «un athénien exerçant la profession de guide des étrangers en Grèce et qui se dévoue à chercher des antiquités et à les préserver».

Ὁ Preller δὲν μετέγραψε τὴν ἐπιγραφή· ὁ Ραγκαβῆς ἀντιγράφει τὸ κείμενο τοῦ Preller καὶ δίνει συμπληρωμένη μεταγραφή. Ὁ Πιττάκης δίνει διαφορετικὸ κείμενο ἀπὸ τὸν Preller· ὁ Dittenberger βασίζεται στὶς παραπάνω δημοσιεύσεις καὶ οἱ συμπληρώσεις του εἶναι ὀρθότερες (ἐκτὸς τῶν στ. 1-2).

Αὐτὸς ποὺ λέγει τὸ ψήφισμα ἴσως εἶναι ὁ Πύθων ἢ ὁ Ἀρίστανδρος Καλλιγεῖτονος ἢ ὁ Μείλιχος Ἀριστογεῖτονος.

107. Βάθρο ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο, τὸ ὁποῖο ἀπαρτίζεται ἀπὸ τέσσερις ὀρθοστάτες· οἱ δύο στενοὶ ἀποτελοῦν τὴν πρόσθια καὶ τὴν ὀπίσθια πλευρὰ καὶ οἱ δύο πλατύτεροι, ἀνάμεσα στοὺς στενοὺς, τὶς πλάγιες πλευρές. Ὑψ. τοῦ βάθρου 0.75 πλ. 0.60 μῆκ. 1.49. Οἱ ὀρθοστάτες καταλήγουν στὴν ἄνω παρυφή σὲ ἀπλὸ γεῖσο, ὅχι ὅμως καὶ στὴν κάτω, καὶ στηρίζονται σὲ ὑπόβαθρο ὕψ. 0.32 πλ. 0.92 μῆκ. 1.825, ποὺ ἔχει γύρω διπλὸ κυμάτιο, κοῖλο καὶ κυρτό-κοῖλο. Τὸ ἐπικράνο στὸ ὁποῖο ἦταν χαραγμένη ἡ ἀναθηματικὴ ἐπιγραφή δὲν σώζεται. Ὁ Λεονάρδος συμπεραίνει

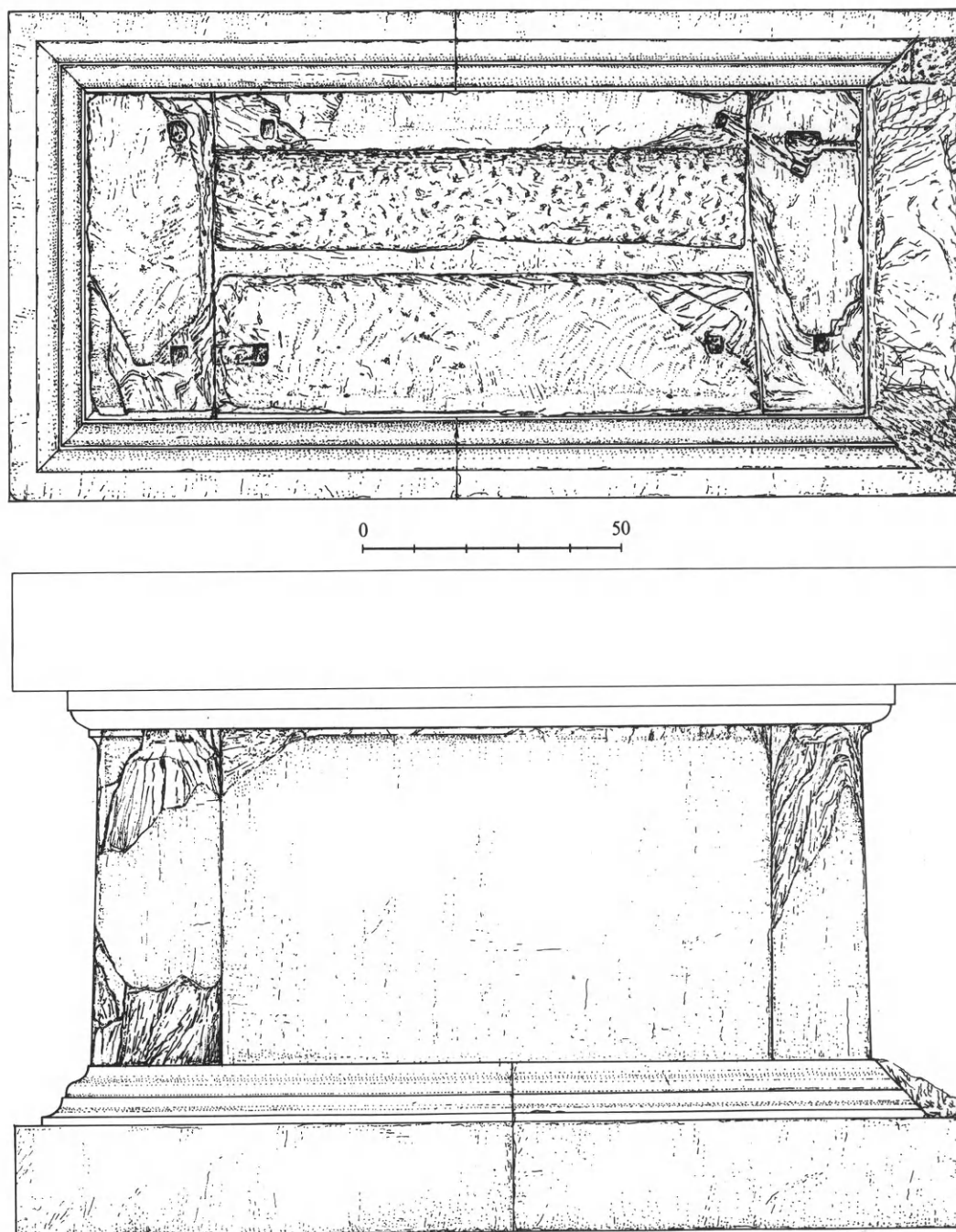

Εἰκ. 3 (1:10): 107, 110.

ἀπὸ τὸ ἐδῶ ψήφισμα, ποὺ εἶναι χαραγμένο στὴν ὄψη τοῦ βάθρου, ὅτι «Ἀττάλου ἴσως ἵδρυτο ἐπὶ τοῦ ἐν Ἀμφιαρείῳ βάθρου ἀνδριᾶς ἐφ' ἵππου» (AE 1925-26, 19· Τὸ Ἀμφιαρείον 11· Ὁ Ὡρωπὸς 35 καὶ 163). Ὁ πρόσθιος ὀρθοστάτης στὸν ὅποιο εἶναι χαραγμένα μετὰ τὴ σειρὰ τὰ ψηφίσματα 107 καὶ 110 ἔχει ἐλλείψεις, ἀρμόζουν ὅμως σ' αὐτὸν πέντε ἐνεπίγραφα θραύσματα, δύο στὴν ἄνω δεξιὰ γωνία καὶ τρία κάτω. Ὑψ. γρ. τοῦ πρώτου ψηφίσματος 0.009 μεταστ. 0.006 (εἰκ. 3, πίν. 9).

IG VII 387· B. Λεονάρδος, AE 1925-26, 17, 132, εἰκ. 6, 6α.

- Διονυσόδωρος Σωτῆρος εἶπεν· ἐπειδὴ Μ[έ]ν[ι]π[πος]
 Κρατίππου Περγαμηνὸς εὖνους ὦν δια[τ]ε[λεῖ] τεῖ τε
 3 πόλει Ὡρωπίων καὶ τῶν πολιτῶν τοῖς [ἀεὶ] δε[ο]μένοις
 χρεῖας παρέχεται ἔμ παντὶ καιρῷ καὶ λ[έ]γων κα[ὶ] πράττων
 τὰ συμφέροντα, ἐπιδημήσας τε ἀγεστ[ράφ]η ἀξίω[ς] μὲν
 6 αὐτοῦ, ἀξίως δὲ τῆς τοῦ βασιλέ[ω]ς αἰρ[έ]σεω[ς], δεδ[ό]χθαι τῷ
 δήμῳ· Μένιππον Κρατίππου Περγαμηνὸν [πρὸς] ἐνο[ν] εἶναι καὶ] εὐ-
 εργέτην τῆς πόλεως Ὡρωπίων καὶ αὐτ[ὸν] καὶ] ἐκ[γόν]ους καὶ εἰ[ν]αι
 9 αὐτοῖς γῆς καὶ οἰκίας ἔγκτησιν καὶ ἰσ[οτέλ]ειαν καὶ ἀσυλίαν κα[ὶ]
 κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν καὶ πολέ[μου] ὄν]τος κα[ὶ] εἰρ[ήνης] κα[ὶ]

Εἰκ. 3 (1:10): 107, 110.

τᾶλλα ὑπάρχειν πάντα καθάπερ κ[αὶ τοῖς] ἄλλοις [προξ]ένοι[ς]
 12 καὶ εὐεργέταις τῆς πόλεως γέγρα[πται]· ἐ[πεψήφ]ιζ[εν]
 Ἀριστογείτω[ν Μειλίχου].

Οἱ συμπληρώσεις εἶναι τοῦ Λεονάρδου || 12 μετὰ τὸ γέγραπται ὑπάρχει κενὸ ± 8 γραμμάτων.
 Τὸ κείμενο τῶν IG VII ἔχει τόσες διαφορὰς μὲ τὸ ἐδῶ, ὥστε παρατίθεται αὐτούσιο:

Διονυσόδωρος Σωτήρης εἶπεν· ἐπειδὴ Μέν[ιππος] | Κρατίππου Περγαμηνὸς εὖνους ὦν διατελε[ῖ τεῖ τε] | πόλει Ὀρωπίων καὶ τῶν πολιτῶν τοῖς δε[ομένοις] | χρεῖας παρέχεται ἐν παντὶ καιρῷ καὶ λέγων κα[ὶ πράτ-
των] | τὰ συμφέροντα, [καὶ παρ' ἡμῖν ἀνε]σ[τρέφη ἀ]ξίω[ς μὲν] | αὐτοῦ, ἀξίως δὲ [τῆς ἡμετέρας πόλεω]ς·
[δ]εδ[όχθαι τῷ] | δῆμῳ, Μένιππον Κρα[τίππου Περγαμηνὸ]ν [πρόξενον εἶναι καὶ] | εὐεργέτην τῆς [πόλεω]ς
Ὀρωπίων αὐτὸν καὶ ἐκγόνους, καὶ ε[ἶναι] | αὐτοῖς γῆς καὶ οἰκίας [ἐγκτησιν καὶ ἀσφάλ]ειαν καὶ ἀσυλίαν
κα[ὶ] | κατὰ γῆν καὶ κατὰ [θάλατταν καὶ π]ο[λέμου κ]α[ὶ εἰρή]ν[ης], καὶ | τᾶλλα ὑπάρχειν [πάντα καθάπερ
καὶ τοῖς ἄλλοις προσ]ένοις | καὶ εὐεργέταις τῆς πόλεω[ς] [Ὀρωπίων γέγραπται].

Τὸ ψήφισμα τοῦτο εἶναι παλαιότερο ἐκείνου ποὺ ἀκολουθεῖ στὸ βάθρο (110), τὸ ὁποῖο χρονολογεῖται στὴν ἱερα-
τεία τοῦ Ὀλυμπίχου.

Γιὰ τὸν Ἀριστογείτονα Μειλίχου βλ. 71. Ὁ βασιλεὺς ποὺ ὑπονοεῖται στὸ ψήφισμα εἶναι, κατὰ τὴν ὑπόθεση τοῦ
Λεονάρδου (19), Ἄτταλος Α΄ ὁ Σωτήρ (241-197 π.Χ.) τοῦ Περγάμου· πρβ. καὶ 175, 231, 239. Γιὰ τὴ μορφὴ τοῦ βάθρου
βλ. καὶ Siedentopf, *Reiterdenkmal* 129, 129.

108. Ψήφισμα χαραγμένο στὴν πρόσθια ὄψη τοῦ βάθρου τοῦ ἀγάλματος τοῦ Μεγακλείδου (404), ἀκριβῶς κάτω
ἀπὸ τὴν ἀναθηματικὴ ἐπιγραφή. Ὑψ. γρ. 0.009 μεταστ. 0.008 (εἰκ. 39).

B. Λεονάρδος, *AE* 1892, 45, 74.

Ὀλυμπίχου ἱερέως, μηνὸς θυῖου, ἐπεψήφισε Ἀσώπων Μικύθου, Δημήτρι-
[ο]ς Εὐφρα[ί]νοντος εἶπεν· δεδόχθαι τῷ δῆμῳ· Διοσκουρίδην Θεοφάνου ^{vv}
3 [Α]θηναῖον πρόξενον εἶναι τῆς πόλεω[ς] Ὀρωπίων αὐτὸν καὶ ἐκγόνους καὶ εἶ-
ναι αὐτοῖς γῆς καὶ οἰκίας ἐγκτησιν καὶ ἰσοτέλειαν καὶ ἀσυλίαν καὶ ἀ-^v
σφάλειαν καὶ πολέμου καὶ εἰρήνης καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν ^{vv}
6 καὶ τὰ ἄλλα πάντα καθάπερ τοῖς ἄλλοις προσένοις καὶ εὐεργέταις.

Ὁ Ἀσώπων Μικύθου λέγει καὶ τὸ ψήφισμα 56. Ὁ ὁμώνυμος ἱερεὺς χρονολογεῖται περὶ τὸ 230 π.Χ. (*Hyettos*
297). Γιὰ τὸ ὄνομά του —ἀπὸ τὸ Ἀσωπός— βλ. Bechtel, *HP* 88.

Ὁ Δημήτριος Εὐφραίνοντος εἶναι ἴσως συγγενὴς τοῦ Εὐφραίνοντος Πτωϊοδώρου (43, 212).

Ὁ πρόξενος (PA 4352) εἶναι γιὸς τοῦ ἐπὶ Σωσιστράτου ἄρχοντος Ἀθηνῶν (277/6 π.Χ.) ἀγωνοθέτου Θεοφάνου
Διοσκουρίδου Εὐωνυμέως (IG II² 3081, 3082· βλ. καὶ *RE Suppl.* VIII, 855), τοῦ ὁποίου καὶ ἀφιέρωσε τὴν εἰκόνα
στὸν Διόνυσο (IG II² 3851). Ἀναφέρεται ἐπίσης (Karin Braun, *AM* 85 (1970) 210-211, 113-116 καὶ 245) σὲ μολύ-
βδινα ἐλάσματα δοκιμασίας τοῦ ἱππαρχείου τῶν Ἀθηνῶν, μὲ τὰ ὀνόματα καὶ τὴν ἀξία τῶν ἵππων ποὺ ἔτρεφε χάριν
τῆς πολιτείας (Ἀριστ., *Ἀθην. Πολ.* 49).

109. Ψήφισμα χαραγμένο στὴν ἀριστερὴ πλευρὰ τοῦ βάθρου τοῦ ἀγάλματος τοῦ Κουρίωνος (444), δεῦτερο τῆς
δεξιᾶς στήλης. Ὑψ. γρ. 0.004-0.008 μεταστ. 0.005 (εἰκ. 55).

B. Λεονάρδος, *AE* 1891, 121, 54, 6· IG VII 341 (καὶ σ. 744).

- Ἱερέως Ὀλυμπίχου, θυῖου ἔκτει ἐπὶ δέκα, Ἀριστόνικος
 Εὐφήρου εἶπεν· δεδόχθαι τῷ δήμῳ· Μικίωνα Εὐβίου
 3 Πάριον πρόξενον εἶναι καὶ εὐεργέτην τῆς πόλεως
 Ὀρωπίων καὶ αὐτὸν καὶ ἐγγόνους καὶ εἶναι αὐτῷ γῆς καὶ
 οἰκίας ἔνκτησιν καὶ ἰσοτέλειαν καὶ ἀσφάλειαν καὶ πολέμου
 6 καὶ εἰρήνης καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν καὶ τᾶλλα
 πάντα καθάπερ καὶ τοῖς ἄλλοις προξένοις καὶ εὐεργέταις.

4 αὐτῷ· στὸ πανομοιότυπο καὶ τῇ μεταγραφῇ ὁ Ditt. ἔχει αὐτοῖς.

Πρέπει νὰ παρατηρηθεῖ ὅτι στὸ ψήφισμα δὲν παρέχεται τὸ προνόμιο τῆς ἀσυλίας. Γιὰ τὸν ἱερέα Ὀλύμπιχο βλ.

110· γιὰ τὸν Ἀριστόνικο 58.

110. Ψήφισμα χαραγμένο στὴν ὄψη βάθρου, κάτω ἀπὸ τὸ ψήφισμα 107. °Υψ. γρ. 0.006 μεταστ. 0.013 (εἰκ. 3, πίν. 9).
 IG VII 388+446+494· B. Λεονάρδος, AE 1925-26, 17, 133, εἰκ. 6, 6β-6δ.

- Ἄρχοντος Καλλικλέους, ἱερέως δὲ τοῦ Ἀ[μφιαράου Ὀλυμπ]ίχ[ου]· π[ροξενί]α [κ]εκυρ[ωμένη]
 ἐμ βουλεῖ δαματρίου τριακάδι, ἐν δήμ[ω]ι ἀ[λαλκομ]εν[εῖου δευ]τ[έρα]ι, Δ[α]μά[ρε]τος Φίλω[ν]ος
 3 εἶπεν· προβεβουλευμένον εἶναι αὐτῷ πρὸς τὴν βουλῇ καὶ τὸν δ[η]μόν· ἐπειδὴ Ζώπυρος [Δι]ον[υ]-
 [σ]ίου Χαλκιδεὺς εὖνους ὦ(ν) διατελεῖ τεῖ τε πόλει Ὀρωπίων καὶ τῶν πολιτῶν τοῖς ἀεὶ δεο[μέ]-
 [ν]οις παρέχεται χρείας ἐμ παντὶ καιρῷ καὶ λέγων καὶ πρά[τ]των τὰ συμφέρον[τα, δ]εδ[ό]χθαι
 6 τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ· Ζώπυρον Διονυσίου Χαλκιδῆ πρόξε[ν]ον εἶναι καὶ εὐεργέτη[ν τῆς πόλεως]
 [Ὀρ]ωπίων καὶ αὐτὸν καὶ ἐγγόνους καὶ εἶναι αὐτοῖς γῆς καὶ οἰκίας ἔγκτησιν κ[αὶ ἰσοτέλειαν καὶ ἀσυλί]-
 [αν κ]αὶ ἀσφάλειαν καὶ πο[λέμ]ου καὶ εἰρήνης καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν [καὶ] τᾶλλα πάντα
 ὑπάρ[χειν] αὐτ[ῷ]
 9 [καθάπερ καὶ τ]οῖς ἄλλ[οις π]ροξένοις καὶ εὐεργέταις [τῆς πόλ]εως γέγραπται· ἐπεψήφισεν Μενεκλ[ῆ]ς
 [Δ]ιονυσίου.

Οἱ συμπληρώσεις εἶναι τοῦ Λεονάρδου || 1 προξ]ενία L || 4 ὦν· ὁ χαρακτὴς παρέλειψε τὸ Ν || 6 ΤΗΒΟΥΛΗ.

Τὸ κείμενο τῶν IG VII παρουσιάζει μεγάλες διαφορὲς μὲ τὸ ἐδῶ· γιὰ καλύτερη παραβολὴ παρατίθεται αὐτούσιο:

Ἄρχοντος Καλλικλέους, ἱερέως δὲ τοῦ [Ἀμφιαράου . . . . .], ἐκυρ[ώθη] | ἐμ βουλεῖ Δαματρίου
 τριακάδι, ἐν δήμ[ω]ι δὲ . . . . . | εἶπεν· προβεβου-
 λευμένον εἶναι αὐτῷ πρὸς τὴν [βουλὴν καὶ τὸν δῆμον· ἐ]πειδὴ Ζώπυρος [Διονυ]σί[ου] Χαλκιδεὺς εὖνους ὦν
 διατελεῖ τῇ τε πόλει Ὀρωπίων καὶ τῶν πολιτῶν ἀεὶ τοῖς δεο[μέ]νοις παρέχεται χρείας ἐμ παντὶ καιρῷ καὶ
 λέγων καὶ πράττων τὰ συμφέροντ[α, δεδόχθαι] | τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ, Ζώπυρον Διονυσίου Χαλκιδέα
 πρόξενον εἶναι καὶ εὐεργέτην | Ὀρ]ωπίων καὶ αὐτὸν καὶ ἐγγόνους, καὶ εἶναι αὐτοῖς γῆς καὶ οἰκίας ἔνκτη-
 σιν κ[αὶ ἀσυλίαν κ]αὶ ἀσφάλειαν καὶ πο[λέμ]ου καὶ εἰρήνης καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν, [καὶ τᾶλλα |

καθάπ]ερ [καὶ τοῖς ἄλλοις π]ροξένοις καὶ εὐεργέταις [τῆς πόλεως γέγραπται]. || [‘Ο δεῖνα . . . . . τ]ο[υ]ς
(?) Ἀμ[φιάρῳ]. || [Δ]ιονυσίου.

Τὰ θραύσματα IG VII 446 καὶ 494, τὰ ὅποια ἀποτελοῦν μέρος τῶν στ. 9 καὶ 10 τοῦ ψηφίσματος, δημοσιεύτηκαν ἀντιστοίχως ὡς ἑξῆς: 446 [ὁ δεῖνα - - - τ]ο[υ]ς (:) Ἀμ[φιάρῳ]· 494 «nihil agnoscitur nisi vs. 2 [Δ]ιονυσίου».

Ὁ ἱερεὺς Ὀλύμπιχος ἀπαντᾷ καὶ στὰ ψηφίσματα **108, 109**. Εἶναι, ἴσως, ἐγγονὸς τοῦ ὁμωνύμου ἱερέως ἀπὸ τοῦ ὁποίου χρονολογεῖται ἡ ἀνάθεση **389** (περὶ τὸ 275 π.Χ.), πατέρας τοῦ Ἑρμοδώρου ποὺ ἐπιψηφίζει τὸ **48** καὶ λέγει τὸ ψήφισμα **173**, πάππος τοῦ Ὀλυμπίχου ὁ ὁποῖος λέγει τὰ ψηφίσματα **213, 307** καὶ πρόπαππος τοῦ ἱερέως τοῦ Ἀμφιαράου καὶ πρεσβευτοῦ στὴ Ρώμῃ τὸ 73 π.Χ. Ἑρμοδώρου Ὀλυμπίχου (**308**). Ὀλύμπιχος ἀναθέτει μαστοὺς στὸν κατάλογο **325** 46-47, 59. Κατὰ τὸν Λεονάρδο, στὴν οἰκογένεια τοῦ Ὀλυμπίχου ἀνήκει ἴσως καὶ ὁ νικητὴς στὸν δόλιχο ἀνδρῶν Ὀλύμπιχος Τιμάρχου (**523** 36· βλ. Λεονάρδο, *AE* 1919, 73a, ὅπου ἐξετάζει τὸ γενεαλογικὸ δέντρο τῆς οἰκογένειας).

Ὁ ἄρχων τοῦ Ὠρωποῦ Καλλικλῆς δὲν εἶναι γνωστὸς ἀπὸ ἄλλοῦ. Ὁ πρόξενος Ζώπυρος Διονυσίου Χαλκιδεύς (IG XII 9, *Testimonia*, σ. 167 84) γίνεται ἀργότερα πολίτης Ὠρωποῦ καὶ λέγει τὸ ψήφισμα γιὰ τὸν Χαρίδημο Μνασαίγου Χαλκιδέα (**217**). Γιὰ τὸν μήνα βλ. Roesch, *Études* 20.

111. Ψήφισμα χαραγμένο στὴν ἀριστερὴ πλευρὰ τοῦ βάθρου τοῦ ἀγάλματος τοῦ Κουρίωνος (**444**), τρίτο τῆς δεξιᾶς στήλης. Ὑψ. γρ. 0.007 μεταστ. 0.005 (εἰκ. 55).

B. Λεονάρδος, *AE* 1891, 123, 54, 7· IG VII 342 (καὶ σ. 744).

Πύθων Καλλιγείτονος εἶπεν· δεδόχθαι τῷ δήμῳ· Πέλοπα Δεξία Νεαπολίτην
πρόξενον εἶναι καὶ εὐεργέτην τῆς πόλεως Ὠρωπίων καὶ αὐτὸν καὶ ἐγγόνους
3 καὶ εἶναι αὐτῷ γῆς καὶ οἰκίας ἔνκτησιν καὶ ἰσοτέλειαν καὶ ἀσυλίαν καὶ ἀσφάλειαν
καὶ πολέμου καὶ εἰρήνης καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν καὶ τᾶλλα πάντα καθάπ[ε]-
ρ τοῖς ἄλλοις προξένοις καὶ εὐεργέταις.

Γιὰ τὸν Πύθωνα βλ. **116**. Ὁ πρόξενος Πέλοψ Δεξία ἦταν πρόσωπο ποὺ εἶχε σύνδεσμο, πιθανῶς ἐμπορικό, μὲ τὴ Βοιωτία, γιατί ἔγινε καὶ πρόξενος Ταναγραίων (IG VII 505).

Ὁ Feyel (*Polybe* 48 κέ.) ὑποστηρίζει ὅτι τὸ ἐδῶ ψήφισμα, μαζί μὲ τὰ **103, 116, 117, 162**, εἶναι λίγο παλαιότερο ἀπὸ τὴν ἱερατεία τοῦ Σπινθάρου. Τοῦτο ὅμως δὲν ἰσχύει γιὰ τὸ ἐδῶ, γιατί ἀκολουθεῖ στὸ βάθρο τὸ **108** ποὺ χρονολογεῖται ἀπὸ τοῦ ἱερέως Ὀλυμπίχου, τὸ ὁποῖο πάλι ἀκολουθεῖ στὸ βάθρο τὸ **58**, τὸ ὁποῖο ψηφίστηκε ὅταν ἱερεὺς ἦταν ὁ Σπίνθαρος. Εἶναι φανερὸ πὼς τὸ ἐδῶ ψήφισμα χρονολογεῖται στὴ χρονιά τοῦ ἱερέως Ὀλυμπίχου, γιὰ τὸν ὁποῖο βλ. **110**.

112. Ψήφισμα χαραγμένο στὴν ἀριστερὴ πλευρὰ τοῦ βάθρου τοῦ ἀγάλματος τοῦ Κουρίωνος (**444**), τελευταῖο τῆς δεξιᾶς στήλης. Ὑψ. γρ. 0.007 μεταστ. 0.005 (εἰκ. 55).

B. Λεονάρδος, *AE* 1891, 123, 54, 8· IG VII 343 (καὶ σ. 744).

- Πλουταρχίδης Φιλιστίδου εἶπεν· δεδόχθαι τῷ δήμῳ· Μελάνθυρον Παραμυθίου
 Χαλκιδέα πρόξενον εἶναι καὶ εὐεργέτην τῆς πόλεως Ὠρωπίων καὶ αὐτὸν καὶ ἐγγό-
 3 νους καὶ εἶναι αὐτῷ γῆς καὶ οἰκίας ἔγκτησιν καὶ ἰσοτέλειαν καὶ ἀσυλίαν καὶ ἀσφάλειαν
 καὶ πολέμου καὶ εἰρήνης καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν καὶ ἄλλα πάντα καθάπε[ρ]
 τοῖς ἄλλοις προξένοις καὶ εὐεργέταις.

Τὸ ψήφισμα τοῦτο, ὅπως καὶ τὸ **111**, ψηφίστηκε ὅταν ἱερεὺς ἦταν ὁ Ὀλύμπιχος —γιὰ τὴν ἱερατεία τοῦ ὁποίου βλ. **110**—, ὄχι μόνο γιατί στὸ βάθρο εἶναι χαραγμένο μετὰ τὸ **109**, ποὺ εἶναι χρονολογημένο, ἀλλὰ καὶ γιατί εἶναι ὅμοια ἐντελῶς στὴ διατύπωση (στὸ **109** δὲν ὑπάρχει τὸ προνόμιο τῆς ἀσυλίας), στὸ σχῆμα τῶν γραμμάτων καὶ στὸν τρόπο τῆς χάραξης, ποὺ δείχνει ὅτι χαράχτηκαν ἀπὸ τὸ ἴδιο χέρι.

Γιὰ τὸν Πλουταρχίδη βλ. **156**. Ὁ πρόξενος Ziebarth, IG XII 9, *Testimonia*, σ. 167 81.

113. Ψήφισμα χαραγμένο στὴν ἀριστερὴ πλευρὰ τοῦ βάθρου τοῦ ἀγάλματος τοῦ Κουρίωνος (**444**), πρῶτο τῆς ἀριστερῆς στήλης. Ὑψ. γρ. 0.008 μεταστ. 0.005 (εἰκ. 55).

B. Λεονάρδος, AE 1891, 121, 54, 2· IG VII 337 (καὶ σ. 744).

- Ἀρίστανδρος Καλλιγείτονος εἶπεν· ἐπειδὴ
 Παντίας καὶ Γοργίας Παντίου Λάκωνες εὖνους ὄντες
 3 διατελοῦσιν καὶ χρήσιμοι τῇ πόλει Ὠρωπίων καὶ κοινῇ
 καὶ ἰδίαι πᾶσι τοῖς δεομένοις τῶν πολιτῶν χρεῖας παρέ-
 χονται, δεδόχθαι τῷ δήμῳ· προξένους εἶναι τῆς πόλεως
 6 Ὠρωπίων καὶ αὐτοὺς καὶ ἐγγόνους καὶ εἶναι αὐτοῖς γῆς καὶ
 οἰκίας ἔγκτησιν καὶ ἰσοτέλειαν καὶ ἀσυλίαν καὶ ἀσφάλειαν
 καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν καὶ πολέμου καὶ εἰρήνης
 9 καὶ ἄλλα πάντα καθάπερ τοῖς ἄλλοις προξένοις καὶ
 εὐεργέταις.

3 KOINH· KOINHI Ditt.

Ὁ Ἀρίστανδρος λέγει καὶ τὸ ψήφισμα **115**. Οἱ πρόξενοι IG V 1, σ. XII 1-2.

114. Ψήφισμα χαραγμένο στὴν ἀριστερὴ πλευρὰ τοῦ βάθρου τοῦ ἀγάλματος τοῦ Κουρίωνος (**444**), δεῦτερο τῆς ἀριστερῆς στήλης. Ὑψ. γρ. 0.008 μεταστ. 0.004 (εἰκ. 55).

B. Λεονάρδος, AE 1891, 121, 54, 3· IG VII 338 (καὶ σ. 744).

- Πύθων Καλλιγείτονος εἶπεν· δεδόχθαι τῷ δήμῳ· Δεινιάδην Λυσιμάχου Ἀθηναῖον
 πρόξενον εἶναι καὶ εὐεργέτην τῆς πόλεως Ὠρωπίων καὶ αὐτὸν καὶ ἐγγόνους
 3 καὶ εἶναι αὐτῷ γῆς καὶ οἰκίας ἔγκτησιν καὶ ἰσοτέλειαν καὶ ἀσυλίαν καὶ ἀσφάλειαν

καὶ πολέμου καὶ εἰρήνης καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν καὶ τᾶλλα πάντα καθάπερ τοῖς ἄλλοις προξένοις καὶ εὐεργέταις.

2 καὶ αὐτόν· αὐτόν Ditt. στή μεταγραφὴ τοῦ ψηφίσματος.

Γιὰ τὸν Πύθωνα βλ. 116. Ὁ πρόξενος PA 3149.

115. Ψήφισμα χαραγμένο στὴν ἀριστερὴ πλευρὰ τοῦ βάθρου τοῦ ἀγάλματος τοῦ Κουρίωνος (444), τελευταῖο τῆς ἀριστερῆς στήλης. Ὑψ. γρ. 0.007 μεταστ. 0.005 (εἰκ. 55).

B. Λεονάρδος, AE 1891, 121, 54, 4· IG VII 339 (καὶ σ. 744).

Ἀρίστανδρος Καλλιγείτονος εἶπεν· δεδόχθαι τῷ δήμῳ· Μήνιον Ζωῖλου
 Βυζάντιον πρόξενον εἶναι καὶ εὐεργέτην τῆς πόλεως Ὀρωπίων καὶ αὐτόν
 3 καὶ ἐγγόνους καὶ εἶναι αὐτοῖς γῆς καὶ οἰκίας ἔγκτησιν καὶ ἰσοτέλειαν καὶ ἀσυλίαν
 καὶ ἀσφάλειαν καὶ πολέμου καὶ εἰρήνης καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν
 καὶ τᾶλλα πάντα καθάπερ τοῖς ἄλλοις προξένοις καὶ εὐεργέταις.

Γιὰ τὸν Ἀρίστανδρο βλ. 113.

116. Ψήφισμα χαραγμένο στὴν ἀριστερὴ πλευρὰ τοῦ βάθρου τοῦ ἀγάλματος τοῦ Διομήδους (389). Ὑψ. γρ. 0.01 μεταστ. 0.005 (εἰκ. 36).

B. Λεονάρδος, AE 1886, 61, 19· IG VII 335.

Ἐπὶ ἱερέως Μολοττοῦ, ἀλαλκομε-
 νείου, Πύθων Καλλιγείτονος εἶπεν·
 3 δεδόχθαι τεῖ βουλευῖ καὶ τῷ δήμῳ·
 Εὐβουλίδην Καλλιιάδου Ἀθηναῖον πρόξε-
 νον εἶναι τῆς πόλεως Ὀρωπίων καὶ ἐγγό-
 6 νους καὶ αὐτόν καὶ εἶναι αὐτοῖς γῆς καὶ οἰκίας
 ἔγκτησιν καὶ ἰσοτέλειαν καὶ ἀσυλίαν καὶ κατὰ
 γῆν καὶ κατὰ θάλατταν καὶ πολέμου καὶ εἰρήνης
 9 καὶ τὰ ἄλλα πάντα καθάπερ καὶ [τ]οῖς ἄλλοις
 προξένοις καὶ εὐεργέταις γέγραπται.

Ὁ χρόνος τῆς ἱερατείας τοῦ Μολοττοῦ δὲν εἶναι δυνατόν νὰ προσδιοριστῇ παρὰ μόνο σὲ σχέση με ἄλλους ἱερεῖς· ὅπως ἀναλύεται Hyettos 297 σημ. 116, ὁ Μολοττός εἶναι νεότερος τῶν ἱερέων Ἀσώπωνος, Φάνου, Σπινθάρου, Ὀλυμπίχου, καὶ πιθανῶς τοῦ Κτησιφώντος. Ἐπὶ ἱερέως Μολοττοῦ ψηφίστηκαν καὶ τὰ ψηφίσματα 117, 119.

Ὁ Πύθων Καλλιγείτονος εἶναι ἐξέχων πολιτικός τοῦ Ὀρωποῦ. Διετέλεσε ἀφεδριατεύων λίγο πρὸ τοῦ 236 π.Χ. (Feyel, Polybe 48-49) καὶ ταυτίζεται, πιθανῶς, με τὸν συλλογέα Πύθωνα (325 33). Ἡ δραστηριότητά του ἐκτείνεται

στο δεύτερο μισό του 3ου και στις αρχές του 2ου αϊ. π.Χ. Τὸ στέμμα τῆς οἰκογενείας του βλ. **428**. Ὁ Πύθων λέγει ἀκόμη τὰ ψηφίσματα **97, 98, 103, 104, 105, 111, 114, 117, 160, 164, 192, 208**. Ὁ πρόξενος (PA 5321) δὲν εἶναι γνωστός.

117. Ψήφισμα χαραγμένο στὴν ὄψη τοῦ βάθρου τοῦ ἀγάλματος τοῦ Κουρίωνος (**444**), κάτω ἀπὸ τὴν ὑπογραφή τοῦ γλύπτη τῆς πρώτης ἀνάθεσης (**390**). Ὡψ. γρ. 0.008 μεταστ. 0.007 (εἰκ. 55).

B. Λεονάρδος, AE 1891, 119, 54, 1· IG VII 333 (καὶ σ. 744).

- Ἱερέως Μολοττοῦ, Πύθων Καλλιγείτονος εἶπεν· δεδόχθαι τεῖ βουλεῖ καὶ τῷ
 δήμῳ· Μηνόφιλον Ἀσκληπιάδου Κῶιον πρόξενον εἶναι τῆς πόλεως
 3 Ὠρωπίων αὐτὸν καὶ ἐγγόνους καὶ εἶναι αὐτοῖς γῆς καὶ οἰκίας ἔνκτησιν καὶ ἰσο-
 τέλειαν καὶ ἀσυλίαν καὶ ἀσφάλειαν καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν καὶ πο-
 λέμου καὶ εἰρήνης καὶ τᾶλλα πάντα καθάπερ τοῖς ἄλλοις προξένοις καὶ εὐερ-
 6 γέταις γέγραπται.

Γιὰ τὸν ἱερέα καὶ τὸν Πύθωνα βλ. **116**.

118. Λεῖψανα ψηφίσματος χαραγμένου στὴν πρόσθια ὄψη τοῦ βάθρου **119**. Ὡψ. γρ. 0.008 μεταστ. 0.004 (εἰκ. 58).

ἰσοτέ[λειαν καὶ ἀσυλίαν καὶ πολέμου καὶ εἰρήνης καὶ κατὰ γῆν καὶ κα]-
 τὰ θάλατ[ταν καὶ τᾶλλα πάντα ὑπάρχειν αὐτῷ καθάπερ τοῖς ἄλλοις]
 προξένο[ις καὶ εὐεργέταις γέγραπται].

Συμπληρώσεις τοῦ Λεονάρδου (L 366). Βλ. ἐπίσης **119**.

119 (A 451). Βάθρου ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο ἑπτὰ θραύσματα, ἀπὸ τὰ ὅποια τὰ πέντε συναρμόζουν. Τὸ ἕκτο προέρ-
 χεται ἀπὸ τὸ δεξιὸ ἄκρο τοῦ βάθρου καὶ φέρει τὰ τέλη τῶν στίχων, τὸ δὲ ἑβδομο βρισκόταν μεταξύ τους. Στὸ ἕνα
 σώζεται καὶ τὸ κυμάτιο τῆς ἄνω παρυφῆς τοῦ βάθρου, ἐνῶ τὸ θραῦσμα ποὺ τοποθετεῖται δεξιὰ σώζει στὴν ἀριστερῇ
 πλευρὰ τὴν ἀρχὴν τριῶν στίχων τῶν λειψάνων τῆς προξενίας **118**. Ὡψ. γρ. 0.01 μεταστ. 0.005 (εἰκ. 58).

- [Μολ]οσσ[οῦ ἱερέως - - - - -]
 [γεῖ]τον[ος εἶπεν· ἐπειδὴ - - - - -]
 3 [καὶ Σι]ρικά[μων εὖνους καὶ χρήσιμοι]
 [ῶντε]ς δια[τελοῦσιν τῇ τε πόλει]
 [Ὠρωπίω]ν καὶ [ἰδία] παρέχονται χρεῖ]-
 6 [ας τῷ]μ πολ[ιτῶν τοῖς δεομένο]ις
 [καὶ λέ]γοντε[ς καὶ πράττοντες ἄ]ε[ι]
 [τὰ συμ]φέρον[τα, δεδόχθαι τῷ δ]ήμ[ωι].

- 9 [- - -]ν καὶ Σ[ιρικόμων]α Σ[τασ]ίου
 [- - -]ους προ[ξένους] εἶ[ναι τ]ῆς [π]ό-
 [λεως Ὠ]ρωπίων [καὶ αὐτο]ύς [καὶ ἐ]κγό-
 12 [νους καὶ] εἶναι α[ὐτοῖς γῆ]ς [καὶ οἰκ]ίας
 [ἔγκτ]ησιν καὶ ἰσο[τέλεια]ν [καὶ ἀ]συλί-
 [αν κα]ὶ ἀσφάλεια[ν καὶ] πολ[έμο]υ καὶ
 15 [εἰρήνη]ς καὶ κ[ατ]ὰ [γῆν κα]ὶ κα[τὰ θ]άλατ-
 [ταν καὶ τ]ᾶλ[λα πάντα καθ]ά[περ] τοῖς
 [ἄλλοις π]ρο[ξέν]οις [καὶ ε]ὐερ[γέτ]αις.

Ἀποκατάσταση καὶ συμπλήρωση τοῦ Λεονάρδου (L 366), ὁ ὁποῖος λέγει ὅτι σώζονταν ἔνδεκα θραύσματα, ἀπὸ τὰ ὁποῖα τὰ ἑννέα ἐνεπίγραφα. Θεωρεῖ ὅτι τὰ θραύσματα ἀνήκαν σὲ πλατὺ βάθρο καὶ ὅτι ἡ ἀρχὴ τοῦ πρώτου στίχου εἶναι ὅπως στὸ 74, ὅπου τὸ ὄνομα τοῦ ἱερέως προτάσσεται τῆς ιδιότητάς του. Γιὰ τὸ ὄνομα τοῦ λέγοντος προτείνει Πύθων Καλλιγείτ[ονος, στὴ μεταγραφὴ ὅμως, τὴν ὁποία παραθέτω, συμπληρώνει ἀπὸ παραδρομὴ Μείλιχος Ἀρι-στολγείτ]ον[ος. Ἡ ἀποκατάσταση τοῦ πατρωνύμου τοῦ προξένου εἶναι ἐντελῶς ὑποθετικὴ.

Γιὰ τὸν ἱερέα Μολοττὸ βλ. 116.

120. Λεῖψανα ψηφίσματος χαραγμένου στὴν ὄψη τοῦ τριλίθου βάθρου (457), κάτω ἀπὸ τὴν ἀνάθεση. Ὑψ. γρ. 0.009 μεταστ. 0.009 (εἰκ. 66).

B. Λεονάρδος, AE 1892, 39, 68.

[- - - - κ]α[ὶ] ἀ[σ]φάλειαν καὶ [κατὰ γ]ῆν [καὶ κατὰ θά]-
 [λατταν καὶ πολέμου κ]αὶ εἰρήνης καὶ τᾶλλ[α π]άντα [καθάπερ]
 [τοῖς ἄλλοις] προξένους καὶ εὐεργέταις γέγραπται.

Ἡ ἐπιφάνεια τοῦ βάθρου εἶναι τόσο φθαρμένη, ὥστε σήμερα δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἐπιβεβαιωθεῖ ἡ ἀνάγνωση τοῦ Λεονάρδου, πού παραθέτω μὲ τὶς συμπληρώσεις του.

121. Ψήφισμα χαραγμένο στὴν ὄψη ἑλλιποῦς βάθρου (386), ἀνάμεσα στὴν ἀνάθεση καὶ τὴν ὑπογραφή τοῦ γλύπτη. Ὑψ. γρ. 0.007 μεταστ. 0.005 (εἰκ. 34).

IG VII 237.

- Ἀρχοντας ἐν κοινῶι Εὐέργου, ἱερέως δὲ τοῦ Ἀμφιεράου Φανοστράτου, Πολύνικος Πανδά-
 ρου εἶπεν· ἐπειδὴ Ἐργοκλῆς Χαριδάμου εὖνους ὦν διατελεῖ τεῖ πόλει Ὠρωπίων καὶ τῶν
 3 πολιτῶν τοῖς χρεῖαν ἔχο[υ]σιν κ[αὶ] κο[ιν]εῖ κ[αὶ] ἰδί[αι] ἐμ παντὶ καιρῶι τὸ συμφέρον
 πράττει, δεδόχθαι τεῖ βουλεῖ καὶ τῶι δήμῳ· Ἐργοκλῆν Χαριδήμου Χαλκιδέα
 πρόξενον εἶναι τῆς πόλεως Ὠρωπίων καὶ αὐτὸν καὶ ἐκγόνους καὶ εἶναι [αὐ]-

- 6 τοῖς γῆς καὶ οἰκίας ἔνκτησιν καὶ ἰσοτέλειαν καὶ ἀσυλίαν καὶ ἀσφάλ[ει]-
[αν] καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν καὶ πολέμου καὶ εἰρήνης καὶ τᾶλλα πάντα
[κα]θάπερ τοῖς ἄλλοις προξένοις καὶ εὐεργέταις γέγραπται.

1 Ἀμφιαράου Ditt. Τὸ Ι στοῦ ὀνομα τοῦ θεοῦ σφηνώθηκε ἐκ τῶν ὑστέρων || 2 παραλείπει τὸ ὦν ὁ Ditt. || 3 ἔχουσιν
[καὶ κ]οι[ν]εῖ κ[αί] ἰδία Ditt.· συμφέρον Ditt. || 4 Ἐργοκλέα Ditt. || 5 α[ὕ]- Ditt. || 6 ὁ Ditt. παραλείπει τὶς λέξεις
καὶ ἀσυλίαν στὴ μεταγραφῇ.

Ὁ ἱερεὺς τοῦ Ἀμφιαράου Φανόστρατος ἴσως εἶναι γιὸς τοῦ Ὠρωπίου βοιωτάρχου Λυσάνδρου Φανοστράτου
(21). Γιὰ τὸν Πολύνικο βλ. 60.

122. Ψήφισμα χαραγμένο στὴν ὀψη ἐλλιποῦς βάθρου (386), τελευταῖο στὴ σειρὰ. Ὑψ. γρ. 0.008 μεταστ. 0.006
(εἰκ. 34).

IG VII 240.

- Ἀρχοντος ἐν κοινῷ Εὐέργου, ἱερέως τοῦ Ἀμφιεράου Φανοστράτου, Πολύνικος Πανδάρου εἶπε[ν]·
ἐπειδὴ Καλλίας εὖνους ὦν διατελεῖ τεῖ πόλει Ὠρωπίων καὶ τῶν πολιτῶν τοῖς χρεῖαν ἔχουσιν
3 [ἐ]ν παντὶ καιρῷ τὸ συμφέρον πράττει, δεδόχθαι τεῖ βουλεῖ καὶ τῷ δήμῳ· Καλλίαν Θεώρου Καρύστιον
πρόξε[νον]
εἶναι τῆς πόλεως Ὠρωπίων αὐτὸν καὶ ἐγγόνους καὶ εἶναι αὐτοῖς γῆς καὶ οἰκίας ἔνκτησιν καὶ ἰσοτέλειαν καὶ
ἀσυλίαν καὶ ἀσφάλειαν καὶ πολέμου καὶ εἰρήνης καὶ κατὰ γῆν καὶ (κα)τὰ θάλατταν καὶ τᾶλλα πάντα
καθ[ά]-
6 περ τοῖς ἄλλοις προξένοις καὶ εὐεργέταις γέγραπται.

1 ἄρχοντος· τὸ Τ εἶναι χαραγμένο στὴ θέση ἄλλου γράμματος, ἴσως Ε· Ἀμφιαράου Ditt. || 3 ἐμ] Ditt.· συμφέρον
Ditt. || 4 Ὠρωπίων καὶ αὐτὸν Ditt. || 5 ΚΑΙΤΑΘΑΛΑΤΤΑΝ.

Γιὰ τὸν ἱερέα τοῦ Ἀμφιαράου βλ. 121· γιὰ τὸν Πολύνικο 60. Ὁ πρόξενος Καλλίας εἶναι ἀδελφὸς τῶν ἐπίσης
προξένων τῶν Ὠρωπίων Ἀλεξίνου καὶ Στιβάνδρου, ποὺ τιμήθηκαν μὲ τὸ ψήφισμα 189.

123. Ψήφισμα χαραγμένο στὴ δεξιὰ πλευρὰ ἐλλιποῦς βάθρου (386), πρῶτο στὴ σειρὰ. Ὑψ. γρ. 0.007 μεταστ.
0.005 (εἰκ. 34, πίν. 10).

IG VII 241.

- Ἰ ε ρ [έ ω ς - - -] ο υ·
Ἡράκων Κρατ[ί]ππου εἶπεν· ἐπ]ειδὴ συμβαίνει Σωσίστρα-
3 τον Θεοφίλου Ἀθηναῖον εὖνους εἶναι τεῖ πόλει Ὠρω-
πίων καὶ τῷ[ν] πολιτῶν τοῖς χρεῖαν ἔχουσιν ἐμ παν-
τὶ καιρῷ τὸ συμφέρον πράττειν, δεδόχθαι τεῖ βου-
6 λεῖ καὶ τῷ δήμῳ· Σωσίστρατον πρόξενον εἶναι τῆς
πόλεως Ὠρωπίων αὐτὸν καὶ ἐγγόνους κα[ί]

- εἶναι αὐτοῖς γῆς καὶ οἰκίας ἔνκτησιν καὶ
 9 ἰσοτέλειαν καὶ ἀσφάλειαν καὶ ἀσυλίαν
 καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν καὶ
 πολέμου καὶ εἰρήνης καὶ τᾶλλα πάν-
 12 [τα] καθάπερ τοῖς ἄλλοις προξένοις
 [κ]αὶ εὐεργέταις γέγραπται.

Σώζεται ἀπὸ τὸ βάθρο θραῦσμα ποὺ συμπληρώνει τὸ ψήφισμα στὸ δεξιὸ μέρος του || 1 Ὁ Λεονάρδος (L 14) προτείνει, μὲ ἐπιφύλαξη, τὴ συμπλήρωση τοῦ πρώτου στίχου ἱερ[έως ̣̣̣ (=Διοδώρ;)ου. Ὁ στίχος παραλείπεται ἀπὸ τὸν Ditt. || 2-6 τὰ γράμματα τῶν στίχων εἶναι πυκνότερα χαραγμένα καὶ πιὸ βαθιά, τὸ Α μάλιστα ἔχει τὴν ὀριζόντια κεραία τεθλασμένη, ἡ ὁποία στοὺς ὑπόλοιπους στίχους εἶναι εὐθεία· τὸ Ν ἔχει τὴ δεξιὰ κάθετη κεραία βραχύτερη καὶ στοὺς λοιποὺς στίχους ἰσοῦσέ || 12 καθάπερ καὶ ὁ Ditt. στὴ μεταγραφή.

Ὁ Ἡράκων λέγει καὶ τὸ ἐπόμενο ψήφισμα. Ὁ πρόξενος Σωσίστρατος Θεοφίλου Ἀθηναῖος (PA 13285· Στεφανῆς 2357) ἀναφέρεται ὡς παῖς χορευτῆς, ἀγωνισάμενος τὸν ἀγῶνα τῶν Σωτηρίων (Collitz-Bechtel, *SGDI* 2565 25), ὅταν ἄρχων ἦταν ὁ Νικόδαμος, τὸ 254/3 (;) π.Χ. (G. Daux, *Chronologie delphique* (1943) 38· βλ. καὶ Feyel, *Polybe* 43).

124. Ψήφισμα χαραγμένο στὴ δεξιὰ πλευρὰ ἐλλιποῦς βάθρου (386), δεῦτερο στὴ σειρὰ. Ὡψ. γρ. 0.008 μεταστ. 0.007 (εἰκ. 34, πίν. 10).

IG VII 242.

- [Ἡρ]άκων Κρατίππου εἶπεν· ἐπειδὴ Ἀριστόνους εὐ-
 νους ὦν διατελεῖ τεῖ πόλει Ὀρωπίων καὶ τῶν πολι-
 3 τῶν τοῖς χρεῖαν ἔχουσιν ἐν παντὶ καιρῷ τὸ συμφέρον
 πράττει, δεδόχθαι τεῖ βουλεῖ καὶ τῷ δήμῳ Ἀρ[ι]στόνουν
 Ἀρίστωνος Καρύστιον πρόξενον εἶναι τῆς πόλεως Ὀρωπίων
 6 αὐτὸν καὶ ἐκγόνους καὶ εἶναι αὐτοῖς γῆς καὶ οἰκίας ἔγ-
 κτησιν καὶ ἰσοτέλειαν καὶ ἀσυλίαν καὶ ἀσφάλειαν
 καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν καὶ πολέμου καὶ εἰρή-
 9 νης καὶ τᾶλλα πάντα καθάπερ τοῖς ἄλλοις προξένοις καὶ
 εὐεργέταις γέγραπται.

Σώζεται ἀπὸ τὸ βάθρο θραῦσμα ποὺ συμπληρώνει τὸ ψήφισμα στὸ δεξιὸ μέρος του || 1 Ἀρίστ[ων εὐ] Ditt. || 4 Ἀρ[ίστωνα] Ditt. || 5-6 πόλεω[ς καὶ] | αὐτὸν Ditt. || 5 πρόξενον, 9 προξένοις· τὸ πρῶτο Ο τῶν λέξεων εἶναι σχεδὸν σφηνωμένο ἀνάμεσα στὸ Ρ καὶ τὸ Ζ. Πρβ. 49, 91.

125. Ψήφισμα χαραγμένο στὴν ἀριστερὴ πλευρὰ τοῦ βάθρου τοῦ ἀγάλματος τοῦ Δάσωνος (372), δεῦτερο στὴ σειρὰ. Ὡψ. γρ. 0.008 μεταστ. 0.007 (εἰκ. 28, πίν. 8).

Μ. Μιτσός, *AE* 1952, 174, 8, εἰκ. 6· (SEG 15, 270).

- Ἄρχοντος ἐν κοινῷ Βοιωτῶν Ἱππάρ-
 χου, ἱερέως δὲ τοῦ Ἀμφιαράου Δημο-
 3 στράτου, ὃ Ἀριστόνους Νεανδρίδου
 εἶπεν· ἐπειδὴ Ἀντικράτης εὖνους
 ὦν διατελεῖ τῇ πόλει Ὀρωπίων
 6 καὶ τῶν πολιτῶν τοῖς δεομένοις ἐμ-
 παντὶ καιρῷ παρέχεται χρείας, δεδό-
 χθαι τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ· Ἀντι-
 9 κράτην ὃ Τίμωνος ὃ Λυσιμαχέα
 πρόξενον εἶναι τῆς πόλεως Ὀρωπί-
 ων αὐτὸν καὶ ἐκγόνους καὶ εἶναι αὐ-
 12 τῷ γῆς καὶ οἰκίας ἔνκτησιν καὶ ἰσο-
 τέλειαν καὶ ἀσυλίαν καὶ κατὰ γῆν
 καὶ κατὰ θάλατταν καὶ τὰ ἄλλα πάν-
 15 τα καθάπερ τοῖς ἄλλοις προξένοις
 καὶ εὐεργέταις.

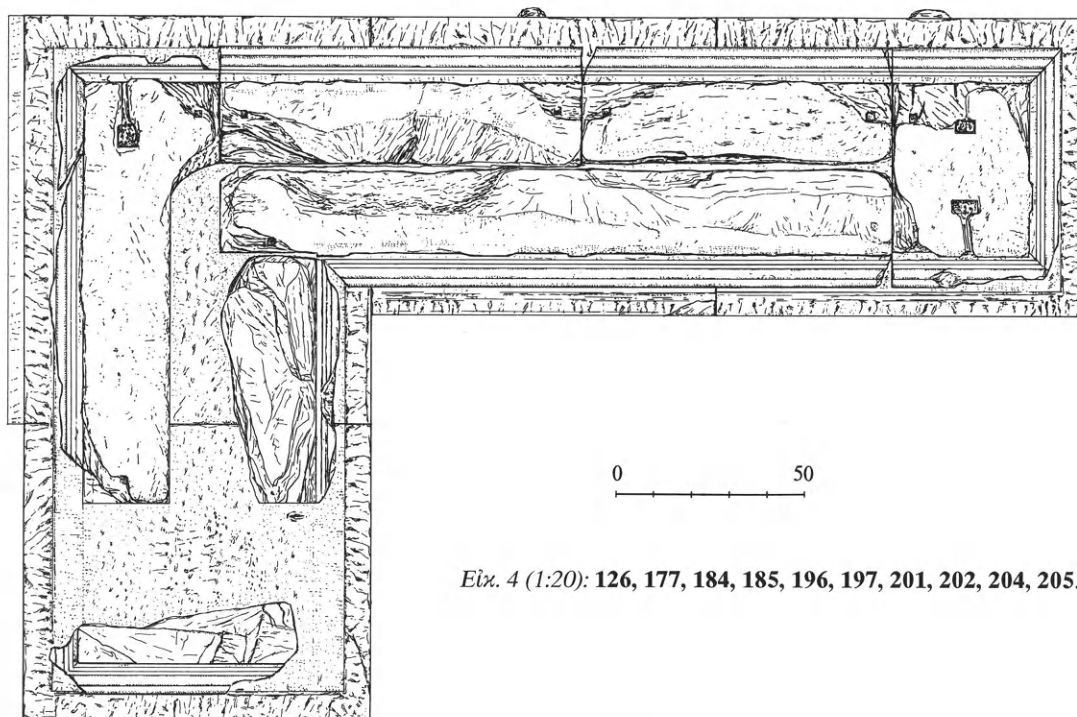
3 ὁ χαρακτής, ἀπὸ παραδρομῆς, χάραξε ΝΕΑΝΔΡΟΥ καὶ διόρθωσε σὲ ΝΕΑΝΔΡΙΔΟΥ· Μενάνδρου Μιτσός.

Ὁ ἱερεὺς Δημόστρατος χρονολογεῖ καὶ τὰ ψηφίσματα **126, 127**· ἴσως εἶναι ὁ Δημόστρατος Εὐδήμου (**178**). Ὁ Ἀριστόνους Νεανδρίδου εἶναι ἀδελφὸς τοῦ Νεάνδρου (**175**).

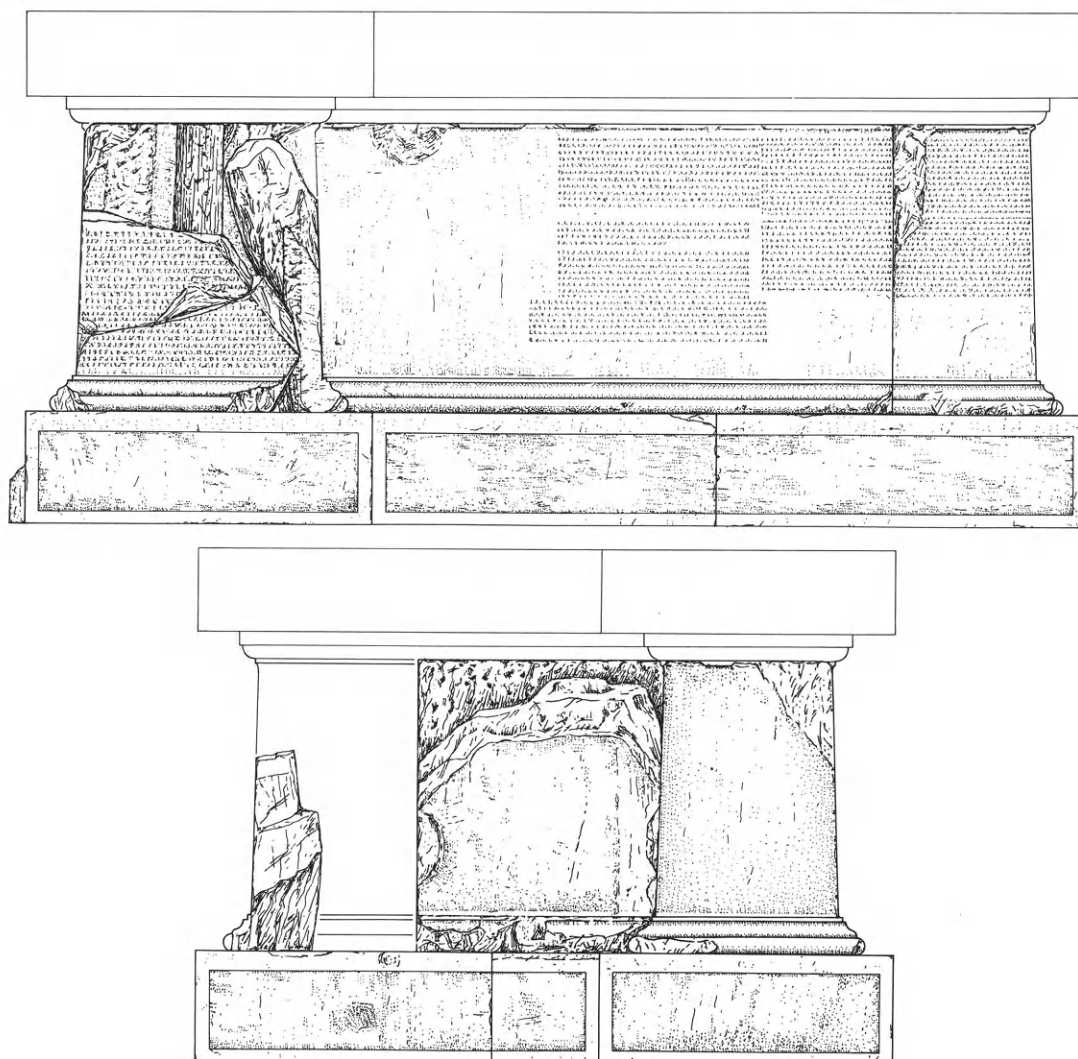
126. Βάθρο ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο, μὲ δύο σκέλη κάθετα μεταξύ τους ποὺ σχηματίζουν Γ. Μῆκος στὸ ὑπόβαθρο καὶ τοὺς ὀρθοστάτες ἀντιστοιχῶς: πρόσθια στενὴ πλευρὰ 0.915, 0.65· πρόσθια μακρὰ πλευρὰ 1.888, 1.885· δεξιὰ πλευρὰ μακροῦ σκέλους 0.775, 0.52· ὀπίσθια πλευρὰ, ἡ ὁποία δίνει καὶ τὸ ὅλικό μῆκος τοῦ βάθρου, 2.724, 2.530· ἀριστερὴ πλευρὰ 1.84, 1.56. Ὑψος τοῦ ὑποβάθρου 0.283, τοῦ κυρίως βάθρου 0.756. Τὸ ὑπόβαθρο εἶναι ἀκόσμητο, ἐνῶ τὸ κυρίως βάθρο κάτω ἔχει σπείρα καὶ κυρτόκοιλο κυμάτιο, καὶ ἐπάνω καταλήγει σὲ μικρὸν ἄβακα. Τὸ ἐπίκρανο, ποὺ δὲν σώζεται, θὰ εἶχε στὸ κάτω μέρος τοῦ κυμάτιο. Στὴ στενὴ ἐπιφάνεια τοῦ βάθρου εἶναι χαραγμένα μὲ τὴ σειρὰ τὰ ψηφίσματα **204, 205**. Στὴ μακρὰ πλευρὰ εἶναι χαραγμένα ὁκτώ ψηφίσματα σὲ τρεῖς στῆλες, στὴν πρώτη ἀπὸ ἀριστερὰ τὰ **196, 197, 201, 202**, στὴ δεύτερη, τὴ μεσαία, τὰ **184 καὶ 185**, στὴν τρίτη τὰ **126, 177**. Ὑψ. γρ. 0.006 μεταστ. 0.005 (εἰκ. 4).

Β. Λεονάρδος, *AE* 1889, 21, 29, 7· *IG VII* 295 (καὶ σ. 744).

- [Ἄρχοντος ἐ]ν κοινῷ Βοιωτῶν Ἱππάρχου, ἐπὶ δὲ πό-
 [λεως Ἑρμο]δώρου, ἱερέως δὲ τοῦ Ἀμφιαράου
 3 [Δημοστρά]του, ὃν Ἀρίστιππος Θεοξένου εἶπεν·
 [ἐπειδὴ Νικ]όμαχος εὖνους ὦν διατελεῖ τεῖ

Εἰκ. 4 (1:20): 126, 177, 184, 185, 196, 197, 201, 202, 204, 205.

- [πόλει Ὠρωπ]ίων καὶ τῶν πολιτῶν τοῖς χρεῖαν
 6 [ἔχουσιν ἐν] παντὶ καιρῷ τὸ συμφέρον πράττει,
 [δεδοχθαι τε]ῖ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ· Νικόμαχον
 [- - - - Μα]κεδόνα ἐκ Θετταλονίκης πρόξενον
 9 [εἶναι τῆς π]όλεως Ὠρωπίων αὐτὸν καὶ ἐκγό-
 [νους καὶ εἶν]αι αὐτῷ γῆς καὶ οἰκίας ἔνκτησιν
 [καὶ ἀσφάλε]ιαν καὶ ἀσυλίαν καὶ πολέμου καὶ εἰ-
 12 [ρήνης καὶ κ]ατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν καὶ τὰ ἄλ-
 [λα πάντα ὑ]πάρχειν αὐτῷ καθάπερ καὶ τοῖς ἄλ-
 [λοις προξέ]νοισ καὶ εὐεργέταις γέγραπται.

Συμπληρώσεις τοῦ Λεονάρδου (οἱ ἴδιες καὶ τοῦ Ditt.) || 6 ἐμ] Ditt. || 7 τῇ(:)]ι L || 11 ἰσοτέλε]ιαν L, ἀσφά]λ(ε)ιαν Ditt. Στὸ βάθρο δὲν διακρίνονται ἴχνη τοῦ Λ.

Γιὰ τὸν ἱερέα βλ. 125. Ὁ ἄρχων τῆς πόλεως ἀναφέρεται καὶ στὸ 127· ἴσως εἶναι ὁ Ἑρμόδωρος Ἑρμοκράτου ποὺ λέγει τὸ 165.

127. Ψήφισμα χαραγμένο στὴν ὄψη τοῦ βάθρου τοῦ ἀγάλματος τοῦ Φιλοναύτου (429), δεύτερο κάτω ἀπὸ τὴν ἀναθηματικὴ ἐπιγραφή. Ὡψ. γρ. 0.006 μεταστ. 0.005 (εἰκ. 50, πίν. 57).

Preller, *Berichte* 1852, 158, 5· K. Πιττάκης, *Ἐφημερίς* 1853, 790, 1311· Rangabé 253, 679· C. T. Newton, *Transactions* 5 (1856) 111· IG VII 261.

- Ἄρχοντος ἐν κοινῷ Βοιωτῶν Ἰππάρχου, ἐπὶ δὲ πόλεως Ἑρμοδώρου,
ἰερέως δὲ τοῦ Ἀμφιράου Δημοστράτου,
 3 [Κα]λλιγείτων Ἀριστάνδρου εἶπεν· ἐπειδὴ Φᾶνος καὶ Κλεόξενος
εὖνους ὄντες διατελοῦσι τῇ πόλει Ὠρωπίων καὶ τῶν πολιτῶν
τοῖς χρεῖαν ἔχουσιν ἐμ παντὶ καιρῷ τὸ συμφέρον πράττουσιν,
 6 δεδοχθαι τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ· Φᾶνον καὶ Κλεόξενον Ἀγασι-
κλέους Χαλκιδεῖς προξένους εἶναι τῆς πόλεως Ὠρωπίων αὐ-
τοὺς καὶ ἐκγόνους καὶ εἶναι αὐτοῖς γῆς καὶ οἰκίας ἔνκτησιν καὶ ἰ-
 9 σοτέλειαν καὶ ἀσυλίαν καὶ ἀσφάλειαν καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θά-
λατταν καὶ πολέμου ὄντος καὶ εἰρήνης καὶ τὰ ἄλλα πάντα ὅσα καὶ
τοῖς ἄλλοις προξένοις καὶ εὐεργέταις τῆς πόλεως Ὠρωπίων γέγραπται.

Ἀπὸ τὸ ψήφισμα σώζεται σήμερα μόνο τὸ δεξιὸ μισό (βλ. 82). Τὸ μέρος ποὺ λείπει συμπληρώνεται ἀπὸ τίς πρῶτες δημοσιεύσεις. Οἱ Preller, Πιττάκης καὶ Newton παρέχουν σχεδὸν πλήρως τὸ κείμενο· ὁ Ραγκαβῆς βασιίζεται, ὅπως καὶ γιὰ τὸ ψήφισμα 82, σὲ ἀντίγραφα τοῦ Preller καὶ τοῦ Newton (257).

1 Ἑρμοδώρου Prell. (ἀργότερα, *Berichte* 1854, 206, 5, δίνει ἀπὸ τὸν Πιττάκη τὸν ὀρθὸν τύπο τοῦ ὀνόματος) || 3 [Κα]λλιγείτων Πιττ.· Φανὸς Prell., αἰτιολογεῖ τὸν τονισμό (159 σημ. 25), τὸν διορθώνει ὁμως ἀργότερα *Berichte*

1854, 206, 5 || 5 ἐν Πιττ. || 6 Ἀγασεικλέους Newt. || 7 Ὠρωπίων καὶ Πιττ. || 8 ἔγκτησιν Πιττ. (στὴ μεταγραφῇ), Newt. || 9 [ἰ]σοτέλειαν Newt. (δὲν διέκρινε τὸ ἀρχικὸ ἰῶτα στὸν προηγούμενο στίχο) || 10 τᾶλλα Prell., Πιττ., Rang.

Γιὰ τὸν ἱερέα βλ. **125**· γιὰ τὸν ἄρχοντα τῆς πόλεως **126**· γιὰ τὸν Καλλιγείτονα **82**.

128. Ψήφισμα χαραγμένο στὴν ὄψη τοῦ βάθρου τοῦ ἀγάλματος τοῦ Ἰσαυρικοῦ (**445**), τελευταῖο κάτω ἀπὸ τὴν ἀναθηματικὴ ἐπιγραφή. Ὑψ. γρ. 0.006 μεταστ. 0.005 (εἰκ. 56).

IG VII 245.

- Ἀρχοντας ἐν τῷ κοινῷ Πρωτομάχου, ἱερέω(ς) δὲ τοῦ Ἀμφιαράου Ἀριστίππου, Ἀντίπατρος
 Ἀρχιλόχου εἶπεν· ἐπειδὴ Ζένων εὐνους ὦν διατελεῖ τῇ τε πόλει καὶ τοῖς δεομένοις ἀεὶ
 3 τῶν πολ|||ιτῶν παρέχεται χρεῖας ἐν παντὶ καιρῷ, δεδόχθαι τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ· Ζένωνα
 Πασιξένου Χερσονησίτην πρόξενον εἶναι τῆς πόλεως Ὠρωπίων καὶ αὐτὸν καὶ ἐγγόνους
 καὶ εἶναι αὐτῷ γῆς καὶ οἰκίας ἔγκτησιν καὶ ἰσοτέλειαν καὶ ἀσυλίαν καὶ ἀσφάλειαν καὶ κα-
 6 τὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν καὶ πολέμου καὶ εἰρήνης οὔσης καὶ τὰ ἄλλα πάντα ὑπάρχειν
 αὐτῷ καθάπερ καὶ τοῖς ἄλλοις προσένοις τῆς πόλεως γέγραπται.

1 ΙΕΡΕΩ· ἱερέως Ditt. || 2 τῇ πόλει Ditt. || 3 ΠΟΛΕΙΤΩΝ ἦταν χαραγμένο καὶ διορθώθηκε || 7 ὁ Ditt. παραλείπει τὸ καὶ τοῦ στίχου στὴ μεταγραφῇ.

Ὁ ἱερεὺς εἶναι, πιθανῶς, ὁ Ἀρίστιππος Θεοξένου, ποὺ λέγει τὸ ψήφισμα **126** ὅταν ἄρχων τοῦ Κοινοῦ ἦταν ὁ Ἰππαρχος. Ὁ Ἀντίπατρος Ἀρχιλόχου (**71-73**) εἶναι ἀδελφὸς τοῦ ἱερέως τοῦ Ἀμφιαράου Θεοδώρου (**71, 72, 424**) καὶ χορηγὸς στὶς ἐορτὲς τῆς Ἀλίας Νύμφης (**514**). Γιὰ τὴν οἰκογένειά του βλ. **424**.

129. Ψήφισμα χαραγμένο στὴν ἀριστερὴ πλευρὰ τοῦ βάθρου τοῦ ἀγάλματος τῆς βασίλισσας Ἀρσινόης (**427**). Ὑψ. γρ. 0.01 μεταστ. 0.007 (εἰκ. 48).

B. Λεονάρδος, AE 1891, 117, 53, 2· IG VII 299 (καὶ σ. 744 ὅπου οἱ τρεῖς πρῶτοι στίχοι κατὰ τὴν ἀνάγνωση τοῦ Λεονάρδου).

- Ἀρχοντας ἐν κοινῷ Βοιωτῶν Ν[ικ]ασαρέτου, ἐπὶ πόλεως δὲ
 Μητροδώρου, ἱερέως τοῦ Ἀμφιαράου Φαινίου, μηνὸς ἀλαλκο-
 3 μενείου, Ἀσωπος Δέρκωνος εἶπεν· προβεβουλευμένον
 αὐτῷ εἶναι πρὸς τὸν δῆμον· ἐπειδὴ Ῥόδων εὐνους ὦν
 διατελεῖ τῇ τε πόλει κοινῇ καὶ ἰδίαι τοῖς δεομένοις
 6 τῶν πολιτῶν παρέχεται χρεῖας ἐμ παντὶ καιρῷ,
 δεδόχθαι τεῖ βουλεῖ καὶ τῷ δήμῳ· Ῥόδωνα Ῥοδοκλέ-
 ους Ἀθηναῖον πρόξενον εἶναι καὶ εὐεργέτην τῆς
 9 πόλεως Ὠρωπίων αὐτὸν καὶ ἐγγόνους καὶ εἶναι αὐτοῖς
 γῆς καὶ οἰκίας ἔγκτησιν καὶ ἀσφάλειαν καὶ ἀσυλίαν
 καὶ κ[α]τὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν καὶ πολέμου

- 12 ὄντος καὶ εἰρήνης καὶ τὰ ἄλλα πάντα ὑπάρχειν
αὐτοῖς καθάπερ καὶ τοῖς ἄλλοις προξένοις καὶ εὐερ-
γέταις γέγραπται.

1 ὁ Ditt. παραλείπει τὴ λέξη Βοιωτῶν στὴ μεταγραφὴ [Μν:]α[σ:]αρέτου συμπληρώνει ὁ Λεονάρδος, ἀργότερα ὁμως, *AE* 1919, 55β (SEG 1, 123), δίνει τὴν ὀρθὴ ἀνάγνωση τοῦ ὀνόματος: [Ἡρ]α[κ]λείτου Ditt. || 2 ὁ Ditt. παραλείπει τὸ ὄνομα τοῦ ἱερέως στὸ πανομοιότυπο καὶ τὴ μεταγραφὴ || 3 Δρῶπος Δεξίωνος Ditt. || 5 κοινεῖ καὶ ἰδίαι· καὶ αἰ καὶ ἰδίαι Ditt. || 11 κατὰ γῆν Ditt.

Ὁ πρόξενος (*PA* 12540) δὲν εἶναι γνωστός.

130. Ψήφισμα χαραγμένο στὴ δεξιὰ πλευρὰ τοῦ βάθρου τοῦ ἀγάλματος τοῦ Δάσωνος (372). Ὑψ. γρ. 0.007 μεταστ. 0.005 (εἰκ. 28).

- Ἄρχοντος ἐν κοινῶι Δί[ω]νος, ἱερέως τοῦ Ἀμφιε[ά]ου Ἀθηνόδωρου,
[μη]νὸ[ς] ὁ[μ]ολω[ῖ]ου, ὃν Νίκιππος Γοργίωνος εἶπεν· ἐπειδὴ Ἡράκλειτο[ς]
3 εὖνους ὦν διατελεῖ τεῖ πόλει Ὀρωπίων, δεδόχθαι τεῖ βουλευῖ καὶ τῶ[ι]
δήμῳ· Ἡράκλειτον Ἀρτεμιδώρου Μακεδόνα ἐκ Πέλλης πρόξενον ε[ἶ]-
ναι τῆς πόλεως Ὀρωπίων αὐτὸν καὶ ἐ[κ]γόνους καὶ εἶναι αὐτοῖς γῆς
6 καὶ οἰκίας ἔνκτησιν καὶ ἰσοτέλειαν καὶ ἀσυλίαν καὶ ἀσφάλειαν καὶ κα-
τὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν καὶ πολέμου καὶ εἰρήνης καὶ τᾶλλα πάντ[α]
[κ]αθάπερ τοῖς ἄλλοις προξένοις καὶ εὐεργέταις γέγραπται.

Στὴν ὄψη τοῦ βάθρου εἶναι χαραγμένο τὸ ψήφισμα **81** καὶ στὴν ἀριστερὴ πλευρὰ τὰ ψηφίσματα **83, 125**, ἀπὸ τὰ ὅποια τὸ δεύτερο (τῆς ἀριστερῆς πλευρᾶς) χρονολογεῖται στὴ χρονία τοῦ ἀρχοντος τοῦ Κοινοῦ Ἰππάρχου. Τὸ ψήφισμα τῆς δεξιᾶς πλευρᾶς δὲν μνημονεύει ὁ πρῶτος ἐκδότης τοῦ βάθρου Μισός (*AE* 1952, 173, 5-8).

Ὁ ἱερεὺς τοῦ Ἀμφιαράου Ἀθηνόδωρος μνημονεύεται καὶ στὰ ψηφίσματα **131, 132**. Ἴσως εἶναι ὁ Ἀθηνόδωρος Μνασικῶντος, ὁ μάρτυρας στὴν ἀπελευθέρωση **329**, πού χρονολογεῖται στὸ πρῶτο μισὸ τοῦ 3ου αἰ. π.Χ. Ἄν ἡ ταύτιση αὐτὴ εἶναι σωστή, ὁ Ἀθηνόδωρος θὰ ἔγινε ἱερεὺς σὲ πολὺ προχωρημένη ἡλικία.

Ὁ Νίκιππος Γοργίωνος εἶναι, ἴσως, ὁ ἱερεὺς Νίκιππος (**172**), γιὸς τοῦ Γοργίωνος Γοργίππου (**148, 163**).

131. Ψήφισμα χαραγμένο στὴν ὄψη τοῦ βάθρου τοῦ ἀγάλματος τοῦ Μεγακλείδου (**404**), δεύτερο κάτω ἀπὸ τὴν ἀνάθεση. Ὑψ. γρ. 0.006 μεταστ. 0.005 (εἰκ. 39).

Β. Λεονάρδος, *AE* 1892, 45, 75.

- [ἰ]ερέως Ἀθηνόδωρου, μηνὸς ὁμολωῖου, Πίργης Ἀρχιππίδου εἶπεν· ἐπειδὴ Δημήτριος εὖνους ἐστὶ κοινεῖ τε
τεῖ πόλει Ὀρωπίων καὶ ἰδίαι τοῖς χρεῖαν ἔχουσιν τῶν πολιτῶν διατελεῖ βοηθῶν καὶ λέγων καὶ πράττων
ὑπὲρ αὐτῶ[ν]
3 ἐν παντὶ καιρῶι τὰ συμφέροντα, δεδόχθαι τεῖ βουλευῖ καὶ τῶι δήμῳ· Δημήτριον Οὐλιάδου Βαργυλιήτην
πρόξενον

εἶνα(ι) τῆς πόλεως Ὠρωπίων αὐτὸν καὶ ἐγγόνους καὶ εἶναι αὐτοῖς γῆς καὶ οἰκίας ἔνκτησιν καὶ ἰσοτέλειαν καὶ ἀσυλίαν καὶ ἀσφάλειαν καὶ πολέμου καὶ εἰρήνης καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν καὶ ἄλλα πάντα
6 [καθά]περ τοῖς ἄλλοις προξένοις καὶ εὐεργέταις.

1 «Ἐν τῷ ΕΠΕΙΔΗΔΗΜΗΤΡΙΟΣ εἶχε παραλειφθῇ τὸ ἕτερον ΔΗ, διωρθώθη δὲ τὸ ΗΜΗ εἰς ΗΔΗΜΗ. Ὡσαύτως ἐν λέξει ΚΟΙΝΕΙ παραλειφθέντος πρὶν τοῦ πρώτου Ι, τὸ Ν μετεβλήθη εἰς ΙΝ» L || 4 «μεταξὺ τοῦ ΕΙΝΑ καὶ τοῦ ΤΗΣ δὲν διακρίνεται Ι» L.

Γιὰ τὸν ἱερέα Ἀθηνόδωρο καὶ τὸν χρόνον τῆς ἱερατείας του βλ. **130**. Ὁ Πίργης, ὁ ὁποῖος λέγει καὶ τὰ ψηφίσματα **134**, **136**, διετέλεσε ἱερεὺς τοῦ Ἀμφιαράου ὅταν ἄρχων τοῦ Κοινοῦ ἦταν ὁ Ἀριστόμαχος (**152**). Ὁ Πίργης λέγει ἐπίσης τὸ ψήφισμα γιὰ τὴν ἐπισκευὴ τῶν ἀργυρωμάτων τοῦ θεοῦ (**324**). Πατέρας του εἶναι ὁ Ἀρχιππίδης (**325** 23), γιοῖ του ὁ Ἀριστομήδης (**180**) καὶ ὁ Διονυσόδωρος (**326** 8).

132. Ψήφισμα χαραγμένο στὴν ὄψη τοῦ βάθρου τοῦ ἀγάλματος τοῦ Λέντλου (**446**), τέταρτο κάτω ἀπὸ τὴν ἀνάθεση. Ὑψ. γρ. 0.006 μεταστ. 0.005 (εἰκ. 57).

B. Λεονάρδος, *AE* 1885, 103, 4· *IG VII* 316· (Michel, *Recueil* 210).

Ἱερέως Ἀθηνοδώρου, μηνὸς ἀλαλκομενείου, Διονυσόδωρος Σίμου εἰ[ῖπε]ν·
ἐπειδὴ Φίλιππος Ἀλκιμάχου Μακεδὼν εὖνους ἐστὶ κοινεῖ τε τεῖ πό[λ]ει
3 Ὠρωπίων καὶ ἰδίαι τοῖς χρεῖαν ἔχουσι τῶν πολιτῶν διατελεῖ βοηθῶ[ν καὶ λέγ]ων
καὶ πράττων ὑπὲρ αὐτῶν ἐν παντὶ καιρῷ τ[ὰ συμφ]έροντα, δεδόχ[θαι τ]εῖ βουλευῖ
καὶ τῷ δήμῳ· Φίλιππον Ἀλκιμάχου Μακε[δόν]α αὐτὸν καὶ ἐγγόνους προξένους
6 εἶναι καὶ εὐεργέτας τῆς πόλεως Ὠρωπίων κ[αί] εἶναι αὐτοῖς γῆς καὶ οἰκίας ἔνκτησ-
ιν καὶ ἀσφάλειαν καὶ ἀσυλίαν καὶ κατὰ γῆν καὶ κα[τ]ὰ θάλατταν καθάπερ τοῖς ἄλλοις
προξένοις καὶ εὐεργέταις, ἀναγράψαι δὲ τόδε τὸ ψήφισμα ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ Ἀμφιαρά-
9 ου ἐν τόπῳ ὡς καλλίστῳ.

1 εἰ[πεν] L, Ditt. || 3 βοηθῶ[ν, λέ]γων Ditt.

Γιὰ τὸν Ἀθηνόδωρο βλ. **130**. Ὁ Διονυσόδωρος εἶναι ἀδελφὸς τοῦ Ἀντιμάχου ὁ ὁποῖος λέγει τὰ ψηφίσματα **87**, **88**, καὶ εἶναι ἴσως ὁ ἀναθέτης στὸν κατάλογο **324** 76. Γιὰ τὴν οἰκογένειά του βλ. **441**.

133. Ψήφισμα χαραγμένο στὴν ὄψη τοῦ βάθρου τοῦ ἀγάλματος τοῦ Λέντλου (**446**), τελευταῖο στὴ σειρὰ. Ὑψ. γρ. 0.006 μεταστ. 0.005 (εἰκ. 57).

IG VII 317.

Μητρόδωρος Ἑρμωνος εἶπεν· ἐπειδὴ Διόδωρος εὖνους ὦν διατελεῖ τῇ τε πόλει καὶ τῷ[ν]
πολιτῶν ἀεὶ τοῖς δεομένοις παρέχεται χρεῖας ἐμ παντὶ καιρῷ, δεδόχθαι τῇ βουλευῖ καὶ τῷ δή-
3 μῳ· Διόδωρον Ἀρτεμιδώρου Ἀθηναῖον πρόξενον εἶναι τῆς πόλεως Ὠρωπίων καὶ αὐτὸν καὶ ἐγγόνους
[κ]αὶ εἶναι αὐτῷ γῆς καὶ οἰκίας ἔγκτησιν καὶ ἰσοτέλειαν καὶ ἀσυλίαν καὶ ἀσφάλειαν καὶ πολέμου καὶ
[εἰρ]ήνης οὕσης καὶ τὰ ἄλλα πάντα ὑπάρχειν αὐτῷ καθάπερ καὶ τοῖς ἄλλοις προξένοις καὶ
6 [ε]ὐεργέταις τῆς πόλεως.

4 ἔνκτησιν Ditt.

Μητροδόωρος ὀνομάζεται ὁ ἄρχων τῆς πόλεως ὅταν ἄρχων τοῦ Κοινοῦ ἦταν ὁ Νικασάρετος (129). Ὁ πρόξενος (PA 3924) δὲν εἶναι γνωστός.

134 (A 336). Στήλη ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο μὲ ἀέτωμα, ὕψ. 1.02 πλ. 0.37 πᾶχ. 0.09. °Υψ. γρ. 0.007 μεταστ. 0.005. «Ἡύρεθη πρᾶνῆς ὀπισθεν (βορροᾶθεν) τοῦ μνημείου Λέντλον» L 93.

Μ. Μιτσός, AE 1952, 177, 10· (SEG 15, 272· πρβ. *Bull. Épigr.* 1956, 121)· Τὸ Ἀμφιάρειον 9, 4 (ἀνακοίνωση ἀναγνώσεων τοῦ Λεονάρδου· πρβ. Μιτσό, AE 1967, Χρονικά 14 καὶ *Bull. Épigr.* 1968, 281· *Bull. Épigr.* 1970, 297).

Ἐπὶ ἱερέως Ἀριστάνδρου, ἀλαλκομεν[εῖ]-
ου, Πίργης Ἀρχιππίδου εἶπεν· ἐπειδὴ Πύ[λ]-
3 λος εὖνους ὦν διατελεῖ τεῖ πόλει Ὄρω-
πίων καὶ τῶν πολιτῶν τοῖς χρεῖαν ἔχου-
σιν ἐμ παντὶ καιρῷ τὸ συμφέρον πράτ-
6 τει, δεδόχθαι τεῖ βουλευῖ καὶ τῷ δήμῳ·
Πύ[λ]λον Δάζου Ἀλ[ί]νιον πρόξενον εἶναι
τῆς πόλεως Ὄρωπίων αὐτὸν καὶ ἐκγό-
9 νους καὶ εἶναι αὐτοῖς γῆς καὶ οἰκίας ἔγ-
κτησιν καὶ ἰσοτέλειαν καὶ ἀσυλίαν καὶ
ἀσφάλειαν καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατ-
12 ταν καὶ πολέμου καὶ εἰρήνης καὶ τᾶλ-
λα πάντα καθάπερ τοῖς ἄλλοις προξέ-
νοις καὶ εὐεργέταις.

Κατὰ ἀνάγνωση τοῦ Λεονάρδου || 7 Πύλλον Μιτσός, Πύ[λ]λον L· ΑΛ . . . . Ν Μιτσός, [Α]λ[ί]νιον L. Οἱ J. καὶ L. Robert ὑπέθεσαν ἀρχικά, μὲ βάση τὴν ἀνάγνωση τοῦ Μιτσοῦ, ὅτι τὸ ἐθνικὸ ἦταν Ἀλύζιον, τὸ ὁποῖο καὶ τροποποιήσαν σὲ Δαύνιον μετὰ τὴν ἀνακοίνωση τῶν ἀναγνώσεων τοῦ Λεονάρδου (L 93) ποὺ δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἀμφισβητηθοῦν, ἰδιαίτερα τοῦ ἐθνικοῦ τοῦ ἐπόμενου ψηφίσματος, ποὺ διαβαζόταν στὰ χρόνια του καθαρά. Βλ. ἐπίσης L. Robert, *Noms indigènes dans l'Asie-Mineure gréco-romaine* (1963) 414 σημ. 2, 4, 5 καὶ 6 γιὰ τὰ ὀνόματα τῶν προξένων τῆς ἐδῶ καὶ τῆς ἐπόμενης προξενίας, καὶ *Bull. Épigr.* 1983, 247· *Teiresias* 15 (1985) AE 46· SEG 32, 479.

Ἀπὸ τὸν ἱερέα Ἀρίστανδρο χρονολογεῖται καὶ τὸ ἐπόμενο ψήφισμα. Γιὰ τὸν πρόξενο βλ. Klaffenbach IG IX 1², 2, σ. XXV 55. Γιὰ τὴν πατρίδα του πρβ. Στέφανον Βυζάντιον λ. "Ἐλινοί· ἔθνος Θεσπρωτικόν, Ῥιανὸς δ' Θεσσαλικῶν καὶ Ἐλινία ἡ χώρα. Βλ. καὶ *Syll*³ 1162.

135 (A 336). Ψήφισμα χαραγμένο κάτω ἀπὸ τὸ προηγούμενο. °Υψ. γρ. 0.007 μεταστ. 0.005.

Μ. Μιτσός, AE 1952, 178, 11· (SEG 15, 273· πρβ. *Bull. Épigr.* 1956, 121)· Τὸ Ἀμφιάρειον 9, 4 (ἀνακοίνωση ἀναγνώσεων τοῦ Λεονάρδου· πρβ. Μιτσό, AE 1967, Χρονικά 14· *Bull. Épigr.* 1968, 281).

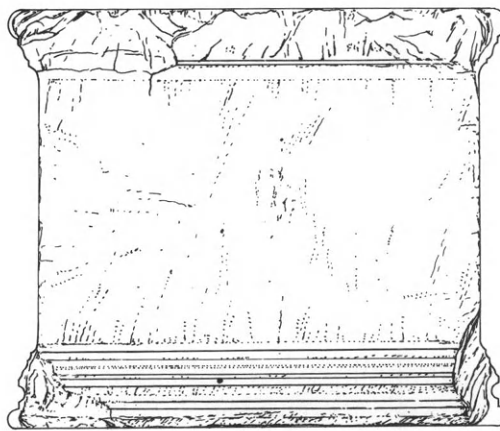
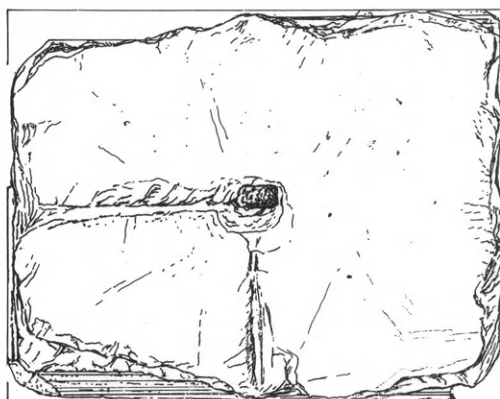
- Ἐπὶ ἱερέως Ἀριστάνδρου, ἀλαλκομενείου,
 Ὠρωπόδωρος Θεοζότου [εἶπ]εν· ἐπειδὴ Πλά-
 3 τυρ εὖνους ὦν διατελεῖ τεῖ πόλει Ὠρωπί-
 ων καὶ τῶν πολιτῶν τοῖς χρεῖαν ἔχουσιν
 ἐμ παντὶ καιρῷ τὸ συμφέρον πράττει,
 6 δεδόχθαι τεῖ βουλευεῖ καὶ τῷ δήμῳ· Πλά-
 τυρα Δάζου Ἀλίνιον πρόξενον εἶναι τῆς
 πόλεως Ὠρωπίων αὐτὸν καὶ ἐκγόνους
 9 καὶ εἶναι αὐτοῖς γῆς καὶ οἰκίας ἔγκτησιν
 καὶ ἰσοτέλειαν καὶ ἀσυλίαν καὶ ἀσφάλει-
 αν καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν καὶ
 12 πολέμου καὶ εἰρήνης καὶ τᾶλλα πάντα
 καθάπερ τοῖς ἄλλοις προξένοις καὶ εὐ-
 εργέταις.

Κατὰ ἀνάγνωση τοῦ Λεονάρδου (L 93)· βλ. τὶς παρατηρήσεις στὰ ψηφίσματα **69** καὶ **134** || 7 ΑΛ . . !ΟΝ Μιτσός.

136 (A 599). Βάθρο μονόλιθο ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο μὲ κυμάτια γύρω στὸ ἄνω καὶ τὸ κάτω μέρος του, ὕψ. 0.535 πλ. 0.64 πᾶχ. 0.49. Στὸ μέσον τῆς ἄνω ἐπιφάνειας ὑπάρχει ὀρθογώνιος τόρμος γιὰ τὴ σύνδεση μὲ τὸ ἐπικράνο ποῦ λείπει, ὅπως καὶ δύο αὐλάκια γιὰ τὴ μολυβδοχόηση. Ὁμοίος τόρμος ὑπάρχει στὴν κάτω ἐπιφάνεια γιὰ τὴ σύνδεση μὲ τὸ ὑπόβαθρο. Ἡ ἀναθηματικὴ ἐπιγραφή ἦταν χαραγμένη στὸ ἐπικράνο. Στὴ στενὴ ἀριστερὴ πλευρὰ εἶναι χαραγμένα τὰ ψηφίσματα **136** καὶ **137**, τὸ ἓνα κάτω ἀπὸ τὸ ἄλλο. Ὑψ. γρ. τοῦ πρώτου 0.007 μεταστ. 0.007. Τὸ βάθρο «ἠϋρέθη νοτόθεν τοῦ προνάου» L 418 (εἰκ. 5).

- [Πίργης] Ἀρχιππίδου εἶπεν· ἐπειδὴ Δάϊππο[ς εὖ]-
 [νους ὦ]ν διατελεῖ τεῖ πόλει Ὠρωπίων καὶ τῶ[ν]
 3 [πολιτῶ]ν τοῖς χρεῖαν ἔχουσιν ἐν παντὶ και[ρῶι]
 [τὸ συνφ]έρον πράττει, δεδόχθαι τεῖ βουλευεῖ κ[αί]
 [τῷ δήμῳ]· Δάϊππον Νικάν[ο]ρο[ς] Ἡπειρώτην π[ρό]-
 6 [ξενον εἶν]αι τῆς πόλεως Ὠρωπίων αὐτὸν κα[ί]
 [ἐκγόνου]ς καὶ εἶναι αὐτοῖς γῆς καὶ οἰκίας ἔ[ν]-
 [κτησιν κα]ὶ ἰσοτέλειαν καὶ ἀσυλίαν καὶ ἀσφάλει[α]-
 9 [αν καὶ κατὰ γ]ῆν καὶ κατὰ θάλατταν καὶ πολέ-
 [μου καὶ εἰρήνης] καὶ τᾶλλα πάντα κα[θά]περ τοῖς
 [ἄλλοις προξένο]ις καὶ εὐεργέταις.

Γιὰ τὸν Πίργη βλ. **131**.

Εἰκ. 5 (1:10): 136, 137.

137. Ψήφισμα χαραγμένο στή στενή ὄψη μονολίθου βάθρου (136), κάτω ἀπὸ τὸ προηγούμενο. Ὑψ. γρ. 0.006 μεταστ. 0.007 (εἰκ. 5).

- [Ἱερέως . . . 8 . . .]ου, μηνὸς προστατηρίου, [. . .]γένης
 [. . . 1 2 . . . ε]ἶπεν· ἐπειδὴ [Μ]ενέ[δημ]ος εὖνους ὦν δια[τε]-
 3 [λεῖ τεῖ πόλει Ὠρ]ωπίων καὶ τῶν πολιτῶν τοῖς χρεῖαν ἔχουσ[ι]
 [ἐν παντὶ καιρῷ τ]ὸ συμφέρον πράττει, δεδόχθαι τεῖ βουλευῖ καὶ τῶ[ι]
 [δήμῳ· Μενέδημον] Φιλίππου Κυμαῖον πρόξενον εἶναι τῆς πόλεω[ς]
 6 [Ὠρωπίων καὶ αὐτὸν κα]ὶ ἐγγόνους καὶ εἶναι αὐτοῖς γῆς καὶ οἰκίας
 [ἐνκτησιν καὶ ἰσοτέ]λειαν καὶ ἀσυλίαν καὶ ἀσφάλειαν κ[αί] κατὰ
 [γῆν καὶ κατὰ θάλαττ]αν καὶ πολέμου καὶ εἰρ[ή]νης καὶ τὰλλα πάντα
 9 [καθάπερ τοῖς ἄλλοις] προξένοις καὶ εὐεργέταις.

1 πιθανή συμπλήρωση [Ἱερέως Ἀριστάνδρ]ου.

138. Ψήφισμα χαραγμένο στη δεξιά πλευρά του βάθρου του αγάλματος του Φιλονάουτου (429). Ύψ. γρ. 0.006 μεταστ. 0.004 (εἰκ. 50).

Preller, *Berichte* 1852, 162, 8· K. Πιπτάκης, *Ἐφημερίς* 1853, 792, 1312· Rangabé 257, 687· K. Πιπτάκης, *Ἐφημερίς* 1855, 1326, 2673· (C. T. Newton, *Transactions* 5 (1856) 282)· IG VII 262.

Καλλίστρατος Ἀντιδότου εἶπεν· ἐπειδὴ
Ἡδύλος εὖνους ὦν διατελεῖ καὶ τῶν πολιτῶν
3 αἰ τοῖς δεομένοις χρεῖαν παρέχεται ἐν παν-
τὶ καιρῷ, δεδόχθαι τεῖ βουλευῖ καὶ τῷ δήμῳ·
Ἡδύλον Εὐπολέμου Θηραέα πρόξενον εἶναι καὶ
6 εὐεργέτην τῆς πόλεως Ὠρωπίων καὶ αὐτὸν καὶ
ἐγγόνους καὶ εἶναι αὐτοῖς γῆς καὶ οἰκίας ἔνκτη-
σιν καὶ ἰσοτέλειαν καὶ ἀσυλίαν καὶ ἀσφάλειαν
9 καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν καὶ πολέμου
ὄντος καὶ εἰρήνης καὶ τᾶλλα πάντα ὑπάρχειν
αὐτῷ καθάπερ τοῖς ἄλλοις προξένοις καὶ
12 εὐεργέταις.

4 τῇ βουλῇ Prell., Rang. || 5 Θηραέα Prell., Rang., Πιπτ. Ὁ Ditt. ἔχει στὸ πανομοιότυπο ΘΗΡΑΙΕΑ καὶ στὴ μετα-
γραφὴ Θε[β]αίεα. Ὁ Λεονάρδος διορθώνει τὴν παρανόληση αὐτῇ AE 1923, 51α· βλ. Ὁ Ὠρωπὸς 150 σημ. 6 || 6 ὁ
Ραγκαβῆς παραλείπει ἐντελῶς τὸν στίχο, κι αὐτὸ δίνει ἀφορμὴ στὸν Πιπτάκη νὰ δημοσιεύσει ἐκ νέου τὴν ἐπιγραφὴ
καὶ νὰ παραθέσει συγχρόνως τὸ κατὰ ἓνα στίχο ἐλλιπὲς κείμενο τοῦ Ραγκαβῆ.

139. Ψήφισμα χαραγμένο στη δεξιά πλευρά του βάθρου του αγάλματος του Λέντλου (446), πρῶτο τῆς ἀριστερῆς
στήλης. Ύψ. γρ. 0.009 μεταστ. 0.006 (εἰκ. 57).

IG VII 318.

Ἐφ' <ι> ἱερέως Στεφάνου,
Ἀριστόνους Αἰσχυλίδου
3 εἶπεν· δεδόχθαι τῷ δήμῳ·
Μοσχίωνα Ἀριστείδου Παρια-
νὸν πρόξενον εἶναι τῆς πόλε-
6 ως Ὠρωπίων καὶ αὐτὸν καὶ ἐγγόνους
καὶ εἶναι αὐτοῖς γῆς καὶ οἰκίας ἔγ-
κτησιν καὶ ἰσοτέλειαν καὶ ἀσυλία-
9 ν καὶ ἀσφάλειαν καὶ πολέμου καὶ

- εἰρήνης καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατ-
ταν καὶ τὰ ἄλλα πάντα καθάπερ
12 τοῖς ἄλλοις προξένοις.

1 ΕΦΙΠΕΡΕΩΣ· ἐφ' ἱερέως Ditt. Στὰ ψηφίσματα **92, 94** γράφεται ἐπ' ἱερέως, ἐνῶ συνήθης γραφή εἶναι ἐπὶ ἱερέως (**178, 179**) || 6 ἐγγόνους· ἡ κατάληξη ΟΥΣ εἶναι χαραγμένη στὸν ὀπίσθιο ὀρθοστάτη τοῦ βάθρου, ὅμοια περίπτωση βλ. **79**. Γιὰ τὸ σχῆμα τῶν γραμμάτων βλ. **146**.

Ὁ ἱερεὺς εἶναι πιθανῶς ὁ Στέφανος Ἀκουσιλάου ποὺ λέγει τὸ ψήφισμα **145**. Ὁ Ἀριστόνους λέγει καὶ τὸ **146**.

140. Ψήφισμα χαραγμένο στὴ δεξιὰ πλευρὰ τοῦ βάθρου τοῦ ἀγάλματος τοῦ Λέντλου (**446**), δεύτερο τῆς ἀριστερῆς στήλης. Ὑψ. γρ. 0.008 μεταστ. 0.004 (εἰκ. 57).

IG VII 319.

- Δημήτριος Σωφίλου εἶπεν· ἐπειδὴ
Φιλοχάρης Διογνήτου Ἀθηναῖος
3 διατελεῖ εὖνους καὶ χρήσιμος ὢν
τῇ πόλει, δεδόχθαι τῷ δήμῳ· εἶναι
αὐτὸν πρόξενον καὶ εὐεργέτην
6 τῆς πόλεως Ὠρωπίων καὶ αὐτὸν
καὶ ἐγγόνους καὶ εἶναι αὐτῷ γῆς
καὶ οἰκίας ἔγκτησιν καὶ ἀσφάλει-
9 αν καὶ ἀσυλίαν καὶ πολέμου καὶ
εἰρήνης καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θά-
λατταν καὶ ἰσοτέλειαν καὶ τᾶλλα
12 πάντα καθάπερ τοῖς ἄλλοις
προξένοις καὶ εὐεργέταις.

Γιὰ τὸν τρόπο τῆς χάραξης βλ. **141**. Στὰ τέλη τῶν στίχων ἀφήνονται κενά, μεγαλύτερα μάλιστα στοὺς στ. 12, 13.

Γιὰ τὸν Δημήτριο βλ. **68, 158**· γιὰ τὴν οἰκογένειά του **418**. Ὁ πρόξενος (PA 14770) δὲν εἶναι γνωστός.

141. Ψήφισμα χαραγμένο στὴ δεξιὰ πλευρὰ τοῦ βάθρου τοῦ ἀγάλματος τοῦ Λέντλου (**446**), τελευταῖο τῆς ἀριστερῆς στήλης. Ὑψ. γρ. 0.009 μεταστ. 0.005 (εἰκ. 57).

IG VII 320.

- Δημήτριος Σωφίλου εἶπεν· ἐπειδὴ
Δάμων Ἀζαίου Θετταλονικεὺς δι-
3 ατελεῖ εὖνους καὶ χρήσιμος ὢν τ-
ῇ πόλει, δεδόχθαι τῷ δήμῳ· εἶναι
αὐτὸν πρόξενον καὶ εὐεργέτην τῇ-

3 [Δη]μήτριος Σωφίλου εἶπεν· ἐπ-
[ει]δὴ Φυλόνικος εὐνους ὦν διατε-
λεῖ τῇ πόλει Ὠρωπίων καὶ ἰδίαι κ[α]-
ὶ κοινῇ τοῖς ἀεὶ δεομένοις τῶν π[ο]-

- λιτῶν χρείας παρέχεται καὶ λέ-
 6 γων καὶ πράττων τὰ συμφέροντα,
 δεδόχθαι τῷ δήμῳ· Φυλόνικον
 Ἀνδροπείθους Ἀθηναῖον πρόξε-
 9 νον εἶναι τῆς πόλεως Ὀρωπίω-
 ν καὶ αὐτὸν ||||| καὶ ἐγγόνους κ-
 αὶ εἶναι αὐτοῖς γῆς καὶ οἰκίας ἔγ-
 12 κτησιν καὶ ἰσ[οτέλ]ειαν καὶ ἀσ-
 [φ]άλειαν κ[αὶ ἀσυλία]ν καὶ πολέ-
 [μου κ]αὶ εἰρ[ήνης καὶ κατ]ὰ γῆν
 15 [καὶ κατὰ θάλατταν καὶ] τὰ ἄλ-
 [λα πάντα καθάπερ τοῖς ἄλ]λοις
 [προξένοις καὶ εὐεργέταις].

Τὸ ψήφισμα τοῦτο φαίνεται νὰ ἔχει χαραχτεῖ ἀπὸ τὸν χαρακτὴ τῶν **139, 140, 141** || 10 μετὰ τὴ λέξη αὐτὸν ὑπάρχει κενὸ 3 γραμμάτων πού σβήστηκαν· «αὐτόν· ἐσφαλμένως χαράξας αὐτοῖς γῆς, ἐξεκόλαψε τὸ Σ τοῦ αὐτοῖς καὶ τὸ γῆς καὶ μεταβαλὼν τὸ ΙΣ εἰς Ν εἶασε κενὸν μετὰ τοῦ αὐτὸν καὶ τοῦ καὶ» L 457 || 12 ἰσ[οτέλει]αν Μιτσός || 16 τοῖς ἄλ]λοις· εἶναι προτιμότερη ἢ παρὰλειψη τοῦ καὶ ὅπως στὸ ψήφισμα **121**· καὶ τοῖς ἄλ]λοις Μιτσός.

Γιὰ τὸν Δημήτριον Σωφίλου βλ. **68, 158**. Ὁ πρόξενος δὲν εἶναι γνωστὸς ἀπὸ ἄλλου· γιὰ τὸ ὄνομά του, πρωτοφανὲς κατὰ τὸν Μιτσό, βλ. *LGP* II τὰ ὁμοίου πρώτου συνθετικοῦ.

144. Ψήφισμα χαραγμένο στὴν ἀριστερὴ πλευρὰ τοῦ βάθρου τοῦ ἀγάλματος τοῦ Μεγακλείδου (**404**), πρῶτο στὴ σειρά. Ὑψ. γρ. 0.009 μεταστ. 0.006 (εἰκ. 39, πίν. 10).

B. Λεονάρδος, *AE* 1886, 69α· *IG* VII 328.

- Λέαρχος Λιμναίου εἶπεν· ἐπειδὴ Κλεόπολις
 εὖνους ἐστὶν τῇ πόλει Ὀρωπίων καὶ κοινῇ
 3 καὶ ἰδία ἐκάστωι τῶν πολιτῶν χρήσιμος ὢν
 διατελεῖ, δεδόχθαι τῷ δήμῳ· Κλεόπολιν
 Ἀπολλοδώρου Λαμψακηνὸν πρόξενον εἶναι
 6 τῆς πόλεος Ὀρωπίων καὶ αὐτὸν καὶ ἐγγόνους
 καὶ εἶναι αὐτοῖς γῆς καὶ οἰκίας ἔγκτησιν καὶ ἰσοτέ-
 λειαν καὶ ἀσυλίαν καὶ ἀσφάλειαν καὶ πολέμου
 9 καὶ εἰρήνης καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν καὶ
 τὰ ἄλλα πάντα καθάπερ τοῖς ἄλλοις προξένοις
 καὶ εὐεργέταις.

6 ΠΟΛΕΟΣ· πόλεως Ditt. Γιὰ τὴ γραφὴ πόλεος πρβ. ἱερέος (**3**) καὶ πόλεος (**167, 277** 41, **303** 16). Τὸ σχῆμα τῶν γραμμάτων τοῦ ψηφίσματος εἶναι ὁμοιο μὲ τοῦ **145**.

Ὁ Λέαρχος Λιμναίου εἶναι, πιθανῶς, ὁ ἱερεὺς τοῦ Ἀμφιαράου Λέαρχος (28). Τὸ ὄνομά του μὲ τὸ πατρώνυμο τὸ βρῖσκουμε στὴν ἐπιγραφή τῆς Χαλκίδος IG XII 9, 912 7 (βλ. AE 1952, 203), μαζὶ μὲ τὰ ὀνόματα δύο ἄλλων ὁμωνύμων μὲ Ὠρωπίους (22, 175).

145. Ψήφισμα χαραγμένο στὴν ἀριστερὴ πλευρὰ τοῦ βάθρου τοῦ ἀγάλματος τοῦ Μεγακλείδου (404), δεύτερο στὴ σειρὰ. Ὑψ. γρ. 0.007 μεταστ. 0.005 (εἰκ. 39, πίν. 10).

B. Λεονάρδος, AE 1886, 69β· IG VII 329· (Michel, *Recueil* 208).

- Στέφανος Ἀκουσιλάου εἶπεν· δεδόχθαι τῷ δήμῳ·
 Ἀρίστυλλον Χαριδήμου Ἀθηναῖον πρόξενον εἶ-
 3 ναι τῆς πόλεως Ὠρωπίων καὶ αὐτὸν καὶ ἐγγόνους
 καὶ εἶναι αὐτοῖς γῆς καὶ οἰκίας ἔγκτησιν καὶ ἰσοτέ-
 [λ]ειαν καὶ ἀσυλίαν καὶ ἀσφάλειαν καὶ πολέμου καὶ εἰ-
 6 [ρ]ήνης καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν καὶ τὰ ἄλλα πάντα
 [κ]αθάπερ τοῖς ἄλλοις προξένοις καὶ εὐεργέταις.

Τὸ σχῆμα τῶν γραμμάτων τοῦ ψηφίσματος εἶναι ὅμοιο μὲ τοῦ 144.

Ὁ Στέφανος Ἀκουσιλάου εἶναι, πιθανῶς, ὁ ἱερεὺς τοῦ Ἀμφιαράου Στέφανος (139). Ὁ πρόξενος PA 2129, PAA 176690.

146. Ψήφισμα χαραγμένο στὴν ἀριστερὴ πλευρὰ τοῦ βάθρου τοῦ ἀγάλματος τοῦ Μεγακλείδου (404), τελευταῖο στὴ σειρὰ. Ὑψ. γρ. 0.01 μεταστ. 0.007 (εἰκ. 39, πίν. 11).

B. Λεονάρδος, AE 1886, 71γ· IG VII 330.

- Ἀριστόνους Αἰσχυλίδου εἶπε· δεδόχθαι τῷ
 δήμῳ· Ἀπολλώνιον Μενίσκου Κῶιον πρόξενον
 3 εἶναι τῆς πόλεως Ὠρωπίων καὶ αὐτὸν καὶ ἐγγόνου[ς]
 καὶ εἶναι αὐτῷ γῆς καὶ οἰκίας ἔγκτησιν καὶ ἰσοτέλειαν καὶ ἀσ-
 φάλειαν καὶ ἀσυλίαν καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν καὶ πο-
 6 λέμου <ι> καὶ εἰρήνης καὶ τὰ ἄλλα πάντα καθάπερ το(ῖ)ς ἄλλοις
 προξένοις καὶ εὐεργέταις.

1 τὸ μέρος τῶν δύο πρώτων λέξεων τοῦ στίχου ΟΥΣΑΙΣΧ εἶναι χαραγμένο στὴ θέση γραμμάτων ποὺ σβήστηκαν || 6 παραλείπει ὁ Ditt. τὸ Ι ποὺ ὀβελίζεται· το(ῖ)ς· ΤΟΣ στὸν λίθο.

Τὸ ψηφισμα ἔχει χαραχθεῖ ἀπὸ τὸν ἴδιο ποὺ χάραξε τὴν προξενία 139, ὅταν ἱερεὺς ἦταν ὁ Στέφανος. Ἄν καὶ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἀποδειχθεῖ πὺς εἶναι σύγχρονα, αὐτὸ εἶναι πολὺ πιθανό. Σύγχρονα θεωρῶ καὶ τὰ ψηφίσματα ποὺ εἶναι χαραγμένα ἀνάμεσα στὸ 139 καὶ τὸ 146.

Ὁ Ἀριστόνους λέγει καὶ τὸ 139.

147. Ψήφισμα χαραγμένο στη δεξιά πλευρά του βάθρου του αγάλματος του Λέντλου (446), δεύτερο της δεξιάς στήλης. Ύψ. γρ. 0.006 μεταστ. 0.008 (εἰκ. 57).

IG VII 322.

- Ἄρχοντος ἐν τῷ κοινῷ Εὐαγγέλου, ἐπὶ δὲ πόλεως Εὐφήρου, μηνὸς ἀλαλκομενείου τετράδι ἐπὶ δέκα,
ἐπεψήφισε Κλέαρχος Ἀριστόνικος Εὐφήρου εἶπεν· ἐπειδὴ Μενεκλῆς εὖνους ὦν διατελεῖ τῇ πόλει τῇ
᾽Ωρωπίων
3 ἐν τε τῷ πρότερον χρόνῳ παντὶ καὶ ἐν τῷ νῦν καὶ κοινῇ τῇ πόλει καὶ ἰδία ἐκάστῳ τῶν πολιτῶν εἰς ἅ
ἅν ἕκαστος
παρακαλεῖ, δεδόχθαι τῷ δήμῳ· Μενεκλῆν Πυθοδώρου Ἀθηναῖον πρόξενον εἶναι τῆς πόλεως ᾽Ωρωπίων
καὶ αὐτὸν
καὶ ἐκγόνους καὶ εἶναι αὐτοῖς γῆς καὶ οἰκίας ἔγκτησιν καὶ ἰσοτέλειαν καὶ ἀσυλίαν καὶ ἀσφάλειαν καὶ πολέ-
μου καὶ εἰρήν[ης]
6 καὶ κατ(ᾶ) γῆν καὶ κατὰ θάλατταν καθάπερ τοῖς ἄλλοις προξένοις.

Ὁ Λεονάρδος (L 37) δὲν παρέχει νέα ἀνάγνωση καὶ περιορίζεται μόνο στὴν παρατήρηση ὅτι «ἐν IG VII 322 φέρεται ἀτελῶς καὶ ἐσφαλμένως τὸ ψήφισμα» || 6 κατ(ᾶ) ΚΑΤΗ στὸν λίθο.

Τὸ ψήφισμα τοῦτο δημοσιεύτηκε ἀπὸ τὸν Dittenberger κατὰ τὴν ἀνάγνωση τοῦ Lolling μὲ μεγάλες ἐλλείψεις, γι' αὐτὸ τὸ παραθέτω γιὰ καλὺτερη παραβολή:

Ἄρχοντος ἐν τῷ κοινῷ Εὐα[ρέστ]ου, [ἐπὶ δὲ πόλεως . . . . .]ος, Ἀλαλκομενείου [. . . . . ἐπὶ δ]έκα, |
ἐπεψήφισε Κλέαρχος, Ἀριστόνικος Εὐφήρου εἶπεν· ἐπειδὴ . . . . . λης εὖνους ὦν διατελεῖ τῇ πόλει τῇ
᾽Ωρωπίων | ἐν τε τῷ πρότερον χρόνῳ παντ[ι κ]αὶ [νῦν ὠφελεῖ τὴν πόλιν κοινῇ] καὶ ἰδίᾳ [ἕκαστον τῶν
πολιτῶ]ν εἰς ἅ ἅν ἕκαστος | παρακαλεῖ, δεδόχθαι τῷ δήμῳ [. . . . . πρόξενον εἶναι τῆς πόλεως
᾽Ωρωπί]ων καὶ αὐτὸν | καὶ ἐκγόνους, καὶ εἶναι αὐτοῖς γῆς καὶ οἰκίας [ἔγκτησιν καὶ ἀσφάλειαν καὶ ἀσυλίαν
καὶ] πολέμου καὶ εἰρήν[ης] | καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν, [καὶ τᾶλλα πάντα καθάπερ τοῖς ἄλλοις προ-
ξένοις καὶ εὐεργέταις].

Τὸ ὄνομα τοῦ ἀρχοντος τοῦ Κοινοῦ παρουσιάζεται, κατὰ ἀνακοίνωσή μου, στὴν πραγματικὴ του μορφή ἀπὸ τὸν Roesch, *Thespies* 90 καὶ 92 καὶ *Hyettos* 313.

Ὁ ἄρχων τῆς πόλεως Εὐφηρος εἶναι πατέρας τοῦ Ἀριστονίκου, ὁ ὁποῖος εἶπε καὶ τίς προξενίες **58, 109**. Γιὰ τὸν Κλέαρχο ποὺ ἐπιψηφίζει βλ. **61**.

148 (A 601). Στήλη ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο μὲ ἀέτωμα, ὕψ. 0.80 πλ. 0.39 πάχ. 0.08. Ύψ. γρ. 0.008 μεταστ. 0.008. «Ἡρύεθη ἐνφυκοδομημένη ἀσβέστῳ πρᾶνῆς ἐν τῇ βορείῳ πλευρᾷ τοῦ ναοῦ» L 251.

- Ἄρχοντος ἐπὶ πόλεως Εὐφ[ήρου],
Γοργίων Γοργίππου εἶπεν· δεδόχθ[αι]
3 τῷ δήμῳ· Ἀ[ρ]τ[ε]μ[ί]δωρον [- -]

- ἐκ Πέρ[γ]η[ς] πρόξενον εἶναι τῆς πόλε-
 ως Ὡρωπίων [κα]ἰ αὐτόν καὶ ἐκγόνου[ς]
 6 καὶ εἶναι [αὐτῶι γῆ]ς κ[α]ἰ οἰκ[ί]α[ς] ἔγκτη]-
 [σι]ν καὶ ἰσοτέλειαν [κ]α[ἰ] ἀσ[υ]λι[αν] καὶ ἀσφά]-
 λειαν κ[αἰ] πολέμου καὶ εἰρ[ή]νης κα[ἰ] κα-
 9 τὰ [γ]ῆν κ[αἰ] κατὰ θάλατταν καὶ τᾶλλα]
 πάντ[α] καθάπερ τοῖς ἄλλοις προξένοις].

Γιὰ τὸν ἄρχοντα τῆς πόλεως βλ. 147· γιὰ τὸν Γοργίωνα 130.

149. Ψήφισμα χαραγμένο στὴ δεξιὰ πλευρὰ τοῦ βάθρου τοῦ ἀγάλματος τοῦ Λέντλου (446), τρίτο τῆς δεξιᾶς στή-
 λης. Ὑψ. γρ. 0.007 μεταστ. 0.006 (εἰκ. 57).

IG VII 323· *AΔ 28 (1973) A' 189, 21· (Teiresias 6 (1976) AE 24, 65· SEG 26, 603).

- Ἐχέδημος Ἀρχεβίου εἶπεν· ἐπειδὴ Δωρίων εὖνους ὦν διατελεῖ τῇ πόλει καὶ κοινεῖ καὶ ἰδία ἐκάστωι τῶν
 πολιτῶν χρεῖας παρεχόμενος ἐν παντὶ καιρῶι, δεδόχθαι τῶι δήμῳ· Δωρίωνα Καλλικλέους Σολέα πρόξενον
 3 εἶν καὶ |||| εὐεργέτην τῆς πόλεως Ὡρωπίων καὶ αὐτόν καὶ ἐκγόνους καὶ εἶναι αὐτοῖς γῆς καὶ οἰκίας ἔγκτησιν
 καὶ ἰσοτέλειαν καὶ ἀσφάλειαν καὶ πολέμου καὶ εἰρήνης καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν καὶ τᾶλλα πάντα
 καθάπερ καὶ τοῖς ἄλλοις προξένοις καὶ εὐεργέταις.

3 Εἶναι χαραγμένο στὸ βάθρο καὶ πρόκειται, προφανῶς, γιὰ παράλειψη τοῦ χαρακτι, ὅπως στὸ ψήφισμα 83,
 καὶ ὄχι γιὰ ἐρετριασμό ὅπως στὰ ψηφίσματα 1, 2, 7. Στὸν ἴδιο στίχο ὑπάρχει ὁ ὀρθὸς τύπος. Πρὶν ἀπὸ τὴ λέξη
 εὐεργέτην ὑπάρχει κενὸ 2 γραμμάτων πού σβήστηκαν.

Ἀπὸ τὸ ψήφισμα τοῦτο διαβάστηκε ἀπὸ τὸν Lolling μικρὸ μέρος ἀριστερά, τὸ ὁποῖο παραθέτω ὅπως συμπληρώ-
 θηκε ἀπὸ τὸν Dittenberger:

Ἐχέδημος [. . . . . εἶπεν· ἐπειδὴ . . . . . εὖνους ὦν διατελεῖ τῇ πόλει καὶ ἰδία ἐκάστωι τῶν] | πολιτῶν
 χρε[ί]ας παρέχεται, δεδόχθαι τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ, ... πρόξενον ὑπάρχ[ε]ιν καὶ εὐε[ρ]γέτην
 τῆς [πόλεως Ὡρωπίων αὐτόν καὶ ἐκγόνους, καὶ εἶναι αὐτοῖς γῆς καὶ οἰκίας ἔγκτησιν] | καὶ ἰσοτέλειαν καὶ
 ἀσφάλειαν [καὶ ἀσυλίαν καὶ πολέμου καὶ εἰρήνης καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν, καὶ τᾶλλα πάντα] |
 καθάπερ καὶ τοῖς ἄλλοις προξένοις [καὶ εὐεργέταις γέγραπται].

Γιὰ τὸ ὄνομα ἐκείνου πού λέγει τὸ ψήφισμα βλ. Bechtel, *HP* 78 καὶ 182. Ὁ ἀδελφὸς τοῦ Δωρίωνος Στασικλῆς
 ἔγινε καὶ αὐτὸς πρόξενος Ὡρωποῦ (142). Οἱ δύο ἀδελφοὶ κατάγονταν ἀπὸ τοὺς Σόλους τῆς Κιλικίας.

150. Ψήφισμα χαραγμένο στὴ δεξιὰ πλευρὰ τοῦ βάθρου τοῦ ἀγάλματος τοῦ Λέντλου (446), τελευταῖο τῆς δεξιᾶς
 στήλης. Ὑψ. γρ. 0.009 μεταστ. 0.01 (εἰκ. 57, πίν. 11).

IG VII 324.

- Ἀριστογείτων Πολυχάρμου εἶπεν· δεδόχθαι τῷ δήμῳ·
 Ἀκεσίαν Καλλιστράτου Καρύστιον πρόξενον εἶναι
 3 τῆς πόλεως Ὠρωπίων αὐτὸν καὶ ἐγγόνους καὶ εἶναι αὐτοῖς
 γῆς καὶ οἰκίας ἔγκτησιν καὶ ἰσοτέλειαν καὶ ἀσυλίαν
 καὶ ἀσφάλειαν καὶ πολέμου καὶ εἰρήνης καὶ κατὰ γῆν
 6 καὶ κατὰ θάλατταν καὶ τὰ ἄλλα πάντα ὅσα καὶ τοῖς
 ἄλλοις προξένοις.

Ἡ μεταξὺ τῶν σκελῶν τοῦ Α κεραία εἶναι ἐνίστε υπόκυρτη || 1 ὁ Ditt. παραλείπει στὸ πανομοιότυπο καὶ τὴ μετα-
 γραφὴ τίς λέξεις τῷ δήμῳ.

151. Ψήφισμα χαραγμένο στὴν ὄψη τοῦ βάθρου τῶν ἀγαλμάτων τοῦ Πτωῖωνος καὶ τῆς Ἀριστονίκης (**418, 419**),
 πρῶτο τῆς ἀριστερῆς στήλης. Ὑψ. γρ. 0.01 μεταστ. 0.009 (εἰκ. 44).

B. Λεονάρδος, *AE* 1889, 28, 30, 1· *IG VII* 251 (καὶ σ. 744).

- Ἀρχοντος ἐν κοινῷ Βοιωτῶν Νίκωνος, ἱερέως δὲ τοῦ Ἀμφιαράου Ἐξηκεστίδου, |||||
 Ὠρωπόδωρος Θεοζότου εἶπεν· ἐπειδὴ Θεόφιλος εὖνους ὦν διατελεῖ τῇ τε πόλει καὶ τῶν πολιτῶν ἀεὶ
 3 τοῖς δεομένοις παρέχεται χρεῖας ἐμ παντὶ καιρῷ, δεδόχθαι τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ· Θεόφιλον Φαιδίμου
 Ἀθηναῖον πρόξενον εἶναι τῆς πόλεως Ὠρωπίων καὶ αὐτὸν καὶ ἐγγόνους καὶ εἶναι αὐτῷ γῆς καὶ οἰκίας ἔγκτη-
 σιν καὶ ἰσοτέλειαν καὶ ἀσυλίαν καὶ ἀσφάλειαν καὶ πολέμου καὶ εἰρήνης οὔσης καὶ τὰ ἄλλα πάντα ὑπάρχειν
 6 αὐτῷ καθάπερ καὶ τοῖς ἄλλοις προξένοις καὶ εὐεργέταις τῆς πόλεως.

1 μετὰ τὸ ὄνομα τοῦ ἱερέως ὁ χαρακτὴς χάραξε ΜΗΝΟΣ καὶ τὸ ἔσβησε, ὅπως φαίνεται ἀπὸ τὰ λείψανα τῶν γραμ-
 μάτων· ὁ Lolling διαβάζει ΙΧΙΙΣ.

Ὁ ἱερεὺς Ἐξηκεστίδης δὲν εἶναι γνωστὸς ἀπὸ ἀλλοῦ. Πιθανῶς εἶναι ἐγγονὸς τοῦ ὁμωνύμου τειχοποιοῦ (**302** 5).
 Γιὰ τὸν Ὠρωπόδωρο Θεοζότου βλ. **69**. Ὁ πρόξενος (*PA* 7114) εἶναι ἀδελφὸς τοῦ ἐπίσης προξένου Ὠρωποῦ Χαιρί-
 του Φαιδίου (**181**).

152. Ψήφισμα χαραγμένο στὴν ὄψη τοῦ βάθρου τῶν ἀγαλμάτων τοῦ Πτωῖωνος καὶ τῆς Ἀριστονίκης (**418, 419**),
 πρῶτο τῆς δεξιᾶς στήλης. Ὑψ. γρ. 0.008 (τὸ Ο εἶναι παντοῦ πολὺ μικρὸ καὶ ψηλὰ στὸν στίχο) μεταστ. 0.007 (εἰκ. 44).

B. Λεονάρδος, *AE* 1889, 29, 30, 4· *IG VII* 254 (καὶ σ. 744).

- Ἀρχοντος ἐν κοινῷ Βοιωτῶν Ἀριστομάχου, ἐπὶ δὲ πόλεως Κτήσωνος, ἱερέως δὲ τοῦ Ἀμφια-
 ράου Πίργου, ^{υυυ} Ὠρωπόδωρος Θεοζότου εἶπεν· ἐπειδὴ Στράτων εὖνους ὦν τυγχάνει τῇ
 3 πόλει καὶ διατελεῖ ἐμ παντὶ καιρῷ τὸ συμφέρον πράττων κοινῇ τε πᾶσι τοῖς πολίταις καὶ ἰδία
 ἐκάστωι καθ' ὃ ἂν ᾖ δυνατόν αὐτῷ, δεδόχθαι τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ· Στράτωνα Ἀχαιοῦ

- Σελευκέα πρόξενον εἶναι τῆς πόλεως Ὀρωπίων καὶ αὐτὸν καὶ ἐγγόνους καὶ εἶναι αὐ-
 6 τοῖς ἔνκτησιν γῆς καὶ οἰκίας καὶ ἀσφάλειαν καὶ ἀσυλίαν καὶ πολέμου καὶ εἰρήνης καὶ τὰ
 ἄλλα ὑπάρχειν ὅσα καὶ τοῖς ἄλλοις προξένοις καὶ εὐεργέταις τῆς πόλεως γέγραπται.

Γιὰ τὸν ἱερέα βλ. 131· γιὰ τὸν Ὀρωπόδωρο 69.

153. Ψήφισμα χαραγμένο στὴ δεξιὰ πλευρὰ τοῦ τριλίου βάθρου (457), πρῶτο τῆς πρώτης στήλης. Ὑψ. γρ. 0.008 μεταστ. 0.008 (εἰκ. 66).

B. Λεονάρδος, AE 1892, 39, 69.

[- - - - -]Α[- - - - -]
 [- - - - -]Ι[- - - - -]
 3 [- - - - -]Ε[- - - - -]
 [- - - - -]Λ[- - - - -]
 [- - - - -]Τ[- - - - -]
 6 [- - - - -]Ι[- - -]ΕΛ[- - -]
 [- - - - -]Ε[- - -]Ο[- - - - -]
 [- - - - -] ἰ[σο]τέ[λειαν καὶ ἀσυλίαν καὶ]
 9 [πολέμου καὶ εἰρήνης] καὶ κατὰ [γῆν καὶ]
 [κατὰ θάλατταν καὶ] τᾶλλα [πάντα καθάπερ τοῖς]
 [ἄλλοις προξένοις καὶ εὐερ]γέ[ταις].

«Ἐλλειπόντων τῶν ἄκρων τῶν στίχων ἐκατέρωθεν, ἡ συμπλήρωσις καὶ διαίρεσις τῶν στίχων ἐγένετο κατὰ προσ-
 ἐγγισιν» L.

Γιὰ τὸ βάθρο ὅπου εἶναι χαραγμένο τὸ ψήφισμα, ἐπεὶδὴ ἡ ἀνάθεση εἶναι κατεστραμμένη, χρησιμοποιοῦ συμβα-
 τικὰ τὴν ὀνομασία ποὺ μεταχειρίστηκε ὁ π. ὁ Λεονάρδος. Ἡ ἀνάγνωση τοῦ κειμένου εἶναι τοῦ ἰδίου, σήμερα μάλι-
 στα διαβάζονται λιγότερα γράμματα, τὸ περιλαμβάνω ὁμως στὸ κεφάλαιο τῶν ἄρτιων ψηφισμάτων, γιατί ἀπὸ τὴ
 θέση του ἀποτελεῖ χρονολογικὸ κρῖκο γιὰ ἐκεῖνα ποὺ εἶναι χαραγμένα στὰ βάθρα.

154. Ψήφισμα χαραγμένο στὴ δεξιὰ πλευρὰ τοῦ τριλίου βάθρου (457), πρῶτο τῆς δεύτερης στήλης. Ὑψ. γρ. 0.009 μεταστ. 0.009 (εἰκ. 66).

IG VII 368.

[- - - - -]ος εἶπεν· ἐπεὶδὴ Μικάδης Γύρωνος Χαλκιδε[ύ]ς εὖνους ὦν
 [διατελεῖ τῇ πό]λει Ὀρωπίων καὶ ἰδία καὶ ἐκάστωι τῶν πολιτ[ῶ]ν χρείας παρέ-
 3 [χεται καὶ λ]έ[γων κα]ὶ πράττων τὰ συμφέροντα, δεδόχθαι τῶι δήμ[ω]ι· Μικάδην Γύ-
 [ρωνος Χαλκιδέα πρ]όξενον εἶναι τῆς πόλεως Ὀρωπίων καὶ αὐτὸν καὶ ἐ[κ]γόνους καὶ εἶναι

- [αὐ]τοῖς γῆς καὶ [οἰκία]ς ἔγκτησιν καὶ ἰσοτέλειαν καὶ ἀσυλίαν κα[ι] ἀσφάλειαν
 6 [καὶ πολέμου καὶ] εἰρήνης καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν καὶ τὰ ἄλλα
 [πάν]τα καθάπερ τοῖς ἄλλοις προξένοις καὶ εὐεργέταις.

2 ἰδία ἐκάστωι Ditt. || 3 [χεται ἐμ παντὶ καιρῷ]ι πράττων Ditt. || 6 τᾶλλα Ditt.

155. Ψήφισμα χαραγμένο στη δεξιὰ ἐπιφάνεια τοῦ τριλίθου βάθρου (457), δεύτερο τῆς δεύτερης στήλης. Ὑψ. γρ. 0.008 μεταστ. 0.009 (εἰκ. 66).

IG VII 369.

- [. 4 .]ας Ἀρχιτέλους εἶπεν· δεδόχθαι τῷ δήμῳ·
 [Εὐ]πυρί[ω]να Νίκωνος Κορκυραῖον πρόξενον εἶναι
 3 [τῆ]ς πόλεως Ὀρωπίων καὶ ἐγγόνους καὶ εἶναι αὐ-
 [τοῖ]ς γῆς καὶ οἰκίας ἔγκτησιν καὶ ἰσοτέλειαν καὶ ἀσυ-
 [λία]ν καὶ ἀσφάλειαν καὶ πολέμου καὶ εἰρήνης καὶ
 6 [κα]τὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν καὶ τὰ ἄλλα πάντα
 [κα]θάπερ κ[α]ὶ τοῖς ἄλλοις προξένοις καὶ εὐεργέταις.

1 «[λ.χ. Νικί]ας Ἀρχιτέλους εἶπεν» L 33 || 2 Πυθί[ω]να Ditt., Εὐ[πυρί]ω[να] L 33. «Τὸ 5ον γράμμα εἶναι Ρ, οὐχὶ Θ» L 33. Ἡ ἀνάγνωση τοῦ Λεονάρδου εἶναι ἡ ὀρθή, ὅπως φαίνεται στὸ βάθρο καὶ σὲ φωτογραφία.

156. Ψήφισμα χαραγμένο στη δεξιὰ πλευρὰ τοῦ τριλίθου βάθρου (457), τρίτο στη σειρὰ, κάτω ἀπὸ τὰ 153, 154. Τὸ μισὸ εἶναι χαραγμένο στὸν πρόσθιο ὀρθοστάτη καὶ τὸ ἄλλο μισὸ στὸν ὀπίσθιο. Ὑψ. γρ. 0.008 μεταστ. 0.009 (εἰκ. 66).

IG VII 370 (δεξιὸ μισό)+IG VII 390 (ἀριστερὸ μισό)· *ΑΔ 28 (1973) Α' 187, 19· (Teiresias 6 (1976) ΑΕ 25, 67· SEG 26, 602).

- Πλο[υταρ]χίδης [Φιλιστίδου εἶ]πεν· ἐ[πειδὴ] Ἀρίστων εὖνους ὧν διατελεῖ
 τε[ῖ] π[ό]λει Ὀ[ρ]ωπί[ων] καὶ κοινεῖ καὶ ἰδία τ[οῖ]ς αὐτοῦ χρ[ε]ίαν ἔχουσι τῶν πολι-
 3 τῶν ἐν παντὶ κ[αι]ρῷ χρήσιμος γί]νεται, δεδό[χ]θαι τε[ῖ] βουλευῖ καὶ τῷ δήμῳ·
 Ἀρίστωνα Ἄνδρ[- - - - - π]ρόξενον εἶν[αι] τῆς πόλεως Ὀρωπίων αὐτὸν
 καὶ ἐγγόνους καὶ [εἶναι αὐτοῖς γῆς] καὶ οἰκίας ἐν[κ]τησιν [κ]αὶ ἰσοτέλειαν καὶ ἀσυ-
 6 λίαν καὶ ἀσφάλε[ιαν] καὶ πολέμου καὶ εἰρήνης [κ]αὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατ-
 (τ)αν καὶ τᾶλλα π[άν]τα καθάπερ τ[οῖ]ς ἄλλοις προξένοις καὶ εὐεργέταις.

IIMAIIO

Ὁ Lolling διάβασε ὀρθὰ καὶ τὰ δύο τμήματα τοῦ ψηφίσματος (στὸν στ. 1 ἔχει ΑΡΙΣΤΩ), ἐπειδὴ ὁμως τὸ βάθρο δὲν εἶχε στηθεῖ στὴ θέση του ἀκόμη δημοσιεύτηκαν ὡς μέρη δύο προξενίων || 6-7 ΘΑΛΑΤ|ΑΝ || 8 τὰ γράμματα τοῦ στίχου αὐτοῦ δὲν ἔχουν σχέση μετὰ τὸ ψήφισμα, πιθανῶς νὰ ἦταν ἀρχὴ ἄλλης προξενίας ποὺ ἐγκαταλείφθηκε.

Ὁ Πλουταρχίδης λέγει καὶ τὰ ψηφίσματα 112, 168, 169, 170.

157. Ψήφισμα χαραγμένο στη δεξιά πλευρά του τριλίου βάθρου (457), τελευταίο της πρώτης στήλης. ΞΥψ. γρ. 0.009 μεταστ. 0.005 (είκ. 66).

IG VII 391.

- [Ευαίω]ν Μυμνιχίδου εἶπεν· δε[δόχθαι τεῖ βουλευῖ καὶ τῶι]
 [δῆμωι· Χαρι]άδην Χαρισθένου Καρύσ[τιον πρόξενον εἶναι καὶ εὐερ]-
 3 [γέτην τῆς π]όλεως Ὀρωπίων καὶ αὐτὸν [καὶ ἐκγόνους καὶ εἶναι]
 [αὐτοῖς γῆς] καὶ οἰκίας ἔγκτησιν καὶ ἰσ[οτέλειαν καὶ ἄσυ]-
 [λίαν καὶ] ἀσφάλειαν καὶ πολέμου [καὶ εἰρήνης καὶ κατὰ]
 6 [γῆν καὶ] κατὰ θάλατταν καὶ τᾶλλ[α πάντα καθάπερ]
 [τοῖς ἄλ]λοις προξένοις καὶ εὐεργ[έταις].

1 [- - -] Ὀλυμπιχίδου εἶπεν· ἐπ[ειδὴ - - -], δεδόχθαι τῶι Ditt. Τὸ ὄνομα τοῦ προξένου συμπλήρωσε ὁ Ziebarth στὸ εὐρετήριο (λήμμα Χαρισθένης) τῶν IG XII 9 σέ [Χαρι]άδης. Ἡ συμπλήρωση τοῦ Ziebarth (ποὺ δὲν ὑπάρχει σ. 159 138) φαίνεται ὀρθή.

Ὁ Εὐαίων λέγει καὶ τὸ ψήφισμα 96 (ὅπου τὸ πατρώνυμό του εἶναι Μυμνιχίδου). Γιὰ τὴν οἰκογένειά του βλ. 100.

158. Ψήφισμα χαραγμένο στὴν ἀριστερὴ πλευρὰ τοῦ τριλίου βάθρου (457), πρῶτο τῆς δεξιᾶς στήλης. ΞΥψ. γρ. 0.008 μεταστ. 0.006 (είκ. 66).

IG VII 362.

- Ἰερέως Δημητρίου [τ]ο[ῦ] δε[υτέρου, ἐπεψήφισεν - - - - - εἶπεν·
 δεδόχθαι τεῖ βουλευῖ καὶ τῶι δῆμωι· Ἀ[ρ]χι[- - - - - πρόξενον εἶναι τῆς πόλεως]
 3 Ὀρωπίων αὐτὸν καὶ ἐκγόνους καὶ εἶναι [αὐτῶι γῆς καὶ οἰκίας ἔγκτησιν καὶ ἰσοτέλειαν]
 καὶ ἄσυλίαν καὶ ἀσφάλειαν καὶ κατὰ [γῆν καὶ κατὰ θάλατταν καὶ πολέμου καὶ εἰρήνης καὶ]
 τᾶλλα πάντα καθάπερ τοῖς [ἄλλοις προξένοις καὶ εὐεργέταις].

1 Ἰερέως Δημητρίου, [. ο - - - εἶπε·] Ditt., «Δημητρίου [τ]ο[ῦ] δε[υτέρου] (μᾶλλον ἢ Δημητρίου, [β]ο[υκατίου], ἐπεψήφισεν δεῖνα δεῖνος (πρβ. IG VII 358 καὶ 363 στ. 1), δεῖνα δεῖνος εἶπεν·)» L 33 || 2 Ἀρχι[- - - Ditt., «Ἀρ:]χ[ι: (μᾶλλον ἢ Ἀ[α]χ[-) δεῖνος ὁποδαπὸν πρόξενον εἶναι τῆς πόλεως]» L 33. Στὸ βάθρο διαβάζεται καθαρὰ Ἀ[ρ]χι. Οἱ συμπληρώσεις τῶν στ. 2-5 εἶναι τοῦ Ditt.

Ὁ ἱερεὺς Δημήτριος ὁ δεύτερος (καὶ 159) εἶναι, ἴσως, ὁ Δημήτριος Σωφίλου (140-143).

159. Ψήφισμα χαραγμένο στὴν ἀριστερὴ πλευρὰ τοῦ τριλίου βάθρου (457), δεύτερο τῆς δεξιᾶς στήλης. ΞΥψ. γρ. 0.008 μεταστ. 0.006 (είκ. 66).

IG VII 363.

- Ἰερέως Δ[ημητρίου τοῦ δευτέρου, ἐπεψήφισεν - - - - -]
 Λυσάνδ[ρου εἶπεν· δεδόχθαι τεῖ βουλευῖ καὶ τῶι δῆμωι· - - - - -]
 3 πρόξενον εἶναι τῆς πόλεως Ὀρωπίων αὐτὸν καὶ ἐκγόνους καὶ εἶναι αὐτῶι γῆς καὶ οἰ[-

κίας ἔνκ[τησιν καὶ ἰσοτέλειαν καὶ ἀσυλίαν καὶ ἀσφάλειαν καὶ πολέμου καὶ εἰρή]-
νης καὶ [κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν καὶ τᾶλλα πάντα καθάπερ τοῖς ἄλλοις]
6   προξένο[ις καὶ] εὐεργέταις].

1-2 ἱερέως Δ[ημητρίου; μηνὸς δεῖνος, ἐπεψήφισεν δεῖνα δεῖνος, δεῖνα] | Λυσάνδ[ρου; εἶπεν· δεδόχθαι τεῖ βουλευῖ
καὶ τῷ δήμῳ δεῖνα δεῖνος ὀποδαπὸν] L 33· «ἴσως ἐνδέχεται καὶ ὅτι τὸ ὄνομα σὺν τῷ πατρὶ θέν τοῦ εἰπόντος
ἔκειτο ἐν ἀρχῇ τοῦ 2ου στίχου, λ.χ. Λύσανδ[ρος Αἰσχροῦνος εἶπεν (πρβ. ΑΕ 1892, 35, 37) τότε δὲ ἴσως ἐν τῷ 2ῳ
στίχῳ ἔλειπε τὸ τεῖ βουλευῖ καὶ» L 33 || 2 Λύσανδρ[ος - - - εἶπε·] Ditt. || 4-6 κίας ἔνκ[τησιν καὶ] ἰσ[οτέλειαν καὶ
ἀσ]υ[λίαν καὶ ἀσφάλειαν καὶ πολέμου καὶ εἰρή]νης καὶ [κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν καὶ τᾶλλα πάντα καθά-
περ τοῖς ἄλλοις] | προξένο[ις καὶ] εὐεργέταις L 33, κ]ίας ἔνκ[τησιν καὶ ἰσοτέλειαν καὶ ἀσφάλειαν καὶ κατὰ γῆν
καὶ κατὰ θάλατταν καὶ πολέμου καὶ εἰρή]νης, καὶ [τᾶλλα πάντα καθάπερ καὶ τοῖς ἄλλοις] | προξέν[οις καὶ εὐ-
εργέταις] Ditt. Τὸ κείμενο τοῦ Λεονάρδου τὸ θεωρῶ ὀρθότερο, δὲν μπόρεσα ὅμως νὰ διαβάσω ὅ,τι περισσότερο εἶδε
ἀπὸ τὸν Lolling.

Οἱ συμπληρώσεις τῶν στ. 1-2 τοῦ ψηφίσματος τούτου γίνονται σύμφωνα μὲ τοῦ προηγουμένου. Ἴσως ἔλειπε ὁ
προσδιορισμὸς τοῦ δευτέρου, ὅπως δὲ ὅμως δὲν φαίνεται πιθανὸ πὼς μνημονευόταν ὁ μήνας, ἀφοῦ δὲν ὑπῆρ-
χε καὶ στὸ προηγούμενο. Ἄν πάλι μνημονευόταν ἐκεῖ, τότε πιθανὸν εἶναι νὰ παραλείπεται ἐδῶ, ὅπως συνήθως συμ-
βαίνει στὸ Ἀμφιάρειο, ὅπου στὰ ψηφίσματα τῶν βάθρων ὑπονοεῖται πολλὰς φορὰς ἡ χρονολόγηση (ἀρχων, ἱερεὺς,
μήνας) τοῦ προηγούμενου ἢ τῶν προηγουμένων ψηφισμάτων.

Γιὰ τὸν ἱερέα βλ. 158.

160. Ψήφισμα χαραγμένο στὴν ἀριστερὴ πλευρὰ τοῦ τριλίου βάθρου (457), τρίτο τῆς δεξιᾶς στήλης. Ὑψ. γρ.
0.009 (στ. 1) - 0.004 (στ. 2-4) μεταστ. 0.005 (εἰκ. 66).

IG VII 364.

Πύθω[ν Καλλιγείτονος εἶπεν]· δε[δόχθαι τεῖ βουλευῖ καὶ τῷ δήμῳ· - - - - -]
Παντακλέ[ους - - - - - πρόξενον εἶναι τῆς πόλεως Ὀρωπίων, αὐτὸν καὶ ἐγγόνους καὶ εἶναι αὐτοῖς γῆς καὶ
οἰκί]-
3   ας ἔνκ[τησιν [καὶ ἰσοτέλειαν καὶ ἀσυλίαν καὶ ἀσφάλειαν καὶ πολέμου καὶ εἰρήνης καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ
θάλατ]-
ταν καὶ τᾶλ[λα πάντα καθάπερ τοῖς ἄλλοις προξένοις καὶ εὐεργέταις].

Ἀπὸ τὸ ψηφισμα τοῦτο ὁ Lolling διάβασε ἐλάχιστα λείψανα, τὰ ὅποια δὲν συμπληρώθηκαν σωστά. Ὁ Λεονάρ-
δος παρέχει (L 33) τὴν ὀρθὴ ἀνάγνωσις ποὺ παραθέτω ἐδῶ, καὶ τὴν ὁποία ἐπιβεβαίωσα στὸ βάθρο καὶ σὲ φωτογρα-
φία ἐκτὸς τῶν στ. 2 πόλ]εξ[ς καὶ 3 ἀ]σφάλ[ειαν. Ὁ Dittenberger παρέχει τὸ ἐξῆς κείμενο:

[Ε]ὐ[- - - εἶπεν· - - -, τὸν δεῖνα πρόξενον εἶναι τῆς πόλεως Ὀρωπίων αὐτὸν καὶ ἐγγόνους, καὶ εἶναι αὐτοῖς
γῆς καὶ οἰκί]ας ἔνκ[τησιν καὶ ἰσοτέλειαν καὶ ἀσφάλειαν καὶ ἀσυλίαν καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλαττ]]αν καὶ
[πολέμου καὶ εἰρήνης κλπ.].

Στὸ κείμενο τοῦτο παραλείπεται ὁ δεύτερος στίχος.

Γιὰ τὸν Πύθωνα Καλλιγείτονος βλ. 116.

161. Ψήφισμα χαραγμένο στην αριστερή πλευρά του τριλίθου βάθρου (457), τέταρτο της δεξιᾶς στήλης. Ὡψ. γρ. 0.008 μεταστ. 0.008 (εἰκ. 66).

IG VII 365.

Σάτυρος Ζε[νοκράτου εἶπεν]· δεδ[όχθ]αι [τ]εῖ [βου]λεῖ καὶ τῶι [δῆμωι]·
 Ἡροδότῳ Ἡ[ραί]ωνος [καὶ - - - - - Ἡ]ρακλειώ[τ]α[ις]· προξένους]
 3 εἶναι τῆς πόλε[ως Ὀ]ρωπίων [αὐτ]οὺς καὶ ἐγγόνους καὶ εἶ[ναι αὐτοῖς]
 γῆς καὶ οἰκίας ἐ[γκτη]σιν [καὶ ἰσοτ]έλειαν καὶ ἀσυλίαν καὶ ἀσ[φ]ά[λειαν]
 καὶ πολέμου καὶ εἰ[ρήνης καὶ κ]ατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλαττα[ν κ]αὶ τᾶλ-
 6 λα πάντα καθάπερ το[ῖς ἄλλοις] προξένοις καὶ εὐεργέταις.

Ἀναγνώσεις τοῦ Λεονάρδου πού δὲν ἐπιβεβαίωσα στὸ βάθρο 1 Ζε[νοκράτο]υ ε[ἶπεν] L 33 || 2 Ἡ[ραί]ωνος L 33 || 3 αὐ[τοῖς] L 33 || 4 ἀσ[φ]ά[λει]αν L 33.

Ἀπὸ τὸ ψήφισμα ὁ Lolling διάβασε μόνο τὸ ἀριστερὸ τμήμα, πού εἶναι χαραγμένο στὸν ὀπίσθιο ὀρθοστάτη. Ὁ Λεονάρδος παρέχει (L 33) τὴ νέα ἀνάγνωση πού παραθέτω, καὶ τὴν ὁποία ἐπιβεβαίωσα στὸ βάθρο. Γιὰ τὴ δοτικὴ τοῦ ὀνόματος τοῦ προξένου λέγει: «Ἡροδότῳ· δοτικὴ τίθεται μετὰ τοῦ δεδόσθαι αὐτοῖς (ἢ αὐτῶι) γῆς καὶ οἰκίας ἐγκτησιν πρβ. καὶ ἐν Θεσσαλίας ψηφίσματι AE 1917, 2 (301) δεδόσθαι αὐτῶ τε καὶ ἐγγόνου[ς] | π]ροξενίαν, ἐπινομίαν, ἐγκτησιν. Σφαλεῖς, ὥς εἰκάζει, ἀντὶ αἰτιατικῆς ἐχάραξεν Ἡροδότῳ, διότι ἐν στ. 3 φέρεται ἡ αἰτιατικὴ [αὐτ]οὺς καὶ ἐγγόνους· ἐκ τοῦ αὐτ]οὺς δὲ καὶ ἐκ τοῦ ἐν τῷ 2ῳ στίχῳ χώρου εἰκάζεται ὅτι οἱ τιμώμενοι εἶνε ἀριθμὸν δύο».

Τὸ κείμενο τοῦ Dittenberger παραθέτω αὐτούσιο γιὰ καλύτερη παραβολή:

Σάτυρος Ζε[ν . . . . . εἶπεν· δεδόχθαι τῷ δῆμῳ], | Ἡρόδοτ[ον . . . . . πρόξενον] | εἶ-
 ναι τῆς πόλεως [Ὀ]ρωπίων αὐτὸν καὶ ἐγγόνους, καὶ εἶναι αὐτοῖς] | γῆς καὶ οἰκίας ἐ[γκτησιν καὶ ἰσοτέλειαν
 καὶ ἀσφάλειαν καὶ ἀσυλίαν] | καὶ πολέμου καὶ εἰ[ρήνης καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν, καὶ τᾶλ]]λα πάντα
 καθάπερ τοῖς ἄλ[λοις] προξένοις καὶ εὐεργέταις].

Γιὰ τὸν Σάτυρο Ξενοκράτου βλ. 70.

162. Ψήφισμα χαραγμένο στην αριστερή πλευρά του τριλίθου βάθρου (457), πέμπτο της δεξιᾶς στήλης. Ὡψ. γρ. 0.008 μεταστ. 0.008 (εἰκ. 66).

IG VII 366 (τὸ ἀριστερὸ μισό).

Ἱερέως Παραμύθου, Ὀρο[ίτης Εὐ]δήμου εἶπεν· ἐπειδὴ Νικανδ[ρίδης]
 Νικοδάμου Κορίνθιος εὖνους ὦ[ν δι]ατελεῖ τεῖ πόλει Ὀ]ρωπίων καὶ τοῖς π[ολ]ι[ταῖς]
 3 χρειᾶς παρέχεται, δεδόχθαι [τεῖ β]ουλεῖ καὶ τῶι δῆμῳ· πρόξενον ε[ἶναι]
 τῆς πόλεως Ὀ]ρωπίων αὐτὸ[ν κ]αὶ ἐγγόνους καὶ εἶναι αὐτῶι γῆς καὶ οἰκία[ς]
 [ἐν]κτησιν καὶ πολιτείαν κ[αὶ] ἀσυλίαν καὶ ἀσφάλειαν καὶ κατὰ γῆν καὶ [κα]-
 6 τὰ θάλατταν καὶ πολέμου κ[αὶ] εἰρήνης καὶ τᾶλλα πάντα καθάπερ το[ῖς]
 ἄλλοις προξένοις καὶ ε[ὐε]ργέταις.

Ὁ Lolling γνώριζε μόνο τὸ ἀριστερὸ μισὸ τοῦ ψηφίσματος, ποὺ εἶναι χαραγμένο στὸν ὀπίσθιο ὀρθοστάτη τοῦ βάθρου. Ὁ Λεονάρδος παρέχει (L 33) τὴ νέα ἀνάγνωση ποὺ παραθέτω, καὶ τὴν ὁποία ἐπιβεβαίωσα στὸ βάθρο.

Τὸ κείμενο τοῦ Dittenberger εἶναι τὸ ἑξῆς:

Ἱερέως Παραμύθου, Ὠρωπ[όδωρος . . . . . εἶπεν· ἐπειδὴ . . . . .] | Νικοδάμου Κορίνθιος εὐνους [ὦν δια-
τελεῖ τῇ πόλει Ὠρωπίων καὶ τῶν πολιτῶν τοῖς δεομένοις] | χρεῖας παρέχεται, δεδόχθαι [τῇ βουλευῇ καὶ τῷ
δήμῳ, ... πρόξενον εἶναι] | τῆς πόλεως Ὠρωπίων αὐτὸν [καὶ ἐκγόνους, καὶ εἶναι αὐτοῖς γῆς καὶ
οἰκίας | ἔγκ]τησιν καὶ πολιτείαν κ[αὶ ἀσφάλειαν καὶ ἀσυλίαν καὶ κατὰ γῆν καὶ | κατὰ θ]άλατταν καὶ πολέ-
μου κ[αὶ εἰρήνης, καὶ τᾶλλα πάντα καθάπερ τοῖς] | ἄλλοις προξένοις καὶ εὐ[εργέταις].

Ὁ ἱερεὺς Παράμυθος εἶναι, πιθανῶς, ὁ Παράμυθος Κρατίνου (184, 202), ἀδελφὸς τοῦ Νικοξένου Κρατίνου (14). Ἡ ἐπιτύμβια στήλη 598 εἶναι τοῦ Εὐδήμου Ὁροῖτου, γιοῦ τοῦ ἐδῶ λέγοντος. Πολιτεία ἀπονέμεται μὲ τὰ ψηφίσματα 4, 5, 6, 163. Πρβ. τὸ ὅμοιο ἐπόμενο ψήφισμα.

163. Ψήφισμα χαραγμένο στὴν ἀριστερὴ πλευρὰ τοῦ τριλίθου βάθρου (457), τελευταῖο τῆς δεξιᾶς στήλης. Ὑψ. γρ. 0.008 μεταστ. 0.004 (εἰκ. 66).

IG VII 367 (ἀριστερὸ μισό)+IG VII 389 (δεξιὸ μισό)· *ΑΔ 28 (1973) Α' 190, 22· (Teiresias 6 (1976) AE 25, 66· SEG 26, 604).

Ἱερέως Ἑρμοκράτου, Γοργίων Γοργίππου εἶπεν· ἐπειδὴ Φίλων Φιλίσκου Κιανὸς
εὐνους ὦν διατελεῖ τεῖ πόλει Ὠρωπίων καὶ τοῖς πολίταις χρεῖας παρέχεται,
3 δεδόχθαι τεῖ βουλευῇ καὶ τῷ δήμῳ· πρ[όξε]νον εἶναι τῆς πόλεως Ὠρωπίων αὐτὸν
καὶ ἐκγόνους καὶ εἶναι αὐτῷ γῆ[ς καὶ ο]ικίας ἔγκτησιν καὶ πολιτείαν καὶ ἀσυλίαν
καὶ ἀσφάλειαν καὶ κατὰ γῆν καὶ κα[τὰ] θάλατταν καὶ πολέμου καὶ εἰρήνης
6 καὶ τᾶλλα πάντα καθάπερ τοῖς ἄλ[λ]οις προξένοις καὶ εὐεργέταις.

Ὁ Lolling διάβασε ὀρθὰ τὰ δύο μέρη τοῦ ψηφίσματος, ἐκτὸς τοῦ στ. 3, ὅπου μετὰ τὴ λέξη δήμῳ διαβάζει ΠΕ. Τὰ γράμματα αὐτὰ ὁ Dittenberger θεώρησε ἀρχὴ τοῦ ὀνόματος τοῦ προξένου καὶ συμπλήρωσε ἀνάλογα τὸν πρῶτο στίχο τοῦ ψηφίσματος IG VII 367 (ἐπειδὴ ΠΕ . . . .).

Τοῦ ἱερέως Ἑρμοκράτου ὁ χρόνος τῆς ἱερατείας δὲν εἶναι γνωστός, ὅπως ὁμως παρατηρήθηκε (Hyettos 297 σημ. 116), τὸ ψήφισμα τοῦτο χρονολογεῖται πρὶν ἀπὸ τὸ 202 π.Χ., ἔτος κατὰ τὸ ὁποῖο καταστράφηκε ἡ Κίος, πόλη τῆς Μ. Ἀσίας στὴν Προποντίδα, ἀπὸ τὸν Φίλιππο Ε' (ἀνοικοδομήθηκε σύντομα ἀπὸ τὸν Προυνσία, ὁ ὁποῖος τῆς ἔδωσε τὸ ὄνομά του). Ἡ πόλη ἀνέκτησε τὸ παλαιὸ της ὄνομα στοὺς αὐτοκρατορικοὺς χρόνους. Ἦδη ὁ Dittenberger στὰ σχόλια τοῦ τμήματος τῆς ἐπιγραφῆς IG VII 389 χρονολόγησε σωστὰ τὸ ψήφισμα στὸν 3ο αἰ. Ἀπὸ τὴ θέση ποὺ ἔχει ὁ Ἑρμοκράτης στὸ βάθρο προκύπτει μόνο πὼς εἶναι νεότερος τοῦ Παραμύθου. Εἶναι πατέρας τοῦ Θεοτέλου (166) καὶ τοῦ Ἑρμοδώρου (165), πάππος τοῦ ἱερέως Δημεινέτου (196, 308 18, 424). Γιὰ τὴν οἰκογένειά του βλ. 424. Γιὰ τὸν Γοργίωνα βλ. 130. Περὶ τῆς πολιτείας καὶ τῆς μορφῆς τοῦ ψηφίσματος βλ. 162.

164. Ψήφισμα χαραγμένο στην αριστερή πλευρά του τριλίθου βάθρου (457), πρώτο της αριστερής στήλης. ΞΥψ. γρ. 0.008 μεταστ. 0.006 (είκ. 66).

IG VII 357.

Πύθων Καλλιγείτονος εἶπεν· δεδόχθαι τεῖ βουλευῖ
καὶ τῷ δήμῳ· Ὀλυμπον Ἑρμίου Λυσιμαχέα πρόξενον
3 εἶναι τῆς πόλεως Ὠρωπίων αὐτὸν καὶ ἐκγόνους καὶ
εἶναι αὐτῷ γῆς καὶ οἰκίας ἔγκτησιν καὶ ἰσοτέλειαν καὶ ἀσυ-
λίαν καὶ ἀσφάλειαν καὶ πολέμου καὶ εἰρήνης καὶ κατὰ γῆν
6 καὶ (κα)τὰ θάλα(τ)ταν καὶ τᾶλλα πάντα καθάπερ καὶ τοῖς ἄλλο(ι)ς
προξένοις καὶ εὐεργέταις.

6 ΚΑΙΤΑΘΑΛΛΑΤΑΝ· ΑΛΛΟΣ.

Τὸ ψήφισμα τοῦτο χρονολογεῖται στὴν ἱερατεία τοῦ Ἑρμοκράτου, γιατί στὸ βάθρο βρίσκεται ἀνάμεσα σὲ ψηφίσματα πού χρονολογοῦνται ἀπὸ τοῦ ἱερέως αὐτοῦ.

Γιὰ τὸν Πύθωνα βλ. 116.

165. Ψήφισμα χαραγμένο στὴν αριστερή πλευρά τοῦ τριλίθου βάθρου (457), δεύτερο τῆς αριστερής στήλης. ΞΥψ. γρ. 0.008 μεταστ. 0.005 (είκ. 66).

IG VII 358.

Ἱερέως Ἑρμοκράτου, ἀλαλκομενείου, ἐπεψήφισεν Σῖμος Νικιάδου· *vac.*
Ἑρμόδωρος Ἑρμοκράτου εἶπεν· δεδόχθαι τεῖ βουλευῖ καὶ τῷ δήμῳ· Παντακλῆ Σωκράτου
3 Ἀθηναῖον πρόξενον εἶναι τῆς πόλεως Ὠρωπίων αὐτὸν καὶ ἐκγόνους καὶ εἶναι αὐ-
τῷ γῆς καὶ οἰκίας ἔγκτησιν καὶ ἰσοτέλειαν καὶ ἀσυλίαν καὶ ἀσφάλειαν καὶ πο-
λέμου καὶ εἰρήνης καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν καὶ τᾶλλα πάντα
6 καθάπερ καὶ τοῖς ἄλλοις προξένοις καὶ εὐεργέταις.

2 Στράτου Ditt. || 4 ἔγκτησιν Ditt.

Ὁ Ἑρμόδωρος, γιὸς τοῦ ἱερέως Ἑρμοκράτου (163), εἶναι, πιθανῶς, ὁ ὁμώνυμος ἄρχων τῆς πόλεως, ὅταν ἄρχων τοῦ Κοινοῦ ἦταν ὁ Ἱππαρχος (126, 127). Ὁ Σῖμος Νικιάδου εἶναι, ἴσως, πατέρας τοῦ Ἀντιμάχου I (87, 88, 324 76) καὶ τοῦ Διονυσιοδώρου I (132), πρόπαππος τοῦ Ἀντιμάχου II (441), πατέρα τοῦ Διονυσιοδώρου II. Γιὰ τὴν οἰκογένειά του βλ. 441. Ὁ πρόξενος εἶναι, πιθανῶς, Ἀλαιοῦς, πρβ. AD 11 (1927-28) 40, 4 11.

166. Ψήφισμα χαραγμένο στὴν αριστερή πλευρά τοῦ τριλίθου βάθρου (457), τρίτο τῆς αριστερής στήλης. ΞΥψ. γρ. 0.01 μεταστ. 0.005 (είκ. 66).

IG VII 359.

Ἱερέως Ἑρμοκράτου, ἀλαλκομενείου, ἐπεψήφισεν Σῆμος Νικιάδου·

Θεοτέλης Ἑρμοκράτου εἶπεν· δεδόχθαι τεῖ βουλευῖ καὶ τῷ δήμῳ·

- 3 Πανίταν Θαλησικλέου Μεσσήνιον πρόξενον εἶναι τῆς πόλεως Ὠρωπίων
αὐτὸν καὶ ἐκγόνους καὶ εἶναι αὐτῷ γῆς καὶ οἰκίας ἔνκτησιν καὶ ἰσοτέλειαν καὶ
ἀσυλίαν καὶ ἀσφάλειαν καὶ πολέμου καὶ εἰρήνης καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατ-
6 ταν καὶ τᾶλλα πάντα καθάπερ τοῖς ἄλλοις προξένοις καὶ εὐεργέταις.

3 Γανίταν Ditt. Ἡ ὀρθὴ γραφὴ *ΑΔ 28 (1973) Α' 188· (*Teiresias* 6 (1976) AE 31, 88· SEG 26, 605) || 6 ὁ Ditt. ἔχει καὶ στὴ μεταγραφῇ μετὰ τὸ καθάπερ (τὸ διόρθωσα ὁ.π.), ὅπως στὰ ψηφίσματα **123**, **168**, **169**.

Γιὰ τὸν Σῆμο βλ. **165**. Ὁ Θεοτέλης εἶναι γιὸς τοῦ ἱερέως Ἑρμοκράτου (**163**). Λέγει τὸ ψήφισμα **167** καὶ ἀναθέτει ἐνεπίγραφη φιάλη στὸν Ἀμφιάραο (**325** 5).

Ὁ πρόξενος μνημονεύεται μὲ τὸ λανθασμένο ὄνομα ἀπὸ τὸν Kolbe IG V 1 σ. XII 3-5 καὶ τὸν Bechtel, *HP* 537.

167 (A 296). Στήλη ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο μὲ ἀέτωμα, ὕψ. 0.61 πλ. 0.27 πάχ. 0.05. Ὑψ. γρ. 0.008 μεταστ. 0.011. IG VII 371· *ΑΔ 28 (1973) Α' 188, 20· (*Teiresias* 6 (1976) AE 26, 68· SEG 26, 601).

Θεοτέλης εἶπεν· δεδόχθαι τῷ δήμῳ·

[Σ]τέφανον Αἰσιμίδου Ἀθηναῖον, πρόξε-

- 3 νον εἶναι καὶ εὐεργέτην τῆς πόλεως
Ὠρωπίων καὶ αὐτὸν καὶ ἐκγόνους καὶ
δ[ε]δόσθαι αὐτοῖς γῆς καὶ οἰκίας ἔνκτη-
6 σιν καὶ ἀσφάλειαν καὶ ἀσυλίαν καὶ πο-
λέμου καὶ εἰρήνης καὶ κατὰ γῆν καὶ κα-
τὰ [θ]άλατταν καὶ ἰ[σ]οτέλειαν καὶ τᾶλλα
9 πάντα καθάπερ τοῖς ἄλλοις προξένοις
καὶ εὐεργέταις· ἀναγράψαι δὲ τὸ ψήφισμα
τοὺς πολεμάρχους ἐν στήλῃ λιθίνῃ καὶ
12 στήσαι ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ Ἀμφιεράου.

3 ΠΟΛΕΟΣ· πρβ. πόλεος (**144**, **277** 41, **303** 16) καὶ ἱερέος (**3**)· πόλεως Ditt. || 5 [εἶναι αὐτοῖς] Ditt. || 8-9 τᾶλλα | πάντα· τὰ [ἄλ|λα] Ditt. || 11 τοὺς πολεμάρχους· [τοῦτο τὸν γραμματέα] Ditt. || 12 στήσαι· ἀναθ[ε]ν[αι] Ditt.

Γιὰ τὸν Θεοτέλη βλ. **166**. Ὁ Ἀθηναῖος πρόξενος εἶναι Ἀλαιεύς κατὰ τὸν δῆμο, ἀπόγονος τοῦ Στεφάνου Αἰσιμίδου Ἀλαιεύς, ἐφήβου τὸ 333/2 π.Χ. (K. Clinton, *AE* 1988, 20, στ. 9, 55). Στὴν ἴδια οἰκογένεια ἀνήκουν ὁ Αἰσιμίδου καὶ ὁ γιὸς του Στέφανος (IG II² 10605, περὶ τὸ 360 π.Χ.)· πρβ. *PAA* 11470-11480.

168. Ψήφισμα χαραγμένο στὴν ἀριστερὴ πλευρὰ τοῦ τριλίου βάθρου (**457**), τέταρτο τῆς ἀριστερῆς στήλης. Ὑψ. γρ. 0.01 μεταστ. 0.006 (εἰκ. 66).

IG VII 360.

- Πλουταρχίδης Φιλιστίδου εἶπεν· δεδόχθαι τεῖ βουλευῖ καὶ τῶ(ι) δήμῳ·
 Φρυν(ι)ωνα Εὐφρονιάδου Ἀθηναῖον πρόξενον εἶναι τῆς πόλεως Ὠρωπίων
 3 αὐτὸν καὶ ἐγγόνους καὶ εἶναι αὐτῷ γῆς καὶ οἰκίας ἔνκτησιν καὶ ἰσοτέλειαν
 καὶ ἀσυλίαν καὶ ἀσφάλειαν καὶ πολέμου καὶ εἰρήνης καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ
 θάλατταν καὶ τᾶλλα πάντα καθάπερ τοῖς ἄλλοις προξένοις καὶ εὐεργέταις.

1 ΤΩ· τῶι Ditt. || 2 ΦΡΥΝΡΩΝΑ· ΦΡΥΝΡΙΩΝΑ καὶ Φρυνίωνα Ditt. || 5 ὁ Ditt. ἔχει καὶ στὴ μεταγραφή μετὰ τὸ καθά-
 περ, πρβ. **123, 166, 169**. Οἱ παραναγνώσεις διορθώνονται *ΑΔ 28 (1973) Α' 188· (*Teiresias* 6 (1976) ΑΕ 31, 86· SEG 26,
 606).

Γιὰ τὸν Πλουταρχίδη βλ. **156**. Ὁ Φρυνίων Εὐφρονιάδου Ἀθηναῖος, Μυρρινούσιος κατὰ τὸν δῆμο (PA 15019),
 εἶναι ἀπόγονος τοῦ Εὐφρονιάδου Φρυνίωνος Μυρρινουσίου (PA 6104· IG II² 6893). Συγγενὴς τοῦ προξένου εἶναι
 καὶ ὁ Φρυνίων Φρυνίωνος Μυρρινούσιος (PA 15020· IG II² 6907).

169. Ψήφισμα χαραγμένο στὴν ἀριστερὴ πλευρὰ τοῦ τριλίου βάθρου (**457**), τελευταῖο τῆς ἀριστερῆς στήλης.
 Ὑψ. γρ. 0.009 μεταστ. 0.005 (εἰκ. 66).

IG VII 361.

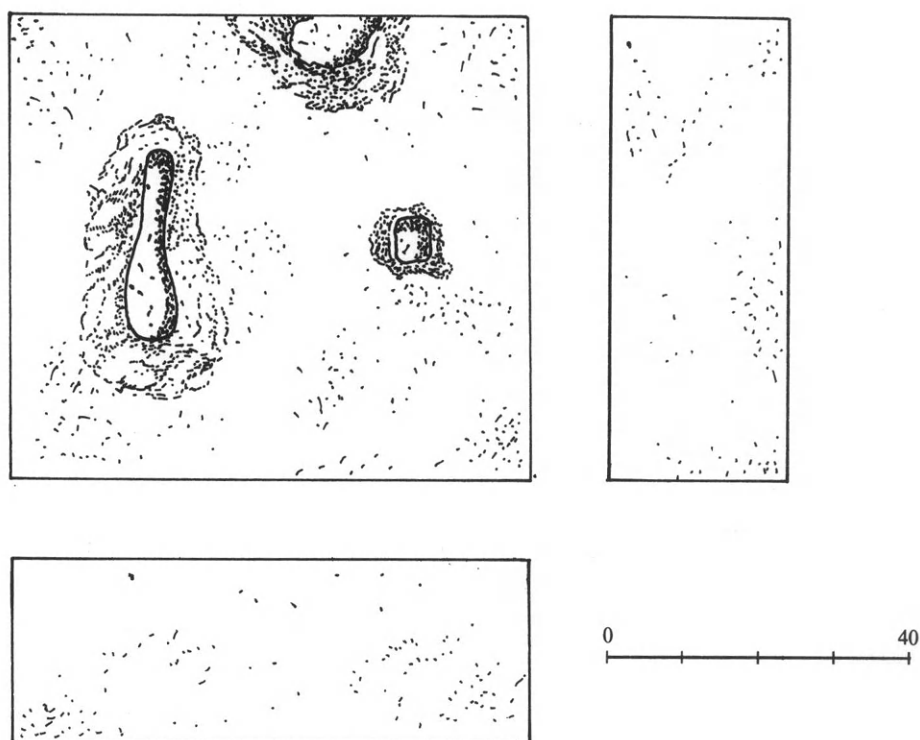
- Πλουταρχίδης Φιλιστίδου εἶπεν· δεδόχθαι τεῖ βουλευῖ καὶ τῶι δήμῳ·
 Ἀγαθαρχίδην Λεωνίδου Θετταλὸν ἐγ Μητροπόλεως πρόξενον εἶναι
 3 τῆς πόλεως Ὠρωπίων αὐτὸν καὶ ἐγγόνους καὶ εἶναι αὐτῷ γῆς καὶ οἰκίας
 [ἔ]νκτησιν καὶ ἰσοτέλειαν καὶ ἀσυλίαν καὶ ἀσφάλειαν καὶ πολέμου καὶ εἰρήνης
 καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν καὶ τᾶλλα πάντα καθάπερ τοῖς ἄλλοις
 6 προξένοις καὶ εὐεργέταις.

4 [ἔγκ]τησιν Ditt. || 5 καθάπερ καὶ μεταγράφει ὁ Ditt., πρβ. **166, 168**. Οἱ παραναγνώσεις διορθώνονται * ΑΔ 28
 (1973) Α' 188· (*Teiresias* 6 (1976) ΑΕ 31, 87· SEG 26, 607).

Γιὰ τὸν Πλουταρχίδη βλ. **156**.

170 (Α 163). Ἐπίκρानο βάθρου ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο, ὕψ. 0.22 πλ. 0.70 πᾶχ. 0.60. Στὴν ἄνω ἐπιφάνειά του ὑπάρ-
 χουν τρεῖς τόρμοι γιὰ χάλκινο ἄγαλμα, ἓνας ἀριστερὰ γιὰ πόδι, μήκους 0.26, δεύτερος ὀρθογώνιος δεξιὰ 0.06 x 0.05
 καὶ βάθ. 0.03, καὶ τρίτος πίσω. Τὸ ἐπίκρानο βρισκόταν ἀριστερὰ ἀπὸ τὸ βάθρο τοῦ ἀγάλματος τοῦ Σύλλα, μὲ τὴν
 ἄνω ἐπιφάνεια στὸ ἔδαφος. Στὴ δεξιὰ πλευρὰ του εἶναι χαραγμένο ψήφισμα. Ὑψ. γρ. 0.01-0.012 μεταστ. 0.016 (εἰκ.
 6, πίν. 11).

- Ἰερέως Κλεάρχου, μηνὸς ἀλαλκομενείου ἔκτει
 ἐπὶ δέκα, ἐπεψήφισε Πολέμαρχος (. .)ανος· Πλουταρχίδης Φι-
 3 λιστίδου εἶπεν· δεδόχθαι τῶι δήμῳ· Δηῖμαχον Ἀρίστωνος Φαση-

Εἰκ. 6 (1:10): 170.

[λί]την πρόξενον εἶναι τῆς πόλεως Ὠρωπίων αὐτὸν καὶ ἐγγόνους
καὶ εἶναι αὐτοῖς γῆς καὶ οἰκίας ἔγκτησιν καὶ ἰσοτέλειαν καὶ ἀσυλί-
6   αν καὶ ἀσφάλειαν καὶ πολέμου καὶ εἰρήνης καὶ κα(τὰ) γῆν καὶ κατὰ θάλ-
ατταν καὶ τὰ ἄλλα πάντα καθάπερ καὶ τοῖς ἄλλοις προξένοις.

Ὁ Λεονάρδος δὲν γνώριζε τὴν ὑπαρξὴ τοῦ ψηφίσματος τούτου || 2 μετὰ τῇ λέξει ΠΟΛΕΜΑΡΧΟΣ ὑπάρχει κενὸς
χώρος 2 γραμμάτων καὶ ἀκολουθεῖ ἡ κατάληξη ΑΝΟΣ. Τὸ πατρώνυμο αὐτὸ θὰ μπορούσε νὰ εἶναι λ.χ. (Τιτ)άν,
ὄνομα ποὺ μαρτυρεῖται (Bechtel, *HP* 564· *IG* VII 165 Μεγάρων), ὁ διαθέσιμος χώρος ὅμως δὲν ἀρκεῖ γιὰ 3 γράμ-
ματα, ἔστω καὶ ἂν τὸ ἓνα ἦταν | || 6 ΚΑΓΗΝ.

Ὁ ἱερεὺς Κλέαρχος εἶναι γνωστὸς μόνον ἀπὸ τοῦτο τὸ ψήφισμα. Ὁ χρόνος τῆς ἱερατείας του τοποθετεῖται, καὶ
ἀπὸ τὸ σχῆμα τῶν γραμμάτων, στὰ τέλη τοῦ 3ου αἰ. π.Χ. Πιθανῶς εἶναι ὁ Κλέαρχος Πυρριδῆμου (61), ὁ ὁποῖος
εἶναι δυνατόν νὰ ταυτιστεῖ μὲ τὸν Κλέαρχο ποὺ ἐπιψηφίζει στὸ ψήφισμα 147. Ὁ Πολέμαρχος δὲν εἶναι γνωστὸς.

171 (A 454). Βάθρου ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο δύο θραύσματα· τὸ πρῶτο ἔχει ὕψ. 0.10 πλ. 0.21 πάχ. 0.21, τὸ δεύτερο
ὕψ. 0.055 πλ. 0.13 πάχ. 0.11. Ὡψ. γρ. 0.007 μεταστ. 0.007. Καὶ τὰ δύο θραύσματα, ὅπως φαίνεται ἀπὸ τὸ σχῆμα τῶν
γραμμάτων, ἀνήκουν στὴν ἴδια ἐπιγραφή. Ἡ ἐπιφάνειά τους ἔχει ὑποστῇ τὴν ἐπίδραση ἰσχυρῆς φωτιᾶς, πιθανότατα
καμινιοῦ γιὰ ἀσβέστη.

IG VII 325 (τὸ πρῶτο θραῦσμα).

- [-----]Π[-----] εἶπεν· ἐπειδὴ ἰάτρων εὖ]-
 [νους ὦν διατελεῖ τῇ τε πόλει καὶ] ἰδίαι τῶν πολ[ιτῶν ἀεὶ τοῖς δεομένοις παρέχεται χρεῖας, δεδόχθαι]
 3 [τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ· ἰάτρ]ωνα ἰατροκλέους Ἀ[θηναῖον πρόξενον εἶναι τῆς πόλεως αὐτὸν καὶ ἐκγό]-
 [νους καὶ εἶναι αὐτῷ γῆς καὶ] οἰκίας ἔνκτησιν κ[αὶ ἰσοτέλειαν καὶ ἀσυλίαν καὶ ἀσφάλειαν] κ[αὶ πολέ]-
 [μου καὶ εἰρήνης καὶ κατὰ γῆν] καὶ κατὰ θάλαττα[ν καὶ τὰ ἄλλα ὑπάρχειν αὐτοῖς ὅ]σαπερ καὶ τ[οῖς]
 6 [ἄλλοις προξένοις καὶ εὐεργέταις τῆς πόλ]εως Ὡρω[πίων γέγραπται].

Τὸ κείμενο τοῦ Dittenberger ποὺ παραθέτω παρουσιάζει μερικές διαφορές ἀπὸ τὸ ἐδῶ:

[. . . . . εἶπεν· ἐ]πειδὴ ἰάτρων εὐνους ὦν διατελεῖ | τῇ τε πόλει κοινῇ κα]ὶ ἰδίαι τῶν
 πολ[ιτῶν τοῖς δεομένοις ἀεὶ παρέχεται χρεῖας, | δεδόχθαι τῷ δήμῳ, ἰάτρ]ωνα ἰατροκλέους Ἀ[θηναῖον πρό-
 ξενον εἶναι καὶ εὐεργέτην τῆς πόλεως Ὡρωπίων, | καὶ εἶναι αὐτοῖς γῆς κ]αὶ οἰκίας ἔνκτησιν κα[ὶ ἰσοτέλειαν
 καὶ ἀσφάλειαν καὶ ἀσυλίαν καὶ πολέμου | καὶ εἰρήνης καὶ κατὰ γῆν] καὶ κατὰ θάλαττα[ν, καὶ τὰ ἄλλα πάντα
 ὅσαπερ καὶ τοῖς ἄλλοις | προξένοις καὶ εὐεργέταις τ]ῆς [π]όλεως Ὡρω[πίων γέγραπται].

Ὁ πρόξενος (PA 7441) δὲν εἶναι γνωστὸς ἀπὸ ἄλλου.

172. Ψήφισμα χαραγμένο στὴν ὄψη τοῦ βάθρου τῶν ἀγαλμάτων τοῦ Διοδώρου καὶ τῆς Φανοστράτης (422),
 πρῶτο τῆς ἀριστερῆς στήλης. Ὑψ. γρ. 0.008 μεταστ. 0.007 (εἰκ. 45).

B. Λεονάρδος, AE 1889, 43, 33, 1· IG VII 273 (καὶ σ. 744).

- Ἄρχοντας ἐν κοινῷ Βοιωτῶν Φίλωνος, ἐπὶ δὲ πόλεως Θεοτίμου,
 ἰερέως δὲ τοῦ Ἀμφιράου Νικίππου,
 3 Εὐβουλος Ἀμύντου εἶπεν· ἐπειδὴ Αὐτοκράτης εὐνους ἐστίν
 τῇ πόλει καὶ λέγων καὶ πράττων τὰ συμφέροντα ἐν παντὶ καιρῷ
 διατελεῖ, δεδόχθαι τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ· Αὐτοκράτην Νικοκλέους
 6 Ἀθηναῖον πρόξενον εἶναι τῆς πόλεως Ὡρωπίων καὶ αὐτὸν
 καὶ ἐκγόνους καὶ εἶναι αὐτῷ γῆς καὶ οἰκίας ἔνκτησιν καὶ
 ἰσοτέλειαν καὶ ἀσφάλειαν καὶ ἀσυλίαν καὶ πολέμου καὶ εἰρή-
 9 νης καὶ τὰ ἄλλα πάντα καθάπερ τοῖς ἄλλοις προξένοις καὶ εὐ-
 εργέταις γέγραπται.

Οἱ στ. 1 καὶ 3 ἀρχίζουν ἓνα γράμμα πρὶ ἀριστερὰ ἀπὸ τοὺς ὑπόλοιπους || 1 Θεοφίλου Ditt. Ὁ Λεονάρδος διορ-
 θώνει τὴν παρανάγνωση (AE 1925-26, 24) || 4 ὁ Ditt. παραλείπει τὶς λέξεις ΤΗΠΟΛΕΙ στο πανομοιότυπο καὶ τὴ
 μεταγραφὴ || 5 τεῖ βουλεῖ Ditt.

Ὁ ἄρχων τῆς πόλεως εἶναι, πιθανῶς, ὁ Θεότιμος Ἀριστομένου ποὺ λέγει τὸ ψήφισμα 94. Ὁ ἱερεὺς Νίκιππος
 μνημονεύεται καὶ στὰ ψηφίσματα 173, 174. Γιὰ τὸν Εὐβουλο βλ. 66. Ὁ πρόξενος PA 2740. Ὁ ἄρχων τοῦ Κοινοῦ
 Φίλων εἶναι ὁ δεύτερος.

173. Ψήφισμα χαραγμένο στην αριστερή πλευρά του βάθρου των ἀγαλμάτων του Διοδώρου καὶ τῆς Φανοστράτης (422). Ἡ πλευρά αὕτη τοῦ βάθρου ἀποτελεῖται ἀπὸ δύο ὀρθοστάτες, ἀπὸ τοὺς ὁποίους σώζεται ὁ πρόσθιος (δεξιός), ἐνῶ ἀπὸ τὸν ὀπίσθιο (ἀριστερό) σώζονται μόνο δύο συγκολλημένα θραύσματα ἀπὸ τὸ ἄνω μέρος του μὲ τὸ κυμάτιο, τὸ γέισο καὶ λείψανα τῶν δέκα πρώτων στίχων τοῦ ἀριστεροῦ μισοῦ τοῦ ψηφίσματος. Ὑψ. γρ. 0.008 μεταστ. 0.006 (εἰκ. 45).

B. Λεονάρδος, *AE* 1889, 45, 33, 6· *IG VII* 278 (καὶ σ. 744)· B. Λεονάρδος, *AE* 1925-26, 22, 138, εἰκ. 10-11.

- [Ἄρχοντος ἐν κοινῶι Βοιωτῶν Φίλωνος, ἐπὶ δὲ πόλεως Θεοτίμου,
[ἱερέως] δὲ τοῦ Ἀμφιεράου Νικίππου,
3 [Ἑρμόδωρος Ὀλ]υμπίχου εἶπε[ν· ἐπει]δὴ Κηφισοφῶν εὖνους ὑπάρχε[ι]
[τῇ πόλει κοινῇ καὶ] λέγων καὶ πράτ]των ὑπὲρ αὐτῆς διατελεῖ τὰ
[συμφέροντα διὰ π]αντός, ἰδία[ι δὲ τ]ῶν πολιτῶν τοῖς δεομένοις πα-
6 [ρέχεται χρεῖας ἐν] παντὶ κα[ιρῶι], δεδόχθαι τῇ βουλῇ καὶ τῷ δή-
[μωι· Κηφισοφῶντα Ἀ]ντιφίλου [Ἀθην]αῖον πρόξενον εἶναι καὶ εὐ-
[εργέτην τῆς τῶν Ὀρ]ωπίων πό[λεως] αὐτὸν καὶ ἐκγόνους καὶ εἶναι
9 [αὐτῷ γῆς καὶ οἰκίας] ἔγκτ[ησιν καὶ] ἰσοτέλειαν καὶ ἀσυλίαν καὶ
[ἀσφάλειαν καὶ πολέ]μου ὄ[ντος καὶ] εἰρήνης καὶ κατὰ γῆν καὶ κα-
[τὰ θάλατταν καὶ τὰ ἄλλα ὑπάρχ]ειν αὐτῷ ὅσαπερ καὶ τοῖς ἄλλοις
12 [προξένοις καὶ εὐεργέταις].

Συμπληρώσεις τοῦ Λεονάρδου (δεύτερη ἔκδοση) || 3 [Ἑρμόδωρος; Ὀλ]υμπίχου *L*¹, [Θεοτέλης; Ὀλ]υμπίχου *L*² || 4 [(ἀεὶ;) τῇ πόλει καὶ λέγων καὶ πράτ]των *L*¹, [τῇ πόλει Ὀρωπίων καὶ πρά]ττων *Ditt.* || 5 [συμφέροντα καὶ κοινῇ καὶ ἰδίαι τ]ῶν *L*¹, [συμφέροντα καὶ ἰδίαι ἀεὶ] τῶν *Ditt.* || 6 [ρέχεται χρεῖας ἐμ παντὶ καιρῶι] *L*¹, *Ditt.* || 7 [μωι, Κηφισοφῶντα - - -]αῖον *L*¹, Ἀθην]αῖον *Ditt.* || 8 [εργέτην τῆς Ὀρωπίων πόλεως] *Ditt.*, [εργέτην τῆς (τῶν;) Ὀρωπίων πόλεως] *L*¹ || 9 [αὐτοῖς γῆς καὶ οἰκίας ἔγκτησιν καὶ] *Ditt.*

Γιὰ τὸν Ἑρμόδωρο (γιὰ τὴ συμπλήρωση ἐδῶ τοῦ ὀνόματός του ἐπιμένει ὁ Λεονάρδος, *AE* 1919, 73α) βλ. **48** καὶ **110**. Γιὰ τὸν πρόξενον (*PA* 8405 Κηφισοφῶν [- - - Ἀθην]αῖος) παρατηρεῖ ὁ Λεονάρδος (*AE* 1925-26, 24) ὅτι «τῆς αὐτῆς τῷ προξένῳ Κηφισοφῶντι οἰκίας ἴσως εἶναι ὁ ἐν *IG VII* 269 (**54**) πρόξενος Θεαίτητος Κηφισοφῶντος».

174. Ψήφισμα χαραγμένο στὴν ὀψη τοῦ βάθρου τῶν ἀγαλμάτων τοῦ Πτωΐωνος καὶ τῆς Ἀριστονίκης (418), δεύτερο τῆς δεξιᾶς στήλης. Ὑψ. γρ. 0.009 μεταστ. 0.008 (εἰκ. 44).

B. Λεονάρδος, *AE* 1889, 29, 30, 5· *IG VII* 255 (καὶ σ. 744).

- Ἄρχοντος ἐν κοινῶι Βοιωτῶν Φίλωνος, ἐπὶ δὲ πόλεως Θεοτίμου, ἱερέως δὲ τοῦ Ἀμφιαράου Νικίππου,
Ὀρωπόδωρος Θεοζότου εἶπεν· ἐπειδὴ Εὐπόλεμος εὖνους ἐστὶν τῇ πόλει καὶ λέγων καὶ πράττων
3 ἀεὶ τὰ συμφέροντα ἐμ παντὶ καιρῶι διατελεῖ, δεδόχθαι τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ· Εὐπόλεμον Ε[ὐ]-
δήμου Ἀθηναῖον πρόξενον εἶναι τῆς πόλεως Ὀρωπίων καὶ αὐτὸν καὶ ἐκγόνους καὶ εἶναι αὐτ[ῷ] γῆς
καὶ οἰκίας ἔγκτησιν καὶ ἰσοτέλειαν καὶ ἀσφάλειαν καὶ ἀσυλίαν καὶ πολέμου καὶ εἰρήνης καὶ τὰ ἄλ]-
6 λα πάντα καθάπερ τοῖς ἄλλοις προξένοις καὶ εὐεργέταις γέγραπται.

3 ἀπὸ τὸ πατρώνυμο τοῦ προξένου σώζονται λείψανα τοῦ E, τὰ ὅποια ὁ Ditt. δηλώνει στὸ πανομοιότυπο· στὴ μεταγραφὴ παρέχει [Εὐ]|δήμου || 5 τᾶλ]|λα Ditt.

Γιὰ τὸν ἱερέα βλ. 172· γιὰ τὸν Ὠρωπόδωρο 69. Ὁ πρόξενος PA 5922.

175. Ψήφισμα χαραγμένο στὴν ὄψη τοῦ βάθρου τῶν ἀγαλμάτων τοῦ Πτολεμαίου Δ΄ καὶ τῆς Ἀρσινόης (427), στὸ ἀριστερὸ μέρος κάτω ἀπὸ τὴν ἀναθηματικὴ ἐπιγραφή. Τὸ μάρμαρο τοῦ βάθρου ἐπάνω στὸ ὅποιο εἶναι χαραγμένο τὸ ψήφισμα ἀποτελεῖται σήμερὰ ἀπὸ ὀκτὼ θραύσματα ποὺ ἀρμόζουν μεταξὺ τους. Ὑψ. γρ. 0.007 μεταστ. 0.009 (εἰκ. 48, πίν. 56).

Dürrbach, *De Oropo* 59 (στ. 1-14)· B. Λεονάρδος, *AE* 1891, 113, 53, 1· IG VII 298 (καὶ σ. 744)· (Michel, *Recueil* 204· OGIS 81).

- Ἄρχοντας ἐν κοινῷ Βοιωτῶν Διονυσίου, ἐπὶ δὲ πό[λεως Νικο]-
κλέους, ἱερέως δὲ τοῦ Ἀμφιαράου Δημοκράτου τοῦ δε[υτέρου],
- 3 Νέανδρος Νεανδρίδου εἶπεν· προβεβουλευμένον αὐ[τῷ εἰ]-
ναι πρὸς τὸν δῆμον· ἐπειδὴ Φορμίων ὁ Βυζάντιος φίλ[ος ὦν]
τοῦ βασιλέως Πτολεμαίου καὶ λέγων καὶ πράττων [διατε]-
- 6 λεῖ τὰ συμφ[έ]ροντα τῷ δήμῳ καὶ καθ' ἰδίαν ἀεὶ τῷ[ν πολι]-
τῶν τῷ χρεῖαν ἔχοντι τὴν πᾶσαν σπουδὴν ποιεῖται [καὶ οὐ]
μόνον ἐν τῇ ἰδίᾳ ὦν εὖνουν ἑαυτὸν παρείχετο τῷ [δήμῳ]
- 9 ἀλλὰ καὶ νῦν παρὰ τῷ βασιλεῖ Πτολεμαίῳ πολλ[οὺς καὶ]
συμφέροντας λόγους ποιεῖται ὑπὲρ τῆς πόλεω[ς, ὅπως]
οὖν καὶ ὁ δῆμος φαίνεται τὴν πᾶσαν ἐπιμέλειαν [ποιού]-
- 12 μενος τῶν εὐεργετούντων ἑαυτὸν, δεδόχθαι [τῇ βου]-
λῇ καὶ τῷ δήμῳ· Φορμίωνα Νυμφαίου Βυζά[ντιον]
πρόξενον εἶναι καὶ εὐεργέτην τῆς πόλεως Ὠρωπί[ων αὐτὸν]
- 15 καὶ ἐκγόνους, εἶναι δὲ αὐτοῖς ἰσοτέλειαν καὶ ἀσφάλειαν καὶ ἀ]-
συλίαν καὶ πολέμου ὄντος καὶ εἰρήνης καὶ κα[τὰ γῆν]
καὶ κατὰ θάλατταν καὶ ἔνκτησιν γῆς καὶ οἰκ[ίας καὶ]
- 18 προεδρίαν ἐν τοῖς ἀγῶσιν οἷς τίθησιν ἢ πόλ[ις καὶ πρό]-
σodon πρὸς τὴν βουλήν καὶ τὸν δῆμον πρώτο[ις μετὰ]
τὰ ἱερὰ καὶ τὰ ἄλλα πάντα καθάπερ καὶ τοῖς ἄλλοις προ]-
- 21 ξένοις καὶ εὐεργέταις τῆς πόλεως ὑπάρχε[ι, ἀναγρά]-
ψαι δὲ τόδε τὸ ψήφισμα τοὺς πολεμάρχ[ους τοὺς ἐ]-
πὶ ἱερέως Δημοκράτου τοῦ δευτέρου ἐν [τῷ ἱερῷ τοῦ]
- 24 Ἀμφιαράου, ἐπὶ τῆς βάσεως τῶν εἰκόν[ων τοῦ βα]-
σιλέως Πτολεμαίου καὶ τῆς βασιλ[ίσσης Ἀρσινόης].

Οἱ συμπληρώσεις εἶναι τοῦ Λεονάρδου || 1, 3 οἱ στίχοι ἐξέχουν τῶν ἄλλων ἀριστερὰ κατὰ ἓνα γράμμα || 3 Ὑ]μναῖος Νικανδρίδου Dürrb. || 5-6 πράττων | ἀεὶ τὰ συμφέροντα Ditt. (δὲν ὑπολόγισε τὴν ἑλλειψιν τοῦ μαρμαρίου

δεξιά και νόμισε ότι το Λ του διατελεί ήταν Α) || 6 συμφέροντα Dürtb. || 6-7 αεί τῶ[ι | τῶν πολιτῶν χρεί]αν Dürtb. || 7 ὁ Ditt. παραλείπει τις λέξεις τὴν πᾶσαν στή μεταγραφή || 9-10 πολλ[οὺς] συμφέροντας Dürtb. || 11 ἵνα] οὖν Dürtb. || 15 ὁ Ditt. παραλείπει ἐντελῶς τὸν στίχο στὸ πανομοιότυπο.

Ὁ Dürbach γνώριζε ὅλα τὰ ἐνεπίγραφα θραύσματα τοῦ βάθρου, ἀλλὰ στὴ δημοσίευσή του ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος τῶν στίχων σαλεύτηκαν. Γιὰ τοὺς στίχους ποὺ δὲν μετέγραψε λέγει: «Ultimos versos non exscripsimus, cum titulus hac parte valde mutilus sit nec alia exstittisse videantur, quam quae in fine reliquorum decretorum usurpata sunt».

Ὁ ἄρχων τῆς πόλεως Νικοκλῆς εἶναι ἄγνωστος ἀπὸ ἄλλου. Ὁ ὁμώνυμος ἱερεὺς τοῦ Ἀμφιαράου τῆς ἀναθηματικῆς ἐπιγραφῆς **382** ἀνήκει στὸ πρῶτο μισό τοῦ 3ου αἰ. π.Χ. Στὸν κατάλογο **324 99** Νικοκλῆς Ὡρωπίος ἀφιερώνει χρυσοῦν.

Ὁ ἱερεὺς Δημοκράτης ὁ δεύτερος μνημονεύεται καὶ στὰ ψηφίσματα **176-179**. Ὁ Δημοκράτης Ι δὲν εἶναι γνωστός. Χρονολογικὴ διάκριση σὲ δεύτερο ὁμώνυμο ἱερέα μνημονεύεται καὶ στὰ ψηφίσματα **184** (Ἐπικράτου τοῦ δευτέρου), **158, 159** (Δημητρίου τοῦ δευτέρου).

Ὁ Νέανδρος Νεανδρίδου εἶναι ἀδελφὸς τοῦ Ἀριστόνου ὁ ὁποῖος εἶπε τὸ ψήφισμα **125**. Ὁμώνυμος μνημονεύεται στὴ Χαλκίδα (IG XII 9, 912 καὶ AE 1952, 203). Γιὰ ἄλλους Ὡρωπίους, ὁμωνύμους μὲ Χαλκιδεῖς, βλ. **22, 144**.

Μὲ τὴν ἐπιγραφὴ IG XII 5, 802 τιμήθηκε ὡς πρόξενος Τηνίων ὁ πατέρας, κατὰ τὸν Λεονάρδο, τοῦ ἐδῶ προξένου Νυμφαῖος Ἀθηναῖωνος Βυζάντιος (AE 1919, 56α· στὸ βιβλίο τῶν N. Firatli - L. Robert, *Les stèles funéraires de Byzance gréco-romaine* (1964) 132 δὲν γίνεται προσέγγιση τῶν δύο προσώπων).

Οἱ φιλικές σχέσεις ἀνάμεσα στὸ κοινὸ τῶν Βοιωτῶν καὶ τὸν Πτολεμαῖο Δ΄ Φιλοπάτορα (221-204 π.Χ.) φαίνονται κυρίως στὶς τιμητικὲς διακρίσεις τῶν Βοιωτῶν γιὰ τὰ πρόσωπα τοῦ περιβάλλοντος τοῦ βασιλέως καὶ στὶς τιμὲς ποὺ δόθηκαν στὸν ἴδιο. Ἡ Τανάγρα τίμησε τὸν ὑπουργὸ τοῦ Πτολεμαίου Σωσίβιον Διοσκούριδου Ἀλεξανδρέα (IG VII 507· OGIS 80) μὲ τὸν τίτλο τοῦ προξένου. Ὁμοία διάκριση ἔκαμε καὶ ὁ Ὁρχομενός (IG VII 3166· Michel, *Recueil* 238. Πρβ. Feyel, *Polybe* 258 καὶ Holleaux, *Études* I, 82-83). Ὁ Ὡρωπὸς τίμησε τὸν Πτολεμαῖο Δ΄ καὶ τὴ σύζυγό του Ἀρσινόη μὲ ἀγάλματα ποὺ ἰδρύθηκαν στὸ Ἀμφιάρειο (**427**), πιθανῶς, ὅπως παρατηρεῖ ὁ Holleaux (δ.π.), ὅχι ἀμέσως μετὰ τὴν ἄνοδό τους στὸν θρόνο. Ἀργότερα, καὶ στὴ διάρκεια τῆς βασιλείας τοῦ Πτολεμαίου καὶ τῆς Ἀρσινόης, τιμήθηκε μὲ τὸ ἐδῶ ψήφισμα ὁ Φορμίων Νυμφαίου Βυζάντιος (*Prosopographia Ptolemaica* 14635), ἰσχυρὸς παράγοντας στὴν αὐτὴ τοῦ Πτολεμαίου Δ΄ (κατ' ἄλλη γνώμη, *Hyettos* 265, δὲν πιστεύεται ὅτι ζοῦσε ἡ Ἀρσινόη ὅταν ψηφίστηκε ἡ ἐδῶ προξενία), γιὰ τὶς εὐνοϊκὲς εἰσηγήσεις του στὸν Πτολεμαῖο ὡς πρὸς τὸν Ὡρωπὸ (Ὁ Ὡρωπὸς 35 καὶ 155). Κατάλοιπο τῶν χρηματικῶν εὐεργεσιῶν τοῦ Πτολεμαίου πρὸς τὸν Ὡρωπὸ εἶναι ἡ χρυσὴ φιάλη ποὺ ἀφιέρωσε ὁ βασιλεὺς στὸν Ἀμφιάραιο (**325 59**). Χαρακτηριστικὸ τῆς σημασίας ποὺ δίνουν στὸν Φορμίωνα οἱ Ὡρωπιοὶ εἶναι τὸ ὅτι τὸν τιμοῦν μὲ προεδρία στοὺς ἀγῶνες, τιμὴ ποὺ μόνο στὸ ψήφισμα τοῦτο μαρτυρεῖται, καθὼς ἐπίσης καὶ μὲ προτεραιότητα στὴ βουλὴ καὶ τὴν ἐκκλησίᾳ τοῦ δήμου, προνόμιο ποὺ δόθηκε ἐλάχιστες φορὲς.

176. Ψήφισμα χαραγμένο στὴν ὀψὲς τοῦ βάθρου τῶν ἀγαλμάτων τοῦ Πτωῖωνος καὶ τῆς Ἀριστονίκης (**418**), δεύτερο τῆς ἀριστερῆς στήλης. Ὡψ. γρ. 0.009 μεταστ. 0.006 (εἰκ. 44).

B. Λεονάρδος, AE 1889, 29, 30, 2· IG VII 252 (καὶ σ. 744).

Ἀρχοντας ἐν κοινῇ Βοιωτῶν Διονυσίου, ἐπὶ δὲ πόλεως Νικοκλέους, ἱερέως δὲ τοῦ Ἀμφιαράου Δημοκράτου,

Κλεόμαχος Μειλίχου εἶπεν· ἐπειδὴ Σώπατρος εὐνους ὦν διατελεῖ τῇ πόλει Ὡρωπίων καὶ τοῖς δεομένοις παρέχεται χρείας

- 3 ἐμ παντὶ καιρῷ, δεδόχθαι τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ· Σώπατρον Ζήνωνος Ἡρακλειώτην πρόξενον εἶναι
τῆς πόλεως Ὠρω-
πίων αὐτὸν καὶ ἐγγόνους καὶ εἶναι αὐτοῖς γῆς καὶ οἰκίας ἔνκτησιν καὶ ἰσοτέλειαν καὶ ἀσυλίαν καὶ ἀσφά-
λειαν καὶ πολέμου
καὶ εἰρήνης καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν καὶ τὰ ἄλλα πάντα καθάπερ καὶ τοῖς ἄλλοις προξένοις καὶ
εὐεργέταις.

1 ὁ στίχος ἀρχίζει ἓνα γράμμα πιὸ ἀριστερὰ ἀπὸ τοὺς ὑπόλοιπους· στὸ τέλος τοῦ ὑπάρχει κενὸ 10 περίπου γραμμάτων.

Γιὰ τὸν ἄρχοντα τῆς πόλεως καὶ τὸν ἱερέα βλ. **175**. Ὁ Κλεόμαχος Μειλίχου —λέγει καὶ τὰ ψηφίσματα **186, 187**— εἶναι ὁ ὁμώνυμος ἱερεὺς τοῦ Ἀμφιαράου (**75-77**), ποὺ τιμήθηκε ἀπὸ τοὺς Ἑλατεῖς μὲ τὸ ἀξίωμα τοῦ προξένου τους (IG IX 1, 100· βλ. καὶ **186**). Γιὰ τὴν οἰκογένειά του βλ. **71**.

177. Ψήφισμα χαραγμένο στὴ μακρὰ ὄψη τοῦ δισκελοῦς βάθρου (**126**), δεύτερο τῆς δεξιᾶς στήλης. Ὑψ. γρ. 0.006 μεταστ. 0.007 (εἰκ. 4).

B. Λεονάρδος, AE 1889, 21, 29, 8· IG VII 296 (καὶ σ. 744).

- [Ἀρχοντας] ἐν κοινῷ Βοιωτῶν Διονυσίου, *vv*
[ἐπὶ δὲ πό]λεως Νικοκλέους, ἱερέως δὲ τοῦ *v*
3 [Ἀμφιαρ]άου Δημοκράτου, *v* μηνὸς δαματρίου *v*
[ἔκτῃ] ἀπιόντος, ἐπεψήφισεν Ἡγήσιππος, *vv*
[Μεῖλ]ιχος Ἀριστογείτονος εἶπεν· ἐπειδὴ Ἀριστό-
6 [ν]ικος εὖνους ἐστὶν τῇ πόλει καὶ τῶν πολιτῶν
ἅει τῷ χρεῖαν ἔχοντι τὸ συμφέρον πράττει, δεδό-
χθαι τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ· Ἀριστόνικον Διο-
9 φάντου Ζακύνθιον πρόξενον εἶναι τῆς πόλεως
Ὠρωπίων καὶ αὐτὸν καὶ ἐγγόνους καὶ εἶναι αὐτοῖς
γῆς καὶ οἰκίας ἔνκτησιν καὶ ἰσοτέλειαν καὶ ἀσφά-
12 λειαν καὶ ἀσυλίαν καὶ πολέμου καὶ εἰρήνης καὶ
κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν καὶ τὰ ἄλλα πάντα
ὅσαπερ καὶ τοῖς ἄλλοις προξένοις καὶ εὐεργέ-
15 [τ]αῖς τῆς πόλεως γέγραπται.

Συμπληρώσεις τοῦ Λεονάρδου || 5 [Μεῖ]λιχος Ditt. || 6 ὁ Ditt. παραλείπει στὸ πανομοιότυπο τὸ ΚΑΙ μετὰ τὴ λέξη ΠΟΛΕΙ.

Γιὰ τὸν ἄρχοντα τῆς πόλεως καὶ τὸν ἱερέα βλ. **175**.

178. Ψήφισμα χαραγμένο στὴν ὄψη τοῦ βάθρου τῶν ἀγαλμάτων τοῦ Διοδώρου καὶ τῆς Φανοστράτης (**422**), δεύ-
τερο τῆς ἀριστερῆς στήλης. Ὑψ. γρ. 0.008 μεταστ. 0.007 (εἰκ. 45).

B. Λεονάρδος, AE 1889, 43, 33, 2· IG VII 274 (καὶ σ. 744).

- Ἐ π ῖ ῖ ε ρ έ ω ς Δ η μ ο κ ρ ά τ ο υ ·
 Δημόστρατος Εὐδήμου εἶπεν· ἐπειδὴ Νικίας Ἐπιμενίδου ὕ
 3 Ἀθηναῖος εὖνους ἐστὶν τῇ πόλει καὶ λέγων καὶ πράττων ὕ
 διατελεῖ τῇ πόλει τὰ συμφέροντα ἐμ παντὶ καιρῷ, δεδόχθαι
 τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ· Νικίαν Ἐπιμενίδου Ἀθηναῖον πρόξε-
 6 νον εἶναι τῆς πόλεως Ὠρωπίων αὐτὸν καὶ ἐκγόνους καὶ εἶναι
 αὐτῷ γῆς καὶ οἰκίας ἔνκτησιν καὶ ἰσοτέλειαν καὶ ἀσυλίαν καὶ
 ἀσφάλειαν καὶ πολέμου ὄντος καὶ εἰρήνης καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ
 9 θάλατταν καὶ τὰ ἄλλα πάντα καθάπερ καὶ τοῖς ἄλλοις προξένοις καὶ
 εὐεργέταις γέγραπται.

1 τὰ γράμματα εἶναι ἀραιὰ χαραγμένα καὶ καλύπτουν τὸ πλάτος τοῦ στίχου· Δημοκράτους Ditt. (τοῦτο τὸ διορθώνει ὁ Λεονάρδος, *AE* 1925-26, 24) || 2 ὁ στίχος ἀρχίζει ἓνα γράμμα πιὸ ἀριστερὰ || 3 ὁ Ditt. παραλείπει τὴ λέξιν Ἀθηναῖος στὸ πανομοιότυπο καὶ τὴ μεταγραφή || 4 ἐν Ditt. || 5 ΕΠΙΜΕΛΙΔΟΥ στὸ πανομοιότυπο, Ἐπιμε[ν]ίδου στὴ μεταγραφή ὁ Ditt.

Γιὰ τὸν ἱερέα βλ. 175. Ὁ Δημόστρατος εἶναι, πιθανῶς, ὁ ὁμώνυμος ἱερεὺς τοῦ Ἀμφιαράου (125-127). Ὁ πρόξενος *PA* 10783.

179. Ψήφισμα χαραγμένο στὴν ὄψη τοῦ βάθρου τῶν ἀγαλμάτων τοῦ Διοδώρου καὶ τῆς Φανοστράτης (422), μεσαία στήλη. Ὑψ. γρ. 0.008 μεταστ. 0.009 (εἰκ. 45).

B. Λεονάρδος, *AE* 1889, 43, 33, 3· *IG VII* 275 (καὶ σ. 744).

- Ἐ π ῖ ῖ ε ρ έ ω ς Δ η μ ο κ ρ ά τ ο υ ·
 Πυθόκριτος Ἀνθέως εἶπεν· ἐπειδὴ Κλεόνικος ὁ τραγωιδὸς
 3 εὖνους ὧν διατελεῖ τῇ τε πόλει κοινῇ καὶ ἰδία τοῖς δεομέ-
 νοις τῶν πολιτῶν παρέχεται χρεῖας ἐμ παντὶ καιρῷ, δεδό-
 χθαι τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ· Κλεόνικον Κλεοκράτου Ῥόδιον
 6 πρόξενον εἶναι καὶ εὐεργέτην τῆς πόλεως Ὠρωπίων αὐτὸν
 καὶ ἐκγόνους καὶ εἶναι αὐτοῖς γῆς καὶ οἰκίας ἔνκτησιν καὶ
 ἰσοτέλειαν καὶ ἀσυλίαν καὶ ἀσφάλειαν καὶ πολέμου ὄντος
 9 καὶ εἰρήνης καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν καὶ τὰ ἄλλα
 ὑπάρχειν αὐτοῖς ὅσα καὶ τοῖς ἄλλοις προξένοις καὶ εὐεργέταις.

2 ὁ στίχος ἀρχίζει ἓνα γράμμα πιὸ ἀριστερὰ ἀπὸ τοὺς ὑπόλοιπους || 6 τῇ πόλει Ὠρωπίων Ditt.

Γιὰ τὸν ἱερέα Δημοκράτη βλ. 175. Ὁ Πυθόκριτος εἶναι ἄγνωστος. Ὁ τραγωδὸς Κλεόνικος εἶναι γνωστὸς καὶ ἀπὸ τοὺς Δελφοὺς (Στεφανῆς 1449). Μὲ προξενία τιμήθηκαν ἐπίσης ἀπὸ τὸν Ὠρωπὸ ὁ ὑποκριτὴς Πολυάρατος (25), ὁ ποιητὴς Δημοκράτης (63) καὶ ὁ λόγιος καὶ ποιητὴς Ἀμφικλῆς (211).

180. Βάθρο από λευκό μάρμαρο, τὸ ὁποῖο ἀπαρτιζόταν ἀπὸ δύο ἐπάλληλα μάρμαρα μὲ ὑπόβαθρο. Σήμερα σώζεται ἀπὸ τὸ βάθρο μόνο τὸ κάτω, ἐνῶ ἀπὸ τὸ ἄνω σώζονται δύο θραύσματα ποὺ ἀρμόζουν μεταξύ τους καὶ περιέχουν τοὺς τρεῖς πρώτους στίχους. Ἀπὸ αὐτὰ τὸ ἀριστερό, ὕψ. 0.11 πλ. 0.12 πάχ. 0.16, μεταφέρθηκε πρὶν ἀπὸ τὸ 1884 στὴν Ἀθήνα, στὸ μουσεῖο τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας (ἀρ. 3854), καὶ ἀργότερα παραδόθηκε στὸ Ἐθνικὸ Μουσεῖο ὅπου ἀκόμη δὲν ἔχει βρεθεῖ (Τὸ Ἀμφιάρειον 7). Τὸ δεξιὸ θραῦσμα ἔχει ὕψ. 0.135 πλ. 0.50 πάχ. 0.165 καὶ βρίσκεται στὸ Ἱερό (Α 453). Ἀπὸ τὸ θραῦσμα αὐτὸ ὑπολογίζεται ὅτι τὸ ὕψος τοῦ ἄνω μαρμάρου τοῦ βάθρου ἦταν 0.21 περίπου. Τὸ κάτω μάρμαρο ἔχει ὕψ. 0.40 πλ. 0.54 πάχ. 0.45. Τὸ συνολικὸ ὕψος τοῦ σώματος τοῦ βάθρου ἦταν 0.61 περίπου. Τὸ ὑπόβαθρο ἔχει ὕψ. 0.322 πλ. 0.84 πάχ. 0.762 καὶ κοσμεῖται μὲ κυμάτιο, ποὺ συνεχίζεται μὲ τὸ κυμάτιο τοῦ κάτω μέρους τοῦ βάθρου. Τὸ ἐπικράνο στὸ ὁποῖο ἦταν χαραγμένη ἡ ἀνάθεση δὲν σώζεται.

Στὴν ὄψη τοῦ βάθρου εἶναι χαραγμένα τὰ ψηφίσματα **180, 183**. Ἡ ἀρχὴ τοῦ πρώτου ψηφίσματος σώζεται στὰ δύο θραύσματα ποὺ μνημονεύονται παραπάνω καὶ τὸ τέλος στὸ κάτω μάρμαρο τοῦ βάθρου. Τὸ δεύτερο ψηφισμα σώζεται πλήρως κάτω ἀπὸ τὸ πρῶτο. Ἀνάμεσά τους ὑπάρχει κενὸ 0.15. Ὑψ. γρ. 0.01 μεταστ. 0.004 (εἰκ. 7, πίν. 12).

Preller, *Berichte* 1852, 161, 7· K. Πιττάκης, *Ἐφημερίς* 1853, 793, 1313· Rangabé 256, 685· C. T. Newton, *Transactions* 5 (1856) 113, IV (στ. 1-9) + 110, II (στ. 10-12)· (IG VII 386).

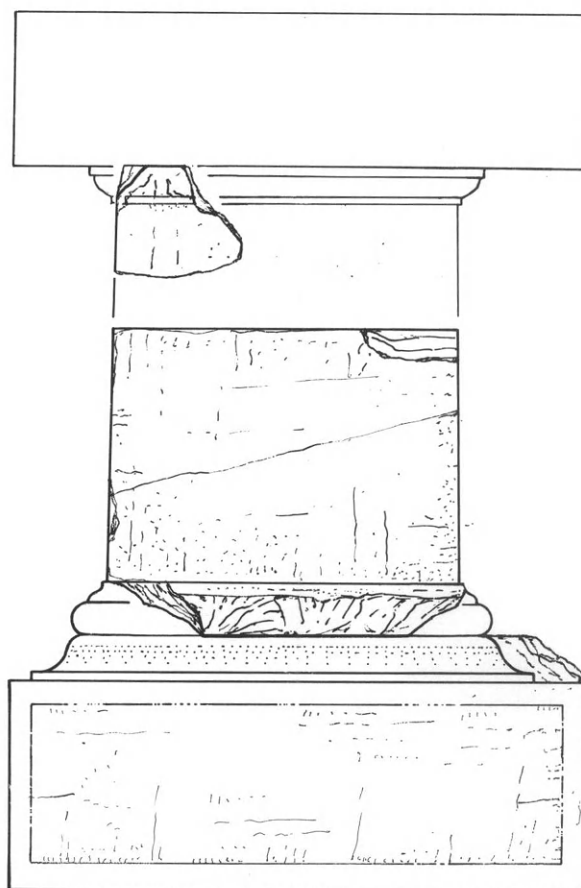
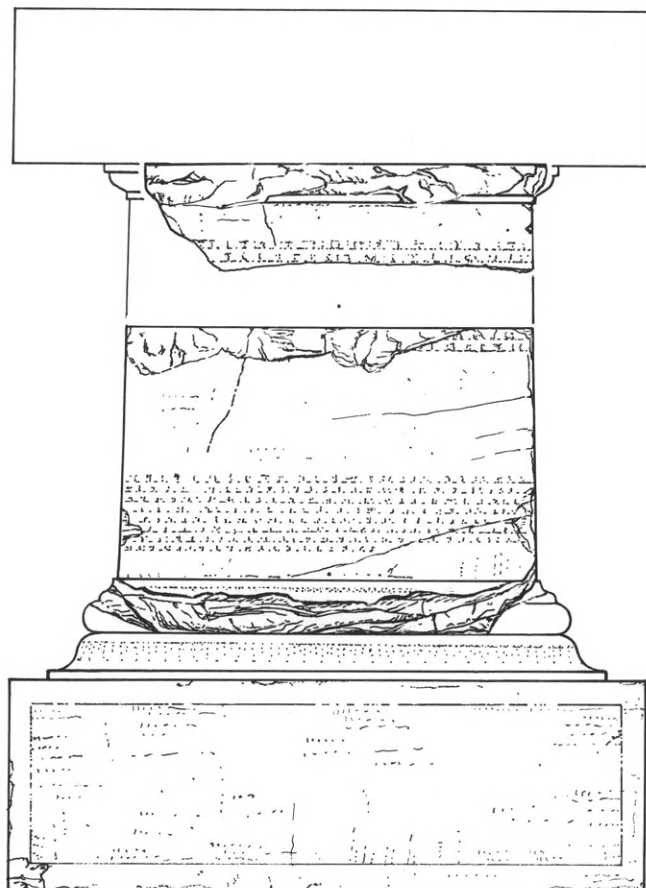
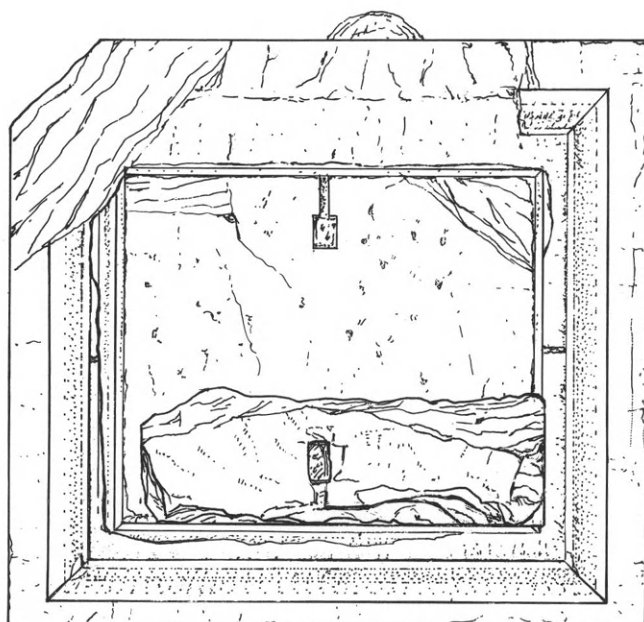
- [Ἱερέως] Μένωνος, Ἀριστομήδης Πίργου εἶπεν·
[ἐπειδὴ Πω]λίας εὖνους ὦν διατελεῖ τῇ τε πό-
3 [λει κοινεῖ καὶ ἰδίαι τῶν πολιτῶν τοῖς δεομέ]νους ἀεὶ
[παρέχε]ται χρεῖας ἐν παντὶ καιρῷ, δεδόχθαι τεῖ
[βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ· Πω]λίαν Ἡγεμάχου Ἀθηναῖον πρό]-
6 [ξενον εἶναι καὶ εὐεργέτην τῆς πόλεως Ὠρωπίων αὐ]-
[τὸν καὶ ἐκγόνους αὐτοῦ καὶ εἶναι αὐτῷ γῆς καὶ οἰκίας]
[ἐνκτησιν καὶ ἰσοτέλειαν καὶ ἀσυλίαν καὶ ἀσφάλειαν]
9 [καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν καὶ πολέμου ὄντος καὶ]
[εἰρήνης καὶ ἄλλα πάντα ὑπάρχει]ν αὐτῷ κ[α]θάπ[ερ]
[καὶ τοῖς ἄλλοις προξένοις καὶ] εὐεργέταις τῆς
12 [πόλεως γέγραπτ]αι.

Στὴν ἐδῶ μεταγραφή κλείεται σὲ ἀγκύλες ὅ,τι δὲν σώζεται, καθὼς καὶ ἡ ἀρχὴ τῶν τριῶν πρώτων στίχων ποὺ εἶναι χαραγμένοι στὸ θραῦσμα τοῦ Ἐθνικοῦ Μουσείου. Τὸ ψηφισμα διαβάστηκε ἀπὸ τοὺς πρώτους ἐκδότες πρὶν καταστραφεῖ τὸ ἄνω μέρος τοῦ βάθρου.

1 Ἐπὶ] Ἱερέως Πιττ.· Πίργου Prell., Πιττ., Rang., Newt., Ditt. (τὴν ὀρθὴ γραφὴ παραδίδει ὁ E. Preuner, *AM* 49 (1924) 121) || 2 ΤΗΙ Rang., ΤΗ οἱ λοιποὶ || 4 παρέχε]ται Newt., οἱ λοιποὶ δὲν δηλώνουν τὸ κενό || 5 ΒΟΥΛΗ Prell., Rang., Newt.· ΑΓΕΜΑΧΟΥ Prell., Ditt. || 7 ΑΥΤΩ Prell., Rang. || 9-10 ΚΑΙΕΙ|ΡΗΝΗΣ Πιττ. || 10 ΕΙΡΗΝΗΣ Prell., *vvv*ΡΗΝΗΣ Rang., [ΕΙΡ]ΗΝΗΣ Newt. || 10-11 ΚΑΘΑ|*vvv*ΙΤΟΙΣ Rang. || 11 ΚΑ|Ι ΤΟΙΣ Newt.

Ὁ Ἱερεὺς Μένων, πατέρας πιθανῶς τῆς Νικουῆς (**658**), εἶναι, ἴσως, ἀρχαιότερος τοῦ ἀρχοντος τοῦ Κοινοῦ Στρατωνος, μὲ τὸν ὁποῖο χρονολογεῖται τὸ ψηφισμα ποὺ ἀκολουθεῖ στὸ βάθρο (**183**).

Γιὰ τὸν Ἀριστομήδη Πίργου βλ. **131**. Ὁ πρόξενος PA 12525 (Ἀγεμάχου).

Εἰκ. 7 (1:10): 180, 183.

181. Ψήφισμα χαραγμένο στην ὄψη τοῦ βάθρου τῶν ἀγαλμάτων τοῦ Διοδώρου καὶ τῆς Φανοστράτης (422), πρῶτο τῆς δεξιᾶς στήλης. Ὑψ. γρ. 0.008 μεταστ. 0.008 (εἰκ. 45, πίν. 12).

B. Λεονάρδος, *AE* 1889, 45, 33, 4· *IG VII* 276 (καὶ σ. 744).

Ἄρχοντος ἐν κοινῷ Βοιωτῶν Στράτωνος, ἱερέως δὲ τοῦ Ἀμφιαράου Ἐπικράτου,

υυ μηνὸς υ' προστατηρίου υ' τριακάδι· *vacat*

- 3 Χαιρέας Λυρανίου εἶπεν· προβεβουλευμένον εἶναι αὐτῷ πρὸς τὸν δῆ-
μον· ἐπειδὴ Χαιρίτης εὐνους ὦν διατελεῖ τεῖ τε πόλει καὶ τῶν πολι-
τῶν ἀεὶ τοῖς δεομένοις παρέχεται χρεῖας ἐμ παντὶ καιρῷ καὶ λέγων καὶ
6 πράττων τὰ συμφέροντα, δεδόχθαι τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ· Χαιρίτην
Φαιδίμου Ἀθηναῖον πρόξενον εἶναι καὶ εὐεργέτην τῆς πόλεως Ὠρω-
πίων αὐτὸν καὶ ἐκγόνους καὶ εἶναι αὐτοῖς γῆς καὶ οἰκίας ἔνκτησιν
9 καὶ ἰσοτέλειαν καὶ ἀσυλίαν καὶ ἀσφάλειαν καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θά-
λατταν καὶ πολέμου καὶ εἰρήνης καὶ τὰ ἄλλα πάντα ὑπάρχειν αὐτοῖς καθά-
περ καὶ τοῖς ἄλλοις προξένοις καὶ εὐεργέταις τῆς πόλεως γέγραπται.

3 ὁ στίχος ἀρχίζει ἓνα γράμμα πιὸ ἀριστερά.

Ὁ ἱερεὺς τοῦ Ἀμφιαράου Ἐπικράτης εἶναι ὁ δεῦτερος ποὺ ἔχει τὸ ὄνομα αὐτό (Ἐπικράτης ὁ Ι μνημονεύεται στὰ ψηφίσματα 92, 94). Ὁ ἓνας ἀπὸ τοὺς δύο πρέπει νὰ εἶναι ὁ Ἐπικράτης Ἀρχίππου (95, 304, 417). Γιὰ τὸν Χαιρέα ΙΙ, γιὸ τοῦ Λυρανίου, βλ. τὸ ψήφισμα 28. Στὸ πατρώνυμό του σώζεται ἀκόμη κατάλοιπο τοῦ ἐρετρικοῦ ρωτακισμοῦ (*ΑΔ 21 (1966) Α' 48 σημ. 11 καὶ 643).

Ὁ πρόξενος Χαιρίτης Φαιδίου (PA 15252) εἶναι ἀδελφὸς τοῦ Θεοφίλου Φαιδίου, προξένου Ὠρωποῦ (151).

182. Ψήφισμα χαραγμένο στην ὄψη τοῦ βάθρου τῶν ἀγαλμάτων τοῦ Διοδώρου καὶ τῆς Φανοστράτης (422), δεύ-
τερο τῆς δεξιᾶς στήλης. Ὑψ. γρ. 0.009 μεταστ. 0.008 (εἰκ. 45, πίν. 12).

B. Λεονάρδος, *AE* 1889, 45, 33, 5· *IG VII* 277 (καὶ σ. 744).

Χαιρέας Λυρανίου εἶπεν· προβεβουλευμένον εἶναι αὐτῷ πρὸς τὸν δῆ-

μον· ἐπειδὴ Ποσειδιππος εὐνους ὦν διατελεῖ τεῖ τε πόλει καὶ τῶν

- 3 πολιτῶν ἀεὶ τοῖς δεομένοις παρέχεται χρεῖας ἐμ παντὶ καιρῷ καὶ
λέγων καὶ πράττων τὰ συμφέροντα, δεδόχθαι τῇ βουλῇ καὶ τῷ δή-
μῳ· Ποσειδιππον Διονυσίου Ἀθηναῖον πρόξενον εἶναι καὶ εὐεργέ-
6 την τῆς πόλεως Ὠρωπίων αὐτὸν καὶ ἐκγόνους καὶ εἶναι αὐτοῖς γῆς
καὶ οἰκίας ἔνκτησιν καὶ ἰσοτέλειαν καὶ ἀσυλίαν καὶ ἀσφάλειαν καὶ κατὰ
γῆν καὶ κατὰ θάλατταν καὶ πολέμου καὶ εἰρήνης καὶ τὰ ἄλλα πάντα ὑπάρχειν
9 αὐτοῖς καθάπερ καὶ τοῖς ἄλλοις προξένοις καὶ εὐεργέταις τῆς πόλεως γέγραπται.

1 ὁ στίχος ἀρχίζει ἓνα γράμμα πιὸ ἀριστερὰ ἀπὸ τοὺς ὑπόλοιπους.

Στὸ ψήφισμα τοῦτο ὑπονοεῖται ἡ χρονολόγησις τοῦ προηγουμένου (ἄρχων τοῦ Κοινοῦ Στράτων). Ἡ ἐπιγραφὴ χαράχτηκε συγχρόνως μὲ τὴν **181** καὶ ἀπὸ τὸν ἴδιο χαράκτη.

Γιὰ τὸν Χαιρέα βλ. **28, 181**. Ὁ πρόξενος PA 12122.

183. Ψήφισμα χαραγμένο στὴν ὄψη διλίθου βάθρου, κάτω ἀπὸ τὸ **180**. Ἀνάμεσα στὰ δύο ψηφίσματα κενὸ 0.15. Ὑψ. γρ. 0.008 μεταστ. 0.005 (εἰκ. 7, πίν. 12).

Preller, *Berichte* 1852, 160, 6· K. Πιττάκης, *Ἐφημερίς* 1853, 794, 1314· Rangabé 256, 686· C. T. Newton, *Transactions* 5 (1856) 110· IG VII 304.

Ἀρχοντος ἐν κοινῷ Βοιωτῶν Στράτωνος, ἱερέως δὲ τοῦ Ἀμφιαράου
Ἐπικράτου, *υυυυ* Ἀμφίνικος Πυθίωνος εἶπεν· ἐπειδὴ Βάλακρος [εὔ]-
3 νους ὦν διατελεῖ τῇ τε πόλει καὶ ἰδία τῶν πολιτῶν ἀεὶ τοῖς χρει[αν ἔ]-
[χ]ουσιν, δεδόχθαι τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ· Βάλακρον Εὐφρονίου[υ Ἀθη]-
[να]ῖον πρόξενον εἶναι τῆς πόλεως Ὠρωπίων αὐτὸν καὶ ἐκγόν[ους]
6 καὶ εἶναι αὐτῷ γῆς καὶ οἰκίας ἔγκτησιν καὶ ἀσφάλειαν καὶ πο[λέ]-
μου καὶ εἰρήνης καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν καὶ ἀτέλειαν κ[α]-
θάπερ καὶ τοῖς ἄλλοις προξένοις.

2 Εὐκράτου Prell.

Γιὰ τὸ βάθρο βλ. **180**. Ἡ παρατήρησις τοῦ Πιττάκη (δ.π.) ὅτι τὸ ψήφισμα ἔχει χαραχτεῖ σὲ δύο κομμάτια μαρμά-
ρου ἀφορᾷ στὴν προξενία **180**, ὅπως παρατήρησε ὁ E. Preuner, *AM* 49 (1924) 121. Ὁ Preller καὶ ὁ Πιττάκης εἶχαν
ἀντιγράψει τὸ ψήφισμα πρὶν φθαρεῖ τὸ βάθρο. Ὁ Ραγκαβῆς μεταχειρίστηκε ἀντίγραφα τοῦ Newton καὶ τοῦ Preller,
ἐπισκέφθηκε ὁμως τὸ Ἱερό, ὅπου εἶδε τὸ ψήφισμα.

Γιὰ τὸν ἱερέα βλ. **181**· γιὰ τὸν Ἀμφίνικο **84**. Ὁ πρόξενος PA 2838.

184. Ψήφισμα χαραγμένο στὴν ὄψη τοῦ δισκελοῦς βάθρου (**126**), πρῶτο τῆς μεσαίας στήλης. Ὑψ. γρ. 0.008
μεταστ. 0.007 (εἰκ. 4, πίν. 13).

B. Λεονάρδος, *AE* 1889, 19, 29, 5· IG VII 293 (καὶ σ. 744).

Ἀρχοντος ἐν κοινῷ Βοιωτῶν Στράτωνος,
ἱερέως δὲ τοῦ Ἀμφιαράου Ἐπικράτου τοῦ δευτέρου,
3 Παράμυθος Κρατίνου εἶπεν· ἐπειδὴ Πυθῶναξ
εὖνους ὦν διατελεῖ τῇ τε πόλει Ὠρωπίων
καὶ τῶν πολιτῶν τοῖς χρειαν ἔχουσιν ἐμ παν-
6 τὶ καιρῷ τὸ συμφέρον πράττει, δεδόχθαι τῇ βου-
λῇ καὶ τῷ δήμῳ· Πυθῶνακτα Δαμασίππου Λαμ-
ψακηνὸν πρόξενον εἶναι τῆς πόλεως Ὠρωπί-
9 ων αὐτὸν καὶ ἐκγόνους καὶ εἶναι αὐτοῖς γῆς

- καὶ οἰκίας ἔνκτησιν καὶ ἀσφάλειαν καὶ ἀ-
 συλίαν καὶ πολέμου καὶ εἰρήνης καὶ κατὰ
 12 γῆν καὶ κατὰ θάλατταν καὶ τὰ ἄλλα πάντα ὑ-
 πάρχειν αὐτοῖς καθάπερ καὶ τοῖς ἄλλοις προ-
 ξένοις καὶ εὐεργέταις τῆς πόλεως γέγραπται.

3 ὁ στίχος ἀρχίζει ἓνα γράμμα πιὸ ἀριστερά || 5 ἔχουσι Ditt. || 10-11 ὁ Ditt. παραλείπει, στὸ πανομοιότυπο καὶ τὴ μεταγραφή, τὴ φράση καὶ ἀ|συλίαν καὶ πολέμου καὶ εἰρήνης καί.

Γιὰ τὸν ἱερέα βλ. **181** καὶ γιὰ τὴ χρονολογικὴ διάκριση στὸ ὄνομά του **175**. Γιὰ τὸν Παράμυθο βλ. **162**.

185. Ψήφισμα χαραγμένο στὴν ὄψη τοῦ δισκελοῦς βάθρου (**126**), δεύτερο τῆς μεσαίας στήλης. Ὑψ. γρ. 0.007 μεταστ. 0.007 (εἰκ. 4).

Β. Λεονάρδος, *AE* 1889, 19, 29, 6· *IG VII* 294 (καὶ σ. 744).

- Λύσανδρος Εὐλαΐδου εἶπεν· ἐπειδὴ Μενεκρά-
 της εὖνους ὦν διατελεῖ τῇ πόλει καὶ τῶν πολι-
 3 τῶν ἀεὶ τοῖς δεομένοις παρέχεται χρεῖας ἐμ παν-
 τί καιρῶι, δεδόχθαι τῇ βουλῇ καὶ τῶι δήμῳ· Με-
 νεκράτην Φιλίππου Ἀθηναῖον πρόξενον εἶ-
 6 ναι καὶ εὐεργέτην τῆς πόλεως Ὠρωπίων αὐ-
 τὸν καὶ ἐγγόνους καὶ εἶναι αὐτοῖς γῆς καὶ οἰκίας
 ἔνκτησιν καὶ ἰσοτέλειαν καὶ ἀσφάλειαν καὶ ἀσυ-
 9 λίαν καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν καὶ πολέμου
 καὶ εἰρήνης καὶ τὰ ἄλλα πάντα ὑπάρχειν αὐτοῖς
 καθάπερ καὶ τοῖς ἄλλοις προξένοις καὶ εὐεργέ-
 12 ταις τῆς πόλεως γέγραπται.

1 ὁ στίχος ἀρχίζει ἓνα γράμμα πιὸ ἀριστερά.

Τὸ ψήφισμα χρονολογεῖται στὴ χρονιά τοῦ ἄρχοντος τοῦ Κοινοῦ Στράτωνος, ὅπως καὶ τὸ προηγούμενο. Ὁ Λύσανδρος Εὐλαΐδου δὲν εἶναι γνωστός. Ὁ πρόξενος *PA* 9935.

186. Ψήφισμα χαραγμένο στὴν ὄψη τοῦ βάθρου τῶν ἀγαλμάτων τοῦ Πτωῖωνος καὶ τῆς Ἀριστονίκης (**418**), τρίτο τῆς ἀριστερῆς στήλης. Ὑψ. γρ. 0.009 μεταστ. 0.006 (εἰκ. 44, πίν. 13).

Β. Λεονάρδος, *AE* 1889, 29, 30, 3· *IG VII* 253 (καὶ σ. 744)· (*BCH* 10 (1886) 361· Michel, *Recueil* 281).

Ἄρχοντας ἐν κοινῶι Βοιωτῶν Στράτωνος, ἱερέως δὲ τοῦ Ἀμφιαράου Ἐπικράτου, *vacat*

Κλεόμαχος Μειλίχου εἶπεν· ἐπειδὴ Γενναῖος εὖνους ὦν διατελεῖ τῇ πόλει Ὠρωπίων καὶ ἰδίαι τῶν πολιτῶν τοῖς

- 3 (δ)εομένοις παρέχεται χρείας ἐμ παντὶ καιρῷ, δεδόχθαι τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ· Γενναῖον Κλέωνος Ἑλα-
τέα πρό-
ξενον εἶναι καὶ εὐεργέτην τῆς πόλεως καὶ αὐτὸν καὶ ἐγγόνους καὶ εἶναι αὐτῷ γῆς καὶ οἰκίας ἔνκτησιν καὶ ἰσο-
τέλειαν καὶ ἀσφάλειαν καὶ ἀσυλίαν καὶ πολέμου ὄντος καὶ εἰρήνης καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν καὶ
τὰ ἄλλα
6 πάντα ὑπάρχειν αὐτῷ ὅσαπερ καὶ τοῖς ἄλλοις προξένοις καὶ εὐεργέταις.

2 ὁ στίχος ἀρχίζει ἓνα γράμμα πιὸ ἀριστερὰ || 3 ΛΕΟΜΕΝΟΙΣ.

Τὸ ψήφισμα τοῦτο εἶναι ὅμοιο μὲ τὸ ἐπόμενο, μόνον ὅτι ἐδῶ στὸν στ. 6 ἔχει αὐτῷ, ἐνῶ στὸ ἐπόμενο αὐτοῖς.

Γιὰ τὸν ἱερέα βλ. **181**. Ὁ Κλεόμαχος Μειλίκου εἶναι ἱερεὺς (**75-77**) καὶ λέγει ἀκόμη τὰ ψηφίσματα **176**, **187**. Ὁ προξενος εἶναι ὁ ἄρχων τῆς Ἑλλάτειας Γενναῖος. Στὴ διάρκεια τῆς θητείας του ὁ Κλεόμαχος ἔγινε πρόξενος τῆς πό-
λεως αὐτῆς (IG IX 1, 100). Μαζὶ μὲ τὸν Γενναῖο ἔγινε πρόξενος τοῦ Ὠρωποῦ καὶ ὁ ἐπίσης Ἑλατεὺς Καλλίας τοῦ ἐπό-
μενου ψηφίσματος (Ὁ Ὠρωπὸς 36).

187. Ψήφισμα χαραγμένο στὴν ὄψη τοῦ βάθρου τῶν ἀγαλμάτων τοῦ Πτωῖωνος καὶ τῆς Ἀριστονίκης (**418**),
τελευταῖο τῆς ἀριστερῆς στήλης. Ὑψ. γρ. 0.007 μεταστ. 0.003 (εἰκ. 44, πίν. 13).

B. Λεονάρδος, AE 1889, 29, 30, 6· IG VII 256+408 (καὶ σ. 744).

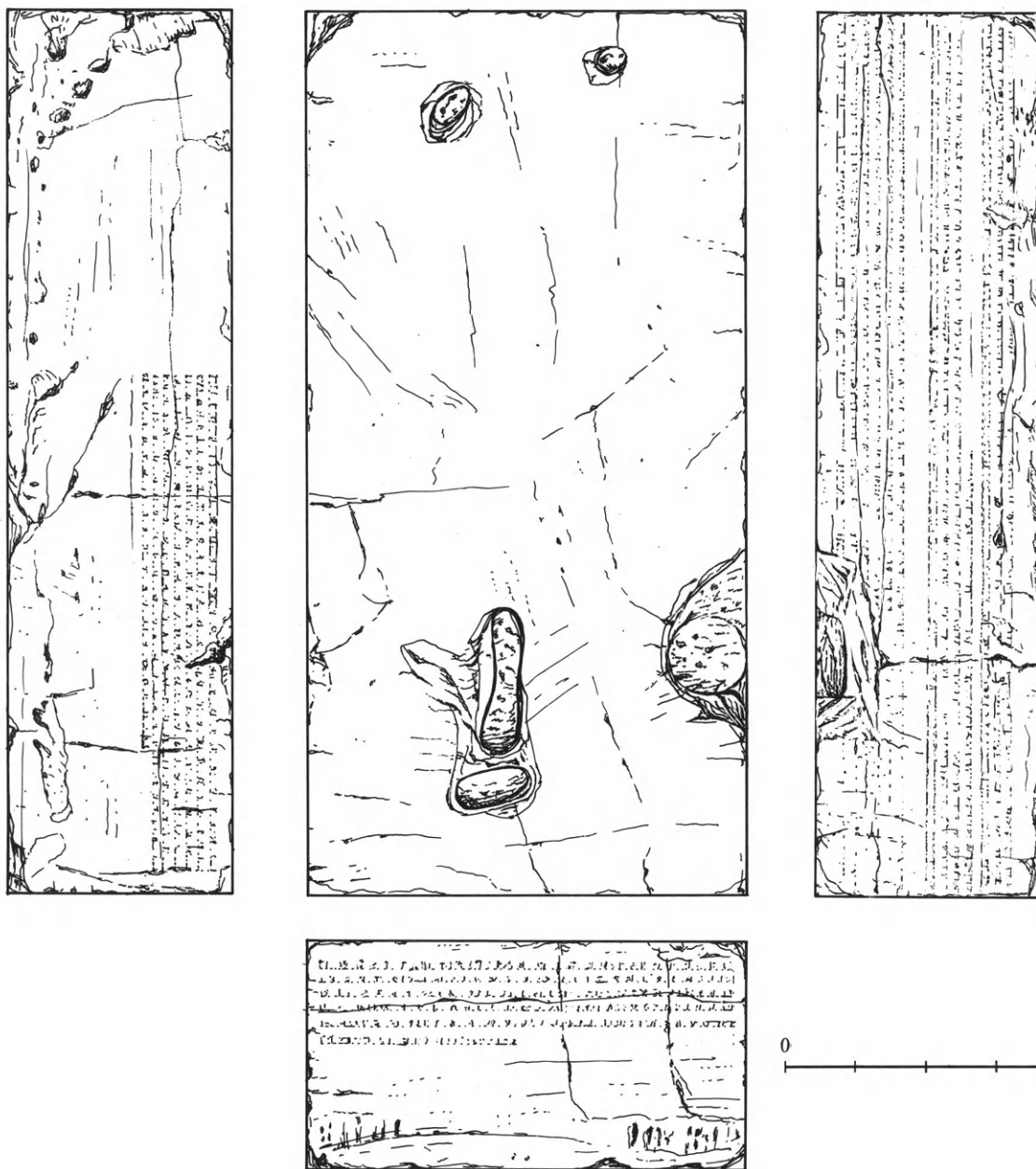
- υυυυ Ἀρχοντας ἐν κοινῷ Βοιωτῶν Στράτωνος, ἱερέως δὲ τοῦ Ἀμφιαράου Ἐπικρ[άτο]υ,
Κλεόμαχος Μειλίκου εἶπεν· ἐπειδὴ Καλλίας εὖνους ὦν διατελεῖ τῇ πόλει Ὠρωπίων καὶ ἰδία[ι τ]ῶν
3 πολιτῶν τοῖς δεομένοις παρέχεται χρείας ἐμ παντὶ καιρῷ, δεδόχθαι τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ· Καλ-
λίαν Νίκωνος Ἑλατέα πρόξενον εἶναι καὶ εὐεργέτην τῆς πόλεως καὶ αὐτὸν καὶ ἐγγόν[ο]υς καὶ
εἶναι αὐτῷ γῆς καὶ οἰκίας ἔνκτησιν καὶ ἰσοτέλειαν καὶ ἀσφάλειαν καὶ ἀσυλίαν καὶ πολέ-
6 μου ὄντος καὶ εἰρήνης καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν καὶ τὰ ἄλλα πάντα ὑπάρχειν αὐτοῖς ὅ-
σαπερ καὶ τοῖς ἄλλοις προξένοις καὶ εὐεργέταις.

Τὸ μέρος τοῦ ψηφίσματος κάτω δεξιά, τὸ ὁποῖο λείπει ἀπὸ τὸ κείμενο τῶν IG VII 256, περιέχεται στὸ θραῦσμα
IG VII 408 ποὺ ἔχει κολληθεῖ στὸ βάθρο. Τὴν ταύτιση αὐτὴ δὲν εἶχε κάνει ὁ Dittenberger, ὁ ὁποῖος συμπλήρωσε στὸν
στ. 6 αὐτῷ, σύμφωνα μὲ τὸ προηγούμενο ψήφισμα, ἀντὶ αὐτοῖς.

2 ὁ στίχος ἀρχίζει ἓνα γράμμα πιὸ ἀριστερὰ ἀπὸ τοὺς ὑπόλοιπους. Ὁ Ditt. παραλείπει τὸ Ὠρωπίων στὴ μετα-
γραφή || 4 ὁ Ditt. παραλείπει στὸ πανομοιότυπο καὶ τὴ μεταγραφή τὸ καὶ πρὶν ἀπὸ τὴ λέξη αὐτόν.

Γιὰ τὸν ἱερέα τοῦ Ἀμφιαράου βλ. **181**. Γιὰ τὸ τυπικὸ τοῦ ψηφίσματος, τὸν Κλεόμαχο καὶ τὸν πρόξενο βλ. **186**.

188. Ἐπὶ κράνο βάθρου ἀπὸ μελανὸ λίθο, ὕψ. 0.32 πλ. 0.62 πάχ. (βάθ.) 1.23. Στὴν ἄνω ἐπιφάνειά του ὑπάρχουν
πέντε τόρμοι, δύο μικροὶ πίσω καὶ τρεῖς ἐμπρός, ἀπὸ τοὺς ὁποῖους ὁ ἓνας γιὰ πόδι χαλκοῦ ἀγάλματος καὶ ὁ ἄλλος
κυκλικός.

Εἰκ. 8 (1:10): 188, 189, 190, 191, 192.

Στὴν πρόσθια στενὴ πλευρὰ τοῦ ἐπικράνου εἶναι χαραγμένο τὸ ἐδῶ ψήφισμα, στὴ δεξιὰ τὰ ψηφίσματα 189, 190, 191, καὶ στὴν ἀριστερὴ τὸ ψήφισμα 192. Ὑψ. γρ. 0.01 μεταστ. 0.009. «Εὐρέθη πλησίον τοῦ ἐπικράνου Καληνόν» L (AE 1892, 33, 61) (εἰκ. 8).

IG VII 283· B. Λεονάρδος, AE 1919, 84, 122, εἰκ. 20· (SEG 1, 121).

Ζενόδοκος Μνασιχάριος Ταναγρῆος ἔλεξε· δεδόχθη τῷ δάμν·

[π]ρόξενον εἶμεν κῆ εὐεργέταν τῷ κυνῷ Βοιωτῶν Δρακοντίδαν

3 Εὐθουκράτιος Ἀθανῆον αὐτὸν κῆ ἐσγόνως κῆ εἶμεν αὐτῷ γᾶς κῆ

φυκίας ἔππασιν κή ρισοτέλειαν κή ἀσουλίαν κή ἀσφάλειαν κή πολέ-
 μω κή ἱράνας κή κατὰ γᾶν κή κατὰ θάλατταν κή τὰ ἄλλα πάντα καθάπερ τῷ[ς]
 6 [ἄ]λλυς προξένυς κή εὐεργέτης.

2 πρόξενον Ditt. || 5 τῷς Ditt. || 6 ἄλλυς Ditt.

Ὁ Δρακοντίδης Εὐθυκράτου (PA 4545), Ἀφιδναῖος ὅπως ὑποθέτει ὁ Λεονάρδος, εἶναι ἴσως ἀπόγονος τοῦ Δρα-
 κοντίδου Ἀφιδναίου (PA 4546), ὁ ὁποῖος ἔγραψε τὸ 404 π.Χ. τὸ ψήφισμα περὶ ὀλιγαρχίας, καὶ τοῦ Εὐθυκράτους
 Ἀφιδναίου, βουλευτοῦ τὸ 328/7 π.Χ., ὁ ὁποῖος ἐπέδωσε στὸ ἀνάθημα γιὰ τὸν Ἀμφιάραο (299 5).

189. Ψήφισμα χαραγμένο στὸ ἐπίκρανο ἀπὸ μελανὸ λίθο (188), πρῶτο τῆς δεξιᾶς πλευρᾶς. Ὑψ. γρ. 0.01 μεταστ.
 0.007 (εἰκ. 8).

IG VII 284.

[Μοσχίων] Δωροθέου εἶπεν· ἐπει[δ]ὴ Ἀλεξίνος καὶ Στίβανδρος εὖνοι ὄντες
 [καὶ χρή]σιμοι διατελοῦσιν τῇ πόλει Ὀρωπίων, δεδόχθαι τῷ δήμῳ·
 3 [Ἀλεξίνο]ν καὶ Στίβανδρον Θε[ω]ρου Καρυστίους προξένους εἶναι αὐτοὺς καὶ ἐκγόνους
 [τῇ]ς πόλεως Ὀρωπίων καὶ εἶναι αὐτοῖς γῆς καὶ οἰκίας ἔγκτησιν καὶ ἰσοτέλειαν
 καὶ ἀσυλίαν καὶ ἀσφάλειαν καὶ πολέμου καὶ εἰρήνης καὶ κατὰ γῆν καὶ (κα)τὰ θάλατταν
 6 κα[ὶ τ]ἄλλα πάντα καθάπερ καὶ τοῖς ἄλλοις προξένοις καὶ εὐεργέταις.

Συμπληρώσεις τοῦ Dittenberger || 3 Θε[ω]ρου· ἀνάμεσα στὴν πρώτη καὶ τὴ δεύτερη συλλαβὴ ἔχουν σβηστεῖ 2 γράμ-
 ματα· φαίνεται πὼς ὁ χαρακτὴς εἶχε χαραῖξει Θεοδώρου || 5 ΚΑΙΤΑΘΑΛΑΤΤΑΝ || 6 τὰ ἄλλα Ditt.

Ὁ Μοσχίων λέγει καὶ τὸ ψήφισμα **191**. Μοσχίων ἀναθέτει φιάλη στὸν Ἀμφιάραο (325 28) καὶ Δωροθέος ἀφιερῶ-
 νει μαστόν (325 53). Σύμμαχος Δωροθέου Ὀρωπίος ἀναγράφεται σὲ κίονιο τοῦ 1ου αἰ. π.Χ. (IG II² 10520).

Γιὰ τοὺς προξένους βλ. **122**, μὲ τὸ ὁποῖο τιμήθηκε καὶ ὁ ἀδελφός τους.

190. Ψήφισμα χαραγμένο στὸ ἐπίκρανο ἀπὸ μελανὸ λίθο (188), δεύτερο τῆς δεξιᾶς πλευρᾶς. Ὑψ. γρ. 0.01 μεταστ.
 0.007 (εἰκ. 8).

IG VII 285.

Μύννιχος Λυρανίου εἶπεν· δεδόχθαι τῷ δήμῳ· Ἱεροκλῆν Ἀπολλωνίδου Σάμιον πρόξενον εἶναι
 τῆς πόλεως Ὀρωπίων καὶ αὐτὸν καὶ ἐκγόνους καὶ εἶναι αὐτοῖς γῆς καὶ οἰκίας ἔγκτησιν καὶ [ἰ]σοτέλειαν
 3 καὶ ἀσυλίαν καὶ ἀσφάλειαν καὶ πολέμου καὶ εἰρήνης καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν καὶ [τᾶ]λλα πάντα
 καθάπερ τοῖς ἄλλοις προξέν[ο]ις καὶ εὐεργέταις.

3 τὰ [ἄ]λλα Ditt.

Γιὰ τὸν Μύννιχο βλ. **28**, **181**, **643**.

191. Ψήφισμα χαραγμένο στο επίκρανο από μελανό λίθο (188), τελευταίο της δεξιάς πλευράς. Ύψ. γρ. 0.01 μεταστ. 0.004 (είκ. 8).

IG VII 286.

Μοσχίων Δωροθέου εἶπεν· δεδόχ[θ]αι τῷ δήμῳ· Δρόμωνα Στράτωνος Σελγέα πρόξενον εἶναι] τῆς πόλεως Ὀρωπίων καὶ αὐτὸν καὶ ἐκγόν[ους] καὶ εἶναι αὐτ[ο]ῖς γῆς καὶ οἰκίας ἔγκτησιν καὶ [i]σοτέλειαν καὶ ἀσ[υλία]ν καὶ ἀσφάλειαν
[καὶ πολέμου] καὶ εἰρήνης [καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θά]λα[ττα]ν [καθά]π[ερ] καὶ τ[ο]ῖς ἄλλοις προξέν[οις καὶ εὐεργέταις].

2 εἶναι αὐτῷ] Ditt. || 3 θάλα[ττα]ν, καὶ [τὰ ἄλλα πάντα κ]αθ[άπερ τοῖς] Ditt.

Γιὰ τὸν Μοσχίωνα βλ. 189.

192. Ψήφισμα χαραγμένο στο επίκρανο από μελανό λίθο (188), στὴν ἀριστερὴ πλευρά. Ύψ. γρ. 0.009 μεταστ. 0.006 (είκ. 8).

B. Λεονάρδος, AE 1892, 33, 61.

[Π]ύθων Καλλιγείτονος εἶπε[ν· δεδόχ]θαι τῷ δήμῳ·
[Μ]ηνόφιλον [. . .]ωνος [Μιλ]η[τ]ο[πο]λ[ίτη]ν πρόξενον εἶναι
3 τῆς πόλεως Ὀρωπίων αὐτὸν καὶ ἐκ[γ]όνους καὶ εἶναι αὐ-
τοῖς γῆς καὶ οἰκίας ἔ[γ]κτησιν καὶ ἰσοτέλειαν καὶ [ἀ]σ[υ]-
λίαν καὶ ἀσφάλειαν καὶ πολέμου καὶ εἰρήνης καὶ κα-
6 τὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν καὶ τὰ ἄλλα πάντα καθάπερ
τοῖς ἄλλοις προξέν[οις καὶ εὐεργέταις].

Συμπληρώσεις τοῦ Λεονάρδου || 2 «τοῦ προξένου τὸ ὄνομα (τὸ δεύτερον γράμμα φαίνεται μᾶλλον ὡς Η) ἴσως συμπληρωτέον καὶ Ζηνόφιλον, τοῦ δὲ πατρὸς αὐτοῦ Σίμωνος ἢ Τίμωνος» L. Τὸ δεύτερο γράμμα εἶναι ὅπωςδήποτε Η, τὸ πρῶτο μᾶλλον Μ.

Γιὰ τὸν Πύθωνα βλ. 116.

193 (A 403). Στήλης ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο ἡ ἄνω δεξιὰ γωνία, ὕψ. 0.22 πλ. 0.16 πάχ. 0.065. Ύψ. γρ. 0.01 μεταστ. 0.012. «Ἡϋρέθη νοτόθεν τῆς ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς τοῦ χειμάρρου ὄχθης πηγῆς» L.

B. Λεονάρδος, AE 1919, 77, 110, είκ. 10· (SEG 1, 113).

[. . . ὁ 8 . . . ἄρχοντος Β]οιωτοῖς, μει-
[νὸς . . . ὁ 8 . . . , Πουθ]άγγελος
3 [. . . ὁ 1 4 . . .]ς ἔλεξε· δε-
[δόχθη τῷ δάμν· πρό]ξενον εἶμεν

- [κή εὐεργέταν] τῷ κυνῶ Βοιωτῶν
 6 [- - - - - ο]ς Χαλκιδεῖα κή
 [αὐτὸν κή ἐσγόνω]ς κή εἶμεν αὐ-
 [τῷ γᾶς κή φυκίας ἔπ]πασιν κή
 9 [Ἔισοτέλιαν κή ἀσφάλιαν κ]ή ἀσου-
 [λίαν κή πολέμω κή ἱράνας ἰώσα]ς
 [κή - - - - -]

Συμπληρώσεις τοῦ Λεονάρδου || 2 ὁ μήνας δὲν εἶναι ὁ πάναμος, ὅπως συμβαίνει στίς ἄλλες προξενίες τοῦ Κοινοῦ ποῦ δημοσιεύτηκαν στὸ Ἀμφιάρειο, παρατηρεῖ ὁ Λεονάρδος (71 κέ.), γιατί ἡ γενικὴ πανάμω ἔχει ἕξι γράμματα, ἐκτὸς ἂν ὑποθέσουμε πὺς ὑπῆρχε κενὸ στὸ μέρος αὐτὸ τῆς ἐπιγραφῆς, ποῦ λείπει || 3 «[± 14 (λ.χ. Πουθάρμω Ὑεῖττιο)]ς» L, συμπλήρωση τὴν ὁποία ὁ Roesch ἀπορρίπτει, προτείνοντας ἄλλο ἐξ ἴσου πιθανὸ ὄνομα (*Études* 8· SEG 32, 480).

194 (A 468). Βάθρου ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο θραῦσμα, ὕψ. 0.06 πλ. 0.16 πάχ. 0.08. Ὑψ. γρ. 0.006-0.009 μεταστ. 0.008. «Ἡῦρέθη δυσνόθεν τῆς ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς τοῦ χειμάρρου ὄχθης πηγῆς» L.

B. Λεονάρδος, *AE* 1919, 78, 111, εἰκ. 11· (SEG 1, 114).

- [- - - - ἄρχοντος, μεινὸς πανάμω, ἐπεψάφιδδε - - - - -]
 [- - - - - Ἐρ]μαῖάδα[ς - - - - -]
 3 [ἔλεξε· δεδόχθη τῷ δάμυ]· Πουθόδωρον Σατ[ύρω - - - - - πρόξενον]
 [εἶμεν κή εὐεργέτα]ν τῷ κοινῶ Βοιωτῶ[ν αὐτὸν κή ἐσγόνως κή εἶμεν]
 [αὐτῷς γᾶς κή φυκίας ἔ]ππα[σιν κή ἀσφάλειαν κή ἀσουλίαν κή - - -]

Συμπληρώσεις τοῦ Λεονάρδου || 5 [σιν κή] ἀ[σφάλειαν L.

195 (A 306). Στήλη ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο τῆς ὁποίας λείπει τὸ ἄνω μέρος, ὕψ. 0.32 πλ. 0.225 πάχ. 0.05. Ὑψ. γρ. 0.006 μεταστ. 0.006· στοιχηδὸν 23. «Ἡῦρέθη ἐν ταῖς ἀνατολόθεν τῆς στοᾶς θέρμαις» L.

B. Λεονάρδος, *AE* 1919, 76, 108, εἰκ. 8· (SEG 1, 111).

- [. . . ? . . . ἄρχοντος Βοιωτ]οῖς,
 [. . . . . ! ἔ]λεξε· δε-
 3 [δόχθη τοῖ δάμοι· πρ]όξενον εἶ-
 [μεν τῷ κοινῶ Β]οιωτῶν Κινέαν
 [Νικομάχ]ω Ἀθανῆον κή αὐ<αυ>τό-
 6 [ν κή ἐ]γγόνως κή εἶμεν αὐτοῖ γ-
 [ᾶς] κή Εοικίας ἔππασιν κή Εἰσο-
 τ[έ]λιαν κή ἀσφάλιαν κή ἀσουλί-

- 9 [α]ν κή πολέμω κή ἱράνας ἰώσας
 κή κατὰ γᾶν κή κατὰ θάλατταν
 κή τᾶλλα πάντα κα[θ]άπερ κή το-
 12 ἰς ὕ' ἄλλοις προξένοις κή εὐ-
 εργέτης γέγραπτη.

Συμπληρώσεις τοῦ Λεονάρδου. Για τὴ στοιχειδὸν τάξη τοῦ ψηφίσματος βλ. Λεονάρδο ὁ.π.

Ὁ πρόξενος, ἂν ἡ συμπλήρωση τοῦ Λεονάρδου εἶναι σωστή, ἦταν πιθανῶς ἐγγονὸς τοῦ Νικομάχου Κινέου Λαμπτρέως (PA 10953· IG II² 737). Νικόμαχος Λαμπτρέυς ἀναφέρεται σὲ μολύβδινα ἐλάσματα δοκιμασίας ἱππων (Karin Braun, AM 85 (1970) 226, 415 καὶ σ. 249), πρόγονος ἴσως τοῦ ἐδῶ προξένου.

196. Ψήφισμα χαραγμένο στὴν ὄψη τοῦ δισκελοῦς βάθρου (126), πρῶτο τῆς ἀριστερῆς στήλης. *Υψ. γρ. 0.009 μεταστ. 0.009 (εἰκ. 4, πίν. 13).

B. Λεονάρδος, AE 1889, 19, 29, 1· IG VII 289 (καὶ σ. 744)· B. Λεονάρδος, AE 1919, 81, 117, εἰκ. 17· (SEG 1, 122).

- Ἄρχοντας ἐν κοινῷ Φιλοξένου, ἱερέως τοῦ Ἀμφιαράου
 Δημαινέτου, ἐρμαίου, Ἀρίστων Νικοστράτου εἶπεν· ἐπει-
 3 δὴ Ἑρμογένης εὖνους ὧν διατελεῖ τεῖ πόλει Ὀρωπίων ὕ'
 καὶ ἰδίαί τῳ πολιτῶν ἐκάστωι παρέχεται χρεῖας ἐμ παν-ὕ'
 τί καιρῷ, δεδόχθαι τεῖ βουλευῖ καὶ τῷ δήμῳ· Ἑρμογένην Ἀ-
 6 πολλωνίου Μυριναῖον πρόξενον εἶναι καὶ εὐεργέτην τῆς πό-
 λεως Ὀρωπίων καὶ αὐτὸν καὶ ἐγγόνους καὶ εἶναι αὐτῷ γῆς
 καὶ οἰκίας ἐγκτησιν καὶ ἰσοτέλειαν καὶ ἀσυλίαν καὶ ἀσφάλ-
 9 εἰαν καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν καὶ πολέμου καὶ εἰρήν-
 ης καὶ τᾶλλα πάντα καθάπερ καὶ τοῖς ἄλλοις προξένοις κ-
 αὶ εὐεργέταις τῆς πό^{υυ}λεως γέγραπται.

2 ὁ στίχος ἀρχίζει ἓνα γράμμα πρὸ ἀριστερά || 4 τῶν Ditt.

Ὁ ἱερεὺς Δημαινέτος, σύζυγος τῆς Δημοκρίτης, ἀνήκει σὲ μιὰ ἀπὸ τὶς μεγάλες οἰκογένειες τοῦ Ὀρωποῦ. Τὸ στέμμα τῆς βλ. **424**. Ὁ Ἀρίστων Νικοστράτου λέγει ἀκόμη τὰ ψηφίσματα **204**, **205**, **206**. Ὁ πρόξενος τιμήθηκε καὶ ὡς πρόξενος τοῦ κοινοῦ τῶν Βοιωτῶν τὴ χρονιά τοῦ ἄρχοντος Νικίου (**74**), γιὰ ὑπηρεσίες ποὺ προσέφερε ὡς θεωρός.

197. Ψήφισμα χαραγμένο στὴν ὄψη τοῦ δισκελοῦς βάθρου (126), δεῦτερο τῆς ἀριστερῆς στήλης. *Υψ. γρ. 0.01 μεταστ. 0.004 (εἰκ. 4, πίν. 13).

B. Λεονάρδος, AE 1889, 19, 29, 2· IG VII 290 (καὶ σ. 744)· B. Λεονάρδος, AE 1919, 81, 118, εἰκ. 17· (SEG 1, 122).

Φιλοξένω ἄρχοντας, μεινὸς πανάμω, ἐπεψάφιδε
 Κλέων Εὐμάρωνος Ταναγρῆος· Ὀλουμπίων Ἀρχελαῖ-

- 3 δαο Ταναγρῆος ἔλεξε· δεδοχθη τῷ δάμυ· πρόξενον
εἶμεν κῆ εὐεργέταν *vacat*

2 Ὀλυμπίων Ditt.

Τὸ ψήφισμα ἔμεινε ἡμιτελές ἀπὸ τὸν χαρακτῆρ. Ὁ Λεονάρδος (AE 1919, 82β) παρατηρεῖ: «Ἐὰν μὲν ἐν τῇ δευτέρᾳ προξενίᾳ [δηλ. τὴν ἐδῶ] νοῆται ὅτι τιμᾶται ὁ αὐτὸς καὶ ἐν ἄρ. 117 (196) ἀνήρ (πρβ. Dittenberger ἐν IG VII 289, 290), ὁ Ἑρμογένης τῆς ἐν ἄρ. 116 (74) προξενίας εἶνε ἄλλος, διότι ἐκεῖνος μὲν ἐπὶ Φιλοξένου ἐτιμήθη (χωρὶς μὲν ὑπὸ τῶν Ὠρωπίων, χωρὶς δὲ ὑπὸ τῶν Βοιωτῶν), οὗτος δὲ ἐπὶ Νικίου (ὑπὸ τῶν Βοιωτῶν)· ἐὰν δὲ ἡ ἐν ἄρ. 118 [δηλ. ἡ ἐδῶ] προξενία ὑποτεθῇ ἀτελὴς λειψιμένη, ἐνδέχεται ὅτι ὁ ἐν ἄρ. 116 (74) Ἑρμογένης εἶνε ὁ αὐτὸς καὶ ὁ ἐν ἄρ. 117 (196), ἡγοῦν ὅτι ἐκεῖ μὲν ἐποιήσαντο αὐτὸν πρόξενον οἱ Βοιωτοί, ἐνταῦθα δὲ οἱ Ὠρώπιοι».

198. Ψήφισμα χαραγμένο στὴν ὄψη τοῦ βάθρου τοῦ ἀγάλματος τῆς Ποπιλλίας (448), πρῶτο στή σειρά. Ὑψ. γρ. 0.008 μεταστ. 0.004 (εἰκ. 59).

IG VII 306.

- υυυυ* ἀλ[αλκο]μενείου, *vacat*
[Φ]ιλοναύτης [Κ]λεάρχου [εἶπε]ν· ἐπειδὴ Ν[ικό]δ[ρομος] ὁ Ἀθ[ηναῖος] εὖνους ὦν διατελεῖ] τεῖ πόλει
3 Ὠρωπίων [καὶ τῷ κοινῷ Βοιωτῶν καὶ τῶν] πολ[ι]τῶν τοῖς ἀεὶ δεομένοις παρέχεται χρ[ε]ί[ας] ἐ[ν] [πα]ντὶ
καιρῷ[ι]
[κα]ὶ λέγων καὶ πράττων [ὑπὲρ τῆς πόλεως] τὰ συ[ν]φέροντα ἐ[ν] παντὶ καιρῷ, δεδοχθαι τεῖ βουλεῖ καὶ
τῷ δήμῳ·
[Νι]κόδρομον Ἐπι[κράτ]ου Ἀθηναῖον πρόξενον εἶναι καὶ εὐεργέτην τῆς πόλεως Ὠρωπίων καὶ αὐτὸν καὶ
ἐκγ[όνους]
6 [κ]αὶ εἶναι αὐτοῖς γ[ῆ]ς καὶ οἰκίας ἔγκτησιν καὶ [ἀσφάλειαν κ]αὶ [πολέμου καὶ εἰρήνης καὶ] τὰ ἄλλα π[άν]τα
[κ]αθάπερ καὶ τοῖς λοιποῖς προξένοις καὶ εὐεργέταις τῆς πόλεως γέγραπται.

Ἡ ἀνάγνωση τοῦ ψηφίσματος καὶ οἱ συμπληρώσεις εἶναι τοῦ Λεονάρδου (L 23). Στὰ χρόνια ποὺ πέρασαν ἀπὸ τὸν θάνατό του ἡ ἐπιφάνεια τοῦ βάθρου ὑπέστη καὶ ἄλλη φθορά, καὶ γιὰ νὰ ἐπιβεβαιωθεῖ τὸ κείμενο ποὺ παραθέτω μετακινήθηκε τὸ βάθρο καὶ τοποθετήθηκε σὲ ὀριζόντια θέση. Ἦδη ὁ Λεονάρδος παρατηροῦσε ὅτι «τὰ γράμματα τῶν ψηφισμάτων πολλαχοῦ εἰσὶν ἐξίτηλα καὶ δυσδιάκριτα, δυσχερὲς δὲ περὶ τινων νὰ καθορισθῇ πόσον σφύζεται ἡ ἡφάνισται».

Τὸ κείμενο τοῦ Dittenberger εἶναι τὸ ἑξῆς:

[Φ]ιλοναύ[της] Ἑρμογένου εἶπεν· ἐπειδὴ Πρόδρομος εὖνους ὦν διατελεῖ τῇ τε πόλει | Ὠρωπίων [καὶ ἰδίᾳ
τῶν πολιτῶν τοῖς δεομένοις ἀεὶ τὰ συμφέροντα] | λέγων καὶ πράττων [ἐμ παντὶ καιρῷ, δεδοχθαι τεῖ] βουλεῖ
καὶ τῷ δήμῳ, | [Π]ρόδρομον [. . . . .] πρόξενον εἶναι τῆς πόλεως Ὠρωπίων καὶ] αὐτὸν καὶ
ἐκγόνους, | κ[αὶ] εἶναι αὐτοῖς [γῆς καὶ οἰκίας ἔγκτησιν καὶ ἀσφάλειαν καὶ ἀσυλίαν] καὶ τὰ ἄλλα πάντα |
[κ]αθάπερ καὶ τοῖς ἄλλοις προξένοις καὶ εὐεργέταις τῆς πόλεως γέγραπται.

1 «Ἐν ἀρχῇ πρὸ τοῦ ἀλ[αλκο]μενείου ὑπάρχει χώρος ἱκανός, ἀλλὰ δὲν διακρίνεται μηνός, παραλείπεται δὲ τὸ μηνός οὐ σπανίως ἐπὶ τοῦ ἀλαλκομενείου, σπανιώτερον δὲ ἐπὶ τοῦ ἔρμαίου, προστατηρίου, θυῖου, ὁμολωῖου, δαματρίου» L 23 || 2 Ν[ικό]δ[ρομος] ὁ Ἀθ[ηναῖος] «πρὸ τοῦ ΑΘ ἀμυδρὰ ἔχνη ὡσεὶ γραμματος Ο· μετὰ τὸ ΑΘ σφύζεται κάθετος γραμμὴ, ἥγουν ὡς εἰκάσαι τὸ ἀριστερὸν σκέλος τοῦ Η» L 23 || 3 ἐ]ν [πα]ντὶ καιρῷ[ι· «ἡ αὐτὴ φράσις καὶ ἐν στ. 4» L 23 || 4 «διακρίνονται ὡσεὶ ἔχνη ὑπὲρ τῆς πόλ[εως]» L 23.

199 (A 421). Θραῦσμα ἀπὸ τὸ ἀριστερὸ μέρος στήλης ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο, ὕψ. 0.14 πλ. 0.13 πάχ. 0.065. Ὑψ. γρ. 0.007 μεταστ. 0.011· στοιχηδόν. «Ἡύρεθη ὀπισθεν (βορρᾶθεν) τῶν βάθρων ἐν δωματίῳ ἐνφοδομημένον» L 242.

[Φ]ίλον[αύτης - - - - -]
[ε]ῖπεν· ἐ[πειδὴ - - - - -]
3 γης Σωά[νδρου - - - - -]
[φ]ίλος ὦ[ν - - - - -]
[β]ασιλ[έως - - - - -]

Ὁ Φιλοναύτης μπορεῖ νὰ εἶναι ὁ Φιλοναύτης Κλεάρχου (**198**) ἢ ὁ Φιλοναύτης Ἑρμογένου (**429**).

Μὲ τὸ ψήφισμα τοῦτο τιμήθηκε πρόσωπο τὸ ὁποῖο συνδεόταν μὲ κάποιον βασιλέα τοῦ 3ου αἰ. π.Χ. καὶ εἶχε βοηθήσει ἢ εὐνοήσει τὸν Ὀρωπὸ σὲ ὑπόθεσή του (πρβ. **107, 175**).

200. Ψήφισμα χαραγμένο στὴν ὄψη τοῦ βάθρου τοῦ ἀγάλματος τῆς Ποπιλλίας (**448**), δεῦτερο στὴ σειρὰ. Ὑψ. γρ. 0.008 μεταστ. 0.004 (εἰκ. 59).

IG VII 307.

Ἀρχοντας ἐν κοινῷ Βοιωτῶν Ἀρτυλάου, ἱερέως δὲ τοῦ Ἀ[μ]φιαράου Πυροκλεί[δου, ἀλαλκομενείου]
ἐνβολ[ίμου], Θεοπομπίδης Φιλοξενίδου εἶπε[ν]· ἐπειδὴ Πα[σ]ῖν[ος] εὐ[ν]ους ὦν δι[α]τελεῖ
3 τεῖ πόλει κοινεῖ [καὶ] ἰδίαι τ[οῖς] δεομένοις τ[ῶν] πολε[ι]τῶν παρέχεται χρεῖας ἐν παντὶ καιρῷ,
δεδοχθαι τ[ε]ῖ βουλ[ε]ῖ καὶ τῷ δήμῳ· Πα[σ]ῖνο[ν] [Παρμέν]οντ[ος] Πολυρῆνιον πρόξενον
εἶναι καὶ εὐερ[γέ]την τῆς πόλεως Ὀρωπίων καὶ αὐτὸν καὶ ἐκγόνους καὶ εἶναι αὐτ[ῶι]
6 γῆς καὶ οἰκίας ἔνκτησιν καὶ ἀσυλίαν καὶ ἀσφάλειαν καὶ π[ο]λ[έ]μου καὶ εἰρήνης καὶ κατὰ γῆν
[κ]αὶ κατὰ θάλατταν καὶ τὰ ἄλλα πάντα ὑπάρχειν αὐτοῖ καθάπερ καὶ τοῖς ἄλλοις
προξένοις καὶ εὐεργέταις γέγραπται ὑπεψήφισε Μενεκράτης.

1 μηνός [θυῖου] L, Πυθοκλεί[δου, Ἀλα]λκ[ομενείου] Roesch, *Études* 24 καὶ 57· (*Teiresias* 13 (1983) AE 36, 123· SEG 32, 480) || 7 ΑΥΤΟΙ· ἐπίδραση τῆς βοιωτικῆς διαλέκτου || 8 ὁ Ditt. ἔχει ΥΠΕΨΗΦΙΖΕ στὸ πανομοιότυπο.

Ἡ ἀνάγνωση τοῦ ψηφίσματος καὶ οἱ συμπληρώσεις εἶναι τοῦ Λεονάρδου (L 23). Γιὰ τὴν κατάσταση τῆς ἐπιφάνειας τοῦ βάθρου βλ. **198**.

Τὸ κείμενο τοῦ Dittenberger εἶναι τὸ ἐξῆς:

Ἄρχοντος ἐν κοινῷ Βοιωτῶν Ἀρτυλάου, [᾽Ωρωπί]ων [δὲ . . . . . , μηνὸς . . . . .] | ἐνβολ[ίμου
(?) . . . . . εἶπεν· ἐπειδὴ [Π]α[σ]ῖνος [εὐνους ὦν δια]τελεῖ | [τ]εῖ πόλει [κοινῇ καὶ ἰ]δ[ί]α [τοῖς]
δεομένοις τ[ῶ]ν πολ[ιτ]ῶν παρέχεται χρήας ἐν παντὶ καιρῷ, | δεδόχθαι τεῖ βουλεῖ καὶ τῷ δήμῳ, Πασῖνον
[Θ]α[ρσύ]νοντος Πολυρήνιον πρόξενον | εἶναι καὶ εὐεργέτην τῆς πόλεως ᾽Ωρωπίων καὶ αὐτὸν καὶ ἐκγόνους,
καὶ εἶναι αὐτ[οῖς] | γῆς καὶ οἰκίας ἔνκτησιν καὶ ἀσυλίαν καὶ ἀσφάλειαν καὶ πολέμου καὶ εἰρήνης καὶ κατὰ
γῆ[ν] | καὶ κατὰ θάλατταν, καὶ τὰ ἄλλα πάντα ὑπάρχειν αὐτῷ καθάπερ καὶ τοῖς ἄλλοις | προξένοις καὶ
εὐεργέταις γέγραπται. [ἐ]πεψήφισε Μενεκράτης.

Ὁ ἱερεὺς Πυροκλείδης μνημονεύεται ἀκόμη στὰ ψηφίσματα **201, 202**. Γιὰ τὸν Μενεκράτη βλ. **63**.

201. Ψήφισμα χαραγμένο στὴν ὄψη τοῦ δισκελοῦς βάθρου (**126**), τρίτο τῆς ἀριστερῆς στήλης. Ὑψ. γρ. 0.009 μεταστ. 0.006 (εἰκ. 4).

B. Λεονάρδος, *AE* 1889, 19, 29, 3· *IG VII* 291 (καὶ σ. 744).

Ἄρχοντος ἐν κοινῷ Ἀρτυλάου, ἱερέως τοῦ Ἀμφιαράου Πυροκλείδου,
Σθενέδημος Δεξισθένου εἶπεν· ἐπειδὴ Χοιρύλος εὐνους ὦν διατελεῖ τεῖ
3 πόλει ᾽Ωρωπίων καὶ ἰδίᾳ παρέχεται χρήας ἐν παντὶ καιρῷ, δεδόχθαι τεῖ βου-
λεῖ καὶ τῷ δήμῳ· Χοιρύλον Χοιρύλου Δήλιον πρόξενον εἶναι καὶ εὐεργέτην τῆς
πόλεως ᾽Ωρωπίων καὶ αὐτὸν καὶ ἐκγόνους καὶ εἶναι αὐτοῖς γῆς καὶ οἰκίας
6 ἔνκτησιν καὶ ἀσυλίαν καὶ ἀσφάλειαν καὶ πολέμου ὄντος καὶ εἰρήνης
καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν καὶ τὰ ἄλλα πάντα ὑπάρχειν αὐτοῖς
καθάπερ καὶ τοῖς λοιποῖς προξένοις καὶ εὐεργέταις γέγραπται.

2 (ἐπειδὴ) Ditt.· ἡ λέξις παραλείπεται στὸ πανομοιότυπο. Τὴν παράλειψη διορθώνει ἀργότερα ὁ Λεονάρδος (*AE* 1925-26, 17) || 3 ἐμ Ditt. || 6 ὁ Λεονάρδος παραλείπει τὴ μεταγραφὴ τῆ λέξεως ὄντος || 8 λοιποῖς· ἄλλοις Ditt.

Γιὰ τὸν ἱερέα βλ. **200**. Ὁ πρόξενος φαίνεται ὅτι εἶναι ὁ ὁμώνυμος ποῦ μνημονεύεται στὶς ἐπιγραφὰς τῆς Δήλου: «Χοιρύλος Χοιρύλου est fermier du πορθμεῖον εἰς Ἀπολλωνίον en *ID* 403, l. 62-63. Nous sommes en 189. Il n'a pas payé son τέλος et il est inscrit avec ses ἔνγυοι au nombre des débiteurs du sanctuaire. C'est certainement le même que ce Χοιρύλος qui a affermé le même πορθμεῖον en 192 et, cette fois, payé le 16 dr. de son τέλος (*ID* 399, A, 90), le même aussi probablement que le fermier de l'ὄλκός ἐν Ἀπολλωνίῳ (ibid., l. 89 : 96 dr.): cf. Dürrbach, liste des fermiers d'impôts, p. 67 et 78 du Corpus. Toutes ces mentions tournent autour de 190.» (M. J. Tréheux, *Hyettos* 315 σημ. 190).

202. Ψήφισμα χαραγμένο στὴν ὄψη τοῦ δισκελοῦς βάθρου (**126**), τελευταῖο τῆς ἀριστερῆς στήλης. Ὑψ. γρ. 0.008 μεταστ. 0.004 (εἰκ. 4).

B. Λεονάρδος, *AE* 1889, 19, 29, 4· *IG VII* 292 (καὶ σ. 744).

Ἄρχοντος ἐν κοινῷ Ἀρτυλάου, ἱερέως τοῦ Ἀμφιαράου Πυροκλείδου, Παράμυθος Κρατίνου
εἶπεν· ἐπειδὴ Γεννικός καὶ Κριτόδημος εὐνους εἰσὶν τεῖ πόλει καὶ ἰδίᾳ παρέχεται χρήας ἐν παντὶ
3 καιρῷ, δεδόχθαι(ι) τεῖ βουλεῖ καὶ τῷ δήμῳ· Γεννικὸν καὶ Κριτόδημο[ν] Λεων(ι)δου Μεσσηνίου

προξένους εἶναι καὶ εὐεργέτας τῆς πόλεως Ὠρωπίων καὶ ἐγγόνους καὶ εἶναι αὐτοῖς

γῆς καὶ οἰκίας ἔγκτησιν καὶ ἀσυλίαν καὶ ἀσφάλειαν καὶ πολέμου ὄντος καὶ εἰρήνης |||| ^{c. 10} ||||

- 6 ||||| ^{c. 15} ||||| καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν καὶ τὰ ἄλλα πάντα ὑπάρχε(ι)ν αὐτοῖς κα-
θάπερ καὶ τοῖς λοιποῖς προξένοις καὶ εὐεργέταις γέγραπται.

2 ἐμ Ditt. || 3 ΔΕΔΟΧΘΑ· δεδόχθαι Ditt.· ΛΕΩΝΔΟΥ· Λεωνίδου L (ἀργότερα, AE 1922, 109a ἐπανέρχεται στὸν τύπο τοῦ λίθου) || 5 στὸ τέλος τοῦ στίχου ἔχουν σβηστεῖ 10 περίπου γράμματα || 6 στὴν ἀρχὴ τοῦ στίχου ἔχουν σβη-
στεῖ 15 περίπου γράμματα· στὸν χώρο αὐτὸν ὁ Ditt. προσθέτει [οὔσης]. ΥΠΑΡΧΕΝ· ὑπάρχειν Ditt. || 7 λοιποῖς· ἄλ-
λοις Ditt.

Οἱ S. Tracy - Chr. Habicht, *Hesperia* 60 (1991) 231 ὑποθέτουν ὅτι οἱ δύο ἀδελφοὶ πιθανῶς ἦσαν συγγενεῖς τοῦ Νικομάχου Λεωνίδου Ἀχαιοῦ ἀπὸ Μεσσήνης, νικητοῦ σὲ δύο διαδοχικὰ Παναθηναῖα (μετὰ τὸ 191 π.Χ.). Τὸ ἐδῶ ψήφισμα χρονολογοῦν στὰ μέσα τοῦ 3ου αἰ. π.Χ. Ἴσως ὁ Νικόμαχος ἦταν τρίτος ἀδελφός.

Γιὰ τὸν ἱερέα βλ. 200· γιὰ τὸν Παράμυθο 162.

203 (A 625). Βάθρου ἀπὸ κυανωπὸ μάρμαρο τὸ κάτω δεξιὸ τμήμα, ὕψ. 0.20 πλ. 0.385 πᾶχ. 0.29. Ὑψ. γρ. 0.009 μεταστ. 0.004. «Ἡϋρέθη δυσμόθεν τῆς στοᾶς» L 347.

[Ἄρχοντας ἐν κοινῷ - - - -, ἱερέως τοῦ Ἀμφιαράου - - - -, - - - - -]ου

[εἶπεν· ἐπειδὴ Βίотτος εὖνους ὦν διατελεῖ τεῖ τε πόλει Ὠρωπίων καὶ τῶν πολιτῶν τοῖς χρήαν

- 3 [ἔχουσιν ἐν παντὶ καιρῷ τὸ συμφέρον πράττει, δεδόχθαι τεῖ βουλευῖ] καὶ τῷ δήμῳ· Βίотτον Εὐδίκου

[Ἀθηναῖον πρόξενον εἶναι καὶ εὐεργέτην τῆς πόλεως Ὠρωπίων] αὐτὸν καὶ ἐγγόνους καὶ εἶναι

[αὐτοῖς γῆς καὶ οἰκίας ἔγκτησιν καὶ ἰσοτέληαν καὶ ἀσυλίαν καὶ ἀσφάλειαν καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θά-

- 6 [λατταν καὶ πολέμου καὶ εἰρήνης καὶ τὰ ἄλλα πάντα καθάπερ τοῖς] ἄλλοις προξένοις καὶ εὐερ-
[γέταις].

Στοὺς στ. 2 καὶ 5 ὑπάρχουν οἱ τύποι χρήαν, καὶ ἀσφάλειαν. Στὰ ψηφίσματα 200-202 τῆς πόλεως τοῦ Ὠρωποῦ, ποὺ ψηφίστηκαν τῇ χρονίᾳ τοῦ ἄρχοντος τοῦ Κοινοῦ Ἀρτυλάου, ὑπάρχουν οἱ βοιωτικοὶ τύποι χρήας, αὐτοῖ. Ἴσως τὸ ἐδῶ ψήφισμα ἀνήκει στὴ χρονίᾳ τοῦ ἰδίου ἄρχοντος.

Τοῦ προξένου Βίотτου Εὐδίκου Γαργητίου (PA 2857) σώζονται δύο ἐπιτύμβιοι κιονίσκοι (IG II² 5915· AE 1957, 164, 3, τῶν ἀρχῶν τοῦ 2ου αἰ. π.Χ.). Πάππος του εἶναι ὁ ὁμώνυμος μάρτυρας στὴν ἀπελευθερωτικὴ ἐπιγραφή 329 8, ποὺ χρονολογεῖται στὸ πρῶτο μισὸ τοῦ 3ου αἰ. π.Χ.

204. Ψήφισμα χαραγμένο στὴ στενὴ ὄψη τοῦ δισκελοῦς βάθρου (126), πρῶτο στὴ σειρᾷ. Τὸ ἐνεπίγραφο μάρμαρο (τὰ δύο συγκολλημένα σήμερα θραύσματα τοῦ ὀρθοστάτη) τῆς στενῆς ὄψης τοῦ δισκελοῦς βάθρου «ἀνευρεθὲν ἐν χω-
ρίῳ Καλάμῳ ἐν τοίχῳ τῆς οἰκίας Ἰωάννου τοῦ Ἀναγνώστου Ράπτου μετασκευαζομένης ἐκομίσθη εἰς τὸ Ἀμφιά-

ρειον» (L 284), χάθηκε όμως το κομμάτι που αντέγραψε ο Πιττάκης και ο Ραγκαβής στον Κάλαμο στο σπίτι του Γ. Λίτσα, μεταφερόμενο εκεί από τον ξεναγὸ Δημ. Μανούση. Ὑψ. γρ. 0.01 μεταστ. 0.007 (εἰκ. 4, πίν. 14).

Preller, *Berichte* 1852, 164, 10 καὶ 165, 13 (οἱ δύο τελευταῖοι στίχοι)· Κ. Πιττάκης, *Ἐφημερίς* 1853, 795, 1315 + 801, 1321· Rangabé 253, 680· 254, 682· 260, 682· C. T. Newton, *Transactions* 5 (1856) 114-115, V· (IG VII 287· IG VII 409, οἱ δύο τελευταῖοι στίχοι).

- Ἀρίστων Νικοστράτου [εἶπεν· ἐπειδὴ Ἀδάμας]
 εὖνους ὦν διατελεῖ τεῖ π[όλει Ὀρωπίων καὶ ἐμ παντί]
 3 καὶρῶι τὸ συμφέρον πράττε[ι τεῖ πό]λει κα[ὶ κα]-
 θ' ἰδίαν ἐκάστωι καθ' ἃ ἂν δυνατὸς εἴ, [δ]εδόχθ[αι τεῖ]
 βουλεῖ καὶ τῶι δῆμωι· Ἀδάμαντα Δίωνος Αἰ[τωλὸν]
 6 ἀπὸ Μελιτείας πρόξενον εἶναι τῆς πόλεως
 Ὀρωπίων καὶ αὐτὸν ||||| καὶ ἐκγόνους καὶ εἶναι
 αὐτοῖς γῆς καὶ οἰκίας ἐγκτησιν καὶ ἰσοτέλειαν
 9 καὶ ἀσφάλειαν καὶ ἀσυλίαν καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατ[ταν]
 καὶ πολέμου καὶ εἰρήνης καὶ τᾶλλα πάντα ὅσα καὶ τ[οῖς]
 λοιποῖς προξένοις καὶ εὐεργέταις τῆς πόλεως ὑπ[άρχει].

Ἡ ὑπογράμμιση δηλώνει τὰ γράμματα πού εἶδαν καὶ ἔσωσαν μὲ τις δημοσιεύσεις τους οἱ Preller, Πιττάκης, Ραγκαβής καὶ Newton· στίς συμπληρώσεις ἀκολουθῶ τὸ κείμενο τοῦ Dittenberger || 5 Δίω[νος Θετταλὸν] Prell., Θεσσαλὸν Πιττ., Δίω[νος] ἀπὸ Μελιτείας Newt. || 6 Μελιτείας· τὸ ΤΕ ἔχει χαραχτεῖ σὲ προχαραγμένα γράμματα ΒΟ. Κατὰ τὸν Λεονάρδο (L 284) «εἶχε δῆλον ὅτι χαράξας Μελιβοίας»· εἶναι· τὸ Ε ἔχει χαραχτεῖ καὶ αὐτὸ ἐπάνω σὲ Ο || 7 μετὰ τὴν τρίτη λέξη εἶχε χαραχτεῖ καὶ αὐτόν, πού σβήστηκε μετὰ τὴ χάραξη τοῦ ψηφίσματος.

Σύγχυση ἐπικρατεῖ, ὡς πρὸς τὸ ψήφισμα, στίς πρὶν ἀπὸ τὴν ἔκδοση τοῦ Dittenberger δημοσιεύσεις. Ὁ Preller γνωρίζει τὸ κείμενο τῶν δύο θραυσμάτων τοῦ ὀρθοστάτη ἀπὸ ἀντίγραφο πού τοῦ ἔδωσε ὁ Ραγκαβής καὶ πού ἐκεῖνος εἶχε ἀπὸ τὸν Newton (151 σημ. 65), ὁ ὁποῖος ἐπισκέφθηκε τὸ Ἀμφιάρειο τὴν ἀνοιξη τοῦ 1852 καὶ ἀντέγραψε ἐπιγραφὰς κάτω ἀπὸ σχεδὸν ἀδιάκοπη βροχὴ (109). Τὸ κείμενο τοῦ Preller δὲν ἔχει λάθη, ἐκτὸς ἀπὸ τὴν παράλειψη τοῦ στ. 10, πού δηλώνεται μὲ στιγμές. Ὁ Πιττάκης γνωρίζει καὶ τὰ τρία θραύσματα τοῦ ὀρθοστάτη, αὐτὰ πού σώζονται σήμερα καὶ τρίτο μικρότερο πού ἔχει χαθεῖ (801, 1321). Τὸ κείμενο τῶν δύο τὸ δημοσιεύει μαζί, ἐνῶ τοῦ τρίτου χωριστά. Ἡ δευτέρη δημοσίευση τοῦ ψηφίσματος ἀπὸ τὸν Ραγκαβὴ εἶναι ἡ καλύτερη. Ἀντέγραψε στὸν Κάλαμο καὶ τὸ τρίτο θραῦσμα (260), τὸ ὁποῖο συνέδεσε, ὀρθά, μὲ τὰ δύο ἄλλα. Τὸ κείμενο τοῦ Ditt. βασίζεται στίς παραπάνω ἐκδόσεις, ἐκτὸς τῆς τοῦ Newton τὴν ὁποία καὶ δὲν μνημονεύει.

Γιὰ τὸν Ἀρίσωνα βλ. 196.

205. Ψήφισμα χαραγμένο στὴ στενὴ ὄψη τοῦ δισκελοῦς βάθρου (126), δεύτερο στὴ σειρά. Ὑψ. γρ. 0.01 μεταστ. 0.007 (εἰκ. 4, πίν. 14).

(Preller, *Berichte* 1852, 163, 9 καὶ 165, 11, ὅπου ἡ ἀρχὴ τῶν τεσσάρων πρώτων στίχων)· Κ. Πιττάκης, *Ἐφημερίς* 1853, 795, 1315 (ἡ ἀρχὴ τῶν τριῶν πρώτων στίχων)· 795, 1316 (ὁλόκληρο τὸ ψήφισμα)· 801, 1321 (τὸ τέλος τῶν

τριῶν πρώτων στίχων)· Rangabé 254, 681· 255, 683· 260, 681 (ὁλόκληρο τὸ ψήφισμα)· C. T. Newton, *Transactions* 5 (1856) 114-115· (IG VII 288).

- Ἀρίστων Νικοστράτου εἶπεν· ἐπειδὴ Πολεμοκράτης εὐ[νους ὦν]
 [δ]ιατελεῖ τεῖ πόλει ὤ[ρ]ωπίων καὶ ἐμ παντὶ καιρῷ τὸ συμφ[έρον]
 3 [πρ]άττει τεῖ πόλει καὶ καθ' ἰδίαν ἐκάστωι καθ' ἃ ἂν δυν[α]τὸς εἴ, δεδό]-
 [χθ]αι τεῖ βουλευεῖ καὶ τῷ δήμῳ· Πολεμοκράτην Ζωῖλου Θ[η]βαῖον ἐξ Ἀ]-
 [χαῖ]ας τῆς Φθιώτ(ι)δος πρόξενον εἶναι τῆς πόλεως ὤρ[ωπίων]
 6 [καί] αὐτὸν καὶ ἐγγόνους καὶ εἶναι αὐτοῖς γῆς καὶ οἰκίας ἐγκτησιν
 [κ]αὶ ἰσοτέλειαν καὶ ἀσφάλειαν καὶ ἀσυλίαν καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ [θά]-
 λατταν καὶ πολέμου καὶ εἰρήνης καὶ ἄλλα πάντα ὅσα καὶ τοῖς [λοι]-
 9 ποῖς προξένοις καὶ εὐεργέταις τῆς πόλεως ὑπάρχει.

Ἡ ὑπογράμμιση δηλώνει τὰ γράμματα ποὺ δὲν σώζονται σήμερα, ὑπάρχουν ὁμῶς στὰ ἀντίγραφα τοῦ Πιττάκη καὶ τοῦ Newton. Οἱ συμπληρώσεις εἶναι τοῦ Dittenberger || 1 ὁ στίχος ἀρχίζει ἓνα γράμμα πιὸ ἀριστερά || 2 ἐν Newt., Ditt. || 3 καὶ ἰδίαι Prell., Ditt. || 5 ΦΘΙΩΤΔΟΣ || 4-5 Θ[ε]τταλὸν ἀπὸ Μελιτείας τῆς Φ[θ]ιώτιδος Prell., Πιττ., Θ[ε]σσαλὸν | ἀπὸ . . . ας τῆς Φθιώτιδος Rang. Ὁ Newton σὲ δεύτερη ἀνακοίνωσή του (281) ἐπανέρχεται καὶ προτείνει τὴν συμπλήρωση Θ[ε]τταλὸν ἀπὸ Ζυνί[ας] τῆς Φθιώτιδος || 6 [καί] αὐτόν· αὐτόν Newt., Ditt.· αὐτοῖς· αὐτῷ Ditt. || 7 [κ]αὶ ἰσοτέλειαν· ἰσοτέλειαν Newt. || 8-9 τοῖς [λοι]ποῖς τοῖς ἄλλοις Newt., Ditt.

Τὸ κείμενο τοῦ Preller βασίζεται σὲ ἀντίγραφο ποὺ τοῦ ἔδωσε ὁ Ραγκαβῆς, ὁ ὁποῖος τὸ εἶχε λάβει ἀπὸ τὸν Newton (151 σημ. 65). Τὸ ἀντίγραφο τοῦ Πιττάκη προσφέρει τὴν ἀνάγνωση συλλαβῶν στὸ τέλος τῶν τριῶν πρώτων στίχων. Ὁ Newton ἀντέγραψε τὴν ἐπιγραφή τὸ 1852, κατὰ τὴν πρώτη ἐπίσκεψή του στὸ Ἀμφιάρειο. Ὁ Dittenberger βασίζεται στίς προηγούμενες ἐκδόσεις. Τὴ δημοσίευση τοῦ Newton δὲν τὴ μνημονεύει.

206. Ψήφισμα χαραγμένο στὸ κάτω δεξιὸ μέρος τῆς ὀψης τοῦ βάθρου τοῦ ἀναθήματος τοῦ Θρασυλόχου Ἀναγυρασίου (356). Ὡψ. γρ. 0.01 μέταστ. 0.004 (εἰκ. 24, πίν. 14).

M. Μισός, *AE* 1952, 190, 19, εἰκ. 10· (SEG 15, 277).

- Ἀρίστων Νικοστράτου εἶπεν· ἐπειδὴ [Τι]μοκλῆς εὖνο[υς]
 ὦν διατελεῖ τεῖ πόλει ὤρωπίων καὶ [τ]ῶν πολ[ι]τῶν
 3 τοῖς δεομένοις παρέχεται χρεῖας ἐμ παντὶ κα[ι]-
 ρῷ, δεδόχθαι τεῖ βουλευεῖ καὶ τῷ δ[ή]μῳ· Τιμοκλῆ[ν]
 Τιμαράτου Ἀθηναῖον πρόξενον εἶναι κα[ι] εὐεργέτην
 6 τῆς πόλεως ὤρωπίων αὐτόν καὶ ἐγγόνους κα[ι] εἴ]-
 ναι αὐτῷ γῆς καὶ οἰκίας ἐγκτησιν κα[ι] ἰσο[τέλειαν]
 καὶ ἀσυλίαν καὶ πολέμου καὶ εἰρήνης κα[ι] κατὰ γῆν κα[ι]
 9 κατὰ θάλατταν καὶ ἄλλα πάντα ὑπάρ[χε]ιν αὐτῷ[ι]
 καθάπερ καὶ τοῖς λοιποῖς προξένοις καὶ ε[ὐ]εργέτα[ις]
 τῆς πόλεως γέγραπται.

Τὸ ψήφισμα τοῦτο, ὅπως καὶ τὰ **64, 207, 208**, δημοσίευσε μὲ ἑλλείψεις ὁ Μισός, γιατί δὲν ταύτισε τὴ γωνία τοῦ βάθρου πού, ἀποσπασμένη ἀπὸ τὰ ἀρχαῖα χρόνια, βρισκόταν στὸ μουσεῖο τοῦ Ἱεροῦ· οἱ γραφές πού ἀκολουθοῦν εἶναι τοῦ Μισοῦ || 1 ἐπειδὴ . 5 : 6 . εὔνους]· ὁ ἐκδότης παραλείπει μετὰ τὸ ἐπειδὴ τὴν ἀγκύλη καὶ ὑπολογίζει τὰ γράμματα πού λείπουν σὲ 5 ὡς 6, ἐνῶ εἶναι 8 || 4 δ[ήμωι . 5 : 6 .] || 7 κα[ὶ ἀσφάλειαν] || 10 λοιποῖς· ἄλλοις Μισός.

Γιὰ τὸν Ἀρίστωνα βλ. **196**. Ὁ Μισός ὑποθέτει πὺς ὁ πατέρας τοῦ προξένου «δύναται νὰ εἶναι πάππος τοῦ ἐπὶ τῆς ἐπιγραφῆς ἐν IG II² 2332 στ. 40, ἐκ τοῦ ἔτους 183/82, ἀναφερομένου». Τὴν προσέγγιση αὐτὴ εἶχε κάνει ἤδη ὁ Λεονάρδος (L 363): «Τιμοκλῆ[ν] Τιμαράτου Ἀθηναῖον· πρβ. IG II 983α, 40 (PA 13611) Τιμάρατος Α[γ. υλῆθεν:]».

207. Ψήφισμα χαραγμένο στὴ δεξιὰ πλευρὰ τοῦ βάθρου τοῦ ἀναθήματος τοῦ Θρασυλόχου Ἀναγυρασίου (**356**), πρῶτο στὴ σειρὰ. Ὑψ. γρ. 0.008 μεταστ. 0.005 (εἰκ. 24).

M. Μισός, *AE* 1952, 190, 20· (SEG 15, 278).

[Α]ντίμ[αχος Ζε]νοκρίτου εἶπεν· ἐπειδὴ Ἀντί[ας]
[ε]ὔνους ὦ[ν] διατελεῖ καὶ χρήσιμος τῇ πόλει καὶ
3 ἐκάστωι τῶν πολιτῶν, δεδόχθαι τῷ δήμωι· Ἀντί[αν]
(. .)ησιστράτου Ἀθηναῖον πρόξενον εἶναι τῆς πόλεως
Ὠρωπίω[ν] καὶ αὐτὸν καὶ ἐγγόνους καὶ εἶναι αὐτῷ
6 γῆς καὶ [οἰκί]ας ἔγκτησιν καὶ ἰσοτέλειαν καὶ ἀσυλίαν
καὶ ἀσφ[ά]λειαν καὶ πολέμου καὶ εἰρήνης καὶ κατὰ γῆ[ν]
καὶ κατ[ά] θάλατταν καὶ τᾶλλα πάντα καθάπερ τοῖς
9 ἄλλοις [π]ροξένοις.

1 ἐπειδὴ Ἀντίμ[. . .] Μισός, ὁ ὁποῖος ὑπονοεῖ, ὅπως φαίνεται, ὅτι τὸ ὄνομα τοῦ προξένου θὰ ἦταν λ.χ. Ἀντίμαχος. Ὅπως ἀποδεικνύεται ὁμως δὲν ὑπάρχει ἀνάλογος χώρος || 2-3 πόλει καὶ [τοῖς | δεομένοις] τῶν Μισός || 3 Ἀντί[. .] Μισός || 4 ΗΣΙΣΤΡΑΤΟΥ· . . 5 : 6 . . του Μισός || 4-5 [Ὠρωπίων] Μισός || 5-6 αὐτῷ [γῆς | καὶ οἰκ]ίας Μισός.
Στὸ βάθρο ἔχει κολληθεῖ κομμάτι πού δὲν ἐγνώριζε ὁ Μισός. Βλ. **64, 206, 208**.

208. Ψήφισμα χαραγμένο στὴ δεξιὰ πλευρὰ τοῦ βάθρου τοῦ ἀναθήματος τοῦ Θρασυλόχου Ἀναγυρασίου (**356**), δεῦτερο στὴ σειρὰ. Ὑψ. γρ. 0.007 μεταστ. 0.004 (εἰκ. 24).

M. Μισός, *AE* 1952, 190, 21· (SEG 15, 279).

Πύθων Καλλιγείτονος εἶπεν· ἐπειδὴ Ἱέρων Αἰνησιδήμου
Ὀλύνθιος διατελεῖ εὔνους καὶ χρήσιμος ὦν τῇ πόλει,
3 δεδόχθαι τῷ δήμωι· εἶναι αὐτὸν πρόξενον καὶ εὐερ-
γέτην τῆς πόλεως Ὠρωπίων καὶ αὐτὸν καὶ ἐγγόνους

- καὶ δεδόσθαι αὐτῶι γῆς καὶ οἰκίας ἔγκτησιν καὶ ἀσφά-
 6 λειαν καὶ ἀσυλίαν καὶ πολέμου καὶ εἰρήνης καὶ
 κατὰ [γῆ]ν καὶ κατὰ θάλατταν καὶ ἰσοτέλειαν
 καὶ τ[ὰ] ἄλλα πάντα καθάπερ τοῖς ἄλλοις προ-
 9 ξένο[ι]ς καὶ εὐεργέταις.

Γιὰ τὶς ἐλλείψεις τῆς πρώτης ἐκδοσης βλ. 64, 206, 207.

Γιὰ τὸν Πύθωνα βλ. 116.

209 (A 307). Στήλης ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο τὸ ἄνω ἀριστερὸ τμήμα, ὕψ. 0.26 πλ. 0.26 πάχ. 0.07. ῥΥψ. γρ. 0.011 μεταστ. 0.007. «Ἡύρέθη ἐν Παναγίᾳ (Εἰσόδια τῆς Θεοτόκου) 40/60 ὥρ. ἀνατολόθεν τοῦ χωρίου Καλάμου» L 453 (πίν. 15).

- Μείλιχος Ἐπιδρόμου ε[ἶ]πεν· ἐπειδὴ Μέ]-
 μνων ὦ καὶ πρότερο[ν ἀεὶ εὖνους ἦν]
 3 Ὠρωπίοις καὶ νῦ[ν εὐσεβῶς ἔχων περὶ]
 [τ]ὸ ἱερὸν τοῦ Ἀμφιαράου - - - - -]
 [. . .]τ[- - - - -]

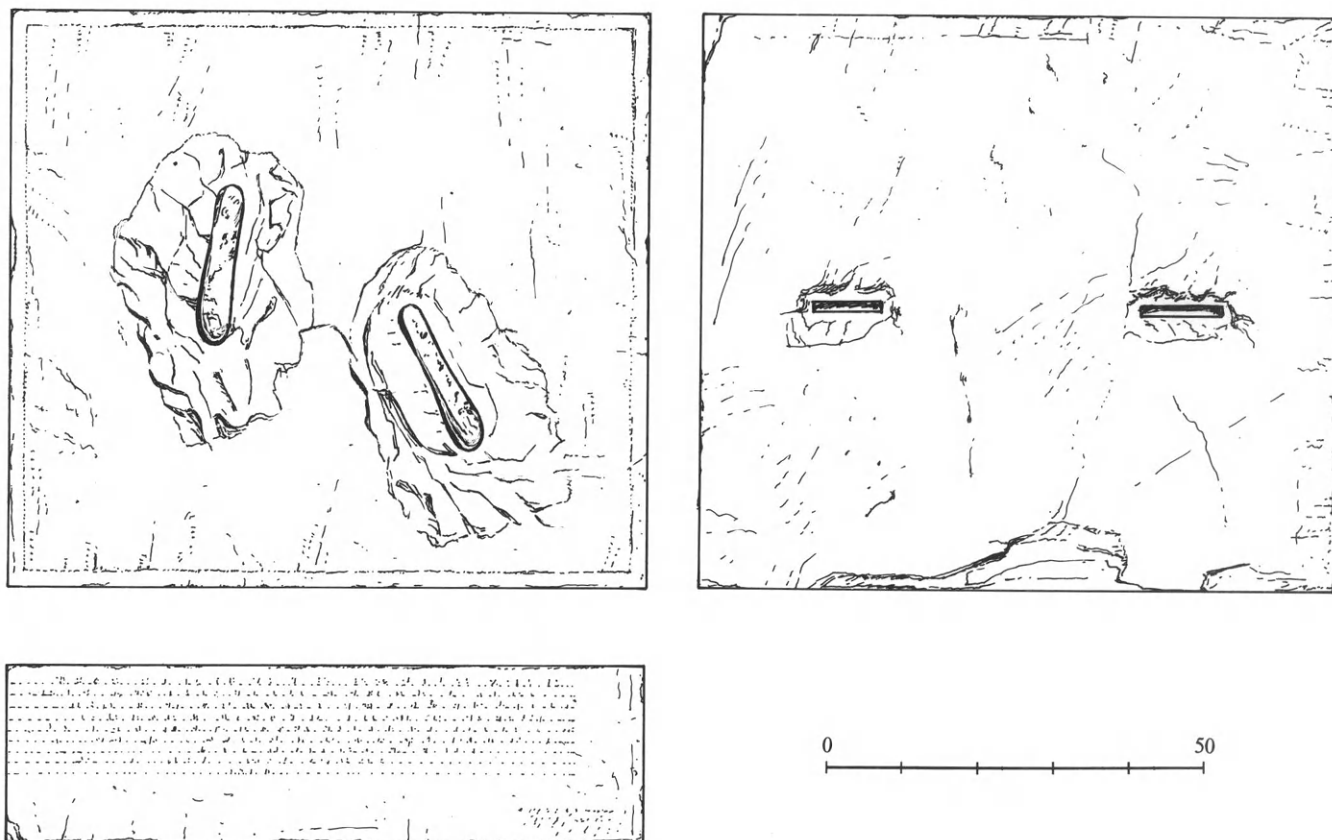
Ἐπάνω ἀπὸ τὴν ἐπιγραφή κενό. Συμπληρώσεις τοῦ Λεονάρδου.

210 (A 226). Ἐπικράνο βάθρου ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο, ὕψ. 0.23 πλ. 0.835 πάχ. (βάθ.) 0.745. Στὴν ἄνω ἐπιφάνεια ὑπάρχουν δύο τόρμοι γιὰ τὰ πόδια χάλκινου ἀγάλματος καὶ στὴν κάτω ἄλλοι δύο ἐπιμήκεις γιὰ τὴ σύνδεση τοῦ ἐπικράνου μὲ τὸ βάθρο. ῥΥψ. γρ. 0.008 μεταστ. 0.008. «Εὐρέθη ὀπισθεν τοῦ βάθρου Βασιλεὺς Λυσίμαχος ἐν ἀποστάσει περ. 4 μέτρων» L (εἰκ. 9).

B. Λεονάρδος, *AE* 1891, 133, 57· (IG VII 4262· *Syll*² 547· Michel, *Recueil* 216· E. Ziebarth, *Beiträge zur Geschichte des Seeraubs und Seehandels im alten Griechenland* (1929) 132, 61 στ. 3-4, βλ. καὶ σ. 71· Moretti, *ISE* 64)· Ὁ Ὠρωπὸς 174, 37.

- Ἀρχοντος ἐγ κοινῶι Βοιωτῶν Ἀγαθοκλέους, ἱερέως τοῦ Ἀμφιαράου Θεοκύδου,
 μηνὸς ὁμολωίου· προξενία· Κίττος Ἀρίστωνος εἶπεν· ἐπειδὴ Διονύσιος Ἀρίστωνος καὶ
 3 Ἡλιόδωρος Μουσαίου εὖνους εἰσὶν καὶ εἰσαγαγόντες σῆτον ἀξιωσάντων τῶν πολεμάρχων
 ἀποδόσθαι τῇ πόλει καθυπήκουσαν τῆς καλῶς ἐχούσης τιμῆς, ὅπως οὖν καὶ ἡ πόλις φαίνεται
 ἀξίας χάριτας ἀποδιδούσα τοῖς τοιοῦτοις, δεδόχθαι τῇ βουλῇ καὶ τῶι δήμῳ· Διονύσιον Ἀρίστωνος
 6 Τύριον καὶ Ἡλιόδωρον Μουσαίου Σιδώνιον προξένους εἶναι καὶ εὐεργέτας τῆς πόλεως Ὠρωπίων
 καὶ εἶναι αὐτοῖς γῆς καὶ οἰκίας ἔγκτησιν καὶ ἰσοτέλειαν καὶ ἀσυλίαν καὶ ἀσφάλειαν καὶ κατὰ
 γῆν καὶ κατὰ θάλατταν καὶ πολέμου ὄντος καὶ εἰρήνης καὶ τὰ ἄλλα πάντα ὑπάρχιν αὐτοῖς
 9 καθάπερ καὶ τοῖς ἄλλοις προξένοις καὶ εὐεργέταις γέγραπται.

Εἰκ. 9 (1:10): 210.

8 ΥΠΑΡΧΙΝ· ὑπάρχ(ε)ιν Ditt., * Ὁ Ὠρωπός.

Μὲ τὸ ψήφισμα τοῦτο οἱ Ὠρώπιοι προσπαθοῦν νὰ ἀντιμετωπίσουν τὴν ἔλλειψη τοῦ σιταριοῦ, ποὺ ἀπασχόλησε τὴν πόλη καὶ ἄλλοτε (70). Ἡ ἔλλειψη αὐτὴ εἶναι ἔντονη σὲ ὅλη τὴ Βοιωτία στὰ τέλη τοῦ 3ου καὶ τὶς ἀρχές τοῦ 2ου αἰ. π.Χ. Κατὰ τὸν Feyer (*Polybe* 282 σημ. 3· Ὁ Ὠρωπός 33 καὶ 36· Τὸ Ἀμφιάρειον 10-11), ὀφειλόταν στὴν ἐγκατάλειψη τῶν καλλιεργειῶν. Οἱ Θεσπιεῖς εἶχαν ὀργανώσει εἰδικὴ ὑπηρεσία σιτωνῶν καὶ σιτοπωλῶν γιὰ τὴν προμήθεια τοῦ σιταριοῦ (Roesch, *Thespies* 220 κέ.), καὶ εἶναι ἀρκετὰ τὰ βοιωτικὰ ψηφίσματα ποὺ ἀφοροῦν στὸ ζήτημα (ὁ.π. 220 σημ. 1). Τὸ ψήφισμα WSt 24 (1902) 279-282 (IG VII 2383), ἀναδημοσιευμένο ἀπὸ τὸν P. Roesch, *RevPhil* 39 (1965) 256-261, τῆς περιόδου 200-180 π.Χ. κατὰ τὸν τελευταῖο ἐκδότῃ, δείχνει ἔντονα τὸ πρόβλημα.

Ἡ ἔλλειψη τοῦ σιταριοῦ, ποὺ στὸν Ὠρωπὸ ἀναλαμβάνουν νὰ θεραπεύσουν οἱ πολέμαρχοι, δημιουργεῖ ἀνατίμηση του, ἡ ὁποία δηλώνεται στὸν στ. 4. Γιὰ τὶς τιμές ποὺ ἀπέδιδαν οἱ πόλεις στοὺς εἰσαγωγεῖς σίτου καὶ εἰδικῶς γιὰ τὸ ἐδῶ ψήφισμα βλ. L. Robert, *REG* 94 (1981) 341 κέ. (*OMS* VI, 435 κέ.).

211. Ψήφισμα χαραγμένο στὴ δεξιὰ πλευρὰ τοῦ ἐπικράνου τοῦ βάθρου τοῦ ἀγάλματος τῆς Μετέλλης (443). Ὑψ. γρ. 0.01 μεταστ. 0.004 (εἰκ. 54, πίν. 15).

B. Λεονάρδος, *AE* 1891, 139, 59· IG VII 373 (καὶ σ. 745)· (Michel, *Recueil* 206)· Ὁ Ὠρωπός 175, 38, πίν. 59γ.

Πρώτο μισό του 2ου αἰ. π.Χ.

- Δημήτριος Μνασίλλου εἶπεν· προβεβουλευμένον εἶναι αὐτῷ πρὸς τ[ὴν βουλὴν]
καὶ τὸν δῆμον· ἐπειδὴ Ἀμφικλῆς Φιλοξένου Δήλιος εὖνους ὧν διατελεῖ τεῖ τε πόλ[ει κοινεῖ]
3 καὶ τῶν πολιτῶν τοῖς ἀεὶ δεομένοις χρεῖας παρέχεται ἐν παντὶ καιρῷ καὶ λέ[γων καὶ]
πράττων τὰ συμφέροντα ἐπιδημήσας τε παρ' ἡμῖν ἀκροάσεις καὶ πλείους πεπόηται, δε[δόχθαι]
τεῖ βουλεῖ καὶ τῷ δήμῳ· Ἀμφικλῆν Φιλοξένου Δήλιον ἐπαινεῖσαι ἐπὶ τε τεῖ πρὸς τὴν πόλιν εὐνοίαι]
6 καὶ ταῖς ἀκροάσεσιν καὶ ἐπὶ τεῖ ἀναστροφῇ, εἶναι δ' αὐτὸν πρόξενον καὶ εὐεργέτην τῇ[ς πόλεως]
Ὠρωπίων καὶ αὐτὸν καὶ ἐκγόνους καὶ εἶναι αὐτοῖς γῆς καὶ οἰκίας ἔγκτησιν καὶ ἰσοτέ[λειαν]
καὶ ἀσυλίαν καὶ πολέμου ὄντος καὶ εἰρήνης καὶ τᾶλλα πάντα ὑπάρχειν αὐτοῖς καθά[περ τοῖς]
9 ἄλλοις προξένοις καὶ εὐεργέταις τῆς πόλεως γέγραπται.

Ὁ πρόξενος (Στεφανῆς 165) τιμήθηκε τὸ 165/4 π.Χ. ἀπὸ τοὺς Ἀθηναίους ποὺ κατοικοῦσαν τὴ Δῆλο: ἐπειδὴ Ἀμφικλῆς, μουσικὸς καὶ μελῶν ποητής, ἀκροάσεις καὶ πλείους ἐποίησατο, καὶ προσόδιον γράψας ἐμμελὲς εἰς τὴν πόλιν, τοὺς τε θεοὺς τοὺς τὴν νῆσον κατέχοντας καὶ τὸν δῆμον τὸν Ἀθηναίων ὕμνησεν, ἐδίδασκεν δὲ καὶ τοὺς τῶν πολιτῶν παῖδας πρὸς λύραν τὸ μέλος αἰδεῖν (*ID* 1497· *Syll*³ 662). Στὸ ψήφισμα τῶν Ἀθηναίων τῆς Δήλου ὁ Ἀμφικλῆς ὀνομάζεται Ῥηναεύς, ἐνῶ ἐδῶ Δήλιος. Ἡ διάκριση αὐτὴ ἐρμηνεύτηκε (M. G. Fougères, *BCH* 13 (1889) 249-250) ὡς ἔνδειξη τῆς ἀνεξαρτησίας τοῦ Ὠρωποῦ ἀπέναντι στὴν Ἀθήνα καὶ τῆς συμπάθειάς του γιὰ τοὺς Δηλίους, ποὺ καταπιέζονταν.

Ὁ Ὠρωπὸς τίμησε μὲ προξενία τὸν ὑποκριτὴ Πολύαράτο (25) καὶ τὸν ποιητὴ Δημοκράτη (63).

212 (A 329). Βάθρου ἀπὸ λευκόφαιο μάρμαρο, θραυσμένου στὸ ἄνω καὶ τὸ κάτω μέρος, ἡ ἄνω δεξιὰ γωνία. Στὴ δεξιὰ πλευρὰ σώζονται λείψανα μικροῦ γείσου. Ὑψ. 0.205 πλ. 0.31 πᾶχ. 0.36. Ὑψ. γρ. 0.005-0.009 μεταστ. 0.004. «Ἡύρεθθῃ δυσμόθεν τοῦ μνημείου Λέντλον» L 41.

IG VII 398.

- [- - - - - εἶπεν· ἐπειδὴ - - - ἰ]σκος Τίμωνος κα[ὶ Εὐνικός Εὐ]-
[νίκου εὖνοι ὄντες διατελοῦσι]ν τῇ τε πόλει Ὠρωπίων κα[ὶ τῶν]
3 [πολιτῶν τοῖς δεομένοις παρέ]χονται χρεῖας ἐν παντὶ καιρῷ[ι, δε]-
[δόχθαι τῷ δήμῳ· - - - ἰσκον Τίμωνος]ς καὶ Εὐνικὸν Εὐνίκου Χυτρίου
[προξένους εἶναι τῆς πόλε]ως Ὠρωπίων καὶ αὐτοὺς καὶ ἐκ-
6 [γόνους καὶ εἶναι αὐτοῖς γῆς καὶ ο]ικίας ἔγκτησιν καὶ ἰσοτέλειαν κα[ὶ]
[ἀσυλίαν καὶ πολέμου καὶ εἰρήν]ης καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατ[ταν]
[καὶ τᾶλλα ὑπάρχειν αὐτοῖς ὅσα]περ καὶ τοῖς ἄλλοις προ[ξένοις τῆς]
9 [πόλεως Ὠρωπίων γέγραπτα]ι· ἐπεψήφισεν Εὐφραῖ[νων Πτωϊοδώρου].

Συμπληρώσεις τοῦ Λεονάρδου (L 41) || 2-3 κα[ὶ | τοῖς δεομένοις τῶν πολιτῶν Ditt. || 5 [προξένους εἶναι καὶ εὐεργέτας Ditt. || 7 [ἀσφάλειαν καὶ ἀσυλίαν Ditt. || 8 [καὶ τᾶλλα πάντα καθ]άπερ Ditt. || 8-9 προξ[ένοις | καὶ εὐεργέταις ὑπάρχε]ι. ἐπεψήφισεν Εὐφραῖ[ος - - - -] Ditt.

Γιὰ τὸν Εὐφραῖνοντα βλ. 43. Οἱ πρόξενοι προέρχονται ἀπὸ τοὺς Χύτρους τῆς ΒΑ Κύπρου.

213 (A 626). Στήλης από υπέρυθρο λίθο θραῦσμα από τὸ ἀριστερὸ μέρος, ὕψ. 0.11 πλ. 0.13 πάχ. 0.053. Ὑψ. γρ. 0.008 μεταστ. 0.004.

IG VII 399· B. Λεονάρδος, *AE* 1925-26, 20, 136, εἰκ. 8.

[Ἄρχοντος - - - - -, ἱερέως]
το[ῦ Ἀμφιαράου - - - - -, προ]-
3 ξενία [κεκυρωμένη ἐμ βουλεῖ ἐρ]-
μαίου τρια[κάδι, ἐν δήμῳ προστα]-
τηρίου δε[κάτη, Ὀλύνπιχος Ἐρ]-
6 μοδώρου εἶπ[εν· προβεβουλευμέ]-
νον αὐτῷ πρὸς [τὴν βουλὴν καὶ τὸν]
δῆμον· ἐπειδὴ [- - - - -]
9 Μνασέου Λαοδ[ικεὺς χρήσιμος]
[ῶν] διατελεῖ τ[εῖ πόλει Ὀρω]-
[πίων] καὶ [τῶν πολιτῶν τοῖς ἀεῖ]
12 [δεομένοις - - - - -]

3 κ[εκυρωμένη καὶ 5 δεκά[τη Roesch, *Études* 21· (*Teiresias* 13 (1983) *AE* 36, 119· SEG 32, 480) || 7 νον (εἶναι;) αὐτῷ L || 9 χρήσιμος (ἢ εὖνους) L. Τὸ κείμενο τοῦ Dittenberger εἶναι τὸ ἑξῆς:

. . . . . ἐ[κυρώθη ἐν βουλῇ Ἐρ]μαῖου τρ[ιακάδι, ἐπὶ δικασσ]τηρίου δὲ [. . . . . , Ὀλύμπιχος (?)
Ἐρ]μοδώρου εἶπ[εν· εἶναι προβεβουλευμέ]νον αὐτῷ πρὸ [τε τὴν βουλὴν καὶ τὸν] | δῆμον, ἐπειδὴ . . . . .
. . . . . | Μνασέου Λαοδ[ικεὺς φίλος καὶ εὖνους | ῶν] διατελεῖ [τῇ πόλει Ὀρωπίων κτλ.].

Ὁ Ὀλύμπιχος Ἐρμοδώρου λέγει καὶ τὸ ψήφισμα **307**. Γιὰ τὴν οἰκογένειά του βλ. **110**.

214. Ψήφισμα χαραγμένο στὸ κάτω μέρος τῆς δεξιᾶς πλευρᾶς τῆς στήλης μετὰ τὴ στεφάνωση τοῦ Ἡγησάνδρου (**433**). Ὑψ. γρ. 0.007 μεταστ. 0.004 (πίν. 15 καὶ 59).

B. Λεονάρδος, *AE* 1925-26, 14, 130, εἰκ. 4γ.

Περὶ τὸ 151 π.Χ.

[Εὐθυ]δίκου ἄρχοντος, ἱερέως δὲ τοῦ Ἀμφι-
αράου Εὐθυδήμου, Βίотτος Εὐβίου εἶπεν· προ-
3 βεβουλευμένον εἶναι αὐτῷ πρὸς τὴν βου-
λὴν καὶ τὸν δῆμον· ἐπειδὴ Ἐρμοκλῆς εὖ-
νους ῶν διατελεῖ τεῖ τε πόλει Ὀρωπίω[ν]
6 καὶ τοῖς ἀεῖ ὅδεομένοις ὅ τῶν πολιτῶν π[α]-
ρέχεται χρεῖας ἐμ παντὶ καιρῷ, δεδόχθα[ι]

- τ[εῖ] βουλεῖ καὶ τῷ δήμῳ· Ἑρμοκλῆν Τι-
 9 μοκλείδου Ἀθηναῖον πρόξενον εἶναι καὶ
 εὐεργέτην τῆς πόλεως Ὠρωπίων
 καὶ αὐτὸν καὶ ἐγγόνους αὐτοῦ καὶ εἶναι
 12 αὐτῷ γῆς καὶ οἰκίας ἔγκτησιν καὶ ἰσοτέ-^υ
 λειαν καὶ ἀσυλίαν καὶ πολέμου ὄντος ^υ
 καὶ εἰρήνης καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλαττα[ν]
 15 καὶ τᾶλλα πάντα αὐτοῖς ὑπάρχειν ὅσα-
 περ καὶ τοῖς ἄλλοις προξένοις καὶ εὐερ-
 γέταις τῆς πόλεως γέγραπται· ^{υυ}
 18 ἐπεψήφισαν ἰκέτας *vacat*
 Φιλίππου.

1 συμπλήρωση τοῦ Λεονάρδου.

Τὸ ψήφισμα χαράχτηκε κάτω ἀπὸ τὴ στεφάνωση τοῦ στρατηγοῦ (433), ποὺ χρονολογεῖται μεταξὺ 154 καὶ 152 π.Χ.

Ὁ ἄρχων Εὐθύδικος δὲν εἶναι γνωστός παρὰ ἀπὸ τοῦτο καὶ τὸ ἐπόμενο ψήφισμα. Ὁ ἱερεὺς Εὐθύδημος εἶναι, πιθανῶς, πατέρας τοῦ Σωσθένους (216). Ὁ Βίотτος Εὐβίου ἀνῆκει, ἴσως, στὴν οἰκογένεια τοῦ Ἀντιβίου καὶ τοῦ Αἰσχωρόνδου Βιόττου (25-27, 80, 323).

215 (A 568). Βάθρου (;) ἀπὸ λευκὸ λίθο θραῦσμα, ὕψ. 0.06 πλ. 0.10 πᾶχ. 0.06. ῥψ. γρ. 0.01 μεταστ. 0.002. «Ἡύ-
 ρεθη πλησίον τῶν ἐπιγεγραμμένων βάθρων» L (εἰκ. 46).

IG VII 400· B. Λεονάρδος, AE 1925-26, 17, 131, εἰκ. 5.

- [Ἄρχοντος] Εὐθυδικ[ου, ἱερέως δὲ τοῦ Ἀμφιαράου Εὐθυδήμου, προξενία κεκυρωμένη ἐν βουλεῖ μη]-
 [νὸς πανά]μου τριακάδι, ἐν [δήμῳ παμβοιωτίου δευτέραι, - - - - - εἶπεν· προβεβουλευ]-
 3 [μένον εἶνα]ι αὐτῷ πρὸς τ[ὴν βουλὴν καὶ τὸν δῆμον· ἐπειδὴ - - - - -]
 [. . . εὐνους] ὧν διατ[ελεῖ τεῖ τε πόλει Ὠρωπίων καὶ τῶν πολιτῶν τοῖς ἀεὶ δεομένοις παρέχεται χρείας]
 [ἐν παντί] καιρῷ[ι - - - - -]

Συμπληρώσεις τοῦ Λεονάρδου || 2 μηνὸς Ἑρμ[αίου] τριακάδι, ἐν δ[ήμῳ Προστατηρίου Roesch, *Études* 21·
 (Teiresias 13 (1983) AE 36, 120· SEG 32, 480). Τὸ κείμενο τοῦ Dittenberger εἶναι τὸ ἐξῆς:

[. . . . . ἐκυρώθη ἐν βουλῇ . . . . . , ἐπὶ δ]ὲ τοῦ δικ[αστηρίου . . . . .]ίου τριακάδι, Ἐν[. . . . .
 εἶπε· προβεβουλευμένον εἶν]αι αὐτῷ πρὸς τ[ὸν δῆμον, ἐπειδὴ . . . . . εὐνους] ὧν διατ[ελεῖ τῇ πόλει
 Ὠρωπίων καὶ τοῖς πολίταις ἐν παντί] καιρῷ [τὰ συμφέροντα πράττει κτλ.].

Γιὰ τὸν ἄρχοντα καὶ τὸν ἱερέα βλ. 214. Προξενία κεκυρωμένη 213.

216. Ψήφισμα χαραγμένο στην πρόσθια πλευρά του επικράνου του βάθρου των ἀγαλμάτων των Θεοδώρων (424), τὸ ἀριστερό. Ὑψ. γρ. 0.01 μεταστ. 0.004 (εἰκ. 46).

B. Λεονάρδος, *AE* 1889, 39, 32, 1· *IG VII* 378 (καὶ σ. 745).

Μετὰ τὸ 150 π.Χ.

- Ἄρχοντος Φίλωνος, ἱερέως δὲ τοῦ Ἀμφιαράου
Ἑρμοδώρου, μηνὸς ἀλαλκομενείου τριακάδι, *vv*
3 Σωσθένης Εὐθυδήμου εἶπεν· προβεβουλευ-*vv*
μένον εἶναι πρὸς τε τὸ συνέδριον καὶ τὸν δῆμον·
ἐπειδὴ Πάτρων Πρωτάρχου Χαλκιδεὺς εὖνους *v*
6 ὦν διατελεῖ τεῖ τε πόλει καὶ τοῖς αἰὶ δεομένοις *vv*
τῶν πολιτῶν παρέχεται χρείας ἐμ παντὶ καιρῷ
καὶ λέγων καὶ πράττων, δεδόχθαι τῷ συνεδρίῳ *v*
9 καὶ τῇ πόλει· Πάτρωνα Πρωτάρχου Χαλκιδῇ πρόξε-
νον εἶναι καὶ εὐεργέτην τῆς πόλεως Ὠρωπίων καὶ
[α]ὐτὸν καὶ ἐγγόνους καὶ εἶναι αὐτοῖς ἀσφάλειαν καὶ
12 ἀσυλίαν καὶ τὰ ἄλλ' αὐτοῖς ὑπάρχειν ὅσαπερ καὶ τοῖς
ἄλλοις προξένοις καὶ εὐεργέταις γέγραπται τῆς *v*
πόλεως Ὠρωπίων· ἐπεψήφισεν Σωσθένης *vvvv*
15 Εὐθυδήμου.

1 ὁ Dürrbach, *De Oropo* 52 δημοσιεύει τὶς πρῶτες ἑπτὰ λέξεις τοῦ ψηφίσματος καὶ μεταγράφει τὸ ὄνομα τοῦ ἄρχοντος σὲ Ἡδωνος || 12 ΤΑΑΛΛΑΥΤΟΙΣ· τᾶλλα αὐτοῖς Ditt.

Τὸ ψήφισμα εἶναι παλαιότερο —κατὰ ἓνα χρόνον πιθανῶς— ἀπὸ τὸ **217**. Ὁ Λεονάρδος παρατήρησε (*AE* 1919, 73β) ὅτι χαραχτήκαν ἀπὸ τὸν ἴδιο χαρακτῆρ, συγχρόνως βέβαια. Οἱ μῆνες ποὺ ψηφίστηκαν καὶ τὰ δύο (ἀλαλκομένειος, ἔρμαϊος) περιορίζουν τὸ χρονικὸ διάστημα ποὺ τὰ χωρίζει σὲ δύο μῆνες περίπου. Εἶναι ἐξ ἄλλου νεότερο ἀπὸ τὸ **214**· σ' ἐκεῖνο, ποὺ χρονολογεῖται περὶ τὸ 151 π.Χ., μνημονεύεται γιὰ τελευταία φορὰ ἡ βουλή, ἡ ὁποία ἐδῶ ὑποκαθίσταται ἀπὸ τὸ συνέδριον. Ἡ ἀλλαγὴ τῆς ὀνομασίας τῆς βουλῆς πιστοποιεῖται στὴ Βοιωτία στὸ τέλος τοῦ 3ου αἰ. π.Χ. καὶ κατὰ τὴ διαρκεία τοῦ 2ου (Roesch, *Thespies* 126-129, ὅπου ἡ σχετικὴ φιλολογία).

Τὸ ψήφισμα χρονολογεῖται μετὰ τὸ 150 π.Χ. Ὁ Λεονάρδος (*AE* 1925-26, 16) καὶ ὁ Dittenberger τὸ χρονολογοῦν στὸ πρῶτο μισὸ τοῦ 2ου αἰ.

Ὁ ἄρχων Φίλων δὲν εἶναι γνωστός. Φίλων Ὠρωπίος ἀναθέτει μαστὸν στὸν κατάλογο **325** 26, ὁμώνυμος δὲ εἶναι καὶ ὁ πατέρας τοῦ Δαμαρέτου ποὺ λέγει τὸ ψήφισμα **110**.

Ὁ ἱερεὺς Ἑρμόδωρος, κατὰ τὸν Dittenberger (*IG VII* 378), εἶναι ὁ ἴδιος μὲ αὐτὸν ποὺ λέγει τὸ **165**, γιὸς τοῦ ἱερέως Ἑρμοκράτου καὶ πατέρας τοῦ Ὀλυμπίχου ποὺ λέγει τὸ **307** τοῦ 156 π.Χ.

217. Ψήφισμα χαραγμένο στην πρόσθια πλευρά του επικράνου του βάθρου των ἀγαλμάτων των Θεοδώρων (424), τὸ δεξιό. Ὑψ. γρ. 0.009 μεταστ. 0.004 (εἰκ. 46).

B. Λεονάρδος, *AE* 1889, 39, 32, 2· *IG VII* 379 (καὶ σ. 745).

- Ἄ[ρ]χοντος Νικοβίου, ἱερέω[ς] δὲ τοῦ Ἀμφιαράου Τ[ι]-
 μάρχου, μηνὸς ἑρμαίου εἰκάδι, Ζώπυρος Διονυσί-
 3 ου εἶπεν· ἐπειδὴ Χαρίδημος Μνασαίου Χάλκι-
 δεὺς εὖνους ὦν διατελεῖ τῇι τε πόλει Ὀρωπίων
 καὶ τῶν πολιτῶν τοῖς ἀεὶ δεομένοις χρεῖας παρέχε-
 6 ται ἐμ παντὶ καιρῷ καὶ λέγων καὶ πράττων τὰ συμφέ-
 ροντα σπουδῆς καὶ φιλοτιμίας οὐθὲν ἐλλείπων, δι'
 ὃ καὶ δεδόχθαι τοῖς τε ἄρχουσι καὶ τοῖς συνέδροις κα[ί]
 9 τῷ δήμῳ Ὀρωπίων· ἐπαινέσαι Χαρίδημον Μνασαί-
 γου Χάλκιδέα ἐφ' ἧ ἔχων τυγχάνει εἰς πάντας Ὀρωπί-
 ους εὐνοίαι καὶ εἶναι αὐτὸν πρόξενον καὶ εὐεργέτην τῆς
 12 πόλεως Ὀρωπίων καὶ αὐτὸν καὶ ἐκγόνους, ^{vv} ὅ[π]άρ-
 χειν δὲ αὐτοῖς καὶ πρόσοδον πρὸς τε τὸ συνέδρ[ιον καὶ τ]ὸν
 δῆμον πρῶτοις μετὰ τὰ ἱερὰ καὶ τὰ ἄλλα φι[λάνθρωπ]α
 15 πάντα καθάπερ καὶ τοῖς ἄλλοις προξένοι[ς καὶ εὐεργ]έταις
 τῆς πόλεως Ὀρωπίων γέ[γραπται].

Τὰ δύο τεμάχια ποὺ ἀποτελοῦν τὴ γωνία τοῦ ἐπικράνου (βλ. **424, 425**) περιέχουν τὸ ἄκρο δεξιὸ τῶν στ. 9-15. Ὁ Λεονάρδος γνώριζε τὰ τεμάχια αὐτά, ἀλλὰ δὲν τὰ εἶχε ταυτίσει μὲ τὸ ἐπικράνο. Δεξιὰ ἀπὸ τὸ ψήφισμα ὑπάρχει μεγάλο κενό.

1 ὁ Dürrbach, *De Oropo* 52 δημοσιεύει τὶς ἑπτὰ πρῶτες λέξεις τοῦ ψηφίσματος· ἱερέως Ditt. || 1-2 Τιμάρχου Ditt. || 8 συνέδροις καὶ Ditt. || 16 γέγρ[απται] L, Ditt.

Γιὰ τὴ χρονολόγηση τῆς προξενίας βλ. **216**. Ὁ ἄρχων Νικόβιος εἶναι ἄγνωστος. Ἴσως εἶναι γιὸς τοῦ ἱεράρχου Ἰέρωνος Νικοβίου (**325** 2). Ὁ ἱερεὺς Τίμαρχος εἶναι γιὸς τοῦ ἐπιμελητοῦ ἱερῶν Θεοδώρου (**506**) καὶ ὁ Τίμαρχος, ποὺ τιμήθηκε ἀπὸ τοὺς Ὀρωπίους μὲ προσεπιγραφὴ (**440**), εἶναι ἀπόγονος τοῦ ἐπιμελητοῦ.

Πατέρας τοῦ προξένου εἶναι, ἴσως, ὁ Μνάσαιγος Χαριδήμου (Στεφανῆς 1711), ποὺ τιμήθηκε μὲ ἄγαλμα ἀπὸ τὸ κοινὸ τῶν περὶ τὸν Διόνυσον τεχνιτῶν (IG XII 9, 910· πρβ. M. Joubin - A. Wilhelm, *BCH* 16 (1892) 94). Διονύσιος Ζωπύρου, ἀπόγονος τοῦ ἐδῶ λέγοντος, ἀπαντᾷ ὡς νικητὴς στὸν κατάλογο **521** 65.

218 (A 303). Στήλη ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο, ἐλλειπὴς ἄνω καὶ κάτω δεξιὰ, θραυσμένη σὲ δύο καὶ συγκολλημένη, ὕψ. 0.54 πλ. 0.40 πᾶχ. 0.11. Ὑψ. γρ. 0.007-0.015 (Τ, Ο=0.006) μεταστ. 0.05-0.015. Τὸ ἄνω μέγα τμῆμα τῆς στήλης «ἠϋρέθη ἐπωκοδομημένον ἐπὶ τοίχῳ, ὀπισθεν τῶν μέσων βάθρων» L 151, ἐνῶ τὸ κάτω μικρότερο «ἠϋρέθη ἐν τῷ βορρᾷθεν τοῦ ναῖσκου δωματίῳ» L 89 (πίν. 16).

- [- - - - -]ΠΑΡΟΝ
 [- - - - - κατ]ὰ συγγένει-
 3 [αν - - - - ἐν τῷ γυμ]νασίῳ τοῖς ἐφήβοις
 [- - - - -]ς καὶ τοῖς ἐντυγχάνουσιν

- [αὐτῶι τῶν νεωτ]έρων προτρέπεται αὐτοὺς ἐπὶ
 6 [τὰ κάλλ]ιστα τῶν ἐπιτηδευμάτων συνεν[κοσ]-
 [μ]ῶν τὸ γυμνάσι<σι>ον καὶ τὴν ἀ(να)στροφὴν πε[ποίη]-
 ται ἀξίαν τοῦ τε ἐπιτηδεύματος καὶ τ[ῆς Ὁρω]-
 9 πίων πόλεως, δεδόχθαι τοῖς ἄρχουσιν [καὶ τοῖς]
 συνέ(δ)ροις καὶ τῶι δήμῳ Ὁρωπίων· ἐ[παινέσαι]
 αὐτὸν ἐπὶ τῇ προαιρέσει τῇ [π]ρὸς ὁμόνοιαν καὶ]
 12 εἶναι αὐτὸν πρόξενον καὶ εὐεργέ[την τῆς πόλεως]
 Ὁρωπίων αὐτὸν καὶ ἐγγόνους [αὐτοῦ καὶ δεδόσθαι]
 αὐτῶι πάντα τὰ φιλάνθρω[πα καθάπερ τοῖς ἄλλοις]
 15 προξένοις καὶ εὐε[ργέταις τῆς πόλεως Ὁρω]-
 πίων γέγραπ[τ]αι, ἀναγ[ράψαι δὲ τὸ ψήφισμα]
 εἰς στήλην λιθίνην [καὶ στήσαι ἐν τῶι]
 18 ἱερῶι τοῦ Ἀμφι(α)[ράου].

Ὁ Λεονάρδος δὲν εἶχε ταυτίσει τὰ δύο θραύσματα τοῦ ψηφίσματος. Οἱ συμπληρώσεις εἶναι δικές του (L 151 γιὰ τὸ ἄνω, L 89 γιὰ τὸ κάτω) || 7 ΑΣΤΡΟΦΗΝ || 10 ΣΥΝΕΑΡΟΙΣ || 14 «μετὰ τὸ πάντα σφαλεῖς διὰ τὴν ὁμοιότητα τῆς συλλαβῆς, παραλιπὼν τὸ ΤΑ ἐχάραξεν αὐτὸ ἄνωθεν τοῦ ΑΦΙΑ» L 151 || 18 ΑΜΦΙΑ.

Γιὰ τὴ χρονολόγησιν τοῦ ψηφίσματος στὸ δεύτερο μισὸ τοῦ 2ου αἰ. π.Χ. ἀπὸ τὴ μνεία τῶν συνέδρων βλ. 216. Κατὰ τὸν Feysel (*Polybe* 22), ἡ πόλις τιμοῦσε κυρίως τοὺς εὐεργέτες τοῦ Ἱεροῦ. Ἐδῶ ὁ ἄγνωστος πρόξενος τιμήθηκε γιὰ τὶς καλές του ὑπηρεσίες πρὸς τοὺς νέους τοῦ Ὁρωποῦ. Γιὰ τὴ λέξιν ἐπιτήδευμα βλ. L. Robert, *BCH* 78 (1954) 71-72 (*OMS* I, 258-259). Μὲ ἐξαίρεση τὰ δύο ψηφίσματα ἐπισκευῆς τῶν τειχῶν (302, 303), ἡ ἐπιγραφή τούτη εἶναι ἡ μόνη ποὺ ἀναφέρει κτίσμα τῆς πόλεως, τὸ γυμνάσιο.

ΕΛΛΙΠΗ ΠΡΟΞΕΝΙΚΑ ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ

219 (A 389). Στήλης από λευκό μάρμαρο με άέτωμα ή ἄνω δεξιά γωνία, ὕψ. 0.16 πλ. 0.13 πάχ. 0.07. °Υψ. γρ. 0.008 μεταστ. 0.008· στοιχηδόν 24. Βρέθηκε τὸ 1958 πίσω ἀπὸ τὸν ναό.

3ος αἰ. π.Χ.

[. . . . . ! ? . . . . .] εὖν[ο]υς [ῶ]-
 [ν διατελεῖ τῇ πόλει] Ὀρωπίων,
 3 [δεδόχθαι τῇ βουλῇ]· Ἐρᾶσ[ίστ]-
 [ρατον . . . . . ! 3 . . . . .]ΚΟ[. . . .]

220 (A 500). Στήλης ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο θραῦσμα ἀπὸ τὸ δεξιὸ μέρος, ὕψ. 0.13 πλ. 0.063 πάχ. 0.012. °Υψ. γρ. 0.006 μεταστ. 0.006· στοιχηδόν. «Ἡύρεθῃ ἐπὶ τῆς ἀριστερεᾶς τοῦ χειμάρρου ὄχθης, ἀνατολόθεν τῆς πηγῆς» L 338.

3ος αἰ. π.Χ.

[- - - - -]ο
 [- - - - -]εδ-
 3 [- - - - -]ει
 [- - - - -]νδι
 [- - - - - Μι]λησι-
 6 [- - - - -]ν τῶι
 [- - - - -]μωι ε
 [- - - - - Ἀμφ]ιαρα-
 9 [- - - - - τὸν γραμμ]ατέα
 [- - - - - καὶ] στῆσ-
 [αι - - - - -]λει

221 (A 485). Θραῦσμα ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο, ὕψ. 0.021 πλ. 0.068 πάχ. 0.06. °Υψ. γρ. 0.004 μεταστ. 0.003· στοιχηδόν. «Ἡύρεθῃ ἀνατολόθεν τοῦ Μικροῦ Αὐλοτοπίου ἐν ἀγρῷ Πετρίδου» L 498.

3ος αἰ. π.Χ.

[- - - - -]η[- - - - -]
 [- - - - -]σαν [- - - - -]
 [- - - - -] Φιλόξ[- - - - -]

2-3 ὁ Λεονάρδος διαβάξει σανδ | Φιλόξ[ενος.

222 (A 312). Στήλης από λευκό μάρμαρο τὸ κάτω μέρος, ὕψ. 0.62 πλ. 0.45 πάχ. 0.07. ὤψ. γρ. 0.012 μεταστ. 0.006.

3ος αἰ. π.Χ.

[- - - - - εὐεργέτ]αῖς, ἀνα-
γράφαι δὲ τὸ ψή[φι]σμα ἐν στήλῃ λιθί-
νῃ καὶ στήσαι ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ Ἀμφιαράο[υ].

223 (A 552). Στήλης από λευκό μάρμαρο θραῦσμα ἀπὸ τὸ ἀριστερὸ μέρος, ὕψ. 0.11 πλ. 0.09 πάχ. 0.07. ὤψ. γρ. 0.01 μεταστ. 0.01. «Ἡύρεθῃ μεταξὺ τῶν δυσμικῶν μνημείων καὶ τῶν πρὸς τῷ βορείῳ τοίχῳ τοῦ περιβόλου (M) ὑστέ-
ρων δωματίων» L 157.

3ος αἰ. π.Χ.

δεδ[όχθαι - - - - -]
Φιλίω[ν - - - - -]
εναί τ[- - - - -]

224 (A 616). Στήλη από λευκό μάρμαρο μὲ ἀέτωμα, ἐλλειπὴς ἀριστερά, ὕψ. 0.29 πλ. 0.16 πάχ. 0.055. ὤψ. γρ. 0.007 μεταστ. 0.008. «Ἡύρεθῃ ἐπὶ τῆς δεξιᾶς τοῦ χειμάρρου ὄχθης ἐν χώρῳ 76 (AE 1919, 100, εἰκ. 2)» L 518.

3ος αἰ. π.Χ.

Ἐπὶ ἱερέως τοῦ Ἀμφιαράου Ο[. . .]
[- - - - -]
3 [- - - - -]
[- - - - -]
[- - - - -]
6 [- - - - -]εῖαν καὶ πο-
[λέμου καὶ εἰρήνης κ]αὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ
[θάλατταν καὶ τὰ ἄλλα] πάντα καθάπερ καὶ τοῖς ἄ-
9 [λλοῖς προξένοις καὶ εὐεργέταις].

1 ἀνάγνωση τοῦ Λεονάρδου (L 518).

225 (A 363). Στήλη από λευκό μάρμαρο, ἐλλειπὴς ἄνω καὶ κάτω, ὕψ. 0.19 πλ. 0.325 πάχ. 0.07. ὤψ. γρ. 0.01 μεταστ. 0.01. «Ἡύρεθῃ ἐν τῷ βορρῶθεν τοῦ Ἀμφιαρείου Μικρῷ Αὐλοτοπίῳ ἐν τῷ βορείῳ ἀγρῷ Πετρίδου» L 289.

3ος αἰ. π.Χ.

[.]πε[- - - - - εὖνους ὦν δια]-
[τελεῖ - - - - -]
3 [- - - - -]

[- - - - -] πρόξε-
 [ν]ο[ν εἶναι καὶ εὐεργέτην τ]ῆς πό-
 6 [λ]ε[ως Ὠρωπίων καὶ αὐτὸν κα]ὶ ἐκγό-
 νους κ[αὶ εἶναι αὐτῶι γῆς] καὶ οἰκί-
 ας ἔ[γκτησιν καὶ - - - - -]

Ἀνάγνωση καὶ συμπλήρωση τοῦ Λεονάρδου || 1 «ἐὰν ἀναπληρωθῇ ἐ]πε[ιδή, τὸ 1ον Ε θὰ ἐξεῖχεν ὀλίγον πρὸς τὰ ἀριστερόθεν τῆς νοητῆς καθέτου γραμμῆς· ἴσως ἐδύνατο νὰ ἀναπληρωθῇ [1] [δεῖνα (δεῖνος) ἐ][[1]πε[ν· ἐπειδὴ - - - -], ἀλλ' ὁ τοιοῦτος τῶν στίχων χωρισμὸς εἶνε σπάνιος· ἴσως λανθάνει ἄλλη τις λέξις» L 289.

226 (A 360). Στήλης ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο θραῦσμα ἀπὸ τὸ δεξιὸ μέρος, ὕψ. 0.24 πλ. 0.25 πάχ. 0.085. Ὑψ. γρ. 0.015 μεταστ. 0.015.

3ος αἰ. π.Χ.

[- - - - - καὶ τὰ ἄλλα πάν]-
 [τα καθάπερ καὶ τ]οῖς ἄ[λλοις προσέ]-
 3 [νοις καὶ εὐεργ]έταις, ἀναγρά[ψαι δέ]
 [τὸ ψήφισμα ἐν] στήλῃ λιθίνῃ καὶ [στῇ]-
 [σαι ἐν τῶι ἱερῶι] τοῦ Ἀμφιαράου.

Συμπληρώσεις τοῦ Λεονάρδου (L 288).

227 (A 574). Στήλης ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο μὲ γέισο ἢ ἄνω δεξιὰ γωνία, ὕψ. 0.12 πλ. 0.062 πάχ. 0.085. Ὑψ. γρ. 0.01 μεταστ. 0.005. «Ἡύρεθι παρὰ τὴν πηγὴν» L 334.

3ος αἰ. π.Χ.

[- - - - -]TIM
 [- - - - -]YΣ
 [- - - - -]Θ
 [- - - - -]Ε

228 (A 572). Θραῦσμα ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο, ὕψ. 0.027 πλ. 0.052 πάχ. 0.02. Ὑψ. γρ. 0.008. «Ἡύρεθι νοτόθεν τοῦ προνάου» L 444.

3ος αἰ. π.Χ.

[- - - - -]ΝΑΣΙΩ[- - - - -]

- γυμ]νασίω[ι - L 444.

229 (A 576). Θραῦσμα ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο, ὕψ. 0.042 πλ. 0.064 πάχ. 0.018. ὤψ. γρ. 0.006 μεταστ. 0.003. «Ἡύρεθη ἀνατολόθεν τοῦ βωμοῦ» L 209.

3ος αἰ. π.Χ.

[- - - - -] φάνης [- - - - -]
[- - - - -] υἱοῦ : υἱ[- - - - -]

Τὰ λείψανα τῆς ἐπιγραφῆς αὐτῆς ἴσως νὰ μὴν ἀνήκουν σὲ προξενία.

230 (A 531). Στήλης ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο μὲ ἀπλὸ ἀέτωμα ἢ ἄνω δεξιὰ γωνία, ὕψ. 0.14 πλ. 0.10 πάχ. 0.055. ὤψ. γρ. 0.009 μεταστ. 0.013. «Ἡύρεθη ἐν λίθοις ἐν τῇ στοᾷ ἀπαντικρὺ τοῦ θεάτρου» L 182.

3ος αἰ. π.Χ.

[- - - - - εἶπεν· ἐπειδὴ] Ἰσοκράτη-
[- - - - - Μακεδῶν] ἐκ Πέλλη-
3 [- - - - - εὖνους ὧν διατελεῖ καὶ χ] ρήσιμος
[- - - - - τῇ τε πόλει Ὀρωπίων κοιν] ῆι [καὶ]

Συμπληρώσεις τοῦ Λεονάρδου (L 182).

231 (A 551). Βάθρου ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο δύο συγκολλημένα θραύσματα ἀπὸ τὴν ἄνω δεξιὰ γωνία, ὕψ. 0.08 πλ. 0.45 πάχ. 0.11. ὤψ. γρ. 0.008 μεταστ. 0.006. «Ἡύρεθη νοτόθεν τοῦ προνάου» L 422.

3ος αἰ. π.Χ.

[- - - - -] εἶπεν· ἐπειδὴ Ἀλεξίμαχος τεταγμένος ὑπὸ τοῦ βασιλέως
[- - - - -] παρέσχηκεν πολλοῖς τῶν
3 [- - - - -] τοὺς ἀλ] ὄντας αἰχμαλώτους
[- - - - -]

2-3 πολλοῖς τῶν [πολιτῶν ἢ ὡσεὶ τῶν ἡμε] τέρων πολιτῶν L 422 || 4 τοῦ βασιλέω ;]ς L 422.

232 (A 541). Θραῦσμα ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο, ὕψ. 0.08 πλ. 0.09 πάχ. 0.08. ὤψ. γρ. 0.012.

3ος αἰ. π.Χ.

[- - - - -] πρόξ] ἐνο] ν εἶναι καὶ εὐεργέτην]
[τῆς πόλε] ως Ὀ] ρωπίων καὶ αὐτὸν]
[- - - - -] Τ [- - - - -]

233 (A 409). Στήλης από λευκό μάρμαρο με απλό άέτωμα ἄνω δεξιὸ θραῦσμα, ὕψ. 0.235 πλ. 0.15 πάχ. 0.055. °Υψ. γρ. 0.009 μεταστ. 0.008.

3ος αἰ. π.Χ.

[- - - - - εἶπεν· ἐπειδ]ή Θεόφιλος
 [- - - - - εὖν]ους ὦν καὶ χρή-
 3 [σιμος διατελεῖ τῇ πόλει] Ὀρωπίων, δεδό-
 [χθαι τῷ δήμῳ· εἶναι πρό]ξενον αὐτὸν καὶ
 [εὐεργέτην τῆς πόλεως] Ὀρωπίων καὶ αὐ-
 6 [τὸν καὶ ἐκγόνους καὶ δ]εδόσθαι αὐτοῖς
 [γῆς καὶ οἰκίας ἔγκτησι]ν καὶ ἀσφάλειαν
 [καὶ ἀσυλίαν καὶ πολέμ]ου [καὶ εἰ]ρήνης
 9 [καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θά]λα[τ]τ[αν καὶ τὰ]
 [ἄλλα πάντα ὑπάρχειν αὐτοῖς] καθάπε[ρ τοῖς]
 [ἄλλοις προσένοις καὶ εὐεργέταις].

234 (A 400). Στήλης από λευκό μάρμαρο κάτω δεξιὸ θραῦσμα, ὕψ. 0.26 πλ. 0.22 πάχ. 0.075. °Υψ. γρ. 0.01 μεταστ. 0.01.

3ος αἰ. π.Χ.

[- - - καὶ κα]τὰ γῆν καὶ [κατὰ]
 [θάλατταν καὶ] τὰ ἄλλα πάντα
 3 [καθάπερ τοῖς ἄ]λλοις προσένοις
 [καὶ εὐεργέται]ς.

235 (A 496). Βάθρου ἢ στήλης από λευκό μάρμαρο θραῦσμα ἀπὸ τὸ ἀριστερὸ μέρος, ὕψ. 0.11 πλ. 0.137 πάχ. 0.062. °Υψ. γρ. 0.01 μεταστ. 0.01. «Ἡϋρέθη δυσμόθεν τοῦ ναοῦ» L 254.

3ος αἰ. π.Χ.

[- - - - - καὶ κατὰ γῆν καὶ κα]-
 [τ]ὰ θάλαττ[αν καὶ τὰ ἄλλα πάντα καθάπερ]
 3 τοῖς ἄλλοις [προσένοις καὶ εὐεργέταις, ἀνα]-
 γράψαι δὲ τό[δε τὸ ψήφισμα ἐν στήλῃ λιθίνῃ]
 καὶ στήσαι ἐ[ν τῷ ἱερῷ τοῦ Ἀμφιαράου].

236 (A 476). Στήλης από γαλάζιο μάρμαρο θραῦσμα ἀπὸ τὸ δεξιὸ μέρος, ὕψ. 0.13 πλ. 0.15 πάχ. 0.06. °Υψ. γρ. 0.01 μεταστ. 0.007· στοιχηδὸν 18. «Ἡϋρέθη ἐν τῷ βορρᾷθεν τοῦ ναοῦ δωματίῳ» L 96.

3ος αἰ. π.Χ.

- [. . . . .^{1 5} . . . . . ἀνα]-
 [γράψαι τὸ ψήφισμα τ]ό-^υ
 3 [δε πρὸς τεῖ κρήνε]ι τεῖ
 [ἱερᾶι τοῦ Ἀμφι]αράου ὁ-
 [που ἄν δοκεῖ ἐ]ν καλλίς-
 6 [τῶι εἶναι].

Συμπληρώσεις τοῦ Λεονάρδου (L 96).

237 (A 398). Στήλης ἀπὸ λευκόφαιο μάρμαρο τὸ δεξιὸ μέρος, ὕψ. 0.36 πλ. 0.16 πάχ. 0.07. Ὑψ. γρ. 0.01 μεταστ. 0.008.

3ος αἰ. π.Χ.

- [- - - - -]εἶπεν· δεδ[ό]-
 [χθαι τῶι δῆμωι· - -]δην Διονυσίου
 3 [- - - - - πρόξεν]ον εἶναι τῆς πό-
 [λεως Ὀρωπίων καὶ αὐ]τὸν καὶ ἐγγόνο-
 [υς καὶ εἶναι αὐτῶι γῆς] καὶ οἰκίας ἔγκτ-
 6 [ησιν καὶ ἀσφάλειαν καὶ] ἀσυλίαν καὶ π[ο]-
 [λέμου καὶ εἰρήνης κ]αὶ κατὰ γῆν καὶ
 [κατὰ θάλατταν καὶ τ]ὰ ἄλλα πάντ[α]
 9 [καθάπερ τοῖς ἄλλοις π]ροξένοις καὶ ε[ὑ]-
 [εργέταις]. *vacat*

238 (A 617). Στήλης ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο θραῦσμα ἀπὸ τὸ δεξιὸ μέρος, ὕψ. 0.13 πλ. 0.07 πάχ. 0.07. Ὑψ. γρ. 0.009 μεταστ. 0.01. «Ἡύρέθη ἐν τῷ ἀνατολόθεν τοῦ Μικροῦ Αὐλοτοπίου ἀγρῷ Πετρίδου» L 494.

3ος αἰ. π.Χ.

- [- - - - -]κυδ[.]
 [- - - - - τ]ῶι δῆμω[ι]
 3 [Ὀρωπίων καὶ λέγων καὶ πράττ]ων τὰ
 [συμφέροντα, δεδόχθαι τῇ βουλῇι κ]αὶ τῶι
 [δῆμωι· εἶναι αὐτὸν πρόξενον καὶ ε]ὔερ-
 6 [γέτην τῆς πόλεως Ὀρωπίων καὶ αὐ]τὸν

1 τὰ γράμματα ποὺ σώζονται ἴσως εἶναι λείψανα κυρίου ὀνόματος (Θεοκύδης κτ.).

239 (A 460). Στήλης από λευκό μάρμαρο θραῦσμα από τὸ δεξιὸ μέρος, ὕψ. 0.15 πλ. 0.13 πάχ. 0.05. °Υψ. γρ. 0.008 μεταστ. 0.01-0.012. «Ἡϋρέθη δυσμόθεν τοῦ ναοῦ» L 145 (πίν. 16).

3ος αἰ. π.Χ.

[- - - - -]ος εἶπεν· ἐπει-
[δή - - - - - διατρίβω]ν παρὰ τῷ βασι-
3 [λεῖ - - - τῇ πόλει Ὠρωπ]ίων εὖνους ὦν
[καὶ χρήσιμος διατελεῖ καὶ ἰ]δίαι ἐκάστωι
[ἀεὶ τῶν πολιτῶν χρείας πα]ρέχεται καὶ λ[έ]-
6 [γων καὶ πράττων τὰ συμφέ]ροντα, δεδόχθα-
[ι τῷ δήμωι· - - - - -]μωνος [· ·]
[- - - πρόξενον εἶναι τῆς πόλεως Ὠρωπίων]

240 (A 438). Βάθρου από λευκό μάρμαρο θραῦσμα από τὸ δεξιὸ μέρος, ὕψ. 0.125 πλ. 0.18 πάχ. 0.07. °Υψ. γρ. 0.009 μεταστ. 0.004. «Ἡϋρέθη πρὸ τῆς νοτανατολικῆς γωνίας τοῦ ναοῦ» L 522.

3ος αἰ. π.Χ.

[- - - - -]!

[Ἄρχοντας - - - - - , ἱερέως δ]ὲ τοῦ Ἀμφιαρ[άου]
[- - - - - , - - - - - εἶπ]εν· προβεβουλε[υμένον]
3 [εἶναι αὐτῷ πρὸς τὴν βουλὴν καὶ] τὸν δῆμον· [ἐπειδὴ]
[- - - - -] ἱατρὸς [- - - - -]

Ἐπάνω ἀπὸ τὸ γράμμα Φ τοῦ πρώτου στίχου καὶ σὲ ἀπόσταση 0.035 ἀπὸ αὐτὸν σώζεται λείψανο τοῦ γράμματος Ι, τὸ ὁποῖο ἀνήκει σὲ ἀναθηματικὴ ἐπιγραφή καὶ πιθανότατα εἶναι τὸ τελευταῖο γράμμα τῆς λέξης Ἀμφιαράω]ι.

241 (A 354). Στήλης από λευκό μάρμαρο θραῦσμα από τὸ ἀριστερὸ μέρος, ὕψ. 0.22 πλ. 0.26 πάχ. 0.075. °Υψ. γρ. 0.01. «Ἡϋρέθη πρηνές, ἐνωκοδομημένον ἔν τινι τῶν ὀπισθεν τῶν βάθρων δωματίων» L 238.

3ος αἰ. π.Χ.

[- - - - - τὸ δὲ ἄλωμα]
[τὸ]ν ταμίαν δοῦν[αι] *vacat*
vacat

242 (A 450). Βάθρου από λευκό μάρμαρο ἡ κάτω δεξιὰ γωνία, ὕψ. 0.07 πλ. 0.31 πάχ. 0.175. «Ἡϋρέθη παρὰ τὴν πηγὴν» L 321.

[- - - - -]· ἐπεψήφισεν ὁ Φιλοξενί[δης].

Σώζονται μόνο τὰ κατώτατα μέρη τῶν γραμμάτων.

243 (A 469). Βάθρου ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο θραῦσμα, ὕψ. 0.07 πλ. 0.19 πάχ. 0.078. Ὑψ. γρ. 0.008 μεταστ. 0.004. «Ἡύρεθῃ ἀνατολόθεν τῆς πηγῆς» L 389.

3ος αἰ. π.Χ.

[γῆς καὶ οἰκίας ἔγκτησιν κ]αὶ ἰ[σοτέλειαν καὶ ἀσυλί]-
[αν καὶ ἀσφάλειαν] καὶ [πολέ]μου κα[ὶ εἰρήνης καὶ κατὰ]
3 [γῆν καὶ κατὰ θάλ]ατταν καὶ τᾶ[λλα πάντα καθάπερ]
[καὶ τοῖς ἄλλοις] προσένοις κ[αὶ εὐεργέταις].

244 (A 417). Στήλης ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο δύο συγκολλημένα θραύσματα τοῦ κάτω μέρους, ὕψ. 0.41 πλ. 0.295 πάχ. 0.07. Ὑψ. γρ. 0.01 μεταστ. 0.01. «Ἡύρεθῃσαν ἐν δωματίῳ (τὸ ἀριστερὸν ἀπότμημα ἐπωκοδομημένον) βορρᾶθεν τῶν πλατέων βάθρων» L 184+381.

3ος αἰ. π.Χ.

[- - - - - καὶ ἰσο]-
[τέλε]ϊαν καὶ ἀσυ[λίαν καὶ]
3 [ἀσ]φάλειαν καὶ πολ[έμου]
[κ]αὶ εἰρήνης καὶ κατὰ γ[ῆν]
καὶ κατὰ θάλατταν καὶ
6 τὰ ἄλλα πάντα καθάπ[ερ]
καὶ τοῖς ἄλλοις προσ[ένο]-
ις καὶ εὐερ[γέταις].

vacat

245 (A 507). Βάθρου ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο θραῦσμα ἀπὸ τὸ ἀριστερὸ μέρος, ὕψ. 0.11 πλ. 0.04 πάχ. 0.135. Ὑψ. γρ. 0.009 μεταστ. 0.006-0.008. «Ἡύρεθῃ δυσμόθεν τῆς πηγῆς» L 210.

3ος αἰ. π.Χ.

[καὶ] ἀσ[φάλειαν καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν]
[κ]αὶ πο[λέμου καὶ εἰρήνης καὶ τᾶλλα πάντα καθά]-
[π]ερ τ[οῖς ἄλλοις] προσένοις καὶ εὐεργέταις].

vacat

Συμπληρώσεις τοῦ Λεονάρδου (L 210).

246 (A 618). Στήλης ἡ βάθρου θραῦσμα ἀπὸ τὸ δεξιὸ μέρος, ὕψ. 0.055 πλ. 0.085 πάχ. 0.055. Ὑψ. γρ. 0.007 μεταστ. 0.01. «Ἡϋρέθη δυσμόθεν τοῦ ναοῦ» L 253.

3ος αἰ. π.Χ.

[Ὡρωπίων καὶ αὐτὸν καὶ ἐκγόνους κ]αὶ
[εἶναι αὐτοῖς γῆς καὶ οἰκίας ἔγκ]τησιν

Συμπληρώσεις τοῦ Λεονάρδου (L 253).

247 (A 492). Βάθρου ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο θραῦσμα ἀπὸ τὸ ἄνω μέρος, ὕψ. 0.145 πλ. 0.04 πάχ. 0.10. Ὑψ. γρ. 0.008 μεταστ. 0.006. «Ἡϋρέθη πλησίον τῶν βάθρων» L 101.

3ος αἰ. π.Χ.

[Ἐπὶ ἱερέως - - - - - , ἐπεψήφισεν - - - - -] Αἰνη[σιδήμου, - - - - - εἶπεν· δεδό]-
[χθαι τῷ δήμῳ· - - - - -] πρόξε[νον εἶναι τῆς πόλεως Ὡρωπίων καὶ αὐτὸν]
3 [καὶ ἐκγόνους καὶ εἶναι αὐτοῖς γῆς καὶ οἰκίας] ἔνκτ[ησιν καὶ ἰσοτέλειαν καὶ ἀσυλίαν καὶ ἀσφά]-
[λειαν καὶ πολέμου καὶ εἰρήνης καὶ κατὰ γῆν κ]αὶ κ[ατὰ θάλατταν καὶ τᾶλλα πάντα καθάπερ]
[καὶ τοῖς ἄλλοις προξένοις καὶ εὐεργέταις].

Συμπληρώσεις τοῦ Λεονάρδου (L 101).

248 (A 477). Βάθρου ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο δύο συγκολλημένα θραύσματα ἀπὸ τὸ δεξιὸ μέρος, ὕψ. 0.195 πλ. 0.075 πάχ. 0.038. Ὑψ. γρ. 0.006-0.008 μεταστ. 0.006. «Ἡϋρέθη ἐν τῷ προνάῳ» L 438+440.

2ος αἰ. π.Χ.

[- - - - -]ον
[- - - - -]δη
3 [- - - - -]ξυ
[- - - - -]ου ὑ-
[- - - - - π]ρεσβευ-
6 [- - - - -]γεγο-
[νότ - - - - -]τα ου-
[- - - - -]ως καὶ
9 [- - - - -]τη συν-
[- - - - -]μαίων
[- - - - -]λι καὶ δι-
12 [- - - - -]σίαν τε

[- - - - -]α
 [- - - - -]πε
 15 [- - - - -]εκα
 [- - - - -]δω
 [- - - - -]ην
 18 [- - - - -]ς
 [- - - - -]ωσιν
 [- - - - -]ἐ]κγόνοις
 21 [- - - - -]υτ

10 πιθανή συμπλήρωση Ῥω]μαίων· πρβ. 307.

249 (A 442). Βάθρου από λευκό μάρμαρο θραῦσμα από τὸ κάτω ἀριστερὸ μέρος, ὕψ. 0.07 πλ. 0.19 πάχ. 0.14. Ὑψ. γρ. 0.008 μεταστ. 0.005. Βρέθηκε τὸ 1957 κτισμένο στὸ παλιὸ μουσεῖο τοῦ Ἱεροῦ.

Δεύτερο μισὸ τοῦ 3ου αἰ. π.Χ.

[- - - - κ]αὶ ἀσφ[άλειαν καὶ ἀσυλίαν καὶ πολέμου καὶ εἰρήνης καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν καὶ]
 [τὰ ἄ]λλα πάντα ὑπάρ[χειν αὐτοῖς καθάπερ τοῖς ἄλλοις προξένοις καὶ εὐεργέταις τῆς πόλεως Ὀρωπίων]
 γέγραπται. *vacat*

250 (A 619). Βάθρου από λευκό μάρμαρο θραῦσμα, ὕψ. 0.055 πλ. 0.10 πάχ. 0.17. Ὑψ. γρ. 0.007 μεταστ. 0.004. «Ἡύρεθη ἀνατολόθεν τῶν πλατέων βάθρων» L 133.

IG VII 404.

3ος αἰ. π.Χ.

[- - - - - εἶπεν· ἐπειδὴ - - - - εὐνοὺς ὧν δι]ατελεῖ τῇ[ι πόλει Ὀρωπίων καὶ τῶν πολιτῶν ἀεὶ τοῖς δεομέ-
 νοις]
 [παρέχεται χρείας ἐν παντὶ καιρῷ, δεδόχθαι τ]ῇ βουλῇ καὶ τ[ῷ δήμῳ· - - - - - πρόξενον]
 3 [εἶναι καὶ εὐεργέτην τῆς πόλεως Ὀρωπίων καὶ αὐ]τὸν καὶ ἐκγό[νους καὶ εἶναι αὐτοῖς γῆς καὶ οἰκίας ἔγκτη-
 σιν καὶ]
 [ἰσοτέλειαν καὶ ἀσυλίαν καὶ ἀσφάλειαν καὶ κατὰ γῆν κα]ὶ κατὰ [θάλατταν καὶ πολέμου καὶ εἰρήνης καὶ
 τἄλλα πάντα]

Συμπληρώσεις τοῦ Λεονάρδου (L 133).

251 (A 369). Βάθρου από λευκό μάρμαρο θραῦσμα από τὸ κάτω μέρος, ὕψ. 0.11 πλ. 0.15 πάχ. 0.09. Ὑψ. γρ. 0.009 μεταστ. 0.005. Βρέθηκε τὸ 1957 κτισμένο στὸ παλιὸ μουσεῖο τοῦ Ἱεροῦ.

3ος αἰ. π.Χ.

[ἐν παντὶ καὶ]ρῶι, δεδ[όχθαι τῇ βουλῇ καὶ τῶι δήμῳ· - - - - - πρόξενον εἶναι καὶ]

[εὐεργέτην τῆς πόλ]εως Ὠρωπίων καὶ αὐτὸν καὶ ἐκγόνους καὶ εἶναι αὐτοῖς γῆς καὶ οἰκίας]

3 [ἐγκτησιν καὶ ἰσο]τέλειαν κ[αὶ ἀσφάλειαν καὶ ἀσυλίαν καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν καὶ πολέμου καὶ εἰρήνης]

[καὶ εἶναι αὐτοῖς πρόσ]οδον πρὸς [τε βουλὴν καὶ δῆμον πρώτοις μετὰ τὰ ἱερὰ καὶ τᾶλλα πάντα καθάπερ καὶ τοῖς]

[ἄλλοις προξένοις] καὶ εὐεργέτ[αις τῆς πόλεως γέγραπται].

252 (A 514). Βάθρου ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο θραῦσμα, ὕψ. 0.07 πλ. 0.065 πάχ. 0.053. °Υψ. γρ. 0.009 μεταστ. 0.005. «Προσηνέχθη ὑπὸ Σπυρ. Βαρδάκα, Καλαμίου δημοδιδασκάλου, εὐρεθὲν ἐν ἀμπέλῳ αὐτοῦ παρὰ τὴν θάλασσαν κειμένη ἀνατολόθεν τοῦ Ἀμφιαρείου» L 530.

3ος αἰ. π.Χ.

[- - - - -]ς Ἀθην[αῖον πρόξενον εἶναι τῆς πόλεως Ὠρωπίων καὶ αὐτὸν καὶ ἐκγόνους καὶ εἶναι αὐτοῖς γῆς καὶ οἰ]-

[κίας ἐ]γκτησιν [καὶ ἰσοτέλειαν καὶ ἀσυλίαν καὶ ἀσφάλειαν καὶ πολέμου καὶ εἰρήνης καὶ τᾶλλα πάντα καθάπερ] [τοῖς ἄλ]λοις πρ[οξένοις καὶ εὐεργέταις].

Συμπληρώσεις τοῦ Λεονάρδου (L 530).

253 (A 620). Βάθρου ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο μὲ ἀπλὸ γεῖσο δύο θραύσματα ἀπὸ τὸ ἀνώτατο μέρος, τὸ πρῶτο ὕψ. 0.048 πλ. 0.103 πάχ. 0.036, τὸ δεύτερο ὕψ. 0.035 πλ. 0.11 πάχ. 0.032. °Υψ. γρ. 0.008.

3ος αἰ. π.Χ.

[ἄρχο]ντος [- - -, ἱερέως δὲ τοῦ Ἀμφιαρά]ου Πι[- - - -]

Ὡς βάση στὴν παραπάνω συμπλήρωση χρησιμεύει ὁ ἀπλούστερος τύπος τῆς κεφαλίδος τῶν ψηφισμάτων τοῦ Ὠρωποῦ.

254-255 (A 621). Βάθρου ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο τρία συγκολλημένα θραύσματα, ὕψ. 0.16 πλ. 0.04-0.085 πάχ. 0.16. °Υψ. γρ. 0.007 μεταστ. 0.004. «Ἡρύεθησαν ἀνατολόθεν τῆς πηγῆς» L 328.

3ος αἰ. π.Χ.

[- - - - -]ΑΤ[- - - - - πρόξενον εἶναι καὶ εὐεργέτην]

[τῆς πόλεως Ὠρω]πίων καὶ αὐτ[ὸν καὶ ἐκγόνους καὶ εἶναι αὐτῶι]

3 [γῆς καὶ οἰκίας ἐν]κτησιν καὶ ἰσο[τέλειαν καὶ ἀσυλίαν καὶ ἀσφά]-

- [λειαν καὶ πολέμ]ου ὄντος καὶ εἰρ[ήνης καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατ]-
 [ταν καὶ τᾶλλ]α πάντα ὑπάρ[χιν αὐτοῖς καθάπερ καὶ τοῖς]
 6 [ἄλλοις προξένο]ις καὶ εὐεργέτ[αις τῆς πόλεως γέγραπται].
vac. [ἐπεψήφισεν Π]αράμονος Ἀλε[- - - - -].
vacat
 [- - - - - ἐπειδ]ή Ἑλλ[- - - - -]
 9 [- - - - -]η καὶ [- - - - -]
 [- - - - -]ΙΤΙΒΟ[- - - - -]
 [- - - - -] εἶναι [- - - - -]
 12 [- - - - - ἐκ]γόνους [- - - - -]
 [- - - - -] καὶ ἀσυλ[ίαν - - - - -]
 [- - - καὶ κατὰ γ]ῆν [καὶ κατὰ - - - - -]

Συμπληρώσεις τοῦ Λεονάρδου (L 328), ὁ ὁποῖος τοποθέτησε τὸ θραῦσμα μὲ τοὺς στ. 11-14 ἐπάνω δεξιὰ (στ. 1-4).

256 (A 505). Βάθρου ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο θραῦσμα ἀπὸ τὸ ἄνω μέρος, ὕψ. 0.047 πλ. 0.13 πάχ. 0.08. Ὑψ. γρ. 0.008 μεταστ. 0.003-0.005. «Ἡύρεθι ἐν τῇ στοᾷ κατὰ τὴν ἀριστερὰν πτέρυγα» L (πίν. 17).

IG VII 405· B. Λεονάρδος, *AE* 1925-26, 20, 134-135, εἰκ. 7.

3ος αἰ. π.Χ.

-]ιου. Ἄρχοντος ἐ[ν κοινῶι Βοιωτῶν - - - - -, ἱερέως]
 τοῦ Ἀμφιαρ[άου - - - - -, προξενία κεκυρωμένη]
 3 ἐμ βουλῇ θυῖο[υ ἔκτει ἐπὶ δέκα, ἐν δήμῳ ὁμολῶτου]
 [ἐνά]τει ἰσ[ταμένου - - - - -]

Συμπληρώσεις τοῦ Λεονάρδου || 1-3 Ἄρχοντος ἐ[ν κοινῶι Βοιωτῶν . . . . ., ἱερέως δὲ] | τοῦ Ἀμφιαρ[άου . . . . ., ἐκυρώθη] | ἐμ βουλῇ θυῖο[υ . . . . .] Ditt. || 4 ἔκτει ἰστ[αμένου Roesch, *Études* 21· (*Teiresias* 13 (1983) *AE* 36, 122· *SEG* 32, 480).

257. Λεῖψανα ψηφίσματος χαραγμένου στὴν ἀριστερὴ ὀψὲς ἐπικράνου βάθρου μὲ τὴν ἀναθηματικὴ ἐπιγραφή **454**. Ὑψ. γρ. 0.005 μεταστ. 0.005. «Ἡύρεθι παρὰ τὴν πηγὴν» L 198.

3ος αἰ. π.Χ.

- [- - - - - εἶπεν· ἐπειδὴ - - - - εὐνους ὧν διατελεῖ τῇ πόλει καὶ τοῖς αἰεὶ δεομένοις χρείας παρ]έχεται ἐ[ν]
 [παντὶ καιρῶι, δεδόχθαι τῇ βουλῇ καὶ τῶι δήμῳ· - - - - - πρόξενον εἶναι καὶ εὐ]εργέτη[ν]
 3 [τῆς πόλεως Ὠρωπίων αὐτὸν καὶ ἐκγόνους καὶ εἶναι αὐτοῖς πρόσσodon πρὸς τε βουλὴν καὶ δῆμον πρώτοις]
 μετὰ τὰ ἱερὰ

[καὶ γῆς καὶ οἰκίας ἔγκτησιν καὶ ἰσοτέλειαν καὶ ἀσφάλειαν καὶ ἀσυλίαν καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατ]ταν
καὶ πολέμου

[καὶ εἰρήνης καὶ τᾶλλα πάντα καθάπερ καὶ τοῖς ἄλλοις προξένοις καὶ εὐεργέταις τῆς πόλεως γέγρα]πται.

Συμπληρώσεις τοῦ Λεονάρδου (L 198).

258 (A 446). Βάθρου ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο θραῦσμα, ὕψ. 0.065 πλ. 0.075 πάχ. 0.17. °Υψ. γρ. 0.007 μεταστ. 0.005.
IG VII 402.

3ος αἰ. π.Χ.

[Ἰερέως - - - - -, - - - - - εἶπεν· ἐπειδὴ - - - - - εὖνους ὧν διατελεῖ τ]εῖ πό-
[λει Ὀρωπίων καὶ κοινεῖ καὶ ἰδίαι πᾶσι τοῖς δεομένοις τῶν πολιτῶν χρείας παρέχεται ἐ]ν παντὶ και-
3 [ρῶι καὶ λέγων καὶ πράττων τὰ συμφέροντα, δεδόχθαι τῶι δήμωι· - - - - -]νου Χαλκιδέα πρόξε-
[νον εἶναι τῆς πόλεως Ὀρωπίων καὶ αὐτὸν καὶ ἐκγόνους καὶ εἶναι αὐτοῖς γῆς καὶ οἰκίας ἔγκ]τησ[ι]ν
[καὶ ἰσοτέλειαν - - - - -]

3 ὁ στίχος ἐξέχει δεξιὰ κατὰ ἑπτὰ γράμματα. Ἡ συμπλήρωση τοῦ Ditt. εἶναι συντομότερη.

259 (A 575). Βάθρου (;) ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο θραῦσμα, ὕψ. 0.04 πλ. 0.125 πάχ. 0.08. °Υψ. γρ. 0.007 μεταστ. 0.004.

[- - - - - δεδόχθαι τῇι βουλῇι καί] τῶι δήμ[ωι - - - - -]
[- - - - - πρόξεν]ον εἶν[αι καὶ - - - - -]

260 (A 490). Βάθρου ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο θραῦσμα, ὕψ. 0.12 πλ. 0.13 πάχ. 0.05. °Υψ. γρ. 0.01 μεταστ. 0.008. Βρέ-
θηκε τὸ 1957 κτισμένο στὸ παλιὸ μουσεῖο τοῦ Ἱεροῦ.

3ος αἰ. π.Χ.

[- - - - - ἱερ]έως δὲ [τοῦ Ἀμφιαράου - - - - -]
[- - - - - πρόξε]νον εἶν[αι τῆς πόλεως Ὀρωπίων - - -]
3 [- - - - - χ]ρείας [παρέχεται - - - - -]
[- - - - - εὐεργέτ]αῖς [γέγραπται].

261 (A 622). Βάθρου ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο θραῦσμα ἀπὸ τὸ ἀριστερὸ μέρος, ὕψ. 0.032 πλ. 0.11 πάχ. 0.065. °Υψ. γρ. 0.009.

[. . .] Ἀθαν[- - - - -]
πρόξενον εἶνα[ι καὶ εὐεργέτην - -]

262 (A 489). Βάθρου (;) από λευκό μάρμαρο θραῦσμα, ὕψ. 0.085 πλ. 0.07 πάχ. 0.02. °Υψ. γρ. 0.009 μεταστ. 0.004. «Ἡϋρέθη δυσμόθεν τῆς πηγῆς» L 348.

[- - - - -]ωι α[- - - - -]
[- - - -] ἀναγέγγ[ρα - - - - -]

263 (A 472). Θραῦσμα από λευκό μάρμαρο με κόκκινες φλεβώσεις, ὕψ. 0.03 πλ. 0.115 πάχ. 0.085. °Υψ. γρ. 0.005 μεταστ. 0.004. «Ἡϋρέθη ἀνατολόθεν τῆς πηγῆς» L 336.

[- - - - -]ε[- - - - -]
[- - - -]ενοις α[- - - - -]
[- - - -]απολ[- - - - -]

264 (A 501). Βάθρου (;) από λευκό μάρμαρο θραῦσμα, ὕψ. 0.03 πλ. 0.10 πάχ. 0.10. °Υψ. γρ. 0.009.

3ος αἰ. π.Χ.

[- - - -]α[- - - - -]
[- - -] παρέχεται [- - -]

265 (A 482). Θραῦσμα από λευκό μάρμαρο, ὕψ. 0.043 πλ. 0.124 πάχ. 0.085.

εϋε[ργέτ - - - - -]

266 (A 623). Βάθρου (;) από λευκό μάρμαρο θραῦσμα, ὕψ. 0.07 πλ. 0.03 πάχ. 0.038. °Υψ. γρ. 0.009 μεταστ. 0.004.

[πολέμου] καὶ [εἰρήνης καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν]
[καὶ τᾶλλ]α π[άντα καθάπερ τοῖς ἄλλοις προξένοις - - -]

vacat

267 (A 511). Στήλης από λευκό μάρμαρο θραῦσμα από τὸ ἀριστερὸ μέρος, ὕψ. 0.07 πλ. 0.09 πάχ. 0.03. °Υψ. γρ. 0.014.

3ος αἰ. π.Χ.

[- - - - - ἐν τῷ ι]-
ερῶ[ι τοῦ Ἀμφιαράου].

268 (A 546). Θραῦσμα από λευκό μάρμαρο, ὕψ. 0.05 πλ. 0.06 πάχ. 0.03. °Υψ. γρ. 0.008 μεταστ. 0.005.

[- - - - - εὐερ]γέτ[την τῆς πόλεως - - - - -]
 [- - - - - πρώτοις] μετὰ [τὰ ἱερὰ - - - - -]
 [- - - - - - - - -] Ἄνφ[ιαράου - - - - -]

269 (A 624). Βάθρου (;) ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο θραῦσμα, ὕψ. 0.044 πλ. 0.055 πάχ. 0.013. °Υψ. γρ. 0.008 μεταστ. 0.003.

2ος αἰ. π.Χ.

[- - - - -]λο[- - - - -]
 [- - - - -]ριδε[- - - - -]
 3 [- - - - - ἄνα]γράφαι [- - - - -]
 [- - - - - - - - -]ριστ[- - - - -]

270 (A 487). Βάθρου (;) ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο θραῦσμα, ὕψ. 0.06 πλ. 0.055 πάχ. 0.03. °Υψ. γρ. 0.009 μεταστ. 0.003.
 «Ἡϋρέθη νοτόθεν τοῦ προνάου» L 417.

2ος αἰ. π.Χ.

[- - - - - Δ]ιοκλέ[- - - - -]
 [- - - - - - - - -] Φίλιπ[π - - - - -]
 3 [- - - - - - - - -]ν καὶ τ[ῶν πολιτῶν (;) -]
 [- - - - - - - - -]δια]τέλ[εῖ - - - - -]

Συμπληρώσεις τοῦ Λεονάρδου (L 417).

271 (A 517). Βάθρου (;) ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο θραῦσμα, ὕψ. 0.02 πλ. 0.07 πάχ. 0.065. °Υψ. γρ. 0.008 μεταστ. 0.002.

2ος αἰ. π.Χ.

[- - - - - - - - -]οι[- - - - -]
 [- - - - - - - - -]κ]αὶ εὐεργέ[την - - -]

272 (A 556). Θραῦσμα πλάκας ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο, ὕψ. 0.08 πλ. 0.07 πάχ. 0.032. °Υψ. γρ. 0.007 μεταστ. 0.004. Ἡ
 ὀπίσθια ἐπιφάνεια εἶναι λεία. «Ἡϋρέθη ἐν Σκάλα Ὡρωποῦ» L 538.

3ος αἰ. π.Χ.

[- - - - -]ε[- - - - -]
 [- - - - -]τον [- - - - -]
 3 [- - - - - αὐ]τοῖ κα[ὶ - - - - -]
 [- - - - -]οι πολ[- - - - -]
 [- - - - - ἐκ]γόνοις [- - - - -]

6 [- - - - -] μηδέν η[- - - - -]
 [- - - - -]της μ[- - - - -]
 [- - - - -]ως π[- - - - -]
 9 [- - - - -]α[- - - - -]

273 (A 433). Στήλης από λευκό μάρμαρο θραῦσμα από τὸ δεξιὸ μέρος, ὕψ. 0.14 πλ. 0.13 πάχ. 0.08. Ὑψ. γρ. 0.015.
 IG VII 497.

[- - - - -]ωι ει-
vacat

274. Στήλης ἢ βάθρου θραῦσμα, χαμένο σήμερα.
 IG VII 499.

[- - - - -]ιτρι[- - - - -]
 [- - - - -]ΙΣ[- - - - -]

275 (A 510). Βάθρου (;) από λευκό μάρμαρο θραῦσμα, ὕψ. 0.055 πλ. 0.075 πάχ. 0.022. Ὑψ. γρ. 0.008 μεταστ.
 0.007.

2ος αἰ. π.Χ.

[Ἀρχοντος ἐν τῷ κοινῷ Βοιω]τῶν Π[- - - - -]
 [- - - - -]ου Π[- - - - -]

Συμπλήρωση τοῦ Λεονάρδου (L 345).

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ

ΕΠΙΓΡΑΦΕΣ ΓΙΑ ΤΟ ΙΕΡΟ ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΟΛΗ

276 (A 333). Στήλης από πεντελικό μάρμαρο τὸ ἄνω δεξιὸ μέρος, ὕψ. 0.32 πλ. 0.20 πάχ. 0.085. Ὑψ. γρ. 0.012 μεταστ. 0.005. «Ἡρώεθι ἐπὶ τῆς δεξιᾶς τῆς χαράδρας ὄχθης ἐπὶ τοῦ δυσμικοῦ τοίχου τῆς δυσμοβορείου γωνίας τοῦ χώρου 116 (AE 1922, 102, εἰκ. 2) προανὲς ἐπωκοδομημένον» L (πίν. 17).

B. Λεονάρδος, AE 1925-26, 43, 155· (Sokolowski, LSCG Suppl. 35· SEG 22, 370)· Angeliki Petropoulou, *GrRomByzSt* 22 (1981) 39-42, πίν. 1· (πρβ. *Bull. Épigr.* 1982, 187· *Teiresias* 13 (1983) AE 24, 76-77· SEG 31, 415-416).

Πρῶτο μισὸ τοῦ 4ου αἰ. π.Χ.

[- - - - -]ς ἔλεξε· δεδόχθα[ι]
[ἀναγράφειν μὲν τοὺς ἀφικνε]ομένους εἰς τὸ ἱερὸ[ν]
3 [- - - - - τοὺς θεραπευομ]ένους ὑπὸ τοῦ θε[οῦ]
[- - - - -]ε ἐμβάλ[λ]οντα εἰς τὸ[ν]
[θησαυρὸν μὴ ἔλαττον δρα]χμῆς βοιωτῆς του
6 [- - - - -]αν ἐν τοῖ ἱ[ερ]οῖ τύχει
[- - - - -]ον τὸν ἱερέα ἀ[να]γρά-
[φειν - - - - - τό τ]ε ὄνομα καὶ τὴν πό[λιν]
9 [- - - - -] . . . . σ[.]ς τὸν ε[.]γ-

Ὡς πρῶτο στίχο ἡ Petropoulou συμπληρώνει [θεοί] || 1 ἢ Petr. παραλείπει τὸ τελικὸ ς || 2 [- - - ἀφικνε]ομένους L, [ἀναγράφειν μὲν τοὺς ἀφικ]ομένους Sokol., [τοῖ δήμοι· τοὺς ἀεὶ ἀφικ]ομένους Petr. Ἀπὸ συγγνωστῆ πλάνης ἡ Petr. μνημονεύει τὸ ψήφισμα IG VII 324 (150) ὡς στερούμενο συμπληρώματος τοῦ δεδόχθαι· ὁ Ditt. εἶχε παραλείψει τις λέξεις τῷ δήμῳ || 3 [- - - τοὺς θεραπευομ]ένους L, [καὶ τοὺς θεραπευθησομ]ένους Sokol., [τοῦ Ἀμφιαράου θερα-]πευομ]ένους Petr. || 4 [- - - δ]ε ἐμβάλ[λ]οντα L, [γράφεσθαι - - - τὸν ἐκάστοτ]ε ἐμβάλ[λ]οντα Sokol., [ἐπαρχὴν διδοῦν ἕκαστο]ν ἐμβάλοντα Petr. || 5 [θησαυρὸν - - - δρα]χμῆς L, [θησαυρὸν - - - μὴ ἔλαττον δρα]χμῆς Sokol. Ἡ

ἐδῶ συμπλήρωση εἶναι κατὰ τὴν Petr. || 6 [νεωκόρου, ὃς ἂν λειτουργ]ῶν Sokol., [νεωκόρου παρεόντος ἢ ὄτ]αν Petr. Πιθανότερη θὰ ἦταν ἡ συμπλήρωση [ιερῆος παρεόντος ὄτ]αν ἐν τοῖ ἱ[ερ]οῖ τύχει, πρβ. 277 12-13 || 7 [συμπαρεόντος, ἐπάναγκ]ον Sokol., [ῶν τοῦ ιερῆος· ἐπιμελεῖσθ]αι Petr. Ἡ ἀνάγνωσή μου ἐδῶ συμφωνεῖ μὲ τὴν τοῦ Λεονάρδου || 8 [φειν - - - τό τ]ε L, [ψαι δὲ τοῦ ἀφικομένου τό τ]ε Sokol., [φειν τὸν νεωκόρον τό τ]ε Petr. Πιθανῶς συμπληρώνεται [φειν τοῦ ἐγκαθεύδοντος τό τ]ε ὄνομα || 9 - - κα]ῖ [εἰ]ς [τ]ὸν ε[2]Γ[- L, [καὶ ἐκτιθεῖν ἐν τοῖ ἱερῶι ἔκα]σ[τ]ον ε[- - - Sokol., [τοῦ ἐγκαθεύδοντος - - -] . . . ΣΤΟΝΕΟ[.]Γ- Petr. || 10 ἀπὸ τὸν στίχο αὐτὸ ὁ Λεονάρδος διάβασε ἕνα I.

Ἡ Petropoulou παρατήρησε ὅτι τὸ ψήφισμα τοῦτο εἶναι ἀρχαιότερο τοῦ ἐπόμενου ἱεροῦ νόμου, ὅπως ἀποδεικνύεται ἀπὸ τὸ σχῆμα καὶ τὴ διάταξη τῶν γραμμῶν καὶ ἀπὸ τὰ στοιχεῖα πού παρέχει ἡ ἴδια ἡ ἐπιγραφή. Ἡ ἐπαρχὴ δρα]χμῆς ὑπῆρχε καὶ στὴν ἐπόμενη ἐπιγραφή, ὅπου ὁμως μεταβλήθηκε (στ. 22) σὲ ἐννέ' ὀβολούς, ἐνῶ ἐδῶ ἔμεινε ἀμετάβλητη. Ἡ ὑποχρέωση καταβολῆς ἐξ ἄλλου τῆς ἐπαρχῆς σὲ βοιωτικὸ νόμισμα δείχνει εὐλόγως, κατὰ τὴν Petropoulou, ὅτι ὁ Ὡρωπὸς βρισκόταν ὑπὸ τῆ βοιωτικῆ ἐπιρροῇ. Ἡ ἐπιγραφή δύναται νὰ χρονολογηθεῖ ἀβίαστα στὸ χρονικὸ διάστημα 402-387 π.Χ. καὶ νὰ θεωρηθεῖ «ὡς τὸ ἀρχαιότερο σωζόμενο τεκμήριο τὸ ὁποῖο πιστοποιεῖ τὸν βοιωτικὸ ἔλεγχον στὸ Ἱερό καὶ ὡς τὴν ἀρχαιότερη ἐπιγραφικὴ μαρτυρία τῆς λατρείας τοῦ Ἀμφιαράου» (Petropoulou 59).

Γιὰ τὸ περιεχόμενο τῆς ἐπιγραφῆς βλ. 277.

277 (A 236). Στήλη ἀπὸ πεντελικὸ μάρμαρον μὲ ἄβακα καὶ κυμάτιο, θραυσμένη σὲ τρία καὶ συγκολλημένη, ὕψ. 1.49 πλ. 0.30 πᾶχ. 0.095. Ὑψ. γρ. 0.01 μεταστ. 0.006· στοιχηδὸν 35. «Ἡρύεθη παρὰ τὴν ἀριστερὰν τῆς χαράδρας ὄχθην ἐν τῷ βορρᾷθεν τῆς πηγῆς ὕδραγωγείῳ» L (πίν. 18).

B. Λεονάρδος, *AE* 1885, 93, 1· (U. v. Wilamowitz-Moellendorff, *Hermes* 21 (1886) 91-100· F. Bechtel, *Die Inschriften des ionischen Dialekts* (1887) 18)· IG VII 235· (Hoffmann, *GD* 16, 25· Michel, *Recueil* 698)· *Syll*² 589· (Collitz - Bechtel, *SGDI* 5339· Prott - Ziehen, *Leges* 65· Solmsen - Fraenkel, *IGIDS* 65)· *Syll*³ 1004 (Hiller)· B. Λεονάρδος, *AE* 1917, 231, 93, εἰκ. 1· (Schwyzer, *DGE* 811· C. D. Buck, *The Greek Dialects*² (1955) 194, 14· Sokolowski, *LSCG* 69· πρβ. Dürrbach, *De Oropo* 117· H. Hitzig - H. Blümner, *Pausanias* I 1 (1896) 341· Frazer, *Pausanias* II, 470· E. Schwyzer, *RhM* 77 (1928) 246-261)· Ὁ Ὡρωπὸς 176, 39, πίν. 60α (πρβ. SEG 25, 481)· Angeliki Petropoulou, *GrRomByzSt* 22 (1981) 42-63, πίν. 2-4· (πρβ. *Bull. Épigr.* 1982, 187· *Teiresias* 13 (1983) AE 24, 76-77· SEG 31, 416· Ἀρχαῖες Ἐπιγραφεῖς 58).

387-377 π.Χ.

Θ ε ο ι.

- Τὸν ἱερέα τοῦ Ἀμφιαράου φοιτᾶν εἰς τὸ ἱερόν·
 3 ν, ἐπειδὴν χειμῶν παρέλθει μέχρι ἀρότου ὥρ-
 ης, μὴ πλέον διαλείποντα ἢ τρεῖς ἡμέρας καὶ
 μένειν ἐν τοῖ ἱεροῖ μὴ ἔλαττον ἢ δέκα ἡμέρα-
 6 ς τοῦ μηνὸς ἐκ(ά)στο : καὶ ἐπαναγκάζειν τὸν νε-
 ωκόρον τοῦ τε ἱεροῦ ἐπιμελεῖσθαι κατὰ τὸν
 νόμον καὶ τῶν ἀφικνεμένων εἰς τὸ ἱερόν· *vv*
 9 ἂν δέ τις ἀδικεῖ ἐν τοῖ ἱεροῖ ἢ ξένος ἢ δημό-
 ης, ζημιούτω ὁ ἱερεὺς μέχρι πέντε δραχμῶν
 κυρίως καὶ ἐνέχυρα λαμβανέτω τοῦ ἐζημιω-

- 12 ένου, ἂν δ' ἐκτίνει τὸ ἀργύριον, παρεόντος τῷ
 15 ιερέος ἐμβαλέτω εἰς τὸν θησαυρόν : δικάζει-
 ν δὲ τὸν ιερέα, ἂν τις ἰδίει ἀδικηθεῖ ἢ τῶν ξέ-
 18 νων ἢ τῶν δημοτέων ἐν τοῖ ἱεροῖ μέχρι τριῶν
 δραχμῶν, τὰ δὲ μέζονα, ἦχοι ἐκάστοις αἱ δίκ-
 21 αι ἐν τοῖς νόμοις εἰρῇται ἐ'τῶθα γινέσθων· ὕ
 προσκαλεῖσθαι δὲ καὶ αὐθημερόν περὶ τῶν ἐ-
 24 ν τοῖ ἱεροῖ ἀδικιῶν, ἂν δὲ ὁ ἀντίδικος μὴ συνχ-
 ωρεῖ εἰς τὴν ὑστέρην ἢ δίκη τελείσθω : ἐπαρ-
 21 χὴν δὲ διδοῦν τὸμ μέλλοντα θεραπεύεσθαι ὑ-
 πὸ τοῦ θεοῦ μὴ ἔλ(α)ττον ἐννέ' ὀβολοὺς δοκίμου ἀργ-
 24 οντος τοῦ νεωκόρου |||||¹⁹ |||||
 ||||⁹ |||| κατεύχεσθαι δὲ τῶν ἱερῶν καὶ ἐπ-
 27 ἰ τὸν βωμόν ἐπιτιθεῖν, ὅταν παρεῖ, τὸν ιερέα,
 ὅταν δὲ μὴ παρεῖ, τὸν θύοντα καὶ τεῖ θυσίει α-
 30 ὑτὸν ἑαυτοῖ κατεύχεσθαι ἕκαστον, τῶν δὲ δη-
 μορίων τὸν ιερέα· ὕ τῶν δὲ θυομένων ἐν τοῖ ἱε-
 30 ροῖ πάντων τὸ δέρμα ἱερ[ὸν εἶναι], θύειν δὲ ἐξ-
 εἶν ἅπαν ὅ τι ἂν βόληται ἕκαστος, τῶν δὲ κρεῶ-
 33 ν μὴ εἶναι ἐκφορὴν ἕξω τοῦ τεμένεος· ὕ τοῖ δὲ
 ἱερεῖ διδοῦν τὸς θύοντας ἀπὸ τοῦ ἱερήου ἐκ-
 36 ἄστο τὸν ὦμον πλήν ὅταν ἡ ἑορτὴ εἴ, τότε δὲ ἀπ-
 ὁ τῶν δημορίων λαμβανέτω ὦμον ἀφ' ἐκάστου ὕ
 36 ὕ τοῦ ἱερήου· ὕ ἐγκαθεύδειν δὲ τὸν δειόμενο-
 ν μ[έ]χρι |||||²³ ||||| ἐπὶ το-
 39 ὕ αὐ[το]ῦ |||||²³ ||||| πειθόμ-
 ενον τοῖς νόμοις· ὕ τὸ ὄνομα τοῦ ἐγκαθεύδον-
 42 τος, ὅταν ἐμβαλλεῖ τὸ ἀργύριον, γράφεσθαι τ-
 ὸν νεωκόρον καὶ αὐτοῦ καὶ τῆς πόλεος καὶ ἐκ-
 42 τιθεῖν ἐν τοῖ ἱεροῖ γράφοντα ἐν πετεῦροι σ-
 κοπεῖν (τ)οῖ βολομένοι· ἐν δὲ τοῖ κοιμητηρίο-
 45 ι καθεύδειν χωρὶς μὲν τὸς ἄνδρας, χωρὶς ὕ
 δὲ τὰς γυναῖκας, τοὺς μὲν ἄνδρας ἐν τοῖ πρὸ ἡ-
 48 [ὀ]ς τοῦ β[ω]μοῦ, τὰς δὲ γυναῖκας ἐν τοῖ πρὸ ἡσπέ-
 ρης ο[. . . . .] ! ? . . . . . τὸ κοι[μητήριον] τοὺς ἐν-
 κα(θ)[εύδοντας] . . . . . ! ⁵ . . . . . τὸν δ] ἐ θεὸν
 ἐγκ[. . . . .] ³ ? . . . . .]

- ο ἐξ[. . . . .^{2 9} . . . . .]θω[.]
- 51 ορο[. . . . .^{2 4} . . . . . ἐγκεκ]οιμ-
 ημέ[ν . . . . .^{2 9} . . . . .]λε-
 ρωω[. . . . .^{2 8} . . . . .]εν [τ]ο-
- 54 Ἰ Ἀμφ[ιαράοι . . . . .^{2 1} . . . . .]ι ζημ-
 ιου [. . . . .^{2 7} . . . . .] δὲ τὸ-
 ν βολ[όμενον . . . . .^{1 6} . . . . . τὸν ἰε]ρέ(α) ^ν

Σημεῖα στίξεως πού χωρίζουν προτάσεις καὶ παραγράφους ἀπαντῶνται τρεῖς φορές στὸ κείμενο, μὰ φορὰ δί-
 στιγμο (στ. 6) καὶ δύο φορές τριστιγμο (στ. 13, 20). Τὰ σημεῖα τῶν στ. 6 καὶ 20 κατέχουν θέση γράμματος, ἐνῶ στὸν στ.
 13 τὸ σημεῖο στίξεως ἔχει χαραχθεῖ πολὺ κοντὰ στὸ γράμμα πού προηγεῖται. Θέση σημείων στίξεως, ὅπως παρατήρησε
 ἡ Petropoulou, ἔχουν καὶ τὰ κενὰ ἐνὸς γράμματος τῶν στ. 8 (2 γραμμάτων), 17, 29, 32, 36, 39. Ἀπὸ τοῦ στ. 47 καὶ ἐξῆς
 τὸ κείμενο εἶναι σχεδὸν κατεστραμμένο ἐξ αἰτίας τῆς φθορᾶς τῆς στήλης ἀπὸ τὴν ἐπίδραση τοῦ νεροῦ.

3 ἀροτοῦ L¹ || 6 ΕΚΣΣΤΟ ἦταν χαραγμένο· σβήστηκε τὸ πρῶτο Σ, τοῦ ὁποῖου σώζονται λείψανα, χωρὶς νὰ ἀντι-
 κατασταθεῖ μὲ τὸ σωστὸ γράμμα || 8 «ἐν τῷ ἀμφικνεμένων παρελείφθη τὸ Ο» L¹, ἀφικνε(ο)μένων Wil., Ditt., ἀφι-
 κνε(ι)μένων Ditt. (Syll² 589) || 13 ἐμβαλ(λ)έτω Wil. || 16 ἦχοι L¹, ἦχοι Wil., Ditt., Hiller (Syll³ 1004), Sokol., Petr., ἦχοι
 L², Buck || 17 εἴρηται L¹, Wil., Ditt.· ΕΝΤΟΘΑ· ἐντοῦθα Ditt. Στὸ πανομοιότυπο ἔχει τὴν ὀρθὴ γραφὴ, εἰκονίζεται μάλι-
 στα τὸ Ν στὴ σωστή του θέση, ψηλότερα ἀπὸ τὰ ἄλλα γράμματα || 19 ἀδικιῶν L¹, Wil., Ditt., Petr. Οἱ J. Wackernagel
 καὶ A. Debrunner, *Philologus* 95 (1943) 190-191 (πρβ. *Bull. Épig.* 1954, 127) δέχονται ὅτι ἡ ὀρθὴ γραφὴ εἶναι ἀδικία-
 ἀδικιῶν, καὶ ἀπορρίπτουν τὰ ἐπιχειρήματα τοῦ Hiller (Syll³ 1004)· ἀδικίων L², Buck, Sokol. Ἡ Petropoulou μεταφέρει,
 ἀπὸ παραδρομὴ, στὸν ἐδῶ στίχο ὁλόκληρη τὴν τελευταία λέξη || 22 ΕΛΛΤΤΟΝ· ἔλαττον L¹, Ditt.· ἐννεοβόλου L¹, Ditt.,
 ἐννεοβολοῦ Wil. Τὰ 14 γράμματα μεταξὺ τοῦ ΕΛΛΤΤΟΝ καὶ τῆς κατάληξης ΜΟΥ ἔχουν χαραχθεῖ στὴ θέση 11 γραμμάτων
 πού σβήστηκαν. Ὁ Wilamowitz (95) ὑπέθεσε ὅτι ἡ ἀρχικὴ γραφὴ ἦταν ΜΗΕΛΛΤΤΟΝΔΡΑΧΜΗΣΔΟΚΙΜΟΥ (πρβ. Λεονάρδος,
AE 1917, 233β). Ὁ Λεονάρδος ἔδωσε τὴν ὀρθὴ ἀνάγνωσις ἐννέ· ὀβολούς· «ἰστέον ὅτι μεταξὺ τοῦ λου καὶ τοῦ δο ὑπο-
 φαίνεται εὐκρινῶς, τῷ π τοῦ ἐν τῷ προηγουμένῳ (21φ) στίχῳ θεραπεύεσθαι ἀντιστοιχοῦν, Σ ἐν τῷ βάθει ἐγκεκολαμι-
 μένον· τὸ γράμμα τοῦτο, ὡς εἰκάσαι, δὲν εἶνε τῇ ἐκκολαφθείσῃ λέξει προσνεμητέον» L² || 24 χῶρος 19 γραμμάτων τὰ
 ὅποια σβήστηκαν || 25 χῶρος 9 γραμμάτων τὰ ὅποια σβήστηκαν. Ὁ P. Stengel (*Κατάρχεσθαι* 463-464 καὶ *Opferbräuche
 der Griechen* (1910) 47) ὑποθέτει ὅτι τὸ ρῆμα πρέπει νὰ διορθωθεῖ σὲ κατάρχεσθαι || 26 ἐκτιθεῖν L¹, ἐπιτιθεῖν L² || 30
 μετὰ τὴ λέξη δέρμα ἔχουν σβηστεῖ 10 γράμματα πού ἀποκαταστάθηκαν ποικιλοτρόπως· [κομίζεσθαι] ἢ [παραδιδούν]
 Wil., [λαμβάνειν] Ditt., [ἱερὸν εἶναι] ἢ [τῷ θεῷ εἶναι] B. Keil, *Anonymus argentinensis* (1902) 304. Ὁ Λεονάρδος (*AE*
 1917, 234) παρατηρεῖ ὅτι «τὰ μεταξὺ τοῦ δέρμα καὶ τοῦ θύειν, θέσεις 10, εἰσὶν (ἐπίτηδες) ἀπαληψιμμένα· ἐν τῇ μετὰ τὸ
 δέρμα 2α θέσει σφύζεται κάτω ἀριστερὰ λείψανον καθέτου γραμμῆς (λχ γ ἢ ε, ἥττον πιθανὸν ι), δι' ὃ τὸ ἐκκεκολαμμέ-
 νον δὲν ἦτο λαμβάνειν, ὃ καὶ 9 ἔχει γράμματα, ἢ κομίζεσθαι ἢ παραδιδούν ἢ τῷ θεῷ εἶναι· ἐν ταῖς δέκα θέσεσιν, εἰ μὴ
 ἔκειτο ἱερὸν εἶναι (Keil, *Anon. Arg.* 304, πρβ 309) ἐκεχάρακτό τι ἐσφαλμένον, λχ δέρμα θύειν, εἶχε δὲ ἤδη χαράξας τὸν
 στίχον ὅλον σὺν τῷ ὀρθῷ θύειν δὲ ἐξ, ὅτε ἰδὼν ὅτι ἐσφαλὴ ἐξεκόλαψε μὲν τὰ 10 γράμματα, ἐπελάθετο δὲ τὸ ὀρθὸν
 ἀντεγχαράξαι». Ὁ Sokolowski δέχεται στὸ ὑπόμνημά του τὴν πρώτη συμπλήρωση τοῦ Keil, πού ὅπως ἔδειξε ἡ Petr.
 εἶναι ἡ ὀρθή, γιατί σώζονται ἀμυδρὰ στὴ στήλη τὰ τρία πρῶτα ἀπὸ τὰ σβησμένα γράμματα || 30-31 ἐξεῖνα· «παρελεί-
 φθη τὸ ι ἐν τέλει» L¹ || 31 πᾶν L¹· βούληται Ditt. στὴ μεταγραφῇ || 33 τοὺς Ditt. στὴ μεταγραφῇ || 37 ἀνάγνωσις τοῦ L²,

τὴν ὁποία ἐπιβεβαίωσα (4.6.1985). Παραλείπονται τὰ λείψανα τοῦ στίχου ἀπὸ L¹, Wil., Ditt. Ἡ Petr. διαβάζει [[²M[. . .]P 27 TO]] || 38 ἀνάγνωση τοῦ L², τὴν ὁποία ἐπιβεβαίωσα (4.6.1985). Παραλείπονται τὰ λείψανα τοῦ στίχου ἀπὸ L¹, Wil., Ditt. Ἡ Petr. διαβάζει [[YAS 26]]. Τὰ γράμματα YA δὲν εἶχαν σβηστεῖ || 43 «τὸ 7ον γράμμα φαίνεται εἶναι T, οὐπερ ἐφθάρη ἢ ὀριζοντία γραμμὴ» L¹ (σὲ χειρόγραφη σημείωση στοῦ ἀνάτυπό του ἀντὶ «ἐφθάρη» γράφει «παρελείφθη ὑπὸ τοῦ λιθουργοῦ σφαλέντος»), τοῖ Wil., [τ]οῖ Ditt.· βουλομένοι Petr. || 46 [ὅς τοῦ] L¹, ὅς τοῦ Wil., βωμοῦ L¹, οὗς τοῦ βωμοῦ Ditt.· δὲ L¹· ἐσπέ Ditt. στὴ μεταγραφῇ || 46-47 ἡσπέ- L¹, Ηεσπέ|ρης Sokol. || 47 ηριον L¹, τὸ κοι]μητήριον Ditt., ρης [παριέναι δὲ εἰς τὸ κοι]μητήριον Ziehen || 48 ΚΑΟ· παραλείπεται ἀπὸ L¹, [καθεύδοντας Ditt. Στὸ τέλος τοῦ στίχου ὁ Lolling διαβάζει τὰ ἄνω ἡμίση 4 γραμμάτων, τὰ ὁποία ἀποκαθίστανται κατὰ διάφορο τρόπο· τὸν L¹, [λ]όγον Syll³, θεῶν L², θ]ε[δ]ν Petr. || 49-56 παραλείπει τοὺς στίχους ὁ L¹ || 49 ΓΚ ||||| Θ Ditt. || 50 ΕΖ ||||| Θ Ditt. Ἡ Petr. δὲν διαβάζει τὸ τέλος τοῦ στίχου || 51 ΟΡΟ ||||| Ditt. Διαβάζει ἡ Petr. μόνο τὸ γράμμα Μ στὸ τέλος τοῦ στίχου || 52 HME ||||| E Ditt. || 53 ἀνάγνωση τοῦ L², ΡΟΩ ||||| Ditt., ΡΩΩ[29]ΝΤΟ Petr. || 54 ἀνάγνωση καὶ συμπλήρωση τοῦ L², ΙΑΜ ||||| Ditt., [ἐπ]ιζημί|ου Sokol., ΙΑΜ [29] ZHM Petr. || 55 ἡ Petr. διαβάζει στὸ τέλος τοῦ στίχου Α δὲ τό- || 55-56 [ἐμφανίζειν] δὲ τὸ|ν βολ[όμενον τὸν ἀτακτοῦντα πρὸς τὸν ἱε]ρέα Sokol. || 56 NBO ||||| Ditt.

Ἡ ἐπιγραφή χρονολογεῖται στὴν περίοδο τῆς ἀνεξαρτησίας τοῦ Ὠρωποῦ, πιθανῶς μεταξὺ 387 καὶ 377 π.Χ.

² τὸν ἱερέα τοῦ Ἀμφιαράου· ἡ θητεία τοῦ ἱερέως ἦταν ἐτήσια, πρβ. 302 10-11. Μνημονεύεται ὡς ἐπώνυμος μόνος του ἡ μὲ τὸν ἄρχοντα τῆς πόλεως καὶ τοῦ Κοινοῦ. Σὲ 86 προξενικά ψηφίσματα ποὺ φέρουν χρονολόγηση, τὰ 50 φέρουν πολλαπλὴ καὶ τὰ 36 μόνο τὸν ἱερέα ὡς ἐπώνυμο. Χρονολόγηση ἀπὸ τοῦ (Ἀθηναίου) ἱερέως φέρει τὸ ἀθηναϊκὸ ψήφισμα 290, ἐνῶ τὸ ψήφισμα 302 ποὺ ἀφορᾷ στὴ σύναψη δανείου φέρει ἔμμεση ἀπὸ τοῦ ἱερέως χρονολόγηση. Ἀπὸ τοὺς καταλόγους ἀργυρωμάτων δύο (323, 324) χρονολογοῦνται ἀπὸ τοῦ ἄρχοντος τοῦ Κοινοῦ καὶ τοῦ ἱερέως καὶ ἓνας (325) ἀπὸ τοῦ ἄρχοντος τῆς πόλεως καὶ τοῦ ἱερέως. Ἀπὸ τὶς τέσσερις ἀγωνιστικὲς ἐπιγραφὲς τῶν ὁποίων σώζεται ἡ χρονολόγηση, τρεῖς (523, 526, 528) φέρουν πολλαπλὴ χρονολόγηση μὲ τὸν ἱερέα καὶ μία (521) χρονολογεῖται μόνον ἀπὸ τοῦ ἱερέως. Ἐπὶ ὁμωνύμων ἱερέων γίνεται διάκριση μὲ τὴν προσθήκη τοῦ δευτέρου (175).

³ ἐπειδὴν χειμῶν παρέλθει· Ἡσιόδου, Ὑργα καὶ ἡμέραι 564-567: Εὐτ' ἂν ἐξήκοντα μετὰ τροπὰς ἡελίοιο | χειμέρι' ἐκτελέσῃ Ζεὺς ἡματα, δὴ ρά τότ' ἀστήρ | Ἀρκτοῦρος προλιπὼν ἱερὸν ῥόον Ὠκεανοῖο | πρῶτον παμφαίνων ἐπιτέλλεται ἀκροκénéφαιος.

ἀρότου· Ἡσιόδου, Ὑργα καὶ ἡμέραι 448-451: Φράζεσθαι δ', εὐτ' ἂν γεράνου φωνὴν ἐπακούσης | ὑψόθεν ἐκ νεφέων ἐνιαύσια κεκληγυῖης, | ἥ τ' ἀρότοιο τε σῆμα φέρει καὶ χεῖματος ὥρην | δεικνύει ὁμβρηροῦ.

Κατὰ τὴν Petropoulou (51), ὁ ἀνωτέρω προσδιορισμὸς τῶν χρονικῶν ὁρίων παρουσίας τοῦ ἱερέως στὸ Ἱερό πιθανῶς ὀφείλεται στὸ ὅτι ὁ Ὠρωπὸς δὲν εἶχε δικό του πολιτικὸ ἡμερολόγιο.

⁶ ἐπαναγκάζειν· ἡ Petropoulou παρατηρεῖ ὅτι «“to constrain by force” is a particularly strong expression which may imply that the neokoros had proven to be remiss in his duties in the past». Τὸ ἀπαρέμφατο ἀναφέρεται σὲ πρόσθετα καθήκοντα, ὅπως προκύπτει ἀπὸ τὴ φράση στ. 8 καὶ τῶν ἀφικνεμένων εἰς τὸ Ἱερόν.

⁷ νεωκόρον (καὶ στ. 24, 41)· προφανῶς ἡ παρουσία τοῦ νεωκόρου στὸ Ἱερό ἦταν συνεχῆς. Ἄλλες μνεῖες του 290 20, 325 17, 18, 19, 20, 25. Ἀναθήματα νεωκόρου 349, 350. Γιὰ τὸ ἄξιωμα καὶ τὰ καθήκοντά του βλ. RE λ. νεωκόροι (K. Hankel).

¹¹ κυρίως· κατὰ πλήρη ἀρμοδιότητα καὶ ἐξουσία, πρβ. Ἀριστ., Ἀθην. Πολ. 3, 6: κολάζουσα καὶ ζημιούσα πάντας τοὺς ἀκοσμοῦντας κυρίως.

¹³ ἐμβαλέτω εἰς τὸν θησαυρόν· ὁ θησαυρὸς ἦταν μεγάλος κοῖλος λίθος, μὲ κάλυμμα πού ἔφερε κλειθρο. Βλ. Κ. Τσάκο, *Ηρόρος* 8-9 (1990-91) 27· Κ. Ν. Καζαμιάκη αὐτόθι 29-44. Γενική πλήρης μελέτη περὶ θησαυρῶν G. Kaminski, *Jdl* 106 (1991) 63-181.

δικάζειν· ἡ δικαστική δικαιοδοσία τοῦ ἱερέως, ἴσως μοναδική περίπτωση, ἐκτείνεται ἐπὶ τῶν ξένων καὶ τῶν Ὠρωπίων. Κατὰ τὸν A. Wilhelm, *Neue Beiträge zur griechischen Inschriftenkunde*, SBWien 1915, 6-8, ὁ πληθυντικός ἐκάστοις (στ. 16) ὑπονοεῖ ἰδιαίτερο δικαστήριο γιὰ τοὺς ξένους. Ἡ ὑπερβολικὴ μέριμνα γιὰ τὴν ἔγκαιρη καὶ σωστὴ λύση τῶν διαφορῶν πού δημιουργοῦνταν στὸν χώρο τοῦ Ἱεροῦ φανερῶναι ἔντονη κίνηση προσκυνητῶν καὶ συχνὲς προστριβὲς μεταξὺ τους, εἴτε στὰ καπηλεῖα καὶ τὰ καταγῶγια εἴτε στὸ ἐγκοιμητήριο. Δὲν διευκρινίζεται τί συνέβαινε ὅταν ὁ ἱερεὺς ἔλειπε ἐπὶ τρεῖς συνεχεῖς ἡμέρες κατὰ τὴν περίοδο τῆς ἀνοιξῆς καὶ τοῦ καλοκαιριοῦ ἢ ὅταν, τὸν χειμῶνα, ἀπουσίαζε ἐντελῶς. Τὰ ἀδικήματα χωρίζονται σὲ δύο κατηγορίες· ἐκεῖνα ἀπὸ τὰ ὁποῖα βλάπτεται τὸ Ἱερό καὶ τὰ λοιπὰ ἀπὸ τὰ ὁποῖα βλάπτονται πρόσωπα.

²⁰⁻²¹ ἐπαρχήν· στὸ ψήφισμα **276** ἡ ἐπαρχὴ εἶναι μιὰ βοιωτικὴ δραχμή. Ἐδῶ εἶναι αὐξημένη κατὰ 50% καὶ ἦταν ὑποχρεωτικὴ εἰσφορά. Κατὰ τὴν κατάθεσή της οἱ ἐνδιαφερόμενοι ἐλάμβαναν τὸ μολύβδινο εἰσιτήριο (βλ. **750**· Ὁ Ὠρωπὸς 126).

²²⁻²³ ἐννέ· ὀβολοὺς δοκίμου ἀργυρίου· γιὰ τὴν ἐκθλίψη τοῦ ἐννέα βλ. M. N. Tod, *NumChron* 7 (1947) 19-20· Threatte, *Grammar* 423. Γιὰ τὸ δόκιμον βλ. R. Bogaert, *Banques et banquiers dans les cités grecques* (1968) 316 κέ.

²³⁻²⁴ παρεόντος· ἴσως ἡ ἐπαρχὴ καταβαλλόταν κοντὰ στὴν εἴσοδο τοῦ Ἱεροῦ, ὅπου θὰ ἦταν τὸ γραφεῖο τοῦ ἱερέως καὶ τοῦ νεωκόρου καὶ ὁ θησαυρὸς. Ἄξιο σημειώσεως εἶναι ὅτι γιὰ τὴν κατάθεση τοῦ προστίμου στὸν θησαυρὸ ἀπαιτεῖται ἡ παρουσία τοῦ ἱερέως-δικαστοῦ. Γιὰ τὴν κατάθεση τῆς ἐπαρχῆς ἀρκεῖ ὁ νεωκόρος. Στὴν πρώτη περίπτωση (ἡ μεγαλύτερη ποινὴ δὲν ἦταν δυνατόν νὰ ὑπερβεῖ τίς πέντε δραχμές) ἴσως ἐκδιδόταν γραπτὴ δικαστικὴ ἀπόφαση, στὴ δεύτερη ἀρκοῦσε ἡ χορήγηση τῶν εἰσιτηρίων, ἀπὸ τὰ ὁποῖα ὁ νεωκόρος εἶχε παρακαταθήκη.

²⁵ κατεύχεσθαι· ὁ ἱερεὺς λαμβάνει μέρος μόνο στὴν ἀρχὴ τῆς θυσίας.

²⁷ θυσίει· οἱ θυσίαι τῶν ἰδιωτῶν γίνονταν ἀπὸ τοὺς ἰδίους, τῆς πόλεως ἀπὸ τὸν ἱερέα.

²⁸⁻²⁹ δημορίων (καὶ στ. 35)· ἑρετρικὸς ρωτακισμός, πρβ. ὅμως θησαυρόν (στ. 13, 23), θυσίει (στ. 27). Τὸ φαινόμενο μαρτυρεῖται τοὺς ἐπόμενους αἰῶνες στὸ ὄνομα τοῦ Λυραρίου **181, 182, 190, 643**.

³⁰ πάντων τὸ δέρμα ἱερ[ὸν εἶναι]· βλ. Petropoulou 60-61.

³⁰⁻³¹ θύειν δὲ ἐξεῖν ἅπαν ὃ τι ἂν βόληται ἕκαστος· ἡ ἐλευθεριότης στὴν ἐκλογὴ τοῦ σφαγίου ὀφείλεται σὲ γενικότερη πολιτικὴ τοῦ Ἱεροῦ, βλ. καὶ **278**. Στὸ ἀνάγλυφο Ὁ Ὠρωπὸς 123, 20, πίν. 41α εἰκονίζεται προσαγωγή σὲ θυσία κριοῦ καὶ κριοῦ. Ἐκεῖνος ὅμως πού ζητοῦσε τὴ μεσολάβηση τοῦ θεοῦ διὰ τῆς ὄνειρομαντείας, ἔπρεπε νὰ θυσιάσει κριό, ἐπάνω στὸ δέρμα τοῦ ὁποίου θὰ κοιμόταν (Πανσ. 1, 34, 5).

³² μὴ εἶναι ἐκφορὴν ἔξω τοῦ τεμένους· ἡ ἀπαγόρευση ἐξαγωγῆς τῶν κρεάτων τῆς θυσίας ὑποχρέωνε τοὺς προσκυνητὲς νὰ παραμένουν περισσότερο χρόνο στὸ Ἱερό. Πρβ. IG II² 1364 τῶν δὲ κρεῶν μὴ φέρεσθαι καὶ IG II² 1366 60, 62 οὐκ ἀποφορά.

τέμενος· ἡ λέξις ἀπαντᾶται ἀκόμη μιὰ φορὰ, στὸ SC **308** 20, 26, 37, 40, μὲ τὴ γενική της ἔννοια. Ἐδῶ δηλώνει τὸν εὐρύτερο χώρο τοῦ Ἱεροῦ, τὴν ἀριστερὴ καὶ τὴ δεξιὰ ὄχθη μὲ τὰ καταγῶγια καὶ τὰ καπηλεῖα, ὅπου οἱ προσκυνητὲς μπορούσαν, ξοδεύοντας βέβαια ἐπὶ πλέον, νὰ καταναλώσουν τὰ κρέατα τῆς θυσίας.

³⁹⁻⁴⁰ τὸ ὄνομα τοῦ ἐγκαθεύδοντος, ὅταν ἐμβάλλει τὸ ἀργύριον· εἶναι τὸ χρηματικὸ ποσὸν πού καταβάλλεται (στ. 21) ἀπὸ τὸμ μέλλοντα θεραπεύεσθαι.

⁴² πετεύροι· Ἑσυχ. λ. πέτευρον· σανὶς ἐφ’ ἧς αἱ ὄρνεις κοιμῶνται· καὶ πᾶν τὸ ἐμφερὲς τούτῳ. Ἡ ἀναγραφή τῶν ὀνομάτων τῶν ἐγκαθευδόντων ἀπέβλεπε στὴν τήρηση τῆς προτεραιότητος. Ἡ ἐκθεση σὲ κοινὴ θεὰ τῶν ὀνομάτων ἦταν περιορισμένη χρονικά, ὅσο κρατοῦσε ἡ ἀναγκαία διαδικασία. Πρβ. Prott - Ziehen, *Leges* 80 32 κέ.: ὁ γραμματεὺς | τοῦ θεοῦ ἀποδεξάσθω ἐ[ξ] αὐτῆς τὰς ἀπογραφὰς τῶν βουλομένων | χρηστηριασθῆναι καὶ πάντα<ς> ἀναγράψας τὰ ὀνόματα εἰς λεύκωμα, | παραχρῆμα προθέτω τὸ λεύκωμα πρὸ τοῦ ναοῦ καὶ εἰσαγέτω κατὰ | τὸ ἐξῆς ἐκάστης ἀναγραφῆς ἀνακαλούμενος, εἰ μὴ τισιν συγ|κεχώρηται πρῶτοις εἰσιέναι.

⁴³ ἐν δὲ τοῖ κοιμητήριοι· τὰ ἀνασκαφικὰ τεκμήρια γιὰ τὸ παλαιότερο ἐγκοιμητήριον εἶναι ἰσχνά. Βλ. W. Doerpfeld, *AM* 47 (1922) 27· Τὸ Ἀμφιάρειον 2· Ὁ Ὡρωπὸς 93-94.

⁴⁴⁻⁴⁵ χωρὶς μὲν τὸς ἄνδρας, χωρὶς δὲ τὰς γυναῖκας· ὁ χωρισμὸς τῶν ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν προϋποθέτει τὴν ὑπαρξὴ δύο χωριστῶν διαμερισμάτων γιὰ τὴν ἐγκοίμηση στὸ παλαιὸ ἐγκοιμητήριον. Στὴ σωζόμενη σήμερα μεγάλη στοὰ τοῦ Ἱεροῦ ἡ χωριστὴ ἐγκοίμηση γινόταν στὰ δύο ἀκραῖα διαμερίσματα (Ὁ Ὡρωπὸς 77-84, εἰκ. 4-5). Γιὰ τὴ διαδικασία τῆς ἐγκοίμησης βλ. Angeliki Petropoulou, *La Béotie antique* (1985) 169-177.

⁴⁵⁻⁴⁶ πρὸ ἡ[δ]ς τοῦ β[ω]μοῦ· ὁ προσδιορισμὸς τῆς θέσης τῆς ἐγκοίμησης προϋποθέτει ὅτι ὁ βωμὸς θὰ βρισκόταν ἀπέναντι ἀπὸ τὸ μέσον, περίπου, τοῦ ἐγκοιμητηρίου.

278 (Α 408). Στήλης ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο θραῦσμα, ὕψ. 0.27 πλ. 0.07 πάχ. 0.085. Ὑψ. γρ. 0.008 μεταστ. 0.009. «Ἡϋρέθη ὀπισθεν (βορρᾶθεν) τοῦ μνημείου *Κουρίωνα*» L 154.

4ος αἰ. π.Χ.

[- - -]ας με[- - - - -]
[- - -] τραπεζ[- - - -]
3 [- -] τὴν δεξ[ιὰν - - -]
[- - -] τρ]ίποδι τω[- -]
[- - -]α *υυυυ* ε[- - -]
6 [- - -]λλειν τ[- - - - -]
[- - ὄρ]νιθος ΟΡ[- - -]
[- - -]ος δύο ὀβ[ολ - -]
9 [- - -] βοὸς δε[- - - - -]
[- - -]ων χρεια [- - - -]
[- - -] μισθωμ[- - - - -]
12 [- - -] σχιζῶ[ν - - - - -]
[- - -]θ[- - - - - - -]

Λεῖψανο ἱεροῦ νόμου ποὺ ρύθμιζε τὰ τῶν προσφορῶν καὶ θυσιῶν πρὸς θεότητα, ὅπως προκύπτει ἀπὸ ὅλες σχεδὸν τίς λέξεις ποὺ σώζονται.

279. Ἀρράβδωτος μαρμάρινος κιονίσκος τοῦ ὁποίου τὸ ἐνεπίγραφο τμήμα εἶναι λειασμένο, ὕψ. 1.00 διαμ. 0.26. Ὑψ. γρ. 0.02-0.025. Τὸ 1957 βρισκόταν στὸν παλιὸ Ὡρωπὸ.

ΠΙΑΕ[- - - - - αὐτο]-
 κράτορος [- - - - -]
 3 ἱεράζειν [- - - τοῦ ἐνιαυ]-
 τοῦ [- - - - -]
 ΓΕΥΙ[- - - - -]
 6 ρίου Ι[- - - - -]
 καὶ ἄ[γειν εἰς τὴν θυσίαν]
 βοῦν [- - - - -]
 9 ΩΝ[- - - - -]
 ΠΙΟΝ[- - - - -]
 σχίον Ι[- - - - -]
 12 ΠΙΟΝ[- - - - -]
 εὐσεβ[- - - - -]
 ΚΗΣ[- - - - -]
 15 Ὀροπι[- - - - -]
 νους ὕ[- - - - -]
 ἀνέθηκε.

Ἡ ἐπιγραφή μου εἶναι γνωστὴ ἀπὸ ἀπόγραφο τοῦ Ἰ. Παπαδημητρίου, ὁ ὁποῖος τὴν εἶδε τὸ 1957 στὸν παλιὸ Ὠρωπό. Παρὰ τίς ἔρευνές μου δὲν μπόρεσα νὰ τὴν ἐντοπίσω. Τὸ Α στοὺς τρεῖς πρώτους στίχους ἔχει τεθλασμένη τὴν ὀριζόντια κεραία.

Δὲν εἶμαι βέβαιος γιὰ τὴν πληρότητα τῆς ἀνάγνωσης. Οἱ συμπληρώσεις εἶναι ὑποθετικές. Ὁ στ. 15 ἴσως συμπληρῶνεται Ὠρωπίους ἢ Ὠρωπίων.

280 (Α 238). Στήλη ἀπλὴ ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο, ὕψ. 0.51 πλ. 0.30 πάχ. 0.12. Ὑψ. γρ. 0.025 (πίν. 19).

Β. Λεονάρδος, *AE* 1885, 155, 12· (Dürnbach, *De Oropo* 111)· *IG* VII 421· (Michel, *Recueil* 762)· Β. Λεονάρδος, *AE* 1917, 39, 91, εἰκ. 1· Τὸ Ἀμφιάρειον 3, 7· Ὁ Ὠρωπὸς 96, πίν. 18α (πρβ. *Επιγραφικά* 24).

4ος αἰ. π.Χ.

Ἀμφιαράο
 Ἀμφιλόχο
 [Ἑρμῶ].

Τὸ μεγαλύτερο μέρος τῆς ἐπιφάνειας τῆς στήλης εἶναι πολὺ φθαρμένο. Ὁ Λεονάρδος στὴν πρώτη ἔκδοση τῆς ἐπιγραφῆς ἔδωσε τρίτο στίχο Ἑρμ[οῦ]· «καὶ τοῦ μὲν 3ου στίχου, ἅμα εὗρεθείσης τῆς πλακός, μόλις διέκρινα, πρὸς τῷ Ε, ἂν μὴ σφάλλωμαι, καὶ δύο νῦν δυσδιάκριτα γράμματα ρμ, κατωτέρω δὲ διὰ τὴν ἀποτριβὴν ἀδύνατον καὶ νὰ ὀρισθῇ ὅλως ἂν ὑπῆρχον γράμματα». Τὴν ἀνάγνωση τοῦ τρίτου ὀνόματος θεωρεῖ πιθανὴ 20 χρόνια ἀργότερα (*ΠΑΕ* 1904, 27), ἐπιμένει δὲ στὴν ὀρθότητά της καὶ στὴ νέα ἔκδοση τῆς ἐπιγραφῆς (πρβ. Ὁ Ὠρωπὸς 96 σημ. 5).

Στὰ σχόλια τοῦ Πausανίου τῶν H. Hitzig - H. Blümner, *Pausanias* I 1 (1896) 1, 34, 3 ἀναφέρεται ὅτι «Von der zu der dritten Abtheilung gehörigen Inschrift ist ein Fragment: Ἀμφιαράο [Ἀμφιλόχο] Ἑρμ[ῶ] Ἑστίας] wieder aufgefunden worden».

Ἡ ἐπιγραφή χρονολογεῖται στὸν 4ο αἰ. π.Χ. καὶ εἶναι σύγχρονη μὲ τὸν ἱερὸ νόμο 277. Ἦταν οἰκοδομημένη στὸν βωμὸ τοῦ Ἱεροῦ καὶ ὀριζε τὸ τρίτο μέρος του: παρέχεται δὲ ὁ βωμὸς μέρη· τὸ μὲν Ἡρακλέους καὶ Διὸς καὶ Ἀπόλλωνός ἐστι Παιῶνος, τὸ δὲ ἥρωσι καὶ ἡρώων ἀνεῖται γυναιξί, τρίτον δὲ Ἑστίας καὶ Ἑρμοῦ καὶ Ἀμφιαράου καὶ τῶν παίδων Ἀμφιλόχου (Πaus. 1, 34, 3· ὁ Dittenberger (IG VII 421) διορθώνει τὸ κείμενο τοῦ περιηγητῆ: παρέχεται δὲ ὁ βωμὸς μέρη <πέντε>).

Ἡ τελευταία φράση τοῦ χωρίου τοῦ Πausανίου ἐρμηνεύεται τὶς πιὸ πολλές φορὲς λανθασμένα. Ἡ σωστὴ ἐρμηνεία εἶναι αὐτὴ ποὺ δίνει ὁ Dürrbach 111: «in tertia Hestia, Hermes, Amphiarauus et filius eius Amphilochnus». Λανθασμένη εἶναι ἡ μετάφραση τοῦ Frazer, *Pausanias* I, 52, τοῦ Jones, *Pausanias* I, 185 (Loeb) καὶ τοῦ Παπαχατζῆ, *Ἀττικά* 449.

Ἐπειδὴ στὴ στήλη τὰ ὀνόματα τῶν τεσσάρων θεοτήτων δὲν εἶναι χαραγμένα μαζί, ὁ Λεονάρδος ὑπέθεσε (AE 1917, 40a) ὅτι κατὰ τὴν ἐποχὴ τοῦ Πausανίου ἐγινε μετασκευὴ τοῦ βωμοῦ (πρβ. Dittenberger στὰ σχόλια τῆς ἐπιγραφῆς).

Γιὰ τὴ λατρεία τοῦ Ἀμφιλόχου στὴν Ἀθήνα βλ. IG II² 7175.

281 (A 239). Στήλη ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο χωρὶς διακόσμηση, ὕψ. 0.465 πλ. 0.25 πάχ. 0.12. Ὑψ. γρ. 0.03. Ἡ ὄψη τῆς στήλης εἶναι δουλεμένη μὲ βελόνι, ἐκτὸς μιᾶς ταινίας ποὺ εἶναι λεία καὶ στὴν ὁποία εἶναι χαραγμένη ἡ ἐπιγραφή (πίν. 19).

B. Λεονάρδος, AE 1917, 39, 91, εἰκ. 2· Τὸ Ἀμφιάρειον 3· Ὁ Ὠρωπὸς 96, πίν. 18β.

4ος αἰ. π.Χ.

Ἰστίης.

Καὶ ἡ στήλη τούτη ἀνήκει στὴν τρίτη μοῖρα τοῦ βωμοῦ· σχετικὰ βλ. **280**. Γιὰ τὸν ἰωνικὸ-ἐρετρικὸ τύπο τοῦ ὀνόματος βλ. **277**.

282. Ἐπιγραφή χαραγμένη στὴν ὀπίσθια πλευρὰ τοῦ βάθρου **386**. Ὑψ. γρ. 0.05 (εἰκ. 34, πίν. 19).

IG VII 243· Marcadé, *Signatures* I, 94· Ὁ Ὠρωπὸς 146.

Ἀρτέμ[ι]δος.

Γιὰ τὴ λατρεία τῆς Ἀρτέμιδος στὸ Ἀμφιάρειο βλ. **357**. Ἡ γενικὴ τοῦ ὀνόματος ἐδῶ μαρτυρεῖ (πρβ. **280**, **281**) τὴ μετατροπὴ τοῦ βάθρου, στὸν 2ο αἰ. μ.Χ., σὲ βωμό.

283. Στήλη ὀρθογώνια ἀπὸ μάρμαρο, δουλεμένη μὲ βελόνι καὶ λειασμένη στὸν χῶρο ὅπου εἶναι χαραγμένη ἡ ἐπιγραφή, ὕψ. 0.81 πλ. 0.30 πάχ. 0.18. Ὑψ. γρ. 0.025-0.03. Βρέθηκε στὴ Σκάλα Ὠρωποῦ καὶ εἶναι γνωστὴ ἀπὸ ἀπόγραφο τοῦ Ν. Παπαδάκι.

Ἐπιγραφικά 24, 9· (*Teiresias* 13 (1983) AE 6, 19· SEG 31, 436).

4ος αἰ. π.Χ.

Ἦρης
τελής.

Ἡ στήλη εἶναι λίγο μικρότερη ἀπὸ τὶς στήλες τοῦ βωμοῦ τοῦ Ἀμφιαρείου καὶ μόνο στὸ μέγεθος τῶν γραμμάτων ὑπάρχει ταύτιση. Στὸν κατάλογο τοῦ Παυσανίου 1, 34, 3 δὲν ἀναφέρεται λατρεία Ἦρας τελείας στὸ Ἱερό, καὶ γι' αὐτὸ πρέπει νὰ ἀποκλειστεῖ ἡ προέλευση τῆς στήλης ἀπὸ αὐτό. Κατὰ τὸν Παπαδάκι, προέρχεται ἀπὸ τὸν κῆπο τοῦ Ἀμαλείου· πιθανῶς ἐκεῖ βρισκόταν τὸ ἱερὸ τῆς Ἦρας. Γιὰ τὴ λατρεία της βλ. *Ἐπιγραφικά* 24.

Ἀπὸ τὴν ἀπεικόνιση τοῦ Παπαδάκι καὶ τὸν γλωσσικὸ δυτικοῖωνικὸ τύπο τῆς ἐπιγραφῆς ἡ στήλη χρονολογεῖται στὸν 4ο αἰ. π.Χ., πιθανῶς δὲ εἶναι σύγχρονη μὲ τὸν ἱερὸ νόμο 277 καὶ μὲ τὶς στήλες τοῦ βωμοῦ 280 καὶ 281.

284 (A 341). Στήλη ἀπὸ ντόπιο πωρόλιθο ἐλλιπῆς ἀριστερά, ἀκατέργαστη ἐκτὸς λείας ταινίας στὸ ἄνω μέρος τῆς ὅπου εἶναι χαραγμένη ἡ ἐπιγραφή, ὕψ. 0.61 πλ. 0.585 πᾶχ. 0.28. Ὑψ. γρ. 0.023 (Ο)-0.038 μεταστ. 0.007. «Ἡύρεθη πλησίον τῆς καμίνου Η» L 70 (πίν. 19).

P. Girard, *BCH* 3 (1879) 437· (*PAE* 1882, 23 σημ. 1· *Syll*¹ 361)· IG VII 422· (Michel, *Recueil* 763· *Syll*² 572· Prott - Ziehen, *Leges* 66· *Syll*³ 988)· B. Λεονάρδος, *AE* 1925-26, 43· Ὁ Ὠρωπὸς 131· (Margherita Guarducci, *Epigrafia greca* II (1969) 439)· Ἐπιγραφικὴ Ὠρωποῦ 311.

[Ὁ]ρος· μὴ τοιχοδομῆν
ἐντὸς τῶν ὄρων ἰδιώ-
την.

1 Ὁρος Girard.

Ὁ χώρος τοῦ Ἱεροῦ ὀριζόταν ἀπὸ ὄρόσημα, ὅπως τὸ ἐδῶ (πρβ. IG II² 1180 17-21 ἐνοικοδομῆν δὲ μὴ ἐξῆναι μήτε δημάρχῳ μήτε ἄλλῳ μηδενὶ ἐντὸς τῶν | ὄρων). Οἱ ὄροι ἦσαν ἀπαραίτητοι, γιὰ τὸ Ἱερὸ βρισκόταν μακριὰ ἀπὸ οἰκισμό καὶ ἡ ἔκτασή του δὲν περικλειόταν μὲ περιβόλο (σφάλλεται ὁ Λεονάρδος, *PAE* 1924, 100 ποὺ χαρακτηρίζει τὸ ἀνάλημμα τοῦ Ἱεροῦ περιβόλο).

Γιὰ τὴ γλώσσα καὶ τὴ χρονολογία τοῦ ὄρου βλ. 277.

285 (A 285). Στήλη ἀπὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψ. 0.87 πλ. 0.36 πᾶχ. 0.14. Ὑψ. γρ. 0.04-0.07. «Πρὸ τοῦ ναοῦ ἠύρεθη στήλη φέρουσα ἐπιγραφὴν ὄρ[ος]» L.

B. Λεονάρδος, *PAE* 1927, 31.

Ὁρ(ος).

Στὸν λίθο εἶναι χαραγμένα τὰ γράμματα ΟΡ.

286 (Ω 24). Στήλη ὀρθογώνια ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο, ὕψ. 0.75 πλ. 0.275 πᾶχ. 0.33, πίσω σχεδὸν ἀκατέργαστη, στὰ πλάγια δουλεμένη ἀδρά. Ἐμπρὸς εἶναι ἐργασμένη μὲ βελόνι ἐκτὸς τοῦ ἄνω τμήματος ποὺ εἶναι λεῖο. Ὑψ. γρ. 0.032-0.041

μεταστ. 0.025. Βρέθηκε κτισμένη στον μαντρότοιχο του αγροκτήματος των φυλακῶν τῆς Σκάλας Ὠρωποῦ (πίν. 19).

Ἐπιγραφικά 42, 39, εἰκ. 30 (Teiresias 13 (1983) ΑΕ, 4, 4· SEG 31, 492).

4ος αἰ. π.Χ.

Ὁρόρ[ς]

ἡοδδ.

Τὸ πρῶτο γράμμα καὶ τῶν δύο στίχων εἶναι αἰσθητὰ μεγαλύτερο ἀπὸ τὰ ὑπόλοιπα.

Ὁ ὄρος τοῦτος καὶ ὁ 287 βρέθηκαν στὸ κτῆμα τῶν φυλακῶν, ποὺ ἀνῆκε ἄλλοτε στὸ Ἀμαλίειο. Στὸ ἴδιο κτῆμα βρισκόταν καὶ τὸ ἱερὸ τῆς Ἀλίας. Πιθανῶς δίπλα στὸν δρόμο ποὺ ὀρίζαν οἱ ὄροι, καὶ ὁ ὁποῖος εἶτε ὀδηγοῦσε στὸ ἱερὸ τῆς Νύμφης εἶτε δυτικά, ἦσαν ἰδρυμένα τὰ ἄθλα τῶν ἀγώνων ποὺ γίνονταν γιὰ νὰ τιμηθεῖ ἡ Ἀλία (βλ. 511 κέ.).

Οἱ δύο ὄροι χρονολογοῦνται ἀπὸ τὸ σχῆμα τῶν γραμμάτων στὸν 4ο αἰ. π.Χ.

287 (Ω 66). Στήλη ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο, ὕψ. 0.69 πλ. 0.30 πάχ. (μεγ.) 0.42. Ὑψ. γρ. 0.032-0.038 μεταστ. 0.022. Εἶναι ἐργασμένη πολὺ ἀδρά, ἐκτὸς τοῦ ἄνω τμήματός της ὅπου εἶναι χαραγμένη ἡ ἐπιγραφή, ἐκεῖ μάλιστα εἰσέχει. Βρέθηκε στὸ κτῆμα τῶν φυλακῶν, στὴ Σκάλα Ὠρωποῦ (πίν. 19).

4ος αἰ. π.Χ.

Ὁρόρος

ἡοδδ.

Βλ. 286.

288 (Α 313). Ἐπιγραφή σὲ στήλη, χαραγμένη ἀντίστροφα κάτω ἀπὸ τὸ ψήφισμα 19. Ὑψ. γρ. 0.03-0.05. Ἡ στήλη βρέθηκε κτισμένη σὲ τοῖχο τοῦ ὀπισθεν τοῦ μικροῦ ναοῦ δωματίου (L 234) (πίν. 19).

Ἱερέων.

Ὁ Λεονάρδος (δ.π.) ὑποθέτει ὅτι ἡ ἐπιγραφή (τοῦ 2ου αἰ. μ.Χ.) ἀναφέρεται στὸ δωμάτιο ὅπου αὐτὴ βρέθηκε (πρβ. Ηιάρéων, IG V 1, 689, τοῦ 4ου αἰ. π.Χ.).

289. Ἐπιγραφή χαραγμένη σὲ μάρμαρο ποὺ χρησίμευε ὡς θρανίον. Βρέθηκε στὴ Σκάλα Ὠρωποῦ, σήμερα εἶναι χαμένη.

W. Dittenberger, *Index Scholarum Universitatis Halensis, Hib. 1888/1889*, VI σημ. **· IG VII 424.

[- - - -]Η[- - -]

[- - -]μιογ[- -]

3 [- - -]ον ἡργά[σατο]

[- - -]οδώρου *vac.*

[- - -]δεω, Θεώρου

6 [- - -] Μυννίσκου

[- - ἀρχιτ]εκτονέοντο[ς]

5 θεωροῦ Ditt. || 7 [ἀρχιτ]εκτονέοντο[ς | τοῦ δεῖνος] Ditt.

Οἱ συμπληρώσεις εἶναι τοῦ Dittenberger, ὁ ὁποῖος συσχετίζει τὴν ἐπιγραφή τούτη γλωσσικὰ καὶ χρονικὰ μὲ τὸν ἱερὸ νόμο 277.

290 (A 242). Στήλη ἀπὸ πεντελικὸ μάρμαρο χωρὶς διακόσμηση, μὲ μικρὸ θραύσιμο κάτω δεξιὰ, ὕψ. 1.12 πλ. 0.275 πᾶχ. 0.12. Ὑψ. γρ. 0.009 μεταστ. 0.05. «Ἡύρεθῃ ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς ὁχθῆς νοτόθεν τοῦ βωμοῦ ὑπὸ ὑστέρω τοίχῳ ἀνατολόθεν ἐλύτρου ἐξ ἀρχαίων λίθων πεποιημένου, ἐξ οὗ καὶ νῦν ἐκρεῖ τὸ ὕδωρ τῆς πηγῆς» L (πίν. 20).

B. Λεονάρδος, *AE* 1923, 36, 123, εἰκ. 1· (G. Argoud, *Πρακτικὰ Ἡ' Συνεδρίου Β' 26-30*· D. Knoepfler, *Chiron* 16 (1986) 71-98· G. Argoud ἐν J. M. Fossey (ἐκδ.), *Boeotia antiqua* III (1993) 34-39).

Ἰ ε ρ ἄ Ἀ μ φ ι α ρ ἄ ο

ἐπὶ Ἀντικράτος ἱερέως,

3 Πάνδιος εἶπε· ὅπως ἂν ἐπισκευασθῇ ἡ κρήνη τῷ Ἀμφιαράῳ καὶ οἱ λοτρῶνες καθ' ἃ ἐμίσθωσε ἡ βολ-

6 ἡ· δεδόχθαι τῇ βολῇ· τὰς συγγραφὰς καθ' ἃ μεμίσθωται τὸ ἔργον ἀναγράψαι ἐν στήλῃ λιθίνῃ καὶ κα-

9 ταθεῖναι ἐν τῷ ἱερῷ τῷ Ἀμφιαράῳ καὶ τὸμ μισθωτὴν τὸ ἔργο καὶ τὸν ἐγγυητὴν καὶ ὅπόσο μεμίσθωτ-

12 αὶ τὸ ἔργον καὶ [το]ῦτο ὅπόσον ἔχη ἀργύριον, εἰς δὲ τὴν ἀναγραφὴν τῆς στήλης λαβὲν τὸν ἱερέα τὸ ἀργυ-

15 ρίο τὸ ἐξαιρεθέντος ἐκ τῷ θησαυρῷ ΔΔ δραχμὰς, τὸ δὲ ἄλλο ἀργύριον τὸ ἐξαιρεθὲν ἐκ τῷ θησαυρῷ

18 καὶ τὸ ἐκ τῶν καπηλείων, ἀφελόντας τῷ θεῷ εἰς ἀρεστήριον ΔΔ : δραχμὰς καὶ τῷ νεωκόρῳ τὸ πρ-

21 οσοφειλόμενον ἀποδόντας *vv* παραδόναι τὸ ἄλλο τοῖς τῶν ἱερῶν ἐπισκευασταῖς, τὸς δὲ τῶν

- 24 ἱερῶν <ι> ἐπισκευαστὰς παραδὼν τῷ
μισθωτεῖ τῷ ἔργῳ· ἐπαινέσαι δὲ ὕ
τὸν ἱερέα τῷ Ἀμφιαράῳ Ἀντικρά-
27 τη Δεκελέα δικαιοσύνης καὶ ἐπι-
μελείας ἔνεκα τῇ[ς] περὶ τὸ ἱερόν. ὕ

vacat

- Συνγραφαὶ περὶ τοῦ ἱεροῦ τοῦ Ἀμφιαράου·
30 τῆς κρήνης καὶ τὸς λουτρῶνας ἐξεργά-
σασθαι τὸς ἐν Ἀμφιαράῳ ἀφελόντα
τὸς λίθος τὸς ὑπερκρεμαμένος ὑπὲρ
33 ρ τῆς κρήνης καὶ τῶν λουτρῶνων
τὸς πρὸς τῷ ἀντιχώματι ὑγιεῖς, τι-
θέναι δὲ τὸς λίθος τὸς πρὸς τῷ ἀντι-
36 χώματι φορμηδὸν ὑπερέχοντας πόδα,
συντιθέντα τὸς ἀρμὸς ἀρμόττον-
τας καὶ ἀπεργαζόμενον ἐγ μετώπο
39 [εἰς] κατα[φ]οράν, τὸς δὲ ἀρμὸς ἐγ λω-
[σ]τύος καὶ μὴ παραχωννύναι πρὶν ἄ-
ν ἐπιδείξει τὸς ἀρμὸς ἀρμόττοντας,
42 τότε δὲ ἐπιχωννύναι [κ]αὶ ὁμαλίσαι
ἴσον τῷ ἐδάφει· στήσαι δὲ καὶ παρα-
στάδια δύο ἴσα τοῖς ὑπάρχουσιν ἀπο-
45 ξέσαντα καὶ ἐπὶ κρᾶνα ἐπιθεῖναι
ὅμοια τοῖς ὑπάρχουσιν καὶ ἐπισστυλ-
ια ἐπιθεῖναι ἐπιξέσαντα· καὶ κατε-
48 ρεῖψαι τὴν κρήνην πλαξὶ πάχος ποδιαί-
αις ἀποξέσαντα, πλάτος δίποσι, ἐπιβά-
λλοσαν ἐπὶ τὸ ἐπιστύλιον τὸ ἥμισ-
51 υ καὶ ἐπὶ τοὺς τοῦ ἀντιχώματος πόδα κα-
τερῆψαι καὶ τὸ ἐν τῷ πρόσθε τῆς κρή-
νης καὶ τῶν λουτρῶνων πλαξὶν ὑπερ-
54 εχούσαις τοῦ τοίχου τρεῖς δακτύλους
τεμόμενον αὐτὸν ἑαυτῷ ὅσων ἂν προ-
σδέηται πρὸς τοῖς ὑπάρχουσι λίθοις καὶ τὰς
57 πλάκας καὶ τὰ παραστάδια· τὸν δὲ τοῖχ-
ον τὸν ἐν τῷ πρόσθε τῆς κρήνης καὶ τ-
ῶν λουτρῶνων ἀποκυλίσαντα τὸς λίθ-
60 ος τὸς πεπτωκότας ἀνακαθηράμενον

- στορέσαι τὰ ἐκκεκλ^υυσμένα, τιθέναι δ-
 ἐ τοὺς λίθους ἔδραν π^υοιοῦντα τοὺς διπ[λ]ῶς
 63 συντιθέντα τὸς ἀρμὸς ἀρμόττοντας ἔνδ-
 οθεν καὶ ἔξωθεν καὶ τὰ μὲν ἔξωθεν τοῦ
 τοίχου ἀποξέσαντα καὶ περιξέσαι βάθος
 66 ἥμισυ δακτύλου, πλάτος ὡς δύο δακτύ-
 λω, τὰ δὲ ἐντὸς ἀποξέσαντα τιθέναι, το-
 [ύ]ς δὲ ἀρμούς ἐγγ λωστύος, ἐγκολλᾶν
 69 δὲ τῶν λίθων τὰ κροιά, τιθέναι δὲ κα-
 ἰ τοὺς ἀναβα[σ]μοὺς ἀμφοτέρωθεν κατ-
 ἅ ταῦτα τοῖς ὑπάρχουσιν· ταῦτα ἐξεργάσ-
 72 ασθαι ἐξήκοντα ἡμερῶν ἀφ' ἧς ἂν λάβη-
 [ι] τὸ ἀργύριον, τοῦ ἀργυρίου οὗ ἂν ἔχη· τὸ ἔρ-
 γον ἐξεργάσεται ὃ μισθωτὴς Φανόσ-
 75 τρατος Χολαργεύς· ἐγγυητὴς ὃ Φρυνηχ-
 [ι]δης Ἀχαρνεύς : ἐμισθώθη Γ^υΗΗΗΗ
 τούτου ἔχουσι : Η^υΗΗΔΔΓ *vacat*

Οἱ συμπληρώσεις εἶναι τοῦ Λεονάρδου. Ὅρισμένα ἀπὸ τὰ κενὰ στὸ κείμενο ὀφείλονται στὴν προσπάθεια τοῦ χαρακτήρα νὰ ἀποφύγει βλάβη τῆς ἐπιφάνειας τῆς στήλης (στ. 26, 47, 60, 61, 62).

8 ἐν· τὸ γράμμα Ε εἶχε χαραχτεῖ ὡς Τ πού μεταβλήθηκε σὲ Ε χωρὶς νὰ σβηστεῖ τὸ ἀριστερὸ τμήμα τῆς ὀριζόντιας κεραίας τοῦ Τ || 13 εἰς· ὁ χαρακτήρας παρέλειψε τὸ Σ καὶ ἀναγκάστηκε νὰ τὸ σφηνώσει μεταξὺ τοῦ Ι καὶ τοῦ Δ || 24 τὸ Ι στὸ τέλος τοῦ στίχου εἶναι μικρότερο τῶν λοιπῶν γραμμάτων || 56 ὑπάρχουσι· τὸ Ρ τῆς λέξης σφηνώθηκε ἐκ τῶν ὑστέ-
 ρων || 67 ΤΙΘΕΝΔΙ εἶχε χαράξει πρῶτα ὁ χαρακτήρας || 74 «μετὰ τὸ ἐξεργάσασθαι κενὸν ἑνὸς γράμματος πρὸς δήλωσιν
 τελείας στιγμῆς» L 36.

Γραμματικὴ ἀνάλυση τοῦ κειμένου γίνεται ἀπὸ τὸν Λεονάρδο, ἡ ὁποία συμπληρώνεται ἀπὸ τὸν Knoepfler. Παρατηρητέοι οἱ τύποι στ. 12 ἔχη ἀντὶ ἔχει καὶ στ. 43 ἐδάφει ἀντὶ ἐδάφει. Ὁ Knoepfler διαπιστώνει πλήρη ἀρχαϊσμό στὸ ψήφισμα, σὲ ἀντίθεση πρὸς τὸ κείμενο τῶν συγγραφῶν πού ἔχει νεωτερισμούς. Τοῦτο ἐξηγεῖται ἀπὸ τὸ ὅτι οἱ συντάκτες τῶν δύο κειμένων ἦσαν διαφορετικὰ πρόσωπα. Ὁ τύπος στ. 24 τοῦ ἀορίστου παραδῶν ὀφείλεται σὲ διαλεκτισμὸ τοῦ Ὠρωπίου χαρακτή, ἐνῶ ὁ τύπος στ. 8-9 καταθῆναι (= στῆσαι) ἐξαφανίζεται ἐντελῶς μετὰ τὸ 342 π.Χ.

Γενικὴ ἀποψη τῶν ἐπιγραφικῶν καὶ τῶν ἱστορικῶν ἦταν ὅτι ἡ ἐπιγραφή χρονολογεῖται στὸ διάστημα 338-322 π.Χ. Ὁ Knoepfler μὲ ἰσχυρὰ ἐπιχειρήματα ὑποστηρίζει ὅτι χρονολογεῖται στὴν ἀθηναϊκὴ κατοχὴ τῆς Ὠρωπίας, στὸ διάστημα 371-366 π.Χ., καὶ εἰδικότερα στὸ ἔτος 369/8. Τοῦτο στηρίζει στὸ ὅτι ἀπουσιάζει τὸ πατρώνυμο καὶ τὸ δημοτικὸ τοῦ Πανδίου, συνήθεια πού παύει νὰ ὑπάρχει μετὰ τὸ 354/3· ὅτι ὁ τύπος δεδόχθαι τῇ βο(υ)λῇ ἐμφανίζεται γιὰ πρώτη φορὰ τὸ 369/8 (IG II² 103)· ὅτι ὁ Πάνδιος εἶναι πιθανῶς ὁ ὁμώνυμος τῶν ἐπιγραφῶν IG II² 103 καὶ 105+523, ὁ ὁποῖος ἴσως ταυτίζεται μὲ τὸν Πάνδιο Ἀχαρνέα (IG II² 5830) ἢ μὲ τὸν Πάνδιο Τειθράσιο (SEG 24, 151) τῶν μέσων τοῦ 4ου αἰ. π.Χ., ἐνῶ λιγότερο πιθανὸς εἶναι ὁ [Πάν]διος Σωκλέους ἐξ Οἴου (IG II² 130-133). Πρὸς τὸν Πάνδιο τῶν ἐπιγραφῶν IG II² 103 καὶ 105 πρέπει νὰ γίνῃ προσέγγιση, κατὰ τὸν Knoepfler, τοῦ ὁμωνύμου γλύπτη, γνωστοῦ ἀπὸ τὸν Θεόφρα-

στο (περί *Φυτῶν Ἱστορίας* IX, 13, 4), πού ἐργάστηκε στήν Τεγέα ὑπὸ τὸν Σκόπα καὶ τοῦ ὁποίου ἔργο μὲ τὴν ὑπογραφή του ἔφερε τὸ βάθρο IG II² 4024, τοῦ πρώτου μισοῦ τοῦ 4ου αἰ. π.Χ. Ὁ R. Develin (*Athenian Officials 684-321 B.C.* (1989) 253 IV) δέχεται τὴ χρονολόγησι τοῦ Κνοερπφλερ καὶ κλίνει πρὸς τὸν Πάνδιο Σωκλέους ἐξ Οἴου ὡς εἰσηγητὴ τοῦ ἐδῶ ψηφίσματος καὶ τοῦ IG II² 103.

Στὴ στήλῃ εἶναι χαραγμένο ψήφισμα τῆς ἀθηναϊκῆς βουλῆς (στ. 1-28) καὶ συγγραφεὺς γιὰ τὴν ἐπισκευὴ τῆς κρήνης καὶ τῶν λουτρῶνων τοῦ Ἱεροῦ (στ. 29-77).

Ἀπὸ τὸ κείμενο προκύπτει ὅτι ἡ κρήνη βρισκόταν δίπλα στοὺς λουτρώνες· τὰ κτίσματα εἶχαν κατασκευαστεῖ ἀπὸ παλιὰ καὶ τώρα ἐπισκευάζονταν. Πιθανότατα καταλάμβαναν τὴ θέση τῶν λουτρῶν καὶ τῆς δεξαμενῆς μὲ τὶς λεκάνες, τῶν ὁποίων μᾶς σώζονται λείψανα νότια τοῦ βωμοῦ (Ὁ Ὡρωπὸς 108-110, εἰκ. 19), ἀνατολικά τῆς πηγῆς· κατὰ τὸν Κνοερπφλερ (97-98), τὰ εἶχαν πιθανῶς κατασκευάσει οἱ Ἀθηναῖοι κατὰ τὴν προηγούμενη κατοχὴ τῆς Ὡρωπίας. Ἡ ἐπιγραφὴ πρέπει νὰ συσχετιστεῖ μὲ τὶς 292 καὶ 295.

¹ ἱερά· ἡ στήλῃ (πρβ. IG II² 1325 ἱερά Διονύσου· *ΙνΟ* 64 Διὸς ἱερά).

15-16 ἐκ τῶ θησαυρῷ· γιὰ τὸν θησαυρὸ τοῦ Ἱεροῦ βλ. 277.

¹⁸ ἐκ τῶν καπηλείων· τὰ καπηλεῖα ἦσαν τὰ καταστήματα τῆς δεξιᾶς ὁχθῆς τοῦ Ἱεροῦ (Ὁ Ὡρωπὸς 113). Καπηλεῖα στὸ Ἡραῖον τῆς Σάμου βλ. Chr. Habicht, *AM* 87 (1972) 191-228· (*Bull. Épig.* 1976, 512 (σ. 513)· SEG 27, 544).

²⁰ Πὰ τὸν νεωκόρο βλ. 277.

²³ Οἱ ἐπισκευαστὲς τῶν ἱερῶν ἦσαν Ἀθηναῖοι ὑπάλληλοι· Ἀριστ., *Ἀθην. Πολ.* 50, 1: κληροῦνται δὲ καὶ ἱερῶν ἐπισκευασταὶ δέκα ἄνδρες.

²⁶ Ἀντικράτης Δεκελεύς· Ἀθηναῖοι διορίζονταν ἱερεῖς τοῦ Ἀμφιαράου ὅταν ὁ Ὡρωπὸς ἦταν προσαρτημένος στήν Ἀττική. Ἄλλη περίπτωση βλ. 465 (Ὁ Ὡρωπὸς 130).

^{39, 68} ἐγ λωστήος· κατὰ τὸν G. Argoud (*Πρακτικά Ἡ' Συνεδρίου Β'* 30) σημαίνει ὅτι οἱ ἐκάστοτε ὑπερκείμενοι ἄρμοι τῶν λίθων δὲν συμπίπτουν μὲ τοὺς ἀμέσως ὑποκειμένους· ἀντίθ. ἀρτιλιθία (292 27).

291 (A 365). Στήλης ἀπὸ γαλάζιο μάρμαρο τὸ κάτω δεξιὸ μέρος, ὕψ. 0.35 πλ. 0.07-0.17 πᾶχ. 0.06. Ὑψ. γρ. 0.004 μεταστ. 0.002· στοιχηδόν.

329/8 π.Χ.

[- - - - -]ο
 [- - - - -]λα
 3 [- - - - -]ιαχο
 [- - - - -]ους π-
 [- - - - -] ἀρχιτ-
 6 [εκτ - - - - -]μενδυ
 [- - - - -]ους τοί-
 [χους - - - - -]ων τὸν δ-
 9 [- - - - - πλ]ᾶτος δὲ γ-
 [- - - - - πέν]τε δακτύ-
 [λ - - - - -]νεύει ὁ ἀρ-

- 12 [χιτέκτων - - κ]ατὰ τὰς συν-
[γραφὰς - - ἐπ]ὶ Κηφισοφῶ-
[ντος ἄρχοντος - -] ἅπαντα.

Συγγραφή υποχρεώσεων γιὰ κατασκευή στοῦ Ἱεροῦ. Στὴ χρονιά τοῦ ἄρχοντος τῶν Ἀθηνῶν Κηφισοφώντος (329/8 π.Χ.) ψηφίστηκε καὶ τὸ ψήφισμα 298.

292 (A 291). Στήλη ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο μὲ ἀπλὸ ἀέτωμα, θραυσμένη σὲ δύο καὶ συγκολλημένη, ὕψ. 0.83 πλ. 0.28 πᾶχ. 0.06. Ὑψ. γρ. 0.003-0.005 μεταστ. 0.004. «Εὐρέθη πρηνὴς μετὰ τινων ἄλλων παρὰ τὸ δεξιὸν τοῦ περιβωμίου Γ ἐπισκέπουσα ὀχετὸν κατιόντα αὐτόθεν (ἀπὸ τοῦ ὑδραγωγείου Δ) πρὸς τὸ ρεῦμα» L (πίν. 20).

B. Λεονάρδος, *AE* 1891, 73, 34· (*IG VII* 4255· *Syll*² 542· F. Bleckmann, *Griechische Inschriften zur griechischen Staatenkunde* (1913) 43, 32· Michel, *Recueil* 586· *Syll*³ 973). Πλήρης ἀνάλυση: H. Lattermann, *AM* 35 (1910) 81-102· Ὁ Ὡρωπὸς 179, 40, πίν. 60β (μετάφραση 181 κέ.). (SEG 25, 483· G. Argoud, *Actes du IIIe Congrès International sur la Béotie Antique* (1985) 13-16· ὁ ἴδιος ἐν J. M. Fossey (ἐκδ.), *Boeotia antiqua III* (1993) 41-44).

335-322 π.Χ.

	Θ	ε	ο	ί.
	Ἐν Ἀμφιαράου ἐκ τοῦ λοτρῶνος τοῦ <αν> ἀνδρείο-			
3	υ, ὅπως ἂν τὸ ὕδωρ μὴ κωλύηται ρεῖν ὑπὸ τῆς χ- αράδρας, ὅ[τ]αν ρεῖ, ἀλλ' εἴ χρήσιμος ὁ λουτρῶν, ὅ- ταν χειμάζει ὁ θεός, ὀχετὸμ ποῆσαι λίθινον κ-			
6	ρυπτόν, τὸ μὲν μῆκος ἀρξάμενον ἀπὸ τοῦ στρ- ώματος τοῦ τῆς γεφύρας μέχρι τῆς καταβάσ- ε[ι]ω[ς] τῆς παρὰ τὸν γυναικεῖον λουτρῶνα, τά-			
9	φρον ὀρύξαντα μῆκος μὲν τὸ γεγαρμένον, πλ- άτος δὲ ἀπὸ τοῦ ἀναλήμματος τοῦ τῆς χαρά- δρας τεττάρων ποδῶν, βάθος δὲ τρίπου, θήσει λ-			
12	ίθους τοὺς μὲν ἐν τῷ ἐδάφει φορμηδὸν συντιθ- εῖς πρὸς ἀλλήλους ἀρμόττοντας καὶ εἰς ἔδραν ἀσκάστους κατακρούων τὸν λίθον ἕκαστον			
15	μολύβδωι ἢ λίθωι, ἐπικόψας δὲ κατὰ κεφαλὴν καὶ σ- υνομαλίσας πρὸς τὴν καταφορὰν ὅπως <ς> ἂν εἴ εὔρον ἐπιθήσει ἐπὶ τούτων ἐξεργασμένους			
18	τῶν λίθων τὰς ἔδρας ὀρθὰς καὶ ἀστραφεῖς καὶ [τ]- οὺς ἀρμούς ὅλους, τὰ δὲ μέτωπα ἀναπελεκήσ- ει εὐτενῇ, θήσει δὲ τοὺς λίθους ὀρθοὺς ἐπὶ τὰ τ-			
21	ριμημιπόδια διαλείπων διάρρουν πλάτος ποδός, θήσει δὲ εἰς ἔδραν ἀσκάστους [καὶ] πρὸς ἀλλήλ-			

- ους ἀρμόττοντας, συμβ[άλλων] τοὺς ἀρμούς
 24 ὅλους, ἐπικόψας δὲ (κ)ατὰ κεφαλὴν εὐτενῇ συ-
 νστῶρσει λίθοις συντιθεῖς πρὸς ἀλλήλους ἀ-
 ρμόττοντας καὶ εἰς ἔδραν ἀσκάστους τιθεῖς
 27 [ἀρτ]ιλιθίαν μηδαμοῦ ποιῶν, παρασάξει δὲ τοῦ-
 ς λίους ἅπαντας γεῖ τεῖ ἐκ τῆς τάφρου, λίοις
 δὲ χρήσεται τοῖς ἐκ τοῦ θεάτρου τοῦ κατὰ τ-
 30 ὀ[μ] βωμόν, προσαγόμενος αὐτὸς αὐτῷ πρὸ-
 ς τὸ ἔργον, ἔαν δὲ μὴ ἱκανοὶ ᾖσιν, παρέξουσιν
 ὅσων ἂν προσδεῖ οἱ ἐπιμεληταὶ πρὸς τῷ ἔργω-
 33 ι· ἀναιρήσεται δὲ τὸ ἔργον κατὰ τετραποδίαν κα-
 ῖ ἀποδώσει τέλος ἔχον εἴκοσι ἡμερῶν ἀφ' ἧς ἂν
 λάβει τὸ ἀργύριον· ἐμισθώσατο τὴν τετραπο-
 36 δίαν ΓΓ· μισθωτῆς Φρῦνος Ἀλωπεκῆσι οἰκῶν· ἐγγ-
 υητῆς Τελεσίας Τελλίου Εὐωνυμεύς.

2 ΛΟΤΡΩΝΟΣ· λουτρῶνος Ditt. Στοιχ. 4 καὶ 8 γράφεται λουτρών, λουτρῶνα || 4 [ρ:]εῖ L, [ϝ]εῖ Ditt., ρεῖ Latt. (τὴν ἀνάγνωση ρεῖ ἐπιβεβαιώνει ὁ Λεονάρδος, *AE* 1923, 43) || 7-8 καταβάσ[ειω[ς] Ditt. || 9 ΓΕΓΑΡΜΜΕΝΟΝ· γε-
 γ[ρα]μμένον Ditt., Hiller (*Syll*³) || 17 εὔρουν Ditt.· ἐξειργασμένους Ditt. || 22 κ[αί] Ditt. || 23 συμπλήρωση τοῦ Λεονάρ-
 δου || 24 [κ]ατὰ Ditt. «Ferner hat sich als sicher herausgestellt das Z. 24 TATA für KATA geschrieben steht» Latt. || 24-25
 συ|νστ[ρῶ]σει Ditt. || 27 ἀρτιλιθίαν Ditt. || 28 λί(θ)ους, λί(θ)οις Ditt. Τὸ Θ παραλείπεται ἀπὸ τὸν χαρακτῆρ || 29-30
 τ[ὸ]μ[υ:] L || 36 δίαν . . L, Ditt., δίαν ΓΓ Latt. Τὴ γραφὴ αὐτὴ δέχεται ὁ Hiller (*Syll*³ σημ. 21) || 37 μετὰ τὸ δημοτικὸ ὁ στί-
 χος εἶναι σβησμένος, ὅπως ἐπίσης δύο στίχοι ἀκόμη ποὺ φαίνεται πὼς εἶχαν χαραχτεῖ στὴ στήλη.

Ἡ ἀττική τούτη ἐπιγραφή τῆς περιόδου τῆς ἀθηναϊκῆς κατοχῆς 335-322 π.Χ., ὅπως προκύπτει ἀπὸ τὸ σχῆμα τῶν
 γραμμάτων καὶ τὰ ἀττικά δημοτικά (στ. 36-37), προβλέπει τὴν κατασκευὴ ὑπονόμου γιὰ τὴν ἐξυπηρέτηση τῶν ἀναγκῶν
 τῶν λουτρῶν τῶν ἀνδρῶν ποὺ ὑπῆρχαν στὸ Ἱερό. Ὁ ὑπόνομος αὐτὸς θὰ ἄρχιζε ἀπὸ τὰ ἀνδρικὰ λουτρά καὶ θὰ τελείωνε
 στὴν κατωφερικὴ ὁδὸ (κατάβαση) ποὺ βρισκόταν κοντὰ στὰ λουτρά τῶν γυναικῶν. Μὲ αὐτὸν ἦταν δυνατὴ ἡ λειτουργία
 τῶν ἀνδρικῶν λουτρῶν καὶ κατὰ τὸν χειμῶνα, ὅταν ἐξ αἰτίας τῶν μεγάλων βροχῶν πλημμύριζε ὁ χεῖμαρρος καὶ τὰ
 πολλὰ νερά, τὰ χόματα καὶ τὰ κλαδιά, ἐμπόδιζαν τὴ λειτουργία τῆς ἀποχέτευσης τῶν λουτρικῶν ἐγκαταστάσεων.

Ἡ γέφυρα ἀπὸ τὸ θεμέλιο τῆς ὁποίας ἄρχιζε ὁ ὁχετὸς δὲν σώζεται, οὔτε εἶναι γνωστὴ ἡ θέση της. Ὁ Lattermann
 (εἰκ. 2) τὴν τοποθετεῖ ἀνάμεσα στὴν κλεψύδρα καὶ τὴν πηγὴ. Ἀναφέρεται στὴν ἐπιγραφή 293.

Στὸ Ἱερό, καὶ μάλιστα στὴν ἀριστερὴ ὄχθη, διατηροῦνται λείψανα δύο λουτρικῶν ἐγκαταστάσεων. Τῆς πρώτης βρί-
 σκονται ἀκριβῶς ἀνατολικά τῆς πηγῆς (Ὁ Ὡρωπὸς 77, 109-110, εἰκ. 19), ἐνῶ τῆς δεύτερης ἀνατολικά τῆς στοᾶς (αὐτόθι
 72-77, εἰκ. 3). Τὸ ἀνάλημμα ποὺ προστάτευε τὸ Ἱερό ἀπὸ τὸ ποτάμι δὲν σώζεται. Μνημονεύεται στὴν ἐπιγραφή 293.

Τοῦ θεάτρου τοῦ κατὰ τὸν βωμόν τὰ λείψανα εἶναι οἱ τρεῖς ἡμικυκλικὲς βαθμίδες ποὺ βρίσκονται ἐμπρὸς ἀπὸ τὸν
 βωμό (Ὁ Ὡρωπὸς 98-99, εἰκ. 19· πρβ. Ξενοφ., *Ἑλληνικῶν* 7, 4, 31 τὸ μεταξὺ τοῦ βουλευτηρίου καὶ τοῦ τῆς Ἑστίας
 ἱεροῦ καὶ τοῦ πρὸς ταῦτα προσήκοντος θεάτρου καὶ Ἱ. Δ. Κοντῆ, *Τὸ ἱερόν τῆς Ὀλυμπίας κατὰ τὸν Δ' π.Χ. αἰῶνα*
 (1958) 9). Τοῦ θεάτρου τούτου οἱ βαθμίδες χρησιμοποιήθηκαν γιὰ νὰ κατασκευαστεῖ ὁ ὁχετὸς ποὺ περιγράφει ἡ ἐπι-

γραφή. Ένας όχετός σκεπασμένος με τέτοιες βαθμίδες βρίσκεται δίπλα στη ΒΔ πλευρά του ναού. Περνά κάτω από το βάθρο του αγάλματος του Σύλλα και συνεχίζει ανάμεσα στο θέατρο του βωμού και τον βωμό, δεν είναι δυνατόν όμως να όριστεί ότι πρόκειται γι' αυτόν που προβλέπει η επιγραφή, αν δεν βρεθούν τα ανδρικά λουτρά που από όρισμένους πιστεύεται ότι βρίσκονταν δυτικά του ναού (R. Ginouvès, *Balaneutikè* (1962) 345-348· πρβ. Ὁ Ίσρωπός 77), άποψη που ένισχύεται από την πορεία του όχετού.

Για τους κρυπτούς όχετούς βλ. Lattermann 96 και R. Martin, *RevPhil* 1957, 66-81.

Ὁ έγγυητής PA 13517. Ὁ Τελλίας Εὐωνυμεύς, πατέρας του Τελεσίου, είναι αυτός που άνέθεσε στον Έρμη έρμαϊκή στήλη σύμφωνα με το έπίγραμμα της Ἀνθολογίας VI, 346, που αποδίδεται στον Ἀνακρέοντα (A. Wilhelm, *Beiträge zur griechischen Inschriftenkunde* (1909) 216· U. v. Wilamowitz-Moellendorff, *Sappho und Simonides* (1913) 107· *Syll*³ 973 σημ. 22). Σε έπιτύμβια έπιγραφή των μέσων του 4ου αϊ. π.Χ. (SEG 14, 154) αναγράφεται [- - -]λλίο : Εὐωνυ[μεύς].

293 (A 382). Στήλη από λευκό μάρμαρο της οποίας λείπει το άνω δεξιό μέρος και το κάτω σε όλόκληρο το πλάτος, θραυσμένη σε τρία και συγκολλημένη, ύψ. 0.60 πλ. 0.32 πάχ. 0.07. Ύψ. γρ. 0.004 μεταστ. 0.006. «Τά άποτμήματα ηύρέθησαν έπί της δεξιᾶς του χειμάρρου ὀχθης» L (πίν. 21).

B. Λεονάρδος, *AE* 1923, 43, 124, εϊκ. 2· (G. Argoud, *Boiotika* 245-252· SEG 39, 442· G. Argoud έν J. M. Fossey (έκδ.), *Boeotia antiqua* III (1993) 44-46).

335-322 π.Χ.

Θεοί.

- Έν Ἀμφιεράου τόν ἔγρουν τόν εκ [- - - - - τῆς χαρά]-
 3 δρας τὸ ἔδαφος συστρώσει λί[θοις - - - - -]
 νον ἀπὸ τοῦ ὑπάρχοντος μέ[χρι τ - - - - -]
 καινῶι [λ]ουτρῶνι καὶ τ[ὸ] χωρί[ον - - - - - συστρώσει μετὰ τὸ τὴν πρώτην δόσιν λα]-
 6 βεῖν λίθοις ἀμα[ξ]ιαίοις ἀν[ακ]αθ[ηράμενος - - - - -]
 μὲν ἀπὸ τοῦ ὑπάρχοντος μέχρι [τ - - - - - μῆκος μὲν τὸ γεγραμμέ]-
 νο[ν], πλάτος δὲ πεντέποδας, βά[θος δὲ - - - - - τὸ]
 9 κάλυμμα τοῦ ὀχετοῦ [.]ω[- - - - - συστρώσει]
 δ[ε] τὸ ἔδαφος εἰς μῆκος μὲν αὐτ[- - - - -]
 ὀ[ρθ]ὸν πρὸς τὸν διαβήτην, θήσει [δὲ τοὺς λίθους - - - - - κατὰ στοῖ]-
 12 χον ἀρμόττοντας πρὸς τὸ ἀνάλη[μμα - - - - - τοὺς λίθους τιθεῖς πρὸς]
 ἀλ[λή]λους ἀρ[μ]όττοντας, τοὺς [δὲ ἀρμούς - - - - - συντιθεῖς συμβάλλοντας ὅλους]
 [καὶ ἴ]σους, ἐπικόψ[ας] δὲ κατὰ κε[φαλὴν - - - - -]
 15 [. . .] ἀπ[ὸ τ]οῦ ὀχετοῦ [δ]ι[αλείτ]οντ[ας ἀπ' ἀλλήλων - - - - - τῆς χα]-
 ράδ[ρ]ας [τ]ριημιπόδια, τι[θεῖ]ς [ὄλ]ου[ς - - - - -]
 τον [μῆκ]ος μὲν τ[ε]τ[ρά]ποδας πλάτο[ς δὲ - - - - - π]-
 18 ἄχος δὲ εκ τοῦ ἐπὶ θᾶτερα κατὰ πάχ[ος - - - - -]
 [. . . μῆ]κος καὶ πλάτος καὶ πάχο[ς - - - - -]
 [- - - - -]νη [λ]ίθον σκλ[ηρόν - - - - -]

- 21 [- - - - -]Σ . . . ? . . . ΤΟΙΣ[- - - - -]
 [- - - - -]ΤΟΥΣ[- - - - -]
 [- - - - -]ΠΟΙ[- - - - -]
- 24 [λ]ίθο[υς] ἀρξάμενο[ς - - - - - κ]άλυμμα το[ῦ] ὁ-
 [χετ]ο[ῦ] ἐπιβιβάζων [ἐπ]ι [τ]ὸν τοῦ ἀναλ[ήμματος] . . .⁵ . . . λίθον πόδα προσαρμότ-
 [τ]ων πρὸς τὸ ἀνάλημμα τιθε[ί]ς φο[ρμ]ηδὸν καὶ προσαρμόσει πρὸς τὸ κάλυμμα
- 27 τὸ τ[ο]ῦ στρώμα[τος τ]ιθε[ί]ς [ι]σον τοῦ[τ]ω κ]ατὰ κεφαλὴν τὸ ἔδαφος τὸ τῆς χαρά-
 [δ]ρας [τ]ῶι ὑπά[ρ]χον[τι - - - - -] θήσει δὲ τοὺς λίθους ἅπαντας μακρό-
 τата [καί] ἐπι[θήσει] ἐπιμελούμε[ν]ος ὁ[π]ω[ς] ἂν μηδαμοῦ ἀρτιλιθία συμβ[αί]-
- 30 ν[ε]ι, θήσει δὲ γό[μφ]ους σιδη[ροῦς] - - -]τος λίθους ἐπιβιβάζων ἐπὶ τοῦ στρώ-
 ματος ἀρξάμενος [ἀπὸ τῆς] γ[εφύρ]ας μέχρι τοῦ δ[ιαλεί]μματος τιθε[ί]ς [κατ]α[σ]-
 [τ]ρω[τῆ]ρας στ[ρω]- - -] ἐπὶ τῶν ὀ[ντ]ων παρὰ τὴν γέφυραν ἐμπεριλαμ-
- 33 [β]άνων [- - - - -] κατὰ κε[φαλ]ήν ὀρθὰ καὶ εὐτενῇ ἐπιθ[ή]-
 [σ]ει τὸν [δε]ύ[τερον] στοῖχον - - -] ἀ[ντ]ι τοῦ ὄντος [ἀντ]ιθήσει λίθ[ο]-
 υς [ή]μ[ιπ]ο[δ]ίου [- - - - -] ἐπὶ τὸν δεύτερο[ν] ἐπιθήσει τὸν τρίτον στοῖ-
- 36 χον μὴ σκαστὸν ἀλλὰ φο[ρμ]ηδὸν κα[ί] παρὰ μ[ήκο]ς, [ἐνθ]ήσ[ει] δὲ καὶ ἐ[ν]δέσμους
 [ο] . . .]ο[- - -] ἐξε[ργά]σεται δὲ τῶν λίθων ἀπάντων τὰς ἑ[δ]ρα-
 [ς] ἀσκά[στου]ς, ἐπισκ[άψει] δὲ τοὺς [λίθ]ους ΧΛΛ[. . .⁵ . . .]σίους μὴ ἀποκοιλαινῶν μέχ-
- 39 [ρι τοῦ δεξι]οῦ ἀναλ[ήμ]ματος πρ[ο]σε[ξ]ε[ρ]γ[ά]σ[ε]ται κ[ατὰ] τα[ῦ]τά [τῶι ἀνα]λήμμα[τι]
 [τ]ῶι πρὸς [τ]οῦ σταδίου κ]αὶ θήσε[ι] κατὰ ταῦτά· θή[σει] δὲ ἅπαντας τοὺς λίθους
 εἰς ἔδραν ἀσκάστους⁷ [κ]α[τ]α[κ]ρ[οῦ]ων μέχρι ἂν καθίζηται ὅλ[ω]ς καὶ πρὸς
- 42 ἀλλήλους ἀρμόττοντας] παν[τ]αχ[ε]ῖ συντιθε[ί]ς τοὺς ἀρμούς συμβάλλ[οντα]-
 ς ὅλους καὶ ἴσους καὶ [κατα]κρ[οῦ]σ[ε]ι εἰς ἔδραν μολύβδωι καὶ ἐπικόψει κα-
 [τ]ὰ στοῖχον ἕν[α] ἐκ[αστον] λ[ίον] κ[α]ὶ παρασάξει τὰ [κά]τ[ω] τοῦ ὀχετοῦ [ἀπὸ τοῦ ἐδά]-
- 45 [φ]ους τοῦ ἀναλήμματος γ[ε]ῖ δι[ε]ττημέν[ε]ι μέχρι ο[ὔ] ἂν [συ]στρ[ώσῃ] ἅπαν
 [τ]ὸ χωρίον πέτραι λε[πτ]ή[ι] λε[ί]αι [ε]ἰς μὲν τὸν ὀχετὸν καὶ τὸ ἀνάλη[μμα]
 [κ]α[ί] τὴν [ἀ]ρι[στε]ρά[ν] πλευρ[ὰν] . . .⁵ . . .]υρία τ[- - - - -]

1 ἔργουν Argoud¹ || 3-4 ἀρχόμε[ν]ον Argoud¹ || 13 [τοὺς δὲ ἀρμούς πανταχ[ε]ῖ συντιθε[ί]ς Argoud¹ || 25 ἀναλ[ήμ]μα-
 τος ἄκρον] Argoud¹. Στὴν ἔκδοση τοῦ 1993 παραλείπει ὁ Argoud τὶς παραπάνω συμπληρώσεις.

Ἡ ἀνάγνωση καὶ οἱ συμπληρώσεις εἶναι τοῦ Λεονάρδου. «Ἡ ἐπιγεγραμμένη ἐπιφάνεια πολλαχοῦ ἐστὶν ἐγτριβή·
 τὰ γράμματα εἶνε δεξιοκλινῇ πως καὶ μικρά». Ἀπὸ τὸ κείμενο μόνον ὁ στ. 26 σώζεται σχεδὸν ὁλόκληρος· ὅπως παρα-
 τήρησε ὁ Λεονάρδος, τὰ γράμματα καὶ τῶν ἄλλων στίχων θὰ ἦσαν περίπου 56.

«Ἡ ἐπιγραφή συνάπτεται πρὸς τὴν περὶ ποιήσεως ὀχετοῦ ἐπιγραφὴν τοῦ Ἀμφιαρείου Syll³ 973 (292), ἐκ τούτου δὲ
 φαίνεται ὅτι ἡ περὶ ἧς ἐνθάδε ὁ λόγος στήλη ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς τῆς χαράδρας ὄχθης πάλαι κειμένη μετηνέχθη ὕστερον
 εἰς τὴν δεξιάν. Εἶνε δὲ ἡ ἐνθάδε ἐπιγραφή, ὡς εἰκός, νεωτέρα τῆς περὶ ποιήσεως ὀχετοῦ Syll³ 973, προσθετέον δὲ ὅτι
 δίφθογγος ὁ ἐν ἐκείνῃ μὲν ἅπαντ[α] δις ἐν δὲ τῇ ἐνθάδε οὐδαμοῦ ἠϋρηται» (Λεονάρδος 43).

Ἡ ἐπιγραφή τούτη, ποὺ χρονολογεῖται στὸ διάστημα 335-322 π.Χ., ἔχει ἀνάλογο περιεχόμενο μὲ τὴν 292, παρέχει ὁμῶς νέα στοιχεῖα σχετικὰ μὲ τὴν τοπογραφία τοῦ Ἱεροῦ.

Ὁ καινὸς λουτρῶν (στ. 5) προϋποθέτει ἄλλον, παλαιότερο. Στὸ ψήφισμα 290 ἐπισκευάζονται οἱ λουτρῶνες ποὺ βρίσκονται δίπλα στὴν κρήνη. Πιθανῶς νὰ πρόκειται γιὰ τὸ ἴδιο κτίριο. Ὁ ὀχετός (στ. 9) ἴσως εἶναι αὐτὸς τὸν ὁποῖο περιγράφει ἡ ἐπιγραφή 292 5. Μὲ τὴν ὀνομασία χαράδρα (στ. 15) χαρακτηρίζεται τὸ ποτάμι ποὺ διασχίζει τὸ Ἱερό (βλ. καὶ 292 3, 10). Τὸ ἀνάλημμα ποὺ προστάτευε τὸ Ἱερό ἀπὸ τὴν πλευρὰ τοῦ ποταμοῦ (στ. 25) μνημονεύεται καὶ στὴν ἐπιγραφή 292 10. Στὴν ἴδια ἐπιγραφή (στ. 7) μνημονεύεται καὶ ἡ γέφυρα.

Νέο ἐντελὼς στοιχεῖο εἶναι ἡ μνεία τοῦ σταδίου (στ. 40), τὸ ὁποῖο προστατευόταν μὲ ἀνάλημμα ἀπὸ τὴ μεριὰ τοῦ ποταμοῦ. Ἀπὸ τὴν ἐπιγραφή μαθαίνουμε ὅτι τὸ στάδιο βρισκόταν δίπλα στὸ ποτάμι. Ὁ Ἰ. Τραυλὸς ὑπέθεσε ὅτι ὡς στάδιο χρησίμευε ὁ χώρος ἐμπρὸς ἀπὸ τὴ μεγάλη στοὰ καὶ τὰ λουτρά (Ὁ Ψωπὸς 84).

294 (A 323). Στήλη ἀπὸ πεντελικὸ μάρμαρο μὲ ἀέτωμα, μὲ ἐλλείψεις ἄνω, κάτω καὶ ἀριστερά, ὕψ. 0.45 πλ. 0.535 πᾶχ. 0.10. Ὑψ. γρ. 0.008 μεταστ. 0.005. «Ἐκομίσθη εἰς τὸ Ἀμφιαρεῖον ἐκ τῆς μονῆς Καλολιβαδίου (45' ὥρ. ἀνατολόθεν τοῦ Καλάμου, χωρίου κειμένου 35' ὥρ. νοτανατολόθεν τοῦ Ἀμφιαρείου), ἐνθα ἦν ἄνωθεν τῆς πύλης ἐνωκοδομημένη» L (πίν. 22).

IG VII 412· B. Λεονάρδος, AE 1925-26, 38, 152, εἰκ. 24.

150-100 π.Χ.

- [. . . Π]ολυκράτου εἶπεν· προβεβουλευμένον εἶναι ἑαυ[τῶι]
 [πρὸς τε τ]ὸ συνέδριον καὶ τὸν δῆμον· ἐπειδὴ Εὐβίотος Δημ[ογέ]-
 3 [νου ἱερεὺς] γεγονῶς τοῦ Ἀμφιαράου καὶ εὐσεβῶς ἔχων πρὸς τὸ [θεῖ]-
 [ον φιλοτιμε]ῖται τιμᾶν τὸν θεὸν μεγαλομερῶς κοσμῶν ἀναθῆ[μα]-
 [σιν ἐπιφα]νέσιν ἀξίοις ἑαυτοῦ καθ' ἃ δύναται : ὑπὲρ ὧν καὶ [ἐκ τῶν]
 6 [ιδίων βου]λόμενος ἀναθεῖναι τῶι θεῷ τὰ στεφάρια ὡς [τ]οῦ να[οῦ]
 [καὶ τὸ ὑπέ]ρθυρον καὶ τὸν ὁδὸν λευκοῦ λίθου, ἔτι δὲ καὶ τὸ [ἄβ]ατ[ον]
 [κατασ]κεύασαι, παρακαλεῖ τε δοθῆναι ἐξουσίαν ὅπω[ς κ]ατ[α]-
 9 [σκευά]σας τὰ προειρημένα τὴν ἐπιγραφὴν ποιήσεται ὡς ΕΥ[ΒΙΟ]-
 [ΤΟΣ] ΔΗΜΟΓΕΝΟΥ ΙΕΡΕΥΣ ΓΕΝΟΜΕΝΟΣ ΚΑΙ ΔΗΜΟΓΕΝΗΣ ΕΥ[ΒΙ]Ι[ΟΤΟΥ]
 [ΣΠΟ]ΝΔ[ΟΦ]ΟΡΗΣ[Α]Σ ΑΜΦΙΑΡΑΩ ΚΑΙ ΥΓΙΕΙΑΙ· διὸ καὶ δεδογμ[ένον εἶ]-
 12 [να]ι τῶι τε συνεδρίῳ [κα]ὶ τῶι δήμῳ παρει[μ]ένον εἶναι αὐτῶι [κ]ατασκε[υ]ά[σαντι]
 [τ]ὰ προειρ[ημ]έν[α] ἀναθεῖναι [καθ]ὼς ἐ[μ]φανίσας παρεκ[άλεσε· ὅπως]
 δὲ καὶ [ὁ δῆ]μ[ος] φ[α]ίνηται τὰς κα[τ]αξίας χάριτας ἀ[ποδιδούς]
 15 τοῖς τε πρὸς τ]ὸ θεῖον ε[ὐσεβῶ]ς δια[κ]ειμένοις καὶ το[ῖς] ἑαυτὸν
 εὐε[ργε]τ[εῖν] π[ρ]ο[α]ι[ρουμέν]οις, γ[έν]ωνται δὲ κα[ὶ] ἔτε[ρ]οι [ζηλωταί]
 τῶν ὁμοίων εἰδότες ὅτι τεύζονται τῶν ἀνηκόντων, ὡς δεδόχθ[αι τῶι τε]
 18 [σ]υνεδρίῳ καὶ τῶι δήμῳ· ἐπα[γ]ινέσαι Εὐβίотον Δημογένο[υ καὶ]
 [Δημογένην Εὐβίотου ἐπὶ τε] τῇ π[ρ]ὸς τὸ θεῖον εὐσεβείᾳ κ[αὶ ἐπὶ]
 [τε] εἰς τὸν δῆμον εὐ[νο]ίᾳ καὶ στεφανῶσαι ἐ[κ]άτερον αὐ-

- 21 [τῶν χρυσῶι στεφάνωι καὶ εἰ]κόνι χαλκ[ῆ]ι ἀρετῆς ἔνεκεν κα[ῖ]
[εὐνοίας τῆς εἰς τὸν δῆμον τὸ]ν ὠρωπίων καὶ ἐπιγράψαι ἐπ[ὶ τῆς]
[βάσεως· Ο ΔΗΜΟΣ ΩΡΩΠΙΩΝ ΕΥΒ]ΙΟ[Τ]ΟΝ ΔΗΜΟΓΕΝΟΥ [Ι]ΕΡΕΑ ΓΕΝΟΜ[Ε]-
- 24 [ΝΟΝ ΚΑΙ ΔΗΜΟΓΕΝΗΝ ΕΥΒΙΟΤΟΥ ΣΠΟ]ΝΔΟΦΟΡΗΣΑΝΤΑ ΑΡΕΤΗΣ ΕΝ[Ε]-
[ΚΕΝ ΚΑΙ ΕΥΝΟΙΑΣ ΤΗΣ ΕΙΣ ΕΑΥΤΟΝ Α]ΜΦΙΑΡΑΩΙ· κηρύττεσθαι δὲ τοὺς
[στεφάνους καὶ τὰς εἰκόνας Ἀμφι]αράοις τοῖς μεγάλοις ἐν τῷ [θε]-
- 27 [άτρωι ἐν τοῖς χορικοῖς ἀγῶσιν, ἐ]λέσθαι δὲ καὶ ἀρχὴν τὸν δῆμον [ἐπὶ]
[τὴν ποίησιν τῶν στεφάνων καὶ τὴν ἀ]νάθεσιν τῶν εἰκόνων, τὸ[ν δ' ἐπὶ]-
[μελητὴν τῶν ἱερῶν . . . ⁸ . . . δο]ῦναι τὸ ἀνάλωμα τῇ ἀρχῇ [τῇ]
- 30 [αἶρεθείση, τὴν δέ, λαβοῦσαν, ἀ]ναθεῖναι τὰς εἰκόνας εἰς τὸ [ἰε]-
[ρὸν τοῦ Ἀμφιαράου, οὗ ἂν δοκῇι α]ὐτεῖ ἐν καλλίστῳ ἀνακεῖσ[θαι].
[οἶδε κεχειροτόνηται· . . ⁵ . . Πολυ]κράτου, Θεόξενος Ἡρακλ[εῖ]-
- 33 [του, ... ¹ ⁵ . . . . .· κεκύρωται ἔ]ν τε τῷ[ι] συ[ν]εδρίῳ [καὶ] τ[ῷ] δῆμ[ωι].

Ἀκολουθεῖται ἡ ἀνάγνωση τοῦ Λεονάρδου, ἡ ὁποία δὲν εἶναι δυνατόν νὰ βελτιωθεῖ || 3 ἱερεῦ[ς] Ditt.· θ[εῖον] Ditt. || 4 βούλ[ε]ται Ditt., φιλοτιμεῖ[ται] L· κοσμ[ῶ]ν κα[τασκευάσ]μασιν Ditt. || 5 ὑπὲρ ὧν καὶ [ἐκ τῶν]· παραλείπονται οἱ λέξεις ἀπὸ τὸν Ditt. || 6 [προε]λόμενος Ditt.· ΤΑΣΤΕΦΑΡΙΑ· τὰ στεφάρια Ditt., τὰς τε φαρία[ς] L. Ὁ Dittenberger παρατηρεῖ: «vox στεφάρια, quam vs. 6 habemus, alibi, quantum scio, nusquam legitur, neque intellego quid significet. Sed si quis τὰς τε φαρία . . . . . legere malit, ne sic quidem ullum ex notis sermonis Graeci vocabulis in hunc locum quadret». Στὴν ἀνάγνωση τῶν λέξεων ἐπανερχεῖται ὁ Λεονάρδος, *AE* 1927-28, 176, 161: «Μεταξὺ τοῦ ταστεφαρία καὶ τοῦ [τ]οῦ ὑπάρχει χώρος ἑνὸς γράμματος ἐφθαρμένον· ἐὰν τοῦτο μὴ ἦ Σ, ἴσως ἦν γράμμα τι, ὅπερ ὕστερον ὁ λιθουργὸς ἀπῆλειψεν ὡς ἐσφαλμένον, ἴσως δηλ. ἀναγνωστέον τὰ στεφάρια <.> [τ]οῦ». Ὁ A. Wilhelm (*ÖJh* 28 (1933) 53-55) μὲ παλαιογραφικὰ κριτήρια καὶ χωρὶς νὰ δεῖ τὴν ἐπιγραφὴ διορθῶναι: «Ich glaube daher statt τὰς τε φαρία[ς] τ]οῦ να[οῦ] lesen zu sollen: τὰς τε φλειά[ς] τ]οῦ να[οῦ]» (*Ὁ ὠρωπὸς* 107 σημ. 1· *Bull. Épigr.* 1961, 167 καὶ 1969, 276). Ἡ διόρθωση τοῦ Wilhelm ἔγινε δεκτὴ («probably») παρὰ *LSJ* λ. φλιά || 7 [θέ]ατ[ρον] L, παραλείπει ὁ Ditt. Τὴ νέα συμπλήρωση [ἄβ]ατ[ον] προτείνει ὁ Λεονάρδος, *AE* 1927-28, 176, 161 || 8 [κατασ]κεύασαι Ditt., L, [ἐπικατασ]κεύασαι Wilhelm || 8-9 ὅπως [κατασκευ]άσας Ditt. || 9 [Εὐβί]οτος Ditt. || 10 Εὐ[βί]οτου Ditt. || 11 σπο[ν]δ[οφ]ορήσας Ditt.· [δ]ιὸ καὶ δεδογμέν[ον] εἶ[ν]αι Ditt. || 12 καὶ Ditt.· παρεμμένον Ditt.· [κατα]σ[κεύασαν]τι Ditt. Ἡ φράση [μ]ένον εἶναι αὐτῷ [κ]ατασκε[υ]ά[σαν]τι εἶναι χαραγμένη μὲ μικρότερα γράμματα (ῦψ. 0.006), στὴ θέση λέξεων ποὺ ἔχουν σβηστεῖ || 13 προ[ε]ι[ρη]μ[ένα] ἀναθ[εῖ]ναι Ditt. || 13-14 ὅπως . . . αρ . . . σας παρέχ[η]ται . . . . .] Ditt. || 14 δὲ [κ]αὶ - - - τας καὶ ἀξίας Ditt.· ἀ[ποδιδόναι] Ditt. || 15 τοῖς ὑ[πὲρ αὐ]τοῦ φιλοτίμ[ω]ς διακειμένο[ις] - - Ditt. || 16 εὐ - - - π . . . ωντα[ῖ] δ[ε] κ[αὶ] - - - Ditt. || 17 - -] μηκόντω[ν]· δε[δοχ]θ[αι] τῷ Ditt. || 18 συνεδρίῳ Ditt.· ἐπαινέσ[αι] Ditt.· Δημογ[ένου] Ditt. || 19 πρὸς Ditt. Ἡ φράση εὐσεβείαι κ[αὶ ἐπὶ] εἶναι χαραγμένη μὲ μικρότερα γράμματα στὴ θέση λέξεων ποὺ ἔχουν σβηστεῖ || 19-20 [κ]α[ῖ] εὐνοίαι ἧ ἔχουσι πρὸς τὸν δῆμον καὶ στεφανῶσαι στατήρων [- -] Ditt. || 21 - - - στεφάνωι χρυσῶι καὶ εἰ[κόνι] Ditt.· ἀ[ρε]τ[ῆ]ς [ἔνεκε]ν [καὶ] Ditt. || 22 φιλοτιμί[ας] Ditt.· τὸν Ditt.· ἐπὶ [τοῦ] Ditt. || 23 βάθρου Ditt.· ὁ ὠρωπίων Εὐβ[ί]οτον Ditt.· ἱερέα γενόμε[νον] Ditt. || 24 σ[πονδοφ]ορήσαντα Ditt.· ἔνε- Ditt. || 25 Ἀμφι[αράω] Ditt. || 26 [στεφάνους] - - Ἀμφ[ιαράω] Ditt. || 26-27 θ[ε]λάτρωι - -] ἐλέσθαι Ditt. || 28 [ἥ]τις ἐπιμελήσεται τῶν περὶ τὴν ἀ[νάθεσιν] Ditt. || 28-29 τοὺς [δὲ | ἐπιμελητὰς τῶν ἱερῶν δο]ῦναι Ditt., τὸ[ν δὲ] ταμίαν τὸν ἐπὶ τῶν ἱερῶν

δο]ῦναι Feyel, *Contribution* 100 σημ. 1 || 29-30 τὸ ἀνάλωμα [. . . | τὴν δὲ ἀρχὴν τὴν αἰρεθεῖσαν ἀ]ναθεῖναι Ditt. || 31 οὗ ἂν δοκῶσιν α]ὔτεϊ Ditt. ἀνακείμ[ε]ναι Ditt. || 32 ἡρέθησαν - - -, - - -]ικράτου Ditt. Ἑρακλ[ε - - - Ditt. || 33 ὁ στίχος παραλείπεται ἀπὸ τὸν Ditt.

Τὸ ψήφισμα χρονολογεῖται στὸ δεῦτερο μισὸ τοῦ 2ου αἰ. π.Χ., ὅπως προκύπτει καὶ ἀπὸ τὴ μνεία τοῦ συνεδρίου (βλ. 216). Στὸν 2ο αἰ. τὸ χρονολογεῖ καὶ ὁ E. Preuner (*Hermes* 57 (1922) 88).

Ὁ Εὐβίотος, ἱερεὺς τοῦ Ἀμφιαράου, ἀναθέτει στὸν θεὸ μαζὶ μὲ τὸν Πασίωνα Φιλίνου (432) τὸ ἄγαλμα τοῦ Θεογένους Δαμάστου. Γιὸς του εἶναι ὁ ἐδῶ σπονδοφόρος Δημογένης, ἐγγονὸς ὁ ἀγωνοθέτης Εὐβίотος (528 3, βλ. Preuner ὁ.π.), δισεγγονὸς ὁ νικητὴς Δημογένης (528 10) καὶ τρισεγγονὸς ὁ ἔφηβος 595. Τὸ στέμματα τῆς οἰκογένειας σχημάτισε ὁ Λεονάρδος, *AE* 1925-26, 43.

Ἡ ἀνάγνωση τῆς λέξης στεφάρια (στ. 6) δὲν ἐπιδέχεται ἀμφισβήτηση παρὰ τὴ διόρθωση τοῦ Wilhelm. Πρέπει νὰ συνδεθεῖ μὲ τὸ ρῆμα στέφω, φαίνεται δὲ πὺς ἦταν ἀρχιτεκτονικὸ μέλος τῆς πρόσοψης ἢ τῆς εἰσόδου τοῦ ναοῦ.

Ἡ μνεία τοῦ ἀβάτου (στ. 7), ἂν ἡ συμπλήρωση τοῦ Λεονάρδου εἶναι ὀρθή, εἶναι ἡ μόνη στὶς ἐπιγραφὰς τοῦ Ἀμφιαρείου. Ἴσως πρόκειται γιὰ τὸ ὀπισθεν τοῦ ναοῦ μικρὸ δωμάτιο, τὸ ὁποῖο δὲν εἶναι σύγχρονο μὲ τὸν ὑπόλοιπο ναὸ (Ὁ *Ἰωρῶπος* 106-107).

Δύο μνεῖς μόνον ὑπάρχουν σπονδοφόρου στὸ Ἀμφιάρειο, ἡ ἐδῶ (στ. 11, 24) καὶ τῆς ἀνάθεσης 466 (βλ. *RE* στὴ λ. (Latte) καὶ Chr. Habicht, *Hesperia* 60 (1991) 234). Ὁ Δημογένης Εὐβίотου ὡς σπονδοφόρος ἀνήγγειλε σὲ ἄλλες πόλεις τοὺς ἀγῶνες τῶν Ἀμφιαρείων, ἐκείνους κατὰ τὴ διάρκειά τῶν ὁποίων θὰ γινόταν, πιθανῶς, ἡ ἀνακοίνωση τῆς δωρεᾶς του. Γιὰ τὴ λατρεία τῆς Ὑγείας στὸ Ἱερὸ καὶ τὶς ἀναθέσεις σ' αὐτὴν βλ. 347 καὶ *Ἐπιγραφικά* 28. Γιὰ τὰ Ἀμφιάρεια τὰ μεγάλα βλ. 520. Γιὰ τὸν τύπο τοῦ ψηφίσματος βλ. *IG* II² 1046 (Sokolowski, *LSCG* 44).

295 (A 246). Στήλη ἀπὸ πεντελικὸ μάρμαρο μὲ ἀέτωμα, τῆς ὁποίας λείπει τὸ κάτω μέρος, ὕψ. 1.54 πλ. 0.415 πᾶχ. 0.09. Στὴν κάτω ἐπιφάνεια ἔχει δύο μικροὺς τὸρμους γιὰ τὴ σύνδεση, στὴν ἀρχαιότητα, μὲ τὸ τμήμα ποὺ λείπει. Ὑψ. γρ. 0.006 μεταστ. 0.005· στοιχηδὸν 35 (ὁ στ. 2 ἔχει 36, οἱ στ. 5 καὶ 26 ἔχουν 34 γράμματα). «Εὐρέθη οὐ μακρὰν τῆς νῦν πηγῆς ἐνεκτισμένη κατὰ τὸ δυσμικὸν ἄκρον τοῦ μεταξὺ τοῦ μουσείου καὶ τοῦ ρεύματος διήκοντος ταπεινοῦ τοίχου παρὰ τῷ ὀχετῷ Δ καὶ τῷ ἀνατολικῷ ἄκρῳ τοῦ περιβωμίου» L (πίν. 22).

B. Λεονάρδος, *AE* 1889, 13, 28· (*IG* VII 3499· *IG* II 5, 169b· P. Foucart, *REG* 6 (1893) 1-7· *Syll*² 580· Michel, *Recueil* 105· *IG* II² 338· *Syll*³ 281)· Ὁ *Ἰωρῶπος* 182, 41 (πρβ. *SEG* 25, 484· G. Argoud, *Actes du IIIe Congrès International sur la Béotie Antique* (1985) 20-22)· Schwenk, *Laws* 28· (Ἀρχαῖες *Ἐπιγραφὰς* 23· G. Argoud ἐν J. M. Fossey (ἐκδ.), *Boeotia antiqua* III (1993) 39-41).

333/2 π.Χ.

Θ ε ο ι.

- Ἐπὶ Νικοκράτους ἄρχοντος, ἐπὶ τῆς Αἰγίδος
3 πρώτης πρυτανείας, ἡ Ἀρχέλας Χαίριου Παλ-
ληνεὺς ἐγραμμάτευεν, μεταγειτνιῶνος ἐνά-
τη ἰσταμένου, ἐνάτη καὶ τριακοστῇ τῆς ὕ-
6 πρυτανείας, τῶν προέδρων ἐπεψήφισεν Νικί-
ας Θημακείους· ἔδοξεν τῷ δήμῳ· Χαριωνίδ-

- ης Λυσανίου Φλυεύς εἶπεν· περὶ ὧν ὁ δῆμος πρ-
 9 οσέταξεν τῇ βουλῇ προβουλεύσασαν ἔξεν-
 ειγκέν περὶ Πυθέου καθότι τιμηθήσεται ὑπ-
 ὁ τοῦ δήμου, τύχῃ ἀγαθῇ, δεδόχθαι τῷ δήμῳ-
 12 ι· ἐπειδὴ Πυθέας αἵρεθεις ἐπὶ τὰς κρήνας τῶ-
 ν τε ἄλλων τῶν ἐν τῇ ἀρχῇ ἐπιμελεῖται καλ-
 ῶς καὶ φιλοτίμως καὶ νῦν τὴν τε πρὸς τῷ τοῦ
 15 Ἄμμωνος ἱερῷ κρήνην καὶ τὴν ἐξωικοδόμηκ-
 εν καὶ τὴν ἐν Ἀμφιαράου κρήνην κατεσκεύακ-
 εν καὶ τῆς τοῦ ὕδατος ἀγωγῆς καὶ τῶν ὑπονόμ-
 18 ων ἐπιμεμέληται αὐτόθι, ἐπαινέσαι Πυθέαν
 Σωσιδήμου Ἄλωπεκῆθεν ἐπειδὴ τὰς εὐθύνα-
 ς δῶι καὶ στεφανῶσαι αὐτὸν χρυσῷ στεφάνῳ-
 21 ι ἀπὸ : Χ : δραχμῶν ἀρετῆς ἕνεκα καὶ δικαιοσ-
 ῦνης τῆς περὶ τὴν ἐπιμέλειαν τῶν κρηνῶν, ὅπ-
 ως ἂν καὶ οἱ ἄλλοι οἱ αἰεὶ χειροτονούμενοι ἐ-
 24 πὶ τὰς κρήνας φιλοτιμῶνται ἕκαστοι εἰς τὸ-
 ν δῆμον· ἀναγράψαι δὲ τόδε τὸ ψήφισμα καὶ τὸ
 τῆς βουλῆς εἰς στήλας ὡς λιθῖνας δύο τὸν γρα-
 27 ματέα τὸν κατὰ πρυτανείαν καὶ στήσαι μία-
 ν μὲν ἐν τῷ τοῦ Ἄμμωνος ἱερῷ, μίαν δὲ ἐν Ἀμφ-
 ιαράου, εἰς δὲ τὴν ἀναγραφὴν τῶν στηλῶν δότ-
 30 ω ὁ ταμίας τοῦ δήμου : ΔΔ : δραχμὰς ἑκατέρας
 τῆς στήλης ἐκ τῶν εἰς τὰ κατὰ ψηφίσματα ἀνα-
 λισκομένων τῷ δήμῳ.

vacat

- 33 [Ἔδοξεν τῇ βουλῇ, ὁγ]δόμη καὶ τριακοστῇ :
 [τῆς πρυτανείας· βουλή ἐν βουλευτηρ]ίῳ· τῶ[ν]
 [προέδρων ἐπεψήφισεν - - - - -]

3 ΠΡΥΤΑΝΕΙΑΣ || 10 ΕΙΓΚΕΝ || 18 ΠΥΘΕΑΝ || 19 Ἀλωπεκῆθεν Michel || 26 μετὰ τὴν λέξιν στήλας χώρος ἑνὸς Σ ποὺ σβήστηκε || 33 συμπλήρωση τοῦ Ditt. || 34 [τῆς πρυτανείας . . . Ditt.: β[ου]λ[ευτηρ]ίῳ· τῶν Schwenk || 34-35 συμπληρώσεις τοῦ Koehler.

Γιὰ τὸν ἄρχοντα Νικοκράτη (333/2 π.Χ.) βλ. B. D. Meritt, *The Athenian Year* (1961) 48-49 (ἀναδημοσιεύονται οἱ στ. 1-6). Ὁ γραμματεὺς PA 2349 καὶ PAA 209900, ὁ ἐπιστάτης τῶν προέδρων PA 10801. Ὁ Χαριωνίδης Λυσανίου PA 15269 καὶ ὁ Πυθέας Σωσιδήμου PA 12346. Τοῦ διασέμου ἕξ αἰτίας τῆς ἐδῶ ἐπιγραφῆς ἐπιμελητοῦ κρηνῶν σώζεται ἡ ἐπιτύμβια τράπεζα AD 34 (1979) B 1 37· SEG 37, 159· *Ὁ Μέντωρ 24 (1993) 4-5 εἰκ., τὴν ὁποία ταύτισε ὁ Chr. Habicht, *ZPE* 77 (1989) 83-87. Γιὰ τὸ ἀξίωμα τοῦ ἐπιμελητοῦ κρηνῶν παραδίδει ὁ Ἀριστοτέλης, *Ἀθην. Πολ.* 43, 1: τὰς δὲ ἀρχὰς τὰς περὶ τὴν ἐγκύκλιον διοίκησιν ἀπάσας ποιοῦσιν κληρωτὰς πλὴν ταμίου στρατιωτικῶν καὶ τῶν ἐπὶ τὸ θεωρικόν

καὶ τοῦ τῶν κρηνῶν ἐπιμελητοῦ. ταύτας δὲ χειροτονοῦσιν, καὶ οἱ χειροτονηθέντες ἄρχουσιν ἐκ Παναθηναίων εἰς Παναθήναια. Ὁ Habicht ὁ.π. περιγράφει τὰ καθήκοντα τοῦ Ἀθηναίου ἀξιωματοῦχου καὶ ὑποστηρίζει ὅτι κατὰ τὸν Ἀριστοτέλη ἡ θητεία του στοῦ ἀξίωμα ἦταν τετραετής, ἀπὸ τῆς 28ης Ἑκατομβαιῶνος τοῦ 334 ὡς τὰ Παναθήναια τοῦ 330 π.Χ. (πρβ. R. Develin, *ZPE* 57 (1984) 135-136· SEG 34, 68· SEG 35, 69· Chrysoula Veligianni, *Ἑλληνικά* 40 (1989) 245-247· SEG 39, 85). Ὁ Ph. Gauthier, *Bull. Épigr.* 1987, 242 ὑποστηρίζει ὅτι ἡ θητεία ἦταν ἐτήσια.

Γιὰ τὴν κρήνη τοῦ Ἱεροῦ τοῦ Ἀμφιαράου ποὺ ἐπισκεύασε ὁ Πυθέας βλ. 290· γιὰ τοὺς ὑπονόμους 292. Τὸ ἐπίρρημα αὐτόθι (στ. 18) δὲν ἀναφέρεται στὴν Ἀθήνα, ὅπως ὑποστηρίζει ὁ R. Koerner (*ArchPF* 22-23 (1974) 190-191), ἀλλὰ στὰ δύο ἱερὰ ποὺ μνημονεύονται ἐδῶ (*Bull. Épigr.* 1974, 95).

Ἡ λατρεία τοῦ Ἀμμωνος μαρτυρεῖται στὴν Ἀττικὴ ἀπὸ τὸν Ἀριστοφάνη (*Ὀρνιθες* 619 καὶ 716), τὸν Πλάτωνα (*Νόμοι* 738C), ἀπὸ τὴν ἐπιγραφή τούτη, τὴ σύγχρονή της IG II² 1496 fr. a 96 καὶ τὴν IG II² 1282 τοῦ 262/1 π.Χ.

Στὰ χρόνια τοῦ Ἀριστοτέλους ἡ ἱερὰ τριήρης Σαλαμινία ὀνομαζόταν ἡ τοῦ Ἀμμωνος (*Ὀρνιθες* 61, 7· βλ. Foucart 6-7 γιὰ τὴ λατρεία τοῦ θεοῦ).

Οἱ στ. 33-35 ἀνήκουν στοῦ προβούλευμα τῆς βουλῆς ποὺ μνημονεύεται στοῦ ψήφισμα στ. 8-10 (Foucart 4-5).

296 (A 243). Στήλη ἀπὸ πεντελικὸ μάρμαρο μὲ ἀέτωμα, ὕψ. 0.85 πλ. 0.30-0.32 πᾶχ. 0.08. Ὑψ. γρ. 0.006 μεταστ. 0.004· στοιχηδὸν 27. Βρέθηκε ὅπου καὶ ἡ 292 (πίν. 23).

B. Λεονάρδος, *AE* 1891, 79, 36· (IG VII 4252· Michel, *Recueil* 106· Prott - Ziehen, *Leges* 31)· Schwenk, *Laws* 40.

332/1 π.Χ.

Θεοί.

Ἐπὶ Νικήτου ἄρχοντος, ἐπὶ τῆς Ἑρε-

- 3 χθηίδος ἐνάτης πρυτανέας, ἥι Ἀρι-
στόνους Ἀριστόνου Ἀναγυράσιος
ἐγραμμάτευεν, (θαργηλιῶνος) ἐνδεκάτη, τρίτη
- 6 καὶ εἰκοστῇ τῆς πρυτανείας· ἐκκ-
λησία κυρία· τῶν προέδρων ἐπεψήφ-
ιζεν Ἐπιχάρης Ἀγνούσιος· ἔδοξεν
- 9 τῶι δήμῳ· Φανόδημος Διῦλλου Θυμ-
αιτάδης εἶπεν· ἀγαθῇ τύχῃ τοῦ δ-
ήμου τοῦ Ἀθηναίων, ἐπειδὴ ὁ θεὸς
- 12 καλῶς ἐπιμελεῖται τῶν ἀφικνουμ-
ένων Ἀθηναίων καὶ τῶν ἄλλων εἰς τ-
ὸ ἱερὸν ἐφ' ὑγίαι καὶ σωτηρία π-
- 15 άντων τῶν ἐν τῇ χώρῃ στεφανῶσα-
ι τὸν Ἀμφιάρων χρυσῶι στεφάνῳι
ἀπὸ : X : δραχμῶν καὶ ἀνειπεῖν τὸν
- 18 κήρυκα τοῦ δήμου ὅτι στεφανοῖ ὁ δ-
ῆμος ὁ Ἀθηναίων τὸν Ἀμφιάρων χρ-

- υσῶι στεφάνωι ἀπὸ : Χ : δραχμῶν, τὸ
- 21 δὲ ἀργύριον τὸ εἰς τὸν στέφανον δ-
οῦναι τὸν ταμίαν τῶν στρατιωτικ-
ῶν καὶ παραδοῦναι τὸν στέφανον π-
- 24 οησάμενον τοῖς ἐπιμεληταῖς ἀνα-
θεῖναι εἰς τὸ ἱερόν, τοὺς δὲ ἐπιμε-
λητὰς ἀνειπόντας τὰ ἐψηφισμένα
- 27 τῶι δήμῳ ἐν τῶι ἱερῶι ἀναθεῖναι
τὸν στέφανον τῶι θεῶι ἐφ' ὑγείαι
καὶ σωτηρίαι τοῦ δήμου τοῦ Ἀθηνα-
- 30 ῖων καὶ παίδων καὶ γυναικῶν καὶ τ-
ῶν ἐν τῇ χώρῃ πάντων· ἀναγράψαι
δὲ τόδε τὸ ψήφισμα ἐν στήλῃ λιθί-
- 33 νει καὶ στήσαι ἐν τῶι ἱερῶι τὸν κα-
τὰ πρυτανείαν γραμματέα, εἰς δὲ τ-
(ῆ)ν ἀναγραφὴν τῆς στήλης δοῦναι τὸ-
- 36 ν ταμίαν τοῦ δήμου : ΔΔ : δραχμὰς ἐ-
κ τῶν κατὰ ψηφίσμ[α]τα ἀναλίσκομέ-
νων τῶι δήμῳ.

3 ΠΡΥΤΑΝΕΑΣ· πρυτανείας Ditt. || 5 ὁ μήνας ποὺ παραλείπεται ἀπὸ τὸν χαρακτὴ ἀναπληρώθηκε ἀπὸ τὸν Ditt. κατὰ τὸ ψήφισμα 297 || 35 τὸ Η παραλείπεται ἀπὸ τὸν χαρακτὴ.

² Νικήτης, ἄρχων τῶν Ἀθηνῶν τὸ 332/1 π.Χ.

³ Ὁ γραμματεὺς, PA 2038.

⁸ Ὁ ἐπιστάτης τῶν προέδρων, PA 4982.

⁹ Ὁ Φανόδημος (PA 14033) σχετίζεται στενὰ μὲ τὸ Ἱερό. Γι' αὐτὸν βλ. 299.

²² Γιὰ τὸν ταμία τῶν στρατιωτικῶν βλ. Ἀριστ., Ἀθην. Πολ. 43, 1· 47, 2· 49, 3.

²⁵ Γιὰ τοὺς ἐπιμελητὲς πρβ. Ἀθην. Πολ. 57.

Τὸ ψήφισμα εἶναι ἀντιπροσωπευτικὸ καὶ χαρακτηριστικὸ τῆς προσπάθειας τῶν Ἀθηναίων νὰ κυριαρχήσουν πολιτικὰ στοὺς προσαρτημένους Ὠρωπίους, ἡ ὁποία ὁμως φαίνεται ὅτι ἔφερε ἀντίθετα ἀποτελέσματα. Στὰ λίγα χρόνια τῆς κατοχῆς τοῦ Ὠρωποῦ κατὰ τὸν 4ο αἰ. π.Χ. ἀπὸ τοὺς Ἀθηναίους εἶναι φανερό τὸ ἔντονο ἐνδιαφέρον τους, τοῦ ὁποίου ὁ πολιτικὸς σκοπὸς εἶναι σαφής: πλήρης ἑξαπτικισμὸς τοῦ Ὠρωποῦ καὶ ἀφομοίωσή του. Ἡ στεφάνωση τοῦ Ἀμφιαράου, ἡ ὁργάνωση τῆς πεντετηρίδος (297), τὸ ἀνάθημα τῆς βουλῆς (299), εἶναι φάσεις αὐτῆς τῆς ἀθηναϊκῆς προσπάθειας ποὺ λήγει ὀριστικὰ τὸ 322 π.Χ.

297 (A 245). Στήλη ἀπὸ πεντελικὸ μάρμαρο μὲ ἀέτωμα, ὕψ. 0.77 πλ. 0.31-0.33 πάχ. 0.07. Ὑψ. γρ. 0.004-0.005 μεταστ. 0.004· στοιχηδὸν 30 (ὁ στ. 33 ἔχει 31 γράμματα). Βρέθηκε ὅπου καὶ ἡ 292 (πίν. 24).

B. Λεονάρδος, *AE* 1891, 83, 37· (IG VII 4253· *Syll*² 638· Michel, *Recueil* 107· *Syll*³ 287· πρβ. A. Wilhelm, *AnzWien* 20 (März 1895) 45· *FGH* III B, 325, 3b)· Schwenk, *Laws* 41· (Knoepfler, *Pentététeris* 283 κέ.).

332/1 π.Χ.

Θεοί.

- Ἐπὶ Νικήτου ἄρχοντος, ἐπὶ τῆς Ἐρεχθη-
 3 ἰδος ἐνάτης πρυτανείας, ἥι Ἀριστόνο-
 υς Ἀριστόνου Ἀναγυράσιος ἐγραμμάτ-
 ευεν, θαργηλιῶνος ἐνδεκάτει, τρίτηι
 6 καὶ εἰκοστῇ τῆς πρυτανείας, ἐκκλησ-
 ῖα κυρία· τῶν προέδρων ἐπεψήφισεν Ἐπ-
 ιχάρης Ἀγνούσιος· ἔδοξεν τῷ δήμῳ :
 9 Δημήτριος Εὐκτῆμονος Ἀφιδναῖος εἰ-
 πεν· ἐπειδὴ Φανόδημος Θυμαϊτάδης κα-
 λῶς καὶ φιλοτίμως νενομοθέτηκεν πε-
 12 ρὶ τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀμφιαράου ὅπως ἂν ἡ τε
 πεντετηρὶς ὡς καλλίστη γίγνηται κα-
 ἰ αἱ ἄλλαι θυσίαι τοῖς θεοῖς τοῖς ἐν τ-
 15 ῶι ἱερῶι τοῦ Ἀμφιαράου καὶ πόρους πε-
 πόρικεν εἰς ταῦτα καὶ εἰς τὴν κατασκ-
 ευὴν τοῦ ἱεροῦ, δεδόχθαι τῇ βουλῇ· τ-
 18 οὺς προέδρους οἱ ἂν λάχωσιν προεδρε-
 υεῖν εἰς τὴν πρώτην ἐκκλησίαν προσα-
 γαγεῖν Φανόδημον πρὸς τὸν δῆμον καὶ
 21 χρηματίσαι, γνώμην δὲ συμβάλλεσθαι
 τῆς βουλῆς εἰς τὸν δῆμον ὅτι δοκεῖ τῇ-
 24 βουλῇ ἐπαινέσαι Φανόδημον Διῦλλ-
 ου Θυμαϊτάδην φιλοτιμίας ἕνεκα τῆς
 πρὸς τὸν θεὸν καὶ τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀμφιαρ-
 άου καὶ στεφανῶσαι χρυσῶι στεφάνῳι
 27 ἀπὸ : Χ : δραχμῶν, ἀναγράψαι δὲ τόδε τὸ
 ψήφισμα ἐν στήλῃ λιθίνει τὸν γραμμ-
 ατέα τὸν κατὰ πρυτανείαν καὶ στήσαι
 30 ἐν τῷ ἱερῶι τοῦ Ἀμφιαράου, εἰς δὲ τὴν
 ἀναγραφὴν τῆς στήλης δοῦναι τὸν ταμ-
 ῖαν τοῦ δήμου : ΔΔ : δραχμὰς ἐκ τῶν κατ-
 33 ἄ ψηφίσματα ἀναλίσκομένων τῷ δήμῳ.

Για τὸν ἄρχοντα, τὸν γραμματέα καὶ τὸν ἐπιστάτη βλ. 296.

Ὁ Δημήτριος Εὐκτήμενος Ἀφιδναῖος (PA 3392) ἐπέδωκεν τὸ 328/7 ὡς βουλευτὴς στὸ ἀνάθημα τῆς ἀθηναϊκῆς βουλῆς στὸν Ἀμφιάραο (299). Για τὸν Φανόδημο βλ. 299 19· γιὰ τὴν πεντετηρίδα 520.

Οἱ μεγαλοπρεπεῖς ἀγῶνες, οἱ θυσίαι καὶ ἡ οἰκοδομικὴ δραστηριότητα εἶναι μέσα μὲ τὰ ὁποῖα ἡ Ἀθήνα προσπαθεῖ νὰ προσεταιριστῇ τοὺς νέους ὑπηκόους της, τοὺς Ὠρωπίους. Ἡ προσπάθειά της ὅμως δὲν φαίνεται νὰ βρίσκει ἀνταπόκριση, ἀφοῦ ἔχει ἀπολυταρχικὰ χαρακτηριστικά: πουθενὰ στὴ σειρὰ τῶν ἀττικῶν ψηφισμάτων τοῦ 4ου αἰ. π.οὐ βρέθηκαν στὸ Ἀμφιάραιο δὲν μαρτυρεῖται ἡ ἐλάχιστη ἔστω συμμετοχὴ τῶν Ὠρωπίων. Ὁ Ὠρωπὸς εἶναι μιὰ κατακτημένη χώρα καὶ οἱ ὑποθέσεις του, καὶ ἂν ἀκόμη ἔχουν σχέση μὲ τὰ ὅσια καὶ τὰ ἱερά του, ἀφοροῦν μόνο στοὺς Ἀθηναίους.

Τὸ ψήφισμα ἔχει ἰδιαίτερη σημασία· μὲ τίς ἐνέργειες τοῦ Φανοδήμου ἀναβιώνουν οἱ ἀγῶνες τοῦ Ἱεροῦ, ἀττικοὶ πλέον, γιὰ τοὺς ὁποίους βλ. 298 καὶ 520.

298 (A 252). Στήλη ἀπὸ πεντελικὸ μάρμαρο μὲ ἀέτωμα, θραυσμένη σὲ δύο καὶ συγκολλημένη, ὕψ. 0.90 πλ. 0.36 πᾶχ. 0.06. Ὡψ. γρ. 0.006 μεταστ. 0.005· στοιχηδὸν 27. Βρέθηκε ὅπου καὶ ἡ 292 (πίν. 25).

B. Λεονάρδος, AE 1891, 85, 38· (IG VII 4254· Syll² 639· Michel, *Recueil* 108· Syll³ 298· *Choix* 2)· Schwenk, *Laws* 50· (Ἀρχαῖες Ἐπιγραφές 26).

329/8 π.Χ.

Θ ε ο ι.
 Ἐπὶ Κηφισοφῶντος ἄρχοντος, ἐπὶ τ-
 3 ἥς Ἱπποθωντίδος τρίτης πρυτανε-
 ίας, ἥι Σωστρατίδης Ἐχφάντου Εὐπ-
 υρίδης ἐγραμμάτευεν· (πυανοψιδῶνος)
 6 ἔκτει ἐπὶ δέκα, τρίτει καὶ τριακο-
 στεῖ τῆς πρυτανείας, ἐκκλησίᾳ· τῶ-
 μ προέδρων ἐπεψήφισζεν Δημοχάρ-
 9 ης Φλυεύς· ἔδοξεν τῶι δήμῳ· Δημοσ-
 θένης Δημοκλέους Λαμπτρεὺς εἶπ-
 εν· ἐπειδὴ οἱ χειροτονηθέντες ὑπ-
 12 ὁ τοῦ δήμου ἐπὶ τὴν ἐπιμέλειαν το-
 ῦ ἀγῶνος καὶ τῶν ἄλλων τῶν περὶ τῆ-
 ν ἑορτὴν τοῦ Ἀμφιαράου καλῶς καὶ
 15 φιλοτίμως ἐπεμελήθησαν τῆς τε π-
 ομπῆς τῶι Ἀμφιαράῳ καὶ τοῦ ἀγῶν-
 ος τοῦ γυμνικοῦ καὶ ἵππικοῦ καὶ τ-
 18 ἥς ἀποβάσεως καὶ τῶν ἄλλων πάντω-
 ν τῶν περὶ τὴν πανήγυριν, ὧν αὐτοῖ-
 ς προσέταξεν ὁ δῆμος, δεδόχθαι τῶ-
 21 ι δήμῳ· ἐπαινέσαι τοὺς αἰρεθέντ-

- ας Φανόδημον Διῦλλου Θυμαϊτάδη-
 ν [:] Λυκοῦργον Λυκόφρονος Βουτάδη-
 24 ν : Δημάδην Δημέου Παιανιέα : Σώφι-
 λον Ἀριστοτέλους Φυλάσιον : Θρασυ-
 λέοντα Θεοφῶντος Ἀχαρνέα : Ἐπιτέ-
 27 λην Σωινόμου Περγασῆθεν : Νικήρα-
 τον Νικίου Κυδαντίδην : Ἐπιχάρην
 Ἀγωνοχάρους Παιανιέα : Θυμοχάρη-
 30 ν Φαίδρου Σφήττιον : Κηφισοφῶντα
 Λυσιφῶντος Χολαργέ : δικαιοσύνη-
 ς ἕνεκα καὶ φιλοτιμίας τῆς πρὸς τ-
 33 ὄν θεὸν καὶ τὸν δῆμον τὸν Ἀθηναίω-
 ν καὶ στεφανῶσαι αὐτοὺς χρυσῶι σ-
 τεφάνωι ἀπὸ : Χ : δραχμῶν, δοῦναι δὲ α-
 36 ὑτοῖς καὶ εἰς θυσίαν καὶ ἀνάθημα
 Η : δραχμάς, τὸ δὲ ἀργύριον τ[ὸ] εἰς τῆ-
 ν θυσίαν προδανεῖσαι τὸν ταμίαν
 39 τοῦ δήμου, ἐν δὲ τοῖς πρώτοις νομο-
 θέταις προσνομοθετῆσαι τῶι ταμ-
 [ί]αι, δοῦναι δὲ καὶ τὰς τριάκοντα δ-
 42 [ρ]αχμάς τὸν ταμίαν τοῦ δήμου τοῖς
 [α]ἰρεθεῖσιν ἐπὶ τὸν ἀγῶνα, ἃς εἴρη-
 ται διδόναι ἐν τῶι νόμῳ τῶι αἵρε-
 45 θέντι ἐπὶ τὴν εὐταξίαν· ἀναγράψα-
 ι δὲ τόδε τὸ ψήφισμα τὸ γ γραμματέ-
 α τῆς βουλῆς καὶ στῆσαι ἐν τῶι ἱερ-
 48 ῶι τοῦ Ἀμφιαράου, εἰς δὲ τὴν ἀναγρ-
 αφήν τῆς στήλης δοῦναι τὸν ταμία-
 ν τοῦ δήμου : ΔΔΔ : δραχμάς ἐκ τῶν κατ-
 51 ἄ ψηφίσματα μεριζομένων τῶι δήμ-
 ωι.

«Littera fī ubique est, quae forma exprimi non poterat» Ditt. || 5 ὁ μήνας παραλείπεται στὴ στήλῃ. Ὁ Λεονάρδος (90) πρότεινε τὸν πυανοφιῶνα, τὸν ὁποῖο δέχτηκε ὁ Ditt. || 8 γὰρ τὸ ἐπεψήφισεν βλ. Threatte, *Grammar* 547-549 || 31 Χολαρ-
 γέ(α) Ditt. || 33 τῶν Ἀθηναίων L στὴ μεταγραφῇ (τὸ διορθώνει ΑΔ 2 (1916) Παράρτημα 65α), τῶν Ἀθηναίων Ditt.

² Κηφισοφῶν, ἐπώνυμος ἄρχων τῶν Ἀθηναίων τὸ 329/8 π.Χ.

⁴ Ὁ γραμματεὺς, PA 13322.

⁸ Ὁ ἐπιστάτης τῶν προέδρων, PA 3723, PAA 322075.

⁹ Δημοσθένης Δημοκλέους Λαμπρεύς, PA 3593, PAA 318530.

²² Για τὸν Φανόδημο βλ. 299 19.

²³ Λυκοῦργος Λυκόφρονος, ὁ διάσημος ρήτωρ, PA 9251. Για τις νέες ἐπιγραφές ποὺ συμπληρώνουν τὸ στέμμα τῆς οἰκογένειας τοῦ Λυκοῦργου βλ. ᾠ. Π. Ματθαίου, *Ηόρος* 5 (1987) 41-44, πίν. 8-11.

²⁴ Για τὸ Δημάδη βλ. 299 20· για τὸν Σώφιλο (PA 13422) βλ. Reinmuth, *Eph. Inscr.* 14.

²⁵ Θρασυλέων Θεοφώντος Ἀχαρνεύς, PA 7329.

²⁶ Ἐπιτέλης Σωινόμου Περγασῆθεν, PA 4963 καὶ FD III 1, 408.

²⁷ Νικήρατος Νικίου Κυδαντίδης, PA 10742.

²⁸ Ἐπιχάρης Ἀγωνοχάρους Παιανιεύς, PA 4999.

²⁹ Για τὸν Θυμοχάρη (PA 7412) βλ. Th. Leslie Shear Jr., *Kallias of Sphettos and the Revolt of Athens in 286 B.C.*, *Hesperia Suppl.* XVII (1978) 9. Ἀναφέρεται ἐπίσης σὲ μολύβδινο ἔλασμα δοκιμασίας ἵππων (Karin Braun, *AM* 85 (1970) 216, 233 καὶ σ. 245).

³⁰ Ὁ Κηφισοφῶν Λυσιφῶντος Χολαργεύς ἐπέδωσε στὸ ἀνάθημα για τὸν Ἀμφιάραο (299 23).

⁴⁵ Ἀβάσιμα εἶναι ὅσα λέγονται περὶ ἀγῶνων εὐταξίας παρὰ LIMC λ. *Eutaxia*.

Τὸ ψήφισμα τοῦτο εἶναι σημαντικό για τὴ γνώση τῆς ἀθηναϊκῆς πολιτικῆς στὸν κατεχόμενο Ὀρωπὸ καὶ ἰδιαίτερα στὸ θέμα τῶν ἀγῶνων. Κατὰ τὸν Knoepfler, *Pentétéris* 298 ἀφορᾷ στὰ πρῶτα Ἀμφιαράια τὰ μεγάλα τοῦ καταλόγου 520, καὶ τὴν ἐπὶ Κηφισοφῶντος ἰδρυσὴ τους ἀνέγραφε τὸ χωρίο τῆς Ἀθην. Πολ. 54, 7, τὸ ὁποῖο στὴ μορφὴ ποὺ μᾶς παραδόθηκε πάσχει· βλ. 520.

299 (A 240). Στήλη ὀρθογώνια ἀπὸ πεντελικὸ μάρμαρο μὲ ἔλλειψη δεξιᾶ, θραυσμένη σὲ δύο καὶ συγκολλημένη, ὑψ. 0.97 πλ. 0.26 πᾶχ. (βάθ.) 0.195. Στὸ ἄνω μέρος ἔχει ἄβακα καὶ κυρτὸ κυμάτιο, στὸ κάτω σπείρα μόνον στίς τρεῖς πλευρές. Πίσω εἶναι ἐργασμένη ἀδρᾶ. Ὑψ. γρ. 0.005 μεταστ. 0.003-0.004. «Ἡῤῥέθη ἡ στήλη ἐπὶ τῆς δεξιᾶς τῆς χαράδρας ὄχθης ἐνωκοδομημένη ἐν ὑστέρων δωματίων τοίχῳ» L (πίν. 26).

B. Λεονάρδος, *AE* 1917, 40, 92, εἰκ. 3· (πρβ. D. M. Lewis, *BSA* 50 (1955) 34-36· ᾠ. Οἰκονομίδης, *Πλάτων* 8 (1956) 108-109· *Agora* XV 49· Schwenk, *Laws* 56.

328/7 π.Χ.

Οἶδε ἐπέδοσαν εἰς τὸ ἀνάθημα ὃ ἀνέθηκεν
ἡ βουλὴ ἢ ἐπ' Εὐθυκρίτου ἄρχοντος·

3

βουλευταί

Φιλόστρατος Ἀχαρνε

24

Δημήτριος Ἀφαιναῖο

Εὐθυκράτης Ἀφιδ<γ>ναῖ

Ἀμεινίας Ἀγρυλλῆθε

6

Χαιρέστρατος Ῥαμνοῦ

Ἀ[ν]τίδοτος Συναλήττι

[Οὔ]λίας Στειριεύ

27

Θεόδωρος Παλληνεύ

[Φ]άλαν[θ]ος ἐκ Κερα

Ἐπιγῆθης Ἑροιᾶδη

9

Εὐκράτης Λαμπρεῦ

Νικάνδρος Μαραθῶνι

Λυκοῦργος Μελιτε

30

Λυσίθεος Εὐ(ω)νυμ

Καλλισθένης Τρινεμ

ταμίας

12	Εὐετίων Σφήττιο		Σωτι(ά)δης Ἀχαρνεύ
	Ἐνπεδος Οἰῆθε	33	γραμματεὺς
	Θεοκρίνης Ὑβάδης		Σωκράτης Παιονίδ
15	Φιλοκράτης Αἰξωνεύ		Πυθόδηλος Ἀγνούσιο
	Πρωτοκλῆς Κηφισιεύ		
	Βοῦλις Θοραιεύ		
18	οἶδε ἐκ τῶν ἄλλων ἐπέδοσαν		
	Φανόδημος Θυμαिता	36	Ἀριστείδης Ἐρ[μειος]
	Δημ(ά)δης Παιανιεύ		Φεῖδιππος Μ[υρρινούσιος]
21	Πολύ[ευ]κτος Σφήττιο		Καλλιτέλ[ης - - - -]
	Εὐ[. . . . .] Κο]λλυτε	39	Καλλικ[ράτης - - - -]
	[Κηφισ]ο[φ]ῶν Χολα[ργ]ε		Ἀριστίω[ν - - - -].

vacat

- Καλλισ(θ)ένης Χαρ(ο)πίδου Τρινεμεὺς [εἶπεν].
- 42 [ἐ]πειδὴ Εὐ(θ)υκράτης Ἀφιδ[ν]αῖος καὶ Φιλ[όστρατος]
[Ἀ]χαρνεύς καὶ Χαιρέστρατος Ῥαμνούσι[ος ἀεῖ]
[δ]ιατελοῦσιν φιλοτιμούμε(ν)οι πρὸς τὴν βουλὴν
- 45 [κ]αὶ τοῦ (ἀ)ναθήματος τοῦ ἐν Ἀμφιαράου τῇ[ι βου]-
[λ]εῖ συνεπεμελήθησαν καλῶς καὶ φιλοτίμω[ς],
[δ]εδόχθαι τῇ βουλεῖ ἐ[π]αινέσαι Εὐθυκράτη[ν]
- 48 Δρακοντί(δ)ου Ἀφιγναῖον, Φιλόστρατον Φιλίνο[υ]
Ἀχαρνέα, Χαιρέστρατον Χαιρεδήμου Ῥαμνού-
σιον καὶ στεφανῶσαι ἕκαστον αὐτῶν χρυσῶι
- 51 στεφάνωι ἀπὸ : Π^α : δραχμῶν, ἐπὰν τὰς εὐ(θ)ύνας
δῶσιν ὅπως ἂν καὶ οἱ ἄλλοι φιλοτιμῶνται πρὸς
τὴν βουλὴν εἰδότες ὅτι χάριτας αὐτοῖς ἡ βουλὴ
- 54 ἀπο[δ]ώσει τὰς ἀξίας ἑκάστωι ὧν ἂν εὐ(ε)ργετή-
σωσιν· ἀναγράψαι δὲ τόδε τὸ ψήφισμα τὸν γραμ-
ματέα τῆς βουλῆς ἐν στήλει λιθίνει καὶ στήσ[αι]
- 57 ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ Ἀμφιαράου.

Οἱ στ. 4-17, 24-35 καὶ 19-23, 36-40 εἶναι χαραγμένοι σὲ δύο στήλες. Κάτω ἀπὸ τὸν στ. 35 κενὸ 2 στίχων. Οἱ συμπληρώσεις εἶναι τοῦ Λεονάρδου || 5 ΑΦΙΔΓΝΑΙ· τὸ Γ ἔχει σβηστεῖ || 9 Λαμπ<τ>ρεύ Meritt-Traill, Schwenk || 10 ΛΥΚΟΡΓΟΣ· Λυκο<ϋ>ργος Meritt-Traill, Schwenk || 20 ΔΗΜΛΔΗΣ || 24 ΑΦΑΔΝΑΙΟ· Ἀφ<ι>δναῖο Meritt-Traill, Schwenk || 30 ΕΥΛΝΥΜ || 32 ΣΩΤΙΛΔΗΣ || 41 ΚΑΛΛΙΣΟΕΝΗΣΧΑΡΠΙΔΟΥ· ὁ J. S. Traill (*Hesperia* 47 (1978) 271, πρὸς SEG 28, 462) προτείνει τὴ διόρθωσιν Χαρ(μύλ)ου || 42 ΕΥΟΥΚΡΑΤΗΣ || 44 ΦΙΛΟΤΙΜΟΥΜΕΟΙ || 45 ΑΝΑΘΗΜΑΤΟΣ || 48 ΔΡΑΚΟΝΤΙΑΟΥ· ΑΦΙΓΝΑΙΟΝ· Ἀφ<δ>ναῖον Meritt-Traill, Schwenk || 51 ΕΥΟΥΝΑΣ || 54 ΕΥΚΡΕΤΗ.

Τὸ ἀνάθημα τῶν βουλευτῶν καὶ τῶν ἄλλων Ἀθηναίων ἦταν ἰδρυμένο στὴν ἐδῶ στήλη. Ἦταν ἴσως μικρὸ ἄγαλμα τοῦ Ἀμφιαράου, μεγέθους ἀναλόγου μὲ τὶς διαστάσεις τοῦ ἐπικράνου πού δὲν σώθηκε.

- ² Ὁ Εὐθύκριτος ἦταν ἄρχων τῶν Ἀθηνῶν τὸ 328/7 π.Χ.
- ⁴ Ὁ Φιλόστρατος Ἀχαρνεύς (καὶ στ. 42, 48) ἴσως εἶναι ἐγγονὸς τοῦ τριηράρχου τοῦ 377/6 (PA, APF 14726).
- ⁵ Ὁ Εὐθυκράτης Δρακοντίδου Ἀφιδναῖος (PA 5601) εἶναι ἀπόγονος τοῦ Δρακοντίδου, ἐνὸς ἀπὸ τοὺς τριάκοντα (PA 4546). Ἀπόγονος τοῦ ἐδῶ εἶναι ὁ ὁμώνυμος πρόξενος τοῦ κοινοῦ τῶν Βοιωτῶν 188 (πρβ. Chr. Habicht, *Untersuchungen zur politischen Geschichte Athens im 3. Jahrhundert v. Chr.*, *Vestigia* 30 (1979) 150).
- ⁶ Ὁ J. Frel (*The Journal of the J. Paul Getty Museum* 6-7 (1978-79) 75-82) θεωρεῖ ὅτι ὁ γνωστὸς γλύπτης Χαιρέστρατος (PA 15172), δημιουργὸς τῆς Θέμιδος τοῦ Ραμνοῦντος, εἶναι ὁ ἐδῶ βουλευτής, καὶ συγκαταλέγει στὰ ἔργα του ἐκτὸς ἀπὸ γλυπτὰ τοῦ Ραμνοῦντος καὶ τὶς χορεύτριες τῶν Δελφῶν.
- ⁷ Ὁ Οὐλίας Στειριεύς ἀνήκει πιθανῶς στὴν οἰκογένεια τοῦ Οὐλίου Οὐλ]ιάδου Στειριέως (κατὰ συμπλήρωση τοῦ Λεονάρδου), IG II² 1009 98.
- ⁸ Ὁ Φάλανθος ἐκ Κεραμῶν πιθανῶς εἶναι γιὸς τοῦ Θεοδώρου (PA 6873), ἐγγονὸς ὁμωνύμου (PA 13997), ἀδελφὸς τῆς Μυρρίνης (PA 10487). Τὸ στέμμα τῆς οἰκογένειας PA 12018.
- ⁹ Ὁ Εὐκράτης Λαμπρεὺς (PA, APF 5758) εἶναι τριηράρχος τὸ 323/2.
- ¹⁰ Ὁ Λυκοῦργος Μελιτεύς (PA 9254) ἀναφέρεται ὡς μισθωτὴς τῶν πλίνθων τῆς ἀγωγῆς (IG II² 1672 23) τὸ 329/8.
- ¹¹ Ὁ Καλλισθένης Χαροπίδου Τρινημεεὺς λέγει τὸ ἐδῶ ψήφισμα (στ. 41). Ἀπόγονός του ἴσως εἶναι ὁ Καρνεάδης [Χαροπ]ίδου (συμπλήρωση τοῦ Λεονάρδου) Τρινημεεὺς (IG II² 1009, Col. III 82), ἔφηβος τὸ 105/4. Συγγενὴς πιθανὸν εἶναι ὁ -]λο[ς] Καλλισθένους Τρινη[μεεὺς], IG II² 1641 A 17 (350-300 π.Χ.).
- ¹² Ὁ Εὐετίων Αὐτοκλείδου Σφήττιος (PA 5463) εἶναι ὠνητὴς τὸ 347/6 (Michel, *Recueil* 1514 B 17-18), διατητὴς τὸ 329/8 (IG II² 1925 16), λέγει ψήφισμα (IG II² 354 32) τὸ 328/7 καὶ διατελεῖ τριηράρχος τὸ 323/2 (IG II² 1632 a 11).
- ¹³ Ὁ Ἑμπεδος Οἰῆθεν εἶναι ἀπόγονος τοῦ στρατηγοῦ Καλλιστράτου Ἑμπέδο *ῥοῖθεν* (IG I³ 370 21, 418/7). Κατὰ τὸν Λεονάρδο, πιθανῶς εἶναι γιὸς τοῦ στρατηγοῦ. Στὴν ἴδια οἰκογένεια ἀνήκει καὶ ὁ [Ἑμ]πεδος Ὁῆθεν, πρεσβευτὴς στὴ συνθήκη τῶν Ἀθηναίων μετὰ τοὺς Θεσσαλοὺς (IG II² 175, πρὶν ἀπὸ τὸ 353/2).
- ¹⁴ Θεοκρίνης Ὑβάδης, διάσημος συκοφάντης, PA 6946.
- ¹⁵ Ὁ Φιλοκράτης Αἰξωνεύς ἴσως εἶναι αὐτὸς ποὺ ἀναφέρεται στὴν ἐπιτύμβια στήλη IG II² 5448 τοῦ 4ου αἰ. π.Χ. (PA 14600), γιὸς τοῦ Φίλωνος (PA 14826). Τὸ στέμμα τῆς οἰκογένειας PA 14825.
- ¹⁶ Πρωτοκλῆς Κηφισιεύς· δὲν εἶναι γνωστὸς ἀπὸ ἄλλου.
- ¹⁷ Βοῦλις Θοραιεύς· Βοῦλις Δημητρίου Θοραιεύς ἀναφέρεται στὴν ἀνάγλυφη ἐπιτύμβια στήλη IG II² 6212 (PA 2916) τοῦ 4ου αἰ. π.Χ., ὁ ἴδιος μετὰ τὸν ἐδῶ βουλευτὴ.
- ¹⁸ Οἱ ἄλλοι ποὺ ἀναφέρονται ἐδῶ ὅτι ἐπέδοσαν στὸ ἀνάθημα δὲν εἶναι βουλευτὲς ἀλλὰ ιδιώτες. Ἡ διάκριση εἶναι σαφὴς στὸ ψήφισμα IG II² 204 75, 82 τοῦ 352/1.
- ¹⁹ Ὁ Φανόδημος Διῦλλου Θυμαϊτάδης (PA 14033), ὁ τὴν Ἀττικὴν γράφας Ἀρχαιολογίαν (Διον. Ἀλικαρν. 61), ἔπαιξε σπουδαῖο ρόλο στὰ θέματα τοῦ κατεχομένου ἀπὸ τοὺς Ἀθηναίους Ἱεροῦ. Εἶπε, τὸ 332 π.Χ., τὸ ψήφισμα 296 μετὰ τὸ ὁποῖο τιμήθηκε ὁ Ἀμφιάραος, ἐπαινέθηκε καὶ στεφανώθηκε τὸν ἴδιο χρόνο (297) γιὰ ὅσα ἔκαμε γιὰ τὸ Ἱερό, καὶ ἐπαινέθηκε πάλι καὶ στεφανώθηκε τὸ 329/8 (298) γιὰ τὴ σχετικὴ μ' αὐτὸ δράση του.
- ²⁰ Ὁ Δημάδης Δημέου Παιανιεύς, ὁ γνωστὸς ρήτορας, ἀντίπαλος τοῦ Δημοσθένους, διαδραμάτισε σημαντικὸ ρόλο στὸ ζήτημα τῆς ἀνάκτησης τοῦ Ὠρωποῦ ἀπὸ τοὺς Ἀθηναίους. Τὸ 329/8 στεφανώθηκε μαζί μετὰ τὸν Φανόδημο, τὸν Λυκοῦργο καὶ ἄλλους σημαντικοὺς Ἀθηναίους (298) γιὰ ὅσα ἔκαμε ἐπὶ τὴν ἐπιμέλειαν τοῦ ἀγῶνος καὶ τῶν ἄλλων τῶν περὶ τὴν ἑορτὴν τοῦ Ἀμφιαράου. Γιὰ τὴ δράση του PA 3263, PAA 306085. Τὶς ἐπιγραφικὰς μαρτυρίες γι' αὐτὸν βλ. Οἰκονομίδη 105-109.

²¹ Ὁ Πολύευκτος Σφήττιος (PA 11950), γνωστός καὶ αὐτὸς ρήτορας, φίλος τοῦ Δημοσθένους, ἀκολουθεῖ στὴ στήλη τὸν ἀντίπαλό του Δημάδη.

²² Ὁ Λεονάρδος συμπληρώνει Εὐ[καδμος Κο]λλυτεὺς καὶ θεωρεῖ ὅτι εἶναι ὁ ἀναγραφεὺς τοῦ 319/8 (IG II² 385, 387, 388). Οἱ B. D. Meritt - J. S. Traill (*Agora* XV, σ. 393) ἀπορρίπτουν τὴ συμπλήρωση, γιατί τὸ δημοτικὸ τοῦ ὁμωνύμου ἀναγραφεὺς τοῦ 319/8 π.Χ. εἶναι Ἀνακαιοὺς (E. Schweigert, *Hesperia* 9 (1940) 345, 44· D. M. Lewis, *BSA* 50 (1955) 35).

²³ Ὁ Κηφισοφῶν Χολαργεὺς (PA 8419) ἐπαινέθηκε καὶ στεφανώθηκε στὸ ψήφισμα 298 μαζί με τὸν Φανόδημο καὶ τὸν Δημάδη.

²⁴ Ὁ Δημήτριος Εὐκτήμενος Ἀφιδναῖος (PA 3392) εἶναι γνωστός γιὰ τὸ ἐνδιαφέρον πρὸς τὸ Ἱερὸ καὶ ἀπὸ τὸ ψήφισμα 297 τοῦ 332/1, μετὰ τὸ ὁποῖο τιμήθηκε ὁ Φανόδημος ὁ ἀπθιδογράφος ποὺ ἐμφανίζεται καὶ ἐδῶ (στ. 19).

²⁵ Ὁ Ἀμεινίας Ἀγρυλῆθεν (PA 677) ἀναφέρεται στὸν κατάλογο IG II² 2398 τοῦ 4ου αἰ. π.Χ.

²⁶ Ὁ Ἀντίδοτος Ἀπολλοδώρου Συπαλήττιος (PA 1019) εἶπε τὸ ψήφισμα IG II² 337 τοῦ 333/2 γιὰ τὴν ἴδρυση, ἀπὸ τοὺς Κιτιεῖς, ἱεροῦ τῆς Ἀφροδίτης στὸν Πειραιᾶ. Τὸ στέμμα τῆς οἰκογενείας του βλ. Λεονάρδο 45.

²⁷ Ὁ Θεόδωρος Ἀντιδώρου Παλληνεὺς διετέλεσε βουλευτὴς τὸ 335/4 (J. Kirchner, *AM* 29 (1904) 244 πίν.).

³¹ Ὁ ταμίας ἐδῶ ἔχει ἀρμοδιότητα μόνο γιὰ τὸ ἀνάθημα στὸν Ἀμφιάραο, ὅπως ὁ ταμίας τῶν εἰς τὸ ἀνάθημα (Kirchner ὁ.π.).

33-35 Κατὰ τὸν Λεονάρδο, ὁ ἐδῶ γραμματεὺς Σωκράτης Παιονίδης εἶναι ὁ γραμματεὺς τῆς βουλῆς (ἢ, τῶν τις ἄλλων τῶν ἐπὶ τοῖς δημοσίοις γράμμασιν), ἐνῶ ὁ Πυθόδηλος Ἀγνούσιος εἶναι ὁ γραμματεὺς ὁ κατὰ πρυτανείαν.

³⁷ Ὁ Φεῖδιππος Μυρρινοῦσιος (PA 14159) εἶναι, κατὰ τὸν Λεονάρδο, γιὸς τοῦ Ἀπτήμονος Φεῖδιππου (PA 1350).

³⁸ Καλλιτέλ[ης Ἑροιάδης] κατὰ τὴν συμπλήρωση τοῦ Λεονάρδου, ὁ ὁποῖος θεωρεῖ πιθανὴ τὴν ταύτισή του μετὰ τὸν ὁμώνυμο διαιτητὴ τοῦ 325/4 (IG II² 1926 162, ὅπου γίνεται δεκτὴ ἡ ταύτιση).

³⁹ Ἴσως εἶναι, κατὰ Λεονάρδον (43α), ὁ Καλλικράτης Καλλικρατίδου Στειριεὺς (PA 7945), ἀναγραφεὺς (IG II² 415) τὸ 330/29.

⁴⁰ «Ἀριστίων» ἄδηλον ἂν εἶνε Κολλυτεὺς (Αἰγῆδος· PA 1743) ἢ ἄλλοθεν» Λεονάρδος 47β.

300. Στήλης ἀπὸ πεντελικὸ μάρμαρο τὸ ἄνω μέρος. Ὑψ. γρ. 0.008· στοιχηδὸν 25. Τὸ κείμενο τῆς στήλης ἀντιγράφηκε ἀπὸ τὸν Vischer στὴ Σκάλα Ὁρωποῦ, στὸ σπίτι τοῦ Παπαρρηγοπούλου, προξένου τῆς Ρωσίας στὴν Ἀθήνα.

Vischer, *Beiträge* 93, 71 πίν. VII, 3· (*Kleine Schriften* II (1878) 93, πίν. VII· IG II 188· IG II² 375· Schwenk, *Laws* 89· πρβ. G. F. Unger, *Philologus* 38 (1879) 47· A. Reusch, *De diebus contionum ordinariis apud Athenienses* (1879) 133).

322/1 π.Χ.

[Ἐπὶ Φι]λοκ[λέους ἄρχοντος, ἐπὶ τ]-
[ῆς Πανδι]ονίδος δεκάτης [πρυτα]-
3 [νεία]ς, ἡ Εὐθυγένης Ἡφαισ[τοδῆ]-
[μο]υ Κ[ηφ]ισιεύς ἐγρα[μ]μάτε[υεν· θ]-
[αρ]γυλιῶνος ἐνὶ καὶ ν[έ]αι [. . . 5 . . .]
6 [. . . κ]αὶ τριακοστῇ [τ]ῇ[ς] πρ[υταν]-
[είας· ἐκκ]λ[η]σί[α]· τῶν [π]ροέδ[ρων ἐπ]-
[εψήφισεν Ἀ:]ν[τ]ιδ[ω]το[ς Θ]ρι[άσιος:]·

- 9 [ἔδοξεν τῶι] δῆ[μ]ω[ι]· Ἡγήμ[ων; . . . ⁵ . . .]
 [. . . . .^{1 0} . . . . .]Ε[. . .]ΕΙΙ[. . . . .⁹ . . . . .]
 [. . . . .^{1 3} . . . . .]ΛΕΣ[. . . . .⁹ . . . . .]
 12 [. . . . .^{1 6} . . . . .]Τ[. . . . .⁸ . . . . .]
 [. . . . .^{1 6} . . . . .]ΣΛΛ[. . .⁶ . . . . .]
 [. . . . .^{1 2} . . . . .]πρ[.] (ἀ)ττων [. . .⁶ . . . . .]

Ὁ Vischer μεταγράφει μόνο τοὺς στ. 1-9. Ἐδῶ ἀκολουθεῖται τὸ κείμενο τοῦ Kirchner || 2 Ἐρεχ]θηΐδος Vischer. «Cum litteram alteram aut H aut N esse ipse testetur Vischer, et [Ἐρεχ]θηΐδος et [Πανδι]ονίδος suppleri potest. Hoc propter litterarum numerum posui» Kirchner || 4 «θαργηλιῶνος perperam exaratum esse pro Σκιροφοριῶνος iam Vischer monet» Kirchner || 5 [ἐνά|τη κα]ῖ Vischer || 8 Θ]ρι[άσιος Vischer. «Demoticum fuit aut Θριάσιος aut Ἐρικεεύς» Kirchner || 9 Η·ΗΜΟΡ ἔχει τὸ πανομοιότυπο τοῦ Vischer.

Ὁ Φιλοκλῆς ἦταν ἄρχων τῶν Ἀθηνῶν τὸ 322/1 π.Χ. Ὁ γραμματεὺς PA 5512. Τὸ ψήφισμα τοῦτο ψηφίστηκε τὴν τελευταία ἡμέρα τοῦ 322/1, (σκιροφορ)ιῶνος ἔνι καὶ ν[έ]αι. Ὅπως ἔδειξε ὁ Vischer, εἶναι λανθασμένη ἡ γραφή θαργηλιῶνος καὶ πρέπει νὰ ἀποκατασταθεῖ σκιροφοριῶνος. Τὸ ψήφισμα, ἂν πραγματικὰ εἶχε ἰδρυθεῖ ἐξ ἀρχῆς στὸν Ὠρωπό, θὰ εἶναι τὸ τελευταῖο ἀθηναϊκὸ τῆς σειρᾶς τῶν σχετικῶν μὲ τὸ Ἱερὸ ἢ τὸν Ὠρωπό. Ὁ Λεονάρδος (AE 1918, 95) δὲν εἶναι ἐντελῶς βέβαιος γιὰ τὴν προέλευση τῆς στήλης.

301 (A 642). Στήλης ἀπὸ πεντελικὸ μάρμαρο τὸ κάτω ἀριστερὸ τμῆμα συγκολλημένο ἀπὸ πολλὰ θραύσματα, ὕψ. 0.32 πλ. 0.30 πᾶχ. 0.10. Ὑψ. γρ. 0.005 μεταστ. 0.005. Βρέθηκε τὴν 25ῃ Ὀκτωβρίου 1985, κτισμένη σὲ τοῖχο τῶν θεομῶν τοῦ Ἱεροῦ (πίν. 26).

335-322 π.Χ.

- [. . .⁵ . . .]NXΩ[- - - - -]
 πρῶτον αὐτὸς Ε[- - - - -]πλ[-
 3 ανηθεῖς λαθεῖν τὸν [- - - - -]πα[-
 ρήλθομεν καὶ εὐθὺ πα[. . .⁵ . . . ντ]ες Σ[- - - - -]
 [κ]αὶ ἐπιμαρτυρόμενος [. . .]NO[- - - - -]
 6 [το]λμᾶν αὐτοῦ ἐπειδὴ ΟΥ[. . .]ΧΡΥ[. . .]ΛΛ[- - - - -]
 [. . .]αν παρασπονδήσ[ας] καὶ ΛΥΣΕ[. . .⁶ . . .]ΛΟΠ[- - - - -]
 [ἀγ]ανακτοῦντος καὶ δεινὰ παθοῦντος κα[ῖ - - - - -]
 9 [. . .]ς γὰρ ἤμελλεν βοηθήσειν καὶ ταῦτα [- - - - -]ἐπιμ[-
 [αρ]τυρομένου· ὦ δέσποτ' ἄναξ, ἰσχυρὰ [- - - - -]
 [ὑπ]ήκουσας τῶνδε καταγελώντων σου, σὺ δὲ [- - - - -]
 12 μένου περυφανῶς, οὐδεμίαν ἄλλην ἐλπίδα τ[- - - - -]
 ενον μόνου οὕτως ἐνεδείξατο τὴν αὐτοῦ δύ[ναμιν - - - - -]
 [. . .]Λ[. . .]Σ ΕΠΙ[. . .] ὁμομένων τοῦτον εἶ[ναι - - - - -]
 15 [. . .]ΩΣΛΙ[. . . . .⁹ . . . . .]ενος Σ[. . .⁵ . . .]ΧΟ[. . .]ΘΩ[- - - - -]

[. .] σῶισαι χρ[- - - - -] αὐτῶν ΟΥΤ[- - - -]
 [. .]ησιον [. . .]ΥΟΝ[.]ΕΣ[- - - - -]ΛΙ[- - - - -]
 18 [. . . . .^{1 3} . . . . .]ΠΡΑ[- - - - -]ΠΕ[- - - -]
 [- - - - -]ΣΕ[.]ΩΔΕ[- - - -]
 [- - - - -]ΡΟΝΕ[.]Λ[- - - -]

vacat

13 περυφανῶς· περὶ τῆς χρήσεως τοῦ υ ἀντὶ τοῦ ι βλ. Threatte, *Grammar* 262.

Πιθανῶς πρόκειται περὶ ἐγκωμίου τοῦ Ἀμφιαράου κατὰ τοὺς ἀγῶνες τῶν Ἀμφιαρείων τῶν μεγάλων, πρβ. σοφιστῆς 520 8, ἢ περὶ προτρεπτικοῦ λόγου, πρβ. IG II² 2291a, 2291b καὶ 2788.

302 (A 301). Στήλης ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο μὲ ἀέτωμα πέντε συγκολλημένα θραύσματα ποὺ ἀπαρτίζουν τὸ ἄνω μέρος τῆς, ἀπὸ τὸ ὁποῖο λείπει τὸ ἄνω ἀριστερὸ τμήμα. Ὑψ. 0.47 πλ. 0.445 πᾶχ. 0.095. Ὑψ. γρ. 0.008 μεταστ. 0.008. Ἡ στήλη «ἠύρεθη βορρᾶθεν τῶν βάθρων» L 142, καὶ τὸ θραῦσμα ποὺ συμπληρώνει τὴν ἐπιγραφή στοὺς στ. 6-8 «ἠύρα τῇ 26-10-26 κείμενον ἐν δωμ. Θ (ὀπισθεν τῶν βάθρων) (ἀριστ. ὄχθης)» L 561 (πίν. 27).

M. Μιτσός, *AE* 1953-54 B' 158, 1, εἰκ. 1· (SEG 16, 295· Maier, *GMI* II, 118, 26B· H. Pleket, *Epigraphica* 1 (1964) 28· Moretti, *ISE* 61)· Ὁ Ὡρωπὸς 183, 42, πίν. 61a· (SEG 25, 486· πρβ. *Bull. Épigr.* 1958, 251· *Hellenica* XI-XII, 202· SEG 22, 369)· L. Migeotte, *L'emprunt public dans les cités grecques* (1984) 35, 8· (*Teiresias* 15 (1985) AE 20).

Τέλη 4ου / ἀρχές 3ου αἰ. π.Χ.

[. . . . .^{6 2 0} . . . . . εἶπεν]· δεδόχθαι τῷ[ι δή]-
 [μωι· ὅπως ἂν φρούριά τε ἰσχυρά] ἡμῖν κατασκε[υα]-
 3 [σθῆι καὶ τὰ πεπτωκότα τείχη ἀνοι]κοδομηθεῖ, τ[οὺς]
 [ἄνδρας τοὺς ἐπὶ τὰ τείχη ἡρημέ]νους, Κράτυλλο[ν]
 [- - - - -]ον, Ἐξηκεστίδην,
 6 ἐπιμελ[ῆ]θῆναι ὅπως ἂν εἰς τὸ]ν τειχισμὸν χρήμα-
 τα πορισθῇ τῇι π[όλει, τὰς δὲ] προσόδους τῆς πόλε-
 ως πάσας ὑπάρχειν εἴ[ς τε τὸ]ν τε[ιχ]ισμὸν καὶ εἰ-
 9 ς τὴν ἀπόδοσιν τῶν δα[νεισθέντων χρ]ημάτων ^{vv}
 εἰς τὰ τείχη, ἀφαιρεθ[ῆ]ναι δὲ ὅ]σα τε εἰς τὰ ἱερὰ ἀνα-
 λίσκεται καὶ μισθοὺς [το]ῖς ὑπηρέταις καὶ εἴ τι ἄλλο
 12 ἀνάλωμα τῆς πόλεως [ἐ]στι κατὰ νόμον ἢ κατὰ ψή-^v
 φισμα· ὅπως δ' ἂν εἰδῶσι πάντες τοὺς προελομέ-^v
 νους εἰς τὸν τειχισμὸν τῆς πόλεως βοηθῆσαι, τοὺς
 15 τειχοποιούς ἀναγράψαι ἐν στήλαις λιθίναις τό τ[ε]
 ψήφισμα τοῦ δήμου καὶ τὰ ὀνόματα τῶν τειχοπο[ι]-
 ῶν καὶ τῶν δανεισάντων τῇι πόλει καὶ ὅ τι ἕκαστος
 18 [ἐ]δάνεισε καὶ τῶν ἐνγυησαμένων καὶ στήσαι ^{vv}

- [τήν μ]έν ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ Ἀμφιαράου, τὴν δὲ ἐν
 [τῇ ἀγο]ρᾷ[ι], ὅπου ἂν δοκεῖ ἐν καλλίστῳ εἶναι· ἐπι-
 21 [σκέψασθαι] δὲ τ[ὸ]ν δῆμ[ον καθ]ότι ἀξίως αὐτοῦ ^{vv}
 [τιμήσει τοὺς δανείσαντας εἰς τὸν] οἰκισμὸν τῆς
 [χώρας . . . . . ἡ . . . . . χάριν τῆς τε σωτ[ηρί]-
 24 [ας τῆς πόλεως καὶ τ - - - - -]

Οἱ συμπληρώσεις εἶναι τοῦ Λεονάρδου (L 142), πλὴν τοῦ στ. 20 ὅπου ἔχει χῶ[ρ]α[ι]. Ὁ Maier ἀκολουθεῖ γενικὰ τὸ κείμενο τοῦ Μιτσόου || 1 [θεοὶ - - εἶπεν] Μιτσός, Mig. || 2 [μῶι ὅπως ἂν - -] Μιτσός, Mig. || 3 [σθ - - - οἱ] Μιτσός, [σθ - - - καὶ τὰ τείχη τὰ πεπτωκότα Mig. || 4 [- - - τοὺς ἱσταμέ(:)]νοὺς Μιτσός || 6 ὅπως εἰς Mig., ἐπιμελη[θῆ]μεν, ὅπως εἰς τὸν τ[ε]χισμὸν Μιτσός. Οἱ στ. 6-8 συμπληρώνονται μὲ τὸ θραῦσμα ποὺ δὲν εἶχε ταυτίσει ὁ Λεονάρδος καὶ τὸ ὁποῖο δὲν εἶχε ὑπόψη του ὁ Μιτσός || 7 πόλε[ι] Μιτσός, Mig. Τὰ λείψανα τῶν γραμμάτων ΟΛΕ εἶναι τόσο ἀσήμαντα, ὥστε δὲν εἶναι δυνατόν νὰ θεωρηθοῦν ὅτι σώζονται· προ[σόδους] L, Μιτσός || 8 τὸν οἰκ(:)]ισμὸν Μιτσός, συνοικ]ισμὸν *Bull. Épigr.*, τευχ]ισμὸν L, Maier || 10 ἀφαιρεθῆ[τ]ωσαν δ' ὅ[σα] Μιτσός || 19 [τῆμ Μιτσός, Mig. || 20 [τῇ χῶ]ρα[ι] L, [τῇ ἀγο]ρᾷ Μιτσός || 20-21 ἐπι[- -] δὲ τ[ῶ]ι δῆμ[ω]ι κ[α]θότι Μιτσός || 22-23 [ἂν ἔχη τιμήσασθαι τοὺς εἰς τὸν συν]οικισμὸν τῆς | [πόλεως βοηθήσαντας - -] Mig., [- - -]οικισμὸν τῆς Μιτσός, [- - συν]οικισμὸν τῆς | [πόλεως - -] *Bull. Épigr.*, Maier || 23 [- - εἰδό]τες ὅτι . . Μιτσός.

Τὸ ψήφισμα, ἀπὸ τὸ σχῆμα τῶν γραμμάτων, χρονολογεῖται στὸ τέλος τοῦ 4ου ἢ τὶς ἀρχές τοῦ 3ου αἰ. π.Χ. καὶ ἀνήκει σὲ περίοδο αὐτονομίας τῆς πόλεως. Αὐτόνομος ἦταν ὁ Ὠρωπὸς μεταξὺ 322 καὶ 313 π.Χ. καὶ μικρὸ διάστημα μετὰ τὸ 295. Ἡ ἀπουσία τῶν πολεμάρχων ἐπίσης δείχνει ὅτι δὲν ἔχει ἀκόμη προσχωρήσει στὸ κοινὸ τῶν Βοιωτῶν. Ὁ Maier (119) πιστεύει ὅτι ἡ ἐπιγραφή χρονολογεῖται στὸ διάστημα 294-285 π.Χ., καὶ στὸ 295 τὴ χρονολογεῖ ἐπίσης ὁ Knoepfler (Oropos 54).

Ἡ πόλη ἔχει κανονικὴ ζωὴ, τὰ ἱερὰ λειτουργοῦν, οἱ ὑπάλληλοι ὑπηρετοῦν καὶ μισθοδοτοῦνται, τὰ τείχη ὁμῶς εἶναι γκρεμισμένα καὶ δὲν ὑπάρχουν πόροι γιὰ τὴν ἐπισκευὴ ἢ τὴν ἀνακατασκευὴ τους. Χωρὶς νὰ παραγνωρίζουμε τὴν ἐπίδραση τῶν στοιχείων τῆς φύσεως καὶ τοῦ χρόνου στὰ τείχη, φαίνεται πὼς ἡ καταστροφὴ τους ὀφείλεται σὲ ἐχθρική ἐνέργεια, στοὺς Ἀθηναίους οἱ ὁποῖοι ἤθελαν τὴν πόλιν ἀδύναμη καὶ κάτω ἀπὸ τὴν κυριαρχία τους. Ὁ L. Robert (*Hellenica* XI-XII, 202) συμπληρώνοντας στὸν στ. 22 συν]οικισμὸν θεωρεῖ ὅτι οἱ Ἀθηναῖοι εἶχαν ἐκδιώξει τοὺς κατοίκους τῆς πόλεως, οἱ ὁποῖοι τώρα ἐπιστρέφουν στὶς ἐστίες τους.

Στὸ ψήφισμα τοῦτο βρίσκουμε τὴ μόνη μνεία ἐκθεσης διοικητικῆς πράξης τοῦ Ὠρωποῦ ἔξω ἀπὸ τὸ Ἀμφιάρειο. Ὁ Μιτσός (160) ὑποστηρίζει ὅτι ὅταν οἱ Ὠρώπιοι ἦσαν ἀνεξάρτητοι φρόντιζαν νὰ γίνετα ἡ ἐκθεση τῶν ψηφισμάτων τους καὶ στὴν πόλιν.

Ὁ τειχοποιὸς Κράτυλλος εἶναι, πιθανῶς, ὁ ἀφεδριατεύων Κράτυλλος Ἀμφιδάμιος Ὠρώπιος (IG VII 2724a) ὅταν ἄρχων τοῦ Κοινοῦ ἦταν ὁ Τριάξ. Τὸν ἄρχοντα αὐτὸν χρονολογεῖ ὁ Feysel (*Polybe* 73, πρβ. καὶ 28-29) μεταξὺ 312 καὶ 308 ἢ 287 καὶ 280 π.Χ., χρονολόγησις ποὺ δέχεται καὶ ὁ Κουμανοῦδης, *ΘΠ* 1991.

Ἐξηκαστίδης Ὠρώπιος διετέλεσε ἱερεὺς τοῦ Ἀμφιαράου ἐπὶ ἄρχοντος Νίκωνος (151)· ἴσως εἶναι ἐγγονὸς τοῦ ἐδῶ τειχοποιοῦ.

Γιὰ τὸ ἀξίωμα τοῦ τειχοποιοῦ στὴν ἀρχαία Ἑλλάδα βλ. G. Busolt, *Griechische Staatskunde* (1920) 630a² καὶ Maier, *GMI* I, 123.

303 (A 292). Στήλη από πεντελικό μάρμαρο, χωρίς διακόσμηση, ύψ. 1.17 πλ. 0.415 πάχ. 0.105. Ύψ. γρ. 0.009-0.011 (0.02 ό στ. 1) μεταστ. 0.009. «Εύρέθη πρηνής ἔξωθεν τοῦ σωζομένου μακροῦ τοίχου τοῦ ναοῦ κατὰ τὸ μέσον (περὶ τὰ 15μ. ἀπὸ τοῦ βάθρου Σύλλα), ἐπὶ τοῦ ὑδραγωγείου Δ» L (πίν. 27).

B. Λεονάρδος, *AE* 1891, 77, 35· (IG VII 4263· *Syll*² 516· Michel, *Recueil* 589· F. Bleckmann, *Griechische Inschriften zur griechischen Staatenkunde* (1913) 35, 25· *Syll*³ 544)· πρβ. G. Billeter, *Geschichte des Zinsfusses in griechisch-römischen Altertum bis auf Justinien* (1898) 67-68· A. Milchhoefer, *Karten von Attika*, Text IX (1900) 24· C. Fredrich, *AM* 25 (1900) 104· A. Frickenhaus, *Athens Mauern im 4. Jahrhundert v. Chr.* (1905) 31· B. Λεονάρδος, *AE* 1919, 58α· P. Graindor, *Musée Belge* 25 (1921) 109· A. Wilhelm ἐν W. H. Buckler - W. M. Calder (ἐκδ.), *Anatolian Studies Presented to Sir William Mitchell Ramsey* (1923) 355· F. Noack, *Eleusis* (1927) 301· O. Larsen, *Economic Survey of Ancient Rome* IV (1938) 372· Feyel, *Polybe* 249 κέ· SEG 19, 334)· Maier, *GMI* I, 121, 26, εἰκ. 34· (Ὁ Ὡρωπὸς 34-35· L. Migeotte, *L'emprunt public dans les cités grecques* (1984) 38, 9· Ἀρχαῖες Ἐπιγραφεῖς 12).

	Θ	ε	ο	ί.
	Λύσανδρος εἶπεν· ὅπως ἄμ πόρος χρημάτων			
3	γίνεται εἰς τὴν οἰκοδομίαν τοῦ τείχους καὶ			
	συντελεσθέντων τῶν τειχῶν χρήσιμοι			
	ᾧμεν αὐτοὶ τε αὐτοῖς καὶ τῷ κοινῷ Βοιωτῶν,			
6	δεδοχθαι τῷ δήμῳ· τοὺς τειχοποιούς καὶ			
	τοὺς πολεμάρχους δανείσασθαι χρήμα-			
	τα ἑὰμ ποθεν δύνωνται, τόκων ὅ τι ἂν ἔλα-			
9	χίστων δύνωνται· τοῖς δὲ δανείσασιν			
	ἀποδοῦναι τὰ χρήματα ἐν τῷ ἐνιαυτῷ			
	τῷ μετὰ Ὡρωπόδωρον ἱερέα αὐτὰ καὶ τοὺς			
12	τόκους, ὧν ἂν ἕκαστα δανείσωνται· τοὺς δὲ			
	δανείσαντας τῇ πόλει εἰς τὸν τειχισμὸν			
	μέχρι ταλάντου καὶ τοῦ πλέονος τόκων			
15	τῶν ἐπιδεκάτων προξένους εἶναι καὶ εὐ-			
	εργέτας τῆς πόλεως Ὡρωπίων καὶ αὐτοὺς			
	καὶ ἐκγόνους καὶ εἶναι αὐτοῖς γῆς καὶ οἰκίας			
18	ἐγκτησιν καὶ ἰσοτέλειαν καὶ ἀσφάλειαν καὶ			
	ἀσυλίαν καὶ πολέμου καὶ εἰρήνης καὶ κατὰ γῆν			
	καὶ κατὰ θάλατταν καὶ τὰ ἄλλα πάντα καθάπερ			
21	τοῖς πολίταις, καὶ ἀναγράψαι αὐτοὺς πατρό-			
	θεν ἐν στήλῃ λιθίνῃ καὶ στήσαι ἐν τῷ ἱερῷ			
	τοῦ Ἀμφιαράου· ὅσοι δ' ἂν ἔλαττον ταλάντου			
24	δανείσωσιν τῇ πόλει, ὑπὲρ τούτων τὸν δῆμον			
	ἐπισκέψασθαι, καθότι ἂν ἕκαστος αὐτῶν ἄξιος			
	ᾗ τιμηθῆναι ὑπὸ τῆς πόλεως· ἀναγράψαι τοὺς			

- 27 πολεμάρχους τὸ ψήφισμα ἐν στήλῃ λιθίνῃ
καὶ στήσai ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ Ἀμφιαράου : τὸν δὲ
ταμίαν τὸ ἄλωμα δοῦναι. *vacat*
- 30 Οἶδε πρόξενοι καὶ εὐεργέται κατὰ τὸ ψήφισμα·
Νίκων : Χάρμιδος.

Ὄταν ἡ ἐπιγραφή διαβάστηκε ἀπὸ τὸν Λεονάρδο ἡ διατήρησή της ἦταν τέλεια. Τὸ 1957 τὴ βρήκα σὲ οἰκτρὴ κατά-
σταση· ἡ ἐπιφάνειά της εἶχε φθαρεῖ σὲ μεγάλο βαθμὸ ἀπὸ τὰ νερὰ τῆς στέγης τοῦ κατεστραμμένου ἐξ αἰτίας τοῦ πολέ-
μου μουσείου, ποὺ ἔτρεχαν ἐπάνω της ἐπὶ χρόνια. Σήμερα σώζονται πολὺ καλὰ μόνον οἱ στ. 1-9. Στὸ κείμενο ποὺ
παραθέτω ἀκολουθῶ τὴν ἀνάγνωση τοῦ Λεονάρδου μὲ τὶς μεταγενέστερες διορθώσεις του.

16 ΠΟΛΕΟΣ εἶναι χαραγμένο στὴ στήλῃ. Τὴν ἴδια γραφὴ βρίσκουμε στὸν ἱερὸ νόμο 277 41 καὶ στίς προξενίες 144,
167. Στὴν προξενία 3 ὑπάρχει ἡ γραφὴ ἱερός || 22 ΘΕΝΣΤΗΛΗ ἔχει ὁ Λεονάρδος στὸ πανομοιότυπο (στὴ μεταγραφὴ
τοῦ εἶναι πληρὲς τὸ κείμενο), καὶ ἡ σφαλερὴ αὐτὴ ἀντιγραφὴ ἀκολουθήθηκε ἀπὸ τοὺς μεταγενέστερους ἐκδότες (καὶ
τὸν Maier). Τὴν παραδρομὴ διορθώνει ὁ Λεονάρδος, *AE* 1919, 58a || 29 ἄλωμα, βοιωτικὴ λέξις (*Syll*³ 1185, *IG VII*
2426) || 31 τὰ δύο ὀνόματα χωρίζονται μὲ τρεῖς τελεῖες (*L* 83).

Ὁ Ὠρωπόδωρος διετέλεσε ἱερεὺς τοῦ Ἀμφιαράου ὅταν ἄρχων τοῦ Κοινοῦ ἦταν ὁ Ποτιδάϊχος (84, 421), πιθανῶς
δὲ εἶναι ὁ Ὠρωπόδωρος Θεοζότου (69). Γιὰ τὴ θέση τοῦ Ποτιδαΐχου ἀνάμεσα στοὺς ἄρχοντες τοῦ Κοινοῦ τοῦ τελευ-
ταίου τετάρτου τοῦ 3ου αἰ. π.Χ. βλ. *Hyettos* 350 καὶ εἰδικὰ 303. Γιὰ τὸν Λύσανδρο, γιὸ τοῦ Μειλίχου, σημαντικὸτατη
φυσιогνωμία τοῦ Ὠρωποῦ, βλ. 49, 71, 325, 506.

Στὸ ψήφισμα τοῦτο, ὅπως καὶ στὸ προηγούμενο, μᾶς διαφεύγει ἡ αἰτία τῆς βλάβης τῶν τειχῶν. Εἶναι ἐχθρική ἐνέρ-
γεια, ἐπίδραση τῶν στοιχείων τῆς φύσεως ἢ φυσιολογικὴ φθορὰ τῶν πλίνθινων τειχῶν, ποὺ ἀφοῦ ἔμειναν ἐπὶ πολλὰς
δεκαετίες εἰρήνης χωρὶς συντήρηση ἔχουν τώρα ἀνάγκη μεγάλων καὶ πολυδάπανων ἐπισκευῶν;

Ὁ Ὠρωπὸς κατὰ τὴν περίοδο ποὺ ἔγινε τὸ ψήφισμα ὑποφέρει οἰκονομικά, ὅπως καὶ οἱ ἄλλες βοιωτικὲς πόλεις
(Feyel, *Polybe* 249 κέ., 262). Γιὰ νὰ ἐπισκευάσει τὰ τείχη τῆς ἡ πόλῃ καταφεύγει στὸν ἰδιωτικὸ δανεισμὸ μὲ τόκο 10%,
φαίνεται ὅμως ὅτι καὶ οἱ ἰδιῶτες δὲν διαθέτουν χρήματα ἢ ὅτι ὁ τόκος θεωρεῖται μικρός, γιὰτὶ ἀπὸ ξένους δανειστὲς
οὐδεὶς ἐμφανίζεται· ἀπὸ τοὺς ἐντοπίους ἕνας μόνον παρουσιάζεται, ὁ Νίκων Χάρμιδος· «ἐπειδὴ δὲ γέγραπται ἄνευ
πατρίδος εἶνε Ὠρώπιος, ἦγουν νοεῖται εὐεργέτης» (Λεονάρδος, *AE* 1919, 58a). Κατὰ τὴν περίοδο αὐτὴ τοῦ 3ου αἰ. οἱ
βοιωτικὲς πόλεις ἐξαντλοῦν τοὺς πόρους τοὺς σὲ ἔξοδα πολυτελείας, στὴν ὁργάνωση ἀγώνων (Feyel ὁ.π.).

Γιὰ τοὺς τειχοποιοὺς βλ. 302· γιὰ τοὺς πολεμάρχους 4.

304. Ψήφισμα χαραγμένο στὴν ὄψι τοῦ βάθρου τοῦ ἀγάλματος τοῦ Ἀγρίππα (456), πρῶτο κάτω ἀπὸ τὴν ἀνάθεση.
Ὑψ. γρ. 0.012 μεταστ. 0.006 (εἰκ. 65, πίν. 28).

IG VII 351· B. Λεονάρδος, *AE* 1892, 43, 70· (Michel, *Recueil* 699· Prott - Ziehen, *Leges* 68)· Ὁ Ὠρωπὸς 185, 43, πίν.
61β· (Sokolowski, *LSCG* 71· πρβ. Feyel, *Contribution* 133 κέ· Feyel, *Polybe* 256· SEG 25, 489).

- Ἐπικράτης Ἀρχίππου εἶπεν ὑπὲρ ἱερῶν· ἐπειδὴ συμβαίνει τῇμ
πόλιν Ἀκραϊφείων ἀποσπεῖλαι πρεσβευτὰς τρεῖς ἄνδρας τοὺς δια-
3 λεξομένους μετὰ τοῦ ἱερέως καὶ τοῦ προφήτου πρὸς τὰς πόλεις

- τάς ἐν τῇ Βοιωτίᾳ καὶ παραγενόμενοι εἰς τὴν ἐκκλησίαν τό τε ψήφισμα ἀνέγνωσαν τὸ παρὰ τῶν Ἀκραιφιδίων καὶ παρεκαλοῦσαν τὸν
- 6 δῆμον συναύξειν τὴν θυσίαν τῷ Ἀπόλλωνι τῷ Πτωϊῷ καθάπερ καὶ τὸ κοινὸν Βοιωτῶν καὶ ἡ πόλις τῶν Ἀκραιφιδίων· ὅπως ἂν οὖν φαίνεται ἡ πόλις τῶν Ὠρωπίων, καθάπερ αὐτεῖ προσήκει, εὐσεβῶς καὶ ἐνδόξως τὰ πρὸς
- 9 τοὺς θεοὺς συντελοῦσα καὶ εὐχαριστοῦσα τεῖ πόλει Ἀκραιφιδίων, δεδόχθαι τεῖ βουλεῖ καὶ τῷ δήμῳ· τὸν ἄρχοντα καὶ τοὺς πολεμάρχους τοὺς αἰεὶ γινομένους καὶ τὸν γραμματέα πέμπειν βοῦν ἀπὸ τῆς πόλεως
- 12 εἰς τὰ Πτώϊα καὶ αὐτοὺς συμπομπεύειν καὶ ἄλλα πάντα πράττειν καθάπερ καὶ ἐν ταῖς λοιπαῖς θυσίαις γέγραπται, αἷς ἡ πόλις θύει ἐν τῷ κοινῷ Βοιωτῶν· ἀναγράψαι δὲ τοὺς πολεμάρχους τότε τὸ ψήφισμα ἐν τῷ
- 15 ἱερῷ τοῦ Ἀμφιαράου, οὗ ἂν αὐτοῖς φαίνεται ἐν καλλίστῳ εἶναι, τὸ δὲ ἄλῳμα τὸ γενόμενον εἰς τὴν ἀναγραφὴν τοῦ ψηφίσματος δοῦναι τὸν ταμίαν τὸν προάρχοντα τὴν δευτέραν τετράμηνον.

Ἡ ἀνάγνωση τοῦ Lolling ἔχει μεγάλες ἐλλείψεις, γιατί ἔγινε πρὶν καθαριστεῖ ἡ ἐπιφάνεια τοῦ βάθρου ἀπὸ τὰ ἰζήματα. Οἱ γραφεὲς ποὺ ἀκολουθοῦν εἶναι τοῦ Dittenberger || 1 εἶπε[ν· ἐπειδὴ - - - τήν] || 2 πόλιν Ἀκραιφιδίων [- - - δια] || 3 [με]τὰ τοῦ [- - -] || 4 ΤΑΣΕΝΤΗΒΟΙΩΤΙΑΙΚΑΙΤΑΣ στὸ πανομοιότυπο, παραλείπεται ὁμως στὴ μεταγραφὴ || 5 τὸ παρὰ τ . . . . . παρακαλοῦσα [. . . . . τόν] || 6 θυσ[ίαν τῷ Ἀπόλλωνι τῷ Π]τωϊῷ καθά [παραίνει τό] || 7 τῷ[ν Ἀκραιφιδίων· ὅπ]ως· φ[αίνεται ἡ πόλις] || 8 [προσῆκει, ε]ὐσ[εβ]ῶς καὶ ἐνδ[ό]ξ[ως τὰ πρὸς] || 9 κα[ὶ φ]ιλ[η καὶ εὔνου]ς οὔσα· Ἀκραιφ[ιδίων] || 10 πολεμάρχ[ου]ς || 11 τὸν γραμματέα [πέμπ]ειν Βοιωτ[οῖς] τῆς πόλεως || 12 Πτ[ώ]ϊα . . . . . ἄ]πομ[ισθῶσαι (:). . . . .] πράττει[ν, καθά] || 13 περ καὶ ἐνταῦ[θα . . . . .] γέγραπτ[αι, τὸ δὲ δόγμα τοῦ κοινῷ τῶν] || 14 ἄ[ναγράψαι τοὺς π]ολεμάρχους καὶ τὸν γραμματέα ἐν τ[ῷ] || 15 μετὰ τὸ ΑΜΦΙΑΡΑΟΥ παραλείπεται ἡ μεταγραφὴ τῶν λειψάνων λέξεων ποὺ διάβασε ὁ Lolling στοὺς ὑπόλοιπους στίχους.

Ἡ ἐπιγραφὴ τούτη (ἀντίγραφο τμήματός της εἶναι ἡ ἐπόμενη) ἀνήκει στὴ σειρὰ τῶν ψηφισμάτων ἀποδοχῆς συμμετοχῆς στὸν ἐορτασμὸ τῶν Πτῶων μετὰ τὴν πρώτη ἀναδιοργάνωσή τους μεταξὺ 228 καὶ 226 π.Χ. Ὁ Feyel (*Contribution* 147) δέχεται ὅτι τὰ ψηφίσματα χρονολογοῦνται ἢ στὸ διάστημα αὐτὸ ἢ μεταξὺ 226 καὶ 172 π.Χ. (πρβ. καὶ Roesch, *Thespies* 197).

Ἡ χρονολόγησις τοῦ ψηφίσματος μέσα στὸν 3ο αἰ. συμφωνεῖ καὶ μὲ τὸ ὅτι τοῦτο εἶναι χαραγμένο στὴν ὄψη τοῦ βάθρου τοῦ Ἀγρίππα καὶ προηγεῖται ἄλλου ψηφίσματος ἐπὶ ἄρχοντος τοῦ Κοινοῦ Δαμοφίλου.

Λόγω τοῦ ὁμοσπονδιακοῦ χαρακτῆρα τῆς ἐορτῆς τῶν Πτῶων ἡ Ἀκραιφεία ἀπευθύνεται καὶ στὶς ὑπόλοιπες πόλεις τῆς Βοιωτίας καὶ τοὺς ζητεῖ νὰ συμμετάσχουν σ' αὐτήν. Τὴ συμβολή του στὸν ἐορτασμὸ ὁ Ὠρωπὸς τὴ θεωρεῖ ἠθικὴ ὑποχρέωσή του ὡς μέλος τοῦ Κοινοῦ, τὸ ἴδιο δὲ κάνει καὶ γιὰ τίς ἄλλες ἐορτὲς καὶ θυσίες τοῦ Κοινοῦ (στ. 10 κέ., Feyel, *Polybe* 254-256).

¹ Γιὰ τὸν Ἐπικράτη βλ. 95. Ἡ ἔκφρασις ὑπὲρ ἱερῶν δηλώνει τὴν προτεραιότητα τοῦ θέματος στὴ συζήτηση στὴ βουλὴ καὶ τὴν ἐκκλησίαν (M. Feyel, *BCH* 60 (1936) 397).

¹⁰ Γιὰ τοὺς πολεμάρχους βλ. 4.

¹¹ Ὁ γραμματεὺς τῶν πολέμαρχων τοῦ Ὠρωποῦ μόνον ἐδῶ μνημονεύεται, εἶναι ὁμῶς κανονικὸς θεσμός (Feyel, *Polybe* 270· Roesch, *Thespies* 163).

305 (M. Θηβῶν 659). Θραῦσμα ἀπὸ γαλαζωπὸ μάρμαρο, ὕψ. 0.38 πλ. 0.28 πάχ. 0.09. Ὑψ. γρ. 0.01 μεταστ. 0.007. Βρέθηκε στὶς ἀνασκαφές τοῦ Πτώου.

M. Holleaux, *BCH* 14 (1890) 198, 29· (IG VII 4143)· M. Holleaux, *BCH* 16 (1892) 465, VIII· Feyel, *Contribution* 134-139· Roesch, *Études* 237-240· *Teiresias* 13 (1983) AE 18, 64· πρβ. H. van Gelder, *Mnemosyne* 1901, 303.

- [ἐν τῷ κοινῷ Βοι]ωτῶν· ἀναγ[ράψαι δὲ τοὺς πολέμαρχους τότε τὸ]
 [ψηφίσμα ἐν τῷ ἱε]ρῷ τοῦ Ἀμφιερά[ου, καὶ ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ Ἀπόλλωνος τοῦ]
 3 [Πτωῖου· τὸ δὲ ἀνάλωμα τ]ὸ γενόμενον εἰς τ[ὴν ἀναγραφὴν τοῦ ψηφίσματος]
 [δοῦναι τὸν ταμί]αν τὸν προ<σ>άρχοντα [τὴν - - - - - τετράμηνον].

Οἱ συμπληρώσεις εἶναι τοῦ Feyel, πλὴν τῶν στ. 2-3 οἱ ὅποιοι συμπληρώνονται μερικῶς ἀπὸ τὸν Roesch. Ὁ Holleaux στὴν πρώτη του δημοσίευση ἔδωσε μὲ κεφαλαῖα τὸ κείμενο ποὺ σώζεται. Ὁ Dittenberger ἀκολούθησε τὸ κείμενο τοῦ Holleaux καὶ συμπλήρωσε [. . . . . Βοι]ωτῶν ἀναγ[ράψαι . . . . . καὶ στήσαι ἐν τοῖ ἱερ]οῖ τοῦ Ἀμφιερά[ου . . . . . τὸ δὲ ἀνάλωμα τ]ὸ γενόμενον εἰς τ[ὴν ἀναγραφὴν τῆς στήλης δοῦναι τὸν ταμί]αν τὸν προ<σ>άρχοντα [τὴν . . . . . τετράμηνον]. Ὁ Holleaux στὴ νέα του δημοσίευση συμπλήρωσε [. . . κοιν . Βοι]ωτῶν· ἀναγ[ράψαι δὲ τὸ ψηφίσμα τότε . . . . . | καὶ ἀναθεῖναι ἐν τοῖ ἱερ]οῖ τοῦ Ἀμφιερά[ου . . . . . καὶ τ]ὸ γενόμενον εἰς τ[ὴν στήλην ἀνάλωμα . . . . . ἀποδοῦναι | τὸν ταμί]αν τὸν προ<σ>άρχοντα (:). . .

2-3 συμπλήρωση τοῦ Roesch· Ἀμφιερά[ου, οὗ ἂν αὐτοῖς φαίνεται ἐγ καλλίστῳ] | [εἶναι Feyel || 4 [τὴν δευτέραν τετράμηνον] Feyel. Ὁ Roesch δὲν συμπληρώνει, λέγοντας ὅτι ἐπίσης πιθανὴ εἶναι ἡ πρώτη ἢ ἡ τρίτη τετράμηνος.

Ὁ Feyel ὑποστήριξε ὅτι τὸ μέρος τοῦτο ψηφίσματος ἀνήκει στοῦ ἀντίγραφο τῆς ἐπιγραφῆς **304** ποὺ εἶχε χαραχτεῖ στοῦ ἱεροῦ τοῦ Πτώου. Ὁ Roesch πιστεύει ὅτι πρόκειται γιὰ δεύτερο ψήφισμα προορισμένο νὰ δημοσιευτεῖ στοῦ Πτώου.

306. Θραῦσμα ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο, ἐλλιπὲς γύρω. Βρέθηκε στὴν Ἁγία Τριάδα, στὴν κοιλάδα τῶν Μουσῶν. Σήμερα φυλάσσεται στοῦ Μουσείου Θηβῶν, ὅπου δὲν ἔχει ἀκόμη ταυτιστεῖ (πίν. 28).

P. Jamot, *BCH* 19 (1895) 331, 5· Feyel, *Contribution* 96-100, πίν. IV, εἰκ. 8.

215-208 π.Χ.

- [- - - -]AN[- - - - - - -]
 [- - - -] Θεσπιει[- - - - -]
 3 [- - - -]Ζ τὸν μὲν δ[ῆμον]
 [ἐλέσθαι ἀνδρ]ας δύο οἱ ἂν δ[οκῶ]-
 [σιν ἄριστοι εἶ]ναι, οἵτινες πα[ρα]-
 6 [γενόμενοι] οἰκονομήσου[σιν]
 [δικαίως; μετ]ὰ τῶν ἄλλων τ[ῶν ἐ]-
 [πὶ τῆς πανη]γύρεως, τὰ γ[ενη]-

- 9 [σόμενα ἱερ]ὰ ταῖς Μούσ[αις· τὸν]
[δὲ ταμίαν τ]ὸν ἐπὶ τῶν ἱε[ρῶν δοῦ]-
[ναι εἰς θυσί]αν ἑκατὸν δ[ραχμὰς]
12 [καὶ ἐφόδιον] τὸ ἐκ τοῦ νό[μου - δρα]-
[χμὰς καὶ εἰ]ς τὸν λοι[πὸν χρόνον]
[αἰρεῖσθαι θεω]ροὺς (δ)[ταν; - -]
15 NOY

Οἱ συμπληρώσεις εἶναι τοῦ Feyel (πρβ. *Bull. Épigr.* 1942, 69) || 4 ἄνδρ[ας] Jamot || 5-6 πα[ραγενόμενοι] Jamot || 6 οἰκονομήσου[σι] Jamot || 8 [πανη]γύρεως Jamot || 9 Μούσ[αις] Jamot || 11 δ[ραχμὰς] Jamot || 12 νό[μου] Jamot || 14 μετὰ τὸ θεω]ροὺς ὁ Jamot διέκρινε P. Ὁ Feyel νομίζει ὅτι εἶναι «petit O “suspendu”».

Τὰ λείψανα τῆς ἐπιγραφῆς τούτης ἀνήκουν, ὅπως ἀναγνωρίζεται ἀπὸ τὸ εἶναι συνταγμένη στὴν κοινὴ καὶ ὄχι στὴ βοιωτικὴ διάλεκτο, σὲ ψήφισμα τοῦ Ὁρωποῦ ἀποδοχῆς συμμετοχῆς στὶς ἐορτὲς καὶ τὶς θυσίαι τῶν Μουσείων τῶν Θεσπιῶν (Feyel 100).

Ὁ Roesch (*Études* 230) θεωρεῖ ὅτι πιθανὸν εἶναι τὸ ψήφισμα IG VII 4142 νὰ ἀνήκει στὸν Ὁρωπό. Ὁ D. Knoepfler, *MusHelv* 48 (1991) 279 σημ. 125 ἀπορρίπτει τὴ γνώμη αὐτή.

307 (A 318). Στήλη ἀπλή, χωρὶς διακόσμηση, ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο, ὕψ. 0.75 πλ. 0.36-0.38 πάχ. 0.10. Ὑψ. γρ. 0.009 μεταστ. 0.005. «Εὐρέθῃ τεθειμένη ὡς ἀναβαθμὸς ἐπὶ στενῆς κλίμακος νεωτέρου κτιρίου πρὸς Ν τῆς μακρᾶς ὑποστρώσεως τῶν μεγάλων ἐπιγραφῶν» L (πίν. 29).

B. Λεονάρδος, *AE* 1885, 97, 2· (U. v. Wilamowitz-Moellendorff, *Hermes* 21 (1886) 102· B. Latyshev, *BCH* 10 (1886) 458· IG VII 411· (Michel, *Recueil* 205)· *Syll*² 308· *Syll*³ 675· Ὁ Ὁρωπὸς 187, 44, πίν. 62α· (Ἀρχαῖες Ἐπιγραφές 43)· Πρβ. *RE* λ. *Achaia* (Brandis)· C. Colin, *Rome et la Grèce de 200-146 av. J.-C.*, *BEFAR* 94 (1905) 504-507· W. S. Ferguson, *Hellenistic Athens. An Historical Essay* (1911) 324-328· R. Laqueur, *Epigraphische Untersuchungen zu den griechischen Volksbeschlüssen* (1927) 121· A. Aymard, *Les assemblées de la Confédération Achaïenne* (1938) 26 κέ· SEG 25, 493· Ὁ Ὁρωπὸς 37-39· J. A. O. Larsen, *Greek Federal States. Their Institutions and History* (1968) 486 κέ· H. J. Gehrke, *Stasis. Untersuchungen zu den inneren Kriegen in den griechischen Staaten des 5. und 4. Jahrhunderts v. Chr.*, *Vestigia* 35 (1985) 125, 256.

Μετὰ τὸ 154 π.Χ.

- Ὀλύμπιχος Ἑρμοδώρου εἶπεν· ἐπειδὴ ἱέρων
Τηλεκλέους Αἰγειράτης εὖνους ὦν διατελε[ῖ]
3 τῷ δήμῳ τῷ Ὁρωπίῳ ἐμ παντὶ καιρῷ καὶ λέγων
καὶ πράττων τὰ συμφέροντα, γενομένων τε συμ-
πτωμάτων καὶ παρασπονδημάτων τῷ μεγίστῳ
6 περὶ Ὁρωπίους καὶ τῶν ἀρχόντων καὶ ἡμῶν πα-
ραγενομένων εἰς τὴν ἐν Κορίνθῳ σύνοδον ἡρά-
νισέν τε ἡμῖν καὶ συμβουλεύσας παρεστήσατο

- 9   τοὺς Ἀχαιοὺς τὴν πᾶσαν πρόνοιαν ποιήσασθαι ὑ-
     πέρ τε τῆς πόλεως ἡμῶν καὶ τοῦ ἱεροῦ τοῦ Ἀμφια-
     ράου, ἐπεὶ καὶ ἐν τεῖ Ῥωμαίων φιλίας καὶ πίστει διατε-
 12   λοῦμεν ὑπάρχοντες· δόξαντος δὲ τοῖς Ἀχαιοῖς
     συναγαγεῖν σύνκλητον ἐν Ἄργει περὶ τούτων,
     ἱέρων ἐμ παντὶ καιρῷ βουλόμενος ἐκφανῇ π[οι]-
 15   εῖν τὴν αὐτοῦ εὐνοίαν καὶ καλοκάγαθίαν ὑπ[ε]-
     δέξατο πάντας τοὺς παραγενομένους ὦρω-
     πίων ἐπὶ τὴν ἰδίαν ἐστίαν, ἔθυσέν τε τῷ Δ[ιὶ]
 18   τῷ Σωτῆρι ὑπὲρ ἡμῶν, πρὸς τε Ἀθηναίους κα[ὶ]
     τοὺς ἄλλους τοὺς ἀντιπρεσβεύοντας ὑπέ[σ]-
     τη καὶ παρεστήσατο τοὺς Ἀχαιοὺς μὴ περιιδε[ῖν]
 21   πόλιν Ἑλληνίδα ἐξανδραποδισθεῖσαν, οὖσαν
     γε ἐν τεῖ Ῥωμαίων φιλίας καὶ πίστει, καὶ διὰ τὴν
     τούτου πρόνοιαν καὶ καλοκάγαθίαν συμβέβηκε
 24   κεκομίσθαι ἡμᾶς τὴν πατρίδα καὶ κατεληλ[υ]-
     θέναι μετὰ τέκνων καὶ γυναικῶν· ὅπως οὖν κ[αί]
     ὦρώπιοι φαίνωνται μνημονεύοντες ὧν ἂν εὐε[ρ]-
 27   γετηῶσιν ὑπὸ τινος, γίνωνται δὲ καὶ ἄλλοι ζ[η]-
     [λ]ωταὶ τῆς αὐτῆς αἰρέσεως εἰδότες ὅτι τιμηθ[ή]-
     σονται ἀξίως ὧν ἂν εὐεργετήσωσιν, ἀγαθε[ῖ]
 30   τύχει, δεδόχθαι τῷ δήμῳ ὦρωπίων· στεφαν[ῶ]-
     σαι ἱέρω[ν]α Τηλεκλέους Αἰγειράτην εἰκόν[ι]
     χαλκεῖ ἀρετῆς ἕνεκεν καὶ καλοκάγαθίας ἥν
 33   ἔχων διατελεῖ εἰς τὸν δῆμον τὸν ὦρωπίων, ἀν[α]-
     γορεῦσαι δὲ τὴν τῆς εἰκ[ό]νος στάσιν Ἀμφιαρά[ων]
     τῶμ μεγάλων τῷ γυμνικῷ ἀγῶνι.

Τὸ κείμενο τοῦ Λεονάρδου ἔχει πολλὰς ἐλλείψεις, ἐνῶ ἡ ἀνάγνωση τοῦ Lolling εἶναι σχεδὸν πλήρης. Τὸ κείμενο τοῦ Latyschev ποὺ ἀναδημοσιεύεται στὸ *BCH* 10 (1886) ἔχει βελτιωθεῖ ἀπὸ τὸν P(aul) F(oucart) μὲ τὴ βοήθεια ἐκτύπου. Ἐδῶ θὰ θεωρεῖται ὅτι εἶναι τοῦ Latyschev, τοῦ ὁποῖου τὴν ἀρχικὴ δημοσίευση στὰ ρωσικά δὲν ἔχω δεῖ. Ὁ Wilamowitz (δημοσιεύει τοὺς στ. 1-25) ἀκολουθεῖ τὴν ἔκδοση τοῦ Λεονάρδου, ἀλλὰ παραλείπει συστηματικὰ τὶς ἀγκύλες (μόνο στ. 7-8 ἡρ[άν]ισεν).

Ἡ ἐπιφάνεια τῆς στήλης εἶναι φθαρμένη, ἀλλὰ ἡ ἀνάγνωση τοῦ κειμένου της δὲν εἶναι δύσκολη ὅταν ὑπάρχει ὁ κατάλληλος πλάγιος φωτισμός.

2 διατελεῖ Ditt. || 3 ἐ[μ:] L, ἐ[μ] Lat., ἐν Ditt. || 4 κ[αί] L, Lat. || 5 τῶμ L, Ditt., τῶν Lat.: μεγίστ[ων] L, Lat. || 6 π[α]- L, Lat. || 7-8 ἡρ[άν]ισέν L, Wil. Στὸ κείμενο τοῦ *BCH* παρατηρεῖται «Le N est visible sur l'estampage» || 8 παρεστή- σατ[ο] L, Lat. || 9 τοῖς Ἀχαιοῖς L, Wil., Lat., Ditt. (ἡ ὀρθὴ γραφὴ εἶναι εὐδιάκριτη (βλ. καὶ στ. 20) στὴ στήλῃ: πρβ. *Syll*³

591 45 παρεστήσατο αὐτούς)· [ύ]- L, Lat. || 10 Ἀμφι[α- L, Lat. Τὸ Α τὸ ὁποῖο ὁ Λεονάρδος καὶ ὁ Lolling θεωροῦν φθαρμένο σώζεται ὁλόκληρο || 11 ΤΕΙ στὸ πανομοιότυπο, τῇ στῇ μεταγραφῇ L· δια[τε- L, Lat. || 12 Ἀχαιοῖ[ς L, Lat. || 13 τούτ[ων; L, Lat. Ὁ Λεονάρδος δηλώνει στὸ πανομοιότυπο τὸ Ω, ἀλλὰ πολὺ φθαρμένο || 14 ἐ[κ;]φανῆ L, ἐ[κ]φανῆ Lat. Ὁ Wilamowitz παρατηρεῖ «Leonardos hat alles richtig gefunden (nur ἐκφανῆ für ἐμφανῆ) aber zwei Lücken gelassen, die ich ergänzt und mit einem Sterne bezeichnet habe» [ποι- L, ποι Lat. || 15 ὑ[πε- L, Lat. || 16 Ὠρ[ω- L, Lat. Ὁ Feyel (*Contribution* 97 σημ. 2) δὲν δέχεται τὴν ἐρμηνεία ποὺ δίνουν οἱ Laqueur καὶ Aymard τῆς μετοχῆς παραγενομένους. Πιστεύει ὅτι πρέπει νὰ μεταφραστεῖ «Hieron reçut... à son foyer la délégation oropienne tout entière» || 17 ἔθυσέν τε τῶι Δ[ιί]· παραλείπει ὁ L, ἀποκαθιστᾷ ὁ Wil. Στὴν ἔκδοση τοῦ Latyschev ὁ F(oucart) παρατηρεῖ: «Sur l'estampage, on distingue les lettres ἔθυσέν τε τῶι Δ qui ont été restituées par M. Latschew» || 18 καὶ L, Lat. || 19 ἀντιπρεσβευ[ομένους; L, Lat., Wil. Μετὰ τὴ μετοχὴ συμπληρώνουν ἀντεῖπε] Wil., ἀπελογίσα[τ[ο] Lat., [ή]μ[ιν εἶπε] Ditt. || 20 τ[ε;] L, τ[ο] Lat., τε Wil., Ditt.· τοῖς Ἀχαιοῖς L, Lat., Wil., Ditt. (πρβ. στ. 9)· περιδ[εῖν L, Lat. || 21 ἐ[ξα;]νδρ[αποδιζομένην;] L, ἐξανδρ[αποδιζομένην] Wil., ἐ[ξα]νδρ[απο]δ[ιζεσθαι] Lat.· οὐ[σάν;] L, οὐσ[άν] Lat. || 22 γ;ε L, γε Wil., Lat., τε Ditt.· τή[ν L, Lat. || 23 συ[μ;]βέβη[κε;] L, Lat. || 24 [κα]τελη[λυ]- L, Lat. || 25 [καὶ γ]υ[ν]αικ[ῶ]ν L, Lat. || 26 φαίν[ω]νται L, Lat.· ὁ τι ἂν εὐ[ερ- L, Lat., Ditt. (ὁ Ditt. εὐε[ρ]-) || 27 γ]ετηθῶσιν L, Lat.· γίν[ω]νται L, γίν[ων]ται Lat.· ζη- L, [ζη]- Lat. || 28 λω[ταί] Lat.· τιμη[θή]- L, Lat. || 29 ἀγαθ[εῖ] L, Lat. || 31 Ἰέρωνα Lat.· Τηλε[κλ]έους L, Lat., Ditt.· εἰκ[όνι] L, Lat., εἰκόνι Ditt. || 32 [ήν] L, [ῆς] Lat., ῆ[ς] Ditt. || 33 [ἀνα]- L, Lat. || 34 εἰ[κό]ν[ος] L· σ]τάσι[ν] L, σ]τάσιν Lat.· Ἀμφιαρα[ῖων] Ditt.

Τὸ ψήφισμα ἀναφέρεται στὰ γεγονότα ποὺ ἀκολούθησαν τὴν ἀθηναϊκὴ ἐπίθεση τοῦ 156 π.Χ. ἐναντίον τοῦ Ὠρωποῦ (Παυσ. 7, 11, 4 κέ.) καὶ χρονολογεῖται στὸ 151/50 π.Χ.

Μετὰ τὴν ἄρρηση τῶν Ἀθηναίων νὰ ἀποχωρήσουν ἀπὸ τὸν Ὠρωπό, ὅπως εἶχε συμφωνηθεῖ, οἱ Ὠρώπιοι καταφεύγουν στὴν Ἀχαϊκὴ Συμπολιτεία καὶ ζητοῦν τὴ βοήθειά της. Οἱ ἀπεσταλμένοι, οἱ ἄρχοντες δηλαδὴ τοῦ Ὠρωποῦ καὶ ὁ Ὀλύμπιχος Ἑρμοδώρου, οἱ ὁποῖοι ἄλλωστε εἶχαν ἐξοριστεῖ ἀπὸ τοὺς Ἀθηναίους, στὴ σύνοδο τῆς Κορίνθου καὶ στὴν εἰδικὰ γιὰ τὴν ὑπόθεση τοῦ Ὠρωποῦ *σύγκλητο* ποὺ ἔγινε στὸ Ἄργος, χάρη στὴ βοήθεια τοῦ Ἰέρωνος ποὺ ἐργάστηκε δραστήρια γιὰ τὰ συμφέροντα τῶν Ὠρωπίων, ἐπιτυχάνουν εὐνοϊκὸ ἀποτέλεσμα (στ. 23 κέ.), παρὰ τὴν ἀντίθετη πληροφορία τοῦ Παισανίου (7, 12, 1). Ὅπως ἀποδεικνύεται ἀπὸ τὸ ψήφισμα, οἱ ἐξόριστοι Ὠρώπιοι ἐπέστρεψαν στὴν πατρίδα τους μὲ τὰ παιδιά καὶ τὶς γυναῖκες τους, οἱ δὲ Ἀθηναῖοι ἐκδιώχθηκαν ἀπὸ τὸν Ὠρωπό.

Ὁ Ὀλύμπιχος ἀνήκει σὲ σημαντικὴ οἰκογένεια τοῦ Ὠρωποῦ. Γιὸς του εἶναι ὁ ἱερεὺς τοῦ Ἀμφιαράου Ἑρμοδώρος, πρεσβευτὴς στὴ Ρώμη τὸ 73 π.Χ. καὶ εὐνοούμενος τῶν Ρωμαίων (308· πρβ. 521). Ἐδῶ ὁ Ὀλύμπιχος ἐπικαλεῖται τὴν πίστη καὶ τὴ φιλία πρὸς τὴ Ρώμη γιὰ νὰ ἐξασφαλίσει τὴ βοήθεια τῶν Ἀχαιῶν. Εἶναι φανερὸ πὺς ἡ οἰκογένειά του (βλ. 110) εἶχε μεγάλη ἰσχὺ στὸν Ὠρωπό κατὰ τὸ δεύτερο μισὸ τοῦ 2ου καὶ τὸ πρῶτο μισὸ τοῦ 1ου αἰ. π.Χ. (βλ. Knoepfler, *Mummius* 276 σημ. 109).

Πατέρας τοῦ Ἰέρωνος εἶναι ὁ Τηλεκλῆς Αἰγεάτης (ἀντὶ τοῦ σωστοῦ Αἰγειράτης) ποὺ μνημονεύει ὁ Πολύβιος (32, 7, 14· 33, 1, 3), πρεσβευτὴς στὴ Ρώμη μετὰ τὸν πόλεμο τοῦ Περσέως.

Γιὰ τὰ στοιχεῖα ποὺ προσφέρει τὸ ψήφισμα σχετικὰ μὲ τὴ λειτουργία τῆς Ἀχαϊκῆς Συμπολιτείας βλ. Aymard ὁ.π.

308 (Α 452). Στήλη ἀπλή, χωρὶς διακόσμηση, ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο, ὕψ. 1.85 πλ. 0.68 πᾶχ. 0.16. Ὑψ. γρ. 0.01 μεταστ. 0.003-0.005. «Εὐρέθη τῇ 20ῇ Ἰουλίου (1884) πρᾶνῃς ἐντὸς γωνίας σχηματιζομένης ὑπὸ τοῦ ἐγκαρσίου καὶ τοῦ μακροῦ τοίχου οὐ μακρὰν τοῦ μνημείου τοῦ Σύλλα» Βάσης (εἰκ. 10, πίν. 30).

Σ. Βάσης, *AE* 1884, 101-120· *AE* 1886, 42-48· (Th. Mommsen, *Hermes* 20 (1885) 268 κέ· C. G. Bruns, *Fontes iuris romani antiqui*⁵ (1887) 162, 6· P. Viereck, *Sermo graecus* (1888) 35, XVIII· *IG* VII 413· (*Syll*² 334· *Syll*³ 747· C. G. Bruns - O. Gradenwitz, *Fontes iuris romani antiqui*⁷ (1909) 180, 42· B. Laum, *Stiftungen in der griechischen und römischen Antike* II (1914) ἀρ. 26 (στ. 42-50)· F. F. Abbott - A. C. Johnson, *Municipal Administration in the Roman Empire* (1926) 276-279, 18· S. Riccobono, *Fontes iuris romani antejustiniani* I² (1941) 260-266, 36· L. Wenger, *Die Quellen des römischen Rechts* (1953) 384, 44· R. K. Sherck, *Roman Documents From the Greek East* (1969) ἀρ. 23· N. Lewis - M. Reinhold, *Roman Civilization* I³ (1990) 373-375, 137· πρβ. U. v. Wilamowitz-Moellendorff, *Hermes* 21 (1886) 103 σημ. 1· E. De Ruggiero, *L'arbitrato pubblico presso i Romani* (1893) 313 κέ· F. Muenzer, *Philologus* 55 (1896) 387· A. v. Premenstein, *RE* λ. *Commentarii* 732-733· E. Bormann, *Festschrift Otto Hirschfeld* (1903) 431-439· M. I. Rostovtzeff, *Social and Economic History of the Hellenistic World* II (1941) 748-749· U. Kahrstedt, *Das wirtschaftliche Gesicht Griechenlands in der Kaiserzeit* (1954) 59· *SEG* 15, 283· 22, 371· Ὁ Ὠρωπός 41-42. Φωτ. τῆς στήλης: C. Lanzani, *Lucio Cornelio Silla Dittatore* (1936) 172.

- Μ[άαρ]κος Τερέντιος Μάαρκου υἱὸς Ουάρρων Λεύκολλος, Γάιος Κάσιος Λευκί[ου υἱὸς]
 Λ[ογ]γῖνος ὑπάτοι ^{vv} Ὠρωπίων ἄρχουσιν, βουλῇ, δήμῳ χαίρειν· εἰ ἔρρωσθε εὖ ἂν ἔχ[οι ^{vvv}]
 3 ὑμᾶς εἰδέναι βουλόμεθα, ἡμᾶς κατὰ τὸ τῆς συνκλήτου δόγμα τὸ γενόμενον ἐ[πὶ Λευκί]-
 ου Λικινίου Μάαρκου Αὐρηλίου ὑπάτων ἐπεγνώκεναι περὶ ἀντιλογιῶν τῶν ἀνάμ[εσον]
 θεῶι Ἀμφιαράῳ καὶ τῶν δημοσιωνῶν γεγονότων <ἐπεγνώκεναι> ^{vvv} πρὸ μιᾶς εἰ[δυῶν]
 6 ὀκτομβρίων ἐμ βασιλικῇ Πορκία· ἐν συνβουλίῳ ^{vv} παρήσαν Μάαρκος Κλαύδιος Μάαρκ[ου]
 υἱὸς Ἀρνήσσης Μάαρκελλος, ^{vvv} Γάιος Κλαύδιος Γαῖου υἱὸς Ἀρνήσσης Γλάβερ, ^v
 Μάαρκος Κάσιος Μάαρκου υἱὸς Πωμεντίνα, ^{vv} Γάιος Λικίνιος Γαῖου υἱὸς
 9 <Πωμεντίνα, ^v Γάιος Λικίνιος Γαῖου υἱὸς> Στηλατίνα <Σ> Σακέρδως, *vac.*
 Λεύκιος Ουόλυσκιος Λευκίου υἱὸς Ἀρνήσσης, ^{vv} Λεύκιος Λάρτιος Λευκίου υἱὸς ^v
 Πηπιρία, ^{vv} Γάιος Ἀνναῖος Γαῖου υἱὸς Κλυτομίνα, ^{vv} Μάαρκος Τύλλιος Μάαρκου υἱὸς ^v
 12 Κορηλία Κικέρων, ^{vv} Κόϊντος Ἄξιος Μάαρκου υἱὸς Κυρίνα, ^{vv} Κόϊντος Πομπήιος Κοῖν-
 του υἱὸς Ἀρνήσσης Ροῦφος, ^v Αὔλος Κασκέλιος Αὔλου υἱὸς <ου^vιος> Ῥωμιλία, *vac.*
 Κόϊντος Μυνύκιος Κοῖντου υἱὸς Τηρη<ρη>τίνα Θέρμος, ^{vv} Μάαρκος Ποπλίκιος ^{vv}
 15 Μάαρκου υἱὸς Ὀρατία Σκαίουας, ^{vv} Τίτος Μαίνιος Τίτου υἱὸς ^{vv} Λεμωνία, ^v Λεύκιος ^v
 Κλαύδιος Λευκίου υἱὸς Λεμωνία· ^{vvvv} περὶ ὧν Ἑρμόδωρος Ὀλυνπίχου υἱὸς ἱερεὺς ^v
 Ἀμφιαράου ὅστις πρότερον ὑπὸ τῆς συνκλήτου σύνμαχος προσηγορευμέ-
 18 νος ἐστίν, καὶ Ἀλεξίδημος Θεοδώρου υἱὸς, Δημαίνετος Θεοτέλου υἱὸς, πρεσβευ-
 ταὶ Ὠρωπίων, λόγους ἐποίησαντο ^{vvv} ἐπ(ε)ῖ ἐν τῷ τῆς μισθώσεως νόμῳ αὐται αἱ ^{vv}
 χῶραι <ύ(π)εξειρημέναι εἰσίν>, ἃς Λεύκιος Σύλλας θεῶν ἀθανάτων ἱερῶν τεμενῶν
 21 φυλακῆς ἔνεκεν συνεχώρησεν, ὑπεξειρημέναι εἰσίν, ^{vv} ταύτας τε τὰς προσ-
 ὁδούς, περὶ ὧν ἄγεται τὸ πρᾶγμα, Λεύκιος Σύλλας τῷ θεῶι Ἀμφιαράῳ προ(ο)σώρι-
 σεν ὅπως ὑπὲρ τούτων τῶν χωρῶν πρόσδοτον τῷ δημοσιῶνῃ μὴ τελῶσιν ^{vvvvv}
 24 καὶ περὶ ὧν Λεύκιος Δομέτιος Αἰνόβαλβος ^{vvv} ὑπὲρ δημοσιωνῶν εἶπεν ^{vvv}
 ἐπεὶ ἐν τῷ τῆς μισθώσεως νόμῳ αὐται αἱ χῶραι ὑπεξειρημέναι εἰσίν ^{vvv}

- ἄς Λεύκιος Σύλλας θεῶν ἀθανάτων ἱερῶν τεμενῶν φυλακῆς ἔνεκεν *υυυ*
 27 συνεχώρησεν, *υυ* οὔτε ὁ Ἀμφιάραιος ὧι αὐταὶ αἱ χῶραι συνεχωρημέναι *υ*
 λέγονται, θεός ἐστιν, ὅπως ταύτας τὰς χῶρας καρπίζεσθαι ἐξῆ *υ*
 τοὺς δημοσιώνας· *υυυ* ἀπὸ συμβουλίου γνώμης γνώμην ἀπεφηνά-*υ*
 30 μεθα· ὁ ἐπέγνωμεν, τῇ συνκλήτῳ προσανοίσομεν, *υυ* τοῦτο ὁ καὶ *υυ*
 εἰς τὴν τῶν ὑπομνημάτων δέλτον κατεχωρίσαμεν· *υυυ* περὶ χῶρας *υ*
 Ὠρωπίας, περὶ ἧς ἀντιλογία ἦν πρὸς τοὺς δημοσιώνας, κατὰ τὸν τῆς *υ*
 33 μισθώσεως νόμον *υ* αὕτη ὑπεξειρημένη ἐστίν, ἵνα μὴ ὁ δημοσιώ-*υ*
 νης αὐτὴν καρπίζεται κατὰ τὸ τῆς συνκλήτου δόγμα ἐπέγνωμεν·
 ἐν τῷ τῆς μισθώσεως νόμῳ ὑπεξειρημένην δοκεῖ εἶναι οὕτως· *υυυ*
 36 ἐκτός τε τούτων ἢ εἴ τι δόγμα συνκλήτου αὐτοκράτωρ αὐτοκράτορες τ[ε]
 ἡμέτεροι καταλογῆς θεῶν ἀθανάτων ἱερῶν τεμενῶν τε φυλακῆς *υυ*
 καρπίζεσθαι ἔδωκαν, κατέλιπον· *υυ* ἐκτός τε τούτων ἂ Λεύκιος *υυυυ*
 39 Κορνήλιος Σύλλας αὐτοκράτωρ ἀπὸ συμβουλίου γνώμης θεῶν *υυυυ*
 ἀθανάτων ἱερῶν τεμενῶν τε φυλακῆς ἔνεκεν καρπίζεσθαι ἔδωκεν *υ*
 ὁ τὸ αὐτὸ ἢ σύνκλητος ἐπεκύρωσεν οὔτε μετὰ ταῦτα δόγματι *υυυ*
 42 συνκλήτου ἄκυρον ἐγενήθη· *υυ* Λεύκιος Κορνήλιος Σύλλας ἀπὸ συν-*υ*
 βουλίου γνώμης γνώμην εἰρηκέναι δοκεῖ· *υυ* τῆς εὐχῆς ἀποδόσεως *υυυ*
 ἔνεκεν τῷ ἱερῷ Ἀμφιάραιου χῶραν προστίθῃμι πάντῃ πάντοθεν πόδας
 45 χιλίους, ἵνα καὶ αὕτη ἡ χῶρα ὑπάρχη ἄσυλος· ὡσαύτως τῷ θεῷ Ἀμφιάραιῳ *υυυ*
 καθιερωκέναι τῆς πόλεως καὶ τῆς χῶρας λιμένων τε τῶν Ὠρωπίων *υ*
 τὰς προσόδους ἀπάσας εἰς τοὺς ἀγῶνας καὶ τὰς θυσίας, ἃς Ὠρώπιοι *υ*
 48 συντελοῦσιν θεῷ Ἀμφιάραιῳ, ὁμοίως δὲ καὶ ἃς ἂν μετὰ ταῦτα ὑπὲρ τῆς
 νίκης καὶ τῆς ἡγεμονίας τοῦ δήμου τοῦ Ῥωμαίων συντελέσουσιν, *υυυυυ*
 ἐκτὸς ἀγρῶν τῶν Ἑρμοδώρου Ὀλυμπίου υἱοῦ ἱερέως Ἀμφιάραιου τοῦ *υ*
 51 διὰ τέλους ἐν τῇ φιλίᾳ τοῦ δήμου τοῦ Ῥωμαίων μεμενηκότος· περὶ τού-*υ*
 του τοῦ πράγματος δόγμα συνκλήτου *υυ* ἐπὶ Λευκίου Σύλλα Ἐπαφροδίτου,
 Κοῖντου Μετέλλου Εὐσεβοῦς ὑπάτων *υυ* ἐπικεκυρωμένον δοκεῖ εἶναι *υυυ*
 54 ὅπερ ἡ σύνκλητος ἐδογμάτισεν καὶ εἰς τούτους τοὺς λόγους· ὅσα τε θεῷ
 Ἀμφιάραιῳ καὶ τῷ ἱερῷ αὐτοῦ *υ* Λεύκιος Κορνήλιος Σύλλας ἀπὸ συ(ν)βουλίου *υ*
 γνώμης προσώρισεν συνεχώρησεν, τὰ αὐτὰ ἡ σύνκλητος τούτῳ τῷ θεῷ *υυ*
 57 δοθῆναι συνεχωρηθῆναι ἡγήσατο· ἐν τῷ συμβουλίῳ παρήσαν *υ*
 οἱ αὐτοὶ οἱ ἐμ πραγματῶν συμβεβουλευμένων δέλτῳ πρώτῃ *υ*
 κηρώματι τεσσαρεσκαίδεκάτῳ· δόγμα συνκλήτου τοῦτο γενόμενόν *υυ*
 60 ἐστίν· πρὸ ἡμερῶν δεκαεπτὰ καλανδῶν νοενβρίων ἐν κομετίῳ· *υ*
 γραφομένου παρήσαν *υυ* Τίτος Μαίνιος Τίτου υἱὸς Λεμωνία, *υυ*
 Κόϊντος Ῥάγκιος Κοῖντου υἱὸς Κλαυδία, Γάϊος Οὐσέλλιος Γαῖου *υυ*
 63 υἱὸς Κυρίνα Οὐάρρων· *υυ* περὶ ὧν Μάρκος Λεύκολλος, Γάϊος Κάσιος

- ὑπατοὶ ἐπιγνόντες ἀπήγγειλαν περὶ Ὠρωπίας χώρας καὶ τῶν
 δημοσιωνῶν ἑαυτοὺς ἐπεγνώκенаῖ· ὥσαύτως τὴν Ὠρωπίων ὕ
 66 χώραν ὑπεξειρημένην δοκεῖν εἶναι κατὰ τὸν τῆς μισθώσεως νόμον
 μὴ δοκεῖν τοὺς δημοσιώνας ταῦτα καρπίζεσθαι· οὕτως ^{υυ}
 καθὼς ἂν αὐτοῖς ἐκ τῶν δημοσίων πραγμάτων πίστεώς τε τῆς ὕ
 69 ἰδίας ἐφαίνετο, ἔδοξεν. *vacat*

Ν ὙΣ ΤΕ ΡΕ ΝΤΙ ΙΟΣ ΜΑΡΚΟΥ ΙΟΣ ΟΥΑΒΡΩΝ ΛΕΥΚΟΛΛΟΣ

Eik. 10 (1:2.6): 308.

Φράσεις καὶ ὀνόματα χωρίζονται συνήθως μὲ ἄνισα κενά. Οἱ στ. 1-7 καὶ 16 εἶναι σὲ ἔκθεση.

1 τμήμα τοῦ στίχου ἔχει χαραχθεῖ στὴ θέση γραμμάτων ποὺ σβήστηκαν. Λείψανα τοῦ παλαιότερου αὐτοῦ στίχου διατηροῦνται, ὅπως εἰκονίζεται στὸ ἐδῶ πανομοιότυπο· [Μάρκ]ος Βάσης· ΛΕΥΚΙ· Λευκ[ίου Βάσης || 2 Λόν]γινος Mom., Λόγ]γινος Bruns· βουλῆ(ι) Βάσης || 4 [ὑπάτων] περὶ ἀντιλογιῶν τῶν ἀναμ|| Mom. «Nach ὑπάτων steht ἐπεγνώκенаῖ, entweder hier oder in der folgenden Zeile zu tilgen»· ἀνα;μ[:έσον:] Βάσης, τῶν ἀναμ . . . Bruns· «Konnte wohl hier gestanden haben ἀνὰ μέρος = De singulis controversiis» Mom., ἀνὰ μ[έσον] Sherk· συγκλήτου Sherk || 4-5 ὁ Mom. ὀβελίζει τὸ πρῶτο ἐπεγνώκенаῖ (ὅπως καὶ ὁ Βάσης) καὶ διατηρεῖ τὸ δεύτερο. Τὸ ἀντίθετο ὁ Ditt. || 5 εἰ[δῶν] Βάσης, εἰ[δυῶν] Mom., Ditt. || 6 Ὀκτωμβρίων Βάσης, Ditt., Sherk· βασιλικῆ(ι) Βάσης· Πορκία(ι) Βάσης· ΣΥΝΒΟΥΛΙΩΙ στὸν λίθο καὶ στὸ πανομοιότυπο ὁ Ditt., συμβουλίῳ στὴ μεταγραφή (καὶ ὁ Sherk) || 7-16 παραλείπει ὁ Bruns τοὺς στίχους ἐκτὸς τῶν τριῶν πρώτων λέξεων τοῦ ἐβδόμου καὶ τοῦ πλήρους ὀνόματος τοῦ Κικέρωνος || 8 Κα(ι)σιος προτείνει ὁ E. Badian, *Historia* 12 (1963) 135 || 8-9 «Die Worte Πωμεντίνα Γάιος Λικίνιος Γαίου υἱὸς zweimal am Schluss vom Z. 8 und am Anfang von Z. 9 geschrieben» Mom. Ὁ Βάσης δὲν ὀβελίζει στὸ κείμενο τὴν ἐπανάληψη οὔτε μεταφράζει, ὅπως καὶ ὁ Ditt. Ὁ Viereck ὀβελίζει. Βλ. ἐπίσης Badian ὁ.π. 135 (SEG 22, 371) || 9 ΣΤΗΛΑΤΙΝΑΣ Ditt. || 11 ΠΗΠΙΡΙΑ· Π(α)πιρία Βάσης, Sherk, Πηπιρία Ditt., Mom.· Κλυτομίνα Ditt., Κλυ(σ)τομίνα Mom. || 13 ΑΡΝΗΣΣΗΣ· Ἀρ[νῆ]σης Βάσης, Sherk, Ἀρ[νῆ]σης Ditt.· ΥΙΟΣ ΟΥΪΟΣ ὁ λίθος καὶ τὸ πανομοιότυπο τοῦ Βάση, ὁ ὁποῖος στὴ μεταγραφή παρέχει υἱὸς <ου υἱος>. «Nach ΑΥΛΟΥΥΙΟΣ wiederholt ΟΥΙΟΣ» Mom., υἱὸς <ου υἱος> Ditt. Στὸ πανομοιότυπο ἔχει ΟΥ ΙΟΣ. Ὁ Bormann (432) ὑποστηρίζει, μὲ βάση ἔκτυπο ποὺ τοῦ ἔστειλε ὁ Wilhelm, ὅτι «Vielmehr ist der Text völlig in Ordnung und ist zu lesen Αὔλος Κασκέλιος Αὔλου υἱὸς ὁ υἱὸς Ῥωμιλία»· πρβ. A. Wilhelm, *GGA* 1903, 797, 334. Τὴν ἀνάγνωση τοῦ Bormann (ποὺ περιλαμβάνεται *Syll*³ 747) δὲν δέχεται ὁ Badian ὁ.π. 135 σημ. 9· <ὁ υἱὸς> Sherk || 14 ΤΗΡΗΡΗΤΙΝΑ ὁ λίθος· ἡ ἐπανάληψη ΡΗ εἶναι μισοσβησμένη, ΤΗΡΗ||ΝΤΙ-ΝΑ, Τηρη[<ν>]ντίνα Βάσης. Τὴν ἀνάγνωση τοῦ Βάση δέχεται ὁ Mommsen, ὁ ὁποῖος μεταγράφει Τηρη(η)τίνα· ΤΗ-ΡΗ||ΝΤΙΝΑ, Τηρηντίνα Ditt. «Mommsen iniuria Τηρηντίνα mutandum censet in Τηρητίνα» Viereck || 16 ΚΑΥΔΙΟΣ, Κ(λ)αύδιος Βάσης. Στὴ στήλη εἶναι χαραγμένο ΚΛΑΥΔΙΟΣ || 18 πρὶν ἀπὸ τῆ λέξης Δημαίνετος οἱ Βάσης, Mom. καὶ Bruns προσθέτουν καὶ || 19 τῶ(ι) Βάσης || 20 ΥΕΖΕΙΡΗΜΕΝΑΙ ὁ λίθος. Ὁ Βάσης ὀβελίζει μαζί μὲ τὸ εἰσὶν ποὺ ἀκολουθεῖ καὶ τοῦτο τὸ δέχεται ὁ Mom.· ΥΠΕΖΕΙΡΗΜΕΝΑΙ Ditt. || 22 ΠΡΣΩΡΙ· πρ(ο)σώ<ι>ρι· Βάσης || 23 δημο-

σιώνη(ι) Βάσης· παραλείπει τὸ μὴ ὁ Sherk || 24 Ἀϊνόβαλβος Momm. (καὶ Bruns) (wohl verschrieben für AINOBAPBOS) || 28 καρπί<σ>ζεσθαι ἐξῆ(ι) Βάσης, «Mommsen iniuria καρπίζεσθαι» Viereck || 31 ΕΙΣΤΗΝΤΩΝ στὸ πανομοιότυπο ὁ Ditt., εἰς τῶν στὴ μεταγραφῇ || 35 τῶ(ι) Βάσης· νόμω(ι) Βάσης· ὑπεξειρημένον διορθώνουν Βάσης, Momm., Bruns, «in lap. ὑπεξειρημένην, quod ex lapicidae errore videtur natum» Viereck || 36 «δόγμα ἀντὶ δόγματι» Βάσης· «Debebat scribi δόγματι συνκλήτου, ut Bases vidit... Iniuria Mommsen δόγμα retinet» Viereck· ΣΥΝΚΛΗΤΟΥ· συγκλήτου Βάσης· αὐτοκράτορες; τ[ε]; Βάσης || 37 καταλογ(ῆ) («respectu, ein Synonym von ἔνεκεν») Momm. Ὁ Βάσης δὲν δέχεται τὴν ἐρμηνεία τοῦ Momm. καὶ θεωρεῖ (AE 1886, 44-45) ὅτι «honoris deum immortalium... causa» εἶναι ἡ ὀρθὴ μετάφραση «honos δηλοῖ ὠρισμένως τοὺς ἀγῶνας καὶ τὰς θυσίας». «Reverentia deorum immortalium» (Syll³ 747), φυλακῆς (ἔνεκεν) Βάσης, Bruns (addidit Pick) || 44 ἱερῶ(ι) Βάσης || 45 ὑπάρχη(ι) Βάσης· θεῶ(ι) Βάσης || 47 ΑΠΑΣΑΣΕΡΙΟΣΤΟΥΣ· τὸ Ε καὶ τὸ πρῶτο Ο ἀνήκουν σὲ λέξι πού σβήστηκε καὶ εἰκονίζονται στὸ πανομοιότυπο τοῦ Βάσης καὶ τοῦ Ditt. «Ἀντὶ τοῦ εἰς ἦτο κεχαραγμένον πρότερον πρὸς τ.ἔ. πάλιν ἡ ἀρχὴ τοῦ προσόδους ἀπάσας» Βάσης || 48 θεῶ(ι) Βάσης || 49 συντελῶσιν διορθώνει ὁ Βάσης || 51 τῆ(ι) φιλία(ι) Βάσης || 52 δόγματι διορθώνει ὁ Βάσης || 54 ὀβελίζει τὸ καὶ ὁ Βάσης, «KAI streicht Bases wohl mit Recht» Momm., <καὶ> Sherk || 55 ἱερῶ(ι) Βάσης· ΣΥΒΟΥΛΙΟΥ· συμβουλίου Βάσης, συ(ν)βουλίου Momm. || 61 γραφομέν(ωι) Momm., Viereck || 62-63 παραλείπει ὁ Bruns τὸν στ. 62 καὶ τὶς τρεῖς πρῶτες λέξεις τοῦ 63 || 68 παραλείπει τὸ ἀν ὁ Bruns || 68-69 ὅπως ἀν - - ἐφαίνετο διορθώνει ὁ Βάσης.

A

1-2: Χαιρετισμὸς τῶν ὑπάτων τοῦ 73 π.Χ. πρὸς τοὺς ἄρχοντες, τὴ βουλὴ καὶ τὸν λαὸ τοῦ Ὠρωποῦ.

3-5: Ἀνακοίνωση ὅτι κριθῆκε (74 π.Χ.) ἡ διαφορὰ μεταξὺ Ἀμφιαράου καὶ δημοσιωνῶν, πού ζητοῦσαν νὰ εἰσπράξουν φόρους ἀπὸ τὴν Ὠρωπία ἀν καὶ ἦταν ἀφιερωμένη ἀπὸ τὸν Σύλλα στὸν Ἀμφιάραο.

B

6-59: Ἐκθεση τῆς κρίσης τῆς συγκλήτου.

5-6 Τόπος καὶ χρόνος τῆς συνεδρίασης τῆς συγκλήτου.

6-16 Ἀναφέρονται τὰ ὀνόματα αὐτῶν πού μετεῖχαν στὴ συνεδρίαση καὶ τὴν κρίση.

16-23 Ἐκθεση τῶν ἐπιχειρημάτων τῶν Ὠρωπίων πρεσβευτῶν.

24-29 Ἐκθεση τῶν ἐπιχειρημάτων τοῦ Λευκίου Δομετίου Αἰνοβάλβου, συνηγόρου τῶν δημοσιωνῶν.

29-34 Ἀπόφαση τῶν ὑπάτων κατὰ τὴν ὁποία ἡ Ὠρωπία δὲν ὀφείλει φόρους στοὺς δημοσιῶνες, γιατί ἐξαιροῦνται ἀπὸ τὴν πληρωμὴ φόρων σ' αὐτοὺς (35-38) ὅσες χῶρες ἀφιερώθηκαν σὲ θεοὺς ἀπὸ Ρωμαίους στρατηγούς σύμφωνα μὲ ἀπόφαση τῆς συγκλήτου (38-42) καὶ ὅσες χῶρες ἀφιερώθηκαν σὲ θεοὺς ἀπὸ τὸν Σύλλα, ἐφ' ὅσον οἱ ἀφιερῶσεις αὐτὲς τοῦ Σύλλα κυρώθηκαν μὲ ἀπόφαση τῆς συγκλήτου πού δὲν ἔχει ἀκυρωθεῖ στὸ μεταξὺ (42-51), γιατί ὑπάρχει πράξη τοῦ Σύλλα μὲ τὴν ὁποία ἀφιερώνει τὴν Ὠρωπία στὸν Ἀμφιάραο (80 π.Χ.).

52-57 Ἐπικύρωση τῆς πράξης τοῦ Σύλλα ἀπὸ τὴ σύγκλητο.

59-69: Τὸ δόγμα τῆς συγκλήτου τῆς 16ης Ὀκτωβρίου μὲ τὸ ὁποῖο, σύμφωνα μὲ τὴν ἀπόφαση τῶν ὑπάτων, ἐγκρίνεται ἡ αἴτηση τῶν Ὠρωπίων.

Μετὰ τὶς νίκες τοῦ στὴ Χαιρώνεια καὶ τὸν Ὀρχομενὸ ἐναντίον τῶν στρατευμάτων τοῦ Μιθριδάτου, τὸ 86 π.Χ., ὁ Σύλλας σὲ ἐκπλήρωση ὑπόσχεσής του ἀφιέρωσε στὸν Ἀμφιάραο τοὺς φόρους τῆς πόλεως, τῆς περιοχῆς τοῦ Ὠρωποῦ

καὶ τῶν λιμανιῶν του, ὥστε μὲ τὰ εἰσοδήματα αὐτὰ νὰ γίνονται ἀγῶνες καὶ θυσίαι πρὸς τιμὴν τοῦ θεοῦ καὶ ὑπὲρ τῆς νίκης καὶ τῆς ἡγεμονίας τῶν Ῥωμαίων. Ἔτσι ὁμως στεροῦνταν οἱ μισθωτὲς τῶν φόρων (*publicani*, δημοσιῶναι) τὰ εἰσοδήματα τῆς περιοχῆς τοῦ Ὠρωποῦ. Πρβ. χρησμοὶ ποὺ δόθηκαν στὸν Σύλλα, H. W. Parke - D. E. W. Wormell, *The Delphic Oracle* II (1956) 176, 433.

πείθεό μοι, Ῥωμαῖε. κράτος μέγα Κύπρις ἔδωκεν
 Αἰνείου γενεῇ μεμελημένη. ἀλλὰ σὺ πᾶσιν
 ἀθανάτοις ἐπέτεια τίθει. μὴ λήθεο τῶνδε·
 Δελφοῖς δῶρα κόμιζε. † καὶ ἔστι τις † ἀμβαίνουσι
 Ταύρου ὑπὸ νιφόεντος, ὅπου περιμήκετον ἄστν
 Καρῶν, οἱ ναίουσιν ἐπώνυμον ἐξ Ἀφροδίτης·
 ἧ πέλεκυν θέμενος λήψη κράτος ἀμφιλάφες σοι.

Τὴν ἀπόφαση τοῦ Σύλλα ἐπικύρωσε ἡ σύγκλητος τὸ 80 π.Χ. (στ. 52 κέ.). Οἱ δημοσιῶνες τὴν προσέβαλαν μὲ τὸ αἰτιολογικὸ ὅτι ἡ ἐξαίρεση ἀπὸ τὴ φορολογία ποὺ θέσπιζε ὁ νόμος (*lex censoria*, ὁ τῆς μισθώσεως νόμος) ἀφοροῦσε μόνο σὲ χῶρες ἀφιερωμένες σὲ θεοὺς ἀθανάτους, ὁ Ἀμφιάραος ὁμως δὲν ἦταν θεός. Τοῦτο φαίνεται ὅτι ἦταν πίστη ἀρκετὰ διαδεδομένη· προβάλλεται καὶ στὸ κείμενο τοῦ Πausanίου (1, 34): θεὸν Ἀμφιάραον πρώτοις Ὠρωπίοις κατέστη νομίζειν, ὕστερον δὲ καὶ οἱ πάντες Ἕλληνες ἤγουνται.

Στὴν ἀμφισβήτηση τῶν δημοσιωνῶν καὶ τῇ θεϊκῇ ἢ ὄχι φύσει τοῦ Ἀμφιαράου ἀναφέρεται τὸ σχετικὸ χωρίο τοῦ Κικέρωνος, *de natura deorum* III, 49: «An Amphiarus erit deus et Trophonius? Nostri quidem publicani, cum essent agri in Boeotia deorum immortalium excepti lege censoria, negabant immortalis esse ullos qui aliquando homines fuissent» (βλ. Feyl, *Contribution* 86 γὰρ τὸν Ὠρωπὸ καὶ τὴν ὁμοία περίπτωση τοῦ ἱεροῦ τοῦ Τροφωνίου).

Μὲ τὴν προσφυγὴ τῶν δημοσιωνῶν καὶ τὴν παρέμβαση τῶν Ὠρωπίων ἀσχολήθηκε ἡ σύγκλητος τὸ 74 π.Χ. (στ. 3-4)· ἡ ὑπόθεση ἐκδικάστηκε τὸ ἐπόμενο ἔτος (στ. 1-2) καὶ δικαιώθηκε τὸ Ἱερό.

Οἱ οἰκονομικὲς παραχωρήσεις τοῦ Σύλλα πρὸς τὸ Ἱερό ἦσαν ἡ αἰτία νέας ἀνθισσης τῶν ἀγώνων ποὺ ὀργάνωσε ἡ πόλη (στ. 47). Τότε ὀνομάστηκαν Ἀμφιάρα καὶ Ῥωμαῖα, ὅπως ἀποδεικνύεται καὶ ἀπὸ τὸν πρῶτο κατάλογό τους (521), ὅπου ἀγωνοθέτης εἶναι ὁ Ὀλύμπιχος Ἐρμόδωρου, γιὸς τοῦ ἱερέως καὶ πρεσβευτοῦ ἐδῶ Ἐρμόδωρου Ὀλυμπίχου. Μὲ τὴν εὐκαιρία τῆς ἀναδιοργάνωσης τῶν ἀγώνων καθιερώθηκε νὰ τελεῖται τὸ νέο ἀγώνισμα, τὰ εὐαγγέλια τῆς Ῥωμαίων νίκης, ὅπως συμπεραίνεται καὶ ἀπὸ τοὺς στ. 48-49 τοῦ ἐδῶ SC. Ὁ Dittenberger πίστευε (σχόλια στὴν IG VII 416 = 523) ὅτι τὸ ἀγώνισμα τοῦτο ἀναφερόταν σὲ ρωμαϊκὴ νίκη ποὺ ἀναγγέλθηκε κατὰ τὴ διάρκεια τῶν ἀγώνων (πρβ. Hyettos 250 σημ. 950), δὲν γνώριζε ὁμως καὶ τὶς μνεῖες του στοὺς καταλόγους 521 καὶ 529. Δύσκολο εἶναι νὰ γίνει δεκτὸ πὼς καὶ αὐτὲς ἀναφέρονται σὲ νέες νίκες, ποὺ ἔγιναν γνωστὲς ἐπίσης κατὰ τὴν τέλεση τῶν ἀγώνων. Γιὰ τὶς τιμὲς ποὺ ἀπένειμαν οἱ Ὠρωπιοὶ στὸν Σύλλα βλ. 442, 443. Γιὰ τὸν Ἐρμόδωρο Ὀλυμπίχου (Socius Populi Romani) βλ. 110. Γιὰ τὸν Ἀλεξίδημο Θεοδώρου βλ. 308 18, 424, 523. Γιὰ τὸν Δημαίνετο Θεοτέλου βλ. 424.

Γιὰ τὸν τίτλο τοῦ ὑπάτου ἐδῶ βλ. M. Holleaux, *Στρατηγὸς ὑπάτος. Étude sur la traduction en grec du titre consulaire* (1918) 8. Γιὰ τὴν ἄστυλὸν χώραν ποὺ προστίθεται στὸν χῶρο τοῦ ἱεροῦ τοῦ Ἀμφιαράου στ. 45 βλ. E. Schlesinger, *Die griechische Asylie* (1933) κυρίως 78 καὶ *Hellenica* VI, 33-38 (γιά τὸ Ἀμφιάρειο 37).

309 (A 467). Στήλης ἀπὸ λευκόφαιο μάρμαρο θραῦσμα, ὕψ. 0.115 πλ. 0.14 πᾶχ. 0.04. Ὑψ. γρ. 0.004 μεταστ. 0.003· στοιχηδόν.

335-322 π.Χ.

- [- - - - -]Ω[- - - -]
vacat
 3 [- - - -] Χαιρέστρατος Αἰξων[εὺς - - -]
 [- - - -]α μεγάλην, Εὐδημος : Μ[- - - -]
 [- - - -]ιδᾶ, Καλλίας Κολων[ῆθεν - - -]
 [- - - -]π[έ]λεκυς τεκτονικό[ς - - - - -]
 6 [- - - -]ω ἐκ Θορικοῦ ἄβα[κα - - - - -]
 [- - - -]άτη ἀστή ἄβακα [- - - - -]
 [- - - -]ἔτ[ε]ρον ποικίλο[ν - - - - -]
vacat
 9 [- - - -]Λ[ε]υκονεύ[ς - - - - -]
 [- - - -]Λ[ε]υκον[εὺς - - - - -]
 [- - - -]Λευκ[ο]νε[ὺς - - - - -]
 12 [- - - - -]ΛΑ[- - - - -]

Τὸ θραῦσμα τοῦτο καὶ τὰ θραύσματα **310-317** προέρχονται ἴσως ἀπὸ τὴν ἴδια στήλη. Ἀπὸ τὸ σχῆμα τῶν γραμμάτων καὶ τὰ ἀθηναϊκὰ δημοτικὰ χρονολογοῦνται στὴν περίοδο τῆς ἀθηναϊκῆς κατοχῆς τοῦ Ὡρωποῦ 335-322 π.Χ.

Καλλίας Καλλικράτου Κολωνῆθεν (PA 7870) καὶ Καλλίας Σωιναύτου Κολωνῆθεν (PA 7871) χρονολογοῦνται περὶ τὸ 323 π.Χ.

Κατὰ τὴ Σούδα πέλεκυς, πελέκεως· τὸ τεκτονικὸν ἐργαλεῖον.

310 (A 522). Στήλης ἀπὸ λευκόφαιο μάρμαρο θραῦσμα, ὕψ. 0.11 πλ. 0.085 πᾶχ. 0.015. Ὑψ. γρ. 0.005 μεταστ. 0.003· στοιχηδόν. «Ἡϋρέθη ἔμπροσθεν τοῦ μουσείου ἐν μαρμάρων ἀποτμήμασι» L 539.

335-322 π.Χ.

- [Αρί]μνηστ[ος - - - - -]
 [. . .]ONIENS[- - - - -]
 3 [. . .]ον τετρυπ[ημένον - -]
 [ἀ]ριθμὸς : ΔΔΓ[- - - - -]
 καὶ δραχμὰς [- - - - -]
 6 Βόβων Θηβαῶ[- - - - -]
 τετράδραχμ[- - - - -]
 χαλκᾶ *vacat*
 9 Εὐανδρία α[- - - - -]
 δα λείαν : Κο[- - - - -]
 [κ]ρατῆρα Λα[- - - - -]
 12 [. . .]θεν ψυκ[τῆρα - - - - -]
 [. . .]νεχο[- - - - -]
 [. . . . .]ΣΚ[- - - - -]

311 (A 523). Στήλης από λευκόφαιο μάρμαρο θραῦσμα, ὕψ. 0.075 πλ. 0.085 πάχ. 0.028 ὤψ. γρ. 0.005 μεταστ. 0.004· στοιχηδόν.

335-322 π.Χ.

[- - - - -] ΗΜ[- - - - -]
 [- - - - -] εως : φι[άλην - - - - -]
 3 [- - - - -] ὦτ]α καὶ ὀφθα[λμούς - - - - -]
 [- - - - -] στα]θμόν : Η^ΠΗ[- - - - -]
 [- - - - -] Ἡρακλειώτης [- - - - -]
 6 [- - - - -] στ]ρατος Λυσαν[- - - - -]
 [- - - - -] ἐπὶ Δημοσ[- - - - -]
 [- - - - -] ηθεν φι[άλην - - - - -]
 9 [- - - - -] Ε[- - - - -]

312 (A 435). Στήλης από λευκόφαιο μάρμαρο θραῦσμα από τὸ δεξιὸ μέρος, ὕψ. 0.117 πλ. 0.115 πάχ. 0.04. ὤψ. γρ. 0.005 μεταστ. 0.004· στοιχηδόν. «Ἡύρεθι ἐν Μικρῷ Αὐλοτοπίῳ (ἀνατολόθεν) ἐν ἀγρῷ Παπαγγελῇ παρὰ τὸν ἀγρὸν Πετρίδου» L 491.

335-322 π.Χ.

[- - - - -] Ἀθήνη[θε]ν
 [- - - - -] Ἐ]λευσινί[ου]
 3 [- - - - -] υ οἶν[ο]χόη· τα[. . .]
 [- - - - -] εας Ἀθήνηθεν
 [- - - - -] π]ύ[ρ]αυνον ἐλατ-
 6 [- - - - -] καθύ]πε[ρ]θε[ν] οὔς· Ἀλ[ω]-
 [- - - - -] ΘΟΙΗΟΥΕΙ[.]
vacat
 [- - - - -] φιά]λη· Δι[. . .]
 9 [- - - - -] ΙΛΑ[-]
 [- - - - -] ΑΝΕ[.]
 [- - - - -] ἐκ Κ-

313 (A 503). Στήλης από λευκόφαιο μάρμαρο θραῦσμα από τὸ δεξιὸ μέρος, ὕψ. 0.16 πλ. 0.10 πάχ. 0.065. ὤψ. γρ. 0.004 μεταστ. 0.004· στοιχηδόν. «Ἡύρεθι πλησίον τοῦ Μικροῦ Αὐλοτοπίου, ἐν θέσει Γκρόπεζα» L 82.

335-322 π.Χ.

[- - - - -] ν
 [- - - - -] κι
 3 [- - - - -] ης

- [- - - - -]ηθεν
 [- - - - -] Διοκλε-
 6 [- - - - - π]άρυφον
 [- - - - -] πάρ]υφον άμβ-
 [- - - - -] Καρύστιος
 9 [- - - - -]νι τήν περι-
 [- - - - -] Τεισώ Άθην-
 [- - - - -] *vacat*
 12 [- - - - -]ου Άθμονέω-
 [- - - - -] Μοσχίων έξ ᾗσ-
 [- - - - -]ς Άθμονέως γυ-
 15 [νή - - - - σ]κος Αίξωνεύς
 [- - - - -] σταθμό ΙΙΙΙΤ -
 [- - - - -] Παιανιεύ
 18 [- - - - -]ι κληρω[τ]-
 [- - - - -]σ]ταθμό[.]
 [- - - - -]Π[. . .]

314 (Α 465). Στήλης από λευκόφαιο μάρμαρο θραύσμα, ύψ. 0.10 πλ. 0.09 πάχ. 0.06. Ύψ. γρ. 0.006 μεταστ. 0.004· στοιχηδόν. «Ηύρέθη άνατολόθεν του Μικρού Αύλοτοπίου έν άγρῳ Πετρίδου» L 497.

335-322 π.Χ.

- [- - - - -]Λ[- - - - -]
 [- - - - -]Άθή]νηθεν [- - - - -]
 3 [- - - - -]ε Εϋδημος [- - - - -]
 [- - - - -]τατοι φιάλη [- - - - -]
 [- - - - -]ται ΧΠ : περισ[- - - - -]
 6 [- - - - -]ΙΙ : τύπους [. .]ο[- - - - -]
 [- - - - -]ι σ[φ]αγίς [- - - - -]
 [- - - - -]ΙΙΙ-CT : κο[- - - - -]
 9 [- - - - -]Ικα]ριέως [γυνή - - -]

7 σφαγίς (-ίδος)· παρὰ *LSJ* μαχαίρι για θυσία. Πρβ. Εϋρ. *Ηλέκτρα* 810-813 έκ κανού δ' έλών Αίγισθος όρθήν σφαγίδα, μοσχείαν τρίχα τεμών έφ' άγνόν πϋρ έθηκε δεξιᾷ, κᾶσφξ έπ' ὤμων μόσχον.

315 (Α 434). Στήλης από λευκόφαιο μάρμαρο θραύσμα από τὸ άριστερό μέρος, ύψ. 0.12 πλ. 0.05 πάχ. 0.083. Ύψ. γρ. 0.005 μεταστ. 0.004· στοιχηδόν. «Ηύρέθη έν θέσει Γκρόπεζα άνατολόθεν του Μικρού Αύλοτοπίου έν άγρῳ Γ. Βάθη» L 302.

335-322 π.Χ.

Τ[- - - - -]
 νη[- - - - -]
 3 στα[θμόν - - - - -]
 |||||
 στεφ[αν - - - - -]
 6 οίκ[ῶν - - - - -]
 πάρυ[φον - - - - -]
 υ Γαργ[ηττίου γυνή - -]
 9 μετὰ τ[- - - - -]
 ἄκτιν[ωτ - - - - -]
 λια (θ)ετ[- - - - -]
 12 ΙΙ : δαρ[- - - - -]
 δαρ[- - - - -]
 ΑΙ[- - - - -]

Οἱ στ. 11-14 εἶναι χαραγμένοι στή θέση γραμμάτων πού ἔχουν σβηστεῖ. Τò Θ τοῦ στ. 11 δὲν ἔχει τήν κεντρική στιγμή.

316 (Α 578). Στήλης ἀπό λευκόφαιο μάρμαρο θραῦσμα, ὕψ. 0.042 πλ. 0.073 πάχ. 0.056. Ὑψ. γρ. 0.005 μεταστ. 0.004· στοιχηδόν. «Ἡύρέθη ἀνατολόθεν τοῦ Μικροῦ Αὐλοτοπίου ἐν ἀγρῷ Γ. Βάθη» L 450.

335-322 π.Χ.

[- - -] γυν[ή - - - -]
 [- - - δ]ημος Παλ[- -]
 [- - - - -]ηλε[- -]

317 (Α 348). Στήλης ἀπό λευκόφαιο μάρμαρο θραῦσμα ἀπό τὸ δεξιὸ μέρος, ὕψ. 0.092 πλ. 0.07 πάχ. 0.045. Ὑψ. γρ. 0.005 μεταστ. 0.004· στοιχηδόν.

335-322 π.Χ.

[- - - -]ΗΝΩΙΩ
 [- - - -]ΙΑΝΗ[.]
 3 [- - - -] ὀφίδ[ιο]-
 [ν - - - -]δία
 [- - - -]ΙΝΩ
 6 [- - - -] Διομέ[δ]-
 [- - - -]ν ἰδίω[ν]

9 [- - - - -] Διοπ[εί]-
[θ - - - - -]θμο[- -]
[- - - - -]ΟΣ[- - -]

3 ὀφίδ[ιον]· βλ. τὰ σχόλια 324 70.

318 (A 449). Στήλης ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο θραῦσμα ἀπὸ τὸ δεξιὸ μέρος, ὕψ. 0.19 πλ. 0.075 πάχ. 0.085. °Υψ. γρ. 0.008 (1-4) - 0.004 μεταστ. 0.007. «Ἡύρέθη ἐν τῷ βορρανατολόθεν τοῦ Μικροῦ Αὐλοτοπίου ἀγρῷ Πετρίδου» L 296.

4ος αἰ. π.Χ.

3 [- - -] Με[λιτέως]
[- - - - -]Ε]ρχιέω[ς]
[- - - Παι]ανιέω[ς]
[- - ου]ς ἄρχου[.]
vacat
6 [- - - - -]ΙΡΩ
[- - - - - οὐκ ἐν]τελ-
[- - - - -]ΘΕ[.]

319 (A 399). Στήλης ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο θραῦσμα ἀπὸ τὸ ἀριστερὸ μέρος, ὕψ. 0.205 πλ. 0.235 πάχ. 0.065. °Υψ. γρ. 0.006 μεταστ. 0.007· στοιχηδόν. «Ἡύρέθη ἐπὶ τῆς δεξιᾶς τοῦ χειμάρρου ὄχτης ἐν χώρῳ 146 (AE 1922, 102, εἰκ. 2)» L 540.

4ος αἰ. π.Χ.

3 [κοτ]υλὶ δύο, πτ[- - - - - κ]-
[άτο]πρα δύο, ποτ[ήρι - - -]
[.] κώθωνε δύο, ψυκτηρ[- - -]
[σ]φαγεῖον, παναγρ[ίδ - - -]
[.]ια πέντε, χαλκίον θ[ερμα]-
6 ντήριον, κρηστήριον [- - - -]
οχόα δύο, θυμιατήρι II [- - -]
κύαθοι : IIII : κάδοι δ[ύο - - -]
9 τα, χύτραι II, κρον[- - - - -]
τριποδίσκος : σ[- - - - -]
σκαφεῖα : III : [- - - - -]
12 [θ]ερμαστί[διον - - - - -]
[.]ι : ΔΔΓΙ[- - - - -]
[.]α κρ[ηστήριον - - - - -]

4 σφαγεῖον· τὸ τοῦ αἵματος δεκτικὸν ἀγγεῖον (Σούδα). Πρβ. Εὐρ., Ἠλέκτρα 800 (οἱ μὲν σφαγεῖον ἔφερον, οἱ δ' ἦρον κανᾶ) καὶ IG II² 1424a 145 (σφαγεῖα καὶ φιάλια καὶ πα[ν]αγρίδες).

παναγρίς (-ίδος)· λεβητάριον (παρὰ LSJ)· πρβ. IG II² 1424a 146 καὶ IG IV 1588 18.

320 (A 577). Στήλης από λευκό μάρμαρο θραῦσμα, ὕψ. 0.05 πλ. 0.08 πάχ. 0.03. Ὑψ. γρ. 0.005 μεταστ. 0.003· στοιχηδόν. «Ἡύρέθη βορρανατολόθεν τοῦ Μικροῦ Αὐλοτοπίου ἐν ἀγρῷ Πετρίδου» L 386.

4ος αἰ. π.Χ.

[- - -]κ[- - - - -]
 [- - -]στ[- - - - -]
 3 [- - -]ντα[- - - - -]
 [- - -]ν : ΗΙ[- - -]
 [- - -]ΙΛΑΣ[- - - - -]
 6 [- - -]ΗΣΤΟ[- - - - -]

321 (A 411). Στήλης από λευκό μάρμαρο τὸ ἄνω δεξιὸ μέρος, ὕψ. 0.215 πλ. 0.15 πάχ. 0.08. Ὑψ. γρ. 0.004-0.008. «Ἡύρέθη ἐπὶ τῆς δεξιᾶς τοῦ χειμάρρου ὁχθῆς ἐν τῷ χώρῳ 116^α (AE 1922, 102, εἰκ. 2)» L 508.

Μ. Μιτσός, AE 1953-54 Β' 161, 2, εἰκ. 2· (SEG 16, 300· πρβ. *Bull. Épigr.* 1958, 251).

250-200 π.Χ.

[- - - - -]τύπι]ον Διον[υσ - - -]
 [- - - - -] Ἀπολλώνιος τύ[πιον]
 3 [- - - - -]τύπι]α β· Θυρῶ τύπιον· Ῥοδα-
 [- - - - -] Πηλεκρίτα ὦτα· Κα[. .]-
 [- - - - -] Σπ]ουδαία ὀφθαλμούς· Ἀριστ-
 6 [- - - - -] τύπιον· Νικίδιον τύπιον·
 [- - - - -] τύπιον· Ἀρισ<ι>ταίχμη τύπιον·
 [- - - ὀφθαλμού]ς· Ἀρχίκλεια τύπιον· *vac.*
 9 [- - - - -]τύπι]ον· Ἡδεῖα τύπιον· Θεῶ τύπι[ον]
 [- - - - -] ὀφθ]αλμούς· Ἀρχεστράτη τύπι[α]
 [- - - - -] Μενεκλῆς τύπιον· Δημο-
 12 [- - - - -] Κα]λλιστῶ ὀφθαλμούς· Βοίδιον ὀφθα-
 [λμούς - - - - -] τύπι]ον· Σωτηρίς ὀφθαλμούς· Λυ-
 [σάνδρα ; - - - - -] τύπια β· Ἀγάθων ὀ-
 15 [φθαλμούς - - - - -]ικράτιον τύπιον·
 [- - - - -] τύπιον· Παυσι-
 [- - - - -] ὀφθαλμού]ς· Φίλο-
 18 [- - - - -] τύπιον· Καλ-
 [λι - - - - -]

Τὰ γράμματα ἐντὸς χαραγμένων γραμμῶν || 1 ΟΝΔΙΟΤ Μιτσός· «(ὄνομα) [τυπί]ον· Διότ[ιμος] (ἢ ἄλλο τι ὄνομα ὡς Διοτ[ίμα] κ.τ.τ.)» Σ. Ν. Κουμανούδης, ΑΔ 25 (1970) Α' 133 || 3 - - α· Βουρῶ τυπίον Μιτσός, πρβ. *Bull. Épigr.*

1958, 251· ὁ P. Roesch, *BCH* 94 (1970) 154 σημ. 51 ἀνακοινώνει τὴν ἐδῶ ἀνάγνωση || 4 ΠΗΛΕΚΡΗΑΩΝΑΚΑΒ . . . Μιτσός || 5 ἰ(;)ουδαία ὀφθαλμούς· Περ- Μιτσός, «Bien plutôt un nom comme [Σπ]ουδαία ou plutôt autre chose puisque la lettre omicron est pointée» *Bull. Épig.* 1958, 251 || 7 Ἀρισταίχμη Μιτσός (ἡ ὀρθή γραφή, μετὰ τὴ βοήθεια ἐκτύπου, στὸ SEG) || 14 -]ρ τυπία Β Μιτσός || 15 -]ΙΓΡΑΤΙΟΝ Μιτσός.

Ἀπὸ τὸ σχῆμα τῶν γραμμῶν ὁ κατάλογος χρονολογεῖται στὸ δεύτερο μισὸ τοῦ 3ου αἰ. π.Χ. Τὰ τύπια ποὺ ἀναφέρονται σ' αὐτόν (ἡ λέξις εἶναι ὑποκοριστικὸ τοῦ τύπου, πρβ. IG II² 1534 200 κέ.) εἶναι ὁμοιώματα ἀπὸ μέταλλο μελῶν τοῦ ἀνθρώπινου σώματος σὲ πολὺ μικρὸ μέγεθος. Ἐνα μοναδικὸ τύπιον, χάλκινο ἀριστερὸ χέρι μήκ. 0.06, ἔχει βρεθεῖ στὶς ἀνασκαφές τοῦ Ἱεροῦ (Ὁ Ὡρωπὸς 127, 40, πίν. 51α). Ὁ Κουμανούδης (ὁ.π.) ἀναφέρει ὅτι καὶ σήμερον ἐστὶν Ἑλλάδα αὐτοῦ τοῦ εἶδους τὰ ἀφιερῶματα ὀνομάζονται *τύπια*. Σύντομη καὶ κατατοπιστικὴ εἶναι ἡ μελέτη τοῦ Κ. Ρωμαίου, Ἀσημόπαιδα (*Μικρὰ Μελετήματα* (1955) 42-47), ὅπου ἀναλύεται τὸ ἔθιμον τῆς ἀφιέρωσης ὁμοιωμάτων ἐστὶν ἀρχαία καὶ τὴ σύγχρονη ἐποχή.

Ἡ Βοΐδιον τοῦ στ. 12 ἴσως εἶναι ἡ ἴδια μετὰ τὴν 428· γιὰ τὴ Λυσάνδρᾳ (στ. 13) βλ. 324 55.

322 (A 545). Στήλης ἀπὸ λευκὸ μάρμαρον θραῦσμα ἀπὸ τὸ ἀριστερὸ μέρος, ὕψ. 0.083 πλ. 0.035 πάχ. 0.013. Ὑψ. γρ. 0.008 μεταστ. 0.008· στοιχηδόν. «Ἡύρεθ' ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ θεάτρου» L 166.

3ος αἰ. π.Χ.

E[- - - - -]

ΣΚ[- - - - -]

3 ἡ βο[υλή - -]

δρ[αχμ - - -]

ΗΜ[- - - - -]

323. «Βάση πρισματικὴ ἀπὸ γαλαζωπὸ λίθον, μετὰ κυμάτια στὸ κάτω μέρος. Ὑψ. 0.41 πλ. 0.80 πάχ. 0.50. Μεταφέρθηκε ἀπὸ τὸ Ἀμφιάρειον ἐπὶ τὴ Σκάλα Ὡρωπῶν καὶ χρησιμεύει σήμερον ὡς θρανίον, κοντὰ ἐπὶ τὴν εἴσοδον τῆς ἐκκλησίας... ἔχει χαραγμένες δύο ἐπιγραφές, τὴν πρώτην [στ. 1-7] ἐπὶ τῇ μιᾷ ἀπὸ τῶν μεγάλων πλευρῶν, τὴν ἄλλη [στ. 8-37], σὲ δύο στήλας, σὲ μιᾷ ἀπὸ τῶν μικρῶν» Joubin.

A. Joubin, *BCH* 15 (1891) 490-492.

Ἀρχοντας ἐγ κοινῶν Βοιωτῶν Δωροθέου, [ἱερέως δὲ τοῦ Ἀμφιαρά]ου Θεοκλέους, νόμοι καὶ προβουλεύματα κ[εκ]υρωμένα ἐν βουλευτῇ ὁμολωτοῦ ἐνδεκάτει, ἐν δὲ τῶν δήμῳ θ[η]λουθίου νομηνία· ἐπεψήφισ[εν]

3 [Σ]τράτω[ν . . .]κίνου· Αἰσχροῦνδης [Βιόττου εἶπεν· δε]δόχθαι τεῖ βουλευτῇ καὶ τῶν δήμῳ·

[- - -]ΛΠΡΟΣ[- - -]ΣΔΙΑΤ[- -]ν εἶναι τῶν πυρῶν ΝΙ[- -]

[- - -] λιθίνους [- -] τοὺς πηλίνους τὸν ἴσον ἀρι[θμόν],

6 [- - -]ν ὀλκή τῆς μ[έν - - - - -]α, τῆς δὲ ἄλλης ὀλκή ἀττικ[οῦ]

[- - -] ἐκατ[ὸν . . .]νικου δραχμᾶς.

Ἑρμαία III

[- - -]μα ΗIII

24

Κλεαγόρα II

9	[- - -]α ΗΙΙ	Φιλίς
	[- - -]σία ΙΙC	Καλα[- -]
	[- - -]α ΙΙCΔ	27 Ἐριφίλα
12	[- - -]ρια ΙΙΙΙΙ	Βακχίς ΗΙΙΙΙ
	[- - -]κα ΙΙC	Ἐράτυλα ΙΙ
	[- - -]κλέα ΗΙΙ	30 Φίλα Η
15	[- - -]ΙΙCΔ	Ῥ[. .]ογ[-]ΙΙ
	[- - -]ΗΙΙΙΙ	Σατυρίνα ΙC
	<i>vacat</i>	33 [. . .]τίχη ΙΙΙCΔ
	Πα[- - -]	<i>vacat</i>
18	Δηλία[- -]	
	Παραμώνη	
	Βακχίς	Ἀντιγένης ΗΙΙ
21	Ἀμεινο[νίκη] ΗΙΙ	Ἰέρων ΙΙΙ
	Ξενοκρίτη ΙΙΙΙ	36 Ἀντιγώνης ΙΙ
		Δημητρία ΗΙΙ

Ὁ Joubin δὲν μεταγράφει τὴν ἐπιγραφή τῆς στενῆς πλευρᾶς || 1 Συμπλήρωση τοῦ Joubin || 2 ὁμολωτοῦ, ἐ[ν ἐκ-
κλησίαι δὲ μηνὸς θ]ηλουθίου Joubin || 2-3 «ε[- (λχ ἐ[βδόμει, πρβ IG VII 246, ἢ ἐ[κτει, ἢ ἐ[νάτει, ἢ ἐ[ικάδι ἢ, ὡς ἐν ἄλλῃ
(326) τοῦ Ἀμφιαρείου ἐπιγραφῇ, ε' [ἵσταμένου· ἐν δὲ τῷ δῆμῳ θ]ηλουθίου νομηνίαί ἐπεψήφισ[εν Σ]τράτω[ν Καρ
(ἢ Γλυ)]κίνου, Αἰσχρώνδης [Βιόττου εἶπεν· δε]δόχθαι» L (AE 1919, 62β)· ἐ[νδεκάτει Roesch, *Études* 21-22 (SEG 32,
480) || 5 τοῦς] λιθίνους Joubin· ἀρι[θμόν] Joubin || 6 [φιάλας δὲ ἀργυρᾶς δύο; - -] Joubin || 7 [ἀργυρίου] . . . . ἔκα-
τ[ον . . .]νικου Joubin.

Γιὰ τὸν ψηφισματικὸ τύπο τῆς ἐπιγραφῆς βλ. F. Quass, *Nomos und Psephisma. Untersuchung zum griechischen Staats-
recht, Zetemata* 55 (1971) 46-47. Γιὰ τὸν ἄρχοντα τοῦ Κοινοῦ βλ. Hyettos 320. Ὁ ἱερεὺς εἶναι ἄγνωστος. Ὁ Αἰσχρώνδης
Βιόττου ἐπιψηφίζει τὸ ψήφισμα 80. Γιὰ τὴν οἰκογένειά του βλ. 25.

Ὅπως παρατηρεῖ ὁ Joubin (492), δὲν εἶναι δυνατόν νὰ προσδιοριστεῖ τὸ ἀκριβὲς περιεχόμενο τοῦ ψηφίσματος.
Τὸ μόνο βέβαιο εἶναι ὅτι ἔχει σχέση με ἀφιερῶματα στὸν Ἀμφιάραο. Ὁ κατάλογος τῆς μικρῆς πλευρᾶς περιέχει τὰ
ὀνόματα τῶν ἀναθετῶν, κυρίως γυναικῶν. Εἶναι ἀμφίβολο ἂν ὁ πρῶτος ἐκδότης ἀπέδωσε ὀρθὰ ὀρισμένα ἀπὸ αὐτά.
Ἐδῶ ἀκολουθεῖται τὸ πανομοιότυπό του (πρβ. στ. 19, 34, 36). Τὰ γράμματα ποὺ λείπουν σὲ κάθε στίχο δὲν εἶναι
δυνατὸν νὰ ὑπολογιστοῦν.

324 (Βρετανικὸ Μουσεῖο 160). Στήλη ἀμφίγραφη ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο με ἀέτωμα, θραυσμένη σὲ δύο καὶ συγκολλη-
μένη, ὕψ. 0.795 πλ. 0.34-0.37 πᾶχ. 0.08-0.095. Ὑψ. γρ. στὴν πρόσθια ὀψὲς 0.006 μεταστ. 0.005, στὴν ὀπίσθια 0.006-
0.007 καὶ 0.002-0.003 ἀντιστοίχως. Ἡ στήλη μετὰ τὴν εὑρεσί της στὸ Ἀμφιάρειο φυλαγόταν στὸν Κάλαμο, ἀπὸ ὅπου
περιῆλθε στὴν κατοχὴ τοῦ Choiseul-Gouffier. Κατὰ τὴ μεταφορὰ τῆς συλλογῆς τοῦ ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα στὴ Γαλλία τὸ
πλοῖο αἰχμαλωτίστηκε ἀπὸ τὸν Νέλσωνα καὶ τὰ ἀρχαῖα κατέληξαν στὴ Μάλτα. Ἡ στήλη ἀποτελοῦσε μέρος τῆς συλ-
λογῆς τοῦ Elgin καὶ περιῆλθε στὸ Βρετανικὸ Μουσεῖο (πίν. 31-32).

F. G. Osann, *Sylloge inscriptionum antiquarum graecarum et latinarum quas in itineribus suis per Italiam, Galliam et Britanniam factis exscripsi* I (1822-1834) 74· (Le Bas, *Inscr.* II 3, 467)· CIG 1570· C. T. Newton, *The Collection of Ancient Greek Inscriptions in the British Museum* II (1883) CLX· (S. Reinach, *Traité d'épigraphie grecque* (1885) 69 1-55· IG VII 303· Michel, *Recueil* 827· Prott - Ziehen, *Leges* II, 67· Sokolowski, *LSCG* 70 1-52)· Ὁ Ὠρωπός 188, 45· (πρβ. SEG 25, 490· Ἀρχαῖες Ἐπιγραφές 44 1-63).

- Ἄρχοντος ἐν κοινῷ Βοιωτῶν Στράτωνος, ἱερέως δὲ τοῦ Ἀμφιαρά-
 ου Ἐπικράτου, ὃ Πίργης Ἀρχιππίδου εἶπεν ὑπὲρ ἱερῶν· προ-
 3 βεβουλευμένον αὐτῷ εἶναι πρὸς τὴν βουλὴν καὶ τὸν δῆ-^υ
 μον, ἐπειδὴ συμβαίνει τινὰ τῶν ἐπὶ τῆς τραπέζης τοῦ Ἀμ-^υ
 φιαράου ἀργυρωμάτων ἀχρεῖα γεγονέναι, τινὰ δὲ ἐπισκευ-
 6 ῆς χρειαῖν ἔχειν, εἶναι δὲ καὶ τῶν πρὸς τοῖς τοίχοις ἀνακει-
 μένων πεπτωκότα τινὰ, νόμισμά τε ἐπίσημον χρυσοῦν
 καὶ ἀργυροῦν καὶ ἕτερα ἄσημα, ἃ ἐμ παραδοσίμοις ἔχου-
 9 σιν οἱ ἱεράρχαι, πεπονηκέναι δὲ καὶ τὴν φιάλην τὴν χρυσῇν ^{υυ}
 τὴν ἐπὶ τῆς τραπέζης ἣι σπονδοποιεῖται ὁ ἱερεὺς καὶ εἶναι ἀχρεί-
 αν, δεδόχθαι τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ, ὥς ἂν κυρωθῇ τὸ
 12 ψήφισμα, ἐλέσθαι τρεῖς ἄνδρας ἐκ πάντων τῶν πολιτῶν,
 τοῖς δὲ αἵρεθεῖσιν οἱ ἱεράρχαι παραδότωσαν τό τε νόμις-
 μα τὸ ἐκπεπτωκὸς ἀριθμῷ καὶ τῶν ἀργυρωμάτων ὅσα
 15 ἐστὶν ἀχρεῖα, πυρώσαντες καὶ ἀποξύσαντες τὸν καττί-
 τερον· ὡσαύτως δὲ καὶ τὰ χρυσία τὰ ἄσημα ἃ παρειλήφα-
 σιν καὶ τὴν φιάλην τὴν χρυσῇν· ταῦτα δὲ παραδότωσαν
 18 οἱ ἱεράρχαι τῇ ἀρχῇ, ἀπεψήσαντες καὶ ποιήσαντες
 τῷ κάλλει πρὸς τὸ ἐπίσημον καὶ οὕτως ἀποστησάτω-
 σαν· παραδότωσαν δὲ πάντα ταῦτα σταθμῷ μετὰ
 21 πολεμάρχων καὶ κατοπτῶν καὶ ἀπολογισάσθωσαν
 τὰ παραδοθέντα πρὸς κατόπτας· οἱ δὲ παραλαβόντες,
 ὅσα μὲν ἂν δοκῇ ἐπισκευῆς προσδεῖσθαι, ἐπισκευ-
 24 ασάτωσαν, ἐγ δὲ τῶν λοιπῶν ποιησάτωσαν ἀργυρώ-
 ματα τῷ θεῷ βουλευόμενοι περὶ τῆς κατασκευῆς με-
 [τ]ὰ πολεμάρχων καὶ ἱεραρχῶν καὶ συνηγόρων τῆς πό-
 27 λεως, τὰς ἐγδόσεις ποιούμενοι τῆς τε ἐργασίας καὶ
 [τ]ῆς ἐπισκευῆς παρὰ κατόπτας· ἐγδότη δὲ ἡ ἀρχή
 [κ]αὶ ἐξ οὗ ἂν παραλάβῃ χρυσοῦ ἀσήμου καὶ ἐπισή-
 30 μου, κατασκευάσαι τῷ θεῷ φιάλην χρυσῇν, ^υ
 καταλιπομένη δοκιμεῖον· ὥς δ' ἂν συντελεσθῇ, πα-
 ραδότωσαν τοῖς ἱεράρχαις καὶ ἀποστησάτωσαν με-

- 33 [τ]ὰ πολεμάρχων καὶ κατοπτῶν· ὁ δὲ συλλογεὺς ἀνοί-
 [ξας] τὸν θησαυρόν, ὡς νομίζεται, ἐξελέτω τὸ γινό-
 [μενον] ἀνάλωμα καὶ διδότης τὰς δόσεις τῷ ἐργῶντι
 36 [πάσας κα]τ[ὰ τὰς] προ[ρ]ήσεις, ἐὰν δὲ μὴ ᾖ ἐν τῷ θη-
 σαυρῷ τὸ [κεφάλαιον τοῦ ἀ]ναλώματος, προσθέτω ὁ τα-
 μίας ὁ προάρχων τὸ ἐ[λλεῖπ]ον καὶ ἀπολογισάσθω πρ[ὸς]
 39 κατόπτας· ἵνα δὲ τ[οῖς ἀναθεῖς]ιν ὑπομν[ήματα ἢ τῶν]
 ἀναθεμάτων, ὅσα μ[έλλε]ι κατασκ[ευσασθῆναι, τοὺς]
 42 ἱεράρχας στήσαντας ἕκαστον τὸ ἀνάθε[μα ἀναγρά]-
 ψαι εἰς στήλην λιθίνην τό τε ὄνομα τοῦ ἀνα[θ]έντος
 καὶ τὴν πόλιν ἐξ ἧς ἂν ᾖ καὶ τὴν ὁλκήν τοῦ ἀναθέ-
 ματος καὶ τοῦ νομίματος τὸ πλήθος· ἀναγραφάτω-
 45 σαν δὲ καὶ τὸ ψήφισμα τὸ κυρωθὲν περὶ τούτων
 εἰς τὴν στήλην καὶ ἀναθέτωσαν οὗ ἂν δοκῇ ἐν
 καλλίστῳ εἶναι καὶ τὸ γενόμενον ἀνάλωμα ἀπο-
 48 λογισάσθωσαν· ἐὰν δέ τι μὴ ποιήσῃ ἡ ἀρχὴ ἡ αἵρε-
 θεῖσα τῶν γεγραμμένων ἐν τῷ ψηφίσματι ἢ οἱ ἱε-
 ράρχαι ἢ ὁ συλλογεὺς ἢ ὁ ταμίας, ἔνοχοι ἔστωσαν
 51 τῷ κατὰ τὸν τῆς οἰκονομίας νόμῳ ὡς κατεβλαφό-
 τες τὰς προσόδους τοῦ θεοῦ. *vacat*

- Τάδε συνεκόπη τῶν ἀναθημάτων *vv*
 54 κατὰ τὸ ψήφισμα, ὃ ἔγραψε Πίργης· *vv*
 Λυσάνδρας κανοῦν, ὁλκή Η^ΑΔΔΔΗΗ,
 κωθώνιον Κρατήσιον, ὁλκή ΔΔΔΔΓΗΗ, *vv*
 57 φιάλη Νικαρίστης, ὁλκή ΔΔΔΔΗΗΗ, *vvvv*
 Κλιτῶ φιάλιον, ὁλκή ΔΗΗΗ, Ἀπολλώνιος
 φιάλην, ὁλκή ΓΗΗΗ, Ἀρχῶ Καρυστία φιάλην, *vvv*
 60 ὁλκή ΔΔΔΗΗ, Ἰππόξενος φιάλην, ὁλκή Α^ΑΔΔΔΔΗΗ,
 Δέων Αἰτωλὸς φιάλην, ὁλκή Η^ΑΔΔΔΓΗΗ, *vvvvv*
 Καφισόδωρος φιάλην, ὁλκή Α^ΑΔΔΓ, Ἀρχίας Ἀκαρνά[ν]
 63 σκάφιον, ὁλκή ΔΔΔΔΗΗ, Ἀντίφιλος σκάφιον, ὁλκή ΔΔΔΔΓΗΗΗ,
 Ἀρχέμαχος σκάφιον, ὁλκή ΔΔΔΔΗΗ, Μνασικλῆς *v*
 [Κ]ορίνθιος τριποδίσκον, ὁλκή Α^ΑΗΗΗΔΗΗΗ, *vvvvvvv*
 66 Λυσικράτης καὶ Πραξαγόρας τριποδίσκον,
 ὁλκή ΗΔΔΔΔΓΗΗΗ. *vac.*

vacat

- Μέλανος προσώπιον, ὁλκή ΔΔΓΗΗΗ, Βοῖσκου
 69 πρόσωπον, ὁλκή ΓΗΗΗ, Φιλίας τιτθός, ὁλκή ΓΗΗΗ,

- Ἀρσίνου αἰδοῖον, ὀλκή ΓΗ, Καλλιμάχης ὀφίδ[ιο]ν, ὀλκή Γ,
 [Ι]ππωνος αἰδοῖον, ὀλκή ΗΗΗ, Εὐφροσύνης τ[ιθ]ός, ὀλκή ΓΙ,
 72 Φαττίου χεῖρ, ὀλκή ΗΗΗ, Ἀγαθοκλῆς ἡδυποτίδιον, *υ*
 ὀλκή ΔΔΔ, Ἀριστοκράτεια λιβανωτίδα, ὀλκή ΓΔΔΗ,
 [Ε]λιξος σκάφιον, ὀλκή ΔΔΔ καὶ ἀργυρίου *υυυ*
 75 [Τ]οῦ ἐκπεπτωκότος ἐκ τῶν ἀναθημάτων
 Κλεονόης ΗΗ, Μέλανος ΗΗ, Ἀντιμάχου ΗΗ, *υυ*
 Ἡρακλείδου τετράχμα ΔΓ, Κτησοῦς τετράχμα ΙΙ,
 78 ἄλ(λ)ο τετράχμον, Δημητρίας τετράχμον. *υυυ*
vacat
 Ῥόδωνος τετράχμα ΙΙ, Σιμάλης τετράχμα Γ,
 Ἐπιτέλου ΗΗ, Μιθριδάτου ΗΗ, Λυσιμάχου *υυυυυ*
 81 τετράχμα ΙΙ, Πλανγόνος ΗΗ, [Φ]ατίου ΙΙΙ, Δημοῦς ΙΙΙ,
 Μικύθου ΗΗ, Εἰρήνης ΗΗ, Πτωῖωνος τετράχμα ΓΙΙ,
 [Κ]ολλύρας τετράχμα ΙΙΙ, Προσόδου ΗΗ, Ἀρχίου ΗΗ,
 84 [Φ]ιλομήλου ΗΗ, Μελίτης τετράχμα ΙΙ, *υυυυυυ*
 Θεομνάστα τετράχμα ΙΙΙ, [Ξ]ενοκλέος *υυυυυ*
 τετράχμα ΓΙΙΙ, Παμφίλου τετράχμα ΙΙΙΙ, *υυυ*
 87 Βάκχιος τετράχμα ΙΙΙ, Βίων τετρά[χ]μα ΙΙ, Ἄδα *υ*
 τετράχμα ΙΙΙ, Φιλιστίδου τετράχμα ΙΙΙΙ, *υυυυ*
 Κλεοξένου τετράχμα ΙΙ, Ἀντανδρίδου τετράχμα Γ,
 90 Ἀριστοκλέους ΗΗ, Κτησαρέτης *vacat*
 τετράχμα Γ, Ἀριστοκλέους ΗΗ, Λυσίου *υυυυυ*
 πτολεμαϊκὰ ΓΙ, Δημάρχου πτολε[μαί]κὰ Ι[. .],
 93 Φιλοκλεί[ας] πτολεμαϊκ[ά . . . ? . . .]νος ΗΗ, *υυ*
 Ἀγαθον[ίκης] Η[Η], Ἀρισ[το]κράτεια στατῆρας ΔΓ,
 [. . .]νίκης ΗΗ, Φιλοκλείας Η, *υυ* Ἡδίστης Η,
 96 [. . .]ωνας Γ, Ἀριστοῦς ΗΗΗ, Κρατήσιον *υυυ*
 Ἀλεξανδρείας ΗΗΗ, Ἄδα Ἀλεξανδρείας Γ, *υ*
 Δωρίς Ἀλεξανδρείας Γ, Νίκωνος χρυσοῦς,
 99 Προσόδου χρυσοῦς, Νικοκλέους χρυσοῦς, *υ*
 Σωτηρίδου χρυσοῦς, Ἀριστοῦς χρυσοῖ δύο
 καὶ ἀνεπίγραφοι χρυσοῖ Γ, Μηλίδος *υ* ὀβολοὶ ΔΔ,
 102 Ἀλφιάδης χύμα, ὀλκή ΗΔΔΔΔΗΗΗ. *vac.*

vacat

Γιὰ τὴν ἀνάγνωση τοῦ κειμένου μεταχειρίσθηκα φωτογραφίες τῆς στήλης καὶ φωτογραφίες ἐκτύπων τῶν δύο ὀψεῶν τῆς. Τὴν ἱστορία τῆς στήλης καὶ πληροφορίες γιὰ τὰ πρῶτα ἀπόγραφα δίνει στὸ λῆμμα ὁ Boeckh. Δὲν εἶδα τὴν ἔκδοση τῆς ἐπιγραφῆς ἀπὸ τὸν Osann, τὴν ὁποία σχολιάζουν στὸ ὑπόμνημά τους ὁ Boeckh καὶ ὁ Keil, *SIB* 34, 1570. Οἱ στ. 1-52 εἶναι χαραγμένοι στὴν ὄψη τῆς στήλης, οἱ λοιποὶ στὴν ὀπίσθια πλευρὰ τῆς ἢ ὁποία εἶχε ἐπίτηδες λειανθεῖ.

16 <δ> Boeckh || 25-26 μετὰ πολεμάρχων Boeckh || 28 τῆς Boeckh || 29 καὶ Boeckh || 32-33 μετὰ Boeckh || 33-34 ἀνοίξας Boeckh || 34-35 γινόμενον Boeckh || 36 [π]άσα[ς κα]τ[ὰ τ]ὰς πρ[οσχ]ρήσεις Boeckh || 36-37 θησαυρῶ το[σ]ο[ῦτον τοῦ] ἀναλώματος Boeckh, τὸ ἴ[σον τούτου ἀ]ναλώματος Newt., [κεφάλαιον τοῦ ἀ]ναλώματος Ditt. || 38 [ἐλλεῖπο]ν Boeckh· π[ρὸς] Boeckh, Newt. || 39 τοῖς ἀνα[θεῖσ]ιν Boeckh || 40 μέλλει Boeckh, μ[έλλ]ει Newt.· κατα- σκε[υασθῆναι Boeckh || 41 ἀνάθεμα Boeckh || 42 ἀναθέντος Boeckh || 56 κωθώνι[ο]ν Boeckh || 58 [. . .]μὴ φιάλιον Boeckh || 61 ΔΕΩΝ· (Λ)έων Ditt. Τὴ διόρθωση δέχεται ὁ Klaffenbach, IG IX 1², 1, XXIX 45. Τὴ γραφὴ τῆς στήλης ὑποστηρίζει ὁ P. Charneux, BCH 80 (1956) 606 καὶ 608 (SEG 16, 296) || 62 Ἀκαρνὰν Boeckh, Newt. || 65 Κορίνθιος Boeckh || 69 προσώπιον Boeckh, προσώπ(ι)ον Newt., Φιλίας τιτθός, ὀλκή ΓΗΗΗ στο πανομοιότυπο, ΓΗΗΗ στὴ μετα- γραφὴ ὁ Ditt., ΓΗΗΗ Newt. || 70 ὀφί[δ]ιον Boeckh· ὀλκή ΓΗ Boeckh || 71 [. . .]πωνος Boeckh, [ἴ]ππωνος Newt., Ditt.· αἰδοῖον ὀλκή ΓΗΗ Boeckh, ΗΗΗ Newt., Ditt.· [τ]ι[τθ]ός, ὀλκή ΓΗ Boeckh || 72 ἡδυπο[τίδ]ιον, ὀλκή ΔΔΔΔ Boeckh || 73 ΠΔΔΗ Boeckh || 75 τοῦ Boeckh· ἀναθεμάτων Boeckh || 78 ΑΛΟ· ἄλλο Boeckh, ἄλλο Newt. || 81 Πα[.]νίνος Boeckh, Πλανίνος Newt., Πλαν[γ]όνος Ditt.· [.]ατίου Boeckh, Newt., Ditt., βλ. στ. 72 || 83 γὰ τὸ γένος τοῦ ὀνόματος Πρόσοδος βλ. G. Daux, BCH 93 (1969) 420 || 84 Φιλομήλου Boeckh || 87 Βίων τετραῖχμα Boeckh || 90 [Κ]τησαρέτης Boeckh || 92 Δημάρχου πτολε[μαῖ]κά - - Boeckh || 93 Φιλοκλείας πτολεμαῖ[κά]- [- - -]νος ΗΗ Boeckh || 94 Ἀγαθονίκης - - Boeckh, Ἀγαθονί[κης] ΗΗ Newt. Τὸν ἀριθμὸ συμπλήρωσε ὁ Ditt.· Ἀριστοκράτεια στατῆρας . . Boeckh || 95 - - - ἱκῆς ΗΗ Boeckh· Φιλοκλείας [ΗΗ] Boeckh· Ἡδίστης - - Boeckh || 97 ΔΔΔ· ὁ χαρακτήρ χάραξε τρία Δ· τὰ δύο μετέτρεψε σὲ Α μετὰ τὴ χάραξη δεύτερης ὀριζόντιας κεραίας [Α]δ[α] ἀλεξανδρείας Γ[Η] Boeckh || 98 χρυσοῦ[ς] Boeckh.

Γιὰ τὸ ἀκροφωνικὸ ἀριθμητικὸ σύστημα βλ. M. N. Tod, BSA 18 (1911-12) 98-132· γιὰ τὴ χρῆση τοῦ στὸν Ὁρωπὸ αὐτόθι 108.

Ἡ συγκέντρωση στὸ ἱερὸ τοῦ Ἀμφιαράου πολλῶν μικρῶν ἀναθημάτων ἀπὸ πολύτιμο μέταλλο, ἢ φθορά τους, ὁ κῶρος ποὺ χρειάζοταν γιὰ τὴν ἔκθεσή τους σὲ κοινὴ θέα καὶ ἡ προστασία τους ἀπὸ κλοπές, δημιουργοῦσαν ζητήματα ποὺ ἀντιμετωπίζονται μὲ τὸ ψήφισμα τοῦτο ἐπὶ ἄρχοντος τοῦ κοινοῦ τῶν Βοιωτῶν Στράτωνος. Στὸ ψήφισμα μᾶς παρέχεται περιγραφὴ τοῦ ἐσωτερικοῦ τοῦ ναοῦ καὶ ὁ τόπος ὅπου ἦσαν ἐκτεθειμένα μερικὰ ἀπὸ τὰ ἀφιερῶματα. Ἀρκετὰ, τὰ πολυτιμότερα ἴσως, βρισκόνταν σὲ περίοπτη θέσι ἐπάνω στὴν τράπεζα τοῦ ναοῦ καὶ φέρονται ὡς φθαρ- μένα, ἀπὸ τὴ μακρὰ χρῆση προφανῶς· μεταξὺ αὐτῶν εἶναι καὶ ἡ τελετουργικὴ χρυσοῦ φιάλη μὲ τὴν ὁποία ἔκαμε σπονδές ὁ ἱερεὺς. Ἀλλὰ βρισκόνταν προσαρτημένα στοὺς τοίχους τοῦ σηκοῦ. Μερικὰ εἶχαν πέσει στὸ ἔδαφος ἐξ αἰτίας τῆς φθορᾶς τῶν νημάτων μὲ τὰ ὁποία ἦσαν κρεμασμένα ἀπὸ καρφιά. Ὑπῆρχε ἀκόμη χρυσὸς καὶ ἄργυρος σὲ νομίσματα ἢ ἀσφράγιστος. Ὅλα τὰ ἀναθήματα τοῦ καταλόγου χαρακτηρίζονται ἄχρηστα καὶ παραδίδονται σὲ τριμελὴ ἐπιτροπὴ ἐκ πάντων τῶν πολιτῶν, ἢ ὁποία θὰ ἐπισκευάσει ὅσα ἐπιδέχονται ἐπισκευή, καὶ μὲ τὸ πολύτιμο μέταλλο ποὺ θὰ προέλ- θει ἀπὸ τὰ λοιπὰ θὰ κατασκευαστοῦν νέα ἀναθήματα στὸν Ἀμφιάραιο (βλ. C. Ampolo, Scienze dell'Antichità, Storia, Archeologia, Antropologia 3-4 (1989-90) 271-279 καὶ Tullia Linders αὐτόθι 281-285. Ζήτημα ἀχρηστων ἀναθημάτων ἀπὸ πολύτιμο μέταλλο ρυθμίζεται μὲ τὰ ψηφίσματα IG II² 839, 840, 841.

¹⁻² Γιὰ τὸν Στράωνα, ἄρχοντα τοῦ Κοινοῦ περὶ τὸ τέλος τοῦ 3ου αἰ. π.Χ., βλ. Hyettos 315· γιὰ τὸν ἱερέα Ἐπικράτη βλ. 181· γιὰ τὸν Πίργη 131.

⁴ Ἡ τράπεζα τοῦ ναοῦ βρισκόταν ἐμπρὸς ἀπὸ τὸ λατρευτικὸ ἄγαλμα τοῦ θεοῦ καὶ σ' αὐτὴν ἴσως ἀνήκει ἡ κατὰ χώραν βάση (Ὁ Ὁρωπὸς 99 καὶ 107 καὶ εἰκ. 20-21· γενικῶς περὶ τραπέζης μὲ ἀφιερῶματα βλ. Aleshire, Asklepion 308).

⁵ ἀργυρωμάτων· πρόκειται γιὰ ἀργυρά, κατὰ τὸ πλεῖστον, ἀναθήματα· βλ. καὶ στ. 14-16.

⁶ πρὸς τοῖς τοίχοις· πρβ. ἐπιγραφή τῆς Μιλήτου Sokolowski, *LSCG Suppl.* 123 (3ου αἰ. π.Χ.) ἀνατιθέτω πρὸς τοὺς τοίχους τοὺς ἀλειφομένους, ὑποκάτω τοῦ ἀντιδοκίου τοῦ λιθίνου· Δήλου IG XI, 2, 154A στ. 62 στεφάνους χρυσοῦς ἡρτημένους πρὸς τῷ τοίχῳ εἴκοσι ἕνα. Στὸ Ἀμφιάρειο τὰ ἀναθήματα κρέμονταν στὸ ἄνω μέρος τῶν τοίχων τοῦ ναοῦ, τὸ ὁποῖο ἦταν κατασκευασμένο ἀπὸ ὠμὲς πλίνθους. Τὸ κάτω μέρος, ὕψ. 1.41, εἶναι ἀπὸ πῶρο καὶ σκληρὸν ἀσβεστόλιθο καὶ πρὸ αὐτοῦ ὑπῆρχε ξύλινο θρανίον γιὰ τοὺς ἐπισκέπτες (᾽Ο Ψωρῶτος 102 κέ.).

⁷ ἐπίσημον· κανονικά, νόμιμα, χρυσὰ καὶ ἀργυρὰ νομίσματα.

⁸ ἄσσημα, ἔνν. ἀργυρώματα, δηλ. ἀργυρὸς ὑπὸ μορφὴν ράβδου.

ἐμ παραδοσίμοις· τὰ παραδιδόμενα ἀπὸ τὴν ἐκάστοτε διοίκηση τοῦ Ἱεροῦ στὴ διάδοχό της· πρβ. A. Wilhelm, *Beiträge zur griechischen Inschriftenkunde* (1909) 292· J. Tréheux, *BCH* 80 (1956) 472.

⁹ φιάλαι πεπονηκυῖαι, ID 399 149.

¹³ Οἱ ἱεράρχαι ἦσαν συλλογικὴ ἀρχὴ τριῶν ἀνδρῶν ἐπιφορτισμένων μὲ τὴ διοίκηση τῶν ἱερῶν καὶ τῆς περιουσίας τους· προΐσταντο τῶν ὑπαλλήλων καὶ τῶν ἄλλων λειτουργῶν ποὺ σχετίζονταν μὲ τὰ ἱερά. Ἐδῶ ἐλέγχουν πλήρως τὴν ἐπισκευὴ τῶν ἀργυρωμάτων καὶ στὴν ἐπόμενη ἐπιγραφή 325 συντάσσουν τὸν κατάλογό τους. Ἡ δικαιοδοσία τους ἐκτεινόταν σὲ ὅλες τὶς ὑποθέσεις ποὺ ἀφοροῦσαν στὴ θρησκεία καὶ στὴ λατρεία. Πρβ. Roesch, *Thespies* 204-205· ᾽Ο Ψωρῶτος 47-48.

¹⁴ ἐκπεπτωκός· κατὰ *LSJ* τὸ ἐκτὸς κυκλοφορίας νόμισμα («cease to be current»). Ἡ Aleshire, *Asklepieion* 247 μεταφράζει «which has fallen out of the dedications». Ὁ Κουμανούδης καὶ ὁ Ματθαίου μεταφράζουν «τὸ νόμισμα ποὺ ἔχει πέσει». Ὁ Newton παραβάλλει τὴ φράση τῆς ἐπιγραφῆς πρὸς τὸ χωρίο τοῦ Λουκιανοῦ (*Φιλοψευδής* 20), στὸ ὁποῖο περιγράφεται ἡ συνήθεια τῶν ἀρχαίων νὰ κολλοῦν, μὲ κερὶ, νομίσματα στὰ λατρευτικὰ ἀγάλματα, ἄποψη ποὺ εἶχα δεχτεῖ (᾽Ο Ψωρῶτος 192). Μὲ τὴν ξήρανση τοῦ κεριοῦ τὰ νομίσματα ἔπεφταν. Πρόκειται ὅμως περὶ τῶν φθαρμένων ἀπὸ τὴ μακρόχρονη κυκλοφορία νομισμάτων, ποὺ δὲν ἐμπνέουν πλέον ἐμπιστοσύνη κατὰ τὶς συναλλαγές.

¹⁴⁻¹⁶ «Καὶ ἀπὸ τὰ ἀργυρώματα (νὰ παραδώσουν) ὅσα εἶναι ἄχρηστα (κατεστραμμένα), ἀφοῦ τὰ πυρώσουν καὶ ἀποξέσουν τὸν κασσίτερο». Ἡ ἀπόξεση γινόταν στὰ σημεῖα ποὺ ὑπῆρχε κασσίτερος, στὴ θέση δηλαδὴ τῶν λαβῶν καὶ τῶν ἐπίθετων κοσμημάτων ἢ ἑξαρτημάτων. Ἡ ἐργασία αὐτὴ γινόταν γιὰ δύο λόγους: γιὰ νὰ εἶναι καθαρὸ τὸ πολύτιμο μέταλλο καὶ γιὰ νὰ ἀνακτηθεῖ ποσότητα κασσίτερου. Τὸ μέταλλο αὐτὸ ἦταν ἀκριβὸ καὶ γι' αὐτὸ προβλέπεται ἡ συλλογὴ του (πρβ. IG I³ 472, τοῦ 421-419 π.Χ., ὅπου ὁ χαλκὸς κοστίζει 35 δραχμὲς τὸ τάλαντον καὶ ὁ κασσίτερος 230 δραχμὲς).

¹⁵ πυρώω, πυρακτώνω· Θεοφρ., *Χαρακτῆρες* 18, 7: ἐκπώματα - - μόνον οὐ πυρώσας, πρβ. A. Wilhelm, *Festschrift Otto Benndorf* (1898) 246. Τὰ σκεύη ποὺ πυρώνονταν δὲν κινδύνευαν νὰ βλαβοῦν, γιατί ἡ τήξη τοῦ κασσίτερου γίνεται στοὺς 231,8° C, τοῦ μολύβδου στοὺς 327,5° C, τοῦ ἀργύρου στοὺς 962° C, τοῦ χρυσοῦ στοὺς 1064° C καὶ τοῦ χαλκοῦ στοὺς 1083° C.

¹⁸ ἀπεψήσαντες· (ἀπέψειν σημαίνει βράζω, τήκω, καθαρίζω, ἀπαλλάσσω τι ἀπὸ κάθε σκωρία), ἀφοῦ καθαριστεῖ ὁ χρυσὸς ἀπὸ τὶς ξένες οὐσίες. Πρβ. A. M. Woodward, *NumChron* 11 (1951) 111. Ἴσως γινόταν τήξη τοῦ μετάλλου καὶ μεταλλουργικὸς καθαρισμός του.

¹⁸⁻¹⁹ ποιήσαντες τῷ κάλλει πρὸς τὸ ἐπίσημον. Δὲν ὑπάρχει ἱκανοποιητικὴ ἐρμηνεῖα τῆς φράσης. Ὁ Boeckh σχολιάζει: «sic illorum vasorum species par fit pulchritudini auri signati (πρὸς τὸ ἐπίσημον)», ἄποψη ποὺ ἀκολουθεῖται παρὰ Prott - Ziehen. Ἡ λέξις κάλλος (δὲν ἐρμηνεύεται ὡς πρὸς τὴν ἐδῶ ἔννοιά της παρὰ *LSJ*) πρέπει νὰ ἔχει τὴν ἔννοια τῆς μορφῆς, καὶ ἡ φράση πρέπει νὰ μεταφραστεῖ: «νὰ τοὺς δώσουν τὴ μορφὴ ποὺ ἔχουν τὰ κανονικά νομίσματα ὥστε νὰ εἶναι δυνατόν νὰ συγκριθοῦν», δηλ. νὰ μεταβληθοῦν σὲ ἰσοβαρὴ τεμάχια μετάλλου. Πρβ. Θουκ. 3, 17, 1 ἐνεργοὶ ἡ κάλ-

λει, δηλ. «ἐγίναν ενεργοί (ἀξιόμαχοι) κατὰ τὸν ἐξοπλισμό, κατὰ τὴ μορφή» (A. W. Gomme, *A Historical Commentary on Thucydides* II (1951) 273). Ὁ Κουμανούδης καὶ ὁ Ματθαίου μεταφράζουν: «ἀφοῦ τὰ καθαρίσουν καὶ τὰ κάνουν ἴσα σὲ περιεκτικότητα χρυσοῦ μὲ τὸν χρυσὸ τῶν νομισμάτων». Πρβ. G. Le Rider, *BCH* 116 (1992) 273.

²¹ Γὰ τὸς πολέμαρχους βλ. 4· γὰ τὸς κατόπτας, ἀνώτατη ἀρχὴ ἐπιφορτισμένη μὲ τὸν ἔλεγχο τῆς διαχείρισης τῶν δημοσίων χρημάτων, βλ. Roesch, *Thespies* 208 κέ· Ὁ Ὠρωπὸς 49.

²⁶ Οἱ συνήγοροι τῆς πόλεως (Ὁ Ὠρωπὸς 49) ἀναφέρονται, ὡς πρὸς τὸν Ὠρωπό, μόνο στὴν ἐδῶ ἐπιγραφή καὶ ταυτίζονται μὲ τὴν ἐλεγκτικὴ ἀρχή, τοὺς κατόπτας (στ. 21). Ὁ Ἀριστοτέλης (*Πολιτικῶν* 1322b, 6-11) περιγράφει τὶς ἀρμοδιότητές τους: ἐπεὶ δὲ ἔναι τῶν ἀρχῶν, εἰ καὶ μὴ πᾶσαι, διαχειρίζουσι πολλὰ τῶν κοινῶν, ἀναγκαῖον ἑτέραν εἶναι τὴν ληψομένην λογισμὸν καὶ προσευθυνοῦσαν, αὐτὴν μὴτὲν διαχειρίζουσιν ἕτερον· καλοῦσι δὲ τούτους οἱ μὲν εὐθύνοισι οἱ δὲ λογιστάς οἱ δὲ ἐξεταστάς οἱ δὲ συνηγόρους· βλ. καὶ Ἀθην. Πολ. 54, 2: κληροῦσι - - καὶ λογιστάς δέκα καὶ συνηγόρους τούτοις δέκα, πρὸς οὓς ἅπαντας ἀνάγκη τοὺς τὰς ἀρχὰς ἄρξαντας λόγον ἀπενεγκεῖν.

³¹ Εἶναι ποικίλες οἱ ἐρμηνεῖες τοῦ ὅρου δοκιμεῖον. Ὁ Newton τὸ χαρακτηρίζει «sample of the metal to be used» καὶ ὁ Sokolowski «modèle»· ὁ Κουμανούδης καὶ ὁ Ματθαίου μεταφράζουν τὴ λέξη «δείγμα». Ὁ P. Marchetti (*BCH* 101 (1977) 145 κέ.) ἐξετάζει διεξοδικὰ τὴν ἔννοια τῆς λέξης στὶς ἐπιγραφές τοῦ Ὠρωποῦ, Ἀθηνῶν, Δελφῶν, καὶ μεταφράζει τὴν ἐδῶ φράση καταλιπομένη δοκιμεῖον ὡς «en laissant de côté un certain poids d'or pur», ἀντικρούοντας τὴν ἐρμηνεία τοῦ J. Pouilloux, *BCH* 75 (1951) 292 κέ. Ὁ J. Bousquet, *BCH* 109 (1985) 246 ἐρμηνεύει τὸ δελφικὸ δοκιμεῖον ὡς «une monnaie d'argent a été conservée comme "échantillon", témoin de l'aloi du cratère d'argent». Τὸ ἐδῶ δοκιμεῖον, τεμάχιο χρυσοῦ, δὲν ἦταν ἓνα. Ἄλλο καταλείπεται γιὰ τὸ ἄσημον χρυσίον καὶ ἄλλο γιὰ τὸ ἐπίσημον. Ἡ ὑπαρξὴ τους εἶναι ἀναγκαῖα γιὰ τὸν ἔλεγχο τῆς ποιότητος τοῦ χρυσοῦ μετὰ τὸ πέρασ τῆς ἐργασίας. Ὁ ἔλεγχος αὐτὸς γινόταν μὲ τὴ λυδία λίθο. Βλ. R. Bogaert, *Banques et banquiers dans les cités grecques* (1968) 321-322. Πρβ. J. R. Melville-Jones, *RBNum* 125 (1979) 29.

³³ Ὁ συλλογεὺς εἶναι ὁ θησαυροφύλαξ τοῦ Ἱεροῦ, διάφορος τοῦ δημοσίου ταμίου· πιθανῶς ταυτίζεται μὲ τὸν ταμία ἐπὶ τῶν ἱερῶν (Roesch, *Thespies* 203 σημ. 6· Ὁ Ὠρωπὸς 47).

³⁶ Γὰ τὸν θησαυρὸ βλ. 277 13.

³⁸ Οἱ ταμίαι ἦσαν συλλογικὴ ἀρχὴ τριῶν ἀνδρῶν, ὅπως οἱ πολέμαρχοι καὶ οἱ ἱεράρχαι· ὁ καθένας προήδρευε τῆς συναρχίας ἐπὶ τέσσερις μῆνες (Roesch, *Thespies* 168-169, 210-211· Ὁ Ὠρωπὸς 49).

⁴⁸ μὴ ποιήσῃ· ὑπόλογοι γιὰ διαχειριστικὴ ἀνωμαλία εἶναι, κατὰ τὸ ἐδῶ ψήφισμα, οἱ ἱεράρχαι, ὁ συλλογεὺς καὶ ὁ ταμίας, ὅχι οἱ πολέμαρχοι (στ. 21, 26· βλ. Roesch, *Thespies* 185).

⁵¹ κατὰ τὸν τῆς οἰκονομίας· ὁ Newton ὑποθέτει ὅτι ἡ φράση μπορεῖ νὰ εἶναι ἡ ἀρχὴ τοῦ τίτλου τοῦ νόμου. Ἡ φράση ἐπαναλαμβάνεται στὸ νεότερο ψήφισμα 326 ἐλαφρῶς παραλλαγμένη.

Οἱ στ. 53-102 ἀπαρτίζουν τὸν κατάλογο τῶν ἀναθημάτων ποὺ συνεκόπησαν· διαιρεῖται σὲ τέσσερα μέρη: α) ἀγγεῖα καὶ σκευὴ ἀπὸ χρυσό (στ. 55-66)· β) ὁμοιώματα σὲ μικρότατο μέγεθος μελῶν καὶ τμημάτων τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος, ἀγγεῖα καὶ σκευὴ, θραύσματα ἀναθημάτων ἀπὸ ἄργυρο καὶ τετράδραχμα (στ. 68-78)· γ) τετράδραχμα (στ. 79-93)· δ) νομίσματα καὶ χρυσὸς σὲ ράβδο (στ. 94-102). Γὰ τὴ σειρὰ ἀναγραφῆς τῶν καταγεγραφομένων ἀντικειμένων βλ. Tréheux ὁ.π. 473.

⁵⁵ κανοῦν· βλ. J. Schelp, *Das Kanoun. Der griechische Opferkorb* (1975) καὶ Aleshire, *Asklepieion* 91 καὶ 242. Τὸ σκεῦος τοῦτο, ὅπως καὶ οἱ φιάλες, τὰ ἡδυποτίδια, οἱ βωμίσκοι, τὰ θυματήρια καὶ οἱ λιβανωτίδες, χρησίμευε καὶ στὴ λατρεία.

⁶³ σκάφιον· D. A. Amyx, *Hesperia* 27 (1958) 231-232· B. Sparkes, *JHS* 95 (1975) 133.

⁶⁵ τριποδίσκος· κατά την Aleshire, *Asklepieion* 241 χρησίμευε ως θυματήριον.

⁷⁰ ὀφίδιον· πλαστική ἀπεικόνιση φιδιοῦ, ἀναθήματος ποῦ προσιδιάζει στὸν Ἀσκληπιὸ καὶ τὸν Ἀμφιάραο· Aleshire, *Asklepieion* 152.

⁷³ λιβανωτὶς· σκεῦος φύλαξης λιβανωτοῦ· Aleshire, *Asklepieion* 310.

⁷⁷ τετράρχμον· γιὰ τὴν ἱστορία τῆς συγκεκομμένης μορφῆς τῆς λέξης τετράδραχμον βλ. M. N. Tod, *NumChron* 20 (1960) 12-15 καὶ ὅσα διεξοδικὰ λέγει ὁ D. Knoepfler, *MusHelv* 44 (1987) 233-253· πρβ. Aleshire, *Asklepieion* 240.

⁸² περὶ τοῦ Πτωῖωνος βλ. 325 4 καὶ 418.

⁹² πτολεμαϊκά, δηλ. τετράδραχμα· Tod ὁ.π. 15 σημ. 2.

Δήμαρχος· βλ. 325 2, 14.

⁹⁷ ἀλεξάνδρειαι, δηλ. δραχμές· Tod ὁ.π. 7.

¹⁰¹ ἀνεπίγραφος· ἡ λέξη δηλώνει ὅτι στοὺς καταλόγους τῶν ἀναθημάτων δὲν μνημονευόταν ὁ ἀναθέτης καὶ ὅτι τὸ ὄνομά του δὲν ἦταν δυνατόν νὰ βρεθεῖ ἀπὸ τὸ ἀνάθημα· Linders, *Artemis* 12-13· Aleshire, *Asklepieion* 232-233.

¹⁰² χύμα· χρυσὸς σὲ ράβδο βάρους 144 δραχμῶν (619 γρ.). Πρβ. *ID* 421 52 τὰ συσταθέντα μετὰ τοῦ χύματος τοῦ ἀπὸ τοῦ τρίποδος.

Τὰ πρόσωπα τῶν ὁποίων τὰ ἀναθήματα πρόκειται νὰ ἀναχωνευθοῦν εἶναι λίγοι ξένοι (Ἀρχὼ Καρυστία, Δέων Αἰτωλός, Ἀρχίας Ἀκαρνάν, Μνασικλῆς Κορίνθιος) καὶ οἱ λοιποὶ Ὠρώπιοι (περίπου 75), ἄγνωστοι οἱ περισσότεροι. Τὰ ὀνόματα ἐκφέρονται ἀδιακρίτως στὴν ὀνομαστική (λ.χ. Κλιτῶ φιάλιον) ἢ στὴ γενική (λ.χ. Ῥόδωνος τετράρχμα).

325 (A 342). Στήλη χωρὶς διακόσμηση ἀπὸ γαλαζωπὸ μάρμαρο, ὕψ. 1.58 πλ. 0.57 πάχ. 0.22-0.28. ῥΥψ. γρ. 0.008-0.009 μεταστ. 0.004. «Εὐρέθη πρηνὴς ἐν τῷ ναῷ ἐπὶ λειψάνων παρῖνου θεμελίου μεταξὺ τῆς μεγάλης βάσεως α' καὶ τῆς δυσμικῆς θύρας» L (πίν. 33).

B. Λεονάρδος, *AE* 1889, 2, 26· (B. Keil, *Hermes* 25 (1890) 598-623· *Berliner Philologische Wochenschrift* 10 (1890) 1546· *IG* VII 3498).

Ἀρχοντος Λυσάνδρου, ἱερέως δὲ τοῦ Ἀμφιαράου Σάωνος, ἱεραρχούντων Ἱεροκλέ-
ους τοῦ Δαμάρχου, Ἱέρωνος τοῦ Νικοβίου, Φιλιστίδου τοῦ Θράσωνος, ἀργυρώματα τοῦ θεοῦ Ἀμφια-
3 (ρά)ου· ^{vv} τράπεζα ἀργυρᾶ ἧς ὀλκή, ^{vvvv} φιά(ι)λη ἱερὰ ΠHS, ἄλλη ἱερὰ ΠZS, ἄλλη ἱερὰ ΠZ, ἄλλη ἱερὰ P,
ἄλλη ἱερὰ PES, ἄλλη ἱερὰ PFS, ἄλλη Πτωῖωνος καὶ Ἀριστον[ί]κης Ο Χ(αλκοῖ) Θ, λύχνος ΝΔ, ἄλλαι ἐπὶ τοῦ
τρυφά-^{vv}

κτου Δ, τῆς πρώτης ἐπιγραφῆ Θεοτέλης ΡΠΑ, ἄλλη Νικί[ο]υ PNA, ἄλλη Καφισίου PMS, ἄλ(λ)η Εὐάρχου PNAS,
6 ῥοδιακὴ ἱερὰ ΠΘ, ἄλλη ῥοδιακὴ ἱερὰ ΠΕ, ἄλλο ῥοδιακὸν μικρὸν ΝFS, Ἀριστονίου κούαθος ΚΘS=, δημη-
τριᾶ[ς]

Πτολεμαῖς MDS, ἡδυποτὶς Θρασυβούλου NS, Ἀρχεστράτου βωμίσκος οὐκ ἐντελής QES, λύχνος
τρίμυξος οὐκ ἐντελής PPPE, φύλαξ ἀργυροῦς παρὰ τὴν ἐστίαν σύνθετος, ^{vv} μασζονόμον ἱερὸν ΦOBS,
9 ἡθμοὶ B, ἐκάτερος ἀνὰ IC, ὀξῖς οὐκ ἐντελής Σωστράτης, κώθων οὐκ ἐντελής YMZ, δημητριάς
Ἀρχεμάχου οὐκ ἐντελής NH, σκάφιον Ἐπιγένου P, σκάφιον Βοιωτῶν PLZS, ἄλλο Μέμν(ον)ος καὶ τῆς γυ-^{vv}

- ναϊκός ΠΖ, μαστός ιερός ΠΕ, άλλος ιερός OBS, άλλος ιερός OA, ξυστήρ ιερός ΣΟ, (άλ)λος
- 12 ιερός ΣΓ, άλλος Ἀπολλοδότου ΣΖ, χυτρίς ιερὰ ΚΕ, άλλη ιερὰ ΚΕ, λιβανωτὶς ιερὰ Ζ, στατὸς ^{vv}
 ιερὸς οὐκ ἐντελής ΩΗ, μαστός Παραμόνου ΝΒ, χυτρίς ιερὰ ΚΕ, κύαθος ιερὸς ΚΘ, χυθρίς
 Ἀπολλοδότου NS, μ<α>σ<α>στίον ιερὸν ΜΕ, άλλο ιερὸν ΛCS, άλλο ιερὸν MS, σκάφιον Δημάρχου ϘΖ,
- 15 λιβανωτὶς ιερὰ ἐπὶ τοῦ πώματος ἔχουσα Ἔρωτα, μαστίον Ἀριστοκρίτης ΚHS, κρηματὶς ιερὰ ΣΖ,
 σκάφιον ιερὸν ἔχον Ἔρωτα ΤΘ=, άλλο ιερὸν ἔχον Ἀντέρωτα ΤΓ, λιβανωτὶς ιερὰ ΣΝΖ,
 κάδος ιερὸς οὐκ ἐντελής, πυρῆνα νεωκόρος, ΑΝΕ, ἀλ(λ)ος κάδος ιερὸς κατεαγὼς τὰ ὦτα
- 18 καὶ αἱ κορωνίδες τῶν ὠταρίων ἀποκαταγε(ῖ)αι, τὰ θραύματα νεωκόρος ΑΡΑ, ραντρίς ιερὰ
 διερρωγεῖα ΦΕS, κρατήρ οὗ ὁ κῶμος ΒΤΜΕ, ἀποπέπτωκε ὧς, νεωκόρος, άλλος κρατήρ ΒΡΠ,
 τὰ ὠτάρια ἀποπέπτωκεν, νεωκόρος καὶ τοῦ ἐνὸς βάσις οὐκ ἐντελής, Σίληνοῦ πρόσωπον οὐ παρελάβο-
- 21 μεν, ^v μαστίον ἀπὸ τῶν περισμημάτων ΛΗ, ψυκτήρ ἀπὸ ἐπανθέτων ΡΖΒ, κρημα-
 τὶς ιερὰ ΩΜΖ, κύαθος ιερὸς ΛS, βωμίσ<ι>[κ]ος Πολυκρίτου οὐκ ἐντελής, ^v σκάφιον Διονυσίου Ρ,
 μαστός Ἀνφινείκου ^{vvv}, άλλος Ἀρχιππίδου Ρ, άλλος Διονυσοδώρου Ρ, άλλος Ἑρμοκράτου Ρ,
- 24 άλλος Πατροκλέους Ρ, άλλος Φιλίωνος Ρ, άλλος Δημαινέτου Ρ, άλλος Τιμοθέου Ρ, άλλος
 Σάωνος Ρ, ἐνβόλιον ἔχων νεωκόρος ^v, άλλος Βοιωτοῦ Ρ, άλλος Καλλιμήδου Ρ, μαστοὶ Σοφαινέτου
 οὓς οἱ περὶ Εὐδωρον, πεντηκοντόδραχμοι Ε καὶ άλλον ἄγοντα ΖΖ Χ(αλκοῖ) Γ, μαστός Φίλωνος ΖCF-, Ζωῖλου
- 27 νεικητήριον Ρ, μαστός Ἀλεξιδήμου ἐπιμελητοῦ Ρ, φιάλη Ἀπολλωνίδου ΖΒ, άλλη Ματροῦς, ^v
 άλλη Μοσχίωνος οὐκ ἐντελής, ^v ἀλ(λ)η Κτησικράτου καὶ ἄς προσπαρέδωκεν Πολύξενος φιάλας Β,
 τῆς μιᾶς ὀλκή ΡΗ, τῆς δὲ άλλης ϘHS, ψυκτήρ ἀπὸ τῶν ἐπανθέτων ΡΝΗ, μαστός ιερὸς ΡΘS, ^v
- 30 [σ]κάφιον Ἀλεξιδήμου ἀπὸ τῶν τόκων ΖCS-, ψυκτήρ ιερὸς ΣΓ, μαστός Φιλίσκου Ρ, μαστός ^v
 [Δ]ιονυσοδώρου ΖCS-, μαστός Δημονείκου Ρ, άλλος ιερὸς ΡΘ, άλλος Ἀριστωνύμου Ρ, άλλος ^v
 Ταργηλίου ΖCS-, μαστοὶ Σοφαινέτου ΙΑ ἄγοντες οἱ ^v | ^{vv} ἀνὰ ^v Ρ ^v ὁ δὲ εἷς ^v ΡΘS, ^{vvv}
- 33 [κ]ύαθος Σοφαινέτου οὗ ὀλκή Κ, Μενάνδρου μαστός ἐπιμελητοῦ Ρ, άλλος Πύθωνος συλ-
 λογέως ΖCS-, άλλος Σοφαινέτου ΡΒ, άλλος Σοφαινέτου ΡBS, άλλος Σοφαινέτου Ρ, ^v
 άλλος Σοφαινέτου ϘΘ, άλλος<ς> Σοφαινέτου ΡΒ, άλλος Σοφαινέτου ΠCS, άλλος Σοφαι-
- 36 νέτου ΡNAS, άλλο(ς) Σοφαινέτου ΡΝ, άλλος Σοφαινέτου ΡΝΓ, άλλος Σοφαινέτου ΡΜΔ, άλλος
 Σοφαινέτου ΡΑ, άλλος Σοφαινέτου ΡS, άλλος Σοφαινέτου ΡS, άλλος Σοφαινέτου ΡΑ, ^v
 άλλος Σοφαινέτου ΟΖS, άλλος Σοφαινέτου ΡNE, άλλος Σοφαινέτου ΡNB, άλλος Σοφαινέτου ΟΒ,
- 39 άλλος Σοφαινέτου ΟΕS, άλλος Σοφαινέτου ΡΛΕS, άλλος Σοφαινέτου ΡAS, άλλος Σοφαινέτου ΟΕ,
 άλλος Σοφαινέτου ΟΕ, άλλος Σοφαινέτου ΟΑ, άλλος Σοφαινέτου ΡΛΓS, άλλος Ἀλεξιδήμου Ρ, ^v
 άλλος Πρωτέου ἐπιμελητοῦ Ρ, άλλος Θεοκύδου ἐπιμελητοῦ Ρ, ἀλ(λ)ος Ἀπολλωνίου ΖCS-, ^v
- 42 άλλος Νικοδώρου Ρ, άλλος Σοφαινέτου ΡΜΔS, άλλος Σοφαινέτου ΡΜΔ, άλλος Σοφαινέ-
 του ΝΕ, άλλος Σοφαινέτου ΝΔS-, άλλος Σοφαινέτου ΝHS-, άλλος Σοφαινέτου ΝBS,
 χυθρίς ἀπὸ ἐπανθέτων ΛΓ, άλλη ΛΔS=, άλλη ΛΗ, άλλη ΛΓS, άλλη, ^{vvvv} άλλη ΛΓS=,
- 45 άλλη ΛΖS, άλλη ΛΓS=, μαστοὶ Σοφαινέτου ὀγδοηκοντάδραχμοι Γ, άλλος ΖΓ, ^{vv}
 άλλος Ἀριστομήδου ΖCS-, άλλος Ταργηλίου Ρ, άλλος Μενάνδρου Ρ, άλλος Ὀλυνπί-
 χου Ρ, άλλος Νίκωνος ΖCS-, άλλος Σοφαινέτου NAS=, άλλος Ἐπιφάνου Ρ, άλλοι Σο-^v
- 48 φαινέτου ὀγδοηκοντάδραχμοι Γ, άλλος ΝΘ, άλλος Φιλιστίδου ΖCS-, οὗτος ἐπι-

- γέγραπται Σοφαινέτου, ἄλλοι Σοφαινέτου ἑκατοντάδραχοι Ε, ἄλλος Δημητρίου ΖΕΣ-,^ν
 ἄλλος Ἀριστοδήμου Ρ, ἄλλος Φιλίππου Ρ, μασζονόμον ἱερὸν ΧΒ, ἄλλο ἱερὸν ΧΗ,^ν
 51 στατὸς ΑΧΑ, ἄλλος Εὐβιότου Ρ, ἄλλος Θεοκύδου Ρ, βωμίσκος ΤΟΔ, ὕδρία ΑΥΖ,^ν
 ἄλλη ὕδρία ΑΨΙ, ἔλαιρον ΖΕ, μαστὸς Ἐθελίππας ΡΔΣ, ἄλλος Σοφαινέτου Ρ, ἄλλος Σοφαι-^{νν}
 νέτου ΡΘΣ, ἄλλος Διογένου ΡΣ, ἄλλο(ς) Σοφαινέτου ΖΒ, ἄλλος Μέμνονος Ρ, ἄλλος Δωρο-
 54 θέου ΖΑ, ἄλλος Χιωνίδου ΝΕΣ, ξέστης Σωκράτου ΜΑ, [χ]υθρὶς Κλέωνος ΚΗ, χυθρὶς Ἀργυ-
 ρίδος ΚΘΣ, ἄλλη Ἀπολλοδότου Λ, κύαθος ἱερὸς ΛΒ, ἄλ[λος] ἱερὸς ΛΑ, ἄλλος ἱερὸς ΛΑ,^{νν}
 ἄλλος ἱερὸς ΚΘΣ, ἄλλος ΚΖ, μαστία Β ἀπὸ τῶν ἐπανθέτων ἄγοντα ἀνὰ Μ, μαστὸς Με-^ν
 57 νάνδρου ΖΕΣ-, Δημητρίου νικητήριον Ρ, πέταλα τρία ἡμυς, μαστοὶ Σοφαινέτου ὀγδοη-
 κοντάδραχοι Β, ἄλλος ἄγων Ρ, ἄλλος Ζ, ἄλλος Σοφαινέτου Π, ἄλλος ΟC, ἄλλος ΝΕ Χ(αλκοῖ) Γ,
 ἄλλος ΝΕ Χ(αλκοῖ) C, ἄλλος ΜΗΣ=, ἄλλος Ὀλυνπίχου Ρ, βασιλέως Πτολεμαίου φιάλη πτολεμαῖ-^ν
 60 κοῦ ἄγουσα Ρ, φιάλης χρυσῆς ἀποκατάγματα Β, φύλλα τοῦ στεφάνου Γ, ἔλαια χρυσῇ,^{νν}
 καλυπτῆρας ἐξ ἀ[ν]αστροφίσματος Β, ἄλλο λεπίδιον χρυσοῦν, τὰ πάντα Θ, ταῦτα ἡγαγον
 τετραῖχμα Γ καὶ [ἀτ]τικήν, μαστὸς Σοφαινέτου ἄγων Ρ, ἄλλος Ρ, ἄλλος ΝΘ, ἄλλος ΝΑ,
 63 Καλλιστίδου ἐπιμελητοῦ Ρ, Θεοξένου συλλογέως ΖΕΣ-, Δημητρίου Ρ, Τιμοκρίτου νι-^ν
 κητήριον Ρ, Δημητρίου συλλογέως ΖΕΣ-, Χρυσογόνου νικητήριον Ρ, Ζωῖλου συλλογέ-^ν
 ως ΖΕΣ-, μαστὸς Σοφαινέτου Ρ, ἄλλος Σοφαινέτου Ρ, ἄλλος Ρ, ἄλλος Ρ, ἄλλος Ρ, ἄλλος Ρ,
 66 καὶ οὓς οἱ περὶ Διονυσοφάνην κατεσκεύασαντο μαστοὺς Σοφαινέτου ἑκατονταδράχμους Β, ἄλ-^ν
 λον ἄγοντα ΡΓΣ, Λυσάνδρου νικητήριον Ρ, καὶ οὓς οἱ περὶ Ἀνφικράτην κατεσκεύασαντο
 μαστοὺς Γ, τὸν ἕνα ἄγοντα ΡΖΣ, ἄλλον ΡΒΣ, ἄλλον ΡΙ καὶ μαστοὺς τοὺς παραλιφθέν-^{νν}
 69 τας Γ, τὸν ἕνα ἱερὸν, ἄγοντα ΡΘΣ, ἄλλον ἱερὸν ΖΗ, ἄλλον Σοφαινέτου Μ καὶ οὓς οἱ πε-^ν
 ρὶ Μικίωνα κατεσκεύασαντο μαστοὺς Σοφαινέτου ὀγδοηκονταδράχμους Ζ, Χαρμαντί-^{νν}
 δου νικητήριον Ρ, Φιλήμονος νικητήριον Ρ, Τιμοκλέους νικητήριον Ρ, Ἐπιχάρου^{νν}
 72 νικητήριον Ρ, Θαρσυμένου νικητήριον Ρ, μαστὸν Δημητρίου συλλογέω(ς) ΖΕΣ. ^ν

Ἀπὸ τὸν στ. 3 κέ. ὑπάρχουν κενὰ ἀνάμεσα στοὺς ἀριθμοὺς καὶ τὶς λέξεις ποὺ προηγοῦνται ἢ τοὺς ἀκολουθοῦν, τὰ ὅποια δὲν δηλώνονται στὸ ἐδῶ κείμενο. Τὰ ἄλλα κενὰ δηλώνονται. Οἱ στίχοι τελειώνουν μὲ πλήρεις λέξεις ἢ ἀριθμοὺς ἢ οἱ λέξεις χωρίζονται συλλαβικά (22 περιπτώσεις).

3 ΑΡΟΥ· ΦΙΑΙΛΗ || 4 [ἄ]λλη Πτωῖωνος καὶ Ἀριστο[νί]κης ΟΥΟ L, Ditt., οἱ ὅποιοι εἰκονίζονται τὰ κάτω ἡμίση τῶν δύο πρώτων ἀριθμῶν φθαρμένα, ΟΧΘ Keil || 5 Κηφισίου ἔχει ὁ Ditt. στὸ πανομοιότυπο καὶ τὴ μεταγραφή· ΑΛΗ || 6 ἄλλη ροδιακὴ ἱερὰ [Φ:]Ε L, [π]ε' Ditt.· μικ(ρ)ὸν L· Δημητρί[ας] L, Δημητρί[ου] Ditt., Δημητριάς Keil (τὴν ἴδια ἀνάγνωση προτείνει καὶ ἡ Aleshire, *Asklepieion* 327) || 7 ΠΤΟΛΕΜΑΣ· Πτολεμα[ῖ]ς Ditt. || 8 μασ[ζ]όνονον Ditt.· φοβ[Σ] Ditt. || 9 ὁ [ε]ῖς οὐκ ἐντελής Σωστράτης L, δ[ε]ῖς Ditt. || 9 υμ[ζ]' Ditt. || 10 ΑΡΧΕΜΑΧΟΥΚΕΝΤΕΛΗΣ L, Ditt. στὸ πανομοιότυπο, Ἀρχεμάχ(ου) στὴ μεταγραφή Ditt.· ΜΕΜΝΟΣ· γυ<ν> L || 11 ΑΛΛΟΣ || 13 ΥΚΕΝΤΕΛΗΣ L, Ditt. στὸ πανομοιότυπο· (ο)ὐκ Ditt.· ἐντελής [Ω:]Μ L, ΖΜ Keil, ωμ' Ditt. || 14 ΜΑΣΑΣΤΙΟΝ· μασαστιον ἱερὸν ΜΖ. «Τὰ πρῶτα ας φαίνονται ὡσεὶ ἐξηλειμμένα ἄτε περιτεύοντα. Ἀντὶ μαστίον» L· ΜΕ Keil, Φ[ζ] Ditt. || 16 ἔχον Ἐρωτα ΖΟ L, τ[θ]= Ditt. || 17 νεωκόρος . . ε' Ditt.· ΑΛΟΣ || 18 ἀποκαταγε[ῖ]α[ῖ] L, Ditt. Τὸ πρῶτο ι δὲν εἶναι χαραγμένο στὴ στήλη || 20 ἀποπέπτωκε Ditt. || 22 ΟΜΖ L, ΩΜΖ ἢ ΦΩΖ Keil, ΟΜΖ καὶ [ω]μζ' Ditt.· ΒΩΜΙΣΚ|||ΟΣ, βωμίσ[κ]ος

Ditt. || 23 Ἀνφινείκου [ρ:] L, ρ' Ditt. || 26 ἐπὶ Εὐδωρον L στή μεταγραφή (τὸ διορθώνει AE 1891, 103)· πεντηκοντάδραχοι [Ε:] καὶ ἄλλον ἄγοντα ΖΖΧ L, πεντηκοντάδραχοι [ε'] Ditt. || 28 ΑΛΗ || 32 Τ]αργηλίου L, Ditt. || 35 ἄλλος Σοφαινέτου ΟΘ L· ΑΛΛΟΣΣ· παραλείπει τὸ ὀβελιζόμενο Σ ὁ Ditt.· ΜCΣ L, Ditt. || 41 ΑΛΟΣ ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ· ἄλλος L, Ditt. || 43 νδS[-]' Ditt.· νηS[-]' Ditt. || 44 λγS[-]' Ditt. || 46 Ἀρισ[τομ]ήδου L, Ditt. || 47 ξ[ς]S- Ditt. || 51 βωμίσκος ΟΔ L, Ditt.· ΙΘΔ (9004 δρ.) Keil (*Hermes* 25 (1890) 616) || 53 ΑΛΛΟ || 54 [χ]υθ[ρ]ίς Κλέωνος L, Ditt. || 55 ἄλλης L (τὸ διορθώνει AE 1891, 103)· ἄ[λλος] L, Ditt. || 56 ἐ[π]ανθέτων L, Ditt.· ἀνὰ ΙΙ L, M Keil, [μ'] Ditt. || 57 ἥ[μ]ισυ L (τὸ διορθώνει AE 1891, 103), ἥ[μ]υσυ Ditt. || 58 Σοφαινέτου F ἄλλος Ζ ἄλλος ΝΕΧΓ L, Σοφαινέτου [ρ']· ἄλλος ξ' Ditt. || 59 ἄλλος ΝΕΧS L || 61 ἀ[ν]ασ[τρ]οφίς[μ]α[τ]ος L, ἀ[ν]αστροφίσμα[τ]ος Ditt. || 62 τετραῖγμα Γ καὶ [δραχμ]ήν L, Ditt. || 68 παραλ(ε)ιφθέντας Ditt. || 69 Σοφαινέτου ΙΙ L, M Keil || 72 ΝΙΚΗΤΗΡΙΝ· τὸ πρῶτο στὸ πανομοιότυπο L, Ditt., νικητήρι[ο]ν Ditt.· ΣΥΛΛΟΓΕΩ.

Γιὰ τὸ ἀλφαβητικὸ ἀριθμητικὸ σύστημα τοῦ καταλόγου βλ. Keil ὁ.π. καὶ M. N. Tod, *BSA* 45 (1950) 126-139. Ἐδῶ μνημονεύονται τὰ ἀκόλουθα σύμβολα: S = 5 ὀβολοί, S- 4 ὀβολοί, S 3 ὀβολοί, = 2 ὀβολοί, - 1 ὀβολός, X χ(αλκοῦς).

Μονὰς τοῦ βάρους τῶν ἀργυρωμάτων εἶναι ἡ ἀττική δραχμή· τοῦτο φαίνεται στοὺς στ. 26, 45, 48, 49, 57, 66, 70, στοὺς ὁποίους τὰ ἀφιερώματα προσδιορίζονται ὀλογράφως μὲ τὸ ἀκριβὲς βάρος τους σὲ ἀττικές δραχμές (Keil 609-610). Κατὰ τὴν ἐποχὴ αὐτὴ τὸ βάρος τοῦ ἀττικοῦ τετραδράχμου ἦταν 17.3-16.8 γρ., τῆς δραχμῆς 4.3-4.2 γρ. καὶ τῆς πολεμαϊκῆς δραχμῆς 3.55 γρ. (Mørkholm, *EHC* 9).

Ὁ κατάλογος ἀποτελεῖ τὸ εὐρετήριο τῶν ἀργυρωμάτων τοῦ θεοῦ κατὰ τὸ ἔτος τοῦ ἄρχοντος Λυσάνδρου. Εἶναι παλαιότερος τοῦ ἐπομένου, στὸν ὁποῖο ἀναφέρονται ἀφιερώματα τοῦ ἐδῶ καὶ τὰ ὁποῖα θὰ συγχωνευθοῦν, καὶ νεότερος ἀπὸ τὸν προηγούμενο. Ἡ ἀποσπασματικὴ μορφή τοῦ ἐπομένου δὲν ἐπιτρέπει νὰ διαπιστωθεῖ πλήρως πόσα ἀπὸ αὐτὰ ποὺ περιέχει ἀποτελοῦν ἀφιερώματα τοῦ ἐδῶ. Ἐξὶ ἀπὸ τοὺς ἀναθέτες (ἐπὶ 68) ἀναφέρονται καὶ στὸν κατάλογο 326, Ἀπολλόδοτος (στ. 12 ξυστήρ, 14 χυθρίς, 55 χυτρίς — 27 κύαθος, 29 χυτρίς), Ἀπολλώνιος (41 μαστός — 32 -]νιον), Ἐθελίππα (52 μαστός — 23 σκάφιον), Μέμων καὶ ἡ γυναῖκα του (10 σκάφιον ΠΖ — 21 σκάφιον ΠΖ), Σοφαινέτος (μαστοί) καὶ Σωκράτης (54 ξέστης — 28 [- -]).

¹ Ὁ ἄρχων Λυσάνδρος εἶναι, πιθανότατα, ὁ Λυσάνδρος Μελίχου γιὰ τὸν ὁποῖο βλ. 49.

Ὁ ἱερεὺς Σάων δὲν εἶναι γνωστός. Τὸ ὄνομα εἶναι κοινὸ στὴ Βοιωτία. Ὁμώνυμος ἀπαντᾶται στὴν ἀνάθεση 516. Γιὰ τὸν συγκεκομμένο τύπο Σῶν βλ. Ἄ. Ματθαίου, *Ηρόδος* 8-9 (1990-91) 179-182· πρβ. SEG 41, 191 καὶ *Bull. Épigr.* 1994, 214.

ἱεραρχοῦντες, οἱ ἱεράρχαι 324 9· καὶ οἱ τρεῖς εἶναι ἄγνωστοι.

² Γιὰ τὸ ἄρθρο τοῦ πρὸ τοῦ πατρωνύμου βλ. 521 1, 3.

ἀργυρώματα· ὁ ἀργυρος δηλώνεται στοὺς στ. 3 καὶ 8. Χρυσᾶ δηλώνονται στοὺς στ. 60-61.

Ἀνφιάρου· ἡ μετατροπὴ τοῦ μ σὲ ν στὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ ἀπαντᾶται ἀρκετὲς φορὲς στίς ἐπιγραφὰς τοῦ Ὠρωποῦ· πρβ. Threatte, *Grammar* 595.

³ τράπεζα· βλ. Aleshire, *Asklepion* 308. Μικρὲς τράπεζες ἀπὸ μόλυβδο στὴ Δῆλο, W. Deonna, *BCH* 58 (1934) 27-35. φιάλη· συνηθέστατο ἀφιέρωμα. Μὲ τὴ χρυσή τοῦ Πτολεμαίου καὶ τὰ θραύσματα εἶναι 24. Χαρακτηρίζεται ἱερὰ γιατί ἔχει ἀφιερωθεῖ στὸν θεὸ ἀπὸ τὴν πόλη (Keil 616· Aleshire, *Asklepion* 160). Ἀπὸ τὰ 285 περίπου ἀναθήματα τοῦ καταλόγου τὰ 29 χαρακτηρίζονται ἱερὰ καὶ δὲν φέρουν ὄνομα ἀναθέτη.

ὀλκή· ἡ ἀξία τῶν ἀφιερωμάτων ὀρίζεται μὲ τὸ βάρος τοῦ πολύτιμου μετάλλου ἀπὸ τὸ ὁποῖο εἶναι κατασκευασμένα.

Ἐδῶ στὸ πρῶτο ἀφιέρωμα δὲν ἀναγράφεται τὸ βάρος, ὅπως καὶ στοὺς στ. 8, 15, 22, 27, 28, ἴσως ἀπὸ παράλειψη τοῦ χαρακτι. Στὺς λοιποὺς στίχους, πλὴν τῶν 29 καὶ 33, ἡ λέξις ὅλκῃ παραλείπεται. Στὺς στ. 32, 56, 58, 60, 62, 67, 68, 69 γίνεται χρῆσις τῶν μετοχῶν ἄγων-ἄγουσα καὶ μιὰ φορὰ (στ. 61) ἡγαγον (ἀντὶ ἡγαγεν).

⁴ Πτωϊῶν καὶ Ἀριστονίκη 324 82, 418.

τρύφακτος· πρόκειται γιὰ μεταγενέστερο τύπο τῆς λέξεως δρύφακτος, ἐδῶ τὸ ξύλινο φράγμα ποὺ ἔκλεινε τὰ μετακίονια τῶν ἐσωτερικῶν κιονοστοιχιῶν τοῦ ναοῦ τοῦ Ἀμφιαράου (Ὁ Ὡρωπὸς 106, εἰκ. 20 καὶ 28), ἐπιφάνεια κατάλληλη γιὰ ἀνάρτηση μικρῶν καὶ ἐλαφρῶν ἀφιερωμάτων. Πρβ. IG XI 2, 142 στ. 45 ἀγαγόντι ἐπὶ τὸν τρύφακτον, στ. 49 ξύλα εἰς τὸν τρύ[φα]κτον. Διάφορος εἶναι ἡ μορφή τοῦ τρυφάκτου στὴν ἐπιγραφή ID 1426 B II 41 τρύφακτον λίθινον ἔχοντ[α] | ἥλους σιδηροῦς ΔΙΙΙΙ καὶ ὀβελίσκους σιδηροῦς ΓΙ καὶ κιγκλί[δα] | ξυλίνην.

⁵ Θεοτέλης Ἐρμοκράτου 166, 167· Ἀριστομένης Νικίου 79, 80.

⁶ ῥοδιακή· κατασκευασμένη στὴ Ρόδο. Ροδιακή κύλιξ (IG XI 2, 287 B 90· πρβ. ID 313 A 80 ῥοδιακή οὖς [ἐν] ἔχουσα· πρόκειται γιὰ ἀγγεῖο μὲ δύο λαβές, ὄχι φιάλη). Ὁ Keil (621) ὑπονοεῖ σκάφη.

ῥοδιακὸν μικόν (βοιωτικὸς τύπος τοῦ μικρός)· Ἡσυχ. λ. Ῥοδιακόν· ποτήριον καὶ πώματος εἶδος.

Ἀριστόνικος Εὐφῆρου 58, 109, 147· Ἀριστόνικος Μενάνδρου 524 4· Ἀρίστων Ἀριστονίκου 553.

δημητριάς· ὁ Keil (ὁ.π.) παρατήρησε ὅτι ἡ ὀνομασία τοῦ ἀγγείου παράγεται ἀπὸ τὸ ὄνομα τοῦ βασιλέως Δημητρίου, ὅπως διδάσκει τὸ χωρίο τοῦ Ἀθηναίου 11, 783e: ἀντιγονίς· ἔκπωμα ἀπὸ τοῦ βασιλέως Ἀντιγόνου, ὡς ἀπὸ Σελεύκου σελευκίς καὶ ἀπὸ Προυσίου προουσίας· πρβ. Aleshire, *Asklepieion* 327.

⁷ Πτολεμαῖς· ὑποκοριστικὸ τοῦ Πτολεμαῖος. Τὸ ὄνομα δὲν ἀπαντᾷ στὸν Ὡρωπὸ καὶ γενικῶς στὴ Βοιωτία. Ἴσως δόθηκε στὸν κάτοχό του ἕνεκα τοῦ εὐνοϊκοῦ στὴν πόλιν πρὸς τὸν Πτολεμαῖο Δ' πνεύματος. Πρβ. τὰ σημερινὰ νεοελληνικά ὀνόματα Ὁθων, Φρειδερίκη, Ἄννα Μαρία.

ἡδυποτίς· Ἀθην. 11, 469b: Ἡδυποτίδες. ταύτας φησὶν ὁ Σάμιος Λυγκεὺς Ῥοδίους ἀντιδημιουργήσασθαι πρὸς τὰς Ἀθήνησι Θηρικλείους, Ἀθηναίων μὲν αὐτὰς τοῖς πλουσίοις διὰ τὰ βάρη χαλκευσαμένων τὸν ρυθμὸν τοῦτον, Ῥοδίων δὲ διὰ τὴν ἐλαφρότητα τῶν ποτηρίων καὶ τοῖς πένησι τοῦ καλλωπισμοῦ τούτου μεταδιδόντων.

βωμίσκος· ἀναφέρεται ἔπειτα ἀπὸ ἀγγεῖα ἀλλὰ μαζὶ μὲ σκεῦη, τὸν λύχνο καὶ τὸν ἀργυρὸ φύλακα. Ἡ Aleshire (*Asklepieion* 312) παρατήρησε ὅτι πρόκειται μᾶλλον γιὰ εἶδος θυμιατηρίου καὶ ὄχι γιὰ ἀγγεῖο σὲ σχῆμα βωμοῦ, ὅπως ἐρμηνεύεται παρὰ LSJ. Γιὰ πῆλινους βωμίσκους-θυμιατήρια μὲ ἀνάγλυφον ἀρχιτεκτονικὴ διακόσμηση καὶ παραστάσεις βλ. W. Deonna, *RA* 10 (1907) 245-256.

⁸ φύλαξ ἀργυροῦς· σκεῦος ποὺ ἐμπόδιζε τὸ σκόρπισμα τῆς φωτιᾶς τῆς ἐστίας πρὸς τὰ ἔξω. Πρβ. ID 1426 B II 45 φύλακα χαλκοῦν π[ε]ριρρυγυρωμένον.

μασζονόμον· Ἀθην. 4, 149: τὸ δὲ δεῖπνον ἦν τοιοῦτο· τυρὸς καὶ φυστὴ μᾶζα νόμου χάριν ἐπὶ χαλκῶν κανῶν τῶν παρὰ τισιν καλουμένων μαζονόμων, ἀπὸ τῆς χρείας εἰληφόντων τὴν ἐπωνυμίαν.

⁹ ἡθμός· D. A. Amyx, *Hesperia* 27 (1958) 261-264.

ὀξίς· δοχεῖο γιὰ ξύδι, ξυδιέρα, ἀπὸ πολὺτιμο μέταλλο. Πρβ. SEG 43, 1327.

κώθων· Ἀθην. 11, 483b: κώθων Λακωνικός, ἔκπωμα ἐπιτηδειότατον εἰς στρατείαν καὶ εὐφωρότατον ἐν γυλιῷ. οὗ δὲ ἕνεκα στρατιωτικόν, πολλάκις ἀνάγκη ὕδωρ πίνειν οὐ καθαρὸν. πρῶτον μὲν οὖν τὸ μὴ λίαν κατάδηλον εἶναι τὸ πόμα· εἴτα ἄμβωνας ὁ κώθων ἔχων ὑπολείπει τὸ οὐ καθαρὸν ἐν αὐτῷ. Βλ. B. Sparkes, *JHS* 95 (1975) 128.

¹⁰ σκάφιν· Amyx ὁ.π. 231-232· Sparkes ὁ.π. 133.

Βοιωτῶν· πρόκειται γιὰ ἀνάθημα τοῦ Κοινοῦ.

Μέμν(ον)ος καὶ τῆς γυναικός· βλ. στ. 53 καὶ **326** 21-22.

¹¹ μαστός· Ἀθην. 11, 487b: Ἀπολλόδωρος ὁ Κυρηναῖος, ὡς Πάμφιλός φησι, Παφίους τὸ ποτήριον οὕτως καλεῖν. Εἶναι τὸ γνωστὸ ἀγγεῖο σχήματος μαστοῦ, ποῦ χρησίμευε ὡς ἡ κύλιξ. Ὁ ἐδῶ εἶναι βάρους 365.5 γρ.

ξυστήρ· Ἡσυχ. λ. λίστρον· ξυστήρ. σκάφιον. πτύον σιδηροῦν. ὁμάλιστρον. ξνιοι ἐδαφιστήριον· *ID* 504: ξυστήρι λείωι. Ὁ Keil (620) τὸν θεωρεῖ χρήσιμο στὶς θυσίες.

¹² χυτρίς· Ἀθην. 11, 502· *Amyx* ὁ.π. 211-212.

λιβανωτίς· βλ. **324**.

στατός· Ἡσυχ. λ. (σ)τάτος· σκάφη. ἄλλοι δὲ τὰς πέντε μνᾶς· *Aleshire, Asklepieion* 331.

¹³ Τὸ ὄνομα Παράμονος συχνὸ στὸν Ὠρωπὸ (**10, 75, 254, 468, 669, 719**).

¹⁴ Δήμαρχος, ὁ πατέρας τοῦ ἱεράρχου, στ. 2 καὶ **324** 92.

¹⁵ Ἀριστοκρίτη Τιμίδου **545**.

κρηματίς· ἀγνώστου σχήματος καὶ χρήσεως ἀγγεῖο. Παρὰ *LSJ Suppl.* σχετίζεται μετὰ τῇ λ. κρημοφόρος, *IG* II² 1425 358 (οἶνοχόαι καὶ κρημοφόροι).

¹⁷ κάδος· Ἀθην. 11, 472e: Σιμίας ποτήριον· *Amyx* ὁ.π. 186-190· *Sparkes* ὁ.π. 127.

πυρῆνα νεωκόρος· ὁ ἐδῶ ἀξιωματοῦχος τοῦ Ἱεροῦ (βλ. **277**) εἶχε στὴ φύλαξή του καὶ ἄλλα μέρη πολύτιμων ἀφιερωμάτων (στ. 18-20, 25). Ὁ πυρὴν ἦταν λειτουργικὸ ἐξάρτημα ἢ ἐπίθετο κόσμημα τοῦ κάδου. Στὸν Πλίνιο, *NH* 37, 188 ἀναφέρεται «pyrem ab olivae nucleo olicita est».

κατεαγὼς τὰ ὦτα· εἴτε διότι ἡ σύνδεση τῶν λαβῶν δὲν ἦταν πολὺ στέρεη εἴτε ἐπειδὴ ὁ κάδος προοριζόταν γιὰ ἀνάθημα καὶ ἡ στερεότης δὲν ἦταν ἀπολύτως ἀναγκαία, εἴτε ἀπὸ κακῆς χρήσης, φαίνεται πὺς τὰ ἐπίθετα τμήματα τῶν ἀργυρωμάτων εὐκόλα ξεκολλοῦσαν ἀπὸ τὸ σῶμα. Ὁ ἐδῶ κάδος ἔχει ὦτα καὶ ὠτάρια μετὰ κορωνίδες, *ID* 421 54.

¹⁸ ῥαντρίς· ὁ Keil (ὁ.π.) ταυτίζει τὸ σκεῦος τοῦτο μετὰ τὸ περιρραντήριον ἢ ἀπορραντήριον, ἄποψη ποὺ γίνεται δεκτὴ παρὰ *LSJ*.

¹⁹ κῶμος· ἀνάγλυφη παράσταση κώμου ἢ Κώμου.

²⁰ Σιληνοῦ πρόσωπον οὐ παρελάβομεν· ὅπως παρατηρεῖ ὁ Keil (615), οἱ ἱεράρχαι παραβάλλουν κατὰ τὴν καταγραφή τους παλαιότερο κατάλογο.

²¹ περίσμημα· ὁ Keil ἀντιπαραθέτει τὴ λ. περίσμα (*Μέγα Ἑτυμ.* 128, 4). Παρὰ *LSJ* ἐρμηνεύεται «filings» (ῥινίσματα). ψυκτήρ· ἀγγεῖο μέσα στὸ ὁποῖο τοποθετοῦσαν χιόνι γιὰ νὰ ψύχονται μικρότερα δοχεῖα μετὰ κρασί, ὅπως γίνεται μετὰ τὴ σημερινὴ σαμπανιέρα. Κατὰ τὸ χωρίο τοῦ Πλάτωνος, *Συμπόσιον* 213e (πρβ. Ἀθην. 11, 502d-503e) ὁ Ἀλκιβιάδης προστάζει: ἀλλὰ φερέτω, Ἀγάθων, εἴ τι ἔστιν ἔκπωμα μέγα. μᾶλλον δὲ οὐδὲν δεῖ, ἀλλὰ φέρε, παῖ, φάναι, τὸν ψυκτῆρα ἐκεῖνον, ἰδόντα αὐτὸν πλέον ἢ ὀκτὼ κοτύλας χωροῦντα (2.192 λίτρα). Βλ. καὶ στ. 29.

ἐπάνθετα· συγκεκριμένους βοιωτικὸς τύπος τοῦ ἀττικοῦ ἐπανάθετα (Keil 602), πρβ. *Schwyzler, DGE* 462 B 28 καὶ 474. Παρὰ *LSJ* ἐρμηνεύεται ὡς πρόσθετα ἀφιερώματα.

²² Διονύσιοι στὸν Ὠρωπὸ **110, 217, 325** 22, **521** 65, **530, 573, 599**, *IG* II² 2463 12.

²³ Ἀνφίνεικος, πατέρας τοῦ Κησιφῶντος **58**. Διονυσόδωρος (καὶ στ. 31) **107, 132, 326, 441**. Ἑρμοκράτης **163, 165, 166**.

²⁴ Πατροκλῆς **90, 670**.

²⁵ Σάων, ὁ ἱερεὺς στ. 1.

ἐνβόλιον· στόμιο ἢ ἐκροή τοῦ ἀγγείου, πρβ. Th. Homolle, *BCH* 6 (1882) 112 ἐμβόλιον ἔχον Πανίσκον. Ἐδῶ ὁ μαστός φέρει ἐνβόλιον χωρὶς διάκοσμο. Τὸ ἀγγεῖο εἶχε βάρους 430 γρ. Τὸ ἐνβόλιον δὲν ζυγίστηκε.

Ὁ Σοφαίνετος ἀναφέρεται καὶ στὸν ἐπόμενο κατάλογο. Ἐδῶ ἐμφανίζεται ἰδιαίτερα εὐσεβής· ἀφιερώνει 92 μα-
στοὺς καὶ ἓναν κύαθο.

²⁶ οἱ περὶ Εὐδωρον· οἱ συνεταῖροι τοῦ Εὐδώρου καὶ συνεργάτες του. Ὁ Εὐδωρος ἦταν ὁ κύριος μέτοχος ἐργαστη-
ρίου κοσμημάτων καὶ μεταλλοτεχνίας, ὅπως καὶ οἱ λοιποὶ ποὺ ἀναφέρονται ὀνομαστικῶς, στ. 66 Διονυσοφάνης, 67
Ἀνφικράτης, 70 Μικίων. Γιὰ τὴν ἔννοια τῆς πρόθεσης περὶ πρβ. *Hellenica* II, 31 σημ. 2.

Τὸ ὄνομα Φίλων βλ. **110, 216, 526, 544, 657, 716**, IG II² 10522. Ὁ Ζωῖλος (καὶ στ. 64), νικητὴς στοὺς ἀγῶνες τῶν
Ἀμφιαρείων, ἴσως εἶναι τῆς οἰκογενείας τοῦ Εὐφάνους Ζωῖλου **523** 73, **525** 67, 69, **526** 6· βλ. καὶ **563, 604** καὶ *Syll*³ 635 5.

²⁷ νεικητήριον· ἄθλον στοὺς ἀγῶνες τῶν Ἀμφιαρείων.

Ὁ Ἀλεξίδημος (καὶ στ. 30, 40) ἴσως ἀνήκει στὴν οἰκογένεια τῶν ὁμωνύμων **308** 18, **523**.

ἐπιμελητής· πρόκειται γιὰ ἐπιμελητὴ ἱερῶν, βλ. **502** κέ. Ἐδῶ μνημονεύονται πέντε ἐπιμεληταί. Ἄν ἡ θητεία τοῦ
ἄξιωμα ἦταν ἐτήσια καὶ ἐκλεγόταν μόνον ἓνας ἐπιμελητὴς γιὰ ὅλα τὰ ἱερὰ τοῦ Ὠρωποῦ, τότε τὰ ἀργυρώματα τοῦ
καταλόγου ἀντιπροσωπεύουν προσφορὲς ἀρχετῶν ἐτῶν.

²⁸ Μοσχίων Δωροθέου **189, 191**.

²⁹ ψυκτήρ· βλ. στ. 21. Μικρὸ ἀγγεῖο βάρους 663 γρ. Πιθανῶς ἀποτελεῖ μικρογραφία σὲ πολύτιμο μέταλλο τοῦ
πραγματικοῦ σκεύους. Ὑπερδιπλάσιος τοῦ ἐδῶ εἶναι ὁ ψυκτήρ τοῦ Σελεύκου Α' (C. Bradford Welles, *Royal Correspon-*
dence in the Hellenistic Period (1934) 5 στ. 38, τοῦ 288/7 π.Χ.), ψυκτήρ βαρβαρικὸς λιθόκολλος βάρους 372 δραχμῶν.

³⁰ ἀπὸ τῶν τόκων· ὁ Keil (617) διερωτᾶται μήπως ὁ Ἀλεξίδημος ὀφείλε χρήματα στὸ ἱερὸ καὶ τὸ σκάφιον ἀντι-
προσώπευε τόκους τῆς ὀφειλῆς του.

Φιλίσκος· ἴσως ὁ ἐπιμελητὴς ἱερῶν **502**.

³¹ Δημόνικος Τιμοκράτου **580**, Παραμόνου **75**, Ἀριστοκράτου **556**.

³³ Μένανδρος (καὶ στ. 56)· Ἀριστόνικος Μενάνδρου **524**. Πύθων συλλογεύς· ἴσως εἶναι ὁ δραστηριότατος Πύθων
Καλλιγείτονος.

³⁴ Περί τοῦ συλλογέως βλ. **324** 33.

⁴¹ Πρωτέας **474** καὶ **523** 67· Θεοκύδης (καὶ στ. 51) **210, 619, 711**.

⁴⁶ Ἀριστομήδης **180, 404**.

⁴⁸⁻⁴⁹ ἐπιγέγραπται· ἀπὸ τὰ ἐδῶ ἀργυρώματα ἐπιγραφὴ φέρει ἀκόμη ἢ φιάλη τοῦ Θεοτέλους στ. 5.

⁵⁰ Φίλιππος **214, 526, 528** 24, IG II² 1951 108.

⁵¹ Γιὰ τὸν Εὐβίοτο βλ. **294**.

⁵² ἔλαιρόν· στίς ἐπιγραφὰς τῶν Ἀθηνῶν (IG II² 1425 345 ἀμφο[ρ]εὺς ἔλαιη[ρ]ός) καὶ τῆς Δήλου (IG XI 2, 149 B 75,
81, 82 στάμνος ἔλαιηρός, χοῦς -, ἐπιχύται ἔλαιηροί). Ἐδῶ λείπει τὸ οὐσιαστικό, εἶδος ἀγγείου, ποὺ προσδιορίζεται ἀπὸ
τὸ ἐπίθετο.

⁵³ Δωρόθεος **189, 191**, IG II² 10520.

Μέμνονος· βλ. στ. 10.

⁵⁴ ξέστης· Σούδα λ. πρόχους· ξέστης, τὸ μέτρον ἀπὸ τὸ λατ. *sextarius*, τὸ ἕκτον τοῦ μέτρου τῶν ρευστῶν (*congius*),
ἰσοδύναμο μὲ δύο κοτύλες. Τὸ ἀνάθημα εἶχε βάρους 176.3 γρ., ἦταν πολὺ μικρὸ. Πήλινα ἀγγεῖα μεταγενέστερων χρόνων
φέρουν χαραγμένη τὴν ὀνομασία ξέστης· πρβ. Mabel Lang, *Agora XXI* (1970) 56, 61-62 καὶ IG VII πολλαχοῦ.

Σωκράτης **453, 602, 688**. Ὁ ἐδῶ ἀναθέτης εἶναι αὐτὸς ποὺ ἀναφέρεται στὸν ἐπόμενο κατάλογο **326** 28· τὸ πατρώ-

νυμό του ἐκεῖ μπορεῖ νά συμπληρωθεῖ Πο[λυβί]ο[υ] ἀπὸ τὸ ὄνομα τοῦ δικαστοῦ Πολυβίου Σωκράτου 330 19, προφανῶς συγγενοῦς. Τὸ ψήφισμα 330 χρονολογεῖται στὸ διάστημα 167-156 π.Χ. Ὁ ἐδῶ κατάλογος εἶναι παλαιότερος.

⁵⁷ πέταλα τρία ἡμισυ· ἀνάθημα τοῦ Δημητρίου. Πρβ. IG I³ 476 293· II² 1394 5· ID 442 B 138· Λουκ., *Φιλοπευδῆς* 20, πέταλα ἐξ ἀργύρου ὡς ἀνάθημα. Γιὰ τὸν τύπο ἡμισυ βλ. Threatte, *Grammar* 262-263.

⁵⁹ Τοῦ βασιλέως Πτολεμαίου Δ' τοῦ Φιλοπάτορος (βλ. 175) ἀνάθημα εἶναι ἡ φιάλη βάρους 100 πτολεμαϊκῶν δραχμῶν (355 γρ.).

⁶⁰⁻⁶² Τὰ θραύσματα τῆς φιάλης, τὰ φύλλα τοῦ στεφάνου, ἡ χρυσή ἐλαία (προφανῶς ὁμοίωμα τοῦ καρποῦ ποῦ προέρχεται ἀπὸ διαλυμένο στεφάνι, πρβ. Aleshire, *Asklepion* 310), οἱ καλυπτῆρες τοῦ ἀναστροφίσματος καὶ τὸ λεπίδιον, ὅλα ἀπὸ χρυσό, ζυγίζονται μαζὶ καὶ ἔχουν βάρος τριῶν τετραδραχμῶν καὶ μιᾶς δραχμῆς, ἥτοι 56.2 γρ. Δὲν εἶναι σαφές ἂν ἀποτελοῦσαν μέρη ἀναθημάτων τοῦ βασιλέως Πτολεμαίου.

⁶¹ καλυπτῆρας ἐξ ἀναστροφίσματος (ὁ ὀρθὸς τύπος καλυπτῆρες, Keil 606)· παρὰ *LSJ* οἱ ἐδῶ καλυπτῆρες ἐρμηνεύονται ἀφ' ἑνὸς ὡς *κέραιοι* (λ. καλυπτῆρ), ἀφ' ἑτέρου ὡς «*hinged lids*» (λ. ἀναστροφήσις), μᾶλλον ὀρθῶς. Ἡ λέξις ἀναστροφήσις δὲν ἀπαντᾷται ἄλλοῦ.

ἄλλο λεπίδιον· προφανῶς μὲ τὴν ἀντωνυμία ὑπονοεῖται προηγούμενο ἀντικείμενο, δηλ. οἱ καλυπτῆρες ἐξ ἀναστροφίσματος, μὲ τοὺς ὁποίους πρέπει νὰ εἶναι ὅμοιο (Keil 617). Στὸν Ἡρώνα ἡ λ. λεπίδιον χρησιμοποιεῖται μὲ τὴν ἔννοια τοῦ πώματος (*Πνευματικῶν* 1, 36, 12, 2, 18, 5, *περὶ αὐτομάτων* 28, 5, 2) καὶ ταυτίζεται μὲ τὸ πλατυσμάτιον, μικρὸ πλάτυσμα· μὴ ἐκπίπτειν τὸ λεπίδιον, ὃ δὴ καλεῖται πλατυσμάτιον (*Πνευματικῶν* 1, 42, 21). Πλάτυσμα σημαίνει, μεταξὺ ἄλλων, μεταλλικὸ πιάτο (*LSJ*). Στοιὺς καταλόγους τῆς Δήλου ἐμφανίζεται συχνά (πρβ. ID 1441 A III 67, ὅπου σημαίνει θραῦσμα, τεμάχιο ἀγγείου). Ἐδῶ σημαίνει μικρὸ πιάτο, τὸ ὁποῖο ὁμοιάζει πρὸς τοὺς βιδωτοὺς καλυπτῆρες.

⁶⁶ Διονυσοφάνης 431, 512.

⁶⁷ Λύσανδρος· ὁ ἄρχων στ. 1.

⁶⁸ παραλιφθέντας· οἱ ὁποῖοι δὲν εἶχαν καταγραφῆ κατὰ τὴ σύνταξιν τοῦ προηγούμενου καταλόγου.

⁷¹ Φιλήμων 503, IG II² 10523· Τιμοκλῆς 619.

326 (A359). Στήλης ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο τέσσερα θραύσματα. Τὸ πρῶτο (α) ὕψ. 0.135 πλ. 0.18 πᾶχ. 0.04 προέρχεται ἀπὸ τὸ μέσον τοῦ ἄνω μέρους τῆς στήλης, τὸ δεύτερο (β) ὕψ. 0.25 πλ. 0.22 πᾶχ. 0.115 ἀπὸ τὸ ἄνω δεξιὸ μέρος, τὸ τρίτο (γ) ὕψ. 0.20 πλ. 0.225 πᾶχ. 0.11 πιθανῶς ἀπὸ τὸ κάτω ἀριστερὸ μέρος καὶ τὸ τέταρτο (δ) ὕψ. 0.22 πλ. 0.30 πᾶχ. 0.125 ἀπὸ τὸ κάτω δεξιὸ μέρος. Ὑψ. γρ. 0.007-0.009 μεταστ. (μέχρι τοῦ στ. 18) 0.035-0.004, στοὺς λοιποὺς 0.005. Τὸ πρῶτο θραῦσμα (α) εἶχε ἀποσπαστεῖ στὰ ἀρχαῖα χρόνια ἀπὸ τὴ στήλη, ὅπως συμπεραίνεται ἀπὸ τὸ μολύβι ποῦ βρίσκεται προσκολλημένο στὴν ὀπίσθια ἐπιφάνειά του καὶ μὲ τὸ ὁποῖο τὸ εἶχαν συνδέσει οἱ ἀρχαῖοι μὲ τὸ σῶμα τῆς στήλης. Ἀπὸ τὰ τεμάχια «ἠύρεθον τὸ μὲν α καὶ β ἐν ταῖς ἀνατολόθεν τῆς στοᾶς θέρμαις, τὸ δὲ γ ἐν δωματίῳ ὀπισθεν (βορροᾶθεν) τῶν βάθρων» (L 160), ἐνῶ τὸ δ βρέθηκε τὴν 22η Ὀκτωβρίου 1984 κτισμένο στὸν νότιο τοῖχο τοῦ πίσω ἀπὸ τὸ βάθρο τοῦ ἀγάλματος τοῦ Βρούτου δωματίου.

Περὶ τὰ μέσα τοῦ 2ου αἰ. π.Χ.

[στήλην καὶ ἀναθέτωσαν οὗ ἂν δοκῇ ἐν καλλίστ]ω[ι εἶναι καὶ τὸ γε]-

[νόμενον ἀνάλωμα ἀπολογισάσθωσαν· ἐὰν δέ] τι μὴ πο[ιή]σ[η] ἢ ἀρχή]

3 [ἢ αἰρεθεῖσα τῶν γεγραμμένων ἐν τῷ προ]βουλευματι ἢ οἱ [ἱεράρ]-

- [χαι, ἔνοχοι ἔστωσαν τῷ κατ]ὰ τὸν ὑπ[ἐρ τῆς ο]ἰκονομίας νόμον ὡ[ς]
 [κατεβλαφότες τοῦ θ]εοῦ τὰς προσ[όδους]· κύριον ἐν τῷ συνεδ[ρί]-
 6 [ωι θύου τριακά]δι, ἐν δὲ τῷ δῆμῳ ὁμο[λῳο]υ Ε ἵσταμένου· ἐπεψ[ή]-
 [φιζεν Ἀπολλ]ώνιος Ἀνδρέου· ἀρχὴ εἰρέθ[η Νί]κων Νίκωνος, Τίμαρχο[ς]
 [Θεοδώρου, Δι]ονυσόδωρος Πίργου· ὃ [συγ]χωνευθέντα· ὑ[δ]ρί[α]
 9 [ἱερὰ ἥς ὀλκή] ἈΣΟΣ-, στατὸς οὗ ὀλ[κὴ ΑΦ]ΛΔ, ἄλλος σ[τ]ατὸς
 [ΑΦΛΔ], μασζονόμον ὀλκή ΦΕ, ἄλλο [μασζ]ονόμον ὀλκή ΥΠΕ, *vv*
 [- - - - -]ου τοῦ Μαρσύο[υ Μ]ακεδόνης οὗ ὀλκή ΣΖ[.],
 12 [- - - - - ο]υ τοῦ Δίο[υ] Ἀθη[ν]αίου ΣΦΙ, ὀλκεῖον ἱερὸν
 [- - - - - πο]τήρι[α μα]κ[ρὰ] δύο, ὀλκή τοῦ ἐνὸς ΨΕ, *v*
 [τοῦ δὲ ἄλλου . . . , ἄλλο . . . , ἄλλο] ΖΓ, ἄλλο ΡΒ, ἄ[λλ]ο ΠΒ, ἄλ-
 15 [λο . . . , - - - - - , μαστίον ἀπ]ὸ ἐπανθέτων ΡΒ, ἄλλο ἱερὸ[ν]
 [- - - - -] κώθων οὗ ὀλκή ΣΚ, ἡδ[υ]-
 [ποτίδιον . . . , ἄλλο . . . , ἡδυποτί]διον οὗ ὀλκή ΛΕΣ, ἄλλο ἡδ[υ]-
 18 [ποτίδιον . . . , ἄλλο . . . , ἡδυποτίδι]ον ἱερὸν ΡΛΕ, κύαθον ΝΕ,
 [. . . ? . . .]ΘΣ[- - - - - χ]υτρίδιον ΛΕΣ, λι[β]ανω[τί]-
 [δα ὀλ]κή ΟΒΣ, μαστὸν [Σοφαινέτου Ρ, ἄλλον Σοφα]ινέτου [Σ]ΛΣ, [ἄλ]-
 21 [λο]ς Σοφαινέτου Ρ, μα[στὸν Σοφαινέτου Ρ, σκάφιον Μέμνονος καὶ]
 [τῆς] γυναικὸς ΠΖ, σκάφ[ιον - - - - -]
 [. .]ΖΒΣ, σκάφιον Ἐθελίππ[α]ς [ΡΔΣ, - - - - - σκάφιον]
 24 [Ἑλλ]ηνικῶντος Μιλησίο[υ] ΦΙΣ, σ[κάφιον - - - - - κύα]-
 [θον] ΚΖ, ἄλλον κύαθον κορωνίδα οὐκ ἔχοντα - - - - -]
 [. .]Σ, ἄλλον κορωνίδα οὐ[κ] ἔχ[οντα - - - - -]
 27 [ἄ]λ[λο]ν Ἀπολλοδότου ΛΓΣ, χ[υτρίδιον - - - - -]
 [. .] Σωκράτου τοῦ Πο[λυβί]ο[υ - - - - -]
 [χυτ]ρί[δα Ἀ]π[ολ]λ[ο]δ[ό]του . . . , - - - - -]
 30 [- - - - - τέ]τρα[χ]α, Διο[- - - - -]
 [- - - - - Τ]ρο[χ]ίδος σ[- - - - -]
 [- - - - -]νιον Ἀπολλωνίου Α[. .]Υ[. . . . .]
 33 [- - - - - τέ]τραχα, Νικοῦς τέτρ[α]χα . . .]
 [- - - - -]υσίας ἀπτικήν, Κλε[. . . ? . . .]
 [- - - - -]ιδος τύπιον, Θεογ[. . . . .]
 36 [- - - - -]Α[. .]ΛΑΝΕΙΙΟ[- - - - -]

vacat

Ἀνακοίνωση τοῦ περιεχομένου τῆς στήλης καὶ δημοσίευση τῶν φωτογραφιῶν τῶν θραυσμάτων α-γ ἔγινε ἀπὸ τὸν Roesch, *Études* 22, πίν. III.

Οἱ συμπληρώσεις τῶν στ. 1-29 εἶναι τοῦ Λεονάρδου (L 160), ὁ ὁποῖος παρατηρεῖ ὅτι «τοῦ γ ἡ θέσις δὲν ἀντεστοίχει ἄνωθεν (ἐν ἀριστερᾷ) τοῦ 18ου στίχου τοῦ α+β, προστεθῆτω δὲ ὅτι κύαθοι ἀναγράφονται ἐν τε τῷ β 18 καὶ ἐν τῷ γ 7

καὶ ὅτι τοῦ Σοφαινέτου ἀναθήματα (ἴσως μαστοί, πρβ IG VII 3498=325), ἀναγράφονται ἐν τε τῷ β 20 καὶ ἐν τῷ γ 3 (21), τῶν δὲ ἀποτμημάτων α καὶ β ἡ πρὸς ἀλλήλα θέσις εἶνε ἔκ τε τοῦ κειμένου ἀναπληρουμένου (πρβ IG VII 303, 45 κ.έ.=324) καὶ ἐκ τῆς καθ' ὕψος ἀντιστοιχίας τῶν στίχων δῆλη, πλὴν ὅτι λείποντος ἀποτμήματος μεταξὺ, τὸ α καὶ β δὲν ἀρμόττουσιν ἀλλήλοις, ἀλλὰ τὸ ἐλλεῖπον ἀναπληροῦται κατὰ τὸ ἐν IG VII 303 (324) ψήφισμα. Κατὰ τὴν ἄνω ἀναπλήρωσιν ὑπολογεῖται ὅτι ἡ στήλη περιεῖχεν ἐν τῷ στίχῳ ἐκάστω περὶ τὰ 47 γράμματα καὶ ὅτι εἶχε πλάτος ± 0.46 · ἔτι δὲ ἐν τῇ μεταγραφῇ ὑποτίθεται ὅτι τοῦ ἀποτμήματος γ ὁ στίχος 1 κέ. εἶνε ἡ ἀρχὴ τοῦ στίχου 19 κέ. τῶν ἀποτμημάτων α+β, καὶ δὴ ὅτι τὰ τρία ἀποτμήματα συγκατατασσόμενα φέρουσι 29 στίχων λείψανα». Τὸ νέο θραῦσμα δ φαίνεται ὅτι ἀποτελεῖ καὶ τὸ τέλος τοῦ καταλόγου, ὅπως συμπεραίνεται ἀπὸ τὸ κενὸ ποὺ ὑπάρχει μετὰ τὸν στ. 36. Πόσοι στίχοι μεσολαβοῦσαν μετὰ τοῦ 29 καὶ τοῦ 30 δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ὁριστεῖ.

Γραφεὶς καὶ παρατηρήσεις τοῦ Λεονάρδου || 2 ἀ[πολογισάσθωσαν || 3 γε]γραμ[μένων || 4 ἔστωσα]ν τῷ κατὰ || 5 τ]οῦ θεοῦ. Τμήμα τοῦ θραύσματος α μετὰ μέρη λέξεων τῶν στ. 2-5, τὰ ὅποια ὁ Λεονάρδος φέρει ὡς σωζόμενα, ἀποσπαστικῆ καὶ χάθικῆ || 8 Θεοδώρου; || 11 [μασζονόμον Μαρσύ]ου τοῦ || 12 [μασζονόμον . . . . ου] || 13 κενὸ 15 1/2 γραμμάτων κατὰ L στὴν ἀρχὴ τοῦ στίχου || 15 κενὸ 12 1/2 γραμμάτων κατὰ L || 16 κενὸ 28 γραμμάτων κατὰ L || 19 [κύαθον .]θS[. χυτρίδιον λεS, ἄλλο χ] || 22 σκάφ[ιον - - - ± 14, σκάφιον δεῖνος] || 23 ου] ξβS'. Κενὸ 17 γραμμάτων κατὰ L || 24 κενὸ 15 γραμμάτων κατὰ L || 25 κενὸ 12 γραμμάτων κατὰ L || 26 κενὸ 22 γραμμάτων κατὰ L || 27-28 χ[υτρίδιον . . . . ! ? . . . . ἄλλο][λο] Σωκράτου τοῦ Πο[θεῖν]ο[υ ± 24] || 29 κενὸ 27 γραμμάτων κατὰ L.

Ἡ ἐπιγραφὴ τούτη εἶναι νεότερη ἀπὸ τὴν 325, ἡ ὁποία εἶναι μόνο κατάλογος τῶν ἀργυρωμάτων τοῦ θεοῦ· ἡ ἐδῶ περιέχει καὶ ψήφισμα, ὅπως ἡ 324, μετὰ τὸ ὅποιο ἀποφασίζεται ἡ συγχώνευση τῶν πολύτιμων ἀφιερωμάτων καὶ ἡ κατασκευὴ, πιθανῶς, νέου ἀναθήματος στὸν Ἀμφιαράο. Τὸ χρησιμοποιούμενο ἀριθμητικὸ σύστημα ἐξ ἄλλου συνδέει τὸν ἐδῶ κατάλογο μετὰ τὸν 325. Οἱ στ. 1-5 εἶναι σχεδὸν ὅμοιοι πρὸς τοὺς στ. 46-52 τῆς 324, στὴν ὁποία ὁμοῦς οἱ ἀποτελοῦντες τὴν τριμελὴ ἀρχὴν δὲν ἀναφέρονται ὀνομαστικῶς. Ἀπὸ τῆς μνείας τοῦ συνεδρίου (στ. 5) χρονολογεῖται τὸ ψήφισμα τοῦτο στὰ μέσα τοῦ 2ου αἰ. π.Χ. Ὁ Knoepfler τὸ χρονολογεῖ (Mummius 279 σημ. 124) λίγο πρὶν ἀπὸ τὸ 146 π.Χ.

⁷ Ὁ Ἀπολλώνιος Ἀνδρέου δὲν εἶναι γνωστὸς ἀπὸ ἄλλου. Πιθανῶς εἶναι ὁ ἴδιος μετὰ τὸν ὁμώνυμο τοῦ στ. 31 καὶ τοῦ καταλόγου 324 58. Ὁ Νίκων Νίκωνος ἴσως εἶναι ὁ ἀναθέτης στὸ Ἱερὸ χρυσοῦ (324 98) καὶ μαστοῦ (325 47) καὶ πατέρας τοῦ ὁμωνύμου ἱερέως τοῦ 1ου αἰ. π.Χ. (439). Ὁ Τίμαρχος Θεοδώρου ἀνήκει σὲ γνωστὴ οἰκογένεια τοῦ Ὠρωποῦ. Γιὸς του εἶναι ὁ ἐπιμελητὴς Ἱέρων Θεόδωρος (506) καὶ ἐγγονὸς του ὁ ὁμώνυμος ἱερεὺς (217, 440).

⁸ Ὁ Διονυσόδωρος Πίργου εἶναι γιὸς τοῦ Πίργου Ἀρχιππίδου (131, 134, 136) ποὺ διετέλεσε ἱερεὺς τοῦ Ἀμφιαράου (152), ἀδελφὸς τοῦ Ἀριστομήδους (180). Ὁ Διονυσόδωρος ἀφιερώνει μαστόν (325 31). Βλ. καὶ 324 2, 54.

¹⁵ Γὰρ τὴ συμπλήρωση βλ. 325 56.

²⁰ Τὰ ἀναθήματα τοῦ Σοφαινέτου ἦσαν μόνο μαστοί, ὅπως καὶ τοῦ καταλόγου 325 32, 52 κέ.

²¹ (σκάφιον) Μέμνονος καὶ τῆς γυναικὸς ΠΖ, 325 10.

²³ Στὸν κατάλογο 325 52 τὸ ἀνάθημα τῆς Ἐθελίππας εἶναι μαστός.

²⁵⁻²⁶ αἱ κορωνίδες τῶν ὠταρίων ἀποκαταγε(ῖ)αι, 325 18.

²⁸ Σωκράτης Ὠρωπίος ἀφιερώνει στὸ Ἱερὸ ξέστην (325 54). Συμπληρώνω κατὰ τὸ ψήφισμα 330 19. Ἴσως ὁ δικαστὴς Πολύβιος εἶναι ὁ πατέρας τοῦ Σωκράτου.

²⁹ Στὸν κατάλογο 325 55 τὸ ἀφιέρωμα τοῦ Ἀπολλοδότου εἶναι πάλι χυτρίς.

³⁰ Πιθανῶς ὁ ἀναθέτης νὰ εἶναι ὁ Διονυσόδωρος Πίργου.

³¹ Γὰρ τὸ ὄνομα πρβ. Bechtel, HP 605.

³² Πιθανῶς ὁ ἀναθέτης Ἀπολλώνιος εἶναι ὁ ἐπιψηφίζων.

³³ Ἡ Νικῶ ἴσως εἶναι κόρη τοῦ ἱερέως Μένωνος (180), τῆς ὁποίας εἶναι γνωστὴ ἡ ἐπιτύμβια στήλη (658).

³⁴ Ἴσως Κλε[ονόης (324 76) ἢ Κλε[οξένου (324 89).

³⁵ Ἴσως Θεογ[ένου, πρβ. Θεογένην Δαμάστου 432.

327 (A 504). Στήλης θραῦσμα ἀπὸ τὸ δεξιὸ μέρος, ὕψ. 0.07 πλ. 0.08 πάχ. 0.029. Ὑψ. γρ. 0.005 μεταστ. 0.003. «Ἡϋρέθη πρόσθεν τῶν βάθρων» L 546.

2ος-1ος αἰ. π.Χ.

[- - - - -]ουιε[. . . . .]
 [- - - - -]αργ]υροῦν Ἀρισ[το]-
 3 [- - - - -] Σανδύλης τύ-
 [πιον - - -]ος τύπιον ἀργυ-
 [ροῦν - - - - -] ἰ' καὶ δ' Βιοιτιδ-
 6 [- - - - -]τύπι]ον Εὐκλέους
 [- - - - -]τύ]πια β' ἀργυρᾶ
 [- - - - -]χ]αλκιδικὰς γ'
 9 [- - - - -] δ' καὶ ΠΛΙΓ

328 (A 502). Στήλης ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο θραῦσμα ἀπὸ τὸ ἀριστερὸ μέρος, ὕψ. 0.17 πλ. 0.14 πάχ. 0.07. Ὑψ. γρ. 0.009 μεταστ. 0.004. «Ἡϋρέθη παρὰ τὴν πηγὴν» L 274.

2ος αἰ. π.Χ.

[- - - - -]λ[- - - - -]
 [- - -]εκ χ[- - - - -]
 3 [- - - - -]τ]ήν πα[- - - - -]
 [- - -]ξ]ν τῶι βουλ[ευτηρίωι - -]
 [- -] πρὸς τὴν π[- - - - -]
 6 [τέτ]ταρας ὀβ[ολοὺς - - - - -]
 [τ]ὸ μέγεθ[ος - - - - -]
 τῶι [- - - - -]

329 (A 261). Στήλη ἀπὸ γαλαζωπὸ μάρμαρο, ἐλλιπὴς στὸ ἄνω μέρος, ὕψ. 0.46 πλ. 0.317-0.344 πάχ. 0.076. Ὑψ. γρ. 0.009 μεταστ. 0.005. «Ἡϋρέθη πρᾶνῆς ἐπακοδομημένη ἐπὶ τῆς δεξιᾶς τῆς χαράδρας ὁχθῆς ἐν τῷ ἐπὶ τῆς εἰς Κάλαμον ὁδοῦ ἀγρῷ Ἀθ. Μέξη» L 373 (πίν. 34).

Μ. Μιτσός, *AE* 1952, 194, 25, εἰκ. 13· (SEG 15, 293· πρβ. *Bull. Épigr.* 1956, 121· D. M. Lewis, *Journal of Semitic Studies* 2 (1957) 264-266· SEG 16, 299· *Bull. Épigr.* 1959, 178· *Hellenica* XI-XII, 385 (καὶ σημ. 3)· L. B. Urdall, *Symbolae Osloenses* 43 (1968) 48 σημ. 26)· Τὸ Ἀμφιάρειον 9, 5 (οἱ συμπληρώσεις τοῦ Λεονάρδου· πρβ. SEG 24, 348· *Bull. Épigr.*

1968, 281)· Ὁ Ὠρωπὸς 193, 46 πίν. 63α· (πρβ. SEG 25, 499· Margherita Guarducci, *Epigrafia greca* III (1974) 274-276· K. D. Albrecht, *Rechtsprobleme in der Freilassungen der Böotier, Phoker, Dorier, Ost- und Westlokrer* (1978) 90).

- [- - - - - ἐφ' ὧι τε]
 Μόσχον Φρ[υνίδαι παραμένειν ἐνιαυ]-
 3 τὸν καὶ εἶναι ἐλεύθερον μη[θενὶ μηθὲ]ν
 προσήκοντα· ἐὰν δέ τι πάθῃ Φρυνίδας
 πρὸ τοῦ τὸν χρόνον διεξελθεῖν, ἐλεύθερο[ς]
 6 ἀπίτω Μόσχος οὗ ἂν αὐτὸς βούληται·
 τύχῃ ἀγαθῇ· μάρτυρες· Ἀθηνόδωρος
 Μνασικῶντος Ὠρώπιος, Βίोटτος Εὐδίκου
 9 Ἀθηναῖος, Χαρίνος Ἀντιχάρμου Ἀθηναῖος,
 Ἀθηνάδης Ἐπιγόνου Ὠρώπιος, Ἴππων Αἰσχύ-
 λου Ὠρώπιος· Μόσχος Μοσχίωνος Ἰουδαῖος
 12 ἐνύπνιον ἰδὼν προστάξαντος τοῦ θεοῦ
 Ἀμφιαράου καὶ τῆς Ὑγείας καθ' ἃ συνέταξε
 ὁ Ἀμφιάρως καὶ ἡ Ὑγεία ἐν στήλῃ γράψαντα
 15 ἀναθεῖναι πρὸς τῷ βωμῷ.

1 Συμπλήρωση τοῦ Λεονάρδου || 2 Φρ[υνίδας Μιτσός. Ἡ συμπλήρωση τοῦ στίχου εἶναι τοῦ Λεονάρδου || 3 μη[θενὶ μηδ]έν Μιτσός || 5 προτοῦ Μιτσός.

Ἡ ἀπελευθερωτικὴ αὐτὴ ἐπιγραφή εἶναι ἡ πρώτη καὶ ἡ μόνη ποὺ μᾶς σώζεται ἀπὸ τὸν Ὠρωπό. Ἡ διάσωσή της ἴσως ὀφείλεται, ὅπως ἤδη παρατηρήθηκε *Bull. Épigr.* 1956, 121, στὸ ὅτι ἡ δημοσίευσή της ἔγινε ἔπειτα ἀπὸ πρόσταγμα τοῦ Ἀμφιαράου καὶ τῆς Ὑγείας, πράγμα ποὺ ἔχει ἰδιαίτερη σημασία: ἓνας Ἰουδαῖος σκλάβος ἀκολουθεῖ τὶς ἐντολὰς ἐλληνικῶν θεοτήτων ποὺ ἔλαβε στὸν ὕπνο του, «exemple frappant de dénationalisation».

Κατὰ τὸν Lewis ὁ.π., ἡ ἀπελευθέρωση τούτῃ εἶναι τὸ ἀρχαιότερο κείμενο (πρῶτο μισό τοῦ 3ου αἰ. π.Χ.) ποὺ μιλά γιὰ Ἑβραῖο δοῦλο στὴν Ἑλλάδα, πολὺ πρὶν ἀπὸ τοὺς πολέμους τοῦ Ἀντιόχου τοῦ Ἐπιφανοῦς.

330 (A 390). Στήλη ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο, ἐλλιπὴς στὸ κάτω μέρος, ὕψ. 0.45 πλ. 0.42-0.44 πᾶχ. 0.12. Ὑψ. γρ. 0.008-0.01 μεταστ. 0.004. «Ἡϋρέθη ὀπισθεν (βορρᾶθεν) τῶν δυσμικῶν βάθρων» L 195 (πίν. 34).

† P. Roesch, *ZPE* 95 (1993) 142-145· (Ph. Gauthier, *REG* 106 (1993) 592-598).

167-156 π.Χ.

- [- - - - - Ἀσκλ]ηπιοδώρου εἶπεν· ἐπειδὴ Θηβαίων ἐξα[πο]-
 [στειλ]άντ[ων] π[ρ]εσβευτὴν καὶ δικασταγωγὸν πρὸς τὴν Ὠ[ρ]ω-
 3 [πίων πόλιν] Στ[ησί]χο[ρ]ον Ἀλεξίνου αἰτησόμενον δικαστὰς κατα[στῆ]-
 [σαι ἐπὶ τὸ δικά]ζε[ιν] κατὰ τὸ σύμβολον, Ὠρώπιοι θέλοντες ἀ[πο]-
 [δεῖξαι ἡμῖν ὅτι διατηροῦσι] τὴν ὑπάρχουσαν αὐτοῖς συγγένειάν τε κα[ὶ]

- 6 [φιλίαν, τόν τε πρε]σβευτήν [καὶ δικασταγω]γὸν ἀπεδέξαντο φιλοφρόνως καὶ εὐ-
[νόως νομίζοντες] καθῆκον ὑπάρχειν ἑαυτοῖς [π]ροθύμως ἐπα-
[κολουθεῖν τοῖς παρα]καλ[ου]μένοις, κατέστησ[αν τ]οὺς δικαστὰς [καὶ]
9 [τοὺς γραμματεῖς κ]α[ὶ] ἐξαπ[έ]στειλαν τὴν ταχίσ[τη]ν ὅπως ἐπιτε-
[λεσθῇ] Ἑρετριεῦσι καὶ Θηβαίο[ις] ἡ <τε> πρὸς ἀλλήλους δικαιο-
[δοσία· δεδόχθαι τοῖς συνέδροις κ]αὶ τῷ [δῆ]μῳ· ἐπηνῆσθαι Ὠρωπίους
12 [ἐπὶ τε τῇ αἰρέσει καὶ τῇ πρὸς τὸν δῆμ]ον εὐ[ν]οίαι καὶ ἐπὶ τῷ προχειρίσασθαι
[τοὺς δικαστὰς ἀξίους ἀμφοτέρων τῶν πό]λεων, καὶ στεφανῶσαι τὸν δῆ-
[μ]ον [Ὠρωπίων χρυσῷ στεφάνῳ κα]ὶ εἰκόνι χαλκῇ ἀρετῆς
15 [ἔνεκεν καὶ εὐνοίας ἧς ἔχων] διατελεῖ πρὸς Θηβαίους
[καὶ Ἑρετριεῖς ἦν στήσαι ἐν τῷ] κα[λλί]στῳ τ[ό]πῳ τῆς πόλεως τῇ[ς]
[Ὠρωπίων· ἐπα]ινέσαι δὲ καὶ τ[οὺς δικ]αστὰς Διόδωρον Κράτητ[ος],
18 [Πλ]ούτ[αρχ]ον Α[- - - -]ον Λυσι[μ]ένους, Παράμυθον
[Ξα]νθ[ίππ]ου, Ἀριστόμαχον Περ[ιγ]ένου, Πολ[ύ]βιον Σωκράτ[ου]
Ὠρ[ωπ]ίους καὶ στ[εφα]νῶσαι αὐτ[ῶν] ἕκαστον χρυσῷ στεφά[ν]ῳ ἑφ' ἡ ἑ-
21 [ποιήσαντο περὶ] τὰς κ[ρίσεις] δ[ικαιοσύνη], προσεδρεύοντες
[ἐπιμελῶς τοὺς πράγματα ἔχοντ]ας καὶ ἐπιδόντες ἑαυτοὺς
ἀπ[ροφασίστως ὅπως Ἑρετριεῦσι καὶ] Θη[β]αίοις διεξαχθῇ τὰ
24 [δίκαια, τὰς μὲν δίκας κρίνοντ]ες ἴ[σως] καὶ δικαίως καὶ κατὰ
[τὸ σύμβολ]ον, [τὰς δὲ συλλύοντε]ς συμφερόντως τοῖς ἔχουσι
[τὰ πράγματα, καὶ ὅτι ἐν τῇ ἐπιδημίαι κα]ὶ ἀναστροφεῖ διετέλ[ε]-
27 [σαν ἄξιοι μὲν τοῦ ἐξαποστείλα]ντο[ς] δήμου, ἄξιοι δὲ τῆς
[ἐγχειρισθείσης αὐτοῖς πίστεως]· ἐπαινέσαι δὲ καὶ τοὺς γραμμα-
[τεῖς αὐτῶν καὶ στεφανῶσαι θαλλοῦ στε]φάνῳ ἐπὶ τῇ ἀναστρο-
30 [φῇ ἦν πεποίνηται ἐν τῇ ἐπιδημίαι· τὴν δὲ ἀναγόρευσιν τῶν] στε[φά]ν[ων]
[- - - - -]οὺς ἐα[υ]τοὺς [- - -]
[- - - - -]ετα[- - -]

Ὁ Λεονάρδος δὲν εἶχε προετοιμάσει γιὰ δημοσίευση τὸ ψήφισμα τοῦτο, ὅπως καὶ τὸ ὅμοιο ἐπόμενο. Οἱ ἀναγνώσεις του εἶναι ἐλλιπέστερες τῶν ἀναγνώσεων τοῦ Roesch. Οἱ συμπληρώσεις τῶν δύο ψηφισμάτων εἶναι ἀμοιβαῖες || 4 ἐπὶ τὸ δικά[ζε]ιν κατὰ τὸ σύμβολον Roesch. Ὁ Gauthier προτείνει ἐπὶ (ἢ εἰς) τὰς δίκας τὰς ὑπαρχούσας (ἢ οὐσας, τε-θείσας) κατὰ τὸ σύμβολον, ἢ τὴν πιθανότερη συμπλήρωση, λόγῳ τῆς βραχύτητος, ἐπὶ τὰς δίκας τὰς] κατὰ τὸ σύμβολον || 7 καὶ θέλοντες τὸ] καθῆκον ὑπάρχειν Roesch, νομίζοντες] καθῆκον ὑπάρχειν Gauthier || 7-8 [π]ροθύμως ἐπὶ | [τοῖς τῶν Θηβαίων παρα]καλ[ου]μένοις Roesch, [π]ροθύμως ἐπα[κ]κολουθεῖν τοῖς παρα]καλ[ου]μένοις Gauthier || 9-10 ὅπως ἐπιτε[λῇ]ται τὰ συμφέροντα τοῖς Θηβαίο[ις] ἢ τε πρὸς ἀλλήλους δικαιο- Roesch. Ἡ ἐδῶ εἶναι συμπλήρωση τοῦ Gauthier || 10 τε· ὀβελίζει ὁ Gauthier καὶ θεωρεῖ κανονικὴ τὴν ἔλλειψή του στὸ ἐπόμενο ψήφισμα || 11 τῷ συνεδρίῳ Roesch, τοῖς συνέδροις Gauthier || 16 [καὶ τὴν εἰκόνα στήσαι ἐν τῷ] Roesch. Ὁ Gauthier προτείνει, μὲ δι-σταγμό, τὴν ἐδῶ συμπλήρωση καὶ θεωρεῖ ὅτι γιὰ ἄγνωστο λόγο ὁ συντάκτης τοῦ ψηφίσματος ἀνέτρεψε τὴν τάξιν τῶν

πόλεων, τοποθετώντας πρώτους τοὺς Θηβαίους || 20-21 ἐ[πεδείξαντο Roesch, ἐ[ποίησαντο Gauthier || 21-22 προσεδρεύοντες | [ἐπιμελῶς τοὺς πράγματα ἔχοντ]ας Roesch. Ὁ Gauthier ἀπορρίπτει τὴ συμπλήρωση γιὰ λόγους συντακτικούς καὶ ἐπιγραφικούς || 23-24 ἀπ[ροφασίστως ὅπως ἐμ πᾶσι τοῖς Roesch, ὅπως Ἐρετριεῦσι καὶ] Gauthier || 24 διακρίναντ]ες Roesch, κρίνοντ]ες Gauthier || 25 συλλύσαντες Roesch, συλλύοντες Gauthier || 26 ἐνδημίαι Roesch, ἐπιδημίαι Gauthier || 27 ὑπάρχοντες Ὠρωπίω]ν το[ῦ] Roesch, τοῦ ἐξαποστείλα]ντο[ς] Gauthier || 30 εὐσχημόνως Roesch, ἐν τῇ ἐπιδημίαι Gauthier || 31-32 ἀνάγνωση τοῦ Λεονάρδου.

Τὸ ψήφισμα τοῦτο καὶ τὸ ἐπόμενο εἶναι ὁμοία ἀντίγραφα ἑνός. Ὁ Gauthier, παραβάλλοντάς τα πρὸς τὰ γνωστὰ ψηφίσματα τῆς Ἐρέτριας πρὸς τιμὴν ξένων δικαστῶν, τοῦ Δελφινίου τῆς Μιλήτου G. Kaweraw - A. Rehm ἐν Th. Wiegand (ἐκδ.), *Milet. Ergebnisse der Ausgrabungen und Untersuchungen seit dem Jahre 1899 III, Das Delphinion* (1914) 154 (Ziebarth IG XII, 9 σ. 162-163), τῆς Σπάρτης A. M. Woodward - L. Robert, *BSA* 29 (1927-28) 62-68 (Hiller, IG XII Suppl. σ. 201) καὶ τῆς Μεσσήνης *ΠΑΕ* 1988, 63-64, ἔδειξε ὅτι πρόκειται γιὰ ψήφισμα τῆς Ἐρέτριας πρὸς τιμὴν Ὠρωπίων δικαστῶν.

Τὸ μνημονευόμενο καὶ στίς δύο ἐπιγραφές σύμβολον δείχνει ὅτι ὑπῆρχε μεταξὺ Θηβῶν καὶ Ἐρέτριας διμερὲς συνθήκη, πού ἐπέτρεπε τὴ μεταξὺ τῶν ὑπηκόων καὶ τῶν δύο πόλεων δικαστικὴ ἐπίλυση ἀμφισβητήσεων, ὅπως συνοπτικά ὀρίζεται στὸ λεξικὸ τοῦ Ἀρποκρατίωνος: σύμβολα· συνθήκαι ἃς αἱ πόλεις ἀλλήλαις θέμεναι τάττωσιν τοῖς πολίταις, ὥστε διδόναι καὶ λαμβάνειν τὰ δίκαια (πρβ. Ph. Gauthier, *Symbola. Les étrangers et la justice dans les cités grecques* (1972) 101).

Ἀπὸ τὸ σχῆμα τῶν γραμμάτων καὶ τὴ βέβαιη μνεία τοῦ συνεδρίου τὸ ψήφισμα χρονολογεῖται περὶ τὰ μέσα τοῦ 2ου αἰ. π.Χ. Ὁ Roesch στὴ σύντομη περιγραφή του *Études* 408-409 θεωρεῖ καὶ τὰ δύο νεότερα τοῦ 150 π.Χ. Ἀντίθετα ὁ Ph. Gauthier, *REG* 106 (1993) 598 κρίνει, εὐλόγως, ὅτι χρονολογοῦνται στὴν περίοδο 167-156 π.Χ., δηλαδὴ μετὰ τὴ διάλυση τοῦ κοινοῦ τῶν Βοιωτῶν καὶ πρὶν ἀπὸ τὴν ἀθηναϊκὴ περιπέτεια τοῦ Ὠρωποῦ.

Ἡ εὕρεση δύο ἀντιγράφων τοῦ ψηφίσματος τῆς Ἐρέτριας στὴν Ὠρωπία εἶναι παράδοξη. Τὸ ἓνα, τὸ ἐδῶ, εἶναι αὐτὸ πού εἶχε στηθεῖ, προφανῶς μαζί μὲ τὸ χάλκινο ἄγαλμα πού εἰκόνιζε τὸν δῆμο Ὠρωπίων, ἐν τῷ] κα[λλί]στωι τ[ό]πωι τῆς πόλεως τῇ[ς | Ὠρωπίων (στ. 16-17). Γιὰ τὴ δεύτερη στήλη ὁ D. Knoepfler ὑποθέτει (παρὰ Gauthier 597 σημ. 29) ὅτι ὅλως ἐξαιρετικῶς, λόγῳ τῶν στενῶν δεσμῶν Ὠρωπίων-Ἐρετριέων, οἱ τελευταῖοι ἱδρυσαν δύο ἀγάλματα (δὲν μαρτυρεῖται ἀπὸ τὸ ψήφισμα), τὸ ἓνα στὸ Ἀμφιάρειο, τὸ δεύτερο στὴν Ἐρέτρια, δίπλα στὸ ὁποῖο στήθηκε καὶ τὸ ἀντίγραφο τοῦ ψηφίσματος (331). Ἐφ' ὅσον τοῦτο ἀληθεύει, τότε κατὰ Gauthier ἡ στήλη 331 εἶναι ἡ τῆς Ἐρέτριας, πού περιπλανήθηκε ὡς τὰ ἀνατολικά τοῦ Καλάμου. Προφανῶς τὰ δύο κείμενα χαράχθηκαν ἀνεξάρτητα τὸ ἓνα ἀπὸ τὸ ἄλλο καὶ ἔτσι δικαιολογοῦνται διαφορὲς στὴ διάταξή τους.

Ἡ πρόσκληση τῶν Ὠρωπίων δικαστῶν ἔγινε ἀπὸ τοὺς Θηβαίους. Οἱ δικαστὲς πηγαίνουν πρῶτα στὴν Ἐρέτρια, καὶ κατὰ τὴ διάρκειά τῆς ἐκεῖ παραμονῆς τους τιμῶνται ἀπὸ τοὺς Ἐρετριεῖς. Ὁλοκληρώνουν τὴν ἀποστολή τους μὲ μετάβαση στὴ Θήβα (Gauthier 598). Οἱ δικαστὲς καὶ ὁ Θηβαῖος πρεσβευτὴς καὶ δικασταγωγὸς δὲν εἶναι γνωστοί. Σωκράτης ἀναθέτης ἀπαντᾷ τὸν κατάλογο 325 54 καὶ Σωκράτης Πο[λυβί]ου, ἀναθέτης ἐπίσης, τὸν κατάλογο 326 28. Προφανῶς πρόκειται περὶ τοῦ ἰδίου, συγγενοῦς τοῦ δικαστοῦ.

331 (A 315). Στήλης ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο θραῦσμα ἀπὸ τὸ ἀριστερὸ μέρος, ὕψ. 0.31 πλ. 0.21 πᾶχ. 0.115. Ὑψ. γρ. 0.09 μεταστ. 0.04. «Ἡῤῥέθη ἐν θέσει Παππούλη, ἐν ρεύματι ±15/60 ὥρ. ἀνατολόθεν τοῦ χωρίου Καλάμου, πλησίον κτήματος Ἀριστείδου Παπαδημητρίου» L 560 (πίν. 35).

† P. Roesch, *ZPE* 95 (1993) 141-142· (πρβ. Ph. Gauthier, *REG* 106 (1993) 592-597· *Bull. Épigr.* 1994, 352).

3 [- - - - -] ΗΣΓ[- - - - -]
 [- - - τὸ συνέδριον καὶ τ]ὸν δῆμοι [- - - - -]
 [- - - - - τοὺς] ἀεὶ καθεστ[ῶ]τ[ας] [- - - - -]
 [- - - - - χρ]ήας αὐτοῖς τοὺς στ[- - - - -]

- [- - - - -] είσεν(εγ)κείν ἐν τοῖς ἐννό[μοις χρόνοις]
- 6 [- - - - - δ]ι' ἣν ἔχων εὐνοίαν δια[τελεῖ - - - - -]
- [- - - - - παραγενό]μενον εἰς Ὠρωπὸν τό τε [- - - - -]
- [- - - - - τὸ συνέ]δριον καὶ τὸν δῆμο [- - - - -]
- 9 [- - - - -]μ [τῆ]ς περὶ τὰς κρίσεις [. 5 . 6 .]
- [- - - - - ἐψη]φισμένοι τε[ῶ] τε δήμῳ
- [- - - - -]ος ἐπιχ[ωρ]ῆσαι δὲ καὶ
- 12 [- - - - -]ντος ἐ[. . . ? . . .]ντ[- -]
- [- - - - - πο]ιοῦντ[α - - - - -]

Ἀπὸ τὰ τέσσερα θραύσματα σώζονται τὰ τρία. Τὸ μεγαλύτερο, ποὺ περιέχει τοὺς στ. 1-8, ἔχει χαθεῖ. Γνώση τοῦ ἔχῳ ἀπὸ φωτογραφία ἐκτύπου καὶ περιγραφή τοῦ Λεονάρδου || 5 ΕΙΣΕΝΚΕΙΝ.

Τῆς περιόδου 167-156 π.Χ., πρβ. 330. Ψήφισμα πρὸς τιμὴν δικαστοῦ, ὅπως φαίνεται ἀπὸ τὸν στ. 9, Ὠρωπίου προφανῶς.

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟ

ΕΠΙΓΡΑΦΕΣ ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΕΣ

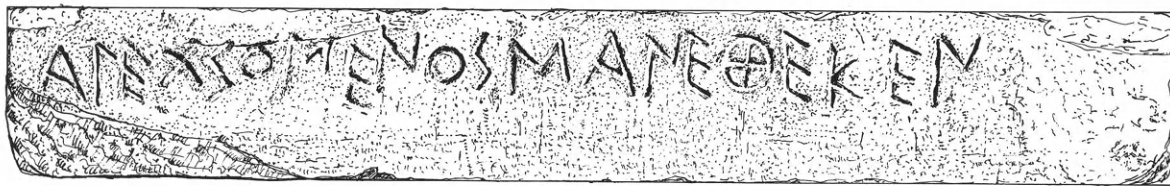
333 (A 627). Πλάκα από παριανό μάρμαρο, ὕψ. 0.14 πλ. (βάθ.) 0.425 μήκ. 0.915. Ἡ δεξιὰ ἐπιφάνεια καὶ ἡ ἄνω εἶναι λείες, ἡ ἀριστερὴ ἔχει ἀναθύρωση καὶ ἡ κάτω εἶναι ἐργασμένη μὲ βελόνι. Ὑψ. γρ. 0.025-0.057. Βρέθηκε στὰ Νέα Παλάτια Ὁρωποῦ, Βασιλέως Κωνσταντίνου 14. Ἡ ἀρχικὴ προέλευσις εἶναι ἀγνωστὴ (εἰκ. 11, πίν. 35).

Ἐπιγραφικὴ Ὁρωποῦ 313, εἰκ. 1· (*Teiresias* 15 (1985) AE 16).

570-560 π.Χ.

Ἀλεχσομενὸς μ' ἀνέθεκεν *vacat*

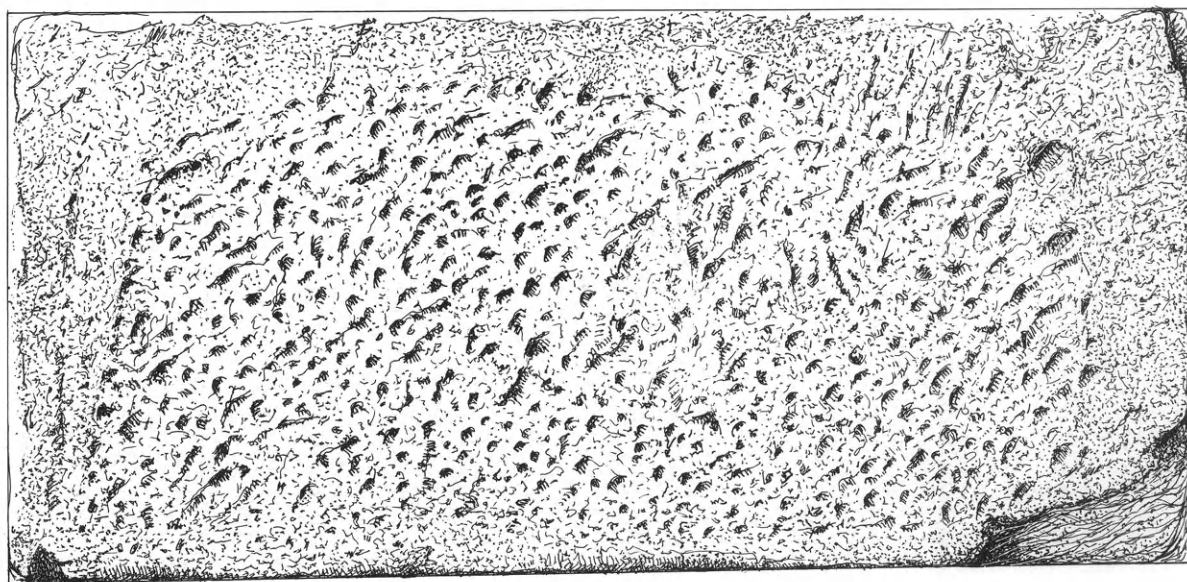
Ἡ ἐπιγραφὴ δὲν εἶναι πλήρης· τμῆμα τῆς ἦταν χαραγμένο σὲ δεύτερο μάρμαρο, ἀριστερά, ὅπως προκύπτει ἀπὸ τὴν ἀναθύρωση στὴ στενὴ ὄψη. Ἡ ἔλλειψις τὸρων στὴν ἄνω ἐπιφάνεια σημαίνει ὅτι τὸ ἀνάθημα τοῦ Ἀλεξομενοῦ ἦταν τὸ ἴδιο τὸ μάρμαρο ποὺ χρησίμευε ὡς θρανίον. Ὁμοίως μορφῆς ἀνάθημα, μὲ τὴν ἐπιγραφὴ στὸ στενὸ μέτωπο, ἔχει βρεθεῖ στὸν Ραμνοῦντα (*ΠΑΕ 1991, 41, 15, εἰκ. 12). Στὶς ἀρχαῖες ἐπιγραφὰς τῶν Ἀθηνῶν στὶς ὁποῖες μιλάει τὸ ἀνάθημα (IG I³ 552, 555, 572, 618 c, 719, 720, 724, 773, 775, 857) μνημονεύεται πάντοτε ἡ θεότητα στὴν ὁποία γίνεται ἡ ἀνάθεσις. Ἐδῶ τὸ ὄνομά τῆς ἦταν χαραγμένο στὸ ἀριστερὸ μάρμαρο· ὁ δεξιὰ χώρος 7 περίπου γραμμάτων εἶναι κενός.

0 ————— 20

Εἰκ. 11 (1:5): 333.

Ἡ ἀνάθεσις τούτῃ εἶναι ἡ ἀρχαιότερη ἐπιγραφὴ ἀπὸ τὴν περιοχὴ τοῦ Ὁρωποῦ. Τὸ σχῆμα τῶν γραμμάτων εἶναι ὡς τῆς ἐπιγραφῆς τῆς βάσης τοῦ Μοσχοφόρου (IG I³ 593), ποὺ χρονολογεῖται στὸ διάστημα 570-560 π.Χ. (Jeffery, *LSAG* 77, 17), καὶ τῆς ἐπιγραφῆς τῆς βάσης τῆς κόρης Φρασικλείας (αὐτόθι πίν. 3, 29, πλὴν τοῦ Λ τὸ ὁποῖο διαφέρει). Στὴν ἐδῶ ἀνάθεσις τὸ Λ ἔχει τὴ μικρὴ κεραία ἐπάνω, ποὺ ἀποτελεῖ ἐπὶ πλέον στοιχεῖο ἀρχαϊκότητος (αὐτόθι 66).

Εἰκ. 11 (1:5): 333.

Τὸ ὄνομα Ἀλεξομενός (γιά τὸ σύμπλεγμα χσ βλ. Threatte, *Grammar* 20) δέν μαρτυρεῖται στὸν Ὁρωπό οὔτε στή Βοιωτία. Γιά τὴν Ἀττική βλ. PAA 120787 (ὁ ἐδῶ, θεωρούμενος ὅτι ἀνήκει στοὺς Ἀθηναίους) καὶ 120790, 120792. Ἄλλο μνημεῖο τῆς αὐτῆς περιόδου ἐποχῆς εἶναι τὸ αἰολικὸ κιονόκρανο ἀπὸ τὸ Σινκάμινο, γιά τὸ ὁποῖο βλ. Μαρτυρίες.

334 (A 248). Ἑρμῆς τῆς τετραγώνου ἐργασίας ἀπὸ πεντελικὸ μάρμαρο, ἀκέφαλος, ὕψ. 1.45 πλ. 0.26 πάχ. 0.19. Τὰ μαλλιά σώζονται πίσω ὡς πλατιά ταινία ἀπὸ κυματοειδεῖς τρίχες σὲ δύο ἐπάλληλα στρώματα, ἐνῶ ἐμπρὸς πέφτουν, ἀριστερὰ καὶ δεξιὰ τοῦ λαιμοῦ, ἀπὸ τρεῖς βόστρυχοι. Τὸ χάλκινο ἀνδρικό ὄργανο λείπει, σώζεται μόνο στή θέση τοῦ σιδερένιο ἔμβολο με λείψανα χαλκοῦ γύρω του. Ἡ ἐπιγραφή εἶναι χαραγμένη χαμηλὰ στὸ πρόσθιο μέρος τῆς στήλης. Ὑψ. γρ. 0.012 μεταστ. 0.004. «Εὐρέθη ἐν τῇ ὀρχήστρᾳ τοῦ θεάτρου, ἐμπροσθεν τοῦ ἐτέρου τῶν μέσων ἡμικιόνων τοῦ προσκηνίου ὄρθιος ἐπὶ χώματος, ἔχων τὸ μὲν κάτω μέρος 0.30 ὑπεράνω τοῦ στυλοβάτου τῶν ἡμικιόνων, τὴν δὲ κορυφὴν περὶ τὸ 1 1/2 μέτρο. ὑπὸ τὸ ἄσκαφον ἔδαφος» L (πίν. 36).

Β. Λεονάρδος, *AE* 1889, 1, 24· (IG VII 3500)· Ὁ Ὁρωπὸς 121, 15 πίν. 37· Ἐπιγραφικὴ Ὁρωποῦ 313.

500-450 π.Χ.

Σ τ ρ ό μ β ι χ ο ς

ἐ π ο ί ε σ ε ν

Ἀ θ ε ν α ῖ ο ς.

Ἡ στήλη ἀρχικὰ ἦταν ἰδρυμένη σὲ βάση ἢ ὁποία ἔφερε καὶ τὴν ἀναθηματικὴ ἐπιγραφή, ὅπως ἡ IG I³ 1018.

Ὁ Ἀθηναῖος γλύπτης Στρομβίχος ἔγινε γνωστός ἀπὸ τούτῃ τὴν ὑπογραφή (Lippold, *RE* στὴ λ. καὶ ὁ ἴδιος, *Die griechische Plastik* (1950) 76 σημ. 18). Ἡ στήλη χρονολογεῖται στὸ πρῶτο μισὸ τοῦ 5ου αἰ. π.Χ. καὶ ἴσως εἶχε πρωτοστηθεῖ στὴν πόλιν τοῦ Ὠρωποῦ κατὰ τὴν πρώτη ἀθηναϊκὴ κατοχή. Στὸ Ἱερό θὰ μεταφέρθηκε πολὺ ἀργότερα, σὲ χρόνον ποὺ δὲν εἶναι δυνατόν νὰ προσδιοριστεῖ. Γιά τὴν τέχνη τῆς στήλης βλ. Evelyn B. Harrison, *Agora XI* (1965) 121. Ἄλλος ἐρμῆς τοῦ Στρομβίχου ἦταν στημένος στὴν Ἀκρόπολιν (Ἄ. Ματθαίου, *Ἡρόος* 8-9 (1990-91) 13-14), χρονολογούμενος στὴν περίοδο 480-470 π.Χ.

335 (EAM 1391). Ἀνάγλυφο ἑλλειπὲς ἀριστερά, ὕψ. 0.60 πλ. 0.338 πᾶχ. 0.09. Εἰκονίζεται ἄρμα (δὲν σώζεται ὁλόκληρο) στὸ ὁποῖο ἐπιβαίνουν ὁ ἡνίοχος καὶ γυμνὸς ὀπλίτης μὲ ἄττικὸ κράνος χωρὶς παραγναθίδες, μὲ ὑψηλὸ λοφίον· μὲ τὸ ἀριστερὸ χερί κρατᾷ τὴν ἀσπίδα καὶ ἐτοιμάζεται νὰ πηδήσει στὸ ἔδαφος κλίνοντας τὸ σῶμα τοῦ πρὸς τὰ πίσω. Στὸν ἄβακα τοῦ ἀναγλύφου λείψανα ἐπιγραφῆς. Ὑψ. γρ. 0.015. Βρέθηκε πίσω ἀπὸ τὰ βάθρα τοῦ Ἱεροῦ (πίν. 36).

Σύντομες μνεῖες καὶ περιγραφές: Β. Λεονάρδος, *ΠΑΕ* 1886, 56· Ὀλυμπία (1901) 66· P(etersen), *AM* 12 (1887) 146· E. Reisch, *Griechische Weihgeschenke* (1890) 51· C. Robert, *Votivgemälde eines Apobaten*, *HallWPr* 19 (1895) 13· E. Preuner, *Hermes* 57 (1922) 87· Ἱ. Σβορώνου, *Τὸ ἐν Ἀθήναις Ἐθνικὸν Μουσεῖον* (1903) 340, 88, πίν. 56, 2. Πλήρης δημοσίευση: Ν. Παπαδάκης, *AE* 1910, 251-266, πίν. 11. Σύντομες περιγραφές: Semni Papaspyridi, *Guide du Musée National d'Athènes* (1935) 248· (SEG 1, 131, ἡ ἐπιγραφή)· Σέμνης Καρούζου, *Ἐθνικὸν Ἀρχαιολογικὸν Μουσεῖον. Συλλογὴ Γλυπτῶν* (1967) 55· Ὁ Ὠρωπὸς 121, 17, πίν. 39· Ἐπιγραφικὴ Ὠρωποῦ 313 σημ. 22.

Τέλη τοῦ 5ου αἰ. π.Χ.

[- - -]εὸς ἐγγύην.

Εἰκονίζεται τὸ ἀγώνισμα τῆς ἀποβάσεως, τοῦ ὁποῖου ἡ τέλεση στοὺς ἀγῶνες τῶν Ἀμφιαρείων μαρτυρεῖται ἀπὸ τὸ ψήφισμα 298 18. Τὴν ἴδια παράσταση ἔχει καὶ τὸ ἀνάγλυφο τοῦ Μουσείου τοῦ Βερολίνου ἀρ. 725 ἀπὸ τὸ Ἱερό (A. Furtwaengler, *Sammlung Sabouloff I* (1883) πίν. 26· Ὁ Ὠρωπὸς 121, πίν. 38). Ὁ Παπαδάκης (266) χρονολογεῖ τὸ ἐδῶ ἀνάγλυφο στὰ τέλη τοῦ 5ου αἰ. π.Χ. καὶ ἡ Καρούζου (55) στὰ περὶ τὸ 400 π.Χ. ἔτη. Καὶ τὰ δύο ἀνάγλυφα ἦσαν ἀναθήματα νικητῶν στὰ Ἀμφιάρεια κατὰ τὰ πρῶτα χρόνια τῆς λειτουργίας τοῦ Ἱεροῦ. Γιά τὴν τέχνη τοῦ ἀναγλύφου ὁ Παπαδάκης παρατηρεῖ (266): «Ἐργασία λοιπὸν ὠρωπία τοῦ λήγοντος Ε' αἰῶνος ἐξ Ἀθηνῶν μὲν ἐμπνεομένη τεχνικῶς, ἀλλὰ πρὸς ἐπιδράσεις ἐξ ἀνατολῶν διὰ τῶν νήσων πιθανῶς προσιτή, αὐτοτελὴς διὰ τοῦτο καὶ ὄχι τελείως δουλικὴ ὑπὸ τὰ ἄττικὰ πρότυπα, δύναται νὰ χαρακτηρισθῇ τὸ καλὸν ἀνάγλυφον».

Γιά τὴ σημασία τῆς λέξης ἐγγύη μὲ τὴν ἔννοια τοῦ εὐχῆ καὶ εὐχωλή («ἡ ἐγγύησις εἶναι ἰσχυροτέρα, πανηγυρικωτέρα ὑπόσχσεις, τάξιμο») βλ. Παπαδάκι 262.

336 (Ω 480). Ἀναθηματικὸ ἀνάγλυφο ἀπὸ πεντελικὸ μάρμαρον μὲ ἀπλὸ γεῖσο ἄνω, ὕψ. 0.53 πλ. 0.64 πᾶχ. 0.07-0.10 (στὸ γεῖσο). Ὑψ. γρ. 0.01 (Θ, Ο), 0.014 (Ε), 0.02 (Σ).

Ἡ ἐπιφάνεια εἶναι πολὺ διαβρωμένη. Βρέθηκε ὡς κάλυμμα τάφου σὲ οἰκόπεδο 25ης Μαρτίου 6, στὴ Σκάλα Ὠρωποῦ. Εἰκονίζεται ἀριστερὰ ἡ Δήμητρα καθισμένη σὲ βράχο, ἐμπρὸς τῆς ἡ Περσεφόνη ὄρθια πρὸς τὰ δεξιὰ, στὸ

μέσον βωμὸς ὀρθογώνιος κατὰ τὰ τρία τέταρτα καὶ ἐντελῶς δεξιὰ ἱκέτης στραμμένος πρὸς τ' ἀριστερά. Ἡ ἐπιγραφή εἶναι χαραγμένη στὸ δεξιὸ μισὸ τοῦ ἀναγλύφου, κάτω ἀπὸ τὸν βωμὸ καὶ τὸν ἱκέτη (πίν. 37).

Τέλη τοῦ 5ου αἰ. π.Χ.

[Π]ρηξιάδης καὶ οἱ παῖδε[ς]
τοῖν θεοῖν.

Λατρεία τῆς Δήμητρος καὶ τῆς Κόρης δὲν μαρτυρεῖται στὸν Ὠρωπὸ. Ἀντιθέτως εἶναι γνωστὴ στὴν Ἐρέτρια, ἀπὸ ὅπου πιθανῶς προέρχεται τὸ ἀνάγλυφο (πρβ. τὸν ἰωνικὸ τύπο τοῦ ὀνόματος καὶ τὰ ὀνόματα μὲ πρῶτο συνθετικὸ Πρηξι- ποῦ ἀπαντῶνται στὴν Ἐρέτρια). Ἀναθήματα στὶς δύο θεές μαρτυροῦνται ἀκόμη στὸν Ραμνοῦντα, ἀπὸ ὅπου οἱ Ὠρώπιοι τῶν μεταγενέστερων χρόνων προμηθεύονταν μάρμαρα κατάλληλα γιὰ τὶς ταφικὲς κατασκευές τους.

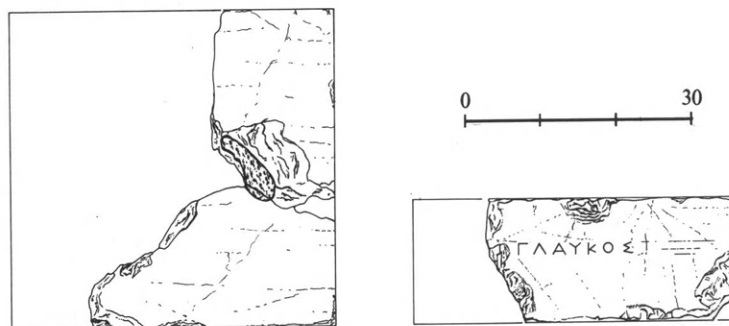
337 (A 347). Βάθρου ἀπὸ γαλαζωπὸ μάρμαρο τμήμα ἐλλιπὲς ἀριστερά, πίσω καὶ κάτω, ὕψ. 0.11 πλ. 0.22 βάθ. 0.085. Ὑψ. γρ. 0.02. «Ἡύρέθη ἐν ἐρημεκκλησίῳ Ἀγ. Μιχαήλ (Ἀλβανιστὶ Σιρμχίλ) περὶ τὰ 15/60 τῆς ὥρας βορρονα-τολόθεν τοῦ Ἀμφιαρείου κειμένῳ» L 81 (πίν. 37).

400-350 π.Χ.

[- - -]ξι[s]
[- - -]ξιδος.

Ἀπὸ τὸ σχῆμα τῶν γραμμάτων τὸ βάθρο χρονολογεῖται στὸ πρῶτο μισὸ τοῦ 4ου αἰ. π.Χ. Ὁ ἀναθέτης θὰ ἦταν Ὠρώπιος.

338 (A 330). Βάθρου ἀπὸ μελανὸ ἐλευσίνιο μάρμαρο δύο θραύσματα ποὺ συναρμόζουν, ὕψ. 0.155 πλ. 0.31 βάθ. 0.41. Λεῖπει μεγάλο μέρος ἀριστερά. Στὴν ἄνω ἐπιφάνεια σώζεται τόρμος γιὰ τὸ ἀριστερὸ πόδι χάλκινου ἀγάλματος. Ὑψ. γρ. 0.015. «Ἡύρέθη ἀνατολόθεν τῆς πηγῆς» L 383 (εἰκ. 12, πίν. 37).

Εἰκ. 12 (1:10): 338.

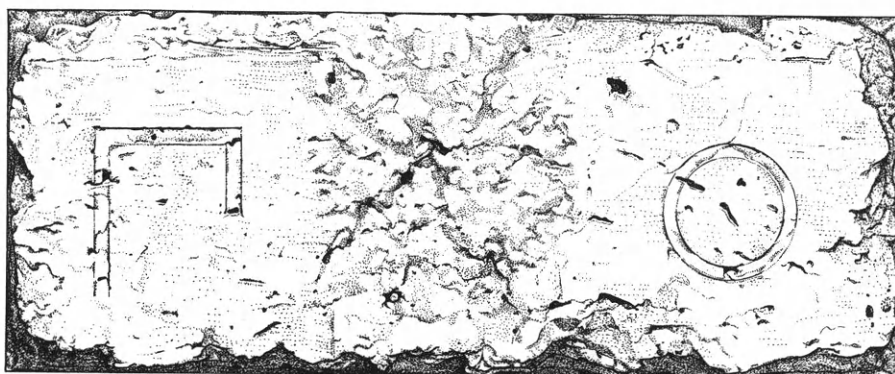

Ἐπιγραφικά 21, εἰκ. 14-15· (*Teiresias* 13 (1983) AE 9, 40· SEG 31, 437).

400-350 π.Χ.

Γλαῦκος.

Μόνο μιά λέξη ἦταν χαραγμένη στὴν ὄψη τοῦ βάθρου, ἡ ὁποία ἀπὸ τὸ σχῆμα τῶν γραμμάτων χρονολογεῖται στὸ πρῶτο μισὸ τοῦ 4ου αἰ. π.Χ. Τὸ χάλκινο ἄγαλμα ποὺ ἔφερε τὸ βάθρο εἰκόνιζε πιθανῶς τὸν Γλαῦκο τῆς Ἀνθηδόνης. Γιὰ τὴ σχέση του μὲ τὸ Ἀμφιάρειο βλ. Ἐπιγραφικά. Γιὰ τὴ λατρεία του βλ. Ἀ. Κεραμόπουλο, *ΑΔ* 4 (1918) 93 κέ. καὶ Roesch, *Études* 103. Γιὰ τὴν ὀνομαστικὴ τῆς ἀνάθεσης βλ. 345.

Εἰκ. 13 (1:10): 339.

339. Τέσσερα τμήματα τῆς πώρινης ζωφόρου τῶν τριγλύφων τῆς στοᾶς τοῦ Ἱεροῦ, τὰ ὁποῖα φέρουν στίς μετόπες ἀπὸ ἓνα ἔγκοιλο γράμμα, ὡς ἑξῆς (εἰκ. 13):

α (A 204). Τρίγλυφος ἀριστερὰ ἐλλειπῆς καὶ μετόπη, ὕψ. 0.48 πλ. 0.75 πάχ. 0.352-0.385. Στὴ μετόπη ὑπάρχει τὸ γράμμα Θ διαμ. 0.18. «Ἡυρέθη νοτόθεν τοῦ στυλοβάτου τῆς στοᾶς ἀπαντικρὺ τῆς 3ης ἐσωτερικῆς βάσεως τῆς στοᾶς» L (*AE* 1925-26, 21).

β (A 205). Τμῆμα τῆς ζωφόρου ποὺ ἀποτελεῖται ἀπὸ ἐλλειπὴ ἀριστερὰ μετόπη στὴν ὁποία εἶναι χαραγμένο τὸ γράμμα Ο, τρίγλυφο λαξευμένη ἐπίτηδες, μετόπη μὲ τὸ γράμμα Ι καὶ τρίγλυφο πάλι λαξευμένη, ὕψ. 0.48 πλ. 1.30 πάχ. 0.35. Ὑψ. γρ. 0.21. «Ευρέθη ἐν τῷ ναῷ (;)» L (*AE* 1892, 53).

γ (A 203). Τρίγλυφος λαξευμένη ἀνάμεσα σὲ δύο μετόπες, ὕψ. 0.48 πλ. 1.21 πάχ. 0.35. Στίς μετόπες ὑπάρχουν τὰ γράμματα Π Ο ὕψ. 0.21, τὰ ὁποῖα φέρουν μικρὲς ὁπές γιὰ τὴν προσήλωση γραμμάτων ἀπὸ χάλκινο ἐπίχρυσο ἔλασμα. Τὸ τμῆμα αὐτὸ «εὔρεθη ἐν τῷ σηκῷ τοῦ ναοῦ κατὰ τὴν δεξιὰν τῷ εἰσιόντι γωνίαν» L (*AE* 1885, 155).

δ (A 202). Τρίγλυφος λαξευμένη ἀνάμεσα σὲ δύο μετόπες, ὕψ. 0.48 πλ. 1.22 πάχ. 0.35-0.38. Στὴν ἀριστερὴ μετόπη ὑπάρχει τὸ γράμμα Ν ὕψ. 0.205, στὴ δεξιὰ δὲν ὑπάρχει γράμμα, καὶ τοῦτο σημαίνει ὅτι τὸ Ν ἦταν τὸ τελευταῖο γράμμα τῆς ἐπιγραφῆς. Βρέθηκε στὴ στοὰ «παρὰ τὸν 5ον ἐξ ἀριστερῶν ἐσωτερικῶν κίονα» L (*AE* 1889, 14).

B. Λεονάρδος, *AE* 1885, 154, 11· *ΠΑΕ* 1887, 60· *AE* 1889, 14, 27· *IG VII* 495 (καὶ σ. 745)· Frazer, *Pausanias* II, 468· B. Λεονάρδος, *AE* 1892, 53, 82· F. Versace, *AM* 33 (1908) 266· B. Λεονάρδος, *AE* 1925-26, 21, 137, εἰκ. 9· Ὁ Ὠρωπὸς 83 σημ. 1· J. J. Coulton, *BSA* 63 (1968) 182-183, πίν. 47c.

Τὰ γράμματα τῶν μετοπῶν ἀνήκουν στὴν ἀναθηματικὴ ἐπιγραφή τῆς στοᾶς. Δὲν ὑπάρχουν στοιχεῖα ποὺ νὰ μᾶς πληροφοροῦν ποιὸς δαπάνησε γιὰ τὴν οἰκοδόμησιν τοῦ μεγάλου κτιρίου, πόλιν ἢ ιδιώτης. Ὁ Λεονάρδος (*AE* 1925-26, 22), κάνοντας τὴν ὑπόθεσιν ὅτι τὰ γράμματα Θ καὶ Π ὁ ἀνήκουν σὲ κύριο ὄνομα, προτείνει τὴ συμπλήρωσιν [δεῖνα δεῖνος ὁποδαπὸς ἐπ]οί[ησε]ν ἢ, ἂν τὰ γράμματα Π ὁ ἀνήκουν στὴν τελευταία λέξι τῆς ἐπιγραφῆς, [- - - ἐ]πό[ησε]ν ἢ, ἂν ὅλα τὰ γράμματα ἐκτὸς τοῦ Ν ἀνήκουν σὲ ὀνόματα, [- - - ἀνέθηκε]ν.

Ὁ Coulton (180) κρίνει πιθανὴ τὴ χρονολόγησιν τῆς στοᾶς στὰ μέσα περίπου τοῦ 4ου αἰ. Ὡς κτίσμα τὴ θεωρεῖ μίγμα ἀττικῶν καὶ πελοποννησιακῶν στοιχείων, διάφορα χαρακτηριστικά του ὅμως τὰ ἀποδίδει σὲ Μακεδόνα ἀρχιτέκτονα χωρὶς νὰ τοὺς δίνει ἀποφασιστικὴ σημασία, καὶ καταλήγει σὲ δύο ἐκδοχές: ὅτι ἢ στοὰ κτίστηκε εἴτε ἀπὸ τοὺς Ὠρωπίους εἴτε ἀπὸ τοὺς Θηβαίους γιὰ τὴ διαιώνισιν κάποιας νίκης τους, τοῦ Ἐπαμεινώνδου πιθανὸν στὴ Θεσσαλία τὸ 367 π.Χ. ἢ στὴν Πελοπόννησον τὸ 366. Στὴν περίπτωσιν τῆς θηβαϊκῆς ἀνάθεσιν νομίζει ὅτι τὰ γράμματα θὰ ἦσαν δυνατόν νὰ ἐνταχθοῦν σὲ μιὰ ἐντελῶς ὑποθετικῇ, ὅπως τονίζει, ἀποκατάστασιν, ὡς ἐξῆς: [οἱ Θηβαῖ]οι [Ἀμφιαράωι ἀνέ]θ[ηκαν ἀ]πὸ [τῶν πολέμων δεκάτα]ν.

Γιὰ τὶς ἀναθηματικὰς ἐπιγραφὰς σὲ ἀρχαῖα κτίρια βλ. Ch. Picard, *Χαριστήριον εἰς Ἀναστάσιον Κ. Ὁρλάνδον* Α' (1965) 91-107, πίν. 1-11.

340 (A 583). Θρανίου τῆς στοᾶς τοῦ Ἱεροῦ ἀπὸ λευκὸ μάρμαρον ἐπτὰ θραύσματα, τὰ ὅποια ἀπαρτίζουν τρία τμήματα: α) τέσσερα θραύσματα συγκολλημένα ὕψ. 0.15 πλ. 0.815 πᾶχ. 0.43· στὴν κάτω ἐπιφάνειαν ὑπάρχει τόρμος ὀρθογώνιος πλ. 0.08 βάθ. 0.06· β) δύο θραύσματα συγκολλημένα ὕψ. 0.152 πλ. 0.69 πᾶχ. 0.43· γ) θραῦσμα ἀκέραιον δεξιὰ ὕψ. 0.15 πλ. 0.34 πᾶχ. 0.28. Ἡ ἐπιγραφή εἶναι χαραγμένη στὴν πρόσθια κυρτὴ ἐπιφάνειαν τοῦ θρανίου. Ὑψ. γρ. 0.03-0.04.

B. Λεονάρδος, *ΠΑΕ* 1887, 61· Ἐπιγραφικὴ Ὠρωποῦ 311.

[Ε]ρμογ[έν - - Ἀμφ]ιαρά[ω]ι.

Συμπλήρωσιν τοῦ Λεονάρδου.

Τὸ τμήμα τοῦτο τοῦ θρανίου ὑπέστη βλάβην στὴν ἀρχαιότητα καὶ χρησιμοποιήθηκε ὡς βάση δρυφάκτου τῆς στοᾶς. Ἀπὸ τὸ σχῆμα τῶν γραμμάτων χρονολογεῖται στὶς ἀρχὰς τοῦ δεύτερου μισοῦ τοῦ 4ου αἰ. π.Χ.

341 (A 180). Ὑπόβαθρον ὀρθογώνιον ἀπὸ λευκὸ μάρμαρον χωρὶς κυμάτια, ὕψ. 0.31 πλ. 0.80 βάθ. 0.75. Ὑψ. γρ. 0.015 (στ. 1-3) - 0.01 (στ. 4). Τὸ βάθρον «εἶνε σχεδὸν ἰσομέγεθες τῇ τετραγώνῳ μαρμαρίνῃ βάσει, τῇ πρώτῃ ἀριστερόθεν τοῦ μνημείου Βρούτου κατὰ χώραν κειμένη παρ' ἣ καὶ εὐρέθη» L (εἰκ. 14-15, πίν. 38).

Loewy, *IGB* 102, 127a (ἡ ὑπογραφή ἀπὸ ἔκτυπο), 386, 127a (ὁλόκληρη ἡ ἐπιγραφή ἀπὸ ἀπόγραφο τοῦ Λεονάρδου)· B. Λεονάρδος, *AE* 1886, 56, 16· *IG VII* 430· Marcadé, *Signatures* II, 111, πίν. 43, 3· (πρβ. SEG 18, 162)· Ἐπιγραφικὴ Ὠρωποῦ 314, εἰκ. 2· (*Teiresias* 15 (1985) 23).

0 30

Εἰκ. 14 (1:8): 341.

Πρὶν ἀπὸ τὸ 335 π.Χ.

Χαρίας Νεοπτόλεμου Ἀθηναῖος

τὸν πατέρα Νεοπτόλεμον Στρατοκλέους

3 Ἀθηναῖον, Ἀμφιαράωι ἀνέθηκεν.

Πραξίας Λυσιμάχου Ἀθηναῖος ἐπόθησε<σε>.

4 ὁ γλύπτης ἀντὶ τοῦ ἐθνικοῦ του εἶχε χαράξει τὸ δημοτικὸ, τὸ ὁποῖο ὁμως διόρθωσε· οἱ δύο τελευταῖες λέξεις ἀπὸ ΑΓΚΥΛΗΘΕΝΕΠΟΗΣΕ ἔγιναν ΑΘΗΝΛΙΟΣΕΠΟΗΣΕ, χωρὶς νὰ ἐξαλειφθεῖ ἡ τελευταία συλλαβὴ τῆς πρώτης χάραξης.

Ὁ Χαρίας Νεοπτόλεμος Αὐρίδης διετέλεσε τριήραρχος περὶ τὸ 338/7 π.Χ. (IG II² 1623 128· PA, APF 15339). [Χ]αρίας Ἀθηναῖος, ἀνὴρ αὐλωιδὸς νικᾷ στὰ μεγάλα Ἀμφιάρεια (520 5-6) ταυτίζεται μὲ τὸν τριήραρχο ἀπὸ τὸν Dittenberger (σχόλια) καὶ τὸν E. Preuner (*Hermes* 57 (1922) 87). Ἡ ἔλλειψη δημοτικῶν στὴν ἀνάθεση καὶ τὸ σχῆμα τῶν γραμμάτων τὴ χρονολογοῦν στὴν πρὸ τοῦ 335 π.Χ. περίοδο. Ὁ E. Preuner (AM 28 (1903) 346) καὶ ὁ Marcadé (δ.π.) δέχονται ὡς πιθανότερη χρονολόγησι τὸ διάστημα 360-350 π.Χ.

Ὁ Νεοπτόλεμος Στρατοκλέους PA 10649· βλ. ἀκόμη APF 12938 γιὰ τὴν πιθανὴ σχέση του μὲ τὸν νικητὴ Στρατοκλῆ Ἀθηναῖο τοῦ καταλόγου 520 26.

Ὁ γλύπτης Πραξίας (PA 12157) εἶναι γνωστὸς ἀπὸ τὴν ὑπογραφή του IG II² 2820 (Marcadé 110) ποὺ χρονολογεῖται στὰ πρὸ τοῦ 368 π.Χ. ἔτη καὶ ἀπὸ τὸ χωρίο τοῦ Πανσανίου (10, 19, 4), σύμφωνα μὲ τὸ ὁποῖο ἐργάστηκε

Α Γ Κ Υ Λ Η Θ Ε Ν Ε Π Ο Η Σ Σ
Α Θ Κ Ν Λ Ι Θ Σ Ε Π Θ Ρ Θ Η Σ Σ
Α Θ Η Ν Λ Ι Ο Σ Ε Π Ο Η Σ Σ

Εἰκ. 15 (1:2.7): 341.

στην κατασκευή των έναετιών ἀγαλμάτων τοῦ ναοῦ τοῦ Ἀπόλλωνος τοῦ 4ου αἰ. στους Δελφούς. Γιὰ τὰ ζητήματα ποὺ θέτει τὸ χωρίο τοῦτο βλ. Marcadé 111.

Τὸ δημοτικὸ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ Πραξίου φαίνεται πὼς χαράχτηκε ἐπίτηδες· ὁ γλύπτης γνώριζε ποῖος τύπος ἐπιτρεπόταν (στὴν ἀνάθεση ἀναφέρεται τὸ ἐθνικὸ Ἀθηναῖος δύο φορές). Ὅταν ἔγινε ἀντιληπτὸ τὸ δῆθεν λάθος δὲν ἔσβησε τὸ δημοτικὸ, ἀλλὰ χάραξε ἐπάνω σ' αὐτὸ τὸ ἐθνικόν. Ἡ ἀρχικὴ γραφὴ ἦταν εὐδιάκριτη γιὰ ὅποιον ἤθελε νὰ τὴν ἰδεῖ.

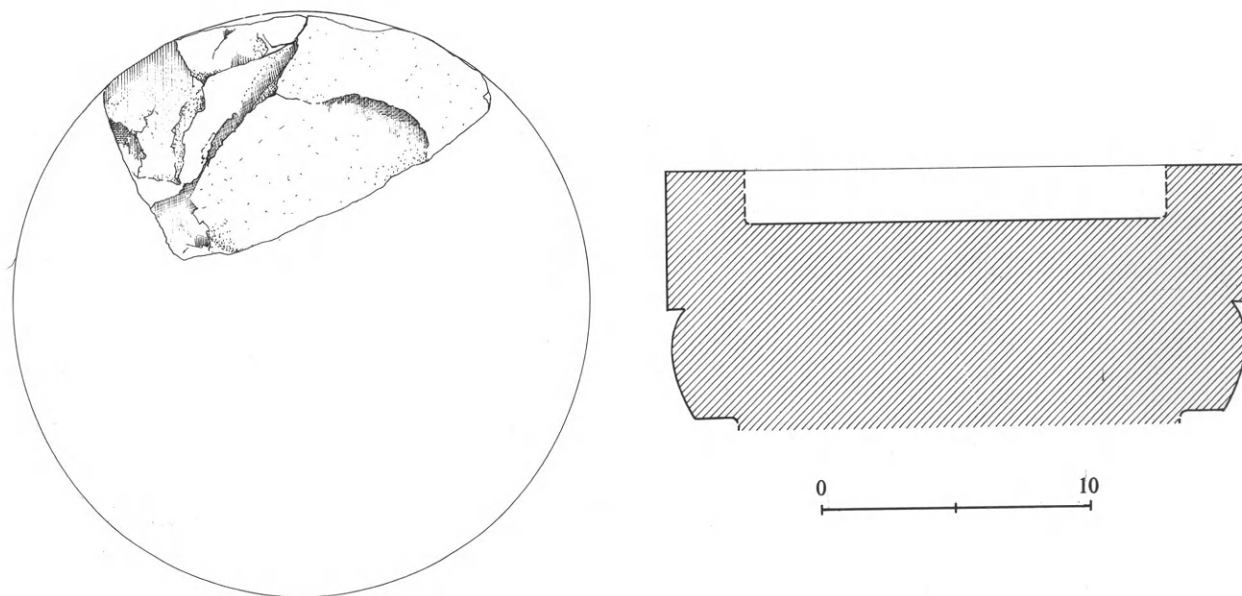
342 (A 530). Βαθριδίου κιονοειδοῦς ἀπὸ γαλαζωπὸ μάρμαρο δύο συγκολλημένα θραύσματα ἀπὸ τὸ ἄνω μέρος, τὰ ὁποῖα σώζουν ἄβακα ὕψ. 0.052 καὶ κυρτὸ κυμάτιο ὕψ. 0.041. Στὴν ἄνω ἐπιφάνεια σώζεται τμήμα κυκλικοῦ τόρμου βάρ. 0.021. Ἡ διάμετρος τοῦ βάθρου ἦταν 0.22 καὶ τὸ ἀνάθημα, ὅπως προκύπτει ἀπὸ τὸν τόρμο, ἦταν μαρμάρινο. Ἡ ἐπιγραφὴ εἶναι χαραγμένη στὸν ἄβακα. Ὑψ. γρ. 0.012. Τὰ θραύσματα «εὐρέθησαν ἐν τῷ βορρᾷθεν τοῦ Ἀμφιαρείου Μικρῷ Αὐλοτοπίῳ» L 290 (εἰκ. 16, πίν. 38).

*ΑΔ 21 (1966) Α' 45-49, εἰκ. 1, πίν. 23· (*Bull. Épigr.* 1967, 302)· Τὸ Ἀμφιάρειον 9, 7, εἰκ. 1, πίν. Η' β' (SEG 24, 350).

[Ἀρις]τομ[ήδ]ης Με[- -]

[Φ]εραῖος Ἀμφια[ράωι].

Τὴν ἐποχὴ τοῦ Λεονάρδου σωζόταν καὶ τρίτο θραῦσμα στὸ ὁποῖο ὑπῆρχε ἡ ἀρχὴ τῆς ἐπιγραφῆς, ὅπως προκύπτει ἀπὸ τὶς σημειώσεις του (L 290), ἀπὸ τὸ ἔκτυπό του καὶ ἀπὸ μικρὸ σκαρίφημά του ποὺ δημοσίευσε (Τὸ Ἀμφιάρειον

Εἰκ. 16 (1:3): 342.

9). Τὸ κείμενο ποὺ σωζόταν ἦταν τοῦτο: [Ἀρ]ιστομήδης Με[- -] | Φεραῖος Ἀμφια[ράωι]. Ἔτσι ἀναδημοσιεύεται SEG 24, 350.

Ὁ Ἀριστομήδης Φεραῖος ἦταν ἓνας ἀπὸ τοὺς αὐτομόλους πρὸς τὸν Δαρεῖο τὸν Γ' Ἕλληνας ἀκολούθησε τὸν Ἀμύντα Ἀντιόχου Μακεδόνα στὴ φυγὴ του, μετὰ τὴν ἄνοδο στὸν θρόνο τοῦ Ἀλεξάνδρου. Μετὰ τὴ μάχη τῆς Ἴσσοῦ (333 π.Χ.) ὁ Ἀριστομήδης ἐμφανίζεται στὴν Αἴγυπτο μὲ τὸν Ἀμύντα καὶ ἄλλους (Ἀρρ., Ἀλεξ. Ἀνάβ. 2, 13, 2). Τὸ ἀνάθημα στὸν Ἀμφιάραιο ἔγινε ὅταν ἐπισκέφθηκε τὸν Ὠρωπὸ καὶ τὸ Ἱερὸ μαζὶ μὲ τὸν Ἀμύντα Περγάμωνα καὶ τὸν Ἀμύντα Ἀντιόχου (1 καὶ 2· RE λ. Ἀριστομήδης· H. Berve, *Das Alexanderreich auf prosopographischer Grundlage* II, *Prosopographie* (1931) 128· Jacoby, *FGH* 115 F 222: δύο Ἀριστομήδεις εἰσίν, [ἕτερος μὲν] ὁ Φεραῖος ὁ συμπολεμῶν τοῖς [βα]σιλέωσι στρα[τη]γοῖς Φιλίππῳ, περὶ [οὔ] ἄλ[λοι] τε καὶ αὐτὸς [ὁ] Φίλιππος ἐν τῇ πρὸς Ἀθηναίους ἐπιστολῇ διείλεται καὶ Θεό[πομπος] ἐν τῇ ἥ καὶ ᾧ τῶν περὶ Φίλιππον. τῷ Ἀλεξάνδρῳ δὲ περὶ Κιλικίαν ἀντιταξάμενος σὺν Δαρείῳ εἰς Κύπρον διέδρα, καθά φησιν Ἀναξιμένης ἐν τῇ ᾗ τῶν περὶ Ἀλέξανδρον).

343 (A 527). Ἀναγλύφου ἀπὸ πεντελικὸ μάρμαρο θραῦσμα ἀπὸ τὸ κάτω μέρος, ὕψ. 0.12 πλ. 0.17 πᾶχ. 0.075. Σώζεται μέρος τοῦ πεδίου τοῦ ἀναγλύφου, ὅπου ἀριστερὸ ἄκρο πόδι, καὶ μῆμα τοῦ στυλοβάτη μὲ τὸ ἔμβολο. Ὑψ. γρ. 0.013-0.016. «Ἡυρέθη ἐπὶ τῆς δεξιᾶς τοῦ χειμάρρου ὁχθῆς ἐν τῇ τετρακαιδεκαστύλῳ στοᾷ 111 (AE 1922, 102, εἰκ. 2) βορρᾶθεν τῶν κίωνων ηθ» L 504 (πίν. 38).

Ἐπιγραφικά 25, 11· (Teiresias 13 (1983) AE 7, 20· SEG 31, 429).

Πρὶν ἀπὸ τὸ 335 π.Χ.

[- - -] Ἀθηναῖος Ἀ[μφιαράωι].

Ἡ χρονολόγησις τῆς ἀνάθεσις προσδιορίζεται ἀπὸ τὸ σχῆμα τῶν γραμμάτων καὶ τὴν ἀπουσία τοῦ δημοτικοῦ.

344 (EAM 3369). Ἀναθηματικὸ ἀνάγλυφο ἀπὸ πεντελικὸ μάρμαρο μὲ παραστάδες, ὕψ. 0.52 πλ. 0.508 πᾶχ. 0.09. Εἰκονίζεται ἀριστερὰ ὁ Ἀμφιάραιος νὰ κάνει χειρουργικὴ ἐπέμβαση στὸν ὦμο ὀρθίου νέου. Δεξιὰ, στὸ ἄκρο τῆς παραστάσεως, εἰκονίζεται πάλι ὁ νέος ὀρθιος, ὡς ἰκέτης. Στὴ μέσῃ ὁ ἴδιος κοιμᾶται ξαπλωμένος σὲ κρεβάτι, ἐνῶ φίδι τοῦ λείχει τὸν ὦμο. Στὸ βάθος, πίσω ἀπὸ τὸν κοιμισμένο νέο, πεσσοσχημὸ βάθρο καὶ ἐπάνω σ' αὐτὸ ὀρθογώνιος πίνακας. Ἐπάνω ἀπὸ τὸ ἐπιστύλιο ὑπάρχει γεῖσο μὲ ἀνάγλυφους ἡγεμόνες καλυπτῆρες καὶ ἐκατέρωθεν τοῦ κεντρικοῦ δύο ἀποτροπαῖκά μάτια. Στὸν στυλοβάτη ἐπιγραφή. Ὑψ. γρ. 0.015. Βρέθηκε «ἐν τῷ ἄκρῳ τοῦ βορείου σκέλους τοῦ διαδρόμου τῆς κρήνης, ἐν τῷ βάθει» L (πίν. 39).

B. Λεονάρδος, AE 1916, 119· ΠΑΕ 1916, 66· K. Südhoff, *Archiv für Geschichte der Medizin* 18 (1926) 241· Semni Papaspyridi, *Guide du Musée National d'Athènes* (1935) 233· R. Herzog, *Die Wunderheilungen von Epidauros*, *Philologus* Suppl. XXII, 3 (1931) 88-91· IG II² 4394· W. Peek, AM 67 (1942) 171, 361· N. Himmelmann-Wildschütz, *Θεοληπτος* (1957) 19, πίν. 7· SEG 16, 169· U. Hausmann, *Griechische Weihreliefs* (1960) 19 εἰκ. 8· G. Pfohl, *Griechische Inschriften als Zeugnisse des privaten und öffentlichen Lebens* (1965) 144, εἰκ. 6· F. Wagneseil, *Südhoffs Archiv für Geschichte der Medizin und der Naturwissenschaften* 48 (1964) 2, 97-110, πίν. 1-3 (ἀπὸ ἱατρικῆς ἀπόψεως μελέτη)· Σέμνης Καρούζου, *Ἐθνικὸν Ἀρχαιολογικὸν Μουσεῖον. Συλλογὴ Γλυπτῶν* (1967) 147, πίν. 47α· Ὁ Ὠρωπὸς 122, 18, πίν. 40α· Margherita Guarducci, *Epigrafia greca* III (1974) 31-32· Ἐπιγραφικὴ Ὠρωποῦ 312.

400-350 π.Χ.

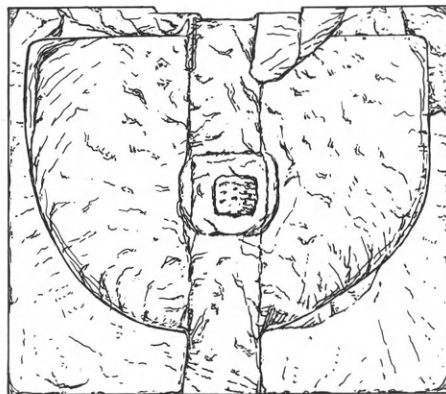
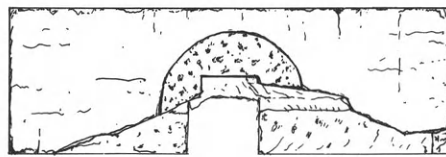
Ἀρχῖνος Ἀμφιαράωι ἀνέθηκεν.

Ὁ Ὠρώπιος Ἀρχῖνος δὲν εἶναι γνωστὸς ἀπὸ ἄλλου.

Ἡ παράσταση τοῦ ἀναγλύφου παρὰ τὸ ὅτι χωρίζεται σὲ τρία μέρη, ἀποτελεῖ μιὰ πράξη, τὴν κατὰ τὴ διάρκεια τοῦ ὕπνου θεραπεία τοῦ Ἀρχίνου ἀπὸ τὸν θεό. Ὁ ἀσθενὴς κοιμᾶται στὸ κοιμητήριον τοῦ Ἱεροῦ, τὸ ὁποῖο συμβολίζεται ἀπὸ τὴ στήλη μὲ τὸν πίνακα (τὸ πέτευρον, κατὰ τὸν Λεονάρδο, ὅπου γραφόταν (277 39) τὸ ὄνομα τοῦ ἐγκαθεύδοντος). Τὸ φίδι εἶναι συμβολισμὸς τοῦ θεοῦ καὶ τὸ βρῖσκουμε στὰ νομίσματα τοῦ Ὠρωποῦ καὶ γύρω ἀπὸ τὴ βακτηρία τοῦ ἀγάλματος τοῦ θεοῦ (Ὁ Ὠρωπὸς 53 καὶ 120, 10), ἀλλὰ καὶ παράσταση πραγματικῆς κατάστασης. Τὸ 415 π.Χ. ὁ Ἀριστοφάνης στὴν κωμωδία Ἀμφιάρεως εἰρωνεύεται τὸ Ἱερὸ γιὰ τὴν παρουσία αὐτῶν ἀκριβῶς τῶν φιδιῶν (ἀπ. 28· Ὁ Ὠρωπὸς 133):

καὶ τοὺς μὲν ὄφεις οὕς ἐπιπέμπεις
ἐν κίστῃ που κατασήμεναι
καὶ παῦσαι φαρμακοπωλῶν.

Θεραπεία ἀπὸ φίδι κατὰ τὴ διάρκεια τοῦ ὕπνου ἐκτίθεται στὴν ἐπιγραφή τῶν ἱαμάτων τῆς Ἐπιδαύρου IG IV 1², 121 113: ἀνὴρ δάκτυλον ἰάθη ὑπὸ ὄφιος· οὗτος τὸν τοῦ ποδὸς δάκτυλον ὑπὸ τοῦ ἀγρίου ἔλκεος δεινῶς διακείμενος μεθ' αὐτοῦ ὑπὸ τῶν θε|ραπόντων ἐξενειχθεὶς ἐπὶ ἐδράματός τινος καθίζε· ὕπνου δέ νιν | λαβόντος ἐν τούτῳ δράκων ἐκ τοῦ ἁβάτου ἐξελθὼν τὸν δάκτυλον ἰάσατο τᾷ γλώσσῃ, καὶ τοῦτο ποιήσας εἰς τὸ ἅβατον ἀνεχώρησε | πάλιν.

Εἰκ. 17 (1:10): 345.

345 (A 338). Ἐπίκρανο βάθρου ἀπὸ λευκόφαιο μάρμαρο, ὕψ. 0.19 πλ. 0.58 πάχ. (βάθ.) 0.50. Τὴν ἄνω ἐπιφάνεια καταλαμβάνει, σχεδὸν ὁλόκληρη, ἡμικυκλικὸ κοίλωμα (τὸ κυκλικὸ τμήμα ἔμπρὸς), τὸ ὁποῖο διαιρεῖται σὲ δύο ἀπὸ ἄλλη βαθύτερη ἐντομή, ἐξ αἰτίας τῆς ὁποίας κόπηκε τμήμα ἀπὸ τὸ πρόσθιο καὶ τὸ ὀπίσθιο μέρος τοῦ ἐπικράνου. Στὸ μέσον τῆς ἄνω ἐπιφάνειας ὑπάρχει τὸρμος 0.10x0.13 μὲ ὑπολείμματα μολύβδου, καὶ ἄλλος στὴν κάτω ἐπιφάνεια, 0.045x0.06, γεμάτος μολύβι ἐπίσης. Στὴν ὀπίσθια κάθετη ἐπιφάνεια ἡμικυκλικὸ κοίλωμα βάθ. 0.01. Ἡ ἐπιγραφή εἶναι χαραγμένη ἔμπρὸς. Ὑψ. γρ. 0.012-0.017. Βρέθηκε «ἀνατολόθεν τοῦ οἰκοδομήματος 61 πρὸς τῷ ὁδῷ» L (εἰκ. 17, πίν. 39).

B. Λεονάρδος, *AE* 1919, 101, εἰκ. 3· (SEG 1, 118· *REG* 34 (1921) 436· G. Lippold, *RE* λ. *Pheidias* ἀρ. 3).

4ος αἰ. π.Χ.

Ἀμφίλο[χος].

Ὁ Λεονάρδος συμπληρώνει Ἀμφίλο[χος] ἢ Ἀμφιλό[χων]. Σὲ χειρόγραφη σημείωση, στὸ ἀνάτυπο ποὺ χρησιμοποίησε, προσθέτει στὸ περιθώριο: ἢ [χου;].

Ἡ λατρεία τοῦ Ἀμφιλόχου στὸ Ἱερὸ μαρτυρεῖται ἀπὸ τὸν Πausanias (1, 34, 3) καὶ τὴ στήλη τοῦ βωμοῦ **280**.

Γιὰ ὀνόματα θεοτήτων σὲ ὀνομαστικὴ πτώση, ποὺ ἀναγράφονται σὲ βάθρα ἀγαλμάτων καὶ δηλώνουν ποιά θεότητα εἰκονίζεται, K. Ρωμαῖος, *AE* 1904, 148 καὶ 1911, 155· Ἀ. Ἀρβανιτόπουλος, *AE* 1906, 45· *Hellenica* XIII, 116-119· *Bull. Épigr.* 1966, 387· *Bull. Épigr.* 1967, 187· D. Knoepfler, *BCH* 101 (1977) 304· *Επιγραφικά* 21.

346 (A 339). Βάθρο μονόλιθο ἀπὸ πεντελικὸ μάρμαρο, ὕψ. 0.555 πλ. 0.534-0.55 πάχ. 0.26-0.285. Ἐπάνω φέρει ἄβακα καὶ κυρτὸ κυμάτιο, κάτω κυρτόκοιλο κυμάτιο καὶ πλίνθο. Στὴν ἄνω καὶ τὴν κάτω ἐπιφάνεια φέρει, στὸ κέντρο, ἀπὸ ἓναν τὸρμο· ὁ ἄνω, γεμάτος μολύβι, εἶναι 0.035 x 0.05, ὁ κάτω 0.03 x 0.063. Πίσω εἶναι ἐργασμένο μὲ βελόνι, χωρὶς κυμάτια. Ὑψ. γρ. 0.007-0.015. Βρέθηκε στὴ δεξιὰ ὄχθη τοῦ Ἱεροῦ, «δυσμόθεν τοῦ 58α ἐν τῷ τοίχῳ υ (ὅπου τὸ γράμμα φ) ἐνφοδομημένον» (εἰκ. 18, πίν. 39).

B. Λεονάρδος, *AE* 1919, 102, εἰκ. 4· (*BCH* 44 (1920) 382· SEG 1, 117· *REG* 34 (1921) 436).

4ος αἰ. π.Χ.

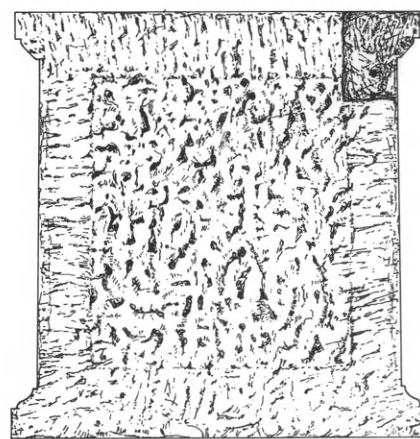
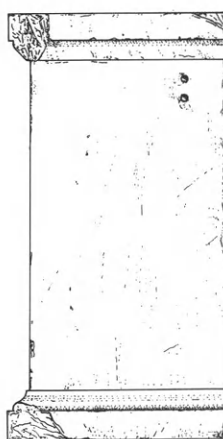
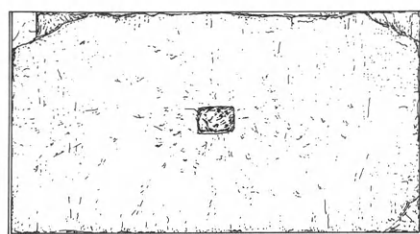
Φειδίας ἐπόησε.

Τοῦ 4ου αἰ. π.Χ. Ὁ ἐδῶ γλύπτης Φειδίας εἶναι, πιθανόν, ἀπόγονος τοῦ μεγάλου Φειδίου, ὅπως ὑποστήριξε ὁ Λεονάρδος καὶ δέχτηκε ὁ Lippold (*RE* λ. *Pheidias* ἀρ. 3).

Ἡ εἰκασία ποὺ διατυπώθηκε ἀπὸ τὸν Λεονάρδο ὅτι στὸ βάθρο τοῦτο ἦταν ἰδρυμένο τὸ ἐπίκρανο **345** δὲν εὐσταθεῖ, γιατί θὰ πρέπει νὰ δεχτοῦμε τὴν ὑπαρξὴ ὀπίσθιου ὀρθοστάτη, γιὰ τὴ σύνδεση τοῦ ὁποίου μὲ τὸ σωζόμενο βάθρο δὲν ὑπάρχουν τὸρμοι συνδέσμων οὔτε ἀναθύρωση. Τὸ βάθρο εἶναι πλήρες, ἔφερε στενὸ ἐπίκρανο, καὶ ἀπὸ τὴν ἐπεξεργασία τῆς ὀπίσθιας ὀψης, ἡ ὁποία δὲν ἦταν θεατή, προκύπτει ὅτι ἦταν τοποθετημένο ἔμπρὸς σὲ τοῖχο.

347 (A 170). Ἐπίκρανο βάθρου ἀπὸ μελανὸ μάρμαρο, ἑλλιπὲς πίσω δεξιὰ καὶ ἔμπρὸς ἀριστερά, ὕψ. 0.30 πλ. 0.715 πάχ. 0.61. Στὴν ἄνω ἐπιφάνεια φέρει τρεῖς τὸρμους, τοὺς δύο δεξιὰ γιὰ τὰ πόδια τοῦ χάλκινου ἀγάλματος τῆς

Εἰκ. 18 (1:10): 346.

Ὑγιείας, τὸν τρίτο ἀριστερὰ γιὰ τὸ στήριγμα τοῦ φιδιοῦ ποῦ ἀνορθωνόταν. Ὑψ. γρ. 0.045 (στ. 1) - 0.015 (στ. 2-3). «Ἡύρέθη νοτόθεν τῆς πηγῆς» L 320 (εἰκ. 19, πίν. 40).

Μ. Μιτσός, *ΑΕ* 1952, 197, εἰκ. 15· (πρβ. *Bull. Épigr.* 1956, 121· Ἀ. Οἰκονομίδης, *Νέον Ἀθήναιον* 1 (1955) 57· *SEG* 15, 291· *Bull. Épigr.* 1958, 251· Ἀ. Οἰκονομίδης, *Ὑπερείδου Λόγοι Α'* (1958) 29-32 (ἐκδ. Πάπυρος)· *Λεξικὸν Κοινωνικῶν Ἐπιστημῶν* λ. Ἐπιγραφική, 2511· *SEG* 22, 372)· Ὁ Ὠρωπὸς 27 σημ. 2· Ἐπιγραφική Ὠρωποῦ 312.

Ὑ γ ί ε ι α

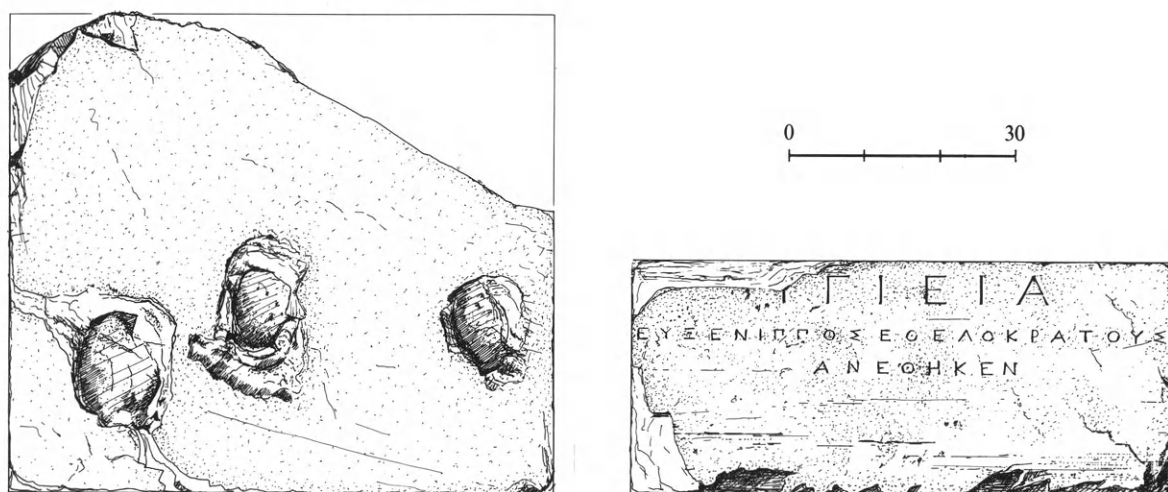
Εὐξένιππος Ἐθελοκράτους

ἀνέθηκεν.

1 Ὑγιεία Μιτσός: «εἰς τὸν πρῶτον στίχον ὁ χαρακτὴς παρέλειψε τὸ προσγεγραμμένον ἰῶτα»· Ὑγιεία J.-L. Robert.

Γιὰ τὸν τύπο τῆς ἀνάθεσης βλ. 345. Τὸν πλούσιο, τριήραρχο τὸ 334/3 π.Χ. (*IG II²* 1623 6-13), Εὐξένιππον Ἐθελοκράτους Λαμπτρέα (*PA*, *APF* 5886 καὶ *PA* 5888) ὑπερασπίστηκε ὁ Ὑπερείδης μετὰ τὸν ὑπὲρ Εὐξένιππου λόγο του. Στὴν Ἀθήνα εἶχε ἀξίωμα σχετικὸ μετὰ τὴ λατρεία τῆς Ὑγιείας (αὐτόθι 19: Ναί· δεινὰ γὰρ ἐποίησεν περὶ τὴν φιάλην, ἐάσας Ὀλυμπιάδα ἀναθεῖναι εἰς τὸ ἄγαλμα τῆς Ὑγιείας τὸν κατηγορεῖ Πολύευκτος ὁ Κυδαντίδης).

Ἀπὸ τὸν λόγο τοῦ Ὑπερείδου μαθαίνουμε ὅτι στὴν Ἀθήνα εἶχε δημιουργηθεῖ μεγάλο ζήτημα μετὰ τὴν παράνομη κατοχὴ κτημάτων τοῦ Ἱεροῦ ἀπὸ τὴν Ἱποθωνίδα καὶ τὴν Ἀκαμαντίδα φυλὴ. Ἡ ἀθηναϊκὴ ἐκκλησία στέλνει στοῦ

Εἰκ. 19 (1:10): 347.

Ἀμφιάρειο ἀντιπροσωπεῖα ἀπὸ τὸν Εὐξένιππο καὶ δύο ἄλλους πολῖτες γιὰ νὰ ζητήσουν τὴ γνώμη τοῦ θεοῦ περὶ τοῦ πρακτέου (ὑπὲρ Εὐξένιππου 18). Τὸ ἐνύπνιον ὁμως τοῦ Εὐξένιππου κρίθηκε ἀπὸ τὸν Πολύευκτο ψευδές. Καταγγέλλει τὸν Εὐξένιππο τοῦ ὁποῖου τὴν ὑπεράσπιση ἀναλαμβάνει ὁ Ὑπερεΐδης, χάρις στὴν ὁποία ἀποφεύγει ὁ ἐδῶ ἀναθέτης τὴν εἰσαγγελία (Ἀ. Οἰκονομίδης, *Ὑπερεΐδου Λόγοι Α'* (1958) 31).

Ἡ δίκη τοῦ Εὐξένιππου χρονολογεῖται κατὰ τὸν Οἰκονομίδη (32 καὶ 47) στὸ διάστημα 337/6 - 333/2 π.Χ. Ὁ Λεονάρδος, *AE* 1918, 96α χρονολογεῖ τὸν λόγο μεταξὺ 330/29 καὶ 324/3 καὶ τὴν ἴδια ἄποψη ἐκφράζει ὁ G. Colin (*Hyperide, Discours* (1946) 164), τὴν ὁποία ἐνισχύει μὲ ἰσχυρὰ ἐπιχειρήματα.

Ἡ Ὑγίεια εἶχε τὸ τέταρτο μέρος στὸν βωμὸ τοῦ Ἀμφιαρείου (Παυσ. 1, 34, 3), μαζί μὲ τὴν Ἀφροδίτη, τὴν Πανάκεια, τὴν Ἰασώ καὶ τὴν Ἀθηναῖα Παιωνία. Ὅρισμένες ἀναθέσεις στὸ Ἱερὸ εἶναι κοινές στὸν Ἀμφιάραιο καὶ τὴν Ὑγίεια, οἱ 368, 409, 443, 446, 465. Στὴν ἀπελευθερωτικὴ ἐπιγραφή 329 ἡ Ὑγίεια καὶ ὁ Ἀμφιάραιος προστάζουν τὸν Μόσχο νὰ ιδρύσει τὴ στήλη μὲ τὴν πράξη τῆς ἀπελευθέρωσής του. Γιὰ τὴν Ὑγίεια στὴν Ἀθήνα σὲ σχέση μὲ τὸν Ἀμφιάραιο βλ. *Ἐπιγραφικά* 28.

Παραστάσεις τῆς Ὑγείας σὲ γλυπτὰ τοῦ Ἀμφιαρείου βλ. Ὁ Ὠρωπὸς 124, 27, πίν. 44, 128, 51 καὶ 53, πίν. 54. Κατὰ τὸν Χρ. Καροῦζο (*Τὸ Ἀμφιάρειο τοῦ Ὠρωποῦ* (1926) 10), ὁ ὑπερφυσικοῦ μεγέθους ἀγκὼν ἀπὸ πεντελικὸ μάρμαρο ποὺ βρῖσκεται στὸν ναὸ ἀνήκει, πιθανόν, σὲ ἄγαλμα Ὑγείας. Παράσταση Ὑγείας καὶ Ἀμφιαράου βλ. στὰ μολύβδινα εἰσιτήρια τοῦ Ἱεροῦ 750.

348 (A 310). Βάθρο μικρὸ ἀπὸ λευκογάλαζο μάρμαρο ἐλλιπὲς ἀριστερά, θραυσμένο σὲ δύο καὶ συγκολλημένο, ὕψ. 0.095 πλ. 0.33 πᾶχ. (βάθ.) 0.14. Ἄνω λείψανα τόρμου γιὰ μαρμάρινο ἀνάθημα. Ὑψ. γρ. 0.01 μεταστ. 0.012. «Τὸ ἀριστερὸν τεμάχιον ἔκειτο ὀπισθεν τῶν βάθρων τὸ δὲ δεξιὸν εὐρέθη ἔμπροσθεν τοῦ ναοῦ» L (πίν. 40).

IG VII 444 (τὸ δεξιὸ τμήμα)· Β. Λεονάρδος, *AE* 1892, 54, 90.

335-322 π.Χ.

[- - - Α]ὕτολῦκου Ἀθηναῖος

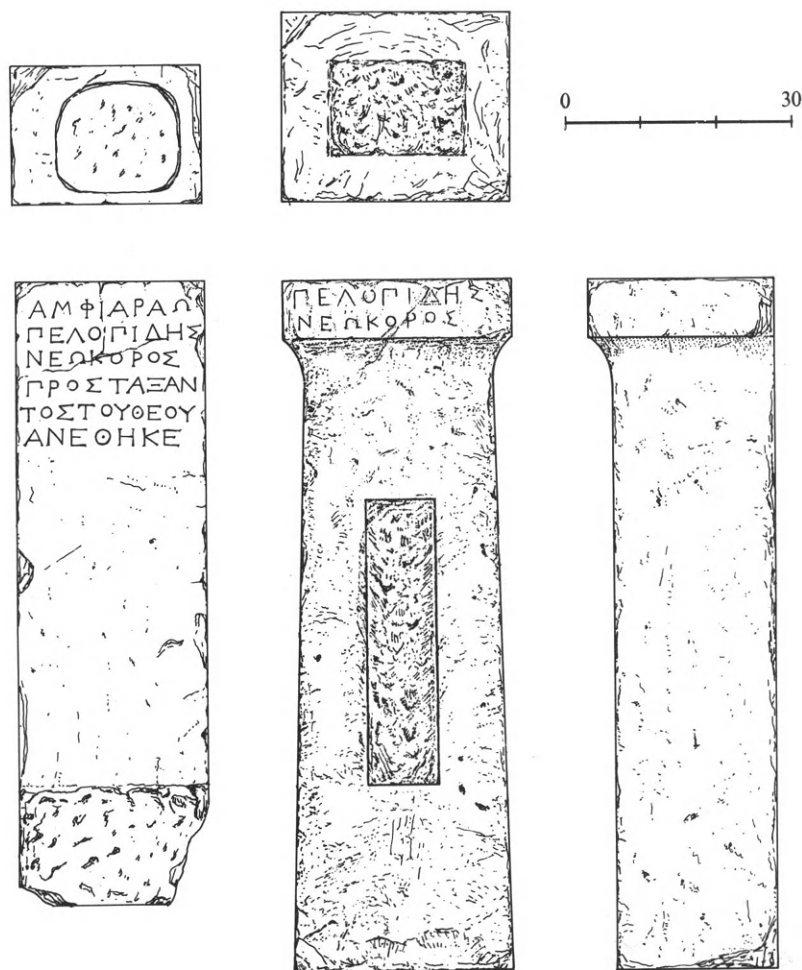
[Ἀ μ φ] ι α ρ ά ω ι

[νικήσας] ἐφήβους ἀκοντίζων.

1 Ἡ λέξις Ἀθηναῖος εἶναι χαραγμένη στὴ θέση γραμμάτων ποὺ σβήστηκαν. Ὁ Ditt. συμπληρώνει: [ὁ δεῖνα τοῦ δεῖνος] Ἀθηναῖος | [Ἀμφιαρ]άωι | [νικήσας ἀφ' ἵππου] ἀκοντίζων· πρβ. A. Wilhelm, *AM* 30 (1905) 217 ἀφ' ἵππου ἀκοντίζων.

Πρόκειται γιὰ ἀνάθημα ἐφήβου τῆς περιόδου 335-322 π.Χ. Μετὰ τὴν ἀπελευθέρωση τοῦ Ὠρωποῦ σβήστηκε τὸ ἀττικὸ δημοτικόν, ὅπως στίς ἐπιγραφεὶς **341, 355, 356, 357, 358**.

Τὸ ἀγώνισμα δὲν παραδίδεται στοὺς ἀγωνιστικοὺς καταλόγους τοῦ Ἱεροῦ. Πρόκειται γιὰ νίκη σὲ ἀγῶνες τῆς Ἀθήνας (M. Martin, *Les cavaliers athéniens*, *BEFAR* 47 (1887) 217, 267, 402-403. Πρβ. *FD* III 2, 37 [Ζώ]ϊλος Τιμοκράτους Ἀθηναῖος [ἐ]κ τῶν ἱππέων, ἀκοντίζων).

Εἰκ. 20-21 (1:10): **349, 350**.

349 (A 384). Βάθρο πεσσόσχημο άπλό άπό λευκό μάρμαρο, ύψ. 0.81 πλ. 0.25 βάθ. 0.19. Στην άνω επιφάνεια κυκλικός τόρμος διαμ. 0.15 βάθ. 0.07. Ύψ. γρ. 0.015-0.025 μεταστ. 0.015. «Ηύρέθη πρὸς τῇ πηγῇ δυσμόθεν» L (εἰκ. 20, πίν. 40).

Β. Λεονάρδος, *AE* 1925-26, 9, 127, εἰκ. 1· Ὁ Ὠρωπὸς 131.

335-322 π.Χ.

Ἀμφιαράωι
Πελοπίδης
νεωκόρος
προστάξαν-
τος τοῦ θεοῦ
ἀνέθηκε.

Ὁ Λεονάρδος παρατηρεῖ ὅτι ἡ κατάληξη τοῦ βοιωτικοῦ ὀνόματος τοῦ νεωκόρου εἶναι ἀττική. Γιὰ τὸ ἀξίωμα βλ. 277 6-7.

350 (A 385). Βάθρο πεσσόσχημο άπό άσβεστόλιθο, με μείωση πρὸς τὰ άνω, κυμάτιο καὶ ἄβακα, ύψ. 0.88 πλ. 0.25 βάθ. 0.20. Στην άνω επιφάνεια ὑπάρχει τόρμος 0.14 x 0.19 καὶ δεῦτερος στὴν ὄψη, ἐπιμήκης, 0.37 x 0.09 x 0.05 γιὰ τὴ στερέωση στήλης ὅταν τὸ βάθρο μεταβλήθηκε σὲ βατήρα. Ύψ. γρ. 0.02 μεταστ. 0.012. «Ηύρέθη ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς τοῦ χειμάρρου ὁχθῆς μεταξὺ τοῦ ἀνατολόθεν τοῦ βάθρου Ἰσαυρικὸν ἑλλιποῦς βάθρου καὶ τοῦ βάθρου Μεγακλείδην ἐπικαρσίως ἐνεσφηνωμένη» L (εἰκ. 21).

Β. Λεονάρδος, *AE* 1925-26, 10, 128, εἰκ. 2.

Πελοπίδης
νεωκόρος.

Βλ. **349**. Ἐδῶ ὑπονοεῖται τὸ ρῆμα ἀνέθηκε.

351. Πωρόπλινθος τοῦ τοίχου ποὺ βρίσκεται ἐπάνω ἀπὸ τὴ μαρμαρίνη λεκάνη τῶν λουτρῶν τῆς πηγῆς, ύψ. 0.50 μήκ. 0.104 βάθ. 0.65. Ύψ. γρ. 0.05 (πίν. 41).

Ὁ Ὠρωπὸς 109 σημ. 1, πίν. 24.

335-322 π.Χ.

[Κί]μ[ω]ν[α κα]ὶ Κλ[εο]-
[φά]νην Ἀναγυρα[σίους]
[Ἀ]θήνησιν τον[-]

Ἡ ἀνάγνωση καὶ οἱ συμπληρώσεις (ἐνδεικτικῆς) εἶναι τοῦ Λεονάρδου (L 416). Σήμερα διατηρεῖται μικρότερο μέρος τῆς ἐπιγραφῆς, ἡ ὁποία δὲν εἶναι χαραγμένη ἀπὸ τεχνίτη. Πρόκειται γιὰ χάραγμα τῆς περιόδου 335-322 π.Χ.

352 (A 395). Ἐπικράνου βάθρου ἀπὸ γαλαζωπὸ μάρμαρο θραῦσμα, ἑλλιπὲς ἀριστερά, δεξιά καὶ πίσω, ὕψ. 0.115 πλ. 0.16 πάχ. (βάθ.) 0.145. °Υψ. γρ. 0.012 μεταστ. 0.012-0.015. Βρέθηκε τὸ 1958 στὸ ἀνατολικά τοῦ Ἱεροῦ σπήλαιο (πίν. 41).
Ὁ Ὠρωπὸς 28 σημ. 5.

328/7 π.Χ.

[Οἱ ἐφηβεύσαντες ἐπὶ Εὐθυκ]ρί[του ἄρχοντος οἱ τῆς]
[- - - ἴδος καὶ ὁ σ]ωφρονιστῆ[ς - - - - -]
3 [- - - - - ἀνέθ]εσαν τῷ Ἀμ[φιάρῳ στεφανῶ]-
[θέντες ὑπὸ τῆς βουλῆς] καὶ τοῦ δή[μου].

Τὸ ἐπίκρανο τοῦτο, τοῦ ὁποῖου ἡ ἐπιγραφὴ ἀπὸ τῆς μνείας τοῦ ἄρχοντος χρονολογεῖται στὸ 328/7 π.Χ., ἔστεφε βάθρο ὅπως τὸ ἐπόμενο, ὅπου ἦσαν χαραγμένα τὰ ὀνόματα τῶν ἐφήβων ποὺ ἔκαμαν τὴν ἀνάθεση.

Ἐπ' Εὐθυκρίτου ἄρχοντος ἔγινε τὸ ἀνάθημα τῆς βουλῆς **299**, στὸ ὁποῖο ἐπέδοσαν βουλευταὶ καὶ ἄλλοι. Ἄλλες πιθανὲς συμπληρώσεις τοῦ ὀνόματος τοῦ ἄρχοντος εἶναι Ἀ]ρί[στοφάνους (331/0) καὶ Ἀ]ρί[στοφῶντος (330/29). Ὁ πρῶτος στίχος μπορεῖ ἐπίσης νὰ συμπληρωθεῖ: [Οἱ ἔφηβοι οἱ ἐπὶ - -].

Ἡ ἐδῶ ἀνάθεση καὶ οἱ **353** καὶ **354** εἶναι τὰ μόνυ μαρτύρια τῆς παρουσίας τῶν Ἀθηναίων ἐφήβων στὸν Ὠρωπὸ. Εἶναι πολὺ πιθανόν, ὅτι ἂν ὑπῆρχαν καὶ ἄλλα ἐφηβικά ἀναθήματα, πολυπληθὴ ὅπως στὸν γειτονικὸ Ραμνοῦντα, αὐτὰ καταστράφηκαν ἀπὸ τοὺς Ὠρωπίους ὅταν ἀπαλλάχθηκαν ἀπὸ τὴν ἀθηναϊκὴ κατοχὴ, τὸ 322 π.Χ., γιὰ ἀποτελοῦσαν ὑπενθύμηση τῆς στρατιωτικῆς κατοχῆς τῆς χώρας τους. Τὸ πνεῦμα αὐτὸ τῶν Ὠρωπίων, ἐξάλειψης, κατὰ τὸ δυνατόν, τῆς ἀθηναϊκῆς παρουσίας ἀπὸ τὸ Ἱερό καὶ τὸν Ὠρωπὸ φαίνεται στὰ ἀναθήματα μὲ ἀττικά δημοτικά **341**, **355**, **356**, **357**, **358**, **359**.

353 (A 344). Βάθρο μονόλιθο ἀπὸ σκληρὸ ἀσβεστόλιθο, ὕψ. 0.73 πλ. 0.485 πάχ. (βάθ.) 0.335. Κατὰ τρεῖς πλευρὲς ἔχει, στὸ ἄνω μέρος ἄβακα καὶ κυρτὸ κυμάτιο, στὸ κάτω κυρτὸ κυμάτιο καὶ πλίνθο. Ἡ πίσω πλευρὰ εἶναι ἀκόσμητη, ἐργασμένη μόνο μὲ βελόνι. Στὴν ἄνω ἐπιφάνεια ὑπάρχει ὀρθογώνιος τόρμος 0.03 x 0.06 γιὰ τὴ σύνδεση μὲ τὸ ἐπίκρανο τὸ ὁποῖο δὲν σώζεται, ὅπως ἐπίσης δὲν σώζεται καὶ τὸ ὑπόβαθρο. Κάτω ἀριστερὰ εἶναι σπασμένο καὶ συγκολλημένο. Οἱ ἐπιγραφὲς εἶναι χαραγμένες στὴν ὄψη καὶ στὶς πλευρὲς. °Υψ. γρ. τῆς ὄψης 0.004-0.007 μεταστ. 0.002-0.007 (0.012 ὁ στ. 1). °Υψ. γρ. στὶς πλευρὲς 0.008 μεταστ. 0.008. «Ἡυρέθη ἀνεστραμμένον ὀπισθεν τοῦ βάθρου τῆς Ἀδείας καὶ τοῦ ἀνατολόθεν τούτου βάθρου τοῦ Ἀγρίππα» L (εἰκ. 22, πίν. 42-44).

Β. Λεονάρδος, *AE* 1918, 73-100, 95-97, εἰκ. 1-3 (Michel, *Recueil* 1704· Reinmuth, *Eph. Inscr.* 15)· πρβ. K. J. Beloch, *Griechische Geschichte*² III 2 (1923) 400· G. Mathieu, *RevPhil* 55 (1929) 159-183· C. A. Forbes, *Greek Physical Education* (1929) 152· P. Roussel, *BCH* 54 (1930) 280-281· A. W. Gomme, *The Population of Athens in the Fifth and Fourth Century B.C.* (1933) 67-69· G. Colin, *Hyperide, Discours* (1946) 234· W. K. Pritchett, *Studies in Honor of Theodor Leslie Shear, Hesperia Suppl.* VIII (1949) 276 σημ. 12· Pélékidis, *Éphébie* 127-147· J. A. Goldstein, *The Letters of Demosthenes* (1968) 276-281· *Bull. Épigr.* 1969, 152· D. M. Lewis, *The Classical Review* 23 (1973) 255· M. H. Hansen, *Demography and Democracy. The Number of Athenian Citizens in the Fourth Century B.C.* (1986) 48-64· SEG 37, 233.

Λ ο χ α γ ο ι'

- 3 Ἡγέστ[ρ]ατος Κλεῖππου, Ἀ[γ]νίας Μακαρτά[τ]ου, Πασιφῶν Παντήνορο,
Ἀρχέπολις Παντήνορος, Παράμυθος Ἀντιγένου, Σωσίστρατος
Σωσιστράτου, Λυσανίας Μόλωνος, Δ[ω]σί[θ]εος Ἀντιγένου, Φο[ρ]ύσκος
Τιμοκράτου, Σωσικλῆς Σωσιστράτου, Τιμήσιος Σημωνίδου.
- 6 Φρεάριοι Εὐπολις Καλλιάρχου
Ἀλκίμαχος Καλλιάρχου 42 Ποτάμιοι ὑπένερθεν ἐξ Οἴου
Διόδωρος Καλλιάρχου Παράμυθος Ἀντιγένου 78 Ἀγνίας Μακαρτάτου
9 Πασιφῶν Παντήνορος Ἐπικράτ[η]ς Ἀριστοκράτου Στράτων Στρατωνίδου
Ἀρχέπολις Παντήνορος 45 Σκαμ[β]ωνίδα Εὐπυρίδαι
Ἑρμιππος Πυθέου Δωσίθεος Ἀντιγένου 81 Εὐκτίμενος Εὐκτιμέν
12 Εὐπολις Καλλιάρχου Ταυρέας Αἰσίμου Κολωνῆς
Ξενοκράτης Ἀντιρήτου 48 Ποτάμιοι καθ' ὑπερθεῖν Αἰσχύλος Πρωτομάχο
Σώστρατος Φιλοκῆδου Δημοφάνης Ἀρ[ι]στ[ο]φάνου 84 Θεόδωρος Ἀμφιμάχο[υ]
15 Ἀρχιάδης Ἀρχίππου Αἰθαλίδαι
Θρασυκλῆς Θράσωνος 51 Ἐξώπιος Φαιδρίου
Πυθόδωρος Δημ[ο]κλέους Ποτάμιοι Δειραδιῶται
18 Σμικρίας Ἐπι[3 : 4 ο]υ Πύρρος [Π]αγκλέους
[Υ]βά[δ]αι 54 [Φ]ιλόφρων Παγκλέ[ου]ς
Μενεστρατίδης Ἱπποστράτου [. . .]μων Ξενο[κ]λέους
21 Λυκαῖος Λυκαίου [Ε]ὐάνδρος [Ε]ὐάν[δρ]ου
Φρύνιχος Φρυναίου 57 Σωσιγένης Σω[. .]υ
Ἡγίας Ἡγίου Σουνιε[ῖς]
24 Ἀπολλόδωρος[ος] Λυσιστρ[άτ]ου Ἡγέ[στ]ρατος Κλεῖππου
Χολλεῖδαι 60 Σωσικλῆς Σωσ[ιστ]ρά[τ]ου
Λυσίστρατος Λυσικ[ά]τους Σωσίστρατος Σωσιστ[ράτ]ου
27 Φιλ[. . .]ος Αἰσχίνου Τ[ιμ]ήσιος Σ[ημωνίδ]ου
Ἀμύντης Σωδάμου 63 Ναυσίφιλος Κίμωνος
Ναῦσις Γνάθωνος Διονύσιππος Εὐαγγέλου
30 Ἐκαλεῖς Μειδωνίδης Περικλέους
Λυσιφῶν Φιλί[σ]κου 66 Ἀρχέδειπνος Νικοδήμου
Πήληκες Θάλλιππος Εὐαγγέλου
33 Ἱεροκλῆς Φεί[δ]ωνος Δημοφῶν Εὐξένου
Φιλῖνος Χαιρεστράτου 69 Δειραδιῶται
Κήττιοι Λυσανίας [Μ]όλωνος
36 Λυσίστρατος Ε[ὐ]ξένου Λευκονοῆς
Ἀμφιτελίδης Φιλοκράτου 72 Φο[ρ]ύσκος Τιμο[κρ]άτους
Σμίκυθος Ξενοκλέους Δήμαρχος Ἀριστάνδρου
39 Σωσίστρατος Σω[σ]τράτου Θαρρέας Σατύρου
Τιμόστρατος Τιμοκράτου 75 Χαιρεφῶν Καλλιστράτου
Ἐπικράτης Σπο[υ]δίου Καλλίστρατος Σωτέλου

Β [Ἀριστερὴ πλευρὰ τοῦ βάθρου]

Τού[σ]δε ἐστεφάνωσαν οἱ ἔφηβοι·

	στρατηγὸν τὸν		σωφρονιστὴν
3	ἐπὶ τεῖ χώραι·		
	Λεωσ(θ)ένην		Θυμοχάρην
	Λεωσ(θ)ένου	12	Δημοχάρου
6	Κεφαλῆθεν		Λευκονοέα
	ἐπιμεληταὶ		διδάσκαλον
	οἱ ἐν τοῖς	15	Πυθα[- -]
9	[Φ]ρουρίοις·		[. 4. 5.]οκλέου
			Δεκελέα
	18	Λυσίστρατον	
		Εὐξένου	
		Κήττιον	

Γ [Δεξιὰ πλευρὰ τοῦ βάθρου]

Τούσδε ἐστεφάνωσαν οἱ ἔφηβοι·

	στρατηγὸν		στρατηγὸν
3	ἐπ[ί] τῷ Πειραεῖ	12	ἐπὶ τεῖ Ἀκτεῖ
	Δικαιογένην		Φερεκλείδην
	(Μενεξένου)		Φερεκλέους
6	Κυδαθηναέα	15	Περιθοίδην
	κοσμητὴν		ἐπιμελητὴν
	Φιλοκλέα		Νικόδωρον
9	Φορμίωνος	18	Φιλοθήρου
	Ἐροιάδην		Ἀχαρνέα

Περὶ τῶν γραμματικῶν θεμάτων τῆς ἐπιγραφῆς, κλίσεως ὀνομάτων, καταλήξεων κλπ., βλ. ὅσα ἀναλυτικῶς ἐκθέτει ὁ Λεονάρδος. Ἐκθεση ὑπάρχει στὰ ἀρχικὰ γράμματα τῶν δημοτικῶν τῆς ὄψης, ἐκτὸς τοῦ στ. 42, τοῦ ὁποίου ἡ ἀρχὴ βρίσκεται στὴν ἴδια κατακόρυφο μὲ τὰ ἀρχικὰ γράμματα τῶν ὀνομάτων ποὺ ἀκολουθοῦν.

ΟΨΗ: 6 ὁ στίχος εἶναι χαραγμένος με μικρότερα γράμματα καὶ σφηνωμένος ἀνάμεσα στὸν πέμπτο καὶ τὸν ἑβδομο || 27 τὰ ἀναπληρούμενα γράμματα εἶναι 4· «ἴσως ἔκειτο Φί[λιππ]ος, ἀν δὲ ὁ ἐν τῇ Πλάτωνος διαθήκῃ γείτων χωρίου Φίλιππος (Δ. Λαερτ. Γ' 41) εἶνε τῆς αὐτῆς οἰκίας, ἄδηλον» L· Φί[. . .]ος Reinm., ὁ ὁποῖος κλίνει πρὸς τὴ συμπλήρωση Φι[λεῖν]ος Αἰσχύνου, Φιλῖνος Math. || 44 [Α]ριστοκράτου L, Ἀριστοκράτου Reinm. Τοῦ ἀρχικοῦ Α σώζεται μόνο τὸ κάτω τμήμα τῆς ἀριστερῆς κεραίας || 53 [Π]ανγκλέους Reinm. || 54 Πανγκλέ[ου]ς Reinm. || 55 «κατὰ τὰ σωζόμενα λείψανα τοῦ 1ου ὀνόματος τὸ 1ον γράμμα ἦν, ὡς εἰκάσαι, γ ἢ ε ἢ π, μετὰ τοῦτο δὲ ἴσως λείψανον γράμματος ὡσεὶ ἄκρον ἀριστεροῦ βραχίονος τοῦ υ, τὸ δὲ 3ον φαίνεται ἔλαττον μὲν ἢ κατὰ θ, μᾶλλον δὲ ὡς ρ, τὸ δὲ 4ον ἢ μᾶλλον ἢ ε· κατὰ ταῦτα ἔκειτο ἴσως Εὐρήμων μᾶλλον ἢ Εὐθήμων· ἄλλως ἄγνωστος» L || 57 Σω[2 1/3]υ L: «τοῦ πατρόθεν τὸ 1ον γράμμα εἶνε, ὡς εἰκάσαι, Σ, μετὰ τοῦτο δὲ ὡσεὶ ἴχνος καμπύλης καὶ ±2 1/3 γρ. καὶ λείψανον καθέτου γραμμῆς, ὥστε ἴσως ἔκειτο Σωσίου· ἄλλως ἄγνωστος» Σώ[σο]υ Reinm. || 67 Θάλλιππος L, Reinm. «Ὄνομα τοιοῦτον μόνον ἅπαξ μνημονεύεται, δι' ἑνὸς λ φερόμενον, ἐν ἐπιτυμβίῳ ἐπιγραφῇ IG II 4239 (= IG II² 12936)» L || 75 Ζαιρεφῶν Reinm. || 79-84 «Ἡ γενικὴ τῶν ἀρσενικῶν τῆς 1ης καὶ 2ας κλίσεως ἐνθάδε ἔχει -ου, πλὴν τῶν ἑξῆς, ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ ἄκρου τοῦ λίθου κεχαραγμένων· ἐν μὲν γὰρ τῷ Στρατωνίδο καὶ Πρωτομάχῳ δὲν ἐχαράχθη μὲν υ, ἀλλὰ καὶ ταῦτα ἐγράφησαν, ὡς εἰκάσαι, οὕτως διὰ τὸ στενὸν τοῦ χώρου μᾶλλον ἢ ἐπίτηδες, πρῶτον μὲν διότι καὶ τᾶλλα πάντα, ὡς εἴρηται, ἔχουσιν -ου, ἔπειτα καὶ ἄλλων δύο ὀνομάτων, ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἄκρου τοῦ λίθου κειμένων, ἔνεκα τοῦ χώρου δὲν ἐχαράχθησαν τὰ τελευταῖα γράμματα: Παντήνορο (στ. 2), Εὐκτιμέν· περὶ δὲ τοῦ Ἀμφιμάχου, ἐπειδὴ ὁ λίθος ἐπὶ τέλει τοῦ στίχου εἶνε λελωβημένος, δὲν δύναται νὰ ρηθῇ τι ἀσφαλές· καίτοι, τοῦ χώρου αὐτόθι ὄντος ὀλίγῳ μείζονος τοῦ μετὰ τὰ προειρημένα δύο ὀνόματα, εἰκότερον ὅτι ἦν υ κεχαραγμένον» L || 79 Στρατωνίδο L. Ὑπάρχει χώρος γιὰ τὸ τελικὸ υ καὶ λείψανον τοῦ γράμματος || 81 Εὐκτιμέν(ου) Reinm. || 83 Πρωτομάχ(ου) Reinm. || 84 Ἀμφιμάχου Reinm.

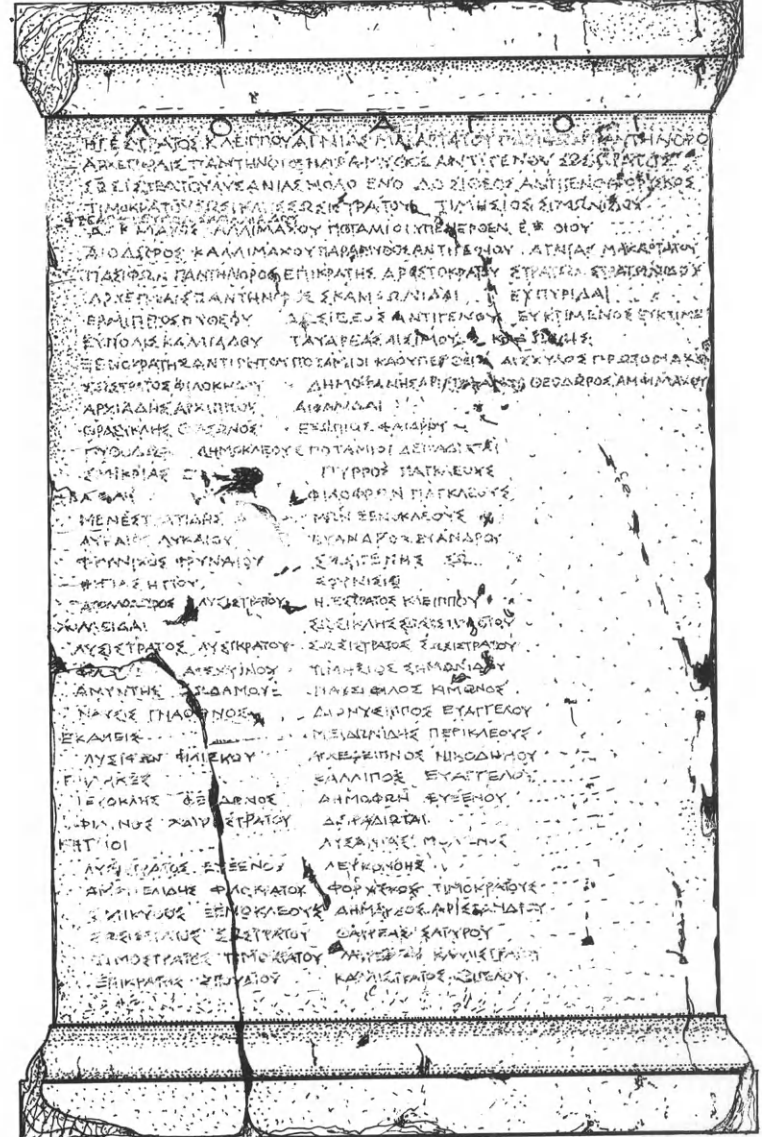
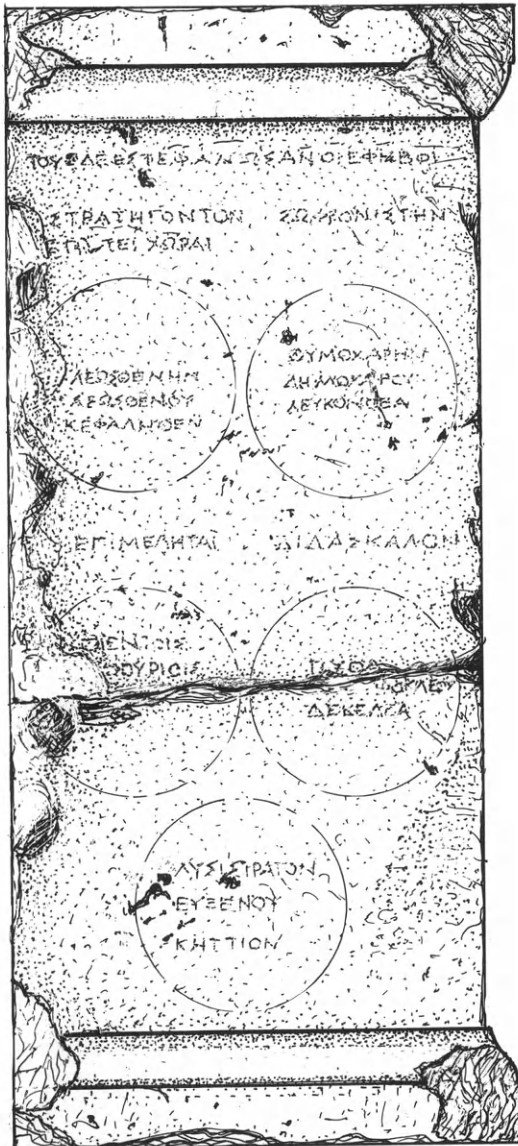
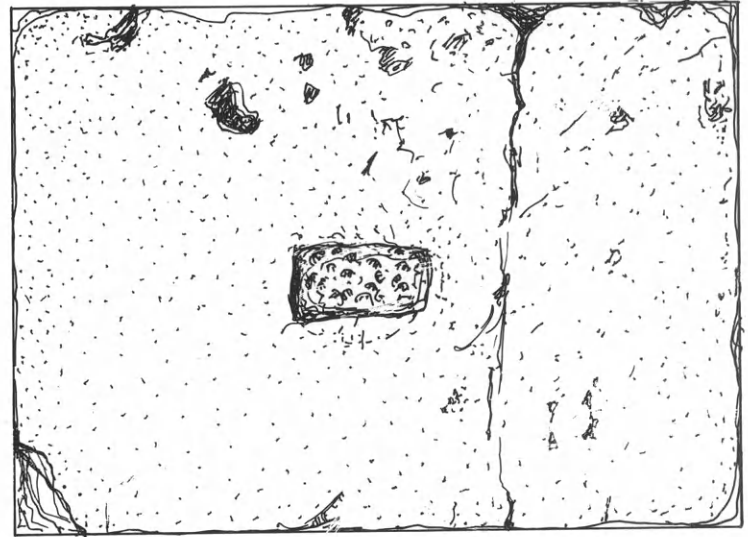
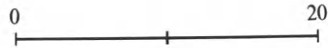
ΑΡΙΣΤΕΡΗ ΠΛΕΥΡΑ (B): 1 ἔστεφ[ά]νωσαν Reinm. || 7-9 ἐπιμελητά(ς) | (τοὺς) ἐν τοῖς | φρουρίοις Pél. || 13 Λευκονέα Pél., Reinm. || 15-16 Πυθα[. . .]οκλέου Reinm.

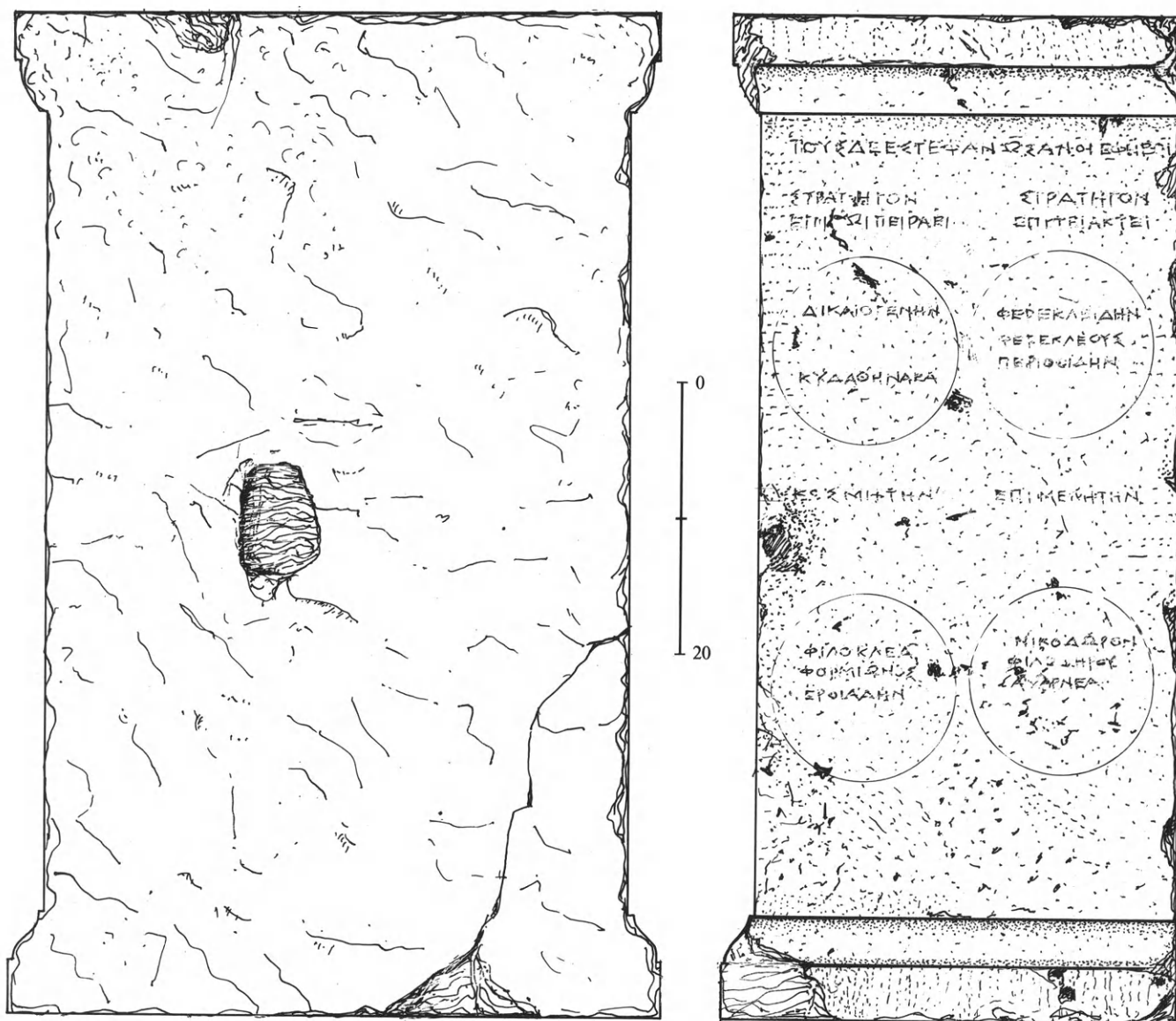
ΔΕΞΙΑ ΠΛΕΥΡΑ (Γ): 5 (Μενεξένου) L· «δὲν διακρίνονται γράμματα, ἀλλὰ γραπτέον, ὡς εἰκάσαι, τὸ ἄλλοθεν γνωστὸν τοῦ ἀνδρὸς πατρόθεν, Μενεξένου».

Ἡ ἐπιγραφή εἶναι κατάλογος (πρόσθια ὄψη) τῶν ἐφήβων τῆς Λεωντίδος, οἱ ὁποῖοι τιμοῦν καὶ στεφανώνουν (ἀριστερὴ καὶ δεξιὰ πλευρά) κατὰ τὸ ἔθιμο τοὺς ἄρχοντες ὑπὸ τῇ διοίκῃ καὶ τῇ διδασκαλίᾳ τῶν ὁποίων ὑπηρετήσαν τὴ θητεία τους. Στὸ ἐπὶ κράνον τοῦ βάρθρου, τὸ ὁποῖο δὲν σώθηκε, ἦταν χαραγμένη ἡ ἀνάθεση, πιθανῶς σὲ ἕναν ἀπὸ τοὺς 42 ἀττικοὺς ἥρωες (βλ. Reinmuth 17 καὶ 72) ἢ στὸν Ἀμφιάραιο (πρβ. 352) ἢ σὲ ἄλλη θεότητα.

Ἡ ἀνακοίνωση τῆς τιμῆς ποὺ ἔκαμαν οἱ ἐφηβοὶ στοὺς ἀνωτέρους τους καὶ ἡ ἀφιέρωση τοῦ ἀναθήματος στὸ Ἱερὸ σχετίζονται με τὴ θητεία τῶν ἐφήβων στὶς φρουρὲς τοῦ Ὠρωποῦ, τῶν ὁποίων δὲν γνωρίζουμε ποῦ βρισκόνταν τὰ στρατόπεδα καὶ τὰ ὄχυρά. Ἐπὶ πλεον, ἡ ἀνάθεση τούτῃ στὸ Ἱερὸ ἀποτελεῖ σκόπιμη ἐνέργεια, με τὴν ὁποία δηλώνεται ἡ κατοχὴ τοῦ Ὠρωποῦ ἀπὸ τοὺς Ἀθηναίους καὶ ἐκφράζεται ἡ θέλησή τους γιὰ τὴ διατήρησή της καὶ γιὰ τὸν ἐξαιτικισμό τῆς χώρας καὶ τοῦ Ἱεροῦ.

Ἡ ἔλλειψη τοῦ ἐπικράνου ἐπάνω στὸ ὁποῖο ἀναγραφόταν ὁ ἐπώνυμος ἄρχων δημιουργεῖ ἀβεβαιότητα ὡς πρὸς τὴ χρονολόγηση τοῦ ἀναθήματος, ἡ ὁποία ἐξάγεται συμπερασματικῶς ἀπὸ τὴ σταδιοδρομία τῶν τιμωμένων προσώπων. Ὁ Λεονάρδος (96-97 καὶ 100), με συλλογισμοὺς θαυμαστῆς σαφήνειας, χρονολογεῖ τὴν ἐπιγραφή στὸ 324/3 π.Χ., καὶ σὲ τοῦτο τὸν ἀκολουθοῦν οἱ Mathieu (162 καὶ σημ. 6), Roussel (280) καὶ Reinmuth (69-72). Ὁ Pélékidis (138-143) κυμαίνεται ἀνάμεσα σὲ περισσότερες χρονολογήσεις, ἀπὸ τοῦ 330 μέχρι τοῦ 322 π.Χ., καταλήγοντας στὸ συμπέρασμα

Εἰκ. 22 (1:5): 353.

ὅτι ἡ ἐπιγραφή χρονολογεῖται στὸ ἐφηβικὸ ἔτος μεταξύ Βοηδρομιῶνος τοῦ 324 καὶ Μεταγειτνιῶνος τοῦ 323, μὲ τὴν ἐπιφύλαξη ὅτι «περισσότερο πιθανὸ εἶναι ὅτι ἡ ἐπιγραφή δὲν χρονολογεῖται στὸ 324». Τέλος, ὁ Gomme (69) θεωρεῖ πιθανὲς χρονολογήσεις τὸ 327/6 ἢ τὸ 326/5 π.Χ.

Τὸ κύριον ἐπιχείρημα γιὰ τὴ χρονολόγηση τῆς ἐπιγραφῆς στὸ 324 τὸ δίνει ἡ ταύτιση τοῦ κοσμητοῦ Φιλοκλέους Φορμίωνος Ἐροιάδου, προσώπου γνωστοῦ κυρίως γιὰ τὸν ρόλο του στὴν ὑπόθεση τοῦ Ἀρπάλου. Στρατηγὸς τῆς Μουνιχίας τὸ 325/4, κοσμητὴς τὸ 324/3, ἀπαλλάχθηκε ἀπὸ τὰ καθήκοντά του μὲ τὴ διαδικασία τῆς ἀποχειροτονίας, πιθανῶς τὸν Νοέμβριον τοῦ 324, καὶ παραπέμφθηκε στὴ δικαιοσύνη γιὰ τὶς σχέσεις του μὲ τὸν Ἀρπαλο μετὰ τὴ δίκη τοῦ Δημοσθένους (ἄρα μετὰ τὸν Ἰανουάριον τοῦ 323). Ἐπειδὴ ἡ ἐκ νέου ἀνάληψη τῶν ἰδίων καθηκόντων ἀπαγορευόταν (Ἀριστ., Ἀθην. Πολ. 63, 3: ἄρχειν δὲ τὰς μὲν κατὰ πόλεμον ἀρχὰς ἔξεστι πλεονάκεις, τῶν δ' ἄλλων οὐδεμίαν,

πλήν βουλευῆσαι δίς), ὁ Φιλοκλῆς δὲν ἦταν δυνατὸν νὰ διατελέσει κοσμητῆς δεύτερη φορά. Οἱ ἔφηβοι τοῦ καταλόγου μας εἶναι λοιπὸν ἐκεῖνοι τοῦ 324/3, καὶ σ' αὐτὸ τὸ ἔτος τοποθετεῖται ἡ στρατηγία τοῦ Λεωσθένους (Mathieu 162).

Στὴν πρόσθια ὄψη τοῦ βάθρου ἀναγράφονται στὴν κορυφή 11 λοχαγοὶ κατὰ Λεονάρδο, 12 κατὰ τὸν Pritchett, ὁ ὁποῖος θεωρεῖ καὶ τὸν Εὐπολὶν Καλλιάρχου (στ. 6) λοχαγὸ καὶ ὄχι ὁμώνυμο τοῦ ἐφήβου τοῦ στ. 12. Ἀκολουθοῦν τὰ ὀνόματα 62 (ἢ 63 κατὰ Λεονάρδο) ἐφήβων, οἱ ὁποῖοι ἀνήκουν σὲ 17 δήμους τῆς Λεωντίδος (ἀπουσιάζουν Ἀλιμούσιοι, Κρωπίδαι καὶ Παιονίδαι).

Οἱ λοχαγοί, ὅπως παρατήρησε ἡδὴ ὁ Λεονάρδος (83α), «εἰσὶ καὶ αὐτοὶ ἔφηβοι, οἱ ἀριστεῖς καὶ κορυφαῖοι, ὡς εἰπεῖν, τῶν ἐφήβων, αὐτοὶ δὴλον ὅτι οἱ ἐν τῷ ἐφηβικῷ καταλόγῳ ὁμώνυμοι». Τὸ χωρίο τοῦ Ἀριστοτέλους (Ἀθην. Πολ. 61, 3) χειροτονοῦσι δὲ καὶ ταξιάρχους δέκα, ἓνα τῆς φυλῆς ἐκάστης· οὗτος δ' ἡγεῖται τῶν φυλετῶν καὶ λοχαγούς καθίστησιν δὲν ἀφορᾷ τοὺς ἐδῶ λοχαγούς· πρβ. P. Roussel, *RA* 18 (1941) 223 καὶ P. J. Rhodes, *A Commentary on the Aristotelian Athenaion Politeia* (1985) 685.

Μεταξὺ τῶν ἐφήβων ὑπάρχουν τέσσερα ζεύγη, στὸ καθένα ἀπὸ τὰ ὁποῖα τὸ πατρώνυμο καὶ τὸ δημοτικὸ εἶναι ὅμοια: Ἀλκίμαχος Καλλιμάχου, Διόδωρος Καλλιμάχου (στ. 7-8), Πασιφῶν Παντήνορος, Ἀρχέπολις Παντήνορος (στ. 9-10), Πύρρος Παγκλέους, Φιλόφρων Παγκλέους (στ. 53-54), Σωσικλῆς Σωσιστράτου, Σωσίστρατος Σωσιστράτου (στ. 60-61). Ὁ Λεονάρδος (83) τοὺς θεώρησε δευτέρους ἑξαδέλφους, ὁ Mathieu (172) ἀδελφοὺς μὲ διαφορὰ 13 ὥς 24 μηνῶν, ὁ Gomme (69 σημ. 2), τὸν ὁποῖο ἀκολουθεῖ ὁ Pélékidis (145-146), θεωρεῖ ὅτι πρόκειται περὶ γιῶν ὁμωνύμων πατέρων, διδύμων ἢ δευτέρων ἑξαδέλφων· ὁ Reinmuth (72) ὑποστηρίζει ὅτι πρόκειται περὶ διδύμων ἢ ἑξαδέλφων καὶ εἰδικότερα περὶ ἀδελφῶν (ὄχι ὁμως κατ' ἀνάγκην διδύμων) ἐπεὶ τὰ ὀνόματά τους βρίσκονται μαζὶ ἀνὰ ζεύγη. Πέμπτο ζεῦγος, Διονύσιππος Εὐαγγέλου καὶ Θάλλιππος Εὐαγγέλου (στ. 64, 67), Σουνιεῖς καὶ οἱ δύο· κατὰ τὸν Reinmuth δὲν εἶναι ἀδελφοί, ἐπεὶ δὴ χωρίζονται.

Ὁ μεγάλος ἀριθμὸς τῶν ἐφήβων τῆς Λεωντίδος, ἀπὸ τοὺς ὁποῖους μάλιστα λείπουν ἔφηβοι τριῶν δήμων, οἱ πολ-
λοὶ συγκριτικῶς ἔφηβοι μὲ ὅμοιο πατρώνυμο καὶ ἡ ἀπὸ αὐτοὺς στεφάνωση τῶν στρατηγῶν ἐπ[ί] τῷ Πειραεῖ καὶ ἐπὶ τῇ Ἀκτῇ ὑπὸ τοὺς ὁποῖους ἐκπαιδεύονται οἱ ἔφηβοι τοῦ πρώτου ἔτους (Ἀθην. Πολ. 42, 3) καὶ τοῦ στρατηγοῦ ἐπὶ τῇ χώρᾳ ὑπὸ τὸν ὁποῖο βρίσκονται τὸ δεύτερο ἔτος τῆς ἐκπαιδεύσεώς τους (αὐτόθι 42, 4), δημιουργοῦν τὸ ἐρώτημα ἂν πρόκειται περὶ ἐφήβων ἐνὸς ἔτους ἢ δύο διαδοχικῶν ἐτῶν. Ὁ Λεονάρδος (93β) θεωρεῖ ὅτι οἱ ἔφηβοι εἶναι τοῦ δευτέρου ἔτους τῆς θητείας τους, ὁ Mathieu (162 καὶ σημ. 6) νομίζει ὅτι εἶναι καὶ τῶν δύο ἐτῶν, καὶ σὲ τοῦτο τὸν ἀκολουθεῖ ὁ Roussel (ὁ.π. 225 καὶ σημ. 3), ἀποψη τὴν ὁποία ἀπορρίπτει ὁ Pélékidis (143-146). Ὁ Reinmuth (72) νομίζει ὅτι στὸν κατάλογο ἀναγράφονται οἱ ἔφηβοι τοῦ δευτέρου ἔτους. Ὁ Gomme, τέλος, προσπαθεῖ νὰ συμβιβάσει τὶς ἀντιτιθέμενες ἀπόψεις διατυπώνοντας τὴ γνώμη ὅτι οἱ ἐδῶ ἔφηβοι εἶναι τοῦ δευτέρου ἔτους, οἱ ὁποῖοι τιμοῦν στὸ τέλος τῆς διετοῦς θητείας τους τοὺς ἄρχοντες ὑπὸ τοὺς ὁποῖους ὑπηρέτησαν καθ' ὅλη τὴ διάρκειά της.

ΟΨΗ

² Ἡγέστρατος Κλεῖππου, λοχαγός· βλ. στ. 59.

Ἀγνίας Μακαρτάτου· βλ. στ. 78. Εἶναι πιθανῶς δεύτερος γιὸς τοῦ Μακαρτάτου (PA 9569), κατὰ τὴν εἰκασία τοῦ Λεονάρδου τὴν ὁποία δέχεται ὁ Mathieu, τὸν ὁποῖο κατηγορεῖ ὁ Σωσίθεος, πελάτης τοῦ Ψευδοδημοσθένους (κατὰ Μακαρτάτου)· ἀνήκει στὴν οἰκογένεια τοῦ Βουσέλου ἐξ Οἴου (PA, APF 2921).

²⁻³ Πασιφῶν Παντήνορος, Ἀρχέπολις Παντήνορος· πιθανῶς εἶναι ἀδελφοί (βλ. στ. 9-10). Ὁ Πασιφῶν Φρεάριος, γραμματεὺς τῆς βουλῆς περὶ τὸ 413/2 (IG I³ 136), καὶ ὁ ὁμώνυμος στρατηγὸς στὴ Σάμο (IG I³ 375 35), ἴσως ὁ

ἴδιος κατὰ τὸν Reinmuth, εἶναι τῆς ἰδίας οἰκογενείας. Ὁ ἱατρὸς Πασσιφῶν, μάρτυς σὲ δίκη τὸ 362/1, σχετίζεται πιθανῶς μὲ τὴν οἰκογένεια (Δημοσθ., *πρὸς Ὀνήτορα* Α' 34). Κατὰ τὸν Mathieu οἱ δύο ἔφηβοι εἶναι δίδυμοι ἀδελφοί, ἐνῶ ὁ Λεονάρδος τοὺς θεωρεῖ ἐξαδέλφους. Ὁ μέγας Θεμιστοκλῆς, Φρεάριος κατὰ τὸν δῆμο, εἶχε γιὸ Ἀρχέπολιν (Πλουτ., *Θεμιστοκλῆς* 32, 1-3).

3, 5 Σωσίστρατος Σωσιστράτου, Σωσικλῆς Σωσιστράτου· βλ. στ. 60-61. Πρῶτοι ἐξαδέλφοι κατὰ Λεονάρδον, ἀδελφοί κατὰ τοὺς Mathieu καὶ Reinmuth. Ὁ Σωσίστρατος τιμᾶται σὲ ἀθηναϊκὸ ψήφισμα ὡς φύλαρχος μεταξὺ 286 καὶ 261 π.Χ. (ΑΔ 18 (1963) Α' 110 24). Στὴν οἰκογένειά του ἀνήκει ὁ Νικησίων Σωσιστράτου Σουνιεύς, PA 10752 (IG II² 2825 4, τῶν μέσων τοῦ 4ου αἰ.). Συγγενὴς τοῦ Σωσικλέους Σωσιστράτου εἶναι ὁ Σωσίβιος Σωσικλέους (PA 13194), πρύτανις τῆς Λεωντίδος μετὰ τὸ 255 (IG II² 2434 5· *Agora* XV 88 7) καὶ ἀπόγονός του ὁ ἔφηβος Ἀριστεύς Σωσικλέους Σουνιεύς, PA 1719 (IG II² 1028 138 III, τοῦ 101/00 π.Χ.). Στρατονίκη, σύζυγος Σωσικλέους Σουνιεύς, ἀναγράφεται σὲ ἐπιτύμβια στήλη τοῦ 1ου αἰ. μ.Χ. (IG II² 5350).

4 Λυσανίας Μόλωνος· βλ. στ. 70. Πατέρας ἢ ἄλλος συγγενὴς τοῦ Λυσανίου εἶναι ἴσως ὁ Μόλων Λυσανίου (PA 9309) τῆς ἐπιτύμβιας ἐπιγραφῆς IG II² 5970, τῶν μέσων περίπου τοῦ 4ου αἰ. π.Χ.

Δωσίθεος Ἀντιγένου· βλ. στ. 46. Εἶναι, πιθανῶς, ἐγγονὸς τοῦ Δωσιθέου Ἀντιγένους, πρυτάνεως τῆς Λεωντίδος τὸ 371/0 π.Χ. (J. S. Traill, *Hesperia* 47 (1978) 90, Col. II 25).

4-5 Φορύσκος Τιμοκράτους· βλ. στ. 72. Ταυτίζεται μὲ τὸν ὁμώνυμο πρύτανη (PA, APF 14967) τοῦ καταλόγου τῆς Λεωντίδος (IG II² 2382· *Agora* XV 74 9), ὁ ὁποῖος χρονολογεῖται περὶ τὸ 280 π.Χ. Ὁ Λεονάρδος χρονολόγησε τὸν κατάλογο στὰ μέσα τοῦ 4ου αἰ., ὁ Kirchner στὰ ἔτη 360-350, θεωρώντας μάλιστα τὸν πρύτανη ἀπλοῦ τοῦ ἐφήβου. Τὴ χρονολόγησιν τοῦ Kirchner δέχεται ὁ Reinmuth. Ὁ Τιμοκράτης [Φορύσκου] Λευκονοεύς (PA 13778), πρύτανης τῆς Λεωντίδος σὲ κατάλογο ποὺ χρονολογεῖται μετὰ τὸ 255 (IG II² 2434 22· *Agora* XV 88 29), εἶναι ἀπόγονος τοῦ ἐδῶ ἐφήβου.

5 Τιμήσιος Σημωνίδου· βλ. στ. 62. Ἡ μὲ τὴν ἐκφορὰ τοῦ πατρωνύμου εἶναι σπάνια. Ὁ Λεονάρδος παραθέτει τὶς ἀνάλογες περιπτώσεις Σῆμος (PA 12635), Σημίας (PA 12633, 12634), Σημιάδης (PA 12632), στὶς ὁποῖες προσθετὰ τὰ ὀνόματα Σῆμων, Σημίων καὶ Σημιχίδης (πρβ. *LGPN* II). Σημωνίδης Τιμησίου Σουνιεύς εἶναι γραμματεὺς τῆς βουλῆς τὸ 272/1 π.Χ. (B. D. Meritt, *Hesperia* 26 (1957) 54, 11 4), πιθανῶς γιὸς τοῦ ἐδῶ ἐφήβου. Ὁ Meritt ἀποκαθιστᾷ τὸ ὄνομά του στὶς ἐπιγραφὰς IG II² 689 2, 704 3 καὶ 816 3-4. Πατέρας τοῦ ἐφήβου ἴσως εἶναι ὁ ἀναφερόμενος στὴν ἐπιγραφὴ πωλητῶν IG II² 1582 B 162 (μετὰ τὸ 348/7 π.Χ.) [- - -] Σημωνίδου Σου[ν] (βλ. καὶ M. Crosby, *Hesperia* 19 (1950) 236, 14 11 Τιμήσιος Σουνιεύς).

6 Εὐπόλις Καλλιιάδου· ὁμώνυμος καὶ κατὰ τὸ πατρωνύμο ἔφηβος ἀναγράφεται παρακάτω στ. 12. Τὸ ὄνομα εἶναι χαραγμένο μὲ μικρότερα γράμματα μετὰ τὸ δημοτικὸ, συγχρόνως μὲ τὴν ὑπόλοιπὴ ἐπιγραφὴ, καὶ ὅπως ὑποθέτει ὁ Λεονάρδος ἢ ἐνσφήνωση τοῦ ὀνόματος εἶναι διόρθωση ἀπὸ τὸν χαρακτὴ τῆς παράλειψής του ὅταν ἡ ἐπιγραφὴ τῆς ὄψης εἶχε ἤδη χαραχθεῖ. Ὁ Λεονάρδος ὑποθέτει ὅτι οἱ δύο ἀναγραφὰς τοῦ ὀνόματος τοῦ Εὐπόλιδος ἀφοροῦν στὸ ἴδιο πρόσωπο. Στὸν στ. 6 ἀναγράφεται ὡς λοχαγὸς καὶ στὸν στ. 12 ὡς ἔφηβος (πρβ. Pélékidis 127 σημ. 5), ἄποψη ποὺ φαίνεται πιθανότερη τῶν ἄλλων. Τὸ ζήτημα ἐξετάζει καὶ ὁ Mathieu (161 σημ. 7) καὶ δέχεται ὅτι πρόκειται γιὰ διαφορετικὰ πρόσωπα. Καλλιιάδης Φρεάριος (PA 7803) ἀπαντᾷ σὲ κατάλογο πρυτάνεων τῆς Λεωντίδος (IG II² 1744 9· *Agora* XV 23 10, τῶν μέσων τοῦ 4ου αἰ.), πατέρας πιθανῶς τοῦ ἐδῶ ἐφήβου. Κατὰ τὸν Reinmuth (61), «ὁ συνδυασμὸς τῶν ὀνομάτων τοῦ Εὐπόλιδος, τοῦ ποιητοῦ τῆς παλαιᾶς κωμωδίας, καὶ τοῦ Καλλιιάδου, τοῦ ποιητοῦ τῆς καινῆς κωμωδίας (IG II² 2325 166), ὑποδηλώνει μᾶλλον ὅτι ὁ ἐδῶ ἔφηβος κατάγεται ἀπὸ λόγια οἰκογένεια».

7-8 Ἀλκίμαχος Καλλιμάχου, Διόδωρος Καλλιμάχου· ἐξάδελφοι κατὰ τὸν Λεονάρδο (89), ἀδελφοὶ κατὰ τὸν Mathieu (173). Συγγενής, θεῖος ἴσως, εἶναι ὁ Πειθιάδης Διοδώρου Φρεάρριος (PA 11757), πρύτανις τῆς Λεωντίδος (IG II² 1742· Agora XV 13 49-50, τοῦ 370/69 (;) π.Χ.). Κατὰ τὸν Mathieu ὁ.π. ὁ πατέρας τῶν δύο ἐφήβων ἦταν γιὸς τοῦ ἡλιαστοῦ Διοδώρου PA 3969 (IG II² 1857) καὶ ἀδελφὸς τοῦ Εὐβούλου Διοδώρου (PA 5373), πρυτάνεως τῆς Λεωντίδος περὶ τὸ 325 π.Χ. (IG II² 1752 19· Agora XV 52 21).

9-10 Πασιφῶν Παντήνορος, Ἀρχέπολις Παντήνορος· βλ. στ. 2-3.

12 Εὐπολις Καλλιάδου· βλ. στ. 6.

13 Ξενοκράτης Ἀντιρήτου· περὶ τοῦ ἐνὸς ρ ὕστερα ἀπὸ πρόθεση σὲ σύνθετες λέξεις βλ. Threatte, *Grammar* 520.

14 Σώστρατος Φιλοκῆδου· πατέρας του ἴσως ὁ διαιτητὴς Φιλοκῆδης, PA 14511 (IG II² 1926 66, τοῦ 325 π.Χ.) καὶ θεῖος του ὁ διαιτητὴς Φιλοκράτης Σωστράτου Φρεάρριος, PA 14629 (IG II² 1925 5-6, τοῦ 329/8 π.Χ.), ὁ ὁποῖος ἀπαντᾶται σὲ ἐφηβικὴ ἐπιγραφή τοῦ Ραμνοῦντος ποῦ δὲν ἀπέχει πολὺ χρονικῶς τῆς ἐδῶ (J. Pouilloux, *La forteresse de Rhamnonte* (1954) ἀρ. 2· Reinmuth 10 8). Γιά ἄλλους πιθανοὺς συγγενεῖς τοῦ Σωστράτου βλ. Reinmuth 62.

17 Πυθόδωρος Δημοκλέους· ὁ Λεονάρδος ὑποθέτει (89) ὅτι ὁ ἐφηβος εἶναι ἀπόγονος τοῦ Δημοκλέους Φρεαρρίου (PA 3511), γνωστοῦ ἀπὸ τὸν Ἰσαῖο (περὶ τοῦ Δικαιογένοῦς κλήρου 5 καὶ 9), καὶ ὡς ἐκ τούτου συγγενὴς τοῦ στρατηγοῦ Δικαιογένοῦς. Ὁ Mathieu (174 κέ.) κρίνει τὴν ὑπόθεση τοῦ Λεονάρδου ἐλκυστικὴ ἀλλὰ ὄχι ἐντελῶς πειστικὴ.

18 Σμικρίας Ἐπι[³ : 4 ο]υ· Εὐρ[ιπίδο]υ συμπληρώνει τὸ πατρώνυμο τοῦ Σμικρίου ὁ J. S. Traill, *Hesperia* 47 (1978) 91-92, καὶ θεωρεῖ τὸν ἐφηβο ἐγγονὸ τοῦ ὁμωνύμου πρυτάνεως τῆς Λεωντίδος, τοῦ 371/0 π.Χ., αὐτόθι 90 στ. 10. Τὰ λείψανα τοῦ δευτέρου καὶ τοῦ τρίτου γράμματος τοῦ πατρωνύμου δὲν εὐνοοῦν τὴ συμπλήρωση αὐτή.

22 Φρύνιχος Φρυναίου· πατέρας του πιθανῶς εἶναι ὁ Φρυναῖος Ὑβάδης (PA, APF 14997), τριήραρχος μεταξὺ τῶν ἐτῶν 356-346/5 π.Χ. (IG II² 1622 f 764) καὶ νικητὴς χορηγὸς τὸ 352/1 σὲ διθύραμβο παιδῶν στὰ Θαργήλια (Σ. Ν. Κουμανούδης, ΑΔ 25 (1970) Α' 147, 7).

23 Ἥγίας Ἥγιου· κατὰ τὸν Λεονάρδο (89) ἀνήκει πιθανῶς στὴν οἰκογένεια τοῦ Δαισιάδου Ἥγησιου Ὑβάδου, PA 3102 (IG II² 7585), ὑπόθεση τὴν ὁποία ἀπορρίπτει ὁ Mathieu (174).

27 Φιλ[λ . . .]ος Αἰσχίνου· «Ἄν ὁ ἐν τῇ Πλάτωνος διαθήκῃ γείτων χωρίου Φίλιππος (Δ. Λαερτ. Γ' 41) εἶνε τῆς αὐτῆς οἰκίας, ἄδελον» (Λεονάρδος 89).

28 Ἀμύντης Σωδάμου· ὁ πατέρας του Σώδα[μο]ς Χολλείδης (PA 13056) ἦταν ἓνας ἀπὸ τοὺς διαιτητὲς τῆς Λεωντίδος τὸ 325/4 π.Χ. (IG II² 1926 60). Ἀπόγονος πιθανῶς εἶναι ἡ Κρίνιον Ἀμύντου Χολλείδου (IG II² 7801).

29 Ναῦσις Γνάθωνος· ὁ πατέρας του Γνάθων (PA 3051) ἦταν διαιτητὴς τὸ 325/4 π.Χ. (IG II² 1926 57). Τὸ ὄνομα ὡς ἀρσενικὸ φαίνεται ὅτι ἀπαντᾶται μόνον ἐδῶ, ὡς θηλυκό, Ναυσίς, IG II² 1514 17, 1515 9.

33 Ἱεροκλῆς Φείδωνος· πάππος του ὁ Ἱεροκλείδης Φείδωνος (PA 7471), πρύτανις τῆς Λεωντίδος τὸ 370/69 (;) π.Χ. (IG II² 1742· Agora XV 13 77), καὶ πατέρας του ὁ Φείδων, βουλευτὴς τὸ 336/5 (Agora XV 42 256, πρβ. PA 14185).

34 Φιλῖνος Χαιρεστράτου· ὁ Λεονάρδος ὑποθέτει ὅτι ὁ Νικόστρατος [Φ]ιλ[έου] (;) Πήληξ, PA 11046 (IG II² 3133, τοῦ 339/8 π.Χ.), εἶναι συγγενὴς τοῦ ἐδῶ ἐφήβου.

36 Λυσίστρατος Εὐξένου· στὴν ἀριστερὴ πλευρὰ τοῦ βάθρου (βλ. στ. 18) τιμᾶται μὲ στέφανο. Τῆς οἰκογενείας του ἀπόγονος εἶναι ὁ πρύτανις τῆς Λεωντίδος [Εὐ]ξενος (Agora XV 129 95, τοῦ 222/1 π.Χ.), ὅπως καὶ ὁ Εὐξεινος Λυσιστράτου Κήττιος, γνωστὸς ἀπὸ ἐπιτύμβια ἐπιγραφή τοῦ 2ου αἰ. π.Χ. (IG II² 6388).

37 Ἀμφιτελίδης Φιλοκράτου· ὁ πατέρας του Φιλοκράτης Ἀμφιτελίδου ἦταν πρύτανις τὸ 371/0 π.Χ. (Traill ὁ.π. 90, Col. II 31)· θεῖος τοῦ ἐφήβου εἶναι ὁ Ἀμφιτέλης Ἀμφιτελίδου, πρύτανις τὸ 370/69 (;) π.Χ. (IG II² 1742· Agora XV 13 4).

⁴⁷ Ταυρέας Αισίμου· τὸ ὄνομα, σπάνιο, ἀπαντᾶται σὲ βουλευτικὸ κατάλογο (*Agora* XV 62 220) καὶ στὰ φιλολογικὰ κείμενα (*PA* 13429, 13430).

⁵¹ Ἐξώπιος Φαιδρίου· κατὰ τὸν Reinmuth (63), ὁ ἰδιοκτῆτης μεταλλείου κατὰ τὸ 367/6 π.Χ. Ἐξώπιος (*Agora* XIX P5 43-44, 62) εἶναι πιθανῶς ὁ πατέρας ἢ ὁ πάππος τοῦ ἐφήβου.

⁵³ Πύρρος Παγκλέους· πατέρας τοῦ πιθανῶς εἶναι ὁ [Παγ]κλῆς Πύρρου Ποτάμιος τῆς ἐπιτύμβιας ἐπιγραφῆς IG II² 7269 τοῦ 4ου αἰ. π.Χ. καὶ συγγενῆς τοῦ ἴσως ὁ Πύρρος [Εὐθ]υμάχου (*PA* 12523), πρύτανις τῆς Λεωντίδος περὶ τὸ 325 π.Χ. (IG II² 1752 29· *Agora* XV 52).

⁵⁴ Φιλόφρων Παγκλέους· πιθανῶς ἀδελφὸς τοῦ Πύρρου τοῦ προηγούμενου στίχου. Ὁ Λεονάρδος (83β) τοὺς θεωρεῖ ἐξαδέλφους: «ἐξανειψίων δὲ υἱεῖς (τὸ νῦν τρίτοι ἐξαδέλφοι)»· ὁ Mathieu (176) καὶ ὁ Reinmuth ἀδελφούς.

⁵⁷ Σωσιγένης Σω[. .]· ὁ Reinmuth συμπληρώνει Σω[σο]υ βασιζόμενος στὴν ἐπιγραφή IG II² 5973, τῶν ἀρχῶν τοῦ 2ου αἰ. π.Χ. (Σήραμβος | Σώσου | Δειραδιώτης).

⁵⁹ Ἡγέστρατος Κλεῖππου· βλ. στ. 2.

⁶⁰⁻⁶¹ Σωσικλῆς Σωσιστράτου, Σωσίστρατος Σωσιστράτου· καὶ οἱ δύο λοχαγοὶ στ. 3-5, ὅπου τὰ σχετικὰ μὲ τὴν οἰκογένειά τους.

⁶² Τιμήσιος Σημωνίδου, λοχαγός· βλ. στ. 5.

⁶³ Ναυσίφιλος Κίμωνος· Κίμων Σουνιεύς ἀναφέρεται σὲ ἐπιγραφή τῶν μέσων τοῦ 4ου αἰ. π.Χ. ὡς μισθωτῆς μεταλλείου (*Agora* XIX P13 18).

^{64, 67} Διονύσιππος Εὐαγγέλου, Θάλλιππος Εὐαγγέλου· δεῦτεροι ἐξαδέλφοι κατὰ τὸν Λεονάρδο, ὅχι ἀδελφοὶ κατὰ τὸν Reinmuth ἐπειδὴ τὰ ὀνόματά τους χωρίζονται ἀπὸ ὀνόματα ἄλλων ἐφήβων. Ὁ ἴδιος νομίζει ὅτι ὁ ἀγνώστου δήμου Θάλλιππος τῆς ἐπιγραφῆς IG II² 12936 πρέπει νὰ συσχετισθεῖ μὲ τὸν ἐδῶ ἔφηβο.

⁶⁸ Δημοφῶν Εὐξένου· ὁ Λεονάρδος θεωρεῖ ὅτι ὁ Κήδ[ων] Εὐξέ[νου] Σουν[ιεύς] (IG II² 2308, τοῦ τέλους τοῦ 4ου αἰ. π.Χ.) ἦταν, πιθανῶς, ἀδελφὸς τοῦ ἐδῶ ἐφήβου, καὶ σὲ τοῦτο τὸν ἀκολουθεῖ ὁ Kirchner.

⁷⁰ Λυσανίας Μόλωνος· βλ. στ. 4.

⁷² Φορύσκος Τιμοκράτους· βλ. στ. 4.

⁷³ Δήμαρχος Ἀριστάνδρου· ὁ Λεονάρδος σχετίζει τὸν ἐδῶ ἔφηβο μὲ τὴν ἐπιγραφή Ἀρι[στ -] | Κύλ[ωνος] | Λευ[κονοεύς] (IG II² 6721, τοῦ 4ου αἰ. π.Χ.).

⁷⁴ Θαρρέας Σατύρου· ὁ τύπος τοῦ ὀνόματος (Θαρρίας) δὲν φαίνεται νὰ ἀπαντᾶται ἄλλου (πρβ. Λεονάρδο 80β καὶ Threatte, *Grammar* 537). Ὁ Reinmuth (27, 9, II 35) θεωρεῖ ὅτι ὁ Θαρσύνων Σατύρου Λευκονοεύς, ἔφηβος τὸ 333/2 π.Χ., εἶναι ὁ μεγαλύτερος ἀδελφὸς τοῦ ἐδῶ. Στὴν ἴδια οἰκογένεια ἀνήκει πιθανῶς κατὰ τὸν Λεονάρδο ὁ Σάτυρος Λευκονοεύς (*PA* 12603), συγγραμματοεὺς τῶν Ἑλληνοταμιῶν τὸ 443/2 καὶ 442/1 π.Χ. (IG I³ 269 36, 270 2).

⁷⁵⁻⁷⁶ Χαιρεφῶν Καλλιστράτου, Καλλίστρατος Σωτέλου· ἴσως ἐξαδέλφοι κατὰ τὸν Λεονάρδο (92α) καὶ τὸν Mathieu (177). Ὁ Θεοχάρης Χαιρ[εφῶντος] Λευκονοεύς (*PA* 7184), πρύτανις μετὰ τὸ 255 π.Χ. (IG II² 2434· *Agora* XV 88 32), εἶναι, πιθανῶς, γιὸς του. Συγγενεῖς του μπορεῖ νὰ εἶναι ἐπίσης ἓνας Καλλίστρατος τῆς Λεωντίδος (*PA* 8150), θανὼν τὸ 403/2 (Ξενοφ., *Ἑλληνικῶν* 2, 4, 27), καὶ ἓνας [- - Κα]λλιστράτου, πρύτανις τῆς Λεωντίδος περὶ τὸ 325 π.Χ. (IG II² 1752· *Agora* XV 52 10). Ὁ Ἀλκιμέδων Σωτέλους Λευκονοεύς (*PA* 628), πρύτανις περὶ τὸ 280 π.Χ. (IG II² 2382· *Agora* XV 74 11), καὶ ὁ γιὸς του Σωτέλης Ἀλκιμέδοντος (*PA* 13394), πρύτανις καὶ αὐτὸς μετὰ τὸ 255 (IG II² 2434· *Agora* XV 88 31), εἶναι συγγενεῖς τοῦ ἐφήβου Καλλιστράτου Σωτέλου.

⁷⁸ Ἀγνίας Μαχαρτάτου, λοχαγός· βλ. στ. 2.

⁷⁹ Στράτων Στρατωνίδου· κατά τὸν Mathieu (178) ἀνῆκε στὴν οἰκογένεια τοῦ Μακαρτάτου (πρβ. *APF* 2921 XIII B). Οἱ δύο ἔφηβοι ἦσαν μακρινοὶ συγγενεῖς, τουλάχιστον ἑνδεκάτου βαθμοῦ (βλ. στ. 2).

⁸² Κολωνῆς· γιὰ τὸν δῆμο (ἡ ὀνομασία του ἦταν Κολῶναι) βλ. W. E. Thompson, *Hesperia* 39 (1970) 64-65 καὶ J. S. Traill, *The Political Organization of Attica, Hesperia Suppl.* XIV (1975) 47.

ΑΡΙΣΤΕΡΗ ΠΛΕΥΡΑ (B)

⁴⁻⁶ Λεωσθένης Λεωσθένους Κεφαλῆθεν, ὁ στρατηγὸς τοῦ Λαμιακοῦ πολέμου (323/2 π.Χ.), *PA*, *APF* 9142 καὶ 9144, γιὸς τοῦ ὁμωνύμου στρατηγοῦ τοῦ 362/1, *PA* 9141. Γιὰ τὸν Λεωσθένη βλ. *RE* στή λ. (Geyer)· Λεονάρδος 93-96· Mathieu 161-162· Pélékidis 129· Reinmuth 65-66. Ἀπέθανε τὸν χειμῶνα τοῦ 323/2 π.Χ. βληθεὶς εἰς τὴν κεφαλὴν λίθῳ (Διοδ. 18, 13). Ἀπὸ τὴν ἐδῶ ἐπιγραφὴ γίνεται γνωστὸ τὸ πατρώνυμό του καὶ ὅτι πρὸ τῆς θητείας του ὡς στρατηγοῦ ἐπὶ τοὺς ὀπλίτας, τὸ 323/2, εἶχε διατελέσει, τὸ προηγούμενο ἔτος, στρατηγὸς ἐπὶ τεῖ χώραι.

⁷⁻⁹ ἐπιμελῆται οἱ ἐν τοῖς φρουρίοις· ὁ Λεονάρδος θεωρεῖ ὀρθά, ὅτι οἱ ἐδῶ ἐπιμελῆται στεφανώνουν τὸν διδάσκαλο Πυθα[-] καὶ τὸν ἔφηβο Λυσίστρατο Εὐξένου, ἄποψη ποὺ δὲν δέχεται ὁ Roussel (281), ὁ ὁποῖος κρίνει ἀναγκαίαι τὴ διόρθωση ἐπιμελητ(ήν) | (τὸν) ἐν τοῖς | φρουρίοις, δηλαδὴ τὸν Λυσίστρατο. Ἀντιθέτως ὁ Pélékidis (130) νομίζει ὅτι οἱ ἔφηβοι εἶχαν ἀπονείμει δύο στεφάνους, τὸν ἕνα στοὺς ἐπιμελητῆς (καὶ στὴν περίπτωσιν αὐτὴ πρέπει νὰ γίνῃ ἡ διόρθωση ἐπιμελητὰς) | (τοὺς) ἐν τοῖς | φρουρίοις), τὸν δεύτερο σὲ ἕναν ἀπὸ τοὺς ἐφήβους. Μὲ τὴν ἄποψιν αὐτὴ συμφωνεῖ ὁ Reinmuth.

¹¹⁻¹³ Θυμοχάρης Δημοχάρου Λευκονοεύς· συγγενὴς τοῦ Δημοσθένους. Ὁ Λεονάρδος (97-98) τὸν θεωρεῖ γιὸ τοῦ Δημοχάρους Λάχητος Λευκονοέως (*PA* 3716) καὶ τῆς ἀδελφῆς τοῦ Δημοσθένους, ἄποψη τὴν ὁποία δὲν δέχεται ὁ Mathieu (165) καὶ ὁ Traill (*PAA* 321965), οἱ ὁποῖοι ὑποθέτουν ὅτι ὁ Θυμοχάρης ἦταν γιὸς ἄλλου Δημοχάρους Λευκονοέως (*PA* 3715, *PAA* 321955) καὶ τῆς ἀπὸ μητέρα θείας τοῦ Δημοσθένους.

¹⁵⁻¹⁷ Πυθα[-] [. 6 5 .]οκλέου Δεκελεύς (πρβ. *PA* 6862 Θεόδωρος Στρατοκλέους Δεκελεύς, *PA* 12551 Σάννιος Στρατοκλέους Δεκελεύς, διαιτηταὶ μετὰ τὰ μέσα τοῦ 4ου αἰ. π.Χ., *IG* II² 1927 93-96). Περί τῶν διδασκάλων τῶν ἐφήβων βλ. Ἀριστ., Ἀθην. Πολ. 42, 3: χειροτονεῖ δὲ καὶ παιδοτρίβας αὐτοῖς δύο, καὶ διδασκάλους, οἵτινες ὀπλομαχεῖν καὶ τοξεύειν καὶ ἀκοντίζειν καὶ καταπάλτην ἀφιέναι διδάσκουσιν.

¹⁸⁻²⁰ Λυσίστρατος Εὐξένου Κήττιος· ἀναγράφεται ὡς ἔφηβος στὴν πρόσθια πλευρὰ στ. 36. Ὁ Λεονάρδος δὲν διατυπώνει γνώμη γιὰ τὴν εἰδικὴ μνεῖα τοῦ ἐφήβου ἐδῶ καὶ τὴ στεφάνωσή του, ἐνῶ ὁ Mathieu (175) ὑποστηρίζει ὅτι τιμήθηκε μὲ δύο στεφάνους ὡς ἐπιμελητῆς, τὸν ἕνα ἐκ μέρους ὅλων τῶν ἐφήβων, τὸν ἄλλο ἀπὸ τοὺς ἐπιμελητῆς τῶν φρουρίων, ἄποψη πιθανή. Ὁ Reinmuth θεωρεῖ ὅτι ἦταν ὁ ταξίαρχος τῶν ἐφήβων, οἱ ὁποῖοι τὸν τιμοῦν γιὰ εἰδικὸ λόγο, γιὰ νίκη σὲ ἀγῶνα ἢ γιὰ τὴ δράση του ὡς γυμνασιάρχου ἢ ἀγωνοθέτου.

ΔΕΞΙΑ ΠΛΕΥΡΑ (Γ)

⁴⁻⁶ Δικαιογένης (Μενεξένου) Κυδαθηναεύς (*PA* 3776, *PAA* 324280), στρατηγὸς ἐπ[ὶ τῷ Πειραιεῖ] τὸ 325/4 καὶ τὸ 324/3 π.Χ. (*IG* II² 1631 B 214-215 καὶ 380-381). Σῶζεται ἡ βάση τοῦ σήματος τοῦ τάφου του, *IG* II² 6569.

⁸⁻¹⁰ Φιλοκλῆς Φορμίωνος Ἑρριάδης, κοσμητής. Ταυτίζεται ἀπὸ τὸν Λεονάρδο (96-97) μὲ τὸν στρατηγὸ Φιλοκλέα *PA* 14521, γνωστὸ ἀπὸ τὴν ἀνάμειξη του στὴν ὑπόθεση τοῦ Ἀρπάλου, ἐξ αἰτίας τῆς ὁποίας ὁ μὲν δῆμος ἅπας οὐτ' ἀσφαλὲς οὐτε δίκαιον νομίζων εἶναι παρακαταθέσθαι τοὺς ἑαυτοῦ παῖδας ἀπεχειροτόνησεν αὐτὸν ἀπὸ τῆς τῶν ἐφήβων ἐπιμελείας (Δειν., κατὰ Φιλοκλέους 15). Προφανῶς, ὅπως ὁ Λεονάρδος παρατηρεῖ, ὁ Φιλοκλῆς ἀπεχειροτο-

νήθη από της ἐδῶ κοσμητείας, ἄρα ἡ ἐπιγραφή τούτη εἶναι ἀρχαιότερη τοῦ λόγου τοῦ Δεινάρχου. Ἔτσι, κατὰ τὸν Λεονάρδο (97) ὁ Φιλοκλῆς τὸ 325/4 ἦταν στρατηγός, τὸ 324/3 κοσμητής, καὶ ὡς ἐκ τούτου στεφανώθηκε ἀπὸ τοὺς ἐφήβους «ἴσως ἰσταμένου τοῦ βοηδρομιῶνος, ὑπὸ τῶν ἐφήβων ἐπὶ τῇ τότε κοσμητείᾳ ἴσως δὲ καὶ ἐπὶ τῇ τοῦ προτέρου ἐνιαυτοῦ στρατηγίᾳ, μετὰ δὲ ταῦτα ἐπὶ τοῖς Ἀρπαλείοις κατηγορηθεὶς ὑπὸ τοῦ δήμου ἅπαντος ἀπεχειροτονήθη ἀπὸ τοῦ κοσμητεῦν, πέρας δέ, τρεῖς ἐξεληλεγμένους ὑπὸ τῆς ἐξ Ἀρείου Πάγου βουλῆς, ἕξ γε μηνσίν, οὓς ἡ βουλή αὕτη ἐξήτησεν, ὕστερον τῆς κατηγορίας, ἦγουν ἐν τῷ χειμῶνι τοῦ 324/3, ἐκδοθείσης τῆς τοῦ Ἀρείου Πάγου ἀποφάσεως, εἰσελθὼν εἰς τὸ δικαστήριον ὧφλε τῶν Ἀρπαλείων μετὰ τὸν Δεινάρχου λόγον» (97· βλ. ἐπίσης Mathieu 162-164· G. Colin, *REG* 39 (1926) 78· Pélékidis 134 κέ. καὶ Reinmuth 67-68, 73-76). Ὁ I. Worthington, *ZPE* 79 (1989) 80-82 (*SEG* 39, 186) ἀπορρίπτει τὴν ταύτιση μὲ τὸν Φιλοκλέα τοῦ Δεινάρχου ἢ μὲ τὸν τριήραρχο τῆς IG II² 1631 444, *APF* 14541.

13-15 Φερεκλείδης Φερεκλέους Περιθοίδης (PA 14187), στρατηγός τῆς Ἀκτῆς. Στεφανώνεται ἀπὸ τοὺς στρατιῶτες τοῦ περὶ τὸ 323 π.Χ. ὡς στρατηγός ἐπὶ τὴν χώραν προφανῶς (IG II² 2968· J. Pouilloux, *La forteresse de Rhannonte* (1954) ἀρ. 4). Ὁ R. Osborne, *Demos. The Discovery of Classical Attica* (1985) 287, 9 χρονολογεῖ τὴ στεφάνωση περὶ τὸ 320 π.Χ. Ὁ Φερεκλείδης ἀναφέρεται ἐπίσης στὸν κατάλογο ἀργυρῶν ἀγγείων IG II² 1556 A 16, 20, 24· *Hesperia* 28 (1959) 218 Col. V 466-67, 470-71, 474-75.

17-19 Νικόδωρος Φιλοθήρου Ἀχαρνεύς, ἐπιμελητής. Ὁ Reinmuth (69) κρίνει πολὺ πιθανὸ ὅτι ὁ Νικόδωρος ἦταν πρόεδρος ὀργανωτικῆς ἐπιτροπῆς τῶν ἐορτῶν καὶ τῶν ἀγώνων ποὺ γίνονταν γιὰ νὰ τιμηθεῖ ὁ Ἀμφιάραος ὅπως στὰ ψηφίσματα 297 καὶ 298, καὶ τὸν ταυτίζει μὲ τὸν ὁμώνυμο ἄρχοντα τοῦ 314/3 π.Χ. (PA 10878). Ὁ τίτλος τοῦ ἐπιμελητοῦ ἐδῶ ἔχει στρατιωτικὴ σημασία.

354 (A 563). Ἐπικράνου βάθρου τμήμα ἀπὸ πεντελικὸ μάρμαρο, ποὺ σώζει μόνο τὴν ἄνω καὶ τὴν πρόσθια ἐπιφάνεια, ὕψ. 0.44 πλ. 0.165 πάχ. (βάθ). 0.105. Ὑψ. γρ. 0.014. «Ἡϋρέθη 3 1/2 μ. νοτόθεν τοῦ προνάου» L 353.

Ἐπιγραφικά 26, 12· (*Teiresias* 13 (1983) AE 7, 21· *SEG* 31, 435).

335-322 π.Χ.

Οἱ ἔφηβ[εύσαντες - - -]

Ἄλλη πιθανὴ συμπλήρωση: οἱ ἔφηβ[οι οἱ τῆς - - ἴδος - -] κλπ.

355 (A 215). Ὑπόβαθρο ἀπλὸ ἀπὸ πεντελικὸ μάρμαρο, ἐλλειπὲς ἀριστερὰ καὶ ἄνω, ἐμπρὸς καὶ πίσω, ὕψ. 0.41 πλ. 0.74 πάχ. (βάθ.) 0.67. Ὑψ. γρ. 0.017 μεταστ. 0.012. Κάτω ἀπὸ τὴν ἀνάθεση εἶναι χαραγμένο τὸ ψηφίσμα 21. «Ἡϋρέθη παρὰ τὴν πηγὴν 10μ. 30 δυσμόθεν τοῦ ὑστερου ἐλύτρου, ἐξ οὗ νῦν ἐκρεῖ τὸ ὕδωρ» L 365 (εἰκ. 23, πίν. 45).

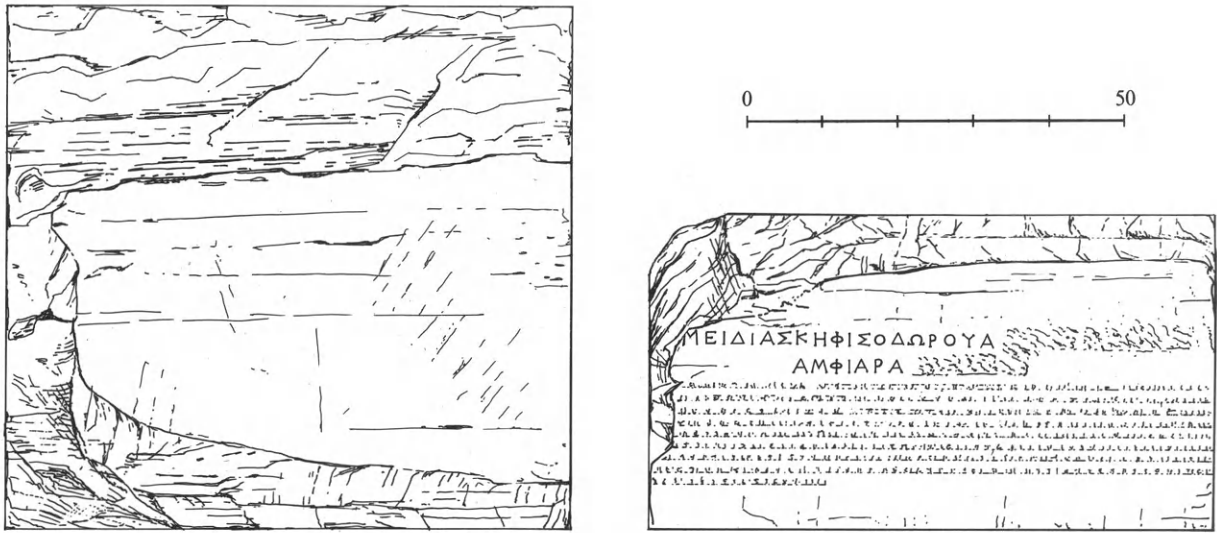
M. Μισός, *AE* 1952, 181, 13, εἰκ. 8· (*SEG* 15, 284· πρβ. *Bull. Épig.* 1956, 121).

335-330 π.Χ.

Μειδίας Κηφισοδώρου Ἀ(ναγυράσιος)

Ἀμφιαρά(ωι).

1 Ἀ(ναγυράσιος)· τὰ γράμματα ΝΑΓΥΡΑΣΙΟΣ ἔχουν σβηστεῖ ἀπὸ τοὺς ἀρχαίους || 2 ἡ κατάληξη ἔχει ἐπίσης σβηστεῖ.

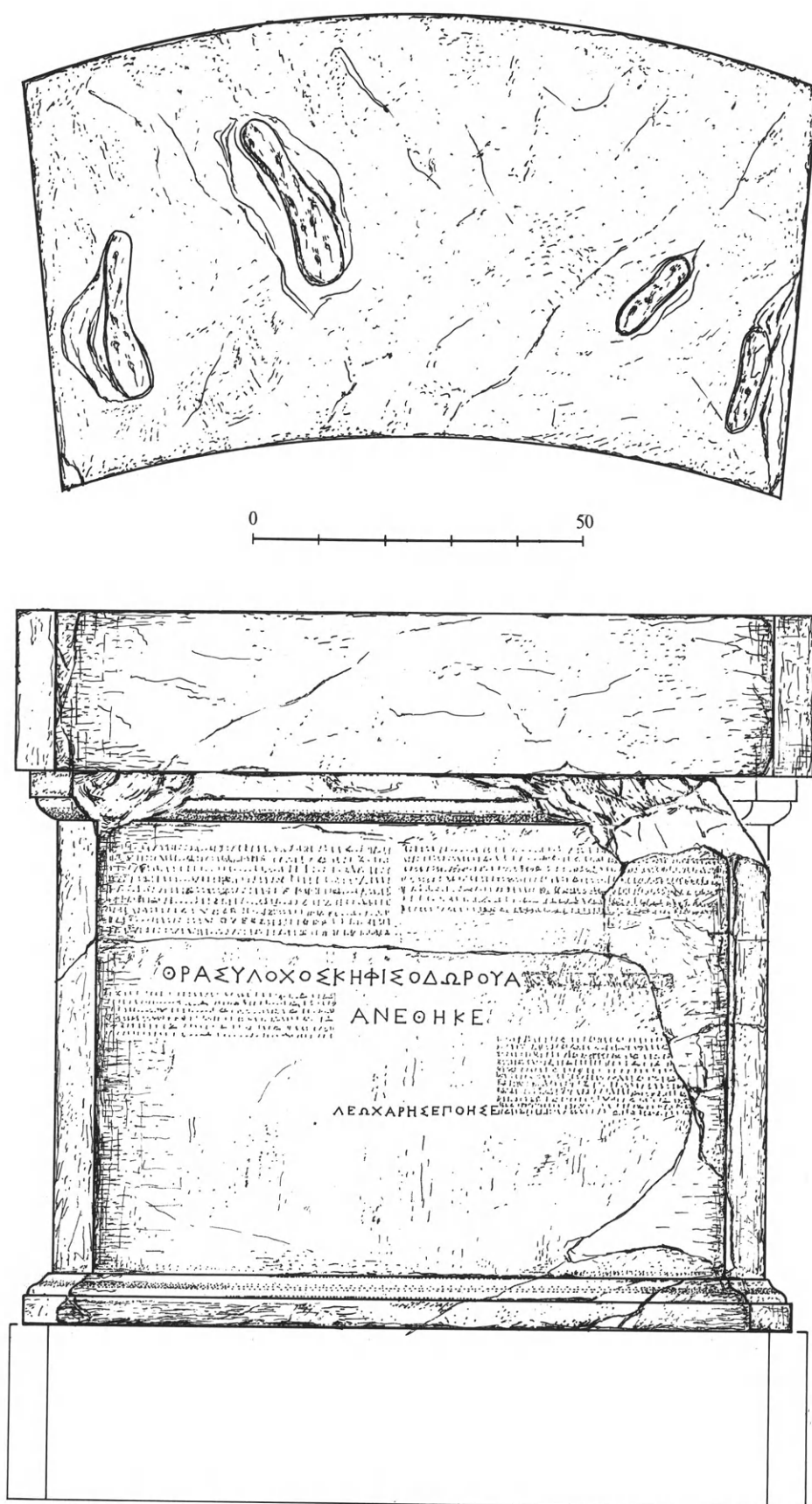
Εἰκ. 23 (1:10): 21, 355.

Ὁ Λεονάρδος (L 365) παραδόξως παρατηρεῖ: «Μετὰ τὸ Κηφισοδώρου Α χωρὸς μ. 0.24 ἀπεσβεσμένων τινῶν γραμμάτων (δέκα που καὶ ἡμίσεος γράμματος) ἔκειτο δέ, ὡς εἰκάσαι, Ἀ[θηναῖος]».

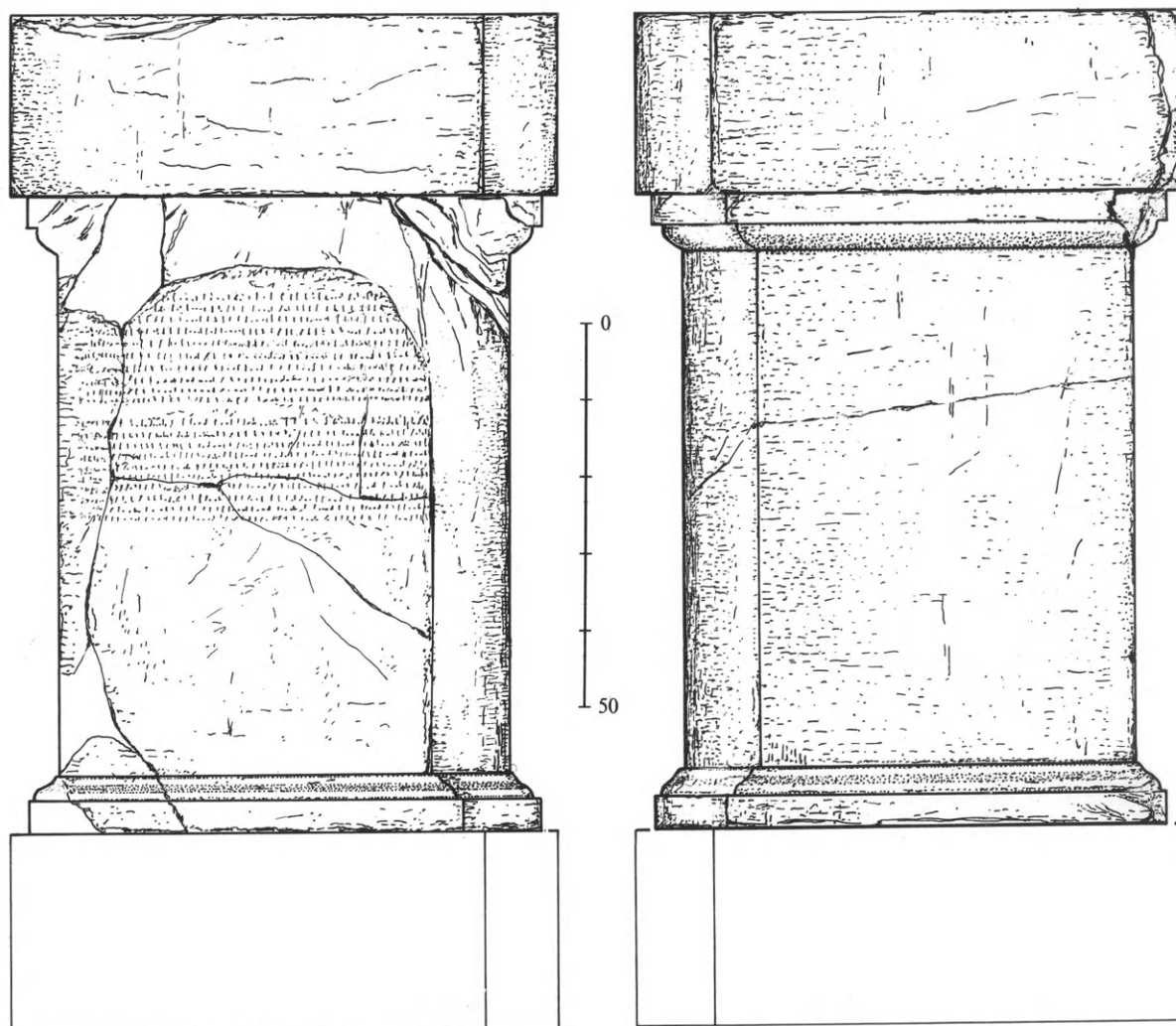
Ὁ Μειδίας ἀνῆκε σὲ πλούσια ἀθηναϊκὴ οἰκογένεια (Agora XIX P26 211, 249). Τὶς φιλολογικὲς καὶ ἐπιγραφικὲς μαρτυρίες γιὰ τὴ ζωὴ του βλ. PA 9719. Τὸ 348/7 π.Χ. ἦταν περίπου πενήντα ἐτῶν (Δημοσθ., κατὰ Μειδίου 154· βλ. Fiehn, RE λ. *Meidias* ἀρ. 2 στ. 334). Ὅταν ἔκαμε τὸ ἀνάθημα ἦταν ἤδη ἀρκετὰ ἡλικιωμένος, ἴσως εἶχε περάσει τὰ ἐβδομήντα. Γεννημένος περὶ τὸ 400 π.Χ. (APF 9719) ἔκαμε τὸ ἀνάθημα μεταξὺ 335 καὶ 330 π.Χ., γιὰτὶ ὅταν ἐκφωνεῖται (Αὔγουστος τοῦ 330) ὁ κατὰ Κτησιφῶντος (§ 115) λόγος τοῦ Αἰσχίνου ὁ Μειδίας εἶναι νεκρὸς (πυλαγόρους ὑμεῖς εἴλεσθε Μειδίαν τε ἐκείνον τὸν Ἀναγυράσιον, ὃν ἐβουλόμην ἂν πολλῶν ἔνεκα ζῆν). Γιὰ τὴ χρονολογία τοῦ λόγου βλ. V. Martin - G. De Budé, *Eschine, Discours II* (1962) 11-12. Γιὰ ἀναθήματα συγγενῶν του στὸ Ἀμφιάρειο βλ. 356, 361, 362, 363.

356 (A 207). Βάθρο μονόλιθο, τοξοειδές, ἀπὸ πεντελικὸ μάρμαρο, ἐμπρὸς κοῖλο (βέλος 0.09), πίσω κυρτό, ὕψ. 0.813 πλ. ἐμπρὸς (χορδῆς) χωρὶς τὸ γεῖσο 0.95, μὲ τὸ γεῖσο 1.03 πάχ. (βάθ.) 0.561. Γύρω φέρει, ἐπάνω ἄβακα καὶ κυρτὸ κυμάτιο, κάτω πλίνθο καὶ κοιλόκυρτο κυμάτιο. Σώζεται τὸ ἐπικράνο, τὸ ὁποῖο δὲν ταύτισε ὁ πρῶτος ἐκδότης, ἀπὸ μελανὸ μάρμαρο, τοξοειδές, ὕψ. 0.24 χορδῆς ἐμπρὸς 1.07 (βέλος 0.10), πίσω 1.20 (βέλος 0.11) πάχ. 0.62, χωρὶς διακόσμηση. Στὴν ἄνω ἐπιφάνεια τοῦ ἐπικράνου σώζονται τὶς τρύποι γιὰ τὰ πόδια δύο χαλκῶν ἀγαλμάτων, ἀριστερὰ ἀνδρὸς (μῆκ. 0.25), δεξιὰ παιδιοῦ (μῆκ. 0.15). Ὁ ἄντρας πρόβαλλε τὸ δεξιὸ πόδι καὶ τὸ παιδί τὸ ἀριστερό.

Τὸ βάθρο φέρει στὴν ὄψη, σχεδὸν στὸ κέντρο, τὴν ἀνάθεση ὕψ. γρ. 0.015-0.02 καὶ κάτω ἀπὸ αὐτὴν τὴν ὑπογραφή τοῦ γλύπτη ὕψ. γρ. 0.01. Ἄνω ἀριστερὰ εἶναι χαραγμένο τὸ ψήφισμα **63**, ἄνω δεξιὰ τὸ **64**, κάτω ἀριστερὰ τὸ **65** καὶ κάτω δεξιὰ τὸ **206**. Στὴ δεξιὰ πλευρὰ τοῦ βάθρου εἶναι χαραγμένα τὰ ψηφίσματα **207** καὶ **208**, τὸ ἓνα κάτω ἀπὸ τὸ ἄλλο. Τὸ ὑπόβαθρο δὲν σώζεται. «Ἡρέθη παρὰ τὴν πηγὴν ±9μ. 35 δυσμόθεν τοῦ ὑστέρου ἐλύτρου, ἐξ οὗ νῦν ἐκρεῖ τὸ ὕδωρ» L 363 (εἰκ. 24, πίν. 45).

Εἰκ. 24 (1:10): 64, 206, 207, 208, 356.

Εἰκ. 24 (1:10): 64, 206, 207, 208, 356.

Μ. Μιτσός, *ΑΕ* 1952, 188, 15, εἰκ. 9-10 (SEG 15, 285· πρβ. *Bull. Épigr.* 1956, 121)· Τὸ Ἀμφιάρειον 10, 8, πίν. Θ' (τὸ ἐπὶ κράνῳ τοῦ βάθρου πρβ. SEG 24, 349).

335-330 π.Χ.

Θρασύλοχος Κηφισοδώρου Ἀ(να)γυράσιος
ἀνέθηκε.

Λεωχάρης ἐπόησε.

1 τῆς λέξεως Ἀναγυράσιος τὰ γράμματα, πλὴν τοῦ πρώτου, ἔχουν σβηστῆ ἀπὸ τοὺς ἀρχαίους.

Ὁ Θρασύλοχος Κηφισοδώρου Ἀναγυράσιος (PA 7347) εἶναι ἀδελφὸς τοῦ Μειδίου τῆς προηγούμενης ἐπιγραφῆς. Γιὰ τὴ δραστηριότητά του βλ. *APF* 9719. Τὸ ἀνάθημα, ἀπὸ τὸ σχῆμα τῶν γραμμάτων, τὸ σβήσιμο τοῦ δη-

μοτικού και τὸν τόπο πού βρέθηκε, κοντὰ στὴν πηγὴ μαζί μὲ τὸ προηγούμενο, προκύπτει ὅτι εἶναι σύγχρονο μὲ τὸ ἀνάθημα τοῦ ἀδελφοῦ του, δηλαδή τῆς περιόδου 335-330 π.Χ.

Ὁ Λεωχάρης, ἓνας ἀπὸ τοὺς μεγάλους γλύπτες τῆς ἀρχαιότητος, ἦταν κατὰ τὸν Lippold Ἀθηναῖος (*RE* στὴ λ.). Στὴν Ἀθήνα ἐργάστηκε μὲ τὸν Σθένει γιὰ τὴν κατασκευὴ μεγάλου μνημείου στὴν Ἀκρόπολη (*IG* II² 3829). Ἄλλες ὑπογραφές του στὴν Ἀττικὴ *IG* II² 2825, 4270, 4330, 4367+2831, 4899. Γιὰ τὴ χρονολόγησή του βλ. Ντίνα Πέππα-Δελμούζου, ΣΤΗΛΗ, *Τόμος εἰς μνήμην Νικολάου Κοντολέοντος* (1980) 430-433.

357 (A 383). Βάθρο ἀπὸ ντόπιο ἀσβεστόλιθο, ὕψ. 0.70 πλ. 0.257 πάχ. (βάθ.) 0.22. Στὴν ἄνω ἐπιφάνεια φέρει κυκλικὸ τόρμο διαμ. 0.15 βάθ. 0.037 γιὰ μαρμάρινο ἀνάθημα. Ὑψ. γρ. 0.01 μεταστ. 0.05-0.07. «Ἐκεῖτο βορρᾶθεν τοῦ ναῖσκου ν (πρβ. *ΠΑΕ* 1924) ἐπὶ τοῦ νοτίου τοίχου τοῦ πρὸς τῇ βορείῳ ἀντηρίδι δυσμικοῦ δωματίου μ» L 305 (πίν. 45).

*ΑΔ 28 (1973) Α' 190, 23· (*Teiresias* 6 (1976) ΑΕ 15, 33· SEG 26, 608).

335-322 π.Χ.

[Γ]λυκέρα Διομέδοντος

||||||| γυνή, Ἀρτέμιδι.

2 ἡ πρώτη λέξη ἦταν ἀττικὸ δημοτικὸ, τὸ ὁποῖο σβήστηκε στὰ ἀρχαῖα χρόνια. Γιὰ ὅμοιες περιπτώσεις βλ. **341**, **348**, **355**, **356**, **358**, **359**.

Ἡ ἀνάθεση χρονολογεῖται στὸ διάστημα 335-322 π.Χ. Ἡ Ἀρτεμὶς δὲν ἀναφέρεται στὸν κατάλογο τῶν θεοτήτων οἱ ὁποῖες εἶχαν μέρος στὸν βωμὸ τοῦ Ἱεροῦ (*Πανσ.* 1, 34, 3). Βάθρο τοῦ 3ου αἰ. π.Χ. μετατράπηκε κατὰ τοὺς αὐτοκρατορικοὺς χρόνους σὲ βωμὸ τῆς θεᾶς (**282**). Μικρὸ ἄγαλμα ἐπίσης τῆς θεᾶς βρέθηκε στὸ Ἱερό (Λεονάρδος, ΑΕ 1917, 241, εἰκ. 5, 5α· Ὁ Ὠρωπὸς 119, 7, πίν. 32).

358 (A 346). Βάθρο ἀπὸ γαλαζωπὸ μάρμαρο ἀριστερὰ καὶ πίσω ἑλλιπές, τὸ ὁποῖο ἀπάρτιζαν δύο συναρμόζοντα θραύσματα ὕψ. 0.144 πλ. 0.25 πάχ. 0.165. Στὴν ἄνω ἐπιφάνεια ὑπάρχουν λείψανα τόρμου. Τὸ θραῦσμα μὲ τὸν πρῶτο

Εἰκ. 25 (1:2): 358.

στίχο έχει χαθεί. Ύψ. γρ. 0.01-0.017. «Τὸ ἄνω ἀπότμημα (πρῶτος στίχος) ἠύρεθ' ἐν τῷ οἰκοδομήματι Α (ΠΑΕ 1884, πίν. Ε'), τὸ κάτω ἀπότμημα ἠύρεθ' ὀπισθεν τοῦ μνημείου Κουρίωνα» L 132 (εἰκ. 25).

IG VII 490 (ὁ πρῶτος στίχος)· Ἐπιγραφικά 27, 15, εἰκ. 19-20· (Teiresias 13 (1983) AE 7, 24· SEG 31, 431).

335-322 π.Χ.

[- - -]ικλῆς

|||||

[- - - - -]Σ |||||

[ὑπὲρ τῶ]ν παιδίων.

Ὁ δεῦτερος στίχος καὶ τὸ μισὸ τοῦ τρίτου ἔχουν σβηστῇ στὰ ἀρχαῖα χρόνια.

Γιὰ τὸν τύπο τῆς ἀνάθεσης, ἡ ὁποία ἀπὸ τὸ σχῆμα τῶν γραμμάτων χρονολογεῖται στὸ διάστημα 335-322 π.Χ., βλ. IG II² 4449, 4470, 4613. Τὸν χώρο τῶν γραμμάτων ποὺ σβήστηκαν κατεῖχαν ἀττικά δημοτικά, ὅπως στίς ἐπιγραφές 341, 348, 355, 356, 357.

359 (A 392). Ἡλιακοῦ ὥρολογίου πλάκα ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο, ἐλλειπτής καὶ συγκολλημένη ἀπὸ ἑξὶ θραύσματα, ὕψ. 0.565 πλ. 0.35 πάχ. 0.05. Ἡ πρόσθια καὶ ἡ ὀπίσθια ὄψη φέρουν ὁμοίας διάταξης ἀκτινοειδῆς χαρακτὲς γραμμῆς, τῶν ὁποίων τὸ κέντρο βρίσκεται στὴν κορυφὴ τοῦ ἄνω ἀριστεροῦ θραύσματος. Τὸ κάτω μέρος εἶναι εὐθὺ καὶ κομμένο λοξὰ καὶ στὰ ἀριστερὰ ἀκέραιο· ἴσως ἡ πλάκα ἦταν διαμορφωμένη ἐκεῖ ὡς ἔμβολο. Στὸ μέσον περιπτοῦ ὑπάρχει τοξοειδῆς γραμμὴ ὅπου τερματίζονται οἱ ἀκτίνες ἐκτὸς μιᾶς, ἡ ὁποία φθάνει σχεδὸν ὡς κάτω. Ἐπάνω ἀπὸ τὴν τοξοειδῆ γραμμὴ ἡ πλάκα κοιλαίνεται ὅπως καὶ πίσω, ὅπου ὁμως δὲν ὑπάρχει ἡ γραμμὴ. Κάτω ἀπὸ αὐτὴν, τοξοειδῶς ἐπίσης, εἶναι χαραγμένη ἐπιγραφή. Ύψ. γρ. 0.005 μεταστ. 0.008. Κατὰ τὶς πρόχειρες σημειώσεις τοῦ Λεονάρδου (L 149) τὰ πέντε θραύσματα βρέθηκαν «1886. εὐρ. 13.9.7 ὀπισθεν τοῦ τετραγώνου κτιρίου τοῦ Ἀρματος (= ἐν τῷ 2ῳ δωματίῳ δεξιᾷ). Τὸ δεξιὸν τεμάχιον εὐρ. τῇ 15.9.2 ἐν τῷ δεξιᾷ παρακειμένῳ τῷ Ἀρματι δωματίῳ». Μὲ τὴν ὀνομασίαν Ἀρμα ὁ Λεονάρδος ἐννοεῖ τὸν χώρον πίσω ἀπὸ τὰ βάθρα τοῦ Ἱεροῦ, ὅπου βρέθηκε τὸ ἀνάγλυφο 335. Στὸν χώρον αὐτὸ βρέθηκε τὸν Νοέμβριον τοῦ 1984 τὸ ἄνω ἀριστερὸ θραῦσμα (εἰκ. 26, πίν. 46).

Μ. Μιτσός, ΠΑΕ 1951, 128 (ὁ πρῶτος στίχος· πρβ. Bull. Épigr. 1965, 122).

350-300 π.Χ.

[- - ὅταν μὲν τοῦ κ]ύκλου τοῦ ἐγγύς τοῦ γνώμονος ἡ σκιά πορεύ[εται - -]

[- - - - -]ἄς, ὅταν δὲ τοὺς μεγίστους κύκλους αἱ σκι[αί - -]

3 [- - - - - τῇ]ν σκιάν τοῦ γνώμονος, ὅταν μὲν φθινοπωριν[ῇ τροπῇ -]

Θεόφιλος Θ[- - -]

|||||

|||||

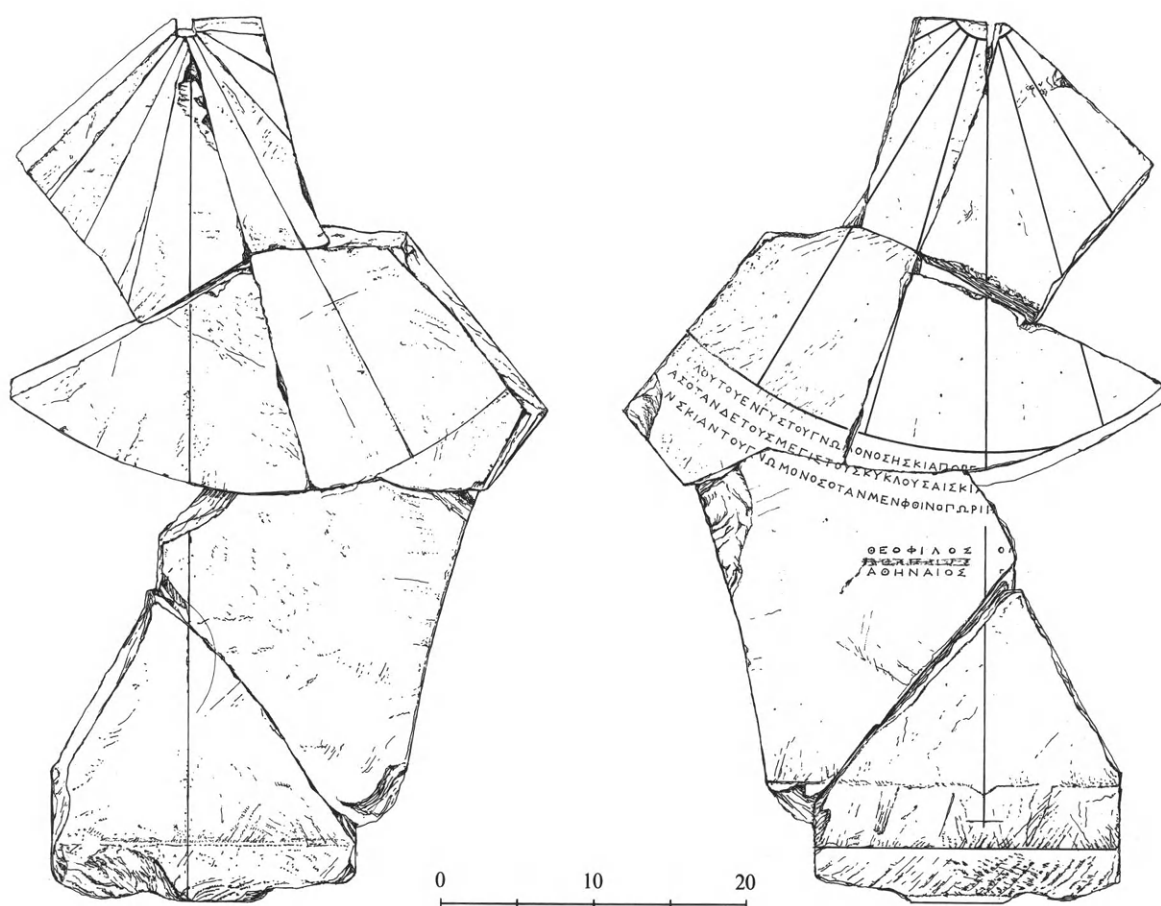
6

Ἀθηναῖος

Γ[- - -]

1 ὅταν μὲν κ]ύκλου L 149, [- - τοῦ] κύκλου Μιτσός· πορεύ[εται -] Μιτσός || 5 στίχος ὁ ὁποῖος σβήστηκε || 6 π (ἡ γ ἢ ε)[- L. Οἱ λοιπὲς συμπληρώσεις εἶναι τοῦ Λεονάρδου.

Εἰκ. 26 (1:5): 359.

Ἀπὸ τὸ σχῆμα τῶν γραμμάτων ἡ ἐπιγραφή χρονολογεῖται στὸ δεύτερο μισὸ τοῦ 4ου αἰ. π.Χ. Στὸν πέμπτο στίχο ὑπῆρχαν ἀττικά δημοτικά ποὺ σβήστηκαν μετὰ τὸ 322 π.Χ.

360 (A 388). Θρανίου πλάκα ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο ἐλλειπτῆς ἀριστερά, ὕψ. 0.115-0.145 πλ. 1.205-1.315 πάχ. (βάθ.) 0.40. Οἱ πρόσθιες γωνίες εἶναι λοξότμητες γιὰ τὴ σύνδεση μὲ ἄλλα ὅμοια μάρμαρα. Στὴν κάτω πλευρὰ δεξιὰ λειασμένος χώρος πλ. 0.23 γιὰ τὴ στήριξη ἐπάνω στὸ μαρμαρίνο πόδι. Ἡ ἐπιγραφή εἶναι χαραγμένη στὸ στενὸ μέτωπο. Ὑψ. γρ. 0.015 (Ο)-0.025. «Ἐκομίσθη εἰς τὸ Ἀμφιάρειον ἐκ τοῦ ἐν Μεγάλῳ Αὐλοτοπίῳ (βορρᾶθεν τοῦ Ἀμφιαρείου) ἐκκλησιδίου Ἀγ. Πέτρου» L 349.

335-322 π.Χ.

[- - στρατηγός] | ὑπὸ τοῦ δήμου χειρο[τονηθεῖς - -]

Πρόκειται γιὰ ἀνάθημα Ἀθηναίου στρατηγοῦ τῆς περιόδου τῆς ἀθηναϊκῆς κατοχῆς 335-322 π.Χ., στὴ δικαιοδοσία τοῦ ὁποῖου ὑπαγόταν ὁ Ὠρωπός. Θρανία ἀναθήματα στρατηγῶν τοῦ 3ου αἰ. π.Χ. στὸν γειτονικὸ Ραμνοῦντα βλ.

*ΠΑΕ 1989, 25 καὶ 37.

361 (A 225). Θρόνος από πεντελικό μάρμαρο του οποίου λείπει ολόκληρο το εξεισίνωτο και άλλα μέρη, ύψ. 0.415 πλ. 0.66 βάθ. 0.49. Δύο θραύσματα είναι συγκολλημένα εμπρός κάτω και τρίτο στο μέσον, αριστερά, με την αρχή της επιγραφής. Ύψ. γρ. 0.015 (O) - 0.022 μεταστ. 0.013. Ο θρόνος βρέθηκε στην πηγή και το θραύσμα ΑΘΗ προς Νότον του προνάου (πίν. 46).

Μ. Μιτσός, *AE* 1952, 192, 22, εικ. 11· (SEG 15, 286)· Τὸ Ἀμφιάρειον 9, 6, πίν. Ηα· (SEG 24, 351· πρβ. *Bull. Épigr.* 1968, 281).

322-304 π.Χ.

Κη[φ]ισόδ[ω]ρ[ος]

Με[ι]δίου Ἀθην[αῖος]

[Ἀμφιαράω].

1 [Κηφ]ισόδ[ω]ρ[ος] Μιτσός || 2 [Με]ιδίου Μιτσός.

Ὁ Κηφισόδωρος (*PA* 8362, *APF* 9719) εἶναι γιὸς τοῦ Μειδίου **355** καὶ ἐλητούργησεν εὐταξίας μετὰ τὸ 330 π.Χ. (*IG* II² 417 7). Τὸ ἀνάθημά του, ἐπειδὴ ἀναγράφεται σ' αὐτὸ τὸ ἐθνικὸ ἀντὶ τοῦ δημοτικοῦ, χρονολογεῖται στὴν περίοδο 322-304 π.Χ.

362 (A 190+192+193). Θρανίου ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο τρία τεμάχια πλακῶν ὑπόκοιλα ἐμπρός με μικρὸ γεῖσο: α) τεμάχιο ἐλλιπὲς αριστερά, δεξιὰ με ἀναθύρωση, ὕψ. 0.13 μήκ. 0.74 βάθ. 0.40. Ἡ κάτω ἐπιφάνεια εἶναι στὸ δεξιὸ μέρος λειασμένη γιὰ τὴν καλύτερη ἔδραση στὸ πόδι τοῦ θρανίου· β) τεμάχιο ἐλλιπὲς αριστερά, δεξιὰ καὶ στὸ γεῖσο, ὕψ. 0.13 μήκ. 0.80 βάθ. 0.43· γ) τεμάχιο ἐλλιπὲς δεξιὰ, αριστερά με ἀναθύρωση, ὕψ. 0.14 μήκ. 0.91 βάθ. 0.41. Ἡ κάτω ἐπιφάνεια εἶναι ὅπως τοῦ α. Ύψ. γρ. 0.035-0.05 (P). Τὸ τεμάχιον ΔΩΡΟΣ «εὐρέθη ὀπισθεν τοῦ βάθρου Μεγακλείδην», τὸ ΜΕΙΔ «εὐρέθη ἐν τῷ ὀπισθεν τοῦ βάθρου Λέντλον ὑστέρω δωματίῳ (οὐχὶ ἐν τῷ βάθει)», τὸ ΜΦΙΑΡΑ «εὐρέθη πλησίον τῆς εἰσόδου τοῦ ναοῦ» L.

Β. Λεονάρδος, *AE* 1892, 53, 83 (α), 84 (β)· *IG* VII 441· Β. Λεονάρδος, *AE* 1892, 53, 88 (γ)· *AD 28 (1973) Α' 191, 24· (*Teiresias* 6 (1976) 27, 69· *SEG* 26, 609, ὅπου χρονολογεῖται «late 3rd c.»).

322-304 π.Χ.

[Κηφισό]δωρος | Μειδ[ίου Ἀθηναῖος Ἀ]μφιαρά[ω].

Γιὰ τὸν ἀναθέτη βλ. τὴν προηγούμενη ἐπιγραφή. Κατὰ τὸν Λεονάρδο (*ΠΑΕ* 1927, 28), τὸ θρανίον ἦταν ἰδρυμένο μέσα στὸν ναό.

363 (A 225). Θρανίου ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο δύο πλάκες: α) πλάκα ὕψ. 0.135 μήκ. 1.585 βάθ. 0.43. Στὴν ἄνω παρυφῇ αριστερά, ὅπου εἶναι ἀκέραιη, καὶ ἐμπρός φέρει γεῖσο, δεξιὰ ἔχει ἀναθύρωση. Βρίσκεται ἐμπρός ἀπὸ τὶς θέρμες, τοποθετημένη στὰ ἀρχαῖα χρόνια σὲ βάση ἀπὸ ὀπτές πλίνθους· β) ὁμοία πλάκα ὕψ. 0.12-0.135 μήκ. 0.975 βάθ. 0.40. Ἡ κάτω ἐπιφάνεια εἶναι ἐργασμένη, δεξιὰ με ντεσιλίδικο γιὰ τὴν καλύτερη ἔδραση στὸ πόδι τοῦ θρανίου, καὶ ἡ ὑπόλοιπη με χοντρὸ βελόνι πλὴν μικροῦ τμήματος ἐμπρός δεξιὰ. Σὲ μεταγενέστερους χρόνους ἡ πλάκα μετατράπηκε

σὲ κατώφλι, κόπηκε ἀριστερὰ καὶ δεξιὰ καὶ ἡ ἄνω ἐπιφάνειά της λαξεύτηκε. Βρίσκεται τοποθετημένη ὡς κατώφλι στὸ δυτικὸ πρὸς τὴ μεγάλη στοὰ ἀνοιγμα τῶν θερμῶν, ὅπου καὶ διαπιστώθηκε ἡ ὑπαρξὴ τῆς ἐπιγραφῆς στίς 29 Ὀκτωβρίου 1984. Ὁ Λεονάρδος τὴν ἀγνοοῦσε. *Υψ. γρ. 0.036 (Ο, Δ), 0.041 (Μ), 0.044 (Ε), 0.048-0.052 (Ι) (πίν. 47).

Ὁ Ὠρωπὸς 76· *ΑΔ 28 (1973) Α' 191.

322-304 π.Χ.

Κηφισόδω[[ρος] Μειδί[ου Ἀθηναῖος Ἀμφιαράω].

Ἡ ἀνάθεση τούτη εἶναι σύγχρονη μὲ τὴν προηγούμενη. Παρατηρητέον μόνον ὅτι καὶ τὰ τρία ἀναθήματα τοῦ Κηφισοδώρου (361, 362) ἔχουν τὸν ἴδιο προορισμό.

364 (Α 191+194+195). Θρανίου ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο τέσσερα τεμάχια πλακῶν ὑπόκοιλα ἐμπρὸς μὲ μικρὸ γεῖσο, ὕψ. 0.032: α) τεμάχιο γωνιαῖο, ἡ ἀριστερὴ πλευρὰ τοῦ ὁποίου σχηματίζει ἀμβλεία γωνία μὲ τὴν πρόσθια, ὕψ. 0.13 μήκ. 0.33 βάθ. 0.395· β) τεμάχιο ἀκέραιο μόνον κάτω, ὕψ. 0.07 μήκ. 0.40 βάθ. 0.33· γ) τεμάχιο ἑλλιπτεῖς ἀριστερὰ, δεξιὰ μὲ ἀναθύρωση, ὕψ. 0.125 μήκ. 0.55 βάθ. 0.425· δ) τεμάχιο δεξιὰ καὶ κατὰ τὸ γεῖσο ἑλλιπτεῖς, ἀριστερὰ μὲ ἀναθύρωση, ὕψ. 0.125 μήκ. 0.575 βάθ. 0.39. *Υψ. γρ. 0.026-0.035. Τὸ θραῦσμα ΣΤ «εὐρέθη πλησίον τῆς εἰσόδου τοῦ ναοῦ», τὸ ΟΒ «εὐρέθη ἀριστερόθεν τῶν πλατέων βάθρων» L. Τὰ θραύσματα ΛΟΣΤΑ καὶ ΑΜ βρέθηκαν ἀνατολικά τῆς πηγῆς (L 15.10.1905).

B. Λεονάρδος, AE 1892, 53, 85 (α), 86 (β)· *Επιγραφικά* 44, 40· (Teiresias 13 (1983) AE 10, 40· SEG 31, 458).

322-304 π.Χ.

[Ἀρι]στ[όβ[ου]]λος Τ[α[- -]]εὺς Ἀμ[φι]αράω].

Σύγχρονο μὲ τὰ θρανία 362, 363.

365 (Α 425). Βάθρου μονολίθου ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο τέσσερα τεμάχια ἀπὸ τὸ ἄνω μέρος, ὅπου σώζεται κοῖλο κυμάτιο καὶ ἄβακας. Τὸ ἀριστερὸ τεμάχιο ἔχει ὕψ. 0.29 πλ. 0.22 βάθ. 0.14, τὰ τρία συγκολλημένα θραύσματα ποὺ ἀποτελοῦν τὸ δεξιὸ τεμάχιο (στὴ δεξιὰ ἐπιφάνεια τῶν ὁποίων εἶναι χαραγμένο τὸ ψήφισμα 55) ἔχουν ὕψ. 0.23 πλ. 0.22 βάθ. 0.09. *Υψ. γρ. 0.02 μεταστ. 0.01-0.012. Τὰ θραύσματα «ἠϋρέθησαν παρὰ τὴν πηγὴν» L 273 (πίν. 47).

Επιγραφικά 26, 14, εἰκ. 18· (Teiresias 13 (1983) AE 7, 23· SEG 31, 432).

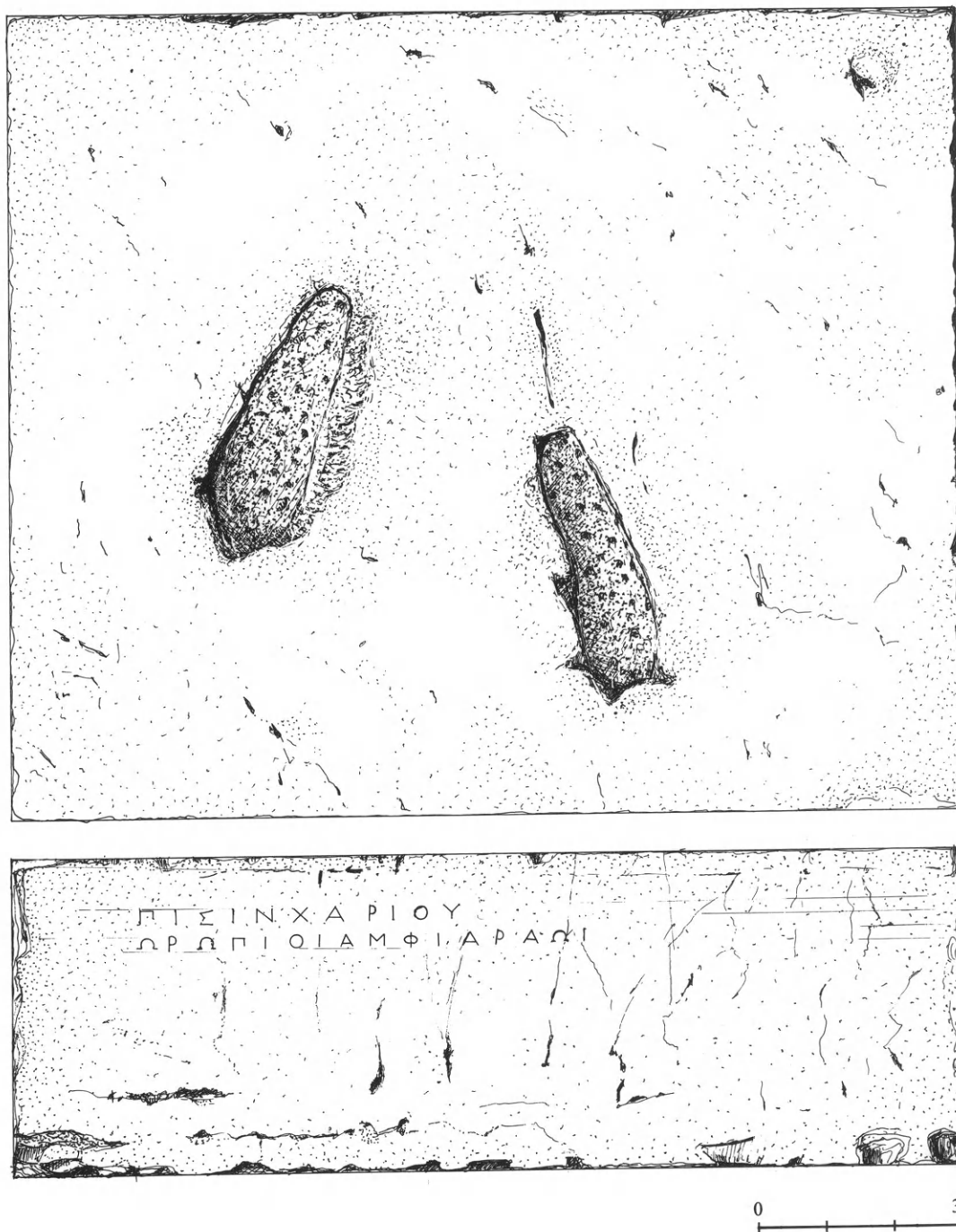
322-304 π.Χ.

Χρύσιο[ν Διο]νυσίου

Ἀθηνα[ίου θυ]γάτηρ.

Ἐπὶ ἱερ[έως - -]

Ἀπὸ τὸ σχῆμα τῶν γραμμάτων καὶ τὴν ἀπουσία ἀττικοῦ δημοτικοῦ ἡ ἀνάθεση χρονολογεῖται στὴν περίοδο 322-304 π.Χ.

Εἰκ. 27 (1:6): 366.

366 (Α 169). Ἐπίκρανο βάθρου ἀπλὸ ὀρθογώνιο ἀπὸ μελανὸ μάρμαρο, ὕψ. 0.315 πλ. 0.93 βάθ. 0.78. Στὴν ἄνω ἐπιφάνεια σώζονται τόρμοι ποδῶν χαλκοῦ ἀγάλματος, ἀπὸ τὰ ὅποια τὸ δεξιὸ εἶναι στάσιμο καὶ τὸ ἀριστερὸ ἄνετο. Στὴν ὀψὲς ἐπιγραφὴ ἐντὸς χαραγμένων γραμμῶν. Ὑψ. γρ. 0.013 μεταστ. 0.011. «Εὐρέθη χαμαὶ πλησίον τῆς τοῦ Σώσιδος βάσεως» L (εἰκ. 27).

B. Λεονάρδος, *AE* 1886, 54, 15· (*IG* VII 427· Th. Homolle, *BCH* 24 (1900) 178· K. J. Beloch, *Griechische Geschichte* ² IV 2 (1927) 430)· Ὁ Ὠρωπὸς 30 σημ. 4· Ἐπιγραφικὴ Ὠρωποῦ 315.

Πῖσιν Χαρίου
Ὠρωπιοὶ Ἀμφιάρωι.

1 ὁ Homolle προσθέτει Θ[εσπ]ιέα (;) (πρβ. Roesch, *Études* 433 σημ. 85).

Ὁ Πῖσις Χαρίου Θεσπιεύς (τὸ πατρώνυμο μόνον ἐδῶ μαρτυρεῖται) ὑπῆρξε ὁ ἀρχηγὸς τῶν βοιωτικῶν δυνάμεων ποὺ συνεργάσθησαν μὲ τὸν Ἀντίγονο ἐναντίον τοῦ Κασσάνδρου. Ὁ Κασσάνδρος κατέλαβε τὸ 313 τὸν Ὠρωπὸ (Διοδ. 19, 77), τὴν ἴδια χρονιά ὅμως ὁ στρατηγὸς τοῦ Ἀντιγόνου Πτολεμαῖος, ὁ ὁποῖος εἶχε ἤδη ἐλευθερώσει τὴ Θήβα, καταλαμβάνει τὸν Ὠρωπὸ, αἰχμαλωτίζει τοὺς στρατιῶτες τοῦ Κασσάνδρου καὶ προσαρτᾷ τὴν πόλη στὸ κοινὸ τῶν Βοιωτῶν (Διοδ. 19, 78). Ἡ νέα τάξη τῶν πραγμάτων ἦταν ἀρεστή στοὺς Ὠρωπίους, οἱ ὁποῖοι τιμοῦν τὸν Πῖσιν, ἀρχηγὸ τῶν συνεργασθέντων μὲ τὸν Ἀντίγονο Βοιωτῶν, μὲ χάλκινον ἀνδριάντα. Ἡ ἀπουσία τοῦ ἐθνικοῦ ἀπὸ τὴν ἐπιγραφὴ ἐξηγεῖται ἀπὸ τὸ ὅτι ὁ Πῖσις ἦταν διάσημος στὴ Βοιωτία. Μὲ τὸν ἴδιο τρόπο τιμήθηκε ὁ Πῖσις καὶ στοὺς Δελφούς (Marcadé, *Signatures* I, 122· Moretti, *ISE* 71· J. Pouilloux, *FD* III 4, 463).

Κατὰ τὴν κατάληψη τῶν Θηβῶν ἀπὸ τὸν Δημήτριο, τὸ 291 π.Χ., ὁ Πῖσις αἰχμαλωτίστηκε. Ὁ Δημήτριος ἐλὼν γὰρ αὐτὸν οὐδὲν κακὸν ἐποίησεν ἀλλὰ καὶ προσαγορεύσας καὶ φιλοφρονηθεὶς πολέμαρχον ἐν Θεσπιαῖς ἀπέδειξε (Πλουτ., *Δημήτριος* 39· ἐκτενῶς περὶ τοῦ Πῖσιος πραγματεύεται ὁ Roesch, *Études* 433 κέ.).

367 (A 431). Ἐπικράνου βάθρου ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο, ἐμπρὸς ὑπόκοιλου, δύο συγκολλημένα θραύσματα, ὕψ. 0.13 πλ. 0.20 βάθ. 0.135. Ὑψ. γρ. 0.018-0.025. «Τὸ ἀριστερὸν ἀπότμημα ἠύρεθη ὀπισθεν τῶν δυσμικῶν μνημείων, τὸ δὲ δεξιὸν παρὰ τὸ μνημεῖον *Κουρίωνα*» L 136 (πίν. 48).

IG VII 502 (τὸ δεξιὸν θραῦσμα ΛΩ|Σ).

322-304 π.Χ.

[- - -]τη : Φίλω[ν - - -]
[- - -] Ἀθη]ναῖος [- - -]

368 (A 340). Βάθρου ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο τὸ πρόσθιο ἀριστερὸ τμήμα, ὕψ. 0.145 πλ. 0.22 βάθ. 0.24. Στὴν ἄνω ἐπιφάνεια σώζονται λείψανα τόρμου γιὰ τὸ ἀνάθημα. Ὑψ. γρ. 0.01-0.015 μεταστ. 0.018. «Ἡύρεθη δυσμὸθεν τῆς πηγῆς» L 350 (πίν. 48).

Ἐπιγραφικά 27, 16· (*Teiresias* 13 (1983) *AE* 7, 25· SEG 31, 439).

4ος αἰ. π.Χ.

Ἀντικλῆ[ς - - - - -]
Ἀμφιάρωι κ[αὶ Ὑγίαιαι].

Γιὰ τὴ θέση τῆς Ὑγείας στὸ Ἱερὸ βλ. **347**.

372 (Α 175). Βάθρο μονόλιθο από λευκό μάρμαρο, ύψ. 0.76 πλ. (με τὰ κυμάτια) ἄνω 0.535, κάτω 0.565 πάχ. κάτω (με τὰ κυμάτια) 0.52. Ἡ γωνία ποὺ σχηματίζει ἡ ἀριστερὴ πλευρὰ μετὰ τὴν ὀπίσθια εἶναι ἐπίτηδες κομμένη. Στὴν ἄνω ἐπιφάνεια, στὴν πλευρὰ τῆς τομῆς, ὑπάρχει τόρμος γιὰ τὴ σύνδεση τοῦ βάθρου μετὰ τὸ κομμάτι τὸ ὁποῖο συμπλήρωνε τὴ γωνία ποὺ λείπει. Τὸ ἐπίκρανο καὶ τὸ ὑπόβαθρο δὲν σώζονται.

Εικ. 28 (1:10): 81, 83, 125, 130, 372.

Στην ὄψη τοῦ βάθρου εἶναι χαραγμένη ἡ ἀνάθεση. Ὑψ. γρ. 0.02 μεταστ. 0.015. Κάτω ἀπὸ αὐτὴν εἶναι χαραγμένο τὸ ψήφισμα **81**, στὴν ἀριστερὴ πλευρά, τὸ ἓνα κάτω ἀπὸ τὸ ἄλλο, τὰ ψηφίσματα **83** καὶ **125**, καὶ στὴ δεξιὰ πλευρά, κάτω ἀπὸ τὸ γείσο, τὸ ψήφισμα **130**. «Ἡύρεθῃ σχεδὸν ὑπτίον παρὰ τὴν πηγὴν ± 2.50 δυσμόθεν τῆς νοτίας πλευρᾶς τῆς ὑστερας δεξαμενῆς, ἐξ ἧς νῦν ἐκρεῖ τὸ ὕδωρ» L 327 (εἰκ. 28).

Μ. Μιτσός, ΑΕ 1952, 173, 5, εἰκ. 5· (SEG 15, 289).

Ὑψαγόρα τὸν ἄνδρα
καὶ Εὐκρίτος τὸν πάππον
Δάσωνα Εὐκρίτου
Ἀμφιαράωι.

Ἡρόδωρος Σθένειδος Ἀθηναῖος
ἐποίησε.

Τὰ πρόσωπα τῆς ἐπιγραφῆς εἶναι ἄγνωστα. Γιὰ τὸν γλύπτη βλ. 371. Ἡ χάραξη τεσσάρων ψηφισμάτων στὸ μικρὸ αὐτὸ βάθρο ὀφείλεται, ἴσως, στὸ ὅτι ἦταν στημένο στὸν χώρο τῆς πηγῆς.

373. Ἡ ὑπογραφή τοῦ γλύπτη τῆς πρώτης ἀνάθεσης χαραγμένη στὴν ὄψη τοῦ βάθρου 452. Ὑψ. γρ. 0.023 (εἰκ. 63). Loewy, *IGB* 99, 125b (καὶ 386, 125b)· *IG VII* 426· Ὁ Ὡρωπὸς 162, 22· (SEG 25, 494).

[Μητ]ίο[χ]ος ἐπόησε.

Μητίοχος Ditt.

Γιὰ τὸν γλύπτη βλ. 374.

374. Ἡ ὑπογραφή τοῦ γλύπτη τῆς πρώτης ἀνάθεσης χαραγμένη στὴν ὄψη τοῦ βάθρου τοῦ ἀγάλματος τοῦ Ἀγρίππα (456). Ὑψ. γρ. 0.021 (εἰκ. 65, πίν. 28 καὶ 48).

Loewy, *IGB* 98, 125a (καὶ 386, 125a)· Β. Λεονάρδος, *AE* 1886, 58, 18· *IG VII* 350· Ὁ Ὡρωπὸς 164, 25.

Μητίοχος ἐπόησε.

Ὁ Μητίοχος, ἄγνωστη ἡ πατρίδα του καὶ τὸ πατρώνυμό του, εἶναι γνωστὸς μόνον ἀπὸ τὶς ὑπογραφές του στὸ Ἀμφιάρειο, ἀπὸ τὸ σχῆμα τῶν γραμμάτων τῶν ὁποίων χρονολογεῖται στὸ δεῦτερο μισὸ τοῦ 4ου αἰ. π.Χ. ἢ τὸ ἀργότερο στὶς ἀρχές τοῦ 3ου (βλ. Lippold, *RE* στὴ λ.).

375 (A 166). Ἐπικράνο βάθρου ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο, ἐλλιπὲς ἄνω ἀριστερὰ καὶ πίσω δεξιὰ, ὕψ. 0.23 πλ. 0.87 βάθ. 0.74. Στὴν ἄνω ἐπιφάνεια φέρει τρεῖς τόρμους, ὁ ἓνας γιὰ τὸ δεξιὸ πόδι χαλκοῦ ἀγάλματος. Στὴν κάτω ἐπιφάνεια ὑπάρχουν ἐπίσης δύο τόρμοι γιὰ τὴ σύνδεση μὲ τὸ βάθρο. Ὑψ. γρ. 0.025 μεταστ. 0.02. «Ἡύρεθῃ ἐπωκοδομημένον βορρᾶθεν τῶν δυσμικῶν βάθρων» L 173 (εἰκ. 29, πίν. 49).

Μ. Μιτσός, *AE* 1952, 198, 28· (SEG 15, 187)· *AAA 1 (1968) 69, 17, εἰκ. 1· (πρβ. SEG 24, 353· *Bull. Épigr.* 1968, 284· Μ. Μιτσός, *AE* 1968, Χρονικά 7, 2· *Bull. Épigr.* 1970, 298).

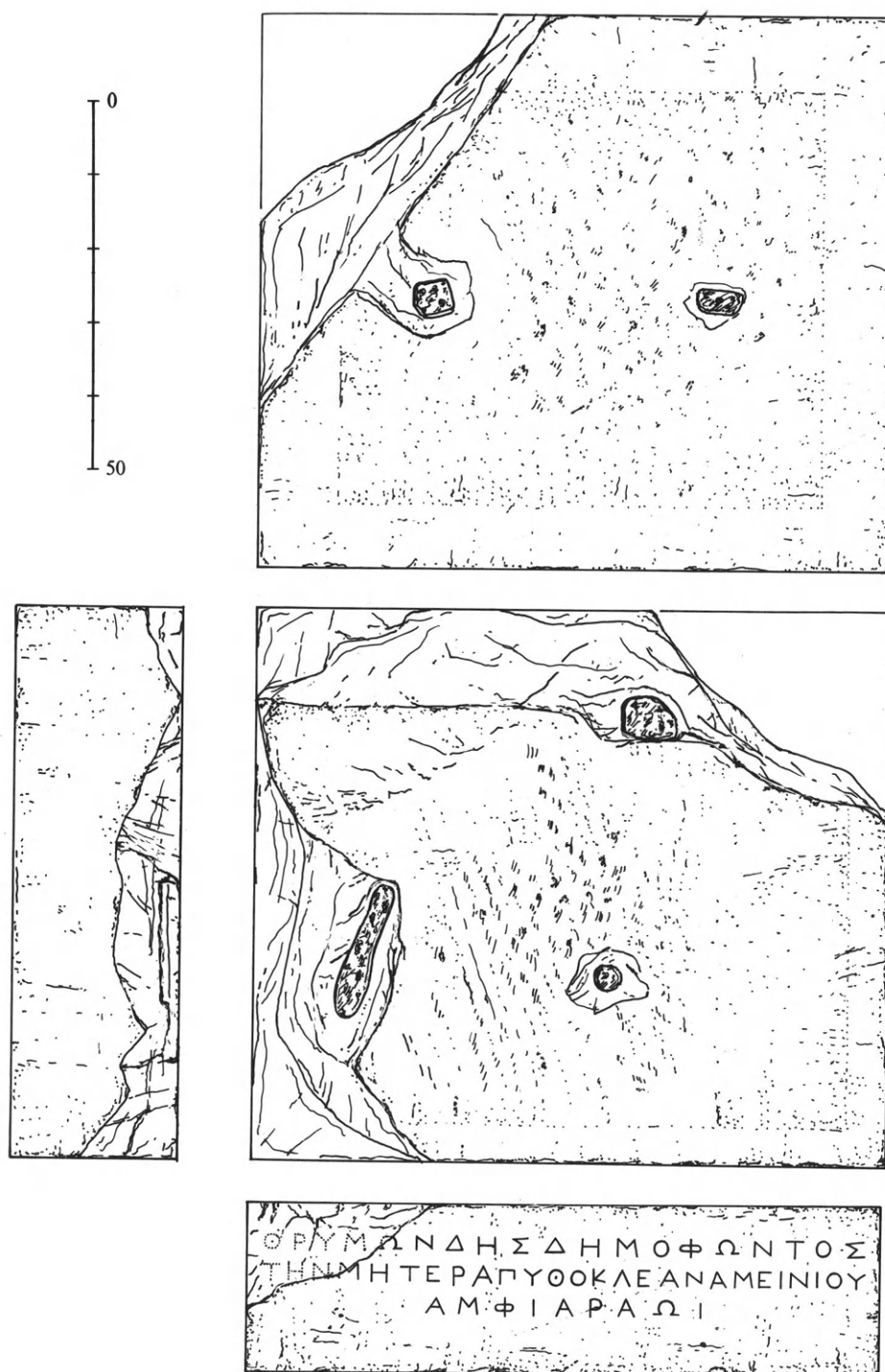
Ἀρχές τοῦ 3ου αἰ. π.Χ.

[Θρυμ]ώνδης Δημοφώντος

[τή]ν μητέρα Πυθοκλέαν Ἀμεινίου

Ἀμφιαράωι.

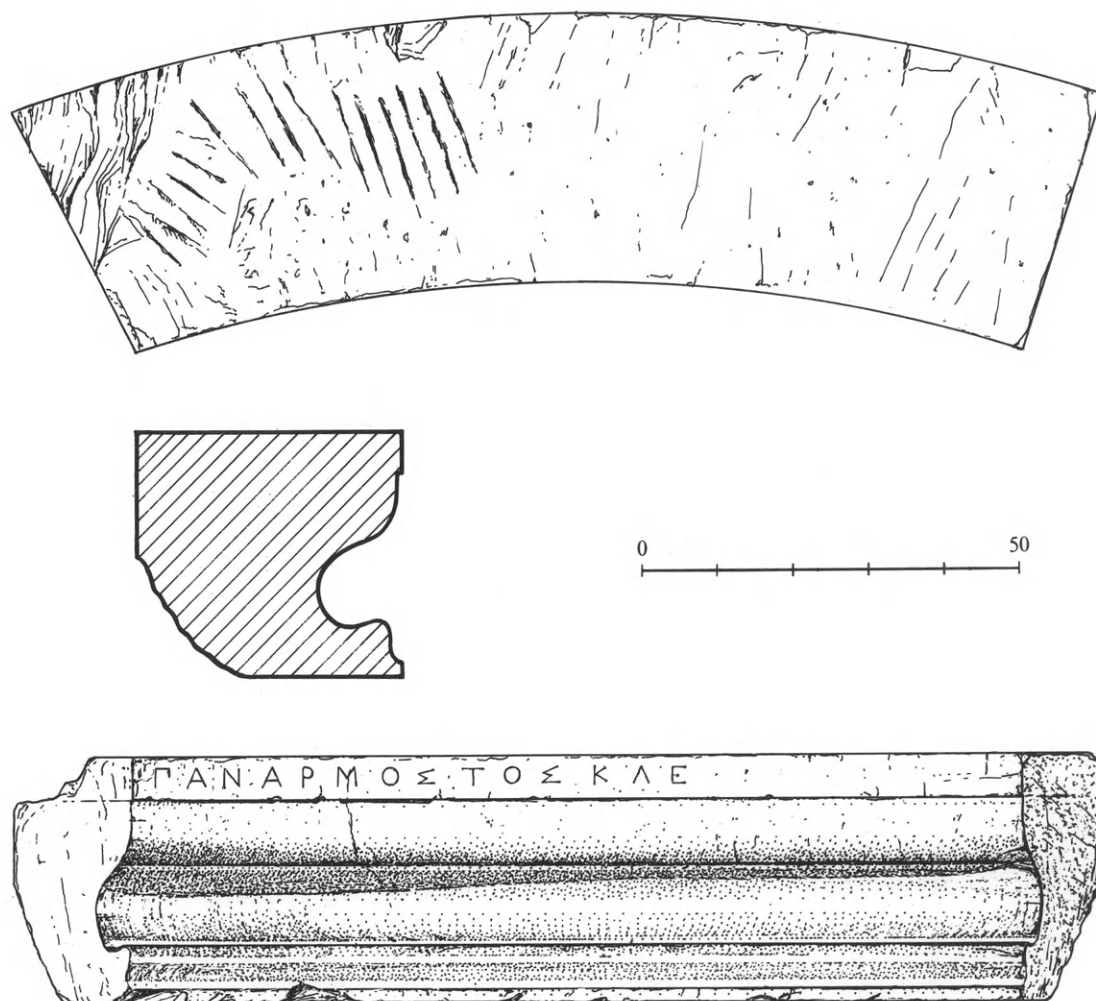
1 ἡ συμπλήρωση δική μου· [- -]ώνδης Μιτσός, [Ἑρμαι]ώνδης L: «ἐν ἀρχῇ ἐλλείπουνσι περὶ τὰ τέσσερα καὶ ἡμισυ γράμματος, ἀνεπληρώθη δὲ τὸ ὄνομα κατὰ τὸ *IG VII* 420 ἱερέως δὲ τοῦ Ἀμφιαράου Ἑρμαιώνδου. Ἐνδέχεται καὶ [Αἰσχυρ]ώνδης ἢ [Ἐτυμ]ώνδης· διὰ τὸν χώρον ἦττον πιθανὸν [Αἰτ]ώνδης ἢ [Ἐρπ]ώνδης. Περί Δημοφώντος πρβ. *IG VII* 416 (523) [- - ἀγωνοθετοῦντος τῶν Ἀμφιαράων καὶ Ῥωμαίων Ἀλ]εξιδήμου τοῦ Δημοφώντος, οἶδε ἐνίκων» (τὸ

Εἰκ. 29 (1:10): 375.

κείμενο της IG VII 416 που παραθέτει ὁ Λεονάρδος εἶναι κατὰ τις συμπληρώσεις του στήν AE 1925-26, 33). Προκαλεῖ ἀπορία ἡ ἐκ μέρους τοῦ Λεονάρδου μὴ χρῆση τῆς ἐπιγραφῆς 515 γιὰ τὴ συμπλήρωση τῆς ἐδῶ ἀνάθεσης. Πιθανῶς τὴν εἶχε λησμονήσει.

Ὁ Θρυμώνδης εἶναι πατέρας τοῦ Δημοφώντος, χορηγοῦ στοὺς ἀγῶνες τῆς Ἀλίας Νύμφης (515).

Εἰκ. 30 (1:10): 376.

376. Ἐξέδρας ἀπὸ λευκοῦ μάρμαρου ἀκέραιο τμήμα ἀπὸ τὸ ἀριστερὸ μέρος, ἐμπρὸς κυρτόκοιλο ὅπως οἱ πόδες τῶν θρανίων, ὑψ. 0.32 πλ. ἐμπρὸς (χορδή) 1.175, πίσω 1.44, διαγ. 1.37 καὶ 1.32 πᾶχ. 0.35. Πίσω εἶναι ἐργασμένο μὲ βελόνι. Ἡ ἐπιγραφή ὑψ. γρ. 0.025 εἶναι χαραγμένη στὸν ἄβακα, ὁ ὁποῖος συνεχίζεται καὶ στὴν ἀριστερὴ πλευρά. Στὴ δεξιὰ πλευρὰ ἄρμοξε ὁμοιο μάρμαρο γιὰ τὴν ὁλοκλήρωση τοῦ μνημείου. «Ἡύρέθη βορρᾶθεν τοῦ μνημείου Ἰσαν- ρικόν» L 174 (εἰκ. 30, πίν. 49).

Ἐπιγραφικά 28, 17· (Teiresias 13 (1983) AE 7, 26· SEG 31, 441).

Ἀρχές τοῦ 3ου αἰ. π.Χ.

Πανάρμοστος Κλε(- - -)

Ἡ ἀνάθεση εἶναι ἡμιτελής· μετὰ τὰ τρία τελευταῖα γράμματα δὲν χαράχθηκε ἄλλο, ἐνῶ ὑπάρχει χώρος καὶ γιὰ μεγάλο ὄνομα. Στὸ δεξιὸ τμήμα τοῦ μνημείου θὰ χαραζόταν τὸ ὄνομα τῆς θεότητος καὶ τὸ ρῆμα.

Πανάρμοστος Φιλοβότου Ὠρώπιος στὰ ψηφίσματα 35, 36, 38, 39.

377 (A 430). Βάθρου στρογγυλού από λευκογάλαζο μάρμαρο δύο θραύσματα: α) θραῦσμα ὕψ. 0.05 πλ. 0.07 βάθ. 0.12· β) θραῦσμα ὕψ. 0.08 πλ. 0.18 βάθ. 0.123. Ὡψ. γρ. 0.008 μεταστ. 0.015. «Ἡϋρέθησαν βορρᾶθεν τῶν δυσμικῶν βάθρων, δυσμότην τοῦ πρὸς βορρᾶν τοῦ ναῖσκου δωματίου» L 92.

350-300 π.Χ.

α. [- - - θ]έλοντα, φίλε Ἀμφιάραε σ[- - - -]

[- - - -]ρῶ! νύκτα καταστρ[έψ - - - -]

β. [- - - -]ωι δε[- - - -]

[- - - -]φαιδρ[- - - -]

[- - - -]ε[- - - -]

Ὁ Λεονάρδος τοποθετεῖ τὸ τεμάχιο β ἄνω τοῦ α, τοῦτο ὁμῶς δὲν εἶναι ὀρθό, γιατί τὸ α ἀνήκει στὸ ἀνώτερο μέρος τοῦ βάθρου, τερματίζει, καὶ ἐπάνω ἀπὸ τὸν πρῶτο στίχο ὑπάρχει κενό. Τὰ λείψανα τοῦ β ἀνήκουν ἢ στοὺς τρεῖς πρῶτους στίχους τοῦ ἐπιγράμματος ἢ σὲ ἄλλους || 1 οἱ συμπληρώσεις εἶναι τοῦ Λεονάρδου. «Τοῦ φ ἢ κάθετος ἐν ἀμφοτέροις τοῖς ἀποτμήμασι δὲν φέρεται διὰ τοῦ κύκλου» L || 2 «τῶν πρὸ τοῦ κατα γραμμάτων σφύζονται τὰ ἄνω ἄκρα· καὶ τὸ μὲν πρὸ τοῦ ι γράμμα ἔνεκα τοῦ ἐκατέρωθεν μεταγραμματίου εἶνε ο μᾶλλον ἢ ω, τὸ δὲ πρὸ τούτου διὰ τὸ μέγεθος τοῦ τόξου εἶνε ρ μᾶλλον ἢ β, πρὸ δὲ τούτου ἔνεκα τοῦ μακροτέρου ἄνω μεταγραμματίου ὑποτίθεται θ ἢ ο, ἦγουν ἔκειτο ἐχθρο]ι μᾶλλον ἢ φόβω]ι» L.

Ἀπὸ τὸ σχῆμα τῶν γραμμάτων τὸ ἐπίγραμμα χρονολογεῖται στὸ δεύτερο μισὸ τοῦ 4ου αἰ. π.Χ.

378 (A 555). Βάθρου ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο δύο συγκολλημένα θραύσματα ἀπὸ τὸ ἄνω μέρος, ὕψ. 0.115 πλ. 0.15 βάθ. 0.07. Τὸ δεξιὸ θραῦσμα, τὸ ὁποῖο ἔσωζε τὴν τελευταία λέξη τοῦ πρῶτου στίχου καὶ τὴν κατάληξη τῆς μετοχῆς τοῦ δευτέρου, ἔχει χαθεῖ· μοῦ εἶναι γνωστὸ ἀπὸ ἔκτυπο καὶ ἀπὸ περιγραφή τοῦ Λεονάρδου (L 186). Ὡψ. γρ. 0.009 μεταστ. 0.009-0.011. «Ἡϋρέθη ὀπισθεν τῶν βάθρων ἐν δωματίῳ» L.

4ος αἰ. π.Χ.

[- -]μενος τὸ σὸ[ν Ἀ]μφιάρα[ε-]

[- σή]γ χάριν εὐ[χόμεν]ος

3 [- - ἄ]λλων ἀποθῆι [- - -]

[- -]τερομ βίον[ον - - - -]

[- - - -]Λ[- - - - -]

1 «ἀπίθανον μένος ἢ νόστος· πιθανώτερον μετοχή ἢ τέ]μενος» L || 2 «ἐν ἀρχῇ σή]γ ἢ τ]ήγ ἢ ἄλλως. Μετὰ τὸ ε λείψανον γράμματος ν ἢ χ» L· εὐ[χόμεν]ος L || 4 «ἔ]τερομ ἴσως ἢ συγκριτικόν» L. Στὸ κείμενο συμπληρώνει - μακρό]τερομ.

«Τοῦ ἐπιγράμματος σώζεται τὸ δεξιὸν ἥμισυ, συνέκειτο δὲ τὸ ἐπίγραμμα, ὡς ἔοικεν, ἐκ δύο ἐλεγείων, διηρημένων ὡς ἔχουσιν οἱ στίχοι» L.

379 (A 573). Θραῦσμα ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο, ὕψ. 0.11 πλ. 0.125 πάχ. 0.04. Ὑψ. γρ. 0.003-0.006 μεταστ. 0.02. «Ἡύρεθῃ κατὰ τὴν ἄνω γωνίαν τοῦ ὀπισθεν τοῦ ναοῦ προπύλου» L 143.

Τέλη 4ου / ἀρχὲς 3ου αἰ. π.Χ.

[- - -] ἀσεβει[- - - -]

[- - -]ρον αὔξων [- -]

[- - - -] δύνامي[ν - -]

380 (A 168). Βάθρο ὀρθογώνιο ἀπὸ μελανὸ μάρμαρο, ὕψ. 0.32 πλ. 0.75 βάθ. 0.61. Στὴν ἄνω ἐπιφάνεια ὑπάρχει τὸρμος γιὰ τὴν πλίνθο μαρμαρίνου ἀγάλματος. Ὑψ. γρ. 0.015 (0.011 τὸ Ο) μεταστ. 0.01. «Τὸ βάθρον εὑρέθη πρὸς τῇ μεγάλῃ ἀντηρίδι Μ, ἐν τινι τῶν ὀπισθεν τῶν τελευταίων βάθρων ὑστέρων δωματίων» L, δηλαδή στὸ ὑπερυψωμένο δωμάτιο ποὺ βρίσκεται πίσω ἀπὸ τὸν μικρὸ ναό, ἰδρυμένο σὲ ὑπόβαθρο ἀπὸ πωροπλίνθους ὕψ. 0.70 πλ. 1.20 βάθ. 0.86, ἐμπρὸς ἀπὸ τὸν βόρειο ἀναλημματικὸ τοῖχο τοῦ Ἱεροῦ (εἰκ. 31, πίν. 49).

B. Λεονάρδος, AE 1892, 51, 81.

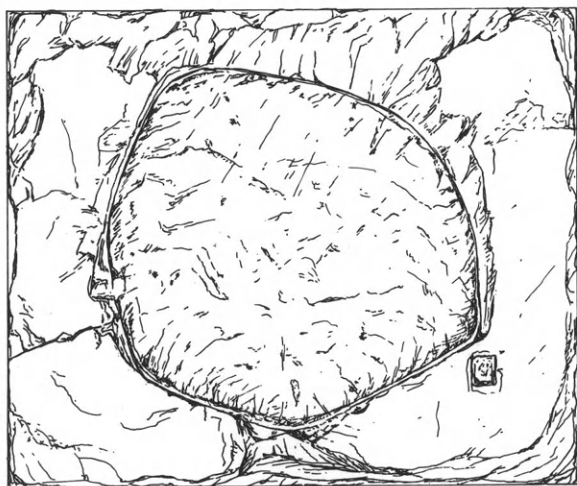
4ος αἰ. π.Χ.

[- - -]ν ἄγαλμ[α]

[- - -]α παυσίπονον

[- - -] ἡδέος υἱοῦ ὁ πλεῖσ[τ]α

[- - -] τοῦδε θεοῦ

Εἰκ. 31 (1:10): 380.

1 . . . . . ἀνέθηκε; γαλην:ὀ]ν ἄ[γαλμα] L || 2 ν:]α L || 3 πλεῖστ[α] L.

Ἡ εἰκασία τοῦ Λεονάρδου ὅτι στὸ βάθρο αὐτὸ ἀνήκει τὸ ἄγαλμα τοῦ Ἀμφιαράου ποὺ δημοσιεύει ὁ.π. 52 (Ὁ Ὠρωπὸς 120, 9, πίν. 34α) δὲν εὐσταθεῖ· ἡ στάση τοῦ ἀγάλματος δὲν ἀρμόζει στὴ μορφὴ τοῦ τόρμου.

381 (A 602). Βάθρο ἀπὸ ντόπιο ἀσβεστόλιθο, ὕψ. 0.60 πλ. 0.225 βάθ. 0.245. Στὴν ἄνω ἐπιφάνεια ὑπάρχει τετράγωνος τόρμος 0.155 x 0.17 βάθ. 0.04 γιὰ μαρμάρينو ἀνάθημα, ἐνῶ οἱ κάτω γωνίες εἶναι στρογγυλεμένες γιὰ καλύτερη στερέωση σὲ ὑπόβαθρο. Στὴν ὄψη, παράλληλα μὲ τὴ μακρὰ ἀριστερὴ παρυφή, ὑπάρχει ἐπιγραφή. Ὑψ. γρ. 0.02. Ἡ θέση τῆς ἐπιγραφῆς ἀποδεικνύει ὅτι τὸ βάθρο ἀποτελεῖ μεταποίησι παλαιότερου. Βρέθηκε στὸ ποτάμι «ἀντιστοίχως πρὸς τὴν ἀρχὴν τῆς στοᾶς» L σ. κ. 301.

Ἐπιγραφικὰ 26, 13· (Teiresias 13 (1983) AE 7, 22· SEG 31, 430).

4ος-3ος αἰ. π.Χ.

[-]οκλῆς ἐπόησε.

382 (A 311). Βάθρο ἀπὸ γαλάζιο μάρμαρο συγκολλημένο ἀπὸ δύο θραύσματα, ἐλλειπὲς ἄνω δεξιὰ, ὕψ. 0.07 πλ. 0.395 βάθ. 0.17. Στὴν ἄνω ἐπιφάνεια φέρει δύο τόρμους γιὰ μικρὰ μαρμάρινα ἀναθήματα. Ὑψ. γρ. 0.01-0.013 (στ. 1), 0.007-0.009 (στ. 2) (0.004 τὸ Ο) μεταστ. 0.01-0.015. «Ἡὐρέθη δεξιόθεν (ἀνατολόθεν) τοῦ περιβωμίου Γ» L 66 (εἰκ. 32).

IG VII 439.

3ος αἰ. π.Χ.

Μίδας Ἀμφιαράωι ἀν[έθηκεν]

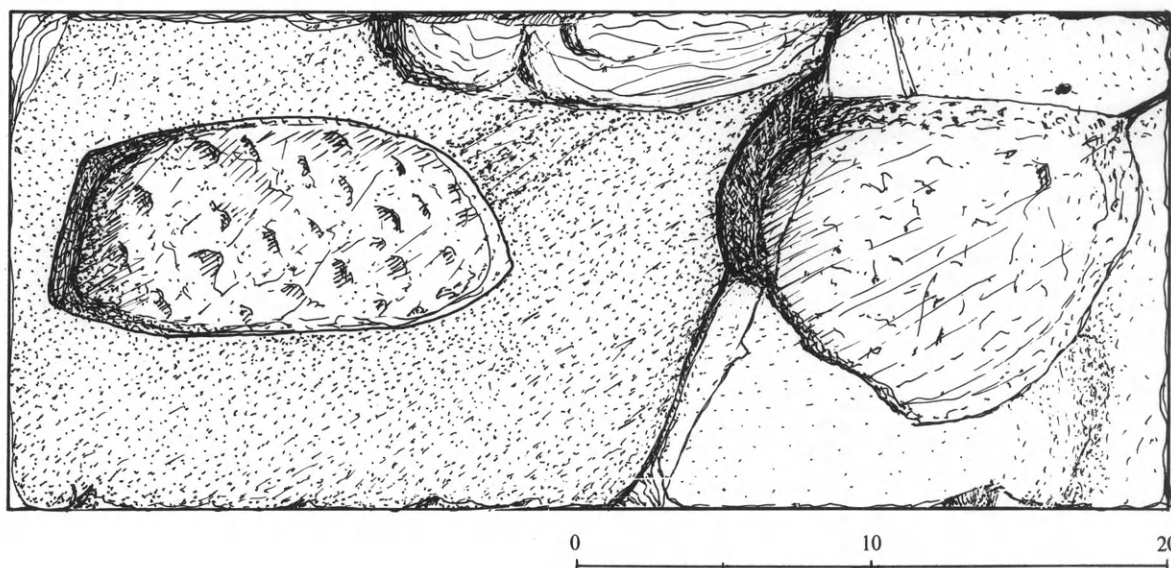
ἐπὶ Νικοκλέους ἱερέως.

Ὁ ἱερεὺς δὲν εἶναι γνωστὸς οὔτε ὁ ἀναθέτης, Ὠρωπίος προφανῶς.

0 10 20

Εἰκ. 32 (1:2.5): 382.

Εἰκ. 32 (1:2.5): 382.

383. Βάθρο μονόλιθο ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο, ὕψ. 0.745 πλ. (χωρὶς τὰ κυμάτια) 0.575-0.59 βάθ. 0.43-0.445. Ἄνω φέρει, γύρω ἄβακα, κυρτὸ κυμάτιο, ταινία καὶ κοῖλο κυμάτιο, κάτω ταινία καὶ σπείρα. Τὸ ὑπόβαθρο εἶναι μονόλιθο, δίβαθμο. Ἡ κάτω βαθμίδα ἔχει ὕψ. 0.125 πλ. 0.915 βάθ. 0.75, ἡ ἄνω βαθμίδα, ὕψ. 0.145 πλ. 0.788 βάθ. 0.63, στέφεται μὲ κοιλόκυρτο κυμάτιο.

Στὴν ἄνω ἐπιφάνεια τοῦ κορμοῦ τοῦ βάθρου ὑπάρχει κεντρικὸς ὀρθογώνιος τόρμος καὶ αὐλάκι γιὰ τὴ μολυβδοχόηση τοῦ συνδέσμου τοῦ ἐπικράνου, τὸ ὁποῖο δὲν σώζεται. Στὴν ὀψη τοῦ βάθρου ἔχουν χαραχτεῖ, ἀπὸ πάνω πρὸς τὰ κάτω, πρώτη ἡ ἀνάθεση ὕψ. γρ. 0.02 μεταστ. 0.02, ἡ ὑπογραφή τοῦ γλύπτη ὕψ. γρ. 0.015, καὶ τὰ ψηφίσματα **49**, **50**, **51**. Τὸ βάθρο «εὐρέθη πρὸς τὴν κομψὴν αὐτοῦ μαρμαρίνην βάσει» L (εἰκ. 33, πίν. 4 καὶ 50).

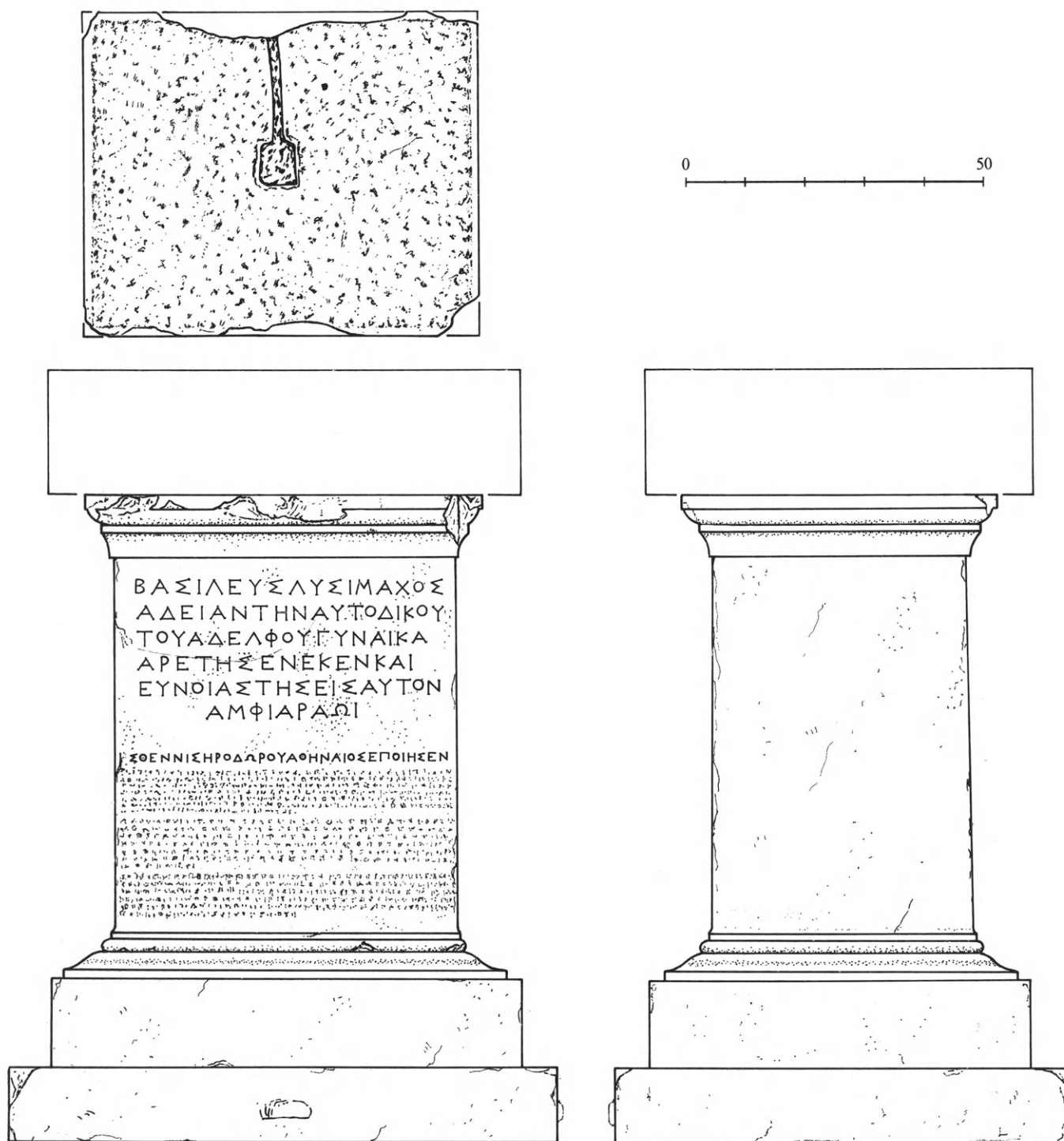
B. Λεονάρδος, *AE* 1885, 102, 3· Loewy, *IGB* 83, 103a (ἡ ὑπογραφή τοῦ γλύπτη καὶ σ. 384 ὁλόκληρη ἡ ἀνάθεση ἀπὸ ἀπόγραφο τοῦ Λεονάρδου)· (U. v. Wilamowitz-Moellendorff, *Hermes* 21 (1886) 103 σημ. 1)· IG VII 279· (Michel, *Recueil* 1097· *Syll*² 191· *Syll*³ 373· B. Possenti, *Il re Lisimaquo di Tracia* (1901) 130-131· L. Robert, *BCH* 57 (1933) 489-490· (*OMS* I, 175-176)· Ὁ Ὠρωπὸς 164, 26, πίν. 58α· (*SEG* 25, 496)· Ἐπιγραφικὴ Ὠρωποῦ 315· (*Ἀρχαῖες Ἐπιγραφές* 76).

295-281 π.Χ.

Βασιλεὺς Λυσίμαχος
Ἀδεῖαν τὴν Αὐτοδίκου
τοῦ ἀδελφοῦ γυναῖκα
ἀρετῆς ἕνεκεν καὶ
εὐνοίας τῆς εἰς αὐτὸν
Ἀμφιαράωι.

Σθέννης Ἡροδώρου Ἀθηναῖος ἐποίησεν.

Εικ. 33 (1:10): 49, 50, 51, 383.

Ἡ ἀνάθεση ἀπὸ τὸν Λυσίμαχο, βασιλέα τῆς Θράκης, τοῦ ἀγάλματος τῆς συζύγου τοῦ ἀδελφοῦ του στὸ Ἱερὸ δείχνει (Holleaux, *Études* I, 38 σημ. 3) ὅτι ὁ βασιλεὺς εἶχε φιλικὲς σχέσεις μὲ τὸ κοινὸ τῶν Βοιωτῶν. Εἶναι πιθανὸ πὼς ὁ Λυσίμαχος ἦταν ἓνας ἀπὸ τοὺς βασιλικοὺς χορηγοὺς τῆς Θήβας μετὰ τὴν ἀνοικοδόμησίν της (Robert 489 κέ.). Γιὰ τὴν Ἀδεΐα βλ. Berve, *RE* στή λ.

Ὁ γλύπτης Σθέννης, Διομειεύς κατὰ τὸν δῆμο (PA 12641), Ὀλύνθιος κατὰ τὸν Πausanία (6, 16, 9· 17, 5· πρβ. M. Gude, *A History of Olynthus With a Prosopographia and Testimonia* (1933) 49, 110), ἐγκαταστάθηκε στὴν Ἀθήνα μετὰ τὴν καταστροφὴ τῆς Ὀλύνθου τὸ 348 π.Χ. Συνεργάστηκε μὲ τὸν Λεωχάρη γιὰ τὴν κατασκευὴ μεγάλου ἀναθήματος στὴν Ἀκρόπολη (IG II² 3829· πρβ. Lippold, *RE* λ. *Sthennis*). Ὁ γιὸς του Ἡρόδωρος ἐργάστηκε ἐπίσης στὸ Ἀμφιάρειο (371). Τὸ ἐδῶ ἀνάθημα χρονολογεῖται στὴν περίοδο 295-281 π.Χ., ἀπὸ τῆς προσχωρήσεως τοῦ Ὀρωποῦ στὸ κοινὸ τῶν Βοιωτῶν μέχρι τοῦ θανάτου τοῦ Λυσιμάχου. Ὁ γλύπτης ὑπογράφει μὲ τὸ ἐθνικὸ του.

384 (A 559). Βάθρου ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο μὲ ἄβακα καὶ κυμάτια θραυσμένα ἢ ἄνω δεξιὰ γωνία, ὕψ. 0.125 πλ. 0.12 πᾶχ. 0.09. Ὑψ. γρ. 0.017. «Ἡυρέθη κατὰ τὸ δεξιὸν τοῦ περιβωμίου» L 137 (πίν. 49).

IG VII 491.

300-250 π.Χ.

[- - - - κ]λέους

[- - - - -]

[Ἀμφιαράωι].

Τοῦ πρώτου μισοῦ τοῦ 3ου αἰ. π.Χ. Ὁ Dittenberger τὴ δημοσιεύει μετὰ τῶν ἐπιτυμβίων, ἀπὸ τῆς λειτουργικῆς ἐπεξεργασίας ὅμως καὶ τὴν τεκτονικὴ μορφή εἶναι προφανὲς ὅτι πρόκειται γιὰ θραῦσμα βάθρου.

385. Ἡ χρονολόγησις καὶ ἡ ὑπογραφή τοῦ γλύπτη τῆς πρώτης ἀνάθεσις χαραγμένες στὴν ὄψη τοῦ βάθρου τοῦ ἀγάλματος τοῦ Σύλλα (442). Ὑψ. γρ. 0.02 (στ. 1), 0.017 (στ. 2) (εἰκ. 53, πίν. 5 καὶ 50).

Κ. Δ. Μ(υλωνᾶς), *AE* 1884, 100· (Th. Mommsen, *Hermes* 20 (1885) 268)· G. H. L(olling), *Deutsche Literaturzeitung* 1884 (Oktober 18) 1556· Loewy, *IGB* 96, 120a (καὶ σ. 385 ὁλόκληρη ἡ ἀνάθεσις κατὰ τὸν Μυλωνᾶ)· Β. Λεονάρδος, *AE* 1885, 105, 5· IG VII 266, 267· Ὁ Ὀρωπὸς 169, 33· (SEG 25, 497).

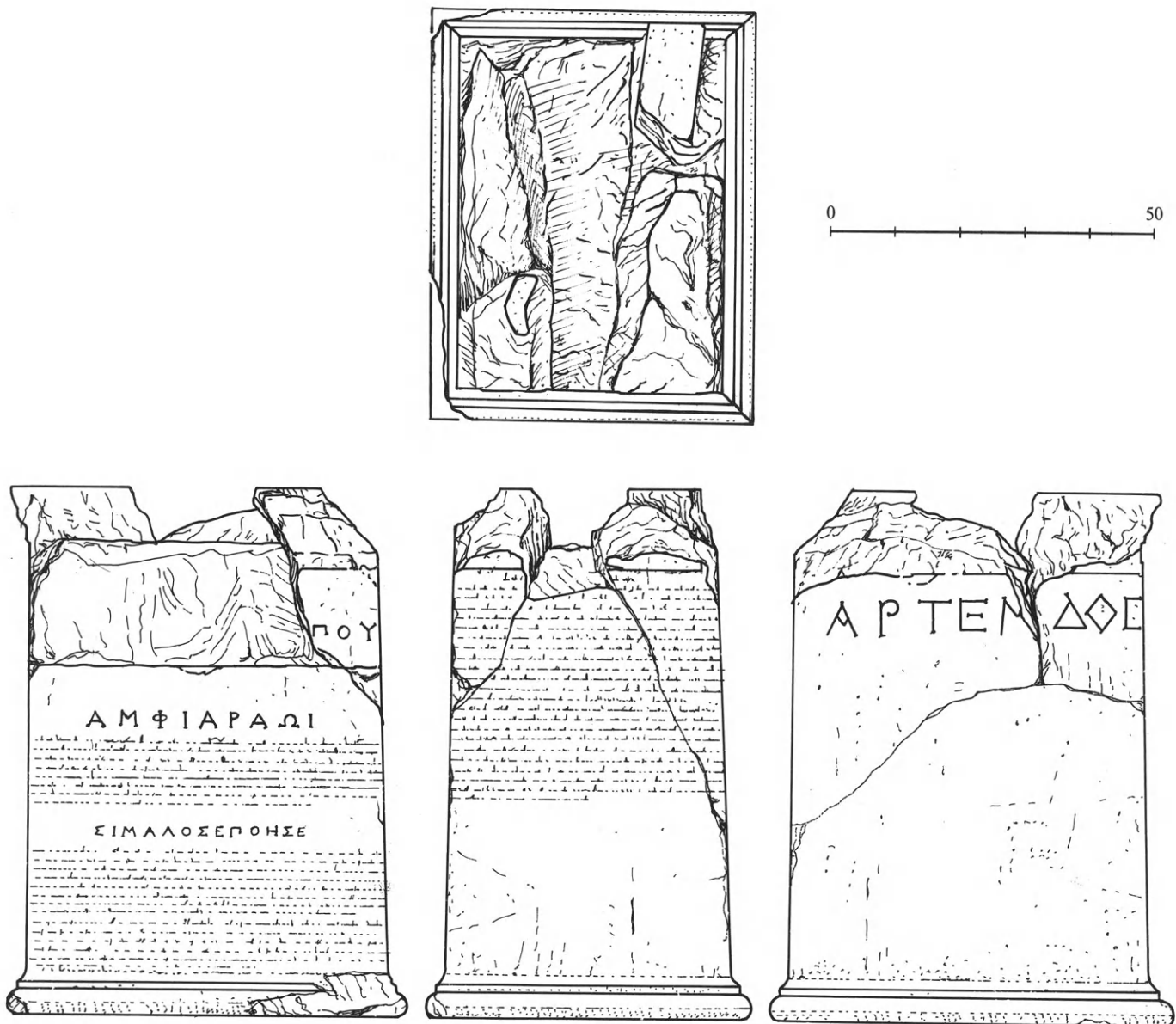
300-275 π.Χ.

Ἐπὶ ἱερέως Φρυνίχου

Τεισικράτης Θοινίου ἐποίησε.

Ἡ χρονολόγησις καὶ ἡ ὑπογραφή τοῦ γλύπτη ἀνήκουν στὴν ἀρχικὴ ἀναθηματικὴ ἐπιγραφή τοῦ βάθρου. Ὁ ἱερεὺς Φρυνίχος εἶναι παλαιότερος τῶν ἱερέων Φάνου, Ἀσώπωνος καὶ Σπινθάρου, ἀπὸ τῶν ὁποίων χρονολογοῦνται προξενικά ψηφίσματα χαραγμένα ἐπίσης στὴν ὄψη τοῦ βάθρου (53, 56, 57). Ἡ ἱερατεία του μπορεῖ νὰ χρονολογηθεῖ, κατὰ προσέγγισιν, ἀπὸ τὴν ἀκμὴ τοῦ γλύπτη.

Ὁ Τεισικράτης Θοινίου Σικυώνιος (Ch. Skalet, *Ancient Sicyon, With a Prosopographia Sicyonia* (1928) 123), μαθητὴς τοῦ Εὐθυκράτους, ἤκμασε τὸ πρῶτο τέταρτο τοῦ 3ου αἰ. π.Χ. Ὑπογραφές του σώζονται ἀπὸ τῆς Θήβας (IG VII 2470 = Loewy, *IGB* 94, 120· *BCH* 44 (1920) 245, 5· *AA* 16 (1960) Χρονικά 147) καὶ ἀπὸ τὴν Ἐρέτρια (*AA 17 (1961-62) Α' 213, χαλκοῦς ἀνδριάς τοῦ ἱερομνήμονος Αἰσχύλου, περὶ τὸ 272 π.Χ.). Τὸ ἔργο του στὸ Ἀμφιάρειο, ἂν κρίνουμε

Εἰκ. 34 (1:10): 60, 121, 122, 123, 124, 282, 386.

ἀπὸ τὸ σχῆμα τοῦ βάθρου καὶ ἐκ τοῦ ὅτι μετεπεγράφη στὸν Σύλλα, ἦταν χάλκινος ἔφιππος ἀνδριάνς. Ὁ γιὸς τοῦ Τεισικράτους Θοινίας ἐργάστηκε ἐπίσης στὸ Ἀμφιάρειο (415).

386 (Α 227). Βάθρο μονόλιθο ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο, τοῦ ὁποίου τὸ ἄνω μέρος εἶναι θραυσμένο σὲ ὀκτὼ θραύσματα καὶ ἔλλιπές, ὕψ. 0.79 πλ. 0.63 βάθ. 0.50. Ἐνὺς φέρει ἄβακα, κοῖλο κυμάτιο καὶ ταινία, κάτω ταινία καὶ σπείρα. Ἐπὶ κράνο καὶ ὑπόβαθρο δὲν σώζονται. Ὑψ. γρ. 0.025 μεταστ. 0.011.

Τὸ βάθρο φέρει στὴν ὄψη τὴν ἀνάθεση καὶ τὴν ὑπογραφή τοῦ γλύπτη καὶ τὰ ψηφίσματα **60, 121, 122**. Στὴ δεξιὰ πλευρὰ φέρει τὰ ψηφίσματα **123** καὶ **124** καὶ στὴν ὀπίσθια πλευρὰ τὴν ἀνάθεση **282**. «Ἡυρέθη παρὰ τὸ μνημεῖον Μνασέας» L 14 (εἰκ. 34, πίν. 50).

Loewy, *IGB* 113, 153a (καὶ σ. 389 ὁλόκληρη ἡ ἀνάθεση ἀπὸ ἀπόγραφο τοῦ Λεονάρδου)· *IG VII* 236, 238· Marcadé, *Signatures I*, 94 εἰκ., πίν. XVII, 4· (SEG 13, 342).

300-250 π.Χ.

[- - - - -] που

Ἀμφιαράωι.

Σίμαλος ἐπόησε.

Ὁ Σίμαλος ἐργάστηκε κατὰ τὸ πρῶτο μισὸ τοῦ 3ου αἰ. στοὺς Δελφούς (Marcadé 95), ὅπου παραδίδονται τὰ δύο πρῶτα γράμματα τοῦ πατρωνύμου του, Πο -, καὶ στὴν Ἀκραίφεια (*IG VII* 4159). Τὴν ἴδια περίοδο ἐργάστηκε καὶ στὸ Ἀμφιάρειο (Lippold, *RE* στὴ λ.).

387. Ἡ ὑπογραφή τοῦ γλύπτη τῆς πρώτης ἀνάθεσης, χαραγμένη στὴν ὄψη τοῦ βάθρου τοῦ ἀγάλματος τοῦ Φουφίου (450). Ὑψ. γρ. 0.02 (εἰκ. 61, πίν. 66).

Loewy, *IGB* 113, 153b (καὶ 389 ὁλόκληρη ἡ ἀνάθεση ἀπὸ ἀπόγραφο τοῦ Λεονάρδου)· B. Λεονάρδος, *AE* 1885, 155, 13· *IG VII* 382· Marcadé, *Signatures I*, 95 εἰκ.· (SEG 12, 342).

300-250 π.Χ.

Σίμαλος ἐποίησε.

Ἡ μόνη διαφορὰ μετὰ τὴν **386** εἶναι στὸν ρηματικὸ τύπο.

388. «Βάθρου μαρμάρου μέλανος, ἄνω ἀριστερὰ γωνία (ἐλλiptές δεξιὰ καὶ κάτω καὶ ὀπίσω), ὕψ. 0.22-0.29· πλ. ὡς 0.205, πᾶχ. ὡς 0.19· ὧα πλ. 0.09, ἄνω κενὸν ὕψ. 0.046, ἐπιγεγραμμένου χώρου ὕψ. 0.11· τὰ γράμματα δεξιοκλινῇ πῶς, ὕψ. 0.006-0.012. Ἡύρέθη ἐν τῷ ναῷ παρὰ τὴν μεγάλην βάσιν» L 109 (εἰκ. 35, πίν. 51).

Τὸ Ἀμφιάρειον 11, 11, εἰκ. 2, πίν. IA' (ἀπὸ ἀπόγραφο τοῦ Λεονάρδου)· SEG 24, 356· *Bull. Épigr.* 1968, 282· (R. E. Allen, *The Attalid Kingdom. A Constitutional History* (1983) 183, 12)· Ἐπιγραφικὴ Ὠρωποῦ 315, εἰκ. 3· (*Teiresias* 15 (1985) *AE* 22· A. Oikonomides, *Ἡόρος* 3 (1985) 22-23· SEG 35, 409).

Φιλέταιρον

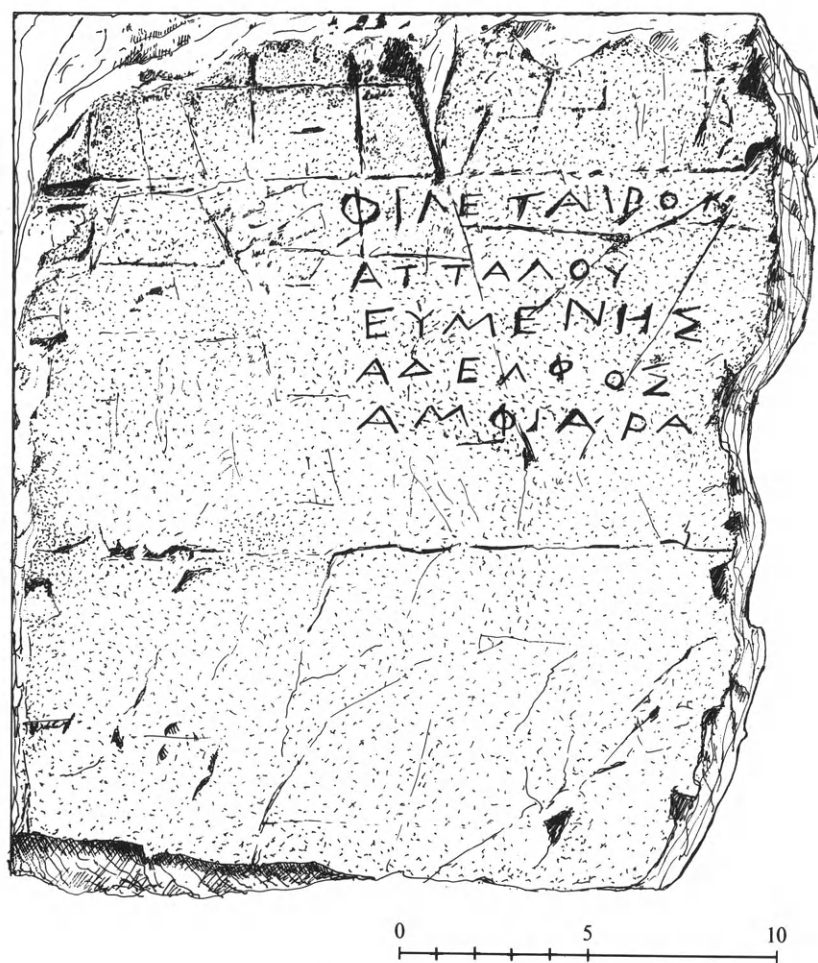
Ἀττάλου

Εὐμένης

ἄδελφός

Ἀμφιαράω[ι].

Ἡ ἐπιγραφή, γνωστὴ ἀπὸ τὰ κατάλοιπα τοῦ Λεονάρδου, βρέθηκε τὸ 1884 στὸν ναό. Σὲ σημείωμά του τῆς 25.8.1886 μετὰ τίτλο Ἀνασκ. 1884 παραθέτει ὁ Λεονάρδος πρόχειρο σχεδιάσμα τοῦ λίθου καὶ τὴ μνεία «25.8.2.86. Σήμερον εἶδον αὐτὸ ἐν τῷ ναῷ παρὰ τὴν ἐν μέσῳ μεγάλην βάσιν» καὶ πρόχειρο ἀπόγραφο Φιλέταιρο[ν] | Ἀττάλο[υ]

Εἰκ. 35 (1:2): 388.

εὐνοίας ἔνεκεν] | Εὐμένης . . . | ἀδελφός . . . | Ἀμφιαρά[ωι. Στὸ χειρόγραφο τῆς 25.7.1926 παραθέτει τὴν ἐπιγραφὴν χωρὶς συμπληρώσεις πλὴν τοῦ στ. 1 Φιλέταιρο[ν καὶ 5 Ἀμφιαρά[ωι. Στὰ σχόλια λέγει: «1· τὸ ν σχεδὸν βέβαιον. 2· μετὰ τὸ Ἀττάλου ὡσεὶ ἔχνη γραμμάτων ευ, ἀλλὰ πιθανώτατον ὅτι οὐδὲν ὑπῆρχεν». Ὁ Oikonomides βασιζόμενος στὰ σχόλια τοῦ Λεονάρδου διπλασιάζει τὴν ἔκταση τῆς ἐπιγραφῆς: Φιλέταιρον, [υἱὸν] | Ἀττάλου, Π[εργαμέα], | Εὐμένης Ἀ[ττάλου ὁ] | ἀδελφός ἀ[νέθηκεν] | Ἀμφιαρά[ωι]. Ἡ πρωτότυπη φωτογραφία ποὺ διαθέτω, ἀπὸ τὴν ὁποία ἔχει γίνῃ τὸ σχέδιό ποὺ παραθέτω, δὲν σώζει τὰ γράμματα ἐπάνω στὰ ὁποῖα βασίζεται ἡ παραπάνω συμπλήρωση, ἢ ὁποῖα προϋποθέτει ἀσυνήθη θέση, ἐντελῶς ἀριστερά, τοῦ τελευταίου στίχου. Παρὰ SEG 35, 409 γίνεται δεκτὴ ἡ ἀβάσιμη συμπλήρωση τοῦ Oik., τὴν ὁποία ἀκολουθεῖ καὶ ὁ Löhr, *Statuenbasen* 206 σημ. 179.

Ὅπως ἔδειξαν οἱ J. καὶ L. Robert, τὰ πρόσωπα τῆς ἐπιγραφῆς εἶναι ὁ Φιλέταιρος, θησαυροφύλαξ τοῦ Λυσιμάχου, φρούραρχος καὶ πρῶτος δυνάστης τοῦ Περγάμου, θλιβίας ἐκ παιδός, ...διεγένετο μένων ἐπὶ τοῦ ἐρύματος [τοῦ Περγάμου] ὁ εὐνοῦχος καὶ πολιτευόμενος δι' ὑποσχέσεων καὶ τῆς ἄλλης θεραπείας ἀεὶ πρὸς τὸν ἰσχύοντα καὶ ἐγγὺς παρόντα (Στράβ. 13, 4, 1), καὶ ὁ ἀδελφός του Εὐμένης, ἀπὸ τὸν ὁποῖο ἐγένετο ὁμώνυμος τῷ πατρὶ Εὐμένης, ὅσπερ καὶ διεδέξατο τὸ Πέργαμον (αὐτόθι 13, 4, 2).

Ἡ παρουσία τοῦ Φιλεταίου εἶναι αἰσθητὴ στὴ Βοιωτία. Ἀναθέτει γῆν στὶς Μοῦσες τοῦ Ἑλικῶνος (IG VII 1788 = OGIS 310, IG VII 1790 = OGIS 311) καὶ στὸν Ἑρμῇ στὶς Θεσπιές (OGIS 749). Ὁ ἀδελφὸς Εὐμένης τῆς ἐδῶ ἐπιγραφῆς εἶναι ὁ πατέρας τοῦ Εὐμένους Α΄. Τοῦτο, ὅπως τονίζουν οἱ J. καὶ L. Robert, ἡ ταύτιση δηλαδὴ τῶν δύο προσώπων, ἀποδεικνύεται ἀπὸ τὴν ἀπουσία βασιλικῶν τίτλων γιὰ τὸν πατέρα Ἀτταλο καὶ τὸν Εὐμένη. Ἡ αἰτία τῆς ἀνάθεσης «μπορεῖ νὰ ἦταν πολιτικὴ —τὸ Ἀμφιάρειο ἦταν σημαντικὸ ἱερὸ τοῦ κοινοῦ τῶν Βοιωτῶν— ἢ συγχρόνως προσωπικὴ, ὃ Ἀμφιάραος ἦταν ἱαματικὸς θεός. Σ' αὐτὴν τὴν ἐποχὴ ἡ οἰκογένεια “μεταξὺ 282 καὶ 262” τιμήθηκε στοὺς Δελφοὺς, πράγμα ποὺ δείχνει τὸν σεβασμὸ τῆς ἀπέναντι στοῦ Ἱεροῦ καί, ἤδη, τὴ γενναιοδωρία τῆς». Τὶς ἐπιγραφικὰς μαρτυρίες γιὰ τὸν Φιλέταιρο καὶ τὸν Εὐμένη βλ. *Bull. Épigr.* 1954, 129· *Bull. Épigr.* 1968, 282 καὶ 446.

389. Βάθρο τοξοειδὲς ἀποτελούμενο ἀπὸ δίβαθμο, μονόλιθο κατὰ τὸ ὕψος ὑπόβαθρο ἀπὸ μελανὸ μάρμαρο, κυρίως βάθρο ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο καὶ ἐπίκρανο. Ἡ πρώτη βαθμίδα, ἡ κάτω, χορδῆς 2.52, ἔχει ὕψ. 0.153 καὶ ἡ δευτέρη 0.20 καὶ εἰσέχει 0.077. Ἀποτελεῖται ἀπὸ τέσσερα τεμάχια, κάθε ἓνα ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἀπαρτίζει τὸ μισὸ μιᾶς μακρᾶς καὶ μιᾶς στενῆς πλευρᾶς. Μεταξύ τους, στὸ κέντρο τοῦ βάθρου, ἀφήνουν μεγάλον κενόν. Τὰ τμήματα τοῦ ὑποβάθρου συνδέονταν μὲ συνδέσμους σχήματος διπλοῦ T. Τὸ κυρίως βάθρο ἀποτελοῦσαν τέσσερα λευκὰ μάρμαρα, ἀπὸ ἓνα ἀριστερὰ καὶ δεξιὰ καὶ ἀνάμεσά τους, ἔμπρὸς καὶ πίσω, ἄλλα δύο ποὺ συμπλήρωναν τὴν ὄψη καὶ τὴν ὀπίσθια πλευρὰ καὶ τὰ ὁποῖα συνδέονταν μὲ συνδέσμους ὅπως τὸ ὑπόβαθρο, ἐνῶ στὸ κέντρο τοῦ βάθρου ἔμενε πάλι μεγάλον κενόν. Ἀπὸ τὸ κυρίως βάθρο σώζεται μόνο τὸ ἀριστερὸ μάρμαρον ὕψ. 0.31 χορδῆς 0.635 βάθ. 1.03 καὶ τὸ πρόσθιον μεσαῖον χορδῆς 1.14 βάθ. 0.43-0.46, ἐνῶ τὸ δεξιόν, τὸ ὀπίσθιον μεσαῖον καὶ τὸ ἐπίκρανον δὲν σώζονται. Τὰ μάρμαρα τοῦ κυρίως βάθρου ἔχουν γύρω, ἄνω ἄβακα καὶ κυρτὸ κυμάτιον, κάτω κοιλόκυρτον κυμάτιον καὶ πλίνθον.

Στὸ πρόσθιον μεσαῖον μάρμαρον εἶναι χαραγμένο τὸ ἐπίγραμμα ποὺ ἀκολουθεῖ. Ὑψ. γρ. 0.008 μεταστ. 0.008. Στὸ ἀριστερὸ ἢ ἀνάθεση **440** καὶ στὸ δεξιὸ μισὸ τμήμα τῆς ἀριστερῆς πλευρᾶς τὸ ψήφισμα **116** (εἰκ. 36).

Loewy, *IGB* 105, 135a (ἡ ὑπογραφή)· F. D. Allen, *Papers of the American School at Athens* 4 (1888) 180, XLII· IG VII 336· (E. Hoffmann, *Sylloge epigrammatum graecorum* (1893) 389)· B. Λεονάρδος, *AE* 1892, 50, 80· (H. Diels, *Wochen für klassische Philologie* 1893, 985 κέ· AA 1893, 138· C. Radinger, *Zeitschrift für die Österreichischen Gymnasien* 44 (1893) 1073 κέ· A. Wilhelm, *WSt* 34 (1912) 343-346)· W. Peek, *Studies Presented to David Moore Robinson* II (1953) 318-325· (SEG 13, 341· *Bull. Épigr.* 1954, 128· G. Pfohl, *Griechische Inschriften als Zeugnisse des privaten und öffentlichen Lebens* (1965) 67)· Τὸ Ἀμφιάρειον 5, 10 (ἀναγνώσεις τοῦ Λεονάρδου)· Ὁ Ὠρωπὸς 155, 12· (Moretti, *ISE* 62· πρβ. SEG 25, 487)· Ἀμφιάρειον Ὠρωποῦ (μὲ μετάφραση) 42-43.

300-250 π.Χ.

Ἐπὶ ἱερέως Ὀλυμπίχου

Τηλόθεν ἰσταμένωι Διομήδεα χαλκὸς αὐτεῖ

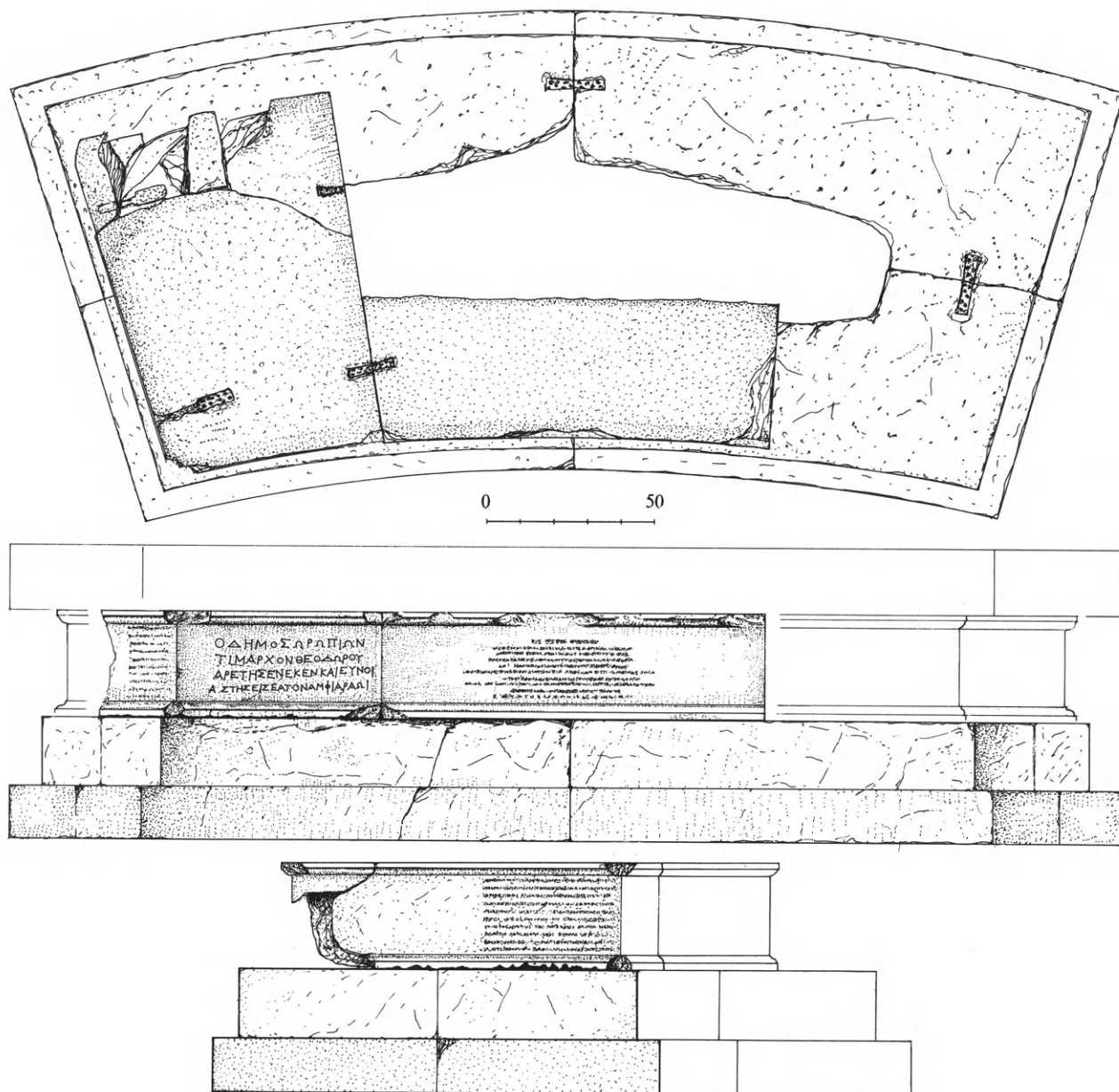
3 Ἄνθα ἀπ' εὐσήμου κεκριμένον γενεᾶς,

ὄμ παρὰ δυσμενέων Τροζήνιοι ἄστρῳ λαβόντα

καὶ πάλιν ἀρχαίοις εὖ περιθέντα νόμοις

6 τὸμ πολὺν ἐστήσαντο μένειν χρόνον· ἐγ δ' ἐνὸς οἴκου

Εἰκ. 36 (1:20): 116, 389, 440.

Τροζήν δις πατ[ρί]ωι τείχει ἐνηυγάσατο·
 τῶι σὲ κατ' ἀμφοτέρων σέβεται πατρίς, ἄνδρα καὶ ἥρω
 9 φθεγγομένα πλείστας αἴτιον εὐνομίας.

Ξενοκράτης Ἀθηναῖος ἐποίησε.

Ἡ φθορά τῆς ἐπιφάνειας τοῦ μαρμάρου καὶ τὸ μέγεθος τῶν γραμμάτων τοῦ ἐπιγράμματος ἔκαμαν δύσκολη τὴν ἐξ ἀρχῆς ὀρθὴν ἀνάγνωσίν του. Γιὰ καλύτερη παραβολὴ τῶν ἀναγνώσεων καὶ μεγαλύτερη σαφήνεια τοῦ ὑπομνήματος παραθέτω αὐτούσια τὰ κείμενα τῶν παλαιότερων δημοσιεύσεων.

Dittenberger: Ἐπὶ ἱερέως Ὀλυμπίχου. | Τηλόθε[νισ]άμενο[ν Διομ]ήδεα χαλκὸς αὐτεῖ | ἄθλ' ἀπ' ἐϋ[κλειοῦς] ἀρά[μενον] γενεᾶς, | ὅμ Πα[τρ]εὺς μὲν ἐὼν ~~~~~ | κἀ[μφιαρ]α(ε)ίοις εὐπα[λάμοις] δ[όμοις] || τὸμ πολὺν ἐστήσαντο μένειν χρόνον· ἐγ [δ'] ἐνὸς οἴκου | Τροζήν [ἀθλοφόρον] δεύτερο[ν] [ῆ]υ[γ]άσατο. | τοῖς ἑκατ- ~~~~~ ἄνδρα ~~~ | ἐφθέ[γξ]ω ~~~ τιον εὐνομία. | Ξενοκράτης Ἀθηναῖος ἐποίησε.

Λεονάρδος: Ἐπὶ ἱερέως Ὀλυ[μ:]πίχου. | Τηλόθ[εν . . . α]μεν[. . Διομ]ήδεα χαλκὸς αὐτεῖ | Ἀνθ[ε'] ἀ[π'] εὐσήμου [εὐχό:]μενον γενεᾶς, | ὅμ παρὰ δυσμενέων Τρο[ζ:]ήνιοι ἄστυ λαβόντα | καὶ πάλιν ἀρχαίοις εὖ περι[θ]έ[ντα] ν[όμοις] || τὸμ πολὺν ἐστήσαντο μένειν χρόνον, ἐγ δ' ἐνὸς οἴκου | Τροζήν δις πατ[ρι] . . . . . ε[;]ν ηὔγάσατο· | τ[ῶ]ι σέ[β:]α[ς:] ἀμφοτέρ[ον:] σέβ[εται:] πατρ[ι:]ς ἄνδρα [καί:] ἥρω | φθεγγομε[ν . . . ε;] στασ[αίτ:]ιον εὐνομία[ς:]. | Ξενοκράτης Ἀθηναῖος ἐποίησε.

Diels: Ἐπὶ ἱερέως Ὀλυ[μ:]πίχου | Τηλόθεν [ίστ]αμέν[ωι] Διομήδεα χαλκὸς αὐτεῖ | Ἀνθ[α] ἀπ' εὐσήμου γ[ινό:]μενον γενεᾶς, | Ὅμ παρὰ δυσμενέων Τρο[ζ:]ήνιοι ἄστυ λαβόντα | Καὶ πάλιν ἀρχαίοις εὖ περι[θ]έ[ντα] ν[όμοις] || Τὸμ πολὺν ἐστήσαντο μένειν χρόνον, ἐγ δ' ἐνὸς οἴκου | Τροζήν δις πατ[ριὰ]ν [ῥ]ύ[σιο]ν ηὔγάσατο. | Τ[ῶ]ι σέ[β:]ας ἀμφοτέρον σέβ[ε]ται πατρίς, ἄνδρα καὶ ἥρω | Φθεγγομέ[νη] π[λ]είστας α[ίτ:]ιον εὐνομία[ς:]. | Ξενοκράτης Ἀθηναῖος ἐποίησε.

Τὸ ἐδῶ κείμενο ἀκολουθεῖ τὸ κείμενο τοῦ Peek, τοῦ ὁποίου τὴν ἀνάγνωση ἐπιβεβαίωσα.

7 πάτ[ρι'] ὦι Peek, πατ[ρίωι] τείχει ἐ[ν]ηυγάσατο L² || 9 φθεγγομένα L² || 10 παραλείπεται ὁ στίχος παρὰ SEG 13, 341.

Δὲν ὑπάρχει γνωστὴ σχέση μετὰ Τροιζήνης καὶ Ὠρωποῦ-Ἀμφιαρείου γιὰ νὰ δικαιολογηθεῖ πραγματιστικὰ ἡ ἴδρυση τοῦ χαλκοῦ ἀνδριάντος τοῦ Διομήδους στὸ Ἱερό. Τοῦτο ἴσως ὀφείλεται στὴ σχέση τοῦ Ἀνθα τῆς Ἀνθηδό- νος, μυθικοῦ ἰδρυτῆ τῆς Τροιζήνης, μὲ τὴ Βοιωτία (Chr. Habicht, *Pausanias' Guide to Ancient Greece* (1985) 70). Ὁ Διομήδης, ἄγνωστος ἀπὸ ἀλλοῦ, θὰ συνέβαλε ἀποφασιστικά, ὅπως παρατήρησε ὁ Diels, στὴν ἀπελευθέρωση τῆς Τροιζήνης ἀπὸ τὴ σπαρτιατικὴ κατοχὴ περὶ τὸ 275 π.Χ. (Πολυαῖνου, *Στρατηγικῶν* 2, 29, 1· Frontinus 3, 67). Ἀπὸ τὸ μέγεθος καὶ τὸ σχῆμα τοῦ βάθρου φαίνεται ὅτι τὸ ἀνάθημα ἦταν σύμπλεγμα· ὁ Διομήδης θὰ εἰκονιζόταν εἴτε νὰ στεφανώνεται εἴτε σὲ χαρακτηριστικὴ στιγμή τῶν ἀγώνων του γιὰ τὴν ἀπελευθέρωση τῆς πατρίδας του.

Τοῦ γλύπτου Ξενοκράτους (PA 11241) ἡ ἀκμὴ τοποθετεῖται στὸ πρῶτο μισὸ τοῦ 3ου αἰ. π.Χ. Κατὰ τὴ φιλολο- γικὴ παράδοση (Πλιν., *NH* 34, 83· Διογ. Λαερτ. 4, 15) ὑπῆρξε μαθητὴς τοῦ Τεισικράτους ἢ τοῦ Εὐθυκράτους (πρβ. Ch. Picard, *RA* 50 (1957) 81-82· A. Rumpf, *RE* λ. *Xenokrates* στ. 1531). Γιὰ τὸν ἱερέα Ὀλύμπιχο βλ. 110.

390. Ἡ ὑπογραφή τοῦ γλύπτη τῆς πρώτης ἀναθηματικῆς ἐπιγραφῆς τοῦ βάθρου τοῦ ἀγάλματος τοῦ Κουρίωνος (444). Ὡψ. γρ. 0.02 (εἰκ. 55).

Loewy, *IGB* 106, 135b (καὶ 387, 135b)· B. Λεονάρδος, *AE* 1886, 56, 17· *IG VII* 332· Ὁ Ὠρωπὸς 161, 20.

300-250 π.Χ.

Ξενοκράτης ἐποίησε.

Βλ. 389.

391 (A 406). Βαθροῖδιο πλακοειδές ἀπὸ πεντελικὸ μάρμαρο σωζόμενο μόνο κατὰ τὸ δεξιὸ μισό, ὕψ. 0.06 πλ. 0.20 βάθ. 0.275. Κατὰ τὶς τρεῖς πλευρὲς ἔφερε, ἄνω ἄβακα καὶ κυρτὸ κυμάτιο, κάτω κοῖλο κυμάτιο καὶ πλίνθο. Στὴν ἄνω ἐπιφάνεια σώζονται λείψανα τόρμου γιὰ τὴν πλίνθο μαρμάρινου ἀναθήματος. Ὑψ. γρ. 0.012 μεταστ. 0.006. «Ἡύρέθη ἐπὶ τῆς δεξιᾶς τοῦ χειμάρρου ὁχθῆς ἐν χειμερινοῦ καταγωγίου δωματίῳ 19» L 525.

Ἐπιγραφικά 29, 19· (*Teiresias* 13 (1983) AE 8, 28· SEG 31, 444).

300-250 π.Χ.

[- - - Π] ολυστράτου

[Ἀμφιαράωι ἅ] νέθηκε.

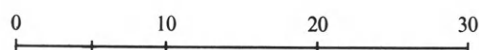
392 (A 379). Βάθρου ἀπὸ γαλάζιο μάρμαρο μὲ λευκὲς φλεβώσεις τὸ ἀριστερὸ μέρος, ἔλλιπες κάτω, ὕψ. 0.31 πλ. 0.34 βάθ. 0.44. Στὴν ἄνω ἐπιφάνεια σώζεται τμήμα τόρμου δεξιοῦ ἄκρου ποδὸς χαλκοῦ ἀγάλματος, ὅπου διατηρεῖται καὶ ὑπόλειμμα μολύβδου. Ὑψ. γρ. 0.017 μεταστ. 0.012. Βρέθηκε «Α πηγῆς» L σ. κ. 405 (εἰκ. 37).

Μ. Μιτσός, AE 1952, 198, 29· (SEG 15, 292)· Τὸ Ἀμφιάρειον 10, 9· (SEG 24, 354· *Bull. Épigr.* 1968, 281).

300-250 π.Χ.

Δημήτριος [- - -]

Ἀπόλλ[ωνι].

Εἰκ. 37 (1:5): 392.

2 Ἀπολλ[ωνιάτης] Μιτσός.

Ἡ ἐδῶ ἀνάθεση, τοῦ πρώτου μισοῦ τοῦ 3ου αἰ. π.Χ., εἶναι ἡ μόνη ἐπιγραφικὴ μαρτυρία λατρείας τοῦ Ἀπόλλωνος, ὁ ὁποῖος εἶχε μέρος στὸν βωμὸ τοῦ Ἱεροῦ (Παυσ. 1, 34, 3). Ἀνάγλυφο μὲ παράσταση Ἀπόλλωνος κιθαρωδοῦ τοῦ δευτέρου μισοῦ τοῦ 4ου αἰ. π.Χ. ἀπὸ τὸ Ἱερὸ βλ. Ὁ Ὡρωπὸς 124, 26, πίν. 43β. Παρὰ τὸ μέγεθος τοῦ Ἱεροῦ καὶ τὸ πλῆθος τῶν ἐπισκεπτῶν, λίγες εἶναι οἱ ἀναθέσεις σὲ ἄλλους θεοὺς πλὴν τοῦ Ἀμφιαράου. Εἶναι ἐκεῖνες ποὺ ἔγιναν στὸν Ἀμφίλοχο καὶ τὴν Ὑγεία.

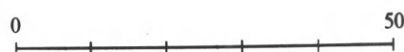
393 (A 201). Βάθρο ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο, ὕψ. 0.23 πλ. 0.77 βάθ. 0.42. Στὴν ἄνω ἐπιφάνεια φέρει ἀπιδοειδὴ τόρμο (εὐρύτερο δεξιὰ) γιὰ τὴν πλίνθο μαρμάρινου ἀγάλματος. Ἐμπρὸς ἄνω λείπει τμήμα. Ἡ δεξιὰ ἐπιφάνεια φέρει ἄνω καὶ ἔμπρὸς ἀναθύρωση. «Ἐκεῖτο ἐνφοδομημένον ὑπὸ ἐπιμήκη πῶρον ὡς κάλυμμα τοῦ κρυπτοῦ ὀχετοῦ Δ (ΠΑΕ 1884 πίν. Ε) πρὸς τῷ ἀνατολικῷ ἄκρῳ ἀνατετραμμένον ἔχον τὴν ἐπιγραφὴν ἀνεστραμμένην, πρὸς νότον βλέπουσαν» L 265. Ὑψ. γρ. 0.016 (0.014 τὸ Σ καὶ τὸ Θ) (εἰκ. 38).

Μ. Μιτσός, *AE* 1952, 199, 30· (SEG 15, 288).

300-250 π.Χ.

Θερσέας Κηφισοφ[ώντος Ἀμφι]αράωι.

1 Κηφισο[. . . .] Μιτσός.

Εἰκ. 38 (1:10): 393.

394 (A 189). Ἐπίκρανο βάθρου ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο, ὕψ. 0.185 πλ. 0.595 βάθ. 0.605. Ἡ ἄνω ἐπιφάνειά του εἶναι λεία, χωρὶς τόρμους, ἢ κάτω ἐργασμένη μὲ βελόνι ἐκτὸς τμήματος ποὺ εἶναι λεῖο. Ὑψ. γρ. 0.01-0.018 μεταστ. 0.01. «Ἡυρέθη ἐν τῷ βορρᾷθεν τοῦ Ἀμφιαρείου Μικρῷ Αὐλοτοπίῳ ἐν ἀγρῷ Γ. Βάθη» L 291.

Ἐπιγραφικά 28, 18, εἰκ. 21· (*Teiresias* 13 (1983) *AE* 7, 27· SEG 31, 445).

300-250 π.Χ.

Ἀμφ[ι]αράωι
 Τιμόμαχος Ἀντιμάχου
 Καρύστιος ἀνέθηκεν.

Ἡ πόλη εἶχε σχέσεις μετὰ τὴ γειτονικὴ Κάρυστο, τῆς ὁποίας ἔξι πολῖτες εἶχαν γίνεαι πρόξενοι Ὡρωποῦ.

Στὴν ἐδῶ ἀνάθεση, τοῦ πρώτου μισοῦ τοῦ 3ου αἰ. π.Χ., τὸ ὄνομα τῆς θεότητος ἔχει τὴν πρώτη θέση. Τὸ σχῆμα τοῦτο ἀπαντᾷται στίς ἐπιγραφὰς τοῦ Ὡρωποῦ δύο φορές ἀκόμη (349, 420).

395 (A 187). Βάθρο ἀπὸ γαλαζωπὸ μάρμαρο ἐλλιπὲς ἄνω, ὕψ. 0.88-0.90 πλ. 0.43-0.49 πᾶχ. 0.29. Στὴν ὀπίσθια ἐπιφάνεια, ἡ ὁποία εἶναι ἐργασμένη μετὰ βελόνι, ὑπάρχει ἐπιμήκης τὸρμος μήκ. 0.44 πλ. 0.09 βάθ. 0.04 γιὰ τὴ στερέωση, σὲ δεύτερη χρῆση, στήλης. Στὴν ἀριστερὴ καὶ τὴ δεξιὰ πλευρὰ ἀναθύρωση. Ὑψ. γρ. 0.015. «Ἡϋρέθη ἐπὶ τοῦ βορρᾶθεν τοῦ τοξοειδοῦς βάθρου ὑστέρου τοίχου ἐπωκοδομημένον» L 179.

3ος αἰ. π.Χ.

[- - - - -]
 [φ]άνου [- - - - -]
 Ἐργοκράτου Δαδ[- -]
 Ἀμφιαράωι.

396 (A 628). Βάθρου ἀπὸ ἀσβεστόλιθο τὸ δεξιὸ πρόσθιο τμήμα, ὕψ. 0.10 πλ. 0.24 βάθ. 0.22. Στὴν ἄνω ἐπιφάνεια ὑπάρχουν λείψανα τὸρμου γιὰ μαρμαρίνο ἀνάθημα. Ὑψ. γρ. 0.01. Βρέθηκε τὸ 1964 κτισμένο σὲ τοῖχο κτιρίου τῆς δεξιᾶς ὁχθῆς τοῦ Ἱεροῦ.

Ἐπιγραφικὰ 29, 20· (Teiresias 13 (1983) AE 8, 29· SEG 31, 442).

4ος-3ος αἰ. π.Χ.

[- - -]ς *vac.*
 [- - - Ἀ]μφιαράωι *vac.*

Γιὰ λόγους συμμετρίας πιθανῶς συμπληρώνεται [ὁ δεῖνα]ς | [ἀνέθηκεν Ἀ]μφιαράωι.

397 (A 458). Ἀναθηματικοῦ ἀναγλύφου ἀπὸ πεντελικὸ μάρμαρο ἡ πλίνθος, ὕψ. 0.07 πλ. 0.13 πᾶχ. 0.06, ἐπάνω στὴν ὁποία σώζονται δύο ὀπλὲς ἵππου καὶ λείψανο ἄκρου ποδὸς ἀνθρώπινης μορφῆς. Ἡ ἐπιγραφή εἶναι χαραγμένη στὸ μέτωπο τῆς πλίνθου. Ὑψ. γρ. 0.008. «Ἡϋρέθη παρὰ τὸ μνημεῖον *Κουρίωνα*» L 135.

IG VII 440.

4ος-3ος αἰ. π.Χ.

Ἡρω[ι - - Ἀμφιαράω].

Ὁ Λεονάρδος συμπληρώνει: Ἡρω[ῖ (ἦ [οι ἦ Ἡρώ[δης] κλπ.).

398 (A 587). Βάθρο ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο, ἀκέραιο μόνον ἐμπρός, θραυσμένο σὲ δώδεκα κομμάτια ἀπὸ τὰ ὁποῖα τὰ δύο κάτω ἀποτελοῦν τὸ μέγιστο τοῦ σωζομένου μέρους τοῦ μνημείου, ὕψ. 0.097 πλ. 0.35 πάχ. 0.28. Στὴν ἄνω ἐπιφάνεια ἔφερε ἐλλειψοειδὴ τόρμο γιὰ μαρμαρίνο ἀνάθημα καὶ ὀπὴ διαμ. ± 0.03 . Ὑψ. γρ. 0.018. «Ἡύρέθη ἐπὶ τῆς δεξιᾶς τοῦ χειμάρρου ὄχθης ἐπωκοδομημένον ἐπὶ τοῦ μεταξὺ τοῦ 75 καὶ 76 τοίχου» L 517.

4ος-3ος αἰ. π.Χ.

[- - -]αιγένην Σοφίλλ[ου]

[Ἀμφι]αρ(ά)ωι.

2 ΑΡΛΩΙ

399 (A 362). Βάθρο μικρὸ ἀπὸ φαιόλευκο μάρμαρο, ἐλλιπὲς ἀριστερὰ καὶ δεξιὰ, ὕψ. 0.072 πλ. 0.14 βάθ. 0.115. Ὑψ. γρ. 0.016 μεταστ. 0.013. «Ἡύρέθη ἐπὶ τῆς δεξιᾶς τοῦ χειμάρρου ὄχθης ἐν χώρῳ 57» L 528.

Ἐπιγραφικὰ 29, 21· (*Teiresias* 13 (1983) AE 8, 30· SEG 31, 440).

4ος-3ος αἰ. π.Χ.

Λάκρι[τος - - - -]

Ἀμφιαρά[ωι ἀνέθηκε].

Τὸ ὄνομα τοῦ ἀναθέτη συμπληρώνεται καὶ διαφορετικὰ, λ.χ. Λακρίας, Λᾶκρις, Λακριδίων.

400 (A 553). Δύο συγκολλημένα θραύσματα ἀπὸ γαλαζωπὸ μάρμαρο, ὕψ. 0.08 πλ. 0.15 πάχ. 0.085. Στὴν ἄνω ἐπιφάνεια σώζονται λείψανα τόρμου. Ὑψ. γρ. 0.012 μεταστ. 0.01. «Ἡύρέθη ἐν τῷ βορρᾷθεν τοῦ Ἀμφιαρείου Μικροῦ Αὐλοτοπίῳ ἐν ἀγρῷ Φωτίου Βλάχου» L 219.

Ἐπιγραφικὰ 30, 22· (*Teiresias* 13 (1983) AE 8, 31· SEG 31, 443).

4ος-3ος αἰ. π.Χ.

[- - - -]λύτου

[- - - Ἀ]μφιαράω[ι].

Στὸν δεῦτερο στίχο, πρὸ τοῦ ὀνόματος τῆς θεότητος, ἦταν χαραγμένο τὸ ἐθνικὸ τοῦ ἀναθέτη ἢ τὸ ῥῆμα ἀνέθηκεν.

401 (A 598). Βάθρου από λευκό μάρμαρο θραῦσμα από τὸ ἄνω μέρος, ὕψ. 0.08 πλ. 0.21 βάθ. 0.22. Ὑψ. γρ. 0.025. Βρέθηκε τὸ 1964 στὴ Σκάλα Ὠρωποῦ, κτισμένο στὸ ἐρειπωμένο σπίτι τῆς Χαρίκλειας Γρηγ. Φαφούτη.

4ος-3ος αἰ. π.Χ.

[- -]κράτου.

402 (A 528). Πίνακος ἢ στήλης ἀπὸ πεντελικὸ μάρμαρο θραῦσμα ἀπὸ τὸ κάτω μέρος, ὕψ. 0.11 πλ. 0.16 πάχ. 0.022, τὸ ὅποιο σώζει κάτω ταινία ὡς πλίνθο ὕψ. 0.035, ἐπάνω στὴν ὁποία εἶναι χαραγμένη ἐπιγραφή. Ὑψ. γρ. 0.012. «Ἡϋρέθη νοτόθεν τοῦ σηκοῦ» L 529.

Ἐπιγραφικά 30, 23· (Teiresias 13 (1983) AE 8, 32· SEG 31, 433).

4ος-3ος αἰ. π.Χ.

[- - ο]υ Μακεδῶ[ν Ἀμφιαράωι].

Γιὰ τὴ μακεδονικὴ παρουσία στὸ Ἱερὸ βλ. 4-6.

403 (A 475). Βάθρου ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο θραῦσμα, ὕψ. 0.041 πλ. 0.22 πάχ. (βάθ.) 0.12. Τῶν γραμμάτων σώζονται μόνο τὰ ἄνω ἡμίση ὕψ. ± 0.007 . «Ἡϋρέθη κατὰ τὸ νότιον τοῦ προνάου» L 429.

4ος αἰ. π.Χ.

[- -] Ἀριστίω[- -]

404. Βάθρο μονόλιθο ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο, τοῦ ὁποίου λείπει μόνο τὸ ἐπικράνο. Ἀποτελεῖται ἀπὸ δίβαθμο μονόλιθο ὑπόβαθρο ὕψ. 0.33 πλ. 0.92 βάθ. 0.755 στὸ κατώτερο σημεῖο. Ἡ δευτέρη βαθμίδα εἰσέχει γύρω 0.065 καὶ τερματίζει ἄνω μὲ πλίνθο καὶ κοιλόκυρτο κυμάτιο. Τὸ κυρίως βάθρο, ἐπίσης μονόλιθο, ἔχει ὕψ. 0.765 πλ. (χωρὶς τὰ κυμάτια) 0.595-0.612 βάθ. 0.43-0.44. Στὸ ὀπίσθιο μέρος τῆς ἄνω ἐπιφάνειας φέρει τόρμο καὶ αὐλάκι μολυβδοχοήσεως γιὰ τὴ σύνδεση τοῦ ἐπικράνου. Ὑψ. γρ. τῆς ἀνάθεσης 0.02 μεταστ. 0.02. Ὑψ. γρ. τῆς χρονολόγησής 0.01 μεταστ. μετὰ τὴν ἀνάθεσιν καὶ ὑπογραφῆς τοῦ γλύπτη 0.095. Στὴν ὄψη φέρει τὴν ἀνάθεσιν, κάτω ἀπὸ αὐτὴν τὰ ψηφίσματα **108**, **131**, καὶ στὴν ἀριστερὴ πλευρὰ τὰ ψηφίσματα **144**, **145**, **146**. «Ἡ βάσις κεῖται, ὅπου εἴρηται κατὰ χώραν. Τὸ δὲ ἐπ' αὐτῆς ἀνήκον ἐνεπίγραφον μάρμαρον εὐρέθη πρὸς πεπτωκός» L (εἰκ. 39, πίν. 51).

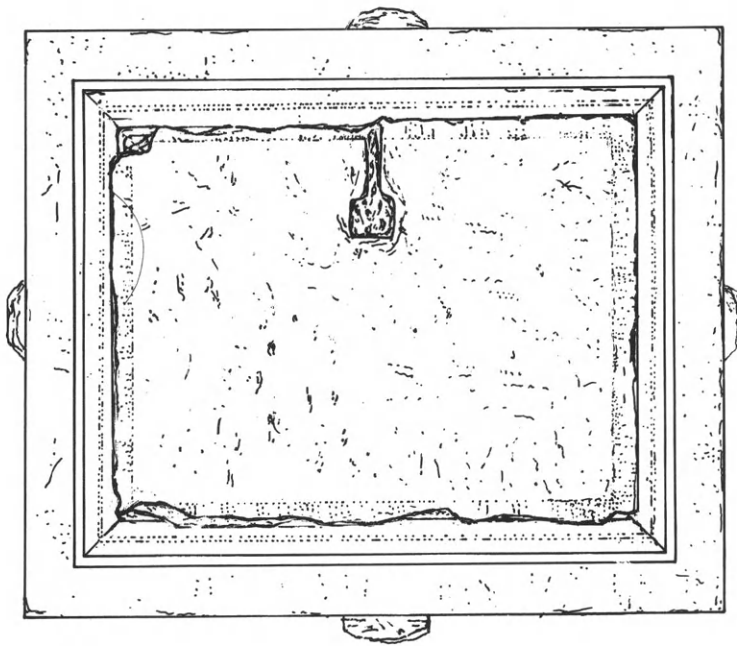
B. Λεονάρδος, AE 1886, 70, 23 (στ. 1-2)· AE 1892, 45, 73 (στ. 4)· IG VII 327 (στ. 1-3)· Ὁ Ὠρωπὸς 166, 30· (SEG 25, 496· Löhr, Statuenbasen 192).

Ἀριστομήδης τὸν ἀδελφόν

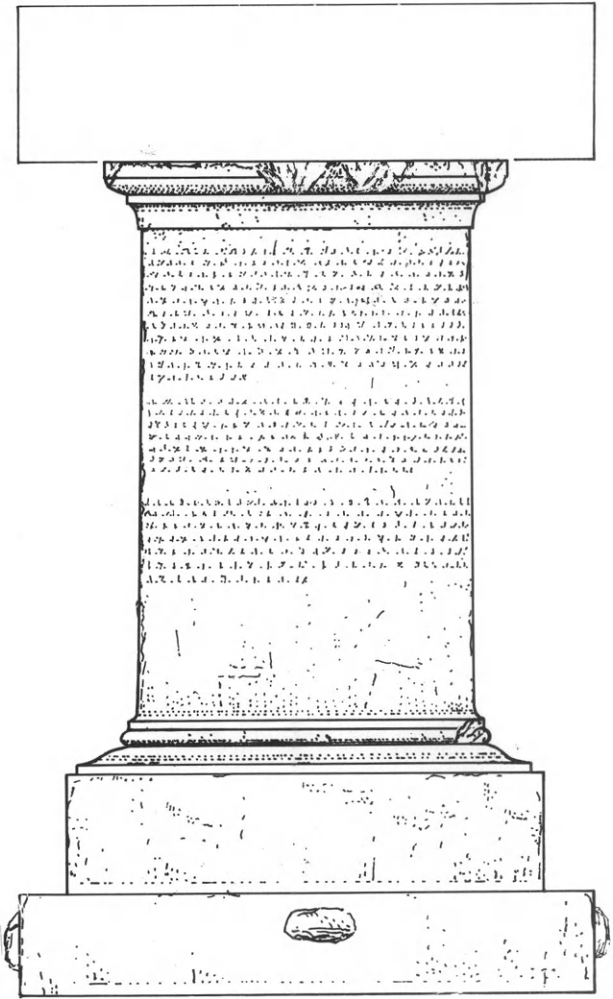
Μεγακλείδην Ἀριστομένου

Ἀ μ φ ι α ρ ὶ ω ι

ἐπὶ ἱερέως Καλλίππου.

0 50

Οἱ Ὠρώπιοι τῆς ἀνάθεσης εἶναι ἄγνωστοι, ὅπως καὶ ὁ ἱερεὺς Κάλλιππος, τοῦ ὁποίου ἡ ἱερατεία τοποθετεῖται, ἀπὸ τὸ σχῆμα τῶν γραμμάτων, στὸ πρῶτο μισὸ τοῦ 3ου αἰ. π.Χ.

405 (A 164). Ἐπίκρανο βάθρου ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο ἐλλειπὲς ἀριστερὰ καὶ πίσω, ὕψ. 0.31 πλ. 0.67 βάθ. 0.50. Στὴν ἄνω ἐπιφάνεια σώζονται τὼρμοι γιὰ τὰ πόδια τοῦ χάλκινου ἀγάλματος τοῦ ἱερέως Φάνου (τοῦ δεξιοῦ ὁ μισὸς περι-
που). Ὑψ. γρ. 0.023 μεταστ. 0.019. «Ἡϋρέθη ἐν τῷ μεταγενεστέρῳ οἰκοδομήματι Λ» L (εἰκ. 40).

B. Λεονάρδος, *AE* 1891, 142, 60· *IG* VII 437 (καὶ σ. 745).

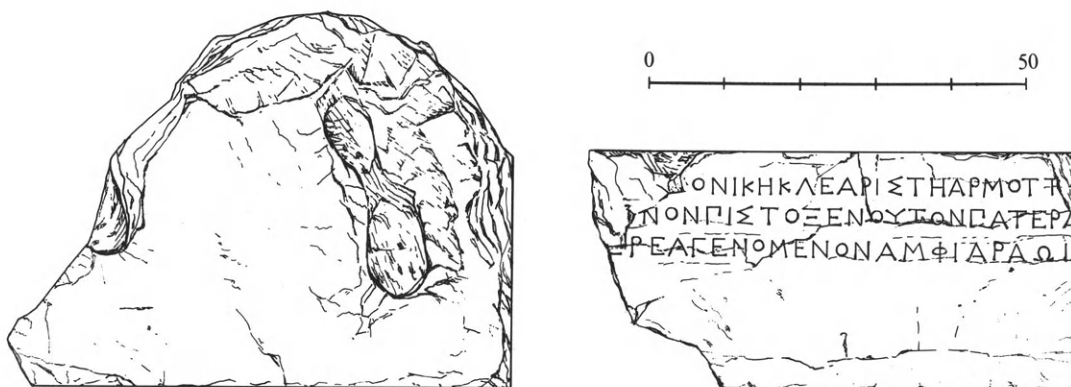
[Ἀμειν]ονίκη, Κλεαρίστη, Ἀρμόττα

[Φᾶ]νον Πιστοξένου, τὸν πατέρα

[ἰ]ερέα γενόμενον, Ἀμφιαράωι.

Μετὰ τὴν ἔκδοση τῆς ἐπιγραφῆς χάθηκε μικρὸ κομμάτι ἀριστερὰ τῆς ὄψης τοῦ βάθρου || 1 [Ἀ]μεινονίκη L, Ditt. ||
2 [Φ]ᾶνον L, Ditt.

Γιὰ τὸν ἱερέα Φᾶνο βλ. 56.

Εἰκ. 40 (1:10): 405

406 (A 394). Ἀναθηματικὸ ἀνάγλυφο ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο μὲ ἄβακα καὶ κυρτὸ κυμάτιο ἄνω, ἐλλειπὲς κάτω, θραυσμένο σὲ τρία καὶ συγκολλημένο, ὕψ. 0.28 πλ. 0.44 πᾶχ. 0.115. Σὲ ὀρθογώνιο ἔγκοιλο εἰκονίζονται σὲ πρόστυπο ἀνάγλυφο ἀριστερὰ ὁ Ἀμφιάραος καὶ ἡ Ὑγεία (σώζονται μόνο τὰ κεφάλια καὶ μικρὸ μέρος τοῦ ἄνω τμήματος τοῦ κορμοῦ τῆς Ὑγείας, ἡ ὁποία κρατᾷ μὲ τὸ ἀριστερὸ χεῖρ φιάλη), στὸ μέσον κυκλικὸς βωμὸς μὲ ἐπίστεψη ἢ ἄβακα ποὺ ἐξέχει, καὶ δεξιὰ ἄνδρας καὶ γυναῖκα πεπλοφόρους, ἱκέτες, στραμμένοι πρὸς ἀριστερά (λείπει τὸ κάτω μέρος). Κάτω

ἀπὸ τὸ κυμάτιο ἐπιγραφῇ. Ὑψ. γρ. 0.011 μεταστ. 0.004. «Τὸ ἀριστερὸν ἀπότμημα ἠϋρέθη ἐν δωματίῳ Λ, τὰ δὲ ἄλλα δύο δυσμότην τῶν δυσμικῶν μνημείων» L 140β (πίν. 52).

Ἐπιγραφικὰ 30, 24, εἰκ. 23· (*Teiresias* 13 (1983) AE 8, 33· SEG 31, 434).

4ος αἰ. π.Χ.

[Ἀπο]λλ[ων]ίδ[η]ς Σω[σ]ισ-
[τράτου Ἀμφια]ρ[ά]ωι ἀν[έ]θ[ηκ]ε.

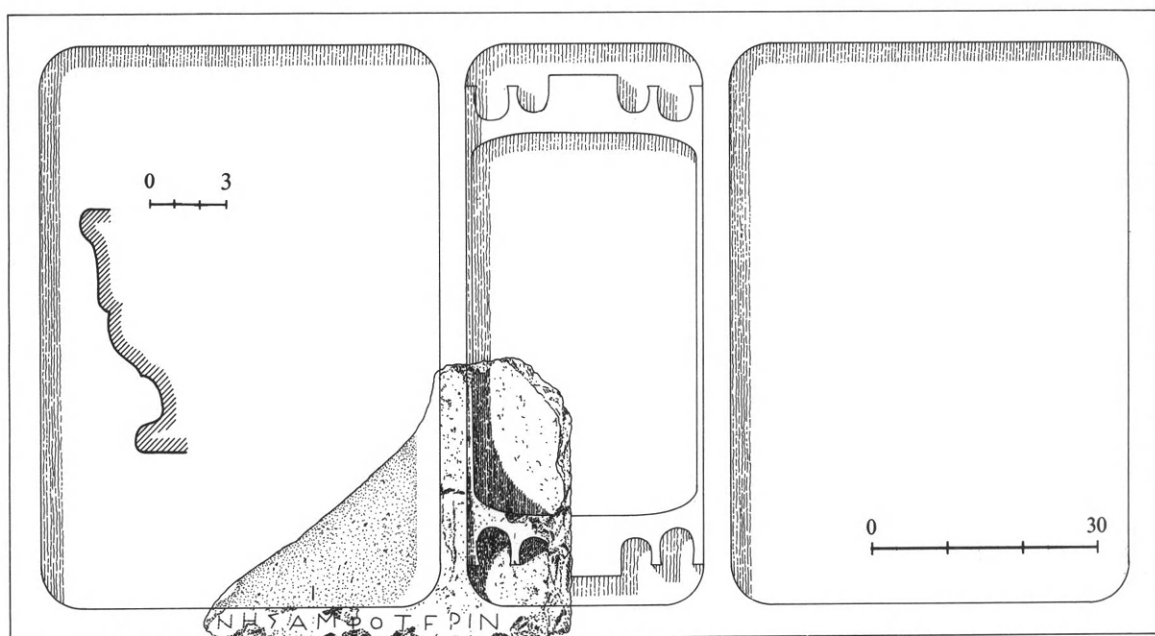
407 (A 324). Θρανίου πιθανῶς ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο δύο θραύσματα, ἐλλιπὴ πίσω καὶ μὴ συναρμόζοντα. Τὸ ἀριστερὰ ἔχει ὕψ. 0.15 πλ. 0.10-0.20 πάχ. 0.17, τὸ δεξιὰ πλ. 0.13 πάχ. 0.15. Στὴν κάτω πλευρὰ ὑπάρχει ὀρθογώνια ἐγκοπὴ. Ὑψ. γρ. 0.032. «Ἡϋρέθη ἀνατολόθεν τῆς πηγῆς» L 376.

Ἐπιγραφικὰ 44, 42· (*Teiresias* 13 (1983) AE 10, 42· SEG 31, 460).

3ος αἰ. π.Χ.

[- - - ο]υ Ἀμ[φια]ράωι.

408 (A 356). Λατρευτικῆς τράπεζας προσφορῶν ἀπὸ πεντελικὸ μάρμαρο τμήμα τῆς ὁριζόντιας πλάκας, ἀκέραιο μόνον κατὰ τὴ μιὰ μακρὰ πλευρὰ, ὕψ. 0.10 μήκ. σωζ. 0.48 πλ. σωζ. 0.38. Στὴν ἄνω ἐπιφάνεια διατηροῦνται τμήματα τῆς κεντρικῆς καὶ τῆς ἀριστερῆς ἐσχάρας, κοίλων καὶ μὲ ἡμικυκλικές γωνίες, βάθ. τῆς ἀριστερῆς 0.042 τῆς

Εἰκ. 40α (1:10): 408.

κεντρικής 0.056. Ἡ κεντρική σώζει τὴν πλαστική ἀπεικόνιση τοῦ περιγράμματος τῆς ἀριστερῆς γωνίας δίσκου με δύο γλωσσοειδεῖς ἐξοχές ὕψ. τοῦ ἀναγλύφου ἐκεί 0.002-0.005. Οἱ δύο ἐσχάρες χωρίζονται ἀπὸ ὑπερυψωμένη ταινία, ἡ ὁποία καὶ περιέθεε τὸ σκεῦος. Στὸ σωζόμενο τμήμα τῆς ἐπιγραφῆς. Ἡ πρόσθια στενὴ ἐπιφάνεια φέρει ἄβακα, κοῖλο καὶ κυρτόκοιλο κυμάτιο. Ὑψ. γρ. 0.02. «Ἡρέθη δυσμόθεν τοῦ μνημείου Βροῦτον» L 65 (εἰκ. 40α, πίν. 52).

IG VII 493· D. Gill, *Greek Cult Tables* (1991) 78, 62· (πρβ. SEG 42, 1806).

3ος αἰ. π.Χ.

[- - -]νης Ἀμφοτερίν[ου].

Ὁ D. Gill θεωρεῖ ὅτι πιθανῶς ἡ κατάληξη ἀνήκει στὸ ὄνομα ἀναθέτη· ἡ κατ' αὐτὸν ἄρτια λέξη εἶναι ἀμάρτυρος τύπος δυϊκοῦ ἀριθμοῦ με τὸν ὁποῖο ὑπονοοῦνται θεοὶ ἢ θεές, λ.χ. ἡ Ἀφροδίτη καὶ ἡ Πανάκεια, οἱ ὁποῖες εἶχαν ξεχωριστὸ μέρος στὸν βωμὸ τοῦ Ἱεροῦ καὶ ἀναφέρονται μαζὶ στὸ κείμενο τοῦ Πανσανίου (1, 34, 3).

Ὁ Λεονάρδος θεωροῦσε καὶ τὶς δύο λέξεις ὄνομα καὶ πατρώνυμο, τὸ ὁποῖο συνέδεε πρὸς τὰ Ἀμφότερος, Ἀμφότερις, Ἀμφοτερίς κττ. περὶ τῶν ὁποίων βλ. O. Hoffmann, *Die Makedonen. Ihre Sprache und ihr Volkstum* (1906) 192.

409 (A 629). Ἀναθηματικὸ ἀνάγλυφο ἀπὸ πεντελικὸ μάρμαρο, ἀριστερὰ καὶ κάτω ἐλλιπές, ὕψ. 0.15 πλ. 0.20 πάχ. 0.05. Ἄνω ἄβακας, ὅπου εἶναι χαραγμένη ἡ ἐπιγραφὴ. Ὑψ. γρ. 0.01-0.012. Κάτω ἀπὸ τὸ γέισο ἀνάγλυφο γόνυ δεξιῦ σκέλους. «Ἡρέθη ἐνφοδομημένον ἐν τινι τῶν δυσμόθεν τοῦ ναοῦ ὑστέρων τοίχων» L 250 (πίν. 53).

B. Λεονάρδος, *ΠΑΕ* 1890, 33 (ἀναγγελία τῆς εὑρεσης)· Ὁ Ὠρωπὸς 128 σημ. 2 (ἀπὸ τὰ κατάλοιπα τοῦ Λεονάρδου)· *Ἐπιγραφικά* 34, 31, εἰκ. 27· (*Teiresias* 13 (1983) AE 9, 39· SEG 31, 438)· Ἐπιγραφικὴ Ὠρωποῦ 323.

4ος-3ος αἰ. π.Χ.

[- - - - -]ια Ἀμφιεράωι

[καὶ Ὑγιεία]ι εὐξαμένη.

Γιὰ τὰ μαρμάρινα ἀναθήματα ἰάσεως βλ. *Ἐπιγραφικά* 34-36 καὶ **469**.

410 (A 424). Βάθρου ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο θραῦσμα ἀπὸ τὸ ἄνω μέρος, ὕψ. 0.08 πλ. 0.20 πάχ. 0.10. Ὑψ. γρ. 0.016. «Ἡρέθη ὑπὸ Ἀλέκου Κανούση ἐν κτήματι αὐτοῦ ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς τοῦ χειμάρρου ὁχθῆς ἀνατολόθεν τῶν θερμῶν παρὰ τὸ σπήλαιον» L 258.

Ἐπιγραφικά 31, 25· (*Teiresias* 13 (1983) AE 8, 34· SEG 31, 457).

4ος-3ος αἰ. π.Χ.

[- -]ρογέν[- -]

Ὁ Λεονάρδος συμπληρώνει Ἀνδ(ῆ Ἡ ἢ Μητ)ρογέν[-]. Γιὰ πιθανὰ ὀνόματα πρβ. Bechtel, *HP* 106.

411 (A 520). Βάθρου μικροῦ ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο θραῦσμα, ὕψ. 0.05 πλ. 0.085 βάθ. 0.11. Ὑψ. γρ. 0.012. «Ἡύρεθη ἐν χώρῳ 126 (AE 1922, 102, εἰκ. 2)» L 463.

4ος αἰ. π.Χ.

[- - Λε]ωντίδα[- -]

Συμπλήρωση τοῦ Λεονάρδου.

412 (A 558). Βάθρου μικροῦ ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο τὸ ἀριστερὸ μέρος, ὕψ. 0.063 πλ. 0.12 πάχ. 0.12. Ὑψ. γρ. 0.016. Βρέθηκε «ἐν τῇ δυσμοβορείῳ γωνίᾳ τοῦ διαδρόμου τῆς κρήνης» L.

B. Λεονάρδος, AE 1916, 120.

4ος-3ος αἰ. π.Χ.

Κτησ[- - -]

413 (A 538). Θραῦσμα ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο, ὕψ. 0.05 πλ. 0.18 πάχ. 0.12. Ὑψ. γρ. 0.015. «Ἡύρεθη δυσμόθεν τῆς στοᾶς» L.

IG VII 445· B. Λεονάρδος, AE 1925-26, 32, 146, εἰκ. 18.

300-250 π.Χ.

[Ῥολύμ]πια ζεύ[γει - -]

Ἡ συμπλήρωση εἶναι τοῦ Dittenberger. Ἀκολουθοῦσε τὸ εἶδος τοῦ ζεύγους, πωλικῶι, συνωρίδι. Ὁ Λεονάρδος θεωροῦσε τὸ θραῦσμα μέρος καταλόγου.

Τὸ μέγεθος τῶν γραμμάτων δηλώνει ὅτι πρόκειται γιὰ ἀναθηματικὴ ἐπιγραφή· πρβ. *InO* 177 Ῥολύμπια τεθρίπ-πωι· Chr. Blinkenberg, *Lindos II, Inscriptions* (1941) 68 Ῥολύμπια συνωρίδι.

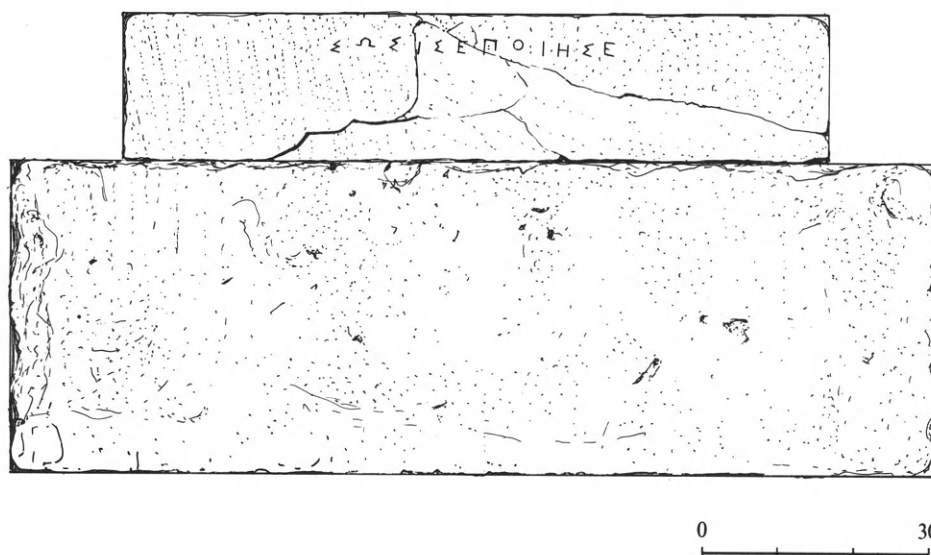
414. Βάθρου ἀπλοῦ ὑπόβαθρο ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο, ὕψ. 0.18 πλ. 0.91 βάθ. 0.91. Ὑψ. γρ. 0.016. Στηρίζεται σὲ θεμέλιο ἢ δεῦτερο ὑπόβαθρο, τὸ ὁποῖο ἀποτελεῖται ἀπὸ δύο λιθοπλίνθους τοποθετημένες παραλλήλως, ὕψ. 0.46 πλ. 1.21-1.41 βάθ. 1.26-1.33. Βρέθηκε ἡ βάση «κειμένη κατὰ χώραν μεταξὺ τῶν μνημείων Ἀδείας καὶ Λέντλου» L (εἰκ. 41, πίν. 53).

B. Λεονάρδος, AE 1886, 53, 14· IG VII 432· Τὸ Ἀμφιάρειον 7, 21· Ὁ Ὠρωπὸς 165, 27· (SEG 25, 497)· Ἀμφιάρειο Ὠρωποῦ 45· (Löhr, *Statuenbasen* 200).

Μέσα τοῦ 3ου αἰ. π.Χ.

Σῶσις ἐποίησε.

Κατὰ τὰ χρόνια ποὺ πέρασαν τὸ βάθρο ὑπέστη βλάβες στὸ σημεῖο τῆς ἐπιγραφῆς ἐξ αἰτίας τῶν καιρικῶν μεταβολῶν.

Εἰκ. 41 (1:10): 414.

Τοῦ Σώσιος, ἴσως Βοιωτοῦ, σώζεται ἀκόμη μιὰ ὑπογραφή (IG VII 1832). Ἀπὸ τὸ σχῆμα τῶν γραμμάτων ἡ ἐδῶ ἐπιγραφή χρονολογεῖται στὰ μέσα τοῦ 3ου αἰ. π.Χ. (Lippold, *RE* στή λ.). Ἡ εἰκασία τοῦ Λεονάρδου (56) ὅτι τὸ βάθρο τοῦτο καὶ τὸ 366 «ἐνδέχεται νὰ ἀνήκωσιν εἰς τὸ αὐτὸ μνημεῖον» δὲν εὐσταθεῖ λόγῳ ἀσυμφωνίας τῶν διαστάσεών τους.

415. Βάθρο ἀπλὸ ὀρθογώνιο ἀποτελούμενο ἀπὸ δύο ἐπάλληλες πλίνθους. Ἡ κάτω, ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο, ἔχει ὕψ. 0.205 πλ. 0.89 βάθ. 0.89. Ἡ δεύτερη, ἀπὸ πεντελικὸ μάρμαρο, ἐνεπιγραφή, ἔχει ὕψ. 0.25 πλ. 0.81 βάθ. 0.80. Στὴν ἄνω ἐπιφάνειά της ὑπάρχουν δύο τόρμοι, ὁ ἓνας ἐμπρὸς ἀριστερὰ καὶ ὁ ἄλλος πίσω δεξιὰ, μὲ αὐλάκια μολυβδοχοήσεως γιὰ τὴ σύνδεση μὲ τὸ μάρμαρο ὅπου ἦταν ἰδρυμένο τὸ ἄγαλμα τοῦ Ἡρακλείτου. Τὸ μάρμαρο αὐτὸ δὲν σώθηκε. Ὑψ. γρ. 0.016 μεταστ. 0.018. «Βάθρον ἀπλοῦν κείμενον μεταξὺ τοῦ μνημείου Βρούτου καὶ τοῦ ἐπὶ χώματος εὐρεθέντος βάθρου Χαρίας οὔτινος ἀβέβαιος ἡ βάσις» L (εἰκ. 42).

B. Λεονάρδος, *AE* 1889, 2, 25· IG VII 431 (καὶ σ. 745)· (Michel, *Recueil* 1099)· Marcadé, *Signatures* II, 128 εἰκ., πίν. XLVII, 3· (SEG 18, 162)· Ὁ Ὠρωπὸς 160, 18· (SEG 25, 497)· Ἐπιγραφικὴ Ὠρωποῦ 315· (Ἀρχαῖες Ἐπιγραφές 77)· Ἀμφιάρειο Ὠρωποῦ 44· (Löhr, *Statuenbasen* 193).

Διογένης Ἀσκληπιάδου

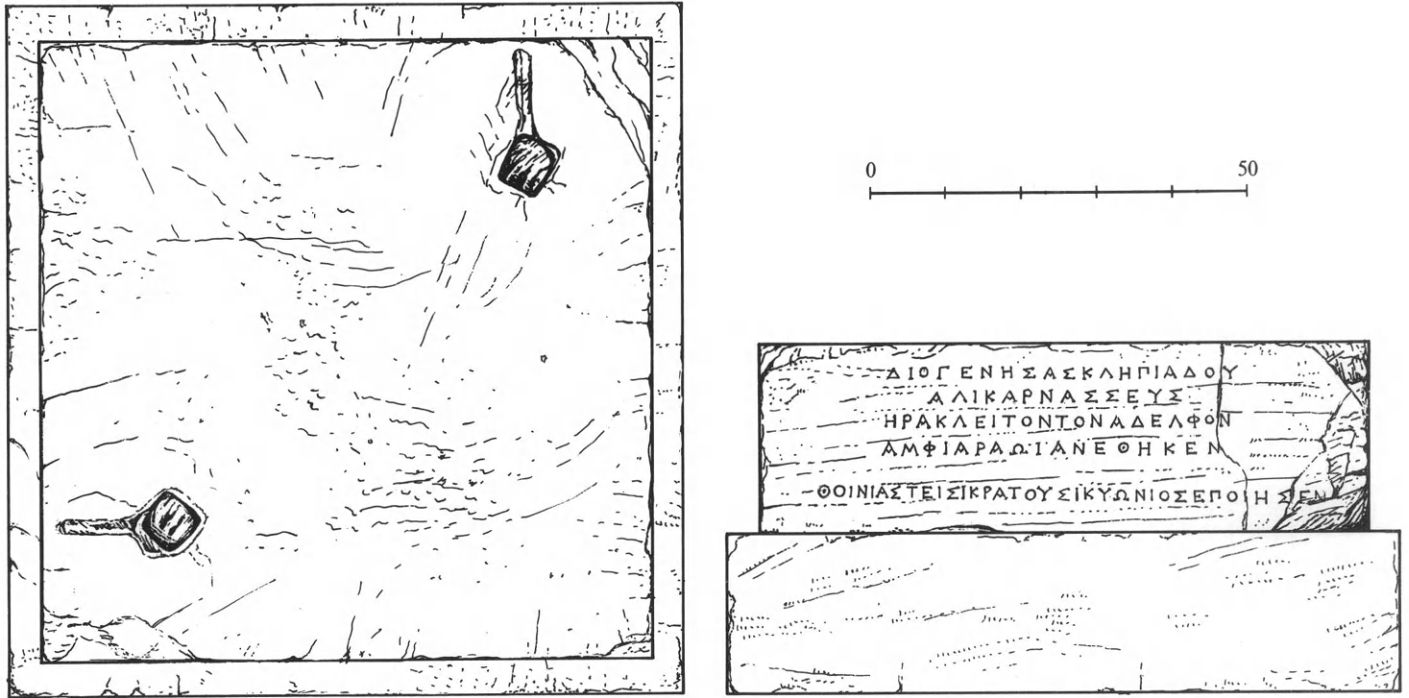
Ἀλικαρνασσεύς

Ἡράκλειτον τὸν ἀδελφόν

Ἀμφιάρῳ ἀνέθηκεν.

Θοινίας Τεισικράτου Σικυώνιος ἐπ[ο]ίησ[εν].

5 Τεισικράτους Ditt. (ὁ Λεονάρδος τὸ διορθώνει *AE* 1923, 51α)· ἐποίησ[εν] L.

Εἰκ. 42 (1:10): 415.

Ὁ Ἡράκλειτος ἦταν ποιητής, φίλος τοῦ Καλλιμάχου: ἄνδρες δὲ γεγονόσιν ἐξ αὐτῆς Ἡρόδοτος τε ὁ συγγραφεύς, ὃν ὕστερον Θούριον ἐκάλεσαν διὰ τὸ κοινωνῆσαι τῆς εἰς Θουρίους ἀποικίας καὶ Ἡράκλειτος ὁ ποιητής, ὁ Καλλιμάχου ἐταῖρος, καὶ καθ' ἡμᾶς Διονύσιος ὁ συγγραφεύς (Στράβ. 14, 2, 16). Στὴ μνήμη τοῦ Ἡρακλείτου εἶχε συνθέσει ὁ Καλλιμάχος ἐπίγραμμα (Ἀνθολογίας VII, 80): Γεγόνασι δ' Ἡράκλειτοι πέντε· πρῶτος αὐτὸς οὗτος· δεύτερος ποιητής λυρικός, οὗ ἔστι τῶν δώδεκα θεῶν ἐγκώμιον· τρίτος ἐλεγείας ποιητής Ἀλικαρνασσεύς, εἰς ὃν Καλλιμάχος πεποίηκεν οὕτως (Διογ. Λαερτ. 9, 17).

Ὁ γλύπτης Θοινίας εἶναι γιὸς τοῦ Τεισικράτους ποὺ ἐργάστηκε ἐπίσης στὸ Ἱερό (385). Ἡ ἀκμὴ του τοποθετεῖται στὸ δεύτερο μισὸ τοῦ 3ου αἰ. καὶ ὑπογραφές του σώζονται ἀπὸ τὴ Δῆλο (IG XI 4, 1088), τὴν Τανάγρα (IG VII 521) καὶ τὴ Σικυῶνα (IG IV 427-428)· πρβ. Marcadé, ὁ ὁποῖος κλίνει πρὸς τὴν ἄποψη ὅτι ἡ πραγματικὴ του πατρίδα ἦταν ἡ Βοιωτία καὶ χρονολογεῖ τὴν ἐδῶ ἐπιγραφὴ περὶ τὸ 240 π.Χ. Τοῦ πατέρα του Τεισικράτους γνωρίζουμε ἔργο του στὴν Ἐρέτρια, τοῦ 273/2 π.Χ. (*ΑΔ 17 (1961-62) Α' 211-214). Ἄλλο ἔργο τοῦ Θοινίου, εἰκόνα τοῦ Σκίρτου, γιου τοῦ Ἑρμοῦ, ἡ σατύρου τῆς συνοδείας τοῦ Διονύσου ὑπῆρχε στὸ Πέργαμον (H. Müller, *Chiron* 19 (1989) 499-553· SEG 39, 1334). Γιὰ τὰ προβλήματα τῆς χρονολόγησιν τοῦ Θοινίου βλ. M. Sève, *REG* 104 (1991) 232-235· (πρβ. SEG 39, 1334)· *Bull. Épigr.* 1990, 147, 148 (M. Sève)· *Bull. Épigr.* 1992, 381.

416. Ἡ ὑπογραφὴ τοῦ γλύπτη τῆς ἀρχικῆς ἀνάθεσης, χαραγμένη στὴν ὀψὲς τοῦ βάθρου τοῦ ἀγάλματος τοῦ Βρούτου (451). Ὑψ. γρ. 0.009 (εἰκ. 62).

Loewy, *IGB* 97, 122a· B. Λεονάρδος, *AE* 1885, 107, 7· IG VII 384· Marcadé, *Signatures* II, 128 εἰκ., πίν. XLVII, 4· (SEG 18, 162)· Ὁ Ὠρωπὸς 159, 17· (Siedentopf, *Reiterdenkmal* 133)· Ἀμφιάρειο Ὠρωποῦ 44· (Löhr, *Statuenbasen* 193).

Θοινίας Τεισικράτου Σικυώνιος ἐποίησεν.

ἐποίησεν L (τὸ διορθώνει AE 1892, 2).

Γιὰ τὸν γλύπτη βλ. 415.

417 (A 428). Βάθρου ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο τρία θραύσματα ἀπὸ τὸ ἄνω μέρος: α) τὸ ἀριστερὸ ὕψ. 0.123 πλ. 0.21 πᾶχ. 0.20· β) τὸ ἄνω δεξιὸ ὕψ. 0.045 πλ. 0.105 πᾶχ. 0.065· γ) τὸ κάτω δεξιὸ ὕψ. 0.047 πλ. 0.094 πᾶχ. 0.095. Τὸ θραῦσμα γ ἔχει χαθεῖ, κατὰ τὸν Λεονάρδο ὁμῶς (L 117+123+124) «β καὶ γ ἀρμόττουσιν, ὥς γε φαίνεται ἀλλήλοις (τὸ β ἐπὶ τοῦ γ). Τὸ β+γ ἔχουσιν ὕψος 0.093 πλ. 0.108. Ὅλον πλάτος τοῦ α+β+γ, ὥς εἰκᾶσαι, 0.34 (πρόσθιον)». Ὑψ. γρ. 0.025 μεταστ. 0.01. Τὸ μεγάλο τεμάχιο «εὐρέθη δεξιόθεν τῶν πλατέων βάθρων», τὸ ἄνω δεξιὸ «ἠύρεθη μεταξὺ τῶν πλατέων βάθρων καὶ τῆς καμίνου H» (L 117) καὶ τὸ κάτω δεξιὸ βρέθηκε ὅπου καὶ τὸ ἄνω δεξιὸ (εἰκ. 43).

IG VII 403 (α)+501 (β)+498 (γ)· *Επιγραφικά* 25, 10, εἰκ. 17 (δὲν δημοσιεύεται τὸ γ)· (*Teiresias* 13 (1983) AE 24, 78· SEG 31, 452).

[Ἐπικρά]της Ἀρχίπ[που]
[- -]όκριτος Νικομ[άχου]
[- -]όστρατος [- - - -]
[- - -]ΤΟ[- - - - -]

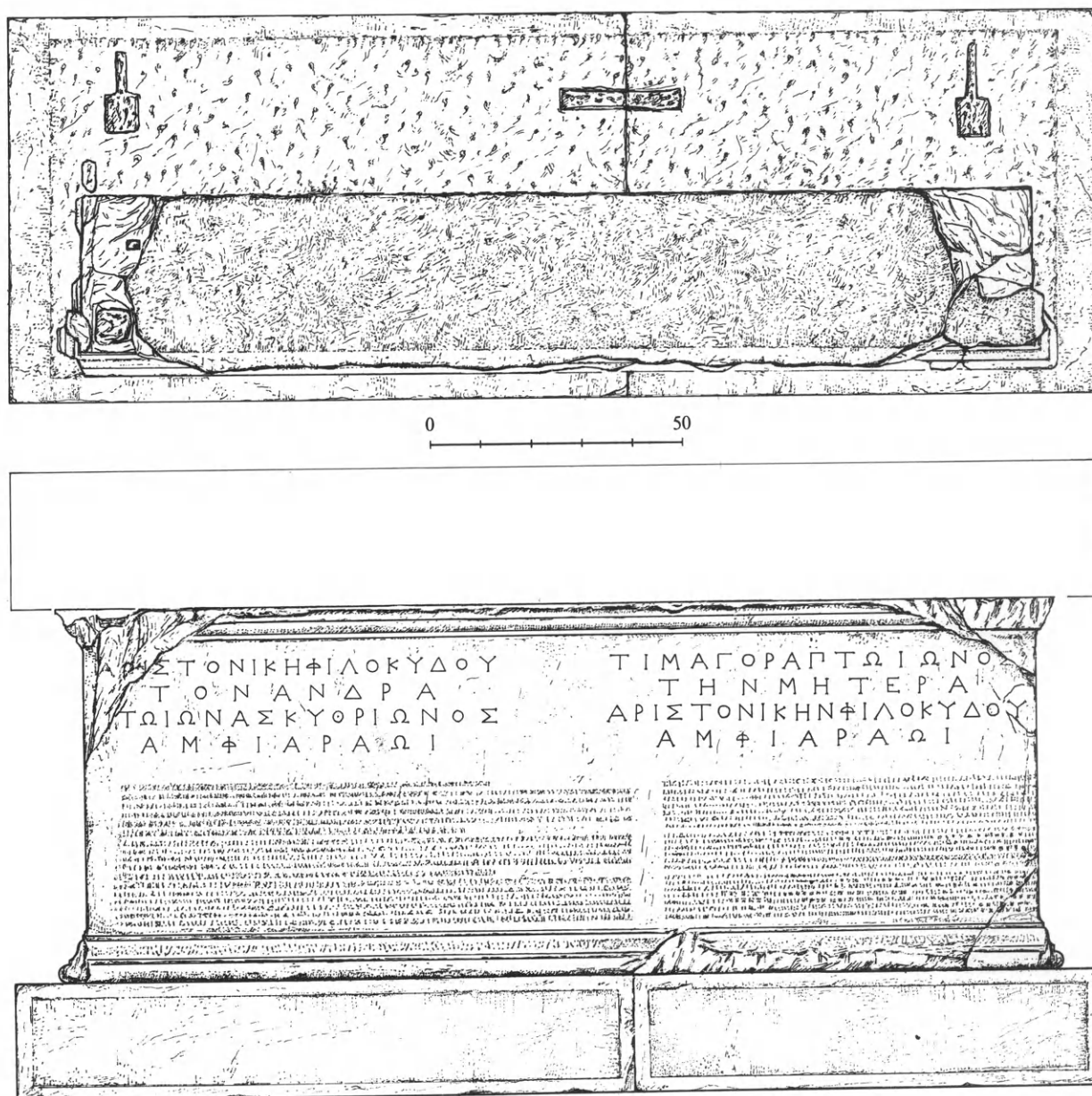
Εἰκ. 43 (1:18): 417.

1 -]της Ἀρχίπ[που] L.

Γιὰ τὸν Ἐπικράτη βλ. 92 καὶ 95. Γιὰ τὸν τύπο τῆς ἀνάθεσης πρβ. 432.

418-419. Βάθρο μακρὸ ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο, ἀποτελούμενο ἀπὸ ἀπλὸ ὀρθογώνιο ὑπόβαθρο, τὸ κυρίως βάθρο καὶ τὸ ἐπίκρανο τὸ ὁποῖο δὲν σώζεται. Τὸ ὑπόβαθρο ὕψ. 0.235 σύγκεται ἀπὸ δύο μαρμαροπλίνθους συνολ. μήκ. 2.14 (1.21 καὶ 0.93) πλ. 0.75. Τὸ κυρίως βάθρο ἦταν κατασκευασμένο ἀπὸ δύο ὀρθοστάτες τοποθετημένους παράλληλα, ὕψ. 0.726 πλ. (χωρὶς τὰ κυμάτια) 1.865 πᾶχ. (ὁ πρόσθιος) 0.295. Ἀπὸ τὸν ὀπίσθιο σώζεται μικρὸ κομμάτι στὸ ὁποῖο διατηρεῖται μέρος τοῦ ψηφίσματος 74. Σὲ θραῦσμα σώζεται ἐπίσης ἡ πρόσθια δεξιὰ γωνία. Τὸ κυρίως βάθρο ἔφερε γύρω, ἄνω μικρὸν ἄβακα, κοῖλο καὶ κυρτὸ κυμάτιο καὶ ταινία, κάτω ταινία, κυρτὸ κυμάτιο, ἄλλη ταινία καὶ

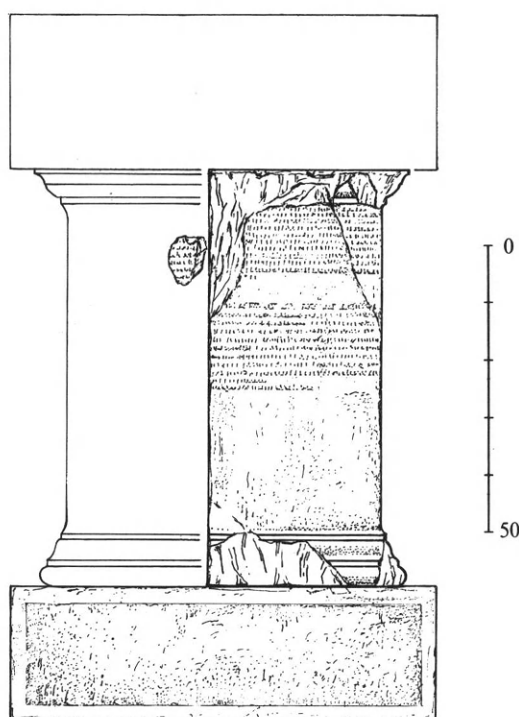

Εικ. 44 (1:15): 76, 77, 151, 152, 174, 176, 186, 187, 418, 419.

σπείρα. Ύψ. γρ. 0.022-0.03 μεταστ. 0.018. Τὸ βάθρο βρέθηκε κατὰ χώραν. «Ὡς ὅσιν τὸ βάθρον τοῦτο εἶχε μίαν μόνην ὀρθίαν κατὰ πλάτος ἱσταμένην πλάκα, ἥτις χαμαὶ εὐρεθεῖσα ἀνιδρύθη ἐπὶ τῆς βάσεως» L. Στὴν ὀψη τοῦ βάθρου εἶναι χαραγμένες οἱ ἀναθέσεις 418, 419, κάτω ἀπὸ τὴν πρώτη τὰ ψηφίσματα 151, 176, 186, καὶ κάτω ἀπὸ τὴ δεύτερη τὰ ψηφίσματα 152, 174, 187. Στὴν ἀριστερὴ πλευρὰ σώζεται τὸ δεξιὸ μισὸ τῶν ψηφισμάτων 76, 77 (εἰκ. 44, πίν. 54).

Β. Λεονάρδος, *AE* 1889, 28, 30· (Dürnbach, *De Oropo* 45)· *IG* VII 249, 250 (καὶ σ. 744)· Ὁ Ξρωπὸς 151, 3-4· (*SEG* 25, 496)· Ἀμφιάρειο Ξρωποῦ 37· (Löhr, *Statuenbasen* 194).

Εἰκ. 44 (1:15): 76, 77, 151, 152, 174, 176, 186, 187, 418, 419.

[Ἀρι]στονίκη Φιλοκύδου
τὸν ἄνδρα
[Π]τωῖωνα Σκυθρίωνος
Ἀμφιαράωι.

Τιμαγόρα Πτωῖωνος
τὴν μητέρα
Ἀριστονίκην Φιλοκύδου
Ἀμφιαράωι.

1 Ἀ[ρι]στονίκη L.

Ὁ Πτωῖων καὶ ἡ Ἀριστονίκη εἶναι γνωστοὶ ἀπὸ ἀναθήματά τους στὸ Ἱερό. Ὁ πρῶτος ἀφιερώνει τετραῖχμα (324 82, ἐπὶ ἄρχοντος τοῦ Κοινοῦ Στράτωνος) καὶ οἱ δύο μαζί φιάλην (325 4). Στὴν οἰκογένειά τους ἀνήκουν ὁ Σώφιλος (53, 68) καὶ οἱ γιοὶ του Δημήτριος (140, 141, 142, 143, 158, 159) καὶ Φιλοκύδης (77).

420 (A 309). Βάθρο μικρὸ ἀπὸ γαλάζιο μάρμαρο, ἐμπρὸς δεξιὰ καὶ πίσω ἑλλιπές, συγκολλημένο ἀπὸ τρία θραύσματα, ὕψ. 0.05 πλ. 0.34 βάθ. 0.12. Στὴν ἄνω ἐπιφάνεια σώζονται λείψανα τόρμου γιὰ τὴν πλίνθο τοῦ μαρμάρινου ἀγάλματος. Ὑψ. γρ. 0.009 μεταστ. 0.004. «Τὸ ἀριστερὸν τεμάχιον εὐρέθη πλησίον τοῦ ναοῦ (;) τὸ δὲ δεξιὸν ὀπισθεν τοῦ βάθρου Βροῦτον» L.

IG VII 435 (τὸ ἀριστερὸ τεμάχιο)· B. Λεονάρδος, AE 1892, 54, 89· *ΑΔ 21 (1966) Α' 48 σημ. 10.

Ἀμφιαράωι Ἀρκεσῶ Ἀρκεσοῦν
Λυσιπόνου τοῦ υἱοῦ
τὴν θυγατέρα ἀνέθηκε.

1 Ἀμφιαρ[άωι - -] Ditt. || 2 Λυσ[άνδραν:] Ditt. || 3 τὴν θ[υγατέρα] Ditt.

Γιὰ τὴν οἰκογένεια τοῦ Λυσιπόνου βλ. 28.

421. Ἡ ὑπογραφή τοῦ γλύπτη καὶ ἡ χρονολόγηση τῆς ἀρχικῆς ἀνάθεσης τοῦ βάθρου τοῦ ἀγάλματος τοῦ Πόλ-
χρου (449). Ὑψ. γρ. 0.018 μεταστ. 0.012 (εἰκ. 60, πίν. 54).

Loewy, *IGB* 394, 275b (ἀπὸ ἀπόγραφο τοῦ Λεονάρδου)· B. Λεονάρδος, *AE* 1885, 109, 9· *IG VII* 429· Ὁ Ὠρωπὸς
155, 10· Ἀμφιάρειο Ὠρωποῦ 39-40· (Löhr, *Statuenbasen* 195).

Ἀγάθαρχος Διονυσίου Βοιώτιος ἐπόησε

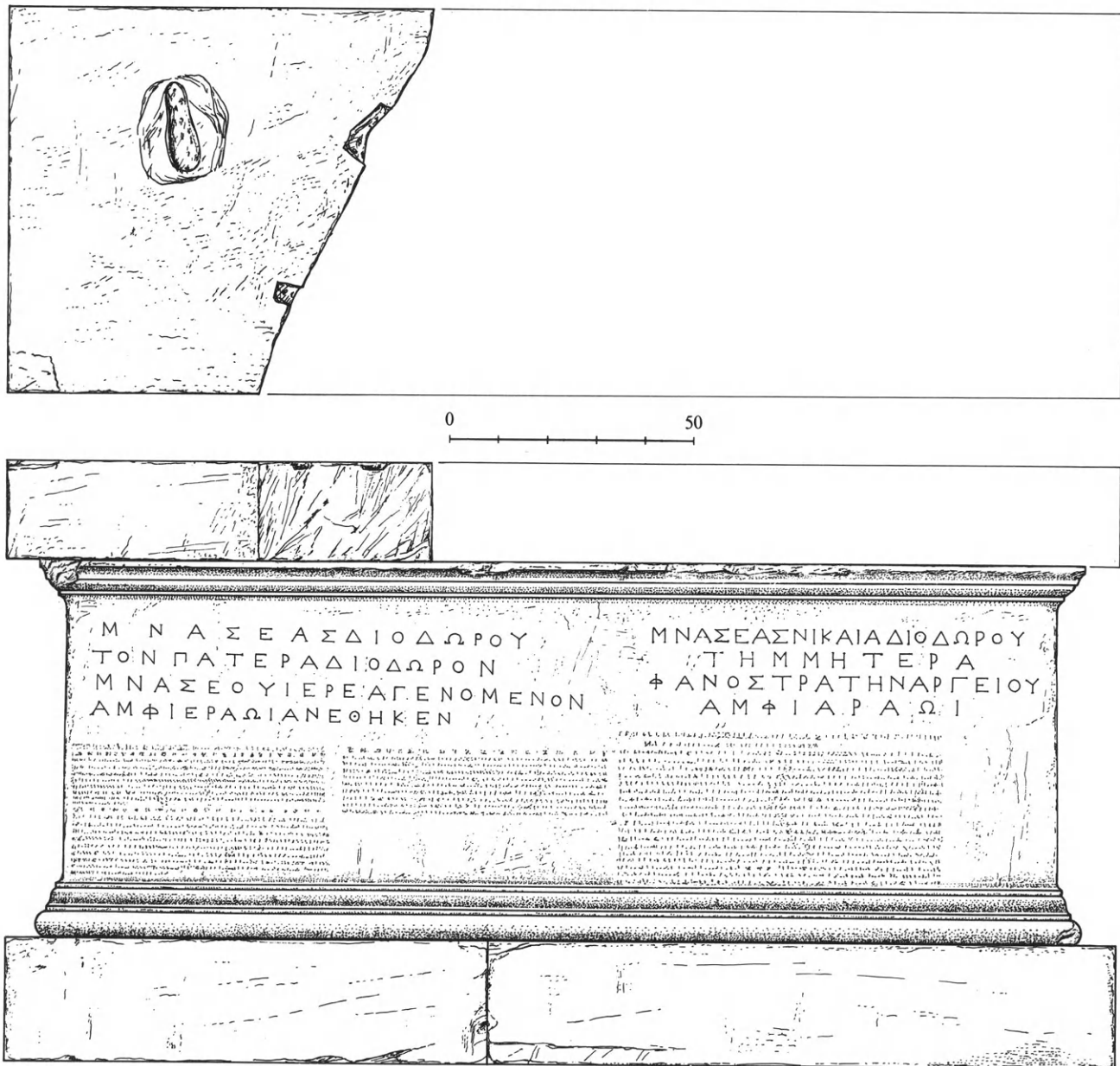
ἐ π ἰ ἰ ε ρ έ ω ς Ὠ ρ ω π ο δ ώ ρ ο υ .

Ὁ Ἀγάθαρχος εἶναι πιθανῶς γιὸς τοῦ Διονυσίου Ἀρίστωνος, ὁ ὁποῖος ἐργάστηκε ἐπίσης στὸ Ἱερὸ τὴν ἴδια ἐποχὴ
(424, 425). Ἡ γνώμη τοῦ D. Knoepfler (*Chiron* 7 (1977) 81 κέ., τὴν ὁποία ἀκολουθοῦν οἱ J. καὶ L. Robert, *Bull. Épigr.*
1978, 212 καὶ τὴν ὁποία ἀνέπτυξε *Studien zur alten Geschichte, Festschrift Siegfried Lauffer II* (1986) 587-588) γιὰ τὴν
ταύτιση τοῦ Ἀγαθάρχου τῆς ἐπιγραφῆς *IG VII* 511 μὲ τὸν ἐδῶ γλύπτη, εἶναι δυνατόν νὰ ἀμφισβητηθεῖ, κυρίως λόγῳ
τῆς μορφῆς τοῦ μνημείου (λεπτὴ πλάκα) στὸ ὁποῖο εἶναι χαραγμένο τὸ ὄνομα. Γιὰ τὴν ἐπιγραφή αὐτή, ἡ ὁποία δὲν
εἶναι χαμένη ἀλλὰ βρίσκεται στὸ Ἀμφιάρειο, βλ. Λεονάρδο, *AE* 1919, 62, ὅπου καὶ εἰκασία του γιὰ τὸν Ἀγάθαρχο
αὐτόν.

Ὁ Ὠρωπόδωρος διετέλεσε ἱερεὺς ἐπὶ ἄρχοντος τοῦ κοινοῦ τῶν Βοιωτῶν Ποτιδαΐχου (84, 303 11). Γιὰ τὴν χρονο-
λόγησή του στὸ τελευταῖο τέταρτο τοῦ 3ου αἰ. π.Χ. βλ. 303.

422-423. Βάθρο μακρὸ ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο, ἀποτελούμενο ἀπὸ ἀπλὸ ὀρθογώνιο ὑπόβαθρο, τὸ κυρίως βάθρο
καὶ τὸ ἐπικράνο τοῦ ὁποῖου σώζεται τμῆμα, τὸ ἀριστερὸ τρίτο, μὲ δύο τόρμους ποδῶν χαλκοῦ ἀγάλματος καὶ
τρίτον ὀρθογώνιο ἐμπρὸς τους. Τὸ ὑπόβαθρο ὕψ. 0.25 τὸ ἀποτελοῦν δύο μαρμαρόπλινθοι συνολ. μήκ. 2.26 (0.98
καὶ 1.28) πλ. 0.79, ποὺ συνδέονταν μεταξύ τους μὲ σιδερένιους συνδέσμους σχήματος Π. Τὸ κυρίως βάθρο ἦταν
κατασκευασμένο μὲ δύο ὀρθοστάτες τοποθετημένους παράλληλα, ὕψ. 0.752 πλ. (χωρὶς τὰ κυμάτια) 2.017-2.025
πάχ. (ὁ πρόσθιος) 0.24. Ἀπὸ τὴν ἀριστερὴ ὀψὲ τοῦ ὀπίσθιου ὀρθοστάτη σώζονται δύο συγκολλημένα θραύσματα
ποὺ περιέχουν μέρος τοῦ ψηφίσματος 173. Τὸ κυρίως βάθρο ἔφερε γύρω, ἄνω μικρὸν ἄβακα, κοῖλο καὶ κυρτὸ κυ-
μάτιο καὶ ταινία, κάτω ταινία, κυρτὸ κυμάτιο, ἄλλη ταινία καὶ σπείρα. Ὑψ. γρ. τῆς 422 0.02 μεταστ. 0.03. Ὑψ.
γρ. τῆς 423 0.03 μεταστ. 0.02. Στὴν ὀψὲ τοῦ βάθρου εἶναι χαραγμένα κάτω ἀπὸ τὴν 422 (ἀριστερά) τὰ ψηφίσματα
172 καὶ 178, δεξιὰ τὸ ψηφισμα 179, καὶ κάτω ἀπὸ τὴν 423 τὰ ψηφίσματα 181, 182. Στὴν ἀριστερὴ πλευρὰ εἶναι χα-
ραγμένο τὸ ψηφισμα 173. Τὸ βάθρο βρέθηκε στὴ θέση του ἐκτὸς τῆς πλάκας τῆς ὀψης, «ἥτις κατὰ γῆς εὐρέθεισα
ἐπανεστάθη ἐπὶ τῆς βάσεως· πρὸς δὲ εὐρέθη καὶ μικρὸν ὀπισθίας πλακὸς ἐνεπίγραφον τεμάχιον (173)» L (εἰκ. 45,
πίν. 54).

B. Λεονάρδος, *AE* 1889, 43-44, 33· *IG VII* 271, 272 (καὶ σ. 744)· (Michel, *Recueil* 1098· Holleaux, *Études* I, 84, ἡ
422)· Ὁ Ὠρωπὸς 153, 7-8, εἰκ. 39· Ἐπιγραφικὴ Ὠρωποῦ 317· Ἀμφιάρειο Ὠρωποῦ 38· (Löhr, *Statuenbasen* 195-196).

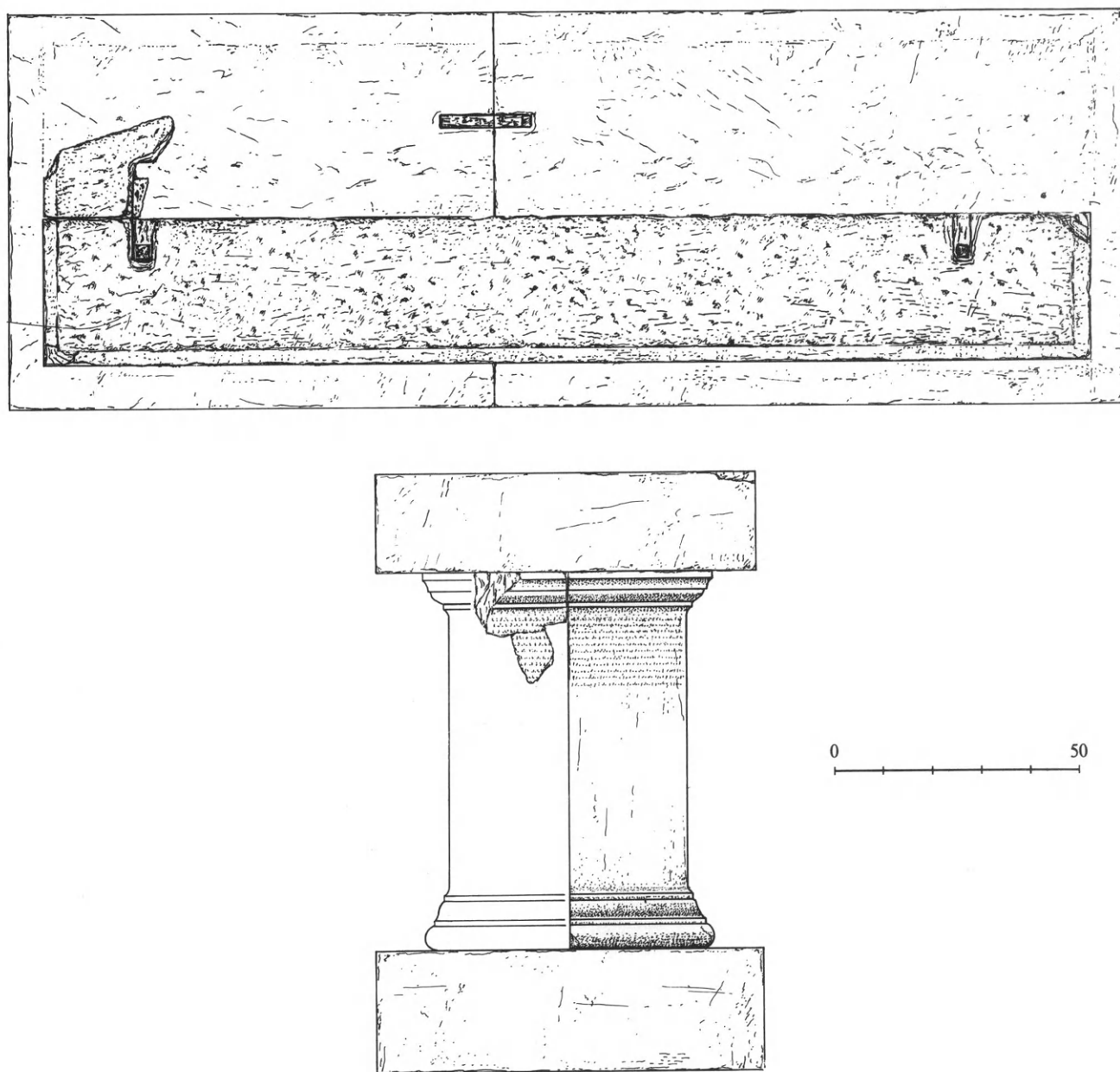

Ελκ. 45 (1:15): 172, 173, 178, 179, 181, 182, 422, 423.

Μνασέας Διοδώρου
τὸν πατέρα Διόδωρον
Μνασέου, ἱερέα γενόμενον
Ἀμφιεράωι ἀνέθηκεν.

Μνασέας, Νικαία Διοδώρου
τῆς μητέρας
Φανοστράτην Ἀργείου
Ἀμφιάραι.

Οἱ δύο ἀναθέσεις χαράχθηκαν ἀπὸ διαφορετικὸ χαρακτῆρ. Οἱ στίχοι τῆς πρώτης δὲν εἶναι εὐθυγραμμισμένοι, δὲν ἔχουν συμμετρία, καὶ τὰ γράμματα εἶναι ἀμελῶς χαραγμένα. Τὸ μέγεθός τους ἐπίσης εἶναι ποικίλο. Στὴ δεύτερη παραλείπεται τὸ ρῆμα, τὸ ὁποῖο ἄλλωστε δὲν εἶναι συχνό στὸ Ἀμφιάραιο. Ἀκόμη, διαφέρουν στὸν τύπο τοῦ ὀνόματος τοῦ θεοῦ.

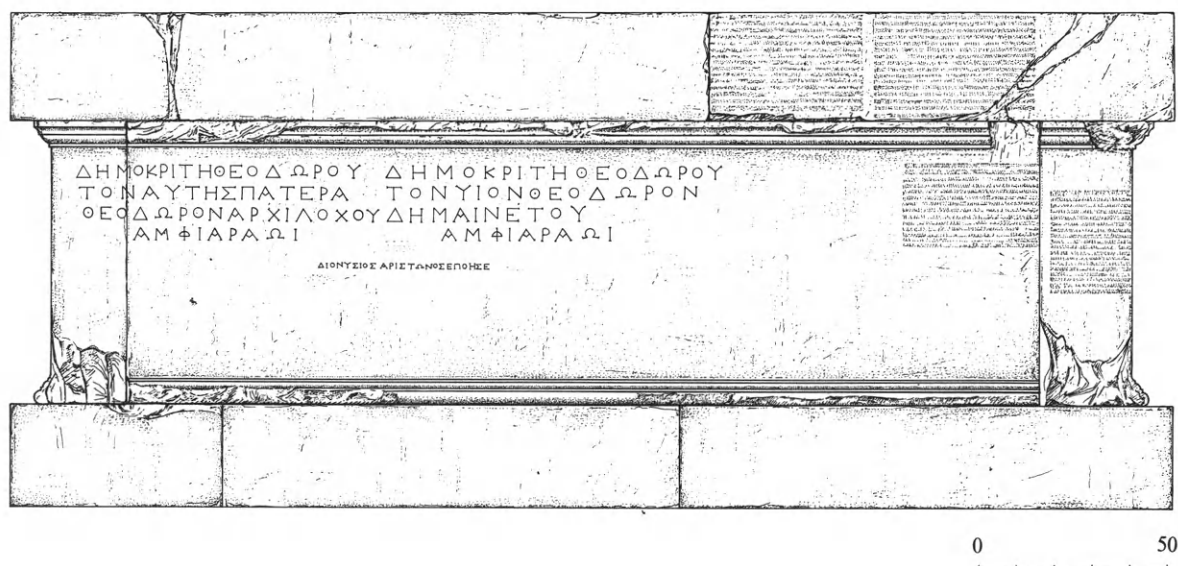

Εἰκ. 45 (1:15): 172, 173, 178, 179, 181, 182, 422, 423.

Ἡ Φανοστράτη, ὁ Μνασέας καὶ ἡ Νικαία εἶναι γνωστοὶ μόνον ἀπὸ τὶς ἐδῶ ἀναθήσεις. Ὁ Διόδωρος διητέλεσε ἱερεὺς τοῦ Ἀμφιαράου ἐπὶ ἄρχοντος τοῦ κοινοῦ τῶν Βοιωτῶν Χαριδάμου (60, 61).

424-425. Βάθρο μακρὸ ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο, ἀποτελούμενο ἀπὸ ἀπλὸ ὀρθογώνιο ὑπόβαθρο, τὸ κυρίως βάθρο καὶ τὸ ἐπίκρανο. Τὸ ὑπόβαθρο, ἀπὸ τρεῖς λιθοπλίνθους, ἔχει ὕψ. 0.27 πλ. 0.75 μῆκ. 3.07 (0.56, 1.21 καὶ 1.30). Οἱ λιθοπλίνθοι συνδέονταν μὲ συνδέσμους σχήματος Π. Τὸ κυρίως βάθρο ἦταν κατασκευασμένο ἀπὸ πέντε τουλάχιστον ὀρθοστάτες, ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἓνας κατέχει τὸ ἀριστερὸ (πλ. 0.20) καὶ δευτέρως τὸ δεξιό (πλ. 0.245) ἄκρο, ποὺ καλύπτουν

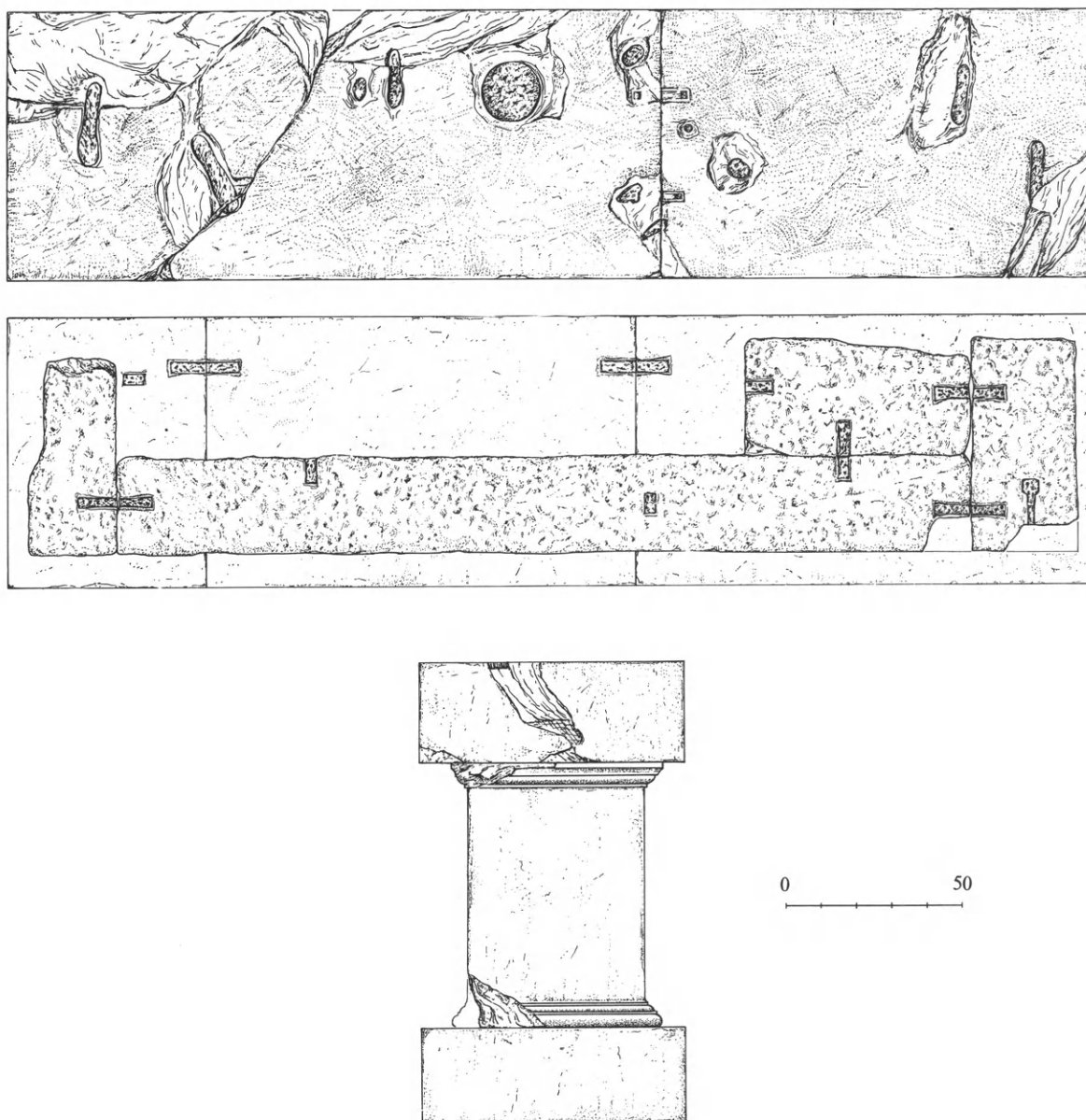

Εἰκ. 46 (1:20): 79, 80, 216, 217, 424, 425.

ολόκληρο τὸ πλάτος (βάθος) τοῦ βάθρου. Ἕνας μακρὸς ὀρθοστάτης ἀνάμεσα στοὺς δύο ἀκραίους μῆκ. 2.41 πᾶχ. 0.27 (μὲ τὰ κυμάτια) συμπληρώνει τὴν ὄψη τοῦ βάθρου, συνολ. μῆκ. (χωρὶς τὰ κυμάτια) 2.855. Ἀπὸ τὴν ὀπίσθια ὄψη σώζεται, δεξιὰ, ὀρθοστάτης μῆκ. 0.64, καὶ λείπει τουλάχιστον ἓνας ἀκόμη ποὺ συμπλήρωνε τὸ βάθρο. Οἱ ὀρθοστάτες ἔφεραν γύρω, ἐπάνω μικρὸν ἄβακα, κοῖλο καὶ κυρτὸ κυμάτιο, κάτω ταινία, κυρτὸ κυμάτιο, ἄλλη ταινία καὶ σπείρα. Τὸ ἐπικράνο σώζεται ὁλόκληρο μὲ μικρὲς ἐλλείψεις. Τὸ ἀποτελοῦν δύο μαρμαρόπλινθοι ὕψ. 0.28 πλ. 0.75 μῆκ. 3.08 (1.85 καὶ 1.23). Ἡ ἀριστερὴ εἶναι θραυσμένη σὲ δύο, ἐνῶ ἡ δεξιὰ γωνία τῆς δεξιᾶς εἶναι συγκολλημένη ἀπὸ δύο κομμάτια, ἀπὸ τὰ ὁποῖα τὸ μεγαλύτερο «ἠϋρέθη παρὰ τὸν πῆλινον τῆς στοᾶς ὀχετόν» (L 237) καὶ τὸ μικρότερο «ἠϋρέθη κείμενον ἐν τῷ δυσμικῷ ἄκρῳ τοῦ βορείου διαδρόμου τῆς στοᾶς» (L 550). Στὸ ἐπικράνο σώζονται τὼ μορφὲς ποδῶν τεσσάρων χαλκῶν ἀγαλμάτων, ἀνάμεσα στοὺς ὁποίους καὶ τέσσερις ἄλλοι τὼ μορφὲς. Ἀριστερά, στὸ μέσον τοῦ βάθρου τοῦ ἐπικράνου, ἦταν ἰδρυμένο ἄγαλμα φυσικοῦ μεγέθους (μῆκ. τὼ μορφῶν 0.25), τοῦ πάππου Θεοδώρου, μὲ στροφή πρὸς τὰ δεξιὰ, ἀκολουθοῦσε ἄγαλμα μικρότερου μεγέθους (μῆκ. τὼ μορφῶν 0.16) στὸ βάθος τοῦ ἐπικράνου, μὲ στάση μετωπική, κατόπιν μέγας κυκλικὸς τὼ μορφῶν, δύο ἀγάλματα μικρῶν παιδιῶν μὲ στροφή πρὸς τὴν ἀριστερά, μικρὸς κυκλικὸς τὼ μορφῶν, καὶ τέλος, στὸ δεξιὸ ἄκρο τοῦ βάθρου, σὲ θέση ἀντίστοιχη πρὸς τοῦ πάππου Θεοδώρου, ἄγαλμα μικρότερου μεγέθους (μῆκ. τὼ μορφῶν 0.16) μὲ ἐλαφρὰ στροφή πρὸς ἀριστερά. Στὴν ὄψη τοῦ βάθρου εἶναι χαραγμένες, πρὸς τὴν ἀριστερά, πιθανὸν γιὰ νὰ ἀντιστοιχοῦν πρὸς τὰ κύρια ἀγάλματα τοῦ συντάγματος, οἱ ἀναθέσεις, δεξιὰ στὴν ἄκρη τοῦ μεσαίου ὀρθοστάτη τὸ ψήφισμα 79 καὶ δεξιὰ τοῦ ψηφίσματος αὐτοῦ, στὸν ἀκραῖο ὀρθοστάτη, τὸ ψήφισμα 80. Στὸ δεξιὸ μάρμαρο τοῦ ἐπικράνου εἶναι χαραγμένα τὰ ψηφίσματα 216, 217. Ὑψ. γρ. τῶν δύο ἀναθέσεων 0.032 μεταστ. 0.02. Ὑψ. γρ. τῆς ὑπογραφῆς τοῦ γλύπτη 0.01-0.016. Τὸ βάθρο βρέθηκε πεσμένο καὶ οἱ ὀρθοστάτες τοποθετήθηκαν στὴ θέση τους ἀπὸ τὸν Λεονάρδο (εἰκ. 46, πίν. 55).

Loewy, *IGB* 194, 275 (ἡ ὑπογραφή ἀπὸ ἔκτυπο· 394, 275 οἱ δύο ἀναθέσεις ἀπὸ ἀπόγραφο τοῦ Λεονάρδου)· B. Λεονάρδος, *AE* 1885, 107, 8· *IG VII* 374, 375· Ὁ Ὡρωπὸς 152, 5-6, εἰκ. 38, πίν. 57· Ἐπιγραφικὴ Ὡρωποῦ 317· (Ἀρχαῖες Ἐπιγραφές 78)· Ἀμφιάρειο Ὡρωποῦ 37, εἰκ. 33· (Löhr, *Statuenbasen* 194-195).

Εἰκ. 46 (1:20): 79, 80, 216, 217, 424, 425.

Δημοκρίτη Θεοδώρου
τὸν αὐτῆς πατέρα
Θεόδωρον Ἀρχιλόχου
Ἀμφιαράωι.

Δημοκρίτη Θεοδώρου
τὸν υἱὸν Θεόδωρον
Δημαινέτου
Ἀμφιαράωι.

Διονύσιος Ἀρίστωνος ἐπόησε.

Ὁ Θεόδωρος Ἀρχιλόχου εἶναι ὁ ὁμώνυμος ἱερεὺς τοῦ Ἀμφιαράου (71, 72), ἀδελφὸς τοῦ Ἀντιπάτρου (71, 72, 128), τοῦ χορηγοῦ στοὺς ἀγῶνες τῆς Ἀλίας Νύμφης (514).

Ὁ πατέρας τοῦ ἐγγονοῦ Θεοδώρου Δημαίνετος εἶναι, πιθανότατα, ὁ ὁμώνυμος ἱερεὺς ἐπὶ ἄρχοντος τοῦ κοινοῦ τῶν Βοιωτῶν Φιλοξένου (196). Ἴσως ὁ ἐδῶ Δημαίνετος νὰ εἶναι γιὸς τοῦ Θεοτέλους Ἑρμοκράτου (166, 167, 325 5), ἀδελφοῦ τοῦ Ἑρμοδώρου, ἄρχοντος τῆς πόλεως (126, 127, 165).

Τοῦ Δημαίνετου καὶ τῆς Δημοκρίτης γιὸς εἶναι ὁ Θεόδωρος, καὶ πιθανῶς ἀπόγονοί του οἱ πρεσβευταὶ στὴ Ρώμῃ Δημαίνετος Θεοτέλου καὶ Ἀλεξίδημος Θεοδώρου (308 18).

Ὁ Θεόδωρος Ἀρχιλόχου διετέλεσε ἱερεὺς ἐπὶ ἄρχοντος Φίλωνος τοῦ πρώτου· ἡ ἐδῶ ἀνάθεση ἔγινε, ἴσως, μετὰ τὴ λήξη τῆς θητείας του (πρβ. 422, 423).

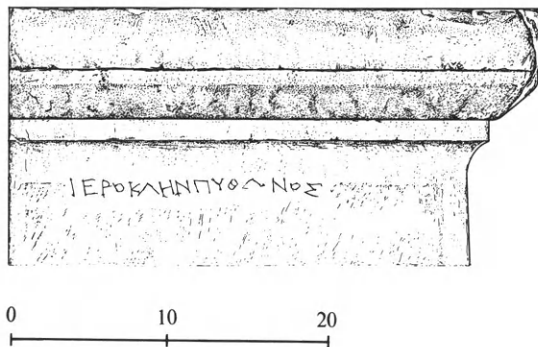
Ὁ Διονύσιος Ἀρίστωνος, Βοιωτὸς γλύπτης, εἶναι ἴσως πατέρας τοῦ Ἀγαθάρχου, ὁ ὁποῖος ἐργάστηκε στὸ Ἱερό (421), καὶ τοῦ ἐπίσης γλύπτου Ἀρίστωνος (IG VII 2527).

426. Ἀνάθεση χαραγμένη στὴν ὀπίσθια ἐπιφάνεια τοῦ βάθρου τοῦ ἀγάλματος τοῦ Κουρίωνος (444), δεξιὰ, κάτω ἀπὸ τὸ κυμάτιο. Ὑψ. γρ. 0.011 (εἰκ. 47 καὶ 55, πίν. 56).

B. Λεονάρδος, AE 1891, 120, 54· (IG VII 4269)· Ὁ Ὡρωπὸς 146.

3ος αἰ. π.Χ.

Ἱεροκλῆν Πύθωνος.

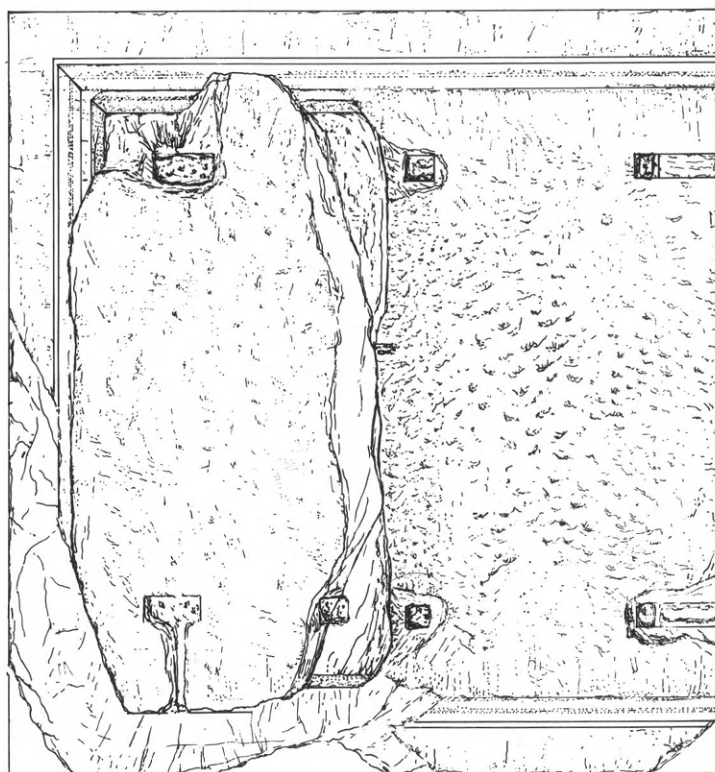

Εἰκ. 47 (1:15): 426.

Τὰ γράμματα δὲν ἔχουν χαραχτεῖ ἀπὸ τεχνίτη, οὔτε ὅμως ἀπὸ ἄνθρωπο ἀγράμματο καὶ ἀδέξιο.

Ἡ ἐπιγραφή τούτη ἀποτελεῖ λαθραία ἀνάθεση, ὅπως καὶ ἡ 441. Ὁ τιμώμενος, προφανῶς Ὡρωπίος, εἶναι ἄγνωστος.

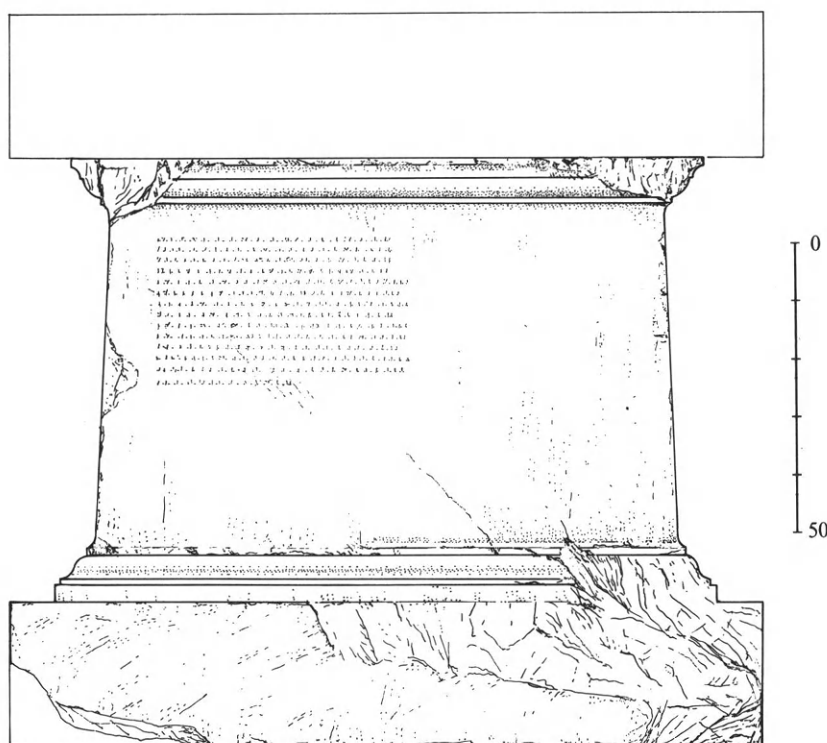
427. Βάθρο μακρὸ ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο, ἐλλειπὲς κατὰ τὸ μεγαλύτερο μέρος. Σώζεται ἐλλιπῶς τὸ ἀριστερὸ τμήμα τοῦ μονολίθου ὑποβάθρου συνολ. ὕψ. 0.27 (ποὺ ἀποτελεῖται ἀπὸ πλίνθο ὕψ. 0.19 ὡς βαθμίδος καὶ ἀπὸ τὸ συμφυὲς κοιλόκυρτο κυμάτιο ἐπάνω σὲ δεύτερη χαμηλὴ πλίνθο) πλ. 1.24 βάθ. 1.30. Ἡ σύνδεση τῶν μερῶν τοῦ ὑποβάθρου γινόταν μὲ συνδέσμους σχήματος Π. Τοῦ κυρίως βάθρου σώζεται ἐπίσης τὸ ἀριστερὸ τμήμα, μονόλιθο καὶ συγκολλημένο ἀπὸ ἀρκετὰ θραύσματα, ὕψ. 0.69 πλ. (χωρὶς τὰ κυμάτια) 0.51 βάθ. (χωρὶς τὰ κυμάτια) 0.99. Κάτω φέρει, γύρω μικρὴ πλίνθο καὶ ἄνω ἄβακα, κοῖλο κυμάτιο, κυρτὸ κυμάτιο καὶ ταινία. Τὸ βάθρο ἔφερε χαραγμένη στὴν ὄψη

0 50

Εἰκ. 48 (1:15): 129, 175, 427.

Εἰκ. 48 (1:15): 129, 175, 427.

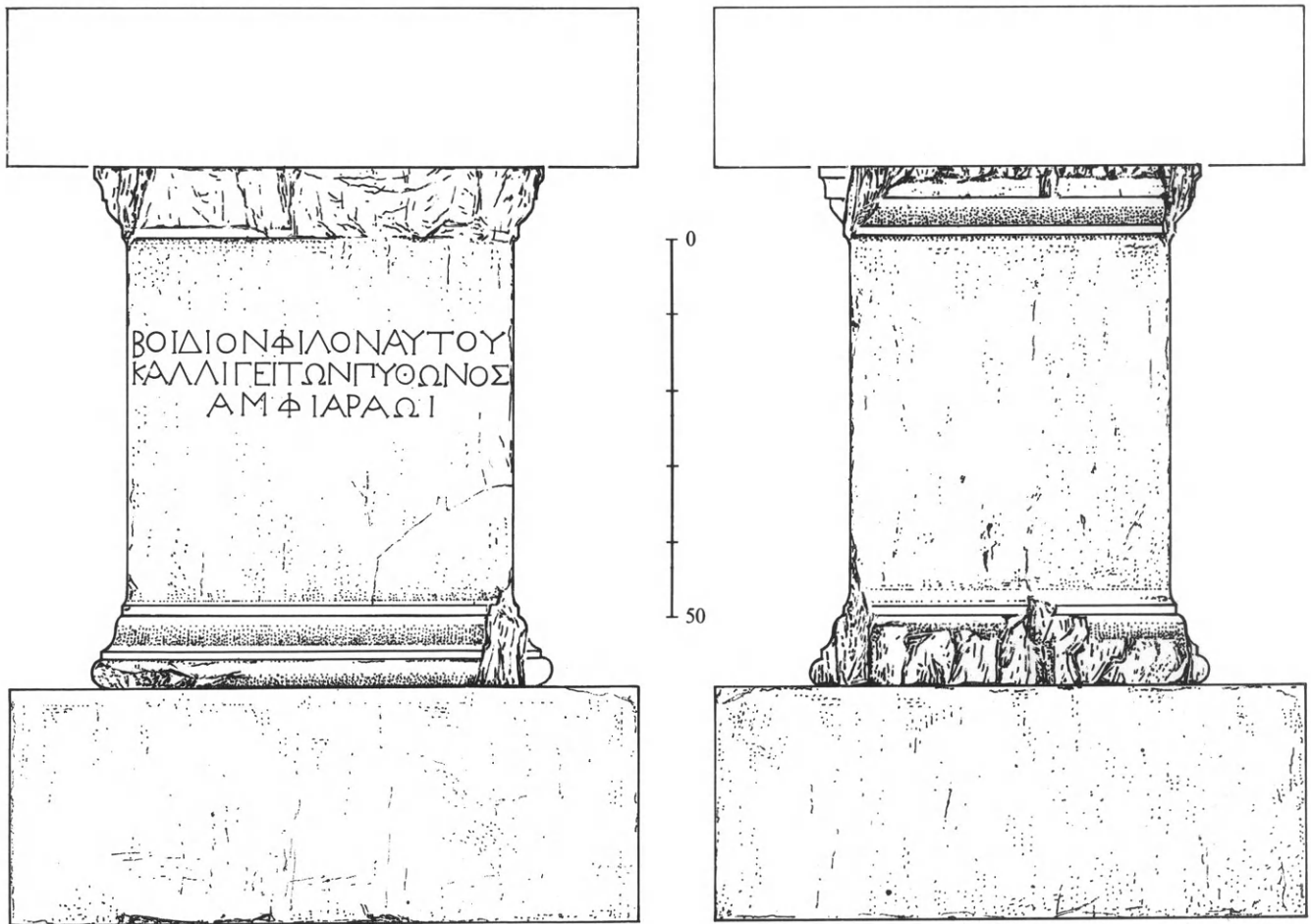
τὴν ἀνάθεση, ἡ ὁποία ἄρχιζε σχεδὸν ἀπὸ τὴν ἀριστερὴ παρυφή. Ὑψ. γρ. 0.02. Κάτω ἀπὸ αὐτὴν, στὸ σωζόμενο ἀριστερὸ τμήμα τοῦ βάθρου, τὸ ψήφισμα 175 καὶ στὴν ἀριστερὴ πλευρά, ἄνω ἀριστερά, τὸ ψήφισμα 129. Τὸ βάθρο βρέθηκε «σεσαλευμένον ἐπὶ ὁμοίας βάσεως πιθανῶς αὐτῷ ἀνηκούσης καὶ 3 μέτρ. περ. ἀριστερόθεν τοῦ Πόλχρον κειμένης· εἰ κεῖται κατὰ χώραν ἡ βάσις εἶναι ἀβέβαιον» L (εἰκ. 48, πίν. 56).

B. Λεονάρδος, AE 1891, 115, 53· IG VII 297 (καὶ σ. 744)· (OGIS 81)· Ὁ Ὠρωπὸς 155, 11· Ἐπιγραφικὴ Ὠρωποῦ 317· Ἀμφιάρειο Ὠρωποῦ 42· (Löhr, Statuenbasen 196).

Βασίλισσαν Ἀρ[σινόην - - -]

Ἡ Ἀρσινόη εἶναι ἡ σύζυγος τοῦ Πτολεμαίου Δ' τοῦ Φιλοπάτορος (221-204 π.Χ.). Γιὰ τὴ σχέση τῶν δύο βασιλέων μὲ τὸν Ὠρωπὸ βλ. 175.

428. Βάθρο μονόλιθο ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο, ἀποτελούμενο ἀπὸ ἀπλὸ ὀρθογώνιο ὑπόβαθρο ὕψ. 0.31 πλ. 0.845 βάθ. 0.796 καὶ τὸ κυρίως βάθρο ὕψ. 0.682 πλ. (χωρὶς τὰ κυμάτια) 0.52 πάχ. (χωρὶς τὰ κυμάτια) 0.42-0.43. Γύρω φέρει, ἄνω μικρὸν ἄβακα, κοῖλο κυμάτιο, κυρτὸ κυμάτιο καὶ ταινία, κάτω μικρὴ ταινία, κοῖλο κυμάτιο, ἄλλη ταινία καὶ σπείρα. Πολλὲς ἀποκρούσεις ἐπάνω καὶ κάτω. Στὴν ἄνω ἐπιφάνεια, ἀριστερὰ καὶ δεξιὰ, ὑπάρχουν δύο τόρμοι μὲ αὐλάκια μολυβδοχοήσεως γιὰ τὴ σύνδεση τοῦ ἐπικράνου τὸ ὁποῖο δὲν σώζεται. Ὑψ. γρ. 0.03 μεταστ. 0.012. «Ἐπανι-

Εἰκ. 49 (1:10): 428.

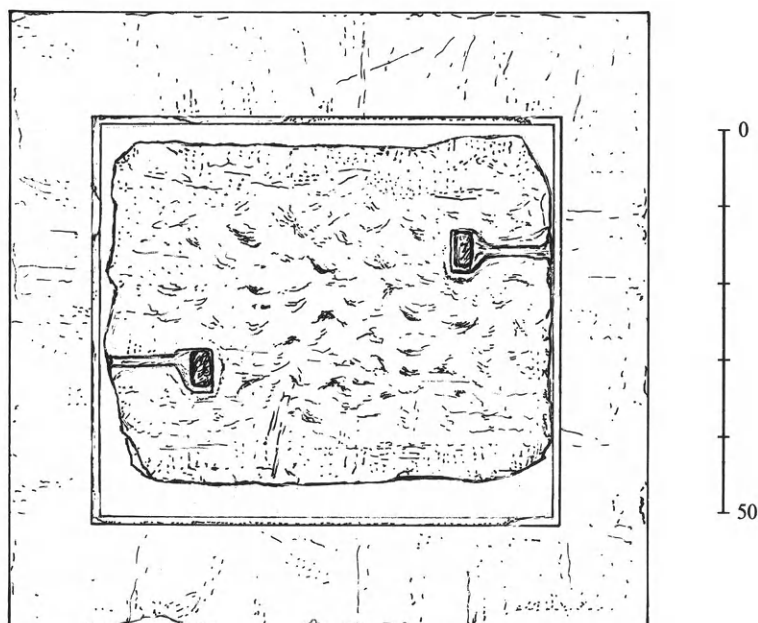
δρύθη ἐπὶ τῆς δευτέρας παρὰ τὴν κάμινον ἡ βάσεως (ΠΑΕ 1884 πίν. Ε) δυσμόθεν τοῦ βάθρου Φιλοναύτην. Τὸ ἄγαλμα τοῦ βάθρου τούτου σώζεται (ἀκέφαλον νῦν ἐν τῷ μουσεῖῳ)» L 3 (εἰκ. 49, πίν. 57).

Preller, *Berichte* 1852, 156, 2· Κ. Πιπτάκης, *Ἐφημερίς* 1853, 799, 1318· (Preller, *Berichte* 1854, 204, 2)· C. T. Newton, *Transactions* 5 (1856) 109, I· (Rangabé 260)· IG VII 434· Ὁ Ὠρωπὸς 150, 2, πίν. 56α· Ἐπιγραφικὴ Ὠρωποῦ 317· Ἀμφιάρειο Ὠρωποῦ 37· (Löhr, *Statuenbasen* 202).

Βοίδιον Φιλοναύτου
Καλλιγείτων Πύθωνος
Ἀμφιαράωι.

1 Βοίδιον φίλον αὐτοῦ Prell.¹, Newt.· Φιλοναύτου Prell.² (mit Hrn. P. in 1318). Τὴν ὀρθὴ ἀνάγνωση δέχεται καὶ ὁ Newton 281.

Ἡ Βοίδιον ἦταν, προφανῶς, ἡ σύζυγος τοῦ Καλλιγείτωνος. Μαρμάρينو ἄγαλμα γυναικός, τὸ ὁποῖο βρέθηκε κοντὰ στὸ βάθρο κατὰ τὴν ἀνασκαφὴ τοῦ Ἱεροῦ (Ὁ Ὠρωπὸς 119, 5, πίν. 31α), ὑποθέτει ὁ Λεονάρδος (L 3) ὅτι ἦταν ἰδρυμένο στὸ βάθρο. Τῆς μεγάλης αὐτῆς οἰκογένειας τοῦ Ὠρωποῦ τὸ στέμμα σχημάτισε ὁ Dittenberger, τὸν ὁποῖο

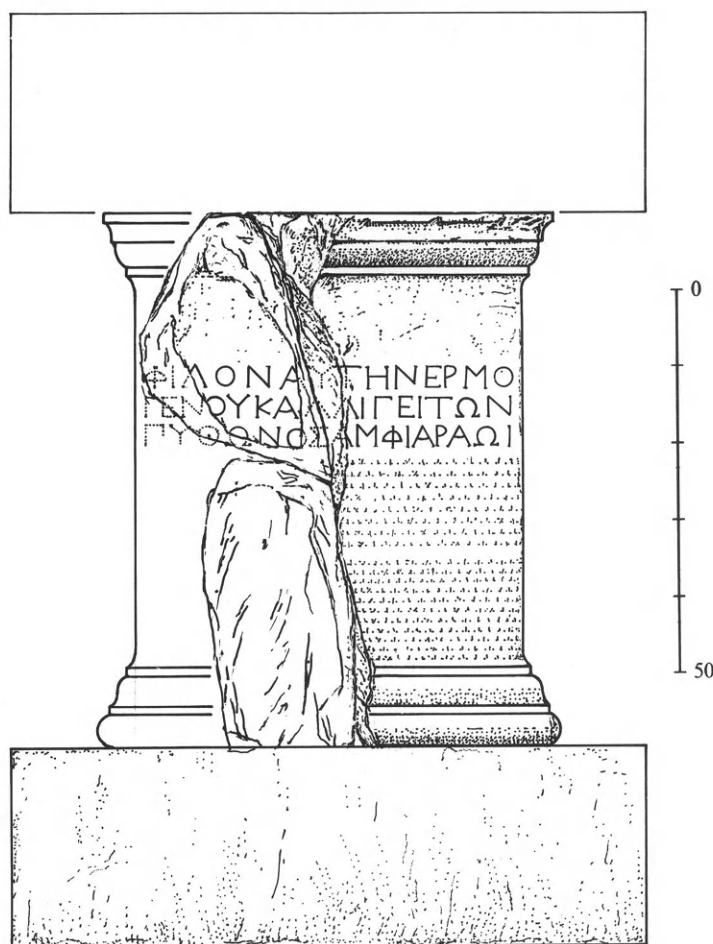

Εἰκ. 49 (1:10): 428.

ἀκολουθῶ. Ἀποδίδω μόνο τὴν IG VII 3207 στὸν νεότερο Πύθωνα. Πρῶτο γνωστὸ μέλος τῆς οἰκογένειας εἶναι ὁ Καλλιγεΐτων (54, 55). Γιὸς του εἶναι ὁ Πύθων (428, 429), ἐγγονὸς του ὁ Καλλιγεΐτων (428, 429) καὶ δισεγγονὸς ὁ Πύθων (97, 98, 103, 104, 105, 111, 114, 116, 117, 160, 164, 192, 208, IG VII 3207). Γιὸς ἐπίσης τοῦ πρώτου Καλλιγεΐτωνος εἶναι ὁ Ἀρίστανδρος (54, 55), ἐγγονὸς ὁ Καλλιγεΐτων (82, 127) καὶ δισεγγονὸς ὁ Ἀρίστανδρος (113, 115). Τοῦ Ἑρμογένου (429) γιὸς εἶναι ὁ Φιλοναύτης (428, 429), ἐγγονὴ ἡ Βοΐδιον (428).

429. Βάθρο μονόλιθο ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο, ἀποτελούμενο ἀπὸ ἀπλὸ ὀρθογώνιο ὑπόβαθρο ὕψ. 0.26 πλ. 0.837 βάθ. 1.235 καὶ τὸ κυρίως βάθρο τὸ ὁποῖο σώζεται μόνο κατὰ τὸ δεξιὸ μισό, ἐνῶ ἀπὸ τὸ ἀριστερὸ σώζεται μεγάλο κομμάτι μὲ τμήμα τῆς ἀναθηματικῆς ἐπιγραφῆς, ὕψ. 0.33 πλ. 0.18 βάθ. 0.45. Ὑψ. τοῦ κυρίως βάθρου 0.695 πλ. (κατὰ προσέγγιση, χωρὶς τὰ κυμάτια) 0.510 βάθ. 0.846. Γύρω φέρει, ἄνω μικρὸν ἄβακα, κοῖλο κυμάτιο καὶ κυρτό, κάτω μικρὴ ταινία, κυρτὸ κυμάτιο, ταινία καὶ σπείρα. Στὴν ἄνω ἐπιφάνειά του σώζονται δεξιὰ δύο ὀρθογώνιοι τόρμοι μὲ αὐλάκια μολυβδοχοήσεως γιὰ τὴ σύνδεση τοῦ ἐπικράνου, τὸ ὁποῖο δὲν σώζεται. Τέσσερις ὅμοιοι τόρμοι κατὰ τὶς γωνίες ὑπάρχουν στὸ ὑπόβαθρο. Στὴν ὀψη τοῦ βάθρου εἶναι χαραγμένη ἡ ἀνάθεση. Ὑψ. γρ. 0.027 μεταστ. 0.014. Κάτω ἀπὸ αὐτὴν εἶναι χαραγμένα τὰ ψηφίσματα **82, 127**, καὶ στὴ δεξιὰ πλευρά, στὸ ἀριστερὸ τῆς μέρους, τὸ ψηφισμα **138**. Ὁ Λεονάρδος (L 4) λέγει ὅτι τὸ βάθρο ἀποτελοῦσαν «τρία τεμάχια ἐν ὅλῳ. Μέρος τοῦ ἀριστεροῦ (ΛΟΝΑ) εὐρέθη. Τὸ μεσαῖον τεμάχιον ἀπώλετο; (678b [τοῦ Παγκαβῆ]). Τὰ δύο ταῦτα τεμάχια εὔρεν ὁ Παγκαβῆς. Τὸ μεσαῖον (678b) παρεδόθη ὑπὸ Δημ. Μανούση, διερμηνέως, Ἀθηναίου, τῷ ἰδιοκτήτῃ τοῦ ἀγροῦ Γ. Λίτσα, ἐν Καλάμῳ» (εἰκ. 50, πίν. 57).

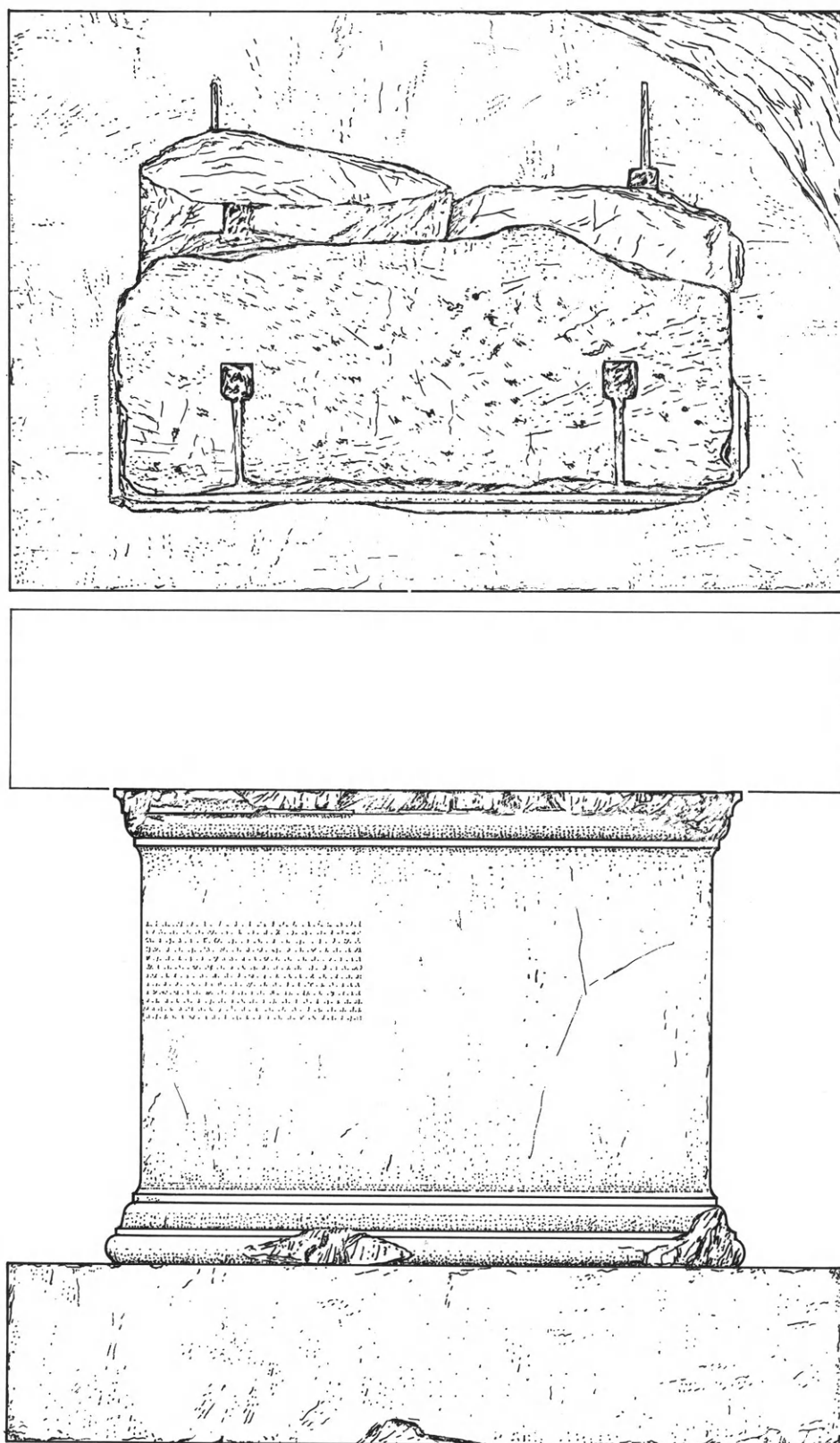
Preller, *Berichte* 1852, 156, 3+157, 4a· K. Πιττάκης, *Ἐφημερίς* 1853, 790, 1310+802, 1324· (Preller, *Berichte* 1854, 205, 3)· C. T. Newton, *Transactions* 5 (1856) 111, III· αὐτόθι 279-280· Rangabé 252, 678, 258, 678a, b, 259, 678· IG VII 259· Ὁ Ὠρωπὸς 150, 1· Ἐπιγραφικὴ Ὠρωποῦ 317· Ἀμφιάρειο Ὠρωποῦ 37· (Löhr, *Statuenbasen* 201).

Εἰκ. 50 (1:10): 82, 127, 138, 429.

[Φι]λονα[ύ]την Ἑρμο-
[γέν]ου Κα[λ]λιγείτων
[Πύθ]ωνο[ς] Ἀμφιαράωι.

Ἡ θραύση τοῦ βάθρου καὶ ἡ μὴ ταύτιση τῶν θραυσμάτων δὲν ἐπέτρεψε στὸν Preller νὰ ἀποκαταστήσει τὴν ἐπιγραφή, ἐνῶ στὸν Newton δημιούργησε, ὅπως ὁ ἴδιος ὁμολογεῖ (279), σύγχυση. Ἀπὸ τὸ ἀντίγραφο τοῦ Πιττάκη δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ διαπιστωθεῖ τί ἀκριβῶς σωζόταν στὶς ἡμέρες του. Τὸ θραῦσμα *Ἐφημερίς* 1853, 802, 1324, ποὺ ἀπὸ τὸν Dittenberger ἀποδίδεται στὸ βάθρο, ἔχει πολλὲς διαφορὲς μετὰ ἐκεῖνο ποὺ δημοσιεύει ὁ Παγκαβῆς 258, 678 καὶ τὸ ὁποῖο ὁ Ditt. ἀναδημοσιεύει μετὰ τὸ στοιχεῖο d, εἶναι ὅμως τὸ ἴδιο ἀν' ἐξέταστέι παλαιογραφικὰ, πράγμα ποὺ ἐπιβεβαιώνεται ἀπὸ τὰ λείψανα τῆς προξενίας 82. Τὰ γράμματα ποὺ παραδίδει ὁ Πιττάκης εἶναι ΑΥ|ΟΛ|ΕΑ καὶ ἀντιστοιχοῦν μετὰ τὰ πραγματικά, ἐλλιπῶς σωζόμενα. Φαίνεται ὅτι πρόκειται γιὰ κακὴ ἀνάγνωση τοῦ Πιττάκη. Τὸ Τ τῆς λέξης Φιλοναύτην ποὺ συμπληρώνει ὁ Ditt. σώζεται στὸ δεξιὸ μέρος τοῦ βάθρου. Ἄν ὑποθέσουμε ἀμέλεια τοῦ Πιττάκη στὴν ἀντιγραφή τῶν λειψάνων τοῦ θραύσματος 1324, μπορεῖ νὰ θεωρηθεῖ τοῦτο ὅτι ἀνήκει στὸ βάθρο. Οἱ πρώτες ἀναγνώσεις τῆς ἀνάθεσης

Εἰκ. 50 (1:10): 82, 127, 138, 429.

Οί πίνακες, οί όποιοι έφεραν παραστάσεις σχετικές με τὰ δράματα πού παίζονταν, έκλειναν τὰ μετακίονια τοῦ προσκηνίου. Πρβ. IG VII 3209 Α]πολλόδωρος Νίκωνος τὰ πρόθυρα κή τὼς πίνακας τὼς [- -]. Βλ. καὶ 435.

431 (Α 206). Βάθρου μακροῦ ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο ὁ πρόσθιος ὀρθοστάτης, ὕψ. 0.565 πλ. 2.67 πάχ. 0.225. Στὴν ἄνω στενὴ ἐπιφάνεια ὑπάρχουν ἑπτὰ τόρμοι, τέσσερις γιὰ τὴ σύνδεση τοῦ ἐπικράνου καὶ τρεῖς γιὰ τὴ σύνδεση τοῦ πρόσθιου μετὰ τὸν ὀπίσθιο ὀρθοστάτη. Ὑψ. γρ. 0.025 μεταστ. 0.01. Ὑψ. γρ. τῆς ὑπογραφῆς τοῦ γλύπτη 0.012. «Ἡύρεθ' ἐν τῷ βορρᾷθεν τοῦ Ἀμφιαρείου μικρῷ Αὐλοτοπίῳ ἐν τῷ ἀνατολικῷ ἀγρῷ Π. Πετρίδου καὶ ἐκομίσθη εἰς τὸ Ἀμφιάρειον» L (πίν. 58).

Β. Λεονάρδος, *AE* 1925-26, 42, 153 (χωρὶς τὸν στ. 7)· J. Marcadé, *RA* 1948 (= *Mélanges Charles Picard*) 694-696· (SEG 18, 161· *Bull. Épigr.* 1950, 19)· Marcadé, *Signatures* II, 83-84 εἰκ.

Τέλη 3ου / ἀρχὲς 2ου αἰ. π.Χ.

Ἀντίγονος Διονυσοφάνου τὴν θυγατέρα
Εὐκλειαν καὶ τὸν τῆς θυγατρὸς υἱὸν Ἀντίγονον
3 Θεογένου καὶ Θεογένην Δαμάστου καὶ Διονυσοφάνης
Ἀντιγόνου τὴν ἀδελφὴν Εὐκλειαν καὶ τὸν
ἀδελφιδοῦν Ἀντίγονον καὶ Θεογένην Δαμάστου
6 Ἀ μ φ ι α ρ ᾶ ω ι.

Παρθενοκλῆς Ἰσμ[ην]ίου ἐπόησε.

Ἡ παράλειψη τοῦ ὀνόματος τοῦ γλύπτη εἶναι μιὰ ἀπὸ τίς ἐλάχιστες περιπτώσεις πού ὁ Λεονάρδος ἀπατήθηκε κατὰ τὴν ἀνάγνωση ἐπιγραφῆς.

Ὁ ἀναθέτης Ἀντίγονος εἶναι ὁ χορηγὸς στοὺς ἀγῶνες τῆς Ἀλίας Νύμφης (512), ἐνῶ ὁ γιὸς τοῦ Διονυσοφάνης εἶναι πιθανῶς ὁ ἰδιοκτῆτης ἐργαστηρίου ἀργυρωμάτων (325 66). Ὁ Θεογένης Δαμάστου τιμᾶται μετὰ χάλκινο ἄγαλμα καὶ στὴν ἐπόμενη ἐπιγραφή. Τὰ γνωστὰ μέλη τῆς οἰκογένειας (βλ. Λεονάρδο 43 καὶ *Ἐπιγραφικά* 10-12) εἶναι ὁ πάππος Διονυσοφάνης (431), ὁ γιὸς Ἀντίγονος (431, 512), ὁ ἐγγονὸς Διονυσοφάνης (325 66, 431) καὶ ἡ ἐγγονὴ Εὐκλεία (431). Γιὸς τῆς Εὐκλείας εἶναι ὁ Ἀντίγονος (431) καὶ σύζυγός της ὁ Θεογένης (431, 432), γιὸς τοῦ Δαμάστου (431, 432). Διονυσοφάνης, νικητὴς παῖδας πάλιν (522 18), εἶναι ἀπόγονος τῆς οἰκογένειας.

Ὁ γλύπτης Παρθενοκλῆς ἴσως ἦταν Βοιωτὸς. Ὁ Marcadé (84) ὑποστηρίζει ὅτι πιθανῶς εἶναι γιὸς τοῦ ζωγράφου Ἰσμηνίου ἀπὸ τῆ Χαλκίδας, ὁ ὁποῖος στὶς ἀρχὲς τοῦ 3ου αἰ. π.Χ. ζωγράφησε πίνακα πού εἰκόνιζε τοὺς γιουὺς τοῦ ρήτορος Λυκούργου (Πλουτ., *περὶ τῶν δέκα ρητόρων* 843 E). Στὸν γλύπτη ἀποδίδει ὁ Marcadé τὴν ὑπογραφή IG XI 4, 1098 (Δήλου, ὅπου ὁ Παρθενοκλῆς, χωρὶς πατρώνυμο, φέρεται ὡς Ἀθηναῖος) καὶ τὴν IG VII 563 (Τανάγρας).

432 (Α 179). Ἐπικράνο βάθρου ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο θραυσμένο σὲ πολλὰ κομμάτια καὶ συγκολλημένο, ὕψ. 0.29 πλ. 0.63 βάθ. 0.63. Στὴν ἄνω ἐπιφάνεια ὑπάρχουν δύο τόρμοι γιὰ τὰ πόδια χάλκινου ἀγάλματος, στὴν κάτω ἐπιφάνεια, ἀριστερά, τόρμος 0.055 x 0.035 βάθ. 0.048 γιὰ τὴ σύνδεση μετὰ τὸ βάθρο. Στὴν κάτω παρυφή, γύρω, ὑπάρχει

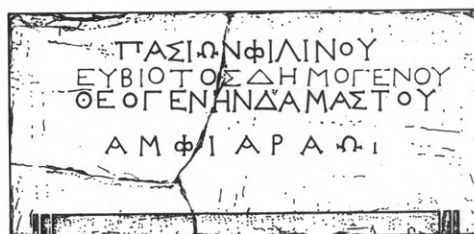
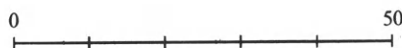
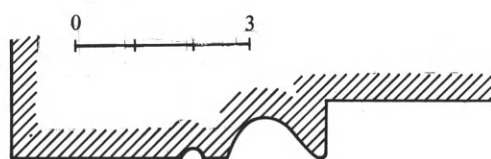
ύποτομή ύψ. 0.028 βάθ. 0.01, ή όποία αρχίζει 0.032 από την άκρη της πλευράς και κοσμεϊται στην αρχή και τὸ τέλος με μικρόν και μεγαλύτερο τροχίλο και σπείρα. Ύψ. γρ. 0.02 μεταστ. 0.013 (0.035 για τὸν τελευταίον). «Ηύρέθη ὀπισθεν, ἤγουν βορρᾶθεν, τῶν δυσμικῶν βάθρων» L (εἰκ. 51, πίν. 58).

B. Λεονάρδος, AE 1925-26, 42, 154.

Τέλη 3ου / αρχές 2ου αἰ. π.Χ.

Πασίων Φιλίνου
Εὐβίотος Δημογένου
Θεογένην Δαμάστου
Ἀμφιάρωι.

Οἱ στ. 1, 3, 4 τῆς ἐπιγραφῆς ὑψ. γρ. 0.025-0.03 χαράχτηκαν πρώτοι και τὸ μεταστίχιό τους εἶναι 0.035-0.037. Καὶ τῶν τριῶν τὰ γράμματα εἶναι ὅμοια και βαθιὰ χαραγμένα. Ὁ στ. 2 προστέθηκε ἀργότερα, ὅπως δείχνουν τὰ ἀπὸ διαφορετικὸ χέρι και ἀβαθέστερα χαραγμένα γράμματα ὑψ. 0.017-0.02. Ἡ ὁ χαρακτὴς λησιμόνησε νὰ χαράξει τὸν στ. 2 ἢ ὁ Εὐβίотος συνέβαλε στὴ δαπάνη τῆς κατασκευῆς τοῦ ἀγάλματος μετὰ τὴν ἰδρυσὴ του, και τὸ ὄνομά του σφηνώθηκε στὸ κενὸ μετὰξὺ πρώτου και τρίτου στίχου. Παρατηρητέον ἐπίσης ὅτι τὸ προσγεγραμμένο ἰῶτα τοῦ στ. 4 εἶναι ἐλλιπὲς κατὰ τὸ ἀνώτερο μέρος του.

Γιὰ τὸν Θεογένη βλ. τὴν προηγούμενη ἐπιγραφή. Ὁ Πασίων εἶναι ἄγνωστος. Ὁ Εὐβίотος εἶναι ὁ ἱερεὺς τοῦ Ἀμφιαράου, γιὰ τὸν ὁποῖο βλ. 294.

433 (A 373). Ὁρθογώνια στήλη ἀπὸ γαλάζιο μάρμαρο ἐλλιπὴς ἄνω, ὕψ. 1.24 πλ. 0.327-0.345 πᾶχ. 0.24-0.26. Κάτω φέρει ταινία καὶ σπείρα κατεστραμμένη· ἀριστερὰ ἔχει κοπεῖ ἐπίτηδες τμήμα ὕψ. 0.32 πλ. 0.07 γιὰ τὴν προσαρμογὴ τῆς στήλης σὲ βαθμίδα πιθανῶς. Ἡ πρόσθια ὄψη φέρει 10 χρυσοὺς στεφάνους σὲ δύο στήλες καὶ στὸ ἀνώτερο μέρος τὰ λείψανα 2 στεφάνων ἀκόμη. Ἡ δεξιὰ πλευρὰ φέρει 5 στεφάνους. Ὁ Λεονάρδος εἶχε βρεῖ στὸ θέατρο ὀκτὼ θραύσματα τῆς στήλης μὲ λείψανα στεφάνων, 5 τῆς ὄψης (οἱ ὅποιοι φθάνουν ὥς τὴν παρυφὴ τῆς στήλης, ἀριστερὰ ἢ δεξιὰ) καὶ 3 τῆς δεξιᾶς πλευρᾶς (οἱ ὅποιοι ἔχουν κενὸ ἀριστερὰ ἢ δεξιὰ), καὶ ὑπολόγισε ὅτι οἱ σωζόμενοι στέφανοι ἦσαν συνολικῶς 24, ἥτοι 17 οἱ σωζόμενοι στὴ στήλη καὶ 8 σὲ θραύσματα, 5 στέφανοι τῆς ὄψης καὶ 3 τῆς δεξιᾶς πλευρᾶς. Διάμ. στεφ. τῆς ὄψης 0.096-0.155, τῆς δεξιᾶς πλευρᾶς 0.103-0.16. Ὑψ. γρ. 0.007. Στὴ δεξιὰ πλευρὰ κάτω ἀπὸ τὰ στεφάνια εἶναι χαραγμένον τὸ ψήφισμα **214**. «Ἡρύεθη ἐν τῷ θεάτρῳ κατὰ τὸ θύρωμα τοῦ προσκηνίου ἐν βάθει» L (πίν. 59).

B. Λεονάρδος, *AE* 1925-26, 11, 129, εἰκ. 3-4 (πρβ. L. Robert, *Collection Froehner I, Inscriptions grecques* (1936) 31· H. van Effenterre, *La Crète et le monde grec de Platon à Polybe, BEFAR* 163 (1948) 129, 153).

Ὁψη [στέφανοι 1-16]

1	[- - - - -] [- - - - -] [- - - - -]	9	[ὁ δῆμος] [ὁ ἱμβρίων] [εἰκόνι χαλκεῖ]
2	τ[ὸ κοινόν] ΟΛ[- - -] εἰκ[όνι χαλκεῖ]	10	[Ἀθ]ην[α]ίων [οἱ ἱππ]ε[ῖς] [εἰκόνι χαλκεῖ]
3	[Κ]ν[ώσιοι] καὶ τ[ὸ κοινόν] Κρη[τάεων] [ε]ἰκό[νι χαλκεῖ]	11	[- - - - -] [- - - - -] [- - - - -]
4	τὸ κοινόν τῶν Ἡπειρωτῶν εἰκόνι χ[αλκ]εῖ	12	Ἀθηναί[ων] οἱ ἐ[ν ἄσ]τει τε- ταγ[μέ]νοι εἰκόν[ι χ]αλκεῖ
5	[- - - - -] [- - - - -] [- - - - -]	13	Ἀθηναί[ων] οἱ ἐν Πειρ[αι]ε[ῖ] τεταγμένοι εἰκόνι χαλ[κεῖ]

6	ό δῆμος ό Μιλησίων εἰκόνι χαλκεῖ	14	Ἀθηναίων [οἱ ἐ]ν τ[ῶ]ι ν[α]υ- [τι]κ[ῶ]ι τετα- γμένοι εἰκόνι χαλκεῖ
7	ό δῆμος ό Κορινθίων εἰκόνι χαλκεῖ	15	ό δῆμος ό Κν[ιδίων] εἰκόνι χαλκεῖ
8	ό δῆμος ό Σαλαμινίων εἰκόνι χαλκεῖ	16	Ἀθηναίων οἱ ἐ[ν] τοῖς φρου- ρίοις εἰκόνι χαλκεῖ

Πλευρά [στέφανοι 17-25]

17	[- - - - -] [- - - - -] [- - - - -]
18	Ἀθηνα[ίων] οἱ ἐπ[ί]λ[εκτοί] εἰκόνι χαλκεῖ
19	[- - - - -] [- - - - -] [- - - - -]
20	[- - - - -] [- - - - -] [- - - - -]
21	ό δῆμος ό Σολέων εἰκόνι χαλκεῖ
22	ό δῆμος ό Ἀμβρακιω- τῶν εἰκόνι χαλκεῖ

23 τὸ κοινὸν
τῶν Δωριέων
εἰκόνι χαλκεῖ

24 ὁ δῆμος
ὁ Κυζικηνῶν
εἰκόνι χαλκεῖ

25 ὁ δῆμος
Λαμιέων
εἰκόνι χαλκεῖ

Στὴν ἀνάγνωση καὶ τὴν κατάταξη τοῦ κειμένου ἀκολουθῶ τὸν Λεονάρδο.

Ἡ ὁμοιότητα τῆς ἐδῶ ἐπιγραφῆς μετὰ τὴν *FD* III 2, 135 (*Syll*³ 654 A) εἶναι τόση ὥστε, ὅπως πρῶτος παρατήρησε ὁ Robert (ὅ.π. 31, βλ. καὶ *Bull. Épigr.* 1938, 147), πρόκειται γιὰ ἀντίγραφο. Ὁ Λεονάρδος εἶδε τὴν ὁμοιότητα ἀλλὰ δὲν ταύτισε τὰ δύο κείμενα.

Οἱ στέφανοι τῆς ἐπιγραφῆς τῶν Δελφῶν εἶναι 25, τόσοι ἴσως πρέπει νὰ εἶναι καὶ τῆς ἐδῶ, 16 στὴν ὄψη τῆς στήλης, στὴν κορυφὴ τῆς ὁποίας θὰ ἦταν, σὲ περισσότερους στίχους, ἡ κεφαλὴς τῆς στεφανώσεως (βλ. G. Daux, *BCH* 81 (1957) 391 (Ἡγήσανδρον Ἡγησάνδρου Ἀθηναῖον καὶ Δελφόν, πρόξενον καὶ εὐεργέτην ἐστεφάνωσεν)), καὶ 9 στὴ δεξιὰ πλευρά.

Ἀπὸ τοὺς τιμῶντας τοῦ Ἀμφιαρείου δὲν ἀπαντῶνται στὴν ἐπιγραφή τῶν Δελφῶν οἱ Μιλήσιοι (ἴσως εἶναι οἱ Φλειάσιοι), οἱ Κορίνθιοι, οἱ Κνίδιοι, οἱ Σολεῖς, τὸ κοινὸν τῶν Δωριέων καὶ οἱ Λαμειεῖς. Μερικοὶ ἀπὸ τοὺς τιμῶντας τῶν Δελφῶν δὲν ἀπαντῶνται στὴ στήλῃ τοῦ Ἀμφιαρείου: τὸ κοιν[ὸν τῶν] Ἀμφικτ[υ]όν[ων], τὸ κοινὸν τῶν Ἰώνων, τὸ κοινὸν τῶν Ἀχαιῶν, ὁ δῆμος ὁ Πελλανέων, ὁ δῆμος ὁ Τροιζηνίων. Πιθανότατα αὐτοὶ καταλάμβαναν τοὺς ἐδῶ ἀταύτιστους στεφάνους. Στὴ δελφικὴ ἐπιγραφή ὁρισμένοι εἶναι ὑποθετικὰ συμπληρωμένοι καὶ ἄλλοι ἀταύτιστοι.

Ὁ ἐδῶ τιμώμενος, ὅπως ὑπέθεσε ὁ Λεονάρδος, θὰ ἦταν Ἀθηναῖος στρατηγός. Τὸ ζήτημα ἐξετάζει πάλι ὁ Chr. Habicht, *Athens. From Alexander to Antony* (1997) 268, ὁ ὁποῖος χρονολογεῖ τὶς τιμὲς μεταξὺ 154 καὶ 152 π.Χ., κατὰ τὴ σύντομη περίοδο κατοχῆς ἀπὸ τοὺς Ἀθηναίους.

Γιὰ στήλες ποὺ ἀνακεφαλαιώνουν τιμὲς βλ. R. Étienne, *BCH* 105 (1981) 178.

434 (A 427). Ἐπικράνου βάθρου ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο τὸ ἄνω τμήμα, ὕψ. 0.11 πλ. 0.35 πᾶχ. 0.15. Ὑψ. γρ. 0.02. «Ἡύρεθῃ πλησίον τοῦ μνημείου *Σύλλαν*» L 59 (πίν. 60).

IG VII 433· Ἐπιγραφικὴ Ὠρωποῦ 318.

[Λεύκι]ος Μόμμιος Λευ[κίου υἱός]
[στρατηγὸς ὕπατος Ῥωμαίων]
[Ἀμφιαράω].

1-2 Συμπληρώσεις τοῦ Ditt. πλὴν τῆς λέξης υἱός.

Τὸ λείψανο τοῦτο τῆς ἐπιγραφῆς ἴσως σημαίνει διέλευση τοῦ Μομμίου ἀπὸ τὸ Ἱερό. Ἡ μορφή τοῦ μαρμάρου δείχνει ὅτι προέρχεται ἀπὸ ἐπίκρανο ἢ ὑπόβαθρο βάθρου· δὲν ἔχει κυμάτια στὴν ἄνω παρυφή. Ἡ κύρια, ἀρχική, ἐπιγραφή τοῦ μνημείου βρισκόταν στὸν κορμὸ τοῦ βάθρου. Ἀπὸ τὴν ὀνομαστική εἶναι φανερό ὅτι πρόκειται γιὰ ἀνάθεση τοῦ ἰδίου τοῦ Μομμίου, ὅπως αὐτὲς ποὺ βρέθηκαν σὲ διάφορα ἱερά (πρβ. Hanna Philipp, *AM* 94 (1979) 201-202), δείγματα τοῦ φιλελληνισμοῦ τοῦ ἢ τῆς καλῆς του θέλησης ἀπέναντι στοὺς νικημένους (Knoepfler, *Mummius* 262). Δὲν ἀφιέρωσε τίποτε τὸ νέο, ἀλλὰ σφετερίστηκε παλαιότερα ἀναθήματα τὰ ὁποῖα ἀπέδωσε στὸν ἑαυτό του μὲ τὴ χάραξη τοῦ ὀνόματός του. Στὴ Βοιωτία ἔκαμε αὐτοῦ τοῦ εἶδους ἀφιερώματα, στὴν Τανάγρα (Ἰ. Θρεψιάδης, *ΠΑΕ* 1958, 46-48), στὸ ἱερὸ τοῦ Ἀπόλλωνος Ἰσμηνίου (Ἀ. Κεραμόπουλος, *ΑΔ* 13 (1930-31) 105-118), στὴ Θήβα (*IG VII* 2478, 2478a) καὶ τὶς Θεσπιές (*IG VII* 1808).

Στὴν ἀπέναντι τοῦ Ὠρωποῦ Ἑρέτρια ἡ ἐπιγραφή *IG XII 9, 233 3* μνημονεύει λατρεία τοῦ Μομμίου (Knoepfler, *Mummius* 260-261) καὶ ἡ *SEG 26, 1034* ὅτι οἱ Ἑρετριεῖς εἶχαν ἰδρύσει εἰδικὸ ἀγώνισμα γιὰ νὰ τὸν τιμήσουν, Λευκίου Μομμίου στάδιον.

435. Ἐπιγραφή χαραγμένη στὴν ὄψη τοῦ ἐπιστυλίου τῆς σκηνῆς τοῦ θεάτρου τοῦ Ἱεροῦ. Ὑψ. γρ. 0.055 (0.05 τὸ Ο). Τὰ τεμάχια τοῦ ἐπιστυλίου «εὐρέθησαν καταπεπτωκότα μεταξὺ τοῦ κρηπιδώματος Ζ καὶ τοῦ μακροῦ τῆς στοᾶς τοίχου» L (εἰκ. 51α, πίν. 60).

B. Λεονάρδος, *ΠΑΕ* 1884, 12· *ΠΑΕ* 1886, 53 πίν. 3· (Dürnbach, *De Oropo* 115)· *IG VII* 423 (καὶ σ. 745)· W. Doerpfeld - E. Reisch, *Das griechische Theater* (1896) 102· (Bethe, *RE* λ. *Amphiareion*· *Syll*³ 973 σημ. 18· Margarete Bieber, *Die Denkmäler zum Theaterwesen im Altertum* (1920) 22· W. Doerpfeld (= Hiller), *AM* 49 (1924) 70, 90· B. Λεονάρδος, *AE* 1925-26, 40· *ΠΑΕ* 1926, 105· E. Fiechter, *Das Theater in Oropos* (1930) 18, εἰκ. 10-11, πίν. 5)· Τὸ Ἀμφιάρειον 2, 4· Ὁ Ὠρωπὸς 91· Ἐπιγραφικὴ Ὠρωποῦ 313.

150-140 π.Χ.

[- - ἱερεὺ]ς γενόμενος τὴν σκηνὴν καὶ τὰ θυρώμ[ατα] Ἀμ[φιαράω].

Εἰκ. 51α (1:18): 435.

Τὴν ἀνάθεση τούτῃ χρονολογεῖ ὁ Hiller (δ.π.) μεταξὺ 150-140 π.Χ., καὶ τὴ χρονολόγηση αὐτὴ δέχονται οἱ Doerpfeld καὶ Fiechter.

Ὁ Λεονάρδος (*AE* 1925-26, 40) ἀποκατέστησε ὡς ἐξῆς τὸ τμήμα τῆς ἐπιγραφῆς ποὺ λείπει (βλ. καὶ **430**) : [Εὐβί-
τος Δημογένου ἱερεὺ]ς γενόμενος. Τὴν ἀποκατάσταση αὐτὴ δίνει ὁ Fiechter εἰκ. 11. Οἱ χρόνοι τοῦ ἱερέως Εὐβιότου (**294**) δὲν ἔρχονται σὲ ἀντίθεση μὲ τὴ χρονολόγηση τῆς ἐδῶ ἐπιγραφῆς, δὲν ὑπάρχει ὁμως κανένα στοιχεῖο ποὺ νὰ στηρίζει τὴ συμπλήρωση τοῦ Λεονάρδου. Ἀλλὰ καὶ ὁ ἴδιος ἀργότερα (*AE* 1927-28, 176) δέχεται ὅτι ὁ στ. 7 τοῦ ψηφίσματος **294** δὲν ἀναφέρεται στὸ θέατρο.

436. Θρανίου από λευκό μάρμαρο τὸ δεξιὸ ἄκρο πλάκας, θραυσμένο σὲ δύο καὶ συγκολλημένο, ὕψ. 0.085 μήκ. 0.352 βάθ. 0.13. Ἄνω φέρει γείσο ὕψ. 0.022. Ὑψ. γρ. 0.035. «Ἡύρεθῃ ἀνατολόθεν τῆς πηγῆς» L 392.

Ἐπιγραφικά 44, 44· (*Teiresias* 13 (1983) AE 10, 44· SEG 31, 462).

[- - -]ου.

437 (A 361+370). Θρανίου από λευκό μάρμαρο τὸ ἀριστερὸ ἄκρο πλάκας, θραυσμένο σὲ δύο καὶ συγκολλημένο, ὕψ. 0.146 μήκ. 0.38 βάθ. 0.28. Ἄνω φέρει γείσο ὕψ. 0.03. Ὑψ. γρ. 0.025. «Ἡύρεθσαν τὸ μὲν ἀριστερὸν ἀπότμημα κείμενον ἐπὶ τοῦ μνημείου Ἰσαυρικόν, τὸ δὲ δεξιὸν ἐν τῷ δυσμόθεν τοῦ βορρᾶθεν τοῦ ναῖσκου δωματίου στενῶ» L 361+370. Τὸ μικρὸ θραῦσμα ὅμως μὲ τὰ γράμματα ΕΡ βρέθηκε κτισμένο τὸ 1957 κατὰ τὴν κατεδάφιση τοῦ παλίου μουσείου τοῦ Ἱεροῦ (πίν. 60).

Ἐπιγραφικά 44, 43· (*Teiresias* 13 (1983) AE 10, 43· SEG 31, 461).

2ος-1ος αἰ. π.Χ.

[- - -]ερεὺς [γενόμενος Ἀμφιαράω].

438 (A 597). Θρανίου από γαλάζιο μάρμαρο ἑνδεκα συγκολλημένα θραύσματα πλάκας, ὕψ. 0.135 μήκ. 0.48 βάθ. 0.43. Ἐμπρὸς ἄνω τὸ θρανίον εἶναι διαμορφωμένο ὥς προσκεφάλαιο κάτω ἀπὸ τὸ ὁποῖο ὑπάρχει μικρὸς ἄβακας. Ἡ ἄνω ἐπιφάνεια ἐλαφρῶς κοίλη. Ὑψ. γρ. 0.025. «Ἡύρ. Α. πηγῆς» L 339 (πίν. 60).

Ἐπιγραφικά 44, 41· (*Teiresias* 13 (1983) AE 10, 41· SEG 31, 459).

2ος-1ος αἰ. π.Χ.

[- - -]εράω.

439 α-ε. Πέντε θρόνοι από λευκό μάρμαρο τοποθετημένοι στὴν περιφέρεια τῆς ὀρχήστρας τοῦ θεάτρου τοῦ Ἱεροῦ. Καὶ οἱ πέντε ἔχουν χαραγμένη στὴν ὄψη τὴν ἴδια ἐπιγραφή. Ὑψ. γρ. 0.025-0.03 μεταστ. 0.012-0.015 (πίν. 61-62).

Β. Λεονάρδος, *ΠΑΕ* 1886, 55· (Dürnbach, *De Oropo* 116· IG VII σ. 745)· W. Doerpfeld - E. Reisch, *Das griechische Theater* (1896) 101· (Bethe, *RE* λ. *Amphiareion*· W. Doerpfeld (= Hiller), *AM* 49 (1924) 90· E. Fiechter, *Das Theater in Oropos* (1930) 14· O. A. W. Dilke, *BSA* 43 (1948) 180)· Ὁ Ὡρωπὸς 87, πίν. 11· Ἐπιγραφικὴ Ὡρωποῦ 313· Ἀμφιάρειο Ὡρωποῦ 30.

1ος αἰ. π.Χ.

Ν ἰ κ ω ν

Ν ἰ κ ω ν ο ς

ἰ ε ρ ε ὕ ς

γ ε ν ό μ ε ν ο ς

Ἀ μ φ ι α ρ ά ω ι.

Οί επιγραφές των θρόνων χαράχτηκαν αναμφιβόλως σὲ διάστημα δύο ἢ τριῶν ἡμερῶν καὶ μπορούμε νὰ τὶς θεωρήσουμε ἀπολύτως σύγχρονες. Προσεκτικὴ ἐξέταση δείχνει ὅτι χαράχτηκαν ἀπὸ τρεῖς χαράκτες. Ἡ ἐπιγραφή τοῦ θρόνου α εἶναι ἔργο ἑνός, οἱ ἐπιγραφές των θρόνων β, γ καὶ δ εἶναι ἔργο ἄλλου (οἱ θρόνοι ἀριθμοῦνται ἀπὸ ἀριστερὰ (δυτικά) πρὸς δεξιὰ (ἀνατολικά)), καὶ ἡ ἐπιγραφή τοῦ θρόνου ε εἶναι ἔργο τρίτου τεχνίτη.

Τὰ γράμματα τοῦ πρώτου θρόνου εἶναι ἀβαθὴ καὶ οὐδέτερα. Ὁ χαράκτης δὲν προσπάθησε νὰ δώσει σ' αὐτὰ μνημειώδη χαρακτήρα. Οἱ ἄκρες ὀρισμένων σχηματίζουν χελιδονοουρὰ ἢ ψαλίδα ἀπὸ ἔλλειψη ἐπεξεργασίας. Τὸ Μ ἀποτελεῖται ἀπὸ εὐθείες γραμμὲς καὶ οἱ πλάγιες κεραῖες ἔχουν κλίση πρὸς τὰ ἔξω. Τὸ πρῶτο Ο ἔχει ὕψ. 0.03, τὰ ἄλλα δύο 0.025, τοῦ Γ ἡ ὀριζόντια κεραία εἶναι 0.03, ἡ κάθετη 0.025, τοῦ Φ τὰ καμπύλα μέρη εἶναι ἐλλείψεις, τοῦ Κ οἱ πλάγιες κεραῖες ἐκτείνονται πρὸς τὰ ἐμπρὸς καὶ συγκλίνουν.

Τῶν θρόνων β, γ, δ τὰ γράμματα εἶναι βαθιὰ καὶ μὲ ἐπιμέλεια χαραγμένα. Οἱ ἄκρες σχηματίζουν τρίγωνο, τοῦ Μ οἱ πλάγιες κεραῖες εἶναι κάθετες, ἐνῶ οἱ ἐσωτερικὲς σχηματίζουν ν μὲ καμπύλες πλευρὲς οἱ ὁποῖες ἐκτείνονται πρὸς τὰ ἔξω, τὰ Ο εἶναι περίπου ἰσοῦν, τοῦ Γ οἱ κεραῖες εἶναι σχεδὸν ἰσομήκεις, τὸ Φ ἀποτελεῖται ἀπὸ κάθετη στὴν ὁποία ἐφάπτονται δύο κύκλοι (ἰδιαίτερα στὸν θρόνο δ), τοῦ Κ οἱ δύο πλάγιες κεραῖες εἶναι βραχεῖες καὶ συγκλίνουν.

Τοῦ θρόνου ε τὰ γράμματα εἶναι ἐπίσης βαθιὰ καὶ μνημειώδη. Οἱ ἄκρες σχηματίζουν τρίγωνο. Τὸ Μ εἶναι ὅπως τοῦ θρόνου α, ἐπιμελέστερα χαραγμένο ὁμῶς. Τὰ Ο εἶναι σχεδὸν ἰσοῦν, τὸ πρῶτο ἔχει καὶ κεντρικὴ στιγμὴ γιὰ τὸν διαβήτη, τοῦ Γ οἱ κεραῖες εἶναι ἰσομήκεις, τοῦ Φ τὰ καμπύλα μέρη εἶναι μᾶλλον κύκλοι παρὰ ἐλλείψεις, καὶ τοῦ Κ οἱ πλάγιες κεραῖες ἐκτείνονται πολὺ πρὸς τὰ ἐμπρὸς καὶ ἀποκλίνουν. Τοῦ Σ τοῦ τρίτου στίχου δὲν χαράχτηκε ἡ κάτω ἐσωτερικὴ κεραία.

Τοῦ 1ου αἰ. π.Χ. καὶ εἰδικότερα, κατὰ τὸν Hiller (ὁ.π.), τῶν χρόνων τοῦ Σύλλα.

Τοῦ ἱερέως Νίκωνος πατέρας εἶναι πιθανὸν ὁ Νίκων Νίκωνος, ὁ ὁποῖος εἶναι μέλος τριμελοῦς ἀρχῆς γιὰ τὴ διαχείριση τῶν προσόδων τοῦ θεοῦ καὶ ἀφιερώνει στὸ Ἱερὸ χρυσοῦν (324 98) καὶ μαστόν (325 47).

Γιὰ τὸν διάκοσμο τῶν θρόνων βλ. Maria Elisa Micheli, *Boreas* 10 (1987) 63-80 καὶ ἰδίως 73.

440. Ἀναθηματικὴ ἐπιγραφή χαραγμένη στὸ ἀριστερὸ μάρμαρο τῆς ὄψης τοῦ ἡμικυκλικοῦ βάθρου τοῦ ἀγάλματος τοῦ Διομήδους (389). Ὑψ. γρ. 0.015-0.03 (εἰκ. 36, πίν. 62).

Β. Λεονάρδος, *AE* 1886, 61, 19· *IG VII* 334· Ὁ Ὠρωπὸς 157, 13· Ἐπιγραφικὴ Ὠρωποῦ 315· Ἀμφιάρειο Ὠρωποῦ 43.

1ος αἰ. π.Χ.

Ὁ δῆμος Ὠρωπίων

Τίμαρχον Θεοδώρου

ἀρετῆς ἕνεκεν καὶ εὐνοί-

ας τῆς εἰς ἑατὸν Ἀμφιαράωι.

Ὁ τύπος ἑατὸν ἀπαντᾷ κυρίως μετὰ τὰ μέσα τοῦ 1ου αἰ. π.Χ. στὶς ἀττικὲς ἐπιγραφές (Threatte, *Grammar* 383-384· ὁ ἴδιος, *Studies in Attic Epigraphy, History and Topography, Hesperia Suppl.* XIX (1982) 151).

Ὁ Τίμαρχος εἶναι ὁ τελευταῖος γνωστὸς γόνος τῆς οἰκογενείας του. Πάππος του (;) εἶναι ὁ ὁμώνυμος ἱερεὺς καὶ μέλος ἀρχῆς (217, 326 7), γιὸς τοῦ ἐπιμελητοῦ ἱερῶν Θεοδώρου (506). Ἡ ἐδῶ ἀνάθεση εἶναι προσεπιγραφὴ καὶ ὄχι μετεπιγραφὴ. Τὸ ἐπίγραμμα τοῦ Διομήδους δὲν σβήστηκε καὶ ἡ νέα ἀνάθεση κατέλαβε δευτερεύουσα θέση στὴν ὄψη

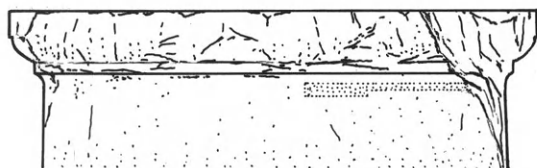
τοῦ βάθρου. Πιθανὸν ἀντιστοιχοῦσε μὲ κάποιο ἄγαλμα στοῦ βάθρου, θνητοῦ, ποῦ ἄρμοξε στὴν προσωπικότητα τοῦ Τιμάρχου. Γιὰ τὴ νέα χρῆση τοῦ βάθρου βλ. καὶ Blanck, *Wiederverwendung* 74, B15.

441. Ἀνάθεση χαραγμένη στὴν ὀπίσθια ἐπιφάνεια τοῦ βάθρου τοῦ ἀγάλματος τοῦ Λέντλου (**446**), κάτω ἀπὸ τὸ κυμάτιο. Ὑψ. γρ. 0.006-0.01 (εἰκ. 52, πίν. 63).

IG VII 438· Ὁ Ὡρωπὸς 146· Ἐπιγραφικὰ 33, 29· (*Teiresias* 13 (1983) AE 24 79· SEG 31, 424).

Ἀντίμαχος, Ἀριστῶ, Διονυσόδωρ[ον]
τὸν υἱὸν Ἀμφι(αράωι).

ΑΝΤΙΜΑΧΟΣ ΑΡΙΣΤΩ ΔΙΟΝΥΣ ΟΔΩ
ΤΟΝ ΥΙΟΝ ΑΜΦΙ

Εἰκ. 52 (1:85, 1:10): **441**.

2 ΑΜΦΙ. Ὁ τύπος υἱὸς ἀπαντᾶται ἀπὸ τοῦ 5ου αἰ. π.Χ. (*Threatte, Grammar* 340-342).

Ὁ Ἀντίμαχος εἶναι, ἴσως, γιὸς τοῦ Σίμου (**165, 166**), ἐγγονὸς τοῦ ὁμωνύμου (**87, 88, 324** 76), ἀδελφὸς τοῦ Διονυσόδωρου (**132**).

Ἡ ἀνάθεση αὕτη, ὅπως καὶ ἡ **426**, εἶναι λαθραία.

442. Βάθρο ἀποτελούμενο ἀπὸ ἀπλὸ ὀρθογώνιο ὑπόβαθρο ἀπὸ πέτρα Καπανδρίτι καὶ τὸ κυρίως βάθρο ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο. Τὸ ἐπίκρανο δὲν σώζεται. Τὸ ὑπόβαθρο ὕψ. 0.28 πλ. 0.895 βάθ. 1.75 ἀπαρτίζεται ἀπὸ δύο λιθοπλίνθους, τὴ μιὰ πίσω ἀπὸ τὴν ἄλλη (0.89 καὶ 0.86). Τὸ κυρίως βάθρο ὕψ. 0.95 πλ. 0.64-0.675 (χωρὶς τὰ κυμάτια) βάθ. 1.46-1.50 (χωρὶς τὰ κυμάτια) ἀποτελεῖται ἀπὸ ἓναν ὀρθοστάτη πάχ. 0.41 (μὲ τὰ κυμάτια), ὁ ὁποῖος ἀποτελεῖ τὴ στενὴ ὄψη τοῦ βάθρου, καὶ δύο ἄλλους κάθετους πρὸς τὸν πρῶτο καὶ παράλληλους μεταξύ τους, πάχ. (μὲ τὰ κυμάτια) 0.425 (ὁ ἀριστερός), 0.295 (ὁ δεξιός). Ἡ μεταξὺ τους σύνδεση γινόταν μὲ συνδέσμους σχήματος Π. Τέσσερις ὀρθογώνιοι τόρμοι μὲ αὐλάκια μολυβδοχοήσεως στὶς γωνίες τῆς ἄνω ἐπιφάνειας χρησίμευαν γιὰ τὴ σύνδεση μὲ τὸ ἐπίκρανο. Τὸ κυρίως βάθρο φέρει γύρω, ἄνω ἄβακα, κυρτὸ κυμάτιο καὶ ταινία, κάτω ταινία καὶ σπείρα. Στὴν ὄψη

Εἰκ. 53 (1:15): 53, 56, 57, 385, 442.

εἶναι χαραγμένα, κατὰ σειράν, τὸ ψήφισμα 53, ἡ ἐδῶ ἀνάθεση ὑψ. γρ. 0.008-0.015 μεταστ. 0.03, τὸ ψήφισμα 56, ἡ χρονολόγησις καὶ ἡ ὑπογραφή τοῦ γλύπτη τῆς ἀρχικῆς ἀνάθεσης 385 καὶ τὸ ψήφισμα 57. Οἱ δύο ὀπίσθιοι ὀρθοστάτες τοῦ βάθρου «εὐρέθησαν κατὰ χώραν, ἡ δὲ ὄψις, ἥτις καὶ μόνη φέρει γράμματα, ἔκειτο πρηνὴς κατὰ γῆς, ἀνεστάθη δὲ τότε μετὰ τὴν εὕρεσιν ἐπὶ τῆς αὐτῆς βάσεως» L (εἰκ. 53, πίν. 63).

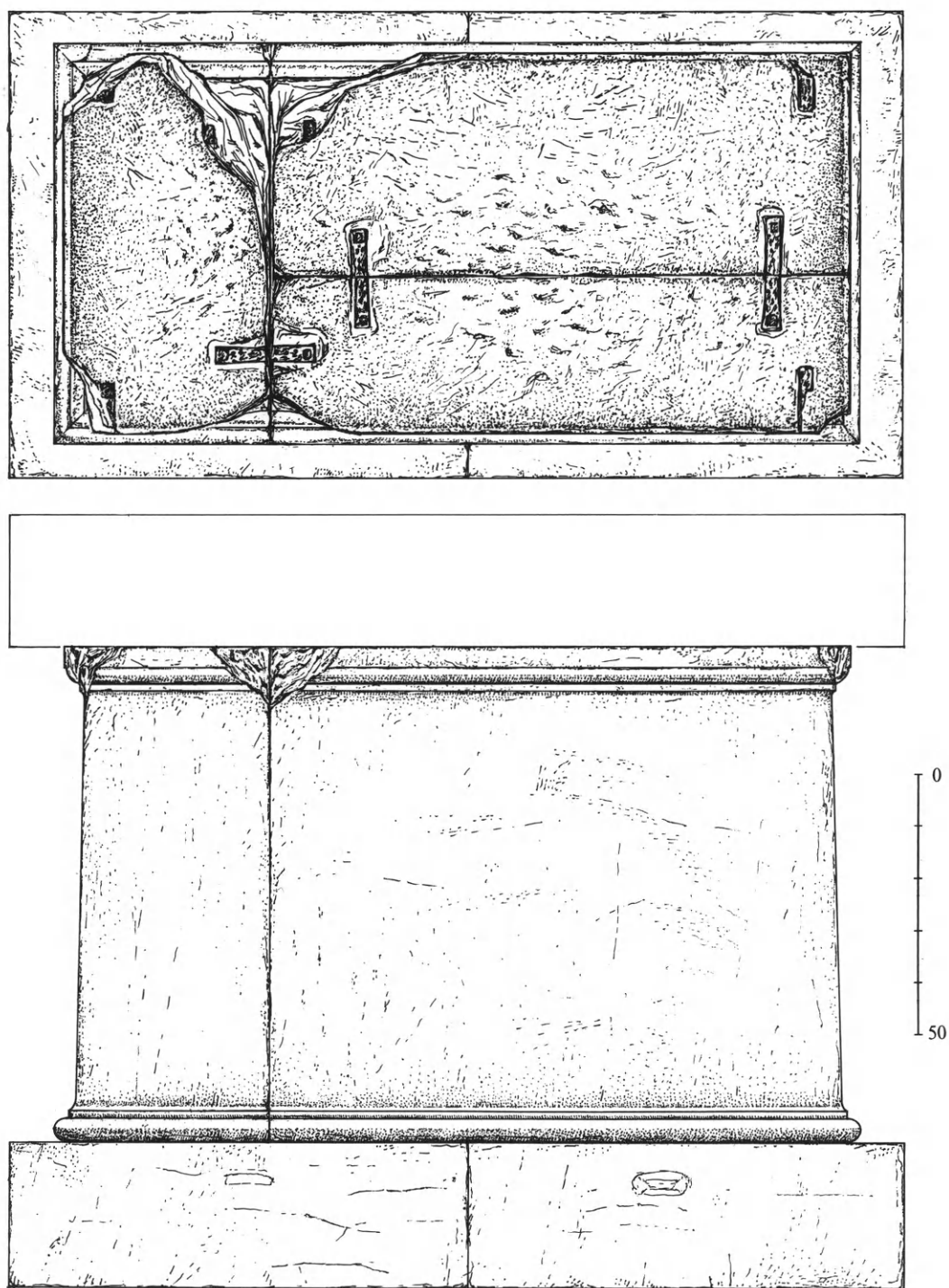
K. Δ. M(υλωνᾶς), *AE* 1884, 100· H. G. L(olling), *Deutsche Literaturzeitung* 1884 (Oktober 18) 1556· (Th. Mommsen, *Hermes* 20 (1885) 268· Loewy, *IGB* 385, 120a)· B. Λεονάρδος, *AE* 1885, 103, 5· *IG* VII 264· (*Syll*³ 747 σημ. 45)· Ὁ Ὡρωπὸς 168, 32, πίν. 58β· (Siedentopf, *Reiterdenkmal* 127, 124· Blanck, *Wiederverwendung* 71, B3)· Ἐπιγραφικὴ Ὡρωποῦ 318· Ἀμφιάρειο Ὡρωποῦ 49-51.

86-81 π.Χ.

Ὁ δῆμος Ὡρωπίων Λεύκιον Κορνῆλιον, Λευκίου υἱὸν
Σύλλαν Ἐπαφρόδιτον τὸν ἑατοῦ σωτῆρα καὶ
εὐεργέτην Ἀμφιάραι.

Ἡ ἀνάθεση εἶναι χαραγμένη στὴ θέση τῆς παλαιότερης, ἡ ὁποία σβήστηκε.

Ἡ εὐνοϊκὴ στάσις τοῦ Σύλλα ἔναντι τοῦ Ἱεροῦ μετὰ τὶς νίκας του ἐναντίον τῶν στρατηγῶν τοῦ Μιθριδάτου

Εἰκ. 53 (1:15): 53, 56, 57, 385, 442.

στή Βοιωτία τὸ 86 π.Χ. (βλ. 308) εἶναι ὁ λόγος γιὰ τὸν ὁποῖο οἱ Ὠρώπιοι τίμησαν, μὲ μετεπιγραφή, τὸν Ρωμαῖο δικτάτορα καὶ τὴ σύζυγό του (443), μεταξὺ τοῦ 86 (νίκες στὴ Χαιρώνεια καὶ τὸν Ὀρχομενὸ) καὶ τοῦ 81 π.Χ. (θάνατος τῆς Μετέλλης). Εἶναι εὐλόγο νὰ ὑποτεθεῖ ὅτι εὐθὺς μετὰ τὶς νίκες του ὁ Σύλλας (περὶ τῶν ρωμαϊκῶν στρατευ-

μάτων στη Βοιωτία βλ. Holleaux, *Études* I, 143-159) επισκέφθηκε τὸν Ὠρωπὸ καὶ τὸ Ἱερὸ (βλ. *RE* λ. *Caecilia Metella*) καὶ ὅτι κατὰ τὴν ἐπίσκεψιν αὐτὴ ἀποφάσισε, ἐπηρεασμένος ἀπὸ ντόπιους φιλορώμαιους, νὰ δωρίσῃ στὸ Ἱερὸ ἄσυλο περιοχὴ ἀκτίνος χιλίων ποδῶν γύρω ἀπὸ αὐτὸ καὶ τὶς προσόδους τῆς πόλεως, τῆς χώρας καὶ τῶν λιμανιῶν τῆς Ὠρωπίας (308 43-51). Ὁ Knoepfler (Mummius 280) θεωρεῖ ὅτι μὲ τὸν στρατὸ τοῦ Σύλλα στὴ Βοιωτία βρισκόταν καὶ ὁ Ἑρμόδωρος Ὀλυμπίχου (308 16-17), ὅστις πρότερον ὑπὸ τῆς συνκλήτου σύμμαχος προσηγορευμένος ἐστίν, δεδλωμένος φιλορώμαιος, ὁ ὁποῖος δέχτηκε ἀπὸ τὸν Σύλλα μεγάλες παραχωρήσεις ὑπὲρ τοῦ Ὠρωποῦ καὶ τοῦ ἑαυτοῦ του καί, ὑποθέτει, τὴν αὐτονομία τῆς πόλεως καὶ τὴ μὴ ἐξάρτησή της ἀπὸ τὴν Ἑρέτρια.

Γιὰ τὸ ἐπίθετο Ἐπαφρόδιτος ὁ Πλούταρχος διηγεῖται ὅτι αὐτὸς δὲ τοῖς Ἑλλησι γράφων καὶ χρηματίζων ἑαυτὸν Ἐπαφρόδιτον ἀνηγόρευε, καὶ παρ' ἡμῖν ἐν τοῖς τροπαίοις οὕτως ἀναγέγραπται· Λεύκιος Κορνήλιος Σύλλας Ἐπαφρόδιτος (Σύλλας 34· *περὶ τῆς Ῥωμαίων τύχης* 318 D· Διοδ. 38, 15). Τὸ ἐπίθετο αὐτὸ εἶχε λάβει γιατί πίστευε ὅτι τὸν εὐνοοῦσε ἡ Ἀφροδίτη, τὴν ὁποία εἶχε δεῖ σὲ ὄνειρο, ἔπειτα ἀπὸ τὸ ὁποῖο ζήτησε τὴ συμβουλὴ τοῦ μαντείου τῶν Δελφῶν (H. W. Parke - D. E. W. Wormell, *The Delphic Oracle* II (1956) 176, 433 καὶ 308 52).

443 (A 159). Ἐπικράνο βάθρου ἀπλὸ ὀρθογώνιο ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο, πίσω ἐλλιπές, ὕψ. 0.23 πλ. 0.90 βάθ. 0.95. Ἡ πρόσθια ἀριστερὴ γωνία εἶναι θραυσμένη, σῴζεται ὁμως κομμάτι ὕψ. 0.11 πλ. 0.21 βάθ. 0.24 μὲ τὴν ἀρχὴ τῆς ἐπιγραφῆς, τὸ ὁποῖο συναρμόζει. Στὴν ἄνω ἐπιφάνεια τοῦ ἐπικράνου, περίπου στὸ μέσον, ὑπάρχουν τρεῖς τόρμοι ἀπὸ τοὺς ὁποίους οἱ δύο γεμάτοι μολύβι. Ὑψ. γρ. 0.017 μεταστ. 0.015. Στὴ δεξιὰ πλευρὰ εἶναι χαραγμένο τὸ ψήφισμα **211**. Τὸ μεγάλο τεμάχιο τοῦ ἐπικράνου βρέθηκε «παρὰ τὸ μνημεῖον Σύλλα» (L), ἐνῶ τὸ μικρὸ βρέθηκε «ἐν τινι τῶν ὀπισθεν τῶν βάθρων δωματίων» L (εἰκ. 54, πίν. 63).

B. Λεονάρδος, *AE* 1885, 106, 6· *AE* 1891, 137, 59· *IG* VII 372 (καὶ σ. 744)· Ὁ Ὠρωπὸς 169, 34· Ἐπιγραφικὴ Ὠρωποῦ 318.

Ὁ δῆμος Ὠρωπίων

Μετέλλαν Καικελίαν, Λευκίου Σύλλα

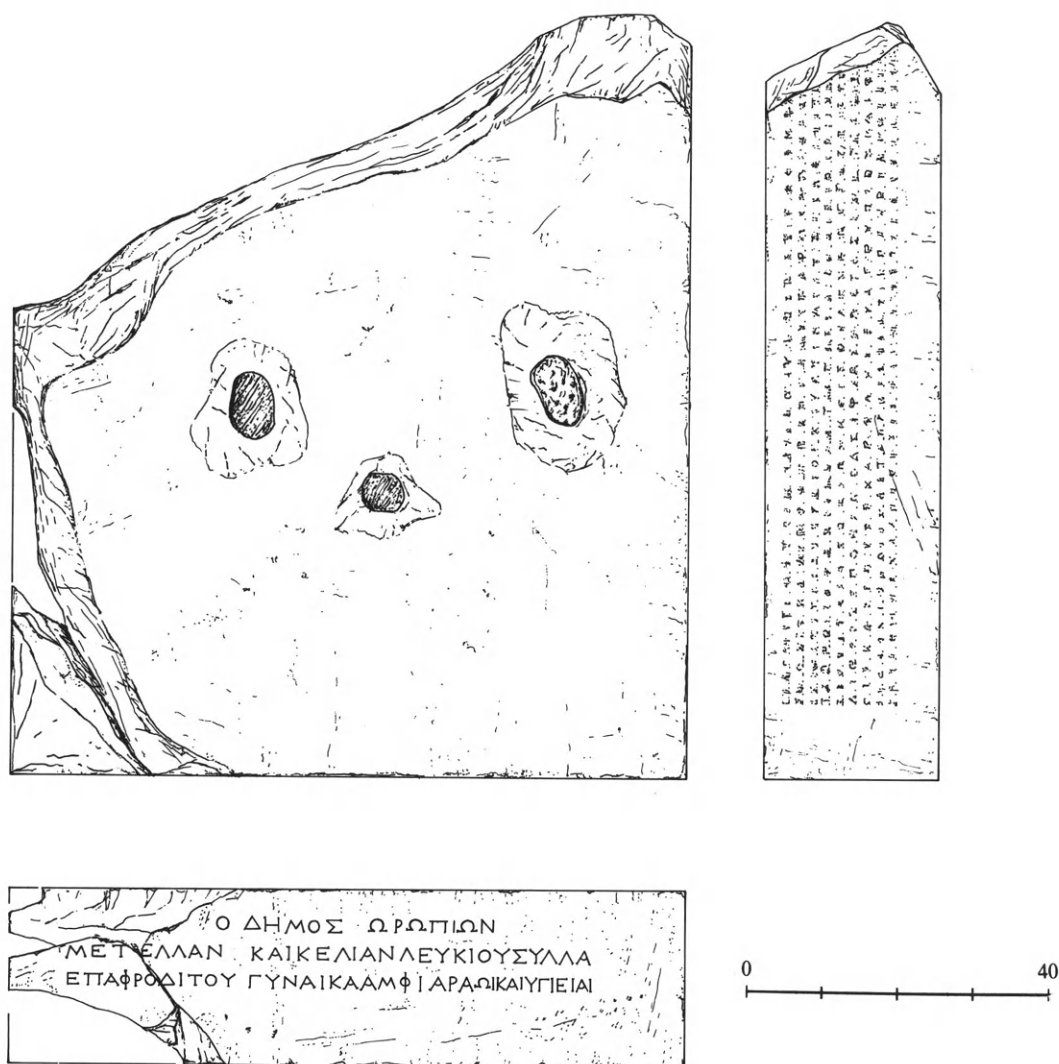
Ἐπαφροδίτου γυναῖκα, Ἀμφιαράω καὶ Ὑγίειαι.

3 «ΥΓΕΙΑΙ scriptum fuisse, deinde I additum esse videbatur Lollingio» Ditt. Ὁ Λεονάρδος ἀπεικονίζει τὸ I στὴν πρώτη του ἔκδοση ἐφαρμομένο. Ἡ ἐν τῷ μεταξὺ φθορὰ τῆς ἐπιγραφῆς δὲν ἐπιτρέπει νὰ διαπιστωθεῖ ἂν τὸ γράμμα χαραχθῇ ἐκ τῶν ὑστέρων, ἢ θέσῃ του ὁμως εἶναι κανονικὴ καὶ ὄχι ἐμβόλιμη.

Ἡ εἰκασία τοῦ Λεονάρδου (*AE* 1885, 106) ὅτι τὸ ἐπικράνο τοῦτο ἀνῆκε πιθανῶς στὸ βάθρο τοῦ ἀγάλματος τοῦ Σύλλα δὲν εὐσταθεῖ· στὴν κάτω ἐπιφάνειά του δὲν ἔχει τόρμους γιὰ τὴ σύνδεση μὲ τὸ κυρίως βάθρο, ὅπως τοῦτο ἐπιβάλλεται ἀπὸ τοὺς τόρμους τῆς ἄνω ἐπιφάνειας τοῦ βάθρου τοῦ Σύλλα.

Ἡ Μέτελλα ἔλαβε ὡς σύζυγο τὸν Σύλλα τὸ 88 π.Χ. (Πλουτ., *Σύλλας* 6, 11). Τὸ 86 ἦλθε στὴν Ἑλλάδα γιὰ νὰ τὸν συναντήσῃ (αὐτόθι 2). Κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἐδῶ παραμονῆς της ἴσως ἐπισκέφθηκε τὸ Ἀμφιάρειο (βλ. **442**· *RE* λ. *Caecilia Metella* ἀρ. 134. Βλ. ἀκόμη M. Kajava, *Commentationes Humanarum Litterarum* 91 (1990) 82-83). Ἡ Μέτελλα πέθανε στὴ Ρώμη τὸ 81 π.Χ. (*Σύλλας* 35). Γιὰ τὴ δεύτερη χρῆση τοῦ βάθρου βλ. Blanck, *Wiederverwendung* 71, B4.

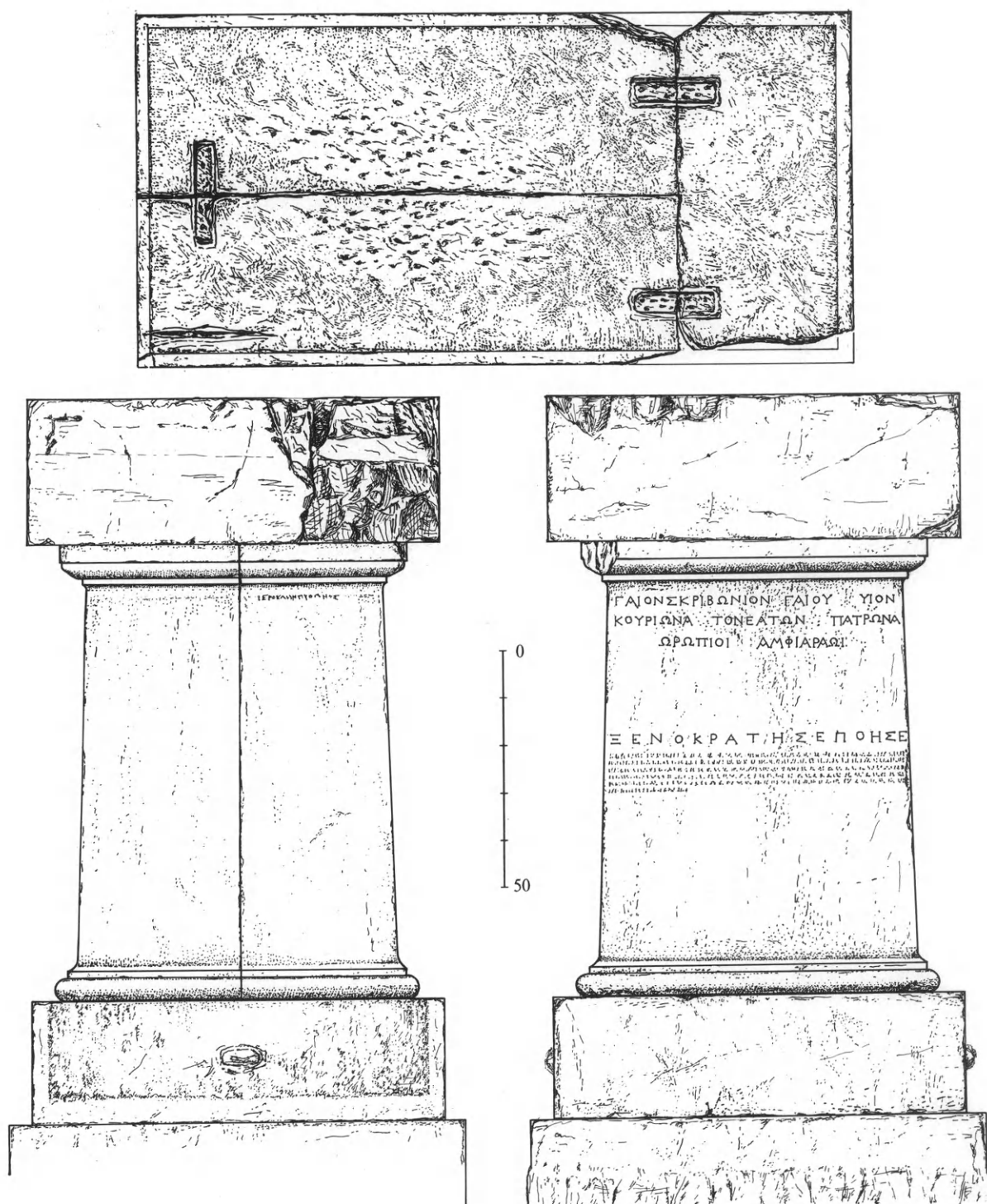

Εικ. 54 (1:10): 211, 443.

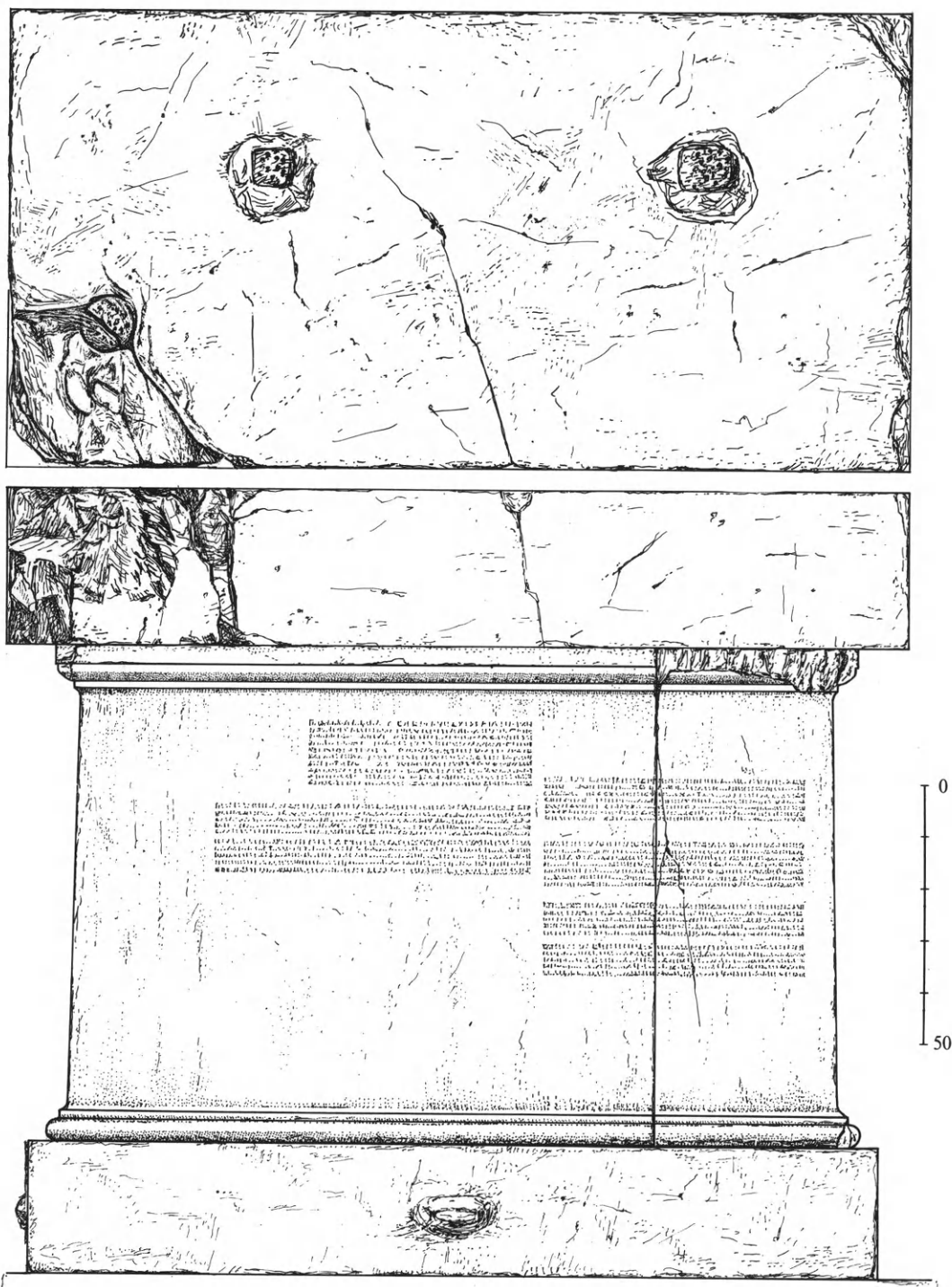
444. Βάθρο από λευκό μάρμαρο αποτελούμενο από απλό ὀρθογώνιο μονόλιθο ὑπόβαθρο ὕψ. 0.26 πλ. 0.87 βάθ. 1.665, τὸ ὁποῖο φέρει ἀριστερὰ καὶ δεξιὰ κατὰ τὸ μέσον τεκτονικοὺς ἀγκῶνες, τὸ κυρίως βάθρο καὶ τὸ ἐπίκρανο. Τὸ κυρίως βάθρο σύγκεται ἀπὸ πρόσθιο ὀρθοστάτη ὕψ. 0.957 πλ. (χωρὶς τὰ κυμάτια) 0.635-0.678 βάθ. 0.34 καὶ δύο ὀρθοστάτες πίσω, καθέτως τοποθετημένους ὡς πλευρές, μήκ. 1.12-1.13. Μῆκ. πλευρῶν τοῦ βάθρου 1.45-1.48. Γύρω φέρει, ἄνω ἄβακα, κυρτὸ κυμάτιο καὶ ταινία, κάτω ταινία καὶ σπείρα. Πλ. στὸν ἄβακα 0.75, στὴ σπείρα 0.78 μῆκ. 1.53-1.58. Τὸ ἐπίκρανο ἀπὸ μελανὸ μάρμαρο εἶναι ἀπλὸ ὀρθογώνιο, ὕψ. 0.31 πλ. 0.877 βάθ. 1.77. Φέρει στὴν ἄνω ἐπιφάνεια τρεῖς τόρμους γιὰ τὸ ὀπίσθιο δεξιὸ καὶ τὸ πρόσθιο ἀριστερὸ πόδι τοῦ ἵππου τοῦ χάλκινου ἀνδριάντος, καὶ ἀνάμεσά τους, πρὸς τὰ πίσω δεξιὰ, γιὰ τὸ στήριγμα, πιθανῶς, τοῦ ζώου. Τοποθετήθηκε στὸ βάθρο τὸν Νοέμβριο τοῦ 1984. Στὴν ὄψη τοῦ βάθρου εἶναι χαραγμένη ἡ ἐδῶ ἐπιγραφή καὶ κάτω ἀπὸ αὐτὴν ἡ ὑπογραφή τοῦ γλύπτη τῆς ἀρχικῆς ἀνάθεσης (390) καὶ τὸ ψήφισμα 117. Στὴν ἀριστερὴ ὄψη εἶναι χαραγμένα σὲ δύο

Εἰκ. 55 (1:15): 58, 109, 111, 112, 113, 114, 115, 117, 390, 426, 444.

στήλες, στη δεξιά πού καταλαμβάνει τὸν κρόταφο καὶ μέρος τῆς πτέρυγος τοῦ βάθρου τὰ ψηφίσματα 58, 109, 111, 112, στὴν ἀριστερὴ τὰ ψηφίσματα 113, 114, 115. Στὴν ὀπίσθια ὀψη κάτω ἀπὸ τὸ γείσο, δεξιά, εἶναι χαραγμένη ἡ ἀνάθεση 426. Ὑψ. γρ. 0.017 μεταστ. 0.025. Ἀπὸ τὰ μάρμαρα τοῦ βάθρου «τὰ μὲν ὀπισθεν δύο εὐρέθησαν ὀρθια κατὰ

Εικ. 55 (1:15): 58, 109, 111, 112, 113, 114, 115, 117, 390, 426, 444.

χώραν, ἡ δὲ ὄψις χαμαὶ πρηνής» L. Τὸ ἐπὶ κρῖνον εἶχε τοποθετήσει ὁ Λεονάρδος δίπλα στὸ βάθρο (δυτικά): ὑποθέτω ὅτι θὰ εἶχε βρεθεῖ πολὺ κοντὰ (εἰκ. 55, πίν. 63).

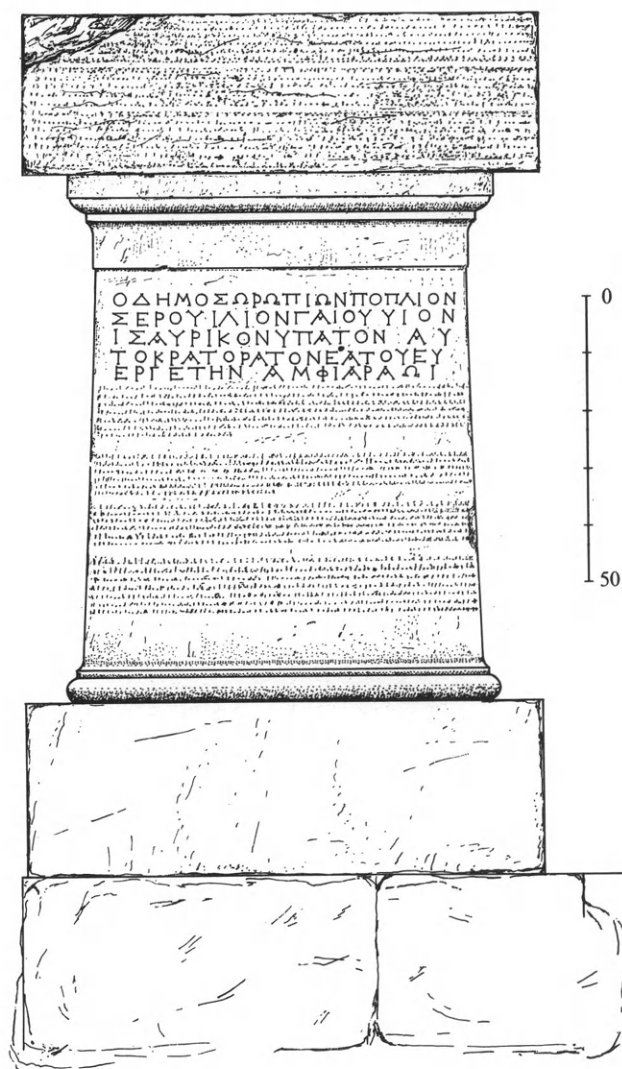
Loewy, *IGB* 387, 135b (ἀπὸ ἀπόγραφο τοῦ Λεονάρδου): Β. Λεονάρδος, *AE* 1886 57, 17· *IG* VII 331· Ὁ Ὠρωπὸς 160, 18· (Siedentopf, *Reiterdenkmal* 130, 132, εἰκ. 18B)· Ἐπιγραφικὴ Ὠρωποῦ 318.

Γάϊον Σκριβώνιον υἱ Γαΐου υἱὸν
 Κουρίωνα υἱ τὸν ἐατῶν υἱὸν πατέρων
 ὤρωπιοι υἱὸν Ἀμφιαράωι.

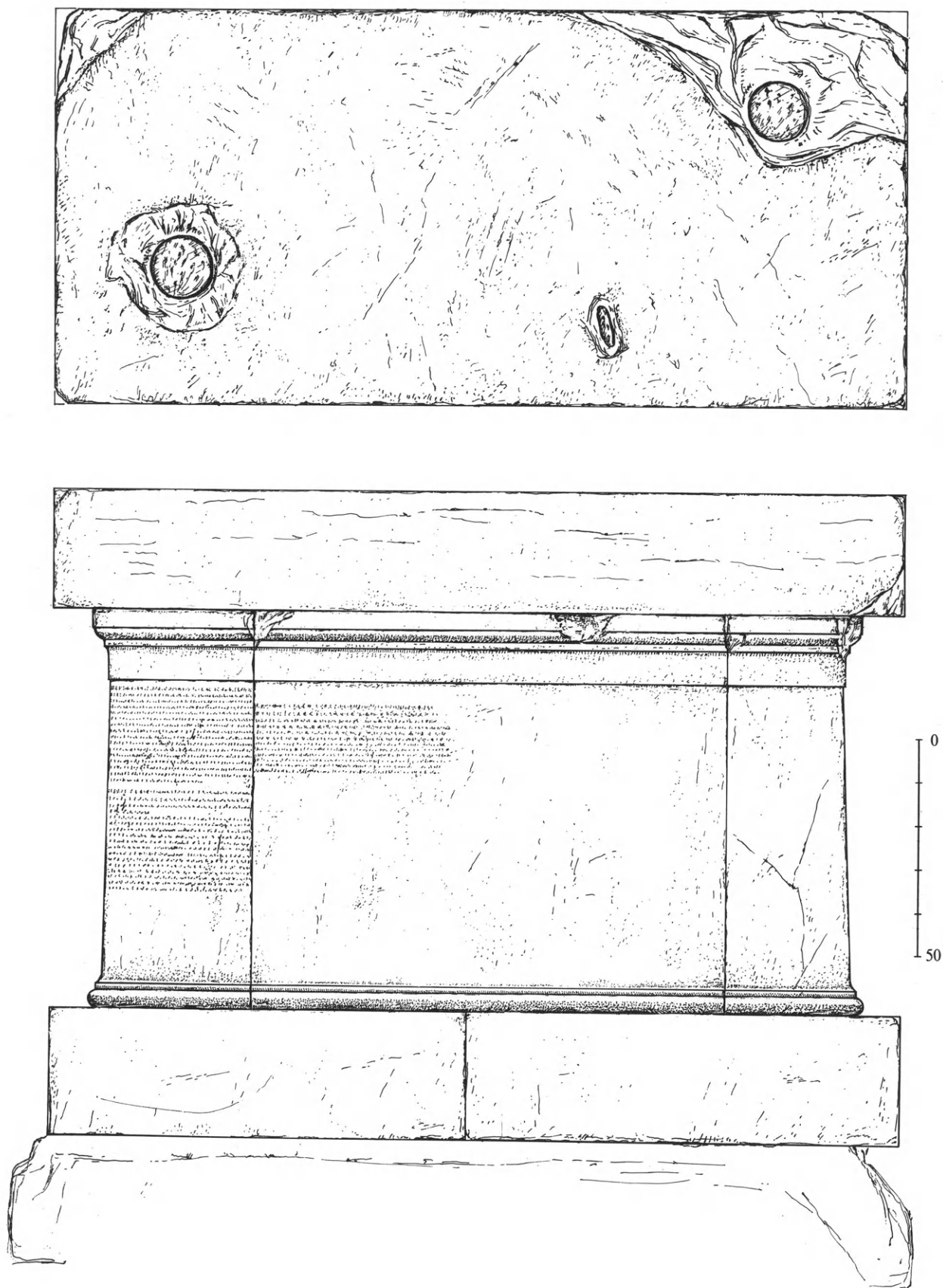
Ἡ ἀνάθεση εἶναι χαραγμένη στὴ θέση τῆς παλαιότερης, ἡ ὁποία σβήστηκε (βλ. Blanck, *Wiederverwendung* 71, B5).

Τὸ 88 π.Χ. ὁ C. Scribonius C. B. Curio ἐστράτευσε μὲ τὸν Σύλλα ἐναντίον τοῦ Μιθριδάτου, ἴσως δὲ γιὰ τὶς νίκαις τοῦ στὸν πόλεμο τιμήθηκε, μὲ μετεπιγραφή, ἀπὸ τοὺς ὤρωπίους (RE λ. *Scribonius* ἀρ. 10 (Muenzer)· βλ. καὶ Loewy ὁ.π. καὶ Dittenberger ὁ.π.).

445. Βάθρο ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο ἀποτελούμενο ἀπὸ ἀπλὸ ὀρθογώνιο ὑπόβαθρο ὕψ. 0.30 πλ. 0.91 μῆκ. 1.98 (δύο μαρμαρόπλινθοι μῆκ. 0.97 καὶ 1.01) καὶ τὸ κυρίως βάθρο. Τοῦτο ἔχει ὕψ. 0.92 πλ. 0.66-0.70 (χωρὶς τὰ κυμάτια· 0.75-0.76

Εἰκ. 56 (1:15): 66, 67, 68, 69, 71, 72, 73, 75, 78, 128, 445.

Εἰκ. 56 (1:15): 66, 67, 68, 69, 71, 72, 73, 75, 78, 128, 445.

στον ἄβακα καὶ τὴ σπείρα) βάθ. 1.72-1.75 (χωρὶς τὰ κυμάτια· 1.80-1.81 στον ἄβακα καὶ τὴ σπείρα) καὶ ἀπαρτίζεται ἀπὸ τέσσερις ὀρθοστάτες· ἕναν ἐμπρὸς καὶ πίσω πᾶχ. 0.37 καὶ 0.33 στον ἄβακα, ἀνάμεσα στοὺς ὁποίους, καθέτως, ὑπάρχουν δύο ἄλλοι μῆκ. 1.10 πὺν συμπληρώνουν τὶς μακρὲς πλευρὲς. Γύρω φέρει, ἄνω ἄβακα, κυρτὸ κυμάτιο, μικρὴ ταινία καὶ δευτέρη ταινία πλ. 0.075 ἢ ὁποία ἐξέχει 0.005, κάτω μικρὴ ταινία καὶ σπείρα. Τὸ ἐπικράνο εἶναι ἀπλό, ὀρθογώνιο, ὕψ. 0.29 πλ. 0.914 βάθ. 1.985, καὶ φέρει στὴν ἄνω ἐπιφάνεια τρεῖς τόρμους, ἕναν πίσω ἀριστερά, δευτερόν ἐμπρὸς δεξιὰ καὶ τὸν τρίτο πίσω δεξιὰ μεταξὺ τῶν δύο ἄλλων. Στὴν ὄψη τοῦ βάθρου εἶναι χαραγμένη ἡ ἀνάθεση, ὕψ. γρ. 0.022 μεταστ. 0.006-0.01, καὶ τὰ ψηφίσματα **66, 67, 68, 128**. Στὴ δεξιὰ πλευρὰ εἶναι χαραγμένα σὲ δύο στήλες, ἀριστερὰ στον κρόταφο τὰ ψηφίσματα **69, 71**, στὴν πτέρυγα τὸ ψηφίσμα **78**. Στὴν ὄψη τοῦ ἐπικράνου εἶναι χαραγμένα κατὰ σειρὰν τὰ ψηφίσματα **72, 73, 75**. «Ἡ μὲν ὄψις εὐρέθη κατὰ γῆς πεπτωκυῖα, τὰ δὲ λοιπὰ τρία κατὰ χώραν ἐπὶ μαρμαρίνης βάσεως» L (εἰκ. 56, πίν. 64).

B. Λεονάρδος, *AE* 1886, 66, 22· *IG VII* 244· Ὁ Ὡρωπὸς 168, 31, εἰκ. 43· (*Siedentopf, Reiterdenkmal* 128, 125, εἰκ. 18A)· Ἐπιγραφικὴ Ὡρωποῦ 318.

74-44 π.Χ.

Ὁ δῆμος Ὡρωπίων Πόπλιον
Σερουίλιον Γαῖου υἱὸν
Ἰσαυρικὸν ὕπατον ὡ αὐ-
τοκράτορα τὸν ἑατοῦ εὐ-
εργέτην ὡ Ἀμφιαράωι.

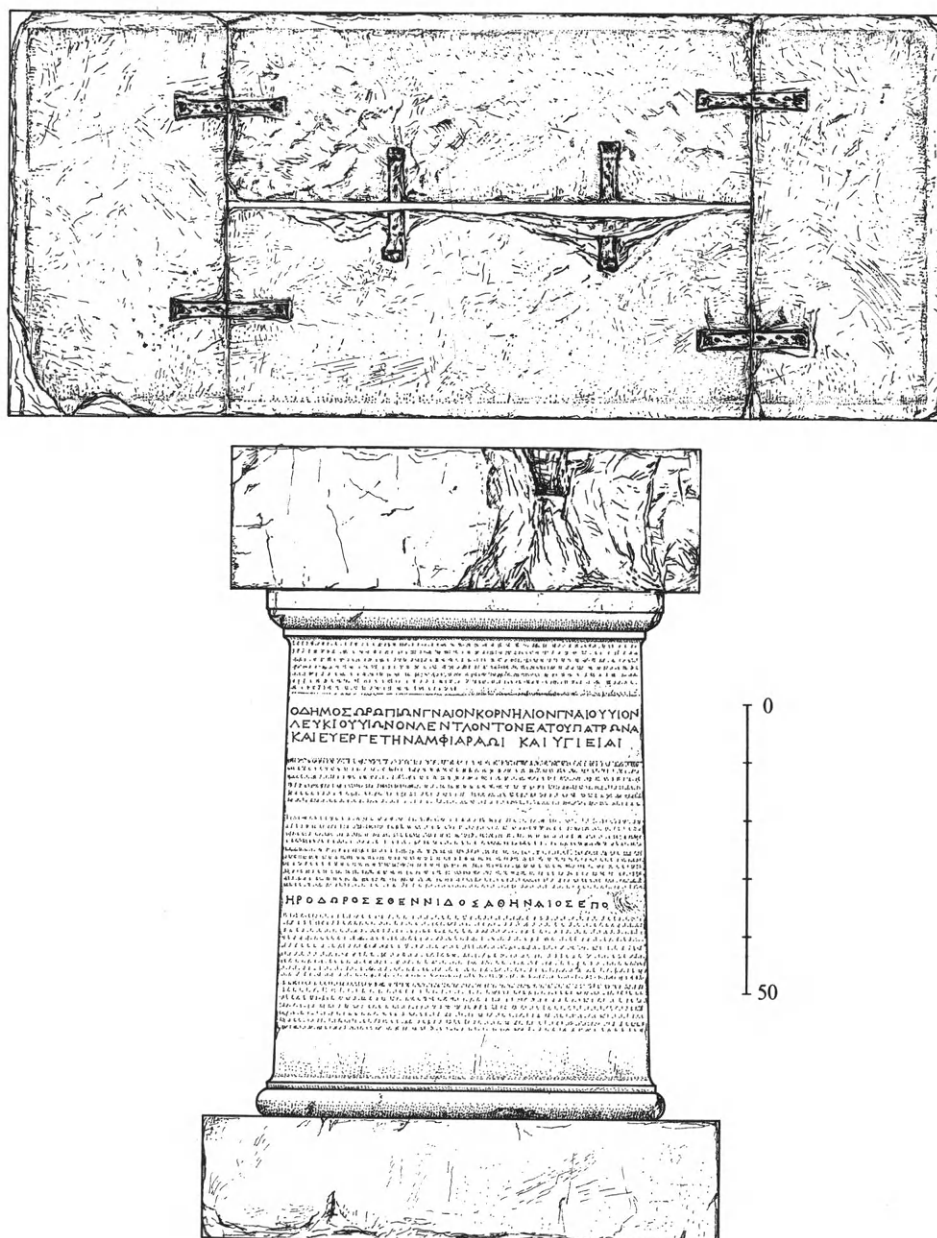
Ἡ ἀνάθεση ἔχει χαραχθεῖ στὴ θέση τῆς ἀρχικῆς, ἢ ὁποία σβήστηκε.

Ὁ P. Servilius C. f. M. n. Vatia ἔλαβε τὸν τίτλο τοῦ Ἰσαυρικοῦ τὸ 74 π.Χ. καὶ πέθανε τὸ 44 π.Χ. Ἡ ἀνάθεση χρονολογεῖται στὸ μεταξὺ διάστημα. Γιὰ τὴ δευτέρη χρῆση τοῦ βάθρου βλ. Blanck, *Wiederverwendung* 72, B7.

446. Βάθρο ἀκέραιο ἀποτελούμενο ἀπὸ ἀπλό μονόλιθο ὀρθογώνιο ὑπόβαθρο ἀπὸ πέτρα Καπανδρίτι ὕψ. 0.215 πλ. 0.91 μῆκ. 1.84, τὸ κυρίως βάθρο ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο καὶ τὸ ἐπικράνο ἀπὸ μελανὸ μάρμαρο. Τὸ κυρίως βάθρο ἔχει ὕψ. 0.90 πλ. 0.63-0.66 (χωρὶς τὰ κυμάτια· 0.70-0.73 στον ἄβακα καὶ τὴ σπείρα) βάθ. 1.55-1.57 (χωρὶς τὰ κυμάτια· 1.64 στον ἄβακα καὶ τὴ σπείρα). Γύρω φέρει, ἄνω ἄβακα, κυρτὸ κυμάτιο καὶ ταινία, κάτω ταινία καὶ σπείρα. Ἀποτελεῖται ἀπὸ τέσσερις ὀρθοστάτες, οἱ ὁποῖοι συνδέονταν μεταξὺ τους μὲ ἔξι συνδέσμους σχήματος Π, ἀπὸ ἕναν ἐμπρὸς καὶ πίσω πᾶχ. 0.34 καὶ 0.38 στον ἄβακα, ἀνάμεσα στοὺς ὁποίους, καθέτως, ὑπάρχουν δύο ἄλλοι μῆκ. 0.92, οἱ ὁποῖοι συμπληρώνουν τὶς μακρὲς πλευρὲς. Τὸ ἐπικράνο ἔχει ὕψ. 0.25 πλ. 0.82 βάθ. 1.54 μὲ ἐλλείψεις ἐμπρὸς, δεξιὰ καὶ πίσω. Στὴν ἄνω ἐπιφάνειά του ὑπάρχουν τρεῖς τόρμοι, δύο γιὰ τὰ πόδια τοῦ ἵππου, τὸ πρόσθιο δεξιὸ καὶ τὸ ὀπίσθιο ἀριστερό, καὶ ὁ τρίτος, μικρότερος, δεξιὰ μεταξὺ τῶν δύο. Τοποθετήθηκε στὴ θέση του στὶς 20 Νοεμβρίου 1984.

Στὴν ὄψη τοῦ βάθρου ἔχουν χαραχθεῖ κατὰ σειρὰν τὸ ψηφίσμα **87**, ἡ ἐδῶ ἀνάθεση ὕψ. γρ. 0.013 μεταστ. 0.01, τὰ ψηφίσματα **88, 90, 91**, ἡ ὑπογραφή τοῦ γλύπτη τῆς πρώτης ἀνάθεσης **371** καὶ τὰ ψηφίσματα **132, 133**. Στὴ δεξιὰ πλευρὰ εἶναι χαραγμένα, σὲ δύο στήλες, ἀριστερὰ τὰ ψηφίσματα **139, 140, 141**, δεξιὰ τὰ ψηφίσματα **142, 147, 149, 150**. Στὴν ὀπίσθια ὄψη τοῦ βάθρου εἶναι χαραγμένη κάτω ἀπὸ τὸ κυμάτιο ἡ ἀνάθεση **441** καὶ στὴ δεξιὰ πλευρὰ τοῦ ἐπικράνου τὸ ψηφίσμα **59**. Ἀπὸ τὰ μάρμαρα τοῦ βάθρου, τὸ πρόσθιο «ἴστατο, ἐπὶ βάσεως μαρμάρου φαιού, ὡς ὄψις μνημείου ἔχουσα ὀπισθεν αὐτῆς τρία μάρμαρα, ὧν τὰ μὲν δύο εὐρέθησαν ἐπὶ τῆς βάσεως ὄρθια, τὸ δὲ παρὰ ἄλληλον τῇ ὄψει, φέρον καὶ αὐτὸ ὀλίγα μικρὰ γράμματα, εὐρέθη χαμαὶ δίχα ὀριζοντίως τετρασμένον» L. Τοῦ ἐπικράνου ὁ

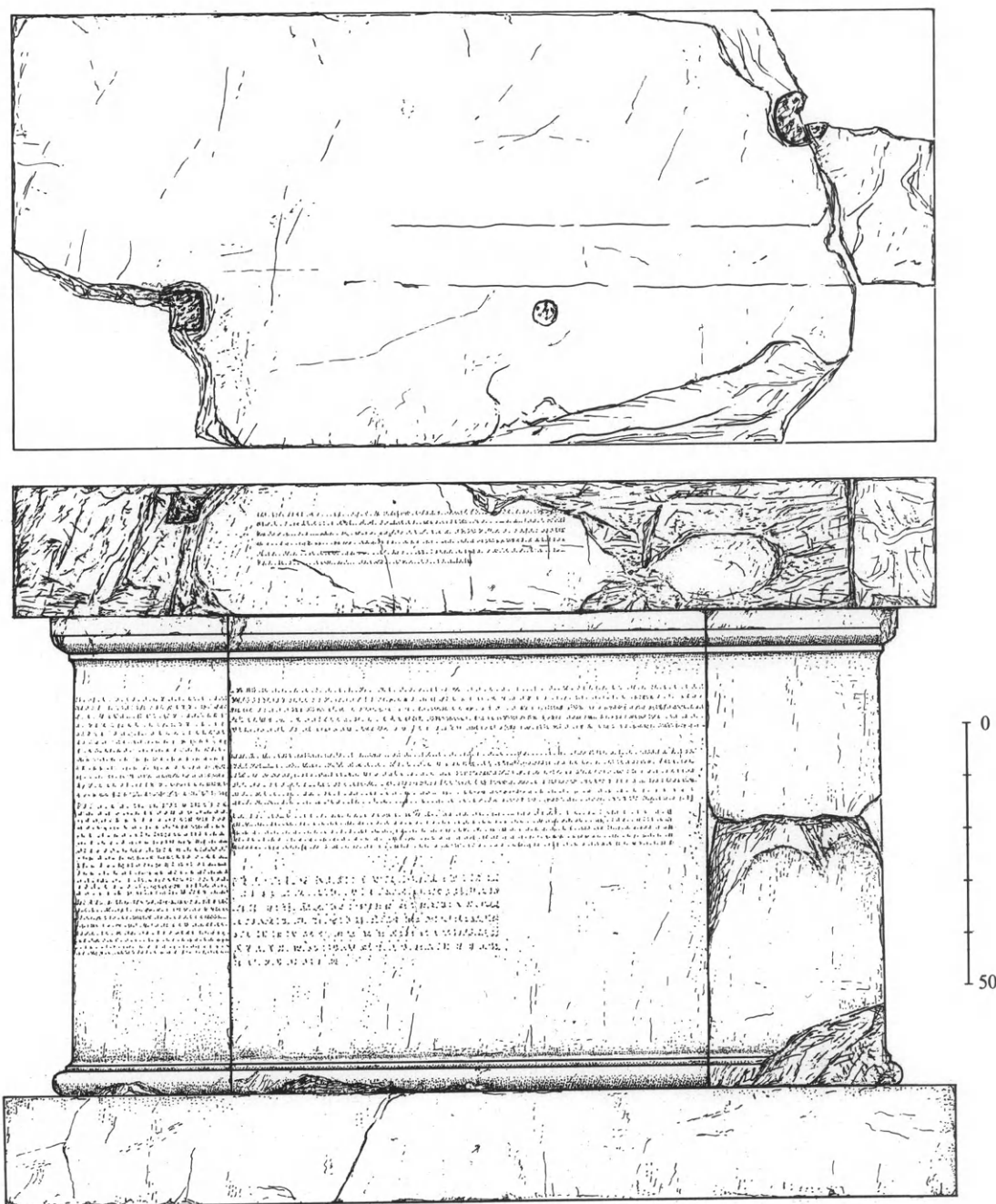

Εἰκ. 57 (1:15): 87, 88, 90, 91, 132, 133, 139, 140, 141, 142, 147, 149, 150, 371, 446.

τόπος εὑρεσης δὲν εἶναι γνωστός, βρισκόταν τοποθετημένο ἀπὸ τὸν Λεονάρδο πίσω ἀπὸ τὰ βάθρα 444, 457. Ὁ ἴδιος ὁμως ὑποθέτει (L 39) ὅτι «ἴσως ἦν ἐπὶ κράνον τοῦ μνημείου Λέντλον» (εἰκ. 57, πίν. 65).

Loewy, *IGB* 384, 112a (ἀπὸ ἀπόγραφο τοῦ Λεονάρδου)· Β. Λεονάρδος, *AE* 1885, 102, 4· *IG VII* 311· Ὁ Ὠρωπὸς 165, 28· (Siedentopf, *Reiterdenkmal* 128, 127)· Ἀμφιάρειο Ὠρωποῦ 46.

Ὁ δῆμος Ὠρωπῶν Γναῖον Κορνήλιον, Γναίου υἱὸν
Λευκίου υἱωνόν, Λέντλον, τὸν ἑατοῦ πατρωνα
καὶ εὐεργέτην Ἀμφιάραιον ὦ καὶ ὦ Ὑγιεῖαι.

Εἰκ. 57 (1:15): 87, 88, 90, 91, 132, 133, 139, 140, 141, 142, 147, 149, 150, 371, 446.

Ἡ ἀνάθεση εἶναι χαραγμένη στή θέση ἄλλης, ἡ ὁποία ὀρήσθηκε. Βλ. Blanck, *Wiederverwendung* 72, B6.

Ὁ Gn. Cornelius Lentulus Clodianus, πληβείος ἐκ καταγωγῆς (RE λ. *Cornelius* ἀρ. 216), ἔλαβε τὸ ἐπίθετο Clodianus ἐξ υἱοθεσίας. Διετέλεσε ὕπατος τὸ 72 καὶ *censor* τὸ 70 π.Χ.

447. Βάθρο ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο ἀποτελούμενο ἀπὸ ἀπλὸ μονόλιθο ὀρθογώνιο ὑπόβαθρο ὕψ. 0.295 πλ. 0.90 βάθ. 1.975 καὶ ἀπὸ τὸ κυρίως βάθρο ὕψ. 0.92 πλ. 0.67-0.74 (χωρὶς τὰ κυμάτια: 0.76-0.82 στὸν ἄβασα καὶ τῇ στείρᾳ) βάθ. 1.72-1.74 (χω-

ρίς τὰ κυμάτια· 1.81-1.82 στὸν ἄβακα καὶ τὴ σπείρα). Τὸ κυρίως βάθρο ἀπαρτίζεται ἀπὸ τρεῖς ὀρθοστάτες, ἓναν ποὺ ἀποτελεῖ τὴν ὄψη πλάχ. 0.39 καὶ δύο πίσω του καθέτως, μήκ. 1.42, ποὺ συμπληρώνουν τὶς μακρὲς πλευρὲς. Οἱ ὀρθοστάτες συνδέονταν μεταξύ τους μὲ τρεῖς συνδέσμους σχήματος Π. Τὸ βάθρο φέρει γύρω, ἄνω ἄβακα, κυρτὸ κυμάτιο καὶ ταινία, κάτω ταινία καὶ σπείρα. Τὸ ἐπίκρανο δὲν σώζεται. Στὴν ὄψη εἶναι χαραγμένα κατὰ σειρὰν ἡ ἐδῶ ἀνάθεση ὑψ. γρ. 0.015 μεταστ. 0.015-0.02 καὶ τὰ ψηφίσματα **74, 93, 118, 119**. Στὴ δεξιὰ ὄψη εἶναι χαραγμένα σὲ δύο στήλες, ἀριστερά (στὸν κρόταφο καὶ τὴν πτέρυγα) τὰ ψηφίσματα **54, 61**, δεξιὰ τὸ ψηφισμα **62**. Τὰ μάρμαρα τοῦ βάθρου «εὐρέθησαν χαμαὶ, ἀλλ' ἐπανιδρύθησαν ἐπὶ τῆς ἰδίας μαρμαρίνης βάσεως. Ἡ ὄψις ὅμως ἔκειτο πρηνὴς καὶ διὰ τοῦτο τὰ γράμματα αὐτῆς, μάλιστα δὲ τὰ ὑπὸ τὴν ἀνάθεσιν ψηφίσματα, ἐκ τοῦ προσκηθέντος ἀπολιθώματος ἀπέβησαν δυσαναγνωστότατα» L (εἰκ. 58, πίν. 65).

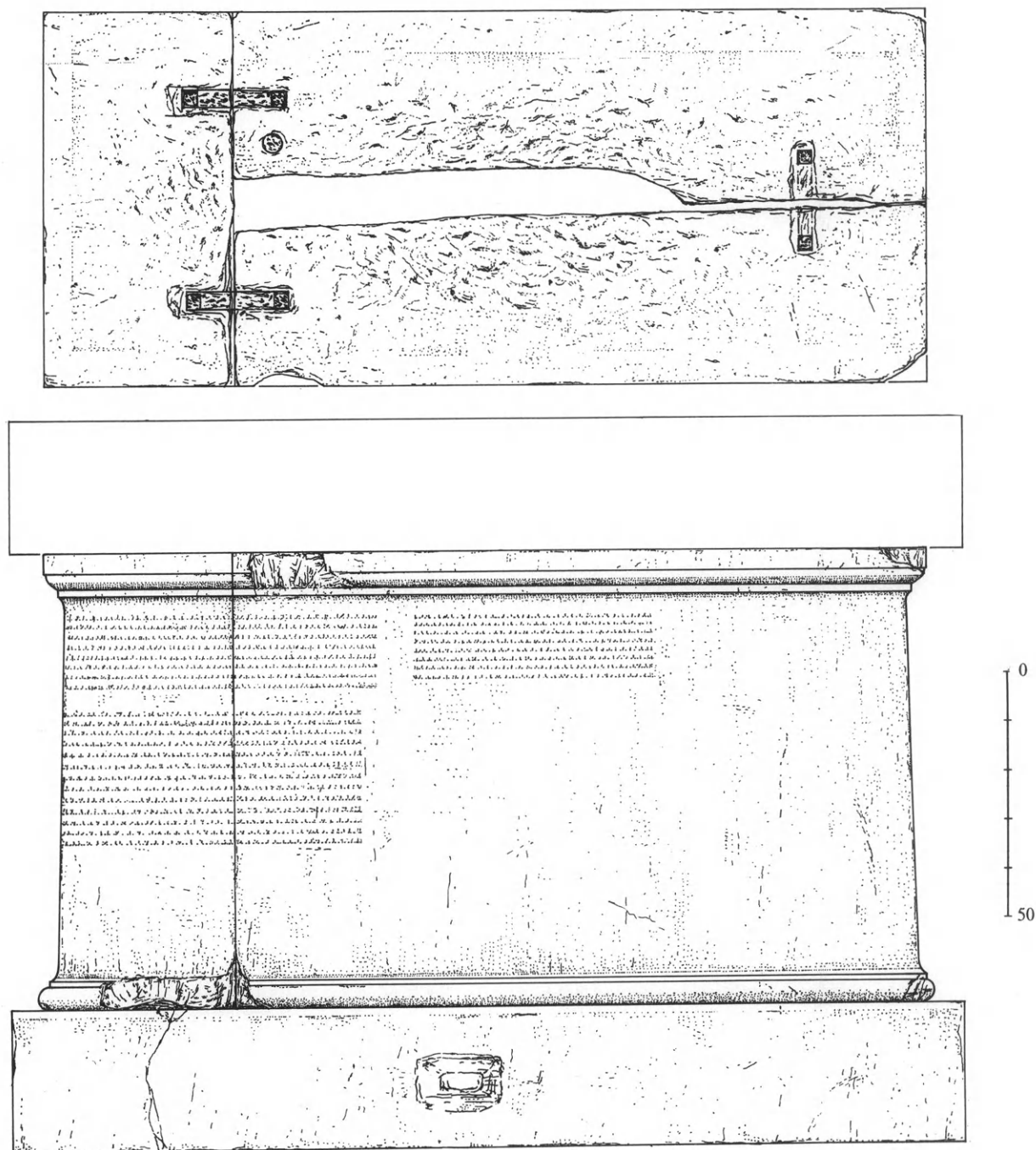
B. Λεονάρδος, *AE* 1886, 64, 21· *IG VII* 268· Ὁ Ὠρωπὸς 157, 15, εἰκ. 40· (Siedentopf, *Reiterdenkmal* 131, 134)· Ἐπιγραφικὴ Ὠρωποῦ 318· Ἀμφιάρειο Ὠρωποῦ 43.

Ὁ δῆμος Ὠρωπίων Γναῖον
Καλπόρνιον Γναίου υἱὸν Πίσωνα
τὸν ἑατοῦ πάτρωνα Ἀμφιαράωι.

Ἡ ἀνάθεση εἶναι χαραγμένη στὴ θέση τῆς ἀρχικῆς ἡ ὁποία σβήστηκε. Βλ. Blanck, *Wiederverwendung* 73, B11.

Εἰκ. 58 (1:15): **54, 61, 62, 74, 93, 118, 119, 447.**

Εἰκ. 58 (1:15): 54, 61, 62, 74, 93, 118, 119, 447.

Ὁ Cn. Calpurnius Piso Cn. F. εἶναι ἐγγονὸς τοῦ ὁμωνύμου ὑπάτου τοῦ 139 π.Χ. (RE λ. *Calpurnius* ἀρ. 73), συνεχ-
γάτης τοῦ Κατιλίνα στὴ συνωμοσία κατὰ τὸ τέλος τοῦ 66 καὶ τὶς ἀρχές τοῦ 65 π.Χ. Δολοφονήθηκε στὴν Ἰσπανία τὸ
64 ἀπὸ τοὺς ντόπιους (RE λ. *Calpurnius* ἀρ. 69). Κατὰ νεότερες ἀπόψεις πιθανῶς πρόκειται περὶ τοῦ γιοῦ τοῦ προη-
γουμένου, ὑπάτου τὸ 23 π.Χ. (M. Kajava, *Commentationes Humanarum Litterarum* 91 (1990) 83). Σύζυγός του εἶναι
ἡ Ποπιλλία τῆς ἐπόμενης ἐπιγραφῆς.

448. Βάθρο από λευκό μάρμαρο αποτελούμενο από κυματοφόρο μονόλιθο υπόβαθρο και μονόλιθο κορμό. Τὸ ἐπικράνο δὲν σώζεται. Τὸ υπόβαθρο, ὀλικοῦ ὕψους 0.31, ἀπαρτίζεται ἀπὸ κυρτόκοιλο κυμάτιο (πίσω εἶναι λαξευμένο μόνο λοξά), ταινία καὶ πλίνθο ὕψ. 0.23. Ὁ κορμὸς τοῦ βάθρου ἔχει ὕψ. 0.69 πλ. 0.635-0.655 (0.71 κάτω μετὰ τὰ κυμάτια) πάχ. 0.47-0.50 (0.61 κάτω μετὰ τὰ κυμάτια). Διακόσμηση φέρει μόνο κάτω, καὶ στὶς τέσσερις πλευρές, ταινία, κυρτόκοιλο κυμάτιο, ἄλλη ταινία καὶ σπείρα. Στὴν ἄνω ἐπιφάνεια ὑπάρχουν δύο τόρμοι μετὰ αὐλάκια μολυβδοχοήσεως γιὰ τὴ σύνδεση τοῦ ἐπικράνου. Στὴν ὄψη φέρει τὴν ἀνάθεση ὕψ. γρ. 0.025 μεταστ. 0.004 καὶ κάτω ἀπὸ αὐτὴν τὰ ψηφίσματα **198, 200**. Τὸ «βάθρον εὐρέθη χαμαὶ πεπτωκὸς καὶ ἀνεστάθη τότε ἐπὶ τῆς κατὰ χώραν κειμένης καὶ κόσμον πέριξ ἔχουσης μαρμαρίνης βάσεως» L (εἰκ. 59, πίν. 65).

B. Λεονάρδος, *AE* 1886, 63, 20· *IG VII* 305· Ὁ Ὡρωπὸς 157, 14· Ἐπιγραφικὴ Ὡρωποῦ 318· Ἀμφιάρειο Ὡρωποῦ 43.

Ὁ δῆμος Ὡρωπίων
 Παῦλλαν Ποπιλλίαν Μάρκου θυγατέρα
 Γναίου Πείσωνος γυναῖκα
 Ἀμφιαράωι.

2 Ποπιλίαν Ditt.

Ἡ ἀνάθεση εἶναι χαραγμένη στὴ θέση τῆς ἀρχικῆς, ἡ ὁποία σβήστηκε. Βλ. Blanck, *Wiederverwendung* 73, B12.

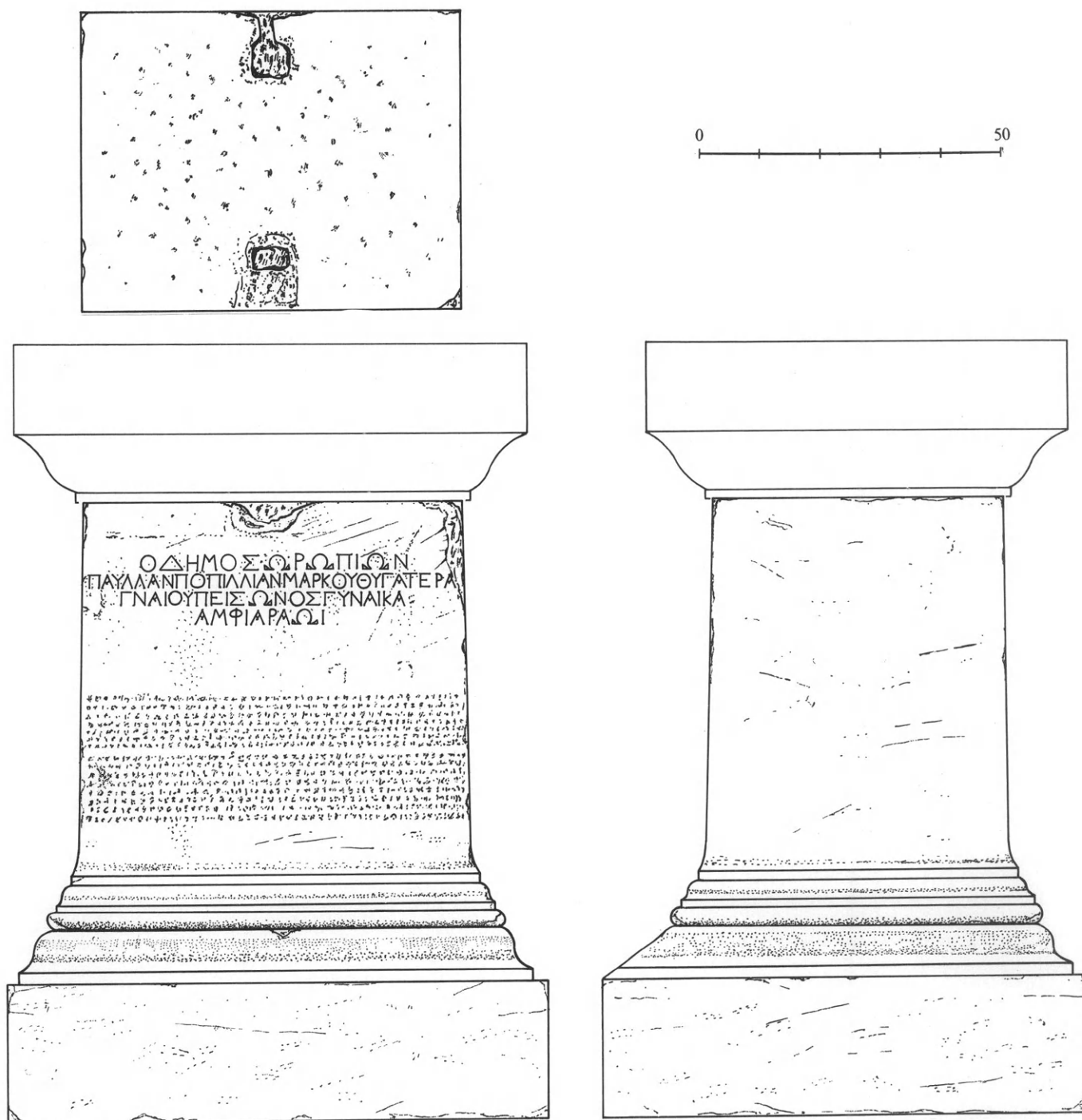
Ἡ τιμωμένη εἶναι σύζυγος τοῦ Γναίου Καλπορνίου Πίσωνος τῆς προηγούμενης ἐπιγραφῆς. Γι' αὐτὴν βλ. *RE* λ. *Popillia* ἀρ. 33· M. Kajava, *Commentationes Humanarum Litterarum* 91 (1990) 83-84.

449. Βάθρο ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο αποτελούμενο ἀπὸ ἀπλὸ ὀρθογώνιο υπόβαθρο ὕψ. 0.245 πλ. 0.85 μήκ. 2.05 (σύγκειται ἀπὸ δύο μαρμαροπλίνθους μήκ. 0.93 καὶ 1.12, ποὺ συνδέονται μετὰ δύο συνδέσμους σχήματος Π). Τὸ κυρίως βάθρο εἶναι ἐλλειπές. Σώζεται ὁ ὀρθοστάτης τῆς ὀψης ὕψ. 0.755 πλ. 0.61 (0.72 μετὰ τὰ κυμάτια) πάχ. 0.22. Ἀπὸ τὸ υπόλοιπο βάθρο σώζεται ἀκόμη ὁ ὀπίσθιος ἀριστερὸς ὀρθοστάτης μήκ. 1.08 πάχ. 0.235. Στὴν ἄνω ἐπιφάνεια τοῦ πρόσθιου ὀρθοστάτη σώζονται τέσσερις τόρμοι, δύο γιὰ τὴ σύνδεση μετὰ τοὺς ὀπίσθιους καὶ δύο μετὰ αὐλάκια μολυβδοχοήσεως γιὰ τὴ σύνδεση τοῦ ἐπικράνου, τὸ ὁποῖο δὲν σώζεται. Τὰ σωζόμενα μέρη τοῦ βάθρου φέρουν ἄνω ἄβακα, κοῖλο κυμάτιο, κυρτὸ κυμάτιο καὶ ταινία, κάτω ταινία, κυρτόκοιλο κυμάτιο, ταινία καὶ σπείρα. Στὴν ὄψη εἶναι χαραγμένη ἡ ἐδῶ ἀνάθεση ὕψ. γρ. 0.014 μεταστ. 0.02 καὶ ἡ χρονολόγηση καὶ ἡ ὑπογραφή τοῦ γλύπτη τῆς ἀρχικῆς ἀνάθεσης (**421**). Τὸ βάθρο «εὐρεθὲν χαμαὶ πλησίον τῆς προηγούμενης ἐπιγραφῆς (**424**), ἐστάθη ἐπὶ τῆς αὐτῆς ὑποστρώσεως» L (εἰκ. 60, πίν. 65).

Loewy, *IGB* 394, 275b (ἀπὸ ἀπόγραφο τοῦ Λεονάρδου)· B. Λεονάρδος, *AE* 1885, 109, 9· *IG VII* 428· Ὁ Ὡρωπὸς 154, 9· Ἐπιγραφικὴ Ὡρωποῦ 319· Ἀμφιάρειο Ὡρωποῦ 39.

49-48 π.Χ.

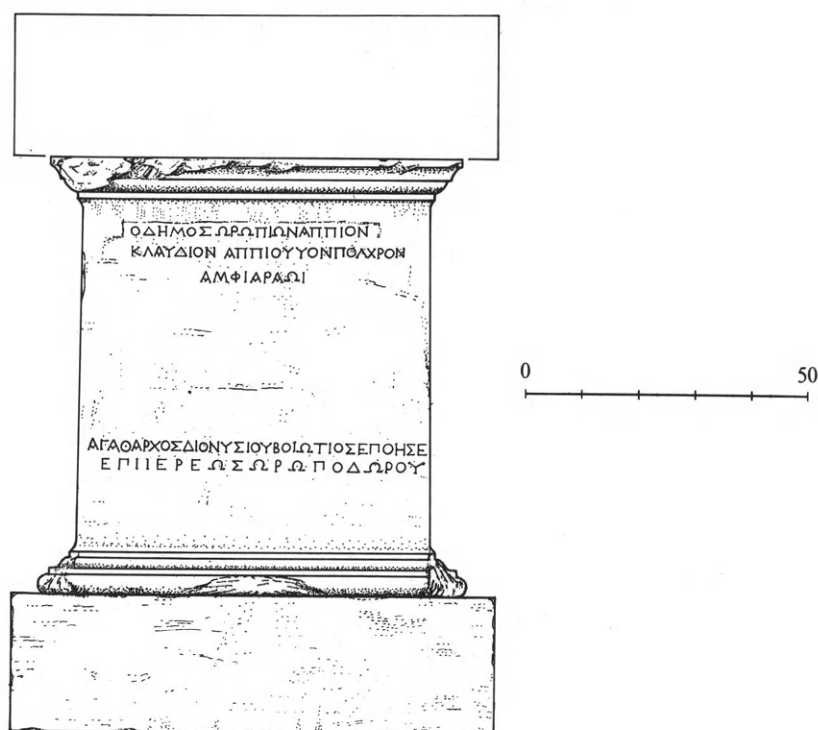
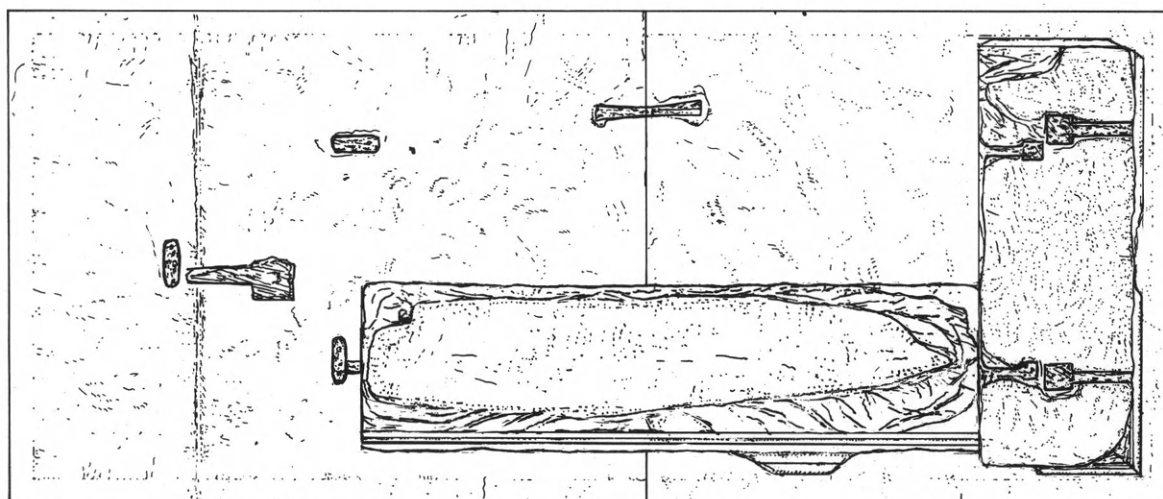
Ὁ δῆμος Ὡρωπίων Ἀππίον
 Κλαύδιον Ἀππίου υἱὸν Πόλχρον
 Ἀμφιαράωι.

Εἰκ. 59 (1:10): 198, 200, 448.

Ἡ ἀνάθεση χαράχθηκε στὴ θέση τῆς ἀρχικῆς, ἡ ὁποία σβήστηκε. Βλ. Blanck, *Wiederverwendung* 72, B8.

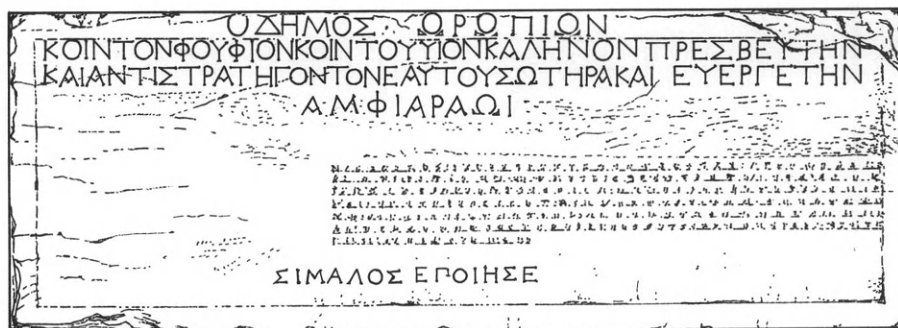
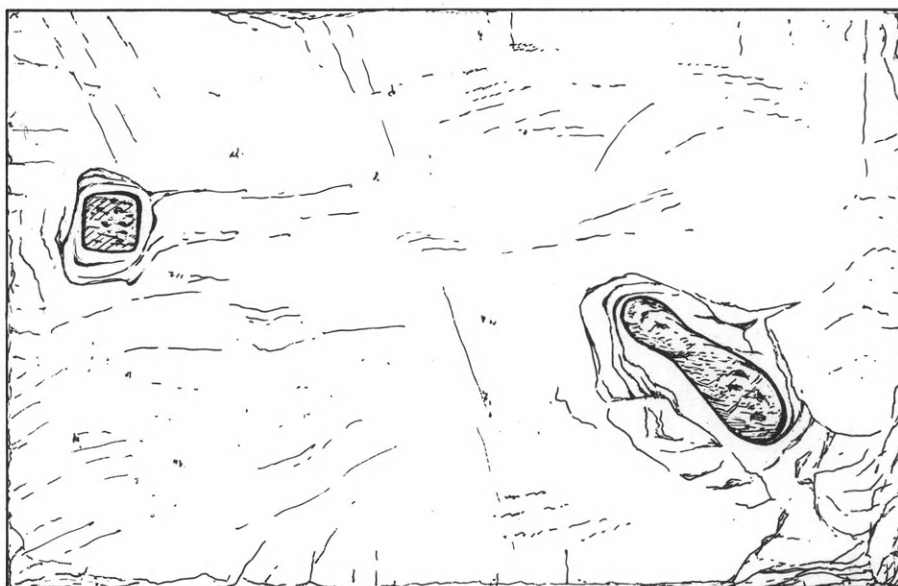
Ὁ App. Claudius Pulcher ἔγινε ὑπατος τὸ 54 π.Χ. καὶ ἔλαβε τὸν τίτλο τοῦ αὐτοκράτορος τὸ 53. Διό τοῦ ἀνάθημα εἶναι τὰ Μικρὰ Προπύλαια τοῦ ἱεροῦ τῆς Ἐλευσίνας (CIL I² 775), τῶν ὁποίων ἡ οἰκοδόμησις ἄρχισε τὸ 50 π.Χ. Οἱ Ἀθηναῖοι τὴν ἴδια ἐποχὴ ἵδρυσαν ἀνδριάντα τοῦ (IG II² 4109). Εἶχε στενὲς σχέσεις μὲ τὴν Εὐβοία καὶ πέθανε στὴν

Εἰκ. 60 (1:15): 421, 449.

Κάουστο τὴν ἀνοιξὴ ἢ τὸ θέρος τοῦ 48 π.Χ. (H. J. Mason - M. B. Wallace, *Hesperia* 41 (1972) 128-134). Ὑποστηρίχθηκε ὅτι μεταξύ 49 καὶ 48 π.Χ. ἐπισκέφθηκε τὸ ἱερὸ καὶ συμβουλευτήκε τὸν Ἀμφιάραο (L. A. Constans, *Un correspondant de Cicéron* (1921) 114 σημ. 4). Τότε τιμήθηκε καὶ ἀπὸ τοὺς Ὠρωπίους (βλ. *RE* λ. *Claudius* ἀρ. 297 (Muenzer)).

450. Βάθρο μονόλιθο ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο, ὕψ. 0.405 πλ. 1.18 βάθ. 0.75. Στὴν ἄνω ἐπιφάνεια φέρει δύο τόρμους, ἓναν ὀρθογώνιο πίσω ἀριστερὰ καὶ τοῦ ἀριστεροῦ ποδὸς χαλκοῦ ἀγάλματος ἐμπρὸς δεξιὰ. Ἡ πρόσθια ἄνω δεξιὰ γωνία

Εἰκ. 61 (1:10): 29, 387, 450.

εἶναι θραυσμένη. Στην ὄψη τὸ βάθρο φέρει γύρω ταινία πλ. 0.03, ἡ ὁποία ἐξέχει τῆς λουπῆς ἐπιφανείας. Κάτω ἀπὸ τὴν ἀνάθεση ὕψ. γρ. 0.021 μεταστ. 0.008 εἶναι χαραγμένο τὸ ψήφισμα **29** καὶ κάτω ἀπὸ αὐτὸ ἡ ὑπογραφή τοῦ γλύπτη τῆς ἀρχικῆς ἀνάθεσης **387**. «Ἡυρέθη μεταξὺ τοῦ μνημείου Πόλχρον καὶ τῆς τοξοειδοῦς βάσεως» L 16 (εἰκ. 61, πίν. 66).

Loewy, *IGB* 389, 153b (ἀπὸ ἀπόγραφο τοῦ Λεονάρδου)· B. Λεονάρδος, *AE* 1885, 155, 13· *IG VII* 380· (Oikonomides, *The Land of Oropos* 92-192)· Ἐπιγραφικὴ Ὀρωποῦ 319.

Ὁ δῆμος ^{vv} Ὀρωπίων

Κοῖντον Φούφιον Κοῖντου υἱὸν Καληνὸν πρεσβευτὴν
καὶ ἀντιστράτηγον τὸν ἑαυτοῦ σωτῆρα καὶ εὐεργέτην
Ἀμφιάρῳι.

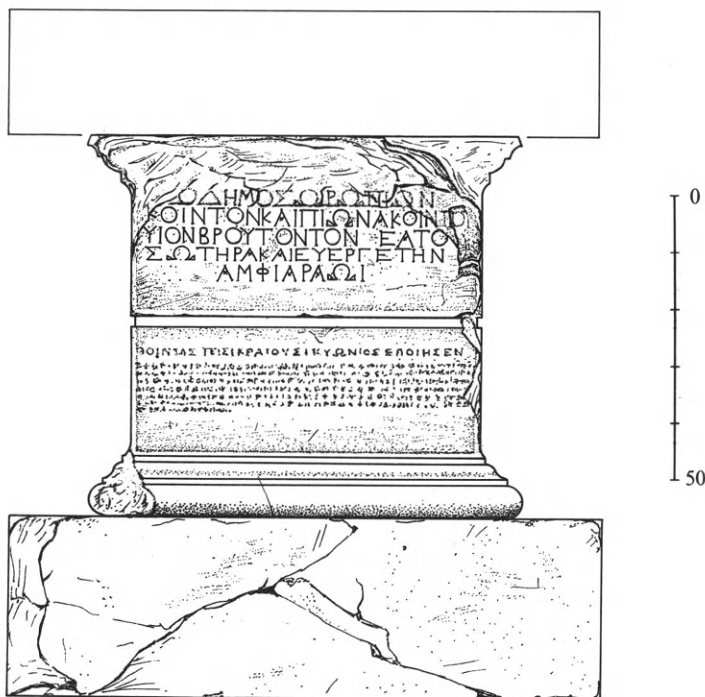

Ὁ πρῶτος στίχος ἔχει χαραχθεῖ στὸ ἄνω ὀριζόντιο τμήμα τῆς ταινίας τῆς ὄψης τοῦ βάθρου. Ἡ παλαιότερη ἀνάθεση ἔχει σβηστεῖ καὶ στὸν χώρο τῆς εἶναι χαραγμένος μόνον ὁ τέταρτος στίχος. Γιὰ τὴ νέα χρήση βλ. Blanck, *Wiederverwendung* 72, B9.

Κατὰ τὴ διάρκεια τῆς ἐκστρατείας τοῦ Καίσαρος τὸ 48 π.Χ. ἐναντίον τοῦ Πομπηίου ὁ Φούφιος ἦταν *legatus pro praetore*. Ὅπως διηγεῖται ὁ Καῖσαρ (*de bello civili* III, 56), κατὰ τὶς ἐπιχειρήσεις ποὺ διηύθυνε «Calenus Delphos, Thebas, Orchomenum voluntate ipsarum civitatum recepit». Κατὰ τὸν Οἰκονομίδες, στίς πόλεις ποὺ ἀπελευθερώθηκαν ἀπὸ τὸν Φούφιο συγκαταλέγεται καὶ ὁ Ὁρωπός, τὸν ὁποῖο ἀπάλλαξε ἀπὸ τὴν ἀθηναϊκὴ κατοχὴ ὑπὸ τὴν ὁποία, ἄγνωστο ἀπὸ πότε, βρισκόταν. Τοῦτο ὑπῆρξε ἡ αἰτία γιὰ τὴν ὁποία οἱ Ὁρωπιοὶ τὸν τίμησαν μὲ μετεπιγραφὴ παλαιότερου ἀνδριάντος. Ὅπως δὴποτε, ἡ μαρτυρούμενη ἔλευση τοῦ Φουφίου στὴ Θήβα καὶ τὸν Ὁρχομενόν, καὶ πιθανῶς στὸν Ὁρωπό, εἶναι ἰσχυρὸς λόγος γιὰ νὰ τὸν τιμήσουν οἱ Ὁρωπιοὶ.

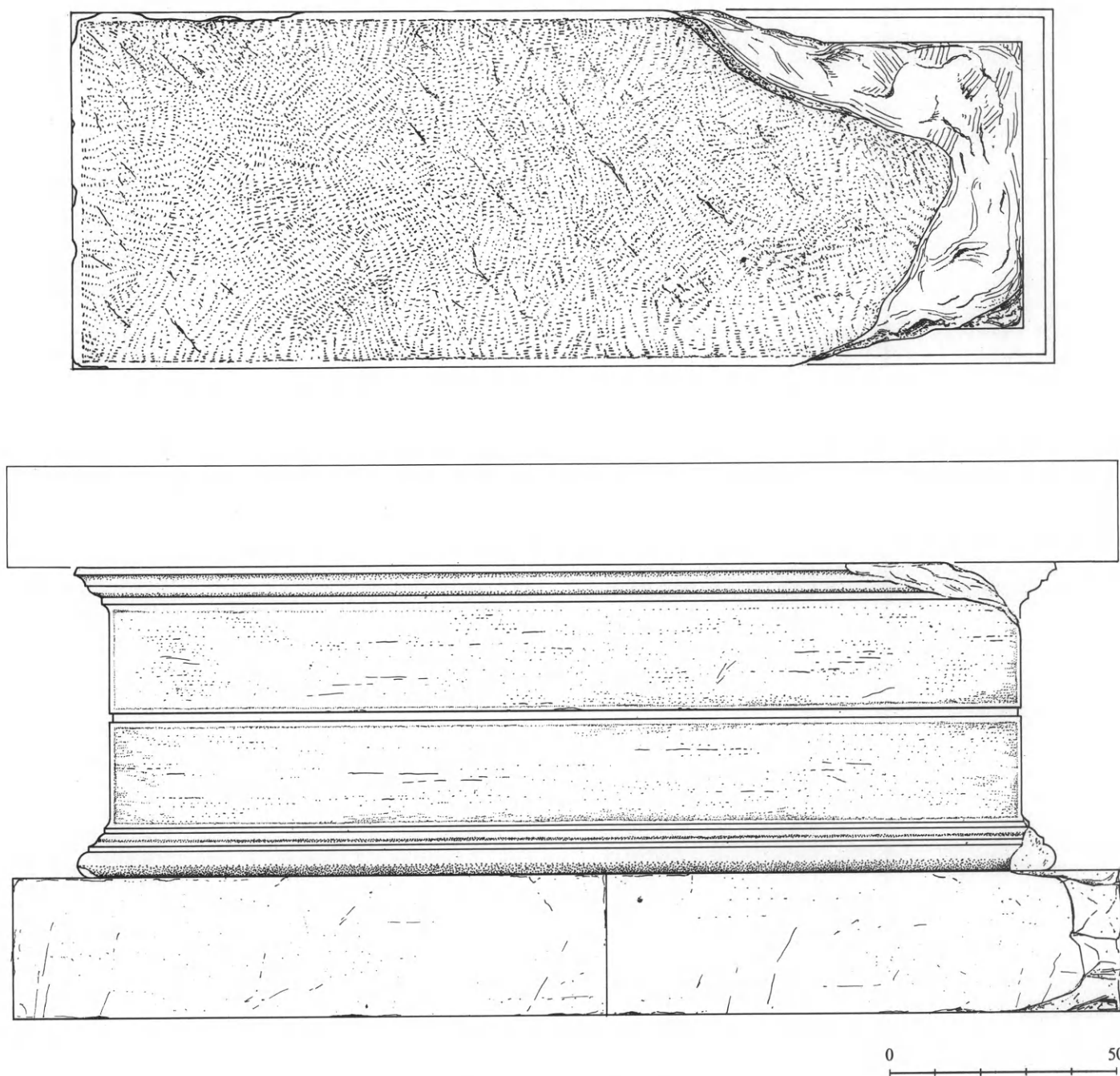
Τὴν ἐπιγραφὴ τῆς Ὀλυμπίας (InO 330, πρβ. *RE* λ. *Fufius* ἀρ. 10 στ. 206) μὲ τὴν ὁποία τιμᾶται, κατὰ τὴ συμπλήρωση τοῦ Dittenberger, ἀπὸ τοὺς Ἡλείους ὁ Φούφιος, ὁ Οἰκονομίδες ἀποδίδει σὲ ἀνάθεση τῶν Θηβαίων καὶ τῶν Ὁρχομενίων.

451. Βάθρο ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο ἀποτελούμενο ἀπὸ ὑπόβαθρο καὶ τὸν κορμό. Τὸ ὑπόβαθρο, ἀπλὸ ὀρθογώνιο ὕψ. 0.30 πλ. 1.07 βάθ. 2.44, ἀποτελεῖται ἀπὸ δύο μαρμαροπλίνθους μήκ. 1.135 καὶ 1.307. Ὁ κορμὸς ὕψ. 0.665

Eix. 62 (1:15): 31, 416, 451.

Εἰκ. 62 (1:15): 31, 416, 451.

σύγκειται ἀπὸ δύο ἐπάλληλα μάρμαρα (ὑψ. 0.31 τὸ ἄνω, 0.355 τὸ κάτω), κατὰ τὸ σημεῖο συνάψεως τῶν ὁποίων ὑπάρχει ταινία πὺν εἰσέχει πλ. 0.02, λαξευμένη στὸ κάτω μάρμαρο. Πλ. 0.605 (0.76 μὲ τὰ κυμάτια) βάθ. 2.00 (2.15 μὲ τὰ κυμάτια). Ἡ ἄνω ἐπιφάνεια εἶναι βαθύτερα λαξευμένη κατὰ τὴν παρυφή (πλ. 0.018), γιὰ προστασία τῶν κυματίων ἀπὸ τὸ βάρος τοῦ ἐπικράνου, πὺν δὲν σώζεται. Γύρω φέρει, ἄνω μικρὸν ἄβακα, κοῖλο κυμάτιο, κυρτὸ καὶ ταινία, κάτω ταινία, κυρτόκοιλο κυμάτιο, ταινία καὶ σπείρα. Μικρὲς βλάβες στὸ ὑπόβαθρο καὶ τὸ βάθρο, κυ-

ρίως στα άνω κυμάτια της ὄψης τὰ ὅποια ἔχουν ἀποκρουσθεῖ. Στὴν ὄψη εἶναι χαραγμένη ἡ ἐδῶ ἀνάθεση ὕψ. γρ. 0.026 μεταστ. 0.005, ἡ ὑπογραφή τοῦ γλύπτη τῆς ἀρχικῆς ἀνάθεσης **416** καὶ τὸ ψήφισμα **31** (εἰκ. 62, πίν. 66).

Loewy, *IGB* 386, 122a (κεῖμενο καὶ ἔκτυπο τοῦ Λεονάρδου)· B. Λεονάρδος, *AE* 1885, 107, 7· *IG VII* 383· A. E. Raubitschek, *Atti del III Congresso Internazionale di Epigrafia Greca e Latina* (1959) 16-17· (SEG 18, 209)· Ὁ Ὠρωπὸς 158, 16, εἰκ. 41, πίν. 56β· (Siedentopf, *Reiterdenkmal* 131, 133)· Ἐπιγραφικὴ Ὠρωποῦ 319· (Ἀρχαῖες Ἐπιγραφές 64).

Μετὰ τὸ 42 π.Χ.

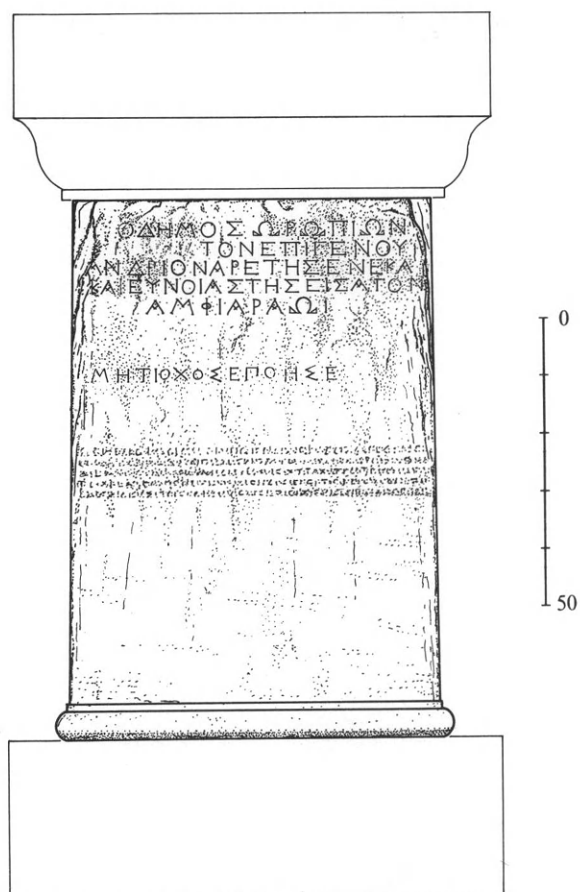
[Ὁ] δῆμο[ς] ὦ Ὠρω[πίων]
 Κοῖντον Καίπιωνα Κοῖν[του]
 υἱὸν Βροῦτον τὸν ὦ ἔατο[υ]
 σωτῆρα καὶ εὐεργέτην
 Ἀμφιαράωι.

Ἡ ἀνάθεση ἔχει χαραχθεῖ στὴ θέση τῆς παλαιότερης, ἡ ὁποία σβήστηκε. Βλ. Blanck, *Wiederverwendung* 73, B10 || 1 Ὠ[ρωπίων] L, Ὠρ[ωπίων] Ditt. «Ὁ πρῶτος στίχος ἐλάχιστα ἔχνη σφῆζει μόνις ὑπεμφαίνοντα τὸ ὁ δῆμος Ὠρωπίων» L || 2 Κοῖν[του] L, Ditt., ἀπεικονίζουσιν ὁμῶς στὸ πανομοιότυπο τὸ λείψανο τοῦ N.

Περὶ τὸ τέλος τοῦ 44 π.Χ. ὁ Q. Caepio Q. f. Brutus ἔμεινε γιὰ μικρὸ διάστημα στὴν Ἀθήνα, καὶ στὸ ἔτος αὐτὸ ὁ Raubitschek (17) χρονολογεῖ τὴν ἐδῶ ἀνάθεση. Ὁ Βροῦτος δὲν ἔχει γνωστὴ σχέση μετὰ τὸ Ἀμφιάρειο, οὔτε ὑπάρχουν ἐνδείξεις ὅτι πέρασε ἀπὸ τὸν Ὠρωπὸ κατὰ τὴ μετάβασή του στὴν Κάρυστο (Πλουτ., *Βροῦτος* 24, 3-4). Πιθανὸν εἶναι ὅτι ἡ μετεπιγραφή τοῦ βάθρου ἔγινε μετὰ τὴ δολοφονία τοῦ Καίσαρος, τὸ 42 π.Χ., ὅταν τιμήθηκαν οἱ φονεῖς ὡς τυραννοκτόνοι ἀπὸ πολλὰς ἑλληνικὰς πόλεις (Δίωνος Κασσίου 47, 20, 4).

452. Βάθρου ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο ὁ πρόσθιος καὶ ὁ ὀπίσθιος ὀρθοστάτης ὕψ. 0.93 πλ. 0.63-0.65 (κάτω 0.70 μετὰ κυμάτια) πάχ. 0.35 (0.30 ὁ ὀπίσθιος). Στὴν ἄνω ἐπιφάνεια σώζονται ἀπὸ δύο τόρμοι στὸν κάθε ὀρθοστάτη γιὰ τὴ σύνδεση μετὰ τοὺς μεσαίους καὶ ἀπὸ δύο τόρμοι ἐπίσης σὲ κάθε ὀρθοστάτη στὴν κάτω ἐπιφάνεια γιὰ τὴ σύνδεση μετὰ τὸ ὑπόβαθρο. Κάτω φέρει ταινία καὶ σπείρα. Οἱ μεταξὺ τῶν δύο ὀρθοστατῶν μακροὶ πλευρικοὶ ὀρθοστάτες, τὸ ὑπόβαθρο καὶ τὸ ἐπίκρανο δὲν σώζονται. Στὴν ὄψη φέρει τὴν ἀνάθεση ὕψ. γρ. 0.02-0.024 μεταστ. 0.012, τὴν ὑπογραφή τοῦ γλύπτη τῆς ἀρχικῆς ἀνάθεσης **373** καὶ τὸ ψήφισμα **104**. «Ἡϋρέθη παρὰ τὸ μνημεῖον *Κουρίωνα*» L 29. Οἱ ὀρθοστάτες, σύμφωνα μετὰ τὴν εἰκασία τοῦ Λεονάρδου (δ.π.) κατὰ τὴν ὁποία «ἰδρυτο ἴσως ἐπὶ τῆς δυσμότην τοῦ μνημείου *Κουρίωνα* ὑποβάσεως», τοποθετήθηκαν ἐκεῖ σὲ νέο ὑπόβαθρο τὸν Νοέμβριον τοῦ 1984 (εἰκ. 63, πίν. 66).

Loewy, *IGB* 386, 125b (ἀπὸ ἀπόγραφο τοῦ Λεονάρδου)· *IG VII* 425· Ὁ Ὠρωπὸς 161, 21· (SEG 25, 494· Siedentopf, *Reiterdenkmal* 130, 130).

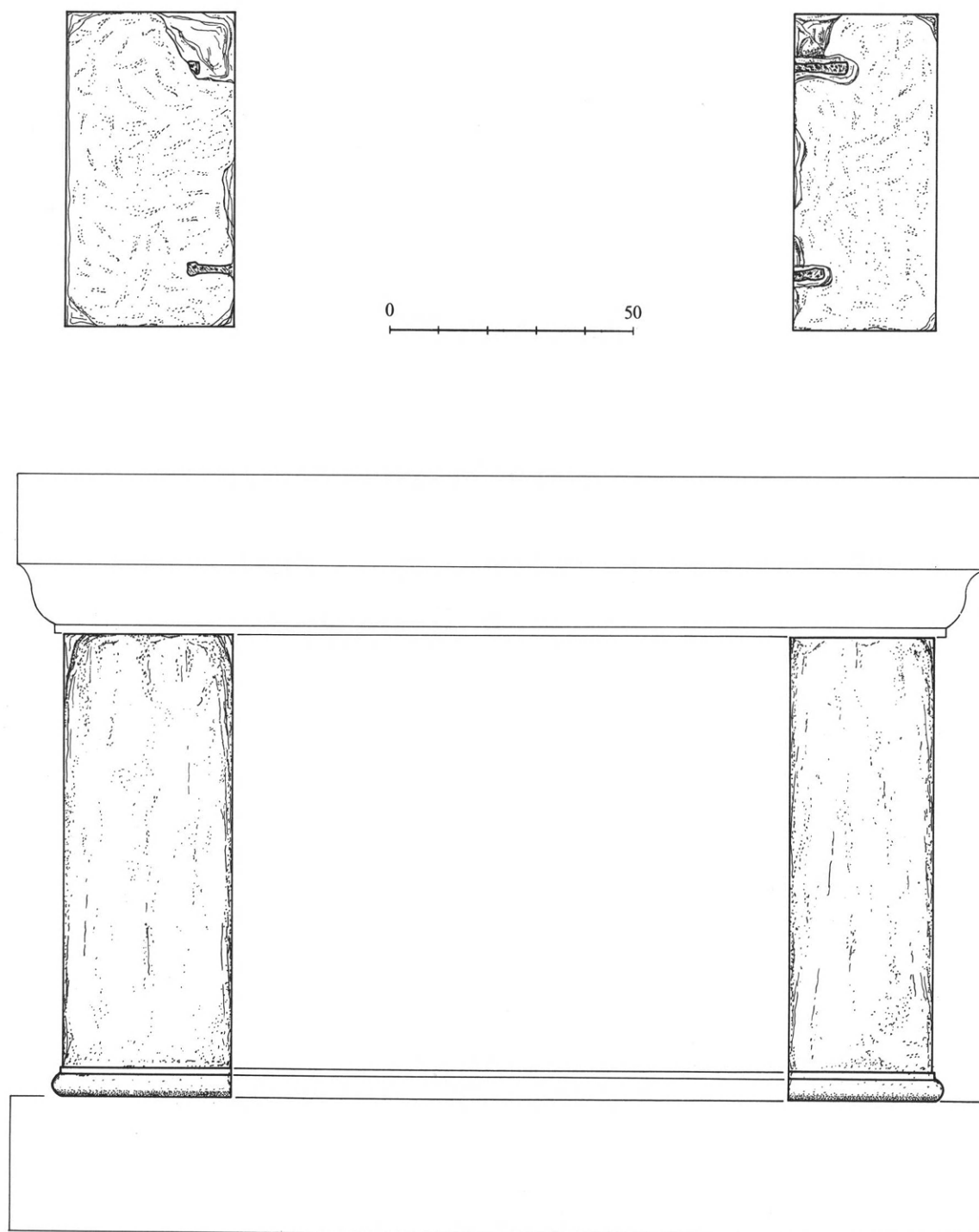

Εἰκ. 63 (1:15): 104, 373, 452.

[Ὁ δῆμ]ος Ὠ[ρωπ]ίω[ν]
 [- - -]τον Ἐπ[ιγέ]νου
 Ἀν[δρι]ον ἀρετῆ[ς] ἐνε[κα]
 [κ]α[ι] εὐνοίας τῆς εἰς αὐτόν
 Ἀμφιαράωι.

Ἡ ἀνάθεση εἶναι χαραγμένη στὴ θέση τῆς παλαιότερης, ἡ ὁποία σβήστηκε || 1 Ὁ δῆμος Ὠρωπίων (;) Loewy (L), [Ὁ δῆ]μος Ὠ[ρ]ωπίων Ditt., [Ὁ δῆμ]ος Ὠ[ρωπ]ίω[ν] L 29 || 2 [- - -]τον Ἐπ[ιγέ]νου[s] Ditt., [- - -]τον Ἐ[πιγέ;]νου (ἡ ους) L 29. Ὁ στίχος παραλείπεται παρὰ Loewy || 3 ἀρετῆς ἐνεκ[α] Loewy (L), [. . .]ν . . . νον ἀρετῆς ἐνεκα Ditt. Στὸ πανομοιότυπο τοῦ Lolling δηλώνεται στὴν ἀρχὴ τοῦ στίχου πρὸ τοῦ Ν λείψανο Δ, θὰ πρόκειται ὁμως γιὰ τὸ Α. [Ἀ]ν[δρι;]ον ἀρετῆ[ς] ἐ[νε]κα (ἡ κεν) L 29 || 4 [καὶ εὐ]νοίας τῆς εἰς αὐτόν; παρὰ Loewy (L), [κ]αὶ εὐνοίας τῆς εἰς αὐτό[ν] Ditt., [κ]α[ι] εὐνοίας τῆς εἰς αὐτόν L 29. Ἡ ἀνάγνωση τῆς ἀνάθεσης τούτης ἐξαρτᾶται ἀπολύτως ἀπὸ τὸν τρόπο φωτισμοῦ.

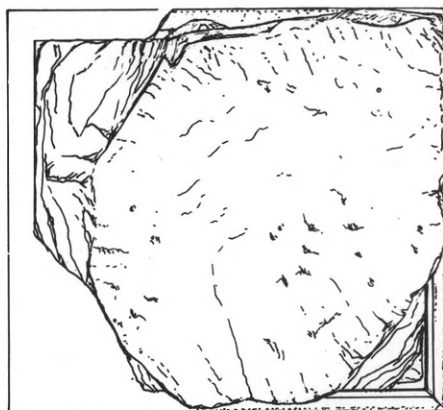
Τοῦ βάθρου τούτου ὁ Λεονάρδος ὑποθέτει (L 29· Ὁ Ὠρωπὸς 161 σημ. 3) ὅτι «ἐπίκρανον δέ, ἴσως μέλαν μάρμαρον ἐφ' οὗ προξενία Με[- -] Θερσίππου Λυσιμαχεῖ» (30). Ἡ εἰκασία αὕτη, ἂν καὶ εὐλογοφανής, δὲν εἶναι δυνατόν

Εἰκ. 63 (1:15): 104, 373, 452.

νά ἀποδειχτεῖ, γιατί δὲν γνωρίζουμε τὸ μῆκος τοῦ ἐδῶ βάθρου. Ἀντιθέτως τὸ ἐπὶ κράνο ἀρμόζει μορφολογικῶς καὶ ὡς πρὸς τὶς διαστάσεις στὸ βάθρο 457, στὸ ὁποῖο καὶ τοποθετήθηκε τὸν Νοέμβριο τοῦ 1984.

Γιὰ τὴ δεύτερη χρῆση τοῦ βάθρου βλ. Blanck, *Wiederverwendung* 74, B14.

Εἰκ. 64 (1:10): 453.

453 (A 188) Βάθρο μονόλιθο ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο, ἀριστερὰ ἐλλειπὲς καὶ δεξιὰ θραυσμένο στὴν παρυφή, ὕψ. 0.675 πλ. 0.505 βάθ. 0.45. Γύρω φέρει, ἄνω μικρὸν ἄβακα, κοῖλο καὶ κυρτὸ κυμάτιο, κάτω ταινία καὶ σπείρα. Ὑψ. γρ. 0.027 μεταστ. 0.01. «Ἡύρέθη ἐν τῷ βορρᾷθεν τοῦ ναῖσκου δωματίῳ» L 90 (εἰκ. 64, πίν. 67).

Ἐπιγραφικὰ 33, 28, εἰκ. 25· (Teiresias 13 (1983) AE 9, 37· SEG 31, 425).

1ος αἰ. π.Χ.

[Σωκ]ράτην Σωσιστ[ρά]-
[του, Πα]ραμόνη Σωκράτο[υ],
[τὸν π]ατέρα ὦ Ἀμφιαρά[ωι].

Τὰ πρόσωπα τῆς ἐπιγραφῆς δὲν εἶναι γνωστὰ ἀπὸ ἀλλοῦ.

454 (A 364). Βάθρου από λευκό μάρμαρο ἄνω τμήμα ἐλλιπές πίσω, δεξιά καὶ κάτω, ἀποτελούμενο ἀπὸ τρία συγκολλημένα θραύσματα, ὕψ. 0.15 πλ. 0.48 βάθ. 0.32. Στὴν ἀριστερὴ πλευρὰ φέρει τὰ λείψανα τοῦ ψηφίσματος **257**. Ὑψ. γρ. 0.02-0.024 μεταστ. 0.01. «Ἡυρέθη παρὰ τὴν πηγὴν» L 198 (πίν. 67).

Ἐπιγραφικά 31, 26· (Teiresias 13 (1983) AE 8, 35· SEG 31, 454).

1ος αἰ. π.Χ.

Ταυρίσκος Τιμ[- -]

ἱερεὺς γ[ενόμενος]

Ἀμ[φιαράωι].

Τὸ ὄνομα τοῦ ἱερέως εἶναι σπάνιο (Bechtel, *HP* 587· ὁ τύπος τοῦ ὑποκοριστικοῦ αὐτόθι 549) καὶ στὸν Ὡρωπὸ ἀπαντᾶται μόνον ἐδῶ. Ὁ τύπος τῆς ἀνάθεσης ἀπαντᾶται καὶ σὲ ἄλλες ἐπιγραφές τοῦ Ὡρωποῦ (**294** 10, **435**, **437**, **439**· γεγονῶς **294** 3· γενόμενον **405**, **422**).

Ὅπως προκύπτει ἀπὸ τὸ λείψανο τῆς προξενίας **257**, ὁ Ταυρίσκος μεταχειρίστηκε παλαιότερο βάθρο γιὰ τὸ ἀνάθημά του.

455 (A 358). Βάθρου ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο ἄνω τμήμα ἀποτελούμενο ἀπὸ πέντε συγκολλημένα θραύσματα, ὕψ. 0.335 πλ. 0.35 βάθ. 0.21. Ἄνω φέρει ἄβακα, κυρτὸ κυμάτιο, στενὴ ταινία καὶ ἄλλη ταινία πλ. 0.06, ὅπως τὸ βάθρο τοῦ ἀγάλματος τοῦ Ἰσαυρικοῦ. Ὑψ. γρ. 0.028 μεταστ. 0.008-0.01. Τὰ θραύσματα «ἠυρέθησαν κατὰ τὴν εἴσοδον τοῦ ναοῦ καὶ παρὰ τὴν πηγὴν» L 114 (πίν. 67).

IG VII 449 (τὸ ἀριστερὸ θραῦσμα)· Ἐπιγραφικά 32, 27, εἰκ. 24· (Teiresias 13 (1983) AE 8, 36· SEG 31, 426).

1ος αἰ. π.Χ.

[Ὁ δ]ῆμος Ὡρω-

[πί]ων Ε ἰῖῖῖῖ

3 ἰῖῖῖῖ Δ ἰῖῖῖῖῖῖ

ἰῖῖ ἀρετ[ῆς ἔ]-

[νεκ]εν κα[ὶ εὐ]-

6 [νοί]ας τ[ῆς εἰς]

[ἑατὸν]

[Ἀμφιαράωι].

1 [Ὁ δ]ῆμος[ς Ditt. || 2 -]ν Ditt. || 4 ἀρε[τῆς ἔν- Ditt. || 5 εκ]εν [καὶ εὐ] Ditt. || 6 [νοί]ας τ[ῆς εἰς αὐτὸν] Ditt. Τὰ κενὰ τῶν στ. 2-4 καταλάμβανε τὸ ὄνομα τοῦ τιμωμένου, τὸ ὁποῖο σβήστηκε. Διακρίνονται ὡς πρῶτο σβησμένο γράμμα τοῦ δευτέρου στίχου Ε καὶ στὸν τρίτο στίχο κάτω ἀπὸ τὸ Ν καὶ τὸ Ε ἓνα Δ. Τὰ γράμματα ποὺ ἔχουν σβηστεῖ εἶναι περίπου 6 στὸν δεῦτερο στίχο, περίπου 10 στὸν τρίτο, καὶ ἴσως 3 στὸν τέταρτο. Ἄν τὸν χῶρο τους καταλάμβανε ὄνομα, πατρώνυμο καὶ ἐθνικόν, αὐτὰ θὰ ἦσαν βραχέα. Ἄν ὁ τιμώμενος ἦταν Ὡρώπιος, τότε, παραλειπομένου τοῦ ἐθνικοῦ, ὁ χῶρος ἀρκοῦσε καὶ γιὰ μακρὰ ὀνόματα.

Δὲν πρόκειται γιὰ προετοιμασία τοῦ βάθρου γιὰ μετεπιγραφή, γιατί ἡ λάξευση τῆς ἐνεπίγραφης ἐπιφάνειας ἔγινε μὲ βάνανσο τρόπο. Ἄλλωστε κατὰ τὴ μετεπιγραφή οἱ Ὡρώπιοι ἔσβηναν ὁλόκληρη τὴν ἐπιγραφή καὶ ὄχι μόνο τὰ ὀνόματα. Τὸ πιθανότερο εἶναι πὼς πρόκειται εἴτε γιὰ Ὡρώπιο τὸν ὁποῖο ἡ πόλη ἀποκήρυξε, εἴτε γιὰ ξένο (Ρωμαῖο) μὲ τὸν ὁποῖο δὲν συνέφερε πλέον νὰ φαίνεται ὅτι διατηροῦσε σχέσεις μαζί της.

456. Βάθρο ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο ἀποτελούμενο ἀπὸ ἀπλὸ ὀρθογώνιο μονόλιθο ὑπόβαθρο καὶ τὸν κορμό. Τὸ ὑπόβαθρο ὕψ. 0.31 πλ. 0.83 βάθ. 1.60 ἔχει κάτω ὑποτομὴ πλ. 0.038, ὅχι ὅμως στὴν ὀπίσθια πλευρά. Ὁ κορμὸς τοῦ βάθρου, τρίλιθος, ἀποτελεῖται ἀπὸ τὸν πρόσθιο ὀρθοστάτη ὕψ. 0.93 πλ. 0.63-0.675 (0.74 κάτω μὲ τὰ κυμάτια) πάχ. 0.38, τὸν ὀπίσθιο ἀριστερὸ ὀρθοστάτη μῆκ. 1.004 πάχ. 0.30, καὶ ἀπὸ τμῆμα τοῦ ὀπίσθιου δεξιοῦ, ὁ ὁποῖος εἶναι ἑλλιπὴς ἀριστερὰ καὶ δεξιὰ (μῆκ. 0.82 πάχ. 0.32). Βάθ. τοῦ ὅλου κορμοῦ 1.384 (1.45 μὲ τὰ κυμάτια). Κάτω φέρει, γύρω, ταινία καὶ σπείρα. Στὴν ἄνω ἐπιφάνειά του ὑπάρχουν τόρμοι σχήματος Π γιὰ τὴ σύνδεση τῶν ὀρθοστατῶν μετὰξὺ τους. Στὴν ὄψη τοῦ βάθρου εἶναι χαραγμένη ἡ ἐδῶ ἀνάθεση ὕψ. γρ. 0.035 μεταστ. 0.02 καὶ ἀπὸ κάτω ἡ ὑπογραφή τοῦ γλύπτη τῆς ἀρχικῆς ἀνάθεσης **374** καὶ τὰ ψηφίσματα **304** καὶ **92**. Στὴ δεξιὰ πλευρὰ εἶναι χαραγμένα σὲ δύο στῆλες, ἀριστερά, στὸν κρόταφο, τὰ ψηφίσματα **96, 97, 98**, δεξιὰ τὰ ψηφίσματα **99, 100, 101, 102, 103**. Στὴν ἀριστερὴ πλευρά, στὸν κρόταφο, εἶναι χαραγμένο τὸ ψηφίσμα **95**. Ἀπὸ τὰ μάρμαρα τοῦ βάθρου «οὐδὲν τῶν τριῶν εὐρέθη ἐπὶ τῆς οἰκείας βάσεως, ἥτις κεῖται δεξιόθεν τοῦ μνημείου τῆς Ἀδείας, ἀλλὰ πάντα φύρδην μίγδην μετ' ἄλλων πεπτωκότα. Καὶ τὰ μὲν δύο μάρμαρα, ἦγουν ἡ προκειμένη ὄψις καὶ ἡ λέξεις τοῦ κατωτέρω καταχωριζομένου ψηφίσματος περιέχουσα ἀριστερὰ πτέρυξ (**95**), ἀπεδείχθησαν προσαρμόττοντα ἀλλήλοις, τοῦτο δὲ ὀφείλεται ἦττον εἰς τὰς διαστάσεις τῶν δύο μαρμάρων, ἅτε καὶ ἄλλων ἴσων αὐτοῖς ὁμοῦ εὐρεθέντων, ἢ εἰς τὴν ἀγαθὴν τῶν γλυπτῶν ἔξιν τοῦ χαράττειν μέρος τοῦ ψηφίσματος ἐπὶ τοῦ συνεχοῦς μαρμαρίου· οὕτω δ' ἐκ τῆς σειρᾶς τῶν λέξεων καὶ ἐν ἄλλοις τοῦ Ἀμφιαρείου μνημείοις ἀνεύρηκα τὸ ἐκασταχοῦ ἀνήκον καὶ πολλὰ ἀρμοδιῶς ἀνέστησα. Ὡς δεξιὰ δὲ τοῦ μνημείου πτέρυξ ὑποληπτέον ἴσως ἀνάλογόν τι τὰς διαστάσεις μάρμαρον, ὅπερ εὐρέθη πλησίον τῆς ὄψεως κυκληδὸν ἠκρωτηριασμένον περιέχει δ' ἑλλιπῆ προξενικά ψηφίσματα» L (εἰκ. 65, πίν. 48 καὶ 68).

Loewy, *IGB* 386, 125a (ἀπὸ ἀπόγραφο τοῦ Λεονάρδου)· B. Λεονάρδος, *AE* 1886, 58, 18· *IG VII* 349· Ὁ Ὡρωπὸς 163, 24· (Siedentopf, *Reiterdenkmal* 129, 128)· Ἐπιγραφικὴ Ὡρωποῦ 319.

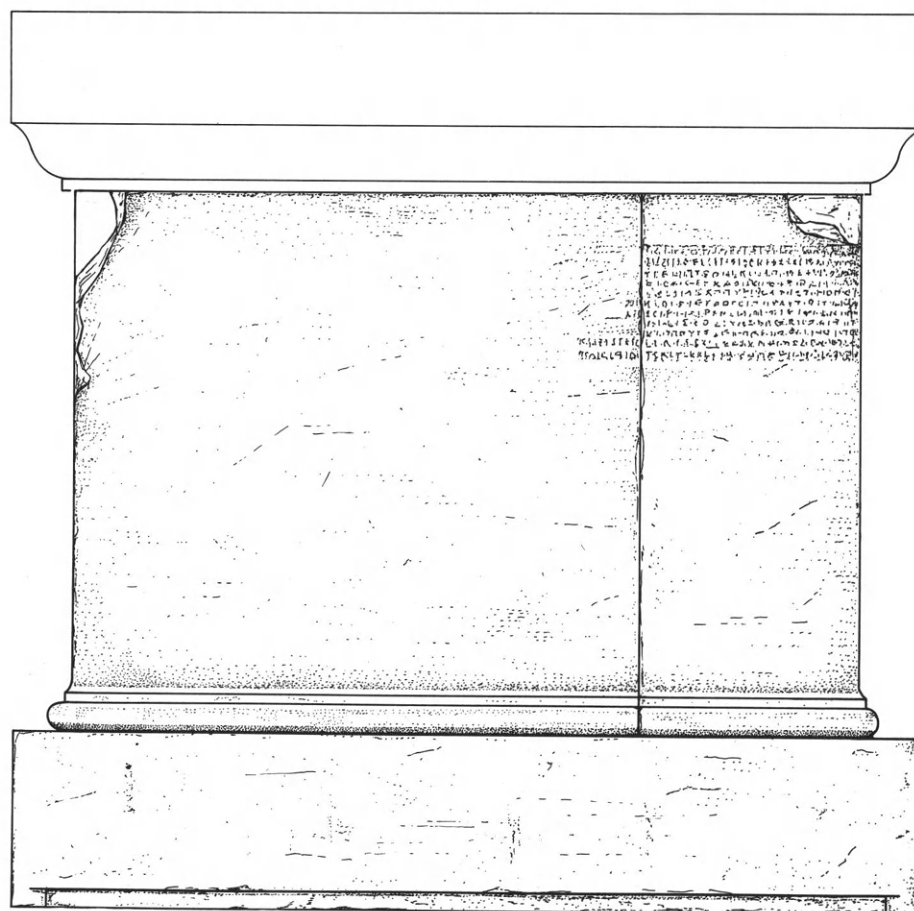
27-12 π.Χ.

Ὁ δῆμος
Μάρκον Ἀγρίππαν
Λευκίου υἱὸν τρις ὑπα-
τον τὸν ἑατοῦ εὐεργέ-
την.

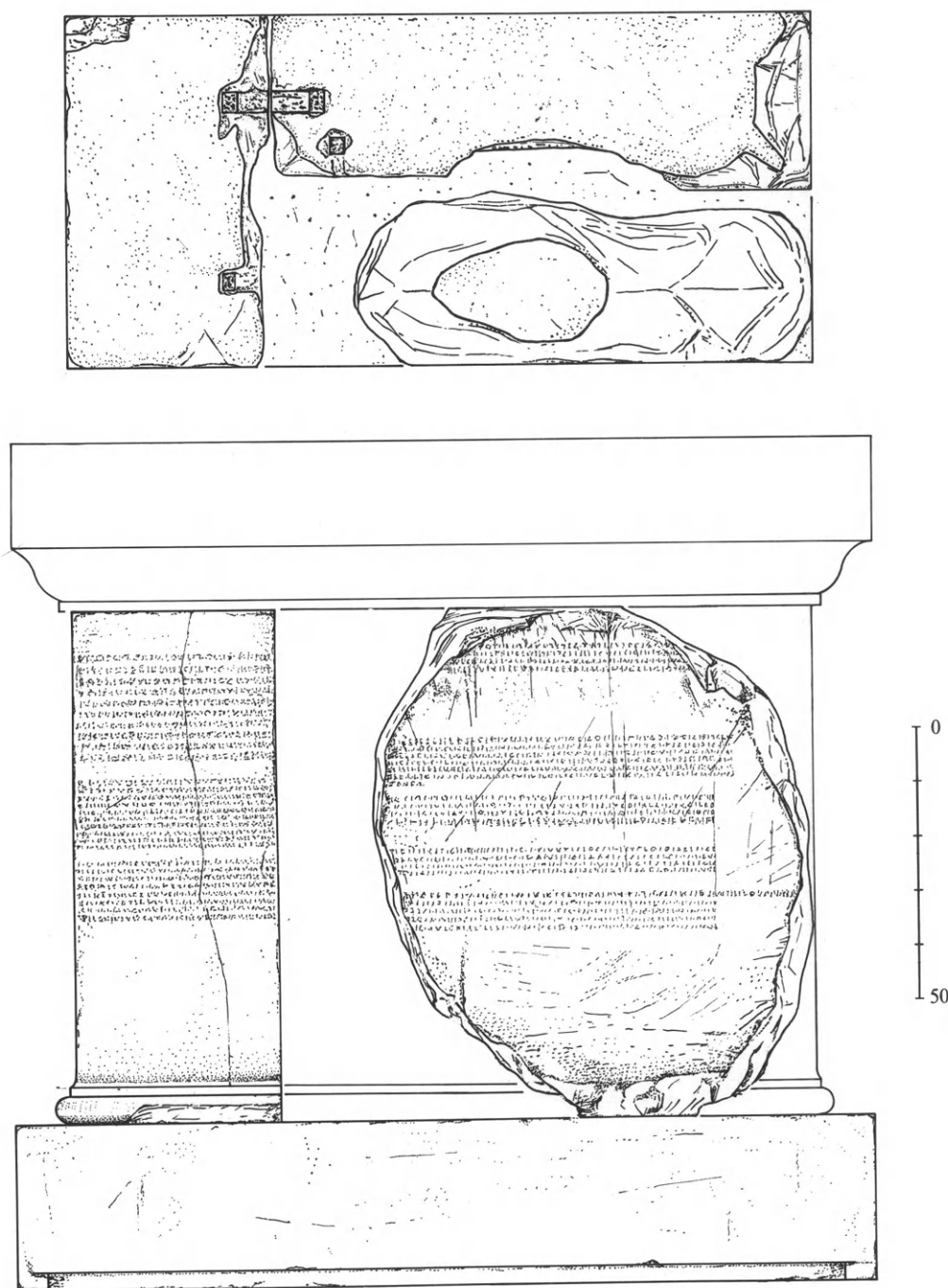
Ἡ ἀνάθεση εἶναι χαραγμένη στὴ θέση τῆς ἀρχικῆς, ἡ ὁποία σβήστηκε. Βλ. Blanck, *Wiederverwendung* 73, B13.

Ὁ M. Vipsanius Agrippa ἔγινε ὑπάτος γιὰ τρίτη φορὰ τὸ 27 π.Χ. καὶ πέθανε τὸ 12 π.Χ. Στὸ χρονικὸ τοῦτο διάστημα χρονολογεῖται ἡ ἐδῶ ἀνάθεση, ὅπως καὶ ἡ ὁμοία τοῦ πρὸ τῶν Προπυλαίων τῆς Ἀκροπόλεως βάθρου *IG II²* 4122· ὁ P. Graindor, *Athènes sous Auguste* (1927) 48 κέ. τὴ χρονολογεῖ μετὰξὺ 23 καὶ 12 π.Χ., καὶ τὴ χρονολόγησιν αὐτὴ δέχεται ὁ Kirchner. Ὁ D. Knoepfler, *Chiron* 22 (1992) 455 θεωρεῖ πιθανὴ τὴ χρονολογία 16/5 π.Χ. κατὰ τὴν ἐκδοχὴ τοῦ J. - M. Roddaz (βλ. κατ.).

Elx. 65 (1:15): 92,
95, 96, 97, 98, 99,
100, 101, 102, 103,
304, 374, 456.

Εἰκ. 65 (1:15): 92, 95, 96, 97, 98, 99, 100, 101, 102, 103, 304, 374, 456.

Κατὰ τὸν Οἰκονομίδες, The Land of Oropos 102-103, ἡ πρὸς τὸν Ἀγρίππα τιμὴ ἦταν ἔκφραση εὐγνωμοσύνης τῶν Ὠρωπίων γιὰ τὴν ἀπελευθέρωσή τους ἀπὸ τὴν ἀθηναϊκὴ κατοχὴ. Τὸ γεγονὸς αὐτὸ συμπεραίνεται κατὰ τὸν Οἰκ. ἀπὸ τὴ διόρθωση χωρίου τοῦ Δίωνος Κασίου (54, 7), ὅπου ἀναφέρεται γιὰ τὸν Αὐγούστο ὅτι Ἀθηναίων δὲ τὴν τε Αἰγι-
ναν καὶ τὴν Ἑρέτριαν (ἐκαρποῦντο γὰρ αὐτὰς ὥς τινες φασίν) ἀφείλετο, ὅτι τὸν Ἀντώνιον ἐσπούδασαν. Ἐπειδὴ ὁ Οἰκ. θεωρεῖ ἀδύνατο ὅτι ἡ Ἑρέτρια ὑπῆρξε κτήση τῶν Ἀθηναίων, προτείνει τὴ διόρθωση Ὠρωπίαν ἀντὶ Ἑρέ-
τριαν, τὴν ὁποία ὁ Knoepfler ὀ.π. δὲν θεωρεῖ ἀναγκαία.

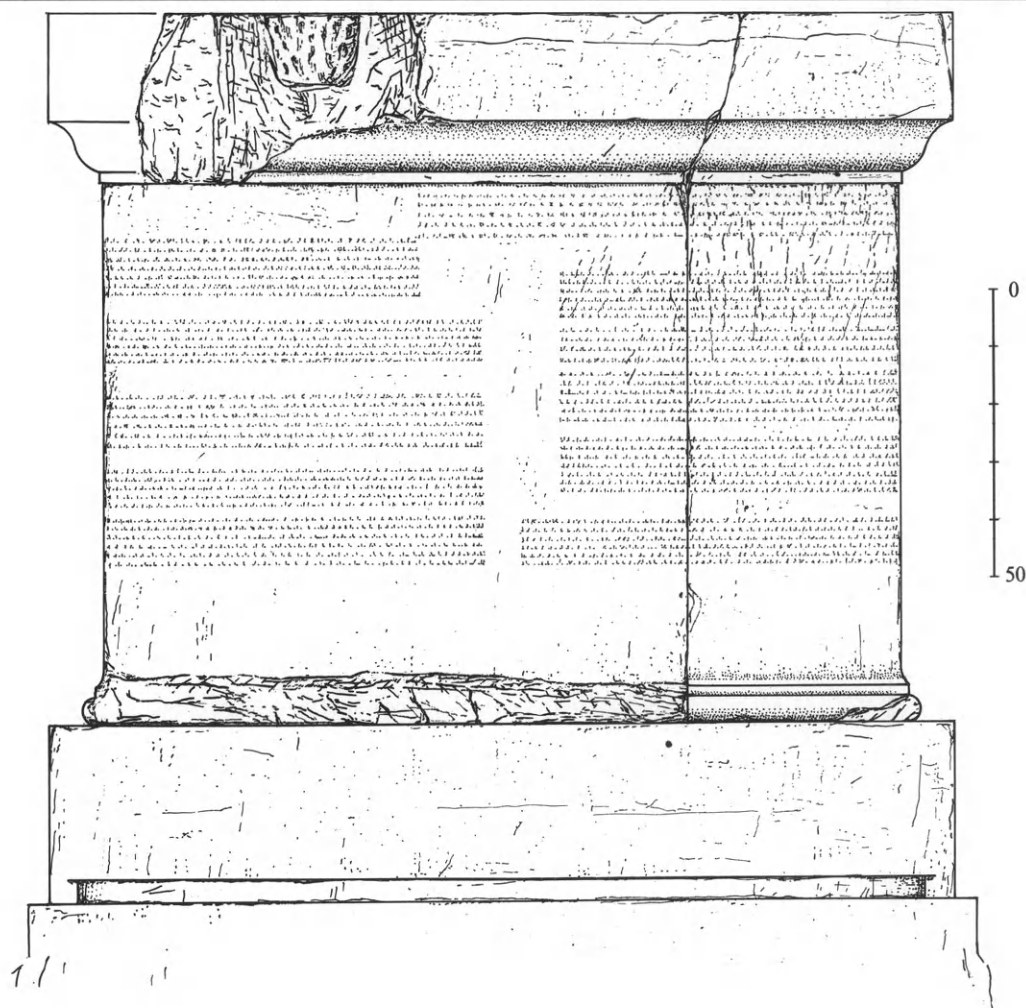
Πέραν τῆς τιμῆς ποὺ ἔγινε στὸν Ἀγρίππα μὲ τὴ μετεπιγραφὴ τοῦ ἐδῶ βάθρου μὲ τὸν ἑφιππο, πιθανότατα χάλκινο, ἀνδριάντα, ὑποστηρίζεται (C. C. Vermeule, *Berytus* 13 (1959) 34, 15 καὶ 15 (1961) 98, 15) ὅτι καὶ τὰ ὑπολείμματα τοῦ μαρμαρίνου ἀνδριάντος στρατηγοῦ ποὺ βρέθηκαν στὸ Ἀμφιάρειο (Ἡ Ζωγράφος 119, 4) ἀνήκουν πιθανῶς σὲ ἄγαλμα τοῦ Ἀγρίππα, γνωστοῦ γιὰ ναυτικὲς νίκες κατὰ τὴν ἐποχὴ αὐτή, κάτι ποὺ ὑπονοεῖ ἡ διακόσμηση τοῦ θώρακος τοῦ ἀγάλματος.

Ὁ J.-M. Roddaz (*Marcus Agrippa* (1984) 426) θεωρεῖ βέβαιο ὅτι ὁ Ἀγρίππας ἐπισκέφθηκε τὸ Ἀμφιάρειο.

457. Βάθρο τρίλιθο ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο ἀποτελούμενο ἀπὸ ἀπλὸ ὑπόβαθρο, τὸν κορμὸ καὶ ἐπίκρανο. Τὸ ὑπόβαθρο ὕψ. 0.31 πλ. 0.83 βάθ. 1.59 φέρει κάτω, στὶς τέσσερις πλευρὲς, ὑποτομὴ πλ. 0.04. Ὁ κορμὸς τοῦ βάθρου ἀποτελεῖται ἀπὸ τρεῖς ὀρθοστάτες, ἕναν ὡς ὀψὲς ὕψ. 0.93 πλ. 0.635-0.69 (0.77 κάτω μὲ τὰ κυμάτια) πᾶχ. 0.38 καὶ δύο πίσω καθέτως ὡς πλευρὲς μῆκ. 1.01 πᾶχ. 0.32 καὶ 0.315. Βάθ. τοῦ ὅλου βάθρου 1.39 Ὁ κορμὸς φέρει κάτω, γύρω, ταινία καὶ σπείρα. Οἱ ὀρθοστάτες συνδέονταν μεταξὺ τους μὲ τέσσερις συνδέσμους σχήματος Π. Τὸ ἐπίκρανο ἀπὸ

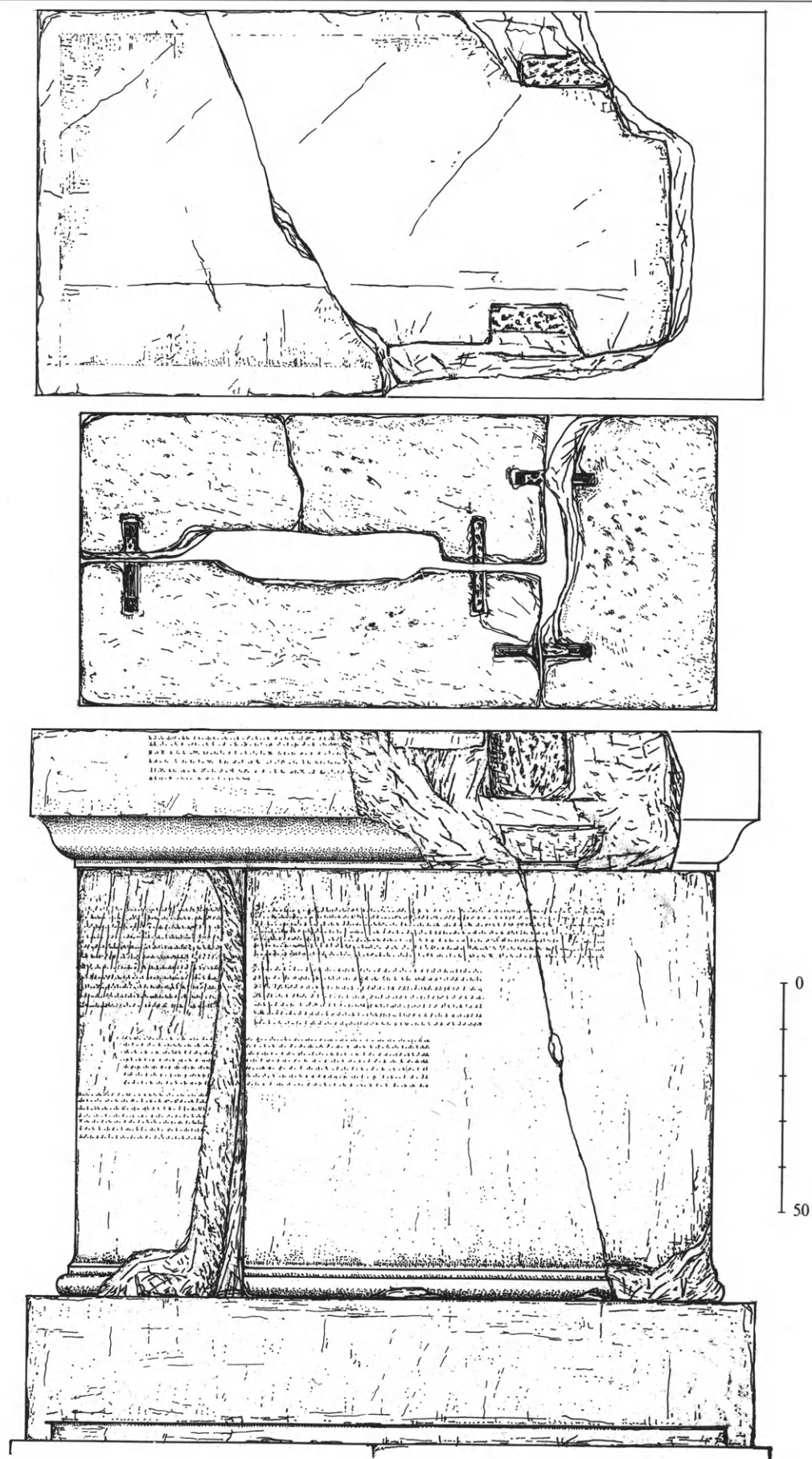

Εἰκ. 66 (1:50): 30, 120, 153, 154, 155, 156, 157, 158, 159, 160, 161, 162, 163, 164, 165, 166, 168, 169, 457.

Εἰκ. 66 (1:15): 30, 120, 153, 154, 155, 156, 157, 158, 159, 160, 161, 162, 163, 164, 165, 166, 168, 169, 457.

μελανό μάρμαρο ἔχει ὕψ. 0.305 πλ. 0.83 μῆκ. 1.45, εἶναι θραυσμένο σὲ δύο καὶ ἐλλιπὲς πίσω. Στὴν ἄνω ἐπιφάνεια ὑπάρχουν δύο μεγάλοι τὸρμοι γιὰ τὰ ὀπίσθια πόδια τοῦ ἵππου τοῦ χάλκινου ἐφιππου ἀνδριάντος, ἐνῶ τὰ ἐμπρὸς ἦσαν μετέωρα. Κατὰ τὸ ὕψος ἀποτελεῖται ἀπὸ ἄβακα ὕψ. 0.19 καὶ κοιλόκυρτο κυμάτιο. Γιὰ τὴν ἀπόδοση ἀπὸ τὸν Λεονάρδο τοῦ ἐπικράνου σὲ ἄλλο βάθρο βλ. **452**. Τὸ ἐπικράνο τοποθετήθηκε στὸ βάθρο τὸν Νοέμβριο τοῦ 1984. Ὁ πρῶτος ἐκδότης του (AE 1952, 193, 24) νόμισε ὅτι ἀνῆκε σὲ πλατὺ βάθρο καὶ θεώρησε τὴν πλάγια ἐνεπίγραφη ὄψη πρόσθια. Στὴν ὄψη τοῦ βάθρου εἶναι χαραγμένη ἡ ἐδῶ ἀνάθεση, τῆς ὁποίας τὸ ὕψ. γρ. δὲν εἶναι δυνατόν νὰ διαπιστωθεῖ μὲ ἀκρίβεια (0.02-0.025 περίπου), καὶ τὸ ψήφισμα **120**. Στὴ δεξιὰ πλευρὰ εἶναι χαραγμένα σὲ δύο στήλες, ἀριστερὰ τὰ ψηφίσματα **153, 156** (κατὰ τὸ ἥμισυ στὸν κρόταφο καὶ τὸ ἄλλο ἥμισυ στὴν πτέρυγα τοῦ βάθρου), **157**, δεξιὰ τὰ ψηφίσματα **154, 155**. Στὴν ἀριστερὴ πλευρὰ εἶναι χαραγμένα σὲ δύο στήλες, δεξιὰ τὰ ψηφίσματα **158, 159, 160, 161, 162, 163**, ἀριστερὰ τὰ ψηφίσματα **164, 165, 166, 168, 169**. Στὴ δεξιὰ πλευρὰ τοῦ ἐπικράνου εἶναι χαραγμένο τὸ ψήφισμα **30**. «Τὰ τρία ταῦτα μάρμαρα [δηλ. οἱ ὀρθοστάτες τοῦ βάθρου], ὧν ἓν (ἡ δεξιὰ πτέρυξ) δίχα τεθραυσμένον, εὐρέθησαν πλησίον ἢ ὀπισθεν τῆς τρίτης πρὸς δεξιὰν τοῦ βάθρου Λυσίμαχος βάσεως, ἐφ' ἧς καὶ ἠνῶρθωσα αὐτὰ κρίνας ἐκ τῶν μέτρων ὅτι ἐνταῦθα ἀνήκουνσι» L (AE 1892, 39, 68-69). Γιὰ τὸ ἐπικράνο ὁ Λεονάρδος (L 33) λέγει ὅτι «ἐπικράνον τοῦ μνημείου εἶνε ἴσως τὸ ἐν AE 1919, 54 κ.έ. ἐκδεδομένον (**32, 33**)». Ἡ ἀποψη αὐτὴ τοῦ

Εἰκ. 66 (1:15): 30, 120, 153, 154, 155, 156, 157, 158, 159, 160, 161, 162, 163, 164, 165, 166, 168, 169, 457.

Λεονάρδου είναι λανθασμένη, γιατί τὸ ἐδῶ βάθρο δὲν ἔχει κυμάτια στὸ ἄνω μέρος καὶ ἀπαιτεῖ ἐπικράνο ὅπως αὐτὸ ποὺ τοποθέτησα τὸν Νοέμβριο τοῦ 1984, μὲ ἄβακα, κοιλόκυρτο κυμάτιο καὶ μικρὴ ταινία. Ἐκεῖνο ποὺ παρέσυρε τὸν Λεονάρδο στὴ διατύπωση τῆς ἄποψης αὐτῆς εἶναι τὸ πλῆθος τῶν ψηφισμάτων τοῦ ἐπικράνου, ἀνάλογο πρὸς τὸν ἀριθμὸ τῶν ψηφισμάτων τῶν τριῶν πλευρῶν τοῦ βάθρου. Γιὰ τὸ ἐδῶ ἐπικράνο ὁ Λεονάρδος (L 309) λέγει ὅτι «ἠϋρέθη κείμενον πρὸς τῷ μνημείῳ Κουρίωνα (δυσμότην) ἐπὶ ὑποβάσεως μνημείου ἢ κεῖται τετάρτη ἀνατολόθεν τοῦ βάθρου ι´´´ (ΠΑΕ 1884 πίν. Ε´)», δηλαδὴ βρέθηκε δίπλα στὸ ἐδῶ βάθρο, στὴ θέση ποὺ τοποθετήθηκε, κατ' εἰκασίαν τοῦ Λεονάρδου, τὸ βάθρο 452, τὸ ὁποῖο εἶναι ὁμοιο μὲ τὸ ἐδῶ ἀλλὰ ἐλλιπές, καὶ δὲν εἶναι ἐφικτὸ νὰ ἀποδειχτεῖ ὅτι τὸ ἐπικράνο θὰ ἦταν δυνατόν νὰ ἀνήκει καὶ σ' ἐκεῖνο (εἰκ. 66).

Τὸ Ἀμφιάρειον 6, 17 (ἀνάγνωση τοῦ Λεονάρδου)· (Bull. Épig. 1968, 281· SEG 25, 495)· Ὁ Ξρωπὸς 162, 23.

Ὁ δῆμος
[. . .]τ[. . .] τὸν ἑατοῦ
[εὐερ]γέτην
Ἀμφιαράωι.

Ἡ ἀνάγνωση εἶναι τοῦ Λεονάρδου (L 33), ὁ ὁποῖος παρατηρεῖ: «Ἐπὶ τοῦ μετώπου τῆς ὀψews σώζονται λείψανά τινα ἀνάθεσης, Ρωμαϊκῶν χρόνων, ἐπεγλυμμένης ἐπ' ἀρχαιοτέρας, ἀναγινώσκεται δὲ ὡδὲ πως».

Τὸ πλῆθος τῶν προξενικῶν ψηφισμάτων ποὺ εἶναι χαραγμένα στὸ βάθρο μαρτυρεῖ ὅτι εἶναι ἓνα ἀπὸ τὰ παλαιότερα καὶ ὅτι ἐπὶ πολὺν χρόνον ὁ γύρω χώρος ἦταν ἐλεύθερος. Πιθανὸν ἢ προτίμηση πρὸς τὸ βάθρο νὰ ὀφείλεται καὶ στὸ τιμώμενο ἀρχικῶς πρόσωπο, τοῦ ὁποῖου ὁ χάλκινος ἐφιππος ἀνδριάντας ἦταν ἰδρυμένος σ' αὐτό. Ἴσως ἦταν βασιλεὺς τοῦ 3ου αἰ. π.Χ.

458 (A 378). Βάθρου ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο θραῦσμα ἀπὸ τὸ δεξιὸ μέρος τῆς ὀψης, ὕψ. 0.29 πλ. 0.295 πᾶχ. 0.08. Ὑψ. γρ. 0.03 μεταστ. 0.014. «Ἡϋρέθη πρὸ τῶν σκαφῶν τοῦ 1884 ἀνατολόθεν τοῦ Καλάμου» L 466.

G. Finlay, *Remarks on the Topography of Oropia and Diakria* (1838) 21· *Transactions* 3 (1839) 421· (W. Abeken, *Bullettino dell' Istituto di Archeologia Romana* 1839, 95· Preller, *Berichte* 1852, 145 σημ. 9· Le Bas, *Inscr.* II 3, 94, 466· IG VII 442).

1ος αἰ. π.Χ.

[Ὁ δῆμος]
[- - - - -]
[ἀρετῆς ἔνεκεν]
[καὶ εὐνοία]ς τῆς εἰς
[ἑατὸν Ἀ]μφ[ιαρ]άωι.

«Inscription from the chapel of the Panaghia, to the east of Kalamo: ΣΤΗΣΕΙΣ | ΙΦΙΑΡΑΩΙ» Finlay, [. . . . ἀρετῆς ἔνεκα καὶ εὐνοία]ς τῆς εἰς [ἑαυτοὺς | Ἀμ]φιάρῳ Ditt.

459 (A 594). Ὁρθοστάτης ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο μὲ γαλαζωπὴ ἀπόχρωση, ἐλλιπὴς δεξιὰ μὲ κοίλη τὴν πρόσθια πλευρὰ (βέλος 0.01 ἐπὶ πλάτους 0.37), ὕψ. 0.76 πλ. 0.37-0.52 πάχ. 0.90-0.105. Στὴν ἀριστερὴ στενὴ πλευρὰ φέρει ἀναθύρωση καὶ στήν ἄνω, κατὰ τὸ ἀριστερὸ ἄκρο, τόρμο μήκ. 0.09 πλ. 0.015 (στὸ ἔσω ἄκρο εἶναι 0.025 x 0.025) βάθ. 0.03 γιὰ τὸν σύνδεσμο ὁ ὁποῖος συνέδεε τὸν ὀρθοστάτη τοῦτο μὲ τὸν πλαῖνό του. Ἀριστερὰ θὰ ὑπῆρχαν τουλάχιστον δύο ἀκόμη ὀρθοστάτες. Ὑψ. γρ. 0.041 (στ. 1), 0.03 (στ. 2-3), 0.033 (στ. 4), 0.035 (στ. 5). Βρέθηκε τὸ 1957 στὴ Σκάλα Ὠρωποῦ, βορείως τῆς ἐκκλησίας τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου (πίν. 68).

Ἐπιγραφικὰ 37, 32· (Teiresias 13 (1983) AE 9, 41· SEG 31, 428· A. Oikonomides, *Ἡόρος* 3 (1985) 19-21· πρβ. *Bull. Épigr.* 1987, 598 (Simone Follet)· SEG 35, 410· D. Knoepfler, *Chiron* 22 (1992) 456).

1ος αἰ. π.Χ.

[- - - - ο] υ τὸ ἡμικ[ύκλιον]

[- - - -] ρ αὐτοῦ γραψ[- -]

[- - - -] ισία τὸν

[- - - -] ν Κορνή-

[λιον - -] να.

Ἀπὸ τὸ μέγεθος τῶν γραμμάτων καὶ τὸ μήκος τῶν στίχων προκύπτει ὅτι ὁ πρῶτος καὶ ὁ δεύτερος στίχος ἀποτελοῦν ἐνότητα· οἱ λοιποὶ τρεῖς στίχοι ἄλλη || 1 τὸ μέρος τῆς ἐπιγραφῆς ποὺ λείπει ἀριστερὰ θὰ καταλάμβανε τὸ ὄνομα καὶ τὸ πατρώνυμο τοῦ ἀναθέτη. Μετὰ τὸ Υ ὑπάρχει σημεῖο στίξεως || 2 μετὰ τὸ αὐτοῦ σημεῖο στίξεως· [- - ἐπιστολὴν τὴν πα] ρ' αὐτοῦ γραψ[αμένη - -] Oik. Παρὰ τὰ ὅσα ὑπονοεῖ, ὁ Oik. δὲν εἶχε δεῖ ποτὲ τὴν ἐπιγραφὴν. Ἐξ οὗ ἡ παρανόηση τοῦ SEG — «republished on the base of autopsy» — καὶ τῆς Follet, ἡ ὁποία λέγει γιὰ τὸν Oik. ὅτι «Il a pu voir les pierres à Oropos». Ἀλλὰ ἡ δευτέρη (388) εἶχε χαθεῖ ἀπὸ τὰ χρόνια τοῦ Λεονάρδου || 3 [Ὠρωπίων ἡ ἐκκλ] ισία τὸν Oik. Γιὰ τὴν εὐόδωση τῆς συμπλήρωσής του ὁ Oik. μετατρέπει, ἐρήμην τοῦ λίθου, τὸ φανερό καὶ ἀναμφισβήτητο πρῶτο σωζόμενο γράμμα τοῦ στίχου, τὸ ὁποῖο εἶναι Ι, σὲ Η ἐστιγμένο. Τὴν ἐπιγραφὴν διάβασαν τὴν Πέμπτη 20 Σεπτεμβρίου 1995 ἡ Βούλα Μπαρδάνη καὶ ὁ Γ. Παπαδόπουλος, οἱ ὁποῖοι διαπίστωσαν ὅτι τὸ πρῶτο γράμμα τοῦ στ. 3 εἶναι Ι || 4 [ἀνθύπατον Πόπλιο] ν Κορνὴ Oik. || 5 [λιον Σκιπίω] να Oik.

Ἡ ἀνάθεση χρονολογεῖται, ἀπὸ τὸ σχῆμα τῶν γραμμάτων, στὸν 1ο αἰ. π.Χ. Εἶναι, ἴσως, ἡ τελευταία ἀναθηματικὴ ἐπιγραφὴ τοῦ Ὠρωποῦ πρὶν ἀπὸ τὴν τελικὴ ὑποταγὴν τοῦ στοὺς Ἀθηναίους, στοὺς χρόνους τοῦ Αὐγούστου. Ὁ Oikonomides ὑποστηρίζει (βλ. 456) ὅτι ὁ Αὐγουστος ἐλευθέρωσε τὸν Ὠρωπὸ ἀπὸ τὴν ἀθηναϊκὴ κατοχὴ. Ὅπως, κατὰ τὸν Oik., ὁ Ἀγρίππας συνετέλεσε σημαντικῶς στὴ βελτίωση τῆς πολιτικῆς θέσης τοῦ Ὠρωποῦ καὶ τιμήθηκε ἀπὸ τὴν πόλιν μὲ ἱδρυση ἀγαλμάτων, ἔτσι καὶ ὁ P. Cornelius Scipio πιθανῶς ἔφερε στοὺς Ὠρωπίους ἐπιστολὴν, ἡ ὁποία εἶχε σχέση μὲ εὐνοϊκὴ γιὰ τὸν Ὠρωπὸ ἀπόφαση τῆς Ρώμης σὲ αἰτήματα κυριότητος γῆς κλπ.

Ἡμικύκλιον σημαίνει ἐδῶ τοξοειδὴς βάση ἀγαλμάτων, ἐξέδρα· πρβ. IG XI 2, 287 B 73, Δήλου, τοῦ 3ου αἰ. π.Χ., καὶ BCH 28 (1905) 543 (F. Dürnbach).

460 (A 162). Βάθρο ἀπλὸ ὀρθογώνιο ἀπὸ μελανὸ μάρμαρο, ὕψ. 0.33 πλ. 0.70 βάθ. 0.66. Στὴν ἄνω ἐπιφάνεια ὑπάρχουν δύο τόρμοι γιὰ τὰ πόδια χάλκινου ἀγάλματος. Ἡ δεξιὰ πλευρὰ εἶναι ἐργασμένη μὲ βελόνι. Ἡ πρόσθια

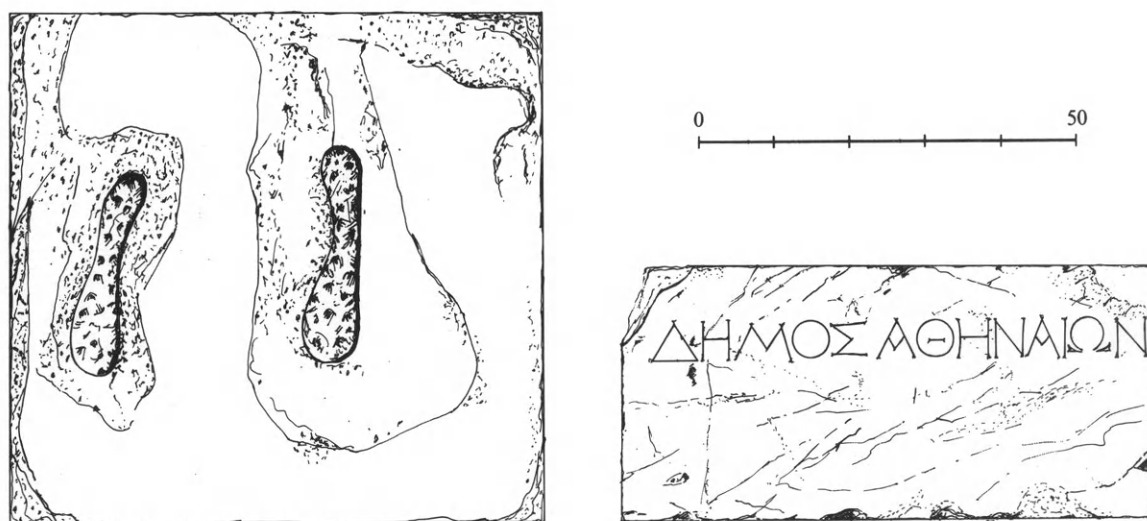

ἄνω ἀριστερῇ γωνίᾳ θραυσμένη. Ὑψ. γρ. 0.045-0.05. «Ἡῤῥέθη μεταξὺ τοῦ περιβωμίου (ι) καὶ τῶν τελευταίων ἐν ἀριστερᾷ βάθρων» L 48 (εἰκ. 67, πίν. 69).

Κ. Δ. Μ(υλωνᾶς), AE 1884, 99· IG VII 447· Ἐπιγραφικὴ Ὠρωποῦ 319, εἰκ. 5· (Olga Alexandri, LIMC λ. Δῆμος).

1ος αἰ. π.Χ. - 1ος αἰ. μ.Χ.

Δῆμος Ἀθηναίων.

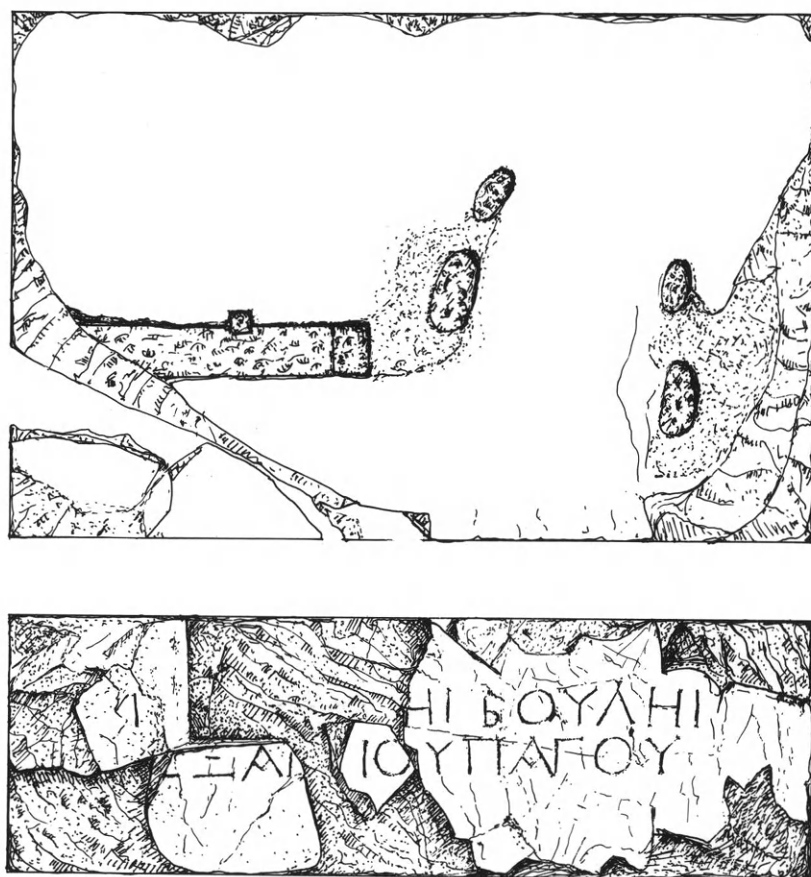
Εἰκ. 67 (1:10): 460.

[ὁ] δῆμος Ἀθηναίων [τὸν δεῖνα] Ditt. Ἡ συμπλήρωση ὀφείλεται σὲ παρερμηνεία τῆς λιθουργικῆς ἐργασίας τῆς δεξιᾶς πλευρᾶς τοῦ βάθρου, ἡ ὁποία εἶναι ἐργασμένη μόνο μὲ βελόνι γιατί θὰ κρυβόταν ἀπὸ τοῖχο ἢ βάθρο καὶ θὰ ἦταν ἀθέατη. Ὁ Dittenberger, παρασυρόμενος ἀπὸ ἀσαφὴ περιγραφή τοῦ βάθρου ἀπὸ τὸν Lolling καὶ νομίζοντας ὅτι ἡ ἐργασία τῆς δεξιᾶς πλευρᾶς ἦταν ἀναθύρωση, λέγει ὅτι «a dextra adiunctus erat alius lapis», δὲν ἐξηγεῖ ὅμως γιατί δὲν χαράχτηκε ποτὲ τὸ ὀριστικὸ ἄρθρο μὲ τὸ ὁποῖο συμπληρώνει τὴν ἐπιγραφή στὴν ἀρχή, οὔτε ἀναφέρει ὅτι τὸ βάθρο ἀρκοῦσε, ὅπως ἄλλωστε ἀποδεικνύεται ἀπὸ τοὺς τὸρμους τῶν ποδῶν γιὰ τὸ ἄγαλμα τοῦ ὑποθετικοῦ τιμωμένου, καὶ δὲν χρειαζόταν δεῦτερο βάθρο, ἀναγκαῖο μόνο γιὰ τὴν συμπλήρωση τῆς ἐπιγραφῆς.

Τὸ χάλκινο ἄγαλμα τοῦ βάθρου εἰκόνιζε τὸν Δῆμο Ἀθηναίων, ἀφιέρωμα ποὺ ἔγινε ἀπὸ τὴν πόλη τῆς Ἀθήνας μετὰ τὴν ἀνάκτηση τοῦ Ὠρωποῦ στοὺς χρόνους τοῦ Αὐγούστου. Γιὰ ἀναθήματα τῆς Ἀθήνας στὸ Ἀμφιάρειο κατὰ τὸν 4ο αἰ. π.Χ. βλ. 296, 299.

Γιὰ τίς ἀπεικονίσεις τοῦ Δήμου Ἀθηναίων στὰ ἀρχαῖα χρόνια βλ. Olga Palagia, *Euphranor* (1980) 61 κέ. καὶ Ντίνα Πέππα-Δελμούζου, ΣΤΗΛΗ, *Τόμος εἰς μνήμην Νικολάου Κοντολέοντος* (1980) 434 κέ.

461 (A 161). Ἐπικράνο βάθρου ἀπὸ μελανὸ μάρμαρο, ἑλλίπες ἐμπρός, κυρίως ἀριστερά (ἀπὸ τὸ τμήμα αὐτὸ σώζονται τρεῖς θραύσματα ποὺ συναρμόζουν) καὶ ἄνω δεξιᾷ, ὕψ. 0.325 πλ. 1.06 βάθ. 0.67. Στὴ δεξιᾷ πλευρᾷ ὑπάρχει

Εικ. 68 (1:10): 461.

ἀγκών και ἄλλος στὴν ἀριστερή, ἀλλὰ ἀποκρουσμένος. Ἡ ὀπίσθια πλευρὰ εἶναι λεία καὶ ἡ κάτω ἐργασμένη με βελόνι. Στὴν ἄνω ἐπιφάνεια ὑπάρχουν δεξιὰ τόρμοι γιὰ τὰ πόδια χάλκινου ἀγάλματος καὶ ἀριστερὰ ἄλλος ἐπιμήκης μήκ. 0.40 πλ. 0.065 βάθ. 0.023 (τὰ ἄκρα τοῦ τόρμου ἔχουν βάθ. 0.04) γιὰ τὴ στερέωση χάλκινης στήλης. Ὑψ. γρ. 0.045-0.05 μεταστ. 0.02. «Ἡὐρέθη μετὰ τοῦ περιβωμίου καὶ τοῦ ναοῦ» L 47 (εἰκ. 68, πίν. 69).

IG VII 448: Ἐπιγραφικὴ Ὠρωποῦ 319, εἰκ. 4.

1ος αἰ. π.Χ. - 1ος αἰ. μ.Χ.

Ι[. . . . τ]ῆι βουλῇ
[τῆι ἐ]ξ Ἀρ[ε]ίου Πάγου.

Ἡ ἀνάγνωση εἶναι τοῦ Λεονάρδου: Ι[± 4 1/2 (= λ.χ. ππίας) τ]ῆι βουλῇ | [τῆι ἐ]ξ Ἀρ[ε]ίου πάγου L 47 || τ]ῆι βουλῇ | [τῆ ἐξ Ἀρείου] πάγου Ditt.

Γιὰ τὴ χρονολόγηση τῆς ἐπιγραφῆς τούτης βλ. καὶ τὴν προηγούμενη. Πρόκειται γιὰ ἀνάθημα ποὺ ἔγινε στὴν ἀρχὴ τῆς τελευταίας ἀθηναϊκῆς κατοχῆς τοῦ Ὠρωποῦ. Εἰκονίζε δεξιὰ ὄρθιον ἄνδρα νὰ ἀκουμπᾷ τὸ δεξιό του χέρι σὲ χάλκινη

στήλη, στην οποία θα ήταν χαραγμένο κείμενο που είχε σχέση, πιθανώς, με την ανάκτηση του Ώρωπού από τους Ἀθηναίους ἢ με τὸν ιδιώτη που ἔκαμε τὸ ἀνάθημα καὶ τὰ συμφέροντά του στὸν Ώρωπό. Αὐτὸν ἴσως εἰκόνιζε τὸ χάλκινο ἄγαλμα.

462 (A 380). Βάθρον ἀπὸ γαλάζιο μάρμαρο ἀριστερὸ τμήμα λεῖο κάτω καὶ ἄνω, ὕψ. 0.16 πλ. 0.15-0.31 βάθ. 0.53. Στὴν ἄνω ἐπιφάνεια, πίσω, μικρὸ τμήμα κυκλικοῦ τόρμου βάθ. 0.06. Ὑψ. γρ. 0.017 μεταστ. 0.005. «Ἐκομίσθη ἐκ τῆς ἐν τῇ μονῇ Καλολιβαδίου ἐκκλησίας εἰς τὸ Ἀμφιάρειον» L 487 (πίν. 69).

G. H. Lolling, *AM* 10 (1885) 357· (IG II² 4857).

1ος αἰ. π.Χ. - 1ος αἰ. μ.Χ.

Ἀρίστω[ν καὶ]
Ἀσκληπ[ιάδης]
3 καὶ Τίμ[αρχος οἱ]
Τιμάρχ[ου τὴν ἑαυ]-
τῶν μητ[έρα Φιλί]-
6 ππαν Τι[- - -]
τῷ [θεῷ].

Συμπληρώσεις τοῦ Lolling || 6 Τι[μοθέου] Loll.

463 (A 584). Ἡλιακὸ ὥρολόγιο ἀπὸ πεντελικὸ μάρμαρο, ὕψ. 0.25 πλ. 0.34 βάθ. 0.18. Ἐμπρὸς κατὰ τὸ ἄνω ἥμισυ ὑπάρχει σχεδὸν ἡμισφαιρικὸ κοίλωμα, τὸ ὁποῖο φέρει 9 γραμμὲς καθέτως καὶ 3 ὀριζοντίως. Κάτω ἀπὸ αὐτὸ ὑπάρχει ἔσοχὴ με λοξὴ τὴν ἐπιφάνεια τοῦ βάθους, ἐπάνω στὴν ὁποία εἶναι χαραγμένη ἐπιγραφή. Ὑψ. γρ. 0.012 μεταστ. 0.04. Στὴν ἄνω ἐπιφάνεια ὑπάρχει τόρμος γιὰ τὸν μεταλλικὸ δείκτη τοῦ ὥρολογίου, ὁ ὁποῖος δὲν σώθηκε. Ἀποτομή χίστηκε τὸ 1958 ἀπὸ τὸν Ἅγιο Γεώργιο τοῦ παλίου Ώρωπού (εἰκ. 69).

Chr. Wordsworth, *Athens and Attica*³ (1855) 18 σημ. 3· Ἀ. Ὁρλάνδος, *ΔΧΑΕ* 4 (1927) 32· *AAA 1 (1968) 71, εἰκ. 3· Μ. Μιτσός, *AE* 1968, Χρονικά 7, 1· (SEG 24, 357· *Bull. Épigr.* 1968, 284· *Bull. Épigr.* 1970, 298)· *Ἐπιγραφικά* 19, 8, εἰκ. 13· (*Teiresias* 13 (1983) *AE* 25, 80).

1ος αἰ. π.Χ. - 1ος αἰ. μ.Χ.

Ἰάσων Ἰάσονος
Ἀζηνι[εύς] Ἑρμῆι.

ΙΑΣΩΝΙΑΣΟΝΟΣ
ΑΖΗΝΙ ΕΡΜΗΙ

Εἰκ. 69 (1:2): 463.

1-2 Ἀζηνιεύς ἀνέθηκε Words., ΙΑΣΩΝ ΙΑΣΩΝΟΣ ΑΖΗΝ(ιεύς) Ὀρλ., Ἀζην[ιεύς Νύμφ]η συμπλήρωσα στήν πρώτη δημοσίευση Ἑρμῆ Μιτσός. Ὑστερα ἀπὸ νέα ἐξέταση τῆς ἐπιγραφῆς (1984) διαπίστωσα ὅτι ἡ ἀνάγνωση τοῦ Μιτσοῦ εἶναι ὀρθή.

Ἡ ἀνάθεση τούτη ἐγινε κατὰ τὴν περίοδο τῆς τελευταίας ἀθηναϊκῆς κατοχῆς τοῦ Ὁρωποῦ, ἡ ὁποία ἀρχίζει στοὺς χρόνους τοῦ Αὐγούστου.

Ὁ Ἑρμῆς εἶχε μέρος στὸν βωμὸ τοῦ Ἱεροῦ (Παυσ. 1, 34, 2-3· βλ. ἐπίσης 280).

464. Ἐπιγραφή ἡ ὁποία βρισκόταν στὴ Σκάλα Ὁρωποῦ «vor einem Wirtschaftsgebäude des russischen Consuls in Athen, Paparigopulos» (Vischer).

Vischer, *Beiträge* 67· (*Kleine Schriften* II (1878) 100, 73, πίν. VII, 5)· A. v. Velsen, *AA* 13 (1885) 75, 3· (IG VII 451).

Μόλων Παρ[- -]

Ἀλωπεκῆθεν [τὴν]

θυγατέρα Ἀριστοβούλην [τὴν καὶ Σό]-

βαρον, θρέψασαν.

1 Παρμέ[νοντος; Vischer, ΠΑΡΜΕΙ καὶ Παρμενίδου; Velsen, Παρμε[νίσκου;] Ditt. || 2 Ἀλωπεκῆθην Vischer, ΑΛΩΠΕΚΗΘΗΝΙ ἔχει στὸ πανομοιότυπο ὁ Velsen· [τὴν] Ditt., [τὴν ἑαυτοῦ] Velsen || 3 ΑΡΙΣΣΤΟΒΟΥΛΗΝΙ Velsen. Συμπλήρωση τοῦ Ditt. || 4 . . . . θρέψασαν Vischer.

Τῆς περιόδου τῆς μετὰ τὸν Αὐγούστο ἀθηναϊκῆς κατοχῆς. Τὸ ὄνομα Σόβαρον ἀπαντᾶται στὴν Τανάγρα IG VII 1392. Τὸ ἐδῶ ἀποθησαυρίζεται παρὰ LGPN II.

465 (A 350). Βάθρο ἀπὸ λευκόφαιο μάρμαρο ἀριστερὰ καὶ δεξιὰ ἐλλιπές, ὕψ. 0.21 πλ. 0.41 βάθ. 0.275. Ἄνω ἐμπρὸς ὑπῆρχε μικρὸ κυμάτιο ἀποκρουσμένο. Σὲ δεύτερη χρῆσις τὸ βάθρο χρησιμοποιήθηκε ὡς κατώφλι καὶ ἡ κάτω ἐπιφάνειά του διαμορφώθηκε ἀναλόγως. Ὑψ. γρ. 0.01 μεταστ. 0.005. «Ἐκομίσθη ἐξ ἀγ. Νικολάου, πολυνδρῶ τοῦ χωρίου Καλάμου, εἰς τὸ Ἀμφιάρειον» L 219 (πίν. 70).

A. Milchhoefer, *AM* 12 (1887) 318, 418· (E. Preuner, *AM* 28 (1903) 342 σημ. 1· IG II² 4530· W. Peek, *AM* 67 (1942) 50, 73)· Ἐπιγραφικὴ Ὁρωποῦ 319· (*Teiresias* 15 (1985) 24).

Ζώσιμος Μενάδρο[υ]

Ἑρικαιεύς

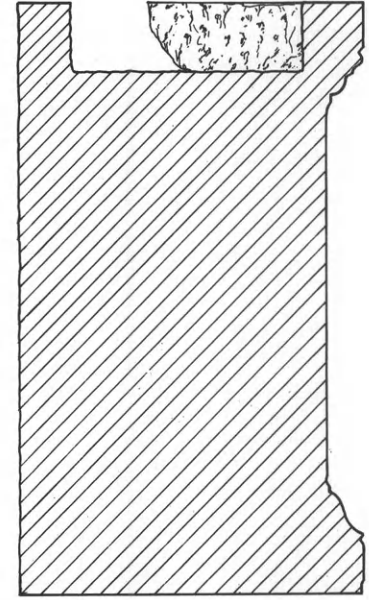
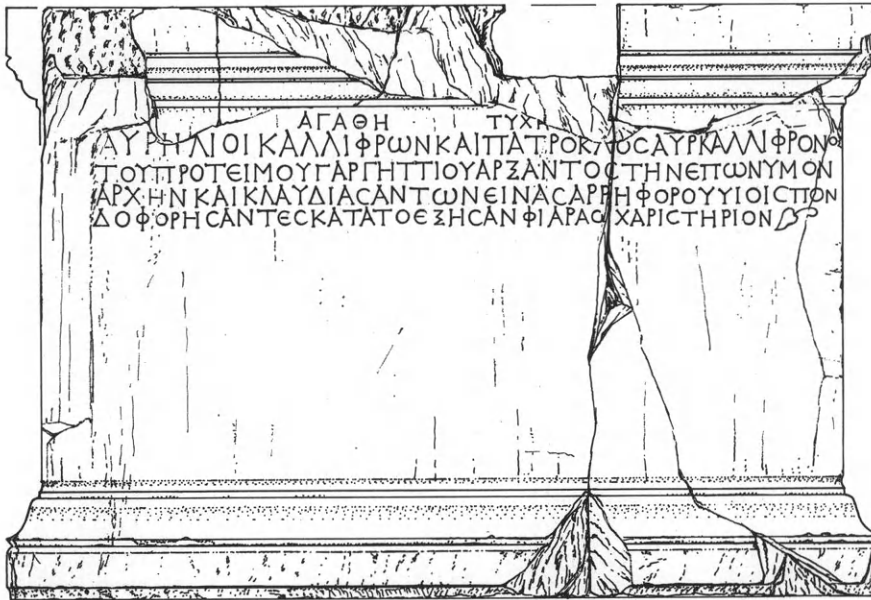
Ἀμφιεράω καὶ Ὑγι[εῖα]

ἱερατεύοντος Νικ[- -]

Φυλασίου.

1 ΜΕΝΑΣ . . . Milch. Γιὰ τὸν τύπο τοῦ ὀνόματος βλ. Threatte, *Grammar* 488 || 3 ΑΜΦΙΕΡΑΩΙ Milch.

Κατὰ τὴν τελευταία περίοδο τῆς ἀθηναϊκῆς κατοχῆς οἱ Ἀθηναῖοι ἀφαίρεσαν ἀπὸ τοὺς Ὁρωπίους τὸ ἀξίωμα τοῦ ἱερέως τοῦ Ἀμφιαράου, ὅπως κατὰ τὸν 4ο αἰ. π.Χ. (290).

Εἰκ. 70 (1:10): 466.

466 (A 186). Βάθρο μονόλιθο ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο, ἑλλιπὲς ἄνω κατὰ μεγάλο μέρος τῶν κυματίων, θραυσμένο σὲ δύο μεγάλα καὶ ἄρκετὰ μικρότερα τεμάχια καὶ συγκολλημένο, ὕψ. 0.76 πλ. 1.04-1.10 βάθ. 0.41-0.45. Γύρω φέρει (ὄχι πίσω), ἄνω ἄβακα, κοῖλο καὶ κοιλόκυρτο κυμάτιο, κάτω κυρτόκοιλο κυμάτιο καὶ πλίνθο. Στὴν ἄνω ἐπιφάνεια ὑπάρχουν δύο τετράπλευροι τόρμοι βάθ. 0.095 καὶ 0.085 γιὰ τὶς πλίνθους δύο μαρμάρινων ἀγαλμάτων. Ὑψ. γρ. 0.025 μεταστ. 0.01. «Ἡὐρέθη παρὰ τὴν πηγὴν ± 6 μ. δυσμὸθεν τοῦ ὑστεροῦ ἐλύτρου, ἐξ οὗ νῦν ἐκρεῖ τὸ ὕδωρ» L 351 (εἰκ. 70, πίν. 70).

J. Oliver, *AJA* 45 (1941) 541-542· (*Bull. Épigr.* 1944, 112)· Ἐπιγραφικὴ Ὠρωποῦ 319.

Περὶ τὸ 230 μ.Χ.

Ἀγαθῇ τύχῃ

Αὐρήλιοι Καλλίφρων καὶ Πάτροκλος Αὐρ. Καλλίφρονος

- 3 τοῦ Προτείμου Γαργηττίου, ἄρξαντος τὴν ἐπώνυμον
ἀρχήν, καὶ Κλαυδίας Ἀντωνείνας ἀρρηφόρου υἱοὶ σπον-
δοφορήσαντες κατὰ τὸ ἐξῆς Ἀμφιαρ(ά)ω χαριστήριον

1 τυχ[η] ΟΙ. || 2 Καλλίφρον[ος] ΟΙ. || 4 σπο[ν] ΟΙ. || 5 ΑΝΦΙΑΡΛΩ

Γιὰ τὰ προσωπογραφικά προβλήματα τῆς ἐδῶ ἐπιγραφῆς, ἡ ὁποία χρονολογεῖται περὶ τὸ 230 μ.Χ., βλ. Oliver
ὁ.π., E. Karetanopoulos, *AE* 1968, 187 καὶ 206 καὶ D. J. Geagan, *ZPE* 33 (1979) 98. Περὶ Ἀθηναίων σπονδοφόρων
βλ. B. Helly, *Gonnoi II, Les inscriptions* (1973) 109.

467 (Συλλογὴ Μεγάρων). Βάθρο μονόλιθο τριγωνικὸ ἀπὸ πεντελικὸ μάρμαρο, ὕψ. 0.55 πλευρᾶς 0.17, διακοσμη-
μένο μὲ γλυπτὰ κυμάτια, ἄνω ἀνθέμια, ὠά, ἀστράγαλο καὶ φύλλα, κάτω φύλλα, πλοχμὸ καὶ ἀνάστροφα ἀνθέμια.
Στὴν ἐνεπίγραφη ὄψη εἰκονίζεται φίδι γύρω ἀπὸ ράβδο, στίς ἄλλες ὑπάρχουν ρόδακες. Στὴν ἄνω ἐπιφάνεια βαθὺς
ὀρθογώνιος τόρμος. Ὑψ. γρ. 0.007-0.008. Στὰ μετὰ τὴ μελέτη τοῦ Peek χρόνια τὸ βάθρο ἔπαθε σοβαρὲς βλάβες ἐξ
αἰτίας τῶν κατοχικῶν (1940-1944) περιπετειῶν τῆς συλλογῆς (πίν. 71).

W. Peek, *AM* 66 (1941) 67, 15 πίν. 39· (*Bull. Épigr.* 1942, 66)· Ἐπιγραφικὴ Ὠρωποῦ 319· (*Teiresias* 15 (1985) 25).

3ος αἰ. μ.Χ.

Φλυεύς με Μηνόδωρος, Ἀμφιάραε, σοὶ
τίθησιν εἰκὼ Μουσικοῦ παιδὸς φίλου
ὄν ἐκ βαρείας αὐτὸς ἡγείρας νόσου.

Τοῦ βάθρου τούτου ἡ προέλευση εἶναι ἄγνωστη, καὶ ὅπως παρατηρεῖ ὁ πρῶτος ἐκδότης τὸ πιθανότερο εἶναι ὅτι
μεταφέρθηκε στὰ Μέγαρα ἀπὸ τὸ Ἱερό. Λατρεία τοῦ Ἀμφιαράου στὰ Μέγαρα δὲν εἶναι γνωστή.

468 (A 396). Βάθρου ἀπὸ γαλάζιο μάρμαρο δύο συγκολλημένα θραύσματα, ὕψ. 0.17 πλ. 0.24 βάθ. 0.105. Στὴν
ἄνω ἐπιφάνεια ὑπάρχει τόρμος ὅπου σώζεται σιδερένιος γόμφος στερεωμένος μὲ μολύβι. Στὴν κάτω ἐπιφάνεια
σώζεται μέρος κοιλώματος, ἴσως ἀπὸ προηγούμενη χρῆση τοῦ βάθρου. Ὑψ. γρ. 0.01-0.014 μεταστ. 0.008. «Τὸ
ἀριστερὸν ἀπότμημα ἠϋρέθη ἐν τῇ πηγῇ τὸ δὲ δεξιὸν ἠϋρέθη ὑπὸ Κ. Δέδε, Καλαμίου, βορρᾶθεν τοῦ θεάτρου, μεταξὺ
τοῦ ἀγροῦ τοῦ Κ. Δέδε καὶ τοῦ Χρ. Κοληστάση, καὶ προσηνέχθη ὑπ' αὐτοῦ εἰς τὸ ἐν Ἀμφιαρείῳ Μουσεῖον» L 279
(πίν. 71).

M. Μιτσός, *AE* 1952, 179, 12, εἰκ. 7· (SEG 15, 290· πρβ. *Bull. Épigr.* 1956, 121)· Ὁ Ὠρωπὸς 51 (στ. 3-7)· Ἐπιγρα-
φικὴ Ὠρωποῦ 322· (*Bull. Épigr.* 1987, 597 (Simone Follet)).

3ος αἰ. μ.Χ.

[. . . ὁ . . .] Παραμόνου Ὠρωπ[-]
[- - - Ἑσ]περίδος Διον[υσοδ]-
3 ὠρο[υ - -]!(α)ς, ἀνέ(θ)ηκε καὶ ἄ[νέσ]-
τησεν τὰ καταλιφθέντα ὑπὸ Ἑ[σπερί]-

δος ἀναθέματα Ἀμφιαρ(ά)ω ἐπ[ὶ ἐπιμε]-
 6 λητοῦ Φανονίκου Φυλασίου, γ[ραμ]-
 ματέως Ζωπύρου Κητίου.

Οἱ στίχοι ἐντὸς χαραγμένων γραμμῶν παραλείπονται οἱ γραμμὲς κάτω ἀπὸ τοὺς στ. 3 καὶ 7. Ὁ τέταρτος φέρει καὶ τρίτη γραμμὴ κάτω ἀπὸ τὸ μέσον. Οἱ δύο τελευταῖοι στίχοι φαίνεται πὺς ἔχουν χαραχτεῖ στὴ θέση ἄλλων σβησμένων || 1 Π_αραμόνου· τὸ πρῶτο Α χαράχτηκε ἐκ τῶν ὑστέρων κάτω ἀπὸ τὸ Π καὶ τὸ Ρ || 1-2 Ὠρωπ[ία, ἀδ][ἐλφιδῆ Ἑσ]περίδος L, Ὠρωπ[ιο .] | [- -]περίδος Μιτσός, Ὠρώπ[ιος ὑπέρ] | [ἐαυτοῦ καὶ Ἑσ]περίδος (Woodward παρὰ SEG 15, 290) || 3 ὦρο[υ Θηβ]αί(α)ς L, ὦρου . . . σίας Μιτσός, ὁ ὁποῖος παρατηρεῖ: «Τὰ πρῶτα μετὰ τὸ κενὸν γράμματα εἶναι ὑπολείμματα λέξεως δηλούσης πιθανῶς ὑποῦργημα», ὦρου [τῆς ἀνεψ]ῆς Wood. ΙΑΣΑΝΕΟΗΚΕ || 4 Ἑ[σπερί L, Wood., Ε[. . .] Μιτσός, ὁ ὁποῖος παρατηρεῖ: Ἑ[λπί(;)δος || 5 ΑΜΦΙΑΡΛ· ἐπ[ὶ ἐπιμε- L, ἐπ' [ἐπιμε]- Wood., Ἑπ[ιμε] Μιτσός || 6 Φανοδίκου Μιτσός.

Ὁ ἐπιμελητὴς εἶναι ὁ Ἀθηναῖος διοικητὴς τοῦ Ὠρωποῦ (βλ. *Bull. Épigr.* 1956), ὅπως στὴ Δῆλο καὶ τὴν Ἀλίαρτο (P. Roussel, *Délos, colonie athénienne* (1916) 97 κέ.: *Hellenica* I, 110-112), ἢ ὅπως ὁ ἐπιμελητὴς Κορωνείας τῆς Μεσσηνίας ποὺ ἔστειλεν ἡ Σπάρτη (Robert 110). Ἀθηναῖος διοικητὴς Ὠρωποῦ εἶναι γνωστὸς καὶ κατὰ τὸν 5ο αἰ. π.Χ., ὁ Πολύστρατος Δειραδιώτης (PA 12076· Λυσίου, *ὑπὲρ Πολυστράτου* 6: οὗτος δὲ πρῶτον μὲν ἄρξας ἐν Ὠρωπῷ οὕτε προέδωκε καὶ ἑτέραν πολιτείαν κατέστησε, τῶν ἄλλων ἀπάντων, ὅσοι ἦρχον, καταπροδόντων τὰ πράγματα· περὶ τὸ 410/9 π.Χ.). Γιὰ τὸν γραμματέα, βοηθὸ τοῦ ἐπιμελητοῦ, βλ. Roussel 124.

Τὸ ἔθνικὸ Ὠρώπιος ἐδῶ ἔχει πλέον ἔννοια δημοτικοῦ. Στὰ ψηφίσματα τῆς ἐλευθέρας πόλεως χρησιμοποιεῖται γιὰ νὰ δηλώσει τὸν δῆμο τῶν Ὠρωπίων. Ὡς δηλωτικὸ καταγωγῆς ἀναγράφεται σὲ λίγες ἐπιτύμβιες ἐπιγραφές ποὺ χρονολογοῦνται ἀπὸ τοῦ 2ου αἰ. π.Χ. μέχρι τοῦ 3ου αἰ. μ.Χ. Ἡ ἐδῶ μνεία τοῦ πιθανὸν ἀποβλέπει στὴν ἄρση τῆς σύγχυσης ποὺ εἶχε ἀρχίσει νὰ δημιουργεῖται κατὰ τὸν 3ο αἰ. μ.Χ. στὴν ἀπόδοση τῶν ἀναθημάτων τῶν Ὠρωπίων στὸν Ἀμφιάραο, ὅταν δὲν μνημόνευαν τὴν καταγωγὴ τους.

Ἡ οἰκογένεια τοῦ Φανονίκου ἦταν ἀπὸ τὶς παλαιὲς ἀθηναῖκες τοῦ Ὠρωποῦ. Δύο πρόγονοί του, ὁ Νικολάδης καὶ ὁ Ἀρίστων, γιοὶ Φανονίκου, ζοῦσαν ἤδη στὸν Ὠρωπὸ κατὰ τὸν 2ο αἰ. μ.Χ., ὅπου καὶ τάφηκαν (656).

Ἡ στενότερη χρονολόγησις τῆς ἐπιγραφῆς ἀπὸ τὸν Μιτσὸ στὴν περίοδο 200-242 μ.Χ., ἢ ὁποία βασίζεται στὴ μνεία τῶν ἀττικῶν δημοτικῶν τῶν ἀγωνοθετῶν τῶν Ἀμφιαρείων, δὲν ἔχει ἰσχὺ ὡς πρὸς τὸν Ὠρωπὸ, γιὰτὶ οἱ ἐφηβικοὶ αὐτοὶ ἀγῶνες γίνονταν στὴν Ἀθήνα καὶ ὄχι στὸ Ἱερό. Τὴν ἀποψη αὕτη τοῦ Μιτσοῦ γιὰ τὸν τόπο τέλεσης τῶν ἀγῶνων, ποὺ εἶχα δεχτεῖ παλαιότερα (Ὁ Ὠρωπὸς 196), ἀνασκευάζει ἡ Simone Follet (*Athènes au IIe et au IIIe siècle. Études chronologiques et prosopographiques* (1976) 320).

469 (Α 630). Στήλη ἀπὸ πεντελικὸ μάρμαρο ἐλλειπὴς κάτω, κυρίως δεξιὰ, ὕψ. 0.51 πλ. 0.31 πᾶχ. 0.07. Ἡ στήλη εἶναι ὀρθογώνια μὲ παραστάδες ραβδωτὲς ἐπάνω στὶς ὁποῖες στηρίζεται ἀέτωμα, στὶς κεκλιμένες πλευρὲς τοῦ ὁποῖου ὑπάρχει ἀνάγλυφη κυματοειδὴς γραμμὴ μὲ ἑλικες κατὰ διαστήματα, ὡς σπειρόκυμα. Στὴν κορυφὴ ὅπου συναντῶνται οἱ γραμμὲς ὑπάρχει μικρὸ ἀπλὸ τετράφυλλο ἀνθέμιο. Δύο μισὰ ἀνθέμια χρησιμεύουν ὡς ἀκραῖα ἀκρωτήρια, ἐνῶ τὸ κορυφαῖο εἶναι ἀκόσμητο. Τῆς ἐπιγραφῆς οἱ τρεῖς πρῶτοι στίχοι (ὕψ. γρ. 0.01-0.014 μεταστ. 0.004) εἶναι χαραγμένοι στὸ τύμπανο τοῦ αἰτώματος καὶ ὁ τέταρτος (ὕψ. γρ. 0.02) στὸ ἐπιστύλιο. Στὸ πεδίο τῆς

στήλης υπάρχει ανάγλυφο αριστερό σκέλος από της ὀσφύος, ἑλλιπές ἀπὸ τοῦ μέσου τῆς κνήμης καὶ κάτω. «Εὐρέθη ἐν τῷ βορρᾷθεν τοῦ ναῖσκου δωματίῳ. Ἐμνημονεύθη ἐν ΠΑΕ 1890, 33» L 87 (εἰκ. 71, πίν. 72).

Ὁ Ὠρωπὸς 128, 49· Ἐπιγραφικά 34, 30, εἰκ. 26· (*Teiresias* 13 (1983) AE 9, 38· SEG 31, 455)· Ἐπιγραφικὴ Ὠρωποῦ 323· Ἀμφιάρειο Ὠρωποῦ 19.

3ος αἰ. μ.Χ.

ΛΕΟΝΤΕΥΣ

ΛΕΟΝΤΕΟΣ

Λεβαδεὺς

εὐχὴν Ἀμφιαράω.

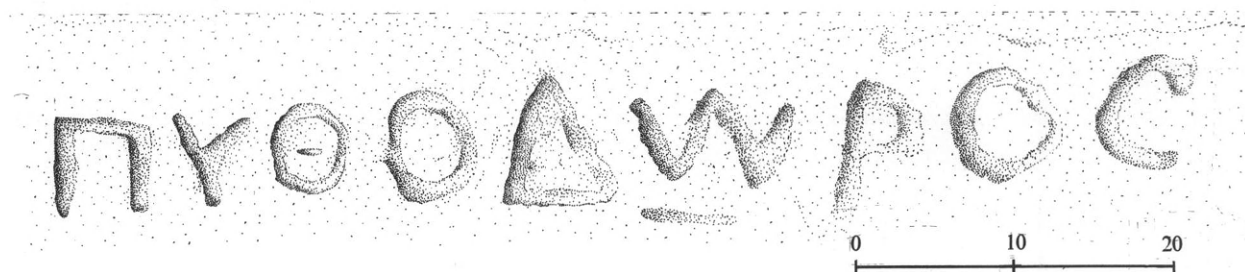
Εἰκ. 71 (±1:3): 469.

Ἀπὸ τὸ Ἱερό σώθηκαν μόνο τρεῖς ἀνάγλυφα ἰάσεως, τὸ ἐδῶ καὶ τὰ 344 καὶ 409. Τὸ ἀνάγλυφο τοῦ Λεοντέως βρέθηκε στὸ πίσω ἀπὸ τὸν μικρὸ ναὸ τοῦ Ἀμφιαράου ὑπερνωμένο δωμάτιο, ὅπου ἦταν ἰδρυμένο τὸ βάθρο μὲ τὸ ἐπίγραμμα 380 καὶ τὸ μαρμαρίνο ἄγαλμα τοῦ Ἀμφιαράου (Ὁ Ὠρωπὸς 120, 9, πίν. 34α· Ἀμφιάρειο Ὠρωποῦ 20).

Ὡς προερχόμενο ἀπὸ τὸν Ὠρωπὸ φέρεται ἀνάγλυφο ἰάσεως στὸ Woburn Abbey (A. Michaelis, *Ancient Marbles in Great Britain* (1882) 746, 193· A. H. Smith, *A Catalogue of Sculpture at Woburn Abbey* (1900) 59, 121. Γιὰ τὴ συλλογὴ τοῦ Woburn Abbey βλ. C. C. Vermeule, *AJA* 59 (1955) 150). Ἡ γνώμη τούτῃ διατυπώθηκε ἀπὸ τὴν Margarete Bieber (*AM* 35 (1910) 5 σημ. 2) καὶ τὴν ἀκολούθησε ὁ Ἱ. Σβορώνος (*Τὸ ἐν Ἀθήναις Ἐθνικὸν Μουσεῖον* (1903) 433). Ἡ ἀποψη αὕτῃ εἶναι ἐσφαλμένη καὶ ὀφείλεται στὴν παρανόηση ἐκ μέρους τῆς Bieber σημειώσεως τοῦ A. Koerte (*AM* 18 (1893) 245· βλ. καὶ Ἐπιγραφικά 36).

470 (A 200). Σπόνδυλος ἀρράβδωτος πώρινος, ὕψ. 1.46 διαμ. 0.42. Ὑψ. γρ. 0.04. Τὰ γράμματα περιθέουν τὸ ἄνω ἄκρο τοῦ σπονδύλου. Βρέθηκε στὸν ναό, δίπλα στὸ δυτικὸ κατώφλι τοῦ σηκοῦ (εἰκ. 72).

B. Λεονάρδος, AE 1885 153, 10· IG VII 482.

Εἰκ. 72 (1:2.5): 470.

3ος αἰ. μ.Χ.

Πυθόδωρος.

Ἀπὸ τὸν τόπο εὕρεσης καὶ τῇ μορφῇ τοῦ μνημείου εἶναι φανερό ὅτι ὁ σπόνδυλος ἀνήκει σὲ μεταγενέστερη ἐπισκευὴ τοῦ ναοῦ, ἢ ὁποῖα μαρτυρεῖται καὶ ἀπὸ ἄλλα ἀρχιτεκτονικὰ λείψανα. Ἡ ἐπιγραφή εἶναι, πιθανῶς, ἀναμνηστικὸ χάραγμα. Ὁ Dittenberger τὴν περιλαμβάνει στὶς ἐπιτύμβιες.

ΕΛΛΙΠΕΙΣ ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΕΣ ΕΠΙΓΡΑΦΕΣ

471. Ἐπιγραφή ἡ ὁποία εἶχε βρεθεῖ στὴ Σκάλα Ὡρωποῦ (Velsen).

A. v. Velsen, AA 13 (1885) 75, 2· C. Bursian, *Berichte* 11 (1859) 112· (Keil, *SIB* 2, 602· IG VII 452).

[Σεκ]όνδαν Πολυκράτου.

ΟΝΔΑΝ καὶ ὦ(;)νδαν ἔχει ὁ Velsen. Ἡ συμπλήρωση εἶναι τοῦ Ditt.

472. «Part of a cornice of some great building, formed of white marble, and inscribed with the letters ΛΕΙ in large characters of the best times, deeply engraved, and at a great distance asunder. Another and larger portion of the same cornice was not long since carried to Kalamo, to be used in the new buildings where I saw it» (Leake, *Northern Greece* II, 441).

W. M. Leake, *Transactions* 1 (1829) 202· *Travels in Northern Greece* II (1835) 441· *Die Deme von Attika* (1844) 125· Preller, *Berichte* 1852, 145· (Le Bas, *Inscr.* II 3, 465a-b· IG VII 443).

[Ἡράκ]λειτος | Ἀμφι[αράωι].

Συμπληρώσεις τοῦ Dittenberger, τοῦ ὁποίου ἡ ἀρχὴ τοῦ λήμματος εἶναι λανθασμένη.

Ἀπὸ τὴν περιγραφὴ τοῦ Leake φαίνεται ὅτι τὸ μάρμαρο στὸ ὁποῖο ἦταν χαραγμένη ἡ ἐπιγραφή ἦταν ἀρχιτεκτονικὸ μέλος, ἐπιστύλιο κτιρίου. Ἴσως, ἀκόμη, νὰ πρόκειται γιὰ θραύσματα πλακῶν θρανίου (πρβ. **362, 363, 364**), τῶν ὁποίων ἡ διάταξη τῶν γραμμάτων ἀρμόζει μὲ τὴν περιγραφὴ του.

473 (A 448). Βάθρου ἀπὸ πεντελικὸ μάρμαρο θραῦσμα ἀπὸ τὸ δεξιὸ μέρος, στὴν κάτω ἐπιφάνεια λεῖο, ὕψ. 0.15 πλ. 0.13-0.26 πάχ. 0.41. Ὑψ. γρ. 0.016. Στὴν ἄνω ἐπιφάνεια λείψανο τόρμου βάθ. 0.04 γιὰ μαρμαρίνο ἀνάθημα. «Ἡύρεθη βορρανατολόθεν τῶν θεομῶν» L 503.

4ος αἰ. π.Χ.

[- - - Σω]σίλου.

Ἡ συμπλήρωση εἶναι τοῦ Λεονάρδου. Τὰ γράμματα μόλις διακρίνονται, γιατί ἔχουν καταστραφεῖ μὲ ὀξὺ ἐργαλεῖο.

474 (A 436). Μικροῦ βάθρου ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο πρόσθιο τμήμα ἀριστερὰ καὶ δεξιὰ ἐλλιπές, ὕψ. 0.075 πλ. 0.14 πάχ. 0.11. Ὑψ. γρ. 0.01-0.015. Στὴν ἄνω ἐπιφάνεια, πίσω, μικρὸ τμήμα τόρμου. «Ἡύρεθη ὀπισθεν (βορραθεν) τῶν ἐπιγεγραμμένων βάθρων» L 150.

4ος αἰ. π.Χ.

[- - - Π]ρωτεύου [- -]

Πρωτέας επιμελητής 325 41 καὶ Εὐκράτης Πρωτεύου νικητῆς 523 67, σὲ νεότερες ἐπιγραφές.

475 (A 631). Βάθρου ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο θραῦσμα ἀπὸ τὸ ἄνω μέρος, ὕψ. 0.073 πλ. 0.093 πάχ. 0.10. Ὑψ. γρ. 0.022 μεταστ. 0.01. «Ἡϋρέθη μεταξὺ τοῦ περιβωμίου καὶ τοῦ (πρὸς τῷ ναῷ) μνημείου Σύλλαν» L 125.

4ος αἰ. π.Χ.

[- - ο]υ τρα[- -]

[- - -]Σ[- - -]

476 (A 557). Στήλης ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο θραῦσμα ἀπὸ τὸ κάτω μέρος, πίσω ἐντελῶς λεῖο, ὕψ. 0.052 πλ. 0.057 πάχ. 0.023. Ὑψ. γρ. 0.012. Ἡ στήλη ἔφερε, πιθανόν, γραπτὴ παράσταση. Ἡ ἐπιγραφή εἶναι χαραγμένη σὲ ταινία πλ. 0.032, ἡ ὁποία ἐξέχει 0.002. «Ἡϋρέθη ἐν δωματίῳ τῶν θερμῶν» L 388.

4ος αἰ. π.Χ.

[- -]σιο[- -]

477 (A 539). Θραῦσμα ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο, ὕψ. 0.07 πλ. 0.10 πάχ. 0.08. Ὑψ. γρ. 0.01. «Εὐρέθη ἐν τῷ ἀνατολόθεν τοῦ Μικροῦ Αὐλοτοπίου ἀγρῷ Πετρίδου» L 496.

4ος αἰ. π.Χ.

[- - - ἀνέθ]εσαν Ἀ[μφιαράω].

Συμπλήρωση τοῦ Λεονάρδου.

478 (A 632). Δύο θραύσματα πεντελικοῦ μαρμάρου ἀποσπασμένα ἀπὸ μεγάλο ἀρχιτεκτονικὸ μέλος (ὀρθοστάτης;) διακοσμημένο μὲ γλυπτὰ κυμάτια. Ἄνω ἄβαξ καὶ ἰωνικὸ, κάτω ἀστράγαλος, λέσβιο κυμάτιο καὶ πλίνθος. Ὑψ. 0.985 πλ. 0.54 πάχ. 0.32 τὸ πρῶτο καὶ ὕψ. 0.09 πλ. 0.165 πάχ. 0.04 τὸ δεύτερο θραῦσμα. Στὸν ἄβακα σώζονται γράμματα ὕψ. 0.028. Βρέθηκαν στὸν χώρὸ τῆς πηγῆς.

B. Λεονάρδος, AE 1923, 42, 123α-β, εἰκ. 1α-1β.

4ος αἰ. π.Χ.

[- - -]ΣΠΑ[- -]

[- - -]ΩΙΩ[- - -]

479 (A 443). Βάθρου από άσβεστόλιθο θραῦσμα από τὸ ἀριστερὸ μέρος, ὕψ. 0.22 πλ. 0.13 πάχ. 0.09. Στὴν ἀριστερὴ πλευρὰ σώζονται λείψανα τόρμου. Ὑψ. γρ. 0.02-0.025 μεταστ. 0.085. «Ἡϋρέθη κείμενον ἐν μαρμάρων ἀποτμήμασι παρὰ τὸ μνημεῖον Ἰσαυρικόν» L 98.

4ος αἰ. π.Χ.

Λυκι[- -]

|||||

ωι ε[- -]

|||||

Κάτω ἀπὸ κάθε στίχο χώρος ἑνὸς στίχου ποὺ σβήστηκε. Ἴσως ἦσαν χαραγμένα ἀττικά δημοτικά.

480 (A 534). Βάθρου ἢ στήλης ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο θραῦσμα, ὕψ. 0.10 πλ. 0.145 πάχ. 0.035. Ὑψ. γρ. 0.015. «Ἡϋρέθη ἐν Σκάλα Ὠρωποῦ ὑπὸ Βαρδάκα» L 535 (πίν. 72).

4ος αἰ. π.Χ.

[- -]ΟΠΟΙΟΣΙ[- -]

γα]οποιός L. «Μετὰ τὸ ς κάθετος γραμμὴ γράμματος (τοῦ γ ἢ ι ἢ ν ἢ π)» L.

481 (A 422). Βάθρου ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο μὲ γέισο θραῦσμα ἀπὸ τὴν ἄνω δεξιὰ γωνία, ὕψ. 0.18 πλ. 0.19 πάχ. 0.17. Ὑψ. γρ. 0.02. «Ἡϋρέθη ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς τοῦ χειμάρρου ὁχθῆς ἐν χώρῳ Λ» L 205.

4ος-3ος αἰ. π.Χ.

[- - -]ος vac.

[- - -]ιου

[- - - -]ς

[- - -]Μ[-]

482 (A 633). Θραῦσμα ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο, ὕψ. 0.03 πλ. 0.09 πάχ. 0.065. Ὑψ. γρ. 0.02. «Ἡϋρέθη παρὰ τὴν πηγὴν» L 271.

4ος-3ος αἰ. π.Χ.

[- -]ελο[- -]

[- -]οι[- -]

483 (A 463). Βάθρου ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο θραῦσμα, ὕψ. 0.10 πλ. 0.12 πάχ. 0.045. Ὑψ. γρ. 0.025. «Ἡϋρέθη δυσμόθεν τοῦ μνημείου Ἰσαυρικόν» L 127.

IG VII 503.

3ος αἰ. π.Χ.

[- -]ΥΜ[- -]

[-]ΙΝ[- - -]

484 (A 529). Θραῦσμα ἀπὸ γαλάζιο κυλινδρικό μάρμαρο, μήκ. 0.115 διαμ. 0.08. Ὑψ. γρ. 0.014. «Ἡύρέθη ἐπὶ τῆς δεξιᾶς τοῦ χειμάρρου ὁχθῆς ἐν τινι τῶν ἀνατολόθεν τοῦ 154 (AE 1922, 102, εἰκ. 2) δωματίων» L 304.

3ος αἰ. π.Χ.

[- - -]ς Ἡρακ[λ - -]

485 (A 562). Θραῦσμα καμπύλου, ἐλλειψοειδοῦς διατομῆς, μαρμάρου προερχόμενο ἀπὸ κρίκο μήκ. 0.15 διαμ. 0.045-0.063. Ὑψ. γρ. 0.02. «Παρεχωρήθη ὑπὸ Ἀθ. Γεωργιάδου, μηχανικοῦ, εὐρόντος ἐν Σκάλα Ὠρωποῦ ἐν τῷ κήπῳ τοῦ Ὁρφανοτροφείου» L 501.

3ος αἰ. π.Χ.

[- - -]ΤΤΕΡ[- -]

Λίθινοι κρίκοι χρησιμοποιοῦνταν καὶ χρησιμοποιοῦνται ὡς μέσον ἀπεμπλοκῆς τοῦ παραγαδιοῦ ἀπὸ τὸν βυθό. Τὸ ἐδῶ μάρμαρο εἶναι ὑπόλειμμα ἀναθήματος ψαρεᾶ. Ἡ σημερινὴ ὀνομασία εἶναι κουλούρα.

486 (A 456). Θραῦσμα ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο, ὕψ. 0.23 πλ. 0.07 πάχ. 0.04. Ὑψ. γρ. 0.018-0.023 μεταστ. 0.015. «Ἡύρεθη παρὰ τὸν νότιον τοῖχον τοῦ προνάου ἐν βάθει ὅπου ἴσως κρηπίδωμα» L 432.

3ος αἰ. π.Χ.

[- - - -]ο[- - - - -]

[- - Ἀμφι]ερ[άωι; - -]

[- - - -]λο[- - - - -]

[- - - -]α[- - - - -]

487 (A 266). Βαθρίδιο ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο ἐλλειπὲς ἀριστερά, ὕψ. 0.26 πλ. 0.44 πάχ. 0.26. Ὑψ. γρ. 0.012. Στὴν ἄνω ἐπιφάνεια σώζεται τόρμος γιὰ μαρμάρινο ἀνάθημα. «Ἡύρεθη βορρᾶθεν τοῦ θεάτρου ἐν ἀγρῷ κληρονόμων Κωνστ. Κοληστάση» L 281α.

3ος αἰ. π.Χ.

[- - -]εθνη[- -]

[- - -] ἀνέθηκε.

Ἴσως λείψανο ἐπιγράμματος.

488 (A 506). Θραῦσμα ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο, ὕψ. 0.10 πλ. 0.105 πάχ. 0.023. Ὑψ. γρ. 0.02. «Ἡϋρέθη παρὰ τὴν πηγὴν» L 323.

3ος αἰ. π.Χ.

[- - Διον]υσιος[-]

489 (A 493). Θραῦσμα ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο, ὕψ. 0.15 πλ. 0.09 πάχ. 0.03. Ὑψ. γρ. 0.03 μεταστ. 0.025. «Ἡϋρέθη παρὰ τὰ πλατεῖα ἐπιγεγραμμένα βάθρα» L 121.

IG VII 496.

3ος αἰ. π.Χ.

[- - -]πο[- - -]

[- - -]ην[- - -]

490. Βάθρου ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο γωνιακὸ τμήμα, ὕψ. 1.07 πλ. 0.21 πάχ. 0.28, τὸ ὁποῖο σώζει στὸ ἄνω μέρος ταινία, ὅπως στὸ βάθρο τοῦ ἀγάλματος τοῦ Ἰσαυρικοῦ, καὶ λείψανα κυματίου. Ἡ πρόσθια πλευρὰ εἶναι λεία, ἡ δεξιὰ ἐργασμένη μὲ βελόνι. Ἐπιγραφές ὑπάρχουν καὶ στίς δύο ὄψεις. Ὑψ. γρ. 0.023. Βρέθηκε νὰ κεῖται στὴν αὐλὴ τῆς ἐκκλησίας τῶν Ἀγίων Σαράντα, στὸ Συκάμινο.

3ος (;) αἰ. π.Χ.

α. [- - - -]σιο[ς]

[- - - -]ς

β. [- - - -]διον

[- - - -]ηρ

491 (A 554). Βάθρου ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο θραῦσμα ἀπὸ τὸ ἄνω μέρος, ὕψ. 0.09 πλ. 0.157 πάχ. 0.10. Ὑψ. γρ. 0.02. «Ἡϋρέθη ἐν τῷ μεγάλῳ ὀχετῷ Δ (ΠΑΕ 1884 πίν. Ε') παρὰ τὸ ἀνατολικὸν ἄκρον» L 197.

1ος αἰ. π.Χ.

[- -]υ Κόϊντ[ον - -]

vac. Π[-

-]Γ[-

492 (A 455). Βάθρου από λευκό μάρμαρο θραῦσμα, ὕψ. 0.15 πλ. 0.20 πάχ. 0.13. Κάτω ἀπὸ τὸ ψήφισμα **106** λείψανο ἀναθηματικῆς ἐπιγραφῆς. Ὑψ. γρ. 0.02.

IG VII 401.

1ος αἰ. π.Χ.

[ὁ δῆμος] Ὁρωπίων

493 (A 441). Βάθρου πώρινου θραῦσμα, ὕψ. 0.18 πλ. 0.21 πάχ. 0.10. Ὑψ. γρ. 0.022. Βρέθηκε τὸν Ἀπρίλιο τοῦ 1957 κοντὰ στὸ δυτικὸ κατώφλι τοῦ ναοῦ.

1ος αἰ. π.Χ.

[ὁ δῆμος] Ὁρωπίων

[- - -]ΑΣΙΟ[- - -]

[ἀρετῆς] ἔνεκ[εν καὶ]

[- - -] Ο[- - -]

494 (A 580). Βάθρου ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο θραῦσμα ἀπὸ τὸ ἄνω μέρος, ὕψ. 0.05 πλ. 0.12 πάχ. 0.025. Ὑψ. γρ. 0.022. «Ἡρέθη κείμενον παρὰ τὸ μνημεῖον *Κουρίωνα*» L 147.

1ος (;) αἰ. π.Χ.

[Ὁ] δῆμος Ὁρωπίων

[Κ]οῖ[ν - - - - -]

Συμπληρώσεις τοῦ Λεονάρδου ὁ ὁποῖος παρατηρεῖ: «Ἴσως εἴπετο ἐπιμελητὴν γενόμενον ἱερῶν».

495 (A 565). Θραῦσμα ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο, ὕψ. 0.06 πλ. 0.11 πάχ. 0.14. Ὑψ. γρ. 0.04. «Ἡρέθη παρὰ τὰ πλατέα ἐπιγεγραμμένα μνημεῖα» L 122.

IG VII 500.

1ος αἰ. π.Χ.

[- -]κην[- -]

496 (A 461). Βάθρου ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο τὸ ἀριστερὸ τμήμα, ὕψ. 0.078 πλ. 0.10 πάχ. 0.05. Ὑψ. γρ. 0.025 μεταστ. 0.022. «Ἡρέθη ὀπισθεν (βορρᾶθεν) τῶν πλατέων βάθρων» L 134.

1ος αἰ. π.Χ.

Δημ[- -]

Δ[- - -]

497 (A 591). Θρόνου (;) από λευκόφαιο μάρμαρο θραῦσμα από τὸ ἀριστερὸ μέρος, ὕψ. 0.12 πλ. 0.12 πάχ. 0.06. Ὑψ. γρ. 0.015 μεταστ. 0.005. «Ἡῤρέθη κατὰ τὸ νότιον τοῦ προνάου» L 433.

1ος αἰ. π.Χ.

Λε[- - - -]

ου υ[- - -]

Ὁ Λεονάρδος συμπληρώνει: Λε[ύκιον; | ου υ[ῖόν;

498. Θραῦσμα από λευκὸ μάρμαρο, σήμερα χαμένο.

Κ. Πιττάκης, *Ἐφημερίς* 1853, 802, 1323· (IG VII 450).

[δεῖνα δεῖνος]

[τήν] μητέρα

[δεῖνα δεῖνος]

[Ἀμφιαράω].

Οἱ συμπληρώσεις εἶναι ἐνδεικτικές, πρβ. **423**.

499. «Βάθρου λευκοῦ μαρμάρου ἀριστερόν ἀπότμημα ὕψ. 0.58-0.10 πλ. 0.195 πάχ. 0.065. Γρ. ὕψ. 0.03. Ἡῤρέθη ὡς εἰκάσαι ἐν τῷ ναῷ. Ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν ὁ λίθος στενούμενος πέριξ δι' ὀρθογωνίου (ὕψ. 0.012 βάθ. 0.037) καὶ (ὑποκάτω) ὑποκοίλου εἰσοχῆς (κάτω ἐλλιπές) ἐσχημάτιζεν, ὡς εἰπεῖν, ἔλαττον ὑπόβαθρον» L 130.

IG VII 454.

[.]!α[.]ο[- - -]

καὶ Ἀθη[ν - -]

Ὁ λίθος ἔχει χαθεῖ. «Ὁ 1ος στίχος ἐπὶ ἀπεξεσμένης ἐπιφανείας· τὸ 1ον γράμμα ἦν ἴσως γ ἢ τ, τὸ δὲ 2ον ἴσως ι, τὸ δὲ 4ον ἄδηλον» L.

500 (A 634). Θραῦσμα από λευκὸ μάρμαρο δεξιὰ ἄρτιο, ὕψ. 0.04 πλ. 0.07 πάχ. 0.04. Ὑψ. γρ. 0.025.

[- - -]IN

501 (A 566). Βάθρου από λευκὸ μάρμαρο θραῦσμα από τὸ ἄνω μέρος, ὕψ. 0.045 πλ. 0.17 πάχ. 0.11. Ὑψ. γρ. 0.027.

[- -]τοιο[- - -]

ΣΤΕΦΑΝΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΝΑΘΗΜΑΤΑ ΕΠΙΜΕΛΗΤΩΝ ΙΕΡΩΝ

502 (A 319). Στήλη από λευκό μάρμαρο ὀρθογώνια στὸ ἄνω ἄκρο, ἐλλειπῆς κάτω δεξιὰ, ἡ ὁποία ἀποτελεῖται ἀπὸ τέσσερα συγκολλημένα θραύσματα καὶ ἓνα μὴ συγκολλούμενο ὕψ. 0.115 πλ. 0.11 πᾶχ. 0.05 μὲ τὸ τέλος τῶν δύο τελευταίων στίχων, ὕψ. 0.495 πλ. 0.30 πᾶχ. 0.08. Ὑψ. γρ. 0.015 (στ. 3-5), 0.02 (στ. 6-7), 0.025 (στ. 1-2). Οἱ στ. 3-5 περιβάλλονται ἀπὸ ἀνάγλυφο στέφανο θαλλοῦ. Τὰ θραύσματα «ἠϋρέθησαν ὀπισθεν, ἤγουν βορρᾶθεν τῶν βάθρων (τὰ ἄνω δύο ἐνφοκοδομημένα)» L 141. Τὸ κάτω ἀριστερὰ τεμάχιο βρέθηκε τὸν Νοέμβριο τοῦ 1984 πίσω ἀπὸ τὰ βάθρα τοῦ Ἱεροῦ, κτισμένο σὲ τοῖχο δωματίου (πίν. 73).

Ἐπιγραφικά 40, 35, εἰκ. 29 καὶ 42, 38 (τὸ μικρὸ κομμάτι)· (*Teiresias* 13 (1983) AE 5, 8 καὶ 5, 11 (τὸ μικρὸ κομμάτι)· SEG 31, 419+422).

2ος αἰ. π.Χ.

[Ἰ]ερέως
[Ἰ]έρωνος
ὁ δῆμος
Φιλίσκον
Ἐλπιγείκου
ἐπιμελ[ητῆ]ν
γενόμε[νον Ἰ]ερῶν.

Ὁ Λεονάρδος δὲν πίστευε ὅτι τὸ κάτω δεξιὰ μὴ συγκολλούμενο θραῦσμα ἀνῆκε στὴ στήλη. Τοῦτο ἀποδεικνύεται πλέον ἀπὸ τὴ μεταγενέστερη μὲ πυκνὰ στίγματα ἐπιγραφή ΝΙΘ[.]ΙΤΩ ποὺ ὑπάρχει καὶ στὰ δύο κατώτερα θραύσματα.

Φιλίσκος Ὠρώπιος ἀναθέτει στὸν Ἀμφιάραιο μαστόν (325 30).

Ἡ ἐπιγραφή τούτη καὶ ὅσες ἀκολουθοῦν ὡς τὴν 509 εἶναι στεφανώσεις ἀπὸ τὴν πόλη τῶν ἐπιμελητῶν ἱερῶν, οἱ ὅποιοι εὐδοκίμως διαχειρίστηκαν τὰ θέματα τῆς ἀρμοδιότητάς τους. Ἐπιμεληταὶ Ὠρώπιοι ἀπαντῶνται ὡς ἀναθέτες ἀργυρωμάτων στὸν κατάλογο 325 27, 33, 41, 63. Δὲν γνωρίζουμε τίποτε σχετικὸ μὲ τὴν ἔκταση τῆς δικαιοδοσίας τους. Τὰ καθήκοντά τους θὰ ἦσαν ὅμοια ἢ ἀνάλογα μὲ αὐτὰ τῶν ἐπισκευαστῶν τῶν ἱερῶν στὴν Ἀθήνα (Ἀριστ., *Ἀθην. Πολ.* 50, 1: κληροῦνται δὲ καὶ ἱερῶν ἐπισκευασταὶ δέκα ἄνδρες, οἱ λαμβάνοντες τριάκοντα μνᾶς παρὰ τῶν ἀποδεκτῶν ἐπισκευάζουσιν τὰ μάλιστα δεόμενα τῶν ἱερῶν). Οἱ Ἀθηναῖοι ἐπισκευασταὶ τῶν ἱερῶν ἀσχολοῦνται μὲ τὴν ἐπισκευὴ τῆς κρήνης καὶ τῶν λουτρῶνων τοῦ Ἱεροῦ κατὰ τὴν περίοδο 338-322 π.Χ. (292). Ἱερὰ στὸν Ὠρωπὸ ὑπῆρχαν καὶ ἄλλα ἐκτὸς τοῦ ἱεροῦ τοῦ Ἀμφιαράου, τῆς Ἀλίας (511-519), τοῦ Ἡρακλέους πιθανῶς (510), τοῦ Ἀπόλλωνος στὸ Δελφίνιον, τὸν ἱερὸ λιμένα.

503 (A 327). Στήλης ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο τμήμα ἀκέραιο μόνον ἀριστερὰ καὶ δεξιὰ, ὕψ. 0.41 πλ. 0.375 πᾶχ. 0.09. Ὑψ. γρ. 0.02-0.025 μεταστ. 0.05-0.07. Ἐπάνω ἀπὸ τὸ κείμενο ὑπάρχουν λείψανα ἀναγλύφου στεφάνου θαλλοῦ. «Ἡϋρέθη ἐν τῷ χειμάρρῳ, ὀλίγον πρὸς ΒΑ τοῦ ἀνεσκαμμένου χώρου» L 77 (πίν. 73).

IG VII 453.

2ος αἰ. π.Χ.

[Ἄρχοντας - - -]

[ὁ δῆμος]

Φιλήμονα Κα[- - -]

ἐπιμελητὴν γενό[μενον]

ἰ ε ρ ὦ ν.

1 δυνατόν νά συμπληρωθεῖ [ιερέως - -] || 3 Κ[- -] Ditt.

Φιλήμων Ὡρώπιος ἀναθέτει νικητήριον στὸν Ἀμφιάραο (325 71).

504 (Α 326). Στήλη ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο ἐλλιπὴς ἄνω, θραυσμένη σὲ δύο καὶ συγκολλημένη, ὕψ. 0.91 πλ. 0.42 πάχ. 0.155. Ὡψ. γρ. 0.02-0.05. Οἱ στ. 3-4 περικλείονται ἀπὸ γλυπτὸ στέφανο θαλλοῦ. «Τὰ ἀποτμήματα ἠϋρέθησαν ἐν τοῖς ὀπισθεν τῶν βάθρων δωματίους» L 88 (πίν. 74).

Ἐπιγραφικά 40, 34· (Teiresias 13 (1983) AE 5, 7· SEG 31, 418).

2ος αἰ. π.Χ.

[Ἄρχοντας - -]

[ὁ δῆμος]

Φιλιστίδην

Ἀριστογένου

ἐπ[ι]μελητὴν

γενόμενον

ἱερῶν.

1 ἄλλη συμπλήρωση: [ιερέως - -] || 5 ὁ στίχος μὲ πολὺ μεγάλα γράμματα.

Φιλιστίδης Ὡρώπιος ἀναθέτει τετραῖχμα (324 88) καὶ μαστόν (325 48). Ἴσως εἶναι ὁ ἴδιος, καὶ ἡ ἀνάθεση ἔγινε πιθανῶς ὅταν δὲν ἦταν ἐπιμελητής, γι' αὐτὸ καὶ δὲν μνημονεύεται τὸ ἀξίωμά του ὅπως συνέβη μὲ ἄλλους (325 33, 41, 63).

505. «Στήλη λευκοῦ μαρμάρου, κάτω ἐλλιπής, ὕψ. 0.13 πλ. 0.30 πάχ. 0.06· γρ. ὕψ. ὡς 0.018» L 459. Κάτω ἀπὸ τὸν δεῦτερο στίχο λείψανα ἀναγλύφου στεφάνου θαλλοῦ. Τόπος εὔρεσης τῆς ἐπιγραφῆς εἶναι ὁ «Ἄν. τοῖχος δωμ. λ. (ὀπισθεν βάθρων)» L 459 (σ. κ.) (πίν. 74).

Τὸ Ἀμφιάρειον 11, 12, εἰκ. 3, πίν. ΙΑ β· (SEG 24, 345).

2ος αἰ. π.Χ.

[Ἄρ]χοντας Κρίτων[ος]

ὁ δῆμος Ὡρωπί[ων]

[- - - - -]

[- - - - -]

[ἐπιμελητήν]

[γενόμενον]

[ἱερῶν].

Τῆς ἐπιγραφῆς τούτης ἔχω γνώση ἀπὸ ἀπόγραφο καὶ ἔκτυπο τοῦ Λεονάρδου.

Ὁ ἄρχων τῆς πόλεως δὲν εἶναι γνωστός ἀπὸ ἄλλου.

506 (A 325). Στήλη ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο μὲ ἀέτωμα, ἄνω καὶ κάτω ἐλλιπής, ὕψ. 0.60 πλ. 0.39 πάχ. 0.165. °Υψ. γρ. 0.012 (στ. 3-4), 0.015 (στ. 1, 5), 0.02 (στ. 2, 6). Οἱ στ. 3-4 εἶναι χαραγμένοι μέσα σὲ ἀνάγλυφο στέφανο θαλλοῦ (πίν. 75).

Ὁ Ὠρωπὸς 157 σημ. 1.

2ος αἰ. π.Χ.

Ἀρχοντας Λυσάνδ[ρου]

ὁ δῆμος

Θεόδωρον

Τιμάρχου

[ἐπ]ιμελητήν

[γενό]μενον

[ἱε]ρ[ῶν].

Γιὰ τὸν ἄρχοντα βλ. **325**. Ὁ Θεόδωρος εἶναι πατέρας τοῦ ἱερέως Τιμάρχου (**217**, **327**).

507 (A 352). Στήλης ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο ἄνω τμήμα ἐλλιπὲς δεξιὰ, ὕψ. 0.19 πλ. 0.25 πάχ. 0.06. °Υψ. γρ. 0.035.

Ἐπιγραφικά 42, 37· (*Teiresias* 13 (1983) AE 5, 10· SEG 31, 421).

2ος αἰ. π.Χ.

ἱερ[έως]

Θου[- -]

[ὁ δῆμος]

[- - - - -]

[- - - - -]

[ἐπιμελητήν]

[γενόμενον]

[ἱερῶν].

Ἡ ἐπιγραφή εἶναι δυνατὸν νὰ συμπληρωθεῖ καὶ ἀλλιῶς, λ.χ. ἱερ[ῶν] | Θου[- -], καὶ νὰ ἐκληφθεῖ ὡς ἐπιτύμβια.

508 (A 416). Στήλης από λευκό μάρμαρο με άετωμα θραῦσμα από τὸ ἄνω ἀριστερὸ μέρος, ὕψ. 0.24 πλ. 0.19 πάχ. 0.065. Ὑψ. γρ. 0.015-0.02. «Ἡύρέθη δυσμότην τῶν δυσμικωτάτων βάθρων» L 118.

IG VII 406· Τὸ Ἀμφιάρειον 12· (SEG 24, 346).

200-150 π.Χ.

Ἄρχοντος Α[- - -]
 ὁ δῆ[μος]
 [- - - - -]
 [- - - - -]
 [ἐπιμελητὴν γενόμενον]
 [ἱερῶν].

Τὴν ἐπιγραφὴν τούτη, τοῦ πρώτου μισοῦ τοῦ 2ου αἰ. π.Χ., δὲν συμπληρώνει ὁ Dittenberger ἐπειδὴ, ὅπως λέγει, δὲν γινώριζε τὸν τύπο τῆς: «Cuius generis titulus sit admodum dubium est. Certe vs. 1 fuit Ἄρχοντος Α . . . . ., sed utrum vs. 2 ὁ δῆ[μος] supplendum sit, an reliquiae nominis proprii veluti [Φαν]όδη[μος] lateant ambiguum est».

509 (A 420). Στήλης ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο με ἄβακα καὶ κυμάτιο θραῦσμα ἀπὸ τὸ ἄνω ἀριστερὸ μέρος, ὕψ. 0.12 πλ. 0.205 πάχ. 0.08. Ὑψ. γρ. 0.02. «Ἡύρέθη ἐν τῇ στοᾷ ἀπαντικρὺ τῆς σκηνῆς τοῦ θεάτρου» L 169.

Ἐπιγραφικά 40, 36· (Teiresias 13 (1983) AE 5, 9· SEG 31, 420).

1ος αἰ. π.Χ.

Ὁ δῆμ[ος Ὠρωπί]-
 ων Π[- - - - -]
 [.]η[- - - - -]
 [ἐπιμελητὴν]
 [γενόμενον]
 [ἱερῶν].

510. Στήλη ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο ἡ ὁποία βρισκόταν στὸ Σινκάμνο.

H. G. Lolling, AM 10 (1885) 283· IG VII 436· (Ὁ Ὠρωπὸς 55).

1ος αἰ. π.Χ.

Ἑρμῶν
 Ἀλεξάν-
 3 δρου ἐπι-
 μελητῆς
 γενόμεν-
 6 ος Ἡρακλεῖ.

Κατὰ τὸν πρῶτο ἐκδότῃ, «κάτω ἀπὸ τοὺς στίχους 1, 2, 3 καὶ 4 ὑπῆρχε χαραγμένη ὁριζόντια γραμμὴ».

Λατρεία τοῦ Ἡρακλέους στὸν Ὠρωπό, ἐκτὸς τῆς παραδιδομένης στὸ ἱερὸ τοῦ Ἀμφιαράου (Παυσ. 1, 34, 3), δὲν εἶναι γνωστὴ. Πιθανὸν εἶναι ὅτι ἡ ἀνάθεση ἐγίνε σὲ ἄγνωστο γιὰ μᾶς ἱερὸ τοῦ Ἡρακλέους, μὲ τὸ ὁποῖο ὁ Ἑρμῶν ἦταν ἰδιαίτερα συνδεδεμένος ἐξ αἰτίας τοῦ ἀξιώματός του. Ἀπὸ τὸ πανομοιότυπο τοῦ Lolling ἡ ἐπιγραφή δύναται νὰ χρονολογηθεῖ στὸν 1ο αἰ. π.Χ.

ΑΝΑΘΕΣΕΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΛΙΑΝ ΝΥΜΦΗΝ

511 (A 374). Βάση τρίποδος τριγωνική από λευκό μάρμαρο με κοίλες τις πλευρές (χορδής 0.72, 0.86, 0.76), ύψ. 0.165. Στην άνω επιφάνεια υπάρχουν τέσσερις τόρμοι, τρεις ορθογώνιοι, από ένας στην κάθε γωνία του τριγώνου 0.045 x 0.06 βάθ. 0.05, και ένας κυκλικός διαμ. 0.165 βάθ. 0.025 στο κέντρο της βάσης για το στήριγμα του λέβητος. Ἡ ἐπιγραφή εἶναι χαραγμένη στή μιὰ τῶν κοίλων πλευρῶν. Ὑψ. γρ. 0.01-0.02 μεταστ. 0.015 (εἰκ. 73, πίν. 75).

Ἐπιγραφικά 8, 1, εἰκ. 1· (Teiresias 13 (1983) AE 5, 12· SEG 31, 446).

300-275 π.Χ.

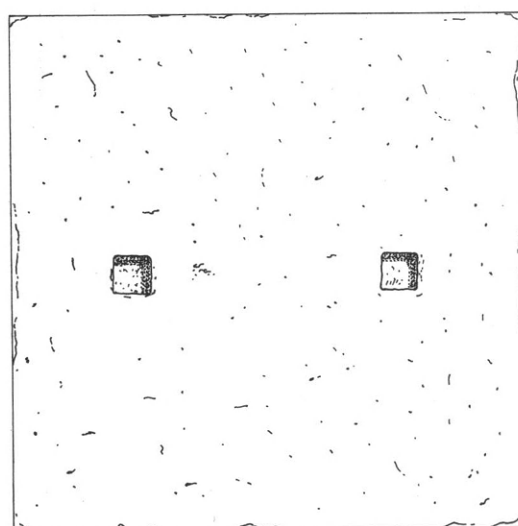
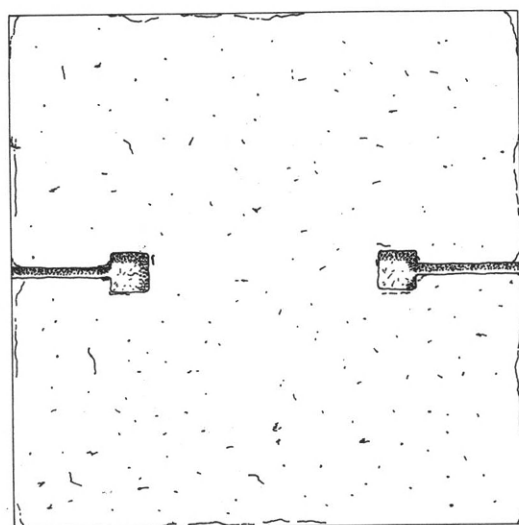
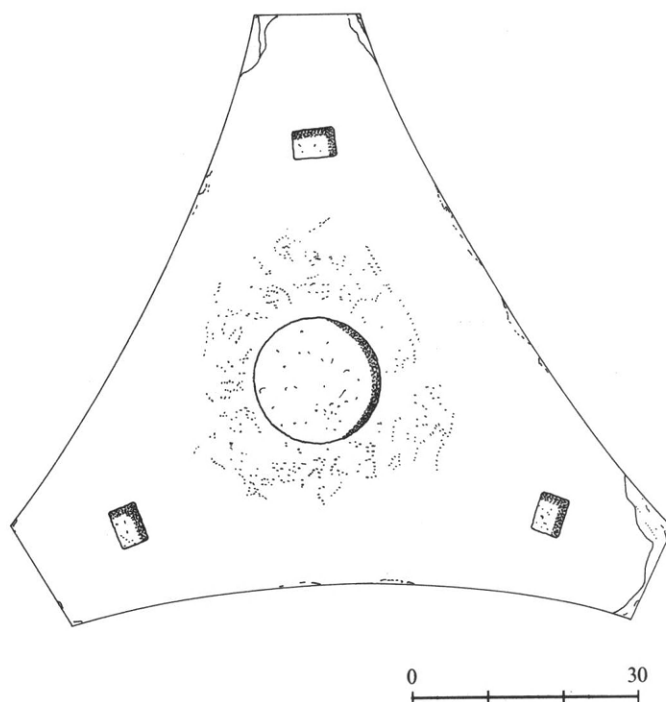
Ἀναξίβιος ὁ Δεξιάνδρου
νικήσας, ὁ τὸ ἄθλον
Ἀλίας Νύμφει.

Γιὰ τὴ μορφή τῆς βάσης βλ. P. Amandry - Th. Spyropoulos, *BCH* 98 (1974) 232, εἰκ. 45, ὅπου ὑπολογίζεται τὸ κατὰ προσέγγισιν ὕψος τοῦ τρίποδος σὲ 1.95, κατὰ τὸ σύστημα ποὺ διατυπώνεται ἀπὸ τοὺς P. Amandry - J. Ducat, *BCH Suppl.* I (1973) 32, μὲ ἀνοιγμα ποδῶν, ὅπως προκύπτει ἀπὸ τοὺς τόρμους, 0.56.

Ἀπὸ τὶς σωζόμενες ἀναθέσεις στὴν Ἀλία μόνο τούτη φέρει νικήσας ἀντὶ χορηγήσας.

Ὁ Ἀναξίβιος Δεξιάνδρου εἶναι ἄγνωστος. Ἀπὸ τὸ σχῆμα τῶν γραμμάτων τὸ ἀνάθημά του χρονολογεῖται στὸ πρῶτο τέταρτο τοῦ 3ου αἰ. π.Χ.

Τὸ ἱερὸ τῆς Ἀλίας Νύμφης ὅπου εἶχαν ἀνατεθεῖ οἱ τρίποδες τῶν ὁποίων μᾶς σώζονται οἱ ἐνεπίγραφες βάσεις (511-519) βρισκόταν στὴν πόλη, κοντὰ στὴ θάλασσα, στὸν χώρο τοῦ κτήματος τοῦ Ἀμαλίου ὀρφανοτροφείου, τοῦ ὁποίου τὸ κάτω τῆς δημοσίας ὁδοῦ πρὸς τὸν παλιὸ Ὠρωπὸ τμήμα κατέλαβαν, τὸ 1938, τὰ κτίρια τῶν φυλακῶν. Ὁ ἀκριβὴς τόπος εὗρεσης τῶν βάσεων εἶναι ἄγνωστος. Τὸ πιθανότερο εἶναι ὅτι βρέθηκαν στὸ ἄνω, πρὸς Νότον τῆς δημοσίας ὁδοῦ ἀγρόκτημα τοῦ Ἀμαλίου τὸ 1904 ἢ λίγο πρὶν. Ὁ Λεονάρδος ἔλαβε γνώση τῆς ὑπαρξῆς τους στὶς 26.7.1904 ἀπὸ τὰ ἀπόγραφα τοῦ κειμένου τῶν ἐπιγραφῶν 512 καὶ 516, τὰ ὅποια εἶχε κάμει κάποιος χωρικός (L 566). Στὶς 3.9.1904 πῆγε στὴ Σκάλα Ὠρωποῦ καὶ ἀντέγραψε τὰ κείμενα πέντε ἀναθέσεων στὴν Ἀλία (οἱ βάσεις βρισκόνταν στὸν «κῆπο» τοῦ Ἀμαλίου). Ἡ 514 βρισκόταν στὸν παλιὸ Ὠρωπὸ καὶ ὁ Λεονάρδος τὴν ἀγνοοῦσε. Ὡς τὸ 1926 δὲν ἀσχολήθηκε, ὅπως φαίνεται, μὲ αὐτὲς καθόλου. Στὶς 19 Μαρτίου 1926 ὁ Ἐφορὸς Ἀρχαιοτήτων Ν. Παπαδάκης συντάσσει στὴ Σκάλα Ὠρωποῦ κατάλογο ἀρχαίων (Ἐπιγραφικά 6, 45-46, 60-63) τὰ ὅποια εἶχε συγκεντρώσει ἀπὸ περισυλλογὴ στὸ χωριό. Ὁ κατάλογος, πλὴν ἄλλων, περιλαμβάνει τὶς βάσεις 511, 515, 516. Οἱ βάσεις 512, 513 δὲν μνημονεύονται, ἴσως εἶχαν χαθεῖ ἢ καταστραφεῖ. Στὶς 27 Αὐγούστου τοῦ ἰδίου χρόνου ὁ Λεονάρδος πηγαίνει στὴ Σκάλα καὶ σὲ μικρὰ σημειώματα περιγράφει πάλι τὶς ἐπιγραφὰς 511, 515, 516. Τὶς βάσεις 512, 513 δὲν τὶς μνημονεύει. Τὸ 1957 βρῆκα τὶς τρεῖς σωζόμενες βάσεις ἔξω ἀπὸ τὴν παλιὰ ἐκκλησίαν τοῦ Ἀγίου Ἀνδρέου (κατεδαφίστηκε, καὶ ἡ νέα ἐκκλησία κτίστηκε νοτιότερα), πολὺ κοντὰ στὸν κῆπο τοῦ Ἀμαλίου, ἀπὸ ὅπου εἶχαν ὡς φαίνεται μεταφερθεῖ κατὰ τὸ διάστημα 1926-1957, πιθανῶς πρὸ τοῦ πολέμου, ἴσως τὸ 1938, ὅταν κτίστηκαν οἱ φυλακές. Κατὰ τὸν κατάλογο τοῦ Παπαδάκη οἱ βάσεις εἶχαν βρεθεῖ στὸν κῆπο τοῦ Ἀμαλίου, ὅπως βεβαίωσε ὁ Γρ. Λαζαρίδης, ἐνοικιαστής τοῦ κτήματος, «ἀπὸ 15 καὶ πλέον ἐτῶν», δηλαδὴ γύρω στὸ 1911. Ὅπως γνωρίζουμε ὁμως, οἱ βάσεις εἶχαν βρεθεῖ τὸ ἀργότερο τὸ 1904.

ΑΝΤΙΓΟΝΟΣ ΔΙΟΝΥΣΟΦΑΝΟΥ
ΧΟΡΗΓΗΣΑΣ ΤΟ ΑΘΛΟΝ
ΑΛΙΕΙΝ ΥΜΦΕΙ

0 50

Οί βάσεις με τούς τρίποδες θὰ ἦσαν ἰδρυμένες ἢ στὸ ἱερὸ τῆς Ἀλίας ἢ στὴν παρυφὴ τοῦ δρόμου, κεντρικοῦ χωρὶς ἀμφιβολία, ποὺ ὀδηγοῦσε σ' αὐτὸ ἀπὸ τὸ κέντρο τῆς πόλεως. Στὴν περιοχὴ τοῦ Ἀμαλιείου βρέθηκαν καὶ οἱ δύο ὅροι ὁδοῦ **286, 287**, οἱ ὁποῖοι ἴσως ὀριζαν τὸν δρόμο ποὺ ὀδηγοῦσε στὸ ἱερὸ τῆς Νύμφης. Λεῖψανα τοῦ ἱεροῦ δὲν ἔχουν ἐντοπιστεῖ, πιθανῶς νὰ βρισκόταν στὸν χωρὸ ὅπου κτίστηκαν οἱ φυλακές, χωρὶς νὰ ἀποκλείεται τὸ ἀγρόκτημα νότια τοῦ δρόμου, τὸ ὁποῖο εἶναι ἐλεύθερο ἀπὸ κάθε κατασκευὴ καὶ ὅπου ἔχουν βρεθεῖ ἀρχαῖα τῆς παλαιοχριστιανικῆς καὶ τῆς πρωτοβυζαντινῆς ἐποχῆς.

Ἡ Ἀλία Νύμφη εἶναι γνωστὴ ἀπὸ τὶς φιλολογικὲς πηγές. Μὲ τὶς ἐπιγραφές τοῦ Ὠρωποῦ γίνεται γνωστὴ καὶ ἡ ἐπίσημη λατρεία της. Ἡ Ἀλία, ἀδελφὴ τῶν Τελχίνων ἀπὸ τὴν ἔνωση τῆς ὁποίας μὲ τὸν Ποσειδῶνα γεννήθηκαν ἕξι γιοὶ καὶ μιὰ κόρη, ἡ Ρόδος (Διοδ. 5, 55, 4), ὀνομάστηκε καὶ Λευκοθέα καὶ ἔτυχε τῶν τιμῶν τῆς λατρείας (Διοδ. 5, 55, 7). Οἱ Τελχῖνες σκορπίστηκαν, ἔφθασαν στὴ Βοιωτία καὶ ἰδρυσαν ἱερὸ Ἀθηνᾶς Τελχινίας στὴν Τευμησσό, στὸν δρόμο Θηβῶν-Χαλκίδος (Πανσ. 9, 19, 1: καὶ Ἀθηνᾶς ἐν Τευμησσῷ Τελχινίας ἐστὶν ἱερὸν, ἄγαλμα οὐκ ἔχον· ἐς δὲ τὴν ἐπὶ κλησιν αὐτῆς ἔστιν εἰκάζειν ὡς τῶν ἐν Κύπρῳ ποτὲ οἰκησάντων Τελχίνων ἀφικομένη μοῖρα ἐς Βοιωτοῦς ἱερὸν ἰδρύσατο Ἀθηνᾶς Τελχινίας). Στὴν Ὀδύσσεια (ε 333) ἡ νύμφη ὀνομάζεται Λευκοθέα, ἀποκτᾷ καὶ ἄλλο ὄνομα, Ἰνώ, καὶ εἶναι κόρη τοῦ Κάδμου. Ὁ Πίνδαρος (Ὀλυμπιονίκαι II, 32-35) ἀναφέρει τὴ νύμφη μὲ τὸ ὄνομα τῆς Ἰνοῦς, καὶ ἀλλοῦ (Πυθιονίκαι XI, 1-5) μὲ τὸ ὄνομα τῆς Λευκοθέας.

Ἡ εὗρεση τοῦ ἱεροῦ τῆς Νύμφης θὰ μᾶς πληροφοροῦσε καὶ γιὰ τὴν παλαιότητα τῆς λατρείας. Τονίστηκε ἤδη (Α. Οἰκονομίδης, *Λεξικὸν Κοινωνικῶν Ἐπιστημῶν* λ. Ἐπιγραφικὴ, 2470) ὅτι οἱ Τελχῖνες, οἱ ὁποῖοι ἀπὸ τῆς Ρόδου ἔφθασαν στὴ Βοιωτία, ἀποβιβάστηκαν στὸν Ὠρωπό, κύριο λιμάνι τῆς περιοχῆς, καὶ μὲ τὶς ἐκεῖ θυσίαι τοὺς ἰδρυσαν τὴ λατρεία τῆς νύμφης ἢ ὁποία διατηρεῖ τὸ ἀρχικὸ τῆς ὄνομα (Τὸ Ἀμφιάρειον 12· *AAA 1 (1968) 72· Ὁ Ὠρωπὸς 56-58· Ἐπιγραφικά 20-23). Ὁστρακο μὲ χάραγμα τοῦ πρώτου μισοῦ τοῦ 6ου αἰ. π.Χ. Ἀλία[ι- ἢ Ἀλία[ς- βρέθηκε στὴν Antibes. Κατὰ τὸν ἐκδότῃ Α. Οἰκονομίδης (*AncWorld* 10 (1984) 57-61), Ρόδιοι πρόσφυγες μετέφεραν στὴν Ἀντίπολη τὴ λατρεία τῆς νύμφης. Ὅπως ἐπισημαίνει ὁ Oik., ἡ ἐπιγραφὴ τῆς Μασσαλίας IG XIV 2433 4 ὅπου ἀναφέρεται ἱερεὺς Λευκοθέας ὑποδηλώνει τὴν ἄσκηση τῆς λατρείας τῆς νύμφης μέχρι τοῦ 3ου αἰ. μ.Χ.

Οἱ πρὸς τιμὴν τῆς Ἀλίας ἀγῶνες ἦσαν μουσικοὶ καὶ τὸ βραβεῖο τοῦ νικητοῦ χορηγοῦ τρίπους, ὅπως περιγράφεται ἀπὸ τὸν Ἀθήναιο (5, 198c): μεθ' οὗς ἐπορεύετο Φιλικὸς ὁ ποιητὴς ἱερεὺς ὦν Διονύσου καὶ πάντες οἱ περὶ τὸν Διόνυσον τεχνῖται· τούτων δ' ἐφεξῆς ἐφέροντο δελφικοὶ τρίποδες, ἄθλα τοῖς τῶν αὐλητῶν χορηγοῖς, ὁ μὲν παιδίσκων ἐννέα πηχῶν τὸ ὕψος, ὁ δὲ πηχῶν δώδεκα ὁ τῶν ἀνδρῶν. Ἡ γραφὴ αὐλητῶν εἶναι διόρθωση τοῦ L. Robert, *Études épigraphiques et philologiques* (1938) 31-35 (βλ. καὶ *Bull. Épigr.* 1962, 145) ἀντὶ τοῦ παραδιδόμενου ἀθλητῶν. Πρβ. IG II² 1635 fr. a (A) 33 τρίποδες νικητήρια τοῖς χοροῖς.

512. Πλίνθος πώρινη, ὕψ. 0.24 πλ. 0.66 πᾶχ. (βάθ.) 0.66. Στὴν ἄνω ἐπιφάνεια ἔφερε δύο τόρμους μὲ αὐλάκια μολυβδοχοήσεως καὶ στὴν κάτω ἐπιφάνεια ἐπίσης δύο τόρμους, οἱ ὁποῖοι ἀπείχαν μεταξύ τους 0.30. Ἡ πλίνθος κατεῖχε τὸ μέσον ἐνὸς βάθρου, ὑπῆρχε δηλαδὴ ἀκόμη ὑπόβαθρο καὶ ἐπὶ κρᾶνο ἐπάνω στὸ ὁποῖο ἦταν ἰδρυμένο τὸ ἄθλο, ὁ χάλκινος τρίπους. Στὴν πρόσθια ἐπιφάνεια, γύρω ἀπὸ τὴν ἐπιγραφὴν, κατὰ τὴν παρυφὴ τῆς πλίνθου, ὑπῆρχε ταινία πλ. 0.025. Ὑψ. γρ. 0.02-0.045 (εἰκ. 74, πίν. 75).

Ἐπιγραφικά 9, 2, εἰκ. 3-4 (Teiresias 13 (1983) AE 6, 13· SEG 31, 448)· Ἐπιγραφικὴ Ὠρωποῦ 324.

Ἀντίγονος Διονυσοφάνου
 χορηγῆσας, τὸ ἄθλον
 Ἀ λ ί α ι Ν ύ μ φ ε ι .

Ἡ ἐπιγραφή τούτη εἶναι γνωστή ἀπὸ τὶς σημειώσεις τοῦ Λεονάρδου (L 566), ἀπὸ σκαρίφημα καὶ ἔκτυπο τοῦ ὁποίου ἔγινε καὶ τὸ σχέδιο ποὺ παρατίθεται. Ἡ ἐπιγραφή φαίνεται ὅτι εἶχε χαθεῖ πρὸ τοῦ 1926 (βλ. 511 καὶ Ἐπιγραφικά 10).

Γιὰ τὸν Ἀντίγονο καὶ τὴν οἰκογένειά του, ἡ ὁποία ἀκμάζει στὰ τέλη τοῦ 3ου / ἀρχὲς 2ου αἰ. π.Χ., βλ. 431.

513. Βάση τρίποδος τριγωνικὴ ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο μὲ κοίλες τὶς πλευρὲς (χορδὴ πρόσθιας ἐνεπιγραφῆς πλευρᾶς 0.30), ὕψ. 0.205. Ἀπὸ τὶς ἄλλες δύο πλευρὲς μόνον ἡ μιὰ σωζόταν, χορδῆς 0.25. Στὴν ἄνω ἐπιφάνεια ὑπῆρχε κεντρικὸς κυκλικὸς τόρμος διαμ. 0.14 καὶ ἄλλος μικρὸς στὸ κέντρο τῆς κάτω ἐπιφάνειας. Ὑψ. γρ. 0.012-0.02 (πίν. 76).

Ἐπιγραφικά 12, 3, εἰκ. 5· (Teiresias 13 (1983) AE 6, 14· SEG 31, 449).

300-250 π.Χ.

[- - -]ς Πλουτάρχ[ου χορηγῆσας],
 [τὸ ἄθ]λον Ἀλῖαι [Νύμφη].

Καὶ τούτη ἡ ἐπιγραφή χάθηκε πρὸ τοῦ 1926. Μοῦ εἶναι γνωστή ἀπὸ τὶς σημειώσεις τοῦ Λεονάρδου (L 566) καὶ ἔκτυπο (βλ. 511, 512 καὶ Ἐπιγραφικά 10).

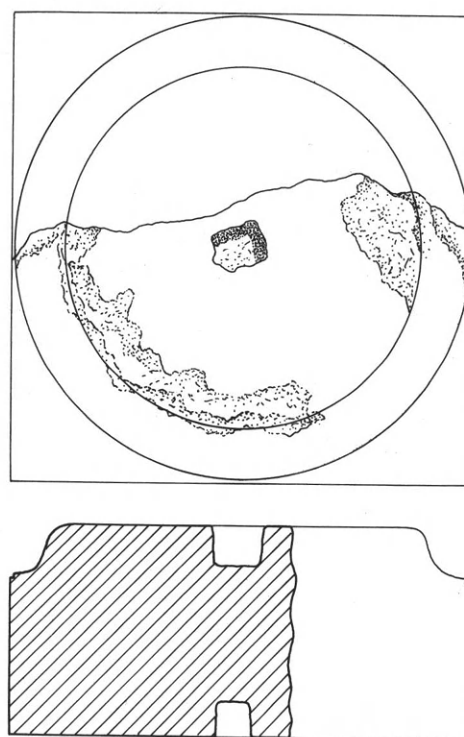
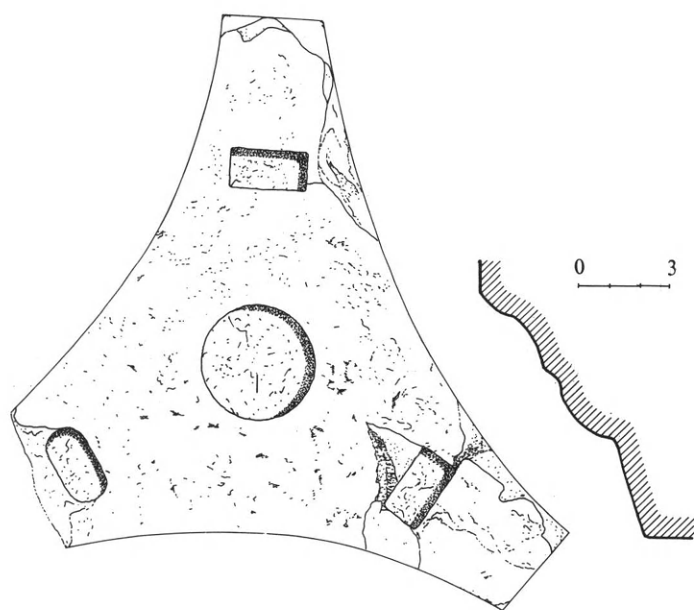
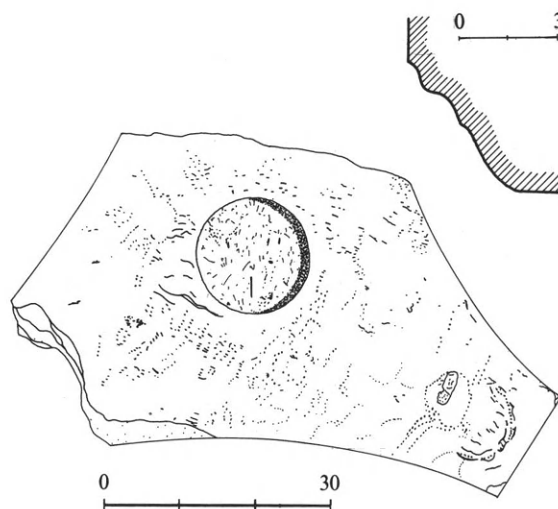
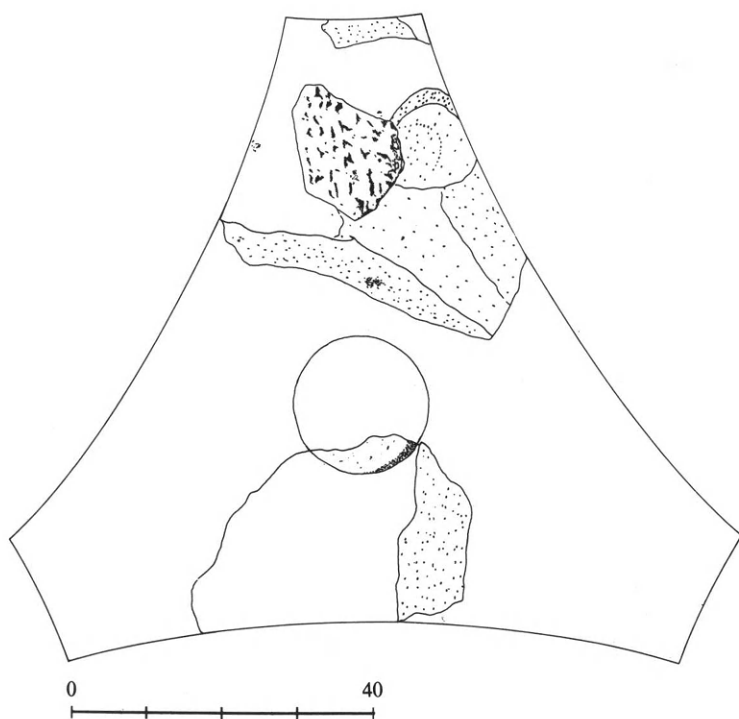
Πλούταρχος ὀνομάζεται Ὡρώπιος δικαστὴς (330 18) καὶ Πλουταρχίδης γνωστὸς πολιτικὸς (112, 156, 168, 169, 170). Περισσότερο πιθανὴ εἶναι ἡ ἐδῶ συμπλήρωση, γιατί ὁ πρῶτος στίχος μὲ μακρὸ πατρώνυμο θὰ γινόταν μακρότατος.

514 (A 635). Βάσεως τρίποδος τριγωνικῆς ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο δύο μεγάλα τεμάχια. Τὸ ἓνα ἔχει ὕψ. 0.157 πλ. 0.38 βάθ. 0.255 καὶ ἀποτοιχίστηκε ἀπὸ τὴν πρόσοψη τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ παλίου Ὡρωποῦ. Στὴν κοίλῃ πλευρᾷ του σώζεται μέρος ἐπιγραφῆς. Ὑψ. γρ. 0.025 μεταστ. 0.009. Στὴν ἄνω ἐπιφάνεια σώζει λείψανα κυκλικοῦ τόρμου βάθ. 0.04 καὶ στὴν ἄνω παρυφῇ τῆς ὀψὲς κυρτὸ κυμάτιο ὕψ. 0.016. Τὸ ἄλλο κομμάτι ἔχει ὕψ. 0.157 μῆκ. (στὶς ὀψεις) 0.29-0.35 πλ. τετμημ. γωνίας 0.18 καὶ ἀποτοιχίστηκε ἀπὸ τὴν ἐρειπωμένη ἐκκλησίᾳ τοῦ Ἁγίου Βλασίου τοῦ παλίου Ὡρωποῦ, ποὺ βρίσκεται κοντὰ στὴ Μεταμόρφωση. Ἀποτελεῖ τὴν ὀπίσθια γωνία τῆς βάσεως καὶ σώζει πλήρως στὴν ἄνω ἐπιφάνεια, στὸ ἄκρο, τὸν ἀβαθὴ τόρμο γιὰ τὸν λεοντόποδα τοῦ χάλκινου τρίποδος. Τὰ δύο θραύσματα δὲν ἀρμόζουν μεταξύ τους, ἀποτελοῦν ὅμως μέρος τῆς ἴδιας τριγωνικῆς βάσεως (εἰκ. 75, πίν. 76).

Ἄ. Ὁρλάνδος, ΔΧΑΕ 4 (1927) 41 σημ. 2· (Ἄ. Οἰκονομίδης, Λεξικὸν Κοινωνικῶν Ἐπιστημῶν λ. Ἐπιγραφική, 2470· Τὸ Ἀμφιάρειον 12, 13· SEG 24, 352· Bull. Épigr. 1968, 283)· Ὁ Ὡρωπὸς 56, εἰκ. 2· Ἐπιγραφικά 13, 4, εἰκ. 6· (Teiresias 13 (1983) AE 6, 15· SEG 31, 450).

250-200 π.Χ.

[Ἀντ]ίπατρος Ἀρ[χιλόχου]
 [χορ]ηγῆσας, τὸ [ἄθλον]
 Ἀ λ ί α ι Ν ύ μ φ η ι .

Ελκ. 75-78 (1:10): 514, 515, 516, 517.

1 Συμπληρώσεις δικές μου. ΠΑΤΡΟΣ ΑΡ Όρλ. || 2 ΗΓΗΣΑΣ ΤΟ Όρλ. || 2-3 Συμπληρώσεις του Οίκ. || 3 ΑΙΝ ΝΥΜΦ Όρλ.

Του δευτέρου μισού του 3ου αι. π.Χ. Ό έδω χορηγός είναι γνωστός πολιτικός του Ώρωπού (128, 424· *Επιγραφικά* 15).

515 (A 376). Βάση τρίποδος τριγωνική από λευκό μάρμαρο, έλλιπής άριστερά και πίσω, με κοίλες πλευρές (χορδή της ενεπίγραφης πλευράς 0.53), ύψ. 0.15. Στην άνω επιφάνεια σώζεται, στο κέντρο, κυκλικός τόρμος διαμ. 0.115 βάθ. 0.04 και στην άρτια γωνία άλλος τόρμος ορθογώνιος, 0.03 x 0.04, γεμάτος μολύβι για τη στερέωση του ποδός του τρίποδος, και μηνοειδές λάξευμα. Στην κάτω επιφάνεια υπάρχει κυκλική έξαρση ύψ. 0.038 ως απόληξη και επίστεψη του κίονος επάνω στον όποιο στηριζόταν ή βάση. Στο μέσον της κάτω επιφάνειας τόρμος γεμάτος μολύβι για τη σύνδεση με τον κίονα. Ύψ. γρ. 0.02-0.03 μεταστ. 0.013 (είκ. 76, πίν. 76).

*AAA 1 (1968) 70, 18, είκ. 2, σχ. 1· (πρβ. *Bull. Épigr.* 1968, 284· Μ. Μισός, *AE* 1968, Χρονικά 7, 2· SEG 24, 355· *Bull. Épigr.* 1970, 298)· *Επιγραφικά* 15, 5, είκ. 8-9· (*Teiresias* 13 (1983) *AE* 6, 16· SEG 31, 447).

200-150 π.Χ.

[Δημ]οφών Θρυμώνδου

[χορη]γήσας, τὸ ἄθλον

[Άλ]ίαι Νύμφη.

Του πρώτου μισού του 2ου αι. π.Χ. Ό Δημοφών είναι γιός του Θρυμώνδου **375**· (*Επιγραφικά* 16).

516 (A 375). Βάση τρίποδος τριγωνική από λευκό μάρμαρο, άριστερά έλλιπής κατά τὸ άκρο, δεξιά συγκολλημένη από τρία θραύσματα ύψ. 0.17-0.25. Στην κάτω επιφάνεια υπάρχει κυκλική έξαρση ύψ. 0.08 ως επίστεψη του κίονος επάνω στον όποιο στηριζόταν ή βάση, της οποίας οί πλευρές είναι κοίλες (χορδής 0.42, 0.59, 0.62). Στην άνω επιφάνεια υπάρχουν τέσσερις τόρμοι, από ένας σε κάθε γωνία για τη στερέωση των ποδών του τρίποδος και ό τέταρτος κυκλικός, στο κέντρο της βάσης, διαμ. 0.31. Ύψ. γρ. 0.023 μεταστ. 0.015. Στην άνω παρυφή μικρό κυρτό γείσο (είκ. 77, πίν. 76).

Επιγραφικά 16-17, 6, είκ. 10-11· (*Teiresias* 13 (1983) *AE* 6, 17· SEG 31, 453).

200-150 π.Χ.

[. . .]των Σάωνος χορηγήσας,

[τὸ ἄ]θλον Άλίαι Νύμφη.

Σάων ονομάζεται ό ίερεύς του Άμφιαράου επί άρχοντος της πόλεως Λυσάνδρου (**325**), ίσως πατέρα του έδω χορηγοῦ, του όποίου ή ανάθεση από τὸ σχήμα των γραμμάτων χρονολογείται στο πρώτο μισό του 2ου αι. π.Χ. Για τὸν τύπο του όνόματος βλ. **325**.

Άπό τὸ άνοιγμα των ποδών του τρίποδος, 0.47, υπολογίζεται τὸ ύψος του, ως έγγιστα, σε 1.65 (P. Amandry, *BCH* 98 (1974) 232, II, είκ. 44).

517 (M. Έρετριας 18115). Βάση τετράγωνη από λευκό μάρμαρο, έλλειπής κατά τὸ ἥμισυ περίπου, ὕψ. (μὲ τὸ κυμάτιο) 0.27 πλευρᾶς 0.61. Ἄνω καὶ κάτω σώζεται κεντρικὸς τόρμος διαμ. 0.06 (βάθ. 0.06) καὶ 0.04 (βάθ. 0.045). Στὴν ἄνω ἐπιφάνεια κυκλικὴ ἀνάγλυφη χαμηλὴ (ὕψ. 0.07) κωδωνόσχημη βάση τοῦ τρίποδος (πρβ. P. Amandry, *BCH* 111 (1987) 98, εἰκ. 10). Ἡ κάτω ἐπιφάνεια λεία. Ἡ ἐπιγραφή εἶναι χαραγμένη στὴν ὄψη. Ὑψ. γρ. 0.025 μεταστ. 0.01. Κάτω ἀπὸ τὴν ἐπιγραφή κενὸ ὕψ. 0.095. Βρέθηκε στὴν Ἑρέτρια, κτισμένη σὲ μαντρότοιχο ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀντιόχου Θεοδότου 7 (εἰκ. 78, πίν. 77).

Τέλη 3ου / ἀρχὲς 2ου αἰ. π.Χ.

Ἀμφικράτης Τιμοκρίτου
χορηγῆσας, τὸ ἄθλον
Ἀλῖαι Νύμφηι.

Ἀμφικράτης 325 67· Τιμόκριτος 325 63.

518 (A 429). Βάσης τρίποδος τριγωνικῆς ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο τὸ ἀριστερὸ ἄκρο, ὕψ. 0.10 πλ. 0.20 βάθ. 0.132 (πλ. τετμημ. γωνίας 0.135). Ὑψ. γρ. 0.02-0.028 μεταστ. 0.013. Στὴν ἄνω ἐπιφάνεια σώζεται μέρος τοῦ τόρμου γιὰ τὸ ἀριστερὸ πόδι τοῦ τρίποδος καὶ στὴν παρυφὴ μικρὸ γεῖσο (πίν. 77).

Ἐπιγραφικά 17, 7, εἰκ. 12· (*Teiresias* 13 (1983) AE 6, 18· SEG 31, 451).

Ἐϋθό[νος - - - - -]
χορηγῆσ[ας, τὸ ἄθλον Ἀλῖαι Νύμφηι].

Πρὸ τοῦ πρώτου γράμματος δὲν διακρίνεται τίποτε. Ἄν ὑπῆρχε ἄλλο, τότε τὸ ὄνομα θὰ ἦταν δυνατόν νὰ εἶναι λ.χ. [Π]εῖθό[δημος κττ. Ἡ συμπλήρωση τοῦ δευτέρου στίχου εἶναι ἀναγκαστική. Ὁ πρώτος μὲ τὸ ὄνομα καὶ τὸ πατρώνυμο μόνο θὰ ἦταν πολὺ βραχὺς καὶ τὰ γράμματά του ἀραιότερα τοῦ δευτέρου.

519 (Ω 520). Βάσης τρίποδος τριγωνικῆς ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο τὸ ἀριστερὸ ἄκρο, έλλειπὲς κατά τὸ κάτω μισὸ τοῦ ὕψους του, ὕψ. 0.14, πλ. ἀκέραιης πλευρᾶς 0.145 μήκ. 0.16. Ἄνω λήγει σὲ μικρὸ κυμάτιο, ὡς γεῖσο, ἔσοχῆς 0.005. Στὴν ἄνω ἐπιφάνεια σώζεται μέρος τοῦ τόρμου γιὰ τὸν ἀριστερὸ λεοντόποδα τοῦ τρίποδος. Ὑψ. γρ. 0.015 (Ο) - 0.025. Βρέθηκε στὸν παλιὸ Ὠρωπό, κοντὰ στὴν ἐρειπωμένη ἐκκλησία τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων, τὸ 1995 (πίν. 77).

Τέλη 3ου / ἀρχὲς 2ου αἰ. π.Χ.

Ἑρμο[- - - - -]
χορη[γῆσας, τὸ ἄθλον]
[Ἀλῖαι Νύμφηι].

Πιθανὲς συμπληρώσεις μὲ ὀνόματα γνωστῶν Ὠρωπίων, Ἑρμογένης, Ἑρμόδωρος, Ἑρμοκράτης.

ΜΕΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟ

ΚΑΤΑΛΟΓΟΙ ΝΙΚΗΤΩΝ

520 (A 351). Στήλη απλή από πεντελικό μάρμαρο, έλλειπής κάτω άριστερά και δεξιά και με αποκρούσεις στο άνω μέρος, θραυσμένη σε δύο και συγκολλημένη. Ύψ. συνολ. 0.73 πλ. 0.425 πάχ. 0.088. Ύψ. γρ. 0.05 μεταγρ. 0.008 μεταστ. 0.006· στοιχηδόν 33. Το άνω, μέγα, τμήμα της στήλης βρέθηκε στο ξωκλήσι Ἀγίου Μιχαήλ (Σιρμχίλ), ΒΑ τοῦ Ἀμφιαρείου, οἰκοδομημένο στο παράθυρο τοῦ Ἱεροῦ, καὶ τὸ κάτω στὴν κοιμητηριακὴ ἐκκλησία τοῦ Ἀγίου Νικολάου, ἔξω (νοτίως) τοῦ Καλάμου (πίν. 78-79).

Στ. 1-35: Στ. Α. Κουμανούδης, *AE* 1884, 128, 5· *IG VII* 414· (Michel, *Recueil* 889· I. Frei, *De certaminibus thymelicis* (1900) 71, II· Reisch, *De musicis* 19 (στ. 1-8)· J. Delamarre, *RevPhil* 18 (1894) 162-166· E. Preuner, *AM* 28 (1903) 338-346· F. Mie, *AM* 34 (1909) 89· H. Ziebarth, *Jahresberichte für Altertumswissenschaft* 184 (1920) 138 κέ.).

Στ. 36-46: A. Milchhoefer, *AM* 12 (1887) 319, 419· *IG II* 5, 978b· E. Preuner, *AM* 28 (1903) 342 (εἰκασία συναφείας τῶν δύο θραυσμάτων, βλ. καὶ Λεονάρδο, *AE* 1919, 75a)· *Hermes* 57 (1922) 86-94· (SEG 1, 126).

Στ. 1-46: B. Λεονάρδος, *AE* 1923, 46, 125, εἰκ. 3· Ὁ Ὠρωπὸς 196, 47, πίν. 63β· (πρβ. SEG 25, 498· Knoepfler, *Pentétéris* 279-302· *Bull. Épigr.* 1993, 269).

[Οἶδε ἐνίκων Ἀμφιαράϊα] τὰ μεγάλ[α]· *vac.*

[προσοδίου ποιητῆ]ς Πάμφιλος Ἀθη[ναῖος· *υ*]

3 [κιθ]αρ[ιστῆς παῖς] Λύσανδρος Θηβαῖ[ος· αὐλ]-
ωιδὸς π[αῖς . . .]στρατος Σικυώνι· ἀνή[ρ κι]-
θαριστῆ[ς . . . ο]ς Θετταλός· ἀνὴρ αὐλωιδό[ς Χ]-

6 αρίας Ἀθη[να]ῖος· αὐλητῆς Κλείταρχος Ἀθ[η]-
ναῖος· κιθαρωιδὸς Κλεόνικος Ἀθηναῖος· *υ*
σοφιστῆς Παυσίμαχος Ἀθηναῖος· *υυυυυ*

9 παῖδας δόλιχον Μνησαρχίδης Ἀθηναῖος· *υ*
ἄνδρας δόλιχον Μάλακος Μακεδών· παῖδας
στάδιον ἐξ ἀπάντων Θεόπομπος Κυρηναῖο·

12 ἀγενεῖους στάδιον Ἀκαρνὰν Ἀθηναῖος· ἄν-
δρας στάδιον Ἀνθιππος Ἀργεῖος· παῖδας δ-

- 15   ίαυλον ἐξ ἀπάντων Ἐπικράτης Λαρισαῖος·
      πένταθλον ἀγενεῖους [ἰ]έρων Ἀργεῖος· (δ)ία-
      [υλ]ον ἄνδρας Θρασυάνωρ Κολοφώνιος· ἵππι-
      [ον] παῖδας Μνησαρχίδης Ἀθηναῖος· ἵππιον
 18   ἄνδρας Θρασυάνωρ Κολοφώνιος· παῖδ[α]ς πά-
      λην ἐξ ἀπάντων Ἀρίσταιχος Ἄνδρι· ἀγενε-
      ίους πάλην Φιλόνικος Ἀργεῖος· παῖς παγκ-
 21   ράτιον Ἀντιφάνης Ἀθηναῖος· ἀνὴρ πάλην Ε-
      ὑτελίων Φλεάσιος· ἀνὴρ πύκτης Σάτυ[ρ]ος Ἡ-
      λεῖος· ἀγενεῖων ὃ παγκράτιον Ἀντικράτη-
 24   ς Θηβαῖος· ἀγενεῖους πυγμὴν Ἐστιάιος Σι-
      νωπεύς· ἄνδρας πανκράτιον Σάτυρος Ἡλεῖ-
      ος· παῖδας πένταθλον Στρατοκλῆς Ἀθηναῖ-
 27   ος· παῖδας πυγμὴν Παυσίας Ἀθηναῖος· [ἄ]νδρ-
      ας πένταθλον Μελάνιππος Φαρσάλιος· ὅπλ-
      [ι]της Ἀνθιππος Ἀργεῖος· παῖδας στάδιον ἀ-
 30   [π]ὸ γυμνασίων Ἀντίβιος Ἀθηναῖος· παῖδας
      [π]άλην ἀπὸ γυμνασίων Χαρίσανδρος Ἀθηναῖ-
      πύκτης παῖς ἀπὸ γυμνασίων Νικόδημος Ἀθ-
 33   [η]ναῖος· παῖς πανκράτιον [ἀπὸ] γυμνασί[ων .]
      [.]ας Ἀθηναῖος· ἡνίοχος [ἐγβιβάζων . . .⁵ . . .]
      [. . .] Ἀθηναῖ· ζεύγει ἀκάμπιον . . .⁶ . . . Ἀθην-
 36   [αῖος· ζεύγει δίαυ]λον Μν[ήσ]ιπ[πο]ς Ἀθηναῖο·
      [συνωρίδι δίαυλον] Προκλείδ[ης] Ἀ[θηναῖ] συνωρ]-
      [ίδι ἀκάμπιον . . .]νδρος [Ἀθηναῖ]ο[ς· συνωρ]-
 39   [ίδι πολεμιστηρί]αι Ἀρχέτ[ιμος] Ἀ[θηναῖ] ζ]-
      [εύγει πολεμιστ]ηρίω Δημο[σθέν]η[ς Ἀθηνα]-
      [ζεύγει πομπικῶι] Κίκων Ἀθηναῖο[ς· κέλητι]
 42   [πολεμιστηρίω Κ]λέαρχος Ἀθηνα[ῖος· ζεύγ]-
      [ει πωλικῶι . . .⁵ . . .]ρης Ἀθηναῖ· πάλ[ωι κέλητ]-
      [ι . . . . .^{1 4} . . . . .]υροπόλος· ἵππ[ωι κέλητ]-
 45   [ι . . . . .^{1 3} . . . . .]ζεύγει τελέωι [. . .⁷ . . .]
      [. . . . .^{6 1 5} . . . . .] Ἡγέστρατος Δημοκ[- -]

Ἄνω καὶ κάτω, ὅπως ἐπίσης ἀριστερὰ καὶ δεξιὰ τοῦ κειμένου, ὑπάρχει κενό. Ὁ στ. 5 ἔχει 34 γράμματα, γιατί τὸ ι τῆς λέξεως αὐλωιδό[ς] εἶναι σφηνωμένο στὸ κενό τῶν δύο ἐκατέρωθεν γραμμάτων. Στὸ τέλος τῶν στ. 2, 7 καὶ 9 ὑπάρχει κενό ἑνὸς γράμματος, στὸ τέλος τοῦ στ. 8 ὑπάρχει κενό 7 γραμμάτων καὶ στὸν στ. 23 ὑπάρχει κενό ἑνὸς γράμματος μετὰ τὴ λέξη ἀγενεῖων. «Τὸ ε ἔχει ἰσομήκεις τὰς τρεῖς εὐθείας· τοῦ κ αἱ λοξαὶ γραμμαὶ οὔτε τῆς καθέτου οὔτε ἀλλήλων

ἄπτονται· τὸ ξ ἔφερε καὶ κάθετον· τὸ ρ δεξιόθεν τῆς καθέτου δὲν ἔχει ἡμικύκλιον, ἀλλὰ τόξον φερόμενον ἐκ τῆς κορυφῆς τῆς καθέτου πρὸς τὸ δεξιὸν ἄκρον εὐθείας ἐκφυομένης ἐκ τοῦ μέσου τῆς καθέτου, παρεμφερῶς δὲ εἶχον καὶ τὰ τοῦ β δεξιά· (πρὸ ἐξῆς περὶ τοῦ β τοῦ ἐν στ. 24 Θηβαῖος)· τὸ ω κάτωθεν ὅλως ἀνοικτὸν» L.

1 συμπλήρωση τοῦ Ditt. ΩΜΕΤΑΛ· Κουμ. Ὁ Knoepfler (300) συμπληρώνει [θεοί· οἶδε ἐνίκων τὰ πρῶτ]α μεγάλα [Ἀμφιαράϊα]. Ὁ Λεονάρδος σὲ πανομοιότυπο τοῦ καταλόγου τῆς 12.11.09 σημειώνει ἄνω τῶν γραμμάτων ΑΘΗ «κε- νόν», τοῦ ὁποῖου ἡ ὑπαρξὴ ἐπιβεβαιώθηκε ἅπαξ ἐτι τὴν 20ῇ Σεπτεμβρίου 1995 ἀπὸ τὴν Βούλα Μπαρδάνη, τὸν Γ. Παπαδόπουλο καὶ μένα || 2 . . . ς Κουμ., Ditt. Ἡ συμπλήρωση εἶναι τοῦ E. Preuner, AM 28 (1903) 339 || 3 . . . Λ . . . . . Κουμ. Ὁ Ditt. δὲν παρέχει κείμενο στὴ μεταγραφή· στὸ πανομοιότυπο σημειώνει λείψανα τῶν γραμμάτων ΑΡ· [κιθ]αρ[ιστῆς παῖς] Preuner, [κιθαριστῆς παῖς] L· ΘΗΒΛ || 3-4 [ράψ·|ωιδός] Κουμ., [κιθαρ]ωδός Ditt., [αὐλ]ωι- δός Preuner, L || 4 π[αῖς] Preuner, [παῖς L· ἀνή]ρ Κουμ., Preuner, L, ἀν[ήρ] Ditt. || 4-5 κι[θαριστῆς] Κουμ., κι[θαρι- στῆς] Ditt., Preuner, κι[[θαριστῆς] L. Εἶναι πιθανὸν ὅτι πρόκειται περὶ παραδρομῆς· τὰ γράμματα διαβάζονται καλὰ πλὴν τοῦ τελικοῦ ς. Ἡ ἀνάγνωση αὐτὴ τοῦ Λεονάρδου παρέσυρε καὶ μένα στὴν ἀναδημοσίευση τῆς ἐπιγραφῆς || 5 -]ς Κουμ., -]ος Ditt., Preuner, -ο]ς L || 7 ναῖος Κουμ., Ditt., ν[αῖος] L || 8 σοφι[στ]ῆς [Π:]αυσίμα[χ]ος Κουμ. || 9 δόλιχ[ον] Κουμ. || 10 Μάλ[α]κος L, τὸν ὁποῖο ἀκολούθησα. Ἐνδοιασμοὺς ἐξέφρασε ὁ D. Knoepfler, BCH 102 (1978) 379 σημ. 23 καὶ Pentétéris 292 σημ. 39 γιὰ τὴν ἀπώλεια τοῦ γράμματος. Τοπικὸς καθαρισμὸς ἔδειξε ὅτι τὸ γράμμα διατηρεῖται πλή- ρως || 11 Κυρηναῖος Ditt. || 15 . ἐ . ων Κουμ., Ἰέρων Ditt., L· (δ)ία[υλ]ον· τὸ πρῶτο γράμμα τῆς λέξεως ἔχει χαραχτεῖ ὡς Α || 16 [Κολ]οφώνιος Κουμ. || 17 Μνη[σαρχίδης Ἀθη]ναῖος Κουμ. || 18 Θρασυ[άν]ωρ Κουμ.· παῖδας Κουμ., Ditt., L || 22 Φλεάσιος· περὶ τοῦ τύπου βλ. Threatte, *Grammar* 322· ἀνὴρ πυγμὴν Κουμ.· Σάτυρος Κουμ., Ditt., L || 23 πανκράτιον Κουμ. || 24 [Θηβ:]αῖος Ditt. «Θηβαῖος· τοῦ γράμματος β τὸ κάτω κεχάραται ὡδὲ πως· ἐκ τοῦ κάτω ἄκρου τῆς κα- θέτου ἐκφύεται λοξόν τι πρὸς τὰ κάτω δεξιά καὶ εἶτα μετὰ τοῦτο ἄλλο ἐλάχιστον ἶχνος πρὸς τὰ ἄνω δεξιά» L || 25 νω]πεὺς Κουμ. «Τὸ μετὰ τοῦ πα καὶ τοῦ κράτιον γράμμα εἶχεν, ὡς εἰκάσαι, γράψας γ καὶ ἔπειτα μετέβαλεν εἰς ν» L || 26 πένταθλο[ν] Κουμ. || 27-28 ἀνδρ[ι]ς πέν[τ]αθλον Κουμ. || 29 [Ἀν]θιππος Κουμ. || 30 πὸ γ[υμν]ασίων Κουμ. || 31 π[ά]λην ἀπὸ Κουμ., [π]άλη[ν] ἀπὸ Ditt., π[ά]λην ἀπὸ L || 32 π[ύκτ]η[ς] Κουμ. || 33 [ἀπὸ] γυμνασίων . - Κουμ., [ἀπὸ γ]υμνασί[ων] Ditt., L || 34 . . α·ς Ἀθηναῖος· ἡνίοχος . . . . . Κουμ., . . . ος Ἀθηναῖος Ditt., E. Preuner (*Her- mes* 57 (1922) 81), . . .]ας Ἀθηναῖος L· ἡνίοχος [ἐγ]βιβάζων . . . . . Ditt., Preuner, L || 35 . . . Ἀθηναῖ· ζευγ . . . . . Κουμ., . . . Ἀθηναῖ[ος] Ditt., Preuner· ζεύγ[ει] πωλικῶ Ditt., ζεύγ[ει] ἀκάμπιον . . . . . Ἀθην[η] Preuner, L || 36 ONMN Milch., \ONMN . . . I· O Koehler, ζεύγει δίαυ]λον Μν[ήσα]ρ[χ]ο[ς] Ἀθηναῖος Ditt. Preuner, Μν[ή]σ[ιππ]ο[ς] Ἀθηναῖος L, ὁ ὁποῖος ὁμως διευκρινίζει ὅτι «σφύζεται Μν, μεθ' ὃ λείπει ἐν γράμμα, μετὰ δὲ τοῦτο σφύζεται ἀμυδρὸν σ καὶ ἶχνη τῶν κάτω τοῦ ιππ καὶ ὄλον τὸ ἄνω καὶ ἀριστερὸν τοῦ ο, ὥστε τὸ ὄνομα ἦν Μν[ή]σ[ιππ]ο[ς]» || 37 ΠΡΟΚΛΕΙΔ . ΣΙΩ Milch., [συνω- ρίδι δίαυλον] Προκλείδ[η]ς Ἀθ[ηναῖ]ος· συνωρ]- Preuner, Ἀ[θηναῖ] L. Γιὰ τὸ ὄνομα ὁ Λεονάρδος παρατηρεῖ: «πρό- τερον εἶχεν, ὡς εἰκάσαι, χαράξας Προκλῆς· ἔπειτα ἀπαλείψας τὴν ἀριστερὰν κάθετον καὶ τὴν εὐθεῖαν τοῦ η πρὸ μὲν τῆς ὑπολειφθείσης δεξιᾶς καθέτου τοῦ η προσέθηκεν ε, μετὰ δ' αὐτὴν μικρότερον γράμμα, ὅπερ φαίνεται ὡς δ, οὐ σφύζεται γραμμὴ λοξῶς πρὸς τὰ ἄνω δεξιά φερόμενη καὶ ἶχνη εὐθείας κάτω, μετὰ δὲ τούτου καὶ τοῦ σ ὑπολείπεται μικρὸς χῶρος ἐφθαρμένος, ὥστε τιθεμένου τοῦ Προκλείδης τὸ η ἦν πολὺ μικρόν, ἀπίθανον δὲ τὸ Προκλέας ἢ Προκλεύς· μετὰ δὲ τὸ σ σφύζεται, ὡς ἔοικεν, α, μεθ' ὃ λείψανον ὡς καθέτου καὶ λείψανον στρογγύλον, ἀβέβαια, ὥστε πιθανὸν ὅτι ἔκειτο, ὡς ἠκάσθη, Ἀ[θηναῖ]ος» || 38 ΝΑΡΟΣ Milch., ΝΑΡΟ Koehler, [ιδι ἀκάμπιον . . .]νδρο[ς Ἀθηναῖ]ο[ς]· συνωρ] Preuner, Κλέα]νδρο[ς] L. «Μετὰ τὸ α]νδρο σφύζεται λείψανον ἄνω λοξῆς γραμμῆς τοῦ σ, λχ Κλέα]νδρος, τὸ δὲ τούτου ἐθνικὸν ἦν, ὡς εἰκάσαι, Ἀθηναῖος (σφύζεται τὸ ἄνω καὶ ἀριστερὸν τοῦ ο), Ἀθηναῖος δὲ καὶ ὑπὸ Preuner εἰκασται» L. Εἶχα δεχτεῖ τὴ

συμπλήρωση, ἔξ οὗ Kyle, *Athletics* A35 || 39 ΑΙΛΡΧΕΡ Milch., ΔΙΛΡΧΕΡ/ Koehler, ὁ ὁποῖος τὸ πρῶτο μέρος τοῦ στίχου συμπληρώνει συνωρίδι τελεί]α· [ίδι πολεμιστηρί]αι Ἄρχερμ[ος Ἀθηναῖος· ζ] Preuner, Ἀρχέ[τιμος] λ . . . . ζ L, ὁ ὁποῖος παρατηρεῖ: «Μετὰ τὸ Ἄρχε κάθετος γραμμὴ μετ' ἰχνῶν τινων ἄνω ὡς τ ἢ ρ, μεθ' ὃ ἄνω λείψανον καθέτου (ἐν τῷ μέσῳ τῆς θέσεως τοῦ γράμματος), μετὰ τοῦτο δὲ ὡσεὶ λοξὸν λείψανον, ἴσως τοῦ μ μᾶλλον ἢ τοῦ ω· τὸ ὄνομα, ὡς εἰκάσαι, ἦν Ἀρχέτιμος μᾶλλον ἢ Ἀρχετίων. Τὸ 26ον γράμμα (τὸ ἐκ δεξιῶν 8ον) εἶνε ἄδηλον, τοῦ δὲ 27ου σφύζεται γραμμὴ λοξῶς πρὸς τὰ ἄνω δεξιὰ φερομένη, ἥγουν, ὡς εἰκάσαι, τοῦ λ (ἀπίθανον α ἢ δ), διὸ τὸ ἐθνικόν, ὡς ἔοικε, δὲν ἦτο Ἀθηναῖος». Ὁ Knoepfler 290 συμπληρώνει Ἀ[θηναῖ(ος)] ὡς ἐκ τοῦ ὅτι μόνον Ἀθηναῖοι μποροῦσαν νὰ λάβουν μέρος στὸ ἀγώνισμα αὐτό || 39-40 ὁ Knoepfler 290 προτείνει ἐπίσης ἄ][ρματι || 40 ΗΡΙΩΙΔΗΜΟ Milch., πολεμιστ]η[ρ]ίω[i] Δημοσ[θένης Koehler, [εὐ]γει πολεμιστ]ηρίωι Δημοσ[θέν]η[ς Ἀθηνα(ῖος)] Preuner, Δημο[σθέν]η[ς L, ὁ ὁποῖος παρατηρεῖ ὅτι «μετὰ τὸ Δημο ὡς ἰχνη σ, τὸ δὲ μετὰ τοῦτο 4ον γράμμα ἦν η» || 41 ΚΙΚΩΝΑΘΗΝΑΙΟ Milch., ΚΙ . ΝΛΟΗΙΛΙΟ Koehler, [ζεύγει πομπικῶι] Κίκων Ἀθηναῖος· κέλητι] Preuner. Ὁ Knoepfler 290 προτείνει ἐπίσης [ἄρματι || 42 ΛΕΑΡΧΟΣΑΘΗΝΑ Milch., ΛΕΑΡΧΟΣΑΘΗΝΑ Koehler, [πολεμιστηρίωι Κ]λέαρχος Ἀθηναῖος· ζεύγ] Preuner, L || 43 ΙΗΣΑΘΗΝΑΙΠΩΛ Milch., Koehler, [ει πωλικῶι . . . .]Ιης Ἀθηναῖος· πῶλ[ωι κέλητ] Preuner, [ει πωλικῶι Διοχά]ρης Ἀθηναῖ L, ὁ ὁποῖος παρατηρεῖ ὅτι «τοῦ 15ου γράμματος σφύζεται κάθετος γραμμὴ καὶ ἰχνη καμπύλης, ὡς τοῦ ρ, ὥστε τὸ ὄνομα ἦν ἴσως Διο(ῖ) Ἐπι- ἢ Λεω- ἢ Παγ)χάρης». Εἶχα δεχθεῖ τὴν συμπλήρωση Διο-χά]ρης, ἔξ οὗ Kyle, *Athletics* A19 || 44 ΥΡΟΠΟΛΟΣΙΓΙ Milch., ΡΟΠΟ . ΟΣΙΓΙ Koehler, [ι . . . . Ἀθηναῖος ἰ]εροπο[ι]ός· ἴππ[ωι κέλητ] Preuner, μ]υροπό[λ]ος· ἴπ[πωι κέλητ] L: «μ(ῖ) τᾱ)υροπό[λ]ος (τοῦ μετὰ τὸ πο γράμματος σφύζονται ἐπαρκούντως τὰ κάτω· ἡ λέξις δὲν ἦτο ἰ]εροπο[ι]ός)· τὸ πρὸ τούτου ἐθνικόν ὑπὸ Preuner ἐν He 1922 81 εἰκάζεται Ἀθηναῖος· τὸ μετὰ τὸ υροπό[λ]ος 3ον γράμμα, οὗ σφύζεται ἀριστερὰ κάθετος, ἦν, ὡς εἰκός, π, φαίνεται δὲ ὅτι ἡ ἄνω κεραία ἐκεῖτό πως ταπεινότερον καὶ δὲν ἥπτετο τῆς καθέτου, τοιοῦτον δὲ σχῆμα ἔχει τὸ π καθ' ὅλου ἐν τῇ ἐπιγραφῇ ταύτῃ». Στὴν ἀνάγνωση μ]υροπό[λ]ος τοῦ Λεονάρδου, τὴν ὁποία ἀκολούθησα, ὁ Knoepfler (294 σημ. 47) ἀντιτάσσει ὅτι ἡ λέξις δὲν ἔχει θέση σὲ κατάλογο νικητῶν, ὅτι παραδίδεται κακῶς, ὅτι ὑπάρχει ἡ κανονικὴ γραφὴ μυροπῶλης, ὅτι τὸ Υ δὲν εἶναι φανερό στὴ φωτογραφία Ὁ Ξρωπὸς πίν. 63β (ἔξ αἰτίας τοῦ μεγέθους καὶ τῆς κακῆς ἐκτύπωσης), καὶ προτείνει στ. 43-44 πῶλ[ον κέλητ]α ἱερὸν ἐπότησεν vel ἀνεῖπεν ὁ ἰ]εροπο[ι]ός. Νέα ἀνάγνωση τῆς ἐπιγραφῆς τὴν 20ὴ Σεπτεμβρίου 1995 ἀπὸ τοὺς συνεργάτες μου πού μνημόνευσα καὶ μένα ἔδειξε ὅτι ὁ Λεονάρδος εἶχε διαβάσει ὀρθὰ τὴν λέξιν καὶ ὅτι ἡ σύγχυση προέρχεται ἀπὸ τὸ ἀνύπαρκτο ἱεροποιός. Ἄν δὲν εἶναι μ]υροπόλος ἢ τα]υροπόλος, θὰ εἶναι ἄλλη λέξις ἀμάρτυρη ὡς τώρα || 45 ΕΥΓΕΙΤΕΛΕΩ Milch., ζ]εύγει τελε(ί)ω[i] μεταγράφει ὁ Koehler, [ι . . . . Ἀθηναῖος; ζ]εύγει τελέω[i] . . . .] Preuner, L· περὶ τῆς γραφῆς βλ. Threatte, *Grammar* 317 || 46 ΗΓΕΣΤΡΑΤΟΣΔΗΜΟΚ Milch., Koehler, [Ἀθηναῖος; ἀποβάτης;] Ἡγέστρατος Δημοκ[- - Ἀθηναῖος;] Preuner, L. Ὁ τελευταῖος στίχος εἶναι πυκνότερα χαραγμένος καὶ δὲν ἀκολουθεῖ τὴν στοιχηδὸν τάξιν.

Τὸ ὅτι τὰ δύο τεμάχια τῆς ἐπιγραφῆς ἀρμόζουν μεταξύ τους διαπίστωσε ὁ Λεονάρδος ἤδη τὸ 1887 («Προσαρμόττει τὴν ἀγωνιστικὴν ἀριθ. 76. Ἐκομίσθη εἰς Ἀμφιάρειον 5.10.2.87» L 76+181), ὑπονοεῖ δὲ μόνον τὴν διαπίστωση αὕτη πολὺ ἀργότερα (AE 1919, 75a), ὅταν ἤδη ὁ Preuner εἶχε ἀνακοινώσει τὴν ἔνωση τῶν δύο μερῶν τοῦ καταλόγου.

Ὁ κατάλογος τοῦτος τῶν νικητῶν τῶν Ἀμφιαρείων τῶν μεγάλων εἶναι ὁ ἀρχαιότερος πού μᾶς σώθηκε. Ὅπως γνωρίζουμε ἀπὸ ἄλλα μνημεῖα, οἱ ἀγῶνες τελοῦνταν ἤδη ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ 5ου αἰ. π.Χ. (335). Ἀπὸ τὸν τίτλο τῶν ἀγῶνων ἐξυπακούεται ὅτι πλὴν αὐτῶν, ἐορτῆς πεντετηρικῆς, τελοῦνταν καὶ Ἀμφιαρεία τὰ μικρά, γιὰ τὰ ὁποῖα δὲν ἔχει σωθεῖ οἰαδήποτε μνεῖα (L. Moretti, *Iscrizioni agonistiche greche* (1953) 118· Ὁ Ξρωπὸς 194 κέ.).

Ἀμφιαράϊα τὰ μεγάλα ἀναφέρονται στίς ἐπιγραφές τοῦ Ὠρωποῦ δύο φορές ἀκόμη (307, μετὰ τὸ 156 π.Χ., καὶ 294, τοῦ δευτέρου μισοῦ τοῦ 2ου αἰ. π.Χ.) καὶ ἐπίσης σὲ ἐπιγραφή τοῦ Ἄργους (SEG 11, 338, βλ. Μαρτυρίες).

Ἀπὸ τὸ σχῆμα τῶν γραμμάτων ὁ κατάλογος χρονολογεῖται στὸν 4ο αἰ. π.Χ. Προσωπογραφικὰ στοιχεῖα καὶ τὸ ὅτι οἱ Ἀθηναῖοι χρησιμοποιοῦν τὸ ἐθνικὸ καὶ ὄχι τὸ δημοτικὸ τους περιόρισαν τὴ χρονολόγησίν του στὰ ἔτη 366-338 π.Χ. (IG VII 414 σημ.· Kirchner, *Syll*³ 298 σημ.), σὲ περίοδο αὐτονομίας τοῦ Ὠρωποῦ.

Ὁ F. Mie (*Questiones agonisticae* (1888) 59-61) ὑποστήριξε ὅτι ὁ κατάλογος ἔπρεπε νὰ χρονολογηθεῖ σὲ περίοδο ἀθηναϊκῆς κατοχῆς, ἄποψη ποὺ ἐπανελάβε ἐν *AM* 34 (1909) 8, θεωρώντας ὅτι ἀνήκει στὴν περίοδο 377-366 π.Χ. καὶ ταυτίζοντας τὸν Σάτυρο Ἡλεῖο τοῦ Πausanίου (6, 4, 5) μὲ τὸν ἐδῶ πύκτη καὶ παγκρατιαστὴ στ. 22 καὶ 25.

Ὁ J. Delamarre (*RevPhil* 18 (1894) 162-166) θεώρησε τὸν κατάλογο ἀττικὸ καὶ τὸν χρονολόγησε μετὰ τὸ 332/1, δηλαδὴ μετὰ τὸ ψήφισμα 297· δὲν τὸν ταύτισε μὲ τὸ νεότερο ψήφισμα 298 τοῦ 329/8 π.Χ., γιατί σ' αὐτὸ ἀναφέρονται μόνο γυμνικὰ καὶ ἱππικὰ ἀγωνίσματα. Ἄρα, κατ' αὐτόν, ὁ ἐδῶ κατάλογος, ποὺ περιέχει καὶ μουσικὰ ἀγωνίσματα, εἶναι μεταγενέστερος καὶ ἀνήκει στὸν δεύτερο ἑορτασμὸ τῶν μεγάλων Ἀμφιαρειῶν, τοῦ 325/4 π.Χ.

Ὁ A. Wilhelm (*AnzWien* 1895, 39-46· *Kleine Schriften* I (1874) 2, 1-8) καὶ ὁ P. Foucart (*RevPhil* 19 (1895) 27-30) ὑποστήριξαν ὅτι ἡ ἐπὶ Κηφισοφῶντος (329/8 π.Χ.) πεντετηρίς ποὺ μνημονεύει ὁ Ἀριστοτέλης (*Ἀθην. Πολ.* 54, 7: νῦν] δὲ πρόσκειται [καὶ Ἡ]φαίσ[τια] ἐπὶ Κηφισοφῶντος ἄρχοντος) δὲν ἦσαν τὰ Ἡφαίστεια ἀλλὰ τὰ Ἀμφιαρεία. Ἡ ἄποψη αὕτη στηρίχθηκε στὰ ψηφίσματα 297 καὶ 298· τὴ γνώμη αὕτη δὲν δέχτηκαν, κυρίως, ὁ B. Keil (*Hermes* 30 (1895) 473-475) καὶ ὁ Dittenberger (*Syll*² 638 σημ. 4).

Ὁ E. Preuner χρονολόγησε τὸν κατάλογο στὴν περίοδο 338-322 π.Χ., γιατί ἀπατήθηκε ἀπὸ τὴν ἀνάγνωση τῆς λέξης μ]υροπό[λ]ος (στ. 44) ὡς ἱ]εροποιός (*Hermes* 57 (1922) 85-86). Ἐπειδὴ τὴν πεντετηρίδα τοῦ 332/1, κατὰ τὸν Preuner (86), διοικοῦν οἱ ἐπιμεληταὶ καὶ ὄχι οἱ ἱεροποιοί, ὁ κατάλογος εἶναι τῶν νικητῶν τῆς προηγούμενης πεντετηρίδος, τοῦ 335/4 π.Χ., ὅταν ἄρχων στὴν Ἀθήνα ἦταν ὁ Εὐαίνετος.

Ὁ Knoepfler σὲ νέα μελέτη τοῦ καταλόγου (*Pentétéris* 295) δέχεται τὴν ἀνάγνωση ἱεροποιός ἀντὶ μ]υροπόλος τοῦ Λεονάρδου καὶ θεωρεῖ ὅτι ὁ ἱεροποιός δὲν ἦταν νικητὴς οὔτε ὀργανωτὴς τῶν ἀγώνων, ἀλλὰ ὁ ἀξιωματοῦχος ποὺ κήρυξε ἀγώνισμα ἱερὸ ἐπειδὴ δὲν ὑπῆρχε νικητὴς. Ἔτσι συμβιβάζεται ἡ παρουσία του κοντὰ στοὺς ἐπιμελητάς (298) καὶ ὁ κατάλογος δὲν χρονολογεῖται, ἀναγκαστικά ἀπὸ τὴ μνεία τοῦ ἱεροποιοῦ, στὸ 335 π.Χ. Τὸ κείμενο τῆς ἐπιγραφῆς δὲν προσφέρεται ὅμως γιὰ τὴν εὐόδοση τῆς ἐρμηνείας αὐτῆς.

Κατὰ τὸν Knoepfler, τὸ ψήφισμα 298 τοῦ 329/8 π.Χ. ἀφορᾷ στὰ μεγάλα Ἀμφιαρεία. Ἡ μὴ μνεία σ' αὐτὸ μουσικῶν ἀγωνισμάτων δικαιολογεῖται, γιατί ἦσαν λίγα ἔναντι τῶν λοιπῶν. Ὁ ἐδῶ κατάλογος εἶναι τοῦ 329/8 καὶ θεωρητικὴ εἶναι ἡ πιθανότητα χρονολόγησίν του στὸ 325/4 π.Χ. Ἡ ἔλλειψη ἀττικῶν δημοτικῶν ἐξηγεῖται ἀπὸ τὸ ὅτι ἡ ὀργανώτρια τῶν ἀγώνων πόλη, ἡ Ἀθήνα, θεωρεῖ καὶ τοὺς δικούς της ἀθλητὲς ξένους, ὅπως συμβαίνει στοὺς καταλόγους IG II² 2313, 2314. Ἡ πολὺ προσεκτικὴ χάραξη τοῦ καταλόγου, σπάνια γιὰ τὴν ἐποχὴ, εἶναι ἐπὶ πλέον λόγος ὑπὲρ τῆς ἄποψίν του. Τὸ γεγονὸς τῆς ὑπαρξῆς τόσων Ἀθηναίων νικητῶν καὶ τῆς συμμετοχῆς στοὺς ἀγῶνες ἀρματοδρομῶν μὲ πολεμικὰ ἄρματα ἀποδεικνύει ὅτι ὁ Ὠρωπὸς εἶναι ἀθηναϊκός. Τέλος, ὁ Knoepfler ἀποπειρᾶται διόρθωση ἢ ἀποκατάσταση τοῦ χωρίου τοῦ Ἀριστοτέλους (*Ἀθην. Πολ.* 54, 7), συνδεδέντάς το ἄμεσα μὲ τὸ ψήφισμα 298: νῦν] δὲ πρόσκειται [καὶ ἡ] Φαγο[δήμου] ἐπὶ Κηφισοφῶντος ἄρχοντος. Ὑποθέτει λάθος ἀντιγραφῆς τοῦ κειμένου τῆς *Ἀθην. Πολ.* (ἡ ἀνάγνωση τοῦ παπύρου εἶναι ἀπολύτως ἀσφαλὴς καὶ παρέχει Ἡ]φαίσ[τια], διότι ἄλλως δὲν συμβιβάζονται, κατ' αὐτόν, τὸ ψήφισμα 298, ὁ ἐδῶ κατάλογος καὶ ἡ σιωπὴ τοῦ Ἀριστοτέλους γιὰ τὰ Ἀμφιαρεία, ἐνῶ μνημονεύεται ὁ ἄρχων Κηφισοφῶν, ὁ τοῦ ψηφίσματος.

Τὸ πρόγραμμα τῶν ἀγώνων βασίζεται στὸ πρόγραμμα τῶν Παναθηναίων. Τὰ πρῶτα 8 ἀγωνίσματα εἶναι, κατὰ τὴν εἰκασία τοῦ E. Preuner (*Hermes* 57 (1922) 92), τὰ ἀγωνίσματα τοῦ ἀντίστοιχου τμήματος τοῦ καταλόγου IG II² 2311. Τὰ γυμνικά ἀγωνίσματα τὰ βρίσκουμε στοὺς μεταγενέστερους καταλόγους IG II² 2313, 2314, καὶ τὰ πλεῖστα ἱππικά στοὺς καταλόγους *Hesperia* 60 (1991) 188-189 (SEG 41, 115).

Ἀπὸ τὰ 40 ἀγωνίσματα στὰ ὁποῖα μᾶς σώζεται ἡ καταγωγή τῶν νικητῶν, σὲ 21 ἐπρώτευσαν Ἀθηναῖοι (ὁ Μνησαρχίδης νίκησε σὲ 2), σὲ 4 Ἀργεῖοι (ὁ Ἀνθίππος νίκησε σὲ 2), σὲ 2 Θηβαῖοι, σὲ 2 Ἡλεῖος (ὁ ἴδιος ἀθλητὴς καὶ στὰ δύο), σὲ 2 Κολοφώνιος (ὁ ἴδιος ἀθλητὴς καὶ στὰ δύο) καὶ σὲ 1 ἀγώνισμα νίκησαν Ἀνδριος, Θετταλός, Κυρηναῖος, Λαρισαῖος, Μακεδών, Σικυώνιος, Σινωπεύς, Φαρσάλιος, Φλεάσιος. Οἱ νίκες τῶν Ἀθηναίων μὲ τὰ σωζόμενα στοιχεῖα καλύπτουν ἀκριβῶς τὸ 52.5% τοῦ συνόλου. Ἡ συμμετοχὴ τους καὶ ἡ ἐπιτυχία τους, ποὺ θυμίζει σύγχρονες περιπτώσεις μεγάλων κρατῶν σὲ διεθνεῖς ἀγῶνες, ἀπέναντι στοὺς ἄλλους ἀθλητὲς εἶναι συντριπτικὴ καὶ δείχνει ὅτι τὸ πολιτικὸ ἐνδιαφέρον τους γιὰ τὸν Ὀρωπὸ εἶναι ἔντονο. Ἡ Βοιωτία ἔχει μόνον δύο νικητὲς, ἐνῶ θὰ περίμενε κανεὶς περισσότερους. Ἀπὸ τὴν Πελοπόννησο προέρχονται πέντε νικητὲς μὲ 8 νίκες, ἀπὸ τὴ Θεσσαλία τρεῖς νικητὲς, ἀπὸ τὴ Μακεδονία ἓνας, ἀπὸ τὸν Κολοφῶνα ἓνας νικητὴς μὲ 2 νίκες καὶ ἀπὸ ἓνας νικητὴς προέρχεται ἀπὸ τὴν Ἀνδρο, Κυρήνη καὶ Σινώπη. Λείπουν ἐντελῶς νικητὲς ἀπὸ τὴν Εὐβοία καί, πράγμα ἐξηγούμενο, ἀπὸ τὸν Ὀρωπὸ. Φαίνεται ὅτι οἱ Ἀθηναῖοι ἀπαγόρευαν στοὺς Ὀρωπίους νὰ λάβουν μέρος στοὺς ἀγῶνες, ἢ ὅτι οἱ Ὀρωπίοι ἀρνήθηκαν νὰ συμμετάσχουν.

Ἡ ἔκφραση ἐξ ἀπάντων IG II² 957· Th. Klee, *Zur Geschichte der gymnischen Agone an griechischen Festen* (1918) 40. Ἡ ἔκφραση ἀπὸ γυμνασίων μόνον ἐδῶ ἀπαντᾶται.

Μόνα τὰ ὀνόματα δὲν ἐπιτρέπουν τὴν ταύτιση τῶν νικητῶν μὲ γνωστὰ ἀπὸ τὶς ἐπιγραφὰς καὶ τὰ κείμενα πρόσωπα.

² Πάμφιλος, PA 11525· Στεφανῆς 1984 (βλ. καὶ RE στὴ λ.).

³ Λύσανδρος Θηβαῖος, ΘΠ 1262· Στεφανῆς 1572.

⁴ [. . .]στρατος, Ch. Skalet, *Ancient Sicyon, With a Prosopographia Sicyonia* (1928) ἀρ. 351· Στεφανῆς 2786.

⁶ Χαρίας, PA 15339, ὅπου ταυτίζεται μὲ τὸν Χαρίαν Νεοπτολέμου Αὐριδὴν (341). Ὁ Preuner (ὁ.π. 87) κρίνει πιθανὴ τὴν ταύτιση αὐτῇ.

⁶ Κλείταρχος, PA 8532· Στεφανῆς 1427.

⁷ Κλεόνικος, PA 8603· Στεφανῆς 1448.

⁸ Πανσίμαχος, PA 11736.

⁹ Μνησαρχίδης, PA 10243· Kyle, *Athletics* A48.

¹² Ἀκαρνάν, PA 464· Kyle, *Athletics* A2.

²¹ Ἀντιφάνης, PA 1214· Kyle, *Athletics* A9.

^{22, 25} Σάτυρος Ἡλεῖος· ἔχει ταυτιστεῖ (Delamarre ὁ.π.· F. Brommer, RE Suppl.-Bd. VIII λ. *Satyros* στ. 705-706) μὲ τὸν ὁμώνυμο ἀθλητὴ ποὺ ἀναφέρεται ἀπὸ τὸν Πανυσανία (6, 4, 5): Σάτυρος δὲ Ἡλεῖος Λυσιάνακτος πατρός, γένους δὲ τοῦ Ἰαμιδῶν, ἐν Νεμέᾳ πεντάκις ἐνίκησε πυκτεύων καὶ Πυθοῖ τε δις καὶ δις ἐν Ὀλυμπίᾳ· τέχνη δὲ Ἀθηναίου Σιλανίωνος ὁ ἀνδριάς ἐστι. Ἡ χάλκινη κεφαλὴ πύκτου ἀπὸ τὴν Ὀλυμπία (G. Lippold, *Die griechische Plastik* (1950) πίν. 77, 4) πιστεύεται ὅτι ἀνήκει στὸν ἀνδριάντα τοῦ Σατύρου ποὺ κατασκεύασε ὁ Σιλανίων.

²³ Ἀντικράτης Θηβαῖος, ΘΠ 147.

²⁶ Στρατοκλῆς, PA 12932· APF 12938· Kyle, *Athletics* A61.

²⁷ Πανσίας, PA 11725· Kyle, *Athletics* A54.

³⁰ Ἀντίβιος, PA 978· Kyle, *Athletics* A7

³¹ Χαρίσανδρος, PA 15472· Kyle, *Athletics* A72.

³² Νικόδημος, PA 10859· Kyle, *Athletics* A50.

³⁴ [. . .]ας, Kyle, *Athletics* A75.

³⁶ Μνήσιππος, Kyle, *Athletics* A49.

³⁷ Προκλείδης, PA 12190· Kyle, *Athletics* A56· ὁ Λεονάρδος (AE 1919, 75α) θεωρεῖ ὅτι ἀνήκει στὴν οἰκογένεια τοῦ Προκλείδου Ἀναχάρσιδος PA 12191, ἀπὸ τὴν Ἄφιδνα.

⁴⁰ Δημοσθένης, Kyle, *Athletics* A16.

⁴¹ Κίκων, PA 8421· APF 15545 (συνάφεια μετὸν Κίκωνα (PA 8420), ἱερέα τῆς Ἀφροδίτης (IG II² 4586), καὶ μετὸν Χειμέα Κίκωνος Λακιάδη, Kyle, *Athletics* A33).

⁴² Κλέαρχος, Kyle, *Athletics* A36.

⁴⁶ Ὁ Ἡγέστρατος μόνος φέρει πατρώνυμο.

521 (A 611). Στήλη με ἀέτωμα ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο ἑλλειπῆς κάτω, ὕψ. 1.25 πλ. 0.49-0.51 (στὸ ἀέτωμα 0.505) πάχ. 0.13. Ὑψ. γρ. 0.008 μεταγρ. 0.005-0.012 μεταστ. 0.005. Στὶς στενὲς πλευρὲς ὑπάρχει λεία ταινία κατὰ τὴν παρυφή, ἐνῶ ἡ ὑπόλοιπη ἐπιφάνειά τους εἶναι ἐργασμένη με λεπτὸ χτένι. Τὸ γεῖσο ὑπάρχει καὶ στὶς τρεῖς πλευρὲς. Περισυνελέγη τὸ 1973 ἀπὸ σπῆτι 25ης Μαρτίου 16, στὰ Νέα Παλάτια τῆς Σκάλας Ὠρωποῦ (πίν. 79-80).

Ἀμφιάρειο Ὠρωποῦ 40, εἰκ. 18 (στ. 1-14)· (*Teiresias* 6 (1976) AE 14, 32, στ. 1-17).

Περὶ τὸ 85 π.Χ.

- Ἱερέως τοῦ Ἀμφιάρου Εὐθυδήμου τοῦ Σωσθένο[υ],
 ἀγωνοθετοῦντος τὰ πρῶτα Ἀμφιαρᾶ καὶ Ῥωμαῖ[α]
- 3 Ὀλυμπίχου τοῦ Ἑρμοδώρου, οἶδε ἐνίκω[ν].
 σαλπικτῆς
 Κλεῖ[τ]ων Ἀπολλοδώρου Ὠρώπ[ι]ο[ς]
- 6 κῆρυξ
 Πλουτιάδ[ης] Πλουτιάδου [Ἰ]ασεύ[ς]
 ἐγκώ[μιο]ν εἰς τ[ὸν θ]εὸ[ν κ]αταλογάδην
- 9 Δημήτρι[ος] Ἀφ[ροδ]ι[σ]ι[ο]υ Χαλκιδ[εύς]
 [ἐγκω]μίου [ἐ]πικοῦ
 Ὀλυμπ[ι]ων Ζήνωνος Χαλκιδεύ[ς]
- 12 ἐπῶν ἱερός
 ῥαψωδός
 Βίोटτος [Μ]ε[ν]ελάου Χαλκιδεύ[ς]
- 15 α[ὐ]λητῶ[ν] ἱερός
 κ[ι]θ[α]ρ[ι]σ[τ]ῆς
 Μέν[αν]δρος Τηλέφ[ο]υ Αἰφ[λ]εὺς ἀπὸ Κύμη[ς]
- 18 [κ]ιθ[α]ρωιδ[ό]ς
 Φαρ[α]δᾶς Τίμωνος Ἀθηναῖο[ς]

- [π]αῖδας δόλιχον
 21 Φιλωνίδης [Φί]λω[νο]ς Ἀχαιὸς ἀπὸ Σικυῶνο[ς]
 ἄ[ν]δ[ρ]ας δόλιχον
 Δίφιλος Ἀπ[ολ]λ[ω]γίου Σάμιος
 24 παῖδ[ας] σ[τ]ά[δ]ιον
 Ἀριστέας Δί[ων]ος Ταναγραῖος
 ἄγε[ν]εῖ[ο]ς [σ]τάδιον
 27 Νίκανδρος Π[ρ]ω[το]γένου Συρναῖος
 ἄνδρας στά[δ]ιον
 [Μι]κίνας Ἡρακλείτου Κορκυραῖο[ς]
 30 πα[ῖ]δας δι[α]ύλον
 Ἀριστέα[ς] Δίων[ος] Ταναγραῖο[ς]
 [ἄνδ]ρας [δία]ύλον
 33 Μικίνας [Ἡ]ρακ[λ]ε[ί]του Κορκυραῖο[ς]
 παῖδ[ας] ἵππιον
 [Μ]ικυθίων Ἀ[ν]τιγέ[ν]ου Χαλκιδεύ[ς]
 36 ἄνδ[ρ]ας ἵππιον
 [Μι]κίνας Ἡρακλείτου Κορκυραῖο[ς]
 παῖδας πέν[τ]αθλον
 39 [Ἄ]σανδρος Ἀσάνδρου Ἀν[τιο]χεύς ἀπὸ Κύδνο[υ]
 ἄγε[ν]εῖ[ο]ς πένταθλον
 [Κ]ρί[θ]ων Στράτων[ος] Ταναγραῖο[ς]
 42 ἄνδρας πένταθλον
 [. . .]ας Μενεκλέους Ἀχαιὸς ἀπὸ Σικυῶν[ος]
 παῖδας πάλην
 45 [Ἄ]σανδρος Ἀσάνδρου Ἀντιοχεύς ἀπὸ Κύδν[ου]
 ἄγενεῖους πάλην
 [Θρα]συκλῆς Ἀρχικλέους Ἀθηναῖ[ος]
 48 ἄ[ν]δρας πάλην
 [Βου]κά[τ]της Διογέιτονος Ταναγραῖο[ς]
 παῖδας πυγμήν
 51 [Πο]σειδώνιος Σαμιάδ[ο]υ [Β]αργυλιήτη[ς]
 ἄγενεῖων πυγμήν [ι]ερός
 [ἄ] ν δ ρ ὦ ν π υ γ μ ῆ ν ἰ ε ρ ό [ς]
 54 παῖδας παγκράτιον
 Ζώπυρος Καλλ[ι]μήδου Ἀθηναῖ[ος]
 ἄγενεῖους παγκράτιον
 57 [Κ]ρίθω[ν] Στ[ρ]άτ[ω]νος Ταν[α]γραῖος

	ἄ[νδρ]ας παγκράτ[ιον]
	[B]ουκάττ[ης Διογ]είτονο[ς Ταναγραῖος]
60	[όπλ]ίτ[ην]
	[M]ικίνα[ς Ἡρακλεί]τ[ου Κορκυραῖος]
	[ῶ]ρωπίων [στ]άδιο[ν ε]ὐαγγέλ[ια Ῥωμαίων νίκης]
63	[Πυ]θόκρι[τ]ος Μυ[- - -]
	[σ]υνωρίδ[ι πωλικῇ]
	[Διο]νύσιος Ζωπύ[ρου Ὠρώπιος]
66	κέλητι [πωλικῶ]
	[. . . ῥ . . .]τίων Τιμο[- - - - -]
	συνωρ[ίδι τελείαι]
69	[. . . ῥ . . .]ιος Ἀφ[- - - - -]
	ἄρματ[ι πωλικῶ]
	[- - - -]ων Α[- - - - -]
72	ἄ[ρ]μ[ατι τελείω]

Ἡ στήλη χρησιμοποιήθηκε ὡς κατώφλι καὶ τὸ κάτω μέρος της, ἀπὸ τοῦ στ. 27, ἔχει φθαρεῖ σὲ μεγάλο βαθμὸ || 12 ἀνάμεσα στὰ γράμματα τοῦ στίχου διακρίνονται ἄλλα σβησμένα, τὰ ὁποῖα δηλώνονται ἐδῶ μὲ κεφαλαῖα, ὡς ἑξῆς: ἐπῶνΕἰερΥόΟςΣ || 15 τοῦ Ω διατηρεῖται ἡ ἀριστερὴ κάτω κεραία. Ὁ Roesch (*Teiresias* ὅ.π.) διάβασε ἀπὸ τὴν τυπωμένη φωτογραφία α[ὕ]λη[τ]ής. Στους καταλόγους νικητῶν τῆς Βοιωτίας τὰ ἀγωνίσματα ποὺ κηρύσσονται ἱερὰ ἐκφέρονται στὴ γενικὴ τοῦ πληθυντικοῦ || 17 Μένανδρος Ζωσ[ίμ]ου Roesch || 53 παρατηρήτεον ὅτι ὁ στίχος ἐκτείνεται σὲ ὅλο τὸ πλάτος τῆς στήλης, ἴσως γιὰ λόγους ἀρμονίας, γιὰ νὰ δίνει τὴν ἐντύπωση ὀνόματος νικητοῦ· πρβ. στ. 62 || 62 τὰ ἐκτὸς ἀγκυλῶν γράμματα διαβάζονται καλὰ, μάλιστα μὲ τὴ βοήθεια ἰσχυροῦ ἠλεκτρικοῦ φωτός. Μετὰ τὴ λέξη ε[ὕ]αγγέλ ὑπάρχει διάστημα 0.175, ὅπου χωροῦν μόνο 14 γράμματα. Ἡ γνωστὴ ἔκφραση γιὰ τὸ ἀγώνισμα εἶναι εὐαγγέλια τῆς Ῥωμαίων νίκης.

Ἡ ἀναβίωση τῶν ἀγώνων τοῦ Ἱεροῦ ὀφείλεται, ὅπως εἶναι γενικῶς δεκτό, στὴ δωρεὰ τοῦ Σύλλα πρὸς τὸ Ἱερό, ὅπως περιγράφεται στὸ SC 308. Ἡ ἐπιθυμία τοῦ Σύλλα ἦταν (στ. 43-49) τὸ Ἱερό νὰ ξοδεύει τὶς νέες προσόδους τοῦ εἰς τοὺς ἀγῶνας καὶ τὰς θυσίας, ἃς Ὠρώπιοι | συντελοῦσιν θεῶ Ἀμφιαράω, ὁμοίως δὲ καὶ ἃς ἂν μετὰ ταῦτα ὑπὲρ τῆς | νίκης καὶ τῆς ἡγεμονίας τοῦ δήμου τοῦ Ῥωμαίων συντελέσουσιν. Προορίζεται λοιπὸν ἡ δωρεὰ γιὰ τὰ ἔξοδα τῶν ἀγώνων καὶ τῶν θυσιῶν ποὺ θὰ ἔκαναν οἱ Ὠρώπιοι κατὰ τὴν παράδοση, καὶ ἐπίσης γιὰ τὶς νέες θυσίες ποὺ θὰ καθιέρωναν καὶ θὰ τελοῦσαν γιὰ νὰ νικοῦν οἱ Ῥωμαῖοι στὶς πολεμικὰς τοὺς ἐπιχειρήσεις καὶ νὰ κυριαρχοῦν. Οἱ Ὠρώπιοι συμβίβασαν τοὺς ὅρους τῆς δωρεᾶς μὲ τὸ νὰ αὐξήσουν τὴν ὀνομασία τῶν ἀγώνων τους, καὶ οἱ ἐδῶ εἶναι, ὅπως ἀναφέρεται ρητῶς, οἱ πρῶτοι μὲ τὴν ὀνομασία αὐτή.

Ἡ χρονολογία τῆς τέλεσης αὐτῶν τῶν ἀγώνων δὲν εἶναι δυνατόν νὰ καθοριστεῖ μὲ ἀκρίβεια. Ὁ Reisch (*De musicis* 111) καὶ ὁ O'Connor (70-71) θεωροῦν ὅτι ἰδρύθηκαν μετὰ τὴν κατάληψη τῆς Ἀθήνας ἀπὸ τὸν Σύλλα (86 π.Χ.). Στὸ 86 π.Χ. περίπου χρονολογεῖ ἐπίσης ἡ Ghiron-Bistagne (317 κ.ἄ.) ὅλους τοὺς καταλόγους τοῦ Ὠρωποῦ τοῦ τόμου IG VII. Τὸν ἐδῶ κατάλογο χρονολογεῖ ὁ Roesch (*Teiresias* ὅ.π.) λίγο μετὰ τὸ 85 π.Χ., καὶ σὲ τοῦτο τὸν ἀκολουθεῖ ὁ A. Schachter (*Cahiers des Études Anciennes* VIII (1978) 96 σημ. 39). Εὐθὺς μετὰ τὸ 80 π.Χ. χρονολογεῖ ὁ E. Preuner (*AM* 28 (1903)

368 σημ. 1) τὸν κατάλογο 523 καὶ περὶ τὸ 80 π.Χ. ὁ A. G. Gossage (*BSA* 70 (1975) 122 καὶ 126). Κακὴ ἐρμηνεία τῶν προσωπογραφικῶν στοιχείων κάνει ὁ L. Moretti (*Olympionikai. I vincitori negli antichi agoni olimpici* (1957) 147) χρονολογώντας τὸν κατάλογο 525 πρὸ τοῦ 96 π.Χ. Ἀρκετὰ χρόνια μετὰ τὶς παραπάνω χρονολογίες θεωρεῖ ὁ Dittenberger (σχόλια τῆς ἐπιγραφῆς IG VII 416) ὅτι ἄρχισε ἡ νέα περίοδος τῶν ἀγώνων, τὸ 73 π.Χ., εὐθὺς δηλαδὴ μετὰ τὴ δικαίωση τοῦ Ὀρωποῦ στὴν ὑπόθεση τῶν δημοσιωνῶν. Ἡ δωρεὰ τοῦ Σύλλα ὁμως πρέπει νὰ εἶχε ἄμεση ἐφαρμογή, ἀπὸ τοῦ 86 π.Χ., καὶ ὄχι πέντε χρόνια μετὰ τὸν θάνατό του (78 π.Χ.), ὅπως γίνεται δεκτὸ Hyettos 250 σημ. 950, ἀποψη ποὺ δέχτηκα ἀπὸ κακὴ ἐρμηνεία τοῦ SC 308.

Ἄν δεχτοῦμε ὅτι ὁ ἐδῶ κατάλογος χρονολογεῖται στὸ 85 π.Χ. περίπου, οἱ ἐπόμενοι (522-530) χρονολογοῦνται, ἐντελῶς συμβατικά, στὰ ἔτη 80, 76, 72, 68, 64, 60, 56, 52, 48 π.Χ., χωρὶς νὰ εἶναι δυνατὸς ὁ καθορισμὸς τῆς ἀπόλυτης χρονολογικῆς διαδοχῆς τους.

Μὲ τὴν ἀναγέννηση τῶν ἀγώνων συνδέεται τὸ ἀγώνισμα εὐαγγέλια τῆς Ῥωμαίων νίκης (στ. 62), μόνιμο καὶ ὄχι ἔκτακτο ἢ ἐμβόλιμο. Ἡ τέλεσή του ἐξαρτιόταν ἀπὸ ρωμαϊκὴ νίκη τὴν ὁποία οἱ Ὀρώπιοι μάθαιναν κατὰ τὴ διάρκειά τῶν ἀγώνων, καὶ ἡ πανηγυρικὴ ἀναγγελία τῆς γινόταν μετὰ τὰ εὐαγγέλια, ὅπως ὑποστηρίζει ὁ Ditt. (IG VII 416) καὶ γίνεται δεκτὸ Hyettos ὁ.π. Ἡδη ὁ Th. Mommsen (*Hermes* 20 (1885) 274) συνέδεσε τὸ ἀγώνισμα μετὰ τὸ SC 308 καὶ τὶς νίκες τοῦ Μιθριδάτου στὴ Βοιωτία καὶ ὑποστήριξε ὅτι ἡ δωρεὰ τοῦ Σύλλα προοριζόταν γιὰ τακτικὸ ἑορτασμὸ τοῦ ρωμαϊκοῦ μεγαλείου (στ. 43-49). Τὰ εὐαγγέλια τῆς Ῥωμαίων νίκης μαρτυροῦνται ὅτι ἐορτάστηκαν στὸν Ὀρωπὸ ὄχι μόνον κατὰ τὰ πρῶτα Ἀμφιαρᾶ καὶ Ῥωμαῖα ἀλλὰ καὶ στοὺς ἐπόμενους ἀγῶνες (525, 529). Στούς ἄλλους καταλόγους λείπει τὸ μέρος τῆς ἐπιγραφῆς ὅπου πιθανότατα θὰ ἀναγράφονταν. Στὸν ἐδῶ κατάλογο ἀναφέρεται ἀκριβῶς καὶ τὸ εἶδος τοῦ ἀγωνίσματος· εἶναι δρόμος ἐνὸς ὠρωπίου σταδίου. Τὸ κανονικὸ ἀγώνισμα τοῦ σταδίου ἀναφέρεται στὸν στ. 28, καὶ θὰ εἶχε τὸ καθιερωμένο γιὰ τοὺς ἀγῶνες μῆκος. Τὸ Ὀρωπίων στάδιον θὰ εἶχε μετρικὴ διαφορὰ ἀπὸ τὸ κοινὸ στάδιο, ἀπαραίτητη γιὰ τὴν οὐσιαστικὴ διάκριση τῶν εὐαγγελίων ἀπὸ τὸ στάδιον τῶν ἀνδρῶν. Περὶ εὐαγγελίων πρβ. B. D. Meritt, *Hesperia* 5 (1936) 429, 17 φιλοτιμούμενος ὦν [α]ὕ|τὸς ἀπαγγεῖλαι τοῖς πολίτ[α]ις τὰ γ[ε-γο]ν[ό]ντα (169/8 π.Χ.)· IG II² 1224 15 εὐ[αγγελίων] θυσία· L. Robert, *BCH* 60 (1936) 187 σημ. 2· (OMS I, 198)· Moretti, *ISE* I, 83 σημ. 1.

Μετὰ τὴ νίκη του στὴ Χαιρώνεια ὁ Σύλλας ταύτης τὰ ἐπινίκια τῆς μάχης ἤγεν ἐν Θήβαις, περὶ τὴν Οἰδιπόδειον κρήνην κατασκευάσας θυμέλην. οἱ δὲ κρίνοντες ἦσαν Ἕλληνες ἐκ τῶν ἄλλων ἀνακεκλημένοι πόλεων, ἐπεὶ πρὸς γε Θηβαίους ἀδιαλλάκτως εἶχε (Πλουτ., Σύλλας 19, 6). Τὰ Ἀμφιαρᾶ καὶ Ῥωμαῖα ἄρχισαν νὰ ἐορτάζονται σύντομα μετὰ τὸ 86 π.Χ., καὶ τοῦτο, ἡ ἐσπευσμένη ὁργάνωσή τους, φαίνεται ἀπὸ τὸ ὅτι τὸ μέρος τῶν μουσικῶν ἀγωνισμάτων εἶναι φτωχό (λείπουν δραματικὰ ἀγωνίσματα), τρία βραβεῖα δὲν δόθηκαν καὶ ἡ συμμετοχὴ τῶν Ἀθηναίων εἶναι μικρὴ, εὐλόγως, σὲ ἀντίθεση μετὰ τὸν κατάλογο 523. Ἡ περιορισμένη συμμετοχὴ τῶν Ἀθηναίων ὀφείλεται, προφανῶς, στὴν καταστροφὴ τῆς πόλεώς τους ἀπὸ τὸν Σύλλα τὸ 86 π.Χ., στοιχεῖο ποὺ συνηγορεῖ στὸ ὅτι τὰ πρῶτα Ἀμφιαρᾶ καὶ Ῥωμαῖα ἔγιναν εὐθὺς μετὰ τὸ τέλος τοῦ πολέμου.

Τῆς ἀναγέννησης τῶν ἀγώνων στὴ Βοιωτία καὶ ἰδιαίτερα στὸν Ὀρωπὸ προηγήθηκε ἡ φθορὰ τοῦ ἱεροῦ τῶν Δελφῶν ἀπὸ τὴν ἐπέμβαση τοῦ Σύλλα καὶ τὴν ἀφαίρεση τῶν οἰκονομικῶν του πόρων καὶ τῶν θησαυρῶν του. Τὰ Πύθια τοῦ 86 (;) π.Χ. δὲν ἔγιναν καὶ ὁ 1ος αἰ. εἶναι ἐποχὴ δυστυχίας γιὰ τὸ μεγάλο ἱερό. Τότε, στίς μετὰ τὸ 86 δεκαετίες, ἔπαψαν ὀριστικὰ νὰ τελοῦνται τὰ Σωτήρια (G. Nachtergaele, *Les Galates en Grèce et les Sôtéria de Delphes* (1977) 377-378).

Ὁ κατάλογος δὲν σώζεται πλήρως· λείπουν τὰ ἀγωνίσματα κέλῃτι τελείωι, ζεύγει δίαυλον καὶ ἀπόβασιν, μετὰ τὰ ὁποῖα θὰ τελείωνε. Ὅλοι οἱ κατάλογοι τοῦ 1ου αἰ. π.Χ. ἀκολουθοῦν πιστὰ τὸ πρόγραμμα τῶν πρώτων Ἀμφιαρᾶων

καὶ Ρωμαίων, πλὴν τοῦ τμήματος τῶν μουσικῶν καὶ ποιητικῶν ἀγωνισμάτων τὰ ὅποια, 9 ἐδῶ, αὐξάνονται σημαντικὰ στοὺς ἐπόμενους. Ἐκτεταμένο εἶναι τὸ οἰκεῖο τμήμα τοῦ καταλόγου IG VII 2727, τὸ ὅποιο ὁ A. Schachter θεωρεῖ ἀντιγραφὴ τοῦ ἐδῶ, κάτι ποὺ δὲν εἶναι τόσο ἐμφανές (*Cahiers des Études Anciennes* VIII (1978) 96· γιὰ τὴν ὅλη μελέτη του πρβ. *Bull. Épigr.* 1978, 210).

¹ Εὐθύδημος ὀνομάζεται ὁ ἱερεὺς τοῦ Ἀμφιαράου ἀπὸ τοῦ ὁποίου χρονολογεῖται τὸ ψήφισμα **214** (μετὰ τὸ 151 π.Χ.). Γιὸς τοῦ ἱερέως εἶναι ὁ Σωσθένης Εὐθυδήμου, ὁ ὁποῖος ἐπιψηφίζει τὸ ψήφισμα **216**. Ὁ ἐδῶ ἱερεὺς εἶναι ἐγγονὸς τοῦ ἱερέως Εὐθυδήμου καὶ γιὸς τοῦ Σωσθένου.

^{1, 3} Γιὰ τὸ ἄρθρο τοῦ πρὸ τοῦ πατρωνύμου βλ. *Bull. Épigr.* 1961, 522· *Bull. Épigr.* 1973, 238.

² τὰ πρῶτα· πρβ. IG VII 2727 τῶν τριετήρων Σωτηρίων πρῶ[τον] ἀπὸ τοῦ πολέμου.

³ Ὁ Ὀλύμπιχος Ἐρμωδῶρου λέγει τὸ ψήφισμα **307**, τὸ ὅποιο χρονολογεῖται στὰ μετὰ τὸ 156 π.Χ. ἔτη. Ἐρμώδωρος Ὀλυμπίχου εἶναι ὁ ἱερεὺς τοῦ Ἀμφιαράου (**308**) ὅταν ὁ Σύλλας βρισκόταν στὴν Ἑλλάδα, κατὰ τοὺς Μιθριδατικούς πολέμους. Ὁ ἐδῶ ἀγωνοθέτης λοιπὸν πρέπει νὰ εἶναι γιὸς τοῦ ἱερέως καὶ ἐγγονὸς τοῦ Ὀλυμπίχου ποὺ εἶπε τὸ ψήφισμα **307**.

⁴ Πρβ. **526** σαλπιστής, νεότερος τύπος τῆς λέξης, Threatte, *Grammar* 474.

¹² ἐπῶν ἱερός· βλ. καὶ στ. 15, 52, 53. Περὶ τοῦ χαρακτηρισμοῦ ὡς ἱεροῦ ἐνὸς ἀγωνίσματος, στὸ ὅποιο κανεῖς δὲν κρίθηκε ἄξιος τοῦ βραβείου, βλ. κυρίως *InO* 56 16 καὶ σ. 15· *Syll*² 686 49· *Syll*³ 1073 (σχόλια)· *Bull. Épigr.* 1978, 210· *Hellenica* VI, 46· L. Robert, *RA* 1978, 282-283· (*OMS* VII, 686-687).

¹⁹ Φαραδάς Τίμωνος Ἀθηναῖος, *PA* 14119· νικητὴς ὡς ποιητὴς σατύρων, IG VII 1760 (Θεσπιῶν). Εἶναι, πιθανῶς, ἐγγονὸς τοῦ ὁμωνύμου Σκαμβωνίδου (Στεφανῆς 2461), ποὺ τιμᾶται ἀπὸ τὴ βουλὴ τῶν Ἀθηναίων (*Agora* XV 236 42) περὶ τὸ 150 π.Χ.

⁴⁷ Θρασυκλῆς Ἀρχικλέους Ἀθηναῖος, *PA* 7325· ταυτίζεται μὲ τὸν Θρασυκλῆ Ἀρχικλέους Λακιάδη, ποὺ ἀπαντᾶται ὡς ἱερομνήμων σὲ ἐπιγραφὰς τῶν Δελφῶν ἐπὶ ἄρχοντος Ἀθήνησι Ἀρχιτίμου (*FD* III 2, 59 7, 67 1, 5).

^{49, 59} Βουκάττης Διογείτονος Ταναγραῖος· πιθανῶς συγγενὴς τοῦ ἀγωνοθέτου Γλαύκου τοῦ Βουκάττου καὶ τοῦ ραψωδοῦ Βουκάττου τοῦ Γλαύκου IG VII 540.

⁶² Ὠρωπίων στάδιον· πρβ. ἐπιγραφὴ Ἐρετρίας D. Knoepfler, *MusHelv* 48 (1991) 253 κέ. Λευκίου Μομμίου στάδιον, Ἀρτέμιδος στάδιον.

⁶⁵ Διονύσιος Ζωπύρου Ὠρώπιος· Ζώπυρος Διονυσίου λέγει τὸ ψήφισμα **217**. Ὁ ἐδῶ νικητὴς εἶναι ἀπόγονός του.

522 (A 317). Στήλης ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο, ἐλλιποὺς ἄνω καὶ κάτω, δύο μεγάλα τμήματα συγκολλημένα, ὕψ. 0.456 πλ. 0.447 πᾶχ. 0.12. Ὑψ. γρ. 0.006-0.008 μεταστ. 0.004. «Ἡρέθη ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς τοῦ χειμάρρου ὄχθης ἐν τῷ βορροῦθεν τοῦ βάθρου Σῶσις πρὸς τῷ τοίχῳ τοῦ περιβόλου δωματίῳ» L (πίν. 81).

B. Λεονάρδος, *AE* 1925-26, 26, 141, εἰκ. 13.

[ἄνδρας στάδι]ον

[- - - Δημητρίου Θετ]ταλὸς ἀ[πὸ Λαρίσης]

3 [παῖδας δί]αυλον

[- - - -]ου Μάγνης ἀπ[ὸ Μαιά]νδρ[ου]

[ἄνδρας] δί[α]υλον

- 6 [- - - - Δημητ]ρίου Θετταλός από Λαρίση[ς]
[παῖδα]ς ἵππιον
[- - - - -]νίου Τραλλιαν[ός]ς
- 9 [ἄνδρα]ς ἵπ[πι]ον
[- - - -] Δημητρίου [Θετταλ]ός από Λαρίσ[ης]
[παῖδας] πέν[ταθλον]
- 12 [- - - -]θ[α]ς [- - -] Συμρνα[ῖος]
[ἀγενεῖο]υς πέν[ταθλον]
[- - - -]ς [- - - -] Ἀργεῖ[ος]
- 15 [ἄνδρας] πέ[νταθλον]
[- - - - -] Αἰολεὺς από Κ[ύμης]
παῖδ[ας] πάλην
- 18 Διο[νυσ]οφάνης Ἀ[ντιγ]όνου Ὠρώπι[ος]
ἀγεν[εῖους] πάλην
Ποσ[ειδῶ]νιος Τι[μονό]θου Χαλκιδ[εύς]
- 21 ἄνδρα[ς] πάλην
Τρῦπ[ις] Ἀνδρονίκου Ῥόδ[ιος]
παῖδας πυγμή[ν]
- 24 Σῶσος Ἡρακλέωνος Μάγν[ης] από Σ[ιπύλου]
ἀγενεῖους π[υγ]μήν
[Ἄ]λυπος Ἡρακλείτου Ἀπαμεύς
- 27 ἄνδρας π[υγμήν]
Ἀνδρόνικος Σωτύλου Θετταλ[ός από Λαρίσης]
παῖδας παγ[κράτιον]
- 30 Σκαμανδρόφιλος Διονυσίο[υ - - - -]
ἀγενεῖους παγ[κράτιον]
Ποσειδώνιος Τιμονόθ[ου Χαλκιδεύς]
- 33 ἄνδρας παγ[κράτιον]
[Π]ολυκράτης Μενε[- - - - -]
[τ]ὸν [όπλίτην]

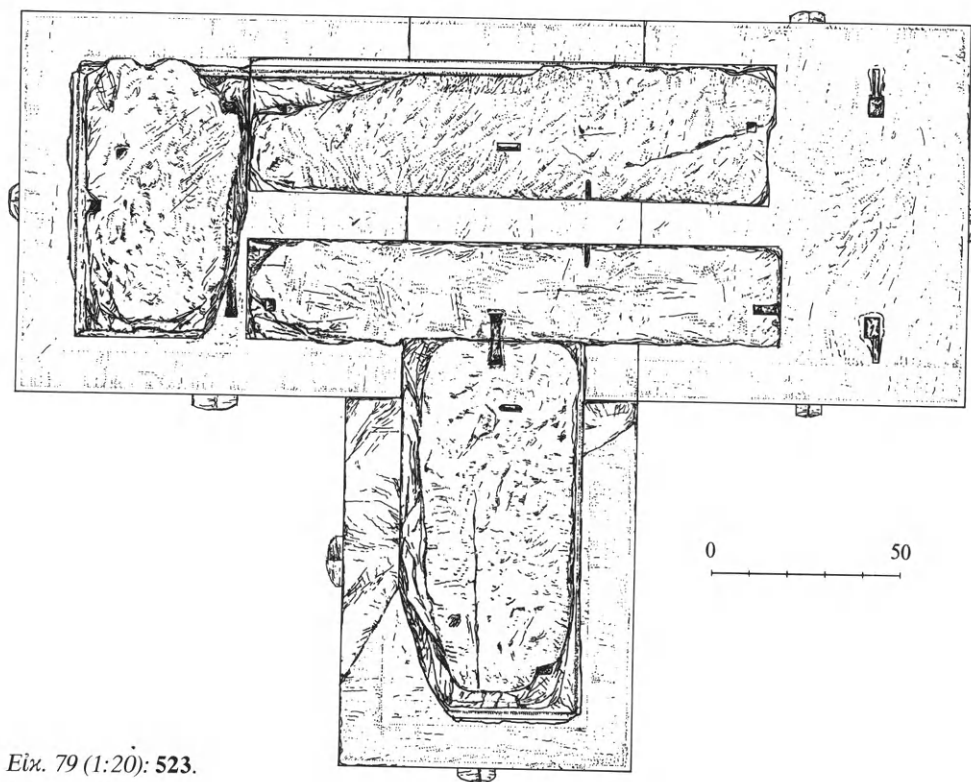
Συμπληρώσεις τοῦ Λεονάρδου. «Τὸ α καὶ δ καὶ λ ἔχουσι καμπύλα (κοῖλα ἔξω) τὰ σκέλη» L || 26 «μετὰ τὸ Ἀπαμεύς ἔχνη τινὰ ὡς γραμμάτων· ἄδηλον ἂν εἶνε γράμματα καὶ ἂν λανθάνει αὐτόθι ἀπὸ Μαιάνδρου» L. Στὸ κείμενο τῆς ἐπιγραφῆς προσθέτει τίς δύο λέξεις στὸ τέλος τοῦ στίχου μέσα σὲ παρενθέσεις καὶ μὲ ἐρωτηματικὸ.

Ὁ νικητὴς Διονυσοφάνης Ἀντιγόνου (στ. 18) εἶναι γόνος παλαιᾶς οἰκογένειας τοῦ Ὠρωποῦ (431). Ὁ Ποσειδώνιος (στ. 20) παρὰ Ziebarth, IG XII Suppl., σ. 203 52-53.

Ὁ κατάλογος χρονολογεῖται ἀπὸ τὸ σχῆμα τῶν γραμμάτων στὸν 1ο αἰ. π.Χ. Ἡ τάξη τῶν ἀγωνισμάτων εἶναι τοῦ καταλόγου 521.

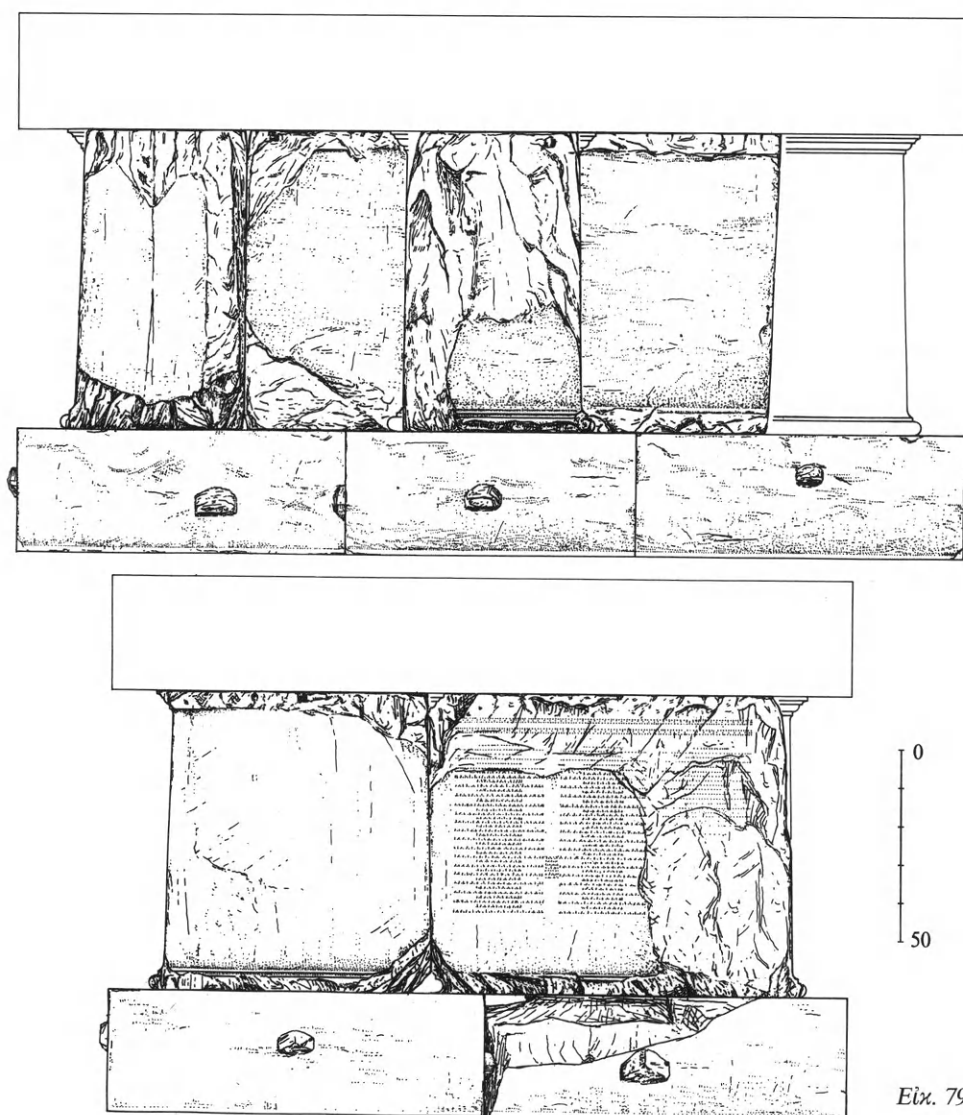
523. Βάθρο από λευκό μάρμαρο οί δύο κεραίες τοῦ ὁποίου σχηματίζουν Τ. Τὸ ὑπόβαθρο ὕψ. 0.318 ἀποτελεῖται ἀπὸ τέσσερα μάρμαρα, τρία πίσω συνολικοῦ μήκ. 2.44 (1.02, 0.62, 0.80) πλ. 1.00, τὰ ὁποῖα συνθέτουν τὴν ὀριζόντια κεραία τοῦ Τ καὶ συνδέονται μεταξύ τους μὲ συνδέσμους σχήματος Π, καὶ ἓνα ἔμπρὸς ποὺ ἀποτελεῖ τὴν κάθετη κεραία, μήκ. 0.96 πλ. 0.765. Ἡ ὀριζόντια κεραία τοῦ κυρίως βάθρου ἀποτελεῖται ἀπὸ τέσσερις ὀρθοστάτες ὕψ. 0.78. Οἱ δύο πλάγιοι (ὁ δεξιὰ λείπει) πλ. 0.68 (0.75 μὲ τὰ κυμάτια) πάχ. 0.40-0.42 (0.44-0.46 μὲ τὰ κυμάτια) ἔχουν μεταξύ τους δύο μακροὺς μήκ. ± 1.41 πάχ. 0.25 καὶ 0.30 (0.36 ὁ πίσω μὲ τὰ κυμάτια). Ὁ πρόσθιος μακρὸς βρέθηκε τὸ 1957 στὸν χώρο ὅπου οἰκοδομήθηκε τὸ μουσεῖο τοῦ Ἱεροῦ, στὰ χώματα τῶν ἀνασκαφῶν τοῦ Λεονάρδου, καὶ σώζει χαράγματα νεότερων ὀνομάτων καὶ τὴ χρονολογία 1870. Τὰ κυμάτια ὑπάρχουν σὲ ὅλες τὶς πλευρές, διατηροῦνται καλὰ ὅμως μόνο πίσω, ἐπάνω λιγότερο (καὶ στοὺς δύο ὀρθοστάτες), κάτω πλήρως στὸν μεσαῖο ὀρθοστάτη. Ἡ κάθετη κεραία τοῦ βάθρου ἔχει μήκ. 0.96 (θὰ ἦταν 1.00 μὲ τὰ κυμάτια τὰ ὁποῖα ἔχουν ἀποκρουσθεῖ) πλ. 0.45 (τὰ κυμάτια εἶναι θραυσμένα), καὶ στὴ δυτικὴ ὄψη της εἶναι χαραγμένη ἡ ἐδῶ ἐπιγραφή. Τὴν ἀποτελοῦσαν τρεῖς στήλες, ἀπὸ τὶς ὁποῖες σώζονται οἱ δύο πρῶτες μὲ ἐλλείψεις στὸ ἄνω μέρος τους. Τὸ ἐπίκρανο στὸ ὁποῖο ἦταν χαραγμένη ἡ ἀναθηματικὴ ἐπιγραφή δὲν σώζεται. Ὑψ. γρ. 0.008-0.01 μεταστ. 0.004-0.006 (οἱ δύο προσθήκες στ. 28α' - ζ' ἔχουν ὕψ. γρ. 0.003 καὶ μεταστ. 0.001). «Ἐπὶ δὲ τοῦ τρίτου τῆς βάσεως μαρμάρου, ὅπερ, ὡς εἴρηται, προέχει νοτόνδε, ἐπανιδρύθη μάρμαρον φέρον ἐπὶ τῆς δυσμικῆς ἐπιφανείας τὴν ἀγωνιστικὴν ἐπιγραφὴν IG VII 416» L (εἰκ. 79, πίν. 81).

Preller, *Berichte* 1852, 150, 1 (στ. 8-40, 43-77)· Κ. Πιττάκης, *Ἐφημερίς* 1853, 797, 1317, 799, 1319 (μέρη τῶν στ. 1, 2, 4, 6, 41-46)· (Preller, *Berichte* 1854, 204, 1, ἀνατύπωση τοῦ ἀρ. 1319 τοῦ Πιττάκη)· C. T. Newton, *Transactions* 5 (1856) 129 (στ. 3-40, 41-77), 276 (ἀνατύπωση τοῦ ἀρ. 1319 τοῦ Πιττάκη)· Rangabé 691, 965, ἡ ὅλη ἐπιγραφή· (Reisch, *De musicis* 125, VIII, οἱ στ. 10-24, 28α' - ζ', 41)· IG VII 416· (πρβ. E. Preuner, *AM* 49 (1924) 122, ἀνακοίνωση ἀναγνώσεων τοῦ Velsen)· Β. Λεονάρδος, *AE* 1925-26, 32, 148, εἰκ. 20, οἱ στ. 1-2 καὶ παρατηρήσεις στὸ κείμενο τῆς ἐπιγραφῆς· περιγραφή τοῦ βάθρου μὲ σχέδιο τῶν ὀψεων Ὁ Ὁρωπὸς 149, εἰκ. 36.

Εἰκ. 79 (1:20): 523.

	[Ἀρχοντος - - - , ἱερέως] δὲ τοῦ Ἀμφιαράου Ἀλεξιδήμου τοῦ [Θεοδώρου, ἀγωνοθετοῦντος]		
	[τῶν Ἀμφιαράων καὶ Ῥωμαίων Ἀλ]εξιδήμου τοῦ Δημοφῶντος, [οἷδε ἐνίκων]		
3	[σαλπιστής]	[ἄνδρας στάδιον]	
	[- - - - - αιος]	[Ἀναξίων Ἀναξίωνος Ἀργεῖος]	42
	[κῆρυξ]	[παῖδας πένταθλον]	
6	[- - - - - ραιος]	[Νίκων Νίκωνος Θηβαῖος]	
	[ἐγκωμίῳ λογικῶι]	[ἀγενεῖους πένταθλον]	45
	[. . .]ν[- - - -] Ὠ[ρ]ώπ[ιος]	[Σάτυρος Φίλωνος Θηβαῖος]	
9	ἐγκωμίῳ ἐπικῶι	[ἄνδρας πένταθλον]	
	[Δ]ημοκλῆς ὁ Ἀμινίου ὁ Θηβαῖος	[Ἐπικρά]τῆς [Διογένους Χαλκιδεύς]	48
	ῥαψωδός	παῖδα[ς] δίαιυλον]	
12	Ἀρτέμων Ἰσιδότου Ἀθηναῖος	Αὔλος Τιτίνιος [Αὔλου Ῥωμαῖος]	
	ἐπῶν ποιητής	ἄνδρας δί[αυλον]	51
	Ἀγαθοκλῆς Θεοδοσίου Νεαπολίτης	Ἀναξίων Ἀναξί[ωνος Ἀργεῖος]	
15	αὐλητής	παῖδας ἵππι[ον]	
	Ἀμινίας Χαιρήμονος Ἐχιναῖος	Ἰσιδωρος Ἰσιδώρου Θη[βαῖος]	54
	κιθαριστής	ἄνδρας ἵππιον	
18	Σωσιμένης Ἡγησιμάχου Σκαρφεύς	Νικόδαμος Νίκωνος Λακε[δαιμόνιος]	
	κιθαρωδός	παῖδας πάλην	57
	Εὐβιος Εὐβίου ὡν Ἀθηναῖος	Σώστρατος Νικηφόρου Θεσπ[ιεύς]	
21	ποιητής σατύρων	ἀγενεῖους πάλην	
	Ἡρακλίδης Ἡρακλείδου Ἀθηναῖος	Ἀριστοκλείδας Σωκράτους Λακεδ[αιμόνιος]	60
	τραγωδός	ἄνδρας πάλην	
24	Ἐπίνικος Ἀλεξάνδρου Ἀθηναῖος	Νικίας ὡν Νικίου ὡν Πατρ[εύς]	
	κωμωδός	παῖδας πυγμήν	63
	Ἱρανός Φρυνίδου ὡ Ταναγραῖος	<i>vacat</i>	
27	ποιητής τραγωδίας	ὑποκριτής ἀγενεῖους πυγμήν	
	Ἑρμοκράτης Ἀλεξάνδρου Μιλήσιος	Χαρίας Χαρί- Πτολεμαῖος Ἡλιοδώρου Ἀλεξανδρεὺς	
	ποιητής κωμωδίας	ου Ἀθηναῖος ἄνδρας πυγμήν	66
30	Ἀρίστων Ποσέους Ἀθηναῖος	ὑποκριτής Εὐκράτης Πρωτέου Ὠρώπιος	
	ἐπινίκιον	Στράτων Ἰσι- παῖδας παγκράτιον	
	Ἐπίνικος Ἀλεξάνδρου Ἀθηναῖος	δότου Ἀθη- Σώστρατος Νικηφόρου Θεσπ[ιεύς]	69
33	παῖδας δόλιχον	ναῖος ἀγενεῖους παγκράτιον	
	Λεύκιος Οὐαλέριος Λευκίου υἱός	Πτολεμαῖος Ἡλιοδώρου Ἀλεξανδρεύ[ς]	
	ἄνδρας δόλιχον	ἄνδρας παγκράτιον	72
36	Ὀλύμπιος Τιμάρχου Ὠρώπιος	Εὐφάνης Ζωῖλου ὡν Ὠρώπ[ιος]	
	παῖδας στάδιον	τὸν ὀπλείτην	
	Ἰσιδωρος Θεοκλέους ὡ Θηβαῖος	Ἀγαθοκ[λῆς Πτολεμαίου Χαλκ[ιδεύς]	75
39	ἀγενεῖου(ς) στάδιον	συνωρίδι πωλικῇ	
	Ζώπυρος Ἑρμογένου Σικελὸς ἀπὸ Κατάνης	Ἀγάων Διοδώρου ὡν Ὑέτιο[ς]	

Εἰκ. 79 (1:20): 523.

Ὁ Dittenberger ἀπεικονίζει στὸ πανομοιότυπό του δύο θραύσματα στὸ ἄνω μέρος τῆς σήμερα σωζόμενης ἐπιγραφῆς, τὸ α με μέρος τῆς κεφαλίδος καὶ τμήματα τῶν στ. 4, 6, 41-46 καὶ τὸ c με τμήματα τῶν στ. 43-54 καὶ 56. Τῶν δύο αὐτῶν θραυσμάτων γνώση εἶχαν ὁ Πιττάκης καὶ ὁ Ραγκαβῆς. Ὁ Newton γνῶριζε μόνο τὸ α καὶ ὁ Velsen τὸ c. Ὄταν ὁ Πιττάκης διάβασε τὴν ἐπιγραφὴ τὸ θραῦσμα c δὲν εἶχε ἀκόμη ἀποσπαστεῖ ἀπὸ τὸ βάθρο.

Ἡ κεφαλίδα τοῦ καταλόγου ἐκτεινόταν ἐπάνω ἀπὸ τὶς τρεῖς στῆλες στίς ὁποῖες ἦταν χαραγμένος. Σήμερα σώζονται μόνον οἱ δύο στῆλες· ἡ τρίτη, ἡ δεξιὰ, ἔχει καταστραφεῖ. Κατὰ τοὺς ὑπολογισμοὺς τοῦ Λεονάρδου (33), ἡ κεφαλίδα ἄρχιζε «εὐθὺς σχεδόν (± 0.006) ὑπὸ τὸ γεῖσον».

1-2 συμπλήρωση τοῦ Λεονάρδου. Τοῦ Dittenberger ἡ συμπλήρωση διαφέρει κατὰ τὴν προσθήκη τῶν λέξεων ἐν Ὠρωπῷ μετὰ τὸ ἄρχοντος, τὴν ἐκφορὰ τῆς ὀνομασίας τῶν ἀγῶνων στὴν ὀνομαστική καὶ τὴν παράλειψη τῶν δύο τελευταίων λέξεων τοῦ στ. 2, τὶς ὁποῖες συμπληρῶνει ὁ Newton (277-279). Τὰ λείψανα τῶν στ. 1-2 ἦσαν χαραγμένα σὲ θραῦσμα ποὺ βρισκόταν στὸ σπίτι τοῦ Γ. Λίτσα στὸν Κάλαμο, ὅπου ὁ Πιττάκης (ἀρ. 1319) τὸ ἀντέγραψε καὶ ὁ ὁποῖος ὑπέθεσε ὅτι ἀνήκει στὸ βάθρο. Τὸ κείμενο τοῦ Πιττάκης εἶναι τὸ ἐδῶ ἐκτὸς ἀγκυλῶν, τὸ ὁποῖο ἀναδημοσι-

εύουν ὁ Preller² (204) καὶ ὁ Newton (276), ὁ ὁποῖος σὲ ἐπίσκεψή του στὴν Ἀθήνα τὸ 1854 πῆγε στὸν Κάλαμο, πῆρε τὸ θραῦσμα καὶ διαπίστωσε ὅτι ἀρμόζει στὸ βᾶθρο. Ὁ Newton διάβασε ἐπὶ πλέον, ὅπως προκύπτει ἀπὸ τὸ κείμενό του, τὸ τελικὸ *ς* τῆς λέξης ἱερέως καὶ τὰ δύο πρῶτα γράμματα τοῦ ὀνόματος τοῦ ἀγωνοθέτου. Ὁ Πιττάκης (1317) συμπληρώνει τὴν ἐπιγραφή οἶ[δ]ε [τὸν ἀγῶνα τῶν Ἀμφιαραῖων ἐνίκων] ὁ Preller¹ θεωρεῖ ὡς πρῶτο στίχο τὸν ὀγδοο καὶ συμπληρώνει [οἶδε ἐνίκων τὸν ἀγῶνα τῶν Ἀμφιαραῖων]. Καὶ οἱ δύο διαβάζουν ὡς ΩΝ τὰ δύο τελευταῖα σωζόμενα γράμματα τοῦ στ. 8. Τὴ συμπλήρωση τοῦ Preller δέχεται ὁ Newton, ἐνῶ ὁ Ραγκαβῆς συμπληρώνει μόνον τὸν πρῶτο στίχο Ἐπὶ . . . . . ἄρχοντος ἐν κοινῷ Βοιωτῶν, ἱερέως δὲ Ἀμφιαράου Ἀλεξιδήμου τ[οῦ Δημοφῶντος]. Ὁ Reisch (125) συμπληρώνει [ἄρχοντος τοῦ δεινὸς ἱερέως δὲ] τοῦ Ἀμφιαράου Ἀλεξιδήμου τ[οῦ] [Δημοφῶντος; ἀγωνοθετοῦντος τὰ Ἀμφιάρρα Ἀλ]εξιδήμου τοῦ Δημοφῶντος [οἶδε ἐνίκων] || 3 συμπλήρωση τοῦ Newt. καὶ τοῦ Ditt. || 4 ΑΙΟΣ Πιττ., Newt., Ἀθην]αῖος συμπληρώνει ὁ Πιττ. || 5 συμπλήρωση τοῦ Newt. καὶ τοῦ Ditt. || 6 ΡΑΙΟΣ Πιττ., Newt., [Γλαυκίας Σωσάνδρου Θηβ]αῖος (;) συμπληρώνει ὁ Ditt., ἐνῶ στὸ πανομοιότυπο ἀποδίδει τὴν κατάληξη ὡς [Ρ]ΑΙΟΣ, [Ρωμ]αῖος Πιττ., Ταναγ]ραῖος Prell.² (204), ραῖος παραδίδει ὁ Velsen. Ὁ Λεονάρδος δέχεται, μὲ ἐρωτηματικὸ, τὴ συμπλήρωση τοῦ Ditt. || 7 συμπλήρωση τῶν Newt. καὶ Ditt. || 8 - - - ΩΝ Prell., ΟΙΕ - - - ΩΝ Πιττ., Newt. - - - ΩΡΩΠ[ΙΟΣ] Newt., Velsen, ν)ω||ν . . εω . . . Rang., [- -]N[- -]ου Ἀσπ[ένδιος] Ditt. || 10 [Δη]μοκλ[ῆ]ς Πιττ., [Δ]ΗΜΟΚΛΗΣ Prell., Newt., Rang., Ditt. Ἀμεινίου Newt. || 14 ὁ Πιττ. στὸ πανομοιότυπο ἔχει ΑΓΑΘΩΝ καὶ στὴ μεταγραφή Ἀγαθοκλῆς || 21 ΠΟ[ΙΗ]ΤΗΣΣΑΤΥΡΩΝ ἔχει ὁ Ditt. στὸ πανομοιότυπο || 22 Ἡρακλίδου Prell., ΗΡΑΚΛΙΔΗΣΗΡΑΚΛΙΔΟΥ ἔχει στὸ πανομοιότυπο ὁ Πιττ. καὶ Ἡρακλείδης Ἡρακλείδου στὴ μεταγραφή. Ὁ Newt. ἔχει τὰ ὀνόματα μὲ *ι* στὸ πανομοιότυπο καὶ στὴ μεταγραφή, ὅπως καὶ ὁ Rang. καὶ ὁ Ditt. || 25 ΚΩΜΩΙΔΟΣ ἔχει στὸ πανομοιότυπο ὁ Prell., ΚΩΜΩ[Ι]ΔΟΣ Newt. || 29 τὰ γράμματα ΗΤΗΣ εἶναι χαραγμένα στὴ θέση ἄλλων πού σβήστηκαν || 32 Ἐπινίκιος Prell. || 38 Ἀθηναῖος Πιττ. || 39 ΑΓΕΝΕΙΟΥ εἶναι χαραγμένο. Μόνον ὁ Newt. τὸ παρατήρησε καὶ μετέγραψε Ἀγενείου στάδιον (sic). Ὁ Rangabé ἐνῶ στὸ πανομοιότυπο ἔχει, ὅπως ὅλοι πλὴν τοῦ Newt., ΑΓΕΝΕΙΟΥΣΣΤΑΔΙΟΝ, στὴ μεταγραφή συμπληρώνει Ἀγενεῖους (σ)τάδιον (sic) || 40 Σικελοῦ ἔχει στὴ μεταγραφή ὁ Πιττ. || 41 ἄνδρας σ[τάδιον] Πιττ., Rang., Ditt. || 42 Ἀναξίων Ἀναξίων[ος Ἀργεῖος] Rang., Ditt., Ἀναξίον[ος] Velsen. Ὁ Πιττάκης δὲν συμπληρώνει τὸ ἐθνικὸ || 43 [παῖδας πέντα]θλον Prell., [ΠΑΙΔΑΣ]ΠΕΝΤΑ[ΘΛΟΝ] καὶ παῖδας πέντα[θλον] ἔχει ὁ Newt., παῖδας π[έντα]θλον, Rang., Ditt., παῖδας π[άλην] Πιττ. (1319), ὁ ὁποῖος στὴν ἐπιγραφή 1317 συμπληρώνει [παῖδας πέντα]θλον || 44 Θηβαῖο[ς] Prell., Newt., Νίκων Νίκ[ωνος] Πιττ. (1319), Θηβαῖος (1317), Νίκων Νίκω[νος] Θηβαῖος Rang., Νίκων Νίκ[ωνος] Θηβαῖο[ς] Ditt. || 45 ἀγενε]ῖους πένταθλον Prell., Newt., Πιττ. (1317), Α - - Πιττ. (1319), Ἀ[γενε]ῖους πένταθλον Rang., Ditt. || 46 Σάτυρος Πιττ. (1319), ... ὦνος Θηβαῖος Prell., Newt., Σάτυρος [Νίκ]ωνος Θηβαῖος Rang., Ditt. Ὁ Velsen πρὸ τοῦ Ω τοῦ πατρωνύμου διέκρινε τὴν πλάγια δεξιὰ κεραία τοῦ Λ. Ὁ Λεονάρδος (34) συμπληρώνει «ὄθεν ἴσως [Φίλ]ωνος» || 47 ἄνδ]ρας πένταθλον Prell., Πιττ., Ditt., [ἄν]δρας πένταθλον Newt., Rang. || 48 - - - ἡς Διογένου Χαλκιδεὺς Prell., - *ς* Διογένου Χαλκιδεὺς Newt., ... ἡς Διογένους Χαλκιδεὺς Πιττ., Ἐπιχάρης Διογένου Χαλκιδεὺς[ς] Rang., [Διογέν]ῆς Διογένους Χαλκιδεὺς Ditt., «Ἐπικράτης (Διογένους Χαλκιδεὺς) nach den Buchstabenresten bei Velsen» λέγει ὁ Preuner. «Τὸ κύριον ὄνομα, ὡς ἐξ ἰχνῶν τῶν κάτω ἄκρων τῶν γραμμάτων δηλοῦται, ἦν, ὡς καὶ παρὰ Velsen, Ἐπικράτης» L. Ἡ γνώμη τοῦ Λεονάρδου εἶναι ἡ ὀρθή || 49 παῖδας δίαυλον Prell., Newt., Rang., Ditt. || 50-51 οἱ Prell., Newt., Πιττ., Rang., Ditt. διαβάζουν ὁλόκληρους τοὺς στίχους || 52 Ἀναξίων Ἀναξίωνος Ἀρτ[εμισιάτης] Prell., Ἀρτε[μίσιος] Πιττ., Ἀργε[ῖος] Newt., Rang., Ditt. || 53 παῖδας ἵππιον Prell., Newt., Πιττ., Rang., Ditt. || 54 Θηβ[αῖος] Prell., Newt., Πιττ., Rang., Ditt. || 56 Λακεδαιμ[όνιος] Prell., Newt., Πιττ., Ditt., Λακεδ[αιμόνιος] Rang. || 58 Θεσπιεὺς Πιττ., Rang. || 60 Λακε[δαιμόνιος] Newt., Rang. ||

62 ΠΑΤΡ ἔχει στὸ πανομοιότυπο ὁ Πιττ., Πατρεὺς στὴ μεταγραφή || 73 ΣΩΚΛΕΟΥΣΩΡΩΠ ἔχει στὸ πανομοιότυπο ὁ Πιττ., Ζωΐλου Ὠρώπιος στὴ μεταγραφή, ΩΡΩ[Π . .] καὶ Ὠρώπ[ιος] Ditt. || 75 «Τὸ λ τοῦ Ἀγαθοκλῆς παραλιπὼν ἐχάραξεν ὕστερον ἄνω μεταξὺ τοῦ κ καὶ τοῦ η (οὕτως καὶ Velsen)» L. Ὁ Preller καὶ ὁ Ραγκαβῆς τὸ εἰκονίζουν στὸ πανομοιότυπο· Χαλκιδε[ύς Prell., Newt., Rang., Ditt., Χαλκιδεὺς Πιττ. || 76 πολικῇ Πιττ. || 77 Ἀγάθων Ditt.· Ὑέτιος Πιττ., Rang., ΥΕΤΤΙΟ[Σ] καὶ Ὑέτιος Ditt.

Τὸ πρόγραμμα τῶν ἀγωνισμάτων εἶναι ὡς τοῦ καταλόγου **521**, πλὴν τῆς προσθήκης 5 δραματικῶν καὶ τοῦ ἐπινικίου. Δὲν ἀναφέρεται τὸ ἀγώνισμα ἄνδρας δίαυλον.

¹ Ὁ Ἀλεξίδημος Θεοδώρου εἶναι ὁ πρεσβευτὴς τῶν Ὠρωπίων στὴ Ρώμη (**308** 18), ἀπόγονος, ἴσως, τοῦ ἱερέως Θεοδώρου (**424**).

² Ὁ ἀγωνοθέτης Ἀλεξίδημος Δημοφῶντος δὲν εἶναι γνωστὸς ἀπὸ ἄλλου. Ἴσως εἶναι ἀπόγονος γνωστῆς οἰκογένειας τοῦ Ὠρωποῦ (**375**, **515**).

¹⁰ Ὁ Δημοκλῆς νίκησε ὡς ἐπὼν ποιητὴς στὰ Μουσεῖα τῶν Θεσπιῶν (Ἄ. Παπαγιαννόπουλος-Παλαιός, *Πολέμων* 3 (1947-48) 75, 19-20· *ΘΠ* 458· Στεφανῆς 645). Συγγενὴς του εἶναι ὁ Ἀμνίας Δημοκλέους, ἐπίσης νικητὴς στοὺς ἀγῶνες τοῦ Ἱεροῦ (**526** 14, 16).

¹² Ἀρτέμων, *PA* 2276· Στεφανῆς 422· γιὰ τὸν ἀδελφὸ του βλ. στ. 28ε.

¹⁶ Ὁ Ἀμνίας (Στεφανῆς 154) νικᾷ ὡς αὐλητὴς καὶ στὰ Σαραπεῖα τῆς Τανάγρας, *IG* VII 542.

²⁰ Ὁ Εὐβιος (Στεφανῆς 926) ἀπαντᾷ τοὺς Δελφούς (*Syll* ³ 711 26, περὶ τὸ 106/5; π.Χ. κατὰ τὸν Pomtow) μὲ αὐτοὺς ποὺ θὰ ἔψαλλαν «τούς τε παιᾶνας καὶ τὸν χορόν» (βλ. καὶ E. Preuner, *Hermes* 57 (1922) 88 σημ. 1) καὶ ὡς τραγικὸς χοροδιδάσκαλος στὸ Ἄργος (*Mnemosyne* 47 (1919) 254, B 18).

²² Ἡρακλίδης, *PA* 6453.

²⁴ Ὁ Ἐπίνικος (νικᾷ καὶ στὸ ἐπινίκιον στ. 31), *PA* 4940· O'Connor 172· Ghiron-Bistagne 323· Στεφανῆς 873.

²⁶ Ὁ Ἰρᾶνος νίκησε στὰ Σαραπεῖα τῆς Τανάγρας *IG* VII 542 1 (ἄγνωστο ἀγώνισμα), 543 1-4 ὡς τραγῳδός, στὰ Πτῶα ὡς κῆρυξ (L. Bizard, *BCH* 44 (1920) 261 5). Γιὰ τὴν ἐναλλαγὴ τῶν καλλιτεχνικῶν δραστηριοτήτων του βλ. L. Robert, *Études épigraphiques et philologiques* (1938) 93. Προσωπογράφησέ του O'Connor 261· Parenti 263· Ghiron-Bistagne 333· Στεφανῆς 822.

^{28β} Χαρίας, *PA* 15328· O'Connor 506· Ghiron-Bistagne 363· Στεφανῆς 2605.

^{28ε} Ὁ Στράτων Ἰσιδότου Κυδαθηναεὺς (*PA* 12970· O'Connor 445· Ghiron-Bistagne 356· Στεφανῆς 2318) νικᾷ στὰ Μουσεῖα τῶν Θεσπιῶν ὡς ὑποκριτὴς καινῆς κωμωδίας (*IG* VII 1761). Ἡ ἐπιτύμβια τράπεζα ὁμωνύμου ἀπογόνου του καὶ συγγενῶν του *IG* II² 6596 (*PA* 12970 Addenda σ. 482).

³⁶ Ὁ Ὀλύμπιχος ἴσως, καὶ κατὰ τὴν εἰκασία τοῦ Λεονάρδου *AE* 1919, 73α, ἀνήκει σὲ γνωστὴ οἰκογένεια τοῦ Ὠρωποῦ (**110**).

³⁸ Ἰσίδωρος, *ΘΠ* 998.

^{42, 52} Γιὰ τὸν Ἀναξίωνα, γνωστὸ μόνον ἀπὸ ἐδῶ, βλ. Kirchner, *RE* λ. Ἀναξίων ἀρ. 2 καὶ M. Μιτσοῦ, *Ἀρχαιολογικὴ προσωπογραφία* (1952) 27.

⁴⁴ Νίκων, *ΘΠ* 1462.

⁴⁶ Σάτυρος, *ΘΠ* 1803.

⁴⁸ Ὁ ἐδῶ νικητὴς, ὡς [Διογέ]νης, παρὰ Ziebarth, *IG* XII 9, σ. 168 44.

⁵⁴ Ἰσίδωρος, *ΘΠ* 999.

⁶³ Τὸ ἀγώνισμα τοῦτο, στὸ ὁποῖο δὲν προσήλθε κανεὶς ἀθλητὴς γιὰ νὰ διεκδικήσῃ τὴ νίκη, ἀνήκει στὰ ἔρημα ἀγώνισματα, ὅπως ὀνομάζονται στὴν ἐπιγραφή *IvO 56 16*. Γιὰ τὸ ζήτημα βλ. *Hellenica* VI, 46 καὶ L. Robert, *RA* 1978, 282-283· (*OMS* VII, 686-687).

⁶⁷ Ὁ Εὐκράτης ἴσως εἶναι ἀπόγονος τοῦ ἐπιμελητοῦ Πρωτέου (**325** 41).

⁷³ Ὁ Εὐφάνης νικᾷ πάλι στοὺς ἀγῶνες τοῦ Ἱεροῦ διπλὴ νίκη (**525** 67, 69), ἐνῶ στὸν κατάλογο **526** εἶναι ἀγωνοθέτης. Γιὰ τὴ διαδοχὴ τῶν νικῶν καὶ τοῦ ἀξιωματός του βλ. A. G. Gossage, *BSA* 70 (1975) 118.

⁷⁵ Ὁ Ἀγαθοκλῆς παρὰ Ziebarth, *IG XII 9*, σ. 168 45.

⁷⁷ Ὁ Ἀγλάων, *Hyettos* 250 σημ. 949, ὅπου καὶ γιὰ τὴ συμμετοχὴ τοῦ Ὑπτοῦ στοὺς ἀγῶνες τῆς Βοιωτίας.

524 (A 321). Στήλη ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο, ἐλλιπὴς ἄνω καὶ κάτω, ὕψ. 0.41 πλ. 0.53 πᾶχ. 0.13. Ὑψ. γρ. 0.008 μεταστ. 0.003. «Ἡῤῥέθη δυσμόθεν τῶν πλατέων βάθρων» L (πίν. 82).

Στ. Α. Κουμανούδης, *AE* 1884, 127, 4· (Reisch, *De musicis* 121, V στ. 1-15)· *IG VII* 418· Β. Λεονάρδος, *AE* 1925-26, 34, 149, εἰκ. 21.

	[κῆρυξ]
	[Γλαυκί]ας Σωσάνδρου Θη[βαῖος]
3	ἐγκώμιον καταλογάδη[ν]
	[Ἄρισ]τόνικος Μενάνδρου Ὠρώπιος
	[ἐ]πικόν
6	[Μή]στωρ Μήστορος Φωκαεὺς
	ῥαψωδός
	Κράτων Κλέωνος Θηβαῖος
9	ἐπῶν ποιητής
	Μήστωρ Μήστορος Φωκαεὺς
	αὐλητής
12	Διονύσιχος Ἐπικλέους Θηβαῖος
	κιθαριστής
	[Ἡ]γέλο[χ]ος Ἀσκληπιο[γέν]ου Αἰολεὺς ἀπὸ Μυρίνης
15	[κιθαρωδός]
	[Νικ]όστ[ρατος Φιλοστράτου Θηβαῖος]
	[τραγωδός]
18	Ἀ[σκληπιόδ]ω[ρος Π]υ[θέου Ταρ]α[ντίνος]
	[κωμωδός]
	Πολυ/[. . . . . εἰς 2 ο]ς
21	[ποιητής σατύρων]
	[Ἀσκληπιόδωρος Πυθέου Ταρ]αν[τίνος]
	[ὑποκριτής]

24 [- - - - -]ς
 [ποιητής τραγωδιῶν]
 [- - - - -]π[. . . 6. 1 0 . . .]ος
 27 [ποιητής κωμωδιῶν]

Ἀπὸ τὸ ἄνω μέρος τῆς ἐπιγραφῆς λείπει ἡ χρονολόγηση καὶ τὸ πρῶτο ἀγώνισμα, σαλπικτῆς || 1-2 συμπλήρωση τοῦ Κουμ. || 7 ῥαψωιδὸς Κουμ. || 11 α]ὕλητῆς Κουμ. || 12 Ἐπικ]λέους Κουμ. || 13 δὲν ὑπάρχει ἀνάγνωση τοῦ Κουμ.· [κιθαριστῆς] Ditt. Τὰ γράμματα εἶναι πολὺ φθαρμένα ἀλλὰ διακρίνονται || 14 Ἀγέλοχος Κουμ., Ditt. Δὲν διαβάζει τὸ πατρώνυμο καὶ τὸ ἐθνικὸ ὁ Κουμ., Ἀ[σκληπι]ο[δό]του Χῖος Ditt., Ἀσκληπιο[γέν]ου Αἰολεὺς ἀπὸ Μυρίνης L || 15-27 ἀνάγνωση καὶ συμπλήρωση τοῦ L || 20 Π]ο[λυ - - L. Διακρίνονται οἱ κάτω ἄκρες τοῦ Π, τὰ τρία ἐπόμενα γράμματα ΟΛΥ καὶ πλάγια γραμμὴ, ἴσως ἡ ἀριστερὴ κεραία τοῦ Α || 24 σὲ ἀπόσταση 0.34 ἀπὸ τὴν ἀριστερὴ ἀκμὴ τῆς στήλης σώζε-
 ται Σ, τὸ τελικὸ τοῦ ἐθνικοῦ τοῦ νικητοῦ. Στὴν ἴδια ἀπόσταση τελειώνουν καὶ οἱ στ. 20 καὶ 26.

² Ὁ Γλαυκίας (Ο' Connor 108· Parenti 108· Ghiron-Bistagne 317· ΘΠ 384· Στεφανῆς 548) νικᾷ ὡς κῆρυξ καὶ ὡς ὑποκριτῆς πάλι στοὺς ἀγῶνες τοῦ Ἱεροῦ (526 10, 30) καὶ ὡς κῆρυξ πάλι στὰ Πτῶα (L. Bizard, BCH 44 (1920) 251 12). Τὸ ὄνομα τοῦ Γλαυκίου ἀποκαθιστοῦν μὲ δισταγμὸ στὸν κατάλογο 523 6 ὁ Dittenberger καὶ ὁ Λεονάρδος 34 κέ.).

⁴ Ὁ Ἀριστόνικος (Στεφανῆς 368) δὲν εἶναι γνωστὸς ἀπὸ ἀλλοῦ.

^{6, 10} Ὁ Μήστωρ νικᾷ ὡς ἐπὼν ποιητῆς στὰ Μουσεία τῶν Θεσπιῶν (IG VII 1760 15) καὶ ὡς ποιεῖτ᾽ στὰ Χαριτεῖ-
 σια τοῦ Ὁρχομενοῦ (IG VII 3195 9)· πρβ. Στεφανῆς 1686.

⁸ Ὁ Κράτων (ΘΠ 1215· Στεφανῆς 1502) νικᾷ ὡς ῥαψαφυδὸς στὰ Χαριτεῖσια τοῦ Ὁρχομενοῦ (IG VII 3195 12).

¹² Ὁ Διονύσιχος (ΘΠ 574· Στεφανῆς 752) νικᾷ πάλι ὡς αὐλητῆς στοὺς ἀγῶνες τοῦ Ἱεροῦ (528 17-18) καὶ στὰ Ταμύ-
 νεια (IG XII 9, 91 9).

¹⁴ Ὁ Ἡγέλοχος νικᾷ ὡς κιθαριστῆς στὰ Χαριτεῖσια τοῦ Ὁρχομενοῦ (IG VII 3195 17) καὶ ὡς κιθαριστᾶς καὶ
 [τεχνιτῶ]ν κοινὴν στὰ Ταμύνεια (IG XII 9, 91 10-12)· πρβ. Στεφανῆς 1048.

¹⁶ Ὁ Νικόστρατος (ΘΠ 1449, ὅπου ἡ συμπλήρωση τοῦ L δὲν κρίνεται πειστικὴ) νικᾷ ὡς κωμωδὸς στὰ Χαριτεῖσια
 τοῦ Ὁρχομενοῦ (IG VII 3195 24, 3196 22) καὶ ὡς κωμωδός, νικήσας τὸν νεμητὸν ἀγῶνα τῶν Ὁμολωῖων τοῦ Ὁρχομε-
 νοῦ (IG VII 3196 37). Προσωπογράφησέ του Ο' Connor 372· Ghiron-Bistagne 347· Στεφανῆς 1868.

^{18, 22} Ὁ Ἀσκληπιόδωρος νικᾷ ὡς τραγαφυδὸς στὰ Χαριτεῖσια τοῦ Ὁρχομενοῦ (IG VII 3195 21)· Ο' Connor 90·
 Ghiron-Bistagne 315· Στεφανῆς 4628.

Τὸ πρόγραμμα τῶν ἀγωνισμάτων εἶναι τοῦ καταλόγου 521. Ὑπάρχουν ἐπὶ πλέον 6 δραματικά.

525 (A 294). Στήλη ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο, ἐλλιπὴς ἄνω καὶ δεξιὰ καθ' ὅλο τὸ ὕψος, ὕψ. 1.14 πλ. 0.38 πᾶχ. 0.13. Ἀπὸ τὴ δεξιὰ πλευρὰ σώζεται τεμάχιο (IG VII 415) ὕψ. 0.17 πλ. 0.183 πᾶχ. 0.065, τὸ ὁποῖο ἀρμόζει στὴ στήλη καὶ περιέχει τὸ τέλος τῶν στ. 18, 20, 22, 24. Μὲ αὐτὸ διαπιστώνεται ὅτι τὸ πλάτος τῆς στήλης ἦταν 0.46. Ὑψ. γρ. 0.01 μεταστ. 0.003. Ἡ στήλη «ἠϋρέθη παρὰ τὰ δυσμὸθεν τοῦ μουσείου βάθρα», ἐνῶ τὸ δεξιὸ θραῦσμα «ἠϋρέθη ἴσως παρὰ τὴν κάμινον Η» L (πίν. 82).

Στ. Α. Κουμανούδης, AE 1884 121, 1 (ἀπὸ ἀπόγραφο καὶ ἔκτυπο τοῦ Λεονάρδου)· IG VII 417+415· (Reisch, De musicis 122, VI (στ. 1-5))· Β. Λεονάρδος, AE 1923, 48, 126, εἰκ. 4.

- [Φι]λοκρά[της Θεοφάντου Θηβαῖος]
 κωμω[ι]δ[ίας καινῆς ποιητής]
- 3 Διεύχης Μνασιτέλο[υ - - - - -]
 ὑποκριτής
 Εὐαρχος Ἡροδότου Κορων[εύς]
- 6 ἐν τῷ γυμνικῷ
 παῖδας δόλιχον
 Παρμενίσκος Φιλίσκου Κορκυρ[αῖος]
- 9 ἄνδρας δόλιχον
 Ἀσκληπιάδης Φανείου Ἡρακ[λεώτης]
 παῖδας στάδιον
- 12 Κάλλων Ξενοφίλου Ὀπούν[τιος]
 ἀγενεῖους στάδι[ον]
 Κράτων Πραξίου Ὑέττιος
- 15 ἄνδρας στάδιον
 Νικοκλῆς Νικάτα Λακεδαιμόνιος [ἀπὸ Ἀκρεῶν]
 παῖδας δίαυλον
- 18 Παρμενίσκος Φιλίσκου Κορ[κυραῖ]ος
 ἄνδρας δίαυλον
 Νικοκλῆς Νικάτα Λακεδαιμό[νιο]ς ἀπὸ Ἀκρεῶν
- 21 παῖδας ἵππιον
 Ἀσώπιχος Ἀμύντου Θηβα[ῖ]ος
 ἄνδρας ἵππιον
- 24 Δεξίας Ἐχελάϊδα Ἐπιδάμ[ν]ιος
 παῖδας πένταθ[λον]
 Ξένων Μειξιλάου Θηβαῖ[ος]
- 27 ἀγενεῖους πέντ[αθλον]
 Διογένης Δημητρίου Αλ[- - -]
 ἄνδρας πένταθ[λον]
- 30 Ἀρτεμίδωρος Μενεκράτο[υ - - -]
 παῖδας πάλην
 Ἀβρίας Ἀντιβίου Λακεδαιμ[όνιος]
- 33 ἀγενεῖους πάλ[ην]
 Στράτων Διονυσίου Ζμυ[ρναῖος]
 ἄνδρας πάλην
- 36 Λευκῖνος Δάμωνος Θ[η]βα[ῖος]
 παῖδας πυγμή[ν]
 Εὐκράτης Ἀριστοδάμου [- - -]

- 39 ἀγενείους πυγ[μὴν]
Γλαυκίας Νικάνορος Τύρ[ιος]
ἄνδ[ρ]ας πυγμ[ήν]
- 42 Ἀττίνας Ἡρακλείδου Κ[υμαῖος]
παῖδας παγκρ[άτιον]
Εὐχαρίδας Σωκράτους Ὀ[πούντιος]
- 45 ἀγενείους πα[γκράτιον]
Λευκῖνος Δάμωνος Θ[ηβαῖος]
ἄνδρας παγκ[ράτιον]
- 48 Ἀτίνας Ἡρακλείδου Κυμ[αῖος]
ὀπλίτην
Νικοκλῆς Νικάτα Λακεδαι[μόνιος ἀπὸ Ἀκρεᾶν]
- 51 ἐν τῷ ἵππικῷ
ἄρματι τελε[ίῳ]
- Πραξίας Ἡρογείτονος Λ[- - - - -]
- 54 ἄρματι <πῶ> πωλ[ικῷ]
Δισταμενὸς Διονυσοφάν[ου - - - - -]
συνωρίδι πωλικῇ[ι]
- 57 Πλουτάδης Σεραπίωνος [- - - - -]
κέλητι πωλικῷ
Ἀπολλώνιος Διονυσίου τοῦ Ε[- - - - -]
- 60 συνωρίδι τελεί[αι]
Ἀβρις Καῖκου Κυμαία
κέλητι τελήῳ
- 63 Ἀμύντας Μηνοφίλου Αἰολ[εύς]
ζεύγι δίαιλον
Εὐκλείδας Διονυσοδώρο[υ - - - - -]
- 66 τὴν ἀπόβασιν
Εὐφάνης Ζωῖλου Ὠρώπιος
εὐαγγέλια τῆς Ῥω[μαίων νίκης]
- 69 Εὐφάνης Ζωῖλου Ὠρώπιος.

Οἱ στίχοι ἐντὸς χαραγμένων γραμμῶν. Δύο κάθετες εὐθεῖες, ἡ μιὰ σὲ ἀπόσταση 0.01 ἀπὸ τὴν ἀριστερὴ ἀκμὴ τῆς στήλης καὶ ἡ ἄλλη 0.14, ὁρίζουν τὴν ἀρχὴν τῶν ὀνομάτων τῶν νικητῶν καὶ τῶν ἀγωνισμάτων.

1 ἡ συμπλήρωση, μὲ ἐρωτηματικό, εἶναι τοῦ Κοιμ. Ὁ Λεονάρδος ἀναπληρῶνει τὸ πρὸ τοῦ στ. 1 κείμενο ὡς ἐξῆς:

[τραγωδίας παλαιᾶς ὑποκριτῆς]
[Φιλοκράτης Θεοφάντου Θηβαῖος]
[κωμωδίας παλαιᾶς ὑποκριτῆς]

- [- - - - -]
 [τραγωιδίας καινῆς ποιητής]
 [- - - - -]
 [ὑποκριτής] (τραγωιδίας καινῆς)
 1 [Φι]λοκρά[της Θεοφάντου Θηβαῖος]

2 ἡ συμπλήρωση, με ἐρωτηματικό, εἶναι τοῦ Κουμ. «Μετὰ τὸ κωμω κάτω ἴχνη ὡς 1 καὶ δ, ὅθεν φαίνεται ὅτι ἔκειτο κωμω[ιδίας (καὶ πανταχοῦ ἄλλοθι τῆς ἐπιγραφῆς κεῖται τὸ προσγραφόμενον ἰῶτα)» L. Ὁ Ditt. δὲν σημειώνει 1 στὸ πανομοιότυπο || 8 Κορκυρα[ῖος Κουμ., Ditt. || 13 στάδιο[ν Ditt. || 16 ὁ Λεονάρδος συμπληρώνει στὸ τέλος τοῦ στίχου [ἀπὸ Ἀκρεᾶν] || 18 Κορ[κυραῖος Κουμ., Ditt. || 20 τὸ θραῦσμα IG VII 415 περιέχει τὸ τέλος τῶν στ. 18, 20, 22 καὶ 24. Ὁ Ditt. τὸ συμπληρώνει [ἐγκωμιογράφ]ος | [- - Ἀχαιο]ς ἀπὸ Ἀκρεᾶν | [ράψωδ]ός | [- -]ιος || 22 Θηβα[ῖος] Κουμ., Ditt. || 24 Ἐπιδάμ[νιος] Κουμ., Ditt. || 26 Με. . ἰλλου Κουμ., Με[ιξ]ιλᾶου Ditt. «Τὸ ὄνομα σώζεται ἐπὶ τοῦ λίθου ὅλον πλὴν ὀλίγου μέρους (ἄνω) τοῦ πρώτου » L || 36 Θ[η]βαῖ[ος] Ditt. || 39 πυγμή[ν] Ditt. Ἡ συλλαβὴ ΜΗ δὲν φαίνεται ὅτι σωζόταν στὴ στήλη || 40 Τυ Κουμ., Τύρ[ιος] Ditt. || 41 ἄνδρας Ditt. || 42 Ὁ Κουμ. συμπληρώνει με ἐρωτηματικό || 44 ΣωκράτουΣΟ Κουμ., Ὁ[πούντιος (:)] Ditt. || 45 ἀγε[ν]ε[ι]ους Ditt. || 48 ΚυΜ:[αῖος Κουμ. || 54 πω<πω>[λικῶ] Ditt. || 64 ζεύγ(ε) Ditt. || 68 Ῥω[μαίων νίκης:] Κουμ.

1 Ὁ Φιλοκράτης (Ο' Connor 485· ΘΠ 2065· Ghiron-Bistagne 360· Στεφανῆς 2529) εἶναι γνωστὸς ἀπὸ νίκες του στὰ Μουσεῖα τῶν Θεσπιῶν (IG VII 1760 30) καὶ στὰ Ἀμφιάρεια καὶ Ρωμαῖα τοῦ Ὡρωποῦ (528 26, 32).

5 Ὁ Εὐαρχος εἶναι γνωστὸς καὶ ἀπὸ ἄλλη νίκη του (IG VII 1760 32) ὡς ὑποκριτὴς παλαιᾶς κωμωδίας (Ο' Connor 186· Ghiron-Bistagne 325· Στεφανῆς 924).

8 Ὁ Παρμενίσκος νικᾷ καὶ παῖδας δίαυλον (στ. 18).

12 Ὁ Κάλλων νικᾷ στὴ Λάρισα (IG IX 2, 529) ἄνδρας δίαυλον (Th. Klee, *Zur Geschichte der gymnischen Agone an griechischen Festen* (1918) 34· Λεονάρδος 169α).

14 Γιὰ τὸν ἄλλως ἄγνωστο Κράτωνα καὶ τὴ συμμετοχὴ τοῦ Ὑηπτοῦ σὲ ἀγῶνες βλ. Hyettos 250.

16 Ὁ Νικοκλῆς νίκησε στὴ Λάρισα (IG IX 2, 529) ἄνδρας στάδιον (Klee ὅ.π.· Λεονάρδος ὅ.π.) καὶ ὀπλίτην (A. Arvanitopoulos, *RevPhil* 35 (1911) 125) καὶ ἐδῶ τρεῖς νίκες (στ. 16, 19, 49). Στὴν ἐπιγραφὴ IG V 1, 1108, ἡ ὁποία κατὰ τὸν Λεονάρδο (50) πρέπει νὰ συμπληρωθεῖ [Ἀκρεῖα]τ[αι] [Νι]κο[κ]λ[έα] | [Νικάτα Ὀλυ]μπι[ο]νί[καν], τιμᾶται ὡς ὀλυμπιονίκης, τοῦτο δὲ μαρτυρεῖται καὶ ἀπὸ τὸν Πανσανία 3, 22, 5: Ἀκριᾶται δὲ καὶ ἄνδρα ποτὲ ὀλυμπιονίκην παρέσχοντο Νικοκλέα, ὀλυμπίασι δύο ἀνελόμενον δρόμου νίκας πέντε. πεποίηται δὲ καὶ μῆμα τῷ Νικοκλεῖ τοῦ τε γυμνασίου μεταξὺ καὶ τοῦ τείχους τοῦ πρὸς τῷ λιμένι. Τὸ ἰδιαίτερο ἐθνικὸ του μόνον ἐδῶ σώζεται (πρβ. IG V 1, σ. 306), πρέπει ὁμως νὰ ἀναπληρωθεῖ καὶ στὶς ἄλλες ἐπιγραφὰς στὶς ὁποῖες ἀναφέρεται ὁ Νικοκλῆς (βλ. Λεονάρδο ὅ.π.· E. Preuner, *AM* 49 (1924) 122).

22 Ἀσώπιχος, ΘΠ 323.

26 Ξένων, ΘΠ 1497.

32 Ὁ Ἀβρίας εἶναι γιὸς τοῦ προξένου Θήρας Ἀντιβίου (IG XII 3 Suppl., 1299 25). Τὸ ἐπιτύμβιο τοῦ Ἀντιβίου IG XII 3 Suppl., 1625.

36, 46 Λευκῖνος, ΘΠ 1241.

44 Ὁ Εὐχαρίδας ἴσως εἶναι ὁ πατέρας τοῦ Ἐράτωνος Εὐχαρίδου Ὁπουντίου, IG VII 1765. Πιθανῶς τὸ ὄνομα τοῦ ἐδῶ νικητοῦ πρέπει νὰ ἀναπληρωθεῖ στὸν κατάλογο 528 68 (βλ. Λεονάρδο, *AE* 1925-26, 38).

67, 69 Για τὸν Εὐφάνη βλ. 523 73.

Τὸ πρόγραμμα τῶν ἀγωνισμάτων ἀκολουθεῖ τὴν τάξιν τοῦ καταλόγου 521. Ὁ ἐδῶ περιλαμβάνει 2 δραματικά τὰ ὅποια δὲν ὑπάρχουν σ' αὐτὸν καὶ 3 ἱππικά τὰ ὅποια δὲν σώζονται. Τὰ μέρη τῶν ἀγωνισμάτων διακρίνονται μὲ ιδιαίτε-
ρους τίτλους στοὺς στ. 6, 51. Τὰ εὐαγγέλια τῆς Ρωμαίων νίκης, τὰ ὅποια στὸν κατάλογο 521 ὀρίζονται ὡς ἀγώνισμα
δρόμου, ἐδῶ (καὶ 529) περιλαμβάνονται στὰ ἱππικά. Τὸ ἄφησαν οἱ Ὠρώπιοι τελευταῖο ἐπίτηδες γιὰ νὰ τὸ ἐξάρουν,
κλείνοντας τοὺς ἀγῶνες μ' αὐτό.

526 (A 302). Στήλη ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο μὲ γείσο στὸ ὅποιο ὑπάρχουν πέντε ἀνάγλυφοι ἡγεμόνες καλυπτῆρες,
ἐλλιπὴς στὸ κάτω μέρος, ὕψ. 0.57 πλ. 0.40 πᾶχ. 0.10. Στὸ κάτω μέρος τῆς ἀριστερῆς καὶ τῆς δεξιᾶς πλευρᾶς ὑπάρχουν
τόρμοι συνδέσμων σχήματος Π, γιὰ τὴ σύνδεση τῶν δύο τμημάτων τῆς στήλης ὅταν θραύστηκε στὴν ἀρχαιότητα. Ὑψ.
γρ. 0.012 μεταστ. 0.002. Οἱ στίχοι ἐντὸς χαραγμένων γραμμῶν. «Ἡύρεθ' ἐν τῷ ναῷ» L (πίν. 83).

Στ. Α. Κουμανούδης, *AE* 1884, 126, 3· (Reisch, *De musicis* 124, VIII)· IG VII 419· πρβ. Β. Λεονάρδο, *AE* 1925-26, 36,
150, εἰκ. 22.

	Ἄρχοντας ἐν Ὠρωπῷ Λυσιμένου
	τοῦ Φιλίππου, ἱερέως δὲ τοῦ
3	Ἀμφιαράου Εὐκράτου τοῦ
	Φίλωνος, ἀγωνοθετοῦντος
	τῶν Ἀμφιαράων καὶ Ῥωμαίων
6	Εὐφάνου τοῦ Ζωΐλου, οἶδε ἐνίκων·
	σαλπιστής
	Θεόφραστος Ἀσκληπιάδου Αἰγινήτης
9	κῆρυξ
	Γλαυκίας Σωσάνδρου Θηβαῖος
	ἐγκωμῖω λογικῷ
12	Μόσχος Ἀναξίππου Προυσιεύς
	ἐγκωμῖω ἐπικῷ
	Ἀμινίας Δημοκλέους Θηβαῖος
15	ἐπῶν ποιητάς
	Ἀμινίας Δημοκλέους Θηβαῖος
	ῥαψωδός
18	Εἰέρων Ἀριστοβούλου Θηβαῖος
	αὐλητάς
	Νίκων Εὐωνυμοδώρου Θηβαῖος
21	κιθαριστής
	Μητρόδωρος Διονυσίου Νικομηδεύς
	κιθαρωδός
24	Δημήτριος Δημητρίου Καλχηδόνιος

	σατύρων ποιητής
	Κάλλιππος Κάλλωνος Θηβαῖος
	<i>vacat</i>
27	ποιητή<τη>ς τραγωδιῶν
	Λυσίστρατος Μνασέου Χαλκιδεύς
	ὑποκριτής
30	Γλαυκίας Σωσάνδρου Θηβαῖος
	ποιητής κωμωδιῶν
	Ἀρίστων Χιόνου Θηβαῖος
33	ὑποκριτής
	[Κ]αλλίστρατος Ἐξακέστου Θηβαῖος
	[τραγω]δί[α]ν παλαιάν
36	[- - - - -]ιος

6 «Τὸ ι τοῦ Ζωΐλου ἐπὶ ἀπηλημιμένων γραμμάτων, πιθανὸν δὲ ὅτι εἶχε χαράξας Ζωζίλου καὶ ἔπειτα ἀπαλείψας τὸ ζι, ἐπὶ τοῦ πρώην ζ ἐχάραξε τὸ ι» L || 18 ὁ στίχος ἀρχίζει λίγο δεξιότερα || 27 ποιητής ἔχει ὁ Ditt. στὸ πανομοιότυπο καὶ τὴ μεταγραφή || 34 «Τὸ Ἐξακέστ καὶ τὸ υ τῆς αὐτῆς λέξεως ἐπὶ ἀπηλημιμένων κεχαραγμένα μεταξὺ δὲ τοῦ ξ καὶ τοῦ α παρέμειναν ἴχνη καθέτου γραμμῆς γράμματος, ὡσαύτως δὲ καὶ μετὰ τὸ τ» L· [Κα]λλίστρατος Κουμ. || 35 [- -]κ . ν παλαιάν Κουμ., [τραγ]ωδί[α]ν Ditt. || 36 - - - - - ος Κουμ.

1-4 Ὁ ἄρχων τῆς πόλεως καὶ ὁ ἱερεὺς δὲν εἶναι γνωστοὶ ἀπὸ ἄλλου.

6 Γὰρ τὸν Εὐφάνη βλ. 523 73.

10, 30 Γὰρ τὸν Γλαυκία βλ. 524 2.

14, 16 Ὁ Ἀμύνιος (ΘΠ 94· Στεφανῆς 153) νικᾷ ὡς ἐπὶ ποιητῆς σὲ ἀγῶνα τῶν Θηβῶν (Ἀ. Σκιᾶς, AE 1917, 167· ὁ Feyel, *Contribution* 57 σημ. 2 θεωρεῖ ὅτι ὁ κατάλογος ἀνέγραφε νικητὲς τῶν Ἀγριωνίων) καὶ στὰ Χαριτήσια τοῦ Ὀρχομενοῦ ὡς ποιητῆς ἐπὶ καὶ ποιητῆς σατύρων (IG VII 3197 10, 25). Γὰρ τὸν προφανῶς συγγενή του [Δ]ημοκλέα Ἀμύνιου βλ. 523 10.

18 Ὁ Εἰέρων (ΘΠ 964· Στεφανῆς 820) δὲν εἶναι γνωστὸς ἀπὸ ἄλλου.

20 Νίκων, ΘΠ 1460 (ὅπου παρέχεται λανθασμένη παραπομπή)· Στεφανῆς 1882.

26 Κάλλιππος, ΘΠ 1062.

28 Ὁ Λυσίστρατος παρὰ Ziebarth, IG XII 9, σ. 167 143.

32 Ἀρίστων, ΘΠ 278.

34 Ὁ Καλλίστρατος (Ο' Connor 283· Ghiron-Bistagne 335· ΘΠ 1078, βλ. καὶ 1077· Στεφανῆς 1361) νικᾷ ὡς κωμωδὸς στὰ Χαριτήσια καὶ εἰς τὸν νεμητὸν ἀγῶνα τῶν Ὀμολωίων τοῦ Ὀρχομενοῦ (IG VII 3197 23, 49). Ἀναφέρεται ἐπίσης σὲ κατάλογο τοῦ Ἀργους (P. Charneux, BCH 77 (1953) 402-403, 6 6), ποὺ θεωρεῖται ἀπὸ τὸν πρῶτο ἐκδότῃ κατάλογος διονυσιακῶν τεχνιτῶν. Ἐξάκεστος Καλλιστράτου Θηβαῖος (ΘΠ 627) ἀναφέρεται σὲ ἐπιγραφή τοῦ Ἀργους (W. Vollgraff, *Mnemosyne* 47 (1919) 253, XXV στ. A 23), συγγενῆς τοῦ ἐδῶ Καλλιστράτου (E. Preuner, AM 49 (1924) 122).

Ἡ τάξη τῶν πρώτων 9 ἀγωνισμάτων εἶναι ὡς τοῦ καταλόγου 521· τὰ λοιπὰ 6 δὲν περιλαμβάνονται σ' αὐτόν.

527 (A 320). Στήλη από λευκό μάρμαρο, έλλιπής άνω και κάτω, ύψ. 0.55 πλ. 0.45 πάχ. 0.132. Ύψ. γρ. 0.005-0.012 μεταστ. 0.004. «Ηύρέθη επί της άριστερᾶς τοῦ χειμάρρου ὄχτης ένφοδομημένη έν τοίχῳ τοῦ βορρᾶθεν τῆς βορροανατολικῆς γωνίας τῆς στοᾶς δωματίου» L (πίν. 83).

B. Λεονάρδος, AE 1925-26, 25, 140, εἰκ. 12.

	[ἀγενεῖους πυγμήν]
	[- - - - - Ἀντιοχεύς ἀπ]ὸ Κύδν[ου]
3	[ἄνδρας πυγμήν]
	[- - - - - Ἀντι]οχεύς ἀπὸ Κύδν[ου]
	[παῖδας παγ]κράτιον
6	[- - - - - φ]άντου Ἐφέσιο[ς]
	[ἀγενε]ῖους παγκράτιον
	[- - - - -]ς Εὐάνδρου Ῥόδιο[ς]
9	ἄνδρας παγκράτιον
	[- - - - -]ς Στασίου Θυατειρηνό[ς]
	τ[ὸ]ν ὀπλίτην
12	[Σώσ]τρατος [. . .]του Βυλλίων ἀπὸ Νικαίας
	σ[υ]νωρίδι πωλικῇ
	[Λυ]σί[ς] Ἑρμώνακτος Μάγνησσα ἀπὸ Μαιάνδρου
15	κέλητι πωλικῶι
	[. . .]ημος Μεν[εκ]ράτου Μάγνης ἀπὸ Μαιάνδρ[ου]
	σ[υ]νωρίδι τελείαι
18	[. . .]ξ Διονυσίου Μάγνης ἀπὸ Μαιάνδρ[ου]
	ἄρματι πωλικῶι
	[- - - Σω]σίου τοῦ Σωσικράτου Μάγνης ἀπὸ Μαιάνδρ[ου]
21	[ἄρμα]τι τελείωι
	[- - - - -] Μάγνης ἀπὸ Μαιάνδρ[ου]
	[κέλητι τελε]ίωι
24	[- - - - - Μάγνης] ἀπὸ Μαιάνδρ[ου]

Συμπληρώσεις τοῦ Λεονάρδου || 5 «Ἀδηλον εἰ τὸ πρὸ τοῦ κράτιον γράμμα ἦν ν διωρθωμένον εἰς γ· έν στ. 7 καὶ 9 ἴσως πρότερον ἦν ν καὶ ἔπειτα διωρθώθη εἰς γ» L || 10 Στασία[ς] L || 12 «||| ΓΟΥ· τὸ πατρόθεν ἔληγεν εἰς τ]ου ἦ γου· πρὸ τοῦ Γ λείπουνσι 2 ἢ 2 1/2 ἢ 3 τὸ πολὺ γράμματα, ὧν τὸ τελευταῖον, ἐπειδὴ πρὸ τοῦ Γ κάτω σφύζεται ἀχάρακτος χῶρος, δέν ἦτο Α ἢ τοιοῦτόν τι, ἀλλ' ἴσως Ρ ἢ Υ ἢ ἄλλο τι ἀνάλογον· ἴσως ἔκειτο Σώτ]ου (ἀπίθανον Ζωίτ]ου)» L || 14 «Τὸ 1ον γράμμα ἄδηλον· τὸ 2ον ὡσεὶ α, ἀμφίβολον. Τὸ 3ον καὶ 4ον ἴσως σι» L || 16 Εὐδ:]ημος L. «Τὸ 1ον γράμμα ἴσως ε· τὸ 2ον, ὡς ἔοικε, υ· τὸ 3ον ὡς δ» L || 18 «Πρὸ τοῦ ξ λείπουνσι περὶ τὰ ἑξ γράμματα· ἴσως ἦν Ἑρμῶνα]ξ, ὁ πατήρ τῆς έν στ. 14» L || 20 «Τὸ 1ον σφύζόμενον γράμμα ἦν, ὡς ἔοικε, σ. Ἐν τῷ σικ τοῦ Σωσικράτου ἴσως

σφάλμα τοῦ λιθουργοῦ: τὸ 10ον γράμμα (τὸ μετὰ τὸ ω) εἶναι σ (ἐν ἀρχῇ ἔχει λείψανον γλυφῆς, ἴσως ἐκ προεκτάσεως τῆς δευτέρας γραμμῆς τοῦ σ· δὲν εἶναι πιθανὸν ὅτι πρότερον ἦτο ν καὶ ὅτι ἔπειτα διωρθώθη εἰς σι)» L.

¹² Βύλλις, πόλη τῆς ΝΔ Ἰλλυρίας. Στὴ Νίκαια, πόλη ποὺ ἀνῆκε στὸ κοινὸ τῆς Βύλλιδος, ἀποδίδονται τὰ εἱρεῖπια τὰ ὁποῖα βρίσκονται στὴν πολίχνη τοῦ Kios, κοντὰ στὴν ἀρχαία Βύλλιδα, ΝΑ τῆς Ἀπολλωνίας, στὴν κοιλάδα τοῦ Vjosa (Νότιος Ἀλβανία). Ὁ L. Robert, *BCH* 52 (1928) 433-434 (*OMS* I, 115-116) ἐξετάζει διεξοδικὰ τὸ ἐθνικὸ τοῦ νικητοῦ: «Le texte d'Oropos montre que cette tribu était hellénisée et organisée en une confédération à la grecque, puisqu'un Byllion venait participer à un concours en Grèce». Πληροφορίες γιὰ τὶς νεότερες ἐρευνες γιὰ τὴν τοπογραφία τῆς Βύλλιδος καὶ τῆς Νικαίας βλ. S. Anamali, *Iliria* XII-1 (1982) 13.

Ἡ τάξη τῶν ἀγωνισμάτων εἶναι ὡς τοῦ καταλόγου 521. Τὰ εὐαγγέλια τῆς Ρωμαίων νίκης βρίσκονταν στὸ τέλος, ὅπως στοὺς καταλόγους 525, 529.

528 (A 293). Στήλη ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο μὲ ἀέτωμα, στὸ τύμπανο τοῦ ὁποῖου ὑπάρχει ἀνάγλυφη ἀσπίδα, ἐλλιπὴς κάτω, ὕψ. 1.28 πλ. 0.51 πᾶχ. 0.185. Ὑψ. γρ. 0.01 (0.019 ὁ στ. 10) μεταστ. 0.005. «Ἡύρεθη παρὰ τὰ πλατέα βάθρα» L (πίν. 84).

Στ. Α. Κουμανούδης, *AE* 1884, 124, 2· (Reisch, *De musicis* 123, VII 1-36)· IG VII 420· πρβ. Β. Λεονάρδο, *AE* 1925-26, 37, 151, εἰκ. 23.

	Ἀρχοντος Φιλιστίδου, ἱερέως δὲ τοῦ Ἀμφια-
	ράου Ἑρμαιώνδου, ἀγωνοθετοῦντος τὰ Ἀμφι[α]-
3	ρᾶα καὶ Ῥω<ι>μαῖα Εὐβιότου τοῦ Δημογέν[ου],
	οἶδε ἐνίκων·
	σαλπικτῆς
6	Νικάνωρ Διονυσίου Ταρσεύς
	κῆρυξ
	Ῥωρος Ῥωρου Χαλκιδεύς
9	ἐγκώμιον καταλογάδην
	Δημογένης Εὐβιότου Ὠρώπιος
	ἐγκώμιον ἐπικόν
12	Κράτερος Ἀντιπάτρου Ἀμφιπολίτης
	ῥαψωδός
	Θεοφάνης Σωκράτου Θηβαῖος
15	ποιητῆς ἐπῶν
	Ἀπολλώνιος Ἀγυάρχου τοῦ Βοιήθου Μαλλώτης
	αὐλητῆς
18	Διονύσιχος Ἐπικλέους Θηβαῖος
	κιθαριστής
	Ζεῦξις Δημητρίου Τραλλιανός
21	κιθαρωιδός
	Ἡρακλείδης Ἀντιπάτρου Ταρσεύς

- ποιητής σατύρων
- 24 Φιλοξενίδης Φιλίππου Ὠρώπιος
τραγωιδίας παλαιᾶς ὑποκριτής
Φιλοκράτης Θεοφάντου Θηβαῖος
- 27 κωμωιδίας παλαιᾶς ὑποκριτής
Ζωῖλος Ζωῖλου Συρακόσιος
τραγωιδίας καινῆς ποιητής
- 30 Πρώταρχος Ἀντιμένους Θηβαῖος
ὑποκριτής
Φιλοκράτης Θεοφάντου Θηβαῖος
- 33 κωμωιδίας κ'αῖνῆς ποιητής
Χιόννης Διογειτώνδου Θηβαῖος
ὑποκριτής
- 36 Πολύξενος Ἀνδρύτα Ὀπούντιος
παῖδας δόλιχον
Μητρόδωρος Ἀρτεμιδώρου Ζμυρναῖος
- 39 ἄνδρας δόλιχον
Οὐλιάδης Μυωνίδου Χρυσασορεὺς ἀπὸ Ἀλίνδων
παῖδας στάδιον
- 42 Ἀρέτιππος Λυσίππου Λακεδαιμόνιος
ἄγενεῖους στάδιον
Λύσας Διονυσίου Αἰολεὺς ἀπὸ Μυρίνης
- 45 ἄνδρας στάδιον
Ἑμμενίδας Βεβαίου Σικελὸς ἀπὸ Κεντορίπων
παῖδας πένταθλον
- 48 Μαυρίνας Πολεμοκράτους Θετταλὸς ἀπὸ Λαρίσης
ἄγενεῖους πένταθλον
Μητρόδωρος Ἀπολλωνίου τοῦ Διοφάντου Ζμυρναῖο[ς]
- 51 ἄνδρας πένταθλον
Πολυκράτης Ἀγεμάχου Ἀργεῖος
παῖδας δίαυλον
- 54 Ἀρέτιππος Λυσίππου Λακεδαιμόνι[ος]
ἄνδρας δίαυλον
Ἑμμενίδας Βεβαίου Σικελὸς ἀπὸ Κεντορ[ίπων]
- 57 παῖδας ἵππιον
Παρθένιος Παρθενίου Ζμυρν[αῖος]
ἄνδρας ἵπ[πιον]
- 60 Πραξιῶ[ν] Εὐδήμου Θηβ[αῖος]

	όπλίτ[ην]
	Ἐμμενίδας Βεβαίου Σ[ικελὸς ἀπὸ Κεντορίπων]
63	[παῖδας πάλην]
	Πατρέας Διν[- - - - -]
	[ἀγενεῖους πάλην]
66	Φιλόστ[ρατος - - - - -]
	[ἄνδρας πάλην]
	Εὐχ[- - - - -]

«Τὸ γράμμα δ εἶναι βραχύτερον τῶν ἄλλων γραμμάτων, τὸ δὲ ἔχει ὑψίτερον τὴν μεταξὺ τῶν καθέτων εὐθεΐαν» L || 2 τὰ τμήματα τοῦ στίχου ΡΑΟΥΕΡΜΑΙΩΝΔΟΥ καὶ ΤΟΣΤΑΑΜΦΙ ἔχουν χαραχτεῖ στὴ θέση γραμμάτων ποὺ σβήστηκαν || 3 «Μεταξὺ τοῦ ω καὶ τοῦ μ τοῦ Ῥωμαῖα σφαλεῖς ἐχάραξε ἰ καὶ εἴτα ἀπήλειπεν αὐτὸ» L· ΔΗΜΟΓΕΝ καὶ Δημογένους ἔχει ὁ Ditt. «Ἐπὶ τέλει τοῦ στίχου ἔνεκα τοῦ χώρου ἀναπληρωτέον Δημογέν[ου]» L || 4 Τὰ γράμματα ΙΔΕΕΝΙ καὶ τὸ Ω εἶναι χαραγμένα στὴ θέση ἄλλων ποὺ σβήστηκαν || 5 «σαλπικτῆς· πρῶτον ἐχάραξεν γ καὶ εἴτα διώρθωσεν εἰς κ» L || 9 τὰ γράμματα ΕΓΚΩΜΙ εἶναι χαραγμένα στὴ θέση ἄλλων ποὺ σβήστηκαν || 10 τὰ γράμματα ΕΥΒΙΟΤΟΥΩ εἶναι χαραγμένα στὴ θέση ἄλλων ποὺ σβήστηκαν. Ὅλα τὰ γράμματα τοῦ στίχου εἶναι μεγαλύτερα τῶν ἄλλων || 13 «Τοῦ ψ τοῦ ῥαψωδός (ἄνευ προσγεγραμμένου ἰ) σφαλεῖς παρέλιπε τὴν δεξιὰν πτέρυγα» L || 16 Βοήθου Ditt. || 22 «Ἐν τῷ πρώτῳ τοῦ στίχου γράμματι μεταξὺ τῶν καθέτων γραμμῶν ἀμφίβολόν τι ἔχνος δεξιὰ, ἀλλὰ μᾶλλον φαίνεται ὅτι ὁ λιθουργός σφαλεῖς παρέλιπεν ὅλως τὴν ζευγνῦσαν κεραίαν τοῦ η, πρβ. καὶ στ. 60» L || 33 τὸ κενὸ στὴ δευτέρῃ λέξει ὀφείλεται σὲ βλάβη τοῦ λίθου στὰ ἀρχαῖα χρόνια, τὴν ὁποία ἀπέφυγε ὁ χαράκτης || 48 Κ: Αὐρίνας Κουμ., [Κ]αυρίνας Ditt. «Ἐκ τῶν σωζομένων ἰχνῶν πιθανώτατον ὅτι τὸ 1ον γράμμα τοῦ πρώτου ὀνόματος εἶνε μ» L || 60 «Ἐν Εὐδήμου σφαλεῖς παρέλιπε τὴν τὰς δύο καθέτους ζευγνῦσαν κεραίαν τοῦ η» L || 63 τίς ἀπὸ τοῦ στίχου τούτου ὀνομασίες τῶν ἀγωνισμάτων παραλείπει ὁ Κουμ. καὶ ὁ Ditt., ὁ ὁποῖος ὁμῶς στὸν στίχο τοῦτο συμπληρῶνει [συνωρίδι πωλικῇ (:)]. Ὁ L παρατηρεῖ γιὰ τὸν στ. 63 καὶ τοὺς ἐπόμενους «οὐδὲν τοῦ στίχου τούτου σώζεται, εἰκάζεται δὲ ὅτι καὶ τὸ ἐν IG λείψανον γράμματος ἐσφαλμένως ἐγράφη, ὥστε δὲν ἀντίκειται τῇ ἐν Klee, *Z. Gesch. d. gymn. Agone* 32 ἀναπληρώσει ⁶³ [παῖδας πάλην], ⁶⁵ [ἀγενεῖους πάλην], ⁶⁷ [ἄνδρας πάλην]» || 68 Εὐ[- -] Κουμ., Ditt. Μετὰ τὸ δεύτερο γράμμα σώζεται μέρος τῆς ἀριστερῆς λοξῆς κεραίας τοῦ Χ.

1, 2 Ὁ ἄρχων καὶ ὁ ἱερεὺς εἶναι ἄγνωστοι.

3 Γιὰ τὸν ἀγωνοθέτη Εὐβίοτο καὶ τὸν γιό του Δημογένη, νικητὴ στοῦ ἐγκώμιο (στ. 9-10), βλ. 294. Γιὸς τοῦ νικητοῦ εἶναι ὁ ἔφηβος τῆς στήλης 595.

5 Πρβ. 521 4.

12 Ὁ Κράτερος (Στεφανῆς 1488) ἀπαντᾷ τοὺς Δελφοὺς ὡς ἐπὶ ποιητῆς (*Syll*³ 728 K 25· E. Preuner, *Hermes* 57 (1922) 88 σημ. 1).

14 Θεοφάνης, ΘΠ 930· Στεφανῆς 1186.

18 Γιὰ τὸν Διονύσιχο βλ. 524 12.

22 Ἡρακλείδης, Στεφανῆς 1079. Ὁ M. Holleaux (*BCH* 30 (1906) 478 σημ. 3) ἀποκαθιστᾷ τὸν στ. 1 τῆς ἐπιγραφῆς τοῦ Πτώου IG VII 4149 [Ἡρακλείδης Ἀντιπά]τρου Ταρσεὺς (κιθαρωδός).

26, 32 Γιὰ τὸν Φιλοκράτη βλ. 525 1.

²⁸ Ζωΐλος, O'Connor 207· Ghiron-Bistagne 326· Στεφανής 1035.

³⁰ Πρώταρχος, ΘΠ 1719.

³⁴ Ὁ Χιόννης (ΘΠ 2157) ἀπαντᾶται ὡς θεωρὸς τῶν Θηβῶν στὴ θυσία στὸ Πτῶον (IG VII 4149 4· πρβ. Holleaux ὅ.π.).

³⁶ Τὸ ὄνομα τοῦ Πολυξένου (O'Connor 411· Ghiron-Bistagne 353· Στεφανής 2109) ἀποκαθιστᾶ «καθ' ἀπλὴν εἰκασίαν» ὁ Λεονάρδος στὸ θραῦσμα 531.

⁴⁰ Γιὰ τὸν Οὐλιάδη βλ. O. Kern, *Die Inschriften von Magnesia am Maeander* (1900) 3 Π]αυσίμαχον Οὐλιάδ[ου] Ἄλινδέα.

^{42, 54} Ὁ Ἀρέτιππος ἀπαντᾶται ὡς μάντις τῶν Ταιναρίων στὴν ἐπιγραφή IG V 1, 211 47-48 καὶ ταυτίζεται ἀπὸ τὸν Kolbe (σ. 302) μὲ τὸν ἐδῶ νικητὴ (βλ. Preuner ὅ.π.).

⁵² Γιὰ τὸν Πολυκράτη βλ. M. Μιτσοῦ, *Ἀρχαία προσωπογραφία* (1952) 151.

⁶⁰ Πραξίων, ΘΠ 1697.

⁶⁸ Τὸ ὄνομα εἶναι δυνατὸν νὰ συμπληρωθεῖ Εὐχ[αρίδας Σωκράτους Ὁπούντιος] κατὰ τὸν κατάλογο 525 44. Τοῦτο θεωρεῖ πιθανὸ ὁ Λεονάρδος, AE 1925-26, 38.

Ἀκολουθεῖται ἡ τάξη τοῦ καταλόγου 521. Ὑπάρχουν ἐπὶ πλέον 7 δραματικά ἀγωνίσματα στ. 23-32.

529 (A 322). Στήλη ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο, ἐλλειπτής ἄνω καὶ ἀριστερά, ὕψ. 0.52 πλ. 0.39 πᾶχ. 0.16. Ὑψ. γρ. 0.01 (στ. 1-14) - 0.005 (στ. 15-23) μεταστ. 0.003. «Ἡύρέθη ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς τοῦ χειμάρρου ὄχθης ἐν ταῖς θέρμαις ταῖς ἀνατολόθεν τῆς στοᾶς» L (πίν. 85).

B. Λεονάρδος, AE 1925-26, 29, 142, εἰκ. 14.

	[παῖδας πυγμὴν]
	[- - - - -]ίου τοῦ Βαλλίωνος Ζμ[υρναῖος]
3	[ἀγενεῖους]
	[- - - - -]ς ἀπὸ Σιπύλου
	[ἄνδρ]ας
6	[- - - - -]ης Σωσικράτου Μεγαρεύς
	[παῖ]δας πανκράτιον
	[Νουμήνιος Χ]ρυσίππου Θηβαῖος
9	[ἀγ]γενεῖους
	[- - - - -]ηνοφίλου Χῖος
	[ἄ]νδρας
12	[- - - - -] Γλαύκου Χῖος
	[ό]πλίτην
	[- - - - -]ς Μηνοδότου Εὐμενεύς
15	[συνωρίδι πω]λικῇ Ἀσκληπιάδης Ἀρισταγόρου τοῦ Λυσανίου Κυμαῖος
	[κέλητι πωλικῇ] ὦι Ὑβρίστας Χανᾶ Θεσσαλὸς ἀπὸ Πελλινναίου
	[συνωρίδι τελε]ῖαι Ἀπολλωνίδης Ἀπολλωνίδου Κυμαῖος
18	[ἄρματι πωλικῇ] Μ]νασιμάχα Φοξίνου Θεσσαλὴ ἀπὸ Κραννῶνος

- [ἄρματι τελείω] Πολύξενος Ἀντιγόνου Θεσσαλὸς ἀπὸ Κραννῶνος
 [κέλητι τελείω] Ἴσ]οκρ(ά)της Ἀντιγόνου Θεσσαλὸς ἀπὸ Λαρίσης
 21 [ζεύγει δίαυλον Ε]ὐγενείδας Ἀριστέου Θηβαῖος, ἀπόβασιν Τίμων
 [- - - -]ιος, ὃ εὐαγγέλια τῆς Ῥωμαίων νίκης
 [- - - - Σ]ωσιβίου Ὠρώπιος.

Οἱ συμπληρώσεις εἶναι τοῦ Λεονάρδου πλὴν τῆς τοῦ στ. 8 || 2 [- - -]ου L || 4 [- - - Μάγνη]ς L, ὁ ὅποιος παρατηρεῖ ὅτι «πρὸ τοῦ σ σφύζεται ὑπόλοξος γραμμὴ ὥσθι δεξιὸν τοῦ α μᾶλλον ἢ τοῦ η». Ἡ γραμμὴ πράγματι διακρίνεται καθαρά || 6 Σωσικράτ:]ης L || 8 ἡ συμπλήρωση ΘΠ 1467 || 10 Μ(ῆ Ζ)]ηνοφίλου L || 20 «Διὰ τὸν χῶρον ἐν τῇ ἀναπληρώσει προτιμήθη τὸ Ἴσ]οκρ(ά)της (τὸ α ἀτελῶς κεχαραγμένον, ὡς λ)» L || 21 «Διὰ τὸν χῶρον ἐν τῇ ἀναπληρώσει προτιμήθη τοῦ Ἀστ]υγενείδας τὸ Ε]ὐγενείδας» L || 23 «Διὰ τὴν ἐν τῷ χώρῳ συμμετρίαν ἀνεπληρώθη δεῖνα Σ]ωσιβίου, ἀλλ' οὐ δεῖνα δεῖνος Σ]ωσιβίου». Σὲ χειρόγραφη σημείωσή του στὸ ἀνάτυπὸ του προσθέτει πρὸ τῆς λέξεως Σ]ωσιβίου: «τοῦ (πρβ. στ. 2 καὶ 15)».

⁴ Ὁ Λεονάρδος ὑποθέτει ὅτι ὁ ἐδῶ νικητὴς ἴσως εἶναι ὁ παῖδας πυγμή[ν] Σῶσος Ἡρακλέωνος τοῦ καταλόγου 522 24.

⁶ Στὴν ἐπιγραφή IG IX 2, 529 25 ἀναγράφεται Σωσικράτης Σωσικράτο[υ Μεγαρεύς:].

⁸ Ὁ Νουμήνιος (ΘΠ 1467) νικᾷ στὰ Ἑρωτίδεια τῶν Θεσπιῶν στὸ παγκράτιον (P. Jamot, BCH 19 (1895) 369, 19 2-3).

Ἀκολουθεῖται ἡ τάξις τοῦ καταλόγου 521.

530 (A 345). Θραῦσμα ἀπὸ τὸ κάτω μέρος ὀρθοστάτη βάθρου ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο, ὕψ. 0.30 πλ. 0.24 πᾶχ. 0.105. Κάτω σώζει ταινία καὶ σπείρα. Ὑψ. γρ. 0.012 μεταστ. 0.004. Βρέθηκε τὸ 1957 στὸν χῶρο ὅπου κτίστηκε τὸ μουσεῖο τοῦ Ἱεροῦ, σὲ νεότερες ἐπιχώσεις (πίν. 85).

Ἐπιγραφικὰ 38, 33, εἰκ. 28· (Teiresias 13 (1983) 4, 6· SEG 31, 427).

- [ἀγενεῖους πάλην]
 [- - - - -]ΥΡ[- - -]
 3 [ἄνδρας πάλ]ην
vacat
 [παῖδας π]υγμήν
 [- - - - -] Λιττίου Ὁ[- - - -]
 6 [ἀγενε]ῖους πυγ[μήν]
 [- - - - -] Ε]ὐνόμου Ἑρ[ετρίεως:]
 [ἄνδρ]ας πυγμή[ν]
 9 [- - - - -]Ιης Εὐφροῦς [- - - -]
 [π]αῖδας παγκρ[άτιον]
 [Ἀ]σκλάπων Ἀσκλάπ[ωνος - - - -]
 12 ἀγενεῖους πα[γκράτιον]

vacat

ἄνδρας παγκρά[τιον]

Διονύσιος vacat

Ὁ κατάλογος τοῦτος καταλάμβανε, πλήρης, τρεῖς στήλες. Ἡ πρώτη περιεῖχε τὴ χρονολόγηση, τὰ μουσικὰ ἀγωνίσματα καὶ μερικὰ γυμνικά, ἡ δευτέρα τὰ γυμνικά μέχρι τοῦ παγκρατίου ἀνδρῶν, καὶ ἡ τρίτη τὸν ὀπλίτην, τὰ ἱππικά καὶ τὰ εὐαγγέλια τῆς Ῥωμαίων νίκης. Τὸ ὕψος τοῦ ὀρθοστάτη ὑπολογίζεται ὅτι ἦταν περίπου 1.00, ὅσο καὶ τοῦ βάθρου 523 ὅπου ὁ κατάλογος εἶναι χαραγμένος ἐπίσης σὲ τρεῖς στήλες.

Τὰ προσωπογραφικὰ στοιχεῖα δὲν ἐπιτρέπουν τὴν ἀκριβέστερη χρονολόγηση τοῦ καταλόγου ὡς πρὸς τοὺς ἄλλους τοῦ 1ου αἰ. Ἡ ἐδῶ θέση του δὲν σημαίνει ὅτι εἶναι νεότερος τῶν καταλόγων 523-529.

Γιὰ τὰ χωρὶς ὀνόματα νικητῶν ἀγωνίσματα βλ. 523 63.

Ἀκολουθεῖται ἡ τάξις τοῦ καταλόγου 521.

531 (A 471). Θραῦσμα ἀπὸ φαιόλευκο μάρμαρο, ὕψ. 0.055 πλ. 0.12 πάχ. 0.035. Ὑψ. γρ. 0.01 μεταστ. 0.004. «Ἡϋρέθη ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς τοῦ χειμάρρου ὄχθης ἐν μέσῳ που τοῦ δυσμόθεν τῆς καμίνου Ἡ δωματίου» L.

B. Λεονάρδος, AE 1925-26, 24, 139.

[τραγωιδίας παλαιᾶς ὑποκριτῆς]

[- - - - -]ιο[ς]

3 [κωμωιδίας παλ]αιᾶς [ὑποκριτῆς]

[Πολύξενος Ἀνδρύτα Ὀπούνης]τιος

«Ἡ ἀναπλήρωσις ἐγένετο καθ' ἀπλὴν εἰκασίαν ἐκ τοῦ IG VII 420 (528)» L. «Τὸ ἀπότμημα ἔχει τὰ γράμματα ὅμοια τοῖς τοῦ ἐξῆς (527), καὶ τούτου ἴσως εἶναι ἀπόκομμα» L. Τὸ βάσιμο τῆς εἰκασίας δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἀποδειχτεῖ.

532 (A 571). Θραῦσμα ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο, ὕψ. 0.045-0.065 πλ. 0.0035-0.09 πάχ. 0.025. Ὑψ. γρ. 0.008 μεταστ. 0.015. «Ἡϋρέθη ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς τοῦ χειμάρρου ὄχθης κατὰ τὸ νότιον τοῦ προδόμου τοῦ ναοῦ» L.

B. Λεονάρδος, AE 1925-26, 31, 144, εἰκ. 16.

[- - -]πιο[- - -]

[- - -]νο[- - - -]

Ὁ Λεονάρδος παρατηρεῖ: «Ἄδηλον εἰ τὸ ἀπότμημα εἶνε ἀγωνιστικοῦ καταλόγου (μετὰ τοῦ εἰδους τοῦ ἀγωνίσματος ἄνωθεν ἑκατέρου τοῦ σφισσομένου στίχου)» καὶ δημοσιεύει τὸ κείμενο ὡς ἐξῆς: [δεῖνα δεῖνος Ὠρώ:]πιο[ς] | [δεῖνα (λχ Κίμω)]νο[ς ὀποδαπός].

533 (A 513). Θραῦσμα ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο, ὕψ. 0.10 πλ. 0.052 πάχ. 0.033. Ὑψ. γρ. 0.011 μεταστ. 0.023. «Ἡϋρέθη ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς τοῦ χειμάρρου ὄχθης παρὰ τὴν πηγὴν» L.

B. Λεονάρδος, *AE* 1925-26, 31, 145, εικ. 17.

Ἀρισ[- - -]

Ζω[- - - -]

Γ[- - - - -]

Τὸ μεταστίχιο εἶναι μεγάλο καὶ τοῦτο εἶναι ἰσχυρὸ στοιχεῖο ὅτι τὸ θραῦσμα προέρχεται ἀπὸ κατάλογο.

534 (A 474). Θραῦσμα ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο, ἀπὸ τὸ δεξιὸ μέρος στήλης πιθανόν, ὕψ. 0.06 πλ. 0.075 πάχ. 0.06. Ὑψ. γρ. 0.01. «Ἡύρεθῃ ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς τοῦ χειμάρρου ὄχθης παρὰ τὸ μνημεῖον Ἰσαυρικόν» L.

B. Λεονάρδος, *AE* 1925-26, 31, 143, εικ. 15.

[- - -]αῖος

«Πρὸ τοῦ ἱος σφάζεται λείψανον ὡς α ἢ λ (ἦττον πιθανόν χ). Ἄδηλον εἰ τὸ ἀπότμημα εἶνε ἐκ βάθρου ἢ στήλης καὶ εἰ ἡ λέξις ἦν ἀγωνιστικοῦ καταλόγου ἐθνικόν» L.

ΜΕΡΟΣ ΠΕΜΠΤΟ

ΕΠΙΓΡΑΦΕΣ ΕΠΙΤΥΜΒΙΕΣ

535. Στήλη ή όποια βρισκόταν στον παλιό Ώρωπό κατά την εκεί επίσκεψη του Leake, σήμερα χαμένη.

W. M. Leake, *Travels in Northern Greece* II (1835) 448, πίν. XV, 64· (Keil, *SIB* 156, XL b· Le Bas, *Inscr.* II 3, 100, 471· IG VII 456).

Ἀγάθων
Ἀμινίου.

536 (A 606). Στήλη από λευκό μάρμαρο με ἄβακα και κυρτό κυμάτιο στὶς τρεῖς πλευρές (πίσω ἐξέχει ἐπίσης χωρίς ἐπεξεργασία), ὕψ. 1.325 πλ. 0.405-0.465 (στον ἄβακα 0.44) πᾶχ. 0.09. Κάτω ἀπὸ τὸ κυμάτιο δύο ἀνάγλυφοι κλάδοι ἐλιᾶς συμπλέκονται στὸ μέσον τοῦ πλάτους της. Λήγει σὲ ἔμβολο ὕψ. 0.085 πλ. 0.335 πᾶχ. 0.07· ἡ πίσω ἐπιφάνεια εἶναι ἐργασμένη. Ὑψ. γρ. 0.027. «Ἐκ Καλολιβαδίου» L 486.

2ος (;) αἰ. π.Χ.

Ἀθηνόδωρος
Μ[- - - - -]

537. Στήλη ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο ἡ ὁποία χρησίμευε ὡς πλάκα τοῦ δαπέδου τῆς ἐκκλησίας τῆς Παναγίας στὸν παλιὸ Ώρωπό.

IG VII 457.

Αἰσχίνης
Αὐτοκράτου
Θεσσαλός.

538. «Στήλη μαρμ. μετ' ἀετώματος καὶ 3 μικρῶν, ἀποκεκρουμένων, ἀκρωτηρίων, ὧν ἐν μέσῳ ρόδαξ. Ὑψ. 1.47 πλ. 0.45 πᾶχ. 0.13. Ὑψ. γρ. 0.03· ἀπὸ Χριστόδ. Χριστοδουλάκη» (Παπαδάκης). Σήμερα χαμένη.

Ἐπιγραφικά 46, 51· (*Teiresias* 13 (1983) AE 10, 43 E· SEG 31, 469).

Ἀκρίβεια
Ἀμεινοκλέους.

Ἡ ἐπιγραφή, ἡ ὁποία βρέθηκε στὰ Νέα Παλάτια, ἦταν κατὰ τὸν Παπαδάκη «σχεδὸν ἐκκεκολαμμένη (ἀρχαιόθεν)». Στὸ ἀπόγραφό του ὁ Παπαδάκης δίνει τὸ Α μεθλαστή τὴν ὀριζόντια κεραία, καὶ τὰ τέσσερα πρῶτα γράμματα τοῦ δεύτερου στίχου τὰ καλύπτει μὲ λοξές παράλληλες γραμμές.

Τὸ ὄνομα Ἀκρίβεια δὲν φαίνεται νὰ μαρτυρεῖται. Ἀπὸ τὴν Τέλφουσσα προέρχεται ἐπιγραφή Ἀκρίβεια χαῖρε. Ὁ G. J. M. J. Te Riele (*BCH* 88 (1964) 180· SEG 22, 325) τὴ μεταγράφει Ἀκρειβέα καὶ τὴ θεωρεῖ κλητική τοῦ ἄρσενικοῦ ὀνόματος Ἀκρειβέας. Στὴν Ἀττική μαρτυρεῖται τὸ ὄνομα Ἀκριβῆς (IG II² 10619, τῶν ρωμαϊκῶν χρόνων). Τὸ ὄνομα Ἀμεινοκλῆς ἀπαντᾷται στὴν ἀπέναντι τοῦ Ώρωποῦ Εὐβοία (IG XII 9, 246 A 27, 55, 249 B 343-345, 898

8· σ. 167 121). Σε ψήφισμα τῶν Δελφῶν τοῦ 4ου αἰ. π.Χ. (ΜΔ 8132) ἀναγράφονται ὡς προξένοι Δελφῶν δύο Ὡρωπιοὶ ἀδελφοί, ἀπὸ τοὺς ὁποίους ὁ ἓνας ὀνομάζεται [Ἀμει·]νοκλ[ῆς (βλ. Μαρτυρίες).

539 (Ω 477). Στήλη ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο, τριγωνικὴ στὸ ἄνω μέρος, ὕψ. 0.99 πλ. 0.27-0.29 πᾶχ. 0.24. Ὡψ. γρ. 0.021. Βρέθηκε ὡς κάλυμμα τάφου 25ης Μαρτίου 6, στὴ Σκάλα Ὡρωποῦ.

4ος αἰ. π.Χ.

Ἀμεινονίκη.

Ἀμεινονίκη, κόρη τοῦ ἱερέως Φάνου, **405**.

540. Θραῦσμα μαρμάρου τὸ ὁποῖο βρῆκε ὁ Πιττάκης στὸ Ἱερό, σήμερα χαμένο.

Κ. Πιττάκης, *Ἐφημερίς* 1853, 801, 1322· (IG VII 458).

Ἄνδρ[- - -]

Ὁ Πιττάκης παρατηρεῖ: «Ἄνδρας Πάλην, ἢ Δόλιχον, ἢ Πένταθλον, ἢ Ἴππιον, ἢ Πυγμήν, ἢ τι τοιοῦτον». Ὁ Dittenberger κατατάσσει τὴν ἐπιγραφή στὶς ἐπιτύμβιες.

541 (Ω 530). Στήλη ἀπὸ μάρμαρο μὲ ἀέτωμα φθαμένη, θραυσμένη σὲ τρία καὶ συγκολλημένη, ὕψ. 1.27 πλ. 0.44-0.48 πᾶχ. 0.125. Ὡψ. γρ. 0.027. Κάτω ἀπὸ τὴν ἐπιγραφή δύο τετραπέταλοι ρόδακες διαμ. 0.115. Βρέθηκε ὡς κάλυμμα τάφου στὸ δυτικὸ νεκροταφεῖο τοῦ Ὡρωποῦ, στὴν ὁδὸ Βασιλείου Σύλλη.

1ος αἰ. π.Χ.

Ἀνθ[ῖς]

Ζένωνος.

542 (Ω 1). Στήλη ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο μὲ ἀέτωμα, ἁδρὰ ἐργασμένη στὸ κάτω μέρος, θραυσμένη ἐπιφανειακῶς κατὰ τὸ ἄριστερό ἄκρο τοῦ ἀετώματος, ὕψ. 0.88 πλ. 0.41 πᾶχ. 0.06. Ὡψ. γρ. 0.035. Βρέθηκε στὴ θέση *Σαραν-τάρι*, δυτικὰ τῆς Σκάλας.

Ἐπιγραφικά 47, 57· (*Teiresias* 13 (1983) AE 10, 43 J· SEG 31, 474).

3ος αἰ. π.Χ.

Ἀπολλόδωρος.

543 (A 581). Στήλη ἀπλὴ ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο, ὕψ. 0.63 πλ. 0.38 πᾶχ. 0.12. Ὡψ. γρ. 0.017-0.025. Βρέθηκε τὸ 1963 στὸ μικρὸ Αὐλοτόπι, κοντὰ στὸ Ἱερό.

D. Pippidi, *Studi Classici* 15 (1973) 172 σημ. 7· *Ἐπιγραφικά* 49, 66· (*Teiresias* 13 (1983) AE 25, 81 C· SEG 31, 483).

3ος αἰ. π.Χ.

Ἀπολλώνιος

Ἀλφίνου

Ποντικός

ἐκ Καλλάτιος.

Γιὰ τὸ ὄνομα Ἀλφίνος βλ. L. Robert, *RevPhil* 23 (1959) 232, ὅπου καὶ τὰ συγγενῆ ὀνόματα. Γιὰ τὴ διασπορὰ τῶν Καλλατιανῶν στὴν ἑλληνιστικὴ ἐποχὴ βλ. Pippidi ὁ.π.

543α (Ω 539). Στήλη μὲ γεῖσο ἀκέραιη, ὕψ. 0.68 πλ. 0.28-0.32 πᾶχ. 0.08. Ὡψ. γρ. 0.03 (στ. 1), 0.015-0.026 (στ. 2-4). Βρέθηκε ὡς κάλυμμα τάφου, 25ης Μαρτίου 3, στὰ Νέα Παλάτια.

4ος-5ος αἰ. μ.Χ.

ἀναγνω[. .]

Ἀπονήριος

Ἰσιτύχου

ἐνθάδε κῆτε.

Στὸ τέλος τοῦ πρώτου στίχου χῶρος 2 γραμμάτων, ὁ ὁποῖος δὲν ἐπαρκεῖ γιὰ τὴ συμπλήρωση ἀναγνώ[στης].

Τὸ ὄνομα Ἀπονήριος, χριστιανικὸ, ἀπαντᾶται ἀκόμη στὴν Ἀφροδισιάδα (J. M. Reynolds-R. Tannenbaum, *Jews and Godfearers at Aphrodisias. Greek Inscriptions With Commentary, Cambridge Philological Society Suppl.* XII (1987) 188b, 2 38, 41). Τὸ πατρώνυμο παράγεται ἀπὸ τὸ ὄνομα τῆς θεότητος Ἰσιτύχης, βλ. *Bull. Épiqr.* 1981, 324· SEG 30, 708. Τὸ ὄνομα αὐτὸ ἀπαντᾶται στὴν Ἀττικὴ (IG

Π² 1824 30 = *Agora* XV 470 30· IG Π² 2191 5· SEG 34, 136 27). Στόν Ὡρωπὸ ἀπαντᾶται τὸ ὄνομα Ἰσίων (634). Στὸ ὄνομα καὶ τὸ πατρώνυμο ἀνταυγάξει ἢ παλαιὰ καὶ ἢ νέα θρησκεία. Ἐνῶς χριστιανικὰ ἐπιτύμβια στόν Ὡρωπὸ 639, 706.

544 (Ω 208). Στήλη ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο μὲ ἀέτωμα, ὕψ. 1.21 πλ. 0.425-0.47 (0.44 στὸ ἀέτωμα) πᾶχ. 0.09. Ὑψ. γρ. 0.02-0.025. Βρέθηκε ὡς κάλυμμα κιβωτιόσχημου τάφου τοῦ δυτικοῦ νεκροταφείου τοῦ Ὡρωποῦ (πίν. 86).

Χρονικά 1987, 104· (SEG 42, 421 4).

1ος αἰ. π.Χ.

Ἀριστοκλέα
Φίλωνος.

545 (Α 279). Στήλη ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο μὲ ἀέτωμα μέσα στὸ ὁποῖο ὑπάρχει ἀπλὸς ἀνάγλυφος ρόδακας, ὕψ. 0.69 πλ. 0.39 πᾶχ. 0.125. Ὑψ. γρ. 0.03. «Ἐκεῖτο ἐν ἐρημικῇσι γὰρ Πέτρου 3/4 ὥρας πρὸς Α τοῦ χωρίου Καλάμου» L 79.

IG VII 460· Χρονικά 109.

3ος-2ος αἰ. π.Χ.

Ἀριστοκρίτη
Τιμίδου.

546 (Ω 514). Στήλη μὲ ἀέτωμα, ἐλλιπὴς κάτω, ὕψ. 0.77 πλ. 0.375 πᾶχ. 0.13. Ὑψ. γρ. 0.025. Ἀνατολικὸ νεκροταφεῖο Ὡρωποῦ, Κορυθαῖας 24, Νέα Παλάτια (πίν. 86).

3ος αἰ. π.Χ.

Ἀριστομάχη
Τιμανδρίδου.

547 (Α 278). Στήλη ἀπλὴ ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο, ἐλλιπὴς ἄνω δεξιὰ, ὕψ. 0.59 πλ. 0.36 πᾶχ. 0.16. Ὑψ. γρ. 0.02.

Βρέθηκε στόν ἀγρὸ Ἰ. Βλάχου, 20' πρὸς Β τοῦ Ἀμφιαρείου «πρὸς ἀριστερᾷ τοῦ Αὐλοτοπίου» L 31-7-1903.

Μ. Μιτσός, *AE* 1952, 199, 31· (SEG 15, 305)· Χρονικά 109.

2ος αἰ. π.Χ.

Ἀρ[ι]στομαχ[-]
Ἐπικράτο[υ].

548 (Ω 229). Στήλη ἀπλὴ ὀρθογώνια ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο, ὕψ. 1.08 πλ. 0.495 πᾶχ. 0.09. Ὑψ. γρ. 0.04-0.05. Βρέθηκε στὸ οἰκόμεδο τοῦ ΟΤΕ, Προκοννήσου καὶ Ἀγίου Γεωργίου, στὰ Νέα Παλάτια (πίν. 86).

1ος αἰ. π.Χ.

Ἀριστόμαχος
Δημητρίου.

549 (Α 287). Στήλη ἀπλὴ ὀρθογώνια ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο, θραυσμένη ἄνω καὶ δεξιὰ, ὕψ. 0.85 πλ. 0.40 πᾶχ. 0.07. Ὑψ. γρ. 0.015.

Μ. Μιτσός, *AE* 1952, 199, 32· (SEG 15, 306).

2ος-1ος αἰ. π.Χ.

[Α]ριστορικ[-]
Ἀριστοβούλ[ου].

550 (Α 494). Στήλης ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο θραῦσμα ἀπὸ τὸ ἄνω μέρος, ὕψ. 0.07 πλ. 0.153 πᾶχ. 0.05. Ὑψ. γρ. 0.012. «Ἡῤῥέθη πρόσθεν τοῦ ναοῦ» L 129.

IG VII 407· (πρβ. SEG 1, 119)· Χρονικά 109.

3ος αἰ. π.Χ.

[ἔ]π' Ἀριστοφ[- -]
[Πρ]ωτοβούλο[υ].

Ὁμοῖος τύπος ἐκφορᾶς 566, 668. Μὲ ἀπλὴ δοτικὴ 584α, 606, 651, 657, 681.

551. Στήλη από λευκό μάρμαρο, τριγωνική στο άνω μέρος. Βρέθηκε «iuxta domum Timoleonis Bassi in vico Sykamino» Ditt.

IG VII 461.

Ἀριστώ.

552 (A 283). Στήλη από λευκό μάρμαρο, τριγωνική στο άνω μέρος, ἐργασμένη με λεπτό βελόνι πλήν χώρου λειασμένου όπου ή επιγραφή, ύψ. 0.61 πλ. 0.325 πάχ. 0.08. Ύψ. γρ. 0.03. Βρέθηκε «ἐν θέσει Μαγοῦλα, παρὰ τὴν θάλασσαν» L 260.

Ἐπιγραφικά 49, 64· (Teiresias 13 (1983) AE 11, 439· SEG 31, 481).

3ος αἰ. π.Χ.

Ἀριστώ
Ἐργοβίου.

553 (A 637). Στήλη ἀπλή από λευκό μάρμαρο, ύψ. 0.625 πλ. 0.40-0.425 πάχ. 0.18. Ύψ. γρ. 0.02. Βρισκόταν, κατὰ τὴν πρώτη δημοσίευσή της, στήν ἐρειπωμένη ἐκκλησία τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου, μεταξὺ Ἁγίας Παρασκευῆς καὶ Ρεβυθιάς, ἀπὸ ὅπου μεταφέρθηκε στὸ Ἱερό.

A. Milchhoefer, AM 12 (1887) 318, 409· IG II 5, 3492b· IG II² 10767.

3ος αἰ. π.Χ.

[Α]ρίστων
[Α]ριστονίκου.

1 ΡΙΣΤΙΩΝ Milch., [Α]ριστίων Koehler, Kirchner.

554. Στήλη ή οποία βρισκόταν στὸν παλιὸ Ὡρωπό, σήμερα χαμένη.

Keil, SIB 156, XL d· (Le Bas, Inscr. II 3, 100, 472· IG VII 462).

[Α]ρίστων

Ἀσκληπιοδ[ώρου]

Φυλάσι[ος].

Οἱ συμπληρώσεις εἶναι τοῦ Keil, ὁ ὁποῖος παρατηρεῖ ὅτι ὁ δεῦτερος στίχος δυνατόν νὰ συμπληρωθεῖ καὶ Ἀσκληπιοδ[ότου].

555 (Ω 56). Στήλη από λευκό μάρμαρο με ἀέτωμα καὶ δύο ὀκταπέταλους ρόδακες κάτω ἀπὸ τὴν ἐπιγραφή, ἐλλιπῆς κάτω, ύψ. 0.67 πλ. 0.345-0.355 πάχ. 0.11. Ύψ. γρ. 0.026-0.03. Βρέθηκε νὰ κεῖται σὲ οἰκόπεδο, 25ης Μαρτίου 5, στὰ Νέα Παλάτια.

Χρονικά 108, 7· (Bull. Épigr. 1989, 423· SEG 38, 394).

2ος - 1ος αἰ. π.Χ.

Ἀρίστων
Σ ω τ ᾱ.

Σωτίων Ὡρώπιος, IG II² 10521· πρβ. 565.

556 (Ω 163). Στήλη ὀρθογώνια ἀπὸ λευκό μάρμαρο, κάτω ἀδρὰ ἐργασμένη γιὰ τὴ στερέωση σὲ βατήρα, ύψ. 0.76 πλ. 0.40-0.41 πάχ. 0.09. Ύψ. γρ. 0.02. Βρέθηκε στὰ Νέα Παλάτια, στήν ἀνασκαφὴ τοῦ οἰκοπέδου τοῦ ΟΤΕ, Προκοννήσου καὶ Ἁγίου Γεωργίου.

3ος αἰ. π.Χ.

Ἀριστώνυμος
Ἀριστοκράτου.

557 (A 290). Στήλη ἀκέραιη ἀπὸ λευκό μάρμαρο με ἀέτωμα, ύψ. 0.79 πλ. 0.39 πάχ. 0.07. Ύψ. γρ. 0.023. «Ἡρέθη ἐν πεδιάδι Μαροκοπούλου, ἐν ἀγρῷ Νικ. Βαρναβιώτου (ἐκ Μαροκοπούλου). Ἐκομίσθη 2.10.13 ὑπὸ Χρ. Κ. Καρύδα» L 507.

M. Μιτσός, AE 1952, 199, 33· (SEG 15, 295)· Χρονικά 109.

3ος αἰ. π.Χ.

Ἀρκεσίλα
Εὐαίοντος.

Ἡ Ἀρκεσίλα εἶναι, πιθανόν, κόρη τοῦ Εὐαίοντος Μυννιχίδου (96, 157), ἀδελφῆ τοῦ [- -]κλέους (100, 101).

558 (Ω 71). Στήλη ὀρθογώνια ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο, ὕψ. 0.55 πλ. 0.343 πάχ. 0.09-0.16 (πίσω λαξευμένη στὸ ἄνω μέρος σὲ ὕψος 0.16). Ἐμπρὸς εἶναι ἐργασμένη μὲ βελόνι, ἐκτὸς λείας ταινίας ὕψ. 0.065 ὅπου εἶναι χαραγμένη ἢ ἐπιγραφῇ. Ὑψ. γρ. 0.03. Βρέθηκε ΝΔ ἀπὸ τὸ Λαγοβούνη τῆς Σκάλας Ὠρωποῦ.

Χρονικὰ 107, 1· (*Bull. Épigr.* 1990, 411· SEG 38, 388).

3ος αἰ. π.Χ.

Ἀ[ρ]χεβούλη.

559 (Ω 236). Στήλη ἀπλή ὀρθογώνια ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο, ὕψ. 0.41 πλ. 0.21-0.22 πάχ. 0.085. Ὑψ. γρ. 0.014-0.02. Βρέθηκε στὸ δυτικὸ νεκροταφεῖο τοῦ Ὠρωποῦ.

Χρονικὰ 1987, 106· (SEG 42, 421 15).

2ος αἰ. π.Χ.

Ἀριστο[- - -]
Ἀριστ[- - -]
Ἀν[- - - -]

560 (Α 267). Στήλη ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο, τριγωνικὴ στὸ ἄνω μέρος, θραυσμένη καὶ συγκολλημένη, ὕψ. 0.63 πλ. 0.34 πάχ. 0.12. Ὑψ. γρ. 0.025.

Μ. Μιτσός, *AE* 1952, 199, 34· (SEG 15, 298).

3ος αἰ. π.Χ.

Αὐτοκράτης
Χαιρεστράτου.

561 (Ω 164). Στήλη ὀρθογώνια ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο, ἑλλειπτὴς κάτω, ἐργασμένη στὴν ὀψη μὲ βελόνι, ὕψ. 0.54

πλ. 0.36 πάχ. 0.08. Ἡ ἐπιγραφὴ εἶναι χαραγμένη σὲ χῶρο λειασμένο. Ὑψ. γρ. 0.032-0.035. Βρέθηκε στὰ Νέα Παλάτια, στὴν ἀνασκαφὴ τοῦ οἰκοπέδου τοῦ ΟΤΕ, Προκοννήσου καὶ Ἀγίου Γεωργίου.

3ος αἰ. π.Χ.

Αὐτομήδης
Κλεάρχου.

562 (Α 543). Στήλης ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο μὲ ἀέτωμα δύο συγκολλημένα θραύσματα ἀπὸ τὸ ἄνω δεξιὸ μέρος, ὕψ. 0.20 πλ. 0.14 πάχ. 0.04-0.055. Ὑψ. γρ. 0.015-0.02.

Ἐπιγραφικὰ 51, 70· (*Teiresias* 13 (1983) *AE* 11, 43 V· SEG 31, 487).

1ος αἰ. π.Χ.

[Ἀφροδ]ισιάς
[- - -] Ὠρωπία.

563 (Ω 476). Στήλη ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο μὲ ἀέτωμα, ἑλλειπτὴς κάτω, ὕψ. 1.10 πλ. 0.47 πάχ. 0.11. Κάτω ἀπὸ τὴν ἐπιγραφὴν ὑπάρχουν δύο ρόδακες καὶ τρίτος στὸ τύμπανο τοῦ ἀετώματος. Χρησίμευε ὡς πλάκα τραπέζης ἐπάνω σὲ σπόνδυλο ἰωνικοῦ κίονος, στὸ νεκροταφεῖο τοῦ Συκαμίνου. Ὑψ. γρ. 0.02-0.045.

J. Spon, *Itinerarium in Italiam, Illyricum, Graeciam et Orientem* III (1678) II, 220· W. M. Leake, *Travels in Northern Greece* II (1835) πίν. XIII, 61· (*CIG* 909· Keil, *SIB* 156, XLI d· Le Bas, *Inscr.* II 3, 100, 473· Στ. Α. Κουμανούδη, *Ἀττικῆς Ἐπιγραφαὶ Ἐπιτύμβιοι* (1871) 2489· *IG* III 2950· *IG* VII 463· (*IG* II² 10514· πρβ. W. Peek, *AM* 67 (1942) 181, 382)· Ὁ Ὠρωπὸς 16 σημ. 4.

1ος αἰ. π.Χ.

Ἀφροδίσιος
Ζωΐλου <ι>
Ὠρώπιος.

Ὁ Spon, τὸν ὁποῖο ἀκολουθοῦν οἱ Boeckh, Koumanoudης καὶ Kirchner, παρέχει στὸν στ. 2 τὴν ἀνάγνωση Ζωπύρου, καὶ τοῦτο ἔγινε αἰτία νὰ δημοσιευτεῖ στὶς βοιωτικές καὶ ἀττικές ἐπιγραφὰς ὡς διάφορο κείμενο. Πρῶτος ὑπέθεσε τὴν ταύτιση τῶν δύο ἐπιγραφῶν ὁ Peek ὁ.π. Ἡ ἐπιγραφὴ ἔχει χαραχθεῖ στὸν χώρο παλαιότερης, ἢ ὁποία σβήστηκε.

564. Στήλη κτισμένη σὲ πηγὰδι τῆς Σκάλας Ὠρωποῦ, σήμερα χαμένη.

G. Finlay, *Transactions* 3 (1839) 421· στή γερμανικὴ μετάφραση τῆς μελέτης, παρὰ O. Hoffmann, *Die alten Geographen und die alte Geographie* II (1842) 87· (Keil, *SIB* 157, XLIII· Le Bas, *Inscr.* II 3, 100, 474)· Preller, *Berichte* 1852, 143 σημ. 3· IG VII 464.

Ἀφροδίσιος Φιλοξένου
ζῶν ἀποῦ μνημῖον
Καλλιτύχη Ἀφροδισίου
ζῶσα.

1 ΦΡΟΔΙΣΙΟΣ Finlay, Le Bas || 2 ζῶν τὸ μνημῖον ἔχει ὁ Keil στή μεταγραφὴ, μνημ(ε)ῖον ἔχει στή μεταγραφὴ ὁ Ditt. || 3 τὸ πρῶτο Λ τῆς λέξης Καλλιτύχη προστέθηκε μετὰ τὴ χάραξη τῆς ἐπιγραφῆς, ψηλότερα τοῦ κανονικοῦ· ΚΑΛΛ Finlay, ΚΑ^ΛΑ Prell., ΚΑ^ΛΛ Curtius (στὸ ἀπόγραφο ποὺ χρησιμοποίησε ὁ Keil).

565 (Ω 506). Στήλης μὲ ἀέτωμα τὸ ἄνω μέρος, ὑψ. 0.37 πλ. 0.37 πάχ. 0.10. Ὑψ. γρ. 0.025. Ἀνατολικὸ νεκροταφεῖο Ὠρωποῦ, Κορυτσαῖς 25, Νέα Παλάτια.

3ος-2ος αἰ. π.Χ.

Βενδιδώρα
Σώτου.

Πρβ. 555.

566. Στήλη ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο μὲ ἀέτωμα, ὑψ. 0.96 πλ. 0.36 πάχ. 0.20. Βρισκόταν «In Kako-Sialesi, vor dem Haus des Ἀθανάσιος Δ. Λακαρῆς».

J. Schmidt, *AM* 5 (1880) 115· (A. Milchhoefer, *AM* 12 (1887) 320, 425· IG VII 492· πρβ. D. Knoepfler, *Chiron* 7 (1977) 72, 2· *Bull. Épigr.* 1978, 212· D. Knoepfler, *Studien zur alten Geschichte, Festschrift Siegfried Lauffer* II (1986) 583 σημ. 19).

ἐπὶ
Βιότα.

Κατὰ τὸν πρῶτο ἐκδότη, ὁ ὁποῖος εἰκονίζει τὸ Α μὲ θλαστὴ τὴν ὀριζόντια κεραία, τὰ γράμματα τῆς ἐπιγραφῆς εἶναι «ἀμελῆ καὶ πολὺ φθαρμένα» || 2 ΤΙΟΤΑ Milch.

Πρῶτος ὁ Milchhoefer καὶ ἐσχάτως ὁ Knoepfler θεωροῦν ὅτι ἡ στήλη προέρχεται ἀπὸ τὴν Τανάγρα. Ὁ συντακτικὸς τύπος δὲν ἀποτελεῖ κριτήριον· στὸ νεκροταφεῖο τῶν Νέων Παλατιῶν ἔχει βρεθεῖ ἡ στήλη **668** μὲ τὴν πρόθεση ἐπὶ καὶ στὸ Ἱερὸ ἢ **550**· πρβ. **584a**, **606**, **651**, **657** χωρὶς τὴν πρόθεση ἀλλὰ στή δοτική. Ἡ στήλη τῆς Ῥόδης **681** ἀνήκει σὲ Ταναγραῖα· τὸ ὄνομα ἐκφέρεται στή δοτικὴ χωρὶς τὴν πρόθεση. Φυσικὸ ἦταν νὰ κατοικοῦν στὸν Ὠρωπὸ Ταναγραῖοι, οἱ ὁποῖοι διατηροῦσαν τὶς συνήθειές τους.

567. Στήλη ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο ἢ ὁποία βρισκόταν στὸ Ἱερὸ τῆς ἐγκαταλειμμένης ἐκκλησίας τοῦ Ἀγίου Ἰωάννου, στὸν παλιὸ Ὠρωπὸ.

IG VII 465.

Βιότη
Καλλικράτου.

ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΟΥ Lolling.

568 (Ω 508). Στήλη μὲ ἀέτωμα, ὑψ. 0.69 πλ. 0.30 πάχ. 0.07. Ὑψ. γρ. 0.012. Ἀνατολικὸ νεκροταφεῖο Ὠρωποῦ, Κορυτσαῖς 25, Νέα Παλάτια.

3ος αἰ. π.Χ.

Βιόττη
Προθύμου.

569 (Ω 207). Στήλη από λευκό μάρμαρο, ὕψ. 1.22 πλ. 0.71 πάχ. 0.315, πίσω ἐργασμένη με βελόνι καὶ στῖς δύο πλευρὲς με χτένι. Κάτω ἀπὸ τὸ τόξο τὸ ὁποῖο φέρεται ἀπὸ δύο παραστάδες ὑπάρχει ἀνάγλυφη παράσταση γυναικας ποὺ εἰκονίζεται μετωπικά, με ποδήρη χιτῶνα καὶ ἱμάτιο με τὸ ὁποῖο καλύπτει τὸ κεφάλι. Δεξιὰ της εἰκονίζεται, πλάγια, κορίτσι ποὺ κοιτάζει πρὸς τὴ γυναῖκα καὶ κρατᾷ με τὰ δύο του χέρια πυξίδα. Στὸ τόξο ὑπάρχει ἐπιγραφή. Ὑψ. γρ. 0.035-0.057. Χρησίμευε ὡς πλευρὰ τάφου τοῦ δυτικοῦ νεκροταφείου τοῦ Ὡρωποῦ (πίν. 87).

Χρονικά 1987, 104· (*Bull. Épigr.* 1994, 327· SEG 42, 421 3).

2ος αἰ. μ.Χ.

Βιοτὶς Δημογένους
Ῥαμνουσίου
θυγάτηρ.

Οἱ στ. 2 καὶ 3 διακόπτονται ἀπὸ τὸ ἔγκοιλο τοῦ ἀναγλύφου. Ἱστορικά καὶ ἐπιγραφικά ἀβάσιμη ἡ χρονολόγηση στὸν 2ο αἰ. π.Χ. ποὺ παρέχει τὸ SEG καὶ ἡ PAA 266070.

570 (Ω 167). Στήλη ἀπλή ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο με μικρὲς φθορὲς καὶ διαβρωμένη ἐπιφάνεια, ὕψ. 0.72 πλ. 0.36-0.375 πάχ. 0.095. Ὑψ. γρ. 0.025. Βρέθηκε στὴν ἀνασκαφὴ τοῦ οἰκοπέδου τοῦ ΟΤΕ, Προκοννήσου καὶ Ἀγίου Γεωργίου, στὰ Νέα Παλάτια.

3ος αἰ. π.Χ.

Βίοτο[ς]
Ἠγη[σ]ίου.

571. Στήλη ἡ ὁποία βρισκόταν στὸ δάπεδο τῆς ἐκκλησίας τῆς Παναγίας, στὸν παλιὸ Ὡρωπό.

Chr. Wordsworth, *Athens and Attica* ³ (1855) 18 σημ. 3, 2· Keil, *SIB* 156, XL c, ἀπὸ ἀπόγραφο τοῦ Curtius· (Le Bas, *Inscr.* II 3, 101, 480)· IG VII 466.

Βουλάρχη
Ἀριστάρχου.

572. Στήλη ἐπιτύμβια ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο, ἡ ὁποία χρησίμευε ὡς κατώφλι στὸ σπίτι τοῦ Ἀνδρ. Κουτσούρη στὴ Σκάλα Ὡρωποῦ, σήμερα χαμένη.

A. Hauvette-Besnault, *BCH* 3 (1879) 199, VIII· IG VII 467.

Δαϊμένης
Δαϊμέν[ο]υ.

Ὁμώνυμος Ἀθηναῖος τιμᾶται ὡς πρόξενος (87).

573 (Ω 499). Στήλη με ἀέτωμα στὸ κέντρο τοῦ ὁποίου ὑπάρχει τετραπέταλος ρόδακας, ὕψ. 1.10 πλ. 0.45 πάχ. 0.12. Ὑψ. γρ. 0.025 (Ο)-0.04 (Δ). Ἀνατολικὸ νεκροταφεῖο Ὡρωποῦ, Κορυτσᾶς 25, Νέα Παλάτια.

1ος αἰ. π.Χ.

Δαμᾶς
Διονυσίου
Ὡρώπιος.

574 (A 289). Στήλη ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο με ἀέτωμα, ὕψ. 1.03 πλ. 0.35 πάχ. 0.11. Ὑψ. γρ. 0.025. «Ἡὺρ, πρὸς Α τῆς γεφύρας τῆς μεταξὺ Ἀμφιαρείου καὶ Σκάλας, ἀγρὸς Κωστῆ Φιλῆ ἐκ Μαρκοπούλου» L 298.

M. Μισός, *AE* 1952, 200, 35· (SEG 15, 302).

2ος αἰ. π.Χ.

Δαμοξένα
Κανθαρίωνος
χρηστή.

575 (Ω 205). Στήλη από λευκό μάρμαρο με άέτωμα, έλλιπής κάτω, ύψ. 0.65 πλ. 0.375-0.40 πάχ. 0.11. Ύψ. γρ. 0.03. Βρέθηκε στο δυτικό νεκροταφείο του Ώρωποῦ.

Χρονικά 1987, 106· (SEG 42, 421 12).

3ος-2ος αἰ. π.Χ.

Δημαρέτη

Σωφίλου.

576 (Α 271). Στήλης από λευκό μάρμαρο τὸ ἀριστερὸ τμήμα, ύψ. 0.50 πλ. 0.17 πάχ. 0.115. Ύψ. γρ. 0.017.

Ἐπιγραφικά 49, 67· (Teiresias 13 (1983) AE 11, 43 S· SEG 31, 484).

3ος αἰ. π.Χ.

Δημήτ[ριος]

Δημητ[ρίου].

577. Στήλη με άέτωμα, ύψ. 0.76 πλ. 0.41 πάχ. 0.08. Ύψ. γρ. 0.018. Κατὰ τὸν πρῶτο ἐκδότῃ, «ἡ στήλη ἀπέκει- το πρὸ ἑνὸς σταύλου τοῦ χωρίου Σκάλα Ώρωποῦ».

Σ. Ν. Κουμανούδης, ΑΔ 21 (1966) Α' 142, 1 (ἀπὸ ἀπόγραφο τοῦ Ἰ. Ν. Κουμανούδη)· (Τὸ Ἀμφιάρειον 13, 15· SEG 24, 359· πρβ. Bull. Épigr. 1968, 283).

3ος (;) αἰ. μ.Χ.

Δημήτριος Ὁ Πα[μβω]-
τάδης ὁ καὶ Εὐκολ[ος].

1 ΙΙΑ || 2 ΤΛΔΗC

578 (Ω 152). Στήλη από λευκό μάρμαρο με άέτωμα καὶ ἀνάγλυφα ἀνθέμια στὰ ἀκρωτήρια (τὸ ἀριστερὸ εἶναι κατεστραμμένο καὶ τὸ κορυφαῖο κατὰ τὸ ἥμισυ), με δια- βρωμένη τὴν ἐπιφάνεια, έλλιπής κάτω, ύψ. 0.85 πλ. 0.50-0.51 (0.55 στὸ άέτωμα) πάχ. 0.20. Κοσμεῖται με δύο ὀκτα- πέταλους ρόδακες, κάτω ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἐπιγραφή.

Ύψ. γρ. 0.025-0.035. Κάτω ἀπὸ τὴν ἐπιγραφή, σὲ ἔγκοι- λο ὀρθογώνιο ἐν παραστάσι, σώζεται ἡ ἀνάγλυφη κεφα- λὴ νέου σὲ μετωπικὴ στάση, με τὸν λαιμὸ καὶ μικρὸ τμή- μα τοῦ ἱματίου. Βρέθηκε στὴν ἀνασκαφὴ τοῦ οἰκοπέδου τοῦ ΟΤΕ, Προκοννήσου καὶ Ἀγίου Γεωργίου, στὰ Νέα Παλάτια.

Ἐπιγραφικὴ Ώρωποῦ 326· (Bull. Épigr. 1987, 597).

Δημήτριος

Τρύφωνος

Ἀζηνιεύς.

Τοῦ 2ου-3ου αἰ. μ.Χ. Ἡ Simone Follet τὴ χρονολογεῖ πρὸ τοῦ 212 μ.Χ. Δημήτριος Τρύφωνος Ἀζηνιεύς σὲ κα- τάλογο πρυτάνεων τῆς Ἰπποθωντίδος (Agora XV 336 21, 138/9-150/1 μ.Χ.).

579 (Ω 490). Στήλη με άέτωμα ἀπὸ λευκό μάρμαρο, ύψ. 0.73 πλ. 0.365 πάχ. 0.10. Ύψ. γρ. 0.022. Περισυνελέ- γη στὴ Σκάλα Ώρωποῦ, 28ης Ὀκτωβρίου καὶ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου (πίν. 88).

3ος-2ος αἰ. π.Χ.

Δημοκλέα

Σωσιφίλου.

580 (Ω 232). Στήλη ἀπλή ἀπὸ λευκό μάρμαρο, με ἔμβολο κάτω, ύψ. 0.85 πλ. 0.45 πάχ. 0.24. Ύψ. γρ. 0.015-0.025. Βρέθηκε ὡς καλυπτήρια πλάκα τάφου στὸ οἰκό- πεδο τοῦ ΟΤΕ, Προκοννήσου καὶ Ἀγίου Γεωργίου, στὰ Νέα Παλάτια.

3ος αἰ. π.Χ.

Δημόνικος

Τιμοκράτου.

581 (Ω 50). Ἐπιγραφή χαραγμένη στὴ δεξιὰ στενὴ πλευρὰ τῆς στήλης **629**. Ύψ. γρ. 0.03.

Χρονικά 108, 10· (*Bull. Épigr.* 1989, 423· SEG 38, 397).

3ος αἰ. μ.Χ.

Δημοσθένης Ὁ Ὠρ[ώπιος].

Παρὰ SEG παραλείπεται τὸ σύμβολο τοῦ ὁμοίου πρὸς τὸ ὄνομα πατρωνύμου.

582 (Ω 478). Στήλη ἀπλὴ ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο, ὕψ. 0.83 πλ. 0.41-0.44 πᾶχ. 0.115. Ὡψ. γρ. 0.03. Βρέθηκε ὡς κάλυμμα τάφου 25ης Μαρτίου 6, στὴ Σκάλα Ὠρωποῦ.

1ος αἰ. π.Χ. - 1ος αἰ. μ.Χ.

Διονυσία
Κορνηλίου.

583 (Ω 11). Στήλη ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο τριγωνικὴ στὸ ἄνω μέρος, ὕψ. 0.66 πλ. 0.31 πᾶχ. 0.09. Ὡψ. γρ. 0.026-0.03. Βρέθηκε νὰ κεῖται σὲ οἰκόπεδο, Μεγάλου Ἀλεξάνδρου 2 καὶ λεωφόρου Ἀθηνῶν, στὴ Σκάλα Ὠρωποῦ.

Ἐπιγραφικά 47, 58· (*Teiresias* 13 (1983) AE 10, 43 K· SEG 31, 475).

1ος αἰ. π.Χ.

Δουλῖς
χρηστή.

Τὸ ὄνομα δουλῖς ὡς οὐσιαστικὸ δηλώνει τὴν δούλην (Ὑπερείδου ἀπόσπ. 235· πρβ. *LSJ*). Ὡς κύριο ὄνομα ἀρσενικὸ ἐμφανίζεται μὲ τὸν τύπο Δοῦλος (IG VII 944, Τανάρχας) καὶ Δούλης (*Bull. Épigr.* 1950, 135 σ. 173, θρακικὰ ὀνόματα).

584 (Ω 529). Στήλη μὲ ἀέτωμα καὶ δύο ὀκταπέταλους ρόδακες, ὕψ. 1.25 πλ. 0.50 πᾶχ. 0.15. Ὡψ. γρ. 0.025. Βρέθηκε ὡς κάλυμμα τάφου στὸ δυτικὸ νεκροταφεῖο τοῦ Ὠρωποῦ, στὴν ὁδὸ Βασιλείου Σύλλη (πίν. 88).

2ος-1ος αἰ. π.Χ.

Δωρίμαχος
Ἡ δ ὕ λ ο υ.

Ἡ στήλη σὲ δεύτερη χρῆση. Οἱ ρόδακες καὶ τὸ κυμάτιο τοῦ 4ου αἰ. π.Χ.

584a (Ω 533). Στήλη ἀπλὴ ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο, ὕψ. 0.57 πλ. 0.33-0.35 πᾶχ. 0.085. Ὡψ. γρ. 0.017-0.02. Βρέθηκε στὸ ἀνατολικὸ νεκροταφεῖο τοῦ Ὠρωποῦ, 25ης Μαρτίου 3, στὰ Νέα Παλάτια.

1ος αἰ. π.Χ. - 1ος αἰ. μ.Χ.

Δωροθέωι
Πελοπίδου
οἱ μαθηταί.

Γιὰ τὴ δοτικὴ τοῦ ὀνόματος βλ. **606, 651, 657, 681**· πρβ. **550, 566, 668**. Δωρόθεος Ὠρώπιος **189, 191, 325** 53 καὶ IG II² 10520. Πελοπίδης, νεωκόρος κατὰ τὸν 4ο αἰ. π.Χ., **349, 350**. Ὁ ἐδῶ Δωρόθεος ἴσως ἦταν φιλόσοφος καὶ οἱ μαθητὲς του κατέβαλαν τὴ δαπάνη τῆς ταφῆς του καὶ τῆς στήλης. Πρβ. IG II² 3813 Ἰούλιον Θεόδο[τον] | [M]ε-λ<ιτ>έα σοφιστῆ<ν> | οἱ μαθ<η>ταί.

585 (Ω 492). Στήλης ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο μὲ ἀέτωμα τὸ ἄνωτερο μέρος, ὕψ. 0.28 πλ. 0.395 πᾶχ. 0.12. Ὡψ. γρ. 0.018. Ἐκ περισυλλογῆς.

Δωροκ[λ -]

586. Στήλη ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο μὲ ἀέτωμα, ὕψ. 1.00 πλ. 0.35. Βρισκόταν στὴ Σκάλα Ὠρωποῦ, ἐμπρὸς ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ Συγγροῦ (πρῶην Ἰ. Παπαρηγοπούλου). Ὁ Λεονάρδος σὲ σημείωμα τῆς 13.10.2.1886 λέγει ὅτι «κεῖται πλησίον τῆς ἐκκλησίας», ὅτι εἶναι «στήλη μετ' ἀετώματος λευκοῦ μαρμάρου» καὶ ἔχει πᾶχος 0.08.

A. Hauvette-Besnault, *BCH* 3 (1879) 199, IV· IG VII

468· Στ. Α. Κουμανούδη, *Ἀττικῆς Ἐπιγραφαὶ Ἐπιτύμβιοι. Προσθήκαι* (1993) 1672β.

Ἐλάφιον
Πατροκλέου
Ἡπειρώτις.

Οἱ δύο πρῶτοι ἐκδότες εἰκονίζουν τὸ Α μεθαστὴ τὴν ὀριζόντια κεραία. Ὁ Dittenberger ἀπεικονίζει τὸ Φ μεθαστὸν τὸ κάτω μέρος τῆς καμπύλης, ὁ πρῶτος ἐκδότης στρογγυλό. Ὁ Λεονάρδος ἀπεικονίζει τὸ Α τοῦ πρώτου στίχου μεθαστὴ τὴν ὀριζόντια κεραία καὶ μεθαστὴ τὸ Α τοῦ δεύτερου στίχου. Τὸ Φ τὸ εἰκονίζει καμπύλο καὶ τὸ ἔβδομο καὶ ὄγδοο γράμμα τοῦ τρίτου στίχου τὰ ἀναπληρώνει μεθαστεῖς.

587 (Α 393). Στήλη ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο ἄνω καὶ δεξιὰ ἐλλιπής, ὕψ. 1.15 πλ. 0.41 πᾶχ. 0.09. Ὑψ. γρ. 0.026. «Ἡύρεθῃ ἐπακοδομημένη ἐν τινι τῶν ὀπισθεν τῶν ἐπιγεγραμμένων μνημείων δωμάτων» L 455.

3ος αἰ. π.Χ.

Ἐλφ[- -]
Ἐφέσι[ος].

588 (Ω 224). Στήλη ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο μεθαστωμα, ὕψ. 1.275 πλ. 0.40-0.43 πᾶχ. 0.105. Ὑψ. γρ. 0.025. Βρέθηκε στὴν ἀνασκαφὴ τοῦ οἰκοπέδου τοῦ ΟΤΕ, Προκοννήσου καὶ Ἀγίου Γεωργίου, στὰ Νέα Παλάτια.

Πρῶτο μισὸ τοῦ 3ου αἰ. π.Χ.

Ἐπίκτησις
Σωσιβούλου.

589. Στήλη ἀπλή ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο, ὕψ. 1.00 πλ. 0.50 πᾶχ. 0.20. Βρισκόταν ἐμπρὸς ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ Συγγροῦ (πρῶην Ἰ. Παπαρηγοπούλου), στὴ Σκάλα Ὁρωποῦ. Κατὰ σημείωμα τοῦ Λεονάρδου (13.10.2.1886), «κεῖται πλησίον τῆς ἐκκλησίας» τῆς Σκάλας.

A. Hauvette-Besnault, *BCH* 3 (1879) 199, VII· IG VII 469· Στ. Α. Κουμανούδη, *Ἀττικῆς Ἐπιγραφαὶ Ἐπιτύμβιοι. Προσθήκαι* (1993) 2837β.

Ἐπιτέλης
Δημοφίλου.

Κατὰ τὸ ἀπόγραφο τοῦ Λεονάρδου ἡ ἐπιγραφὴ χρονολογεῖται στὸν 40-30 αἰ. π.Χ.

590 (Α 638). Στήλη ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο μεθαστωμα καὶ κυρτὸ κυμάτιο, ἐλλιπὴς κάτω, ὕψ. 0.46 πλ. 0.345-0.365 πᾶχ. 0.08. Ὑψ. γρ. 0.025-0.028. Βρέθηκε σὲ σπίτι, 25ης Μαρτίου 16, στὰ Νέα Παλάτια.

Ἐπιγραφικὰ 47, 55· (*Teiresias* 13 (1983) AE 10, 43 H· SEG 31, 472).

3ος αἰ. π.Χ.

Ἐράτυλλα
Θ[εο]ξένο.

Ἐράτυλα, Ὁρωπία προφανῶς, **323** 29. Ἀρίστιππος Θεόξενου λέγει τὸ ψήφισμα **126**, Θεόξενος Ἡρακλείτου **294** 32, τοῦ 2ου αἰ. π.Χ., καὶ Θεόξενος συλλογεὺς **325** 63.

591. Στήλη ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο μεθαστωμα, ἀριστερά, δεξιὰ καὶ στὸ μέσον τοῦ ὁποίου ὑπῆρχε ἀπὸ ἓνας ρόδακας, ὕψ. 0.50 πλ. 0.26 πᾶχ. 0.08. Κάτω ἀπὸ τὴν ἐπιγραφὴν ὑπῆρχαν ἐπίσης δύο ρόδακες. Βρισκόταν στὴν κατοχὴ τοῦ Κων. Πανιόση, στὰ Νέα Παλάτια (Παπαδάκης).

BCH 50 (1926) 554· Τὸ Ἀμφιάρειον 13, 14 (ἀπὸ τὰ κατάλοιπα τοῦ Λεονάρδου)· (SEG 24, 360· *Bull. Épig.* 1968, 283)· Ἐπιγραφικὰ 46, 50· (*Teiresias* 13 (1983) AE 25, 81 B· SEG 31, 468).

Ἐρμιόνη
Δημυλίδου.

Ἑρμόνη BCH δ.π.

Τὸ ὄνομα Δημυλίδης μαρτυρεῖται καὶ στὴ γειτονικὴ Ἑρέτρια (IG XII 9, 245 B 352 Δημυλίδης Εὐβου[λί]δου ἐκ Τ, τῶν ἀρχῶν τοῦ 3ου αἰ. π.Χ.).

592 (Ω 522). Στήλη ἀπλὴ ὀρθογώνια, ὕψ. 0.40 πλ. 0.285 πάχ. 0.12. Ὑψ. γρ. 0.02. Ἀνατολικὸ νεκροταφεῖο Ὡρωποῦ, Κορυτσαῖς 24, Νέα Παλάτια.

2ος-1ος αἰ. π.Χ.

Ἑρμογένης
Φορμίωνος.

593 (Ω 501). Στήλη με ἀέτωμα, ὕψ. 1.20 πλ. 0.33 πάχ. 0.09. Ὑψ. γρ. 0.015 (Ε) - 0.03 (Υ). Κάτω ἀπὸ τὴν ἐπιγραφὴν δύο ὀκταπέταλοι ρόδακες. Βρέθηκε ὡς κάλυμμα τάφου στὸ ἀνατολικὸ νεκροταφεῖο τοῦ Ὡρωποῦ, Κορυτσαῖς 24, στὰ Νέα Παλάτια.

1ος αἰ. π.Χ.

Ἑρώτιον
Ληναίου.

594 (Α 270). Στήλη ἀπλὴ ὀρθογώνια ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο, ὕψ. 0.48 πλ. 0.46 πάχ. 0.055. Ὑψ. γρ. 0.027. «Ἡμεῖς πρὸς τῷ ἀνατολ. τοίχῳ τοῦ ΑΕ 109 ζ» L 506, δηλαδὴ στὴ δεξιὰ ὄχθη τοῦ Ἱεροῦ, στὸ κτίριο ΑΕ 1922, 102, εἰκ. 2 σημεῖο 109ζ.

Μ. Μισός, ΑΕ 1952, 200, 36· (SEG 15, 313)· Χρονικά 109.

1ος αἰ. π.Χ. - 1ος αἰ. μ.Χ.

Εὐβιος
Μικαλίωνος.

595 (Ω 511). Στήλη με ἀέτωμα τὸ ὁποῖο φέρεται ἀπὸ δύο ἰωνικοὺς κίονες μεταξὺ τῶν ὁποίων παράσταση σὲ

ἔκτυπο ἀνάγλυφο, ὕψ. 1.58 πλ. 0.98 πάχ. 0.32. Εἰκονίζεται, στὸ μέσον, γυμνὸς ἔφηβος κατὰ μέτωπον με τὸ ἀριστερὸ χέρι ἐπὶ τοῦ μηροῦ καὶ τὸ δεξιὸ ἀνασηκωμένο ὡς νὰ κρατοῦσε στλεγγίδα· δεξιὰ ἐρμαϊκὴ στήλη με ἀνθρώπινο σῶμα, τετράγωνη ἀπὸ τῶν γοφῶν, χωρὶς χέρια ἀλλὰ με προκρόσσους, φέρεται ἐπὶ στρογγυλοῦ βάθρου. Ἀριστερά, ἐκ τοῦ πλαγίου, μικρὸς δοῦλος με βραχὺ φόρεμα κρατᾷ, πιθανῶς, τὸ ἱμάτιο τοῦ κυρίου του. Οἱ μορφὲς καὶ τμήματα τῶν σωμάτων ἀποκεκρουμένες ἐπίτηδες. Στὸ ἀέτωμα φυτικὸς διάκοσμος. Στὴν ἄκανθα ὑπάρχουν ὀκτὼ ἀβαθεῖς ὁπὲς γιὰ τὴν ἐνθεση χρωματιστῶν ψήφων ἀπὸ γυαλί. Κάτω ἀπὸ τὸ ἀέτωμα γεισηποδες. Ἡ ἐπιγραφὴ εἶναι χαραγμένη στὸ ἐπιστύλιο. Ὑψ. γρ. 0.022. Ἀνατολικὸ νεκροταφεῖο Ὡρωποῦ, Κορυτσαῖς 24, Νέα Παλάτια (πίν. 89).

1ος αἰ. π.Χ.

Εὐβίσιος Δημογένου.

Τοῦ ἐδῶ ἐφήβου πρό-πρόπαππος εἶναι ὁ ὁμώνυμος ἱερεὺς (294, 432), πρόπαππος ὁ σπονδοφόρος Δημογένης (294), πάππος ὁ ὁμώνυμος ἀγωνοθέτης (528 3), πατέρας ὁ Δημογένης, νικητὴς στὰ Ἀμφιάρεια (528 10).

596 (Ω 171). Στήλης ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο με ἀέτωμα ἀποκρουσμένο κατὰ τὴν παρυφὴν τοῦ τὸ ἄνω ἥμισυ, ὕψ. 0.41 πλ. 0.34 πάχ. 0.08. Ὑψ. γρ. 0.022. Βρέθηκε στὴν ἀνασκαφὴ τοῦ οἰκοπέδου τοῦ ΟΤΕ, Προκοννήσου καὶ Ἀγίου Γεωργίου, στὰ Νέα Παλάτια (πίν. 90).

3ος-2ος αἰ. π.Χ.

Εὐβουλος
Ἀριστοδήμου.

597 (Ω 510). Στήλη ἀπλὴ, ὕψ. 1.10 πλ. 0.45 πάχ. 0.25. Ὑψ. γρ. 0.015 (Ο) - 0.025. Ἀνατολικὸ νεκροταφεῖο Ὡρωποῦ, Κορυτσαῖς 24, Νέα Παλάτια.

2ος αἰ. π.Χ.

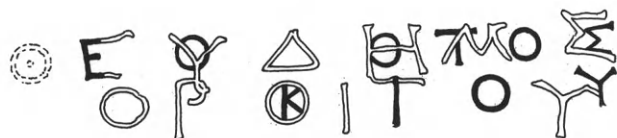
[Εὐ]δημίδης
Δημοκλέους.

598 (Ω 509). Ἐπιγραφή χαραγμένη ἐπὶ τῆς στήλης
613. Ὑψ. γρ. 0.03-0.035 (εἰκ. 80, πίν. 90).

3ος-2ος αἰ. π.Χ.

Εὐδημος
Ὅροίτου.

Ὁ Εὐδημος εἶναι γιὸς τοῦ Ὅροίτου ποὺ εἶπε τὸ ψή-
φισμα **162**.

Εἰκ. 80 (1:2): **598, 613**.

599. Στήλης ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο μὲ ἀέτωμα τὸ ἄνω μέρος, ὕψ. 0.36-0.50 πλ. 0.40 πάχ. 0.062. Στὸ τύμπανο τοῦ αετώματος ὑπάρχει ἀνάγλυφος καδίσκος καὶ ἀνάμεσα σὲ δύο παραστάδες τὸ ἀνώτερο μέρος γυναικὸς μὲ ἰσιακὴ περιβολή. Μὲ τὸ ἀνυψωμένο δεξιὸ χεῖρ, τὸ ὁποῖο δὲν σώζεται, κρατοῦσε τὸ σείστρο.

Ἀνάμεσα στὸ ἀέτωμα καὶ τὴν παράσταση εἶναι χαραγμένη ἡ ἐπιγραφή. Ὑψ. γρ. 0.023 (στ. 1, 3) - 0.011 (στ. 2). Στὶς πλάγιες πλευρὲς, στὸ ὕψος τῶν ἐπικράνων τῶν παραστάδων, ἀριστερὰ σώζεται ἔμβολο σιδερένιο μέσα σὲ μολύβι, δεξιὰ μόνον ὁ τόρμος διαστ. 0.012 x 0.02. Βρίσκεται στὸ σπίτι τῆς Μαρίας Πασαλόγλου, στὸ Μαρκόπουλο Ὁρωποῦ.

1ος-2ος αἰ. μ.Χ.

Εὐκαρπῶ Χαρησίου Ἀλω-
πεκῆθεν
Διονύσιος Ὁ Ὠρῶπις.

Ἡ ἐπιγραφή εἶναι χαρακτηριστικὴ τῆς ἐπιμεξίας Ἀθηναίων καὶ Ὁρωπίων. Προφανῶς τὰ δύο πρόσωπα ἦσαν συγγενεῖς, σύζυγοι. Χαρεῖσιος Ἀλωπεκῆθεν IG II² 2065 119, IG II² 2067 173, 174 καὶ Agora XV 423 47 (150-192 μ.Χ.).

600 (A 372). Στήλη ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο μὲ ἀέτωμα, ἐλλειπτὴς ἄνω, ὕψ. 0.56 πλ. 0.41 πάχ. 0.10. Ὑψ. γρ. 0.028. Βρισκόταν στὴν κατοχὴ τοῦ Δημ. Μαντζίρη, στὰ Νέα Παλάτια, ἀπὸ τὸν ὁποῖο τὴν παρέλαβε ὁ Παπαδάκης.

Ἐπιγραφικὰ 46, 49· (Teiresias 13 (1983) AE 10, 43 D· SEG 31, 467).

2ος αἰ. π.Χ.

Εὐκλέα
Ἀρχώνδου.

Τὴ στήλη τούτη εἶχα βρεῖ τὸ 1957 ἔξω ἀπὸ τὴν ἐκκλησία τῆς Σκάλας Ὁρωποῦ, ὅπου εἶχε ἀποτεθεῖ μετὰ τὴ διάλυση τῆς συλλογῆς ποὺ εἶχε σχηματίσει ὁ Παπαδάκης τὸ 1926 στὸ κτῆμα τοῦ Ἀμαλιείου. Ἡ προέλευσή της ἀπὸ τὴ Σκάλα εἶναι βέβαιη.

601 (A 316). Στήλη ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο, ἐλλειπτὴς ἄνω καὶ κάτω, ὕψ. 0.53 πλ. 0.395 πάχ. 0.13. Στὸ ἀνώτερο μέρος τῆς σώζονται δύο ἐξαπέταλοι ρόδακες, κάτω ἀπὸ τοὺς ὁποίους εἶναι χαραγμένη ἡ ἐπιγραφή. Ὑψ. γρ. 0.025. Κάτω ἀπὸ τὴν ἐπιγραφή ὑπάρχει ἔγκοιλο ὀρθογώνιο, μέσα στὸ ὁποῖο εἰκονίζεται, σὲ ἀνάγλυφο, γυναίκα καθισμένη δεξιὰ, ἡ ὁποία δεξιὴνεται ἄλλη γυναίκα ὄρθια ἀριστερὰ. Βρέθηκε στὰ Νέα Παλάτια (Παπαδάκης).

BCH 50 (1926) 554· M. Μισός, AE 1952, 200, 37· (SEG 15, 303· πρβ. Bull. Épigr. 1956, 121)· Ἐπιγραφικὰ 45, 1· (Teiresias 13 (1983) AE 25, 81 A· SEG 31, 463).

2ος αἰ. π.Χ.

Εὐπορία Εὐπό-
ρου Ὡρωπία.

602 (Ω 153). Στήλη ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο μὲ ἀέτωμα, μὲ ἐφθαρμένη τὴν ἐπιφάνειά της, ὕψ. 0.78 πλ. 0.34-0.37 πᾶχ. 0.08. Ὡψ. γρ. 0.022. Βρέθηκε στὴν ἀνασκαφὴ τοῦ οἰκοπέδου τοῦ ΟΤΕ, Προκοννήσου καὶ Ἀγίου Γεωργίου, στὰ Νέα Παλάτια.

2ος αἰ. π.Χ.

Εὐτυχὶς
Σωκράτου.

603 (Ω 487). Στήλης ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο μὲ ἀέτωμα καὶ ἀκρωτήρια τὸ ἄνω μέρος, ὕψ. 0.29 πλ. 0.36 πᾶχ. 0.09. Ὡψ. γρ. 0.03. Βρέθηκε στὴν ἐπιφάνεια τοῦ ἐδάφους δυτικὰ τῆς Σκάλας Ὡρωποῦ, στὴν περιοχὴ τοῦ δυτικοῦ νεκροταφείου.

2ος αἰ. π.Χ.

Εὐχείρ
Μοιρίχου.

604 (Α 272). Στήλη ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο τριγωνικὴ στὸ ἄνω μέρος, ὕψ. 0.59 πλ. 0.295 πᾶχ. 0.085. Ὡψ. γρ. 0.014. «8.11.07, Νικ. Ἀνυφαντῆς ἡῶρε πέρυσι ἐν πεδιάδι Μαρχοπούλου» L σ. κ. 467.

Μ. Μιτσός, *AE* 1952, 200, 38· (SEG 15, 299)· Χρονικά 109.

3ος αἰ. π.Χ.

Ζωΐλος
Φίλοστράτου.

605 (Ω 513). Στήλη ὀρθογώνια μὲ ἀνάγλυφο ἀέτωμα στὸ τύμπανο τοῦ ὁποίου ἀτελεῖς ἀνθέμιο, ὕψ. 0.78 πλ.

0.37 πᾶχ. 0.17. Τὸ κύριο μέρος τῆς στήλης καταλαμβάνει ἔγκοιλο ὀρθογώνιο 0.22 x 0.37 βάθ. 0.015, τὸ ὁποῖο θὰ περιεῖχε ζωγραφικὴ παράσταση. Ὡψ. γρ. 0.012. Ἀνατολικὸ νεκροταφεῖο Ὡρωποῦ, Κορυτσᾶς 24, Νέα Παλάτια (πίν. 90).

1ος αἰ. π.Χ. - 1ος αἰ. μ.Χ.

Ζωπυρίνα
Ἑρμίου
χρηστή.

Γιὰ τὴν ἔννοια τοῦ χαρακτηρισμοῦ χρηστὸς βλ. L. Robert, *Études anatoliennes. Recherches sur les inscriptions grecques de l'Asie Mineure* (1937) 370.

606. Στήλη ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο ἡ ὁποία βρισκόταν «À Oropo, dans le pavage intérieur de l'église de la Panaghia». Ὡψ. 0.68 πλ. 0.37.

Chr. Wordsworth, *Athens and Attica*³ (1855) 18 σημ. 3, 1· A. Hauvette-Besnault, *BCH* 3 (1879) 198, II· IG VII 470.

Ζωσίμη
Ἀντιόχου.

1 Z . . . ΣΙΜΗ Words., Ζωσίμη <ι> Ditt. Κατὰ τὸν Hauvette-Besnault, ἡ ἐπιγραφή εἶχε «lettres ornées» καὶ τὸ Α τεθλασμένη τὴν ὀριζόντια κεραία.

Γιὰ τὸν τύπο τῆς ἐπιγραφῆς μὲ προσγεγραμμένο ἰῶ-τα στὸ ὄνομα βλ. **566**. Ἡ δοτικὴ τοῦ ὀνόματος ὑπονοεῖ τὴν πρόθεση ἐπὶ ἡ ὁποία λείπει, ὅπως καὶ στίς **584α**, **651**, **657**, **681**.

607 (Ω 157). Στήλης ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο μὲ ἀποκρουσμένο σχεδὸν τὸ ἀέτωμα καὶ τὴ δεξιὰ πλευρὰ τὸ ἄνω μέρος, ὕψ. 0.47 πλ. 0.485-0.50 πᾶχ. 0.14. Ὡψ. γρ. 0.03. Βρέθηκε στὴν ἀνασκαφὴ τοῦ οἰκοπέδου τοῦ ΟΤΕ, Προκοννήσου καὶ Ἀγίου Γεωργίου, στὰ Νέα Παλάτια.

3ος αἰ. π.Χ.

Ἡγησώ
Εὐλαΐδο[υ].

Λύσανδρος Εὐλαΐδου 185.

608 (Ω 206). Στήλη ἀπλὴ ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο, ὕψ. 0.93 πλ. 0.415-0.42 πᾶχ. 0.135. Ὡψ. γρ. 0.03. Βρέθηκε στὸ δυτικὸ νεκροταφεῖο τοῦ Ὡρωποῦ.

Χρονικά 1987, 106· (SEG 42, 421 11).

1ος αἰ. π.Χ.

Ἡλιόδωρος
Θεοδότου
Κασσανδρεύς.

609 (Ω 215). Στήλη ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο μὲ ἀέτωμα, θραυσμένη καὶ συγκολλημένη, ἀκέραιη πλὴν τοῦ δεξιοῦ ἀκρωτηρίου ποὺ λείπει, ὕψ. 1.25 πλ. 0.355-0.40 πᾶχ. 0.15. Ὡψ. γρ. 0.02. Βρέθηκε ὡς κάλυμμα κιβωτιόσχημου τάφου στὸ δυτικὸ νεκροταφεῖο τοῦ Ὡρωποῦ.

Χρονικά 1987, 105· (SEG 42, 421 9).

3ος αἰ. π.Χ.

Ἡρακλέα
Μενύλλου.

610 (Ω 212). Στήλη ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο, ὕψ. 1.40 πλ. 0.89 πᾶχ. 0.59-0.62. Ἐμπρὸς εἶναι λεία, γύρω ἐργασμένη μὲ ντεσιλίδικο καὶ πίσω μὲ βελόνι. Ὡψ. γρ. 0.05-0.06. Βρέθηκε στὸ δυτικὸ νεκροταφεῖο τοῦ Ὡρωποῦ.

Χρονικά 1987, 106· (*Bull. Épig.* 1994, 327· SEG 42, 421 14).

1ος αἰ. π.Χ.

Ἡράκλειτος
Φιλίωνος.

611 (Α 404). Στήλης ἐν παραστάσι ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο τὸ ἄνω δεξιὸ τμήμα, ὕψ. 0.20 πλ. 0.19 πᾶχ. 0.06. Ὡψ. γρ. 0.01. «Ἡύρεθη παρὰ τὰ ἐπιγεγραμμένα βάθρα» L 140α.

IG VII 471· Χρονικά 109.

4ος αἰ. π.Χ.

Θεοδότη.

612 (Ω 162). Στήλη ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο μὲ ἀέτωμα, μὲ διαβρωμένη τὴν ἐπιφάνεια καὶ μικρὲς φθορὲς, ὕψ. 0.70 πλ. 0.285-0.32 πᾶχ. 0.095. Ὡψ. γρ. 0.018. Βρέθηκε στὴν ἀνασκαφὴ τοῦ οἰκοπέδου τοῦ ΟΤΕ, Προκοννήσου καὶ Ἀγίου Γεωργίου, στὰ Νέα Παλάτια.

3ος αἰ. π.Χ.

Θεοδότη
Θ[- - -]α
[- - - ο]υ.

613 (Ω 509). Στήλη ἀπλὴ ὀρθογώνια, ὕψ. 1.00 πλ. 0.46 πᾶχ. 0.22. Φέρει δύο ἐπιγραφές, ἡ πρώτη καὶ παλαιότερη ὕψ. γρ. 0.025. Ἀνατολικὸ νεκροταφεῖο Ὡρωποῦ, Κορυτᾶς 24, Νέα Παλάτια (εἰκ. 80).

3ος-2ος αἰ. π.Χ.

Θεόδοτος
[Ἀλ]κίου.

Ἡ δεύτερη ἐπιγραφή (**598**) χαράχτηκε, ἄτεχνα, ἐπάνω στὰ γράμματα τῆς πρώτης, μερικὰ τῆς ὁποίας ἐνσωμάτωσε.

614. Στήλη ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο μὲ ἀέτωμα, ὕψ. 1.38 πλ. 0.40-0.44 πᾶχ. 0.13. Ὡψ. γρ. 0.018 (Σ)-0.03 (Ρ). Βρίσκεται κτισμένη στὸ ἀνατολικὸ ἄκρο τῆς νότιας πλευρᾶς τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Συκαμίνου (νεκροταφείου).

Keil, *SIB* 158, XLIV h (ἀπὸ ἀπόγραφο τοῦ Curtius)· (Le Bas, *Inscr.* II 3, 100, 476)· IG VII 472· Ὁ Ὡρωπὸς 16 σημ. 4.

2ος-1ος αἰ. π.Χ.

Θεόδοτος

Ἀνδρέου.

615 (A 269). Στήλη ἀπλὴ ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο, ἐργασμένη μὲ βελόνι πλὴν ταινίας λείας στὴν ὁποία εἶναι χαράγμενη ἡ ἐπιγραφή, ὕψ. 0.48 πλ. 0.30 πάχ. 0.19. Ὡψ. γρ. 0.023. Τόπος εὕρεσης «ἀγρὸς Σωτηρίου Φαφούτη, θέσις Λαγοβούνη, πρὸς Ν. τῆς Σκάλας» L (φ. Ὡρωπός).

M. Μιτσός, *AE* 1952, 201, 40· (SEG 15, 300)· Χρονικά 109.

3ος αἰ. π.Χ.

Θεόδωρος.

616 (Ω 25). Στήλη ἀπλὴ ὀρθογώνια ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο, ὕψ. 0.61 πλ. 0.36 πάχ. 0.14. Ὡψ. γρ. 0.025. Ἡ ἐπιφάνεια εἶναι φθαρμένη. Βρέθηκε, ὡς κατῶφλι, στὸ κτίριο τοῦ λιμενικοῦ σταθμοῦ τῆς Σκάλας Ὡρωποῦ.

Ἐπιγραφικά 48, 61· (*Teiresias* 13 (1983) *AE* 11, 43 N· SEG 31, 478).

3ος αἰ. π.Χ.

Θ[ε]ό[δ]ω[ρος]

Θεο[δ]ό[το]υ.

617 (Ω 160). Στήλη ἀπλὴ ὀρθογώνια ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο, ὕψ. 0.43 πλ. 0.24 πάχ. 0.05. Ὡψ. γρ. 0.018-0.02. Βρέθηκε στὴν ἀνασκαφὴ τοῦ οἰκοπέδου τοῦ ΟΤΕ, Προκοννήσου καὶ Ἀγίου Γεωργίου, στὰ Νέα Παλάτια.

2ος αἰ. π.Χ.

Θεόκλεια

Ἀριστοβούλου.

618 (A 280). Στήλη ἀπλὴ ὀρθογώνια ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο, θραυσμένη καὶ συγκολλημένη, ὕψ. 0.75 πλ. 0.48 πάχ. 0.11. Ὡψ. γρ. 0.033. Βρέθηκε «ἐνεκτισμένη ἐν θύρᾳ τῆς οἰκίας Σπ. Καραδήμου ἐν Σκάλας» L 526.

M. Μιτσός, *AE* 1952, 201, 41· (SEG 15, 308)· Χρονικά 109.

2ος αἰ. π.Χ.

Θεοκλῆς

Ἀριστοκλέους.

1 «θ ἄνευ τελείας ἢ γραμμῆς (ἐπελάθετο ὁ λιθοκόπος)» L.

619 (A 288). Στήλη ὀρθογώνια ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο, ἐλλιπὴς ἀριστερὰ καὶ πίσω, μὲ δύο κλάδους ἐλῖας στὸ ἄνω μέρος, ὀριζοντίως, οἱ ὁποῖοι συμπλέκονται κατὰ τὸ μέσον τῆς, ὕψ. 1.04 πλ. 0.20-0.43 πάχ. 0.15. Ὡψ. γρ. 0.025. Ὁ Λεονάρδος (L 282) παρέχει, κατὰ τοὺς πληροφοριοδότες του, δύο τόπους προέλευσης, τὸ Λαγοβούνη τῆς Σκάλας Ὡρωποῦ καὶ τὸ Αὐλοτόπι τοῦ Ἀμφιαρείου.

M. Μιτσός, *AE* 1952, 201 ἀρ. 42· (SEG 15, 301)· Χρονικά 109· (SEG 38, 402).

3ος αἰ. π.Χ.

[Θ]εοκύδης

[Τ]ιμοκλέους.

2 [Τι]μοκ Μιτσός.

Θεοκύδης, ἱερεὺς τοῦ Ἀμφιαράου **210**, Θεοκύδης ἐπιμελητῆς **325** 41, 51. Ἴσως πρόκειται γιὰ τὸ ἴδιο πρόσωπο καὶ στίς τρεῖς περιπτώσεις.

620 (Ω 216). Στήλη ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο μὲ ἀέτωμα, ὕψ. 0.90 πλ. 0.34-0.40 πάχ. 0.14. Ὡψ. γρ. 0.027-0.033. Φέρει δύο ρόδακες· ὁ ἀριστερὰ ἔχει ἐπτὰ πέταλα, ὁ δεξιὰ ἔξι. Βρέθηκε ὡς κάλυμμα κιβωτιόσχημου τάφου στὸ δυτικὸ νεκροταφεῖο τοῦ Ὡρωποῦ (πίν. 91).

Χρονικά 1987, 106· (SEG 42, 421 10).

1ος αἰ. π.Χ.

Θεοφίλα
Πίστου
καί
Φιλιστώ
Καλλύρου.

Οἱ στ. 3-5 (ὁ 3 εἶναι χαραγμένος μεταξύ τῶν ροδάκων) ἀποτελοῦν, ὅπως φαίνεται ἀπὸ τὸ σχῆμα καὶ τὸν τρόπο χάραξης τῶν γραμμμάτων, νεότερη προσθήκη, ἢ ὁποία ὁμως δὲν ἀπέχει χρονικὰ πολὺ ἀπὸ τοὺς στ. 1-2. Ὁ συμπλεκτικὸς σύνδεσμος καὶ στὸ ἀττικὸ ἐπιτύμβιο SEG 29, 202.

621. Στήλη ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο μὲ ἀνθέμιο καὶ ἀνάγλυφῃ παράστασι καθισμένης γυναικας, ἢ ὁποία δεξιῶνεται ἄνδρα ὀρθιον ἐμπρὸς τῆς, ὕψ. 0.65 πλ. 0.30. Ἡ στήλῃ βρισκόταν στὴν αὐλὴ τῆς μονῆς στὸ Καλὸ Λιβάδι.

A. Hauvette-Besnault, *BCH* 3 (1879) 200, X· (IG VII 473· IG II² 11687).

4ος αἰ. π.Χ.

Θραῖττα.

Δὲν ἀληθεύει ἡ πληροφορία τοῦ A. Milchhoefer (*AM* 12 (1887) 318, 413) ὅτι ἡ στήλῃ μεταφέρθηκε στὸ Ἱερό· πρβ. W. Peek (*AM* 67 (1942) 125, 269) γιὰ τὴν ἀπόδοσι τῆς στήλης στὴν Ὠρωπία.

Τοῦ 4ου αἰ. π.Χ. κατὰ τὸν Kirchner ὁ ὁποῖος, πιθανῶς, βασίστηκε στὸ πανομοιότυπο τοῦ πρώτου ἐκδότῃ ἢ στὴν ὑπαρξὴ ἀνθεμίου καὶ ἀνάγλυφῃς παράστασις.

622 (Ω 221). Στήλῃς ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο μὲ ἀέτωμα τὸ ἄνω μέρος ἀπὸ δύο συγκολλημένα θραύσματα, ὕψ. 0.30 πλ. 0.34 πάχ. 0.09. Ὑψ. γρ. 0.025. Βρέθηκε στὸ δυτικὸ νεκροταφεῖο τοῦ Ὠρωποῦ, κτισμένη σὲ τοίχωμα τάφου (πίν. 91).

Χρονικὰ 1987, 106· (*Bull. Épigr.* 1994, 327· SEG 42, 421 13).

1ος αἰ. π.Χ.

Ἰ π π ὦ
Ἰπποδρόμου.

623 (Ω 496). Στήλῃ ἀπλὴ ὀρθογώνια, ὕψ. 0.58 πλ. 0.307 πάχ. 0.105. Ὑψ. γρ. 0.015-0.02 (H). Ἀνατολικὸ νεκροταφεῖο Ὠρωποῦ, Κορυτσαῖς 24, Νέα Παλάτια (πίν. 91).

2ος-1ος αἰ. π.Χ.

Ἰ σ ο κ λ ῆ ς
Δημητρίου.

624. Στήλῃ μὲ ἀνθέμιο καὶ δύο ρόδακες κάτω ἀπὸ τὴν ἐπιγραφὴ. Βρισκόταν, τὸ 1860, εἴκοσι λεπτὰ δυτικὰ τῆς Σκάλας Ὠρωποῦ, στὸν δρόμο πρὸς τὸ Δῆλιον.

E. Preuner, *AM* 49 (1924) 123, 18 (ἀπὸ τὸ ἡμερολόγιο τοῦ Velsen).

3ος (;) αἰ. π.Χ.

Καβειρῶ
Ἐλπινίκου.

Γιὰ τὸ ὄνομα βλ. Preuner ὁ.π. καὶ L. Robert, *RevPhil* 23 (1959) 226 σημ. 7.

625 (Ω 230). Στήλῃ ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο μὲ ἀέτωμα ἐλλιπὲς κατὰ τὸ ἀνώτερο μέρος του, ὕψ. 0.78 πλ. 0.36-0.43 πάχ. 0.09. Ὑψ. γρ. 0.025. Βρέθηκε ὡς ἀλύμμα τάφου στὸ οἰκόπεδο τοῦ ΟΤΕ, Προκοννήσου καὶ Ἀγίου Γεωργίου, στὰ Νέα Παλάτια.

2ος αἰ. π.Χ.

Καβειρῶ
Βακχίου.

626 (Ω 235). Στήλη άπλή όρθογώνια από λευκό μάρμαρο, ύψ. 0.96 πλ. 0.53 πάχ. 0.20. Ύψ. γρ. 0.03-0.035. Βρέθηκε να κείται στο προαύλιο της εκκλησίας του Μήλεσι. Κατά πληροφορίες ήταν έντοιχισμένη στην παλαιότερη εκκλησία.

3ος (;) αϊ. π.Χ.

Κ[αβει]ρώ
![[εροκ]λέους.

627 (Ω 165). Στήλη άπλή από λευκό μάρμαρο, έργασμένη με βελόνι πλην λείας ταινίας στο άνω μέρος όπου είναι χαραγμένη ή έπιγραφή, θραυσμένη και συγκολλημένη, ύψ. 0.68 πλ. 0.32 πάχ. 0.085. Ύψ. γρ. 0.025-0.03. Βρέθηκε στην άνασκαφή του οικοπέδου του ΟΤΕ, Προκοννήσου και Αγίου Γεωργίου, στα Νέα Παλάτια.

3ος αϊ. π.Χ.

Κάλλιππος
Καρ[ύ]στιος.

628 (Ω 151). Στήλης από λευκό μάρμαρο με άέτωμα δύο συγκολλημένα τεμάχια από το άνω μέρος, ύψ. 0.92 πλ. 0.52 πάχ. 0.08. Ύψ. γρ. 0.032. Βρέθηκε στην άνασκαφή του οικοπέδου του ΟΤΕ, Προκοννήσου και Αγίου Γεωργίου, στα Νέα Παλάτια.

3ος αϊ. π.Χ.

Καλλιστώ
Φιλίνου.

629 (Ω 50). Στήλη από λευκό μάρμαρο με άβακα και κυμάτιο που έχουν λαξευτεί, έλλιπής κάτω, ύψ. 0.70 πλ. 0.40 πάχ. 0.13. Ύψ. γρ. 0.035. Βρέθηκε σε άνασκαφή οικοπέδου, Κοιμήσεως Θεοτόκου και Αγίου Γεωργίου, στα Νέα Παλάτια. Στη στενή δεξιά πλευρά της στήλης είναι χαραγμένη ή έπιγραφή **581**.

Χρονικά 108, 9 (Bull. Épigr. 1989, 423· SEG 38, 396).

3ος αϊ. μ.Χ.

Καλλιτύχη
Άσκλάπωνος.

630 (Α 595). Στήλη από πεντελικό μάρμαρο, ύψ. 1.40 πλ. 0.95-0.98 πάχ. 0.20. Μέσα σε πλαίσιο που σχηματίζεται από τοξωτό έπιστύλιο και δύο δωρικούς κίονες εικονίζονται μεταπικά τρεις όρθιες μορφές· άριστερά άνδρας, ό πατέρας, με χιτώνα, ιμάτιο και σανδάλια, ό όποιος με το άριστερό χέρι κρατά κυλινδρικό αντικείμενο. Στη μέση, επάνω σε κυματοφόρο βάθρο, νεαρή γυναίκα, ή κόρη, με χιτώνα, ιμάτιο, ύποδήματα, περιδέραιο και όφιομόρφο βραχιόλι στο δεξιό χέρι. Δεξιά γυναίκα, ή μητέρα, με ζωσμένο χιτώνα, ιμάτιο και ύποδήματα, άγκαλιάζει με το δεξιό χέρι τους ώμους της κόρης, προς την όποία στρέφει το κεφάλι. Τα κεφάλια είναι έπίτηδες άποκρουσμένα. Στο μέσον του έπιστυλίου έπιγραφή. Ύψ. γρ. 0.028. Επάνω από τα κιονόκρανα ύπάρχει από ένας κυκλικός τόρμος διαμ. 0.022. Βρέθηκε ως κάλυμμα πλινθοκτιστου μεταγενέστερου τάφου στο Χαλκούτσι.

Ε. Μαστροκώστας, ΑΕ 1961, Χρονικά 18, 68, πίν. Ιβ.

Μέσα του 2ου αϊ. μ.Χ.

Καλλώ Κόσμου.

631 (Α 275). Στήλης από πεντελικό μάρμαρο με άβακα και κυρτό κυμάτιο το άνω μέρος, ύψ. 0.21 πλ. 0.25 πάχ. 0.065. Ύψ. γρ. 0.03.

Μ. Μιτσός, ΑΕ 1952, 201, 43· (SEG 15, 314)· Έπιγραφικά 51, 73· (Teiresias 13 (1983) ΑΕ 25, 81 D· SEG 31, 490).

2ος-3ος αϊ. μ.Χ.

Κάλλων
Κάλλωνος
[χαϊ]ρε.

3 παραλείπει ό Μιτσός.

632 (Ω 482). Στήλη απλή από λευκό μάρμαρο, έλλι-
πής κάτω, ύψ. 0.61 πλ. 0.49 πάχ. 0.21. Ύψ. γρ. 0.03-0.04.
Από περισυλλογή στα Νέα Παλάτια (πίν. 92).

3ος αϊ. π.Χ.

[Κ]λέαξ
Ἀλκιμάχο[υ].

Τὸ ὄνομα Κλέαξ μαρτυρεῖται τὴν ἴδια ἐποχὴ καὶ στὴν
ἀπέναντι Ἑρέτρια (IG XII 9, 246 B 112).

633 (Ω 527). Στήλη με ἀέτωμα θραυσμένη σὲ τρία καὶ
συγκολλημένη, ύψ. 0.79 πλ. 0.35 πάχ. 0.045-0.07. Ύψ. γρ.
0.02-0.025. Δυτικὸ νεκροταφεῖο Ὠρωποῦ, στὴν ὁδὸ Βα-
σιλείου Σύλλη (πίν. 92).

3ος-2ος αϊ. π.Χ.

Κλεονίκη.
Πύρρος.

634 (Ω 502). Στήλη με ἀέτωμα, ύψ. 1.23 πλ. 0.44 πάχ.
0.12. Ύψ. γρ. 0.025. Ἀνατολικὸ νεκροταφεῖο Ὠρωποῦ,
Κορυτσᾶς 24, Νέα Παλάτια (πίν. 92).

2ος αϊ. μ.Χ.

Κλεοπάτρα
Ἰσίωνος
Ὠρωπία.

635 (Ω 159). Στήλη ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο με ἀέτωμα, ύψ.
0.80 πλ. 0.32-0.345 πάχ. 0.05-0.075 (στὸ ἀέτωμα). Ύψ. γρ.
0.022 (0.035 τὸ Α στὸν πρῶτο στίχο, 0.033 τὸ Υ στὸν δεύτε-
ρο). Βρέθηκε στὴν ἀνασκαφὴ τοῦ οἰκοπέδου τοῦ ΟΤΕ,
Προκοννήσου καὶ Ἀγίου Γεωργίου, στὰ Νέα Παλάτια.

1ος αϊ. π.Χ.

Κλεοπάτρα
Ζανθίππου
χαῖρε.

636 (Ω 210). Στήλη ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο με ἀέτωμα,
ύψ. 0.98 πλ. 0.40-0.42 πάχ. 0.09. Ύψ. γρ. 0.023-0.03. Βρέ-
θηκε ὡς κάλυμμα τάφου τοῦ δυτικοῦ νεκροταφείου τοῦ
Ὠρωποῦ.

Χρονικά 1987, 105· (SEG 42, 421 6).

1ος αϊ. π.Χ.

Κλεόπατρος
Νικοδώρου.

637. Στήλη ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο, ύψ. 0.52 πλ. 0.64.
Βρισκόταν «dans le pavage intérieur de l'église de la Pana-
ghia», στὸν παλιὸ Ὠρωπό.

A. Hauvette-Besnault, *BCH* 3 (1879) 198, I· IG VII 474.

Κλεώνυμος
Κλεοχάρου.

Gravure soignée κατὰ τὸν πρῶτο ἐκδότη, ὁ ὁποῖος
στὸν στ. 2 παρέχει ΚΛ . ΟΧΑΡΟΥ.

638 (Ω 51). Στήλη ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο με κυρτὸ
κυμάτιο, ἄβακα καὶ μεγάλο ἀνθέμιο, ύψ. 2.70 πλ. 0.46-
0.50 πάχ. 0.16. Κάτω ἀπὸ τὸ κυμάτιο εἶναι χαραγμένη
ἐπιγραφή. Ύψ. γρ. 0.025. Ἀκολουθοῦν δύο ἐξαπέταλοι
ροδάκες καὶ ἀνάγλυφο στεφάνι κισσοῦ. Βρέθηκε νὰ κεῖ-
ται σὲ οἰκόπεδο, Κοιμήσεως Θεοτόκου καὶ Ἀγίου Γεωρ-
γίου, στὰ Νέα Παλάτια (πίν. 93).

Χρονικά 108 ἀρ. 8· (*Bull. Épigr.* 1989, 423· SEG 38,
395).

1ος αϊ. π.Χ.

Κρατῖνος
Σωκλέους.

639 (Ω 489). Βαθρίδιο πεσσοειδὲς ἀπὸ λευκὸ μάρ-
μαρο με ἄβακα καὶ κυμάτιο, ἔλλιπες κάτω, ύψ. 0.345 πλ.
0.105-0.14 (στὸν ἄβακα) βάθ. 0.095-0.125. Ἄνω φέρει

άβαθὴ τόρμος διαστ. 0.055 x 0.06 βάθ. 0.125. Πίσω εἶναι ἐργασμένο με λεπτό βελόνι. Ὑψ. γρ. 0.008 (Ο) - 0.025 (Ρ). Βρέθηκε σὲ οἰκόπεδο, Πινδάρου 13, στὴ Σκάλα Ὁρωποῦ, κτισμένο σὲ ἀρχαῖο τοῖχο (πίν. 94).

3ος-4ος αἰ. μ.Χ.

Κυριακὸς
Ἀπολλω-
νίδου.

640. Στήλης ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο τμήμα ἐλλιπὲς γύρω, ὅπου σωζόταν ἀνάγλυφη παράσταση καθισμένης γυναίκας ἢ ὅποια δεξιῶνεται ὀρθιον ἄνδρα, ὕψ. 0.34. Στὸ βάθος τῆς παράστασης δευτέρη ὀρθία γυναίκα, ἢ ὅποια ὑψώνει τὸ ἀριστερὸ χεῖρ στὸ ὕψος τοῦ ὤμου. Βρισκόταν στὴν αὐλὴ τῆς μονῆς στὸ Καλὸ Λιβάδι.

A. Hauvette-Besnault, *BCH* 3 (1879) 200, IX· (IG VII 475· IG II² 11940).

Λακρατὶς
Τιμοσ[- - -]

2 Τιμοσ[τράτου (:)] Ditt.

Δὲν ἀληθεύει ἡ πληροφορία τοῦ A. Milchhoefer, *AM* 12 (1887) 318, 412 ὅτι ἡ στήλη μεταφέρθηκε στὸ Ἱερό. Πρβ. W. Peek, *AM* 67 (1942) 125, 269 γιὰ τὴν ἀπόδοση τῆς στήλης στὴν Ὁρωπία.

Ἡ διάταξη τῶν ὀνομάτων ἀπὸ τὸν πρῶτο ἐκδότῃ δηλώνει ὅτι πιθανὸν πρόκειται γιὰ δύο ὀνόματα καὶ ὄχι γιὰ ὄνομα καὶ πατρώνυμο. Ὁ Kirchner χρονολογεῖ τὴ στήλη στὸν 4ο αἰ. π.Χ.

641. Στήλη ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο *cum ornamentis*, ἢ ὅποια βρισκόταν στὸ ἱερὸ τῆς Παναγίας, στὸν παλιὸ Ὁρωπό.

IG VII 476.

Λαοδίκη.

642 (Ω 528). Στήλη με ἀέτωμα, ὕψ. 0.87 πλ. 0.36 πᾶχ. 0.125. Ὑψ. γρ. 0.025. Δυτικὸ νεκροταφεῖο Ὁρωποῦ, στὴν ὁδὸ Βασιλείου Σύλλη.

3ος αἰ. π.Χ.

Λιγυρόν.

643 (Ω 57). Στήλη ἀπλή ὀρθογώνια ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο, ὕψ. 0.81 πλ. 0.475 πᾶχ. 0.19. Ὑψ. γρ. 0.03. Βρέθηκε νὰ κεῖται σὲ οἰκόπεδο Βασιλέως Κωνσταντίνου 20, στὰ Νέα Παλάτια.

Χρονικὰ 109, 15· (*Bull. Épigr.* 1991, 411· SEG 38, 402).

3ος αἰ. π.Χ.

Λυρανίας
Μυννίχου.

Τὰ γράμματα διαβάζονται παρὰ τὸ ὅτι ἔχουν καταστραφεῖ με ὀξὺ ἐργαλεῖο.

Ὁ Λυρανίας εἶναι πιθανὸν πατέρας τοῦ Χαιρέου (181, 182) καὶ τοῦ Μυννίχου (190) καὶ συγγενῆς τοῦ Λυσιπόνου Χαιρέου (28). Μόνο στὸ ὄνομα Λυρανίας τῆς ἐδῶ οἰκογένειας διατηρεῖται ὁ ρωτακισμὸς στὸν Ὁρωπό κατὰ τὸν 3ο αἰ. π.Χ., γιὰ τὸν ὁποῖο βλ. 277.

644 (Ω 161). Στήλη ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο με ἀέτωμα, με ἀποκρουσμένα τὰ ἄκρα, ὕψ. 0.65 πλ. 0.35-0.39 πᾶχ. 0.08. Ὑψ. γρ. 0.018. Βρέθηκε στὴν ἀνασκαφὴ τοῦ οἰκοπέδου τοῦ ΟΤΕ, Προκοννήσου καὶ Ἀγίου Γεωργίου, στὰ Νέα Παλάτια.

Πρῶτο μισὸ τοῦ 3ου αἰ. π.Χ.

Λυσαρέτη
Ἀλκιδήμου.

645 (Ω 214). Στήλη ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο με ἀέτωμα, ἐλλιπὲς δεξιὰ καθ' ὅλο τὸ ὕψος καὶ κάτω ἀριστερά, ὕψ.

1.11 πλ. 0.40-0.42 πάχ. 0.11. Βρέθηκε ως κάλυμμα τάφου στο δυτικό νεκροταφείο του Ώρωποῦ.

Χρονικά 1987, 105· (SEG 42, 421 8).

Ἀρχές τοῦ 3ου αἰ. π.Χ.

Λύσιον.

646 (Ω 234). Στήλη ἀπλή ὀρθογώνια ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο, ὕψ. 0.65 πλ. 0.42 πάχ. 0.14. Ὡψ. γρ. 0.022-0.03. Βρέθηκε στὸ προαύλιο τῆς ἐκκλησίας τοῦ Ἁγίου Δημητρίου στὸ Μήλεσι. Κατὰ πληροφορίες τῶν ἐντοπιῶν προέρχεται ἀπὸ πλησίον ἀρχαῖο νεκροταφείο.

1ος αἰ. π.Χ.

[Μα]ντ[ι]δοτος

[Κ]αλλ[ισ]τράτου.

Γιὰ τὸ ὄνομα βλ. 7.

647 (Ω 198). Στήλη ἀπλή ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο, θραυσμένη καὶ συγκολλημένη, ὕψ. 0.88 πλ. 0.49 πάχ. 0.10. Ὡψ. γρ. 0.032. Βρέθηκε ἐντοιχισμένη σὲ κιβωτιόσχημο τάφο τοῦ δυτικοῦ νεκροταφείου τοῦ Ώρωποῦ.

Χρονικά 1987, 104· (*Bull. Épigr.* 1994, 327· SEG 42, 421 1).

1ος αἰ. π.Χ.

Μάτρω[ν]

Κλέωνος.

648 (Ω 495). Κύβος μαρμαρίνος, ὕψ. 0.37 πλ. 0.28 πάχ. 0.28, ἐργασμένος μὲ βελόνι πλὴν ταινίας στὴν ὄψη, ὅπου ἡ ἐπιγραφή. Ὡψ. γρ. 0.03. Βρέθηκε στὴν ἐκκλησία τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, στὸ Χαλκούτσι.

3ος αἰ. π.Χ.

Μελάνθιος.

649 (Ω 500). Στήλη ἐλλειπῆς ἄνω, ὕψ. 1.06 πλ. 0.46 πάχ. 0.11. Σώζονται μόνο τὰ κάτω τῶν γραμμάτων. Ἀνατολικὸ νεκροταφείο Ώρωποῦ, Κορυτσᾶς 24, Νέα Παλάτια.

[. . .]σιμ[- -]

Πιθανὲς συμπληρώσεις [Μνη ἢ Ἥγη ἢ Ναυ]σίμ[α-χος], ἀλλὰ καὶ [Ναυ]σιμ[ένης].

650. Στήλη μὲ ἀέτωμα ἢ ὁποῖα βρισκόταν ἔξω ἀπὸ τὴν ἐκκλησία τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου, στὸ Μαρκόπουλο.

A. Milchhoefer, *AM* 12 (1887) 319, 420.

Μολωσ[- -]

[-]ρι[- - -]

ΜΟΛ . Σ (ω;) Milch.

651 (Ω 517). Στήλη μὲ ἀέτωμα ἐλλειπῆς, θραυσμένη σὲ τέσσερα καὶ συγκολλημένη, ὕψ. 0.34 πλ. 0.34 πάχ. 0.08. Ὡψ. γρ. 0.027. Δυτικὸ νεκροταφείο Ώρωποῦ, στὴν ὁδὸ Βασιλείου Σύλλη.

2ος - 1ος αἰ. π.Χ.

N[- -]ῶι

Διολαΐδου.

Ὁ πρῶτος στίχος εἶναι, ἴσως, ὄνομα γυναικὸς στὸν τύπο τῶν ἐπιγραφῶν **584a**, **606**, **657**, **681**· βλ. καὶ **566**. Τοῦ δεύτερου στίχου σώζονται τὰ κάτω μέρη τῶν ἐστιγμένων γραμμάτων.

652 (Ω 199). Στήλη ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο μὲ ἀέτωμα, ὕψ. 1.04 πλ. 0.34-0.37 πάχ. 0.09. Ὡψ. γρ. 0.025-0.03. Ἡ ἐπιγραφή εἶναι χαραγμένη σὲ χῶρο ὕψ. 0.085, βαθύτερο

τῆς ἐπιφάνειας τῆς στήλης, πού δημιουργήθηκε, πιθανῶς, ἀπὸ τὸ σβήσιμο παλαιότερης. Βρέθηκε ὡς κάλυμμα κιβωτιόσχημου τάφου τοῦ δυτικοῦ νεκροταφείου τοῦ Ὠρωποῦ.

Χρονικά 1987, 104· (*Bull. Épigr.* 1994, 327· SEG 42, 421 2).

2ος-1ος αἰ. π.Χ.

Ν ἄ ν α
Μενίσκου.

653 (Ω 52). Στήλη ἀνάγλυφη ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο μὲ ἀέτωμα καὶ παραστάδες, ὕψ. 1.29 πλ. 0.67 πᾶχ. 0.17. Ὑψ. γρ. 0.015. Εἰκονίζονται ἀριστερὰ ἄνδρας γενειοφόρος μὲ χιτῶνα καὶ ἱμάτιο καὶ δεξιὰ γυναῖκα ὁμοία ντυμένη, πού κρατᾷ μὲ τὸ δεξιὸ ὑψωμένο χέρι σείστρο καὶ μὲ τὸ ἀριστερὸ καδίσκο. Στὸ ἀέτωμα ὑπάρχει ἀνάγλυφη παράσταση πλοίου μὲ ἐπιβάτη ὁ ὁποῖος κωπηλατεῖ. Βρέθηκε σὲ ἀνασκαφὴ οἰκοπέδου, Κοιμήσεως Θεοτόκου καὶ Ἀγίου Γεωργίου, στὰ Νέα Παλάτια (πίν. 94).

Ἐπιγραφικὴ Ὠρωποῦ 326· Χρονικά 108, 11· (*Bull. Épigr.* 1989, 423· SEG 38, 398)· Elizabeth J. Walters, *Attic Grave Reliefs that Represent Women in the Dress of Isis*, *Hesperia* Suppl. XXII (1988) 77, πίν. 25.

2ος αἰ. μ.Χ.

Νεικίας ∟ Ὠρώπιος, Ἀριστ(ῶ) Εὐφρᾶ.

Τὸ τελευταῖο γράμμα τῆς λέξης Ἀριστῶ εἶναι χαραγμένο ὡς δύο συνεχῇ Ν, τῶν ὁποίων ἡ δευτέρη κάθετη κεραία τοῦ πρώτου ἀποτελεῖ τὴν πρώτη κάθετη τοῦ δευτέρου. Πιθανῶς ὁ χαρακτήρας ἤθελε νὰ γράφει Ἀρίστων ἢ Ἀριστίω(ν), τότε ὁμως ἡ γυναῖκα τῆς παράστασης, σύζυγος τοῦ Νεικίου, θὰ ἔμενε ἀνώνυμη.

Γιὰ συγγενεῖς παραστάσεις βλ. Walters ὁ.π. καὶ A. Muehsan, *Berytus* 10 (1952-53) πίν. XII· ΑΔ 22 (1967) Β' 1 πίν. 102β.

654 (Ω 484). Στήλης ἀετοειδοῦς ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο τὸ ἄνω τμήμα συγκολλημένο, ὕψ. 0.45 πλ. 0.39 πᾶχ. 0.09. Ἡ ἐπιφάνεια τῆς τριγωνικῆς ἀπόληξης λείπει. Ἡ στήλη εἶναι ἐργασμένη μὲ βελόνι, ἐκτὸς λείας ταινίας ὅπου εἶναι χαραγμένη ἡ ἐπιγραφή. Ὑψ. γρ. 0.028 (Ο) - 0.034. Βρισκόταν στὴν ἐκκλησία τῶν Ἀγίων Σαράντα τοῦ Συκαμίνου.

Ἀρχές τοῦ 3ου αἰ. π.Χ.

[Ν]ικαρέτη
[Α]ριστάνδρου.

655 (Ω 209). Στήλη ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο ἐλλιπῆς ἄνω, μὲ ἀνθέμιο τοῦ ὁποῖου σώζεται τὸ κάτω μέρος καὶ δύο ὀκταπέταλους ρόδακες, ὕψ. 1.18 πλ. 0.325-0.37 πᾶχ. 0.09. Ὑψ. γρ. 0.02-0.022. Βρέθηκε ὡς κάλυμμα κιβωτιόσχημου τάφου τοῦ δυτικοῦ νεκροταφείου τοῦ Ὠρωποῦ.

Χρονικά 1987, 105· (SEG 42, 421 5).

2ος αἰ. π.Χ.

Νικίππη
Ἐπικτήτου.

Ἡ ἐπιγραφή εἶναι χαραγμένη στὴ θέση παλαιότερης, ἡ ὁποία σβήστηκε. Ἀπὸ τὰ λείψανα τοῦ ἀνθемίου καὶ τοὺς ρόδακες ἡ κατασκευὴ τῆς στήλης χρονολογεῖται στὸ δεύτερο μισὸ τοῦ 4ου αἰ. π.Χ.

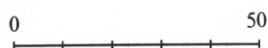
656 (Ω 525). Ἐπιστύλιο ταφικοῦ μνημείου μὲ δύο ἐνεπίγραφες ταινίες, κυμάτια, πλατύτερη ταινία καὶ γεῖσο τὸ ὁποῖο ἔχει πλήρως ἀποκρουσθεῖ, μήκ. 1.19 πλ. 0.21 ὕψ. 0.023. Ὑψ. γρ. 0.015-0.02. Βρέθηκε στὸ ἀνατολικὸ νεκροταφεῖο Ὠρωποῦ, Κορυτσᾶς 24, στὰ Νέα Παλάτια (εἰκ. 81, πίν. 95).

2ος αἰ. μ.Χ.

Νικολάδης υἱ Φανονίκου υἱ Φυλάσιος

Ἀρίστων υἱ Φανονίκου υἱ Φυλάσ[ιο]ς.

Εἰκ. 81 (1:15): 656.

Ἀπόγονος τῆς οἰκογένειας τοῦ Νικολάδου καὶ τοῦ Ἀρίστωνος εἶναι ὁ ἐπιμελητὴς Ὡρωποῦ Φανόνικος Φυλάσιος (468). Ἀπὸ τῆ μορφῆς τοῦ μνημείου φαίνεται ὅτι ἡ οἰκογένεια ἦταν πλούσια.

657 (Ω 507). Στήλη μὲ ἀέτωμα θραυσμένη καὶ συγκολλημένη, ὕψ. 0.68 πλ. 0.38 πάχ. 0.075. Ὑψ. γρ. 0.025 (Σ, Ω), 0.04 (Ν), 0.045 (Φ). Ἀνατολικὸ νεκροταφεῖο Ὡρωποῦ, Κορυτσᾶς 24, Νέα Παλάτια (πίν. 95).

1ος αἰ. π.Χ.

Νεῖκῶι

Φίλωνος.

Γιὰ τὴ δοτικὴ τοῦ πρώτου στίχου βλ. **584α**, **606**, **651**, **681**.

658. Στήλη ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο μὲ ἀέτωμα, ὕψ. 1.00 πλ. 0.47. Βρισκόταν ἔμπρὸς ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ Συγγροῦ (πρώην Ἰ. Παπαρρηγοπούλου), στὴ Σκάλα Ὡρωποῦ.

A. Hauvette-Besnault, *BCH* 3 (1879) 199, V· IG VII 477· Στ. Α. Κουμανούδη, Ἀττικῆς Ἐπιγραφαὶ Ἐπιτύμβιοι. Προσθήκαι (1993) 3213γ.

Νικῶ

Ζηνοδότου.

659. Στήλη ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο μὲ ἀέτωμα, ὕψ. 0.90 πλ. 0.35. Βρισκόταν ἔμπρὸς ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ Συγγροῦ (πρώην Ἰ. Παπαρρηγοπούλου), στὴ Σκάλα Ὡρωποῦ.

A. Hauvette-Besnault, *BCH* 3 (1879) 199, VI· (IG VII 478)· Στ. Α. Κουμανούδη, Ἀττικῆς Ἐπιγραφαὶ Ἐπιτύμβιοι. Προσθήκαι (1993) 3213δ.

Νικῶ

Μένωνος.

660 (Ω 196). Στήλης ἀπλῆς ὀρθογώνιας ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο τὸ ἄνω μέρος, ὕψ. 0.13-0.27 πλ. 0.27 πάχ. 0.18. Ὑψ. γρ. 0.035 (0.022 τὸ Ω). Βρέθηκε στὸ Λαγοβοῦνι.

3ος αἰ. π.Χ.

Νίκων.

661 (Α 281). Στήλη ἀπλῆ ὀρθογώνια ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο, ὕψ. 0.51 πλ. 0.28 πάχ. 0.04. Ὑψ. γρ. 0.015-0.025. Βρέθηκε στὴ Σκάλα Ὡρωποῦ «εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Παναγ. Φαφούτη» L 447.

M. Μιτσός, *AE* 1952, 201, 44· (SEG 15, 315)· Χρονικά 109.

3ος αἰ. π.Χ.

Νίκων

Ἰέρωνος.

Ἡ χρονολόγησις τοῦ πρώτου ἐκδότῃ «2ος-3ος μ.Χ. αἰών» πρέπει νὰ ὀφείλεται σὲ παραδρομὴ.

662 (Ω 2). Στήλη ἀπλῆ ὀρθογώνια ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο, ὕψ. 0.51 πλ. 0.35 πάχ. 0.09. Ὑψ. γρ. 0.02-0.032. Ἀπὸ περισυλλογὴ στὴ Σκάλα Ὡρωποῦ.

Ἐπιγραφικά 48, 59· (Teiresias 13 (1983) AE 10, 43 L· SEG 31, 476).

2ος-1ος αἰ. π.Χ.

Νίκων
Νικοκλέου.

663 (Ω 158). Στήλη ἀπὸ ἀσβεστόλιθο τριγωνική στὸ ἄνω μέρος, ὕψ. 0.505 πλ. 0.29-0.31 πάχ. 0.10. Ὑψ. γρ. 0.012. Βρέθηκε στὴν ἀνασκαφὴ τοῦ οἰκοπέδου τοῦ ΟΤΕ, Προκοννήσου καὶ Ἀγίου Γεωργίου, στὰ Νέα Παλάτια.

Πρῶτο μισὸ τοῦ 3ου αἰ. π.Χ.

Ξεν[οκρ]ίτη
Ξενοκρίτου.

664 (Ω 228). Στήλη αἰετοειδῆς, ἀδρὰ ἐργασμένη πλὴν ταινίας ὅπου εἶναι χαραγμένη ἡ ἐπιγραφὴ, ὕψ. 0.84 πλ. 0.34-0.36 πάχ. 0.14. Ὑψ. γρ. 0.03-0.035. Βρέθηκε ὡς κάλυμμα τάφου στὴν ἀνασκαφὴ τοῦ οἰκοπέδου τοῦ ΟΤΕ, Προκοννήσου καὶ Ἀγίου Γεωργίου, στὰ Νέα Παλάτια.

3ος αἰ. π.Χ.

Ξένυλ[λα].

665. Στήλη ἐπιτύμβια ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο, ἐλλιπὴς ἄνω, ὕψ. 0.55 πλ. 0.25 πάχ. 0.09. Ὑψ. γρ. 0.016-0.02. Ἐκεῖτο στὴν ἐρειπωμένη ἐκκλησίᾳ τοῦ Ἀγίου Γεωργίου, στὸν παλιὸ Ὠρωπὸ (πίν. 95).

Σ. Ν. Κουμανούδης, ΑΔ 21 (1966) Α' 142, 2 (ἀπὸ ἀπόγραφο Ἰ. Ν. Κουμανούδη)· Τὸ Ἀμφιθέριον 13, 16· (SEG 24, 358· πρβ. *Bull. Épigr.* 1968, 283).

4ος αἰ. π.Χ.

Ὀλυμπιόδωρος
Φηγα^{ππ}νιεύς.

666 (Ω 494). Στήλη ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο μὲ ἀέτωμα καὶ ρόδακα στὸ τύμπανο, ὕψ. 0.88 πλ. 0.44 πάχ. 0.10. Ὑψ. γρ. 0.022. Βρέθηκε ὡς κάλυμμα τάφου, 28ης Ὀκτωβρίου καὶ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου, στὴ Σκάλα Ὠρωποῦ.

4ος-3ος αἰ. π.Χ.

Ὀλύμπιχο[ς]
Ὀλυμπίχο[υ].

667 (Α 277). Στήλης ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο μὲ ἀέτωμα τὸ ἄνω μέρος, ὕψ. 0.36 πλ. 0.35 πάχ. 0.08. Ὑψ. γρ. 0.02. Κάτω ἀπὸ τὴν ἐπιγραφὴ ὑπάρχουν δύο ὀκταπέταλοι ρόδακες. Βρέθηκε στὸ «Λαγοβούνι, ἐν ἀγρῷ Νικ. Ἰωακείμ» L σ. κ. 391.

Μ. Μιτσός, AE 1952, 201, 45· (SEG 15, 309)· Χρονικά 109, 15.

2ος-1ος αἰ. π.Χ.

Ὀνασίμα
Ἐστιαίου.

668 (Ω 166). Στήλη ἀπλὴ ὀρθογώνια ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο, θραυσμένη καὶ συγκολλημένη, ὕψ. 0.60 πλ. 0.42-0.45 πάχ. 0.11. Ὑψ. γρ. 0.025 (0.015 τὸ Ο, 0.05 τὸ Φ). Βρέθηκε στὴν ἀνασκαφὴ τοῦ οἰκοπέδου τοῦ ΟΤΕ, Προκοννήσου καὶ Ἀγίου Γεωργίου, στὰ Νέα Παλάτια.

1ος (;) αἰ. π.Χ.

ἐπὶ
Παραμόνη
Φίλοστράτω.

Γιὰ τὴν πρόθεση βλ. 550, 566.

668α (Ω 170). Στήλη ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο μὲ ἀέτωμα, μὲ ἐφθαρμένη τὴν ἐπιφάνεια, ὕψ. 0.94 πλ. 0.32-0.36 πάχ.

0.07. Ύψ. γρ. 0.03-0.032. Στο άετωμα υπάρχει ρόδακας. Βρέθηκε στην ανασκαφή του οικόπεδου του ΟΤΕ, Προκοννήσου και Αγίου Γεωργίου, στα Νέα Παλάτια. Η επιγραφή έχει σχεδόν εξαφανιστεί εξ αιτίας της διάβρωσης της επιφάνειας της στήλης.

2ος-1ος αϊ. π.Χ.

Παράμον[ος]
Ζωπύρου.

Καὶ τὰ δύο ὀνόματα εἶναι κοινὰ στὸν Ὡρωπό.

669 (A 284). Στήλη ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο τριγωνικὴ στὸ ἄνω μέρος, ὕψ. 0.56 πλ. 0.32 πᾶχ. 0.065. Ύψ. γρ. 0.01-0.02.

Μ. Μιτσός, *AE* 1952, 202, 46· (SEG 15, 296).

3ος αϊ. π.Χ.

Παράμονος
Λυκόφρονος.

670 (A 582). Στήλη ἀπλὴ ὀρθογώνια ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο, ὕψ. 0.68 πλ. 0.385 πᾶχ. 0.11. Ύψ. γρ. 0.021-0.028. Βρέθηκε τὸ 1963 στὸ Αὐλοτόπι.

Ἐπιγραφικὰ 48, 63· (*Teiresias* 13 (1983) *AE* 11, 43 P· SEG 31, 480).

1ος αϊ. π.Χ.

Πατροκλῆς
Πάτρωνος.

Ὁ Πατροκλῆς εἶναι ἀπόγονος τοῦ Πάτρωνος Πατροκλέους ποὺ λέγει τὸ ψήφισμα **90**.

671 (Ω 227). Στήλη ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο μὲ ἀέτωμα, ὕψ. 0.82 πλ. 0.34 πᾶχ. 0.07. Ύψ. γρ. 0.02. Βρέθηκε ὡς κάλυμμα τάφου στὸ οἰκόπεδο τοῦ ΟΤΕ, Προκοννήσου καὶ Αγίου Γεωργίου, στα Νέα Παλάτια.

3ος αϊ. π.Χ.

Περιστερὰ
Φιλάγρου.

672 (Ω 523). Στήλη τριγωνικὴ στὸ ἄνω μέρος, ὕψ. 1.05 πλ. 0.65 πᾶχ. 0.11. Ύψ. γρ. 0.015. Ἀνατολικὸ νεκροταφεῖο Ὡρωποῦ, Κορυτσαῖς 24, Νέα Παλάτια.

2ος αϊ. π.Χ.

Πίστος
Ἐρωτίνης.

Πίστος στὸν Ὡρωπό **620**. Ὁ ἐδῶ εἶναι φυσικὸ τέκνο, πρβ. **704**.

673 (EAM 749). Στήλη ἀπὸ πεντελικὸ μάρμαρο, ὕψ. 0.78 πλ. 0.46 πᾶχ. 0.105-0.12, μὲ ἀέτωμα καὶ ἀνάγλυφη παράσταση γυναικας, τῆς Πλαγγόνος, ἡ ὁποία μισοξοπλωμένη, στὸ μέσον, ὑποστηρίζεται ἀπὸ τὴ θεραπαινίδα ποὺ βρίσκεται δεξιὰ. Ἀριστερὰ ἄλλη γυναικα, ἴσως ἡ μητέρα τῆς Πλαγγόνος, προσπαθεῖ νὰ τὴ βοηθήσει στὴν ἀγωνία της καὶ πιὸ πέρα, ἀριστερὰ, σὲ στάση βαθιᾶς λύπης ὁ πατέρας της. Οἱ μορφὲς βαίνουν σὲ κανόνα καὶ ἡ επιγραφή ἐπάνω ἀπὸ αὐτὲς εἶναι χαραγμένη σὲ ταινία ὕψ. 0.10, ἡ ὁποία ἐξέχει 0.005 τοῦ πεδίου τοῦ ἀναγλύφου. Ύψ. γρ. 0.012. Βρέθηκε στὸν παλιὸ Ὡρωπό.

Κ. Πιττάκης, *Ἐφημερίς* 1855, 1302, 2620· Le Bas, *Inscr.* II 3, 101, 481· *Monuments figurés* πίν. 71· Στ. Α. Κουμανούδη, *Ἀττικῆς Ἐπιγραφαὶ Ἐπιτύμβιοι* (1871) 2325· (Keil, *SIB* 2, 597, XLIII)· G. Koerte, *AM* 3 (1878) 326, 21· (IG VII 481)· L. v. Sybel, *Katalog der Skulpturen zu Athen* (1881) 27, 123· IG II 3275· A. Brueckner, *SBWien* 1888, 515, 4· Π. Καββαδία, *Γλυπτὰ τοῦ Ἐθνικοῦ Μουσείου* (1890-1892) 358· A. Conze, *Die attischen Grabreliefs I* (1893) 309· IG II² 10096· H. Rieman, *Kerameikos* 2 (1940) 27· K. Friis Johansen, *The Attic Grave-Reliefs of the Classical Period* (1951) 50 εἰκ. 26· Σέμνης Καρούζου,

Ἐθνικὸν Ἀρχαιολογικὸν Μουσεῖον. Συλλογὴ Γλυπτῶν (1967) 114· Roesch, *Études* 466.

4ος αἰ. π.Χ.

Πλανγῶν Τολμίδου Πλαταϊκή.

Τολμίδης Πλαταεύς.

1 Πανίων ἔχει ὁ Πιττ. στὸ πανομοιότυπο καὶ τὴ μεταγραφὴ ΠΛΑΤΑΙΚΗ || 2 Πλαταεὺς ἔχει ὁ Πιττ. στὸ πανομοιότυπο καὶ τὴ μεταγραφὴ.

674 (A 412). Στήλης ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο μὲ τριγωνικὴ κορυφώση τὸ ἄνω μέρος, ὕψ. 0.20 πλ. 0.32 πᾶχ. 0.07. Ὑψ. γρ. 0.025. «Ἡρέθη κείμενον ἡμίσειαν ὥραν ἀπὸ τῆς Σκάλας Ὁρωποῦ ἐπὶ τῆς εἰς κώμην Ὁρωπὸν ὁδοῦ» L (πίν. 96).

IG VII 479· B. Λεονάρδος, *AE* 1925-26, 32, 147, εἰκ. 19· Ὁ Ὁρωπὸς 196.

3ος αἰ. π.Χ.

Πολύα[ς]

Τηλεφάνου[ς]

[ιε]ρονίκ[ης].

Συμπληρώσεις τοῦ Dittenberger.

Ἱερονίκαι στὸν Ὁρωπὸ οἱ νικητὲς στὰ Ἀμφιάρεια.

675 (Ω 515). Στήλη μὲ ἀέτωμα ἐλλειπτὴς κάτω, ὕψ. 0.62 πλ. 0.35 πᾶχ. 0.09. Φέρει τριστιχὴ ἐπιγραφὴ ὕψ. γρ. 0.018-0.02 καὶ ἀπὸ κάτω ἐπίγραμμα ὕψ. γρ. 0.08-0.01. Βρέθηκε στὴν παραλία Μαρκοπούλου Ὁρωποῦ, σὲ μπάζα πού, κατὰ πληροφορίες, προέρχονταν ἀπὸ τὸ Συκάμινο (πίν. 96).

3ος αἰ. π.Χ.

Π ό σ ι δ ι ς

Γ λ α ύ κ ο υ

Ταυ[ρ]ομενίτης.

οὐ παντη[ι . . . . . 6: 1 2 . . . . .] ἤννασε μοῖρα Πόσειδι
Τρινακρ[ία . . . . . 6: 1 1 . . . . .] πλοῦν ἀτελῆ λ[ι]μέν[α]
ΚΑΛΑΣΕ νικο[. . . 6: 1 0 . . .]ΚΥΡΑΤΟ τύμβον [. 6: 5 .]
θεσμὸν ἔταιρι[. . . 6: 8 . . .]ΟΙΤΙΟΜΕΝΟ[. . 6: 6 . .]
Βοιωτῶν δε[. . . . . 6: 1 3 . . . . .] στήλη ἔλεο[ν . 6: 4 .]
Ὁρωποῦ κράναν [.]θ[. . . 6: 9 . . .] ἐτῶν [- -].

676 (Ω 53). Στήλη ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο μὲ ἀέτωμα, ἐλλειπτὴς κάτω, θραυσμένη καὶ συγκολλημένη, ὕψ. 1.34 πλ. 0.467-0.505 πᾶχ. 0.115-0.14. Κάτω ἀπὸ τόξο πού στηρίζεται σὲ παραστάδες εἰκονίζεται μετωπικὰ γυναῖκα μὲ χιτῶνα καὶ ἱμάτιο. Στὸ τύμπανο τοῦ ἀετώματος ἀνάγλυφη οἰνοχόη, στὰ πλάγια ἀκρωτήρια (μόνο τὸ ἀριστερὸ σώζεται) ἡμιανθέμια καὶ στὸ κορυφαῖο ἄνθος λωτοῦ. Κάτω ἀπὸ τὸ ἀέτωμα ἐπιγραφὴ. Ὑψ. γρ. 0.025. Βρέθηκε στὸ ἀνατολικὸ νεκροτάφειο, στὰ Νέα Παλάτια, Κοιμήσεως Θεοτόκου καὶ Ἀγίου Γεωργίου.

Ἐπιγραφικὴ Ὁρωποῦ 326· Χρονικά 108, 12· (*Bull. Épigra.* 1989, 423· SEG 38, 399).

2ος αἰ. μ.Χ.

Πρέιμα Δη[μητρίου]

Ὁρωπεία.

Τὰ συμπληρούμενα γράμματα ἔχουν σβηστῇ στὴν ἀρχαιότητα· σώζονται ἐλάχιστα λείψανά τους.

677. Στήλη μὲ παραστάδες ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο, ὕψ. 0.78 πλ. 0.60 πᾶχ. 0.10, μὲ ἀνάγλυφη παράσταση δύο ὀρθίων ἀνδρῶν. Στὸ ἐπιστύλιο ἦταν χαραγμένη ἡ ἐπιγραφὴ. Βρισκόταν στὸν παλιὸ Ὁρωπὸ, «In einem jetzt ausser Gebrauch befindlichen Brunnenhause eingemauert» (Koerte). Κατὰ τὸν Kirchner, βρίσκεται στὸ Ἐπιγραφικὸ Μουσεῖο.

A. v. Velsen, *AA* 13 (1855) 75, 5· C. Bursian, *Berichte* 11 (1859) 112· G. Koerte, *AM* 3 (1878) 355, 82· IG VII 480·

IG II² 9323 και 12515 (aetat. imperat.)· Στ. Α. Κουμανούδη, *Ἀττικῆς Ἐπιγραφαὶ Ἐπιτύμβιοι. Προσθήκαι* (1993) 2015β.

Πρεῖμος Πρεῖμου Μεγαρεύς. Θαλε[-]

ΠΡΕΙΜΟC ΠΡΕΙΜΟC (Υ;) ΜΕΓΑΡΕΥC ΘΑΛΕ . . . Bursian· ΘΑΛΟ Velsen· Μεγαρεύς : Θάλ[ων; Velsen· ΘΑΛΕ, Θαλε[ρός (:) Ditt.

678 (Ω 129). Στήλης (;) από λευκό μάρμαρο θραῦσμα από την ἀριστερὴ πλευρά, πίσω ἐλλιπές, ὕψ. 0.095 πλ. 0.12 πάχ. 0.022. Ὑψ. γρ. 0.023. Βρέθηκε σὲ οἰκόπεδο, στὴ λεωφόρο Ἀθηνῶν, τῆς Σκάλας Ὁρωποῦ.

3ος-2ος αἰ. π.Χ.

Προ[-]

Κλ[- -]

679 (Ω 75). Στήλης από λευκό μάρμαρο με ἀνθέμιο τὸ ἄνω μέρος, ὕψ. 0.98 πλ. 0.49 πάχ. 0.16. Ὑψ. ἀνθεμίου 0.585. Ὑψ. γρ. 0.02-0.025. Βρέθηκε στὸ Λαγοβούνη τῆς Σκάλας Ὁρωποῦ.

Χρονικά 107, 2· (*Bull. Épigr.* 1990, 411· SEG 38, 389).

2ος-1ος αἰ. π.Χ.

Πυθοκλῆς

[Μ]ύρτωνος.

680 (Α 295). Στήλη ἀπλὴ ὀρθογώνια από λευκό μάρμαρο, ὕψ. 1.04 πλ. 0.50 πάχ. 0.24. Ὑψ. γρ. 0.025. Βρέθηκε στὴν κατοχὴ τοῦ Διαμαντῆ Κουζούκη, στὰ Νέα Παλάτια (Παπαδάκης).

Ἐπιγραφικά 45, 47· (*Teiresias* 13 (1983) AE 10, 43 B· SEG 31, 465).

2ος αἰ. π.Χ.

[Π]υθόστρατος

Ἡδυβίου.

Πυθόστρατος Παπαδάκης.

Ἡδυβίος Πυθοστράτου ἀπαντᾶται στὴν Ἐρέτρια (IG XII 9, 626). Ὄνόματα τοῦ Ὁρωποῦ στὴ Χαλκίδα βλ. Μ. Μιτσό, *AE* 1952, 203 κέ.

681 (Α 639). Στήλη ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο με ἀέτωμα, ὕψ. 0.73 πλ. 0.33-0.35 πάχ. 0.085. Ὑψ. γρ. 0.021-0.025. Βρέθηκε νὰ κεῖται σὲ σπῆτι, Βασιλέως Κωνσταντίνου 18, στὰ Νέα Παλάτια.

Ἐπιγραφικά 47, 56· (*Teiresias* 13 (1983) AE 10, 43 I· SEG 31, 473).

3ος αἰ. π.Χ.

Ῥόδη

Ἀριστοβούλου

Ταναγραία.

Στὶς ἐπιτύμβιες ἐπιγραφές τῆς Τανάγρας (IG VII 1575-1644) ποὺ ἐκφέρονται μετὰ τὴν πρόθεση ἐπί (γιά τὴν ἔννοια τοῦ ἐπὶ βλ. R. Étienne - M. Piérart, *BCH* 99 (1975) 55) τὸ ὄνομα τοῦ νεκροῦ καὶ τὸ ἐθνικὸ εἶναι σὲ δοτικὴ (στὴν ἐπιγραφὴ IG VII 1576 εἶναι σὲ αἰτιατικὴ καὶ στὴν 1713 (Πλαταιῶν) σὲ γενικὴ). Ἐδῶ λείπει ἡ πρόθεση, τὸ ὄνομα εἶναι σὲ δοτικὴ, ὅχι ὅμως καὶ τὸ ἐθνικόν. Θέλησαν οἱ συντάκτες τῆς ἐπιγραφῆς νὰ τηρήσουν τὸν τύπο ποὺ συνηθίζοταν στὴν Τανάγρα ἢ πρόκειται γιὰ παραδρομὴ; Ὁ H. W. Pleket ὑποθέτει (SEG ὁ.π.) ὅτι δυνατὸν νὰ ἔχουμε «*iota parasiticum*». Πρβ. **584α**, **606**, **651**, **657**. Τὸ ὄνομα τῆς νεκρῆς δὲν εἶναι συχνὸ καὶ ἀπαντᾶται καὶ σὲ ἄλλη ἐπιγραφὴ τῆς Τανάγρας στὴν ὀνομαστικὴ (IG VII 1375).

682 (Ω 242). Στήλης με ἀέτωμα τὸ ἄνω μέρος θραυσμένο σὲ τρία καὶ συγκολλημένο, ὕψ. 0.62 πλ. 0.52 πάχ. 0.11. Ὑψ. γρ. 0.02-0.03. Βρέθηκε στὸ οἰκόπεδο τοῦ ΟΤΕ, Προκοννήσου καὶ Ἀγίου Γεωργίου, στὰ Νέα Παλάτια, ἐντοιχισμένη σὲ τάφο.

3ος-2ος αἰ. π.Χ.

[Σκ]ίρτος
[Σκ]ιρπάλου
[Ἡρα]κλεώτης.

1-2 συμπλήρωση τῆς Βούλας Μπαρδάνη. Για τὰ δνόματα βλ. *LGN II*.

683 (A 366). Στήλη ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο τριγωνικὴ στὸ ἄνω μέρος, ὕψ. 0.38 πλ. 0.25 πᾶχ. 0.09. Ὡψ. γρ. 0.03. Ἐπιγραφικὰ 49, 65· (*Teiresias* 13 (1983) AE 11, 43 R· SEG 31, 482).

3ος αἰ. π.Χ.

Σκύθρ[ω].

Τὸ ὄνομα Σκυθρίων ἀπαντᾶται στὸν Ὠρωπὸ (**418**) καὶ στὴν Τανάγρα (IG VII 537 a 17 καὶ 1391).

684 (Ω 491). Στήλη μὲ ἀέτωμα καὶ δύο ρόδακες, ὕψ. 0.80 πλ. 0.345 πᾶχ. 0.13. Ὡψ. γρ. 0.02-0.025. Ἀπὸ περισυλλογὴ στὸν παλιὸ Ὠρωπὸ.

1ος αἰ. π.Χ.

Σούνιον
Ζωπύρου.

685 (Ω 54). Στήλη ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο μὲ ἀέτωμα ἀνάγλυφο στὴν τριγωνικὴ κορυφωσὴ τῆς καὶ μὲ ἔμβολο γιὰ τὴ στερέωσὴ τῆς σὲ βάση, ὕψ. 0.85 πλ. 0.34-0.40 πᾶχ. 0.10. Ὡψ. γρ. 0.02-0.028. Βρέθηκε Κοιμήσεως Θεοτόκου καὶ Ἀγίου Γεωργίου, στὰ Νέα Παλάτια.

Χρονικὰ 109, 13· (SEG 38, 400).

3ος αἰ. π.Χ.

Σπουδαία
Κτησάρχου[υ].

Σπ]ουδαία Ὠρωπία ἀφιερώνει ὀφθαλμοὺς στὸ Ἴερό (**321**).

686 (Ω 63). Στήλη ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο μὲ ἀέτωμα, ὕψ. 0.86 πλ. 0.37 πᾶχ. 0.10. Ὡψ. γρ. 0.03. Βρέθηκε νὰ κεῖται σὲ οἰκόπεδο, 25ης Μαρτίου καὶ Ἀριστοφάνους, στὴ Σκάλα Ὠρωποῦ.

Χρονικὰ 109, 14· (*Bull. Épigr.* 1991 411· SEG 38, 401).

3ος αἰ. π.Χ.

Στράτων
Λύκωνος.

687 (Ω 113). Βάθρο κυκλικὸ ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο, ἑλλιπὲς κατὰ τὸ ἥμισυ περίπου τῆς διαμέτρου του, ὕψ. 0.775 διαμ. 0.43. Στὴν ἄνω ἐπιφάνεια ἔχει ὀρθογώνιο τόρμο 0.10x0.10 βάθ. 0.065 καὶ στὴν κάτω δύο ἄλλους 0.04x0.05 βάθ. 0.03. Ἀνω καὶ κάτω φέρει ἀπλὴ σπείρα. Ὡψ. γρ. 0.027 (Ε) - 0.06 (Φ). Βρέθηκε σὲ μπάζα στὴ θέση Φανός, ἀνατολικὰ καὶ σὲ μικρὴ ἀπόσταση ἀπὸ τὰ Νέα Παλάτια (πίν. 97).

Ἐπιγραφικὴ Ὠρωποῦ 326· (*Bull. Épigr.* 1987, 597).

3ος αἰ. μ.Χ.

Συμφέρουσα
Ζύστου >
Χολαργέος
θυ(γάτηρ)
Ἀπολ[λ]ων[ί]ου δὲ
γυνή.

2 Ζύστου (Ζύστου) || 4 τὸ μονόγραμμα ΘΥ.

688 (Ω 231). Στήλη ἀπλὴ ὀρθογώνια ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο, ὕψ. 0.85 πλ. 0.51 πᾶχ. 0.18. Ἡ ἄνω ἐπιφάνεια ἔχει ἀναθήρωση ἀπὸ προηγούμενη χρῆση. Ὡψ. γρ. 0.025. Βρέθηκε ὡς κάλυμμα τάφου στὸ οἰκόπεδο τοῦ ΟΤΕ, Προκοννήσου καὶ Ἀγίου Γεωργίου, στὰ Νέα Παλάτια.

2ος-1ος αἰ. π.Χ.

Σώανδρος
Σωκράτους.

689. Στήλη με ἀέτωμα ἡ ὁποία βρισκόταν στὴ Σκάλα Ὠρωποῦ. Ὁ Kirchner ἀναγράφει ὡς προέλευση ἡ τόπος ὅπου βρισκόταν ἡ στήλη Athenis καὶ παρέχει ὡς πηγὴ τὴν πρώτη ἔκδοση τοῦ Vischer.

Vischer, *Beiträge* 67· (*Kleine Schriften* II (1878) 100, 72, πίν. VII, 4)· A. v. Velsen, *AA* 13 (1855) 75, 1· (Keil, *SIB* 2, 602· *IG* VII 483· *IG* II² Add. 10520a).

2ος-1ος (:) αἰ. π.Χ.

Σώζουσα
Φιλοκράτου
Ὠρωπία.

Κατὰ τὸ πανομοιότυπο τοῦ Vischer χρονολογεῖται στοὺς ρωμαϊκοὺς χρόνους.

690 (Ω 524). Στήλη με ἀνθέμιο συγκολλημένη ἀπὸ πολλὰ θραύσματα καὶ ἐλλιπής, ὕψ. 1.14 πλ. 0.48 πᾶχ. 0.11. Ὑψ. γρ. 0.018-0.02. Ἀνατολικὸ νεκροταφεῖο Ὠρωποῦ, Κορυτσαῖς 24, Νέα Παλάτια.

2ος αἰ. π.Χ.

[Σ]ωπά[τρ]α
[Τ]ύνω[ν]ος.

691 (Ω 226). Στήλη ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο με ἀέτωμα ἐλλιπές, ὕψ. 0.35 πλ. 0.225 πᾶχ. 0.09. Ὑψ. γρ. 0.015. Βρέθηκε ὡς κάλυμμα τάφου στὸ οἰκόπεδο τοῦ ΟΤΕ, Προκοννήσου καὶ Ἀγίου Γεωργίου, στὰ Νέα Παλάτια.

3ος αἰ. π.Χ.

Σωσικλέα
Ἡγήτορος.

Τὸ Ε μνηοειδές. Ἡ χάραξη δὲν ἔχει γίνεи ἀπὸ τεχνίτη.

692. Στήλη ἐπιτύμβια ἀπλὴ ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο, κτιμένη στὴν πίσω πλευρὰ τῆς ἐκκλησίας τῆς Κοιμήσεως τοῦ παλίου Ὠρωποῦ, ὕψ. (φαινομένου) 0.93 πλ. 0.94. Ὑψ. γρ. 0.03-0.04.

W. M. Leake, *Travels in Northern Greece* II (1835) 446 πίν. XV, 63· Chr. Wordsworth, *Athens and Attica* ³ (1855) 18 σημ. 3, 3· Keil, *SIB* 156, XL a (ἀπὸ τὴν πρώτη δημοσίευση τοῦ Leake καὶ ἀπόγραφο τοῦ Curtius)· (Le Bas, *Inscr.* II 3, 100, 477)· *IG* VII 484· Ἀ. Κ. Ὁρλάνδος, *ΔΧΑΕ* 4 (1927) 37-38 σημ. 3· *AAA 1 (1968) 72· Ὁ Ὠρωπὸς 14 σημ. 2· (πρβ. D. Knoepfler, *Chiron* 7 (1977) 72 ἄρ. 7· *Bull. Épigr.* 1978, 212· D. Knoepfler, *Studien zur alten Geschichte, Festschrift Siegfried Lauffer* II (1986) 583 σημ. 19).

1ος αἰ. π.Χ.

Σωσίνικος
Δαλοξένου.

1 Σωσίνικος Words. || 2 ΧΑΛΟΞΕΝΟΥ Leake· Καλοξένου Words., Keil, Le Bas, Κ]ΑΛΟΞΕΝΟ Ὁρλ.

Ὁ Knoepfler ὁ.π. θεωρεῖ πιθανὸ ὅτι ἡ στήλη προέρχεται ἀπὸ τὴν Τανάγρα καὶ συνδέει τὴν παραγωγὴ τοῦ πατρωνύμου μετὰ τὴ λατρεία τοῦ Ἀπόλλωνος Δηλίου στὸ Δήλιον, τὸ ὁποῖο ἀνήκε στὴν Τανάγρα. Ἴσως ὁ Σωσίνικος νὰ ἦταν Ταναγραῖος, ἡ στήλη ὁμῶς ἀνήκει σὲ ὠρώπιο νεκροταφεῖο, ἀπὸ τὸ ὁποῖο προέρχονται καὶ οἱ ἄλλες, ἀρκετές, ἐπιτύμβιες στήλες ποὺ βρέθηκαν στὸν παλιὸ Ὠρωπό.

693 (Ω 240). Στήλη ὀρθογώνια ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο, ἐλλιπής κάτω, ὕψ. 0.54 πλ. 0.335 πᾶχ. 0.085. Ὑψ. γρ. 0.02. Βρέθηκε ὡς κάλυμμα τάφου στὸ δυτικὸ νεκροταφεῖο τοῦ Ὠρωποῦ.

Χρονικά 1987, 107· (SEG 42, 421 16).

1ος αἰ. π.Χ.

Σ ὦ σ ο ς
Ἀνδρέου.

694 (Ω 483). Στήλη ἀπλὴ ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο, ὕψ. 0.99 πλ. 0.48 πάχ. 0.20. Ὑψ. γρ. 0.03-0.04. Βρέθηκε ὡς κάλυμμα τάφου, 25ης Μαρτίου 6, στὴ Σκάλα Ὁρωποῦ.

3ος αἰ. π.Χ.

Σώστρατος
Καλλίου.

695 (Ω 531). Στήλη μὲ ἀέτωμα, ὕψ. 0.82 πλ. 0.25-0.28 πάχ. 0.12. Ὑψ. γρ. 0.015 (Ο) - 0.02. Δυτικὸ νεκροταφεῖο Ὁρωποῦ, στὴν ὁδὸ Βασιλείου Σύλλη (πίν. 97).

1ος αἰ. π.Χ.

Σωτηρίς
Ζωπύρου.

696. Στήλη μικρὴ ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο μὲ ἀέτωμα, στὸ τύμπανο τοῦ ὁποῖου ὑπάρχει ἀνάγλυφη ἀσπίδα. Κάτω ἀπὸ τὴν ἐπιγραφὴ δύο ρόδακες. Βρισκόταν στὴ μονὴ τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς, μεταξὺ Μαρκοπούλου καὶ Μήλεσι, στὴν κόγχη τῆς κρήνης.

A. Milchhoefer, *AM* 12 (1887) 320, 421· IG II² 12750.

Σωτηρίς
[Ἡ]γησί[ο]υ
χαῖρε.

2 ΓΗΣΙΟ Milch. || 3 τὸ Α ἔχει θλαστὴ τὴν ὀριζόντια κεραία στὸ πανομοιότυπο.

697 (Α 273). Στήλη ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο μὲ ἀέτωμα, ὕψ. 0.67 πλ. 0.375 πάχ. 0.10. Ὑψ. γρ. 0.025.

M. Μισός, *AE* 1952, 202, 47· (SEG 15, 310).

2ος-1ος αἰ. π.Χ.

Σωτηρίχα
Μενεκλέους.

698. Στήλη ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο. Βρισκόταν στὸ ἱερὸ τῆς ἐκκλησίας τῆς Παναγίας, στὸν παλιὸ Ὁρωπό.

IG VII 485.

Σώ[ιτ]ιμος
Ἀριστίου.

699 (Α 286). Στήλη ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο μὲ ἀέτωμα, ὕψ. 0.81 πλ. 0.39 πάχ. 0.09. Ὑψ. γρ. 0.02. Τόπος εὗρεσης «16.11.07 Χαλκοῦτσι» L σ. κ. 469.

M. Μισός, *AE* 1952, 202, 48· (SEG 15, 304)· Χρονικά 109.

3ος-2ος αἰ. π.Χ.

Σωφρόνα.

700 (Α 332). Στήλη ἀπλὴ ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο, ἐλλειπῆς ἄνω δεξιὰ καὶ κάτω ἀριστερά, ὕψ. 0.30 πλ. 0.29 πάχ. 0.18. Ὑψ. γρ. 0.023. Τὸ τεμάχιο τοῦτο τῆς στήλης «ἦν ἐπεκτισμένον ὑπτιον δωμ. πανσίπονον» (L σ. κ. 306), δηλαδὴ σὲ τοῖχο τοῦ δωματίου ὅπου βρέθηκε τὸ βᾶθρο **380**.

M. Μισός, *AE* 1952, 202, 49· (SEG 15, 311)· *πρβ. Bull. Épigr.* 1956, 121)· Χρονικά 109.

2ος-1ος αἰ. π.Χ.

Τάνα[ος]
[Π]ύρρο[υ]
[Μα]κεδῶ[ν].

«Τὸ ὄνομα Τάνα[ος] ἀπαντᾷ διὰ πρώτην, καθ' ὅσον γνωρίζω, φοράν. Πρόκειται περὶ δ ἀήχου;» Μισός.

701. Στήλη από λευκό μάρμαρο, ύψ. 0.82 πλ. 0.30 πάχ. 0.065. Φέρει ἄνω ἀνθέμιο ἐντελῶς φθαρμένο καὶ ἀνάμεσα σὲ δύο παραστάδες τὴν ἀνάγλυφη παράσταση ὀρθίας γυναικας μὲ χιτῶνα καὶ ἱμάτιο. Κάτω ἀπὸ τὸ ἀνθέμιο, σὲ χώρο ὅπου ὑπῆρχε παλαιότερη, σβησμένη ἐπιγραφή, εἶναι χαραγμένο τὸ ὄνομα τῆς νεκρῆς. Ὑψ. γρ. 0.025. Βρίσκεται στὸ σπίτι τῆς Μαρίας Πασαλόγλου, στὸ Μαρκόπουλο Ὁρωποῦ.

1ος αἰ. μ.Χ.

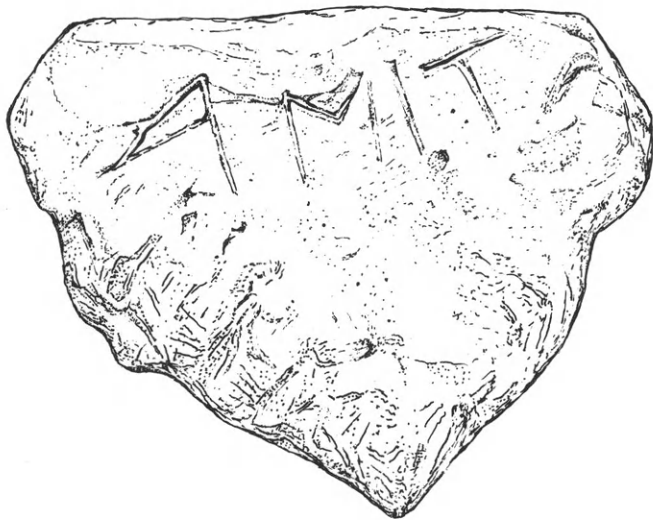
Τέχνη.

702 (Ω 211). Στήλη ἀπὸ ψαμμίτη ἐλάχιστα ἐργασμένη, ὕψ. 0.67 πλ. 0.85 πάχ. 0.10. Ὑψ. γρ. 0.12-0.15. Βρέθηκε ὡς κάλυμμα τάφου τοῦ δυτικοῦ νεκροταφείου τοῦ Ὁρωποῦ (εἰκ. 82).

Χρονικά 1987, 105· (SEG 42, 421 7).

6ος αἰ. π.Χ.

Τίμα.

Εἰκ. 82 (1:10): 702.

Τὸ ὄνομα εἶναι χαραγμένο ἐπὶ τὰ λαϊά.

Γιὰ τὴν ἐποχὴ βλ. 333 καὶ Μαρτυρίες (αἰολικὸ κιονόκρανο).

703. Στήλη ἡ ὁποία βρισκόταν σὲ ἐρειπωμένη ἐκκλησία κοντὰ στὴ Σκάλα Ὁρωποῦ.

W. M. Leake, *Travels in Northern Greece II* (1835) 444· (Ὁ Ὁρωπὸς 13).

Τιμανδρίδης.

Ἡ ἐπιγραφή ἦταν χαραγμένη «In neat and antique characters».

704. Στήλη ἡ ὁποία βρισκόταν στὸν παλιὸ Ὁρωπό.

Le Bas, *Inscr.* II 3, 101, 482· (Keil, *SIB* 2 597· IG VII 486).

Τιμοξένη

Καλλιππης.

Ἡ διάταξη τῶν ὀνομάτων ὅπως εἰκονίζεται στὸ πα νομοιότυπο τοῦ Le Bas.

705 (A 276). Στήλη ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο τριγωνικὴ στὸ ἄνω μέρος, ὕψ. 0.48 πλ. 0.29 πάχ. 0.04. Ὑψ. γρ. 0.02. Βρέθηκε στὸν «ἀγρὸ πρώην Κοληστάση» (L 22.8.1903), δηλαδὴ στὸ Ἱερό.

M. Μιτσός, *AE* 1952, 203, 50· (SEG 15, 312)· Χρονικά 109.

2ος-1ος αἰ. π.Χ.

Τιμῶ

Ζένωνος.

706. «Εἰς δύο τεθραυσμένη ἀνωμάλως πλὰξ σχιστολίθου, ἐλλιπῆς καὶ ἄνω καὶ κάτω, ὕψ. μεγ. 0.62 πλ. (ὁμοῦ)

0.48 πάχ. 0.015-0.025. Ἀπὸ Εὐδοξίαν Φώτη Κόλιογλου»,
στὰ Νέα Παλάτια (Παπαδάκης).

Ἐπιγραφικά 46, 52· (*Teiresias* 13 (1983) AE 10, 43 F·
SEG 31, 470).

Τρύφωνο[ς]
διακόν[ου].

Ὁ Roesch (*Teiresias* ὁ.π.) προτείνει ἐπίσης [- - -] |
Τρύφωνο[ς] | διάκον[ος] (:).

Στὴ Σκάλα Ὁρωποῦ ἔχει ἐρευνηθεῖ παλαιοχριστιανική
βασιλική.

707 (Ω 532). Στήλη μὲ ἀνθέμιο θραυσμένη σὲ δύο καὶ
συγκολλημένη, ὕψ. 1.12 πλ. 0.51 πάχ. 0.19. Κάτω ἀπὸ τὴν
ἐπιγραφὴν δύο ὀκταπέταλοι ρόδακες διαμ. 0.125. Ὑψ. γρ. 0.03.
Δυτικὸ νεκροταφεῖο Ὁρωποῦ, στὴν ὁδὸ Βασιλείου
Σύλλη (πίν. 98).

1ος αἰ. π.Χ.

Φίλα
Νικίου.

708 (Ω 176). Στήλη ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο μὲ ἀέτωμα,
ὕψ. 0.86 πλ. 0.41 πάχ. 0.14. Ὑψ. γρ. 0.03. Φέρει ἄνω, πε-
ρίπου στὸ μέσον, ἀπὸ δευτέρη χρῆσις ὀπὴ, ἴσως γιὰ τὸν
σωλήνα βρύσης, ὅπως ἐπίσης καὶ δύο ἐπιμήκεις τόρμους
δεξιά. Βρέθηκε νὰ κεῖται στὸν περιβόλο τῆς Κοιμήσεως
τῆς Παναγίας, στὸν παλιὸ Ὁρωπό.

Ὁ Ὁρωπὸς 4 σημ. 2.

2ος αἰ. π.Χ.

Φιλία
Ἀρχ[ε]λ[ε]ου.

709 (A 274). Στήλη ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο μὲ ἀέτωμα,
ἐλλιπὲς ἄνω, ὕψ. 0.77 πλ. 0.43 πάχ. 0.115. Ὑψ. γρ. 0.03.

Σὲ ἔγκοιλο ὀρθογώνιο παράσταση γυναίκας καθισμένης,
ἣ ὁποία δεξιὼνεται ἄνδρα ὀρθιον ἐμπρὸς τῆς.

[- - -] Φιλί[α:]

710 (Ω 142). Στήλη ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο μὲ ἀέτωμα
καὶ δύο τετράφυλλους ρόδακες, μὲ θραυσμένα τὰ ἀκρω-
τήρια, ὕψ. 1.74 πλ. 0.40-0.46 πάχ. 0.14. Ὑψ. γρ. 0.024-
0.03. Ἡ ἐπιγραφὴ ἔχει χαραχτεῖ στὴ θέση ἄλλης, ἣ ὁ-
ποία σβήστηκε. Βρέθηκε στὴ θέση *Καμίνι*, δυτικὰ τοῦ
κτήματος τοῦ Ἀμαλίου.

Ἐπιγραφικὴ Ὁρωποῦ 326· *Bull. Épigr.* 1987, 597.

1ος αἰ. π.Χ. - 1ος αἰ. μ.Χ.

Φίλιππος
Λυσιμένους
Παλληνεύς.

711 (A 282). Στήλη ἀπλή ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο, ἐλ-
λιπὲς κάτω, ὕψ. 0.67 πλ. 0.44 πάχ. 0.19. Ὑψ. γρ. 0.025.
M. Μισός, AE 1952, 203, 51· (SEG 15, 297).

3ος αἰ. π.Χ.

Φιλιστίδης
Θεοκύδου.

Φιλιστίδης, ὄνομα συχνὸ στὸν Ὁρωπό. Θεοκύδης
210, 325 41, 51, 619.

712 (Ω 27). Στήλης ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο μὲ θραυ-
σμένο ἀέτωμα, ἐλλιποῦς ἀριστερά, τὸ ἄνω μέρος, ὕψ.
0.26 πλ. 0.42 πάχ. 0.11. Ὑψ. γρ. 0.03-0.034. Τὰ γράμμα-
τα εἶναι ἀνάγλυφα μέσα σὲ ἔγκοιλο. Βρέθηκε πρὸ εἰκο-
σαετίας νὰ κεῖται σὲ οἰκόπεδο, Βασιλέως Κωνσταντί-
νου 20, στὰ Νέα Παλάτια.

Ἐπιγραφικά 48, 60· (*Teiresias* 13 (1983) AE 11, 43 M·
SEG 31, 477).

1ος αἰ. π.Χ.

Φιλιστίχη
Πολυχάρμου.

Ἀριστογείτων Πολυχάρμου λέγει τὸ ψήφισμα **150**. Περί τῆς ἐναλλαγῆς τοῦ ἀρχικοῦ Φ σὲ Β στὸ ὄνομα τοῦτο καὶ στὰ ὁμοίας ρίζας βλ. Ο. Masson, *Studia in Honorem Iiro Kajanto* (Arctos, *Acta Philologica Fennica* Suppl. II (1985) 109-111).

713 (Ω 216). Ἐπὶ τῆς στήλης **620** δεύτερη ἐπιγραφή.

1ος αἰ. π.Χ.

Φιλιστῶ
Καλλύρου.

714. Στήλη ἡ ὁποία βρέθηκε ὡς κάλυμμα τάφου στὴ Σκάλα Ὠρωποῦ· ἀποδείχθηκε ὅτι προέρχεται ἀπὸ τὸ φρούριο τοῦ Ραμνουῦντος καὶ ἀφαιρεῖται.

715 (Ω 169). Στήλη ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο μὲ ἀέτωμα, θραυσμένη σὲ δύο καὶ συγκολλημένη, ὕψ. 1.10 πλ. 0.46 πάχ. 0.10. Ὑψ. γρ. 0.025-0.035. Στὸ τύμπανο τοῦ ἀετώματος ὑπάρχει τετράφυλλος ρόδακας. Βρέθηκε στὴν ἀνασκαφὴ τοῦ οἰκοπέδου τοῦ ΟΤΕ, Προκοννήσου καὶ Ἀγίου Γεωργίου, στὰ Νέα Παλάτια.

3ος αἰ. π.Χ.

Φιλουμένη
Δημητρίου.

716 (Α 268). Στήλη ἀπλή ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο, ὕψ. 0.63 πλ. 0.38 πάχ. 0.07. Ὑψ. γρ. 0.04. Βρέθηκε «ἐν Σκάλα ἐν κτιζομένῃ οἰκίᾳ Μιχ. Κούτσουρη» L 542.

Μ. Μιτσός, *AE* 1952, 203, 52· (SEG 15, 294)· Χρονικά 109.

3ος αἰ. π.Χ.

Φίλων
Διδυμάρχου.

717 (Α 640). Στήλη ἀπλή ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο, ὕψ. 0.61 πλ. 0.29-0.31 πάχ. 0.075. Ὑψ. γρ. 0.018-0.032. Βρέθηκε νὰ κεῖται 25ης Μαρτίου 16, στὰ Νέα Παλάτια Ὠρωποῦ.

Ἐπιγραφικά 46, 54· (*Teiresias* 13 (1983) *AE*, 10, 43 G· SEG 31, 471).

3ος αἰ. π.Χ.

Φρόνιμον
Σιμίου.

Νικόξενος Σιμίου, πολέμαρχος στὸν Ὠρωπό, **4, 5, 6**.

718 (Ω 526). Στήλη ἀπλή ὀρθογώνια, ὕψ. 0.68 πλ. 0.32 πάχ. 0.08. Ὑψ. γρ. 0.015. Ἀνατολικὸ νεκροταφεῖο Ὠρωποῦ, Κορυτσᾶς 24, Νέα Παλάτια (πίν. 98).

3ος αἰ. π.Χ.

Χαιρέας.

Τὸ ὄνομα ἀπαντᾶται στὸν Ὠρωπό· βλ. **28, 181, 182**.

719. Στήλη ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο κτισμένη στὸ δάπεδο τῆς ἐρειπωμένης ἐκκλησίας τοῦ Ἀγίου Νικολάου, στὸν παλιὸ Ὠρωπό, κάτω ἀπὸ τὴν ἀριστερὴ παραστάδα τῆς θύρας, πλ. 0.43. Ὑψ. γρ. 0.03.

W. M. Leake, *Travels in Northern Greece* II (1835) 448, πίν. XV, 62· (Keil, *SIB* 156, XLI c· Le Bas, *Inscr.* II 3, 101, 479· IG VII 487).

2ος-1ος αἰ. π.Χ.

Χρωτάριον
Παραμόνου.

720 (Ω 92). Τὸ ἄνω μέρος στήλης ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο μὲ ἀέτωμα, ὕψ. 0.19 πλ. 0.325 πᾶχ. 0.08. Ὑψ. γρ. 0.02. Βρέθηκε στὸ Λαγοβούνι τῆς Σκάλας Ὁρωποῦ.

Χρονικά 108, 4· (*Bull. Épigr.* 1990, 411· SEG 38, 391).

3ος αἰ. π.Χ.

Ὁνασίων

[- - - -]

721 (Ω 504). Στήλης θραῦσμα ἐλλειπὲς γύρω, ὕψ. 0.23 πλ. 0.17 πᾶχ. 0.8. Ὑψ. γρ. 0.025. Ἀνατολικὸ νεκροταφεῖο Ὁρωποῦ, Κορυτσαῖς 24, Νέα Παλάτια.

2ος αἰ. π.Χ.

[- - -]δι[- -]

[- - -]ων[ος:]

Τὸ τρίτο γράμμα τοῦ πρώτου στίχου μπορεῖ νὰ εἶναι Κ ἢ Η.

722. Στήλη ἀπὸ πεντελικὸ μάρμαρο, ἡ ὁποία βρέθηκε στὸν Ὁρωπό (Le Bas). Ἀργότερα φυλαγόταν στὴν οἰκία Σοφ. Κ. Οἰκονόμου, Φιλελλήνων 23, στὴν Ἀθήνα (Κουμανούδης). Ὑψ. γρ. 0.017.

Le Bas, *Inscr.* II 3 100, 475· Στ. Α. Κουμανούδης, Ἀττικῆς Ἐπιγραφαὶ Ἐπιτύμβιοι (1871) 2485· (IG VII 410)· IG II² 10509 (ἀπὸ ἔκτυπο τοῦ Α. v. Premenstein)· (W. Peek, *AM* 67 (1942) 180, 381).

[. .]δων Προξένο

Χῖος.

Ε . . . . IN PROXENO | ΚΙΟΣ Le Bas. Τὸ κείμενό του ἀναδημοσιεύει ὁ Ditt., ὁ ὁποῖος θεωρεῖ ὅτι πιθανῶς τοῦτο νὰ ἀποτελεῖ μέρος προξενικοῦ ψηφίσματος, χωρὶς ὅμως καμιά βεβαιότητα· Παίδων Προξένο Κουμ.,

Τ[.]δων Kirch., ὁ ὁποῖος σημειώνει: «an Τ[ύ]δων? Hi. Titulus num sepulcralis sit, non constat». Ὁ Peek διερωτᾶται μήπως ἦταν χαραγμένο στὴ στήλη ΡΑΔ . . . Ν ὅπως ΡΡΑΔ . . . Ν (IG V 2, 323 1, Bechtel *HP* 487) ἢ μήπως τὰ λείψανα τῶν γραμμάτων ποὺ διάβασε ὁ Kirchner ἀνήκουν στὸ ὄνομα Φαίδων ἢ ἀκόμη μήπως ἦταν χαραγμένο τὸ ὄνομα Παίδων ἀντὶ τοῦ Φαίδων.

Τοῦ πρώτου μισοῦ τοῦ 4ου αἰ. π.Χ. (Kirchner).

723 (Α 343). Στήλης ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο θραῦσμα ἀπὸ τὸ δεξιὸ μέρος, ὕψ. 0.23 πλ. 0.17 πᾶχ. 0.067. Ὑψ. γρ. 0.02. «7.12.09 (Μαρκοπούλου)» L σ. κ. 500.

Ἐπιγραφικά 51, 69· (*Teiresias* 13 (1983) AE 11, 43 U· SEG 31, 486).

3ος αἰ. π.Χ.

[- - -]ένης

[- - -]νδρου.

724. Μετατέθηκε στὸν ἀρ. 668α.

725. Στήλη ἀπὸ φαιὸ μάρμαρο, ὕψ. 0.77 πλ. 0.45, ἡ ὁποία χρησίμευε ὡς βαθμίδα στὴν πλευρικὴ θύρα τῆς ἐκκλησίας τῆς Κοιμήσεως στὸ Σινάμνο.

A. Hauvette-Besnault, *BCH* 3 (1879) 199, III· IG VII 489.

[- - -]ιδρίδης.

«Nescio an [Φα]ιδρίδης supplendum sit» Ditt.

726 (Ω 195). Στήλη ἀπλὴ ὀρθογώνια ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο, ἐλλειπὲς ἀριστερὰ καὶ κάτω, ὕψ. 0.86 πλ. 0.33 πᾶχ. 0.20. Ὑψ. γρ. 0.034 (0.028 τὸ Ο). Βρέθηκε δυτικὰ τοῦ περιφραγμένου κτήματος τοῦ Ἀμαλίου, στὴ Σκάλα Ὁρωποῦ.

3ος αἰ. π.Χ.

[- - -]ίππη

[- - -]ωνος.

727. Στήλη από λευκό μάρμαρο τριγωνική στο ἄνω μέρος, ὕψ. 0.39 πλ. 0.25 πάχ. 0.12. Ὑψ. γρ. 0.02. Σὲ δεύ-
τερη χρήση χρησιμοποιήθηκε ὡς βάση θύρας καὶ παρα-
στάδας, καὶ στο ἄνω ἀριστερὸ τμήμα της λαξεύτηκαν δύο
τόρμοι. Βρισκόταν πρὸ τριακονταετίας ἔξω ἀπὸ τὴν ἐ-
ρειπωμένη ἐκκλησία τοῦ Ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρό-
μου, στὸν παλιὸ Ὠρωπό.

Ἐπιγραφικά 48, 62· (*Teiresias* 13 (1983) AE 11, 43 O·
SEG 31, 479).

4ος αἰ. π.Χ.

[- - -]ίχη

[- - -]δῶρο.

728 (A 298). Στήλη ἀπλή ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο θραυ-
σμένη ἄνω καὶ στίς γωνίες, ὕψ. 0.96 πλ. 0.59 πάχ. 0.22.
Ὑψ. γρ. 0.03-0.035. «Ἀπὸ Γε. Μακρῆν (ἀρχικῶς Ἀν. Σα-
καράκαν», στὰ Νέα Παλάτια (Παπαδάκης).

Ἐπιγραφικά 45, 46· (*Teiresias* 13 (1983) AE 10, 43 A·
SEG 31, 464).

2ος (;) αἰ. π.Χ.

[- - κ]ρ[άτης]

Δημοκρ[άτου]

[- -]κράτης | Δημοκράτου Παπαδάκης.

729 (Ω 91). Στήλης ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο τὸ ἄνω μέρος
μὲ τὸ πλεῖστον τοῦ αἰτώματος, ὕψ. 0.235 πλ. 0.33-0.35
πάχ. 0.10. Ὑψ. γρ. 0.02. Βρέθηκε στὸ Λαγοβούνι τῆς Σκά-
λας Ὠρωποῦ.

Χρονικά 108, 5· (*Bull. Épigr.* 1990, 411· SEG 38, 392).

3ος (;) αἰ. π.Χ.

[Κα:]λλῶ

[- - ω]νο[ς].

730 (Ω 95). Στήλης ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο, τριγωνικῆς
στο ἄνω μέρος, τὸ ἄνω δεξιὸ τμήμα, ὕψ. 0.23 πλ. 0.20
πάχ. 0.07. Ὑψ. γρ. 0.015. Βρέθηκε στὸ Λαγοβούνι τῆς
Σκάλας Ὠρωποῦ.

Χρονικά 107, 3· (*Bull. Épigr.* 1990, 411· SEG 38, 390).

3ος αἰ. π.Χ.

[- - -]μάχη

[- - σ]θένου.

731 (Ω 168). Στήλη ἀπλή ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο μὲ
ἀποκρούσεις καὶ διαβρωμένη ἐπιφάνεια, ἐλλιπὲς ἀριστε-
ρά, ὕψ. 0.68 πλ. 0.37 πάχ. 0.095. Ὑψ. γρ. 0.025. Βρέθηκε
στὴν ἀνασκαφὴ τοῦ οἰκοπέδου τοῦ ΟΤΕ, Προκοννήσου
καὶ Ἀγίου Γεωργίου, στὰ Νέα Παλάτια.

3ος αἰ. π.Χ.

[- - - - -]ν

[Παρθ]ενίωνος.

1 Πιθανῶς θηλυκὸ ὑποκοριστικό.

732 (Ω 146). Στήλης ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο μὲ αἰτώ-
μα τὸ ἄνω μέρος, ὕψ. 0.27 πλ. 0.37 πάχ. 0.13. Ὑψ. γρ.
0.035. Βρέθηκε στὴν ὁδὸ ἀπὸ Σκάλα πρὸς τὸν παλιὸ
Ὠρωπό, εὐθὺς μετὰ τὸ κτῆμα τοῦ Ἀμαλιείου, πρὸ τοῦ
κτήματος Κούτσουρη· προέρχεται ἀπὸ τὸ ἐκεῖ δυτικὸ
νεκροταφεῖο.

2ος-1ος αἰ. π.Χ.

[- -]ναβ[- -]

[Ὠρώ]πιος[ς].

733 (A 423). Στήλης από λευκό μάρμαρο θραῦσμα ἀπὸ τὸ δεξιὸ μέρος, ὕψ. 0.17 πλ. 0.095 πᾶχ. 0.115. Ὑψ. γρ. 0.02.

Ἐπιγραφικά 49, 68· (*Teiresias* 13 (1983) AE 11, 43 T· SEG 31, 485).

[- - -]ος

[- -]ωνος.

734 (Ω 55). Στήλη ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο μὲ ἀέτωμα, ἐλλιπὴς ἄνω ἀριστερά, ὕψ. 0.69 πλ. 0.61 πᾶχ. 0.10, μὲ ἀνάγλυφο παράσταση δεξιὰ γυναίκας καθισμένης καὶ ἀριστερά ὄρθιας γυναίκας ποὺ ἀγκαλιάζει ὄρθιο παιδί. Κάτω ἀπὸ τὸ ἀέτωμα, στὸ πεδίο τοῦ ἀναγλύφου, ὑπάρχει ἐπιγραφή. Ὑψ. γρ. 0.02-0.024. Στὴν κορυφὴ τοῦ αετώματος ὅπῃ διαμ. 0.01. Βρέθηκε ὡς κάλυμμα τάφου, 25ης Μαρτίου 5, στὰ Νέα Παλάτια.

Χρονικά 108, 6· (*Bull. Épigr.* 1989, 423· SEG 38, 393).

[- - -] ππῆ Νικίππου.

Τὸ ἀνάγλυφο χρονολογεῖται στὰ τέλη τοῦ 5ου αἰ. π.Χ. ἐνῶ ἡ ἐπιγραφή, τοῦ 2ου-1ου αἰ. π.Χ., ἀνήκει σὲ δευτέρη χρῆση τῆς στήλης. Διεξοδικὴ δημοσίευση τοῦ ἀναγλύφου ἀπὸ τὸν Γ. Δεσπίνη, *Festschrift für Nikolaus Himmelmann* (1989) 179-182, πίν. 32.

735 (A 371). Στήλης ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο ἀριστερὸ τμήμα, ὕψ. 0.48 πλ. 0.19 πᾶχ. 0.15. Ὑψ. γρ. 0.035.

Ῥο[- - -]

Θ[- - -]

736 (EAM 3342). Στήλη ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο μὲ παραστάδες καὶ ἀέτωμα, μέσα στὸ ὁποῖο ὑπάρχει στρογγυλὴ ἀσπίδα διαμ. 0.082, ὕψ. 0.93 πλ. 0.65 πᾶχ. 0.09. Μεταξὺ τῶν παραστάδων εἰκονίζονται σὲ ἀνάγλυφο τρεῖς

ὄρθιες μορφές, ἀριστερὰ ἄνδρας μὲ χιτῶνα καὶ ἱμάτιο καὶ δεξιὰ δύο γυναῖκες μὲ ποδὴρη χιτῶνα καὶ ἱμάτιο, ἀπὸ τίς ὁποῖες ἡ ἀκραία δεξιὰ ἀγκαλιάζει μὲ τὸ δεξιό της χερί τοὺς ὤμους τῆς μεσαίας. Τὰ πρόσωπα εἶναι φθαρμένα. Στὸ ἐπιστύλιο εἶναι χαραγμένη ἡ ἐπιγραφή. Ὑψ. γρ. 0.013-0.015. Ἐπάνω ἀπὸ τὴ δεξιὰ παραστάδα ὑπάρχει ὅπῃ διαμ. 0.014 βάθ. 0.018. Ἡ ἄνω ἀριστερὴ γωνία τῆς στήλης μὲ τὴν ἀρχὴ τῆς ἐπιγραφῆς λείπει. Πίσω εἶναι ἐργασμένη ἀδρὰ μὲ βελόνι. Βρισκόταν στὸ Συκάμινο, στὴν ἐκκλησία τῆς Παναγίας, ὅταν τὴν εἶδαν ὁ Curtius, ὁ Koerte καὶ ὁ Lolling. Ἀργότερα, μετὰ τὸ 1900 ὁπότε εἶχε λάβει ὁ Λεονάρδος ἔκτυπο τῆς ἐπιγραφῆς, μεταφέρθηκε στὴν Ἀθήνα. Κατὰ τὸν κατάλογο τοῦ Ἐθνικοῦ Μουσείου «κατεσχέθη ἐν τῇ αὐτῇ οἰκίᾳ Γιαννακοπούλου, Πατησίων 100, Ἰουλίου 1915».

Le Bas, *Inscr.* II 3, 100, 478· Keil, *SIB* 158, XLIV g (ἀπὸ ἀπόγραφο τοῦ Curtius)· G. Koerte, *AM* 3 (1878) 354, 81· IG VII 488· A. Conze, *Die attischen Grabreliefs* I (1893) 2119a, πίν. 468· B. Στάης, *ΑΔ* 2 (1916) Παράρτημα 81, πίν. 11, εἰκ. 8· IG II² 12367· Ἐπιγραφικά 51, 74, εἰκ. 31· (πρβ. *Teiresias* 13 (1983) AE 45, 171· D. Knoepfler, *BCH* 108 (1984) 230· SEG 31, 491).

3ος αἰ. μ.Χ.

[- -]σᾶς, Κοκκεία Ὠνησώ, Κοκκεία

Δωρωθαία.

1 ΣΑΣ ΚΟΚΚΕΙΑ ἔχει μόνον ὁ Le Bas· Ὠνη]σᾶς Keil, Koerte, [Ὠνη]σᾶς (:) Kirch· Κοκκε<ε>ία Kirch., ὁ ὁποῖος ὀβελίζει τὸ Ε· . . . ΝΗΣ . . . στὸ πανομοιότυπο καὶ [Ὠ]-νησώ· στὴ μεταγραφή ἔχει ὁ Keil || 2 Δωρωθαία ἔχουν στὴ μεταγραφή ὁ Keil καὶ ὁ Ditt.

737 (Ω 498). Στήλης μὲ ἀέτωμα ἄνω μέρος, γύρω ἐλλιπές, ὕψ. 0.11 πλ. 0.32 πᾶχ. 0.08. Ὑψ. γρ. 0.02. Ἀνατολικὸ νεκροταφεῖο Ὠρωποῦ, Κορυτσᾶς 24, Νέα Παλάτια.

[- -]σιπ[π - -]

738. Ἐπιγραφή ἐπιτύμβια ἢ ὁποία βρισκόταν στὴ Σκάλα Ὡρωποῦ.

Vischer, *Beiträge* 68· (*Kleine Schriften* II (1878) 101, 74, πίν. VII, 6)· (IG VII 459).

[- -]στοκλῆς.

«Ἀρισ]τοκλῆς oder etwas aehnliches. Die Schrift aus guter Zeit» Vischer. [Ἀρισ]τοκλῆς Ditt.

739. Στήλη ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο, ἐλλειπὴς ἄνω, ὕψ. 0.97 πλ. 0.37 πάχ. 0.10. Βρισκόταν στὴν κατοχὴ τοῦ Κων. Πανιόση, στὰ Νέα Παλάτια (Παπαδάκις).

Ἐπιγραφικά 46, 48 (ἀπὸ ἀπόγραφο τοῦ Παπαδάκι)· (*Teiresias* 13 (1983) AE 10, 43 C· SEG 31, 466).

[- - - -]

[- - σ]τράτου.

740. Στήλη μὲ δύο ρόδακες ἢ ὁποία βρισκόταν ἐπάνω ἀπὸ τὴ θύρα τῆς ἐρειπωμένης ἐκκλησίας τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου, μετὰξὺ Ἁγίας Παρασκευῆς καὶ Ρεβυθιάς.

A. Milchoefer, *AM* 12 (1887) 318, 408· IG II 5, 3898b· IG II² 11978.

[- -]υσι[- -]

Δωρίωνο[ς].

Ἀνάγνωση τοῦ Λεονάρδου (L 14). Ὁ Milch. παρέχει \ΥΔ | ΔΩΡΙΩΝ, ὁ Koehler καὶ ὁ Kirchner Λύδ[η] | Δωρίων || 1 Πιθανῶς [Διον]ύσι[ος].

741 (Ω 190). Στήλη ἀπλή ὀρθογώνια ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο, ὕψ. 0.77 πλ. 0.46 πάχ. 0.115. Ὑψ. γρ. 0.04. Βρέθηκε νὰ κεῖται σὲ οἰκόπεδο, 25ης Μαρτίου καὶ Ἀριστοφάνους, στὴ Σκάλα Ὡρωποῦ. Κατὰ βεβαίωση τοῦ ιδιοκτήτη, ἡ στήλη προέρχεται ἀπὸ τὸ Λαγοβούνι.

2ος (;) αἰ. π.Χ.

[. . .]φάνη[ς]

[. . .]δῆμ[ου].

742 (A 447). Στήλης ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο μὲ ἀέτωμα ἢ ἄνω δεξιὰ γωνία, ὕψ. 0.19 πλ. 0.19 πάχ. 0.06. Ὑψ. γρ. 0.02.

Ἐπιγραφικά 51, 72· (SEG 31, 489).

[- -]ων.

743 (A 353). Στήλη ἀπλή ὀρθογώνια ἀπὸ ντόπιο ἀσβεστόλιθο, ἄδρὰ ἐργασμένη, ὕψ. 0.48 πλ. 0.42 πάχ. 0.23. Ὑψ. γρ. 0.06. Βρέθηκε «ἐν Αὐλοτοπίῳ μικρῷ (νοτῖα πλευρῇ) πέραν τοῦ ἀγροῦ Πετρίδου» L 384.

Ἐπιγραφικά 51, 71· (*Teiresias* 13 (1983) AE 4, 5· SEG 31, 488).

3ος αἰ. π.Χ.

[δ]ρος

μνή-^ν

[μ]ατος.

744. Κίων ἀπὸ ἀσβεστόλιθο ἐλλειπὴς ἄνω. Βρισκόταν στὴ Σκάλα Ὡρωποῦ «Vor einem Wirtschaftsgebäude des russischen Consuls in Athen, Paparigopoulos» (Vischer).

Vischer, *Beiträge* 68· (*Kleine Schriften* II (1878) 101, 75, πίν. VII, 7)· A. v. Velsen, *AA* 13 (1855) 75, 4· Στ. Α. Κουμανούδη, Ἀττικῆς Ἐπιγραφαὶ Ἐπιτύμβιοι (1871) 2533· (Kaibel, *EG* 144· IG VII 455· W. Peek, *Griechische Vers-Inschriften* (1955) 232).

[στῆς] ἐν [ἀ]ν[ήρ ²πινυ]τὸς Μεῖ³σις [τ]ήνδε εἰ⁴κὼνα

τεύξας

⁵μνημοσύ⁶νης ἔνεκεν⁷ νυμφιδίας⁸ ἀλόχου·

τοῦ⁹ νομα Ἀθην[α]¹⁰ς εἰμι καὶ ἐν¹¹ φθιμένοις με¹²τὰ

λύπης

εἰμί, λι¹³ ποῦσα πόσιν καὶ¹⁴ τέκνα μοι φίλια·

¹⁵μοίρης μοι φθο¹⁶νερὸς τοῦτ' ἐπέ¹⁷κλωσε μίτος.

Καταγράψω
 Θεόξενον [ᾱ]πήγυτον [Πλούτῳ]νι
 3 κ[αί] Μουνογόνει καὶ Κλ[ε]ίτιαν
 καὶ [. 4 . 3 .]ΖΗΜ[¹⁻²] καὶ Εὐπολί[ν] καὶ Δη-
 6 μη[τ]ρίαν τὴν μητέρα ἔτι [τοῦ π]αιδὸς καὶ
 Ἰεροκλείδην αὐτὸς καὶ τέκνα ἑξαίρετα ΤΟΔ

- [¹⁻²]ο[.]μενος ΑΛΑ[τράπ]εζαν ΚΑΤΑΠ[. .]
καὶ τήν [. . .]ην αὐτ[ῶ]ν οἰκονομίαν καὶ Ξενο-
9 κράτειαν καὶ τὸν υ[ῖον] αὐτῆς Διονύσιον αὐτοὺς ἐξολέσειεν
πάντας καὶ εἴ τις κ[²⁻³]ΚΑΤΙΝΕΙΑ[.]Μ[¹⁻²]Σ[. . ὁ]ξιῶι ΚΑΚΕΟ
ΜΑΓΥΝΑΣ γενέσθ[αι . .]ΤΑΝΚΟΝΟΤ[. ῥ. ῥ. .] κ[αί] ἐκτρίψαι
12 κακοὺς μελέου[ς . ῥ. ῥ. .]ΑΙΕΘ[.]ΕΚΑ[. . ῥ. ῥ. .]ΤΟΙΠΟΑΙ
τε τὸν βίον αὐ[τ . .] καὶ ΜΠΑ[. . ῥ. ῥ. .]των μὴ ὕς
τε σπέρμα μῆ[. ῥ. ῥ. .]Α[. . . . . ῥ. ῥ. ῥ. . . . .]παντὸς οἰκτρο(ὺς)
15 μελέους καὶ [ἄδικο]ύμενος ἄξ[ιῶ] πάντα] ἐπήκοα
γενέσ[θαι . .]ΚΟΜ[. ῥ. ῥ. .]ΘΗΝΑΙ[²⁻³] καταγέγραφα παρα
κατατ[. ῥ. ῥ. .]ΟΥΝ *vacat*
18 [.]ΤΟΥΣΠ[. .]Ε[.]Ρ[¹⁻²] αὐτοὺς πάν[τ]ας καὶ καταδεσμεύ-^υ
[ω γεγρ]αμμένου[ς καὶ α]ὐτοὺς καὶ [τὰ] ἐκεί-
[νων] ΤΩΝΑΤΑΝ[. ῥ. ῥ. .] καταδεσμεύω δὲ αὐ-
21 τῶν καὶ τήν κοίτην αὐτῶν καὶ τή[ν]
γλῶτταν καὶ τήν πρᾶξιν.||
Κ[αταγράφω - - -]
24 [- - - - -]
ἄξιῶι οὖν ἄδικού-
μενος καὶ οὐκ ἄδικῶν
27 πρότερος, ἐπιτελ[ῆ] γενέσ-
θα(ι) ἅ καταγράφω καὶ ἅ πα-
ρατίθεμαι ὑμῖν *vacat*
30 ποιῆσαι ΤΕΔΕ καὶ ἐκ[τρί]ψαι τε αὐτοὺς
[. . ῥ. ῥ. .] καὶ Δίφιλος καὶ Π[. . .]πας
καὶ Κάπ[ρ]ων καὶ κακοὺς καὶ
33 μελέους δέξαισθε αὐτοὺς
πάντας καὶ μ[ὴ] γένοιτο
αὐτοῖς μηθὲν ἀγαθὸ
36 ἀλλὰ κακοὺς μελέους ^υ καὶ Λαο-
δίκην τήν παιδίσκην τήν
ἐκείνων πάντα[¹⁻²]Υ[.]ΚΗ
39 δοῖμεν οἰκτροὺς μελέους ἐπιπόνους
ἄωρο[υς] θανάτους ^υ κα<ι>ταγράφω δὲ
καὶ Διονυσόδωρον Πίργου Μου[νογό]-
42 νει καὶ Πλούτωνι. Καταγράφω [ο]ῦν
αὐτοὺς ἅπαντας ΕΠ[.]ΚΑΤΕΦΑ-
^{υυ} κατ[αδ]εσμεύωι ἅπαντας

- 45 ΣΙΝ ἀδικούμενος ὑπ' αὐτῶν.
Καταγράφω δὲ καὶ Μικίωνα καὶ τ[ά]
vac. ἐκείνου πάντα καὶ καταδεσ-
- 48 *vac.* μεύω αὐτῶν ἐξαίρετα *vacat*
vac. ποιούμεν ΑΛΑ πάντ[α] *vacat*
ZANK[. . . ᾠ. ᾠ. . .]

Στὰ ρήματα ἀξιῶ (στ. 10 καὶ 25), καταδεσμεύω (44) καὶ καταγράφω (46) ὑπάρχει ἰῶτα προσγεγραμμένο || 14 ΟΙΚΤΡΟ || 27-28 ΓΕΝΕΣΘΑΑ || 44 ὁ στίχος εἶναι ἐμβόλιμος.

Τρία ἀπὸ τὰ πρόσωπα ποὺ ἀναφέρονται στὴν ἐδῶ ἐπιγραφή ἔχουν σχέση μετὰξὺ τους. Ὁ Θεόξενος πρέπει νὰ εἶναι ὁ συλλογεὺς 325 63, ὁ Διονυσόδωρος Πίργου εἶναι μέλος τῆς τριμελοῦς ἐπιτροπῆς γιὰ τὰ ἀργυρώματα τοῦ Ἀμφιαράου 326 8 καὶ ὁ Μικίων εἶναι ὁ κατασκευαστὴς ἀργυρωμάτων 325 70. Καὶ οἱ τρεῖς βρίσκονται σὲ δράση κατὰ τὰ τέλη τοῦ 3ου καὶ τὶς ἀρχὲς τοῦ 2ου αἰ. π.Χ. Τὰ λοιπὰ πρόσωπα εἶναι ἄγνωστα.

² [ᾠ] πῆγυτος· λέξι ἀμάρτυρη, πρβ. ἄπυγος.

³ Μουνογόνῃ· ἐπίθετο τῆς Περσεφόνης (βλ. Ὀππιανοῦ, Ἀλιευτικῶν 3, 489 codd. καὶ IG IX 2, 305).

⁷ [τράπ]εξαν· πρβ. IG III, III σ. 33 ἐπὶ τὰν αὐτὰν τρ(ά)πεξαν.

745β (Ω 546). Στήλη μὲ ἀέτωμα, ὕψ. 0.765 πλ. 0.415 πᾶχ. 0.08. Βρέθηκε στὰ Νέα Παλάτια, 25ης Μαρτίου 3. πᾶχ. 0.9. Ὑψ. γρ. 0.02-0.03. Βρέθηκε σὲ ἀγρό, στὸν συνοικισμό Καμάρι τοῦ Συκαμίνου. 3ος αἰ. π.Χ.

4ος-3ος αἰ. π.Χ.

Φιλοκράτη

Φιλοδήμου.

Δρομέας

Εὐβιότου.

Εὐβίотος, ἱερεὺς τοῦ Ἀμφιαράου κατὰ τὰ τέλη τοῦ

3ου αἰ. π.Χ., 432. Πιθανῶς ὁ Δρομέας ἀνήκει στὴν οἰκογένειά του. Βλ. καὶ 294.

745γ (Ω 548). Στήλη μὲ ἀέτωμα, ὕψ. 0.77 πλ. 0.38

ΣΗΜ. Τὰ ὀνόματα τῶν ἐπιγραφῶν **745β** καὶ **745γ** δὲν περιλαμβάνονται στὰ εὐρετήρια.

ΜΕΡΟΣ ΕΚΤΟ

ΕΠΙΓΡΑΦΕΣ ΠΟΙΚΙΛΕΣ

746. «Σταθμίον μολύβδ(ινον) 0.028 x 0.028 πάχ. 0.009. Ηύρε Κ. Α. Μέξης τῷ 1909 παρὰ τὴν ὁδὸν τὴν ἐξ Ἀμφιαρείου εἰς Κάλαμον, μεταξὺ ἀγροῦ Α. Μέξη καὶ τοῦ πρὸς Δ. γείτονος. Ἐπιγρ.».

Δημόσιον.

«Παρέδωκα αὐτὸ τῷ Νομισμ. μουσεῖῳ 10.12.13» L Παντοῖα 172.

Τὸ σταθμίο δὲν ἔχει ταυτιστεῖ ἀκόμη.

747 (NM 1913/14 ΚΔ' 33). Σταθμίο μολύβδινο, πυραμιδοειδές, ὕψ. 0.055 πλ. βάσεως 0.024 x 0.024 βάρ. 170.50 γρ. Στὴν κάτω ἐπιφάνεια φέρει ἔκτυπο τὸ γράμμα Ε ὕψ. 0.01. «Ἡύρέθη ἐν ἀγρῷ πρ(ώην) Κοληγιώργα χώρῳ 70 τῇ 15.10.09» L Παντοῖα 183.

748 (NM 1913/14 ΚΔ' 31). Σταθμίο χάλκινο 0.076 x 0.076 βάρ. 851 γρ. Στὴ μιὰ ὀψη φέρει ἔκτυπη ἐπιγραφή. Ὑψ. γρ. 0.021. Βρέθηκε στὴ δεξιὰ ὄχθη τοῦ Ἱεροῦ, «ἐν τῇ δυσμοβορείῳ γωνίᾳ τοῦ 123» L (πίν. 99).

Β. Λεονάρδος, ΠΑΕ 1926, 104, εἰκ. 1· (BCH 50 (1926) 554)· Ὁ Ὡρωπὸς 125, 35, πίν. 50α.

Ἀμφια-
ράου.

749 (NM 1913/14 ΚΑ' 31). Σταθμίο χάλκινο 0.058 x 0.058 x 0.005 βάρ. 212.25 γρ. Κάτω δεξιὰ φέρει ὀπὴ διαμ. 0.005. Στὴ μιὰ ἐπιφάνεια ὑπάρχει ἔκτυπη ἐπιγραφή. Ὑψ. γρ. 0.008-0.016. «Ἡύρέθη ἐπὶ τῆς δεξιᾶς τῆς χαράδρας ὄχθης ἐν τῷ Κοληγεώργα ἀγρῷ νοτόθεν τῆς ἐν ΑΕ 1913, 237, ΠΑΕ 1913, 113 μνημονευομένης στοᾶς» L (πίν. 99).

Β. Λεονάρδος, ΠΑΕ 1907, 120.

Ἀμφ-
ιαράο-
υ.

750 (ΕΑΜ 14829, 14915, 15084). Τρία ἐλάσματα μολύβδινα ἀπὸ τὰ ὁποῖα μόνο τὸ πρῶτο εἶναι ἀκέραιο, τὰ λοιπὰ ἐλλιπῆ δεξιὰ, 0.015 x 0.055 x 0.002. Εἰκονίζεται ἀριστερὰ ἀνάγλυφη κεφαλὴ Ἀμφιαράου, δεξιὰ Ὑγιείας. Ἀνάμεσα στὰ κεφάλια ἔκτυπη ἐπιγραφή. Ὑψ. γρ. 0.005 (στ. 1-2)-0.002. Τὸ πρῶτο βρέθηκε στὴ δεξιὰ ὄχθη τοῦ Ἱεροῦ «ἐν τῇ στενῇ ὁδῷ». Τὸ δεύτερο «ἠύρέθη παρὰ τὴν δεξιὰν ὄχθην πρὸς Α τῆς κρήνης, οὐ μακρὰν τοῦ πέρουσιν εὐρεθέντος [τοῦ πρώτου]». Τὸ τρίτο βρέθηκε «δυσμώθεν τοῦ 61 ἐν προτέρῳ σκαφεῖα» L (εἰκ. 83, πίν. 99).

α) Β. Λεονάρδος, ΠΑΕ 1916, 66· ΑΕ 1916, 119, εἰκ. 1· ΠΑΕ 1924, 97, εἰκ. 1α.

β) Β. Λεονάρδος, ΑΕ 1917, 240, εἰκ. 2· ΠΑΕ 1924, 97, εἰκ. 1β.

γ) Β. Λεονάρδος, *ΠΑΕ* 1924, 96, εικ. 1.

α-γ) *Ο Ξρωπός* 126, 38, πίν. 50ε.

Ἱερὸν
Ἀμφιαράου
Υγεία

Τὰ ἐλάσματα ἦσαν εἰσιτήρια γιὰ τοὺς προσερχομένους στὸ Ἱερὸ· βλ. 276, 277 καὶ Πανσ. 1, 34, 4.

Εικ. 83 (1:1): 750.

751 (NM 1920 KF' 61). Εἰσιτήριο χάλκινο τριγωνικὸ πλευρᾶς 0.025 πᾶχ. 0.005 βάρ. 14.12 γρ., τὸ ὁποῖο φέρει ἐμπέιστο, ἀπὸ ἀργυρὸ ἔλασμα, τὸ γράμμα Μ. Βρέθηκε «ἐν τῷ οἰκοδομήματι 49» τῆς δεξιᾶς ὁχθῆς τοῦ Ἱεροῦ (πίν. 99).

Β. Λεονάρδος, *ΑΕ* 1919, 102, εικ. 5· *Ο Ξρωπός* 126, 37, πίν. 50δ.

752 (NM 1920 KF' 62). Εἰσιτήριο χάλκινο τριγωνικὸ πλευρᾶς 0.024 πᾶχ. 0.005 βάρ. 11.57 γρ., τὸ ὁποῖο φέρει ἐμπέιστο, ἀπὸ ἀργυρὸ ἔλασμα, τὸ γράμμα Χ. Βρέθηκε ὅπου καὶ τὸ προηγούμενο (πίν. 99).

Β. Λεονάρδος, *ΑΕ* 1919, 102, εικ. 6· *Ο Ξρωπός* 126, 37, πίν. 50δ.

753 (Α 643). Εἰσιτήριο χάλκινο τριγωνικὸ πλευρᾶς 0.024 πᾶχ. 0.005 βάρ. 11.60 γρ., τὸ ὁποῖο φέρει ἐμπέιστο, ἀπὸ ἀργυρὸ ἔλασμα, τὸ γράμμα Ι. Βρέθηκε στὰ εὐρήματα τῆς ἀνασκαφῆς τοῦ Λεονάρδου (πίν. 99).

Ο Ξρωπός 126, 37, πίν. 50δ.

754 (Α 644). Λαβὴ χάλκινου ἱατρικοῦ ἐργαλείου ὕψ. 0.057, μορφῆς ἐρμαϊκῆς στήλης μὲ κόμη καὶ γένια ἀρχαῖζοντα. Ἡ στήλη βαίνει σὲ βάθρο μὲ κυμάτια ἄνω καὶ κάτω.

Κάτω ἀπὸ τὸ βάθρο ἡ λαβὴ φέρει χαρακτὸ πλέγμα ρόμβων, ἐπάνω ἀπὸ τὸ κεφάλι λεπτύνεται καὶ πλατύνεται. Στὴν ὀπίσθια πλευρὰ ἐπιγραφή. Ὑψ. γρ. 0.002-0.003. Βρέθηκε στὰ εὐρήματα τῆς ἀνασκαφῆς Λεονάρδου (πίν. 99).

Ο Ξρωπός 126, 39, πίν. 50γ· (F. J. Hassel-E. Künzi, *Medizin Historisches Journal* 15 (1980) 411).

Ἡλιοδώρου.

755 (Ω 129). Χάραγμα στὸ ἄνω μέρος τοῦ θραύσματος 678. Ὑψ. γρ. 0.008.

3ος-2ος αἰ. π.Χ.

Ἀρχεν . . ΣΝΤ

Ἀμφια . . ΟΔ

Τὸ Εῖναι μνηοειδὲς καὶ ἡ μεσαία κεραία τοῦ Α καμπύλη || 1 Ἀρχέν(εω)ς (:) || 2 πιθανῶς Ἀμφία(ς), Ἀμφιά(ρα)οΔ.

Γιὰ τὸν Ἀμφία καὶ τὸ κοινὸ τῶν Ἀμφιαστῶν στήν Ἑρέτρια βλ. Α. Charbonnet, *MusHelv* 41 (1984) 49-53.

756 (Α 381). Θρανίου ἀπὸ λευκόφαιο μάρμαρο θραύσμα πλάκας, ἐλλιπὲς ἀριστερά, δεξιὰ καὶ πίσω, ὕψ. 0.117 πλ. 0.35 πᾶχ. 0.23. Ἐμπρὸς κάτω ταινία πού εἰσέχει ὕψ. 0.06 καὶ κυμάτιο κυρτόκοιλο κατεστραμμένο. Στὴν ἄνω ἐπιφάνεια ὑπάρχει ἐπιγραφή χαραγμένη μὲ ὀξύ ἐργαλεῖο ἀπὸ πρόσωπο μὴ εἰδικό. Ὑψ. γρ. 0.04. «Ἡϋρέθη παρὰ τὴν κάμινον Η' » L 119.

[- - - -]ΛΑΜΕ[- -]

[- - - -]ΠΕΖ[- - -]

757. Τεμάχιο ἀσβεστολίθου πλακοειδὲς ὕψ. 0.67 πλ. 0.62 πᾶχ. 0.27, ἐπάνω στὸ ὁποῖο εἶναι χαραγμένα ἀπὸ μὴ εἰδικὸ δύο ὀνόματα. Κεῖται στὴν παραλία, ἀνατολικά τῆς Σκάλας Ξρωποῦ, κοντὰ στὸν ὄρμο Καμαράκι ὅπου τοποθετεῖται τὸ Δελφίνιον, ὁ ἱερὸς λιμὴν τοῦ Ἱεροῦ.

G. J. M. J. Te Riele παρὰ S. C. Bakhuizen, *Chalcis in Euboea* (1976) 81· (SEG 27, 64· *Bull. Épigr.* 1978, 211).

Ροδάνθη
Διονύσις

3ος αἰ. π.Χ.

Ἀμφιαράου.

Ὁ ἐκδότης προτείνει στὸν πρῶτο στίχο καὶ τὸ ὄνομα Ῥοδανόν. Ὅπως φαίνεται ἀπὸ τὸν τρόπο τῆς χάραξης πρόκειται γιὰ σύγχρονη ἐπιγραφή.

758-759 (A 645-646). Δύο θραύσματα ἀγγείων στὰ ὁποῖα ἔγιναν χαράγματα μετὰ τὴν ὀπτησὴ τους (πίν. 99).

Ἔργον 1958, 182· (G. Daux, *BCH* 83 (1959) 603· *Bull. Épig.* 1961, 335)· Ὁ Ξρωπὸς 125, 34.

758 Τιμ[- - -]
[Α]μφιαράω[ι].

759 ἱερά.

Ἡ πρώτη ἐπιγραφή χρονολογεῖται στὸ δεύτερο μισὸ τοῦ 3ου αἰ. π.Χ. Ἡ δεύτερη (3ου αἰ. π.Χ.) ὑπονοεῖ τὸ ἀγγεῖο ἐπάνω στὸ ὁποῖο εἶναι χαραγμένη. Πρβ. ἱερὴ ἐπὶ κύλικος (*Dacia* 6 (1962) 154).

760. Πλίνθος πήλινη, ὕψ. 0.39 πλ. 0.23 πάχ. 0.04. Φέρει σφράγισμα πρὸς ἀριστερά. Βρέθηκε βορείως τοῦ μεγάλου ναοῦ. Δὲν ἔχει ταυτιστεῖ ἀκόμη.

Β. Λεονάρδος, *ΠΑΕ* 1912, 31.

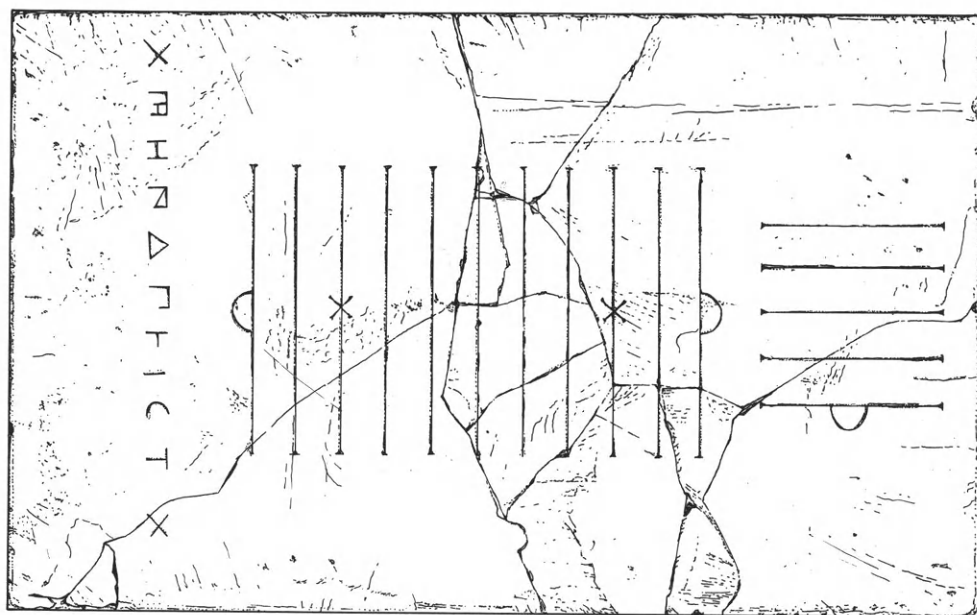
761 (A 647). Στρωτῆρος κεραμίδος τεμάχιο, μήκ. 0.19 πλ. 0.075-0.11, τὸ ὁποῖο φέρει στὸ μέσον κυκλικὸ σφράγισμα διαμ. 0.05. Ὑψ. γρ. 0.008. Βρέθηκε στὴ δεξιὰ ὄχθη τοῦ Ἱεροῦ.

Β. Λεονάρδος, *ΠΑΕ* 1927, 32.

3ος αἰ. π.Χ.

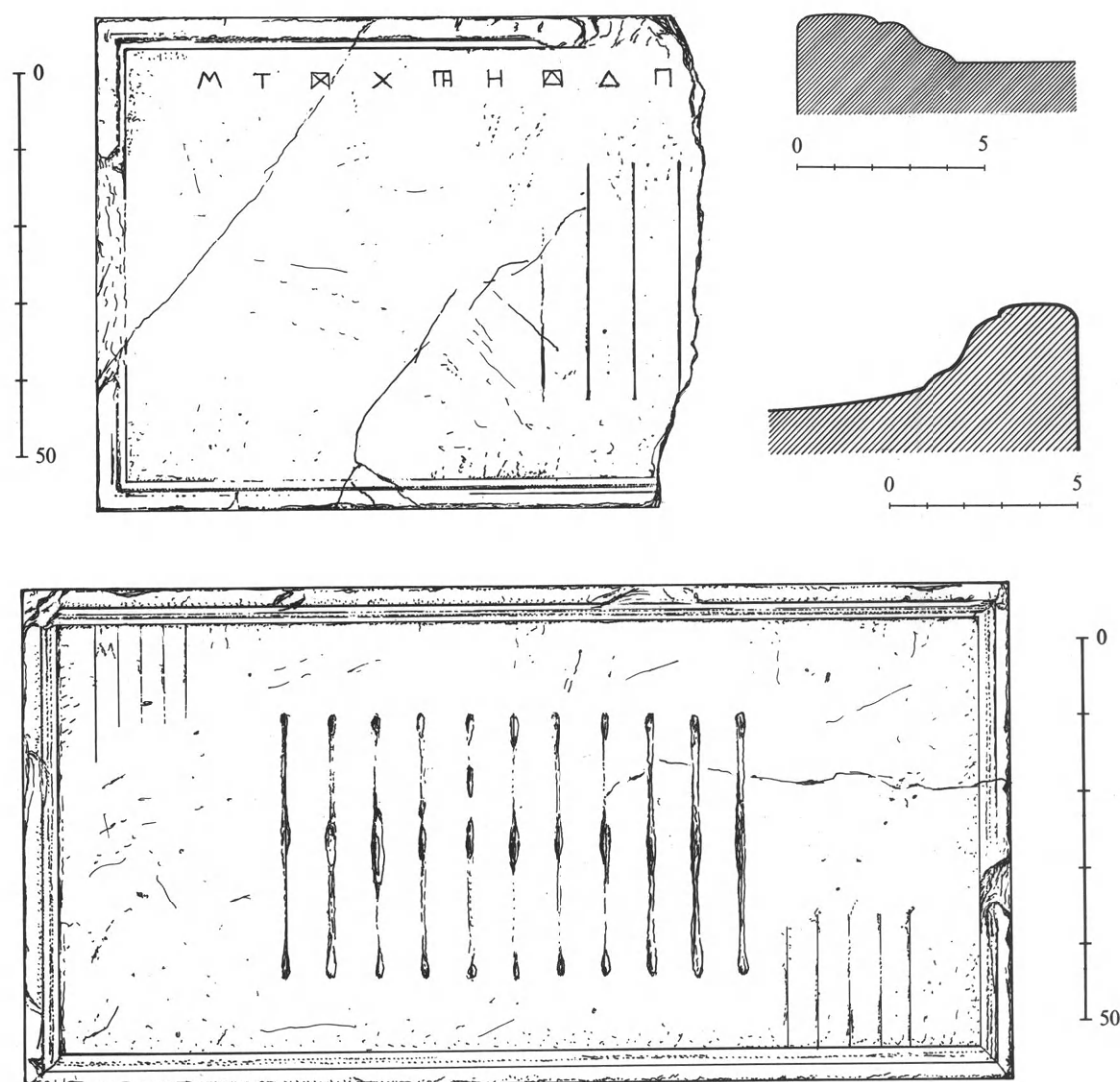
Πύθωνος.

762 (A 386). Τραπεζίης πλάκα θραυσμένη σὲ πολλὰ τεμάχια καὶ συγκολλημένη, ὕψ. 1.27 πλ. 0.78 πάχ. 0.085. Φέρει στὸ μέσον, παραλλήλως πρὸς τὶς μικρὲς πλευρὲς, ἑνδεκα γραμμὲς, ἀπὸ τὶς ὁποῖες ἡ πρώτη καὶ ἡ ἐνδέκατη ἔχουν στὴ μέση χαρακτὸ ἡμικύκλιο, ἡ τρίτη καὶ ἡ ἑνατη τὸ γράμμα Χ. Ἐπάνω ἀπὸ τὶς ἑνδεκα γραμμὲς καὶ καθέτως πρὸς αὐτὲς ὑπάρχουν πέντε γραμμὲς, ἀπὸ τὶς ὁποῖες ἡ πέμπτη φέρει χαρακτὸ ἡμικύκλιο. Κάτω ἀπὸ τὶς ἑνδεκα γραμμὲς ἀριθμητικὰ σύμβολα ὕψ. 0.025-0.029. «Ἡύρεθη ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς τοῦ χειμάρρου ὄχθης ἐν τῷ βορρᾷθεν τοῦ ναῖσκου δωματίῳ Μ» L (εἰκ. 84).

Εἰκ. 84 (1:10): 762.

Εἰκ. 85-86 (1:10): 763, 764.

Β. Λεονάρδος, *AE* 1925-26, 44, 156· (Mabel Lang, *Hesperia* 26 (1957) 275 σημ. 12, 4· πρβ. SEG 17, 210).

Χ Ϟ Η Ϟ Δ Γ Ϟ Ι C T X

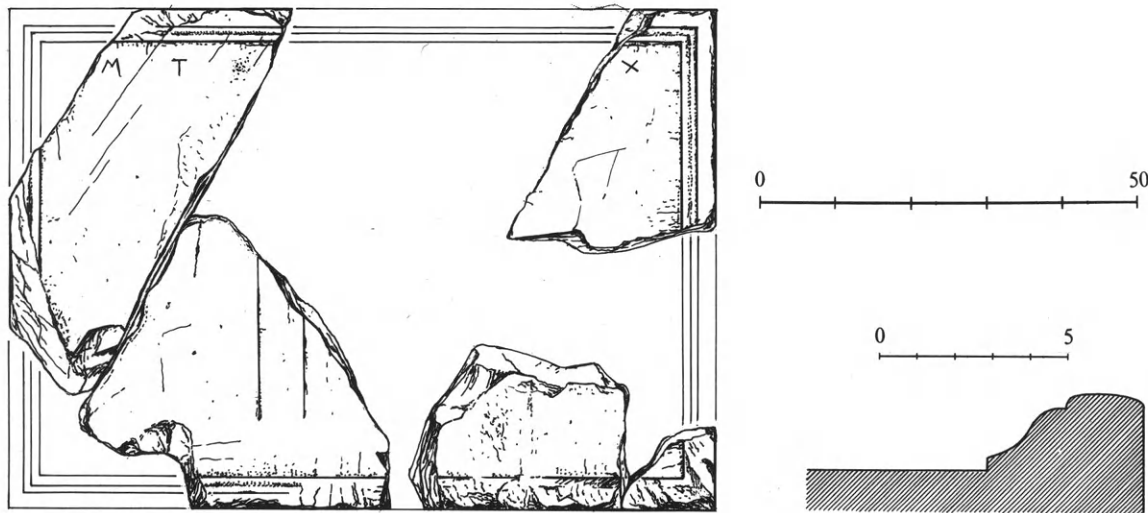
763 (A 387). Τραπεζίης ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο πλάκα, με πλάισιο τὸ ὁποῖο ἀποτελεῖται ἀπὸ ἄβακα καὶ κυμάτιο, δεξιὰ ἐλλειπής, μήκ. 0.80 πλ. 0.64 πάχ. 0.12. Φέρει τέσσερις κάθετες πρὸς τὶς μακρὲς πλευρὲς γραμμὲς καὶ παραλλήλως πρὸς τὴ μιὰ μακρὰ πλευρά, κοντὰ στὸ κυμάτιο, ἀριθ-

μητικὰ σύμβολα ὕψ. 0.022. «Ἡρέθη παρὰ τὴν νοτανατολικὴν γωνίαν τοῦ δωματίου M¹» L (εἰκ. 85).

Β. Λεονάρδος, *AE* 1925-26, 44, 157· (Mabel Lang, *Hesperia* 26 (1957) σημ. 12, 5· πρβ. SEG 17, 210).

Μ Τ Ϟ Χ Ϟ Η Ϟ Δ Γ Ϟ [Ϟ Ι C T X]

764 (A 648). Τραπεζίης ἀπὸ λευκὸ μάρμαρο πλάκα, με πλάισιο γύρω τὸ ὁποῖο ἀποτελεῖται ἀπὸ ἄβακα καὶ κυμάτιο, μήκ. 1.35 πλ. 0.60 πάχ. 0.16. Στὴν ἐγκοιλὴ ἐπιφάνεια φέρει ἑνδεκα γραμμὲς στὸ μέσον, παράλληλες πρὸς

Εἰκ. 87 (1:10): 765.

τις στενές πλευρές, και από πέντε στην άνω αριστερή και την κάτω δεξιά γωνία, παράλληλες επίσης προς τις στενές πλευρές. «Ἡύρέθη βορράθεν τῶν ἐπιγεγραμμένων βάθρων» L (εἰκ. 86).

B. Λεονάρδος, *AE* 1925-26, 44, 158· (Mabel Lang, *Hesperia* 26 (1957) 275 σημ. 12, 6).

765 (A 649). Τραπεζης από λευκό μάρμαρο πέντε θραύσματα με κυμάτιο γύρω. Τα δύο αριστερά σώζουν πλήρες το πλάτος της τραπέζης, 0.655, και έχουν συνολ. μήκ. 0.49 πλάχ. 0.145-0.16 (με το κυμάτιο). Το τρίτο τεμάχιο από το άνω μέρος έχει ύψ. 0.32 πλ. 0.28, ενώ το τέταρτο, ύψ. 0.21 πλ. 0.28, με θραυσμένο το κυμάτιο, προέρχεται πιθανώς από το κάτω μέρος της. Σώζεται και πέμπτο θραύσμα ύψ. 0.125 πλ. 0.11 με έλλιπές κυμάτιο, της κάτω αριστερής γωνίας, το οποίο δεν συγκολλάται. Ο Λεονάρδος δημοσιεύει μόνο το ένα θραύσμα, εκείνο που σώζει δύο γραμμές, το οποίο «ἠύρέθη ἐν δωματίῳ ὀπισθεν, ἤγουν βορράθεν, τοῦ μουσείου». Ὑψ. γρ. 0.015-0.023 (εἰκ. 87).

B. Λεονάρδος, *AE* 1925-26, 45, 159· (Mabel Lang, *Hesperia* 26 (1957) 275 σημ. 12, 7).

M T [Ϟ X Ϟ H Ϟ Δ Γ Ϟ Ι C T] X

766. Τραπεζης από λευκό μάρμαρο θραύσμα πλάκας, δεξιά και πίσω έλλιπές, ύψ. 0.45 πλ. 0.23 πλάχ. 0.10. «Σώζονται πέντε γραμμαι και ἄλλη μετα καμπύλης και ἄλλη γραμμή. Ἡύρέθη ἐπὶ τῆς δεξιᾶς τοῦ χειμάρρου ὀχθῆς ἐν τινι τῶν ἀνατολόθεν τοῦ 154 χώρου δωματίων (*AE* 1922, 102, εἰκ. 2)» L. Το θραύσμα αυτό δεν βρέθηκε στο Ἱερό.

B. Λεονάρδος, *AE* 1925-26, 45 160· (Mabel Lang, *Hesperia* 26 (1957) 275 σημ. 12, 8· πρβ. SEG 17, 210).

767. Ἐπὶ ἀρχιτεκτονικῶν μελῶν τῆς στοᾶς τοῦ Ἱεροῦ εἶναι χαραγμένα γράμματα.

B. Λεονάρδος, *ΠAE* 1925, 34.

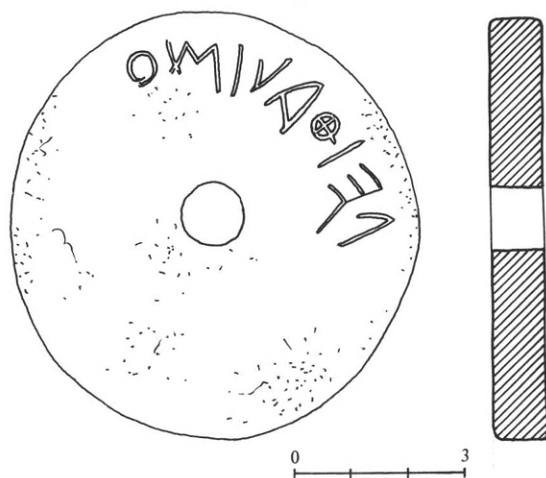
α) ἐπὶ δωρικοῦ κιονοκράνου: Σ

β) ἐπὶ δωρικοῦ κιονοκράνου: TM

γ) ἐπὶ ἀντιθήματος ἐπιστυλίου: K

δ) ἐπὶ γείσου: K

768. Ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας τῆς ζωφόρου τῶν τριγλύφων τῆς σκηνῆς τοῦ θεάτρου τοῦ Ἱεροῦ εἶναι χαραγμένα γράμματα.

Εἰκ. 88 (1:0.074): 769.

Β. Λεονόρδος, ΠΑΕ 1926, 105· (E. Fiechter, *Das Theater in Oropos* (1930) 29).

α) Γ, Λ (= Δ)

β) Ε

γ) Θ

769 (Ω). Λίθινος δίσκος διαμ. 0.075 πάχ. 0.01. Φέρει στο κέντρο ὀπή διαμ. 0.01. Κατά τὴν περιφέρεια ἐπιγραφὴ ἐπὶ τὰ λαϊά, ὕψ. γρ. 0.009-0.013. Βρέθηκε κατὰ τὴν ἀνα-

σκαφὴ τοῦ οἰκοδομικοῦ συγκροτήματος τοῦ 8ου αἰ. π.Χ., δυτικὰ τῆς Σκάλας Ὠρωποῦ (βλ. *Εργον 1996, 27-38) (εἰκ. 88).

Πειθαλίμο

Πιθανή, ἐπίσης, ἀνάγνωση Γειθαλίμο. Ὁ δίσκος, ἀλλε-
ευτικό ἐξάρτημα, βρέθηκε σὲ στρώμα ποῦ χρονολογεῖται
στὸ δεῦτερο μισὸ τοῦ 8ου αἰ. π.Χ.

770 (Ω 547). Θραῦσμα γύρω ἑλλίπες, ὕψ. 0.08 πλ. 0.09
πάχ. 0.035. Ὑψ. γρ. 0.008 μεταστ. 0.004. Οἱ στίχοι ἐντὸς
χαραγμένων γραμμῶν. Βρέθηκε στὴ Σκάλα Ὠρωποῦ, Ἰου-
στινιανοῦ 3.

3ος αἰ. π.Χ.

[- - - - Διο]νυσι[- - - -]

vacat

[- - -]ης Νικοδήμ[ου - -]

[- - -]λινος Δημο[- - -]

[- - -]ος Παραμ[- - - -]

Κατάλογος ὀνομάτων ἀγνώστου φύσεως.

ΣΗΜ. Τὰ ὀνόματα τῶν ἐπιγραφῶν **769** καὶ **770** δὲν
περιλαμβάνονται στὰ εὐρετήρια.

ΜΕΡΟΣ ΕΒΔΟΜΟ

ΜΑΡΤΥΡΙΕΣ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΟΥ ΩΡΩΠΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΤΟΥ ΑΜΦΙΑΡΑΟΥ

Νεολιθική περίοδος. Λίθινα εργαλεία βρέθηκαν στη δεξιά όχθη του Ίερού (Β. Λεονάρδος, *ΠΑΕ* 1906, 85· *Ο Ώρωπός* 127, πίν. 53).

ΜΕ περίοδος. Μεσοελλαδικός οικισμός στη θέση *Σοχώρια*, ανατολικά των Νέων Παλατιών: R. Hope Simpson, *Institute of Classical Studies, Bulletin Suppl.* 16 (1965) 126 (κατά ανακοίνωσή μου)· *Ο Ώρωπός* 12· *ΑΔ 29 (1974) Α' 97, πίν. 55α.
Μεσοελλαδική κεραμική και όστρα, πιθανώς από τύμβο, βρέθηκαν στον παλιό Ώρωπό, σε σωστική ανασκαφή.

ΥΕ περίοδος. Μυκηναϊκός οικισμός της ΥΕ II Α-Β περιόδου στη θέση *Σοχώρια*, ανατολικά των Νέων Παλατιών: Hope Simpson *ό.π.*· *Ο Ώρωπός* *ό.π.*· *ΑΔ *ό.π.* 97.

Μυκηναϊκή κεραμική βρέθηκε στα Νέα Παλάτια, στο οικόπεδο του ΟΤΕ, και στον παλιό Ώρωπό, σε σωστικές ανασκαφές.

Τάφοι της ΥΕ III Α-Γ περιόδου στη θέση *Άγιοι Ανάργυροι*, ΒΑ του *Αμφιαρείου*, σε απόσταση 1.500 μ.: *ΑΔ *ό.π.* 95-98, πίν. 54-55.

Τέλη 10ου-πρώτο μισό 9ου αι. π.Χ. Γεωμετρική κεραμική στα Νέα Παλάτια, στο οικόπεδο του ΟΤΕ.

Ύστερογεωμετρική περίοδος. Κεραμική που βρέθηκε σε αποθέτη, στα Νέα Παλάτια, στο οικόπεδο του ΟΤΕ, και όστρακα σε οικόπεδα της Σκάλας Ώρωπου. Ύστερογεωμετρικά όστρακα βρέθηκαν και δυτικά της Σκάλας, στο οικόπεδο του σχολείου, καθώς και οικισμός από άψιδωτά, κυκλικά και ορθογώνια οικοδομήματα της ίδιας περιόδου.

Τέλη 7ου αι. π.Χ. Έγκατάλειψη της δυτικά της Σκάλας περιοχής εξ αιτίας του ποταμού Ώρωπου. Μετακίνηση του οικισμού δυτικότερα κατά την αρχαϊκή εποχή: *Έργον 1996, 27-38.

Η περιοχή που άπλώνεται ανάμεσα στα ανατολικά όρια της Ώρωπίας και την Τανάγρα ονομαζόταν Γραΐα, τοπωνύμιο το οποίο εμφανίζεται για πρώτη φορά στον νεών κατάλογο της *Ιλιάδος* (Β 498). Ο Πausanias (9, 20) προσεγγίζει το τοπωνύμιο, το οποίο κατ' αυτόν δηλώνει την Τανάγρα, προς το όνομα της συζύγου του Ποιμάνδρου,

ιδρυτοῦ τῆς πόλεως αὐτῆς, κόρης τοῦ Αἰόλου ἢ, κατὰ τὴν Κόριννα, τοῦ Ἀσωποῦ· σὲ προχωρημένη ἡλικία ὀνομάστηκε Γραῖα. Μετὰ τὸν θάνατό της ἡ πόλις τῆς Τανάγρας πῆρε τὸ ὄνομά της.

Ὁ Θουκυδίδης (2, 23, 3) ταυτίζει τὸν Ὠρωπὸ μὲ τὴ Γραῖα. Στοὺς κώδικες τοῦ κειμένου του παραδίδεται γῆν τὴν Πειραϊκὴν· οἱ ἐκδότες διορθώνουν σὲ Γραϊκὴν κατὰ τὸ κείμενο τοῦ Στεφάνου Βυζαντίου. Ὁ Ἀριστοτέλης (Στεφ. Βυζαντ. λ. Ὠρωπός) ταυτίζει τὴ Γραῖα μὲ περιοχὴ τῆς Ὠρωπίας ἢ ὁποῖα βρισκόταν κοντὰ στὴ θάλασσα, ἀπέναντι ἀπὸ τὴν Ἐρέτρια. Τὸ ἴδιο καὶ ὁ Στράβων (9, 2, 10), ὁ ὁποῖος ἀναφέρει καὶ τὴν ἐκδοχὴ τῆς ταύτισης τῆς Τανάγρας μὲ τὴ Γραῖα (ἀπόπειρα ἀποκατάστασης τοῦ ἐφθαρμένου χωρίου τοῦ Στράβωνος ἀπὸ τὸν J. Tréheux, *REG* 84 (1971) XVIII-XIX).

Ἀπὸ τὸ ὄνομα τῆς Γραίας παράγεται καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἀττικοῦ δήμου Γραῖς, τῆς Πανδιονίδος φυλῆς. Ἀναφέρεται μιὰ φορὰ μόνο, στὴν ἐπιγραφή IG II² 2362 30 τοῦ 201/200 π.Χ., κατάλογο δήμων τῆς Ἀττικῆς. Ἐξ ἀρχῆς ὑπετέθη γιὰ τὸ ὄνομα τοῦ δήμου λάθος ἀντιγραφὴ τοῦ χαρακτῆ. Ὁ R. Loeper, *AM* 17 (1892) 372 θεωρεῖ ὅτι πρόκειται γιὰ λανθασμένη χάραξη τῆς λέξης ΠΡΑΣΙΗΣ (γνώμη ποὺ ἀκολουθεῖ ὁ J. Traill, *The Political Organization of Attica, Hesperia Suppl.* XIV (1975) 82), ἀποψη ἢ ὁποῖα δὲν συναντᾷ καθολικὴ ἀναγνώριση (*Hellenica* XI-XII, 198 σμ. 1). Μὲ τὰ σημερινὰ δεδομένα ὁ δήμος κατατάσσεται στοὺς ὑπόπτους (Traill ὁ.π. 115 ἀρ. 14). Τὸ πιθανότερο εἶναι πὺς πρόκειται γιὰ δήμο ἢ μικρὸ χωριὸ τῆς Ἀττικῆς, στὰ ἀνατολικά ὅρια τῆς Ὠρωπίας.

Ἀπὸ τὴ Γραῖα καὶ τοὺς κατοίκους της Γραῖους παράγεται, ἐνίοτε, τὸ ἐθνικὸ *Graeci*, ποὺ χρησιμοποιήθηκε στὴν Κάτω Ἰταλία γιὰ νὰ δηλώσει τοὺς Ἑλλήνες (K. J. Beloch, *Griechische Geschichte* I 1² (1924) 234 σμ. 4· A. Debrunner ἐν M. Ebert (ἐκδ.), *Reallexikon der Vorgeschichte* IV 2 (1926) 509· U. v. Wilamowitz, *Der Glaube der Hellenen* I (1931) 51 σμ. 1· J. Bérard, *REA* 54 (1952) 5· H. Bengtson, *Griechische Geschichte von den Anfängen bis in die römische Kaiserzeit* 4 (1969) 96).

Κατὰ τὸν 5ο αἰ. π.Χ. ἐμφανίζεται στὸν Ἡρόδοτο (6, 100-101) τὸ ὄνομα Ὠρωπός. Ὁ Knoepfler (Oropos 52) ὑποστηρίζει ὅτι τὸ ὄνομα εἶναι τοπικὴ παραλλαγὴ τοῦ ὀνόματος Ἀσωπός (Ἀρωπός-Ὠρωπός) καὶ ὅτι ὁ μέγας καὶ θεοποιημένος ποταμὸς στὰ δυτικὰ ὅρια τῆς Ὠρωπίας ἔδωσε τὸ ὄνομα στὴν πόλιν. Πιθανότερη φαίνεται ἡ ἐκδοχὴ τοῦ Ἀ. Χατζῆ (*Ἀθηνᾶ* 41 (1929) 200-201). Θεωρεῖ ὅτι ἡ πόλις πῆρε τὸ ὄνομά της ἀπὸ κοντινὸ ποταμὸ ποὺ ὀνομαζόταν Ὠρωπός. Σύμφωνα μὲ τὶς ἀνασκαφὲς τῶν τελευταίων χρόνων, ὁ ποταμὸς Ὠρωπός εἶναι τὸ μικρὸ ποτάμι σήμερὰ στὸ δυτικὸ ὄριο τοῦ κτήματος τῶν φυλακῶν στὴ Σκάλα, ὁ ὁποῖος φέρει τὸν χειμῶνα τὰ νερὰ τῶν ὑπερκειμένων λόφων. Ὁλόκληρος ὁ ὑστερογεωμετρικὸς καὶ ὁ ἀρχαῖος οἰκισμὸς δυτικὰ τῆς Σκάλας, πλὴν στὸ ποτάμι αὐτό, βρέθηκε νὰ ἔχει ἐγκαταλειφθεῖ ἔπειτα ἀπὸ συνεχεῖς μεγάλες πλημμύρες ποὺ τὸν σκέπασαν μὲ καθαρὸ χῶμα ὕψ. 3 μ. Εἶναι πιθανὸ ὅτι οἱ πλημμύρες αὐτὲς εἶναι ἀποτέλεσμα πυρκαϊῶν ποὺ κατέστρεψαν τὰ δάση τῶν γύρω βουνῶν· τὰ νερὰ τῶν βροχῶν, ἀνεμπόδιστα, κατέληγαν στὸν Ὠρωπὸ, μεταφέροντας μεγάλες ποσότητες χωμάτων ποὺ σκέπασαν τὴ γεωμετρικὴ καὶ τὴν ἀρχαῖκὴ πόλιν. Ὁ καταστρεπτικὸς, τότε, χεῖμαρρος θεοποιήθηκε καὶ ἔδωσε τὸ ὄνομά του στὴν πόλιν κατὰ τὴν ἀρχαῖκὴ ἐποχὴ, πιθανῶς κατὰ τὸ πρῶτο μισὸ τοῦ 6ου αἰ. π.Χ.: † Ἀλίκη Δραγῶνα, *AE* 1994, 43-45· B.X. Πετράκος αὐτόθι 46.

570-550 π.Χ. Ἀνάθεση θρανίου σὲ ἄγνωστη θεότητα ἀπὸ τὸν Ἀλεξομενὸ (333).

Μέσα 6ου αἰ. π.Χ. Τὸ «αἰολικὸ» ἀναθηματικὸ κιονόκρανο EAM 4797 ποὺ βρέθηκε στὴν Ἀγία Ἐλεοῦσα Συναμί-νου (Ὁ Ὠρωπός 16 σμ. 5· E. Bammer, *AA* 1972, 453· Ph. P. Betancourt, *The Aeolic Style in Architecture* (1977) 106 καὶ 141· Lucy Shoe Meritt, *Hesperia* 65 (1996) 122-124, πίν. 34-35).

506 π.Χ. Οἱ Ἀθηναῖοι ἐκστρατεύουν ἐναντίον τῶν Βοιωτῶν οἱ ὅποιοι ἡττῶνται. Ὁ Ὠρωπὸς γίνεται ἀθηναϊκὴ κτήση. (Ὁ Κ. J. Beloch, *Griechische Geschichte* I 1² ὅ.π. 391 θεωρεῖ ὅτι οἱ Ἀθηναῖοι κατέλαβαν τὸν Ὠρωπὸ τὸ 519 π.Χ. Ὁ Knoepfler, *Oropos* 50 ἀπορρίπτει τὴν ἐκδοχὴ τῆς τότε κατάληψης τοῦ Ὠρωποῦ ἀπὸ τοὺς Ἀθηναίους.)

Ἡροδότου 5, 77, 1-2: Βοιωτοὶ δὲ τοῖσι Χαλκιδεῦσι βοηθέουσι ἐπὶ τὸν Εὐριπον. Ἀθηναίοισι δὲ ἰδοῦσι τοὺς βοηθούς* ἔδοξε πρότερον τοῖσι Βοιωτοῖσι ἢ τοῖσι Χαλκιδεῦσι ἐπιχειρεῖν. συμβάλλουσί τε δὴ τοῖσι Βοιωτοῖσι οἱ Ἀθηναῖοι καὶ πολλῶ ἐκράτησαν, κάρτα δὲ πολλοὺς φονεύσαντες ἐπτακοσίους αὐτῶν ἐζώγρησαν. τῆς δὲ αὐτῆς ταύτης ἡμέρης οἱ Ἀθηναῖοι διαβάντες εἰς τὴν Εὐβοίαν συμβάλλουσι καὶ τοῖσι Χαλκιδεῦσι, νικήσαντες δὲ καὶ τούτους τετρακισχίλους κληρούχους ἐπὶ τῶν ἵπποβοτέων τῇ χώρῃ λείπουσι.

*Βοιωτοὺς κατ' ἄλλη γραφή.

490 π.Χ. Ἡ πρώτη μνεία τοῦ Ὠρωποῦ ἐμφανίζεται στὸ κείμενο τοῦ Ἡροδότου. Οἱ τέσσερις χιλιάδες Ἀθηναῖοι κληροῦχοι τῆς Χαλκίδος σπεύδουν νὰ βοηθήσουν τοὺς Ἑρετρίεις. Κατὰ παρότρυνση τοῦ Αἰσχίνου, ὁ ὅποιος φοβᾶται προδοσία ἐκ μέρους τῶν Ἑρετριέων, ἐπιστρέφουν στὴν Ἀθήνα. Τὸ χωρίο θεωρεῖται γενικῶς ὅτι μαρτυρεῖ τὴν ἀθηναϊκὴν κατοχὴ τοῦ Ὠρωποῦ, ἀφοῦ οἱ Ἀθηναῖοι κληροῦχοι μπόρεσαν νὰ γυρίσουν στὴν πατρίδα τους μέσῳ Ὠρωποῦ. Ὁ Knoepfler, *Oropos* 52 θεωρεῖ ὅτι δὲν ὑπῆρχε τότε ἄλλη διέξοδος γιὰ τοὺς κληρούχους, διότι τὸ στενὸ τοῦ Εὐρίπου ὁδηγοῦσε στὴν ἐχθρικὴ Βοιωτία, καὶ ὑποστηρίζει ὅτι οἱ Ἀθηναῖοι κατέλαβαν τὸν Ὠρωπὸ μετὰ τὰ Μηδικὰ, περὶ τὸ 470 π.Χ., ὅταν οἱ Ἑρετρίεις ἦσαν ἀνίσχυροι νὰ ἀντιδράσουν στὰ ἐπεκτατικὰ τους σχέδια. Πιστεύει ἀκόμη ὅτι ἡ μετὰ τὰ Μηδικὰ κατάληψη τοῦ Ὠρωποῦ ἀπὸ τὴν Ἀθήνα ἐξηγεῖ καὶ τὴν ὑπαρξὴ τοῦ φαινομένου τοῦ ρωτακισμού στὴ γλώσσα τῶν Ὠρωπίων, τὸ ὁποῖο ἐμφανίζεται στὶς ἐπιγραφὰς μόλις στὰ τέλη τοῦ 6ου αἰ. π.Χ.

Ἡροδότου 6, 100-101: μαθὼν δὲ τούτων ἐκάτερα ὡς εἶχε Αἰσχίνης ὁ Νόθωνος, ἐὼν τῶν Ἑρετριέων τὰ πρῶτα, φράζει τοῖσι ἤκουσι Ἀθηναίων πάντα τὰ παρεόντα σφι πρήγματα, προσεδέετό τε ἀπαλλάσσεσθαι σφῆας ἐς τὴν σφετέρην, ἵνα μὴ προσαπόλωνται. οἱ δὲ Ἀθηναῖοι ταῦτα Αἰσχίνῃ συμβουλευέσαντι πείθονται. καὶ οὗτοι μὲν διαβάντες ἐς Ὠρωπὸν ἔσφωζον σφέας αὐτούς.

Πρῶτο μισὸ τοῦ 5ου αἰ. π.Χ. Ἡ ἐρμαϊκὴ στήλη τοῦ Στρομβίχου (334) ἰδρύεται κάπου στὸν Ὠρωπὸ καὶ πολὺ ἀργότερα μεταφέρεται στὸ Ἀμφιάρειο.

446/5 π.Χ. ἡ λίγο ἀργότερα. Ὁ Ὠρωπὸς μνημονεύεται σὲ ἀθηναϊκὴ ἐπιγραφὴ ὡς σταθμὸς γιὰ τὴν ἐπικοινωνία μετὰ τὴν Χαλκίδα καὶ τὴν Ἰστιαία.

IG I³ 41 67-70· πρβ. M. F. McGregor, *Studies in Attic Epigraphy, History and Topography, Hesperia Suppl. XIX* (1982) 104 53-56.

[π]ερ τὰς ἄλλας δίκας. ἔ[στο δὲ τοῖ πορθμεύοντι ἐκ Χ]-
[α]λκίδος ἐς Ὠρωπὸν πρ[άττεσθαι τρεῖς ὀβολός· ἐὰν δ]-
[έ] τις ἐχς Ὠρωπὸ ἐς ἡεστ[ίαιαν ἢ ἐς Δῖον ἢ ἐκεῖθεν ἐ]-
ς Ὠρωπὸν πορθμεύει, πρ[αττέσθο ἡεπτ' ὀβολός· ἐὰν δ]-

431 π.Χ. Κατὰ τὸν Θουκυδίδη (2, 14, 1), οἱ Ἀθηναῖοι πρόβατα δὲ καὶ ὑποζύγια ἐς τὴν Εὐβοίαν διεπέμψαντο. Οἱ μεταφορῆς τροφίμων ἔπρεπε πλέον νὰ γίνονται διὰ θαλάσσης.

Θουκυδίδου 7, 28, 1: ἡ τε τῶν ἐπιτηδείων παρακομιδὴ ἐκ τῆς Εὐβοίας, πρότερον ἐκ τοῦ Ὠρωποῦ κατὰ γῆν διὰ τῆς Δεκελείας θάσσων οὔσα, περὶ Σούνιον κατὰ θάλασσαν πολυτελὴς ἐγίγνετο.

Θουκυδίδου 2, 23, 3: οἱ δὲ Πελοποννήσιοι χρόνον ἐμείναντες ἐν τῇ Ἀττικῇ ὅσου εἶχον τὰ ἐπιτήδεια ἀνεχώρησαν διὰ Βοιωτῶν, οὐχ ἥπερ ἐσέβαλον· παριόντες δὲ Ὠρωπὸν τὴν γῆν τὴν Γραϊκὴν καλουμένην, ἣν νέμονται Ὠρώπιοι Ἀθηναίων ὑπήκοοι, ἐδήωσαν.

426 π.Χ. Κατὰ τὴν ἐπιστροφή του ἀπὸ τῆ Μῆλου ὁ Νικίας ἀποβιβάζεται νύκτωρ στὸν Ὠρωπὸ καὶ βαδίζει ἐναντίον τῆς Τανάγρας, ὅπου ἐνώνεται μὲ ἄλλα ἀθηναϊκὰ στρατεύματα. Τὴν ἐπομένη, ἔπειτα ἀπὸ μάχη μὲ τοὺς Ταναγραίους, τμήμα τοῦ στρατοῦ ἐπιστρέφει στὴν Ἀθήνα διὰ ξηρᾶς, καὶ ὁ λοιπὸς στὸν Ὠρωπὸ ὅπου βρίσκονταν τὰ πλοῖα τοῦ Νικίου.

Θουκυδίδου 3, 91, 3-5: ὡς δὲ αὐτοῖς δηουμένης τῆς γῆς οὐ προσεχώρουν, ἄραντες ἐκ τῆς Μήλου αὐτοὶ μὲν ἔπλευσαν ἐς Ὠρωπὸν τῆς Γραϊκῆς, ὑπὸ νύκτα δὲ σχόντες εὐθύς ἐπορεύοντο οἱ ὀπλίται ἀπὸ τῶν νεῶν πεζῇ ἐς Τάναγραν τῆς Βοιωτίας. οἱ δὲ ἐκ τῆς πόλεως πανδημεῖ Ἀθηναῖοι, Ἱππονίκου τε τοῦ Καλλίου στρατηγοῦντος καὶ Εὐρυμέδοντος τοῦ Θουκλέους, ἀπὸ σημείου ἐς τὸ αὐτὸ κατὰ γῆν ἀπήντων. καὶ στρατοπεδευσάμενοι ταύτην τὴν ἡμέραν ἐν τῇ Τανάγρα ἐδήουν καὶ ἐνηυλίσαντο. καὶ τῇ ὑστεραίᾳ μάχη κρατήσαντες τοὺς ἐπεξελθόντας τῶν Ταναγραίων καὶ Θηβαίων τινὰς προσβεβηθηκότας καὶ ὅπλα λαβόντες καὶ τροπαῖον στήσαντες ἀνεχώρησαν, οἱ μὲν ἐς τὴν πόλιν, οἱ δὲ ἐπὶ τὰς ναῦς.

Διοδώρου τοῦ Σικελιώτου 12, 65: ὁ δὲ Νικίας γενναίως ἀμυνομένων τῶν Μηλίων οὐ δυνάμενος ἐλεῖν τὴν πόλιν, ἀπέπλευσεν εἰς Ὠρωπὸν τῆς Βοιωτίας, ἐνταῦθα δὲ τὰς ναῦς ἀπολιπὼν παρῆλθεν εἰς τὴν τῶν Ταναγραίων χώραν μετὰ τῶν ὀπλιτῶν, καὶ κατέλαβεν ἐνταῦθα δύναμιν ἑτέραν Ἀθηναίων, ἧς ἐστρατῆγαι Ἱππόνικος ὁ Καλλίου.

424 π.Χ. Μετὰ τὴν καταστροφή τοῦ Δηλίου οἱ Ἀθηναῖοι στρατιῶτες κατὰ τὴν ὑποχώρησίν τους κατέφυγαν στὸν Ὠρωπὸ, ἀπὸ ὅπου μὲ πλοῖα ἐπέστρεψαν στὴν Ἀθήνα.

Θουκυδίδου 4, 91: Οἱ δὲ Βοιωτοὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις ξυνελέγοντο ἐς τὴν Τάναγραν· καὶ ἐπειδὴ ἀπὸ πασῶν τῶν πόλεων παρῆσαν καὶ ἡσθάνοντο τοὺς Ἀθηναίους προχωροῦντας ἐπ' οἴκου, τῶν ἄλλων βοιωτάρχων, οἳ εἰσιν ἑνδεκα, οὐ ξυνεπαινούντων μάχεσθαι, ἐπειδὴ οὐκ ἐν τῇ Βοιωτίᾳ ἔτι εἰσὶ (μάλιστα γὰρ ἐν μεθορίοις τῆς Ὠρωπίας οἱ Ἀθηναῖοι ἦσαν, ὅτε ἔθεντο τὰ ὅπλα), Παγώνδας ὁ Αἰολάδου βοιωτάρχων ἐκ Θηβῶν μετ' Ἀριανθίδου τοῦ Λυσιμαχίδου καὶ ἡγεμονίας οὔσης αὐτοῦ βουλόμενος τὴν μάχην ποιῆσαι καὶ νομίζων ἄμεινον εἶναι κινδυνεῦσαι, προσκαλὼν ἐκάστους κατὰ λόχους, ὅπως μὴ ἄθροοι ἐκλίποιεν τὰ ὅπλα, ἔπειθε τοὺς Βοιωτοὺς ἰέναι ἐπὶ τοὺς Ἀθηναίους καὶ τὸν ἀγῶνα ποιεῖσθαι, λέγων τοιάδε.

Θουκυδίδου 4, 96, 6-9: καὶ ἀμφοτέρωθεν ἤδη, ὑπὸ τε τοῦ τοιοῦτου καὶ ὑπὸ τῶν Θηβαίων ἐφεπομένων καὶ παραρρηγνύντων, φυγὴ καθειστήκει παντὸς τοῦ στρατοῦ τῶν Ἀθηναίων. καὶ οἱ μὲν πρὸς τὸ Δῆλίον τε καὶ τὴν θάλασσαν ὥρμησαν, οἱ δὲ ἐπὶ τοῦ Ὠρωποῦ, ἄλλοι δὲ πρὸς Πάρνηθα τὸ ὄρος, οἱ δὲ ὡς ἕκαστοί τινα εἶχον ἐλπίδα σωτηρίας. Βοιωτοὶ δὲ ἐφεπόμενοι ἔκτεινον, καὶ μάλιστα οἱ ἱππῆς οἳ τε αὐτῶν καὶ οἱ Λοκροὶ βεβηθηκότες ἄρτι τῆς τροπῆς γιγνομένης· νυκτὸς δὲ ἐπιλαβούσης τὸ ἔργον ῥᾶον τὸ πλῆθος τῶν φευγόντων διεσώθη. καὶ

τῇ ὑστεραίᾳ οἱ τε ἐκ τοῦ Ὠρωποῦ καὶ οἱ ἐκ τοῦ Δήλιου φυλακὴν ἐγκαταλιπόντες (εἶχον γὰρ αὐτὸ ὅμως ἔτι) ἀπεκομίσθησαν κατὰ θάλασσαν ἐπ' οἴκου.

Θουκυδίδου 4, 99: Οἱ δὲ Βοιωτοὶ ἀπεκρίναντο, εἰ μὲν ἐν τῇ Βοιωτίᾳ εἰσὶν, ἀπιόντας ἐκ τῆς ἑαυτῶν ἀποφέρεισθαι τὰ σφέτερα, εἰ δὲ ἐν τῇ ἐκείνων, αὐτοὺς γινώσκειν τὸ ποιητέον, νομίζοντες, τὴν μὲν Ὠρωπίαν, ἐν ἣ τοὺς νεκροὺς ἐν μεθορίοις τῆς μάχης γενομένης κεῖσθαι ξυνέβη, Ἀθηναίων κατὰ τὸ ὑπήκοον εἶναι, καὶ οὐκ ἂν αὐτοὺς βία σφῶν κρατῆσαι αὐτῶν· οὐδ' αὖ ἐσπένδοντο δῆθεν ὑπὲρ τῆς ἐκείνων· τὸ δὲ "ἐκ τῆς ἑαυτῶν" εὐπρεπὲς εἶναι ἀποκρίνασθαι "ἀπιόντας καὶ ἀπολαβεῖν ἅ ἀπαιτοῦσιν". ὁ δὲ κῆρυξ τῶν Ἀθηναίων ἀκούσας ἀπῆλθεν ἄπρακτος.

Διοδώρου τοῦ Σικελιώτου 12, 69: τοῦτο δὲ τὸ χωρίον [τὸ Δήλιον] κεῖται μὲν πλησίον τῆς Ὠρωπίας καὶ τῶν ὄρων τῆς Βοιωτίας.

Διοδώρου τοῦ Σικελιώτου 12, 70: τῶν δ' Ἀθηναίων οἱ μὲν εἰς Ὠρωπὸν οἱ δὲ εἰς τὸ Δήλιον κατέφυγον.

Ἀθηναίου, *Δειπνοσοφιστῶν* 216: τότε γὰρ οἱ μὲν πρὸς τὸ Δήλιον τῶν Ἀθηναίων ἔφυγον, οἱ δ' ἐπὶ θάλατταν, ἄλλοι δὲ ἐπὶ Ὠρωπὸν, οἱ δὲ πρὸς Πάρνηθα τὸ ὄρος.

415 π.Χ. Τὴ χρονιά αὐτὴ παίζεται στὴν Ἀθήνα ὁ *Ἀμφιάραιος* τοῦ Ἀριστοφάνους. Στὸ ἔργο ὑπάρχουν ὑπαινιγμοὶ γιὰ τὴ θεραπευτικὴ δραστηριότητα τοῦ Ἱεροῦ. Τὴν τέλεση ἀγώνων πρὸς τιμὴν τοῦ Ἀμφιαράου δηλώνουν τὰ δύο ἀνάγλυφα ἀπὸ τὸ Ἱερό τοῦ τέλους τοῦ 5ου ἢ τῶν ἀρχῶν τοῦ 4ου αἰ. π.Χ., ποὺ εἰκονίζουν τὸ ἀγώνισμα τῆς ἀποβάσεως. Βλ. **334** καὶ *Ὁ Ὠρωπὸς* 121, 16, πίν. 38.

Ὑπόθεσις Ὀρνίθων II: ἐπὶ Χαβρίου τὸ δρᾶμα καθῆκεν εἰς ἄστν διὰ Καλλιστράτου· εἰς δὲ τὰ Λήνια τὸν Ἀμφιάραιον ἐδίδαξε διὰ Φιλωνίδου.

414 π.Χ. Στὶς στήλες μὲ τὴν ἀπογραφὴ τῶν πραγμάτων τῶν Ἑρμοκοπιδῶν ἀναφέρονται κτήματά τους στὴν περιοχὴ τοῦ Ὠρωποῦ, μάλιστα στὸ Δελφίνιον, τὸν ἱερό λιμένα: IG I³ 428 3-7.

[.]α ἐπράθε ΗΔΔ, ἐπ[όνια ΗΙΙ· Ἀλκιβιάδο τῷ - -]
ο Φεγοσίο ἐν Ὀροπῶ[ι - - - - - χο]-
ρίο ἐπικαρπία Δ, ἐπό[νια ΗΙΙ - - - - - χο]-
ρίο ἐν Ὀροπῶι ἐν ἱερ[οῖ λιμένι - - - - - ἐ]-
πόνια ΗΙΙ, κεφάλαιον [- - - - - Χ]-

Πρὸ τοῦ 411 π.Χ. Ἀπὸ τὸν λόγο τοῦ Λυσίου *ὑπὲρ Πολυστράτου* φαίνεται ὅτι ὁ Ἀθηναῖος αὐτός (PA 12076) εἶχε διατελέσει διοικητὴς τοῦ Ὠρωποῦ. Ὁ ἀξιωματοῦχος αὐτὸς ὀνομαζόταν ἐπιμελητὴς κατὰ τὸν 3ο αἰ. μ.Χ. (**468**).

Λυσίου, *ὑπὲρ Πολυστράτου* 5-6: οὐ γὰρ οἱ καλῶς ἄρχοντες προϋδίδουσιν τὴν πόλιν, ἀλλ' οἱ μὴ δικαίως. οὗτος δὲ πρῶτον μὲν ἄρξας ἐν Ὠρωπῷ οὔτε προέδωκε καὶ ἑτέραν πολιτείαν κατέστησε, τῶν ἄλλων ἀπάντων, ὅσοι ἦρχον, καταπροδόντων τὰ πράγματα.

411 π.Χ. Κατὰ τὸ τέλος τοῦ χειμῶνα οἱ Βοιωτοὶ, σὲ συνεννόησιν μὲ Ἑρετριεῖς καὶ Ὠρωπίους, καταλαμβάνουν τὸν Ὠρωπὸ παρὰ τὴν ὑπαρξὴ ἐκεῖ ἀθηναϊκῆς φρουρᾶς.

Θουκυδίδου 8, 60, 1-2: Βοιωτοὶ δὲ τελευτῶντος ἤδη τοῦ χειμῶνος Ὠρωπὸν εἶλον προδοσίᾳ, Ἀθηναίων ἐμφρου-
ρούντων. ξυνέπραξαν δὲ Ἑρετριῶν τε ἄνδρες καὶ αὐτῶν Ὠρωπίων, ἐπιβουλεύοντες ἀπόστασιν τῆς Εὐβοίας· ἐπὶ
γὰρ τῇ Ἑρετρίᾳ τὸ χωρίον ὃν ἀδύνατα ἦν Ἀθηναίων ἐχόντων μὴ οὐ μεγάλα βλάπτειν καὶ Ἑρέτριαν καὶ τὴν ἄλ-
λην Εὐβοίαν. ἔχοντες οὖν ἤδη τὸν Ὠρωπὸν ἀφικνοῦνται ἐς Ῥόδον οἱ Ἑρετριῆς, ἐπικαλούμενοι ἐς τὴν Εὐβοίαν τοὺς
Πελοποννησίους.

Θουκυδίδου 8, 95, 1-4: αἱ δὲ τῶν Πελοποννησίων νῆες παραπλεύσασαι καὶ περιβαλοῦσαι Σούνιον ὀρμίζονται
μεταξὺ Θορικοῦ τε καὶ Πρασιῶν, ὕστερον δὲ ἀφικνοῦνται ἐς Ὠρωπὸν. Ἀθηναῖοι δὲ κατὰ τάχος καὶ ἀσυγκροτή-
τοις πληρώμασιν ἀναγκασθέντες χρήσασθαι, οἷα πόλεως τε στασιαζούσης καὶ περὶ τοῦ μεγίστου ἐν τάχει βου-
λόμενοι βοηθῆσαι (Εὐβοία γὰρ αὐτοῖς ἀποκεκλημένης τῆς Ἀττικῆς πάντα ἦν), πέμπουσι Θυμοχάρη στρατηγὸν
καὶ ναῦς ἐς Ἑρέτριαν, ὧν ἀφικομένων ξὺν ταῖς πρότερον ἐν Εὐβοίᾳ οὖσαις ἑξ καὶ τριάκοντα ἐγένοντο. καὶ εὐθὺς
ναυμαχεῖν ἤναγκάζοντο· ὁ γὰρ Ἀγησανδρίδας ἀριστοποιησάμενος ἐκ τοῦ Ὠρωποῦ ἀνήγαγε τὰς ναῦς· ἀπέχει
δὲ μάλιστα ὁ Ὠρωπὸς τῆς τῶν Ἑρετριῶν πόλεως θαλάσσης μέτρον ἐξήκοντα σταδίου. ὥς οὖν ἐπέπλει, εὐθὺς
ἐπλήρουν καὶ οἱ Ἀθηναῖοι τὰς ναῦς, οἰόμενοι σφίσι παρὰ ταῖς ναυσὶ τοὺς στρατιώτας εἶναι· οἱ δὲ ἔτυχον οὐκ ἐκ
τῆς ἀγορᾶς ἄριστον ἐπισιτιζόμενοι (οὐδὲν γὰρ ἐπωλεῖτο ἀπὸ προνοίας τῶν Ἑρετριῶν), ἀλλ' ἐκ τῶν ἐπ' ἔσχατα
τοῦ ἄστεως οἰκιῶν, ὅπως σχολῇ πληρουμένων φθάσειαν οἱ πολέμιοι προσπεσόντες καὶ ἐξαναγκάσειαν τοὺς Ἀ-
θηναίους οὕτως ὅπως τύχοιεν ἀνάγεσθαι. σημεῖον δὲ αὐτοῖς ἐς τὸν Ὠρωπὸν ἐκ τῆς Ἑρετρίας, ὁπότε χρή ἀνά-
γεσθαι, ἦρθη.

Διοδώρου τοῦ Σικελιώτου 13, 34: οἱ δὲ τῆς ὀλιγαρχίας προεστῶτες ναυπηγησάμενοι πλείους τριήρεις ἀπέστει-
λαν τεσσαράκοντα καὶ στρατηγούς. οὗτοι δὲ στασιάζοντες πρὸς ἀλλήλους εἰς Ὠρωπὸν ἐξέπλευσαν· ἐκεῖ γὰρ ὥρ-
μουν οἱ τῶν πολεμίων τριήρεις.

Διοδώρου τοῦ Σικελιώτου 13, 36: τῶν δὲ περὶ τοὺς Ἀθηναίους πραγμάτων τεταπεινωμένων ὁ μὲν καιρὸς προσ-
εδεῖτο πολλῆς ὁμονοίας, οἱ δὲ στρατηγοὶ πρὸς ἀλλήλους ἐστασίαζον. καὶ τέλος ἐκπλεύσαντες εἰς Ὠρωπὸν ἀπαρά-
σκευοι πρὸς τοὺς Πελοποννησίους ἐναυμάχησαν.

Ἐπὶ ἐπιτυμβίου στήλης τῶν Θεσπιῶν στήν ὁποία εἶναι χαραγμένα, κατὰ τὸ δεύτερο μισὸ τοῦ 4ου αἰ. π.Χ., ὀνόματα:
«Ἡ στήλη πρὲπει νὰ ξανάνιγε μετὰ τὴν ἀποκατάστασι τῆς πόλεως ἀπὸ τὸν Φίλιππο Β', μετὰ τῇ Χαιρώνειᾳ· μνημο-
νεύει τοὺς νεκροὺς μιᾶς οἰκογένειας περισσοτέρων γενεῶν στὶς μάχες, τῶν Οἰνοφύτων στὸ πλευρὸ τῶν Ἀθηναίων τὸ
457, τῆς Κορώνειας, ἐπίσης στὸ πλευρὸ τοὺς τὸ 394» (J.-L. R.). Στὸν Ὠρωπὸ ἴσως βρῆκαν τὸν θάνατο οἱ δύο ἄνδρες
κατὰ τὴ ναυμαχία τοῦ 411 π.Χ. (A. Plassart, *BCH* 82 (1958) 133, 174· *Bull. Épigr.* 1959, 184· *SEG* 19, 363).

Φιλολάϊος

Φηγῆας ἐν Οἰνοφύτοις

3 Λαυκλῆς ἐν Ὠρωποῖ

Φιλολάϊος ἐν Ὠρωποῖ

Φιλολάϊος ἐν Κορωνείῃ.

404/3 π.Χ. Ὁ Φίλων Ἀχαρνεύς (PA 14831) ἐγκαταλείπει τὴν Ἀθήνα καὶ ἐγκαθίσταται στὸν Ὠρωπὸ, ὅπου ζοῦσε
ὡς μέτοικος.

Λυσίου, *κατά Φίλωνος* 9: συσκευασάμενος γὰρ τὰ ἑαυτοῦ ἐνθένδε εἰς τὴν ὑπερορίαν ἐξώκησε, καὶ ἐν Ὠρωπῷ μετοίκιον κατατιθεὶς ἐπὶ προστάτου ᾧκει, βουλευθεὶς παρ' ἐκείνοις μετοικεῖν μᾶλλον ἢ μεθ' ἡμῶν πολίτης εἶναι.

Λυσίου, *κατά Φίλωνος* 14: Ὡς οὖν ᾧκει τε ἐν Ὠρωπῷ ἐπὶ προστάτου καὶ ἐκέκμητο ἱκανὴν οὐσίαν καὶ οὐτ' ἐν τῷ Πειραιεῖ οὐτ' ἐν τῷ ἄστει ἔθετο τὰ ὄπλα, ἵνα εἰδῇτε ὅτι ταῦτα πρῶτον ἀληθῆ λέγω, ἀκούσατε τῶν μαρτύρων.

Λυσίου, *κατά Φίλωνος* 17: ὀρμώμενος γὰρ ἐξ Ὠρωποῦ, τοτὲ μὲν αὐτὸς μόνος, τοτὲ δ' ἐτέροις ἡγούμενος οἷς τὰ ἡμέτερα δυστυχήματα εὐτυχήματα ἐγεγόνει.

402 π.Χ. Ἐμφύλιος πόλεμος στὸν Ὠρωπό. Ἐκδιώκονται πολῖτες, οἱ ὅποιοι ζητοῦν τὴ βοήθεια τῶν Θηβαίων. Οἱ Θηβαῖοι καταλαμβάνουν τὴν πόλιν καὶ μετακινοῦν τοὺς κατοίκους πρὸς τὸ ἐσωτερικὸ, σὲ ἀπόσταση ἑπτὰ σταδίων. Ἡ παράταξι τοῦ Τηλέφου ἀναλαμβάνει τὴν ἀρχή. Λίγα χρόνια ἀργότερα, περὶ τὸ 395, οἱ Θηβαῖοι ἐντάσσουν τὸν Ὠρωπὸ στὸ κοινὸ τῶν Βοιωτῶν.

Διοδώρου τοῦ Σικελιώτου 14, 17: Τοῦ δ' ἐνιαυσίου χρόνου διεληλυθότος Ἀθήνησι μὲν ἦρχε Μικίων, ἐν δὲ τῇ Ῥώμῃ τὴν ὑπατικὴν ἀρχὴν μετέλαβον χίλιарχοι τρεῖς, Τίτος Κοῖντιος καὶ Γάιος Ἰούλιος καὶ Αὔλος Μαμίλος. τούτων δὲ τὰς ἀρχὰς λαβόντων οἱ τὸν Ὠρωπὸν οἰκοῦντες πρὸς ἀλλήλους στασιάσαντες ἐφυγάδευσαν τῶν πολιτῶν τινάς. οἱ δὲ φυγάδες μέχρι μὲν τίνος δι' ἑαυτῶν ἐπεβάλλοντο κατελθεῖν, οὐ δυνάμενοι δὲ τὴν προαίρεσιν ἐπὶ τέλος ἀγαγεῖν, ἔπεισαν τοὺς Θηβαίους ἑαυτοῖς συναποστεῖλαι δύναμιν. Θηβαῖοι δὲ στρατεύσαντες ἐπὶ τοὺς Ὠρωπίους καὶ κυριεύσαντες τῆς πόλεως, μετόκισαν ἀπὸ τῆς θαλάττης αὐτοὺς ὡς ἑπτὰ σταδίους, καὶ χρόνους μὲν τινάς εἶασαν καθ' αὐτοὺς πολιτεῦσθαι, μετὰ δὲ ταῦτα δόντες πολιτείαν τὴν χώραν Βοιωτίαν ἐποίησαντο.

Στεφάνου τοῦ Βυζαντίου λ. Ὠρωπός: καὶ Θεόπομπος ζ' Ἑλληνικῶν "ἀνακοινοῦνται τῶν Ὠρωπίων Τηλέφῳ καὶ τοῖς μετ' ἐκείνου βουλομένοις τὸν Ὠρωπὸν ὑπάρχειν αὐτοῖς".

394 π.Χ. Συμμαχία Ἀθηναίων καὶ Ἑρετριέων γιὰ ἑκατὸ ἔτη (IG II² 16).

Πρῶτο τέταρτο τοῦ 4ου αἰ. π.Χ. Ψήφισμα-ἱερὸς νόμος ποὺ καθορίζει τὶς ὑποχρεώσεις τῶν προσκυνητῶν τοῦ Ἱεροῦ καὶ τῆς διοίκησής του (276).

387/6 π.Χ. «Κοινὴ εἰρήνη». Διάλυσις τοῦ κοινοῦ τῶν Βοιωτῶν· ὁ Ὠρωπὸς γίνεται αὐτόνομος.

Ξενοφῶντος, *Ἑλληνικῶν* 5, 1, 33: πρὶν δὲ αὐτὸν ὀρμηθῆναι ἐκ Τεγέας, παρήσαν οἱ Θηβαῖοι λέγοντες ὅτι ἀφίαισι τὰς πόλεις αὐτονόμους. καὶ οὕτω Λακεδαιμόνιοι μὲν οἴκαδε ἀπῆλθον, Θηβαῖοι δ' εἰς τὰς σπονδάς εἰσελθεῖν ἠναγκάσθησαν, αὐτονόμους ἀφέντες τὰς Βοιωτίας πόλεις.

Ξενοφῶντος, *Ἑλληνικῶν* 5, 1, 36: αὐτονόμους δὲ ἀπὸ τῶν Θηβαίων τὰς Βοιωτίδας πόλεις ἐποίησαν, οὐπερ πάλαι ἐπεθύμουν.

387-377 π.Χ. Ὁ ἱερὸς νόμος τοῦ Ἀμφιαρείου 277.

378/7 π.Χ. Δεύτερη ἀθηναϊκὴ συμμαχία.

371-366 π.Χ. Σύντομα μετά τή δεύτερη αθηναϊκή συμμαχία ὁ Ὠρωπὸς βρίσκεται ὑπὸ τὴν προστασία ἢ τὴν κατοχὴ τῆς Ἀθήνας, ὅπως ἐξάγεται ἀπὸ τὸ χωρίο τοῦ Διοδ. Σικ. 15, 76. Ἀπὸ τὸ ἐπόμενο χωρίο τοῦ Ἰσοκράτους φαίνεται ὅτι τὴν αθηναϊκὴ προστασία ἐπιδίωξαν οἱ Ὠρωπιοί, προκειμένου νὰ ἀποφύγουν τὴ θηβαϊκὴ πίεση.

Ἰσοκράτους, *Πλαταϊκός* 20: καίτοι τίς οὐκ ἂν μισήσειεν τὴν τούτων πλεονεξίαν, οἱ τῶν μὲν ἀσθενεστέρων ἄρξιν ζητοῦσιν, τοῖς δὲ κρείττοσιν ἴσον ἔχειν οἶονται δεῖν, καὶ τῇ μὲν ὑμετέρα πόλει τῆς γῆς τῆς ὑπ' Ὠρωπίων δεδομένης φθονοῦσιν, αὐτοὶ δὲ βίᾳ τὴν ἀλλοτρίαν χώραν κατανέμονται;

Ἰσοκράτους, *Πλαταϊκός* 37: ἐπεδείξαντο δ' ὑμῖν, ὡς χρή τῇ φύσει χρῆσθαι τῇ τούτων, ἐξ ὧν ἔπραξαν περὶ Ὠρωπὸν. ὅτε μὲν γὰρ ἐξουσίαν ἤλπισαν αὐτοῖς ἔσεσθαι ποιεῖν, ὅ τι ἂν βουλευθῶσιν, οὐχ ὡς συμμάχοις ὑμῖν προσηνέχθησαν, ἀλλ' ἅπερ ἂν εἰς τοὺς πολεμιοτάτους ἐξαμαρτεῖν ἐτόλμησαν.

Πλουτάρχου, *Φωκίων* 9, 4: τοῖς δὲ Βοιωτοῖς οὐ βουλομένων αὐτῶν δικάζεσθαι περὶ τῆς χώρας, ἀλλὰ πολεμεῖν, συνεβούλευε διὰ τῶν λόγων, ἐν οἷς εἰσι κρείττους, μὴ διὰ τῶν ὅπλων, ἐν οἷς εἰσιν ἥττους, μάχεσθαι.

369/8 π.Χ. Τὸ ψήφισμα τοῦ Πανδίου περὶ ἐπισκευῆς τῆς κρήνης καὶ τῶν λουτρῶνων τοῦ Ἱεροῦ **290**.

366 π.Χ. Οἱ τύραννοι τῆς Ἐρετρίας Θεμίσων καὶ Θεόδωρος καταλαμβάνουν τὸν Ὠρωπὸ, τὸν ὁποῖο κρατοῦν γιὰ σύντομο διάστημα. Οἱ Ἀθηναῖοι ἐκστρατεύουν ἐναντίον τους. Ἐπειτα ἀπὸ συμφωνία Ἀθηναίων καὶ Ἐρετριέων ὁ Ὠρωπὸς τίθεται ὑπὸ τὴν προστασία τῆς Θήβας, μέχρι λύσεως τῶν διαφορῶν τους.

Ξενοφῶντος, *Ἑλληνικῶν* 7, 4, 1: ἔτι γὰρ τειχιζόντων τῶν Φλειασίων τὴν Θυαμίαν καὶ τοῦ Χάρητος ἔτι παρόντος Ὠρωπὸς ὑπὸ τῶν φευγόντων κατελήφθη. στρατευσαμένων δὲ πάντων Ἀθηναίων ἐπ' αὐτὸν καὶ τὸν Χάρητα μεταπεμψαμένων ἐκ τῆς Θυαμίας, ὁ μὲν λιμὴν αὐτῶν τῶν Σικυωνίων πάλιν ὑπ' αὐτῶν τε τῶν πολιτῶν καὶ τῶν Ἀρκάδων ἀλίσκεται· τοῖς δ' Ἀθηναίοις οὐδεὶς τῶν συμμάχων ἐβοήθησεν, ἀλλ' ἀνεχώρησαν Θηβαίοις παρακαταθέμενοι τὸν Ὠρωπὸν μέχρι δίκης.

Διοδώρου τοῦ Σικελιώτου 15, 76: ἐπὶ δὲ τούτων Θεμίσων ὁ Ἐρετρίας τύραννος Ὠρωπὸν κατελάβετο. ταύτην δὲ τὴν πόλιν οὔσαν Ἀθηναίων παραλόγως ἀπέβαλεν· τῶν γὰρ Ἀθηναίων στρατευσάντων ἐπ' αὐτὸν καὶ πολὺ ταῖς δυνάμεσιν ὑπερεχόντων, οἱ Θηβαῖοι βοηθήσαντες αὐτῷ καὶ παραλαβόντες ἐν παρακαταθήκῃ τὴν πόλιν οὐκ ἀπέδωκαν.

Αἰσχίνου, *περὶ τῆς παραπροσβείας* 164: ἐπολεμήσατε Ἐρετριεῦσι καὶ Θεμίσωνι, καὶ πάλιν ἐσώσατε.

Αἰσχίνου, *κατὰ Κτησιφῶντος* 85: Ὑμεῖς γάρ, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, πολλὰ καὶ μεγάλα ἡδίκημένοι ὑπὸ Μνησάρχου τοῦ Χαλκιδέως, τοῦ Καλλίου καὶ Ταυροσθένους πατρός, οὓς οὗτος νυνὶ μισθὸν λαβὼν Ἀθηναίους εἶναι τολμᾷ γράφειν, καὶ πάλιν ὑπὸ Θεμίσωνος τοῦ Ἐρετριέως, ὃς ἡμῶν εἰρήνης οὔσης Ὠρωπὸν ἀφείλετο, τούτων ἐκόντες ἐπιλαθόμενοι.

Σχόλιο εἰς Αἰσχίνου, *κατὰ Κτησιφῶντος* 85: Θεμίσων ἦν Ἐρετριέων τῶν ἐν Εὐβοίᾳ τύραννος. οὗτος Ἀθηναίων ἐχόντων Ὠρωπὸν καὶ εἰρήνης οὔσης καὶ σπονδῶν παρὰ τὰς συνθήκας καταλαμβάνει τὸν Ὠρωπὸν. Ἀθηναῖοι δὲ ἐπιστρατεύσαντες ἐπολιόρκουν αὐτὸν ὄντα ἐν Ὠρωπῷ. ὕστερον συνέβησαν ἀμφότεροι καὶ αὐτοὶ καὶ ὁ τύραννος, ὥστε παρακαταθέσθαι Θηβαίοις τὸν Ὠρωπὸν, ἕως ἂν περὶ αὐτοῦ διακριθῶσι. Θηβαῖοι δ' ἐπὶ τούτοις λα-

βόντες τὴν παρακαταθήκην ἀμφοτέρους ἀπεστέρησαν. ἐγένετο δὲ ταῦτα ἄρχοντος Ἀθήνησι Πολυζήλου. ἔστι δὲ Ὡρωπὸς πόλις κειμένη ἐν τῇ ἡπείρῳ ἐν μεθορίοις τῆς Βοιωτίας καὶ τῆς Ἀττικῆς.

Δημοσθένους, *περὶ τοῦ στεφάνου* 99: ἀλλὰ πάλιν σφετεριζομένων Θηβαίων τὴν Εὐβοίαν, οὐ περιείδετε, οὐδ' ὦν ὑπὸ Θεμίσωνος καὶ Θεοδώρου περὶ Ὡρωπὸν ἡδίκησθ' ἀνεμνήσθητε, ἀλλ' ἐβοηθήσατε καὶ τούτοις.

366/5 π.Χ. Δίκη τοῦ στρατηγοῦ Χαβρίου, ὁ ὁποῖος κατηγορήθηκε γιὰ προδοσία στὴν ὑπόθεση τοῦ Ὡρωποῦ.

Δημοσθένους, *κατὰ Μειδίου* 64: πάλιν Φιλόστρατον πάντες ἴσμεν τὸν Κολωνῆθεν Χαβρίου κατηγοροῦντα, ὅτ' ἐκρίνετο τὴν περὶ Ὡρωποῦ κρίσιν θανάτου.

Ἀριστοτέλους, *Ρητορικῆς* 1364a 19: τὸ γὰρ τέλος μείζον καὶ οὐχ <ή> ἀρχή, ὥσπερ ὁ Λεωδάμας κατηγορῶν ἔφη Καλλιστράτου τὸν βουλευόμενον τοῦ πράξαντος μᾶλλον ἀδικεῖν· οὐ γὰρ ἂν πραχθῆναι μὴ βουλευόμενος· πάλιν δὲ καὶ Χαβρίου, τὸν πράξαντα τοῦ βουλευόμενος· οὐ γὰρ ἂν γενέσθαι, εἰ μὴ ἦν ὁ πράξων.

Ammianus Marcellinus, *Rerum Gestarum* 30, 4, 5: et Callistratus, quem nobilem illam super Oropo causam [qui locus in Euboea est] perorantem idem Demosthenes Academia cum Platone relicta sectatus est.

Ἀριστοτέλους, *Ρητορικῆς* 1411b: καὶ Λυκολέων ὑπὲρ Χαβρίου “οὐδὲ τὴν ἱκετηρίαν αἰσχυρθέντες αὐτοῦ, τὴν εἰκόνα τὴν χαλκῆν”· μεταφορὰ γὰρ ἐν τῷ παρόντι, ἀλλ' οὐκ αἰεὶ, ἀλλὰ πρὸ ὁμμάτων· κινδυνεύοντος γὰρ αὐτοῦ ἱκετεύει ἢ εἰκὼν, τὸ “ἔμψυχον δὴ ἄψυχον”, τὸ ὑπόμνημα τῶν τῆς πόλεως ἔργων.

Πλουτάρχου, *Δημοσθένους* 5: τῆς δὲ πρὸς τοὺς λόγους ὁρμῆς ἀρχὴν αὐτῷ φασὶ τοιαύτην γενέσθαι. Καλλιστράτου τοῦ ῥήτορος ἀγωνίζεσθαι τὴν περὶ Ὡρωποῦ κρίσιν ἐν τῷ δικαστηρίῳ μέλλοντος ἦν προσδοκία τῆς δίκης μεγάλη διὰ τε τὴν τοῦ ῥήτορος δύναμιν, ἀνθοῦντος τότε μάλιστα τῇ δόξῃ, καὶ διὰ τὴν πρᾶξιν οὕσαν περιβόητον. ἀκούσας οὖν ὁ Δημοσθένης τῶν διδασκάλων καὶ τῶν παιδαγωγῶν συντιθεμένων τῇ δίκῃ παρατυχεῖν, ἔπεισε τὸν ἑαυτοῦ παιδαγωγὸν δεόμενος καὶ προθυμούμενος ὅπως αὐτὸν ἀγάγοι πρὸς τὴν ἀκρόασιν. ὁ δ' ἔχων πρὸς τοὺς ἀνοίγοντας τὰ δικαστήρια δημοσίους συνήθειαν, εὐπόρησε χώρας ἐν ἣ καθήμενος ὁ παῖς ἀδήλως ἀκούσεται τῶν λεγομένων. εὐημερήσαντος δὲ τοῦ Καλλιστράτου καὶ θαυμασθέντος ὑπερφυῶς, ἐκείνου μὲν ἐζήλωσε τὴν δόξαν, ὁρῶν προπεμπόμενον ὑπὸ τῶν πολλῶν καὶ μακαριζόμενον, τοῦ δὲ λόγου μᾶλλον ἐθαύμασε καὶ κατενόησε τὴν ἰσχὺν ὥς πάντα χειροῦσθαι καὶ τιθασεύειν πεφυκότος.

Λιβανίου, *Ὑποθέσεις τῶν λόγων Δημοσθένους* 4: Λέγεται δὲ τὸν Δημοσθένην τὴν πολλὴν καὶ σφοδρὰν ἐπὶ λόγους ὁρμὴν ἐντεῦθεν σχεῖν. Καλλίστρατος ἦν Ἀθηναῖος ῥήτωρ ἐνδοξος· οὗτος ἔμελλε δημοσίαν τινὰ δίκην ἀγωνίζεσθαι, φασίν, οἶμαι, τὴν περὶ Ὡρωποῦ.

A. Gellius, *Noctes Atticae* III, 13: Hermippus hoc scriptum reliquit, Demosthenem admodum adulescentem ventitare in Academiam Platonemque audire solitum. “Atque is” inquit “Demosthenes domo egressus, ut ei mos erat, cum ad Platonem pergeret complurisque populos concurrentes videret, percontatur eius rei causam, cognoscitque currere eos auditum Callistratum. Is Callistratus Athenis orator in republica fuit, quos illi δημαγωγούς appellant. Visum est paulum devertere experiri, an digna auditio tanto properantium studio foret. Venit” inquit “atque audit Callistratum nobilem illam τὴν περὶ Ὡρωποῦ δίκην dicentem atque ita motus et demulctus et captus est, ut Callistratum iam inde sectari coeperit, Academiam cum Platone reliquerit”.

Σούδα λ. Δημοσθένης· ἐπεθύμησε δὲ ῥητορικῆς Καλλίστρατον θεασάμενος τὸν ῥήτορα ὑπὲρ Ὠρωπίων λέγοντα.

353 π.Χ. Ὁ Δημοσθένης, ἔχοντας ὑπόψη τὸ γενικότερο ἀθηναϊκὸ συμφέρον, θεωρεῖ ὅτι εἶναι προτιμότερη ἡ ἀπώλεια τοῦ Ὠρωποῦ παρὰ ἡ σπαρτιατικὴ ἡγεμονία στὴν Πελοπόννησο.

Δημοσθένους, *ὑπὲρ Μεγαλοπολιτῶν* 11-13: "Ἔστι τοίνυν τοιοῦτός τις λόγος παρὰ τῶν ἀντιλεγόντων, ὥς κομίσασθαι τὸν Ὠρωπὸν ἡμᾶς ἐγχειρεῖν δεῖ, εἰ δὲ τοὺς βοηθήσαντας ἂν ἡμῖν νῦν ἐπ' αὐτὸν ἐχθροὺς κτησόμεθα, οὐχ ἔξομεν συμμάχους. ἐγὼ δὲ τὸ μὲν κομίσασθαι Ὠρωπὸν πειρᾶσθαι δεῖν φημι καὶ αὐτός... ὥστε πῶς οὐ βοηθήσουσιν ἡμῖν ἐπ' Ὠρωπὸν, ἢ κάκιστοι πάντων ἀνθρώπων δόξουσιν εἶναι; μὰ τοὺς θεούς, ἔγωγ' οὐχ ὀρῶ.

Δημοσθένους, *ὑπὲρ Μεγαλοπολιτῶν* 18: ἐγὼ δὲ νομίζω τὴν πόλιν, πρῶτον μὲν, καὶ χωρὶς τοῦ καθυφεῖναι Λακεδαιμονίοις τινὰς Ἀρκάδων, Ὠρωπὸν ἂν κομίσασθαι καὶ μετ' ἐκείνων, ἂν τὰ δίκαια ποιεῖν ἐθέλωσι, καὶ μετὰ τῶν ἄλλων τῶν οὐκ οἰομένων δεῖν Θηβαίους ἔαν ἔχειν τὰλλότρια. εἰ δ' ἄρα τοῦτ' εὐδηλον ἡμῖν γένοιτο, ὅτι μὴ Λακεδαιμονίους ἑῶντες τὴν Πελοπόννησον καταστρέψασθαι, οὐχ οἷοί τ' ἐσόμεθ' Ὠρωπὸν λαβεῖν, αἰρετώτερον, εἰ οἷόν τ' εἰπεῖν, ἡγοῦμαι τὸν Ὠρωπὸν ἔαν ἢ Λακεδαιμονίοις Μεσσήνην προέσθαι καὶ Πελοπόννησον.

Μέσα 4ου αἰ. π.Χ. Ἀνάθεση στὸ Ἱερὸ τοῦ ἀγάλματος τοῦ Νεοπτολέμου Στρατοκλέους Ἀθηναίου ἀπὸ τὸν γιό του Χαρία (341).

346 π.Χ. Εἰρήνη τοῦ Φιλοκράτους.

Δημοσθένους, *περὶ τῆς παραπρεσβείας* 22: ἀκούειν δὲ καὶ τῶν Εὐβοέων ἐνίων ἔφη πεφοβημένων καὶ τεταραγμένων τὴν πρὸς τὴν πόλιν οἰκειότητα Φιλίππῳ γεγεννημένην, ὅτι "οὐ λελήθαθ' ἡμᾶς, ὦ ἄνδρες πρέσβεις, ἐφ' οἷς πεποιήσθε τὴν εἰρήνην πρὸς Φίλιππον, οὐδ' ἀγνοοῦμεν ὅτι ὑμεῖς μὲν Ἀμφίπολιν δεδώκατ' ἐκείνῳ, Φίλιππος δ' ὑμῖν Εὐβοίαν ὡμολόγηκεν παραδῶσειν". Εἶναι μέντοι τι καὶ ἄλλο διωκόμενον αὐτῷ, οὐ μὴν πῶ τοῦτο βούλεσθαι λέγειν· καὶ γὰρ νῦν φθονεῖν τινὰς αὐτῷ τῶν συμπρέσβων. ὑπηνίττετο δ' οὕτω καὶ παρεδήλου τὸν Ὠρωπὸν.

Δημοσθένους, *περὶ τῆς παραπρεσβείας* 220: εἰ δὲ πάντα τὰναντία τούτων καὶ πολλὰ καὶ φιλάνθρωπ' εἰπόντες, Φίλιππον φιλεῖν τὴν πόλιν, Φωκέας σώσειν, Θηβαίους παύσειν τῆς ὕβρεως, ἔτι πρὸς τούτοις μείζον' ἢ κατ' Ἀμφίπολιν εὖ ποιήσειν ὑμᾶς ἔαν τύχη τῆς εἰρήνης, Εὐβοίαν, Ὠρωπὸν ἀποδώσειν.

Δημοσθένους, *περὶ τῆς παραπρεσβείας* 326: ἀντὶ δὲ τοῦ τὸν Ὠρωπὸν ὑμῖν ἀποδοθῆναι, περὶ Δρυμοῦ καὶ τῆς πρὸς Πανάκτῳ χώρας μεθ' ὀπλων ἐξερχόμεθα, ὃ, τέως ἦσαν Φωκεῖς σῶοι, οὐδεπώποτ' ἐποιήσαμεν.

Δημοσθένους, *περὶ τῆς εἰρήνης* 10: τὴν δὲ Θηβαίων πόλιν διοικεῖν, καὶ τὸν Ὠρωπὸν ὑμῖν ὑπάρξειν, καὶ τὴν Εὐβοίαν ἀντ' Ἀμφιπόλεως ἀποδοθήσεσθαι.

Δημοσθένους, *περὶ τῆς εἰρήνης* 16: οὐδέ γ' εἰ πάλιν πρὸς τοὺς Θηβαίους πολεμήσαιομεν δι' Ὠρωπὸν ἢ τι τῶν ἰδίων, οὐδὲν ἂν ἡμᾶς παθεῖν ἡγοῦμαι.

Δημοσθένους, *περὶ τῆς εἰρήνης* 24: ἡμεῖς Θηβαίους ἑῶμεν ἔχειν Ὠρωπὸν· καὶ εἴ τις ἔροιθ' ἡμᾶς, κελεύσας εἰπεῖν τάληθῃ, διὰ τί; ἵνα μὴ πολεμῶμεν, φαῖμεν ἂν.

Λουκιανοῦ, *Δημοσθένους ἐγκώμιον* 44: Οὐκ· εἴ γε τῶν λοιπῶν ἀκούσας, οὐ δόξει σοι μόνον ἀπιστεῖν. ἀλλ'

ἐπεὶ κελεύεις, ὦ βασιλεῦ, λέγειν, Μακεδόσι μὲν, εἶπεν, οὐδὲν ἀπώμοτον, οὐδὲ παράδοξον, εἰ Δημοσθένην οὕτως λαμβάνουσιν ὥς Ἀμφίπολιν, ὥς Ὀλυνθον, ὥς Ὠρωπόν.

Δημοσθένους, *κατὰ Φιλίππου* B, 30: λέγοντας ὡς ἐγὼ μὲν ὕδωρ πίνων εἰκότως δύστροπος καὶ δύσκολός εἰμι τις ἄνθρωπος, Φίλιππος δ', ἅπερ εὖξαισθ' ἂν ὑμεῖς, ἂν παρέλθῃ, πράξει, καὶ Θεσπιᾶς μὲν καὶ Πλαταιᾶς τειχιεῖ, Θηβαίους δὲ παύσει τῆς ὕβρεως, Χερρόνησον δὲ τοῖς αὐτοῦ τέλεσιν διορύξει, Εὐβοίαν δὲ καὶ τὸν Ὠρωπὸν ἀντ' Ἀμφιπόλεως ὑμῖν ἀποδώσει.

338-335 π.Χ. Ὁ Ὠρωπὸς αὐτόνομος. Μετὰ τὴ μάχη τῆς Χαιρώνειας καὶ τὴν καταστροφὴ τῆς Θήβας ὁ Ὠρωπὸς ἀνακτᾷ τὴν αὐτονομία του, ὅπως συνάγεται ἀπὸ τὴν ψήφιση τῶν προξενίων **1, 2, 3**. Σ' αὐτὲς πιστοποιεῖται ἀνάμικτη ἡ ἐρετρικὴ καὶ ἡ βοιωτικὴ ἐπίδραση, ἡ ὁποία ἀπαντᾶται καὶ στὶς ἐπιγραφὰς **276, 277**.

Ἐπὶ τῆς στήλης ἀρ. 8132 τοῦ Μουσείου Δελφῶν προξενικὸ ψήφισμα γιὰ δύο Ὠρωπίους (4ου αἰ. π.Χ.).

[Δελ]φοὶ ἔδωκ[α]-
ν [Ἀμει]νοκλ[εῖ]
3 [καὶ . .]ιλα[. . .]
[. . .]ιοῦ Βοι[ωτ]-
[ο]ῖς ἐξ Ὠρωπ[ο]-
6 [ὑ α]ὐτοῖς καὶ [ἐ]-
[κγόνο]ις προ[ξ]-
[ενίαν - - -]

335 π.Χ. Καταστροφὴ τῆς Θήβας. Ὁ Ἀλέξανδρος παραχωρεῖ τὸν Ὠρωπὸ στοὺς Ἀθηναίους, σὲ ἐκπλήρωση τῆς υπόσχεσης τοῦ Φιλίππου καὶ ἐξ αἰτίας τῆς δυσαρέσκειας ποὺ τοῦ προκαλέσαν οἱ Ὠρώπιοι μὲ τὸ νὰ τιμήσουν τὸν διεκδικητὴ τοῦ μακεδονικοῦ θρόνου Ἀμύντα Περγάμην (1, 2· Knoepfler, *Oropos* 53, ὁ ὁποῖος θεωρεῖ ὅτι ἀνακριβῶς ἀποδίδεται στὸν Φίλιππο, ἥδη ἀπὸ τὴν ἀρχαιότητα, ἡ προσάρτηση τοῦ Ὠρωποῦ στὴν Ἀθήνα τὸ 338 π.Χ.).

Δημάδου, *ὑπὲρ τῆς δωδεκαετίας* 9: ἔγραψα καὶ Φιλίππῳ τιμὰς, οὐκ ἄρνοῦμαι. διςχιλίους γὰρ αἰχμαλώτους ἄνευ λύτρων καὶ χίλια πολιτῶν σώματα χωρὶς κήρυκος καὶ τὸν Ὠρωπὸν ἄνευ πρεσβείας λαβὼν ὑμῖν ταῦτ' ἔγραψα.

Πανυσανίου 1, 34, 1: τὴν δὲ γῆν τὴν Ὠρωπίαν μεταξὺ τῆς Ἀττικῆς καὶ Ταναγρικῆς, Βοιωτίας τὸ ἐξ ἀρχῆς οὐσαν, ἔχουσιν ἐφ' ἡμῶν Ἀθηναῖοι, πολεμήσαντες μὲν τὸν πάντα ὑπὲρ αὐτῆς χρόνον, κτησάμενοι δὲ οὐ πρότερον βεβαίως πρὶν ἢ Φίλιππος Θήβας ἐλὼν ἔδωκε σφισιν.

335-322 π.Χ. Ἀθηναϊκὸ ψήφισμα περὶ κατασκευῆς ὀχετοῦ στοῦ Ἱερὸ **292**.

335/4 π.Χ. Προσφορὰ ἱερῶν κανῶν στὸν Ἀμφιάραο (IG II² 333 fr. c 21).

καὶ το[ῖς] | [ἄλλοις θε]οῖς καὶ τῷ Ἀμφιαράῳ καὶ τῷ[1] Ἀσκληπιῷ[1]

- 15 [εντηκοστῆς] τὴν πρᾶσιν τῆς ἐν τῇ Νέαι χωρί[ς . . .⁶ . . .]
 [. . .⁶ . . . ἢ πρό]σοδος γένηται δυοῖν ταλάντο[ιν . . .⁶ . . .]
 [. . . . .⁹ . . . τ]ῶν κτημάτων τῶν ἐν τῇ Νέα[ι] κ[. . . . .⁹ . . . . .]
 18 [. . . . .¹⁰ . . . . .]ρχειν τῇ Ἀθηνᾷ· τοῦτο [. . . . .¹³ . . . . .]
 [. . . . .⁷ . . . Παν]αθηναίων τῶν μικρῶν τ[. . . . .⁹ . . . . . οἱ δὲ ἅ]-
 [ποδέκται με]ριζόντων αὐτὸ εἰς ταῦ[τα τοῖς ἱεροποιο]-
 21 [ἰς . . . . .⁹ . . . . .]ον δ' εἶναι καὶ τὸμ προ[. . . . .¹⁴ . . . . .]
 [. . . . .¹¹ . . . . .]αι μισθοῦν καθό[τ]ο[. . . . .¹⁶ . . . . .]
 [. . . . .¹¹ . . . . .]ι· τὸν δὲ ταμίαν [. . . . .¹⁹ . . . . .]
 24 [. . . . .¹² . . . . .]ονταστησ[.]ο[. . . . .²⁰ . . . . .]

Ἀκολουθεῖ τὸ τμήμα IG II² 334.

330-324 π.Χ. Μετὰ τὴν προσάρτηση τοῦ Ὠρωποῦ οἱ Ἀθηναῖοι χώρισαν τμήμα τῆς περιοχῆς του σὲ πέντε μέρη. Κάθε μέρος δόθηκε σὲ δύο φυλές (*Hellenica* XI-XII, 197). Τὸ μέρος ποὺ δόθηκε στὴν Ἀκαμαντίδα καὶ τὴν Ἴπποθωντίδα ἀνῆκε στὸ Ἱερό. Μετὰ τὴν ἀντίδραση τοῦ τελευταίου ἡ ἀθηναϊκὴ βουλὴ στέλλει στὸ Ἱερό τρεῖς ἄνδρες, μεταξὺ τῶν ὁποίων τὸν ἱερέα τῆς Ὑγιείας Εὐξένιππον Ἐθελοκράτους Λαμπτρέα, γιὰ νὰ ζητήσουν τὴ γνώμη τοῦ θεοῦ (**347**· Ἀ. Οἰκονομίδης, *Ὑπερείδου Λόγοι Α'* (1958) 43 κέ· *Hellenica* XI-XII, 194 κέ.). Τὸ ὄνειρο τοῦ Εὐξένιππου καταγγέλθηκε ὡς ψευδὲς ἀπὸ τὸν ρήτορα Πολύευκτο Κυδαντίδην. Τὸν Εὐξένιππο ὑπερασπίστηκε ὁ Ὑπερείδης. Κατὰ τὸν Λεονάρδο, *AE* 1918, 96α ὁ λόγος ἐκφωνήθηκε μεταξὺ 330 καὶ 324 π.Χ.

Ὑπερείδου, *ὑπὲρ Εὐξένιππου* 16: αἱ φυλαὶ σύνδυο γενόμεναι τὰ ὄρη τὰ ἐν Ὠρωπῷ διείλοντο, τοῦ δήμου αὐταῖς δόντος. τοῦτο τὸ ὅρος ἔλαχεν Ἀκαμαντὶς καὶ Ἴπποθοωντὶς.

Ὑπερείδου, *ὑπὲρ Εὐξένιππου* 14: ὁ δῆμος προσέταξεν Εὐξένιππῳ τρίτῳ αὐτῷ ἐγκατακληθῆναι εἰς τὸ ἱερόν, οὗτος δὲ κοιμηθεὶς ἐνύπνιον φησὶν ἰδεῖν, ὃ τῷ δήμῳ ἀπαγγεῖλαι. τοῦτ', εἰ μὲν ὑπελάμβανες ἀληθὲς εἶναι, καὶ ὃ εἶδεν ἐν τῷ ὕπνῳ τοῦτ' αὐτὸν ἀπαγγεῖλαι πρὸς τὸν δῆμον, τί καὶ ἀδικεῖ, ἃ ὁ θεὸς αὐτῷ προσέταττε ταῦτ' ἐξαγγεῖλας πρὸς Ἀθηναίους;

Ὑπερείδου, *ὑπὲρ Εὐξένιππου* 18: καὶ σοὶ μὲν τῷ τοιοῦτο ψήφισμα γράψαντι πέντε καὶ εἴκοσι δραχμῶν ἐτιμήθη, τὸν δὲ κατακληθέντα εἰς τὸ ἱερόν τοῦ δήμου κελεύσαντος μήδ' ἐν τῇ Ἀττικῇ δεῖ τεθᾶφθαι.

Ὑπερείδου, *ὑπὲρ Εὐξένιππου* 3: νυνὶ δὲ τὸ γιγνόμενον ἐν τῇ πόλει πάνυ καταγέλαστόν ἐστιν. Διογνίδης μὲν καὶ Ἀντίδωρος ὁ μέτοικος εἰσαγγέλλονται ὡς πλέονος μισθοῦντες τὰς αὐλητρίδας ἢ ὁ νόμος κελεύει, Ἀγασικλῆς δ' ὁ ἐκ Πειραιέως, ὅτι εἰς Ἀλίουσίους ἐνεγρά[φη], Εὐξένιππος δ' [ὑπ]ὲρ τῶν ἐνυπνί[ων], ὧν φησὶν ἐω[ρακέ]ναι.

Ὁ Εὐξένιππος μετὰ τὴν ἀπαλλαγὴν τοῦ ἀπὸ τὴν κατηγορία ἀφιέρωσε στὸ Ἱερὸ χάλκινο ἄγαλμα τῆς Ὑγιείας (**347**).

330-322 π.Χ. Ἀνάθεση φιαλῶν· D. M. Lewis, *Hesperia* 37 (1968) 369, 50 45, Σχόλια 373-374 (SEG 25, 180).

[. . .]α ἐν Ὠρ[ω]πῷ οἰκοῦ

Κατὰ τὴ διάρκεια παλαιότερης ἀθηναϊκῆς κατοχῆς τοῦ Ὁρωποῦ οἱ πεντήκοντα ὀρίζονται εἶχαν ἐξαιρέσει ἀπὸ τὴ διανομὴ τὰ κτήματα τοῦ Ἱεροῦ, τὰ ὁποῖα τώρα καταλαμβάνουν οἱ δύο φυλές.

Ὑπερείδου, *ὑπὲρ Εὐξενίππου* 16-17: ταύτας τὰς φυλὰς ἔγραψας ἀποδοῦναι τὸ ὄρος τῷ Ἀμφιαράῳ καὶ τὴν τιμὴν ὧν ἀπέδοντο, ὡς πρότερον τοὺς ὀρίστας τοὺς πεντήκοντα ἐξελόντας αὐτὸ τῷ θεῷ καὶ ἀφορίσαντας καὶ οὐ προσηκόντως τὰς δύο φυλὰς ἐχούσας τὸ ὄρος. μικρὸν δὲ διαλιπὼν, ἐν ταυτῷ ψηφίσματι γράφεις τὰς ὀκτὼ φυλὰς ποιῆσαι το(ῖ)ν δυοῖν φυλαῖν τὰ διάφορα καὶ ἀποδοῦναι, ὅπως ἂν μὴ ἐλαττώνται. Καίτοι, εἰ μὲν ἴδιον <ὄν> τῶν φυλῶν ἀφηροῦ τὸ ὄρος, πῶς οὐκ ὀργῆς ἄξιος; εἰ δὲ μὴ προσηκόντως εἶχον αὐτό, ἀλλὰ τοῦ θεοῦ ὄν, διὰ τί τὰς ἄλλας φυλὰς ἔγραφες αὐταῖς προσαποδιδόναι ἀργύριον; ἀγαπητὸν γὰρ ἦν αὐταῖς εἰ τὰ τοῦ θεοῦ ἀποδώσουσιν καὶ μὴ προσαποτείσουσιν ἀργύριον.

329/8 π.Χ. Πρώτη τέλεση τῶν Ἀμφιαρείων τῶν μεγάλων (520).

329/8 π.Χ. Τιμῶνται ἀπὸ τὸν δῆμο τῶν Ἀθηναίων (298) ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι χειροτονηθέντες ὑπὸ τοῦ δήμου ἐπὶ τὴν ἐπιμέλειαν τοῦ ἀγῶνος καὶ τῶν ἄλλων τῶν περὶ τὴν ἐορτὴν τοῦ Ἀμφιαράου καλῶς καὶ φιλοτίμως ἐπεμελήθησαν τῆς τε πομπῆς τῷ Ἀμφιαράῳ καὶ τοῦ ἀγῶνος τοῦ γυμνικοῦ καὶ ἵππικοῦ καὶ τῆς ἀποβάσεως καὶ τῶν ἄλλων πάντων τῶν περὶ τὴν πανήγυριν.

329/8 π.Χ. Προσφορά στὸ ἱερὸ τῆς Ἐλευσίνας ἀπαρχῶν ἀπὸ τὰ εἰσοδήματα τῆς Ὁρωπίας (A. Jardé, *Les céréales dans l'antiquité grecque* (1925) 53). Παλαιότερα πιστευόταν ὅτι οἱ Ἀθηναῖοι ἀπέφευγαν νὰ μνημονεύουν τὸν Ὁρωπὸ μὲ τὸ ὄνομά του: U. v. Wilamowitz, *AM* 38 (1908) 144· *Hellenica* XI-XII, 198 σημ. 1. Ἦδη ὅμως, ὅπως ἐπισημαίνει ὁ M. K. Langdon, *Hesperia* 56 (1987) 52 σημ. 7, ὑπάρχουν ἐπιγραφικὲς μνηεῖς τοῦ Ὁρωποῦ μὲ τὸ ὄνομά του ποὺ καταρρίπτουν τὴ γνώμη αὐτή (SEG 25, 180 45, SEG 3, 117, SEG 40, 125 10 (παρατίθενται ἐδῶ)), καὶ ἀκόμη οἱ πολλαπλὲς μνηεῖς τοῦ Ὑπερείδου. Ὁ Ὁρωπὸς δὲν εἶναι δῆμος τῆς Ἀθήνας καὶ ὁ Προκλῆς ἐνεργεῖ ὡς δήμαρχος Σουνίου καὶ ἀντιπρόσωπος τῆς φυλῆς (D. Whitehead, *ZPE* 47 (1982) 41-42).

IG II² 1672 272-273: ἐκ τῆς ἐπ' | Ἀμφιαράου δήμαρχος Προκλῆς Σουνιεὺς κρι(θῶν) ΔΔ, πυρῶν Γ μέδιμνοι ἐννέα ἡμικτεῖα.

328/7 π.Χ. Ἀθηναῖοι βουλευτὲς καὶ ἄλλοι (299) ἐπέδοσαν εἰς τὸ ἀνάθημα ὃ ἀνέθηκεν ἡ βουλὴ ἡ ἐπ' Εὐθυκρίτου ἄρχοντος στὸν Ἀμφιάραο.

328/7 π.Χ. Ἀθηναῖοι ἔφηβοι προσφέρουν ἀνάθημα στὸν Ἀμφιάραο (352).

324/3 π.Χ. Ἀνάθημα τῶν ἐφήβων τῆς Λεωντίδος στὸν Ἀμφιάραο (353).

Πρὸ τοῦ 322 π.Χ. Ἐγκώμιο στὸν Ἀμφιάραο (301).

322 π.Χ. Ἀθηναϊκὸ ψήφισμα (300), τὸ τελευταῖο ἀπὸ τὴν Ὁρωπία.

335-322 π.Χ. Ἀναθήματα στὸ Ἱερὸ τοῦ Μειδίου Κηφισοδώρου καὶ τοῦ ἀδελφοῦ του Θρασυλόχου, Ἀναγυρασίων. Μετὰ τὸ 322 σβήστηκαν τὰ δημοτικὰ καὶ ἔμεινε μόνο τὸ ἀρχικὸ γράμμα (355, 356). Σβήσιμο τῶν ἀττικῶν δημοτικῶν διαπιστώνεται καὶ στίς ἐπιγραφὰς 348, 357, 358.

Ἀνάθεση θρανίου στὸ Ἱερὸ ἀπὸ Ἀθηναῖο, στρατηγὸ τῆς περιοχῆς τοῦ Ὁρωποῦ (360).

322 π.Χ. Μετά τις νίκες του Ἀντιπάτρου στην Ἀμοργὸ καὶ τὴν Κραννῶνα οἱ Ἀθηναῖοι ὑποχρεοῦνται νὰ ἐγκαταλείψουν τὸν Ὠρωπό, ὁ ὁποῖος γίνεται αὐτόνομος (Preller, *Berichte* 1852, 180· Dürrbach, *De Oropo* 45· Μ. Μιτσός, *ΑΕ* 1952, 169).

319 π.Χ. Στὴν προκήρυξή του, μὲ τὴν ὁποία ἀποκαθιστοῦσε στὶς ἐλληνικὲς πόλεις τὰ καθεστῶτα ποὺ ἴσχυαν στοὺς χρόνους τοῦ Φιλίππου Β' καὶ τοῦ Ἀλεξάνδρου, ὁ Πολυπέρχων κάνει εἰδικὴ μνεία τῆς αὐτονομίας τοῦ Ὠρωποῦ, τὴν ὁποία εἶχε ἀποκτήσει τὸ 322 π.Χ. (Preller ὁ.π., Μιτσός ὁ.π.).

Διοδώρου τοῦ Σικελιώτου 18, 56: Ἀθηναῖοις δ' εἶναι τὰ μὲν ἄλλα καθάπερ ἐπὶ Φιλίππου καὶ Ἀλεξάνδρου, Ὠρωπὸν δὲ Ὠρωπίους ἔχειν καθάπερ νῦν.

322-304 π.Χ. Ἀναθήματα στὸ Ἱερὸ τοῦ Κηφισοδώρου Μειδίου Ἀθηναίου (361, 362, 363).

Μετά τὸ 322 π.Χ. Διακεκριμένοι Μακεδόνες στρατιωτικοὶ γίνονται πρόξενοι Ὠρωποῦ γιὰ τὴ συμβολή τους στὴν ἀπελευθέρωσή του ἀπὸ τοὺς Ἀθηναίους (4, 5, 6).

312 π.Χ. Ὁ Κάσσανδρος καταλαμβάνει τὸν Ὠρωπό.

Διοδώρου τοῦ Σικελιώτου 19, 77: Ὁ δὲ Κάσσανδρος συνιδῶν τὴν ἐπίνοιαν αὐτοῦ, Πλείσταρχον μὲν ἀπέλιπεν ἐπὶ τῆς ἐν Χαλκίδι φρουρᾶς, αὐτὸς δὲ μετὰ πάσης τῆς δυνάμεως ἀναζεύξας Ὠρωπὸν μὲν κατὰ κράτος εἴλε, Θηβαίους δ' εἰς τὴν αὐτοῦ συμμαχίαν κατέστησεν.

312 π.Χ. Ὁ Πτολεμαῖος, στρατηγὸς τοῦ Ἀντιγόνου τοῦ Μονοφθαλμοῦ, καταλαμβάνει τὸν Ὠρωπό καὶ τὸν προσαρτᾷ στὸ κοινὸ τῶν Βοιωτῶν, τοῦ ὁποῖου ἡ Θήβα δὲν ἀποτελοῦσε, τότε, μέλος (Κ. J. Beloch, *Griechische Geschichte* IV 2² (1927) 427-428).

Διοδώρου τοῦ Σικελιώτου 19, 78: ὁ δ' οὖν Πτολεμαῖος ἐκπολιορκήσας Ὠρωπὸν παρέδωκε τοῖς Βοιωτοῖς, καὶ τοὺς Κασσάνδρου στρατιώτας ὑποχείριους ἔλαβε.

Μετά τὸ 312 π.Χ. Οἱ Ὠρωπιοὶ τιμοῦν μὲ χάλκινο ἄγαλμα ποὺ στήνουν στὸ Ἱερὸ τὸν Πῖσιν Χαρίου Θεσπιέα, ἀρχηγὸ τῶν Βοιωτῶν ποὺ συνεργάστηκαν μὲ τὸν Ἀντίγονο ἐναντίον τοῦ Κασσάνδρου (366).

304 π.Χ. Ὁ Δημήτριος ὁ Πολιορκητής, νικητὴς στὸν ἀγῶνα κατὰ τοῦ Κασσάνδρου, προσφέρει στὴν Ἀθῆνα τὸν Ὠρωπό, ὅπως συνάγεται ἀπὸ τὸ ἐπόμενο ψήφισμα τοῦ 303 π.Χ. (Χρ. Καρούζος, *ΑΔ* 8 (1923) 86· SEG 3, 117· G. De Sanctis, *Rivista di Filologia* 4 (1926) 222-223· Κ. J. Beloch, *Griechische Geschichte* IV 2² (1927) 600· *Hellenica* XI-XII, 201-202· Moretti, *ISE* 8).

Ἐπὶ Λεωστράτου ἄρχοντος, Τίμων Τιμαίου Παλληνεὺς εἶπεν· ἐ-

3 πειδὴ Εὐθύδημος ἔν τε τῷ ἔμπ-

- ροσθεν χρόνῳ διετέλει λέγω-
 ν καὶ πράττων τὰ συμφέροντα τ-
 6 ἥι Ἀντιοχίδι φυλῇ καὶ ἐπὶ Λε-
 πτίου ἱερέως σύνδικος γενό-
 μενος ὑπὲρ τοῦ τεμένους τοῦ ἐ-
 9 ν Λήμνῳ τοῦ ἀφορισθέντος πρ-
 ὸς τοὺς ἀμφισβητήσαντας, εἰς-
 ἐπραξε τὸ ἀφορισθὲν χωρίον τ-
 12 ἥι φυλῇ μετὰ τοῦ ἱερέως Λεπ-
 τίνου· καὶ πάλιν αἵρεθεις ὑπὸ τ-
 [ῶν] φυλετῶν ἐπὶ τὰ ἐν Ὠρωπῶι εἰ
 15 [. . .]εφυλον νεμηθεῖσαν ταῖς
 [φυλαῖς] ἐπεμελήθη ὑπὲρ τῆς Ἀν-
 [τιοχίδος] φυλῆς, ὅπως ἂν μηθὲν
 18 [βλαβερὸν γένητ]αι τοῖς φυ[λ]έ[τ]-
 [αῖς, καὶ αἴτιος ἐγ]ένετο λαβεῖ-
 [ν . . . δραχμὰς ἀργ]υρίου Ἀντιο-
 21 [χίδαις . . . ? . . . ἀν]αθεμένων ἀ-
 [. . . . . ! ῥ . . . . . γ]ράμματα

Πρὸ τοῦ 322 π.Χ. Ἡ ἀθηναϊκὴ ἐπιγραφή IG II² 3140 μνημονεύει νίκη στοὺς ἀγῶνες τοῦ Ἱεροῦ: Ἀμφιέρ[ε]ια.

304-295 π.Χ. Οἱ φυλέται τῆς Αἰγιῆδος ἐπαινοῦν καὶ στεφανώνουν μὲ χρυσὸ στέφανο τὸν Φιλόστρατο Μενεστρά-
 του ἐκ Κολωνοῦ καὶ τὸν διδάσκαλο τῶν ἐφήβων Φιλοκράτη Φιλίνου Ἀλαέα (369, 370).

295/4 π.Χ. Κατὰ τὴ διάρκεια τῆς πολιορκίας τῆς Ἀθήνας ἀπὸ τὸν Δημήτριον τὸν Πολιορκητὴ πρεσβεία Ἑρε-
 τριέων, τῆς ὁποίας μετέχει ὁ φιλόσοφος Μενέδημος, ἐνεργεῖ πρὸς τὸν Δημήτριον γιὰ τὴν ἀπελευθέρωση τοῦ Ὠρωποῦ
 ἀπὸ τὴν ἀθηναϊκὴ κυριαρχία, πράγμα τὸ ὁποῖο καὶ γίνεται (Knoepfler, Oropos 54· *La vie de Ménédème* 197 σημ. 74).

Διογένης Λαερτίου, *Μενέδημος* 141: δοκεῖ δ' ἐμβριθέστατα πρεσβεῦσαι πρὸς Δημήτριον ὑπὲρ τοῦ Ὠρωποῦ,
 ὥς καὶ Εὐφαντος ἐν Ἱστορίαις μνημονεύει.

Μεταξὺ Ἑρετρίας καὶ Ὠρωποῦ ὑπῆρχε, κατὰ τὸν Knoepfler (Oropos 54· *La vie de Ménédème* 193 σημ. 62), συν-
 θήκη ἰσοπολιτείας μὲ εἰδικὴ διάταξη γιὰ τὶς ἐπιγαμίες. Ἡ Ὠρωπία σύζυγος ἦταν ἡ δευτέρη τοῦ Μενεδήμου.

Διογένης Λαερτίου, *Μενέδημος* 138: ἦσαν δὲ τρεῖς (θυγατέρες), καθά φησιν Ἡρακλείδης, ἐξ Ὠρωπίας αὐτῶ
 γυναικὸς γεγεννημέναι.

Περὶ τὸ 295 π.Χ. Ψήφισμα τοῦ δήμου τῶν Ὠρωπίων περὶ ἐπισκευῆς τῶν τειχῶν τῆς πόλεως (302).

287 π.Χ. Ὁ Ὠρωπὸς καὶ ἡ Θήβα γίνονται μέλη τοῦ κοινοῦ τῶν Βοιωτῶν (Roesch, *Études* 439).

287-281 π.Χ. Ὁ βασιλεὺς τῆς Θράκης Λυσίμαχος ἀφιερώνει στοῦ Ἱερῶ τὸ ἄγαλμα τῆς Ἀδείας, συζύγου τοῦ ἀδελφοῦ του Αὐτοδίκου (383), δεῖγμα καλῶν σχέσεων τοῦ βασιλέως μὲ τὸ κοινὸ τῶν Βοιωτῶν.

287-280 π.Χ. Ἐπὶ ἄρχοντος τοῦ Κοινοῦ Τρίακος ὁ Ὠρώπιος Κράτυλλος Ἀμφιδαμίου, ὁ τειχοποιὸς 302, εἶναι ἀφεδριατεύων (IG VII 2724a).

287-245 π.Χ. Δημοσιεύεται στοῦ Ἀμφιάρειο γιὰ πρώτη φορὰ ψήφισμα τοῦ κοινοῦ τῶν Βοιωτῶν (21).

287-280 π.Χ. Περιπολίες τοῦ ἱππικοῦ τοῦ κοινοῦ τῶν Βοιωτῶν στὴν Ὠρωπία: SEG 28, 461 35-38: ἐν Ὠρωπὸν Σαυ[κλ]έας ἀμέρας δέκα, Εὐμείλω ἐν Ὠρωπ[όν] | ἀμέρας δέκα, Πουθοδώρῳ ἐν Ὠρ[ωπὸν] | ἀμέρας ὀκτό.

Οἱ περιπολίες γίνονται στὴν περιοχὴ τοῦ νέου μέλους τοῦ Κοινοῦ, ὡς «ἐπίβλεψη» τῆς ἀσφάλειάς του (Roesch, *Études* 439).

282-262 π.Χ. Ὁ Φιλέταιρος, πρῶτος δυνάστης τοῦ Περγάμου, ἀναθέτει στοῦ Ἱερῶ τὸ ἄγαλμα τοῦ ἀδελφοῦ του Εὐμένους (388).

Περὶ τὸ 275 π.Χ. Οἱ Τροισζήνιοι ἀφιερώνουν στοῦ Ἱερῶ σύνταγμα ἀγαλμάτων γιὰ νὰ τιμήσουν τὸν συμπατριώτη τους Διομήδη γιὰ τὴ συμβολή του στὴν ἀπελευθέρωση τῆς πατρίδας τους ἀπὸ τὸν σπαρτιατικὸ ζυγὸ (389).

268-262 π.Χ. Κατὰ τὴ διαμονή τοῦ Μενεδήμου στοῦ Ἀμφιάρειο ἔγινε ἐκεῖ ἐπίσκεψη τοῦ Ἱεροκλέους, διοικητοῦ τοῦ Πειραιῶς, ἀξιωματοῦχου τῶν Ἀντιγονιδῶν.

Διογένης Λαερτίου, *Μενέδημος* 127: Ἱεροκλέους δὲ τοῦ ἐπὶ τοῦ Πειραιῶς συνανακάμπτοντος αὐτῷ ἐν Ἀμφιάρειῳ, καὶ πολλὰ λέγοντος περὶ τῆς ἀλώσεως τῆς Ἑρετρίας, ἄλλο μὲν οὐδὲν εἶπεν, ἠρώτησεν δὲ εἰς τί αὐτὸν Ἀντίγονος περαίνει.

Μετὰ τὸ 267 π.Χ. Ἡ ἀπώλεια ἀργυρωμάτων ἢ χρυσῶν ἀφιερωμάτων στὸν Ἀμφιάρειο θὰ ἦταν συχνὸ φαινόμενο, δεδομένου ὅτι ἀπὸ τοὺς καταλόγους τοῦ Ἱεροῦ καὶ ἄλλων ἱερῶν δὲν φαίνεται νὰ ὑπῆρχε ἰδιαίτερη μέριμνα γιὰ τὴ φύλαξή τους. Τὸ περιστάτικὸ ποὺ συνέβη κατὰ τὴ διαμονή τοῦ Μενεδήμου στὴ δεξιὰ ὄχθη, ἀληθὲς ἢ ἐπίτηδες δημιουργημένο, ἦταν πρόσχημα γιὰ τὴν ἀπομάκρυνση ἀπὸ τὸν Ὠρωπὸ καὶ τὴν κοντινὴ Ἑρέτρια ἑνὸς ἰσχυροῦ πολιτικοῦ (Knoepfler, *La vie de Ménédème* 175 σημ. 14 καὶ 199 σημ. 82).

Διογένης Λαερτίου, *Μενέδημος* 141-142: ἡγάπα δὲ αὐτὸν καὶ Ἀντίγονος καὶ μαθητὴν ἀνεκέρυττεν αὐτόν. καὶ ἡνίκα ἐνίκα τοὺς βαρβάρους περὶ Λυσιμαχίαν, γράφει ψήφισμα αὐτῷ Μενέδημος ἀπλοῦν τε καὶ ἀκόλακον, οὗ ἡ ἀρχή· “οἱ στρατηγοὶ καὶ οἱ πρόβουλοι εἶπον. ἐπειδὴ βασιλεὺς Ἀντίγονος μάχῃ νικήσας τοὺς βαρβάρους παραγίνεται εἰς τὴν ἰδίαν, καὶ τὰ ἄλλα πάντα πράσσει κατὰ γνώμην, ἔδοξε τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ”. Διὰ ταῦτα δὴ καὶ τὴν ἄλλην φιλίαν ὑποπτευθεὶς προδιδόναι τὴν πόλιν αὐτῷ, διαβάλλοντος Ἀριστοδήμου ὑπεξῆλθε· καὶ διέτριβεν ἐν Ὠρωπῷ ἐν τῷ τοῦ Ἀμφιάρειο ἱερῷ· ἔνθα χρυσῶν ποτηρίων ἀπολομένων, καθά φησιν Ἑρμιππος,

δόγματι κοινῶ τῶν Βοιωτῶν ἐκελεύσθη μετελθεῖν. ἐντεῦθεν ἀθυμήσας λαθραίως παρεισδύς εἰς τὴν πατρίδα καὶ τὴν τε γυναῖκα καὶ τὰς θυγατέρας παραλαβὼν, πρὸς Ἀντίγονον ἔλθων ἀθυμία τὸν βίον κατέστρεψε.

Δεύτερο τέταρτο τοῦ 3ου αἰ. π.Χ. Ὁ ὑποκριτὴς Πολυάρατος Εὐδόξου Κυρηναῖος γίνεται πρόξενος Ὡρωποῦ (25).

Ὁ Ἀριστείδης Μνησιθέου Λαμπρεὺς, πολιτικὸς τῆς Ἀθήνας, γίνεται πρόξενος Ὡρωποῦ (26).

Πρῶτο μισὸ τοῦ 3ου αἰ. π.Χ. Ὁ Σικυνώνιος ποιητὴς Μνασάλκης Μνασίππου γίνεται πρόξενος Ὡρωποῦ (17).

Τρίτο τέταρτο τοῦ 3ου αἰ. π.Χ. Ὁ Διογένης Ἀσκληπιάδου Ἀλικαρνασσεὺς ἀφιερώνει στὸ Ἱερὸ τὸ ἄγαλμα τοῦ ἀδελφοῦ του Ἡρακλείτου, ποιητὴ καὶ φίλου τοῦ Καλλιμάχου (415).

240-230 π.Χ. Ἐπὶ ἄρχοντος τοῦ Κοινοῦ Σαμίου ὁ Πύθων Καλλιγείτονος διατελεῖ ἀφεδριατεύων (IG VII 3207· πρβ. Hyettos 294-295).

Μετὰ τὰ μέσα τοῦ 3ου αἰ. π.Χ. Ὁ ποιητὴς Δημοκράτης Φιλοκλέους Ἀθηναῖος γίνεται πρόξενος Ὡρωποῦ (63).

241-197 π.Χ. Κατὰ τὴ διάρκεια τῆς βασιλείας τοῦ Ἀιτάλου Α΄ τοῦ Σωτῆρος τοῦ Περγάμου γίνεται πρόξενος Ὡρωποῦ ὁ Μένιππος Κρατίππου Περγαμηνός, ὁ ὁποῖος ἐπιδημήσας τε ἀνεστ[ράφ]η ἀξίω[ς μὲν] αὐτοῦ, ἀξίως δὲ τῆς τοῦ βασιλέ[ω]ς αἰρ[έσεω]ς (107).

Τρίτο τέταρτο τοῦ 3ου αἰ. π.Χ. (230-225 π.Χ.). Ὁ πρωράτης Στράτων Στράτωνος Συμυρναῖος γίνεται πρόξενος Ὡρωποῦ, γιατί ἐφρόντισε περὶ τῆς ἀσφαλοῦς ἀνακομιδ[ῆς] τ[ο]ῦ π[εμφθέντος σ]ίτο[υ] ὑπὸ τοῦ δήμου [τοῦ . .]ίω[ν] τεῖ π[όλει] (70).

239-229 π.Χ. Ὁ φίλος τοῦ βασιλέως τῆς Μακεδονίας Δημητρίου Β΄ Αὐτοκλῆς Αἰνησιδήμου Χαλκιδεὺς γίνεται πρόξενος Ὡρωποῦ (57).

221-204 π.Χ. Οἱ Ὡρωπιοὶ ἀναθέτουν στὸ Ἱερὸ τὰ ἀγάλματα τοῦ βασιλέως τῆς Αἰγύπτου Πτολεμαίου Δ΄ τοῦ Φιλοπάτορος καὶ τῆς συζύγου του Ἀρσινόης (427· βλ. 175, 325 59).

Κατὰ τὴ διάρκεια τῆς βασιλείας τοῦ Πτολεμαίου Δ΄ γίνεται πρόξενος Ὡρωποῦ ὁ Φορμίων Νυμφαίου Βυζάντιος, ὁ ὁποῖος παρὰ τῷ βασιλεῖ Πτολεμαίῳ πολλ[οὺς καὶ] συμφέροντας λόγους ποιεῖται ὑπὲρ τῆς πόλεως (175).

Τελευταῖο τέταρτο τοῦ 3ου αἰ. π.Χ. Ψήφισμα τοῦ Ὡρωποῦ περὶ ἐπισκευῆς τῶν τειχῶν τῆς πόλεως, ὥστε συντελεσθέντων τῶν τειχῶν χρήσιμοι ὦμεν αὐτοί τε αὐτοῖς καὶ τῷ κοινῷ Βοιωτῶν (303).

229-224 π.Χ. Μετὰ τὸν θάνατο τοῦ Δημητρίου Β΄, τὸ 229, οἱ Βοιωτοὶ καὶ οἱ Φωκεῖς συνῆψαν συμμαχία μὲ τὸ κοινὸ τῶν Ἀχαιῶν, μεταξὺ τοῦ θέρους τοῦ 229 καὶ τοῦ χειμῶνα τοῦ 227/6, καὶ τοὺς παρέδωσαν ὁμήρους. Μὲ τὴν ἵδρυση τῆς συμμαχίας, τὸ 224 π.Χ., οἱ ὁμηροὶ τιμήθηκαν (Syll³ 519) μὲ τὸ ἀξίωμα τοῦ προξένου τοῦ Κοινοῦ καὶ ἐπέστρεψαν στὴν πατρίδα τους (Feyel, Polybe 123-124). Μεταξὺ τῶν ὁμήρων ἦταν ὁ Ἀριστομένης Μειλίχου γιὰ τὸν ὁποῖο βλ. 71.

Ἔδοξε τῷ κοινῷ τῶν Ἀχαιῶν τοῖς ὁμήροις τῶν
 Βοιωτῶν καὶ Φωκέων προξενίαν δόμεν αὐτοῖς
 3 καὶ ἐγγόνοις, Εὐδάμῳ Βρύχωνος Πλαταιεῖ, Ἀρχέαι
 Ὀλυμπίῳ Ταναγραίῳ, Ἀριστομένει Μειλίχου
 Ὠρωπίῳ.

228-226 π.Χ. Ψήφισμα ἀποδοχῆς συμμετοχῆς τοῦ Ὠρωποῦ στὶς ἐορτὲς τῶν Πτῶων (304, 305).

Μετά τὸ 224 π.Χ. Ἐπιγραφή τοῦ Ἀργεῶς μνημονεύει νικητὴ στοὺς ἀγῶνες τοῦ Ἱεροῦ, SEG 11, 338: Ἀμφιαράϊα τὰ
 μεγ[άλ]α δίαυλον καὶ ὀπλίταν.

218/7 π.Χ. Ὁ Τελέσιππος Τιμοθέου Χολαργεὺς ἐγένετο πρόξενος Ὠρωποῦ (84), πιθανῶς κατὰ τὴ χρονιὰ ποὺ διετέ-
 λεσε στρατηγὸς τῆς παραλίας (*ΠΑΕ 1990, 33-36).

215-208 π.Χ. Ψήφισμα ἀποδοχῆς συμμετοχῆς τοῦ Ὠρωποῦ στὶς ἐορτὲς καὶ τίς θυσίαι τῶν Μουσείων τῶν Θε-
 σπιῶν (306).

215-204 π.Χ. Ἐπὶ ἄρχοντος τοῦ Κοινοῦ Διονυσίου γίνεται πρόξενος Ὠρωποῦ ὁ τραγωδὸς Κλεόνικος Κλεοκρά-
 του Ῥόδιος (179).

Περὶ τὸ 220 π.Χ. Κατασκευὴ τοῦ προσκηνίου τοῦ θεάτρου τοῦ Ἱεροῦ ἀπὸ ἄγνωστον ἀγωνοθέτη (430).

Τέλη 3ου αἰ. π.Χ. Ἐπὶ ἄρχοντος τοῦ κοινοῦ τῶν Βοιωτῶν Στράτωνος ἡ πόλις ἀποφασίζει νὰ ἐπισκευάσῃ τὰ ἐπιδε-
 χόμενα ἐπισκευὴ χρυσὰ καὶ ἀργυρὰ ἀφιερῶματα στὸν Ἀμφιαράο καὶ μὲ τὰ ἄχρηστα, ἀφοῦ τακοῦν, νὰ κατασκευα-
 στεῖ νέα χρυσὴ σπονδικὴ φιάλη καὶ ἀφιερῶματα στὸν θεό (324).

202-199 π.Χ. Ἡ ἑλάτεια τιμὰ (*IG IX 1*, 100) μὲ τὸ ἀξίωμα τοῦ προξένου τὸν Κλεόμαχο Μειλίχου, γιὰ τὸν ὁποῖο
 βλ. 71.

[Ἀγα]θὰι τύχαι· ἄρχοντος Γενναίου ἔδωκε ἅ πόλιν τῶν ἑλατέων
 [Κλεο]μάχῳ Μειλίχῳ Βοιωτίῳ ἐξ Ὠρωποῦ προξενίαν, ἀτέλειαν,
 3 [ἀσφάλεια]ν, ἀσυλίαν καὶ αὐτῷ καὶ ἐγγόνοις καὶ πολέμ[ο]υ καὶ εἰρά-
 [νας, καὶ κατὰ γὰ]ν καὶ κατὰ [θ]άλασσαν, καὶ γὰς ἐγκτησιν καὶ οἰκίας καὶ
 [τᾶλλα ὅσα καὶ το]ῖς ἄλλοις προξένοις καὶ εὐεργέταις.

187/6 π.Χ. Ὁ Κλέων Φιλιστίδα Ὠρώπιος γίνεται πρόξενος Δελφῶν (*Syll*³ 585 163).

Ἀρχὲς 2ου αἰ. π.Χ. Κατάλογος ἀργυρωμάτων τοῦ Ἀμφιαράου (325).

178/7 π.Χ. Ὁ Ἑρμίας Ζωῖλου Ὠρώπιος ἱερομνήμων στοὺς Δελφούς (*Syll*³ 636).

190-175 π.Χ. Ἐπὶ ἄρχοντος τοῦ Κοινοῦ Ἀγαθοκλέους γίνεται πρόξενος Ὡρωποῦ ὁ Διονύσιος Ἀρίστωνος Τύριος καὶ ὁ Ἡλιόδωρος Μουσαίου Σιδωνίος, ἐπειδὴ προμήθευσαν στὴν πόλιν σιτάρι σὲ κανονικὴ τιμὴ (210).

Πρῶτο μισὸ τοῦ 2ου αἰ. π.Χ. Ψήφισμα τῆς πόλεως περὶ συγχωνεύσεως ἀργυρωμάτων ἀφιερωμένων στὸν Ἀμφιάραο (326).

171 π.Χ. Διάλυση τοῦ κοινοῦ τῶν Βοιωτῶν. Θεωρεῖται πιθανὸν ὅτι ἐξακολούθησε νὰ ὑπάρχει καὶ μετὰ τὸ 171, χωρὶς ὅμως πολιτικὲς ἀρμοδιότητες, καὶ ὅτι σ' αὐτὸ τὸ κοινὸ τοῦ 146 π.Χ. ἀναφέρεται τὸ χωρίο τοῦ Πανυσανίου ποὺ ἀκολουθεῖ (Roesch, *Thespies* 69-71).

Πανυσανίου 7, 16, 9: πόλεων δέ, ὅσαι Ῥωμαίοις ἐναντία ἐπολέμησαν, τείχη μὲν ὁ Μόμμιος κατέλυε καὶ ὄπλα ἀφηρεῖτο πρὶν ἢ καὶ συμβούλους ἀποσταλῆναι παρὰ Ῥωμαίων· ὡς δὲ ἀφίκοντο οἱ σὺν αὐτῷ βουλευσόμενοι, ἐνταῦθα δημοκρατίας μὲν κατέπαυε, καθίστα δὲ ἀπὸ τιμημάτων τὰς ἀρχάς· καὶ φόρος τε ἐτάχθη τῇ Ἑλλάδι καὶ οἱ τὰ χρήματα ἔχοντες ἐκωλύοντο ἐν τῇ ὑπερορίᾳ κτᾶσθαι· συνέδριά τε κατὰ ἔθνος τὰ ἐκάστων, Ἀχαιῶν καὶ τὸ ἐν Φωκεῦσιν ἢ Βοιωτοῖς ἢ ἐτέρωθι ποὺ τῆς Ἑλλάδος, κατελέλυτο ὁμοίως πάντα.

168 π.Χ. (φθινόπωρο). Ὁ Φλαμινῖνος ἐπισκέπτεται τὸ Ἀμφιάρειο. Κατὰ τὸν Knoepfler, Mummius 260, κατὰ τὴν παραμονή του στὸ Ἱερὸ δέχτηκε πιθανῶς τὴν ἐπίσκεψιν τῶν ἀρχόντων τῆς Ἐρέτριας (ἐφ' ὅσον τοῦτο δὲν ἔγινε στὴ Χαλκίδα). Γὰρ τὴ χρονολογία τοῦ ταξιδιοῦ βλ. P. Jal, στὴν ἔκδοσιν τοῦ Λιβίου, βιβλ. XIV 126-127 σημ. 8 (Les Belles Lettres).

Livius XLV, 27, 10: Inde Oropum Atticae ventum est, ubi pro deo vates antiquus colitur templumque vetustum est fontibus rvisque circa amoenum.

Δεύτερο τέταρτο τοῦ 2ου αἰ. π.Χ. Ὁ μουσικὸς καὶ ποιητὴς Ἀμφικλῆς Φιλοξένου Δήλιος γίνεται πρόξενος Ὡρωποῦ (211).

167-156 π.Χ. Οἱ Ἐρετρίεις (;) τιμοῦν Ὡρωπίους δικαστές (330).

156-150 π.Χ. Ἡ Ἀθήνα ἐπιτίθεται ἀναίτια ἐναντίον τοῦ Ὡρωποῦ καὶ λεηλατεῖ τὴ χώρα. Ὁ Πανυσανίας θεωρεῖ τὸν Ὡρωπὸ ὑπῆκοο τῶν Ἀθηναίων στὴ διήγησή του τῶν γεγονότων τοῦ 156· στὴν πραγματικότητα ὁ περιηγητὴς ἀναφέρεται στὴν ἐποχὴ ποὺ ἔγραψε τὸ βιβλίο του.

Τὴν ἀποψη τῶν Ὡρωπίων γιὰ τὰ γεγονότα δίνει, πολὺ γενικά, τὸ ψήφισμα 307, ἀπὸ τὸ ὁποῖο ἀποδεικνύεται ὅτι χάριν στίς ἐνέργειες τῶν Ὡρωπίων καὶ τὴν ὑποστήριξιν τοῦ Ἰέρωνος καὶ τῶν συμπατριωτῶν του οἱ ἐκδιωχθέντες Ὡρωπιοὶ ἀποκαταστάθηκαν στὴν πατρίδα τους, ἀνεξάρτητοι καὶ πάλι. Τὸ ψήφισμα διαπνέεται ἀπὸ φιλορωμαϊκὸ φρόνημα, τὸ ὁποῖο τονίζεται ἔντονα.

Πανυσανίου 7, 11, 4 - 12, 3: Ὁ μὲν δὴ τὰ ἐντεταλμένα ἐποίει, Ἀθηναίων δὲ ὁ δῆμος ἀνάγκη πλέον ἢ ἐκουσίως διαρπάζουσιν Ὡρωπὸν ὑπῆκοόν σφισιν οὕσαν· πενίας γὰρ ἔς τὸ ἔσχατον Ἀθηναῖοι τῆνικαῦτα ἦκον ἅτε ὑπὸ Μακεδόνων πολέμῳ πιεσθέντες μάλιστα Ἑλλήνων. καταφεύγουσιν οὖν ἐπὶ τὴν Ῥωμαίων βουλὴν οἱ Ὡρώπιοι· καὶ δόξαντες παθεῖν οὐ δίκαια, {καί} ἐπεστάλῃ Σικυωνίοις ὑπὸ τῆς βουλῆς ἐπιβάλλειν σφᾶς Ἀθηναίοις ἔς Ὡρωπίους ζημίαν κατὰ τῆς βλάβης ἧς ἤρξαν τὴν ἀξίαν. Σικυώνιοι μὲν οὖν οὐκ ἀφικομένοις ἔς καιρὸν τῆς κρίσεως Ἀθη-

ναίοις ζημίαν πεντακόσια τάλαντα ἐπιβάλλουσι, Ῥωμαίων δὲ ἡ βουλὴ δεηθεῖσιν Ἀθηναίοις ἀφήσι πλὴν τάλαντων ἑκατὸν τὴν ἄλλην ζημίαν· ἐξέτισαν δὲ οὐδὲ ταῦτα οἱ Ἀθηναῖοι, ἀλλὰ ὑποσχέσεσι καὶ δώροις ὑπελθόντες Ὠρωπίους ὑπάγονται σφᾶς ἐς ὁμολογίαν, φρουρὰν τε Ἀθηναίων ἐσελθεῖν ἐς Ὠρωπὸν καὶ ὁμήρους λαβεῖν παρὰ Ὠρωπίων Ἀθηναίους· ἦν δὲ αὖθις ἐς Ἀθηναίους γένηται ἔγκλημα Ὠρωπίοις, τὴν φρουρὰν τότε ἀπάγειν παρ' αὐτῶν Ἀθηναίους, ἀποδοῦναι δὲ καὶ ὀπίσω τοὺς ὁμήρους. χρόνος τε δὴ οὐ πολὺς ὁ μεταξύ ἦνυστο, καὶ τῶν φρουρῶν ἀδικοῦσιν ἄνδρες Ὠρωπίους. οἱ μὲν δὴ ἐς τὰς Ἀθήνας ἀπέστελλον ὁμήρους τε ἀπαιτήσαντας καὶ φρουρὰν σφισιν ἐξάγειν κατὰ τὰ συγκεείμενα ἐροῦντας· Ἀθηναῖοι δὲ οὐδέτερα ἔφασαν ποιήσιν, ἀνθρώπων γάρ τινων ἐπὶ τῇ φρουρᾷ καὶ οὐ τοῦ Ἀθηναίων δήμου τὸ ἀμάρτημα εἶναι· τοὺς μέντοι αὐτὰ εἰργασμένους ἐπηγγέλλοντο ὑφέξειν δίκην. οἱ δὲ Ὠρώπιοι καταφεύγοντες ἐπὶ Ἀχαιοὺς τιμωρῆσαί σφισιν <ἐδέοντο>· Ἀχαιοὺς δὲ ἤρεσκε μὴ τιμωρεῖν φιλίᾳ τε καὶ αἰδοῖ τῇ Ἀθηναίων. ἐνταῦθα οἱ Ὠρώπιοι Μεναλκίδα, Λακεδαιμονίῳ μὲν γένος, στρατηγοῦντι δὲ ἐν τῷ τότε Ἀχαιῶν, ὑπισχνοῦνται δέκα τάλαντων δόσιν, ἦν σφισιν ἐπικουρεῖν Ἀχαιοὺς ἄγῃ· ὁ δὲ ἀπὸ τῶν χρημάτων μεταδώσειν Καλλικράτει τὸ ἥμισυ ὑπισχνεῖτο, ἰσχύοντι διὰ φιλίαν τὴν Ῥωμαίων ἐν Ἀχαιοῖς μέγιστον. προσγενομένου δὲ τοῦ Καλλικράτους πρὸς τὴν Μεναλκίδου γνώμην ἐκεκύρωτο κατὰ Ἀθηναίων ἀμύνειν Ὠρωπίοις. καὶ τις ἐξαγγέλλει ταῦτα ἐς τοὺς Ἀθηναίους· οἱ δὲ ὥς ἕκαστος τάχους εἶχεν ἐς τὸν Ὠρωπὸν ἐλθόντες καὶ αὖθις κατασύραντες εἴ τι ἐν ταῖς προτέραις παρεῖτό σφισιν ἀρπαγαῖς, ἀπάγουσι τὴν φρουρὰν· Ἀχαιοὺς δὲ ὑστερήσαντας τῆς βοηθείας Μεναλκίδας μὲν καὶ Καλλικράτης ἐσβάλλειν ἐς τὴν Ἀττικὴν ἔπειθον· ἀνθισταμένων δὲ ἄλλων τε αὐτοῖς καὶ οὐχ ἦκιστα τῶν ἐκ Λακεδαιμόνος, ἀνεχώρησεν ὀπίσω τὸ στράτευμα.

Ὠρώπιοι δὲ καὶ ὠφελείας σφισιν οὐ γενομένης τῆς παρὰ Ἀχαιῶν, ὅμως ὑπὸ Μεναλκίδα τὰ χρήματα ἐξεπράχθησαν· ὁ δὲ ὥς τὸ δωροδόκημα εἶχεν ἐν χειρί, ἐποιεῖτο συμφορὰν εἰ καὶ Καλλικράτει μεταδώσει τῶν λημμάτων. τὰ μὲν δὴ πρῶτα ἀναβολαῖς καὶ ἀπάταις ἐχρῆτο ἐς τὴν δόσιν, μετὰ δὲ οὐ πολὺ ἐτόλμησεν ἀποστερεῖν ἐκ τοῦ εὐθέος. βεβαίῳ δὴ τὸ λεγόμενον ὥς ἄρ' ἦν καὶ πῦρ ἐς πλεον ἄλλου πυρὸς καῖον καὶ λύκος ἀγριώτερος λύκων ἄλλων καὶ ὠκύτερος ἰέραξ ἰέρακος πέτεσθαι, εἶγε καὶ Καλλικράτην ἀνοσιώτατον τῶν τότε Μεναλκίδας {μὲν} ὑπερῆρεν ἀπιστίᾳ, Καλλικράτην, ὃς ἐλάσσων παντοίου λήμματος καὶ ἐπὶ οὐδενὶ οἰκείῳ κέρδει πόλει τῇ Ἀθηναίων ἀπηχθημένος παυσάμενον {μὲν} τῆς ἀρχῆς Μεναλκίδαν ἐδίωκεν ἐν τοῖς Ἀχαιοῖς θανάτου δίκην· πρεσβεῦσαί τε γὰρ Ἀχαιῶν ἐναντία ἔφασκεν αὐτὸν ἐς Ῥώμην καὶ ἐς τὰ μάλιστα γενέσθαι πρόθυμον ἐξελεῖσθαι τὴν Σπάρτην συνεδρίου τοῦ Ἀχαιῶν. ἐνταῦθα ὥς ἀφικνεῖτο ἐς πᾶν ὁ Μεναλκίδας κινδύνου, μεταδίδωσι τάλαντα τρία τῶν ἐξ Ὠρωποῦ Μεγαλοπολίτη Διαίῳ.

Πολυβίου 32, 11: διόπερ ἐπάνειμι δηλώσων τὰ κατὰ τὴν Ἑλλάδα γεινόμενα περὶ τοὺς αὐτοὺς καιροὺς. ἐν οἷς ἴδιον καὶ παράλογον πρᾶγμα συνέβη γενέσθαι περὶ τὴν τῶν Ὠρωπίων πόλιν· ὑπὲρ οὗ τὰ μὲν ἀναδραμόντες, τὰ δὲ προλαβόντες τοῖς χρόνοις συγκεφαλαιωσόμεθα τὴν ὅλην πρᾶξιν, ἵνα μὴ κατὰ μέρος αὐτῆς οὕσης οὐδ' ὅλως ἐπιφανοῦς ἐν διηρημένοις χρόνοις ἀπαγγέλλοντες εὐτελεῖ καὶ ἀσαφῇ ποιῶμεν τὴν διήγησιν. ὅταν γὰρ μόλις τὸ ὅλον ἄξιον ἐπιστάσεως φαίνεται τοῖς ἀκούουσιν, ἢ ποῦ γε τοῖς κατὰ μέρος ἐκ διαστήματος λεγομένοις τὸν νοῦν προσέξει τις τῶν φιλομαθούντων;

Aulus Gellius, *Noctes Atticae* VI (VII), 14, 8-10: Animadversa eadem tripertita varietas est in tribus philosophis quos Athenienses Romam ad senatum populi legaverant inpetratum uti multam remitteret, quam fecerat is propter Oropi vastationem. Ea multa fuerat talentum fere quingentum. Erant isti philosophi Carneades ex Academia, Diogenes Stoicus, Critolaus Peripateticus. Et in senatum quidem introducti interprete usi sunt C. Acilio senatore; sed ante ipsi

seorsum quisque ostentandi gratia magno conventu hominum dissertaverunt. Tum admirationi fuisse aiunt Rutilius et Polybius philosophorum trium sui cuiusque generis facundiam. “Violenta” inquiunt “et rapida Carneades dicebat, scita et teretia Critolaus, modesta Diogenes et sobria”.

Cicero, *ad Atticum* 12, 23, 2: De Terentia ita cura ut scribis meque hac ad maximas aegritudines accessione non maxima libera. Et ut scias me ita dolere ut non iaceam, quibus consulibus Carneades et ea legatio Romam venerit, scriptum est in tuo annali. Haec nunc quaero quae causa fuerit (de Oropo, opinor, sed certum nescio) et, si ita est, quae controversiae.

Πλουτάρχου, *Κάτων Πρεσβύτερος* 22: Ἦδη δὲ αὐτοῦ γέροντος γεγονότος πρέσβεις Ἀθήνηθεν ἦλθον εἰς Ῥώμην οἱ περὶ Καρνεάδην τὸν Ἀκαδημαϊκὸν καὶ Διογένη τὸν Στωϊκὸν φιλόσοφον, καταδίκην τινὰ παραιτησόμενοι τοῦ δήμου τῶν Ἀθηναίων, ἣν ἐρήμην ὄφλον Ὠρωπίων μὲν διωξάντων, Σικυωνίων δὲ καταψηφισαμένων, τίμημα ταλάντων πεντακοσίων ἔχουσιν.

Μέσα 2ου αἰ. π.Χ. Τέλεση τῶν μεγάλων Ἀμφιαρείων μετὰ τὰ γεγονότα τοῦ 156 π.Χ., ὅπως προκύπτει ἀπὸ τὸ ψήφισμα 307 33-35: ἀναγορεῦσαι δὲ τὴν τῆς εἰκόνος στάσιν Ἀμφιαράων τῶμ μεγάλων τῶι γυμνικῶι ἀγῶνι.

Νικητὴς στοὺς ἀγῶνες τοῦ Ἱεροῦ μαρτυρεῖται ἀπὸ τὴν ἐπιγραφὴ τῶν Μεγάρων IG VII 48 9: Ἀμφιαράα | ἐν Ὠρωπῶ | πυγμῇν.

Στὴν ἴδια ἐπιγραφὴ ἀναφέρονται Ῥωμαῖα | ἐν Χαλκίδι.

154-152 π.Χ. Ἰδρύεται στὸ Ἱερὸ ἀντίγραφο τῆς τιμητικῆς ἐπιγραφῆς γιὰ Ἀθηναῖο στρατηγὸ κατὰ τὴ διάρχεια ἀθηναϊκῆς κατοχῆς τοῦ Ὠρωποῦ (433).

Μετὰ τὸ 152 π.Χ. Στὴ στήλῃ τοῦ στρατηγοῦ (433) χαράζεται προξενικὸ ψήφισμα γιὰ τὸν Ἑρμοκλῆ Τιμοκλείδου Ἀθηναῖο (214). Οἱ Ὠρωπιοὶ ἐξακολουθοῦν νὰ ἔχουν καλὲς σχέσεις μὲ τοὺς Ἀθηναίους.

Δεύτερο μισὸ τοῦ 2ου αἰ. π.Χ. Ὁ ἱερεὺς Εὐβίωτος καὶ ὁ γιὸς του Δημογένης, σπονδοφόρος, ἀναλαμβάνουν νὰ ἐπισκεύασουν τὸν ναὸ τοῦ Ἀμφιαράου (294 25-27). Στὸ ψήφισμα μνημονεύεται ἡ τέλεση τῶν ἀγῶνων τοῦ Ἱεροῦ, ἡ ὁποία προκύπτει καὶ ἀπὸ τὸ ἀξίωμα τοῦ γιοῦ: Κηρύττεσθαι δὲ τοὺς [στεφάνους καὶ τὰς εἰκόνας Ἀμφι]αράοις τοῖς μεγάλοις ἐν τῶι [θεάτρῳ ἐν τοῖς χορικοῖς ἀγῶσιν].

146/5 π.Χ. Ἀνάθεση τοῦ Μομμίου στὸ Ἱερὸ (434).

150-140 π.Χ. Κατασκευὴ τῆς σκηνῆς καὶ τῶν θυρωμάτων τοῦ θεάτρου τοῦ Ἱεροῦ ἀπὸ ἄγνωστον ἱερέα (435).

122/1 π.Χ. Οἱ Ἀθηναῖοι ἔφηβοι ἐπισκέπτονται συντεταγμένοι τὸ Ἀμφιάρειο, ὅπου παραμένουν μερικὲς ὥρες (W. S. Ferguson, *Hellenistic Athens* (1911) 418· L. Robert, *Études anatoliennes. Recherches sur les inscriptions grecques de l'Asie Mineure* (1937) 109· Pélékidis, *Éphébie* 253· Ὁ Ὠρωπὸς 41· Knoepfler, *Mummius* 279). Ὁ Knoepfler θεωρεῖ ὅτι θὰ μπορούσε νὰ ἐξηγηθεῖ καλύτερα ἢ «ἐκδρομὴ» αὐτὴ τῶν Ἀθηναίων ἐφήβων, ἂν δεχτοῦμε ὅτι ὁ Ὠρωπὸς ἦταν ὑπὸ τὴν κατοχὴ τῆς Ἑρέτριας (οἱ Ἀθηναῖοι ἔφηβοι γύρισαν εἰς τὴν ἑαυτῶν χώραν) καὶ ὅτι τὸ Ἀμφιάρειο τὸ διοικοῦσαν —μακρόθεν— οἱ Ἑρετριεῖς.

IG II² 1006 27-28: παρε[γ]ένο[ντο] δ[ὲ] καὶ εἰς τὸ Ἀμφιάρων καὶ ἰσ[τόρησαν] τὴν γεγρονεῖαν ἐκ παλαιῶν χρόνων ὑπὸ | τῶν πατέρων τοῦ ἱεροῦ [κ]υρίαν καὶ θ[ύ]σαντες ἀπ[η]λ[θ]ον αὐθ[ημερὲ] εἰς τὴν ἑαυτῶν χώρ[αν].

IG II² 1006 70-71: ἤγαγεν δὲ καὶ εἰς τὸ [Ἀμφιάρ]ων καὶ ἰστορήσαν[τες] τὴν γεγρονεῖαν τοῦ ἱεροῦ [ἀπὸ ἀρχ]αίω[ν] χρόνων ὑπὸ [τ]οῦ δήμου προστασίαν κ[αί] θύσαντες | ἀπ[η]λ[θ]ον αὐθ[ημερὲ] εἰς [τὴν ἐ]αυτῶν χώρ[αν].

Μετὰ τὸ 86 π.Χ. Ὁ Σύλλας σὲ ἐκπλήρωση ὑπόσχεσής του ἀποφασίζει καθιερωκέναι τῆς πόλεως καὶ τῆς χώρας λιμένων τε τῶν Ὀρωπίων τὰς προσόδους ἀπάσας εἰς τοὺς ἀγῶνας καὶ τὰς θυσίας, ὅς Ὀρώπιοι συντελοῦσιν θεῶν Ἀμφιαράω, ὁμοίως δὲ καὶ ὅς ἂν μετὰ ταῦτα ὑπὲρ τῆς νίκης καὶ τῆς ἡγεμονίας τοῦ δήμου τοῦ Ῥωμαίων συντελέσουσιν (308 46-49).

86-81 π.Χ. Οἱ Ὀρώπιοι τιμοῦν τὸν Σύλλα καὶ τὴ σύζυγό του Μέτελλα μὲ ἀγάλματα διὰ μετεπιγραφῆς (442, 443).

Μετὰ τὸ 86 π.Χ. Οἱ Ὀρώπιοι τιμοῦν τὸν Γάϊο Σκριβόνιο Κουρίωνα μὲ ἄγαλμα διὰ μετεπιγραφῆς (444).

Περὶ τὸ 85 π.Χ. Τέλεση τῶν πρώτων Ἀμφιαρείων καὶ Ῥωμαίων (521).

80 π.Χ. Ἐπικύρωση ἀπὸ τῆ σύγκλητο τῆς ἀπόφασης τοῦ Σύλλα μὲ τὴν ὁποία ἀφιερώνεται ἡ Ὀρωπία στὸν Ἀμφιάρω (308 42-51).

80-50 π.Χ. Τακτικὴ τέλεση τῶν Ἀμφιαρείων καὶ Ῥωμαίων (522-530).

Ὄνόματα νικητῶν στοὺς ἀγῶνες τοῦ 1ου αἰ. π.Χ. σώζονται σὲ ἐπιγραφὲς ἄλλων τόπων: Ἀλικαρνασσοῦ, *Syll*³ 1064 (μεταξὺ τῆς ἐποχῆς τοῦ Σύλλα καὶ τοῦ Αὐγούστου, L. Robert, *AE* 1969, 47):

[Δρ]ακοντομένην Ἱεροκλέους | νικήσαντα - - | Ἀμφιαρᾶ καὶ Ῥωμαῖα τὰ τιθέμενα ὑπὸ Ὀρωπίων παῖδας | δίαυλον, - - - | Ἀμφιαρᾶ καὶ | Ῥωμαῖα τὰ τιθέμενα ὑπὸ Ὀρωπίων ἄνδρας ἵππιον.

Πριήνης, *I. Priene* 232: Ὁ δῆμος | Διονύσιον Μηνοδώρου | νικήσαντα Ἀμφιαρᾶ | καὶ Ῥωμαῖα.

Πριήνης, *I. Priene* 233: [Ὁ δῆμος] | [- - - -]ωνίου | [νικήσαντα - - - δία]υλον | [Ἀμφιαρᾶ καὶ Ῥωμαῖα τ]ὰ ἐν Ὀρωπῶι.

74 π.Χ. Ἐπικύρωση τῆς ἀπόφασης τῆς Ῥωμαϊκῆς συγκλήτου (308).

74-44 π.Χ. Οἱ Ὀρώπιοι τιμοῦν τὸν Σερουίλιον Ἰσαυρικὸν μὲ ἄγαλμα διὰ μετεπιγραφῆς (445).

Πρῶτο μισὸ τοῦ 1ου αἰ. π.Χ. Οἱ Ὀρώπιοι τιμοῦν τὸν Γναῖο Κορνῆλιο Λέντλο μὲ ἄγαλμα διὰ μετεπιγραφῆς (446).

Πρῶτο μισὸ τοῦ 1ου αἰ. π.Χ. Οἱ Ὀρώπιοι τιμοῦν τὸν Γναῖο Καλπόρνιο Πίσωνα καὶ τὴ σύζυγό του Παῦλλα Ποπιλλία μὲ ἀγάλματα διὰ μετεπιγραφῆς (447, 448).

Πρῶτο μισὸ τοῦ 1ου αἰ. π.Χ. Ὁ ἱερεὺς Νίκων ἀφιερώνει στὸν Ἀμφιάρω τοὺς πέντε θρόνους τοῦ θεάτρου (439).

IG II² 2776   στ. 103:   Φῶ Ἀλέχεια χωρ Μητρῶου ἐν Ὡρωπῶ
στ. 150-153:   Ω[ρ . . . ⁸ . . .]ας Ἰσι[ο]υ χωρ Ἰπ-
[- - - ω]ν ἐν Ὡρωπῶ
Φιλαρ[γυρι]ων ∩ χωρ ἐν Ὡρωπῶ
στ. 180-181:   Ἀρτέμων Ε . . . ⁵ . . . θου [χωρ - - -]
ἐν Ὡρωπῶ
στ. 211-213:   καὶ Ἀπολλωνία[ς] ἐν Ὡρωπῶ, ὣν ἡ[γ]-
ρακε παρὰ τῶ[ν Τι? Φ]λαουίου Εὐφά-
νους κληρο[νό]μων.

Τέλη 2ου-3ου αι. μ.Χ. Οἱ Ἀθηναῖοι ἔφηβοι μεταξὺ τῶν ἀγῶνων ποὺ ὁργανῶνουν περιλαμβάνουν καὶ Ἀμφιάρεια (P. Graindor, *Musée Belge* 26 (1922) 210-212· Simone Follet, *Athènes au IIe et au IIIe siècle. Études chronologiques et prosopographiques* (1976) 320).

IG II² 2193 28, 2196 12 (201/2), 2197 14 (202/3), 2203 74 (199/200, 203/4, 205/6, 207/8?), 2201 59 (206/7 ἢ 210/1), 2208 109 (211/2), 2237 58 (232/3 ἢ 233/4), 2242 39 (237/8).

Περὶ τὸ 230 μ.Χ. Οἱ Γαργήττιοι Καλλίφρων καὶ Πάτροκλος ἀφιερῶνουν στὸ Ἱερὸ ἀγάλματα (466).

3ος αι. μ.Χ. Τὸν Ὠρωπὸ διοικεῖ Ἀθηναῖος μὲ τὸν τίτλο τοῦ ἐπιμελητοῦ (462). Ὁ ἱερεὺς τοῦ Ἀμφιαράου εἶναι Ἀθηναῖος (468).

ΜΕΡΟΣ ΟΓΔΟΟ

ΕΥΡΕΤΗΡΙΑ

1. Γενικός Πίνακας Ὄνομάτων

A

- A[- - -] 508
A[- - -], υἱὸς Πλούταρχος 330 18, 331 12
Ἀβρίας Ἀντιβίου Λακεδαιμόνιος 525 32
Ἀβρις Καΐκου Κυμαία 525 61
Ἀγαθαρχίδης Λεωνίδου Θετταλὸς ἐγ Μητροπόλεως 169
Ἀγάθαρχος Διονυσίου Βοιωτίας 421
Ἀγαθοκλῆς 210, 324 72
Ἀγαθοκλῆς Θεοδοσίου Νεαπολίτης 523 14
Ἀγαθοκλῆς Περιγένου Μακεδόν 90
Ἀγαθοκλῆς Πτολεμαίου Χαλκιδεύς 523 75
Ἀγαθοκλῆς, υἱὸς [. . . 6 . . .] 47
Ἀγαθοκλῆς, υἱὸς Μηνόφιλος Ἀλικαρνασσεύς 62
Ἀγαθοκλῆς, υἱὸς Στρόνβιχος Θάσιος 103
Ἀγαθονίκη 324 94
Ἀγάθων 321 14
Ἀγάθων Ἀμινίου 535
Ἀγάθων Βουτᾶ Εὐρώπιος Μακεδόν 98
Ἀγασικλῆς, υἱοὶ Κλεόξενος, Φᾶνος Χαλκιδεῖς 127
Ἀγασίλαος, υἱὸς Φιλλέας Ἀθηναῖος 29
Ἀγεῖτωρ Παρμενίωνος Μεγαρεύς 32
Ἀγέμαχος, υἱὸς Πολυκράτης Ἀργεῖος 528 52
Ἀγέστροτος, υἱὸς Σωσίπατρος Καλούμνιος 92
Ἀγλάων Διοδώρου Ὑέτιος 523 77
Ἀγνίας Μακαρτάτου ἐξ Οἴου 353 2, 78
Ἀγνόδημος Θαργηλίου Ἀθηναῖος 24
Ἀγύαρχος τοῦ Βοιήθου, υἱὸς Ἀπολλώνιος Μαλλώτης 528 16
Ἀγωναχάρης, υἱὸς Ἐπιχάρης Παιανιεύς 298 28
Ἄδα 324 87, 97
Ἀδάμας Δίωνος Αἰτωλὸς ἀπὸ Μελιτείας 204
Ἀδεῖα Αὐτοδίκου γυνή 383
Ἀζαῖος, υἱὸς Δάμων Θετταλονικεὺς 141
Ἀθαν[.] 261
Ἀθηνάδης Ἐπιγόνου Ὠρώπιος 329 10
Ἀθηνάδης, υἱὸς Μενεκράτης 63
Ἀθηναῖς 744
Ἀθηνόδωρος 130, 131, 132
Ἀθηνόδωρος M[- - -] 536
Ἀθηνόδωρος Μνασικῶντος Ὠρώπιος 329 7
Αἰνησίδημος 247
Αἰνησίδημος, υἱὸς Αὐτοκλῆς Χαλκιδεύς 57
Αἰνησίδημος, υἱὸς Ἰέρων Ὀλύνθιος 208
Αἰσιμίδης, υἱὸς Στέφανος Ἀθηναῖος 167
Αἴσιμος, υἱὸς Ταυρέας Σκαμβωνίδης 353 47
Αἴσυμνος Ὀξυμένους Μακεδόν 4
Αἰσχίνης 66, 67
Αἰσχίνης Αὐτοκράτου Θεσσαλὸς 537
Αἰσχίνης, υἱὸς Φιλ[. . .]ος Χολλείδης 353 27
Αἰσχυρίων 21

- Αἰσχροῦ, υἱὸς Λύσανδρος 62, 89
 Αἰσχροῦνδης Βιόττου 80, 323 3
 Αἰσχυλίδης, υἱὸς Ἀριστόνους 139, 146
 Αἰσχύλος Πρωτομάχο ἐκ Κολωνῶν 353 83
 Αἰσχύλος, υἱὸς Ἴππων Ὠρώπιος 329 10
 Ἀκαρνὰν Ἀθηναῖος 520 12
 Ἀκεσίας Καλλιστράτου Καρύστιος 150
 Ἀκουσίλαος, υἱὸς Στέφανος 145
 Ἀκρίβεια Ἀμεινοκλέους 538
 Ἀλε[- -], υἱὸς Παράμονος 254
 Ἀλέξανδρος, υἱὸς Ἐπίνικος Ἀθηναῖος 523 24, 32
 Ἀλέξανδρος, υἱὸς Ἑρμοκράτης Μιλήσιος 523 28
 Ἀλέξανδρος, υἱὸς Ἑρμῶν 510
 Ἀλεξίδημος 325 27, 30, 40
 Ἀλεξίδημος Δημοφῶντος 523 2
 Ἀλεξίδημος Θεοδώρου 308 18, 523 1
 Ἀλεξίμαχος 231
 Ἀλεξῖνος Θεώρου Καρύστιος 189
 Ἀλεξῖνος, υἱὸς Στησίχορος (Θηβαῖος) 330 3
 Ἀλεχσομενός 333
 Ἀλκάνωρ Ἀρκεσιλάου Μακεδῶν 5
 Ἀλκίας, υἱὸς Θεόδοτος 613
 Ἀλκίδημος, θυγ. Λυσαρῆτη 644
 Ἀλκίμαχος Καλλιμάχου Φρεάρριος 353 7
 Ἀλκίμαχος, υἱὸς Κλέαξ 632
 Ἀλκίμαχος, υἱὸς Φίλιππος Μακεδῶν 132
 Ἀλκων Λακράτου Παλεύς 80
 Ἀλυπος Ἡρακλείτου Ἀπαμεύς 522 26
 Ἀλφιάδης 324 102
 Ἀλφῖνος, υἱὸς Ἀπολλώνιος Ποντικός ἐκ Καλλάτιος 543
 Ἀμεινίας Ἀγρυλλῆθεν 299 25
 Ἀμεινίας, θυγ. Πυθοκλέα 375
 Ἀμείνιχος 68
 Ἀμεινοκλῆς, θυγ. Ἀκρίβεια 538
 Ἀμεινονίκη 323 21, 539
 Ἀμεινονίκη Φάνου 405
 Ἀμεινοτέλης, υἱὸς Μελάντας 78
 Ἀμινίας Δημοκλέους Θηβαῖος 526 14, 16
 Ἀμινίας Χαιρήμονος Ἐχινάιος 523 16
 Ἀμινίας, υἱὸς Ἀγάθων 535
 Ἀμινίας, υἱὸς Δημοκλῆς Θηβαῖος 523 10
 Ἀμύντας Ἀντιόχου Μακεδῶν 2
 Ἀμύντας Μηνοφίλου Αἰολεύς 525 63
 Ἀμύντας Περδίκκα Μακεδῶν 1
 Ἀμύντας, υἱὸς Ἀσώπιχος Θηβαῖος 525 22
 Ἀμύντας, υἱὸς Εὐβουλος 50, 51, 66, 172
 Ἀμύντας, υἱὸς Πύρρος Ἀθηναῖος 73
 Ἀμύντης Σωδάμου Χολλείδης 353 28
 Ἀμφίδημος Ἀμφιμήδους 4, 5, 6
 Ἀμφικλῆς Φιλοξένου Δήλιος 211
 Ἀμφικράτης Τιμοκρίτου 517
 Ἀμφίμαχος, υἱὸς Θεόδωρος ἐκ Κολωνῶν 353 84
 Ἀμφιμήδης, υἱὸς Ἀμφίδημος 4, 5, 6
 Ἀμφίνικος Πυθίωνος 84, 85, 86, 183
 Ἀμφιτελίδης Φιλοκράτου Κήττιος 353 37
 Ἀμφοτερῖνος, υἱὸς [- -]νης 408
 Ἀναξίβιος Δεξάνδρου 511
 Ἀναξίδαμος, υἱὸς [- -]ς 102
 Ἀναξίων Ἀναξίωνος Ἀργεῖος 523 42, 52
 Ἀναξίων, υἱὸς Ἀναξίων Ἀργεῖος 523 42, 52
 Ἀνάξειππος, υἱὸς Μόσχος Προυσιεύς 526 12
 Ἀνάχαρσις Προξένου Ἀθηναῖος 35
 Ἀνδρ[- -] 540
 Ἀνδρ[- -], υἱὸς Ἀρίστων 156
 Ἀνδρέας, υἱὸς Ἀπολλώνιος 326 7
 Ἀνδρέας, υἱὸς Θεόδοτος 614
 Ἀνδρέας, υἱὸς Σῶσος 693
 Ἀνδρόνικος Σωτύλου Θετταλὸς ἀπὸ Λαρίσης 522 28
 Ἀνδρόνικος, υἱὸς Τρύπης Ῥόδιος 522 22
 Ἀνδροπεΐθης, υἱὸς Φυλόνικος Ἀθηναῖος 143
 Ἀνδρύτας, υἱὸς Πολύξενος Ὀπούντιος 528 36, 531 4
 Ἀνθεύς, υἱὸς Πυθόκριτος 179
 Ἀνθιππος Ἀργεῖος 520 13, 29
 Ἀνθῖς Ζένωνος 541
 Ἀντανδρίδης 324 89
 Ἀντίας (. .)ησιστράτου Ἀθηναῖος 207
 Ἀντίβιος Ἀθηναῖος 520 30
 Ἀντίβιος Βιόττου 25, 26, 27
 Ἀντίβιος, υἱὸς Ἀβρίας Λακεδαιμόνιος 525 32

- Ἀντιγένης 323 34
 Ἀντιγένης, υἱὸς Δωσίθεος Σκαμβωνίδης 353 4, 46
 Ἀντιγένης, υἱὸς Μικυθίων Χαλκιδεύς 521 35
 Ἀντιγένης, υἱὸς Παράμυθος Ποτάμιος ὑπένερθεν 353 3, 43
 Ἀντίγονος Διονυσοφάνου 431, 512, υἱὸς Διονυσοφάνης 431, θυγ. Εὐκλεία 431, ἐγγονὸς Ἀντίγονος Θεογένου 431
 Ἀντίγονος Θεογένου 431
 Ἀντίγονος, υἱὸς Διονυσοφάνης 522 18
 Ἀντίγονος, υἱὸς Ἰσοκράτης Θεσσαλὸς ἀπὸ Λαρίσης 529 20
 Ἀντίγονος, υἱὸς Πολύξενος Θεσσαλὸς ἀπὸ Κρανῶννος 529 19
 Ἀντίγων 49
 Ἀντιγώνης 323 36
 Ἀντίδοτος Θριάσιος 300 8
 Ἀντίδοτος Συπαλήττιος 299 26
 Ἀντίδοτος, υἱὸς Καλλίστρατος 138
 Ἀντίδωρος, υἱὸς Σωκράτης 105
 Ἀντικλῆς 368
 Ἀντικράτης Ἀθηναῖος 520 23
 Ἀντικράτης Δεκελεύς 290 2, 26
 Ἀντικράτης Θηβαῖος 520 23
 Ἀντικράτης Τίμωνος Λυσιμαχεύς 125
 Ἀντιμαχίδης, υἱὸς [- -]οκλῆς 52
 Ἀντίμαχος 324 76
 Ἀντίμαχος Ξενοκρίτου 207
 Ἀντίμαχος Σίμου 87, 88
 Ἀντίμαχος, υἱὸς Διονυσόδωρος 441, σύζ. Ἀριστῶ 441
 Ἀντίμαχος, υἱὸς Τιμόμαχος Καρύστιος 394
 Ἀντιμένης, υἱὸς Πρώταρχος Θηβαῖος 528 30
 Ἀντίνικος 79
 Ἀντίοχος, θυγ. Ζωσίμη 606
 Ἀντίοχος, υἱὸς Ἀμύντας Μακεδῶν 2
 Ἀντίπατρος 106
 Ἀντίπατρος Ἀρχιλόχου 71, 72, 73, 128, 514
 Ἀντίπατρος Σώσιος Μακεδῶν 4
 Ἀντίπατρος, υἱὸς Ἡρακλείδης Ταρσεύς 528 22
 Ἀντίπατρος, υἱὸς Κράτερος Ἀμφιπολίτης 528 12
 Ἀντίρητος, υἱὸς Ξενοκράτης Φρεάρριος 353 13
 Ἀντιφάνης 3
 Ἀντιφάνης Ἀθηναῖος 520 21
 Ἀντιφάντης, υἱὸς Ἀπολλόδωρος Καρύστιος 60
 Ἀντίφιλος 324 63
 Ἀντίφιλος, υἱὸς Κηφισοφῶν Ἀθηναῖος 173
 Ἀντίχαρμος, υἱὸς Χαρίνος Ἀθηναῖος 329 9
 Ἀνφικράτης 325 67
 Ἀνφίνεικος 325 23
 Ἀνφίνικος, υἱὸς Κτησιφῶν 58
 Ἀπολλόδοτος 325 12, 14, 55, 326 27, 29
 Ἀπολλόδωρος 69, 70, 542
 Ἀπολλόδωρος Ἀντιφάντου Καρύστιος 60
 Ἀπολλόδωρος Λυσιστράτου Ὑβάδης 353 24
 Ἀπολλόδωρος Φρουνίχου Ἀθανῆς 43
 Ἀπολλόδωρος, υἱὸς Κλείτων Ὠρώπιος 521 5
 Ἀπολλόδωρος, υἱὸς Κλεόπολις Λαμψακηνὸς 144
 Ἀπολλόδωρος, υἱὸς Πύρρος Ἀθηναῖος 88
 Ἀπολλόθεμις Πρασίδα Βυζάντιος 83
 Ἀπολλοφάνης, υἱὸς Στράτων Σιδώνιος 37
 Ἀπολλωνίδης 325 27
 Ἀπολλωνίδης Ἀπολλωνίδου Κυμαῖος 529 17
 Ἀπολλωνίδης Σωσιστράτου 406
 Ἀπολλωνίδης, υἱὸς Ἀπολλωνίδης Κυμαῖος 529 17
 Ἀπολλωνίδης, υἱὸς Ἱεροκλῆς Σάμιος 190
 Ἀπολλωνίδης, υἱὸς Κυριακὸς 639
 Ἀπολλώνιος 321 2, 324 58, 325 41, 326 32
 Ἀπολλώνιος Ἀγυάρχου τοῦ Βοιήθου Μαλλώτης 528 16
 Ἀπολλώνιος Ἀλφίνου Ποντικὸς ἐκ Καλλάτιος 543
 Ἀπολλώνιος Ἀνδρέου 326 7
 Ἀπολλώνιος Διονυσίου 525 59
 Ἀπολλώνιος Διοφάντου, υἱὸς Μητρόδωρος Ζμυρναῖος 528 50
 Ἀπολλώνιος Μενίσκου Κῶιος 146
 Ἀπολλώνιος, γυνή Συμφέρουσα Ζύστου > Χολαργέος 687
 Ἀπολλώνιος, υἱὸς Δίφιλος Σάμιος 521 23
 Ἀπολλώνιος, υἱὸς Ἑρμογένης Μυριναῖος 74, 196
 Ἀπονήριος Ἰσιτύχου 543α
 Ἀππίος Κλαύδιος Ἀππίου υἱὸς Πόλχρος 449

- Ἀργεῖος, θυγ. Φανοστράτη 423
 Ἀργυρίς 325 54
 Ἀρέτιππος Λυσίππου Λακεδαιμόνιος 528 42, 54
 Ἀρίμνηστος 310 1
 Ἀρισ[- - -] 533
 Ἀριστοβούλη ή καὶ Σόβαρον Μόλωνος Ἀλωπεκῆθεν 464
 Ἀριστ[- - -] 321 5
 Ἀριστ[- - -], υἱὸς ἢ θυγ. Ἀριστο[- - -] Ἀν[- - -] 559
 Ἀρισταγόρας Λυσανίου, υἱὸς Ἀσκληπιάδης Κυμαῖος 529 15
 Ἀρισταίχη 321 7
 Ἀρίσταιχος Ἄνδριος 520 19
 Ἀρίστανδρος 134, 135
 Ἀρίστανδρος Καλλιγείτονος 54, 55, 113, 115
 Ἀρίστανδρος, θυγ. Νικαρέτη 654
 Ἀρίστανδρος, υἱὸς Δήμαρχος Λευκονοεὺς 353 73
 Ἀρίστανδρος, υἱὸς Καλλιγείτων 82, 127
 Ἀρίσταρχος, θυγ. Βουλάρχη 571
 Ἀριστέας Δίωνος Ταναγραῖος 521 25, 31
 Ἀριστέας, υἱὸς Εὐγενείδας Θηβαῖος 529 21
 Ἀριστείδης Ἑρμείος 299 36
 Ἀριστείδης Μνησιθέου Ἀθηναῖος 26
 Ἀριστείδης, υἱὸς Μοσχίων Παριανός 139
 Ἀριστεύς, υἱὸς Ἀριστήων Ῥόδιος 33, 34
 Ἀριστήων Ἀριστέως Ῥόδιος 33, 34
 Ἀριστίας, υἱὸς Σώτιμος 698
 Ἀρίστιππος 128
 Ἀρίστιππος Θεοξένου 126
 Ἀριστίων 299 40, 403
 Ἀριστίων, υἱὸς Σώστρατος 81
 Ἀρισ[το - - -] 327 2
 Ἀριστο[- - -] Ἀριστ[- - -] Ἀν[- - -] 559
 Ἀριστόβουλος Τα[- -]εὺς 364
 Ἀριστόβουλος, θυγ. Θεόκλεια 617
 Ἀριστόβουλος, θυγ. Ῥόδη Ταναγραῖα 681
 Ἀριστόβουλος, υἱὸς Εἰέρων Θηβαῖος 526 18
 Ἀριστόβουλος, υἱὸς ἢ θυγ. Ἀριστονικ[-] 549
 Ἀριστογείτων Μειλίου 107 13
 Ἀριστογείτων Πολυχάρμου 150
 Ἀριστογείτων, υἱὸς Μείλιχος 71, 177
 Ἀριστογένης, υἱὸς Φιλιστίδης 504
 Ἀριστόδαμος, υἱὸς Εὐκράτης 525 38
 Ἀριστόδημος 325 50
 Ἀριστόδημος, υἱὸς Εὐβουλος 596
 Ἀριστόδημος, υἱὸς Μήλιος Ὀπούντιος 21
 Ἀριστοκλέα Φίλωνος 544
 Ἀριστοκλείδας Σωκράτεος Λακεδαιμόνιος 523 60
 Ἀριστοκλείδης Διοτίμω Ταναγρῆος 32
 Ἀριστοκλῆς 324 90, 91
 Ἀριστοκλῆς, υἱὸς Θεοκλῆς 618
 Ἀριστοκράτεια 324 73, 94
 Ἀριστοκράτης, υἱὸς Ἀριστώνυμος 556
 Ἀριστοκράτης, υἱὸς Ἐπικράτης Ποτάμιος ὑπένερθεν 353 44
 Ἀριστοκρίτη 325 15
 Ἀριστοκρίτη Τιμίδου 545
 Ἀριστόλοχος, υἱοὶ Ἡρόδοτος, Τληπόλεμος Ἐφέσιοι 58
 Ἀριστομαχ[-] Ἐπικράτου 547
 Ἀριστομάχη Τιμανδρίδου 546
 Ἀριστόμαχος 152
 Ἀριστόμαχος Δημητρίου 548
 Ἀριστόμαχος Περιγένου Ὠρώπιος 330 19, 331 13
 Ἀριστομένης Μειλίου 57, 59 (:), 83
 Ἀριστομένης Νικίου 79, 80
 Ἀριστομένης, υἱοὶ Ἀριστομήδης, Μεγακλείδης 404
 Ἀριστομένης, υἱὸς Θεότιμος 94
 Ἀριστομήδης 325 46
 Ἀριστομήδης Ἀριστομένου 404
 Ἀριστομήδης Με[- -] Φεραῖος 342
 Ἀριστομήδης Πίργους 180
 Ἀριστονικ[-] Ἀριστοβούλου 549
 Ἀριστονίκη Φιλοκύδου 325 4, 418, 419, σύζ. Πτωῶν Σκυθρίωνος 418, θυγ. Τιμαγόρα Πτωῶνος 419
 Ἀριστόνικος 325 6
 Ἀριστόνικος Διοφάντου Ζακύνθιος 177

- Ἀριστόνικος Εὐφῆρου 58, 109, 147
 Ἀριστόνικος Μενάνδρου Ὡρώπιος 524 4
 Ἀριστόνικος, υἱὸς Ἀρίστων 553
 Ἀριστόνους Αἰσχυλίδου 139, 146
 Ἀριστόνους Ἀριστόνου Ἀναγυράσιος 296 4, 297 3
 Ἀριστόνους Ἀρίστωνος Καρύστιος 124
 Ἀριστόνους Νεανδρίδου 125
 Ἀριστόνους, υἱὸς Ἀριστόνους Ἀναγυράσιος 296 4, 297 3
 Ἀριστοτέλης, υἱὸς Σώφιλος Φυλάσιος 298 24
 Ἀριστοφ[-] Πρωτοβούλου 550
 Ἀριστοφάνης, υἱὸς Δημοφάνης Ποτάμιος καθύπερθεν
 353 49
 Ἀρίστυλλος Χαριδήμου Ἀθηναῖος 145
 Ἀριστώ 324 96, 100, 551
 Ἀριστώ Ἐργοβίου 552
 Ἀριστώ Εὐφρᾶ 653
 Ἀριστώ, υἱὸς Διονυσόδωρος 441
 Ἀρίστων Ἄνδρ[- -] 156
 Ἀρίστων Ἀριστονίκου 553
 Ἀρίστων Ἀσκληπιოდώρου Φυλάσιος 554
 Ἀρίστων Νικοστράτου 196, 204, 205, 206
 Ἀρίστων Ποσέους Ἀθηναῖος 523 30
 Ἀρίστων Σωτᾶ 555
 Ἀρίστων Τιμάρχου 462
 Ἀρίστων Φανονίκου Φυλάσιος 656
 Ἀρίστων Χιόνου Θηβαῖος 526 32
 Ἀρίστων, υἱὸς Ἀριστόνους Καρύστιος 124
 Ἀρίστων, υἱὸς Δηΐμαχος Φασηλίτης 170
 Ἀρίστων, υἱὸς Διονύσιος 424, 425
 Ἀρίστων, υἱὸς Διονύσιος Τύριος 210
 Ἀρίστων, υἱὸς Κίττος 210
 Ἀριστώνυμος 325 31
 Ἀριστώνυμος Ἀριστοκράτου 556
 Ἀριστώνυμος Παραμόνου 75
 Ἀριστώνυμος, υἱὸς Μηνόδωρος Ἀθηναῖος 94
 Ἀρκεσίλα Εὐαίοντος 557
 Ἀρκεσίλαος Φιλοβότου 67
 Ἀρκεσίλαος, υἱὸς Ἀλκάνωρ Μακεδῶν 5
 Ἀρκεσῶ Λυσιπόνου 420
 Ἀρκεσῶ, υἱὸς Λυσίππωνος 420
 Ἀρμόττα Φάνου 405
 Ἀρσινόη, βασίλισσα 175 25, 427
 Ἀρσῖνος 324 70
 Ἀρτεμίδωρος Μενεκράτου 525 30
 Ἀρτεμίδωρος ἐκ Πέργης 148
 Ἀρτεμίδωρος, υἱὸς Διόδωρος Ἀθηναῖος 133
 Ἀρτεμίδωρος, υἱὸς Ἡράκλειτος Μακεδῶν ἐκ Πέλλης 130
 Ἀρτεμίδωρος, υἱὸς Μητρόδωρος Ζμυρναῖος 528 38
 Ἀρτέμων Ἰσιδότου Ἀθηναῖος 523 12
 Ἀρτύλαος 200, 201, 202
 Ἀρχέβιος, υἱὸς Ἐχέδημος 149
 Ἀρχεβούλη 558
 Ἀρχέδειπνος Νικοδήμου Σουνιεύς 353 66
 Ἀρχελαΐδας, υἱὸς Ὀλουμπίων Ταναγρῆος 197
 Ἀρχέλαος, θυγ. Φιλία 708
 Ἀρχέλας Χαιρίου Παλληνεύς 295 3
 Ἀρχέμαχος 324 64, 325 10
 Ἀρχέπολις Παντήνορος Φρεάρριος 353 3, 10
 Ἀρχεστράτη 321 10
 Ἀρχέστρατος 325 7
 Ἀρχέστρατος Ξένωνος Μακεδῶν 64
 Ἀρχέτιμος Ἀθηναῖος 520 39
 Ἀρχι[- -] 158
 Ἀρχιάδης Ἀρχίππου Φρεάρριος 353 15
 Ἀρχίας 324 83
 Ἀρχίας Ἀκαρνάν 324 62
 Ἀρχίκλεια 321 8
 Ἀρχικλῆς, υἱὸς Θρασυκλῆς Ἀθηναῖος 521 47
 Ἀρχίλοχος, υἱοὶ Ἀντίπατρος 71, 72, 73, 128, 514, Θεό-
 δωρος 424
 Ἀρχῖνος 344
 Ἀρχιππίδης, υἱὸς Πίργης 131, 134, 136, 324 2, 325 23
 Ἀρχιππος, υἱὸς Ἀρχιάδης Φρεάρριος 353 15
 Ἀρχιππος, υἱὸς Ἐπικράτης 95, 304 1, 417
 Ἀρχιτέλης, υἱὸς [· 4 ·]ας 155
 Ἀρχὼ Καρυστία 324 59

Ἀρχώνδης, θυγ. Εὐκλέα 600
 Ἄσανδρος Ἀσάνδρου Ἀντιοχεὺς ἀπὸ Κύνου 521 39, 45
 Ἄσανδρος, υἱὸς Ἄσανδρος Ἀντιοχεὺς ἀπὸ Κύνου 521 39, 45
 Ἀσκλάπων Ἀσκλάπωνος 530 11
 Ἀσκλάπων, θυγ. Καλλιτύχη 629
 Ἀσκλάπων, υἱὸς Ἀσκλάπωνος 530 11
 Ἀσκληπιάδης Ἀρισταγόρου τοῦ Λυσανίου Κυμαῖος 529 15
 Ἀσκληπιάδης Κῳιος 104
 Ἀσκληπιάδης Τιμάρχου 462
 Ἀσκληπιάδης Φανείου Ἡρακλεώτης 525 10
 Ἀσκληπιάδης, υἱοὶ Διογένης, Ἡράκλειτος Ἀλικαρνασσεῖς 415
 Ἀσκληπιάδης, υἱὸς Θεόφραστος Αἰγινήτης 526 8
 Ἀσκληπιάδης, υἱὸς Μηνόφιλος Κῳιος 117
 Ἀσκληπιογένης, υἱὸς Ἠγέλοχος Αἰολεὺς ἀπὸ Μυρίνης 524 14
 Ἀσκληπιόδωρος (Ἐρετριεύς) 330 1
 Ἀσκληπιόδωρος Πυθέου Ταραντῖνος 524 18, 22
 Ἀσκληπιόδωρος, υἱὸς Ἀρίστων Φυλάσιος 554
 Ἀσώπιχος Ἀμύντου Θηβαῖος 525 22
 Ἄσωπος Δέρκωνος 129
 Ἀσώπων 53, 54
 Ἀσώπων Μικύθου 56, 108
 Ἀτίνας (καὶ Ἀττίνας) Ἡρακλείδου Κυμαῖος 525 42, 48
 Ἄτταλος, υἱοὶ Φιλέταιρος, Εὐμένης 388
 Αὔλος Κασκέλιος Αὔλου υἱὸς Ῥωμιλία 308 13
 Αὔλος Τιτίνιος Αὔλου Ῥωμαῖος 523 50
 Αὐρ. Καλλίφρων ὁ Προτείμου Γαργήτιος, υἱοὶ Αὐρ. Καλλίφρων, Αὐρ. Πάτροκλος 466
 Αὐρ. Καλλίφρων Αὐρ. Καλλίφρονος τοῦ Προτείμου Γαργητίου 466
 Αὐρ. Πάτροκλος Αὐρ. Καλλίφρονος τοῦ Προτείμου Γαργητίου 466
 Αὐτίας Αὐτοκλέου Ἀθηναῖος 9
 Αὐτόδικος, γυνή Ἀδεῖα 383
 Αὐτοκλῆς Αἰνησιδήμου Χαλκιδεύς 57

Αὐτοκλῆς, υἱὸς Αὐτίας Ἀθηναῖος 9
 Αὐτοκλῆς, υἱὸς Πολύζαλος Μεγαρεὺς 53
 Αὐτοκράτης Νικοκλέους Ἀθηναῖος 172
 Αὐτοκράτης Χαιρεστράτου 560
 Αὐτοκράτης, υἱὸς Αἰσχίνης Θεσσαλός 537
 Αὐτόλυκος Ἀθηναῖος 348
 Αὐτομήδης Κλεάρχου 561
 Ἀφροδισία Ὠρωπία 562
 Ἀφροδίσιος Ζωΐλου Ὠρώπιος 563
 Ἀφροδίσιος Φιλοξένου 564
 Ἀφροδίσιος, υἱὸς Δημήτριος Χαλκιδεύς 521 9
 Ἀχαιός, υἱὸς Στράτων Σελευκεὺς 152

B

Βάκχιος 324 87
 Βάκχιος, θυγ. Καβειρώ 625
 Βακχίς 323 20, 28
 Βάλακρος Εὐφρονίου Ἀθηναῖος 183
 Βαλλίων, υἱὸς [- -]ιος Ζμυρναῖος 529 2
 Βέβαιος, υἱὸς Ἐμμενίδας Σικελὸς ἀπὸ Κεντορίπων 528 46, 56, 62
 Βενδιδώρα Σώτου 565
 Βιότα 566
 Βιότη Καλλικράτου 567
 Βιότη Προθύμου 568
 Βιοτὶς Δημογένους Ῥαμνουσίου 569
 Βίοςτος Ἠγησίου 570
 Βίοςτος Εὐβίου 214
 Βίοςτος Εὐδίκου Ἀθηναῖος 203, 329 8
 Βίοςτος Μενελάου Χαλκιδεύς 521 14
 Βίοςτος, υἱοὶ Ἀντίβιος 25, 26, 27, Αἰσχροῦνδης 80, 323 3
 Βίων 324 87
 Βόβων Θηβαῖος [- -] 310 6
 Βόηθος, υἱὸς Παράμονος 10
 Βοίδιον 321 12
 Βοίδιον Φιλοναύτου 428
 Βοίηθος, υἱὸς Ἀγύαρχος Μαλλώτης 528 16

Βοΐσκος 324 68
 Βοιωτός 325 25
 Βουκάττης Διογείτονος Ταναγραῖος 521 49, 59
 Βουλάρχη Ἀριστάρχου 571
 Βοῦλις Θοραιεύς 299 17
 Βουτᾶς, υἱὸς Ἀγάθων Εὐρώπιος Μακεδῶν 98

Γ

Γάιος Ἀνναῖος Γαῖου υἱὸς Κλυτομίνα 308 11
 Γάιος Κάσιος Λευκίου υἱὸς Λογγῖνος 308 1, 63
 Γάιος Κλαύδιος Γαῖου υἱὸς Ἀρνήσεως Γλάβερ 308 7
 Γάιος Λικίνιος Γαῖου υἱὸς Στηλατίνα Σακέρδως 308 8
 Γάιος Οὐσέλλιος Γαῖου υἱὸς Κυρίνα Οὐάρρων 308 62
 Γάιος Σκριβώνιος Γαῖου υἱὸς Κουρίων 444
 Γενναῖος Κλέωνος Ἐλατεύς 186
 Γεννικός Λεων(ί)δου Μεσσήνιος 202
 Γλαυκίας Νικάνορος Τύριος 525 40
 Γλαυκίας Σωσάνδρου Θηβαῖος 524 2, 526 10, 30
 Γλαῦκος Χῖος 529 12
 Γλαῦκος, υἱὸς Πόσιδης Ταυρομενίτης 675
 Γλαύκων 69, 70
 Γλυκέρα Διομέδοντος γυνή 357
 Γνάθων, υἱὸς Ναῦσις Χολλείδης 353 29
 Γναῖος Καλπὸρνιος Γναίου υἱὸς Πίσων 447, 448
 Γναῖος Κορνήλιος Γναίου υἱὸς Λευκίου υἱωνὸς Λέντλος 446
 Γοργίας Παντίου Λάκων 113
 Γόργιππος, υἱὸς Γοργίων 148, 163
 Γοργίων Γοργίππου 148, 163
 Γοργίων, υἱὸς Νίκιππος 130
 Γύρων, υἱὸς Μικάδης Χαλκιδεύς 154

Δ

Δάζος, υἱοὶ Πλάτυρ, Πύλλος Ἀλίνιοι 134, 135
 Δαῖμένης Δαῖμένου 572
 Δαῖμένης Δαῖμένου Ἀθηναῖος 87
 Δαῖμένης, υἱὸς Δαῖμένης 572

Δαῖμένης, υἱὸς Δαῖμένης Ἀθηναῖος 87
 Δάϊππος Νικάνορος Ἡπειρώτης 136
 Δαλόξενος, υἱὸς Σωσίνικος 692
 Δαμάρετος Φίλωνος 110
 Δάμαρχος, υἱὸς Ἱεροκλῆς 325 1
 Δαμᾶς Διονυσίου Ὠρώπιος 573
 Δαμάσιππος, υἱὸς Πυθῶναξ Λαμψακηνός 184
 Δαμάστης, υἱὸς Θεογένης 431, 432
 Δαμόκριτος Τιμογένιος Ὠρώπιος 44
 Δαμοξένα Κανθαρίωνος 574
 Δαμόφιλος 92, 93
 Δάμων Ἀζαίου Θετταλονικεὺς 141
 Δάμων, υἱὸς Λευκῖνος Θηβαῖος 525 36, 46
 Δάσων Εὐκρίτου 372
 Δεινιάδης Λυσιμάχου Ἀθηναῖος 114
 Δέξανδρος, υἱὸς Ἀναξίβιος 511
 Δεξίας Ἐχελαΐδα Ἐπιδάμνιος 525 24
 Δεξίας, υἱὸς Πέλοψ Νεαπολίτης 111
 Δεξισθένης, υἱὸς Σθενέδημος 201
 Δέρκων, υἱὸς Ἀσωπος 129
 Δέων Αἰτωλός 324 61
 Δηΐμαχος Ἀρίστωνος Φασηλίτης 170
 Δηλια[- -] 323 18
 Δημ[- -] 496
 Δημάδης Δημέου Παιανιεύς 298 24, 299 20
 Δημαίνετος 196, 325 24
 Δημαίνετος Θεοτέλου 308 18
 Δημαίνετος, υἱὸς Θεόδωρος 425
 Δημαρέτη Σωφίλου 575
 Δήμαρχος 324 92, 325 14
 Δήμαρχος Ἀριστάνδρου Λευκονοεὺς 353 73
 Δημέας, υἱὸς Δημάδης Παιανιεύς 298 24
 Δημητρία 323 37, 324 78, 745α 4
 Δημήτριος 325 49, 57, 63, 64, 72, 392
 Δημήτριος (ὁ δεύτερος) 158, 159 (;)
 Δημήτριος Ἀφροδισίου Χαλκιδεύς 521 9
 Δημήτριος Δημητρίου 576
 Δημήτριος Δημητρίου Καλχηδόνιος 526 24

- Δημήτριος Δημητρίου Παμβωτάδης ό και Εύκολος 577
 Δημήτριος Εύκτήμενος Ἀφιδναῖος 297 9, 299 24
 Δημήτριος Εὐφραίνοντος 108
 Δημήτριος Ζωΐλου Ὀλύνθιος 56
 Δημήτριος Θετταλός από Λαρίσης 522 2, 6, 10
 Δημήτριος Μνασίλλου 211
 Δημήτριος Οὐλιάδου Βαργυλιήτης 131
 Δημήτριος Σωφίλου 140, 141, 142, 143
 Δημήτριος Τρύφονος Ἀζηνιεύς 578
 Δημήτριος, θυγ. Πρέιμα Ὡρωπεία 676
 Δημήτριος, θυγ. Φιλουμένη 715
 Δημήτριος, υἱός Ἀριστόμαχος 548
 Δημήτριος, υἱός Δημήτριος 576
 Δημήτριος, υἱός Δημήτριος Καλχηδόνιος 526 24
 Δημήτριος, υἱός Δημήτριος Παμβωτάδης ό και Εύκολος 577
 Δημήτριος, υἱός Διογένης ΑΛ[- - -] 525 28
 Δημήτριος, υἱός Ζεῦξις Τραλλιανός 528 20
 Δημήτριος, υἱός Ἰσοκλῆς 623
 Δημήτριος, υἱός Σώφιλος 53, 68
 Δημο[- - -] 321 11
 Δημο[- - -], υἱός Πολυάρατος 23
 Δημογένης Εὐβιότου 294 10, 19, 24, 528 10
 Δημογένης Ῥαμνούσιος, θυγ. Βιοτίς 569
 Δημογένης, υἱός Εὐβίσιος 294 2, 9, 18, 23, 432, 528 3, 595
 Δημοκ[- -], υἱός Ἠγέστρατος 520 46
 Δημοκλέα Σωσιφίλου 579
 Δημοκλῆς Ἀμινίου Θηβαῖος 523 10
 Δημοκλῆς, υἱός Ἀμινίας Θηβαῖος 526 14, 16
 Δημοκλῆς, υἱός Δημοσθένης Λαμπτρεὺς 298 10
 Δημοκλῆς, υἱός Εὐδημίδης 597
 Δημοκλῆς, υἱός Πυθόδωρος Φρεάρριος 353 17
 Δημοκράτης 175 (ό δεύτερος), 176, 177, 178, 179
 Δημοκράτης Φιλοκλέους Ἀθηναῖος 63
 Δημοκράτης, υἱός [- -]κράτης 728
 Δημοκρίτη Θεοδώρου 424, 425, υἱός Θεόδωρος Δημαι-
     νέτου 425
 Δημόνεικος 325 31
 Δημόνικος Τιμοκράτου 580
 Δημοσ[- - -] 311
 Δημοσθένης Ἀθηναῖος 520 40
 Δημοσθένης Δημοκλέους Λαμπτρεὺς 298 9
 Δημοσθένης Δημοσθένους Ὠρώπιος 581
 Δημοσθένης, υἱός Δημοσθένης Ὠρώπιος 581
 Δημόστρατος 125, 126, 127
 Δημόστρατος Εὐδήμου 178
 Δημοφάνης Ἀριστοφάνου Ποτάμιος καθύπερθεν 353 49
 Δημόφιλος, υἱός Ἐπιτέλης 589
 Δημοφῶν Εὐξένου Σουνιεύς 353 68
 Δημοφῶν Θρυμώνδου 515
 Δημοφῶν, υἱός Ἀλεξίδημος 523 2
 Δημοφῶν, υἱός Θρυμώνδης 375
 Δημοχάρης Φλυεύς 298 8
 Δημοχάρης, υἱός Θυμοχάρης Λευκονοεύς 353 Β 11
 Δημοχάρης, υἱός Πυρίδης 13
 Δημυλίδης, θυγ. Ἑρμιόνη 591
 Δημῶ 324 81
 Διδύμαρχος, υἱός Φίλων 716
 Διδύμων Ἐπαρμόστω Ὀποέντιος 44, 45
 Διεύχης Μνασιτέλου 525 3
 Δικαιογένης Μενεξένου Κυδαθηναεύς 353 Γ 4
 Διν[- - -], υἱός Πατρέας 528 64
 Διο[- - -] 326 30
 Διογείτων, υἱός Βουκάττης Ταναγραῖος 521 49, 59
 Διογειτώνδης, υἱός Χιόννης Θηβαῖος 528 34
 Διογένης 325 53
 Διογένης Ἀσκληπιάδου Ἀλικαρνασσεύς 415
 Διογένης Δημητρίου ΑΛ[- - -] 525 28
 Διογένης Οἰνίωνος Ταναγραῖος 21
 Διογένης, υἱός Ἐπικράτης Χαλκιδεύς 523 48
 Διόγνητος, υἱός Φιλοχάρης Ἀθηναῖος 140
 Διόδωρος Ἀρτεμιδώρου Ἀθηναῖος 133
 Διόδωρος Καλλιμάχου Φρεάρριος 353 8
 Διόδωρος Κράτητος Ὠρώπιος 330 17, 331 11
 Διόδωρος Μνασέου 60, 61, 422, 423, υἱός Μνασέας
     422, 423, θυγ. Νικαία 423

- Διόδωρος, υἱὸς Ἀγλάων Ὑέτιος 523 77
 Διοκλε[-] 270, 313 5
 Διοκλῆς Νίσου Τύριος 18
 Διολαΐδης, θυγ. Ν[-]ω 651
 Διομέ[δ-] 317 6
 Διομέδων, σύζ. Γλυκέρα 357
 Διομήδης Τροιζήνιος 389
 Διον[υσ - -] 321 1
 Διονυσία Κορνηλίου 582
 Διονύσιος 175, 176, 177, 325 22, 488, 530 14
 Διονύσιος Ἀθηναῖος, θυγ. Χρύσιον 365
 Διονύσιος Ἀρίστωνος 424, 425
 Διονύσιος Ἀρίστωνος Τύριος 210
 Διονύσιος Διονυσίου Ὠρώπις 599
 Διονύσιος Ζωπύρου Ὠρώπιος 521 65
 Διονύσιος Ἡρακλείτου 76
 Διονύσιος Νικάνδρου Ἀθηναῖος 81
 Διονύσιος Ξενοκρατείας 745α 9
 Διονύσιος, υἱὸς Ἀγάθαρχος Βοιωτίας 421
 Διονύσιος, υἱὸς Ἀπολλώνιος 525 59
 Διονύσιος, υἱὸς Δαμᾶς Ὠρώπιος 573
 Διονύσιος, υἱὸς [- -]δης 237
 Διονύσιος, υἱὸς Διονύσιος Ὠρώπις 599
 Διονύσιος, υἱὸς Ζώπυρος 217
 Διονύσιος, υἱὸς Ζώπυρος Χαλκιδεύς 110
 Διονύσιος, υἱὸς Λύσας Αἰολεὺς ἀπὸ Μυρίνης 528 44
 Διονύσιος, υἱὸς Μενεκλῆς 110
 Διονύσιος, υἱὸς Μητρόδωρος Νικομηδεύς 526 22
 Διονύσιος, υἱὸς Νικάνωρ Ταρσεύς 528 6
 Διονύσιος, υἱὸς Νουμήνιος Ἀμισηνός 61
 Διονύσιος, υἱὸς [. . .]ξ Μάγνης ἀπὸ Μαϊάνδρου 527 18
 Διονύσιος, υἱὸς Ποσειδίππος Ἀθηναῖος 182
 Διονύσιος, υἱὸς Σκαμανδρόφιλος 522 30
 Διονύσιος, υἱὸς Στράτων Ζμυρναῖος 525 34
 Διονύσιος, υἱὸς Σωσιγένης Ἀθηναῖος 82
 Διονύσιος, υἱὸς Σωφάνης Ἀθηναῖος 77
 Διονύσιππος Εὐαγγέλου Σουνιεύς 353 64
 Διονύσιχος Ἐπικλέους Θηβαῖος 524 12, 528 18
 Διονυσόδωρος 325 23, 31
 Διονυσόδωρος Ἀντιμάχου 441
 Διονυσόδωρος Πίργου 326 8, 745α 41
 Διονυσόδωρος Σίμου 132
 Διονυσόδωρος Σωτήρος 107
 Διονυσόδωρος, θυγ. Ἑσπερίς 468
 Διονυσόδωρος, υἱὸς Εὐκλείδας 525 65
 Διονυσοφάνης 325 66
 Διονυσοφάνης Ἀντιγόνου 431, ἀδελφή Εὐκλεία 431, ἀνεψιὸς Ἀντίγονος Θεογένου 431
 Διονυσοφάνης Ἀντιγόνου Ὠρώπιος 522 18
 Διονυσοφάνης, υἱὸς Ἀντίγονος 431, 512
 Διονυσοφάνης, υἱὸς Δισταμενός 525 55
 Διοπεΐθης 317 8
 Δῖος Ἀθηναῖος 326 12
 Διοσκουρίδης Θεοφάνου Ἀθηναῖος 108
 Διότιμος, υἱὸς Ἀριστοκλείδης Ταναγρῆς 32
 Διόφαντος, υἱὸς Ἀπολλώνιος Ζμυρναῖος 528 50
 Διόφαντος, υἱὸς Ἀριστόνικος Ζακύνθιος 177
 Δισταμενός Διονυσοφάνου 525 55
 Διῦλλος, υἱὸς Φανόδημος Θυμαϊτάδης 296 9, 297 23, 298 22
 Δίφιλος 745α 31
 Δίφιλος Ἀπολλωνίου Σάμιος 521 23
 Δίων 130
 Δίων, υἱὸς Ἀδάμας Αἰτωλὸς ἀπὸ Μελιτείας 204
 Δίων, υἱὸς Ἀριστεάς Ταναγραῖος 521 25, 31
 Δουλὶς 583
 Δρακοντίδας Εὐθυοκράτης Ἀθανῆς 188
 Δρακοντίδης, υἱὸς Εὐθυοκράτης Ἀφιδναῖος 299 47
 Δρίμων 1, 2
 Δρόμων Στράτωνος Σελεγεύς 191
 Δωρίμαχος Ἡδύλου 584
 Δωρίς 324 98
 Δωρίων Καλλικλέους Σολεὺς 149
 Δωρίων, υἱὸς ἡ θυγ. [-]υσι[-] 740

Δωρόθεος 323 1, 325 53
 Δωρόθεος Πελοπίδου 584α
 Δωρόθεος, υἱὸς Μοσχίων 189, 191
 Δωροκ[λ -] 585
 Δωσίθεος Ἀντιγένου Σκαμβωνίδης 353 4, 46

Ε

Ἐθελίππα 325 52, 326 23
 Ἐθελοκράτης, υἱὸς Εὐξένιππος (Λαμπτρεύς) 347
 Εἰέρων Ἀριστοβούλου Θηβαῖος 526 18
 Εἰρήνη 324 82
 Ἐκαταῖος Νουμηνίου Μεσημβριανός 50
 Ἐλάφιον Πατροκλέου Ἑπειρώτης 586
 Ελι[- - -] Ἀθηναῖος 59
 Ἐλιξος 324 74
 Ἐλλ[- - -] 254
 Ἐλληνικῶν Μιλήσιος 326 24
 Ελο[- -] Ἐφέσιος 587
 Ἐλπίνεικος, υἱὸς Φιλίσκος 502
 Ἐλπίνικος, θυγ. Καβειρώ 624
 Ἐμμενίδας Βεβαίου Σικελὸς ἀπὸ Κεντορίπων 528 46, 56, 62
 Ἐμμονος, υἱὸς Ζενέας Θεισπιεύς 92, 93
 Ἐνδιος Τηλεγόνω Πλατھےύς 33, 34
 Ἐνπεδος Οἰῆθεν 299 13
 Ἐξάκεστος, υἱὸς Καλλίστρατος Θηβαῖος 526 34
 Ἐξηκεστίδης 151, 302 5
 Ἐξώπιος Φαιδρίου Αἰθαλίδης 353 51
 Ἐπάρμοστος, υἱὸς Διδύμων Ὀποέντιος 44, 45
 Ἐπι[³ - ⁴ ο]ς, υἱὸς Σμικρίας Φρεάρριος 353 18
 Ἐπιγένης 325 10
 Ἐπιγένης, υἱὸς [- - -]τος Ἀνδριος 452
 Ἐπιγήθης Ἐροιάδης 299 28
 Ἐπίγονος, υἱὸς Ἀθηνάδης Ὠρώπιος 329 10
 Ἐπίδρομος, υἱὸς Μείλιχος 209
 Ἐπικάδης, υἱὸς Πλάτωρ Διμαλλίτης 51
 Ἐπικλῆς, υἱὸς Διονύσιχος Θηβαῖος 524 12, 528 18

Ἐπικράτης 92, 94, 181, 183, 184 (ὁ δεύτερος), 186, 187, 324 2
 Ἐπικράτης Ἀριστοκράτου Ποτάμιος ὑπένερθεν 353 44
 Ἐπικράτης Ἀρχίππου 95, 304 1, 417
 Ἐπικράτης Διογένης Χαλκιδεύς 523 48
 Ἐπικράτης Λαρισαῖος 520 14
 Ἐπικράτης Σπουδίου Κήττιος 353 41
 Ἐπικράτης, υἱὸς Νικόδρομος Ἀθηναῖος 198
 Ἐπικράτης, υἱὸς ἡ θυγ. Ἀριστομαχ[-] 547
 Ἐπίκτησις Σωσιβούλου 588
 Ἐπίκτητος, θυγ. Νικίππη 655
 Ἐπικύδης Κτησικλέου Χαλκιδεύς 40
 Ἐπιμενίδης, υἱὸς Νικίας Ἀθηναῖος 178
 Ἐπίνικος Ἀλεξάνδρου Ἀθηναῖος 523 24, 32
 Ἐπιτέλης 324 80
 Ἐπιτέλης Δημοφίλου 589
 Ἐπιτέλης Σωινόμου Περγασῆθεν 298 26
 Ἐπιφάνης 325 47
 Ἐπιχάρης 325 71
 Ἐπιχάρης Ἀγνούσιος 296 8, 297 7
 Ἐπιχάρης Ἀγνοχάρους Παιανιεύς 298 28
 Ἐρασίστρατος 219
 Ἐράτυλα 323 29
 Ἐράτυλλα Θεοξένο 590
 Ἐράτων 24
 Ἐργόβιος, θυγ. Ἀριστώ 552
 Ἐργοκλῆς Χαριδάμου Χαλκιδεύς 121
 Ἐργοκράτης 395
 Ἐριφίλα 323 27
 Ἐρμαία 323 23
 Ἐρμαϊάδας 194
 Ἐρμαῖος 66
 Ἐρμαιώνδας 528 2
 Ἐρμίας Νεάρχου Ἀθηναῖος 31
 Ἐρμίας, θυγ. Ζωπυρίνα 605
 Ἐρμίας, υἱὸς Ὀλυνπος Λυσιμαχεύς 164
 Ἐρμιόνη Δημυλίδου 591
 Ἐρμιππος Πυθέου Φρεάρριος 353 11

- Έρμος[-] 519
Έρμογένης 340
Έρμογένης Ἀπολλωνίου Μυριναῖος 74, 196
Έρμογένης Φορμίωνος 592
Έρμογένης, υἱὸς Ζώπυρος Σικελὸς ἀπὸ Κατάνης 523 40
Έρμογένης, υἱὸς Φιλοναύτης 429
Έρμόδωρος 126, 127, 216
Έρμόδωρος Έρμοκράτου 165
Έρμόδωρος Ὀλυμπίχου 48, 173, 308 16, 50
Έρμόδωρος, υἱὸς Ὀλύμπιχος 213, 307, 521 3
Έρμοκλῆς Τιμοκλείδου Ἀθηναῖος 214
Έρμοκράτης 163, 325 23, υἱοὶ Έρμόδωρος 165, Θεοτέ-
λης 166, 167
Έρμοκράτης Ἀλεξάνδρου Μιλήσιος 523 28
Έρμων Ἀλεξάνδρου 510
Έρμων, υἱὸς Μητρόδωρος 133
Έρμῶναξ, θυγ. Λυσις Μάγνησσα ἀπὸ Μαιάνδρου 527 14
Έρωτίνη, υἱὸς Πίστος 672
Έρώτιον Ληναίου 593
Έσπερις Διονυσοδώρου 468
Έστιαῖος Σινωπεύς 520 24
Έστιαῖος, θυγ. Ὀνασίμα 667
Εὐ[. . . . Κο]λλυτεύς 299 22
Εὐάγγελος 147
Εὐάγγελος, υἱοὶ Διόνυσιππος, Θάλλιππος Σουνιεῖς 353
64, 67
Εὐαίων Μυννιχίδου (καὶ Μυμνιχίδου) 96, 157, υἱὸς
[- -] κλῆς 100, 101, θυγ. Ἀρκεσίλα 557
Εὐαίων, υἱὸς Καλλιμήδης Ἀθηναῖος 96
Εὐανδρία 310 9
Εὐάνδρος Εὐάνδρου Ποτάμιος Δειραδιώτης 353 56
Εὐάνδρος, υἱὸς Εὐάνδρος Ποτάμιος Δειραδιώτης 353 56
Εὐάνδρος, υἱὸς Ἡράκλειτος Κασσανδρεὺς 71
Εὐάνδρος, υἱὸς [- -]ς Ῥόδιος 527 8
Εὐαρχίδης Πτωϊοτίμου Ἀκραφιεύς 21
Εὐαρχος 325 5
Εὐαρχος Ἡροδότου Κορωνεύς 525 5
Εὐβιος Εὐβίου Ἀθηναῖος 523 20
Εὐβιος Μικαλίωνος 594
Εὐβιος, υἱὸς Βίотτος 214
Εὐβιος, υἱὸς Εὐβιος Ἀθηναῖος 523 20
Εὐβιος, υἱὸς Μικίων Πάριος 109
Εὐβίотος 325 51
Εὐβίотος Δημογένου 294 2, 9, 18, 23, 432, 528 3, 595
Εὐβουλίδης Καλλιάρχου Ἀθηναῖος 116
Εὐβουλος Ἀμύντου 50, 51, 66, 172
Εὐβουλος Ἀριστοδήμου 596
Εὐγενείδας Ἀριστέου Θηβαῖος 529 21
Εὐδημίδης Δημοκλέους 597
Εὐδημος 309 3, 314 3
Εὐδημος Ὀροΐτου 598
Εὐδημος, υἱὸς Δημόστρατος 178
Εὐδημος, υἱὸς Εὐπόλεμος Ἀθηναῖος 174
Εὐδημος, υἱὸς Ὀροΐτης 162
Εὐδημος, υἱὸς Πραξίων Θηβαῖος 528 60
Εὐδικος, υἱὸς Βίотτος Ἀθηναῖος 203, 329 8
Εὐδοξος, υἱὸς Πολυάρατος Κυρηναῖος 25
Εὐδωρος 325 26
Εὐεργος 121, 122
Εὐετίων Σφήττιος 299 12
Εὐθινοῖς 518
Εὐθυοκράτης, υἱὸς Δρακοντίδας Ἀθανῆς 188
Εὐθυγένης Ἡφαιστοδήμου Κηφισιεύς 300 3
Εὐθύδημος 214, 215
Εὐθύδημος Σωσθένου 521 1
Εὐθύδημος, υἱὸς Σωσθένης 216
Εὐθύδικος 214, 215
Εὐθυκράτης Δρακοντίδου Ἀφιδναῖος 299 5, 42, 47
Εὐθύκριτος 299 2, 352
Εὐκαρπῶ Χαρησίου Ἀλωπεκῆθεν 599
Εὐκλέα Ἀρχώνδου 600
Εὐκλεία Ἀντιγόνο 431, υἱὸς Ἀντίγονος Θεογένο 431
Εὐκλείδας Διονυσοδώρου 525 65
Εὐκλῆς 327 6
Εὐκλῆς, υἱὸς Φιλόξενος 9
Εὐκολος, Δημήτριος Παμβωτάδης 577

Ευκράτης Ἀριστοδάμου 525 38
 Ευκράτης Λαμπτρεύς 299 9
 Ευκράτης Πρωτέου Ὠρώπιος 523 67
 Ευκράτης Φίλωνος 526 3
 Εὐκριτος, πάππος Δάσων Εὐκρίτου 372, μάμη Ὑπα-
   γόρα 372
 Εὐκριτος, υἱὸς Δάσων 372
 Εὐκτῆμων Ἠγηστράτου 745 7
 Εὐκτῆμων, υἱὸς Δημήτριος Ἀφιδναῖος 297 9
 Εὐκτίμενος Εὐκτίμενου Εὐπυρίδης 353 81
 Εὐκτίμενος, υἱὸς Εὐκτίμενος Εὐπυρίδης 353 81
 Εὐλαΐδης, θυγ. Ἠγησώ 607
 Εὐλαΐδης, υἱὸς Λύσανδρος 185
 Εὐμάρων, υἱὸς Κλέων Ταναγρῆς 197
 Εὐμένης [- - - ο]υ Ἀθηναῖος 91
 Εὐμένης Ἀττάλου 388
 Εὐνικὸς Εὐνίκου Χύτριος 212
 Εὐνικὸς, υἱὸς Εὐνικὸς Χύτριος 212
 Εὐνομος Ἐρετριεύς 530 7
 Εὐξενίππος Ἐθελοκράτους (Λαμπτρεύς) 347
 Εὐξενος, υἱὸς Δημοφῶν Σουινεύς 353 68
 Εὐξενος, υἱὸς Λυσίστρατος Κήτιος 353 36, Β 18
 Εὐπόλεμος Εὐδήμου Ἀθηναῖος 174
 Εὐπόλεμος, υἱὸς Ἡδύλος Θηραεὺς 138
 Εὐπολις 745α 4
 Εὐπολις Καλλιάρχου Φρεάρριος 353 6, 12
 Εὐπορία Εὐπόρου 601
 Εὐπορος, θυγ. Εὐπορία 601
 Εὐπυρίων Νίκωνος Κορκυραῖος 155
 Εὐρυφάνων Καλλιέρωνος Χαιρωνεύς 21
 Εὐτελίων Φλεάσιος 520 21
 Εὐτυχὶς Σωκράτου 602
 Εὐφάνης Ζωῖλου Ὠρώπιος 523 73, 525 67, 69, 526 6
 Εὐφηρος 147, 148, υἱὸς Ἀριστόνικος 58, 109, 147
 Εὐφραίνων Πτωϊοδώρου 43, 212
 Εὐφραίνων, υἱὸς Δημήτριος 108
 Εὐφρᾶς, θυγ. Ἀριστώ 653
 Εὐφρονιάδης, υἱὸς Φρυνίων Ἀθηναῖος 168

Εὐφρόνιος, υἱὸς Βάλακρος Ἀθηναῖος 183
 Εὐφροσύνη 324 71
 Εὐφυής 530 9
 Εὐχ[- -] 528 68
 Εὐχαρίδας Σωκράτους Ὀπούντιος 525 44
 Εὐχαρις, υἱὸς Χαιρέστρατος 4, 5, 6
 Εὐχάριστος Χάρητος Ἀθηναῖος 22
 Εὐχειρ Μοιρίχου 603
 Εὐωνυμόδωρος, υἱὸς Νίκων Θηβαῖος 526 20
 Ἐφάρμοστος, υἱὸς Κτησίας 15
 Ἐχέδημος Ἀρχεβίου 149
 Ἐχελαιδᾶς, υἱὸς Δεξίας Ἐπιδάμνιος 525 24
 Ἐχφαντος, υἱὸς Σωστρατίδης Εὐπυρίδης 298 4

Z

Ζεῦξις Δημητρίου Τραλλιανός 528 20
 Ζηνόδοτος, θυγ. Νικώ 658
 Ζήνων, υἱὸς Ὀλυμπίων Χαλκιδεύς 521 11
 Ζήνων, υἱὸς Σώπατρος Ἡρακλειώτης 176
 Ζω[- -] 533
 Ζώανδρος, υἱὸς Σώφιλος 18
 Ζωῖλος 325 26, 64
 Ζωῖλος Ζωῖλου Συρακόσιος 528 28
 Ζωῖλος Καλλιμήδου Ἀθηναῖος 521 55
 Ζωῖλος Φιλοστράτου 604
 Ζωῖλος, υἱὸς Ἀφροδίσιος 563
 Ζωῖλος, υἱὸς Δημήτριος Ὀλύνθιος 56
 Ζωῖλος, υἱὸς Εὐφάνης Ὠρώπιος 523 73, 525 67, 69, 526 6
 Ζωῖλος, υἱὸς Ζωῖλος Συρακόσιος 528 28
 Ζωῖλος, υἱὸς Κτησικράτης Ἀθηναῖος 95
 Ζωῖλος, υἱὸς Μήνιος Βυζάντιος 115
 Ζωῖλος, υἱὸς Μόσχος Ἀθηναῖος 78
 Ζωῖλος, υἱὸς Πολεμοκράτης Θηβαῖος ἐξ Ἀχαΐας τῆς
   Φθιώτιδος 205
 Ζωπυρίνα Ἑρμίου 605
 Ζώπυρος Διονυσίου 217
 Ζώπυρος Διονυσίου Χαλκιδεύς 110

Ζώπυρος Έρμογένου Σικελός από Κατάνης 523 40
 Ζώπυρος Καλλιμήδου Αθηναῖος 521 55
 Ζώπυρος Κήτιος 468
 Ζώπυρος, θυγ. Σούνιον 684
 Ζώπυρος, θυγ. Σωτηρίς 695
 Ζώπυρος, υἱός Διονύσιος 521 65
 Ζώπυρος, υἱός Παράμονος 668α
 Ζωσίμη Αντιόχου 606
 Ζώσιμος Μενάδρου Έρικαιεύς 465

Η

Ήγέλοχος Άσκληπιογένου Αἰολεὺς ἀπὸ Μυρίνης 524 14
 Ήγέμαχος, υἱός Πωλίας Αθηναῖος 180
 Ήγέστρατος Δημολ[- -] 520 46
 Ήγέστρατος Κλεῖππου Σουνιεύς 353 2, 59
 Ήγήμων 300 9
 Ήγήσανδρος Τι[- -] 52
 Ήγησιάνναξ, υἱός Ὀλύνπιχος Ῥόδιος 97
 Ήγησίας, θυγ. Σωτηρίς 696
 Ήγησίας, υἱός Βίοτος 570
 Ήγησίμαχος, υἱός Σωσιμένης Σκαρφεύς 523 18
 Ήγήσιππος 177
 Ήγήστρατος, υἱός Εὐκτήμων 745 7
 Ήγησώ Εὐλαΐδου 607
 Ήγήτωρ, θυγ. Σωσικλέα 691
 Ήγίας Ήγίου Ὑβάδης 353 23
 Ήγίας, υἱός Ήγίας Ὑβάδης 353 23
 Ήδεῖα 321 9
 Ήδίστη 324 95
 Ήδύβιος, υἱός Πυθόστρατος 680
 Ήδύλος Εὐπολέμου Θηραεύς 138
 Ήδύλος, υἱός Δωρίμαχος 584
 Ήλιόδωρος 754
 Ήλιόδωρος Θεοδότου Κασσανδρεύς 608
 Ήλιόδωρος Μουσαίου Σιδώνιος 210
 Ήλιόδωρος, υἱός Πτολεμαῖος Ἀλεξανδρεύς 523 65, 71
 Ήραῖος Μητροφάνου Αθηναῖος 75

Ήραίων, υἱός Ἡρόδοτος Ἡρακλειώτης 161
 Ήρακ[λ - -] 484
 Ήρακλέα Μενύλλου 609
 Ήρακλείδης 324 77
 Ήρακλείδης Ἀντιπάτρου Ταρσεύς 528 22
 Ήρακλείδης, υἱός Ἀττίνας Κυμαῖος 525 42, 48
 Ήρακλείδης, υἱός Ήρακλίδης Αθηναῖος 523 22
 Ήράκλειτος 472
 Ήράκλειτος Ἀρτεμιδώρου Μακεδὼν ἐκ Πέλλης 130
 Ήράκλειτος Ἀσκληπιάδου Ἀλικαρνασσεύς 415
 Ήράκλειτος Εὐάνδρου Κασσανδρεύς 71
 Ήράκλειτος Φιλίωνος 610
 Ήράκλειτος, υἱός Ἄλυπος Ἀπαμεύς 522 26
 Ήράκλειτος, υἱός Διονύσιος 76
 Ήράκλειτος, υἱός Θεόξενος 294 32
 Ήράκλειτος, υἱός Μικίνας Κορκυραῖος 521 29, 33, 37, 61
 Ήρακλέων, υἱός Σῶσος Μάγνης ἀπὸ Σιπύλου 522 24
 Ήρακλίδης Ἡρακλείδου Αθηναῖος 523 22
 Ήράκων Κρατίππου 123, 124
 Ήρογείτων, υἱός Πραξίας Λ[- -] 525 53
 Ἡρόδοτος Ἀριστολόχου Ἐφέσιος 58
 Ἡρόδοτος Ἡραίωνος Ἡρακλειώτης 161
 Ἡρόδοτος, υἱός Εὐαρχος Κορωνεύς 525 5
 Ἡρόδωρος Σθέννιδος Αθηναῖος 371, 372
 Ἡρόδωρος, υἱός Σθέννις Αθηναῖος 383
 Ἡρώιδης, υἱός Φιλιστίδης 91
 Ἡφαιστόδημος, υἱός Εὐθυγένης Κηφισιεύς 300 3
 Ἡφαιστόδωρος, υἱός Νικόμαχος 29

Θ

Θ[- -] 359 4
 Θ[- -], υἱός ἢ θυγ. Ῥο[- -] 735
 Θαλε[- -] 677
 Θαλησικλῆς, υἱός Πανίτας Μεσσήνιος 166
 Θάλλιππος Εὐαγγέλου Σουνιεύς 353 67
 Θαργήλιος, υἱός Ἀγνόδημος Αθηναῖος 24
 Θαρρέας Σατύρου Λευκονοεύς 353 74

- Θαρσυμένης 325 72
 Θεαίτητος Κηφισοφώντος Ἀθηναῖος 54
 Θεογ[. . . . .] 326 35
 Θεογένης Δαμάστου 431, 432, υἱὸς Ἀντίγονος 431
 Θεοδόσιος, υἱὸς Ἀγαθοκλῆς Νεαπολίτης 523 14
 Θεοδότη 611, 612
 Θεόδοτος Ἀλκίου 613
 Θεόδοτος Ἀνδρέου 614
 Θεόδοτος, υἱὸς Ἡλιόδωρος Κασσανδρεὺς 608
 Θεόδοτος, υἱὸς Θεόδωρος 616
 Θεόδοτος, υἱὸς Φιλοκλῆς Ἐφέσιος 13
 Θεόδωρος 71, 72, 615
 Θεόδωρος Ἀμφιμάχου ἐκ Κολωνῶν 353 84
 Θεόδωρος Ἀρχιλόχου 424, 425, θυγ. Δημοκρίτη 424, 425, ἐγγονὸς Θεόδωρος 425
 Θεόδωρος Δημαινέτου 425, μήτηρ Δημοκρίτη Θεοδώρου 425
 Θεόδωρος Θεοδότου 616
 Θεόδωρος Παλληνεὺς 299 27
 Θεόδωρος Τιμάρχου 506
 Θεόδωρος, υἱὸς Ἀλεξίδημος 308 18, 523 1
 Θεόδωρος, υἱὸς Τιμάρχος 326 7, 440
 Θεόζωτος, υἱὸς Ὠρωπόδωρος 69, 135, 151, 152, 174
 Θεόκλεια Ἀριστοβούλου 617
 Θεοκλῆς 323 1
 Θεοκλῆς Ἀριστοκλέους 618
 Θεοκλῆς, υἱὸς Ἰσίδωρος Θηβαῖος 523 38
 Θεοκρίνης Ὑβάδης 299 14
 Θεοκύδης 210, 325 41, 51
 Θεοκύδης Τιμοκλέους 619
 Θεοκύδης, υἱὸς Φιλιστίδης 711
 Θεομνάστα 324 85
 Θεόμναστος Σκύλακος Ἀλικαρνασσεύς 49
 Θεόξενος 325 63, 745α 2
 Θεόξενος Ἡρακλείτου 294 32
 Θεόξενος, θυγ. Ἐράτυλλα 590
 Θεόξενος, υἱὸς Ἀρίστιππος 126
 Θεοπομπίδης Φιλοξενίδου 200
 Θεόπομπος Κυρηναῖος 520 11
 Θεόπομπος, υἱὸς Τιμόκριτος Θισβεὺς 21
 Θεοτέλης 325 5
 Θεοτέλης Ἑρμοκράτου 166, 167
 Θεοτέλης, υἱὸς Δημαίνετος 308 18
 Θεότιμος 87, 88, 172, 173, 174
 Θεότιμος Ἀριστομένου 94
 Θεοφάνης Σωκράτου Θηβαῖος 528 14
 Θεοφάνης, υἱὸς Διοσκουρίδης Ἀθηναῖος 108
 Θεοφάντος, υἱὸς Φιλοκράτης Θηβαῖος 525 1, 528 26, 32
 Θεοφίλα Πίστου 620
 Θεόφιλος 233
 Θεόφιλος Ἀθηναῖος 359
 Θεόφιλος Φαιδίμου Ἀθηναῖος 151
 Θεόφιλος, υἱὸς Σωσίστρατος Ἀθηναῖος 123
 Θεόφραστος Ἀσκληπιάδου Αἰγινήτης 526 8
 Θεοφῶν, υἱὸς Θρασυλέων Ἀχαρνεὺς 298 25
 Θερσέας Κηφισοφώντος 393
 Θέρσιππος, υἱὸς Μένιππος Λυσιμαχεὺς 30
 Θεώ 321 9
 Θέων, υἱὸς Καλλίνους Μεγαρεὺς 28
 Θέωρος 289
 Θέωρος, υἱοὶ Ἀλεξῖνος, Στίβανδρος, Καλλίας Καρύστιοι 122, 189
 Θηβάνγγελος Ἰσμηνίου Θεσπιεὺς 21
 Θιόδαμος, υἱὸς Θιοτιμίδας Χαλκιδεὺς 46
 Θιόπομπος Θιοππάστω Θεισπιεὺς 93
 Θιόππαστος, υἱὸς Θιόπομπος Θεισπιεὺς 93
 Θιοτιμίδας Θιοδάμω Χαλκιδεὺς 46
 Θοινίας Τεισικράτου Σικυώνιος 415, 416
 Θοινίας, υἱὸς Τεισικράτης (Σικυώνιος) 385
 Θου[- -] 507
 Θρασανῶρ Κολοφώνιος 520 16, 18
 Θρασύβουλος 325 7
 Θρασυκλῆς Ἀρχικλέους Ἀθηναῖος 521 47
 Θρασυκλῆς Θράσωνος Φρεάρριος 353 16
 Θρασυλέων Θεοφώντος Ἀχαρνεὺς 298 25
 Θρασύλοχος Κηφισοδώρου Ἀ(να)γυράσιος 356

Θράσων, υἱὸς Θρασυκλῆς Φρεάρριος 353 16
 Θράσων, υἱὸς Φιλιστίδης 325 2
 Θραῖττα 621
 Θρυμώνδης Δημοφῶντος 375, υἱὸς Δημοφῶν 515
 Θυμοχάρης Δημοχάρου Λευκονοεύς 353 B 11
 Θυμοχάρης Φαίδρου Σφήττιος 298 29
 Θύρρων Λυσίνου Ὀρχομένιος 21
 Θυρώ 321 3

I

Ἰάσων Ἰάσονος Ἀζηνιεύς 463
 Ἰάσων, υἱὸς Ἰάσων Ἀζηνιεύς 463
 Ἰατροκλῆς, υἱὸς Ἰάτρων Ἀθηναῖος 171
 Ἰάτρων Ἰατροκλέους Ἀθηναῖος 171
 Ἰεροκλείδης 745α 6
 Ἰεροκλῆς Ἀπολλωνίδου Σάμιος 190
 Ἰεροκλῆς Δαμάρχου 325 1
 Ἰεροκλῆς Πύθωνος 426
 Ἰεροκλῆς Φεῖδωνος Πήληξ 353 33
 Ἰεροκλῆς, θυγ. Καβειρώ 626
 Ἰέρων 323 35, 502
 Ἰέρων Αἰνησιδήμου Ὀλύνθιος 208
 Ἰέρων Ἀργεῖος 520 15
 Ἰέρων Νικοβίου 325 2
 Ἰέρων Τηλεκλέους Αἰγειράτης 307
 Ἰέρων, υἱὸς Νίκων 661
 Ἰκέτας Φιλίππου 214
 Ἰππαρχος 125, 126, 127
 Ἰππαρχος Ἰππάρχου 72
 Ἰππαρχος Μέμνωνος Κορίνθιος 85
 Ἰππαρχος, υἱὸς Ἰππαρχος 72
 Ἰππαρχος, υἱὸς Μενεκράτης Ἀθηναῖος 69
 Ἰππόδρομος, θυγ. Ἰππώ 622
 Ἰππόξενος 324 60
 Ἰππόστρατος, υἱὸς Μενεστρατίδης Ὑβάδης 353 20
 Ἰππῶ Ἰπποδρόμου 622
 Ἰππων 324 71

Ἰππων Αἰσχύλου Ὠρώπιος 329 10
 Ἰρανός Φρυνίδου Ταναγραῖος 523 26
 Ἰσίδωτος, υἱοὶ Ἀρτέμων, Στράτων Ἀθηναῖοι 523 12, 28ε
 Ἰσίδωρος Θεοκλέους Θηβαῖος 523 38
 Ἰσίδωρος Ἰσιδώρου Θηβαῖος 523 54
 Ἰσίδωρος, υἱὸς Ἰσίδωρος Θηβαῖος 523 54
 Ἰσίτυχος, υἱὸς Ἀπονήριος 543α
 Ἰσίων, θυγ. Κλεοπάτρα Ὠρωπία 634
 Ἰσμηνίας, υἱὸς Θηβάνγγελος Θεσπιεύς 21
 Ἰσμηνίας, υἱὸς Παρθενοκλῆς 431
 Ἰσοκλῆς Δημητρίου 623
 Ἰσοκράτης Ἀντιγόνου Θεσσαλὸς ἀπὸ Λαρίσης 529 20
 Ἰσοκράτης Μακεδῶν ἐκ Πέλλης 230

K

Κα[- - -] 321 4
 Κα[- - -], υἱὸς Φιλήμων 503
 Καβειρώ Βακχίου 625
 Καβειρώ Ἐλπινίκου 624
 Καβειρώ Ἰεροκλέους 626
 Κάϊκος, θυγ. Ἀβρίς Κυμαία 525 61
 Καλα[- -] (Ὠρωπία) 323 26
 Καλ[λι - -] 321 18
 Καλλιάδης, υἱὸς Εὐβουλίδης Ἀθηναῖος 116
 Καλλιάδης, υἱὸς Εὐπολῖς Φρεάρριος 353 6, 12
 Καλλίας Θεώρου Καρύστιος 122
 Καλλίας Κολωνῆθεν 309 4
 Καλλίας Νίκωνος Ἐλατεὺς 187
 Καλλίας, υἱὸς Σώστρατος 694
 Καλλίας, υἱὸς Σώστρατος Ἀθηναῖος 14
 Καλλιγεῖτων Ἀριστάνδρου 82, 127
 Καλλιγεῖτων Πύθωνος 428, 429, σύζ. Βοΐδιον Φιλο-
 ναύτου 428
 Καλλιγεῖτων, υἱὸς Ἀρίστανδρος 54, 55, 113, 115
 Καλλιγεῖτων, υἱὸς Πύθων 97, 98, 103, 104, 105, 111,
 114, 116, 117, 160, 164, 192, 208
 Καλλιέρων, υἱὸς Εὐρυφάων Χαιρωνεύς 21

- Καλλικλῆς 110
 Καλλικλῆς, υἱοὶ Στασικλῆς, Δωρίων Σολεῖς 142, 149
 Καλλικλίδας Καφισίαι Θειβῆς 46
 Καλλικράτης Στειριεύς 299 39
 Καλλικράτης, θυγ. Βιότη 567
 Καλλιμάχη 324 70
 Καλλιμαχος, υἱοὶ Ἀλκίμαχος, Διόδωρος Φρεάρριοι 353 7, 8
 Καλλιμήδης 325 25
 Καλλιμήδης Εὐαίωνος Ἀθηναῖος 96
 Καλλιμήδης, υἱὸς Ζώπυρος Ἀθηναῖος 521 55
 Καλλίνους Θέωνος Μεγαρεύς 28
 Καλλίππη, θυγ. Τιμοξένη 704
 Κάλλιππος 404
 Κάλλιππος Κάλλωνος Θηβαῖος 526 26
 Κάλλιππος Καρύστιος 627
 Καλλισθένης Χαροπίδου Τρινεμεύς 299 11, 41
 Καλλιστίδης 325 63
 Καλλίστρατος Ἀντιδότου 138
 Καλλίστρατος Ἐξακέστου Θηβαῖος 526 34
 Καλλίστρατος Σωτέλου Λευκονοεύς 353 76
 Καλλίστρατος, υἱὸς Ἀκεσίας Καρύστιος 150
 Καλλίστρατος, υἱὸς Μαντίδοτος 646
 Καλλίστρατος, υἱὸς Χαιρεφῶν Λευκονοεύς 353 75
 Καλλιστώ 321 12
 Καλλιστὼ Φιλίνου 628
 Καλλιτέλης 299 38
 Καλλιτύχη Ἀσκλάπωνος 629
 Καλλιτύχη Ἀφροδισίου 564
 Καλλιφάνης Ὀψιάδου 745
 Καλλίφρων Γαργήτιος (βλ. Αὐρ. Καλλίφρων)
 Κάλλυρος, θυγ. Φιλιστὼ 620, 713
 Καλλὼ Κόσμου 630
 [Κα:]λλὼ [- - ω]νος 729
 Κάλλων Κάλλωνος 631
 Κάλλων Ξενοφίλου Ὀπούντιος 525 12
 Κάλλων, υἱὸς Κάλλιππος Θηβαῖος 526 26
 Κάλλων, υἱὸς Κάλλων 631
 Κάλυνθος, υἱὸς Ποτιδάχης Ἀνθαδόσιος 74
 Κανθαρίων, θυγ. Δαμοξένα 574
 Κάπρων 745α 32
 Καφισίας 75, 325 5
 Καφισίας, υἱὸς Καλλικλίδας Θειβῆς 46
 Καφισόδωρος 324 62
 Καφισόδωρος Χάρητος Θηβαῖος 21
 Κηφισόδωρος Μειδίου Ἀθηναῖος 361, 362, 363
 Κηφισόδωρος, υἱὸς Θρασύλοχος Ἀ(ναγυράσιος) 356
 Κηφισόδωρος, υἱὸς Μειδίας Ἀ(ναγυράσιος) 355
 Κηφισοφῶν 291 13, 298 2
 Κηφισοφῶν Ἀντιφίλου Ἀθηναῖος 173
 Κηφισοφῶν Λυσιφῶντος Χολαργεύς 298 30, 299 23
 Κηφισοφῶν, υἱὸς Θεαίτητος Ἀθηναῖος 54
 Κηφισοφῶν, υἱὸς Θερσέας 393
 Κίκων Ἀθηναῖος 520 41
 Κίμων Ἀναγυράσιος 351
 Κίμων, υἱὸς Ναυσίφιλος Σουνιεύς 353 63
 Κινέας Νικομάχῳ Ἀθανῆς 195
 Κιρωνίδης, υἱὸς Πausανίας 31
 Κίττος Ἀρίστωνος 210
 Κλ[- -], υἱὸς ἢ θυγ. Προ[- -] 678
 Κλαυδία Ἀντωνείνα 466
 Κλε[. . . ? . . .] 326 34
 Κλε(-), υἱὸς Πανάρμοστος 376
 Κλεαγόρα 323 24
 Κλέανδρος Ἀθηναῖος 520 38
 Κλέαξ Ἀλκιμάχου 632
 Κλεαρίστη Φάνου 405
 Κλέαρχος 147, 170
 Κλέαρχος Ἀθηναῖος 520 42
 Κλέαρχος Πυρριδήμου 61
 Κλέαρχος, υἱὸς Αὐτομήδης 561
 Κλέαρχος, υἱὸς Φιλοναύτης 198
 Κλείππος, υἱὸς Ἠγέστρατος Σουνιεύς 353 2, 59
 Κλείταρχος Ἀθηναῖος 520 6
 Κλειτίας 745α 3
 Κλείτων Ἀπολλοδώρου Ὠρώπιος 521 5

Κλεοκράτης, υἱὸς Κλεόνικος Ῥόδιος 179
 Κλεόμαχος 75, 76, 77
 Κλεόμαχος Μειλίου 176, 186, 187
 Κλεονίκη 633
 Κλεόνικος Ἀθηναῖος 520 7
 Κλεόνικος Κλεοκράτου Ῥόδιος 179
 Κλεονόη 324 76
 Κλεόξενος 324 89
 Κλεόξενος Ἀγασικλέους Χαλκιδεύς 127
 Κλεοπάτρα Ἰσίωνος Ὠρωπία 634
 Κλεοπάτρα Ξανθίππου 635
 Κλεόπατρος Νικοδώρου 636
 Κλεόπολις Ἀπολλοδώρου Λαμψακηνός 144
 Κλεοφάνης Ἀναγυράσιος 351
 Κλεόφαντος Κλεοφῶντος Χαλκιδεύς 44
 Κλεοφῶν, υἱὸς Κλεόφαντος Χαλκιδεύς 44
 Κλεοχάρης, υἱὸς Κλεώνυμος 637
 Κλέων 325 54
 Κλέων Εὐμάρωνος Ταναγρῆς 197
 Κλέων, υἱὸς Γενναῖος Ἐλατεὺς 186
 Κλέων, υἱὸς Κράτων Θηβαῖος 524 8
 Κλέων, υἱὸς Μάτρων 647
 Κλεώνυμος Κλεοχάρου 637
 Κλιτῶ 324 58
 [Κ]οί[ν - -] 494
 Κόϊντος 491
 Κόϊντος Ἄξιος Μάρκου υἱὸς Κυρίνα 308 12
 Κόϊντος Καιπίων Κοῖντου υἱὸς Βροῦτος 451
 Κόϊντος Μέτελλος Εὐσεβῆς 308 53
 Κόϊντος Μυνύκιος Κοῖντου υἱὸς Τηρητίνα Θέρμος 308 14
 Κόϊντος Πομπήσιος Κοῖντου υἱὸς Ἀρνήσης Ροῦφος 308 12
 Κόϊντος Ῥάγκιος Κοῖντου υἱὸς Κλαυδία 308 62
 Κόϊντος Φούφιος Κοῖντου υἱὸς Καληνός 450
 Κοκκεία Ὠνησῶ 736
 Κοκκεία Δωρωθαία 736
 Κολλύρα 324 83
 Κορνήλιος 459
 Κορνήλιος, θυγ. Διονυσία 582

Κορύφιος, υἱὸς Νικάνδρος 22
 Κόσμος, θυγ. Καλλῶ 630
 Κράτερος Ἀντιπάτρου Ἀμφιπολίτης 528 12
 Κράτης, υἱὸς Διόδωρος Ὠρώπιος 330 17, 331 11
 Κρατήσιον 324 56, 96
 Κρατῖνος Σωκλέους 638
 Κρατῖνος, υἱοὶ Νικόξενος 14, Παράμυθος 184, 202
 Κράτιππος, υἱὸς Ἡράκων 123, 124
 Κράτιππος, υἱὸς Μένιππος Περγαμηνός 107
 Κράτυλλος 302 4
 Κράτων Κλέωνος Θηβαῖος 524 8
 Κράτων Πραξίου Ὑέτιος 525 14
 Κρίθων Στράτωνος Ταναγραῖος 521 41, 57
 Κριτόδημος Λεων(ί)δου Μεσσήνιος 202
 Κρίτων 505
 Κτησ[- -] 412
 Κτησαρέτη 324 90
 Κτήσαρχος, θυγ. Σπουδαία 685
 Κτησίας Ἐφαρμόστου 15
 Κτησικλῆς, υἱὸς Ἐπικύδης Χαλκιδεύς 40
 Κτησικράτης 325 28
 Κτησικράτης Ζωῖλου Ἀθηναῖος 95
 Κτησιφῶν 97, 98, 103, 104 (:)
 Κτησιφῶν Ἀνφινίκου 58
 Κτησῶ 324 77
 Κτήσων 152
 Κυριακός Ἀπολλωνίδου 639

Λ

Λακράτης, υἱὸς Ἄλκων Παλεύς 80
 Λακρατὶς Τιμοσ[- -] 640
 Λάκριτος 399
 Λαοδίκη 641, 745α 36
 Λέαρχος 28
 Λέαρχος Λιμναίου 144
 Λειοντίσκος Σινωπεύς 41, 42
 Λεοντεὺς Λεοντέος Λεβαδεύς 469

Λεοντεύς, υἱὸς Λεοντεύς Λεβαδεύς 469
 Λευκῖνος Δάμωνος Θηβαῖος 525 36, 46
 Λεύκιος Δομέτιος Αἰνόβαλβος 308 24
 Λεύκιος Κλαύδιος Λευκίου υἱὸς Λεμωνία 308 15
 Λεύκιος Κορνήλιος Λευκίου υἱὸς Σύλλας Ἐπαφρόδιτος
 308 20, 22, 26, 38, 42, 52, 55, 442, 443
 Λεύκιος Λάρτιος Λευκίου υἱὸς Πηπιρία 308 10
 Λεύκιος Λικίνιος 308 4
 Λεύκιος Μόμμιος Λευκίου υἱὸς 434
 Λεύκιος Οὐαλέριος Λευκίου υἱὸς 523 34
 Λεύκιος Οὐολύσκιος Λευκίου υἱὸς Ἀρνήσης 308 10
 Λέων Φιλοστράτου Ἀχαιοῦ 65
 Λεων(ι)δης, υἱοὶ Γεννικός, Κριτόδημος Μεσσήνιοι 202
 Λεωνίδης, υἱὸς Ἀγαθαρχίδης Θετταλὸς ἐγ Μητροπό-
 λεως 169
 Λεωντίδας 411
 Λεωσθένης Λεωσθένου Κεφαλήθεν 353 B 4
 Λεωσθένης, υἱὸς Λεωσθένης Κεφαλήθεν 353 B 4
 Λεωχάρης 356
 Λήναιος, θυγ. Ἐρώτιον 593
 Λιγυρόν 642
 Λιμναῖος, υἱὸς Λέαρχος 144
 Λίττιος Ὁ[- - -] 530 5
 Λυ[- - -] 321 13
 Λυκαῖος Λυκαίου Ὑβάδης 353 21
 Λυκαῖος, υἱὸς Λυκαῖος Ὑβάδης 353 21
 Λυκι[- - -] 479
 Λυκόργος Μελιτεύς 299 10
 Λυκοῦργος Λυκόφρονος Βουτάδης 298 23
 Λυκόφρων, υἱὸς Λυκοῦργος Βουτάδης 298 23
 Λυκόφρων, υἱὸς Παράμονος 669
 Λύκων, υἱὸς Στράτων 686
 Λυρανίας Μυννίχου 643, υἱοὶ Μύννιχος 190, Χαιρέας
 181, 182
 Λυσαν[- - -], υἱὸς [- - - στ]ρατος 311
 Λυσάνδρα 324 55
 Λύσανδρος 159, 303, 325 1, 67, 506
 Λύσανδρος Αἰσχροῦ 62, 89

Λύσανδρος Εὐλαΐδου 185
 Λύσανδρος Θηβαῖος 520 3
 Λύσανδρος Μελίχου 35, 36, 37, 49, 52
 Λύσανδρος Φανοστράτου Ὠρώπιος 21
 Λυσανίας Μόλωνος Δειραδιώτης 353 4, 70
 Λυσανίας, υἱὸς Ἀρισταγόρας Κυμαῖος 529 15
 Λυσανίας, υἱὸς Χαιριωνίδης Φλυεύς 295 7
 Λυσαρέτη Ἀλκιδήμου 644
 Λύσας Διονυσίου Αἰολεὺς ἀπὸ Μυρίνης 528 44
 Λυσίας 324 91
 Λυσίθεος Εὐωνυμεύς 299 30
 Λυσικράτης 324 66
 Λυσικράτης, υἱὸς Λυσίστρατος Χολλείδης 353 26
 Λυσίμαχος 324 80
 Λυσίμαχος, βασιλεὺς 383
 Λυσίμαχος, υἱὸς Δεινιάδης Ἀθηναῖος 114
 Λυσίμαχος, υἱὸς Πραξίας Ἀθηναῖος 341
 Λυσιμένης Φιλίππου 526 1
 Λυσιμένης, υἱὸς [- - -]ος Ὠρώπιος 330 18, 331 12
 Λυσιμένης, υἱὸς Φίλιππος Παλληνεύς 710
 Λυσῖνος, υἱὸς Θύρρων Ὀρχομένιος 21
 Λύσιον 645
 Λυσίππος Χαιρέου 28, μήτηρ Ἀρκεσώ 420, θυγ. Ἀρ-
 κεσώ 420
 Λύσιππος, υἱὸς Ἀρέτιππος Λακεδαιμόνιος 528 42, 54
 Λυσις Ἐρμώνακτος Μάγνησσα ἀπὸ Μαιάνδρου 527 14
 Λυσίστρατος Εὐξένου Κήτιος 353 36, B 18
 Λυσίστρατος Λυσικράτους Χολλείδης 353 26
 Λυσίστρατος Μνασέου Χαλκιδεύς 526 28
 Λυσίστρατος, υἱὸς Ἀπολλόδωρος Ὑβάδης 353 24
 Λυσιφῶν Φιλίσκου Ἐκαλεὺς 353 31
 Λυσιφῶν, υἱὸς Κηφισοφῶν Χολαργεύς 298 30

M

Μ[- - -], υἱὸς Ἀθηνόδωρος 536
 Μ[. . .]ομένης Ἀθηναῖος 59
 Μάρκος Αὐρήλιος 308 4

- Μάρκος Κάσιος Μάρκου υἱὸς Πωμεντίνα 308 8
Μάρκος Κλαύδιος Μάρκου υἱὸς Ἀρνήσης Μάρ-
κελλος 308 6
Μάρκος Ποπλίκιος Μάρκου υἱὸς Ὀρατία Σκαίουας
308 14
Μάρκος Τερέντιος Μάρκου υἱὸς Οὐάρρων Λεύκολ-
λος 308 1, 63
Μάρκος Τύλλιος Μάρκου υἱὸς Κορνηλία Κικέρων
308 11
Μακάρτατος, υἱὸς Ἀγνίας ἐξ Οἴου 353 2, 78
Μάλακος Μακεδῶν 520 10
Μαντίδοτος 7
Μαντίδοτος Καλλιστράτου 646
Μᾶρκος Ἀγρίππας Λευκίου υἱός 456
Μαρσύας 38
Μαρσύας, υἱὸς [- -]ος Μακεδῶν 326 11
Ματρώ 325 27
Μάτρων Κλέωνος 647
Μαυρίνας Πολεμοκράτους Θετταλὸς ἀπὸ Λαρίσης
528 48
Με[- -], υἱὸς Ἀριστομήδης Φεραῖος 342
Μεγακλείδης Ἀριστομένου 404
Μειδίας Κηφισοδώρου Ἀ(ναγυράσιος) 355
Μειδίας, υἱὸς Κηφισόδωρος Ἀθηναῖος 361, 362, 363
Μειδωνίδης Περικλέους Σουνιεύς 353 65
Μείλιχος Ἀριστογείτονος 71, 177, υἱοὶ Ἀριστογείτων
107, Ἀριστομένης 57, 59 (:), 83, Κλεόμαχος 176,
186, 187, Λύσανδρος 35, 36, 37, 49, 52
Μείλιχος Ἐπιδρόμου 209
Μειξίλαος, υἱὸς Ζένων Θηβαῖος 525 26
Μεῖσις 744
Μελάνθιος 648
Μελάνθυρος Παραμυθίου Χαλκιδεύς 112
Μελάνιππος Μελαντίχου 30
Μελάνιππος Φαρσάλιος 520 28
Μελάνιππος, υἱὸς Μενεκράτης Εὐρωμεύς 79
Μελάντας Ἀμεινοτέλου 78
Μελάντιχος, υἱὸς Μελάνιππος 30
Μέλας 324 68, 76
Μελίτη 324 84
Μέμνων 209, 325 10, 53, 326 21
Μέμνων, υἱὸς Ἴππαρχος Κορίνθιος 85
Μένανδρος, υἱὸς Ζώσιμος Ἐρικαιεύς 465
Μένανδρος 325 33, 46, 56
Μένανδρος Τηλέφου Αἰολεὺς ἀπὸ Κύμης 521 17
Μένανδρος, υἱὸς Ἀριστόνικος 524 4
Μενε[- -], υἱὸς Πολυκράτης 522 34
Μενέδημος Φιλίππου Κυμαῖος 137
Μενεκλῆς 321 11
Μενεκλῆς Διονυσίου 110
Μενεκλῆς Πυθοδώρου Ἀθηναῖος 147
Μενεκλῆς, θυγ. Σωτηρίχα 697
Μενεκλῆς, υἱὸς [. . .]ας Ἀχαιοὺς ἀπὸ Σικυῶνος 521 43
Μενεκράτης 200
Μενεκράτης Ἀθηνάδου 63
Μενεκράτης Ἰππάρχου Ἀθηναῖος 69
Μενεκράτης Μελανίππου Εὐρωμεύς 79
Μενεκράτης Φιλίππου Ἀθηναῖος 185
Μενεκράτης, υἱὸς Ἀρτεμίδωρος 525 30
Μενεκράτης, υἱὸς [. . .]ημος Μάγνης ἀπὸ Μαιάνδρου
527 16
Μενέλαος, υἱὸς Βίотτος Χαλκιδεύς 521 14
Μενέξενος, υἱὸς Δικαιογένης Κυδαθηναεύς 353 Γ 4
Μενεστρατίδης Ἱπποστράτου Ὑβάδης 353 20
Μενέστρατος, υἱὸς Σπίνθαρος 64
Μενέστρατος, υἱὸς Φιλόστρατος ἐκ Κολωνοῦ 369
Μένιππος Θερσίππου Λυσιμαχεύς 30
Μένιππος Κρατίππου Περγαμηνός 107
Μενίσκος, θυγ. Νάνα 652
Μενίσκος, υἱὸς Ἀπολλώνιος Κῳιος 146
Μένυλλος, θυγ. Ἡρακλέα 609
Μένων 180
Μένων, θυγ. Νικῶ 659

- Μένων, υἱὸς Σιμίας Χαλκιδεύς 93
 Μετέλλα Καικελία Λευκίου Σύλλα Ἐπαφροδίτου γυνή
 443
 Μήλιος Ἀριστοδήμου Ὀπούντιος 21
 Μηλὶς 324 101
 Μήνιος Ζωΐλου Βυζάντιος 115
 Μηνόδοτος Εὐμενεύς 529 14
 Μηνόδωρος Ἀριστωνύμου Ἀθηναῖος 94
 Μηνόδωρος, υἱὸς Μουσικὸς Φλυεύς 467
 Μηνόφιλος Ἀγαθοκλέους Ἀλικαρνασσεύς 62
 Μηνόφιλος Ἀσκληπιάδου Κῶιος 117
 Μηνόφιλος [. . .]ωνος Μιλητοπολίτης 192
 Μηνόφιλος, υἱὸς Ἀμύντας Αἰολεύς 525 63
 Μήστωρ Μήστορος Φωκαεὺς 524 6, 10
 Μήστωρ, υἱὸς Μήστωρ Φωκαεὺς 524 6, 10
 Μητίοχος 373, 374
 Μητρόδωρος 129
 Μητρόδωρος Ἀπολλωνίου τοῦ Διοφάντου Ζμυρναῖος
 528 50
 Μητρόδωρος Ἀρτεμιδώρου Ζμυρναῖος 528 38
 Μητρόδωρος Διονυσίου Νικομηδεύς 526 22
 Μητρόδωρος Ἑρμῶνος 133
 Μητροφάνης, υἱὸς Ἡραῖος Ἀθηναῖος 75
 Μίδας 382
 Μιθριδάτης 324 80
 Μικάδης Γύρωνος Χαλκιδεύς 154
 Μικαλίων, υἱὸς Εὐβίος 594
 Μικίνας Ἡρακλείτου Κορκυραῖος 521 29, 33, 37, 61
 Μικίων 325 70, 745α 46
 Μικίων Εὐβίου Πάριος 109
 Μικρίνας Ξένωνος Θεισπιεύς 37
 Μικυθίων Ἀντιγένου Χαλκιδεύς 521 35
 Μικυθίων Σφαγγεῖλαιος 3
 Μίκυθος 324 82
 Μίκυθος Ξενοκράτου 70
 Μίκυθος, υἱὸς Ἀσώπων 56, 108
 Μίλας, υἱὸς Φίλιππος Μάγνης 67
 Μνάσαιγος, υἱὸς Χαρίδημος Χαλκιδεύς 217
 Μναςάλκης Μνασίππου Σικυώνιος 17
 Μναςέας Διοδώρου 422, 423
 Μναςέας Λαοδικεύς 213
 Μναςέας, υἱὸς Διόδωρος, ἐγγονὸς Μναςέας 422
 Μναςέας, υἱὸς Λυσίστρατος Χαλκιδεύς 526 28
 Μνασικλῆς Κορίνθιος 324 64
 Μνασικῶν, υἱὸς Ἀθηνόδωρος Ὠρώπιος 329 7
 Μνάσιλλος, υἱὸς Δημήτριος 211
 Μνασιμάχα Φοξίνου Θεσσαλὴ ἀπὸ Κραννῶνος 529 18
 Μνάσιππος, υἱὸς Μναςάλκης Σικυώνιος 17
 Μνασιτέλης, υἱὸς Διεύχης 525 3
 Μνασιχάρης, υἱὸς Ξενόδοκος Ταναγρῆος 188
 Μνησαρχίδης Ἀθηναῖος 520 9, 17
 Μνησίθεος, υἱὸς Ἀριστείδης Ἀθηναῖος 26
 Μνήσιππος Ἀθηναῖος 520 36
 Μοίριχος, υἱὸς Εὐχείρ 603
 Μολοττός 116, 117, 119
 Μόλων Παρ[- -] Ἀλωπεκῆθεν, θυγ. Ἀριστοβούλη ἢ
 καὶ Σόβαρον 464
 Μόλων, υἱὸς Λυσανίας Δειραδιώτης 353 4, 70
 Μολωσ[- -] 650
 Μοσχίων 313 13, 325 28
 Μοσχίων Ἀριστείδου Παριανός 139
 Μοσχίων Δωροθέου 189, 191
 Μοσχίων, υἱὸς Μόσχος Ἰουδαῖος 329
 Μόσχος Ἀναξίππου Προυσιεύς 526 12
 Μόσχος Ζωΐλου Ἀθηναῖος 78
 Μόσχος Μοσχίωνος Ἰουδαῖος 329 2, 6, 11
 Μουσαῖος, υἱὸς Ἡλιόδωρος Σιδώνιος 210
 Μουσικὸς Μηνοδώρου Φλυεύς 467
 Μυννίσκος 289
 Μυννιχίδης (καὶ Μυμνιχίδης), υἱὸς Εὐαίων 96, 157
 Μύννιχος Λυρανίου 190
 Μύννιχος, υἱὸς Λυρανίας 643
 Μύρτων, υἱὸς Πυθοκλῆς 679
 Μυωνίδης, υἱὸς Οὐλιάδης Χρυσαιορέας ἀπὸ Ἀλίνδων
 528 40

N

- Ν[- -]ω Διολαΐδου 651
 Νάνα Μενίσκου 652
 Ναυσίας, υἱὸς Νικόστρατος Ἀθηναῖος 68
 Ναυσικύδης, υἱὸς Φιλέταιρος Ἀθηναῖος 101
 Ναῦσις Γνάθωνος Χολλείδης 353 29
 Ναυσίφιλος Κίμωνος Σουινεύς 353 63
 Νεανδρίδης, υἱοὶ Ἀριστόνους 125, Νέανδρος 175 3
 Νέανδρος Νεανδρίδου 175 3
 Νέαρχος, υἱὸς Ἑρμίας Ἀθηναῖος 31
 Νεικίας Νεικίου Ὠρώπιος 653
 Νεικίας, υἱὸς Νεικίας Ὠρώπιος 653
 Νεικῶ Φίλωνος 657
 Νεοπτόλεμος Στρατοκλέους Ἀθηναῖος, υἱὸς Χαρίας 341
 Νικ[- -] Φυλάσιος 465
 Νικαία Διοδώρου 423
 Νικανδρίδης Νικοδάμου Κορίνθιος 162
 Νίκανδρος Κορυφίου 22
 Νίκανδρος Μαραθώνιος 299 29
 Νίκανδρος Πρωτογένου Σμυρναῖος 521 27
 Νίκανδρος, υἱὸς Διονύσιος Ἀθηναῖος 81
 Νικάνωρ Διονυσίου Ταρσεύς 528 6
 Νικάνωρ, υἱὸς Γλαυκίας Τύριος 525 40
 Νικάνωρ, υἱὸς Δάϊππος Ἡπειρώτης 136
 Νικαρέτη Ἀριστάνδρου 654
 Νικαρίστη 324 57
 Νικασάρετος 129
 Νικάτας, υἱὸς Νικοκλῆς Λακεδαιμόνιος ἀπὸ Ἀκρεᾶν
 525 16, 20, 50
 Νικήρατος Νικίου Κυδαντίδης 298 27
 Νικήτης 296 2, 297 2
 Νικηφόρος, υἱὸς Σώστρατος Θεσπιεύς 523 58, 69
 Νικιάδης, υἱὸς Σῆμος 165, 166
 Νικίας 74, 325 5
 Νικίας Ἐπιμενίδου Ἀθηναῖος 178
 Νικίας Θημακειεύς 295 6
 Νικίας Νικίου Πατρεύς 523 62
 Νικίας, θυγ. Φίλα 707
 Νικίας, υἱὸς Ἀριστομένης 79, 80
 Νικίας, υἱὸς Νικήρατος Κυδαντίδης 298 27
 Νικίας, υἱὸς Νικίας Πατρεύς 523 62
 Νικίδιον 321 6
 Νικίππη Ἐπικτήτου 655
 Νίκιππος 172, 173, 174
 Νίκιππος Γοργίωνος 130
 Νίκιππος, θυγ. [- - -]ππη 734
 Νικόβιος 217
 Νικόβιος, υἱὸς Ἰέρων 325 2
 Νικόβουλος, υἱὸς Πολίαγρος Χαλκιδεύς 89
 Νικόδαμος Νίκωνος Λακεδαιμόνιος 523 56
 Νικόδαμος, υἱὸς Νικανδρίδης Κορίνθιος 162
 Νικόδημος Ἀθηναῖος 520 32
 Νικόδημος, υἱὸς Ἀρχέδειππος Σουινεύς 353 66
 Νικόδρομος Ἐπικράτου Ἀθηναῖος 198
 Νικόδωρος 325 42
 Νικόδωρος Φιλοθήρου Ἀχαρνεύς 353 Γ 17
 Νικόδωρος, υἱὸς Κλεόπατρος 636
 Νικοκλῆς 175, 176, 177, 324 99, 382
 Νικοκλῆς Νικάτα Λακεδαιμόνιος ἀπὸ Ἀκρεᾶν 525 16,
 20, 50
 Νικοκλῆς, υἱὸς Αὐτοκράτης Ἀθηναῖος 172
 Νικοκλῆς, υἱὸς Νίκων 662
 Νικοκράτης 295 2
 Νικολάδης Φανονίου Φυλάσιος 656
 Νικολαΐδης 68
 Νικόμαχος Ἡφαιστοδώρου 29
 Νικόμαχος Μακεδῶν ἐκ Θετταλονίκης 126
 Νικόμαχος, υἱὸς Κινέας Ἀθανῆος 195
 Νικόμαχος, υἱὸς [- -]όκριτος 417
 Νικόξενος Κρατίνου 14
 Νικόξενος Σιμίου 4, 5, 6
 Νικόστρατος Ναυσίου Ἀθηναῖος 68
 Νικόστρατος Φιλοστράτου Θηβαῖος 524 16
 Νικόστρατος, υἱὸς Ἀρίστων 196, 204, 205, 206
 Νικῶ 326 33

Νικῶ Ζηνοδότου 658
 Νικῶ Μένωνος 659
 Νίκων 151, 324 98, 325 47, 660
 Νίκων Εὐωνυμοδώρου Θηβαῖος 526 20
 Νίκων Ἰέρωνος 661
 Νίκων Νικοκλέου 662
 Νίκων Νίκωνος 326 7, 439
 Νίκων Νίκωνος Θηβαῖος 523 44
 Νίκων Νίκωνος Ταναγρῆος 92
 Νίκων Χάρμιδος 303 31
 Νίκων, υἱὸς Εὐπυρίων Κορκυραῖος 155
 Νίκων, υἱὸς Καλλίας Ἐλατεὺς 187
 Νίκων, υἱὸς Νικόδαμος Λακεδαιμόνιος 523 56
 Νίκων, υἱὸς Νίκων 326 7, 439
 Νίκων, υἱὸς Νίκων Θηβαῖος 523 44
 Νίκων, υἱὸς Νίκων Ταναγρῆος 92
 Νῖσος, υἱὸς Διοκλῆς Τύριος 18
 Νουμήνιος Διονυσίου Ἀμισηνός 61
 Νουμήνιος Χρυσίππου Θηβαῖος 529 8
 Νουμήνιος, υἱὸς Ἐκαταῖος Μεσημβριανός 50
 Νυμφαῖος, υἱὸς Φορμίων Βυζάντιος 175

Ξ

Ξάνθιππος Πρωτάρχου 70
 Ξάνθιππος, θυγ. Κλεοπάτρα 635
 Ξάνθιππος, υἱὸς Παράμυθος Ὠρώπιος 330 18, 331 12
 Ξενέας Ἐμμόνω Θεισπιεύς 92, 93
 Ξενόδοκος Μνασιχάριος Ταναγρῆος 188
 Ξενοκλῆς 324 85
 Ξενοκλῆς, υἱὸς [. . .]μων Ποτάμιος Δειραδιώτης 353 55
 Ξενοκλῆς, υἱὸς Σμίκυθος Κήττιος 353 38
 Ξενοκράτεια, υἱὸς Διονύσιος 745α 8
 Ξενοκράτης Ἀθηναῖος 389, 390
 Ξενοκράτης Ἀντιρήτου Φρεάρριος 353 13
 Ξενοκράτης, υἱοὶ Μίκυθος 70, Σάτυρος 161
 Ξενοκρίτη 323 22
 Ξενοκρίτη Ξενοκρίτου 663

Ξενόκριτος, θυγ. Ξενοκρίτη 663
 Ξενόκριτος, υἱὸς Ἀντίμαχος 207
 Ξενόφιλος, υἱὸς Κάλλων Ὀπούντιος 525 12
 Ξένυλλα 664
 Ξένων Μειξιλάου Θηβαῖος 525 26
 Ξένων Πασιξένου Χερσονησίτης 128
 Ξένων, θυγ. Ἀνθίς 541
 Ξένων, θυγ. Τιμώ 705
 Ξένων, υἱοὶ Ἀρχέστρατος, Ποσειδώνιος Μακεδόνες 64
 Ξένων, υἱὸς Μικρίνας Θεισπιεύς 37
 Ζύστος Ζύστου Χολαργεύς, θυγ. Συμφέρουσα 687

Ο

Ο[. . .] 224
 Οἰνίων, υἱὸς Διογένης Ταναγραῖος 21
 Οἰνόφιλος Φι(λοποί)μενος Κρής 39
 Ὀλουμπίων Ἀρχελαΐδαο Ταναγρῆος 197
 Ὀλυμπιόδωρος Φηγαιεύς 665
 Ὀλύμπιχος 108, 109, 110, 325 46, 59, 389
 Ὀλύμπιχος Ἐρμοδώρου 213, 307, 521 3
 Ὀλύμπιχος Ἡγησιάνακτος Ῥόδιος 97
 Ὀλύμπιχος Ὀλυμπίχου 666
 Ὀλύμπιχος Τιμάρχου Ὠρώπιος 523 36
 Ὀλύμπιχος, υἱὸς Ἐρμόδωρος 48, 173, 308 16, 50
 Ὀλύμπιχος, υἱὸς Ὀλύμπιχος 666
 Ὀλυμπίων Ζήνωνος Χαλκιδεὺς 521 11
 Ὀλυνπος Ἐρμίου Λυσιμαχεὺς 164
 Ὀνασίμα Ἐστιαίου 667
 Ὀνομακλῆς Χαριλάου 17
 Ὄξυμένης, υἱὸς Αἴσυμνος Μακεδών 4
 Ὀροίτης Εὐδήμου 162, υἱὸς Εὐδημος 598
 Οὐλιάδης Μυωνίδου Χρυσσορεὺς ἀπὸ Ἀλίνδων 528 40
 Οὐλιάδης, υἱὸς Δημήτριος Βαργυλιήτης 131
 Οὐλίας Στειριεύς 299 7
 Ὀφέλας Φιλήμονος Ἀμφιπολίτης 21
 Ὀψιάδης, υἱὸς Καλλιφάνης 745

Π

Π[- - -] 275, 509

Π[. . .]πας 745α 31

Πα[- - -] 323 17

Παγκλῆς, υἱοὶ Πύρρος, Φιλόφρων Ποτάμιοι Δειραδιῶται
353 53, 54Παμπείριχος (καὶ Πανπίριχος, Παμπίριχος) 32, 33, 34,
35, 36, 37

Πάμφιλος 324 86

Πάμφιλος Ἀθηναῖος 520 2

Πανάρμοστος Κλε(- -) 376

Πανάρμοστος Φιλοβότου 35, 36, 38, 39

Πάνδαρος, υἱὸς Πολύνικος 60, 65, 121, 122

Πάνδιος (Ἀθηναῖος) 290 3

Πανίτας Θαλησικλέου Μεσσήνιος 166

Παντακλῆς 160

Παντακλῆς Σωκράτου Ἀθηναῖος 165

Παντήνωρ, υἱοὶ Ἀρχέπολις, Πασιφῶν Φρεάρριοι 353 2,
3, 9, 10

Παντίας Παντίου Λάκων 113

Παντίας, υἱοὶ Παντίας, Γοργίας Λάκωνες 113

Παρ[- - -], υἱὸς Μόλων Ἀλωπεκῆθεν 464

Παραμόνη Σωκράτου 453

Παραμόνη Φιλοστράτω 668

Παράμονος 325 13, 468

Παράμονος Ἄλε[- - -] 254

Παράμονος Βοήθου 10

Παράμονος Ζωπύρου 668α

Παράμονος Λυκόφρονος 669

Παράμονος, θυγ. Χρωτάριον 719

Παράμονος, υἱὸς Ἀριστώνυμος 75

Παραμύθιος, υἱὸς Μελάνθυρος Χαλκιδεύς 112

Παράμυθος 162

Παράμυθος Ἀντιγένου Ποτάμιος ὑπένερθεν 353 3, 43

Παράμυθος Κρατίνου 184, 202

Παράμυθος Ξανθίππου Ὠρώπιος 330 18, 331 12

Παράμυθος Χρωμ[- - -] 8

Παραμώνη 323 19

Παρθένιος Παρθενίου Ζμυρναῖος 528 58

Παρθένιος, υἱὸς Παρθένιος Ζμυρναῖος 528 58

Παρθενίων, θυγ. [- - -]ν 731

Παρθενοκλῆς Ἰσμηνίου 431

Παρμενίσκος Φιλίσκου Κορκυραῖος 525 8, 18

Παρμενίων, υἱὸς Ἀγείτωρ Μεγαρεύς 32

Παρμένων, υἱὸς Πασῖνος Πολυρῆνιος 200

Πασῖνος Παρμένοντος Πολυρῆνιος 200

Πασίξενος, υἱὸς Ξένων Χερσονησίτης 128

Πασιφῶν Παντήνωρος Φρεάρριος 353 2, 9

Πασίων Φιλίνου 432

Πατρέας Δινν[- -] 528 64

Πατροκλῆς 325 24

Πατροκλῆς Πάτρωνος 670

Πατροκλῆς, θυγ. Ἐλάφιον Ἡπειρώτις 586

Πατροκλῆς, υἱὸς Πάτρων 90

Πάτροκλος Γαργήτιος (βλ. Αὐρ. Πάτροκλος)

Πάτρων Πατροκλέους 90

Πάτρων Πρωτάρχου Χαλκιδεύς 216

Πάτρων, υἱὸς Πατροκλῆς 670

Παῦλλα Ποπιλλία Μάρκου θυγάτηρ Γναίου Πείσωνος
γυνή 448

Παυσανίας 69

Παυσανίας Κιρωνίδου 31

Παυσι[- -] 321 16

Παυσίας Ἀθηναῖος 520 27

Παυσίμαχος Ἀθηναῖος 520 8

Πελοπίδης 349, 350

Πελοπίδης, υἱὸς Δωρόθεος 584α

Πέλοψ Δεξία Νεαπολίτης 111

Περδίκκας, υἱὸς Ἀμύντας Μακεδών 1

Περιγένης, υἱὸς Ἀγαθοκλῆς Μακεδών 90

Περιγένης, υἱὸς Ἀριστόμαχος Ὠρώπιος 330 19, 331 13

Περικλῆς, υἱὸς Μειδωνίδης Σουνιεύς 353 65

Περιστέρα Φιλάγρου 671

Πηλεκρίτα 321 4

Πι[- - -] 253

- Πίργης 152
 Πίργης Ἀρχιππίδου 131, 134, 136, 324 2, 54, υἱοὶ Ἀρι-
   στομήδης 180, Διονυσόδωρος 326 8, 745α 41
 Πῖσις Χαρίου 366
 Πιστόξενος, υἱὸς Φᾶνος 405
 Πίστος Ἑρωτίνης 672
 Πίστος, θυγ. Θεοφίλα 620
 Πλανγών 324 81
 Πλανγών Τολμίδου Πλαταϊκή 673
 Πλάτυρ Δάζου Ἀλίνιος 135
 Πλάτωρ Ἐπικάδου Διμαλλίτης 51
 Πλουτάδης Σεραπίωνος 525 57
 Πλουταρχίδης Φιλιστίδου 112, 156, 168, 169, 170
 Πλούταρχος Α[- -] Ὠρώπιος 330 18, 331 12
 Πλούταρχος, υἱὸς [- -]ς 513
 Πλουτιάδης Πλουτιάδου Ἰασεύς 521 7
 Πλουτιάδης, υἱὸς Πλουτιάδης Ἰασεύς 521 7
 Πολέμαρχος (. .)ανος 170
 Πολεμοκράτης Ζωΐλου Θηβαῖος ἐξ Ἀχαΐας τῆς Φθιώτι-
   δος 205
 Πολεμοκράτης, υἱὸς Μαυρίνας Θετταλὸς ἀπὸ Λαρίσης
   528 48
 Πολιάγρος Νικοβούλου Χαλκιδεὺς 89
 Πολυ[- -] 524 20
 Πολυάρατος Δημο[- -] 23
 Πολυάρατος Εὐδόξου Κυρηναῖος 25
 Πολύας Τηλεφάνους 674
 Πολύβιος Σωκράτου Ὠρώπιος 330 19, 331 13
 Πολύβιος, υἱὸς Σωκράτης 326 28
 Πολύευκτος Σφήττιος 299 21
 Πολύζαλος Αὐτοκλοῦ Μεγαρεὺς 53
 Πολυκράτης 87, 88, 294 1, 32
 Πολυκράτης Ἀγεμάχου Ἀργεῖος 528 52
 Πολυκράτης Μενε[- -] 522 34
 Πολυκράτης, θυγ. Σεκόνδα 471
 Πολύκριτος 325 22
 Πολύνικος Πανδάρου 60, 65, 121, 122
 Πολύξενος 325 28
 Πολύξενος Ἀνδρύτα Ὀπούντιος 528 36, 531 4
 Πολύξενος Ἀντιγόνου Θεσσαλὸς ἀπὸ Κραννῶνος 529 19
 Πολύστρατος 391
 Πολύχαρμος, θυγ. Φιλιστίχη 712
 Πολύχαρμος, υἱὸς Ἀριστογεΐτων 150
 Πόπλιος Σερουίλιος Γαῖου υἱὸς Ἰσαυρικός 445
 Ποσέας, υἱὸς Ἀρίστων Ἀθηναῖος 523 30
 Ποσειδιππος Διονυσίου Ἀθηναῖος 182
 Ποσειδώνιος Ζένωνος Μακεδὼν 64
 Ποσειδώνιος Σαμιάδου Βαργυλιήτης 521 51
 Ποσειδώνιος Τιμονόθου Χαλκιδεὺς 522 20, 32
 Πόσιδης Γλαύκου Ταυρομενίτης 675
 Ποτιδάχης 84
 Ποτιδάχης Καλύνθω Ἀνθαδόσιος 74
 Πουθαγγεῖλος 193
 Πουθόδωρος Σατύρω 194
 Πραξαγόρας 324 66
 Πραξίας Ἡρογεΐτονος Α[- -] 525 53
 Πραξίας Λυσιμάχου Ἀθηναῖος 341
 Πραξίας, υἱὸς Κράτων Ὀύτιος 525 14
 Πραξίων Εὐδήμου Θηβαῖος 528 60
 Πρασίδης, υἱὸς Ἀπολλόθεμις Βυζάντιος 83
 Πρεῖμα Δημητρίου Ὠρωπία 676
 Πρεῖμος Πρεῖμου Μεγαρεὺς 677
 Πρεῖμος, υἱὸς Πρεῖμος Μεγαρεὺς 677
 Πρηξιάδης 336
 Προ[- -] Κλ[- -] 678
 Πρόθυμος, θυγ. Βιότη 568
 Προκλείδης Ἀθηναῖος 520 37
 Προκλῆς Φιλοκωμίδου Ἀθηναῖος 102
 Πρόξενος, υἱὸς Ἀνάχαρσις Ἀθηναῖος 35
 Πρόξενος, υἱὸς [. .]δων Χῖος 722
 Πρόσοδος 324 83, 99
 Πρότειμος Γαργήτιος, υἱὸς Αὐρ. Καλλίφρων 466
 Πρώταρχος Ἀντιμένους Θηβαῖος 528 30
 Πρώταρχος, υἱὸς Ζάνθιππος 70
 Πρώταρχος, υἱὸς Πάτρων Χαλκιδεὺς 216
 Πρωτέας 325 41, 474

Πρωτέας, υἱὸς Εὐκράτης 523 67
 Πρωτόβουλος, υἱὸς Ἀριστοφ[- -] 550
 Πρωτογένης, υἱὸς Νίκανδρος Σμυρναῖος 521 27
 Πρωτοκλῆς Κηφισιεύς 299 16
 Πρωτόμαχος 128
 Πρωτόμαχος, υἱὸς Αἰσχύλος ἐκ Κολωνῶν 353 83
 Πτολεμαῖος, βασιλεὺς 175 5, 9, 25, 325 59
 Πτολεμαῖος Ἡλιοδώρου Ἀλεξανδρεὺς 523 65, 71
 Πτολεμαῖος, υἱὸς Ἀγαθοκλῆς Χαλκιδεὺς 523 75
 Πτολεμαῖς 325 7
 Πτωϊόδωρος, υἱὸς Εὐφραίνων 43, 212
 Πτωϊότιμος, υἱὸς Εὐαρχίδης Ἀκραϊφιεύς 21
 Πτωῖων 324 82, 325 4
 Πτωῖων Σκυθρίωνος 418, θυγ. Τιμαγόρα 419
 Πυθα[- -] [. 4 5 .]οκλέου Δεκελεύς 353 B 15
 Πυθέας Σωσιδήμου Ἀλωπεκῆθεν 295 10, 12, 18
 Πυθέας, υἱὸς Ἀσκληπιόδωρος Ταραντῖνος 524 18, 22
 Πυθέας, υἱὸς Ἑρμιππος Φρεάρριος 353 11
 Πυθίων, υἱὸς Ἀμφίνικος 84, 85, 86, 183
 Πυθόδηλος Ἀγνούσιος 299 35
 Πυθόδωρος 470
 Πυθόδωρος Δημοκλέους Φρεάρριος 353 17
 Πυθόδωρος, υἱὸς Μενεκλῆς Ἀθηναῖος 147
 Πυθοκλέα Ἀμεινίου 375
 Πυθοκλῆς Μύρτωνος 679
 Πυθόκριτος Ἀνθέως 179
 Πυθόκριτος Μυ[- -] 521 63
 Πυθόστρατος Ἡδυβίου 680
 Πύθων 325 33, 761
 Πύθων Καλλιγείτονος 97, 98, 103, 104, 105, 111, 114, 116, 117, 160, 164, 192, 208
 Πύθων, υἱὸς Ἱεροκλῆς 426
 Πύθων, υἱὸς Καλλιγείτων 428, 429
 Πυθῶναξ Δαμασίππου Λαμψακηνός 184
 Πύλλος Δάζου Ἀλίνιος 134
 Πυρίδης Δημοχάρου 13
 Πυροκλείδης 200, 201, 202
 Πυρρίδημος, υἱὸς Κλέαρχος 61

Πύρρος 633
 Πύρρος Ἀμύντου Ἀθηναῖος 73
 Πύρρος Ἀπολλοδώρου Ἀθηναῖος 88
 Πύρρος Παγκλέους Ποτάμιος Δειραδιώτης 353 53
 Πύρρος, υἱὸς Τάναος Μακεδῶν 700
 Πωλίας Ἠγεμάχου Ἀθηναῖος 180

Ρ

Ῥ[. .]ογ[-] 323 31
 Ῥο[- - -] Θ[- - -] 735
 Ῥοδα[- -] 321 3
 Ῥόδη Ἀριστοβούλου Ταναγραῖα 681
 Ῥοδοκλῆς, υἱὸς Ῥόδων Ἀθηναῖος 129
 Ῥόδων 324 79
 Ῥόδων Ῥοδοκλέους Ἀθηναῖος 129

Σ

Σαμιάδης, υἱὸς Ποσειδώνιος Βαργυλιήτης 521 51
 Σανδύλη 327 3
 Σατυρίνα 323 32
 Σάτυρος Ἡλεῖος 520 22, 25
 Σάτυρος Ξενοκράτου 161
 Σάτυρος Φίλωνος Θηβαῖος 523 46
 Σάτυρος, υἱὸς Θαρρέας Λευκονοεὺς 353 74
 Σάτυρος, υἱὸς Πουθόδωρος 194
 Σάων 325 1, 25
 Σάων, υἱὸς [. . .]των 516
 Σεκόνδα Πολυκράτου 471
 Σεραπίων, υἱὸς Πλουτάδης 525 57
 Σημωνίδης, υἱὸς Τιμήσιος Σουνιεύς 353 5, 62
 Σθενέδημος Δεξισθένου 201
 Σθένις Ἡροδώρου Ἀθηναῖος 383
 Σθένις, υἱὸς Ἡρόδωρος Ἀθηναῖος 371, 372
 Σιμάλη 324 79
 Σίμαλος 386, 387
 Σιμίας Μένωνος Χαλκιδεὺς 93

- Σιμίας Ταττάβου Λαμψακηνός 10
 Σιμίας, θυγ. Φρόνιμον 717
 Σιμίας, υιός Νικόξενος 4, 5, 6
 Σῆμος Νικιάδου 165, 166
 Σῆμος, υιοὶ Ἀντίμαχος 87, 88, Διονυσόδωρος 132
 Σιρικάμων Στασίου [- -]ος 119
 Σκαμανδρόφιλος Διονυσίου 522 30
 Σκίρπαλος, υιός Σκίρτος Ἡρακλεώτης 682
 Σκίρτος Σκιρπάλου Ἡρακλεώτης 682
 Σκυθρίων, υιός Πτωΐων 418
 Σκύθρων 683
 Σκύλαξ, υιός Θεόμναστος Ἀλικαρνασσεύς 49
 Σμικρίας Ἐπι[³ - ⁴ ο]υ Φρεάρριος 353 18
 Σμίκυθος Ξενοκλέους Κήτιος 353 38
 Σόβαρον 464
 Σούνιον Ζωπύρου 684
 Σοφαίνετος 325 25, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 42, 43,
 45, 47, 49, 52, 53, 57, 58, 62, 65, 66, 69, 70, 326 20, 21
 Σόφιλλος, υιός [- -]αιγένης 398
 Σπίνθαρος 57, 58, 59
 Σπίνθαρος Μενεστράτου 64
 Σπουδαία 321 5
 Σπουδαία Κτησάρχου 685
 Σπουδίας, υιός Ἐπικράτης Κήτιος 353 41
 Στασίας, υιός [- -]ς Θυατειρηνός 527 10
 Στασίας, υιοὶ Σιρικάμων, [- -]ν [- -]οι 119
 Στασικλῆς Καλλικλέους Σολεύς 142
 Στέφανος 139
 Στέφανος Αἰσιμίδου Ἀθηναῖος 167
 Στέφανος Ἀκουσιλάου 145
 Στησίχορος Ἀλεξίνου (Θηβαῖος) 330 3
 Στίβανδρος Θεώρου Καρύστιος 189
 Στρατοκλῆς Ἀθηναῖος 520 26
 Στρατοκλῆς, υιός Νεοπτόλεμος Ἀθηναῖος 341
 Στράτων 181, 183, 184, 186, 187, 324 1
 Στράτων Ἀπολλοφάνιος Σιδώνιος 37
 Στράτων Ἀχαιοῦ Σελευκούς 152
 Στράτων Διονυσίου Ζμυρναῖος 525 34
 Στράτων Ἰσιδότου Ἀθηναῖος 523 28e
 Στράτων [. . .]κίνου 323 3
 Στράτων Λύκωνος 686
 Στράτων Στρατωνίδου ἐξ Οἴου 353 79
 Στράτων Στράτωνος Ζμυρναῖος 70
 Στράτων, υιός Δρόμων Σελγεύς 191
 Στράτων, υιός Κρίθων Ταναγραῖος 521 41, 57
 Στράτων, υιός Στράτων Ζμυρναῖος 70
 Στρατωνίδης, υιός Στράτων ἐξ Οἴου 353 79
 Στρόμβιχος Ἀθηναῖος 334
 Στρόνβιχος Ἀγαθοκλέους Θάσιος 103
 Συμφέρουσα Ζύστου > Χολαργέος 687
 Σω[. .]ς, υιός Σωσιγένης Ποτάμιος Δειραδιώτης 353 57
 Σώανδρος Σωκράτους 688
 Σώανδρος, υιός [- -]γης 199
 Σώδαμος, υιός Ἀμύντης Χολλείδης 353 28
 Σώζουσα Φιλοκράτου Ὠρωπία 689
 Σωκλῆς, υιός Κρατῖνος 638
 Σωκράτης 325 54
 Σωκράτης Ἀντιδώρου 105
 Σωκράτης Παιονίδης 299 34
 Σωκράτης Πολυβίου 326 28
 Σωκράτης Σωσιστράτου 453, θυγ. Παραμόνη 453
 Σωκράτης, θυγ. Εὐτυχίς 602
 Σωκράτης, υιός Ἀριστοκλείδας Λακεδαιμόνιος 523 60
 Σωκράτης, υιός Εὐχαρίδας Ὀπούντιος 525 44
 Σωκράτης, υιός Θεοφάνης Θηβαῖος 528 14
 Σωκράτης, υιός Παντακλῆς Ἀθηναῖος 165
 Σωκράτης, υιός Πολύβιος Ὠρώπιος 330 19, 331 13
 Σωκράτης, υιός Σώανδρος 688
 Σώινομος, υιός Ἐπιτέλης Περγασῆθεν 298 26
 Σωπάτρα Τύνωνος 690
 Σώπατρος Ζήνωνος Ἡρακλειώτης 176
 Σώσανδρος, υιός Γλαυκίας Θηβαῖος 524 2, 526 10, 30
 Σωσθένης Εὐθυδήμου 216
 Σωσθένης, υιός Εὐθύδημος 521 1
 Σωσίας Σωσικράτου Μάγνης ἀπὸ Μαιάνδρου 527 20
 Σωσίβιος Ὠρώπιος 529 23

Σωσίβουλος, θυγ. Ἐπίκτησις 588
 Σωσιγένης Διονυσίου Ἀθηναῖος 82
 Σωσιγένης Σω[. .]υ Ποτάμιος Δειραδιώτης 353 57
 Σωσίδημος, υἱὸς Πυθέας Ἀλωπεκῆθεν 295 18
 Σωσικλέα Ἠγήτορος 691
 Σωσικλῆς Σωσιστράτου Σουνιεύς 353 5, 60
 Σωσικράτης, υἱὸς [- -]ης Μεγαρέως 529 6
 Σωσικράτης, υἱὸς Σωσίας Μάγνης ἀπὸ Μαιάνδρου
 527 20
 Σώσιλος 473
 Σωσιμένης Ἠγησιμάχου Σκαρφεύς 523 18
 Σωσίνικος Δαλοξένου 692
 Σωσίπατρος Ἀγεστρότω Καλούμνιος 92
 Σῶσις 414
 Σῶσις, υἱὸς Ἀντίπατρος Μακεδῶν 4
 Σωσίστρατος Θεοφίλου Ἀθηναῖος 123
 Σωσίστρατος Σωσιστράτου Σουνιεύς 353 3, 61
 Σωσίστρατος Σωστράτου Κήττιος 353 39
 Σωσίστρατος, υἱοὶ Σωσίστρατος, Σωσικλῆς Σουνιεῖς
 353 3, 5, 60, 61
 Σωσίστρατος, υἱὸς Ἀπολλωνίδης 406
 Σωσίστρατος, υἱὸς Σωκράτης 453
 Σωσίφιλος, θυγ. Δηموκλέα 579
 Σῶσος Ἀνδρέου 693
 Σῶσος Ἡρακλέωνος Μάγνης ἀπὸ Σιπύλου 522 24
 Σωστράτη 325 9
 Σωστρατίδης Ἐχφάντου Εὐρυρίδης 298 4
 Σώστρατος Ἀριστίωνος 81
 Σώστρατος Καλλίου 694
 Σώστρατος Καλλίου Ἀθηναῖος 14
 Σώστρατος Νικηφόρου Θεσπιεύς 523 58, 69
 Σώστρατος Φιλοκῆδου Φρεάρριος 353 14
 Σώστρατος [. .]του Βυλλίων ἀπὸ Νικαίας 527 12
 Σώστρατος, υἱὸς Σωσίστρατος Κήττιος 353 39
 Σωτᾶς, υἱὸς Ἀρίστων 555
 Σωτέλης, υἱὸς Καλλίστρατος Λευκονοεύς 353 76
 Σωτήρ, υἱὸς Διονυσόδωρος 107
 Σωτηρίδης 324 100

Σωτηρίς 321 13
 Σωτηρίς Ζωπύρου 695
 Σωτηρίς Ἠγησίου 696
 Σωτηρίχα Μενεκλέους 697
 Σωτιάδης Ἀχαρνεύς 299 32
 Σώιτιμος Ἀριστίου 698
 Σῶτος, θυγ. Βενδιδώρα 565
 Σῶτυλος, υἱὸς Ἀνδρόνικος Θετταλὸς ἀπὸ Λαρίσης 522 28
 Σωφάνης Διονυσίου Ἀθηναῖος 77
 Σώφιλος 3
 Σώφιλος Ἀριστοτέλους Φυλάσιος 298 24
 Σώφιλος Δημητρίου 53, 68, υἱοὶ Δημήτριος 140, 141,
 142, 143, Φιλοκύδης 77
 Σώφιλος Ζωάνδρου 18
 Σώφιλος, θυγ. Δημαρέτη 575
 Σωφρόνα 699

Τ

Τάναος Πύρρου Μακεδῶν 700
 Ταργήλιος 325 32, 46
 Τάτταβος, υἱὸς Σιμίας Λαμψακηνός 10
 Ταυρέας Αἰσίμου Σκαμβωνίδης 353 47
 Ταυρίσκος Τιμ[- -] 454
 Τεισικράτης Θοινίου Σικυώνιος 385
 Τεισικράτης, υἱὸς Θοινίας (Σικυώνιος) 415, 416
 Τεισῶ Ἀθην[- -] 313 10
 Τελεσίας Τελλίου Εὐωνυμεύς 292 37
 Τελέσιππος Τιμοθέου Ἀθηναῖος 84
 Τελλίας, υἱὸς Τελεσίας Εὐωνυμεύς 292 37
 Τέχνη 701
 Τηλέγονος, υἱὸς Ἐνδίου Πλατھےύς 33, 34
 Τηλεκλῆς, υἱὸς Ἰέρων Αἰγειράτης 307
 Τηλεφάνης, υἱὸς Πολύας 674
 Τήλεφος, υἱὸς Μένανδρος Αἰολεὺς ἀπὸ Κύμης 521 17
 Τι[- -], υἱὸς Ἠγήσανδρος 52
 Τι[- -], θυγ. Φιλίππα 462
 Τιμ[- -] 758

Τιμ[-], υἱὸς Ταυρίσκος 454
 Τίμα 702
 Τιμαγόρα Πτωΐωνος 419
 Τιμανδρίδης 703
 Τιμανδρίδης, θυγ. Ἀριστομάχη 546
 Τιμάρατος, υἱὸς Τιμοκλῆς Ἀθηναῖος 206
 Τιμαρχος 217
 Τιμαρχος Θεοδώρου 326 7, 440
 Τιμαρχος Τιμάρχου 462
 Τιμαρχος, υἱοὶ Ἀρίστων, Ἀσκληπιάδης, Τιμαρχος 462
 Τιμαρχος, υἱὸς Θεόδωρος 506
 Τιμαρχος, υἱὸς Ὀλύμπιος Ὠρώπιος 523 36
 Τιμήσιος Σημωνίδου Σουνιεύς 353 5, 62
 Τιμίδης, θυγ. Ἀριστοκρίτη 546
 Τιμογένης, υἱὸς Δαμόκριτος Ὠρώπιος 44
 Τιμόθεος 325 24
 Τιμόθεος, υἱὸς Τελέσιππος Ἀθηναῖος 84
 Τιμοκλείδης, υἱὸς Ἑρμοκλῆς Ἀθηναῖος 214
 Τιμοκλῆς 325 71
 Τιμοκλῆς Τιμαράτου Ἀθηναῖος 206
 Τιμοκλῆς, υἱὸς Θεοκύδης 619
 Τιμοκράτης, υἱὸς Δημόνικος 580
 Τιμοκράτης, υἱὸς Τιμόστρατος Κήττιος 353 40
 Τιμοκράτης, υἱὸς Φορύσκος Λευκονοεύς 353 4, 71
 Τιμόκριτος 325 63
 Τιμόκριτος Θεοπόμπου Θισβεύς 21
 Τιμόκριτος, υἱὸς Ἀμφικράτης 517
 Τιμόμαχος Ἀντιμάχου Καρύστιος 394
 Τιμόνοθος, υἱὸς Ποσειδώνιος Χαλκιδεύς 522 20, 32
 Τιμοξένη Καλλίππης 704
 Τιμόξενος, υἱὸς [. . .]ων 40
 Τιμοσ[- -], θυγ. Λακρατῖς 640
 Τιμόστρατος Τιμοκράτου Κήττιος 353 40
 Τιμῶ Ζένωνος 705
 Τίμων [- -]ιος 529 21
 Τίμων Τιμώνακτος Θάσιος 66
 Τίμων, υἱὸς Ἀντικράτης Λυσιμαχεύς 125
 Τίμων, υἱὸς [- - -]σκος Χύτριος 212

Τίμων, υἱὸς Φαραδᾶς Ἀθηναῖος 521 19
 Τιμώνας, υἱὸς Τίμων Θάσιος 66
 Τίτος Μαίνιος Τίτου υἱὸς Λεμωνία 308 15, 61
 Τληπόλεμος Ἀριστολόχου Ἐφέσιος 58
 Τολμίδης Πλαταεύς 673, θυγ. Πλανγών 673
 Τροχίς 326 31
 Τρῦπις Ἀνδρονίκου Ῥόδιος 522 22
 Τρύφων 706
 Τρύφων, υἱὸς Δημήτριος Ἀζηνιεύς 578
 Τύνων, θυγ. Σωπάτρα 690

Υ

Υβρίστας Χανᾶ Θεσσαλὸς ἀπὸ Πελινναίου 529 16
 Ὑπαγόρα, σύζ. Δάσων Εὐκρίτου 372

Φ

Φαίδιμος, υἱοὶ Θεόφιλος, Χαιρίτης Ἀθηναῖοι 151, 181
 Φαιδρίας, υἱὸς Ἐξώπιος Αἰθαλίδης 353 51
 Φαῖδρος, υἱὸς Θυμοχάρης Σφήττιος 298 29
 Φαινίας 129
 Φάλανθος ἐκ Κεραμέων 299 8
 Φάνειος, υἱὸς Ἀσκληπιάδης Ἡρακλεώτης 525 10
 Φανόδημος Διῦλλου Θυμαϊτάδης 296 9, 297 10, 20, 23,
 298 22, 299 19
 Φανόνικος Φυλάσιος 468
 Φανόνικος, υἱοὶ Ἀρίστων, Νικολάδης Φυλάσιοι 656
 Φᾶνος 56
 Φᾶνος Ἀγασικλέους Χαλκιδεύς 127
 Φᾶνος Πιστοξένου, θυγ. Ἀμεινονίκη, Ἀρμόττα, Κλεα-
 ρίστη 405
 Φανοστράτη Ἀργείου 423
 Φανόστρατος 121, 122
 Φανόστρατος Χολαργεύς 290 74
 Φανόστρατος, υἱὸς Λύσανδρος Ὠρώπιος 21
 Φαραδᾶς Τίμωνος Ἀθηναῖος 521 19

- Φάττιος (ἢ Φάτιος) 324 72, 81
 Φειδίας 346
 Φείδιππος Μυρρινούσιος 299 37
 Φείδων, υἱὸς Ἱεροκλῆς Πήληξ 353 33
 Φερεκλείδης Φερεκλέους Περιθοίδης 353 Γ 13
 Φερεκλῆς, υἱὸς Φερεκλείδης Περιθοίδης 353 Γ 13
 Φιλ[λ . . .]ος Αἰσχίνου Χολλείδης 353 27
 Φίλα 323 30
 Φίλα Νικίου 707
 Φίλαγρος, θυγ. Περιστερά 671
 Φιλέταιρος Ἀττάλου 388
 Φιλέταιρος Ναυσικύδου Ἀθηναῖος 101
 Φιλήμων 325 71
 Φιλήμων Κα[- -] 503
 Φιλήμων, υἱὸς Ὀφέλας Ἀμφιπολίτης 21
 Φιλί[α:] 709
 Φιλία 324 69
 Φιλία Ἀρχελάου 708
 Φιλῖνος Χαιρεστράτου Πήληξ 353 34
 Φιλῖνος, θυγ. Καλλιστώ 628
 Φιλῖνος, υἱὸς Πασίων 432
 Φιλῖνος, υἱὸς Φιλοκλῆς Ἀθηναῖος 100
 Φιλῖνος, υἱὸς Φιλοκράτης Ἀλαεύς 370
 Φιλῖνος, υἱὸς Φιλόστρατος Ἀχαρνεύς 299 48
 Φίλιπ[π -] 270
 Φιλίππα Τι[- -] 462
 Φιλιππίδης 87, 88, 89
 Φίλιππος 325 50
 Φίλιππος Ἀλκιμάχου Μακεδών 132
 Φίλιππος Λυσιμένους Παλληγεύς 710
 Φίλιππος Μίλα Μάγνης 67
 Φίλιππος, υἱὸς Ἰκέτας 214
 Φίλιππος, υἱὸς Λυσιμένης 526 1
 Φίλιππος, υἱὸς Μενέδημος Κυμαῖος 137
 Φίλιππος, υἱὸς Μενεκράτης Ἀθηναῖος 185
 Φίλιππος, υἱὸς [. . . ῥος] Μακεδών 6
 Φίλιππος, υἱὸς Φιλοξενίδης Ὠρώπιος 528 24
 Φιλίς 323 25
 Φιλίσκος 325 30
 Φιλίσκος Ἑλπινεῖκου 502
 Φιλίσκος, υἱὸς Λυσιφῶν Ἐκαλεύς 353 31
 Φιλίσκος, υἱὸς Παρμενίσκος Κορκυραῖος 525 8, 18
 Φιλίσκος, υἱὸς Φίλων Κιανός 163
 Φιλιστίδης 324 88, 325 48
 Φιλιστίδης 528 1
 Φιλιστίδης Ἀριστογένου 504
 Φιλιστίδης Ἡρώιδου 91
 Φιλιστίδης Θεοκύδου 711
 Φιλιστίδης Θράσωνος 325 2
 Φιλιστίδης, υἱὸς Πλουταρχίδης 112, 156, 168, 169, 170
 Φιλιστίχη Πολυχάρμου 712
 Φιλιστῶ Καλλύρου 620, 713
 Φιλίων 223, 325 24
 Φιλίων, υἱὸς Ἡράκλειτος 610
 Φιλλέας Ἀγασιλάου Ἀθηναῖος 29
 Φιλο[- -] 321 17
 Φιλόβοτος, υἱοὶ Ἀρκεσίλαος 67, Πανάρμοστος 35, 36, 38, 39
 Φιλόθηρος, υἱὸς Νικόδωρος Ἀχαρνεύς 353 Γ 17
 Φιλοκῆδης, υἱὸς Σώστρατος Φρεάρριος 353 14
 Φιλόκλεια 324 93, 95
 Φιλοκλῆς 300 1
 Φιλοκλῆς Θεοδότου Ἐφέσιος 13
 Φιλοκλῆς Φιλίνου Ἀθηναῖος 100
 Φιλοκλῆς Φορμίωνος Ἑροιάδης 353 Γ 8
 Φιλοκλῆς, υἱὸς Δημοκράτης Ἀθηναῖος 63
 Φιλοκλῆς, υἱὸς Φιλοκράτης 714
 Φιλοκράτης Αἰξωνεύς 299 15
 Φιλοκράτης Θεοφάντου Θηβαῖος 525 1, 528 26, 32
 Φιλοκράτης Φιλίνου Ἀλαεύς 370
 Φιλοκράτης Φιλοκλέου 714
 Φιλοκράτης, θυγ. Σώζουσα Ὠρωπία 689
 Φιλοκράτης, υἱὸς Ἀμφιτελίδης Κήττιος 353 37
 Φιλοκύδης Σωφίλου 77
 Φιλοκύδης, θυγ. Ἀριστονίκη 418, 419
 Φιλοκωμίδης, υἱὸς Προκλῆς Ἀθηναῖος 102

Φιλόμηλος 324 84
 Φιλοναύτης 199
 Φιλοναύτης Έρμογένου 429, θυγ. Βοίδιον 428
 Φιλοναύτης Κλεάρχου 198
 Φιλόνικος Άργεῖος 520 20
 Φιλοξ[- -] 221
 Φιλοξενίδης 242
 Φιλοξενίδης Φιλίππου Ώρώπιος 528 24
 Φιλοξενίδης, υἱὸς Θεοπομπίδης 200
 Φιλόξενος 196, 197
 Φιλόξενος Εὐκλέου 9
 Φιλόξενος, υἱὸς Ἀμφικλῆς Δήλιος 211
 Φιλόξενος, υἱὸς Ἀφροδίσιος 564
 Φι(λοποί)μην, υἱὸς Οἰνόφιλος Κρής 39
 Φιλόστρατος 528 66
 Φιλόστρατος Μενεστράτου ἐκ Κολωνοῦ 369
 Φιλόστρατος Φιλίνου Ἀχαρνεύς 299 4, 42, 48
 Φιλόστρατος, θυγ. Παραμόνη 668
 Φιλόστρατος, υἱὸς Ζωῖλος 604
 Φιλόστρατος, υἱὸς Λέων Ἀχαιός 65
 Φιλόστρατος, υἱὸς Νικόστρατος Θηβαῖος 524 16
 Φιλουμένη Δημητρίου 715
 Φιλόφρων Παγκλέους Ποτάμιος Δειραδιώτης 353 54
 Φιλοχάρης Διογνήτου Ἀθηναῖος 140
 Φίλω[ν -] 367
 Φίλων 71, 72, 172, 173, 174, 216, 325 26
 Φίλων Διδυμάρχου 716
 Φίλων Φιλίσκου Κιανός 163
 Φίλων Φίλωνος Ἐφέσιος 15
 Φίλων, θυγ. Ἀριστοκλέα 544
 Φίλων, θυγ. Νεικῶ 657
 Φίλων, υἱὸς Δαμάρετος 110
 Φίλων, υἱὸς Εὐκράτης 526 3
 Φίλων, υἱὸς Σάτυρος Θηβαῖος 523 46
 Φίλων, υἱὸς Φίλων Ἐφέσιος 15
 Φίλων, υἱὸς Φιλωνίδης Ἀχαιὸς ἀπὸ Σικυῶνος 521 21
 Φιλωνίδης Φίλωνος Ἀχαιὸς ἀπὸ Σικυῶνος 521 21

Φοξῖνος, θυγ. Μνασιμάχα Θεσσαλὴ ἀπὸ Κραννῶνος
 529 18
 Φορμίων Νυμφαίου Βυζάντιος 175
 Φορμίων, υἱὸς Ἐρμογένης 592
 Φορμίων, υἱὸς Φιλοκλῆς Ἐροιάδης 353 Γ 8
 Φορύσκος Τιμοκράτου Λευκονοεὺς 353 4, 72
 Φρόνιμον Σιμίου 717
 Φρούνιχος, υἱὸς Ἀπολλόδωρος Ἀθανῆς 43
 Φρυναῖος, υἱὸς Φρύνιχος Ὑβάδης 353 22
 Φρυνίδας 329 2, 4
 Φρυνίδας, υἱὸς Ἴρανος Ταναγραῖος 523 26
 Φρυνιχίδης Ἀχαρνεύς 290 75
 Φρύνιχος 385
 Φρύνιχος Φρυναίου Ὑβάδης 353 22
 Φρυνίων Εὐφρονιάδου Ἀθηναῖος 168
 Φρῦνος Ἀλωπεκῆσι οἰκῶν 292 36
 Φυλόνικος Ἀνδροπεΐθους Ἀθηναῖος 143

X

Χαιρέας 718
 Χαιρέας Λυρανίου 181, 182
 Χαιρέας, υἱὸς Λυσίππωνος 28
 Χαιρέδημος, υἱὸς Χαιρέστρατος Ῥαμνούσιος 299 49
 Χαιρέστρατος Αἰξωνεὺς 309 2
 Χαιρέστρατος Εὐχάριδος 4, 5, 6
 Χαιρέστρατος Χαιρεδήμου Ῥαμνούσιος 299 6, 43, 49
 Χαιρέστρατος, υἱὸς Αὐτοκράτης 560
 Χαιρέστρατος, υἱὸς Φιλῖνος Πήληξ 353 34
 Χαιρεφῶν Καλλιστράτου Λευκονοεὺς 353 75
 Χαιρήμων, υἱὸς Ἀμινίας Ἐχινάιος 523 16
 Χαιρίας, υἱὸς Ἀρχέλας Παλληνεὺς 295 3
 Χαιριμένης Ἀθηναῖος 8
 Χαιρίτης Φαιδίου Ἀθηναῖος 181
 Χαιριωνίδης Λυσανίου Φλυεὺς 295 7
 Χανᾶς, υἱὸς Ὑβρίστας Θεσσαλὸς ἀπὸ Πελινναίου 529 16
 Χάρης [- -]ου Μιλήσιος 12

Χάρης, υἱὸς Εὐχάριστος Ἀθηναῖος 22
 Χάρης, υἱὸς Καφισόδωρος Θηβαῖος 21
 Χαρήσιος Ἀλωπεκῆθεν, θυγ. Εὐκαρπῶ 599
 Χαριάδης Χαρισθένου Καρύστιος 157
 Χαρίας Ἀθηναῖος 520 5
 Χαρίας Νεοπτολέμου Ἀθηναῖος 341
 Χαρίας Χαρίου Ἀθηναῖος 523 28β
 Χαρίας, υἱὸς Πῖσις (Θεσπιεύς) 366
 Χαρίας, υἱὸς Χαρίας Ἀθηναῖος 523 28β
 Χαρίδαμος 60
 Χαρίδαμος, υἱὸς Ἐργοκλῆς Χαλκιδεύς 121
 Χαρίδημος Μνασαιῖου Χαλκιδεύς 217
 Χαρίδημος, υἱὸς Ἀρίστυλλος Ἀθηναῖος 145
 Χαρίλαος, υἱὸς Ὀνομακλῆς 17
 Χαρίνος Ἀντιχάρμου Ἀθηναῖος 329 9
 Χαρίσανδρος Ἀθηναῖος 520 31
 Χαρισθένης, υἱὸς Χαριάδης Καρύστιος 157
 Χαρμαντίδης 325 70
 Χάρμις, υἱὸς Νίκων 303 31
 Χαροπίδης 4, 5, 6
 Χαροπίδης, υἱὸς Καλλισθένης Τρινεμεύς 299 41
 Χαροπῖνος 41, 43, 44, 45
 Χιόνης, υἱὸς Ἀρίστων Θηβαῖος 526 32
 Χιόννης Διογειτώνδου Θηβαῖος 528 34
 Χιωνίδης 325 54
 Χοιρύλος Χοιρύλου Δήλιος 201
 Χοιρύλος, υἱὸς Χοιρύλος Δήλιος 201
 Χρύσιον Διονυσίου Ἀθηναίου 365
 Χρύσιππος, υἱὸς Νουμήνιος Θηβαῖος 529 8
 Χρυσόγονος 325 64
 Χρωμ[- -], υἱὸς Παράμυθος 8
 Χρωτάριον Παραμόνου 719

Ω

Ὠνασίων 720
 Ὠρος Ὠρου Χαλκιδεύς 528 8

Ὠρος, υἱὸς Ὠρος Χαλκιδεύς 528 8
 Ὠρωπόδωρος 84, 303 11, 421
 Ὠρωπόδωρος Θεοζότου 69, 135, 151, 152, 174

ΟΝΟΜΑΤΑ ΕΛΛΙΠΗ

[- - -] Ἀθηναῖος 16, 20, 343, 520 35
 [- - -] Αἰολεὺς ἀπὸ Κύμης 522 16
 [- - -] Ἀντιοχεὺς ἀπὸ Κύδνου 527 2, 4
 [- - -] Ἐ]λευσίνιος 312 2
 [- - -] Ἐρχιεὺς 318 2
 [- - -] Ἡρακλειώτης 311
 [- - -] Ἰκαριεύς 314 9
 [- - -] Καρύστιος 313 8
 [- - -] Λευκονοεὺς 309 9, 10, 11
 [- - -] Μάγνης ἀπὸ Μαιάνδρου 527 22, 24
 [- - -] Μάγνης ἀπὸ Σιπύλου 529 4
 [- - -] Μελιτεὺς 318 1
 [- - -] Μιλήσιος 220
 [- - -] Παιανιεύς 313 16, 318 3
 [- - -] Χερσονησίτης]ς ἐκ τοῦ Πόντου 48
 [- - -]α 323 9, 11
 [- - -]αιγένης Σοφίλλου 398
 (. .)άν, υἱὸς Πολέμαρχος 170
 [. . .]ας Ἀθηναῖος 520 33
 [. . .]ας Ἀρχιτέλους 155
 [. . .]ας Μενεκλέους Ἀχαιὸς ἀπὸ Σικυῶνος 521 43
 [- -]άτη ἀστή 309
 [- - -]γ]είτων 106
 [. . .]γένης 137
 [- - -]γης Σωάνδρου 199
 [- - -]δεως 289
 [- - -]δημος Παλ[- -] 316
 [. . .]δημος, υἱὸς [. . .]φάνης 741

[- - -]δι[- -] [- - -]ων[ος:] 721

[. .]δων Προξένο Χίος 722

[- - -]δωρος, θυγ. [- - -]ίχη 727

[- - -]ένης [- - -]νδρου 723

[- - -]εύς 335

[. .]ημος Μενεκράτου Μάγνης από Μαιάνδρου 527 16

[- -]ηνόφιλος Χίος 529 10

[- - -]ης Σωσικράτου Μεγαρέως 529 6

(. .)ησίστρατος, υἱὸς Ἀντίας Ἀθηναῖος 207

[- - -]θας Συμυρναῖος 522 12

[- - -]ία 409

[- - -]ιδρίδης 725

[- - -]ικλῆς (Ἀθηναῖος) 358

[- -]ικράτιον 321 15

[. . . 6 8 . . .]ιος Ἀφ[- - -] 521 69

[- - -]ιος Βαλλίωνος Ζμυρναῖος 529 2

[- - -]ίππη Νικίππου 734

[- - -]ίππη [- - -]ωνος 726

[- - -]ίσκος Τίμωνος Χύτριος 212

[- - -]ίχη [- - -]δώρο 727

[- - -]κα 323 13

[. . .]κίνος, υἱὸς Στράτων 323 3

[- - -]κλέα 323 14

[- - -]κλῆς 384

[- - -]κλῆς Εὐαίοντος 100, 101

[- - -]κράτης 401

[- -]κράτης Δημοκράτου 728

[- - -]λυτος 400

[- - -]μα 323 8

[- - -]μάχη [- - σ]θένου 730

[- - -]μων 239

[. . .]μων Ξενοκλέους Ποτάμιος Δειραδιώτης 353 55

[- - -]ν Παρθενίωνος 731

[- -]ναβ[- -] Ὠρώπιος 732

[- - -]νδρης, υἱὸς [- - -]ένης 723

[. . .]νδρος Ἀθηναῖος 520 38

[- - -]νης Ἀμφοτερίνου 408

[. . .]νίκη 324 95

[- - -]νίου Τραλλιανός 522 8

[. . . ? . . .]νος 324 93

[- - -]νου Χαλκιδεύς 258

[. . 6 . .]ξ Διονυσίου Μάγνης από Μαιάνδρου 527 18

[- - -]ξίς [- - -]ξιδος 337

[- -]όδωρος 289

[- -]οκλῆς 381

[- - -]οκλῆς Ἀντιμαχίδου 52

[. 6 5 .]οκλῆς, υἱὸς Πυθα[- -] Δεκελεύς 353 B 15

[- - -]όκριτος Νικομάχου 417

[- - -]ος 123, 137, 154, 203, 239, 302

[- - -]ος Γαργήτιος 315 8

[. . . ο]ς Θετταλός 520 5

[- - -]ος Μάγνης από Μαιάνδρου 522 4

[- - -]ος Μακεδών 402

[- - -]ος Μαρσίου Μακεδών 326 11

[- - -]ος Χαλκιδεύς 193

[- - -]ος [- -]ωνος 733

[- - -]ος, υἱὸς Εὐμένης Ἀθηναῖος 91

[- - -]ος, υἱὸς Χάρης Μιλήσιος 12

[- - -]όστρατος 417

Π[. . .]πας 745α 31

[- - -]πος 386

[. . 5 . .]ρης Ἀθηναῖος 520 43

[- - -]ρια 323 12

- [- -]ρογένης 410
 [. . .]ρος Φιλίππου Μακεδών 6
- [- -]ς Ἀθηναῖος 252
 [- -]ς Ἀθμονεύς 313 12, 14
 [- -]ς Ἀναξιδάμου 102
 [- -]ς Ἀργεῖος 522 14
 [- -]ς Εὐάνδρου Ῥόδιος 527 8
 [- -]ς Πλουτάρχου 513
 [- -]ς Στασίου Θυατειρηνός 527 10
 [- -]σᾶς 736
 [- - σ]θένης, θυγ. [- -]μάχη 730
 [- -]σία 323 10
 [. . .]σιμ[- -] 649
 [- -]σιπ[π - -] 737
 [- - - σ]κος Αἰξωνεύς 313 15
 [- -]στοκλῆς 738
 [- - σ]τρατος 739
 [- - - στ]ρατος Λυσαν[- -] 311
 [. . .]στρατος Σικυώνιος 520 4
- [- - -]τη 367
 [. . .]τίχη 323 33
 [- - -]τος Ἐπιγένου Ἄνδριος 452
 [. . .]τος, υἱὸς Σώστρατος Βυλλίων ἀπὸ Νικαίας 527 12
 [. . .]των Σάωνος 516
- [- -]υσι[- -] Δωρίωνος 740
- [- - -]φάνης 229
 [- - - φ]άνης 395
 [. . .]φάνης [. . .]δήμου 741
 [- - - φ]άντης Ἐφέσιος 527 6
- [- - -]ω ἐκ Θορικοῦ 309 6
 [- -]ων 721, 742
 [. . .]ων Τιμοξένου 40
 [- - -]ων, θυγ. [- -]ίππη 726
 [- - ω]ν, θυγ. [Κα:]λλώ 729
 [. . .]ων, υἱὸς Μηνόφιλος Μιλητοπολίτης 192
 [- -]ων, υἱὸς [- -]ος 733
 [. . .]ωνα 324 96

2. Οἱ Ὠρώπιοι

Α

- Α[- - -] 508
 Α[- - -], υἱὸς Πλούταρχος 330 18, 331 12
 Ἀγαθοκλῆς 324 72
 Ἀγαθονίκη 324 94
 Ἀγάθων 321 14
 Ἀγάθων Ἀμινίου 535
 Ἄδα 324 87, 97
 Ἀθηνάδης Ἐπιγόνου 329 10
 Ἀθηνάδης, υἱὸς Μενεκράτης 63
 Ἀθηναῖς 744
 Ἀθηνόδωρος 130, 131, 132
 Ἀθηνόδωρος Μ[- - -] 536
 Ἀθηνόδωρος Μνασικῶντος 329 7
 Αἰνησίδημος 247
 Αἰσχίνης 66, 67
 Αἰσχωρῶν, υἱὸς Λύσανδρος 62, 89
 Αἰσχωρῶνδης Βιόττου 80, 323 3
 Αἰσχωρῶνιδης, υἱὸς Κίττος IG II² 10517
 Αἰσχυλίδης, υἱὸς Ἀριστόνους 139, 146
 Αἰσχύλος, υἱὸς Ἴππων 329 10
 Ἀκουσίλαος, υἱὸς Στέφανος 145
 Ἀκρίβεια Ἀμεινοκλέους 538
 Ἀλε[- - -], υἱὸς Παράμονος 254
 Ἀλέξανδρος, υἱὸς Ἑρμῶν 510
 Ἀλεξίδημος 325 27, 30, 40
 Ἀλεξίδημος Δημοφῶντος 523 2
 Ἀλεξίδημος Θεοδώρου 308 18, 523 1
 Ἀλεχσομενός 333
 Ἀλκίας, υἱὸς Θεόδοτος 613
 Ἀλκίδημος, θυγ. Λυσαρέτη 644
 Ἀλκίμαχος, υἱὸς Κλέας 632
 Ἀλφιάδης 324 102
 Ἀμεινίας, θυγ. Πυθοκλέα 375
 Ἀμεινοκλῆς, θυγ. Ἀκρίβεια 538
 Ἀμεινονίκη 323 21, 539
 Ἀμεινονίκη Φάνου 405
 Ἀμεινοτέλης, υἱὸς Μελάντας 78
 Ἀμινίας, υἱὸς Ἀγάθων 535
 Ἀμύντας, υἱὸς Εὐβουλος 50, 51, 66, 172
 Ἀμφιδάμιος, υἱὸς Κράτυλλος 302 4, IG VII 2724a
 Ἀμφίδημος Ἀμφιμήδους 4, 5, 6
 Ἀμφικράτης Τιμοκρίτου 517
 Ἀμφιμήδης, υἱὸς Ἀμφίδημος 4, 5, 6
 Ἀμφίνικος Πυθίωνος 84, 85, 86, 183
 Ἀμφοτερῖνος, υἱὸς [- - -] νης 408
 Ἀναξίβιος Δεξάνδρου 511
 Ἀναξίδαμος, υἱὸς [- - -]ς 102
 Ἄνδρ[- - -] 540
 Ἀνδρέας, υἱὸς Ἀπολλώνιος 326 7
 Ἀνδρέας, υἱὸς Θεόδοτος 614
 Ἀνδρέας, υἱὸς Σῶσος 693
 Ἄνδρων, θυγ. Διονυσία IG II² 10515
 Ἀνθεύς, υἱὸς Πυθόκριτος 179
 Ἄνθης Ξένωνος 541
 Ἀντανδρίδης 324 89
 Ἀντίβιος Βιόττου 25, 26, 27
 Ἀντιγένης 323 34
 Ἀντίγονος Διονυσοφάνου 431, 512, υἱὸς Διονυσοφάνης
 431, θυγ. Εὐκλεία 431, ἐγγονὸς Ἀντίγονος Θεο-
 γένου 431
 Ἀντίγονος Θεογένου 431
 Ἀντίγονος, υἱὸς Διονυσοφάνης 522 18
 Ἀντιγώνης 323 36
 Ἀντίδοτος, υἱὸς Καλλίστρατος 138
 Ἀντίμαχος 324 76
 Ἀντίμαχος Ξενοκρίτου 207
 Ἀντίμαχος Σίμου 87, 88
 Ἀντίμαχος, θυγ. Χαρίτη *AE 1979, 81
 Ἀντίμαχος, υἱὸς Διονυσόδωρος 441, σύζ. Ἀριστώ 441
 Ἀντίνικος 79

- Ἀντίοχος, θυγ. Ζωσίμη 606
 Ἀντίπατρος Ἀρχιλόχου 71, 72, 73, 128, 514
 Ἀντιφάνης 3
 Ἀντίφιλος 324 63
 Ἀνφικράτης 325 67
 Ἀνφίνεικος 325 23
 Ἀνφίνικος, υἱὸς Κτησιφῶν 58
 Ἀπολλόδοτος 325 12, 14, 55, 326 27, 29
 Ἀπολλόδωρος 542
 Ἀπολλόδωρος, υἱὸς Κλείτων 521 5
 Ἀπολλωνίδης 325 27
 Ἀπολλωνίδης Σωσιστράτου 406
 Ἀπολλωνίδης, υἱὸς Κυριακός 639
 Ἀπολλώνιος 321 2
 Ἀπολλώνιος 324 58, 325 41, 326 32
 Ἀπολλώνιος Ἀνδρέου 326 7
 Ἀπονήριος Ἰσιτύχου 543α
 Ἀργεῖος, θυγ. Φανοστράτη 423
 Ἀργυρίς 325 54
 Ἀριστ[- - -] 321 5
 Ἀρισταίχη 321 7
 Ἀρίστανδρος 134, 135
 Ἀρίστανδρος Καλλιγεΐτονος 54, 55
 Ἀρίστανδρος Καλλιγεΐτονος 113, 115
 Ἀρίστανδρος, θυγ. Νικαρέτη 654
 Ἀρίστανδρος, υἱὸς Καλλιγεΐτων 82, 127
 Ἀρίσταρχος, θυγ. Βουλάρχη 571
 Ἀριστέας Εὐθύμου Pouilloux, *La forteresse* ἀρ. 19
 Ἀριστίας, υἱὸς Σώτιμος 698
 Ἀρίστιππος 128
 Ἀρίστιππος Θεοξένου 126
 Ἀριστίων, υἱὸς Σώστρατος 81
 Ἀρισ[το - - -] 327 2
 Ἀριστόβουλος, θυγ. Θεόκλεια 617
 Ἀριστόβουλος, υἱὸς ἢ θυγ. Ἀριστονικ[-] 549
 Ἀριστογεΐτων Μειλίχου 107 13
 Ἀριστογεΐτων Πολυχάρμου 150
 Ἀριστογεΐτων, υἱὸς Μείλιχος 71, 177
 Ἀριστογένης, υἱὸς Φιλιστίδης 504
 Ἀριστόδημος 325 50
 Ἀριστόδημος, υἱὸς Εὐβουλος 596
 Ἀριστοκλέα Φίλωνος 544
 Ἀριστοκλῆς 324 90, 91
 Ἀριστοκλῆς, υἱὸς Θεοκλῆς 618
 Ἀριστοκράτεια 324 73, 94
 Ἀριστοκράτης, υἱὸς Ἀριστώνυμος 556
 Ἀριστοκρίτη 325 15
 Ἀριστοκρίτη Τιμίδου 545
 Ἀριστομαχ[-] Ἐπικράτου 547
 Ἀριστομάχη Τιμανδρίδου 546
 Ἀριστόμαχος Δημητρίου 548
 Ἀριστόμαχος Περιγένου 330 19, 331 13
 Ἀριστομένης Μειλίχου 57, 59 (:), 83, *Syll*³ 519
 Ἀριστομένης Νικίου 79, 80
 Ἀριστομένης, υἱὸς Θεότιμος 94
 Ἀριστομένης, υἱοὶ Ἀριστομήδης, Μεγακλείδης 404
 Ἀριστομήδης 325 46
 Ἀριστομήδης Ἀριστομένου 404
 Ἀριστομήδης Πίργους 180
 Ἀριστονικ[-] Ἀριστοβούλου 549
 Ἀριστονίκη Φιλοκύδου 325 4, 418, 419, σύζ. Πτωΐων
     Σκυθρίωνος 418, θυγ. Τιμαγόρα Πτωΐωνος 419
 Ἀριστόνικος 325 6
 Ἀριστόνικος Εὐφῆρου 58, 109, 147
 Ἀριστόνικος Μενάνδρου 524 4
 Ἀριστόνικος, υἱὸς Ἀρίστων 553
 Ἀριστόνους Αἰσχυλίδου 139, 146
 Ἀριστόνους Νεανδρίδου 125
 Ἀριστοφ[- -] Πρωτοβούλου 550
 Ἀριστώ 324 96, 100
 Ἀριστώ 551
 Ἀριστώ Ἐργοβίου 552
 Ἀριστώ Εὐφρᾶ 653
 Ἀριστώ, υἱὸς Διονυσόδωρος 441

Ἀρίστων Ἀριστονίκου 553
 Ἀρίστων Νικοστράτου 196, 204, 205, 206
 Ἀρίστων Σωτᾶ 555
 Ἀρίστων Τιμάρχου 462
 Ἀρίστων, υἱὸς Κίττος 210
 Ἀριστώνυμος 325 31
 Ἀριστώνυμος Ἀριστοκράτου 556
 Ἀριστώνυμος Παραμόνου 75
 Ἀρκεσίλα Εὐαίοντος 557
 Ἀρκεσίλαος Φιλοβότου 67
 Ἀρκεσώ Λυσιπόνου 420
 Ἀρκεσώ, υἱὸς Λυσίππωνος 420
 Ἀρμόττα Φάνου 405
 Ἀρσῖνος 324 70
 Ἀρχέβιος, υἱὸς Ἐχέδημος 149
 Ἀρχεβούλη 558
 Ἀρχέλαος, θυγ. Φιλία 708
 Ἀρχέμαχος 324 64, 325 10
 Ἀρχεστράτη 321 10
 Ἀρχέστρατος 325 7
 Ἀρχίας 324 83
 Ἀρχίκλεια 321 8
 Ἀρχίλοχος, υἱοὶ Ἀντίπατρος 71, 72, 73, 128, 514, Θεό-
   δωρος 424
 Ἀρχῖνος 344
 Ἀρχιππίδης, υἱὸς Πίργης 131, 134, 136, 324 2, 325 23
 Ἀρχιππος, υἱὸς Ἐπικράτης 95, 304 1, 417
 Ἀρχιτέλης, υἱὸς [· 6 · 4 ·]ας 155
 Ἀρχώνδης, θυγ. Εὐκλέα 600
 Ἀσκλάπων, θυγ. Καλλιτύχη 629
 Ἀσκληπιάδης Τιμάρχου 462
 Ἀσωπος Δέρκωνος 129
 Ἀσώπων 53, 54
 Ἀσώπων Μικύθου 56, 108
 Αὐτοκράτης Χαίρεστράτου 560
 Αὐτομήδης Κλεάρχου 561
 Ἀφροδισιάς 562

Ἀφροδίσιος Ζωΐλου 563
 Ἀφροδίσιος Φιλοξένου 564

B

Βάκχιος 324 87
 Βάκχιος, θυγ. Καβειρώ 625
 Βακχίς 323 20, 28
 Βενδιδώρα Σώτου 565
 Βιότα 566
 Βιότη Καλλικράτου 567
 Βιότη Προθύμου 568
 Βίοςτος Ἠγησίου 570
 Βίοςτος Εὐβίου 214
 Βίοςτος, υἱοὶ Ἀντίβιος 25, 26, 27, Αἰσχρώνδης 80, 323 3
 Βίων 324 87
 Βόηθος, υἱὸς Παράμονος 10
 Βοίδιον 321 12
 Βοίδιον Φιλοναύτου 428
 Βοῖσκος 324 68
 Βοιωτός 325 25
 Βουλάρχη Ἀριστάρχου 571

Γ

Γλαύκων 69, 70
 Γόργιππος, υἱὸς Γοργίων 148, 163
 Γοργίων Γοργίππου 148, 163
 Γοργίων, υἱὸς Νίκιππος 130

Δ

Δαῖμένης Δαῖμένου 572
 Δαῖμένης, υἱὸς Δαῖμένης 572
 Δαλόξενος, υἱὸς Σωσίνικος 692
 Δαμάρετος Φίλωνος 110
 Δάμαρχος, υἱὸς Ἱεροκλῆς 325 1

- Δαμᾶς Διονυσίου 573
 Δαμάστης, υἱὸς Θεογένης 431, 432
 Δαμόκριτος Τιμογένης 44
 Δαμοξένα Κανθαρίωνος 574
 Δάσων Εὐκρίτου 372
 Δέξανδρος, υἱὸς Ἀναξίβιος 511
 Δεξισθένης, υἱὸς Σθενέδημος 201
 Δέρκων, υἱὸς Ἄσωπος 129
 Δηλια[- -] 323 18
 Δημαίνετος 196, 325 24, υἱὸς Θεόδωρος 425
 Δημαίνετος Θεοτέλου 308 18
 Δημαρέτη Σωφίλου 575
 Δήμαρχος 324 92, 325 14
 Δημητρία 323 37, 324 78
 Δημητρία 745α 4
 Δημήτριος 325 49, 57, 63, 64, 72
 Δημήτριος 392
 Δημήτριος Δημητρίου 576
 Δημήτριος Εὐφραίνοντος 108
 Δημήτριος Μνασίλλου 211
 Δημήτριος Σωφίλου 140, 141, 142, 143, 158, 159
 Δημήτριος, θυγ. Πρέιμα 676
 Δημήτριος, θυγ. Φιλουμένη 715
 Δημήτριος, υἱὸς Ἀριστόμαχος 548
 Δημήτριος, υἱὸς Δημήτριος 576
 Δημήτριος, υἱὸς Ἰσοκλῆς 623
 Δημήτριος, υἱὸς Σωτίων IG II² 10521
 Δημήτριος, υἱὸς Σώφιλος 53, 68
 Δημο[- -] 321 11
 Δημογένης Εὐβιότου 294 10, 19, 24, υἱὸς Εὐβίος 528 3
 Δημογένης Εὐβιότου 528 10, υἱὸς Εὐβίος 595
 Δημογένης, υἱὸς Εὐβίος 294 2, 9, 18, 23, 432
 Δημοκλέα Σωσιφίλου 579
 Δημοκλῆς, υἱὸς Εὐδημίδης 597
 Δημοκράτης 175 2, 23, 176, 177, 178, 179
 Δημοκράτης, υἱὸς [- -]κράτης 728
 Δημοκρίτη Θεοδώρου 424, 425, υἱὸς Θεόδωρος Δημαι-
   νέτου 425
 Δημόνεικος 325 31
 Δημόνικος Τιμοκράτου 580
 Δημοσθένης Δημοσθένους 581
 Δημοσθένης, υἱὸς Δημοσθένης 581
 Δημόστρατος 125, 126, 127
 Δημόστρατος Εὐδήμου 178
 Δημόφιλος, υἱὸς Ἐπιτέλης 589
 Δημοφῶν Θρυμῶνδου 515
 Δημοφῶν, υἱὸς Ἀλεξίδημος 523 2
 Δημοφῶν, υἱὸς Θρυμῶνδης 375, ἐγγονὸς Δημοφῶν 515
 Δημοχάρης, υἱὸς Πυρίδης 13
 Δημυλίδης, θυγ. Ἑρμιόνη 591
 Δημῶ 324 81
 Διδύμαρχος, υἱὸς Φίλων 716
 Διογένης 325 53
 Διόδωρος Κράτητος 330 17, 331 11
 Διόδωρος Μνασέου 60, 61, 422, 423, υἱὸς Μνασέας
   422, 423, θυγ. Νικαία 423
 Διολαΐδης, θυγ. Ν[- -]ω 651
 Διον[υσ - -] 321 1
 Διονυσία Ἄνδρωνος IG II² 10515
 Διονυσία Κορνηλίου 582
 Διονύσιος 325 22
 Διονύσιος 530 14
 Διονύσιος Διονυσίου 599
 Διονύσιος Ζωπύρου 521 65
 Διονύσιος Ξενοκρατείας 745α 9
 Διονύσιος Περιγένου IG II² 2463 12
 Διονύσιος, υἱὸς Δαμᾶς 573
 Διονύσιος, υἱὸς Διονύσιος 599
 Διονύσιος, υἱὸς Ζώπυρος 217
 Διονύσιος, υἱὸς Μενεκλῆς 110
 Διονυσόδωρος 325 23, 31
 Διονυσόδωρος Ἀντιμάχου 441

Διονυσόδωρος Πίργου 326 8, 745α 41
 Διονυσόδωρος Σίμου 132
 Διονυσόδωρος Σωτήρος 107
 Διονυσοφάνης Ἀντιγόνου 325 66, 431, ἀδελφή Εὐκλεία
 431, ἀνεψιὸς Ἀντίγονος Θεογένου 431
 Διονυσοφάνης Ἀντιγόνου 522 18
 Διονυσοφάνης, υἱὸς Ἀντίγονος 431, 512
 Δίφιλος 745α 31
 Δουλὶς 583
 Δρίμων 1, 2
 Δωρίμαχος Ἡδύλου 584
 Δωρίς 324 98
 Δωρίων, υἱὸς ἢ θυγ. [- -]υσι[- -] 740
 Δωρόθεος 325 53
 Δωρόθεος Πελοπίδου 584α
 Δωρόθεος, υἱὸς Μοσχίων 189, 191
 Δωρόθεος, υἱὸς Σύμμαχος IG II² 10520
 Δωροκ[λ -] 585

Ε

Ἐθελίππα 325 52, 326 23
 Εἰρήνη 324 82
 Ἐλιξος 324 74
 Ἐλπίνεικος, υἱὸς Φιλίσκος 502
 Ἐλπίνικος, θυγ. Καβειρῶ 624
 Ἐξηκεστίδης 302 5
 Ἐξηκεστίδης 151
 Ἐπιγένης 325 10
 Ἐπίγονος, υἱὸς Ἀθηνάδης 329 10
 Ἐπίδρομος, υἱὸς Μείλιχος 209
 Ἐπικράτης 92, 94
 Ἐπικράτης 181, 183, 184 (ὁ δεύτερος), 186, 187, 324 2
 Ἐπικράτης Ἀρχίππου 95, 304 1, 417
 Ἐπικράτης, υἱὸς ἢ θυγ. Ἀριστομαχ[-] 547
 Ἐπίκησις Σωσιβούλου 588
 Ἐπίκητος, θυγ. Νικίππη 655

Ἐπιτέλης 324 80
 Ἐπιτέλης Δημοφίλου 589
 Ἐπιφάνης 325 47
 Ἐπιχάρης 325 71
 Ἐράτυλα 323 29
 Ἐράτυλλα Θεοξένο 590
 Ἐράτων 24
 Ἐργόβιος, θυγ. Ἀριστῶ 552
 Ἐργοκράτης 395
 Ἐριφίλα 323 27
 Ἐρμαία 323 23
 Ἐρμαιώνδας 528 2
 Ἐρμίας Ζωΐλου *Syll*³ 636 5
 Ἐρμίας, θυγ. Ζωπυρίνα 605
 Ἐρμιόνη Δημυλίδου 591
 Ἐρμο[- -] 519
 Ἐρμογένης 340
 Ἐρμογένης Φορμίωνος 592
 Ἐρμογένης, υἱὸς Φιλοναύτης 429
 Ἐρμόδωρος 126, 127
 Ἐρμόδωρος 216
 Ἐρμόδωρος Ἐρμοκράτου 165
 Ἐρμόδωρος Ὀλυμπίχου 48, 173
 Ἐρμόδωρος Ὀλυνπίχου 308 16, 50
 Ἐρμόδωρος, υἱὸς Ὀλύνπιχος 213, 307
 Ἐρμόδωρος, υἱὸς Ὀλύμπιχος 521 3
 Ἐρμοκράτης 163, 325 23, υἱοὶ Ἐρμόδωρος 165, Θεοτέ-
 λης 166, 167
 Ἐρμων Ἀλεξάνδρου 510
 Ἐρμων, υἱὸς Μητρόδωρος 133
 Ἐρωτίνη, υἱὸς Πίστος 672
 Ἐρώτιον Ληναίου 593
 Ἐστιαῖος, θυγ. Ὀνασίμα 667
 Εὐαίων Μυννιχίδου 96, 157, υἱὸς [- -]κλῆς 100, 101,
 θυγ. Ἀρκεσίλα 557
 Εὐαρχος 325 5
 Εὐβιος Μικαλίωνος 594

Εὔβιος, υἱὸς Βίωτος 214
 Εὐβίωτος 325 51
 Εὐβίωτος Δημογένηος 294 2, 9, 18, 23, 432, υἱὸς Δημογέ-
 νης 294 10, 19, 24
 Εὐβίωτος Δημογένηος 528 3, υἱὸς Δημογένης 528 10
 Εὐβίωτος Δημογένηος 595
 Εὐβουλος Ἀμύντου 50, 51, 66, 172
 Εὐβουλος Ἀριστοδήμου 596
 Εὐδημίδης Δημοκλέους 597
 Εὐδημος Ὀροΐτου 598
 Εὐδημος, υἱὸς Δημόστρατος 178
 Εὐδημος, υἱὸς Ὀροΐτης 162
 Εὐδωρος 325 26
 Εὐθόινος 518
 Εὐθύδημος 214, 215
 Εὐθύδημος Σωσθένους 521 1
 Εὐθύδημος, υἱὸς Σωσθένης 216
 Εὐθύδικος 214, 215
 Εὐθυμος, υἱὸς Ἀριστέας Pouilloux, *La forteresse* ἀρ. 19
 Εὐκλέα Ἀρχώνδου 600
 Εὐκλεία Ἀντιγόνου 431, υἱὸς Ἀντίγονος Θεογένηος 431
 Εὐκλῆς, υἱὸς Φιλόξενος 9
 Εὐκράτης Πρωτέου 523 67
 Εὐκράτης Φίλωνος 526 3
 Εὐκριτος, υἱὸς Δάσων 372
 Εὐκριτος, πάππος Δάσων Εὐκρίτου 372, μάμη Ὑπα-
 γόρα 372
 Εὐκτήμων Ἠγηστράτου 745
 Εὐλαΐδης, θυγ. Ἠγησώ 607
 Εὐλαΐδης, υἱὸς Λύσανδρος 185
 Εὐνοστος, υἱὸς [- -]τος IG II² 1043 117
 Εὐπολις 745α 4
 Εὐπορία Εὐπόρου 601
 Εὐπορος, θυγ. Εὐπορία 601
 Εὐτυχὶς Σωκράτου 602
 Εὐφάνης Ζωΐλου 523 73, 525 67, 69, 526 6
 Εὐφηρος 147, 148, υἱὸς Ἀριστόνικος 58, 109, 147

Εὐφραίνων Πτωϊοδώρου 43, 212
 Εὐφραίνων, υἱὸς Δημήτριος 108
 Εὐφρᾶς, θυγ. Ἀριστώ 653
 Εὐφροσύνη 324 71
 Εὐχαρις, υἱὸς Χαιρέστρατος 4, 5, 6
 Εὐχειρ Μοιρίχου 603
 Ἐφάρμοστος, υἱὸς Κτησίας 15
 Ἐχέδημος Ἀρχεβίου 149

Z

Ζηνόδοτος, θυγ. Νικώ 658
 Ζώανδρος, υἱὸς Σώφιλος 18
 Ζωΐλος 325 26, 64
 Ζωΐλος Φιλοστράτου 604
 Ζωΐλος, υἱὸς Ἀφροδίσιος 563
 Ζωΐλος, υἱὸς Ἑρμίας *Syll*³ 635 5
 Ζωΐλος, υἱὸς Εὐφάνης 523 73, 525 67, 69, 526 6
 Ζωπυρίνα Ἑρμίου 605
 Ζώπυρος Διονυσίου 217
 Ζώπυρος, θυγ. Σούνιον 684
 Ζώπυρος, θυγ. Σωτηρίς 695
 Ζώπυρος, υἱὸς Διονύσιος 521 65
 Ζώπυρος, υἱὸς Παράμονος 668α
 Ζωσίμη Ἀντιόχου 606

H

Ἠγησίας, θυγ. Σωτηρίς 696
 Ἠγησίας, υἱὸς Βίωτος 570
 Ἠγήσιππος 177
 Ἠγήστρατος, υἱὸς Εὐκτήμων 745
 Ἠγησώ Εὐλαΐδου 607
 Ἠγήτωρ, θυγ. Σωσικλέα 691
 Ἠδεΐα 321 9
 Ἠδίστη 324 95
 Ἠδύβιος, υἱὸς Πυθόστρατος 680

Ἡδύλος, υἱὸς Δωρίμαχος 584
 Ἡλιόδωρος 754
 Ἡραῖς IG II² 10516
 Ἡρακλέα Μενύλλου 609
 Ἡρακλείδης 324 77
 Ἡράκλειτος 472
 Ἡράκλειτος Φιλίωνος 610
 Ἡράκλειτος, υἱὸς Θεόξενος 294 32
 Ἡράκων Κρατίππου 123, 124
 Ἡρώδης, υἱὸς Φιλιστίδης 91
 Ἡφαιστίων IG II² 6113
 Ἡφαιστόδωρος, υἱὸς Νικόμαχος 29

Θ[- - -], υἱὸς ἢ θυγ. Ῥο[- - -] 735
 Θαρσυμένης 325 72
 Θεογένης Δαμάστου 431, 432, υἱὸς Ἀντίγονος 431
 Θεοδότη 611, 612
 Θεόδοτος Ἀλκίου 613
 Θεόδοτος Ἀνδρέου 614
 Θεόδοτος, υἱὸς Θεόδωρος 616
 Θεόδωρος 615
 Θεόδωρος Ἀρχιλόχου 71, 72, 424, 425, θυγ. Δημο-
     κρίτη 424, 425, ἐγγονὸς Θεόδωρος 425
 Θεόδωρος Δημαινέτου 425, μήτηρ Δημοκρίτη Θεοδώ-
     ρου 425
 Θεόδωρος Θεοδότου 616
 Θεόδωρος Τιμάρχου 506
 Θεόδωρος, υἱὸς Ἀλεξίδημος 308 18, 523 1
 Θεόδωρος, υἱὸς Τίμαρχος 217, 326 7
 Θεόδωρος, υἱὸς Τίμαρχος 440
 Θεόζοτος, υἱὸς Ὠρωπόδωρος 69, 135, 151, 152, 174
 Θεόκλεια Ἀριστοβούλου 617
 Θεοκλῆς 323 1
 Θεοκλῆς Ἀριστοκλέους 618
 Θεοκύδης 210, 325 41, 51
 Θεοκύδης Τιμοκλέους 619

Θεοκύδης, υἱὸς Φιλιστίδης 711
 Θεομνάστα 324 85
 Θεόξενος 325 63, 745α 2
 Θεόξενος Ἡρακλείτου 294 32
 Θεόξενος, θυγ. Ἐράτυλλα 590
 Θεόξενος, υἱὸς Ἀρίστιππος 126
 Θεοπομπίδης Φιλοξενίδου 200
 Θεοτέλης Ἑρμοκράτου 166, 167, 325 5
 Θεοτέλης, υἱὸς Δημαινέτος 308 18
 Θεότιμος 172, 173, 174
 Θεότιμος Ἀριστομένους 94
 Θεοφίλα Πίστου 620
 Θερσέας Κηφισοφῶντος 393
 Θεώ 321 9
 Θέωρος 289
 Θου[- -] 507
 Θρασύβουλος 325 7
 Θράσων, υἱὸς Φιλιστίδης 325 2
 Θρυμώνδης Δημοφῶντος 375, υἱὸς Δημοφῶν 515
 Θυρώ 321 3

Ἱεροκλείδης 745α 6
 Ἱεροκλῆς Δαμάρχου 325 1
 Ἱεροκλῆς Πύθωνος 426
 Ἱεροκλῆς, θυγ. Καβειρώ 626
 Ἱέρων 323 35
 Ἱέρων 502
 Ἱέρων Νικοβίου 325 2
 Ἱέρων, υἱὸς Νίκων 661
 Ἰκέτας Φιλίππου 214
 Ἰππόδρομος, θυγ. Ἰππώ 622
 Ἰππόξενος 324 60
 Ἰππώ Ἰπποδρόμου 622
 Ἰππων 324 71
 Ἰππων Αἰσχύλου 329 10

Ἰσίτυχος, υἱὸς Ἀπονήριος 543α

Ἰσίων, θυγ. Κλεοπάτρα 634

Ἰσοκλῆς Δημητρίου 623

Κ

Κα[- - -] 321 4

Κα[- - -], υἱὸς Φιλήμων 503

Καβειρῶ Βακχίου 625

Καβειρῶ Ἑλπινίκου 624

Καβειρῶ Ἱεροκλέους 626

Καλα[- -] (᾽Ωρωπία) 323 26

Καλ[λι - -] 321 18

Καλλίας, υἱὸς Σώστρατος 694

Καλλιγείτων Ἀριστάνδρου 82, 127

Καλλιγείτων Πύθωνος 428, 429, σύζ. Βοίδιον Φιλοναύτου 428

Καλλιγείτων, υἱὸς Ἀρίστανδρος 54, 55

Καλλιγείτων, υἱὸς Ἀρίστανδρος 113, 115

Καλλιγείτων, υἱὸς Πύθων 97, 98, 103, 104, 105, 111, 114, 116, 117, 160, 164, 192, 208, IG VII 3207

Καλλικλῆς 110

Καλλικράτης, θυγ. Βιότη 567

Καλλιμάχη 324 70

Καλλιμήδης 325 25

Καλλιπίπη, θυγ. Τιμοξένη 704

Κάλλιππος 404

Καλλιστίδης 325 63

Καλλίστρατος Ἀντιδότου 138

Καλλίστρατος, υἱὸς Μαντίδοτος 646

Καλλιστώ 321 12

Καλλιστώ Φιλίνου 628

Καλλιτύχη Ἀσκλάπωνος 629

Καλλιτύχη Ἀφροδισίου 564

Καλλιφάνης Ὀφιάδου 745

Κάλλυρος, θυγ. Φιλιστώ 620, 713

Καλλῶ Κόσμου 630

[Κα:]λλῶ [- - ω]νος 729

Κάλλων Κάλλωνος 631

Κάλλων, υἱὸς Κάλλων 631

Κανθαρίων, θυγ. Δαμοξένα 574

Κάπρων 745α 32

Καφισίας 325 5

Καφισόδωρος 324 62

Κηφισοφῶν, υἱὸς Θερσέας 393

Κιρωνίδης, υἱὸς Πausανίας 31

Κίττος Αἰσχρονίδου IG II² 10517

Κίττος Ἀρίστωνος 210

Κλ[- - -], υἱὸς ἢ θυγ. Προ[- -] 678

Κλε(- -), υἱὸς Πανάρμοστος 376

Κλεαγόρα 323 24

Κλέαξ Ἀλκιμάχου 632

Κλεαρίστη Φάνου 405

Κλέαρχος 147

Κλέαρχος 170

Κλέαρχος Πυρριδήμου 61

Κλέαρχος, υἱὸς Αὐτομήδης 561

Κλέαρχος, υἱὸς Φιλοναύτης 198

Κλειτίας 745α 3

Κλείτων Ἀπολλοδώρου 521 5

Κλεόμαχος Μειλίου 75, 76, 77, 176, 186, 187, IG IX 1, 100

Κλεονίκη 633

Κλεονόη 324 76

Κλεόξενος 324 89

Κλεοπάτρα Ἰσίωνος 634

Κλεοπάτρα Ξανθίππου 635

Κλεόπατρος Νικοδώρου 636

Κλεοχάρης, υἱὸς Κλεώνυμος 637

Κλέων 325 54

Κλέων Φιλιστίδα *Syll*³ 585 160

Κλέων, υἱὸς Μάτρων 647

Κλεώνυμος Κλεοχάρου 637

Κλήσιππος Φιλαινίδου IG XII 9, 811

Κλιτώ 324 58

Κοκκεία Ὠνησώ 736
 Κοκκεία Δωρωθαία 736
 Κολλύρα 324 83
 Κορνήλιος, θυγ. Διονυσία 582
 Κορύφιος, υἱὸς Νίκανδρος 22
 Κόσμος, θυγ. Καλλώ 630
 Κράτης, υἱὸς Διόδωρος 330 17, 331 11
 Κρατήσιον 324 56, 96
 Κρατῖνος Σωκλέους 638
 Κρατῖνος, υἱοὶ Νικόξενος 14, Παράμυθος 184, 202
 Κράτιππος, υἱὸς Ἡράκων 123, 124
 Κράτυλλος Ἀμφιδάμιος 302 4, IG VII 2724a
 Κρίτων 505
 Κτησ[- -] 412
 Κτησαρέτη 324 90
 Κτήσαρχος, θυγ. Σπουδαία 685
 Κτησίας Ἐφαρμόστου 15
 Κτησικράτης 325 28
 Κτησιφῶν 97, 98, 103, 104 (;)
 Κτησιφῶν Ἀνφινίκου 58
 Κτησώ 324 77
 Κτήσων 152
 Κυριακὸς Ἀπολλωνίδου 639

Λ

Λακρατὶς Τιμοσ[- -] 640
 Λάκριτος 399
 Λαοδίκη 641
 Λαοδίκη 745α 36
 Λέαρχος 28
 Λέαρχος Λιμναίου 144
 Λεωντίδας 411
 Λήναιος, θυγ. Ἐρώτιον 593
 Λιγυρόν 642
 Λιμναῖος, υἱὸς Λέαρχος 144
 Λυ[- -] 321 13

Λυκόφρων, υἱὸς Παράμονος 669
 Λύκων, υἱὸς Στράτων 686
 Λυρανίας Μυνίχου 643, υἱοὶ Μύννιχος 190, Χαιρέας 181, 182
 Λυσάνδρα 324 55
 Λύσανδρος 159
 Λύσανδρος Αἰσχροῦ 62, 89
 Λύσανδρος Εὐλαΐδου 185
 Λύσανδρος Μελίχου 35, 36, 37, 49, 52, 303, 325 1, 67, 506
 Λύσανδρος Φανοστράτου 21
 Λυσαρέτη Ἀλκιδήμου 644
 Λυσίας 324 91
 Λυσικράτης 324 66
 Λυσίμαχος 324 80
 Λυσιμένης Φιλίππου 526 1
 Λυσιμένης, υἱὸς [- -]ος 330 18, 331 12
 Λύσιον 645
 Λυσίππος Χαιρέου 28, μήτηρ Ἀρκεσώ 420, θυγ. Ἀρκεσώ 420

Μ

Μ[- -], υἱὸς Ἀθηνόδωρος 536
 Μαντίδοτος Καλλιστράτου 646
 Ματρώ 325 27
 Μάτρων Κλέωνος 647
 Μεγακλείδης Ἀριστομένου 404
 Μείλιχος Ἀριστογείτονος 71, 177, υἱοὶ Ἀριστογείτων 107, Ἀριστομένης 57, 59 (;), 83, *Syll*³ 519, Κλεόμαχος 75, 76, 77, 176, 186, 187, IG IX 1, 100, Λύσανδρος 35, 36, 37, 49, 52, 303 1, 325 1, 67, 506
 Μείλιχος Ἐπιδρόμου 209
 Μεῖσις 744
 Μελάνθιος 648
 Μελάνιππος Μελαντίχου 30
 Μελάντας Ἀμεινοτέλου 78
 Μελάντιχος, υἱὸς Μελάνιππος 30

Μέλας 324 68, 76
 Μελίτη 324 84
 Μέμνων 325 10, 53, 326 21
 Μένανδρος 325 33, 46, 56
 Μένανδρος, υἱὸς Ἀριστόνικος 524 4
 Μενεκλῆς 321 11
 Μενεκλῆς Διονυσίου 110
 Μενεκλῆς, θυγ. Σωτηρίχα 697
 Μενεκράτης 200
 Μενεκράτης Ἀθηνάδου 63
 Μενέστρατος, υἱὸς Σπίνθαρος 64
 Μενίσκος, θυγ. Νάνα 652
 Μένυλλος, θυγ. Ἡρακλέα 609
 Μένων 180
 Μένων, θυγ. Νικώ 659
 Μηλῖς 324 101
 Μητροδόξα Τίμωνος IG II² 10518
 Μητρόδωρος 129
 Μητρόδωρος Ἑρμῶνος 133
 Μίδας 382
 Μιθριδάτης 324 80
 Μικαλίων, υἱὸς Εὐβίος 594
 Μικίων 325 70, 745α 46
 Μίκυθος 324 82
 Μίκυθος Ξενοκράτου 70
 Μίκυθος, υἱὸς Ἀσώπων 56, 108
 Μνασέας Διοδώρου 422, 423, υἱὸς Διόδωρος, ἐγγονὸς
     Μνασέας 422
 Μνασικῶν, υἱὸς Ἀθηνόδωρος 329 7
 Μνάσιλλος, υἱὸς Δημήτριος 211
 Μοίριχος, υἱὸς Εὐχείρ 603
 Μολοττός 116, 117, 119
 Μολωσ[-] 650
 Μοσχίων 325 28
 Μοσχίων Δωροθέου 189, 191
 Μυννίσκος 289
 Μυννιχίδης (καὶ Μυμνιχίδης), υἱὸς Εὐαίων 96, 157

Μύννιχος Λυρανίου 190
 Μύννιχος, υἱὸς Λυρανίας 643
 Μύρτων, υἱὸς Πυθοκλῆς 679

N

Ν[-]ω Διολαΐδου 651
 Νάνα Μενίσκου 652
 Νεανδρίδης, υἱοὶ Ἀριστόνους 125, Νέανδρος 175 3
 Νέανδρος Νεανδρίδου 175 3
 Νεικίας Νεικίου 653
 Νεικίας, υἱὸς Νεικίας 653
 Νεικῶ Φίλωνος 657
 Νείκων Νείκωνος IG II² 10519
 Νείκων, υἱὸς Νείκων IG II² 10519
 Νικαία Διοδώρου 423
 Νίκανδρος Κορυφίου 22
 Νικαρέτη Ἀριστάνδρου 654
 Νικαρίστη 324 57
 Νικιάδης, υἱὸς Σῆμος 165, 166
 Νικίας 325 5
 Νικίας, θυγ. Φίλα 707
 Νικίας, υἱὸς Ἀριστομένης 79, 80
 Νικίδιον 321 6
 Νικίππη Ἐπικτήτου 655
 Νικίππος 172, 173, 174
 Νικίππος Γοργίωνος 130
 Νικίππος, θυγ. [- - -]ππη 734
 Νικόβιος 217
 Νικόβιος, υἱὸς Ἰέρων 325 2
 Νικόδωρος 325 42
 Νικόδωρος, υἱὸς Κλεόπατρος 636
 Νικοκλῆς 175, 176, 177
 Νικοκλῆς 324 99
 Νικοκλῆς 382
 Νικοκλῆς, υἱὸς Νίκων 662
 Νικολαΐδης 68
 Νικόμαχος Ἡφαιστοδώρου 29

Νικόμαχος, υἱὸς [- -]όκριτος 417
 Νικόξενος Κρατίνου 14
 Νικόξενος Σιμίου 4, 5, 6
 Νικόστρατος, υἱὸς Ἀρίστων 196, 204, 205, 206
 Νικῶ 326 33
 Νικῶ Ζηνοδότου 658
 Νικῶ Μένωνος 659
 Νίκων 660
 Νίκων Ἰέρωνος 661
 Νίκων Νικοκλέου 662
 Νίκων Νίκωνος 439
 Νίκων Νίκωνος 324 98, 325 47, 326 7
 Νίκων Χάρμιδος 303 31
 Νίκων, υἱὸς Νίκων 326 7
 Νίκων, υἱὸς Νίκων 439

Ξ

Ξάνθιππος Πρωτάρχου 70
 Ξάνθιππος, θυγ. Κλεοπάτρα 635
 Ξάνθιππος, υἱὸς Παράμυθος 330 18, 331 12
 Ξενοκλῆς 324 85
 Ξενοκράτεια, υἱὸς Διονύσιος 745α 8
 Ξενοκράτης, υἱοὶ Μίκυθος 70, Σάτυρος 161
 Ξενοκρίτη 323 22
 Ξενοκρίτη Ξενοκρίτου 663
 Ξενόκριτος, θυγ. Ξενοκρίτη 663
 Ξενόκριτος, υἱὸς Ἀντίμαχος 207
 Ξενόφαντος Ξενοφάντου IG II² 10516
 Ξενόφαντος, υἱὸς Ξενοφάντος IG II² 10516
 Ξένυλλα 664
 Ξένων, θυγ. Ἀνθίς 541
 Ξένων, θυγ. Τιμῶ 705

Ο

Ο[. . .] 224
 Ὀλύμπιχος 108, 109, 110

Ὀλύμπιχος 325 46, 59
 Ὀλύμπιχος 389
 Ὀλύμπιχος Ἑρμοδώρου 213, 307
 Ὀλύμπιχος Ἑρμοδώρου 521 3
 Ὀλύμπιχος Ὀλυμπίχου 666
 Ὀλύμπιχος Τιμάρχου 523 36
 Ὀλύμπιχος, υἱὸς Ἑρμόδωρος 48, 173
 Ὀλύμπιχος, υἱὸς Ἑρμόδωρος 308 16, 50
 Ὀλύμπιχος, υἱὸς Ὀλύμπιχος 666
 Ὀνασίμα Ἑστιαίου 667
 Ὀνομακλῆς Χαριλάου 17
 Ὀροίτης Εὐδήμου 162, υἱὸς Εὐδημος 598
 Ὀψιάδης, υἱὸς Καλλιφάνης 745

Π

Π[- - -] 509
 Π[. . .]πας 745α 31
 Πα[- - -] 323 17
 Πάμφιλος 324 86
 Πανάρμοστος Κλε(- -) 376
 Πανάρμοστος Φιλοβότου 35, 36, 38, 39
 Πάνδαρος, υἱὸς Πολύνικος 60, 65, 121, 122
 Παραμόνη Σωκράτου 453
 Παραμόνη Φιλοστράτω 668
 Παράμονος 325 13
 Παράμονος 468
 Παράμονος Ἀλε[- - -] 254
 Παράμονος Βοήθου 10
 Παράμονος Ζωπύρου 668α
 Παράμονος Λυκόφρονος 669
 Παράμονος, θυγ. Χρωτάριον 719
 Παράμονος, υἱὸς Ἀριστώνυμος 75
 Παράμυθος 162
 Παράμυθος Κρατίνου 184, 202
 Παράμυθος Ξανθίππου 330 18, 331 12
 Παράμυθος Χρωμ[- - -] 8
 Παραμῶνη 323 19

- Παρθενίων, θυγ. [- - -]ν 731
 Πασίων Φιλίνου 432
 Πατροκλῆς 325 24
 Πατροκλῆς Πάτρωνος 670
 Πατροκλῆς, υἱὸς Πάτρων 90
 Πάτρων Πατροκλέους 90
 Πάτρων, υἱὸς Πατροκλῆς 670
 Πausanίας 69
 Πausanίας Κιρωνίδου 31
 Πausi[- -] 321 16
 Πελοπίδης 349, 350
 Πελοπίδης, υἱὸς Δωρόθεος 584α
 Περιγένης, υἱὸς Ἀριστόμαχος 330 19, 331 13
 Περιγένης, υἱὸς Διονύσιος IG II² 2463 12
 Περιστερὰ Φιλάγρου 671
 Πηλεκρίτα 321 4
 Πι[- - -] 253
 Πίργης Ἀρχιππίδου 131, 134, 136, 152, 324 2, 54, υἱοὶ
     Ἀριστομήδης 180, Διονυσόδωρος 326 8, 745α 41
 Πιστόξενος, υἱὸς Φᾶνος 405
 Πίστος Ἐρωτίνης 672
 Πίστος, θυγ. Θεοφίλα 620
 Πλανγών 324 81
 Πλουταρχίδης Φιλιστίδου 112, 156, 168, 169, 170
 Πλούταρχος A[- - -] 330 18, 331 12
 Πλούταρχος, υἱὸς [- - -]ς 513
 Πολέμαρχος (. .)ανος 170
 Πολύας Τηλεφάνους 674
 Πολύβιος Σωκράτου 330 19, 331 13
 Πολύβιος, υἱὸς Σωκράτης 326 28
 Πολυκράτης 87, 88
 Πολυκράτης 294 1, 32
 Πολυκράτης, θυγ. Σεκόνδα 471
 Πολύκριτος 325 22
 Πολύνικος Πανδάρου 60, 65, 121, 122
 Πολύξενος 325 28
 Πολύστρατος 391
 Πολύχαρμος, θυγ. Φιλιστίχη 712
 Πολύχαρμος, υἱὸς Ἀριστογείτων 150
 Πραξαγόρας 324 66
 Πρέιμα Δημητρίου 676
 Πρηξιάδης 336
 Προ[- -] Κλ[- - -] 678
 Πρόθυμος, θυγ. Βιότη 568
 Πρόσοδος 324 83, 99
 Πρώταρχος, υἱὸς Ζάνθιππος 70
 Πρωτέας 325 41
 Πρωτέας 474
 Πρωτέας, υἱὸς Εὐκράτης 523 67
 Πρωτόβουλος, υἱὸς Ἀριστοφ[- -] 550
 Πτολεμαῖς 325 7
 Πτωϊόδωρος, υἱὸς Εὐφραίνων 43, 212
 Πτωῖων Σκυθρίωνος 324 82, 325 4, 418, θυγ. Τιμα-
     γόρα 419
 Πυθίων, υἱὸς Ἀμφίνικος 84, 85, 86, 183
 Πυθόδωρος 470
 Πυθοκλέα Ἀμεινίου 375
 Πυθοκλῆς Μύρτωνος 679
 Πυθόκριτος Ἀνθέως 179
 Πυθόστρατος Ἡδυβίου 680
 Πύθων 325 33
 Πύθων 761
 Πύθων Καλλιγείτονος 97, 98, 103, 104, 105, 111, 114,
     116, 117, 160, 164, 192, 208, IG VII 3207
 Πύθων, υἱὸς Ἱεροκλῆς 426
 Πύθων, υἱὸς Καλλιγείτων 428, 429
 Πυρίδης Δημοχάρου 13
 Πυροκλείδης 200, 201, 202
 Πυρρίδημος, υἱὸς Κλέαρχος 61
 Πύρρος 633

P

- Ῥ[. .]ογ[-] 323 31
 Ῥο[- - -] Θ[- - -] 735

Ῥοδα[-] 321 3

Ῥόδων 324 79

Σ

Σανδύλη 327 3

Σατυρίνα 323 32

Σάτυρος Ξενοκράτου 161

Σάων 325 1, 25

Σάων, υἱὸς [. . .]των 516

Σεκόνδα Πολυκράτου 471

Σθενέδημος Δεξισθένου 201

Σιμάλη 324 79

Σιμίας, θυγ. Φρόνιμον 717

Σιμίας, υἱὸς Νικόξενος 4, 5, 6

Σῆμος Νικιάδου 165, 166

Σῆμος, υἱοὶ Ἀντίμαχος 87, 88, Διονυσόδωρος 132

Σκυθρίων, υἱὸς Πτωΐων 418

Σκύθρων 683

Σούνιον Ζωπύρου 684

Σοφαίνετος 325 25, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 42, 43,
45, 47, 49, 52, 53, 57, 58, 62, 65, 66, 69, 70, 326 20, 21

Σόφιλλος, υἱὸς [- -]αιγένης 398

Σπίνθαρος 57, 58, 59

Σπίνθαρος Μενεστράτου 64

Σπουδαία 321 5

Σπουδαία Κτησάρχου 685

Στέφανος Ἀκουσιλάου 139, 145

Στράτων [. . .]κίνου 323 3

Στράτων Λύκωνος 686

Σύμμαχος Δωροθέου IG II² 10520

Σώανδρος Σωκράτους 688

Σώζουσα Φιλοκράτου 689

Σωκλῆς, υἱὸς Κρατίνος 638

Σωκράτης 325 54

Σωκράτης Πολυβίου 326 28

Σωκράτης Σωσιστράτου 453, θυγ. Παραμόνη 453

Σωκράτης, θυγ. Εὐτυχίς 602

Σωκράτης, υἱὸς Πολύβιος 330 19, 331 13

Σωκράτης, υἱὸς Σώανδρος 688

Σωπάτρα Τύνωνος 690

Σωσθένης Εὐθυδήμου 216

Σωσθένης, υἱὸς Εὐθύδημος 521 1

Σωσίβιος 529 23

Σωσίβουλος, θυγ. Ἐπίκησις 588

Σωσικλέα Ἠγήτορος 691

Σώσιλος 473

Σωσίνικος Δαλοξένου 692

Σωσίστρατος, υἱὸς Ἀπολλωνίδης 406

Σωσίστρατος, υἱὸς Σωκράτης 453

Σωσίφιλος, θυγ. Δημοκλέα 579

Σῶσος Ἀνδρέου 693

Σωστράτη 325 9

Σώστρατος Ἀριστίωνος 81

Σώστρατος Καλλίου 694

Σώστρατος, θυγ. Φιλιστώ AE 1979, 35

Σωτᾶς, υἱὸς Ἀρίστων 555

Σωτήρ, υἱὸς Διονυσόδωρος 107

Σωτηρίδης 324 100

Σωτηρίς 321 13

Σωτηρίς Ζωπύρου 695

Σωτηρίς Ἠγησίου 696

Σωτηρίχα Μενεκλέους 697

Σώιτιμος Ἀριστίου 698

Σωτίων Δημητρίου IG II² 10521

Σῶτος, θυγ. Βενδιδώρα 565

Σώφιλος 3

Σώφιλος Δημητρίου 53, 68, υἱοὶ Δημήτριος 140, 141,
142, 143, Φιλοκύδης 77

Σώφιλος Ζωάνδρου 18

Σώφιλος, θυγ. Δημαρέτη 575

Σωφρόνα 699

Τ

Ταργήλιος 325 32, 46
 Ταυρίσκος Τιμ[- -] 454
 Τέχνη 701
 Τηλεφάνης, υἱὸς Πολύας 674
 Τήλεφος, Στεφ. Βυζαντ. λ. Ὠρωπός
 Τι[- -], θυγ. Φιλίππα 462
 Τιμ[- -] 758
 Τιμ[- -], υἱὸς Ταυρίσκος 454
 Τίμα 702
 Τιμαγόρα Πτωῖωνος 419
 Τιμανδρίδης 703
 Τιμανδρίδης, θυγ. Ἀριστομάχη 546
 Τίμαρχος Θεοδώρου 217, 326 7
 Τίμαρχος Θεοδώρου 440
 Τίμαρχος Τιμάρχου, υἱοὶ Ἀρίστων, Ἀσκληπιάδης, Τίμαρχος 462
 Τίμαρχος, υἱὸς Θεόδωρος 506
 Τίμαρχος, υἱὸς Ὀλύμπιχος 523 36
 Τιμίδης, θυγ. Ἀριστοκρίτη 546
 Τιμογένης, υἱὸς Δαμόκριτος 44
 Τιμόθεος 325 24
 Τιμοκλῆς 325 71
 Τιμοκλῆς, υἱὸς Θεοκύδης 619
 Τιμοκράτης, υἱὸς Δημόνικος 580
 Τιμοκρίτη Τιμοκρίτου IG II² 6727
 Τιμόκριτος 325 63
 Τιμόκριτος, θυγ. Τιμοκρίτη IG II² 6727
 Τιμόκριτος, υἱὸς Ἀμφικράτης 517
 Τιμοξένη Καλλίππης 704
 Τιμόξενος, υἱὸς [. . .]ων 40
 Τιμοσ[- -], θυγ. Λακρατίς 640
 Τιμῶ Ξένωνος 705
 Τίμων, θυγ. Μητροδόξα IG II² 10518
 Τροχίς 326 31
 Τρύφων 706
 Τύνων, θυγ. Σωπάτρα 690

Υ

Υψαγόρα, σύζ. Δάσων Εὐκρίτου 372

Φ

Φαινίας 129
 Φανοκλῆς, υἱὸς Φίλων IG II² 10522
 Φᾶνος Πιστοξένου 56, 405, θυγ. Ἀμεινονίκη, Ἀρμόττα, Κλεαρίστη 405
 Φανοστράτη Ἀργείου 423
 Φανόστρατος 121, 122
 Φανόστρατος, υἱὸς Λύσανδρος 21
 Φάττιος (ἢ Φάτιος) 324 72, 81
 Φίλα 323 30
 Φίλα Νικίου 707
 Φίλαγρος, θυγ. Περιστερὰ 671
 Φιλαινίδης, υἱὸς Κλήσιππος IG XII 9, 811
 Φιλήμων 325 71
 Φιλήμων Κα[- -] 503
 Φιλήμων, θυγ. [. . .]οθέμα IG II² 10523· βλ. SEG 28, 314
 Φιλί[α:] 709
 Φιλία 324 69
 Φιλία Ἀρχελάου 708
 Φιλῖνος, θυγ. Καλλιστώ 628
 Φιλῖνος, υἱὸς Πασίων 432
 Φιλίππα Τι[- -] 462
 Φιλιππίδης 87, 88, 89
 Φίλιππος IG II² 1951 108
 Φίλιππος 325 50
 Φίλιππος, υἱὸς Ἰκέτας 214
 Φίλιππος, υἱὸς Λυσιμένης 526 1
 Φίλιππος, υἱὸς Φιλοξενίδης 528 24
 Φιλίς 323 25
 Φιλίσκος 325 30
 Φιλίσκος Ἐλπινεΐκου 502
 Φιλιστίδας, υἱὸς Κλέων Syll³ 585 160
 Φιλιστίδης 324 88, 325 48

Φιλιστίδης 528 1
 Φιλιστίδης Ἀριστογένου 504
 Φιλιστίδης Ἡρώιδου 91
 Φιλιστίδης Θεοκύδου 711
 Φιλιστίδης Θράσωνος 325 2
 Φιλιστίδης, υἱὸς Πλουταρχίδης 112, 156, 168, 169, 170
 Φιλιστίχη Πολυχάρμου 712
 Φιλιστώ Καλλύρου 620, 713
 Φιλιστώ Σωστράτου *AE* 1979, 35
 Φίλων 325 24
 Φίλων, υἱὸς Ἡράκλειτος 610
 Φιλο[- -] 321 17
 Φιλόβοτος, υἱοὶ Ἀρκεσίλαος 67, Πανάρμοστος 35, 36, 38, 39
 Φιλόκλεια 324 93, 95
 Φιλοκλῆς, υἱὸς Φιλοκράτης 714
 Φιλοκράτης Φιλοκλέου 714
 Φιλοκράτης, θυγ. Σώζουσα 689
 Φιλοκύδης Σωφίλου 77
 Φιλοκύδης, θυγ. Ἀριστονίκη 418, 419
 Φιλόμηλος 324 84
 Φιλοναύτης 199
 Φιλοναύτης Ἑρμογένου 429, θυγ. Βοίδιον 428
 Φιλοναύτης Κλεάρχου 198
 Φιλοξενίδης 242
 Φιλοξενίδης Φιλίππου 528 24
 Φιλοξενίδης, υἱὸς Θεοπομπίδης 200
 Φιλόξενος Εὐκλέου 9
 Φιλόξενος, υἱὸς Ἀφροδίσιος 564
 Φιλόστρατος, θυγ. Παραμόνη 668
 Φιλόστρατος, υἱὸς Ζωῖλος 604
 Φιλουμένη Δημητρίου 715
 Φίλων 216
 Φίλων 325 26
 Φίλων Διδυμάρχου 716
 Φίλων Φανοκλέους *IG* II² 10522
 Φίλων, θυγ. Ἀριστοκλέα 544

Φίλων, θυγ. Νεικώ 657
 Φίλων, υἱὸς Δαμάρετος 110
 Φίλων, υἱὸς Εὐκράτης 526 3
 Φιλ[ώνι]χος, τοξότης *IG* I³ 1032 170
 Φορμίων, υἱὸς Ἑρμογένης 592
 Φρόνιμον Σιμίου 717
 Φρυνίδας 329 2, 4
 Φρύνιχος 385

X

Χαιρέας 718
 Χαιρέας Λυρανίου 181, 182
 Χαιρέας, υἱὸς Λυσίππωνος 28
 Χαιρέστρατος Εὐχάριδος 4, 5, 6
 Χαιρέστρατος, υἱὸς Αὐτοκράτης 560
 Χαρίλαος, υἱὸς Ὀνομακλῆς 17
 Χαρίτη Ἀντιμάχου *AE 1979, 81
 Χαρμαντίδης 325 70
 Χάρμης, υἱὸς Νίκων 303 31
 Χαροπίδης 4, 5, 6
 Χιωνίδης 325 54
 Χρυσόγονος 325 64
 Χρωμ[- -], υἱὸς Παράμυθος 8
 Χρωτάριον Παραμόνου 719

Ω

Ὠνασίων 720
 Ὠρωπόδωρος 84, 303 11, 421
 Ὠρωπόδωρος Θεοζότου 69, 135, 151, 152, 174

ΟΝΟΜΑΤΑ ΕΛΛΙΠΗ

[- -]α 323 9, 11
 [- -]αιγένης Σοφίλλου 398

(. .)άν, υἱὸς Πολέμαρχος 170

[. . .]ας Ἀρχιτέλους 155

[- - - γ]είτων 106

[. . .]γένης 137

[- - -]δεως 289

[. . .]δημος, υἱὸς [. . .]φάνης 741

[- - -]δι[- -] [- - -]ων[ος:] 721

[- - -]δωρος, θυγ. [- - -]ίχη 727

[- - -]ένης [- - -]νδρου 723

[- - -]εὺς 335

[- - -]η [- - -]ξένου Pouilloux, *La forteresse* ἀρ. 64

[- - -]ία 409

[- - -]ιδρίδης 725

[- -]ικράτιον 321 15

[- - -]ίππη Νικίππου 734

[- - -]ίππη [- - -]ωνος 726

[- - -]ίχη [- - -]δώρο 727

[- - -]κα 323 13

[. . .]κίνος, υἱὸς Στράτων 323 3

[- - -]κλέα 323 14

[- - -]κλῆς 384

[- - -]κλῆς Εὐαίνοντος 100, 101

[- -]κράτης Δημοκράτου 728

[- - -]λυτος 400

[- - -]μα 323 8

[- - -]μάχη [- - σ]θένου 730

[- - -]ν Παρθενίωνος 731

[- -]ναβ[- -] 732

[- - -]νδρης, υἱὸς [- - -]ένης 723

[- - -]νης Ἀμφοτερίνου 408

[- -]νίδης, υἱὸς [- -]ων IG II² 10524

[. . .]νίκη 324 95

[. . .]νος 324 93

[- - -]ξενος, θυγ. [- - -]η Pouilloux, *La forteresse* ἀρ. 64

[- - -]ξίς [- - -]ξιδος 337

[- -]όδωρος 289

[. . .]οθέμα Φιλήμονος IG II² 10523· βλ. SEG 28, 314

[- -]οκλῆς 381

[- - -]όκριτος Νικομάχου 417

[- - -]ος 123

[. . .]ος 137

[- - -]ος 154

[- - -]ος 203

[- - -]ος 239

[- - -]ος 302

[- - -]ος [- -]ωνος 733

[- - -]όστρατος 417

Π[. . .]πας 745α 31

[- - -]πος 386

[- - -]ρία 323 12

[- -]ρογένης 410

[- - -]ς Ἀναξιδάμου 102

[- - -]ς Πλουτάρχου 513

[- -]σᾶς 736

[- - σ]θένης, θυγ. [- - -]μάχη 730

[- - -]σία 323 10

[. . .]σιμ[- -] 649

[- -]σιπ[π - -] 737

[- - -]στοκλῆς 731

[- - σ]τρατος 739

[. . .]τίχη 323 33

[- -]τος Εὐνόστου IG II² 1043 117

[. . .]των Σάωνος 516

[- -]υσι[- -] Δωρίωνος 740

[- - - φ]άνης 395

[. . . .]φάνης [. . . .]δήμου 741

[- -]ων 721

[- -]ων 742

[- -]ων [- -]νίδου IG II² 10524

[. . .]ων Τιμοξένου 40

[- - -]ων, θυγ. [- - -]ίππη 726

[- - ω]ν, θυγ. [Κα:]λλώ 729

[- -]ων, υἱὸς [- - -]ος 733

[. . .]ωνα 324 96

3. Οἱ Ξένοι

Ἀ θ η ν α ῖ ο ι

Α

- Ἀγασίλαος, υἱὸς Φιλλέας 29
 Ἀγνίας Μακαρτάτου ἐξ Οἴου 353 2, 78
 Ἀγνόδημος Θαργηλίου 24
 Ἀγωνοχάρης, υἱὸς Ἐπιχάρης Παιανιεύς 298 28
 Αἰσιμίδης, υἱὸς Στέφανος 167
 Αἴσιμος, υἱὸς Ταυρέας Σκαμβωνίδης 353 47
 Αἰσχίνης, υἱὸς Φιλ[λ . . .]ος Χολλείδης 353 27
 Αἰσχύλος Πρωτομάχο ἐκ Κολωνῶν 353 83
 Ἀκαρνάν 520 12
 Ἀλέξανδρος, υἱὸς Ἐπίνικος 523 24, 32
 Ἀλκίμαχος Καλλιμάχου Φρεάρριος 353 7
 Ἀμεινίας Ἀγρυλῆθεν 299 25
 Ἀμύντας, υἱὸς Πύρρος 73
 Ἀμύντης Σωδάμου Χολλείδης 353 28
 Ἀμφίμαχος, υἱὸς Θεόδωρος ἐκ Κολωνῶν 353 84
 Ἀμφιτελίδης Φιλοκράτου Κήττιος 353 37
 Ἀνάχαρσις Προξένου 35
 Ἀνδροπεΐθης, υἱὸς Φυλόνικος 143
 Ἀντίας (. .)ησιστράτου 207
 Ἀντίβιος 520 30
 Ἀντιγένης, υἱὸς Δωσίθεος Σκαμβωνίδης 353 4, 46
 Ἀντιγένης, υἱὸς Παράμυθος Ποτάμιος ὑπένερθεν 353 3, 43
 Ἀντίδοτος Θριάσιος 300 8
 Ἀντίδοτος Συπαλήττιος 299 26
 Ἀντικράτης 520 23
 Ἀντικράτης Δεκελεύς 290 2, 26
 Ἀντίρητος, υἱὸς Ξενοκράτης Φρεάρριος 353 13
 Ἀντιφάνης 520 21
 Ἀντίφιλος, υἱὸς Κηφισοφῶν 173
 Ἀντίχαρμος, υἱὸς Χαρίνος 329 9
 Ἀπολλόδωρος Λυσιστράτου Ὑβάδης 353 24
 Ἀπολλόδωρος Φρουνίχου 43
 Ἀπολλόδωρος, υἱὸς Πύρρος 88
 Ἀριστοβοῦλη ἢ καὶ Σόβαρον Μόλωνος Ἀλωπεκῆθεν 464
 Ἀρίστανδρος, υἱὸς Δήμαρχος Λευκονοεύς 353 73
 Ἀριστείδης Ἑρμείος 299 36
 Ἀριστείδης Μνησιθέου 26
 Ἀριστίων Κολλυτεύς 299 40
 Ἀριστοκράτης, υἱὸς Ἐπικράτης Ποτάμιος ὑπένερθεν 353 44
 Ἀριστόνους Ἀριστόνου Ἀναγυράσιος 296 4, 297 3
 Ἀριστόνους, υἱὸς Ἀριστόνους Ἀναγυράσιος 296 4, 297 3
 Ἀριστοτέλης, υἱὸς Σώφιλος Φυλάσιος 298 24
 Ἀριστοφάνης, υἱὸς Δημοφάνης Ποτάμιος καθύπερθεν 353 49
 Ἀρίστυλλος Χαριδήμου 145
 Ἀρίστων Ἀσκληπιοδώρου Φυλάσιος 554
 Ἀρίστων Ποσέους 523 30
 Ἀρίστων Φανονίκου Φυλάσιος 656
 Ἀριστώνυμος, υἱὸς Μηνόδωρος 94
 Ἀρτεμίδωρος, υἱὸς Διόδωρος 133
 Ἀρτέμων Ἰσιδότου 523 12
 Ἀρχέδειπνος Νικοδήμου Σουνιεύς 353 66
 Ἀρχέλας Χαιρίου Παλληνεύς 295 3
 Ἀρχέπολις Παντήνορος Φρεάρριος 353 3, 10
 Ἀρχέτιμος 520 39
 Ἀρχιάδης Ἀρχίππου Φρεάρριος 353 15
 Ἀρχικλῆς, υἱὸς Θρασυκλῆς 521 47
 Ἀρχιππος, υἱὸς Ἀρχιάδης Φρεάρριος 353 15
 Ἀσκληπιόδωρος, υἱὸς Ἀρίστων Φυλάσιος 554
 Αὐρ. Καλλίφρων ὁ Προτεΐμου Γαργήττιος, υἱοὶ Αὐρ. Καλλίφρων, Αὐρ. Πάτροκλος 466
 Αὐρ. Καλλίφρων Αὐρ. Καλλίφρονος τοῦ Προτεΐμου Γαργηττίου 466
 Αὐρ. Πάτροκλος Αὐρ. Καλλίφρονος τοῦ Προτεΐμου Γαργηττίου 466

Αὐτίας Αὐτοκλέου 9
 Αὐτοκλῆς, υἱὸς Αὐτίας 9
 Αὐτοκράτης Νικοκλέους 172
 Αὐτόλυκος 348

B

Βάλακρος Εὐφρονίου 183
 Βιοτὶς Δημογένους Ῥαμνουσίου 569
 Βίоттос Εὐδίκου 203, πάππος Βίоттос Εὐδίκου 329 8
 Βοῦλις Θοραϊεύς 299 17

Γ

Γνάθων, υἱὸς Ναῦσις Χολλείδης 353 29

Δ

Δαῖμένης Δαῖμένου 87
 Δαῖμένης, υἱὸς Δαῖμένης 87
 Δεινιάδης Λυσιμάχου 114
 Δημάδης Δημέου Παιανιεύς 298 24, 299 20
 Δήμαρχος Ἀριστάνδρου Λευκονοεύς 353 73
 Δημέας, υἱὸς Δημάδης Παιανιεύς 298 24
 Δημήτριος Δημητρίου Παμβωτάδης ὁ καὶ Εὐκόλος 577
 Δημήτριος Εὐκτῆμονος Ἀφιδναῖος 297 9, 299 24
 Δημήτριος Τρύφονος Ἀζηνιεύς 578
 Δημήτριος, υἱὸς Δημήτριος Παμβωτάδης ὁ καὶ Εὐκόλος 577
 Δημογένης Ῥαμνούσιος, θυγ. Βιοτὶς 569
 Δημοκλῆς, υἱὸς Δημοσθένης Λαμπρεύς 298 10
 Δημοκλῆς, υἱὸς Πυθόδωρος Φρεάρριος 353 17
 Δημοκράτης Φιλοκλέους 63
 Δημοσθένης 520 40
 Δημοσθένης Δημοκλέους Λαμπρεύς 298 9
 Δημοφάνης Ἀριστοφάνου Ποτάμιος καθύπερθεν 353 49
 Δημοφῶν Εὐξένου Σουνιεύς 353 68

Δημοχάρης Φλυεύς 298 8
 Δημοχάρης, υἱὸς Θυμοχάρης Λευκονοεύς 353 B 11
 Δικαιογένης Μενεξένου Κυδαθηναεύς 353 Γ 4
 Διόγνητος, υἱὸς Φιλοχάρης 140
 Διόδωρος Ἀρτεμιδώρου 133
 Διόδωρος Καλλιμάχου Φρεάρριος 353 8
 Διονύσιος Νικάνδρου 81
 Διονύσιος, θυγ. Χρύσιον 365
 Διονύσιος, υἱὸς Ποσειδίππος 182
 Διονύσιος, υἱὸς Σωσιγένης 82
 Διονύσιος, υἱὸς Σωφάνης 77
 Διονύσιππος Εὐαγγέλου Σουνιεύς 353 64
 Διοσκουρίδης Θεοφάνου 108
 Διῦλλος, υἱὸς Φανόδημος Θυμαϊτάδης 296 9, 297 23, 298 22
 Δρακοντίδας Εὐθουκράτιος 188
 Δρακοντίδης, υἱὸς Εὐθυκράτης Ἀφιδναῖος 299 47
 Δωσίθεος Ἀντιγένου Σκαμβωνίδης 353 4, 46

E

Ἐθελοκράτης, υἱὸς Εὐξένιππος (Λαμπρεύς) 347
 Ελι[- - -] 59
 Ἐνπεδος Οἰῆθεν 299 13
 Ἐξώπιος Φαιδρίου Αἰθαλίδης 353 51
 Ἐπι[³ : ⁴ ο]ς, υἱὸς Σμικρίας Φρεάρριος 353 18
 Ἐπιγήθης Ἐροιάδης 299 28
 Ἐπικράτης Ἀριστοκράτου Ποτάμιος ὑπένερθεν 353 44
 Ἐπικράτης Σπουδίου Κήττιος 353 41
 Ἐπικράτης, υἱὸς Νικόδρομος 198
 Ἐπιμενίδης, υἱὸς Νικίας 178
 Ἐπίνικος Ἀλεξάνδρου 523 24, 32
 Ἐπιτέλης Σωινόμου Περγασῆθεν 298 26
 Ἐπιχάρης Ἀγνούσιος 296 8, 297 7
 Ἐπιχάρης Ἀγωνοχάρους Παιανιεύς 298 28
 Ἐρμίας Νεάρχου 31
 Ἐρμιππος Πυθέου Φρεάρριος 353 11

Ἑρμοκλῆς Τιμοκλείδου 214
 Εὔ[. . . . Κο]λλυτεύς 299 22
 Εὐάγγελος, υἱοὶ Διονύσιππος, Θάλλιππος Σουνιεῖς
 353 64, 67

Εὐαίων, υἱὸς Καλλιμήδης 96
 Εὐάνδρος Εὐάνδρου Ποτάμιος Δειραδιώτης 353 56
 Εὐάνδρος, υἱὸς Εὐάνδρος Ποτάμιος Δειραδιώτης 353 56
 Εὐβιος Εὐβίου 523 20
 Εὐβιος, υἱὸς Εὐβιος 523 20
 Εὐβουλίδης Καλλιάρχου 116
 Εὐδημος, υἱὸς Εὐπόλεμος 174
 Εὐδικος, υἱὸς Βίотτος 203, 329 8
 Εὐετίων Σφήττιος 299 12
 Εὐθουκράτης, υἱὸς Δρακοντίδας 188
 Εὐθυγένης Ἡφαιστοδήμου Κηφισιεύς 300 3
 Εὐθυκράτης Δρακοντίδου Ἀφιδναῖος 299 5, 42, 47
 Εὐθύκριτος 299 2, 352
 Εὐκαρπὼ Χαρησίου Ἀλωπεκῆθεν 599
 Εὐκολος, Δημήτριος Παμβωτάδης 577
 Εὐκράτης Λαμπρεὺς 299 9
 Εὐκτῆμων, υἱὸς Δημήτριος Ἀφιδναῖος 297 9
 Εὐκτίμενος Εὐκτιμένου Εὐπυρίδης 353 81
 Εὐκτίμενος, υἱὸς Εὐκτιμένου Εὐπυρίδης 353 81
 Εὐμένης [- - - ο]υ 91
 Εὐξέστιππος Ἐθελοκράτους (Λαμπρεὺς) 347
 Εὐξενος, υἱὸς Δημοφῶν Σουνιεὺς 353 68
 Εὐξενος, υἱὸς Λυσίστρατος Κήτιος 353 36, B 18
 Εὐπόλεμος Εὐδήμου 174
 Εὐπολις Καλλιάρχου Φρεάρριος 353 6, 12
 Εὐφρονιάδης, υἱὸς Φρυνίων 168
 Εὐφρόνιος, υἱὸς Βάλακρος 183
 Εὐχάριστος Χάρητος 22
 Ἐχφαντος, υἱὸς Σωστρατίδης Εὐπυρίδης 298 4

Z

Ζωῖλος Καλλιμήδου 521 55
 Ζωῖλος, υἱὸς Κτησικράτης 95

Ζωῖλος, υἱὸς Μόσχος 78
 Ζώπυρος Κήτιος 468
 Ζώσιμος Μενάνδρου Ἑρικαεὺς 465

H

Ἠγέμαχος, υἱὸς Πωλίας 180
 Ἠγέστρατος Κλεῖππου Σουνιεὺς 353 2, 59
 Ἠγήμων 300 9
 Ἠγίας Ἠγίου Ὑβάδης 353 23
 Ἠγίας, υἱὸς Ἠγίας Ὑβάδης 353 23
 Ἠραῖος Μητροφάνου 75
 Ἠρακλείδης, υἱὸς Ἠρακλίδης 523 22
 Ἠρακλίδης Ἠρακλείδου 523 22
 Ἠρόδωρος Σθέννιδος 371, 372
 Ἠρόδωρος, υἱὸς Σθέννις 383
 Ἠφαιστόδημος, υἱὸς Εὐθυγένης Κηφισιεύς 300 3

Θ

Θ[- - -] 359 4
 Θάλλιππος Εὐαγγέλου Σουνιεὺς 353 67
 Θαργήλιος, υἱὸς Ἀγνόδημος 24
 Θαρρέας Σατύρου Λευκονοεὺς 353 74
 Θεαίτητος Κηφισοφῶντος 54
 Θεόδωρος Ἀμφιμάχου ἐκ Κολωνῶν 353 84
 Θεόδωρος Παλληνεὺς 299 27
 Θεοκρίνης Ὑβάδης 299 14
 Θεοφάνης, υἱὸς Διοσκουρίδης 108
 Θεόφιλος 359
 Θεόφιλος Φαιδίμου 151
 Θεόφιλος, υἱὸς Σωσίστρατος 123
 Θεοφῶν, υἱὸς Θρασυλέων Ἀχαρνεὺς 298 25
 Θρασυκλῆς Ἀρχικλέους 521 47
 Θρασυκλῆς Θράσωνος Φρεάρριος 353 16
 Θρασυλέων Θεοφῶντος Ἀχαρνεὺς 298 25
 Θρασύλοχος Κηφισοδώρου Ἀ(να)γυράσιος 356

Θράσων, υἱὸς Θρασκευκλῆς Φρεάρριος 353 16
 Θυμοχάρης Δημοχάρου Λευκονοεὺς 353 B 11
 Θυμοχάρης Φαίδρου Σφήττιος 298 29

I

Ίάσων Ἰάσονος Ἀζηνιεύς 463
 Ἰάσων, υἱὸς Ἰάσων Ἀζηνιεύς 463
 Ἰατροκλῆς, υἱὸς Ἰάτρων 171
 Ἰάτρων Ἰατροκλέους 171
 Ἰεροκλῆς Φείδωνος Πήληξ 353 33
 Ἰππάρχος, υἱὸς Μενεκράτης 69
 Ἰππόστρατος, υἱὸς Μενεστρατίδης Ὑβάδης 353 20
 Ἰσίδοτος, υἱοὶ Ἀρτέμων, Στράτων 523 12, 28ε

K

Καλλιάδης, υἱὸς Εὐβουλίδης 116
 Καλλιάδης, υἱὸς Εὐπόλις Φρεάρριος 353 6, 12
 Καλλίας Κολωνῆθεν 309 4
 Καλλίας, υἱὸς Σώστρατος 14
 Καλλικράτης Στειριεύς 299 39
 Καλλιμάχος, υἱοὶ Ἀλκίμαχος, Διόδωρος Φρεάρριοι 353 7, 8
 Καλλιμήδης Εὐαίωνος 96
 Καλλιμήδης, υἱὸς Ζώπυρος 521 55
 Καλλισθένης Χαροπίδου Τρινεμεὺς 299 11, 41
 Καλλίστρατος Σωτέλου Λευκονοεὺς 353 76
 Καλλίστρατος, υἱὸς Χαιρεφῶν Λευκονοεὺς 353 75
 Καλλιτέλης Ἐροιάδης 299 38
 Καλλίφρων Γαργήττιος (βλ. Αὐρ. Καλλίφρων)
 Κηφισόδωρος Μειδίου 361, 362, 363
 Κηφισόδωρος, υἱὸς Θρασύλοχος Ἀ(ναγυράσιος) 356
 Κηφισόδωρος, υἱὸς Μειδίας Ἀ(ναγυράσιος) 355
 Κηφισοφῶν 291, 298 2
 Κηφισοφῶν Ἀντιφίλου 173
 Κηφισοφῶν Λυσιφῶντος Χολαργεὺς 298 30, 299 23
 Κηφισοφῶν, υἱὸς Θεαίτητος 54
 Κίκων 520 41

Κίμων Ἀναγυράσιος 351
 Κίμων, υἱὸς Ναυσίφιλος Σουνιεύς 353 63
 Κινέας Νικομάχω 195
 Κλέανδρος 520 38
 Κλέαρχος 520 42
 Κλέϊππος, υἱὸς Ἠγέστρατος Σουνιεύς 353 2, 59
 Κλείταρχος 520 6
 Κλεόνικος 520 7
 Κλεοφάνης Ἀναγυράσιος 351
 Κτησικράτης Ζωΐλου 95

Λ

Λεωσθένης Λεωσθένου Κεφαλήθεν 353 B 4
 Λεωσθένης, υἱὸς Λεωσθένης Κεφαλήθεν 353 B 4
 Λεωχάρης 356
 Λυκαῖος Λυκαίου Ὑβάδης 353 21
 Λυκαῖος, υἱὸς Λυκαῖος Ὑβάδης 353 21
 Λυκῶργος Μελιτεὺς 299 10
 Λυκοῦργος Λυκόφρονος Βουτάδης 298 23
 Λυκόφρων, υἱὸς Λυκοῦργος Βουτάδης 298 23
 Λυσανίας Μόλωνος Δειραδιώτης 353 4, 70
 Λυσανίας, υἱὸς Χαιριωνίδης Φλυεὺς 295 7
 Λυσίθεος Εὐωνυμεὺς 299 30
 Λυσικράτης, υἱὸς Λυσίστρατος Χολλείδης 353 26
 Λυσίμαχος, υἱὸς Δεινιάδης 114
 Λυσίμαχος, υἱὸς Πραξίας 341
 Λυσιμένης, υἱὸς Φίλιππος Παλληνεὺς 710
 Λυσίστρατος Εὐξένου Κήττιος 353 36, B 18
 Λυσίστρατος Λυσικράτους Χολλείδης 353 26
 Λυσίστρατος, υἱὸς Ἀπολλόδωρος Ὑβάδης 353 24
 Λυσιφῶν Φιλίσκου Ἐκαλεὺς 353 31
 Λυσιφῶν, υἱὸς Κηφισοφῶν Χολαργεὺς 298 30

M

Μ[. . .]ομένης 59
 Μακάρτατος, υἱὸς Ἀγνίας ἐξ Οἴου 353 2, 78

Μειδίας Κηφισοδώρου Ἀ(ναγυράσιος) 355
 Μειδίας, υἱὸς Κηφισόδωρος 361, 362, 363
 Μειδωνίδης Περικλέους Σουνιεύς 353 65
 Μέναδρος, υἱὸς Ζώσιμος Ἐρικαιεύς 465
 Μενεκλῆς Πυθοδώρου 147
 Μενεκράτης Ἴππάρχου 69
 Μενεκράτης Φιλίππου 185
 Μενέξενος, υἱὸς Δικαιογένης Κυδαθηναεύς 353 Γ 4
 Μενεστρατίδης Ἴπποστράτου Ὑβάδης 353 20
 Μενέστρατος, υἱὸς Φιλόστρατος ἐκ Κολωνοῦ 369
 Μηνόδωρος Ἀριστωνύμου 94
 Μηνόδωρος, υἱὸς Μουσικὸς Φλυεύς 467
 Μητροφάνης, υἱὸς Ἡραῖος 75
 Μνησαρχίδης 520 9, 17
 Μνησίθεος, υἱὸς Ἀριστείδης 26
 Μνήσιππος 520 36
 Μόλων Παρ[- -] Ἀλωπεκῆθεν, θυγ. Ἀριστοβούλη ἡ
 καὶ Σόβαρον 464
 Μόλων, υἱὸς Λυσανίας Δειραδιώτης 353 4, 70
 Μόσχος Ζωῆλου 78
 Μουσικὸς Μηνοδώρου Φλυεύς 467

N

Ναυσίας, υἱὸς Νικόστρατος 68
 Ναυσικύδης, υἱὸς Φιλέταιρος 101
 Ναῦσις Γνάθωνος Χολλείδης 353 29
 Ναυσίφιλος Κίμωνος Σουνιεύς 353 63
 Νέαρχος, υἱὸς Ἑρμίας 31
 Νεοπτόλεμος Στρατοκλέους, υἱὸς Χαρίας 341
 Νικ[- -] Φυλάσιος 465
 Νίκανδρος Μαραθώνιος 299 29
 Νίκανδρος, υἱὸς Διονύσιος 81
 Νικήρατος Νικίου Κυδαντίδης 298 27
 Νικήτης 296 2, 297 2
 Νικίας Ἐπιμενίδου 178
 Νικίας Θημακειεύς 295 6

Νικίας, υἱὸς Νικήρατος Κυδαντίδης 298 27
 Νικόδημος 520 32
 Νικόδημος, υἱὸς Ἀρχέδειπνος Σουνιεύς 353 66
 Νικόδρομος Ἐπικράτου 198
 Νικόδωρος Φιλοθήρου Ἀχαρνεύς 353 Γ 17
 Νικοκλῆς, υἱὸς Αὐτοκράτης 172
 Νικοκράτης 295 2
 Νικολάδης Φανονίκου Φυλάσιος 656
 Νικόμαχος, υἱὸς Κινέας 195
 Νικόστρατος Ναυσίου 68

Σ

Ξενοκλῆς, υἱὸς [. . .]μων Ποτάμιος Δειραδιώτης 353 55
 Ξενοκλῆς, υἱὸς Σμίκυθος Κήττιος 353 38
 Ξενοκράτης 389, 390
 Ξενοκράτης Ἀντιρήτου Φρεάρριος 353 13
 Ζύστος Ζύστου Χολαργεύς, θυγ. Συμφέρουσα 687

O

Ὀλυμπιόδωρος Φηγαieiεύς 665
 Οὐλίας Στεριεύς 299 7

Π

Παγκλῆς, υἱοὶ Πύρρος, Φιλόφρων Ποτάμιοι Δειραδιῶται
 353 53, 54
 Πάμφιλος 520 2
 Πάνδιος 290 3
 Παντακλῆς Σωκράτου 165
 Παντήνωρ, υἱοὶ Ἀρχέπολις, Πασιφῶν Φρεάρριοι 353 2, 3,
 9, 10
 Παρ[- -], υἱὸς Μόλων Ἀλωπεκῆθεν 464
 Παράμυθος Ἀντιγένη Ποτάμιος ὑπένερθεν 353 3, 43
 Πασιφῶν Παντήνωρος Φρεάρριος 353 2, 9
 Πάτροκλος Γαργήττιος (βλ. Αὐρ. Πάτροκλος)

Παυσίας 520 27
 Παυσίμαχος 520 8
 Περικλῆς, υἱὸς Μειδωνίδης Σουνιεύς 353 65
 Πολύευκτος Σφήττιος 299 21
 Ποσέας, υἱὸς Ἀρίστων 523 30
 Ποσειδίππος Διονυσίου 182
 Πραξίας Λυσιμάχου 341
 Προκλείδης 520 37
 Προκλῆς Φιλοκωμίδου 102
 Πρόξενος, υἱὸς Ἀνάχαρσις 35
 Πρότειμος Γαργήττιος, υἱὸς Αὐρ. Καλλίφρων 466
 Πρωτοκλῆς Κηφισιεύς 299 16
 Πρωτόμαχος, υἱὸς Αἰσχύλος ἐκ Κολωνῶν 353 83
 Πυθα[- -] [. 4 5 .]οκλέου Δεκελεύς 353 B 15
 Πυθέας Σωσιδήμου Ἀλωπεκῆθεν 295
 Πυθέας, υἱὸς Ἑρμιππος Φρεάρριος 353 11
 Πυθόδηλος Ἀγνούσιος 299 35
 Πυθόδωρος Δημοκλέους Φρεάρριος 353 17
 Πυθόδωρος, υἱὸς Μενεκλῆς 147
 Πύρρος Ἀμύντου 73
 Πύρρος Ἀπολλοδώρου 88
 Πύρρος Παγκλέους Ποτάμιος Δειραδιώτης 353 53
 Πωλίας Ἠγεμάχου 180

Ρ

Ῥοδοκλῆς, υἱὸς Ῥόδων 129
 Ῥόδων Ῥοδοκλέους 129

Σ

Σάτυρος, υἱὸς Θαρρέας Λευκονοεύς 353 74
 Σημωνίδης, υἱὸς Τιμήσιος Σουνιεύς 353 5, 62
 Σθέννις Ἡροδώρου 383
 Σθέννις, υἱὸς Ἡρόδωρος 371, 372
 Σμικρίας Ἐπι[³ : ⁴ ο]υ Φρεάρριος 353 18
 Σμίκυθος Ξενοκλέους Κήττιος 353 38

Σόβαρον 464
 Σπουδίας, υἱὸς Ἐπικράτης Κήττιος 353 41
 Στέφανος Αἰσιμίδου 167
 Στρατοκλῆς 520 26
 Στρατοκλῆς, υἱὸς Νεοπτόλεμος 341
 Στράτων Ἰσιδότου 523 28ε
 Στράτων Στρατωνίδου ἐξ Οἴου 353 79
 Στρατωνίδης, υἱὸς Στράτων ἐξ Οἴου 353 79
 Στρόμβιχος 334
 Συμφέρουσα Ζύστου > Χολαργέος 687
 Σω[. .]ς, υἱὸς Σωσιγένης Ποτάμιος Δειραδιώτης 353 57
 Σώδαμος, υἱὸς Ἀμύντης Χολλείδης 353 28
 Σωκράτης Παιονίδης 299 34
 Σωκράτης, υἱὸς Παντακλῆς 165
 Σώινομος, υἱὸς Ἐπιτέλης Περγασῆθεν 298 26
 Σωσιγένης Διονυσίου 82
 Σωσιγένης Σω[. .]υ Ποτάμιος Δειραδιώτης 353 57
 Σωσιδημος, υἱὸς Πυθέας Ἀλωπεκῆθεν 295 18
 Σωσικλῆς Σωσιστράτου Σουνιεύς 353 5, 60
 Σωσίστρατος Θεοφίλου 123
 Σωσίστρατος Σωσιστράτου Σουνιεύς 353 3, 61
 Σωσίστρατος Σωστράτου Κήττιος 353 39
 Σωσίστρατος, υἱοὶ Σωσίστρατος, Σωσικλῆς Σουνιεύς
 353 3, 5, 60, 61
 Σωστρατίδης Ἐχφάντου Εὐπυρίδης 298 4
 Σώστρατος Καλλίου 14
 Σώστρατος Φιλοκῆδου Φρεάρριος 353 14
 Σώστρατος, υἱὸς Σωσίστρατος Κήττιος 353 39
 Σωτέλης, υἱὸς Καλλίστρατος Λευκονοεύς 353 76
 Σωτιάδης Ἀχαρνεύς 299 32
 Σωφάνης Διονυσίου 77
 Σώφιλος Ἀριστοτέλους Φυλάσιος 298 24

Τ

Ταυρέας Αἰσίμου Σκαμβωνίδης 353 47
 Τεισώ 313 10

Τελεσίας Τελλίου Εὐωνυμεύς 292 37
 Τελέσιππος Τιμοθέου 84
 Τελλίας, υἱὸς Τελεσίας Εὐωνυμεύς 292 37
 Τιμάρατος, υἱὸς Τιμοκλῆς 206
 Τιμήσιος Σημωνίδου Σουνιεύς 353 5, 62
 Τιμόθεος, υἱὸς Τελέσιππος 84
 Τιμοκλείδης, υἱὸς Ἑρμοκλῆς 214
 Τιμοκλῆς Τιμαράτου 206
 Τιμοκράτης, υἱὸς Τιμόστρατος Κήττιος 353 40
 Τιμοκράτης, υἱὸς Φορύσκος Λευκονοεύς 353 4, 72
 Τιμόστρατος Τιμοκράτου Κήττιος 353 40
 Τίμων, υἱὸς Φαραδᾶς 521 19
 Τρύφων, υἱὸς Δημήτριος Ἀζηνιεύς 578

Φ

Φαίδιμος, υἱοὶ Θεόφιλος 151, Χαιρίτης 181
 Φαιδρίας, υἱὸς Ἐξώπιος Αἰθαλίδης 353 51
 Φαῖδρος, υἱὸς Θυμοχάρης Σφήττιος 298 29
 Φάλανθος ἐκ Κεραμέων 299 8
 Φανόδημος Διῦλλου Θυμαϊτάδης 296 9, 297 10, 20, 23, 298 22, 299 19
 Φανόνικος Φυλάσιος 468
 Φανόνικος, υἱοὶ Ἀρίστων, Νικολάδης Φυλάσιοι 656
 Φανόστρατος Χολαργεύς 290 74
 Φαραδᾶς Τίμωνος 521 19
 Φεῖδιππος Μυρρινούσιος 299 37
 Φεῖδων, υἱὸς Ἱεροκλῆς Πήληξ 353 33
 Φερεκλείδης Φερεκλέους Περιθοίδης 353 Γ 13
 Φερεκλῆς, υἱὸς Φερεκλείδης Περιθοίδης 353 Γ 13
 Φιλ[λ . . .]ος Αἰσχίνου Χολλείδης 353 27
 Φιλέταιρος Ναυσικύδου 101
 Φιλῖνος Χαιρεστράτου Πήληξ 353 34
 Φιλῖνος, υἱὸς Φιλοκλῆς 100
 Φιλῖνος, υἱὸς Φιλοκράτης Ἀλαεύς 370
 Φιλῖνος, υἱὸς Φιλόστρατος Ἀχαρνεύς 299 48
 Φίλιππος Λυσιμένους Παλληνεύς 710

Φίλιππος, υἱὸς Μενεκράτης 185
 Φιλίσκος, υἱὸς Λυσιφῶν Ἐκαλεύς 353 31
 Φιλλέας Ἀγασιλάου 29
 Φιλόθηρος, υἱὸς Νικόδωρος Ἀχαρνεύς 353 Γ 17
 Φιλοκῆδης, υἱὸς Σώστρατος Φρεάρριος 353 14
 Φιλοκλῆς 300 1
 Φιλοκλῆς Φιλίνου 100
 Φιλοκλῆς Φορμίωνος Ἑροιάδης 353 Γ 8
 Φιλοκλῆς, υἱὸς Δημοκράτης 63
 Φιλοκράτης Αἰξωνεύς 299 15
 Φιλοκράτης Φιλίνου Ἀλαεύς 370
 Φιλοκράτης, υἱὸς Ἀμφιτελίδης Κήττιος 353 37
 Φιλοκωμίδης, υἱὸς Προκλῆς 102
 Φιλόστρατος Μενεστράτου ἐκ Κολωνοῦ 369
 Φιλόστρατος Φιλίνου Ἀχαρνεύς 299 4, 42, 48
 Φιλόφρων Παγκλέους Ποτάμιος Δειραδιώτης 353 54
 Φιλοχάρης Διογνήτου 140
 Φορμίων, υἱὸς Φιλοκλῆς Ἑροιάδης 353 Γ 8
 Φορύσκος Τιμοκράτου Λευκονοεύς 353 4, 72
 Φρούνιχος, υἱὸς Ἀπολλόδωρος 43
 Φρυναῖος, υἱὸς Φρύνιχος Ὑβάδης 353 22
 Φρυνιχίδης Ἀχαρνεύς 290 75
 Φρύνιχος Φρυναίου Ὑβάδης 353 22
 Φρυνίων Εὐφρονιάδου 168
 Φρῦνος Ἀλωπεκῆσι οἰκῶν 292 36
 Φυλόνικος Ἀνδροπεΐθους 143

Χ

Χαιρέδημος, υἱὸς Χαιρέστρατος Ῥαμνούσιος 299 49
 Χαιρέστρατος Αἰξωνεύς 309 2
 Χαιρέστρατος Χαιρεδήμου Ῥαμνούσιος 299 6, 43, 49
 Χαιρέστρατος, υἱὸς Φιλῖνος Πήληξ 353 34
 Χαιρεφῶν Καλλιστράτου Λευκονοεύς 353 75
 Χαιρίας, υἱὸς Ἀρχέλας Παλληνεύς 295 3
 Χαιριμένης 8
 Χαιρίτης Φαίδιμου 181

Χαιριωνίδης Λυσανίου Φλυεύς 295 7
 Χάρης, υἱὸς Εὐχάριστος 22
 Χάρηςσιος Ἄλωπεκῆθεν, θυγ. Εὐκαρπῶ 599
 Χαρίας 520 5
 Χαρίας Νεοπτολέμου 341
 Χαρίας Χαρίου 523 28β
 Χαρίας, υἱὸς Χαρίας 523 28β
 Χαρίδημος, υἱὸς Ἀρίστυλλος 145
 Χαρίνος Ἀντιχάρμου 329 9
 Χαρίσανδρος 520 31
 Χαροπίδης, υἱὸς Καλλισθένης Τρινεμεύς 299 41
 Χρύσιον Διονυσίου 365

ΟΝΟΜΑΤΑ ΕΛΛΙΠΗ

[- - -] Ἐ]λευσίνιος 312 2
 [- - -] Ἐρχιεύς 318 2
 [- - -] Ἰκαριεύς 314 9
 [- - -] Λευκονοεύς 309 9, 10, 11
 [- - -] Μελιτεύς 318 1
 [- - -] Παιανιεύς 313 16, 318 3

 [. . .]ας 520 33
 (. .)ησίστρατος, υἱὸς Ἀντίας 207
 [- - -]ικλῆς 358
 [. . .]μων Ξενοκλέους Ποτάμιος Δειραδιώτης 353 55
 [. . .]νδρος 520 38
 [. . .]οκλῆς, υἱὸς Πυθα[- -] Δεκελεύς 353 B 15
 [- - -]ος Γαργήτιος 315 8
 [- - - ο]ς, υἱὸς Εὐμένης 91
 [. . .]ρης 520 43
 [- - -]ς 252
 [- - -]ς Ἀθμονεύς 313 12, 14
 [- - - σ]κος Αἰξωνεύς 313 15
 [- - -]ω ἐκ Θορικοῦ 309 6

Ἀθηναίων Δημοτικά

Ἀγνούσιος 296 8, 297 7, 299 35
 Ἀγρυλῆθεν 299 25
 Ἀζηνιεύς 463, 578
 Ἀθμονεύς 313 12, 14
 Αἰθαλίδης 353 51
 Αἰξωνεύς 299 15, 309 2, 313 15
 Ἀλαεύς 370
 Ἄλωπεκῆθεν 295 18, 464, 599
 Ἄλωπεκῆσι οἰκῶν 292 36
 Ἀναγυράσιος 296 4, 297 3, 351, Ἀ(ναγυράσιος) 355, 356
 Ἀφιδναῖος 297 9, 299 5, 24, 42, 47
 Ἀχαρνεύς 290 76, 298 25, 299 4, 32, 42, 48, 353 Γ 17
 Βουτάδης 298 23
 Γαργήτιος 315 8, 466
 Δειραδιώτης 353 4, 70
 Δεκελεύς 290 2, 26, 353 B 17
 Ἐκαλεύς 353 31
 Ἐλευσίνιος 312 2
 Ἐρικαιεύς 465
 Ἔρμειος 299 36
 Ἐροιάδης 299 28, 38, 353 Γ 8
 Ἐρχιεύς 318 2
 Εὐπυρίδης 298 4, 353 81
 Εὐωνυμεύς 292 37, 299 30
 Θημακειεύς 295 6
 Θοραιεύς 299 17
 ἐκ Θορικοῦ 309 6
 Θριάσιος 300 8
 Θυμαϊτάδης 296 9, 297 10, 20, 23, 298 22, 299 19
 Ἰκαριεύς 314 9
 ἐκ Κεραμέων 299 8
 Κεφαλῆθεν 353 B 4
 Κήτιος 353 36, 37, 38, 39, 40, 41, B 20, Κήτιος 468
 Κηφισιεύς 299 16, 300 4

Κολλυτεύς 299 22
 Κολωνήθεν 309 4
 ἐκ Κολωνοῦ 369
 ἐκ Κολωνῶν 353 83, 84
 Κυδαθηναεύς 353 Γ 4
 Κυδαντίδης 298 27
 Λαμπτρέύς 298 10, 299 9, (Λαμπτρέύς) 347
 Λευκονοεύς 309 9, 10, 11, 353 71, Β 13
 Μαραθώνιος 299 29
 Μελιτεύς 299 10, 318 1
 Μυρρινούσιος 299 37
 Οἰῆθεν 299 13
 ἐξ Οἴου 353 2, 78, 79
 Παιανιεύς 298 24, 28, 299 20, 313 17, 318 3
 Παιονίδης 299 34
 Παλληνεύς 295 3, 299 27, 710
 Παμβωτάδης 577
 Περγασῆθεν 298 26
 Περιθοίδης 353 Γ 13
 Πήληξ 353 33, 34
 Ποτάμιος Δειραδιώτης 353 53, 54, 55, 56, 57
 Ποτάμιος καθύπερθεν 353 49
 Ποτάμιος ὑπένερθεν 353 3, 43, 44
 Ῥαμνούσιος 299 6, 43, 49, 569
 Σκαμβωνίδης 353 4, 46, 47
 Σουνιεύς 353 2, 3, 5, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68
 Στειριεύς 299 7, 39
 Συπαλήττιος 299 26
 Σφήττιος 298 29, 299 12, 21
 Τρινεμεύς 299 11, 41
 Ὑβάδης 299 14, 353 20, 21, 22, 23, 24
 Φηγαιεύς 665
 Φλυεύς 295 7, 298 8, 467
 Φρεάρριος 353 3, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18
 Φυλάσιος 298 24, 465, 468, 554, 656
 Χολαργεύς 290 75, 298 30, 299 23, 687
 Χολλείδης 353 26, 27, 28, 29

Αἰ γ ε ι ρ ᾱ τ α ι

Ἰέρων Τηλεκλέους 307
 Τηλεκλῆς, υἱὸς Ἰέρων 307

Αἰ γ ι ν ῆ τ α ι

Ἀσκληπιάδης, υἱὸς Θεόφραστος 526 8
 Θεόφραστος Ἀσκληπιάδου 526 8

Αἰ ο λ εῖ ς

Ἀμύντας Μηνοφίλου 525 63
 Μηνόφιλος, υἱὸς Ἀμύντας 525 63

Αἰ ο λ εῖ ς ἀ π ὸ Κ ὺ μ η ς

Μένανδρος Τηλέφου 521 17
 Τήλεφος, υἱὸς Μένανδρος 521 17
 [- - -] 522 16

Αἰ ο λ εῖ ς ἀ π ὸ Μ υ ρ ί ν η ς

Ἀσκληπιογένης, υἱὸς Ἠγέλοχος 524 14
 Διονύσιος, υἱὸς Λύσας 528 44
 Ἠγέλοχος Ἀσκληπιογένου 524 14
 Λύσας Διονυσίου 528 44

Αἰ τ ω λ οῖ

Δέων 324 61

Αἰ τ ω λ οῖ ἀ π ὸ Μ ε λ ι τ εῖ α ς

Ἀδάμας Δίωνος 204
 Δίων, υἱὸς Ἀδάμας 204

᾽Α κ α ρ ν ᾱ ν ε ς

Ἀρχίας 324 62

᾽Α κ ρ α ι φ ι εῖ ς

Εὐαρχίδης Πτωϊοτίμου 21
 Πτωϊότιμος, υἱὸς Εὐαρχίδης 21

Α λ [- -]

Δημήτριος, υἱὸς Διογένης 525 28

Διογένης Δημητρίου 525 28

᾽Α λ ε ξ α ν δ ρ ε ῖ ς

Ἡλιόδωρος, υἱὸς Πτολεμαῖος 523 65, 71

Πτολεμαῖος Ἡλιοδώρου 523 65, 71

᾽Α λ ι κ α ρ ν α σ σ ε ῖ ς

Ἀγαθοκλῆς, υἱὸς Μηνόφιλος 62

Ἀσκληπιάδης, υἱοὶ Διογένης, Ἡράκλειτος 415

Διογένης Ἀσκληπιάδου 415

Ἡράκλειτος Ἀσκληπιάδου 415

Θεόμναστος Σκύλακος 49

Μηνόφιλος Ἀγαθοκλέους 62

Σκύλαξ, υἱὸς Θεόμναστος 49

᾽Α λ ί ν ι ο ι

Δάζος, υἱοὶ Πλάτυρ, Πύλλος 134, 135

Πλάτυρ Δάζου 135

Πύλλος Δάζου 134

᾽Α μ ι σ η ν ο ῖ

Διονύσιος, υἱὸς Νουμήνιος 61

Νουμήνιος Διονυσίου 61

᾽Α μ φ ι π ο λ ῖ τ α ι

Ἀντίπατρος, υἱὸς Κράτερος 528 12

Κράτερος Ἀντιπάτρου 528 12

᾽Οφέλας Φιλήμονος 21

Φιλήμων, υἱὸς ᾽Οφέλας 21

᾽Α ν [- - -]

Ἀριστ[- -], υἱὸς ἡ θυγ. Ἀριστο[- -] 559

Ἀριστο[- -] Ἀριστ[- -] 559

᾽Α ν δ ρ ι ο ι

Ἀρίσταιχος 520 19

Ἐπιγένης, υἱὸς [- -]τος 452

[- -]τος Ἐπιγένου 452

᾽Α ν θ α δ ό ν ι ο ι

Κάλυνθος, υἱὸς Ποτιδάϊχος 74

Ποτιδάϊχος Καλύνθω 74

᾽Α ν τ ι ο χ ε ῖ ς ἀ π ό Κ ύ δ ν ο υ

Ἀσανδρος Ἀσάνδρου 521 39, 45

Ἀσανδρος, υἱὸς Ἀσανδρος 521 39, 45

[- -] 527

᾽Α π α μ ε ῖ ς

Ἄλυπος Ἡρακλείτου 522 26

Ἡράκλειτος, υἱὸς Ἄλυπος 522 26

᾽Α ρ γ ε ῖ ο ι

Ἀγέμαχος, υἱὸς Πολυκράτης 528 52

Ἀναξίων Ἀναξίωνος 523 42, 52

Ἀναξίων, υἱὸς Ἀναξίων 523 42, 52

Ἀνθιππος 520 13, 29

Ἰέρων 520 15

Πολυκράτης Ἀγεμάχου 528 52

Φιλόνικος 520 20

[- -]ς 522 14

ἐ ξ ᾽Α σ [- -]

Μοσχίων 313 12

᾽Α χ α ι ο ῖ

Λέων Φιλοστράτου 65

Φιλόστρατος, υἱὸς Λέων 65

᾽Α χ α ι ο ῖ ἀ π ό Σ ι κ υ ῶ ν ο ς

Μενεκλῆς, υἱὸς [. .]ας 521 43

Φίλων, υἱὸς Φιλωνίδης 521 21

Φιλωνίδης Φίλωνος 521 21

[. . .]ας Μενεκλέους 521 43

Β α ρ γ υ λ ι ῆ τ α ι

Δημήτριος Ουλιάδου 131

Ουλιάδης, υἱὸς Δημήτριος 131

Ποσειδώνιος Σαμιάδου 521 51

Σαμιάδης, υἱὸς Ποσειδώνιος 521 51

Β ο ι ῶ τ ι ο ι

Ἀγάθαρχος Διονυσίου 421

Ἀρίστων, υἱὸς Διονύσιος 424, 425

Διονύσιος Ἀρίστωνος 424, 425, υἱὸς Ἀγάθαρχος 421

Β υ ζ ἄ ν τ ι ο ι

Ἀπολλόθεμις Πρασίδα 83

Ζωῖλος, υἱὸς Μήνιος 115

Μήνιος Ζωῖλου 115

Νυμφαῖος, υἱὸς Φορμίων 175

Πρασίδας, υἱὸς Ἀπολλόθεμις 83

Φορμίων Νυμφαίου 175

Δ ἡ λ ι ο ι

Ἀμφικλῆς Φιλοξένου 211

Φιλόξενος, υἱὸς Ἀμφικλῆς 211

Χοιρύλος Χοιρύλου 201

Χοιρύλος, υἱὸς Χοιρύλος 201

Δ ι μ α λ λ ῖ τ α ι

Ἐπικάδης, υἱὸς Πλάτῳρ 51

Πλάτῳρ Ἐπικάδου 51

Ἐ λ α τ ε ῖ ς

Γενναῖος Κλέωνος 186

Καλλίας Νίκωνος 187

Κλέων, υἱὸς Γενναῖος 186

Νίκων, υἱὸς Καλλίας 187

Ἐ π ι δ ᾶ μ ν ι ο ι

Δεξίας Ἐχελαΐδα 525 24

Ἐχελαΐδας, υἱὸς Δεξίας 525 24

Ἐ ρ ε τ ρ ι ε ῖ ς

Ἀσκληπιόδωρος 330 1

Εὔνομος 530 7

Ε ὑ μ ε ν ε ῖ ς

Μηνόδοτος 529 14

Ε ὑ ρ ω μ ε ῖ ς

Μελάνιππος, υἱὸς Μενεκράτης 79

Μενεκράτης Μελανίππου 79

Ε ὑ ρ ῶ π ι ο ι

Ἀγάθων Βουτᾶ 98

Βουτᾶς, υἱὸς Ἀγάθων 98

Ἐ φ έ σ ι ο ι

Ἀριστόλοχος, υἱοὶ Ἡρόδοτος, Τληπόλεμος 58

Ελο[-] 587

Ἡρόδοτος Ἀριστολόχου 58

Θεόδοτος, υἱὸς Φιλοκλῆς 13

Τληπόλεμος Ἀριστολόχου 58

Φιλοκλῆς Θεοδότου 13

Φίλων Φίλωνος 15

Φίλων, υἱὸς Φίλων 15

[- - - φ]άντης 527 6

Ἐ χ ι ν α ῖ ο ι

Ἀμινίας Χαιρήμονος 523 16

Χαιρήμων, υἱὸς Ἀμινίας 523 16

Ζ α κ ύ ν θ ι ο ι

Ἀριστόνικος Διοφάντου 177

Διόφαντος, υἱὸς Ἀριστόνικος 177

Ζ μ υ ρ ν α ῖ ο ι

Ἀπολλώνιος Διοφάντου, υἱὸς Μητρόδωρος 528 50
 Ἀρτεμίδωρος, υἱὸς Μητρόδωρος 528 38
 Βαλλίων, υἱὸς [- -]ιος 529 2
 Διονύσιος, υἱὸς Στράτων 525 34
 Διοφάντος, υἱὸς Ἀπολλώνιος 528 50
 Μητρόδωρος Ἀπολλωνίου τοῦ Διοφάντου 528 50
 Μητρόδωρος Ἀρτεμιδώρου 528 38
 Νικάνδρος Πρωτογένου 521 27
 Παρθένιος Παρθενίου 528 58
 Παρθένιος, υἱὸς Παρθένιος 528 58
 Πρωτογένης, υἱὸς Νικάνδρος 521 27
 Στράτων Διονυσίου 525 34
 Στράτων Στράτωνος 70
 Στράτων, υἱὸς Στράτων 70
 [- -]ιος Βαλλίωνος 529 2
 [- -]θας 522 12

Ἡ λ ε ῖ ο ι

Σάτυρος 520 22, 25

Ἡ π ε ι ρ ῶ τ α ι

Δάϊππος Νικάνορος 136
 Ἐλάφιον Πατροκλέου 586
 Νικάνωρ, υἱὸς Δάϊππος 136
 Πατροκλῆς, θυγ. Ἐλάφιον 586

Ἡ ρ α κ λ ε ι ῶ τ α ι

Ἀσκληπιάδης Φανείου 525 10
 Ζήνων, υἱὸς Σώπατρος 176
 Ἡραίων, υἱὸς Ἡρόδοτος 161
 Ἡρόδοτος Ἡραίωνος 161
 Σκίρπαλος, υἱὸς Σκίρτος 682
 Σκίρτος Σκίρπαλου 682
 Σώπατρος Ζήνωνος 176
 Φάνειος, υἱὸς Ἀσκληπιάδης 525 10
 [- -] 311

Θ ἄ σ ι ο ι

Ἀγαθοκλῆς, υἱὸς Στρώνβιχος 103
 Στρώνβιχος Ἀγαθοκλέους 103
 Τίμων Τιμώνακτος 66
 Τιμώνας, υἱὸς Τίμων 66

Θ ε σ π ι ε ῖ ς

Ἐμμονος, υἱὸς Ξενέας 92, 93
 Θηβάνγγελος Ἰσμηνίου 21
 Θιόπομπος Θιοππάστω 93
 Θιόππαστος, υἱὸς Θιόπομπος 93
 Ἰσμηνίας, υἱὸς Θηβάνγγελος 21
 Μικρίνας Ξένωνος 37
 Νικηφόρος, υἱὸς Σώστρατος 523 58, 69
 Ξενέας Ἐμμόνων 92, 93
 Ξένων, υἱὸς Μικρίνας 37
 Πῖσις Χαρίου 366
 Σώστρατος Νικηφόρου 523 58, 69
 Χαρίας, υἱὸς Πῖσις 366

Θ ε σ σ α λ ο ῖ

Αἰσχίνης Αὐτοκράτου 537
 Αὐτοκράτης, υἱὸς Αἰσχίνης 537
 [. . . ο]ς 520 5

Θ ε σ σ α λ ο ῖ ἄ π ὸ Κ ρ α ν ν ῶ ν ο ς

Ἀντίγονος, υἱὸς Πολύξενος 529 19
 Μνασιμάχα Φοξίνου 529 18
 Πολύξενος Ἀντιγόνου 529 19
 Φοξῖνος, θυγ. Μνασιμάχα 529 18

Θ ε σ σ α λ ο ῖ ἄ π ὸ Λ α ρ ῖ σ η ς

Ἀνδρόνικος Σωτύλου 522 28
 Ἀντίγονος, υἱὸς Ἰσοκράτης 529 20
 Δημήτριος 522 2, 6, 10
 Ἰσοκράτης Ἀντιγόνου 529 20

Μαυρίνας Πολεμοκράτους 528 48

Πολεμοκράτης, υἱὸς Μαυρίνας 528 48

Σώτυλος, υἱὸς Ἀνδρόνικος 522 28

Θετταλοὶ ἐγ Μητροπόλεως

Ἀγαθαρχίδης Λεωνίδου 169

Λεωνίδης, υἱὸς Ἀγαθαρχίδης 169

Θεσσαλοὶ ἀπὸ Πελινναίου

Ὑβρίστας Χανᾶ 529 16

Χανᾶς, υἱὸς Ὑβρίστας 529 16

Θετταλονικεῖς

Ἀζαῖος, υἱὸς Δάμων 141

Δάμων Ἀζαίου 141

Νικόμαχος 126

Θηβαῖοι

Ἀλεξῖνος, υἱὸς Στησίχορος 330 3

Ἀμινίας Δημοκλέους 526 4, 16

Ἀμινίας, υἱὸς Δημοκλῆς 523 10

Ἀμύντας, υἱὸς Ἀσώπιχος 525 22

Ἀντικράτης 520 23

Ἀντιμένης, υἱὸς Πρώταρχος 528 30

Ἀριστέας, υἱὸς Εὐγενείδας 529 21

Ἀριστόβουλος, υἱὸς Εἰέρων 526 18

Ἀρίστων Χιόνου 526 32

Ἀσώπιχος Ἀμύντου 525 22

Γλαυκίας Σωσάνδρου 524 2, 526 10, 30

Δάμων, υἱὸς Λευκῖνος 525 36, 46

Δημοκλῆς Ἀμινίου 523 10

Δημοκλῆς, υἱὸς Ἀμινίας 526 14, 16

Διογειτώνδης, υἱὸς Χιόννης 528 34

Διονύσιχος Ἐπικλέους 524 12, 528 18

Εἰέρων Ἀριστοβούλου 526 18

Ἐξάκεστος, υἱὸς Καλλίστρατος 526 34

Ἐπικλῆς, υἱὸς Διονύσιχος 524 12, 528 18

Εὐγενείδας Ἀριστέου 529 21

Εὐδημος, υἱὸς Πραξίων 528 60

Εὐωνυμόδωρος, υἱὸς Νίκων 526 20

Θεοκλῆς, υἱὸς Ἰσίδωρος 523 38

Θεοφάνης Σωκράτου 528 14

Θεόφαντος, υἱὸς Φιλοκράτης 525 1, 528 26, 32

Ἰσίδωρος Θεοκλέους 523 38

Ἰσίδωρος Ἰσιδώρου 523 54

Ἰσίδωρος, υἱὸς Ἰσίδωρος 523 54

Καλλικλίδας Καφισίαο 46

Κάλλιππος Κάλλωνος 526 26

Καλλίστρατος Ἐξακέστου 526 34

Κάλλων, υἱὸς Κάλλιππος 526 26

Καφισίας, υἱὸς Καλλικλίδας 46

Καφισόδωρος Χάρητος 21

Κλέων, υἱὸς Κράτων 524 8

Κράτων Κλέωνος 524 8

Λευκῖνος Δάμωνος 525 36, 46

Λύσανδρος 520 3

Μειξίλαος, υἱὸς Ξένων 525 26

Νικόστρατος Φιλοστράτου 524 16

Νίκων Εὐωνυμοδώρου 526 20

Νίκων Νίκωνος 523 44

Νίκων, υἱὸς Νίκων 523 44

Νουμήνιος Χρυσίππου 529 8

Ξένων Μειξιλάου 525 26

Πραξίων Εὐδήμου 528 60

Πρώταρχος Ἀντιμένους 528 30

Σάτυρος Φίλωνος 523 46

Στησίχορος Ἀλεξίνου 330 3

Σωκράτης, υἱὸς Θεοφάνης 528 14

Σώσανδρος, υἱὸς Γλαυκίας 524 2, 526 10, 30

Φιλοκράτης Θεοφάντου 525 1, 528 26, 32

Φιλόστρατος, υἱὸς Νικόστρατος 524 16

Φίλων, υἱὸς Σάτυρος 523 46

Χάρης, υἱὸς Καφισόδωρος 21
 Χιόνης, υἱὸς Ἀρίστων 526 32
 Χιόννης Διογειτώνδου 528 34
 Χρύσιππος, υἱὸς Νουμήνιος 529 8

Θηβαῖοι ἐξ Ἀχαΐας
 τῆς Φθιώτιδος

Ζωΐλος, υἱὸς Πολεμοκράτης 205
 Πολεμοκράτης Ζωΐλου 205

Θηραεῖς

Εὐπόλεμος, υἱὸς Ἡδύλος 138
 Ἡδύλος Εὐπολέμου 138

Θισβεῖς

Θεόπομπος, υἱὸς Τιμόκριτος 21
 Τιμόκριτος Θεοπόμπου 21

Θυατειρηνοί

[- - -]ς Στασίου 527 10
 Στασίας, υἱὸς [- - -]ς 527 10

Ἰασεῖς

Πλουτιάδης Πλουτιάδου 521 7
 Πλουτιάδης, υἱὸς Πλουτιάδης 521 7

Ἰουδαῖοι

Μοσχίων, υἱὸς Μόσχος 329
 Μόσχος Μοσχίωνος 329

Καλούμνιοι

Ἀγέστροτος, υἱὸς Σωσίπατρος 92
 Σωσίπατρος Ἀγεστρότῳ 92

Καλχηδόνιοι

Δημήτριος Δημητρίου 526 24
 Δημήτριος, υἱὸς Δημήτριος 526 24

Καρύστιοι

Ἀκεσίας Καλλιστράτου 150
 Ἀλεξῖνος Θεώρου 189
 Ἀντίμαχος, υἱὸς Τιμόμαχος 394
 Ἀντιφάντης, υἱὸς Ἀπολλόδωρος 60
 Ἀπολλόδωρος Ἀντιφάντου 60
 Ἀριστόνους Ἀρίστωνος 124
 Ἀρίστων, υἱὸς Ἀριστόνους 124
 Ἀρχώ 324 59
 Θέωρος, υἱοὶ Ἀλεξῖνος, Στίβανδρος, Καλλίας 122, 189
 Καλλίας Θεώρου 122
 Κάλλιππος 627
 Καλλίστρατος, υἱὸς Ἀκεσίας 150
 Στίβανδρος Θεώρου 189
 Τιμόμαχος Ἀντιμάχου 394
 Χαριάδης Χαρισθένου 157
 Χαρισθένης, υἱὸς Χαριάδης 157
 [- - -] 313 8

Κασσανδρεῖς

Εὐάνδρος, υἱὸς Ἡράκλειτος 71
 Ἡλιόδωρος Θεοδότου 608
 Ἡράκλειτος Εὐάνδρου 71
 Θεόδοτος, υἱὸς Ἡλιόδωρος 608

Κιανοί

Φιλίσκος, υἱὸς Φίλων 163
 Φίλων Φιλίσκου 163

Κολοφώνιοι

Θρασυάνωρ 520 16, 18

Κορίνθιοι

Ἰππαρχος Μέμνωνος 85
 Μέμνων, υἱὸς Ἰππαρχος 85
 Μνασικλῆς 324 64

Νικανδρίδης Νικοδάμου 162

Νικόδαμος, υἱὸς Νικανδρίδης 162

Κορυραῖοι

Εὐπυρίων Νίκωνος 155

Ἡράκλειτος, υἱὸς Μικίνας 521 29, 33, 37, 61

Μικίνας Ἡρακλείτου 521 29, 33, 37, 61

Νίκων, υἱὸς Εὐπυρίων 155

Παρμενίσκος Φιλίσκου 525 8, 18

Φιλίσκος, υἱὸς Παρμενίσκος 525 8, 18

Κορωνεῖς

Εὐαρχος Ἡροδότου 525 5

Ἡρόδοτος, υἱὸς Εὐαρχος 525 5

Κρητῆς

Οἰνόφιλος Φι(λοποί)μενος 39

Φι(λοποί)μην, υἱὸς Οἰνόφιλος 39

Κυμαῖοι

Ἀβρίς Καΐκου 525 61

Ἀπολλωνίδης Ἀπολλωνίδου 529 17

Ἀπολλωνίδης, υἱὸς Ἀπολλωνίδης 529 17

Ἀρισταγόρας Λυσανίου, υἱὸς Ἀσκληπιάδης 529 15

Ἀσκληπιάδης Ἀρισταγόρου τοῦ Λυσανίου 529 15

Ἀ(τ)τίνης Ἡρακλείδου 525 42, 48

Ἡρακλείδης, υἱὸς Ἀττίνας 525 42, 48

Καΐκος, θυγ. Ἀβρίς 525 61

Λυσανίας, υἱὸς Ἀρισταγόρας 529 15

Μενέδημος Φιλίππου 137

Φίλιππος, υἱὸς Μενέδημος 137

Κυρηναῖοι

Εὐδοξος, υἱὸς Πολυάρατος 25

Θεόπομπος 520 11

Πολυάρατος Εὐδόξου 25

Κῶιοι

Ἀπολλώνιος Μενίσκου 146

Ἀσκληπιάδης 104

Ἀσκληπιάδης, υἱὸς Μηνόφιλος 117

Μενίσκος, υἱὸς Ἀπολλώνιος 146

Μηνόφιλος Ἀσκληπιάδου 117

Λακεδαιμόνιοι

Ἀβρίας Ἀντιβίου 525 32

Ἀντίβιος, υἱὸς Ἀβρίας 525 32

Ἀρέτιππος Λυσίππου 528 42, 54

Ἀριστοκλείδας Σωκράτεος 523 60

Λύσιππος, υἱὸς Ἀρέτιππος 528 42, 54

Νικόδαμος Νίκωνος 523 56

Νίκων, υἱὸς Νικόδαμος 523 56

Σωκράτης, υἱὸς Ἀριστοκλείδας 523 60

Λακεδαιμόνιοι ἀπὸ Ἀκρεῶν

Νικάτας, υἱὸς Νικοκλῆς 525 16, 20, 50

Νικοκλῆς Νικάτα 525 16, 20, 50

Λάκωνες

Γοργίας Παντίου 113

Παντίας Παντίου 113

Παντίας, υἱοὶ Γοργίας, Παντίας 113

Λ[- - -]

Ἡρογείτων, υἱὸς Πραξίας 525 53

Πραξίας Ἡρογείτωνος 525 53

Λαμψακηνοί

Ἀπολλόδωρος, υἱὸς Κλεόπολις 144

Δαμάσιππος, υἱὸς Πυθῶναξ 184

Κλεόπολις Ἀπολλοδώρου 144

Πυθῶναξ Δαμασίππου 184

Σιμίας Ταττάβου 10

Τάτταβος, υἱὸς Σιμίας 10

Λ α ο δ ι κ ε ῖ ς

Μνασέας 213

Λ α ρ ι σ α ῖ ο ι

(βλ. καὶ Θεσσαλοὶ ἀπὸ Λαρίσης)

Ἐπικράτης 520 14

Λ ε β α δ ε ῖ ς

Λεοντεὺς Λεοντέος 469

Λεοντεύς, υἱὸς Λεοντεὺς 469

Λ υ σ ι μ α χ ε ῖ ς

Ἀντικράτης Τίμωνος 125

Ἑρμίας, υἱὸς Ὀλυνπος 164

Θέρσιππος, υἱὸς Μένιππος 30

Μένιππος Θερσίππου 30

Ὀλυνπος Ἑρμίου 164

Τίμων, υἱὸς Ἀντικράτης 125

Μ ά γ ν η τ ε ς

Μίλας, υἱὸς Φίλιππος 67

Φίλιππος Μίλα 67

Μ ά γ ν η τ ε ς ἀ π ὸ Μ α ι ά ν δ ρ ο υ

Διονύσιος, υἱὸς [. . .]ξ 527 18

Ἑρμῶναξ, θυγ. Λυσίς 527 14

Λυσίς Ἑρμῶνακτος 527 14

Μενεκράτης, υἱὸς [. . .]ημος 527 16

Σωσίας Σωσικράτου 527 20

Σωσικράτης, υἱὸς Σωσίας 527 20

[- - -] 527 22, 24

[. . .]ημος Μενεκράτου 527 16

[- - -]ξ Διονυσίου 527 18

[- - -]ος 522 4

Μ ά γ ν η τ ε ς ἀ π ὸ Σ ι π ύ λ ο υ

Ἡρακλέων, υἱὸς Σῶσος 522 24

Σῶσος Ἡρακλέωνος 522 24

[- - -] 529 4

Μ α κ ε δ ὶ κ α ι

Ἀγαθοκλῆς Περιγένου 90

Ἀγάθων Βουτᾶ Εὐρώπιος 98

Ἀζαῖος, υἱὸς Δάμων Θετταλονικεὺς 141

Αἴσυμνος Ὀξυμένους 4

Ἀλκάνωρ Ἀρκεσιλάου 5

Ἀλκίμαχος, υἱὸς Φίλιππος 132

Ἀμύντας Ἀντιόχου 2

Ἀμύντας Περδίκκα 1

Ἀντίοχος, υἱὸς Ἀμύντας 2

Ἀντίπατρος Σώσιος 4

Ἀρκεσίλαος, υἱὸς Ἀλκάνωρ 5

Ἀρτεμίδωρος, υἱὸς Ἡράκλειτος ἐκ Πέλλης 130

Ἀρχέστρατος Ξένωνος 64

Βουτᾶς, υἱὸς Ἀγάθων Εὐρώπιος 98

Δάμων Ἀζαίου Θετταλονικεὺς 141

Ἡράκλειτος Ἀρτεμιδώρου ἐκ Πέλλης 130

Ἰσοκράτης ἐκ Πέλλης 230

Μάλακος 520 10

Μαρσύας, υἱὸς [- - -]ος 326 11

Νικόμαχος ἐκ Θετταλονίκης 126

Ξένων, υἱοὶ Ἀρχέστρατος, Ποσειδώνιος 64

Ὀξυμένης, υἱὸς Αἴσυμνος 4

Περδίκκας, υἱὸς Ἀμύντας 1

Περιγένης, υἱὸς Ἀγαθοκλῆς 90

Ποσειδώνιος Ξένωνος 64

Πύρρος, υἱὸς Τάναος 700

Σῶσις, υἱὸς Ἀντίπατρος 4

Τάναος Πύρρου 700

Φίλιππος Ἀλκιμάχου 132

Φίλιππος, υἱὸς [. . .]ρος 6

[- - -]ος Μαρσύου 326 11

[. . . .]ρος Φιλίππου 6
[- - - ο]ς 402

Μ α λ λ ῶ τ α ι

Ἀγύαρχος τοῦ Βοιήθου, υἱὸς Ἀπολλώνιος 528 16
Ἀπολλώνιος Ἀγυάρχου τοῦ Βοιήθου 528 16
Βοιήθος, υἱὸς Ἀγυάρχος 528 16

Μ ε γ α ρ ε ῖ ς

Ἀγείτωρ Παρμενίωνος 32
Αὐτοκλῆς, υἱὸς Πολύζαλος 53
Θέων, υἱὸς Καλλίνους 28
Καλλίνους Θέωνος 28
Παρμενίων, υἱὸς Ἀγείτωρ 32
Πολύζαλος Αὐτοκλοῦ 53
Πρεῖμος Πρεῖμου 677
Πρεῖμος, υἱὸς Πρεῖμος 677
Σωσικράτης, υἱὸς [- - -]ης 529 6
[- - -]ης Σωσικράτου 529 6

Μ ε σ η μ β ρ ι α ν ο ῖ

Ἑκαταῖος Νουμηνίου 50
Νουμήνιος, υἱὸς Ἑκαταῖος 50

Μ ε σ σ ή ν ι ο ι

Γεννικός Λεων(ι)δου 202
Θαλησικλῆς, υἱὸς Πανίτας 166
Κριτόδημος Λεων(ι)δου 202
Λεων(ι)δης, υἱοὶ Γεννικός, Κριτόδημος 202
Πανίτας Θαλησικλέου 166

Μ ι λ ή σ ι ο ι

Ἀλέξανδρος, υἱὸς Ἑρμοκράτης 523 28
Ἑλληνικῶν 326 24
Ἑρμοκράτης Ἀλεξάνδρου 523 28
Χάρης [- - -]ου 12
[- - -]ος, υἱὸς Χάρης 12
[- - -] 220

Μ ι λ η τ ο π ο λ ῖ τ α ι

Μηνόφιλος [- - -]ωνος 192
[- - -]ων, υἱὸς Μηνόφιλος 192

Μ υ ρ ι ν α ῖ ο ι

Ἀπολλώνιος, υἱὸς Ἑρμογένης 74, 196
Ἑρμογένης Ἀπολλωνίου 74, 196

Ν ε α π ο λ ῖ τ α ι

Ἀγαθοκλῆς Θεοδοσίου 523 14
Δεξίας, υἱὸς Πέλοψ 111
Θεοδόσιος, υἱὸς Ἀγαθοκλῆς 523 14
Πέλοψ Δεξία 111

ἀ π ὸ Ν ι κ α ῖ α ς

Σώστρατος [- - -]του Βυλλίων 527 12
[- - -]τος, υἱὸς Σώστρατος Βυλλίων 527 12

Ν ι κ ο μ η δ ε ῖ ς

Διονύσιος, υἱὸς Μητρόδωρος 526 22
Μητρόδωρος Διονυσίου 526 22

Ο [- - -]

[- - -] Λιττίου 530 5

᾽ Ο λ ύ ν θ ι ο ι

Αἰνησίδημος, υἱὸς Ἰέρων 208
Δημήτριος Ζωΐλου 56
Ζωΐλος, υἱὸς Δημήτριος 56
Ἰέρων Αἰνησιδήμου 208

᾽ Ο π ο ύ ν τ ι ο ι

Ἀνδρύτας, υἱὸς Πολύξενος 528 36, 531 4
Ἀριστόδημος, υἱὸς Μήλιος 21
Διδύμων Ἐπαρμόσσω 44, 45
Ἐπάρμοστος, υἱὸς Διδύμων 44, 45
Εὐχαρίδας Σωκράτους 525 44

Κάλλων Ξενοφίλου 525 12

Μήλιος Ἀριστοδήμου 21

Ξενοφίλος, υἱὸς Κάλλων 525 12

Πολύξενος Ἀνδρύτα 528 36, 531 4

Σωκράτης, υἱὸς Εὐχαρίδας 525 44

Ὅρχομένοι

Θύρρων Λυσίνου 21

Λυσῖνος, υἱὸς Θύρρων 21

Παλεῖς

Ἄλκων Λακράτου 80

Λακράτης, υἱὸς Ἄλκων 80

Παριανοί

Ἀριστείδης, υἱὸς Μοσχίων 139

Μοσχίων Ἀριστείδου 139

Πάριοι

Εὐβιος, υἱὸς Μικίων 109

Μικίων Εὐβίου 109

Πατρεῖς

Νικίας Νικίου 523 62

Νικίας, υἱὸς Νικίας 523 62

ἐκ Πέλλης

Ἀρτεμίδωρος, υἱὸς Ἡράκλειτος 130

Ἡράκλειτος Ἀρτεμιδώρου 130

Περγαμῆνοι

Ἄτταλος, υἱοὶ Φιλέταιρος, Εὐμένης 388

Εὐμένης Ἀττάλου 388

Κράτιππος, υἱὸς Μένιππος 107

Μένιππος Κρατίππου 107

Φιλέταιρος Ἀττάλου 388

ἐκ Πέργης

Ἀρτεμίδωρος 148

Πλαταεῖς

Ἐνδιος Τηλεγόνω 33, 34

Πλανγών Τολμίδου 673

Τηλέγονος, υἱὸς Ἐνδιος 33, 34

Τολμίδης, θυγ. Πλανγών 673

Πολυρήνιοι

Παρμένων, υἱὸς Πασῖνος 200

Πασῖνος Παρμένοντος 200

Ποντικοὶ ἐκ Καλλάτιος

Ἀλφῖνος, υἱὸς Ἀπολλώνιος 543

Ἀπολλώνιος Ἀλφίνου 543

Προυσιεῖς

Ἀνάξιππος, υἱὸς Μόσχος 526 12

Μόσχος Ἀναξιπίπου 526 12

Ῥόδιοι

Ἀνδρόνικος, υἱὸς Τρῦπις 522 22

Ἀριστεύς, υἱὸς Ἀριστήων 33, 34

Ἀριστήων Ἀριστεύς 33, 34

Εὐάνδρος, υἱὸς [- -]ς 527 8

Ἡγησιάναξ, υἱὸς Ὀλύμπιχος 97

Κλεοκράτης, υἱὸς Κλεόνικος 179

Κλεόνικος Κλεοκράτου 179

Ὀλύμπιχος Ἡγησιάνακτος 97

Τρῦπις Ἀνδρονίκου 522 22

[- -]ς Εὐάνδρου 527 8

Σάμιοι

Ἀπολλωνίδης, υἱὸς Ἱεροκλῆς 190

Ἀπολλώνιος, υἱὸς Δίφιλος 521 23

Δίφιλος Ἀπολλωνίου 521 23

Ἱεροκλῆς Ἀπολλωνίδου 190

Σελγεῖς

Δρόμων Στράτωνος 191
 Στράτων, υἱὸς Δρόμων 191

Σελευκεῖς

Ἀχαιός, υἱὸς Στράτων 152
 Στράτων Ἀχαιοῦ 152

Σιδώνιοι

Ἀπολλοφάνης, υἱὸς Στράτων 37
 Ἡλιόδωρος Μουσαίου 210
 Μουσαῖος, υἱὸς Ἡλιόδωρος 210
 Στράτων Ἀπολλοφάνιος 37

Σικελοὶ ἀπὸ Κατάνης

Ἑρμογένης, υἱὸς Ζώπυρος 523 40
 Ζώπυρος Ἑρμογένου 523 40

Σικελοὶ ἀπὸ Κεντορίπων

Βέβαιος, υἱὸς Ἑμμενίδας 528 46, 56, 62
 Ἑμμενίδας Βεβαίου 528 46, 56, 62

Σικυώνιοι

Θοινίας Τεισικράτου 415, 416
 Θοινίας, υἱὸς Τεισικράτης 385
 Μναςάλκης Μναςίππου 17
 Μνάσιππος, υἱὸς Μναςάλκης 17
 Τεισικράτης Θοινίου 385
 Τεισικράτης, υἱὸς Θοινίας 415, 416
 [. . .]στρατος 520 4

Σινωπεῖς

Ἑστιαῖος 520 24
 Λειοντίσκος 41, 42

Σκαρφεῖς

Ἠγησίμαχος, υἱὸς Σωσιμένης 523 18
 Σωσιμένης Ἠγησιμάχου 523 18

Σμυρναῖοι

(βλ. Ζμυρναῖοι)

Σολεῖς

Δωρίων Καλλικλέους 149
 Καλλικλῆς, υἱοὶ Στασικλῆς 142, Δωρίων 149
 Στασικλῆς Καλλικλέους 142

Συρακόσιοι

Ζωῖλος Ζωῖλου 528 28
 Ζωῖλος, υἱὸς Ζωῖλος 528 28

Σφαγγειλαῖοι

Μικυθίων 3

Ταναγραῖοι

Ἀριστέας Δίωνος 521 25, 31
 Ἀριστόβουλος, θυγ. Ῥόδη 681
 Ἀριστοκλείδης Διοτίμω 32
 Ἀρχελαΐδας, υἱὸς Ὀλουμπίων 197
 Βουκάττης Διογείτονος 521 49, 59
 Διογείτων, υἱὸς Βουκάττης 521 49, 59
 Διογένης Οἰνίωνος 21
 Διότιμος, υἱὸς Ἀριστοκλείδης 32
 Δίων, υἱὸς Ἀριστέας 521 25, 31
 Εὐμάρων, υἱὸς Κλέων 197
 Ἴρανος Φρυνίδου 523 26
 Κλέων Εὐμάρωνος 197
 Κρίθων Στράτωνος 521 41, 57
 Μνασιχάρης, υἱὸς Ξενόδοκος 188
 Νίκων Νίκωνος 92

Νίκων, υἱὸς Νίκων 92

Ξενόδοκος Μνασιχάριος 188

Οἰνίων, υἱὸς Διογένης 21

Ὀλουμπίων Ἀρχελαΐδαο 197

Ὅδη Ἀριστοβούλου 681

Στράτων, υἱὸς Κρίθων 521 41, 57

Φρυνίδας, υἱὸς Ἰρανος 523 26

Τ α ρ α ν τ ῖ ν ο ι

Ἀσκληπιόδωρος Πυθέου 524 18, 22

Πυθέας, υἱὸς Ἀσκληπιόδωρος 524 18, 22

Τ α ρ σ ε ῖ ς

Ἀντίπατρος, υἱὸς Ἡρακλείδης 528 22

Διονύσιος, υἱὸς Νικάνωρ 528 6

Ἡρακλείδης Ἀντιπάτρου 528 22

Νικάνωρ Διονυσίου 528 6

Τ α [- -] ε ὕ ς

Ἀριστόβουλος 364

Τ α υ ρ ο μ ε ν ῖ τ α ι

Γλαῦκος, υἱὸς Πόσιδης 675

Πόσιδης Γλαύκου 675

Τ ρ α λ λ ι α ν ο ῖ

Δημήτριος, υἱὸς Ζεῦξις 528 20

Ζεῦξις Δημητρίου 528 20

[- -]νίου 522 8

Τ ρ ο ι ζ ῆ ν ο ι

Διομήδης 389

Τ ὕ ρ ο ι

Ἀρίστων, υἱὸς Διονύσιος 210

Γλαυκίας Νικάνωρος 525 40

Διοκλῆς Νίσου 18

Διονύσιος Ἀρίστωνος 210

Νικάνωρ, υἱὸς Γλαυκίας 525 40

Νῖσος, υἱὸς Διοκλῆς 18

Υ ἑ τ τ ῖ ο ι

Ἀγλάων Διοδώρου 523 77

Διόδωρος, υἱὸς Ἀγλάων 523 77

Κράτων Πραξίου 525 14

Πραξίας, υἱὸς Κράτων 525 14

Φ α ρ σ ἄ λ ι ο ι

Μελάνιππος 520 28

Φ α σ η λ ῖ τ α ι

Ἀρίστων, υἱὸς Δηΐμαχος 170

Δηΐμαχος Ἀρίστωνος 170

Φ ε ρ α ῖ ο ι

Ἀριστομήδης Με[-] 342

Με[-], υἱὸς Ἀριστομήδης 342

Φ λ ε ἄ σ ι ο ι

Εὐτελίων 520 22

Φ ω κ α ι ε ῖ ς

Μήστωρ Μήστορος 524 6, 10

Μήστωρ, υἱὸς Μήστωρ 524 6, 10

Χ α ι ρ ω ν ε ῖ ς

Εὐρυφάν Καλλιέρωνος 21

Καλλιέρων, υἱὸς Εὐρυφάνων 21

Χ α λ κ ι δ ε ῖ ς

Ἀγαθοκλῆς Πτολεμαίου 523 75

Ἀγασικλῆς, υἱοὶ Κλεόξενος, Φᾶνος 127

Αἰνησίδημος, υἱὸς Αὐτοκλῆς 57
 Ἀντιγένης, υἱὸς Μικυθίων 521 35
 Αὐτοκλῆς Αἰνησιδήμου 57
 Ἀφροδίσιος, υἱὸς Δημήτριος 521 9
 Βίотτος Μενελάου 521 14
 Γύρων, υἱὸς Μικάδης 154
 Δημήτριος Ἀφροδισίου 521 9
 Διογένης, υἱὸς Ἐπικράτης 523 48
 Διονύσιος, υἱὸς Ζώπυρος 110
 Ἐπικράτης Διογένητος 523 48
 Ἐπικύδης Κτησικλέου 40
 Ἐργοκλῆς Χαριδάμου 121
 Ζήνων, υἱὸς Ὀλυμπίων 521 11
 Ζώπυρος Διονυσίου 110
 Θιόδαμος, υἱὸς Θιοτιμίδας 46
 Θιοτιμίδας Θιοδάμω 46
 Κλεόξενος Ἀγασικλέους 127
 Κλεόφαντος Κλεοφῶντος 44
 Κλεοφῶν, υἱὸς Κλεόφαντος 44
 Κτησικλῆς, υἱὸς Ἐπικύδης 40
 Λυσίστρατος Μνασέου 526 28
 Μελάνθυρος Παραμυθίου 112
 Μενέλαος, υἱὸς Βίотτος 521 14
 Μένων, υἱὸς Σιμίας 93
 Μικάδης Γύρωνος 154
 Μικυθίων Ἀντιγένητος 521 35
 Μνάσαιγος, υἱὸς Χαρίδημος 217
 Μνασέας, υἱὸς Λυσίστρατος 526 28
 Νικόβουλος, υἱὸς Πολίαγρος 89
 Ὀλυμπίων Ζήνωνος 521 11
 Παραμύθιος, υἱὸς Μελάνθυρος 112
 Πάτρων Πρωτάρχου 216
 Πολίαγρος Νικοβούλου 89
 Ποσειδώνιος Τιμονόθου 522 20, 32

Πρωτάρχος, υἱὸς Πάτρων 216
 Πτολεμαῖος, υἱὸς Ἀγαθοκλῆς 523 75
 Σιμίας Μένωνος 93
 Τιμόνοθος, υἱὸς Ποσειδώνιος 522 20, 32
 Φᾶνος Ἀγασικλέους 127
 Χαρίδαμος, υἱὸς Ἐργοκλῆς 121
 Χαρίδημος Μνασαίγου 217
 Ὦρος Ὦρου 528 8
 Ὦρος, υἱὸς Ὦρος 528 8
 [- - ο]ς 193
 [- - -] [- - -]νου 258

Χερσονησίται

Ξένων Πασίξενου 128
 Πασίξενος, υἱὸς Ξένων 128

Χερσονησίται ἐκ τοῦ Πόντου

[- - -] 48

Χῆοι

Γλαῦκος 529 12
 Πρόξενος, υἱὸς [. .]δων 722
 [. .]δων Προξένο 722
 [- -]ηνόφιλος 529 10

Χρυσαορεῖς ἀπὸ Ἀλίνδων

Μυωνίδης, υἱὸς Οὐλιάδης 528 40
 Οὐλιάδης Μυωνίδου 528 40

Χύτριοι

Εὔνικος Εὐνίκου 212
 Εὔνικος, υἱὸς Εὔνικος 212
 Τίμων, υἱὸς [- - -]σκος 212
 [- - -]σκος Τίμωνος 212

4. Οἱ Ῥωμαῖοι

- Ἄππιος Κλαύδιος Ἀππίου υἱὸς Πόλχρος 449
 Αὔλος Κασκέλιος Αὔλου υἱὸς Ῥωμιλία 308 13
 Αὔλος Τιτίνιος Αὔλου Ῥωμαῖος 523 50
 Γάιος Ἀνναῖος Γαῖου υἱὸς Κλυτομίνα 308 11
 Γάιος Κάσιος Λευκίου υἱὸς Λογγῖνος 308 1, 63
 Γάιος Κλαύδιος Γαῖου υἱὸς Ἀρνήσεως Γλάβερ 308 7
 Γάιος Λικίνιος Γαῖου υἱὸς Στηλατίνα Σακέρδως 308 9
 Γάιος Οὐσέλλιος Γαῖου υἱὸς Κυρίνα Οὐάρρων 308 62
 Γάιος Σκριβώνιος Γαῖου υἱὸς Κουρίων 444
 Γναῖος Καλπόρνιος Γναίου υἱὸς Πίσων 447, 448
 Γναῖος Κορνήλιος Γναίου υἱὸς Λευκίου υἱωνὸς Λέντλος 446
 Κόϊντος 491
 Κόϊντος Ἄξιος Μάρκου υἱὸς Κυρίνα 308 12
 Κόϊντος Καιπίων Κοῖντου υἱὸς Βροῦτος 451
 Κόϊντος Μέτελλος Εὐσεβῆς 308 53
 Κόϊντος Μυνύκιος Κοῖντου υἱὸς Τηρητίνα Θέρμος 308 14
 Κόϊντος Πομπήιος Κοῖντου υἱὸς Ἀρνήσεως Ροῦφος 308 12
 Κόϊντος Ῥάγκιος Κοῖντου υἱὸς Κλαυδία 308 62
 Κόϊντος Φούφιος Κοῖντου υἱὸς Καληνός 450
 Κορνήλιος 459
 Λεύκιος Δομέτιος Αἰνόβαλβος 308 24
 Λεύκιος Κλαύδιος Λευκίου υἱὸς Λεμωνία 308 15
 Λεύκιος Κορνήλιος Λευκίου υἱὸς Σύλλας Ἐπαφρόδιτος 308 20, 22, 26, 38, 42, 52, 55, 442, 443
 Λεύκιος Λάρτιος Λευκίου υἱὸς Πηπιρία 308 10
 Λεύκιος Λικίνιος 308 3
 Λεύκιος Μόμμιος Λευκίου υἱὸς 434
 Λεύκιος Οὐαλέριος Λευκίου υἱὸς 523 34
 Λεύκιος Οὐολύσκιος Λευκίου υἱὸς Ἀρνήσεως 308 10
 Μάρκος Αὐρήλιος 308 4
 Μάρκος Κάσιος Μάρκου υἱὸς Πωμεντίνα 308 8
 Μάρκος Κλαύδιος Μάρκου υἱὸς Ἀρνήσεως Μάρκελλος 308 6
 Μάρκος Ποπλίκιος Μάρκου υἱὸς Ὀρατία Σκαίουας 308 14
 Μάρκος Τερέντιος Μάρκου υἱὸς Οὐάρρων Λεύκολλος 308 1, 63
 Μάρκος Τύλλιος Μάρκου υἱὸς Κορνηλία Κικέρων 308 11
 Μάρκος Ἀγρίππας Λευκίου υἱὸς 456
 Μετέλλα Καικελία Λευκίου Σύλλα Ἐπαφροδίτου γυνή 443
 Παῦλλα Ποπιλλία Μάρκου θυγάτηρ Γναίου Πείσωνος γυνή 448
 Πόπλιος Σερουίλιος Γαῖου υἱὸς Ἰσαυρικός 445
 Τίτος Μαίνιος Τίτου υἱὸς Λεμωνία 308 15, 61

5. Οἱ Γλύπτες

- Ἀγάθαρχος Διονυσίου Βοιώτιος 421
 Διονύσιος Ἀρίστωνος 425
 Ἡρόδωρος Σθένιδος Ἀθηναῖος 371, 372
 Θοινίας Τεισικράτου Σικυώνιος 415, 416
 Λεωχάρης 356
 Μητίοχος 373, 374
 Ξενοκράτης Ἀθηναῖος 389, 390
 Παρθενοκλῆς Ἰσμηνίου 431
 Πραξίας Λυσιμάχου Ἀθηναῖος 341
 Σθέννης Ἡροδώρου Ἀθηναῖος 383

Σίμαλος 386, 387
 Στρόμβιχος Ἀθηναῖος 334
 Σῶσις 414

Τεισικράτης Θοινίου Σικυώνιος 385
 Φειδίας 346
 [- -]οκλῆς 381

6. Οἱ Ἄρχοντες

Τοῦ κοινοῦ τῶν Βοιωτῶν

Ἀγαθοκλῆς 210
 Αἰσχρίων 21
 Ἀμείνιχος 68
 Ἀντίγων 49
 Ἀπολλόδωρος 69, 70
 Ἀριστόμαχος 152
 Ἀρτύλαος 200, 201, 202
 Δαμόφιλος 92, 93
 Διονύσιος 175, 176, 177
 Δίων 130
 Δωρόθεος 323
 Ἑρμαῖος 66
 Εὐάγγελος 147
 Εὐεργος 121, 122
 Θεότιμος 87, 88
 Ἰππαρχος 125, 126, 127
 Καφισίας 75
 Νικασάρετος 129
 Νικίας 74
 Νίκων 151
 Π[- -] 275
 Παμπείριχος (καὶ Πανπίρειχος, Παμπίριχος) 32, 33, 34, 35, 36, 37
 Ποτιδάχης 84
 Πρωτόμαχος 128
 Στράτων 181, 183, 184, 186, 187, 324
 Φιλόξενος 196, 197
 Φίλων 71, 72, 172, 173, 174

Χαρίδαμος 60
 Χαροπῖνος 41, 43, 44, 45

Τοῦ Ὠρωποῦ

Α[- -] 508
 Ἑρμόδωρος 126, 127
 Εὐθύδικος 214, 215
 Εὐφηρος 147, 148
 Θεότιμος 172, 173, 174
 Καλλικλῆς 110
 Κρίτων 505
 Κτήσων 152
 Λύσανδρος 325, 506
 Λυσιμένης Φιλίππου 526
 Μητροδωρος 129
 Νικόβιος 217
 Νικοκλῆς 175, 176, 177
 Πausanias 69
 Πολυκράτης 87, 88
 Φιλιστίδης 528
 Φίλων 216

Τῶν Ἀθηνῶν

Εὐθύκριτος 299, 352
 Κηφισοφῶν 291, 298
 Νικήτης 296, 297
 Νικοκράτης 295
 Φιλοκλῆς 300

7. Οἱ Ἱερεῖς τοῦ Ἀμφιαράου

- Ἀθηνόδωρος 130, 131, 132
 Αἰσχίνης 66, 67
 Ἀλεξίδημος Θεοδώρου 523
 Ἀντικράτης Δεκελεύς 290 2, 26
 Ἀρίστανδρος 134, 135
 Ἀρίστιππος 128
 Ἀσώπων 53, 54
 Γλαύκων 69, 70
 Δημαίνετος 196
 Δημήτριος ὁ δεύτερος 158, 159
 Δημοκράτης 175 (ὁ δεύτερος), 176, 177, 178, 179
 Δημόστρατος 125, 126, 127
 Διόδωρος Μνασέου 60, 61, 422
 Ἐξηκεστίδης 151
 Ἐπικράτης 92, 94, 181, 183, 184 (ὁ δεύτερος), 186, 187, 324
 Ἑρμαιώνδας 528
 Ἑρμόδωρος 216
 Ἑρμοκράτης 163, 165, 166
 Εὐβίοςτος Δημογένου 294 2, 9, 18, 23
 Εὐθύδημος 214, 215
 Εὐθύδημος Σωσθένου 521
 Εὐκράτης Φίλωνος 526
 Θεόδωρος 71, 72
 Θεοκλῆς 323
 Θεοκύδης 210
 Θου[- -] 507
 Ἰέρων 502
 Κάλλιππος 404
 Κλέαρχος 170
 Κλεόμαχος 75, 76, 77
 Κτησιφῶν 97, 98, 103, 104 (;)
 Λέαρχος 28
 Μένων 180
 Μολοττός 116, 117, 119
 Νικ[- -] Φυλάσιος 465
 Νίκιππος 172, 173, 174
 Νικοκλῆς 382
 Νικολαΐδης 68
 Νίκων Νίκωνος 439
 Ο[- - -] 224
 Ὀλύμπιχος 108, 109, 110, 389
 Παράμυθος 162
 Πι[- - -] 253
 Πίργης 152
 Πυροκλείδης 200, 201, 202
 Σάων 325
 Σπίνθαρος 57, 58, 59
 Στέφανος 139
 Σώφιλος 3
 Ταυρίσκος Τιμ[- -] 454
 Τίμαρχος 217
 Φαινίας 129
 Φᾶνος Πιστοξένου 56, 405
 Φανόστρατος 121, 122
 Φιλιππίδης 87, 88, 89
 Φρύνιχος 385
 Χαροπίδης 4, 5, 6
 Ὠρωπόδωρος 84, 303, 421
 [- - -]ος 123, 137

8. Εύρετήριο Λέξεων

Α

ἄβαξ 309

ἄβατον· ἔτι δὲ καὶ τὸ ἄβατον κατασκευάσαι 294 7

ἀγαθός· ἀνὴρ ἀγαθὸς γεγένηται 5, 7 || ἄνδρες ἀγαθοὶ γεγέννηται 4 || ἀγαθῇ τύχῃ (ἀγαθεὶ τύχῃ) 1, 2, 296 10, 307 29 || τύχῃ ἀγαθῇ 4, 5, 6, 295 11, 329 || μὴ γένοιτο αὐτοῖς μηθὲν ἀγαθόν 745α 35

ἄγαλμα 380

ἀγανακτῶ· ἀγανακτοῦντος 301 8

ἄγομαι· περὶ ὧν ἄγεται τὸ πρᾶγμα 308 22

ἀγορά· στῆσαι - ἐν τῇ ἀγορᾷ 302 20

ἀγρός· ἐκτὸς ἀγρῶν τῶν Ἑρμοδώρου 308 50

ἄγω· ἄγειν εἰς τὴν θυσίαν 279

ἄγω· ἄγων 325 62 || ἄλλος ἄγων 325 58 || ἄλλον ἄγοντα 325 26, 67 || τὸν ἕνα ἄγοντα 325 68 || μαστοὶ ἄγοντες 325 32 || μαστία Β ἀπὸ τῶν ἐπανθέτων ἄγοντα 325 56 || ταῦτα ἡγαγον τετρᾶρχμα Γ καὶ ἀττικήν 325 61

ἀγωγή· τῆς τοῦ ὕδατος ἀγωγῆς 295 17

ἀγών· προεδρίαν ἐν τοῖς ἀγῶσιν 175 18 || κηρύττεσθαι - ἐν τοῖς χορικοῖς ἀγῶσιν 294 27 || ἐπὶ τὴν ἐπιμέλειαν τοῦ ἀγῶνος 298 13 || ἐπεμελήθησαν - τοῦ ἀγῶνος τοῦ γυμνικοῦ 298 17 || δοῦναι - τοῖς αἰρεθεῖσιν ἐπὶ τὸν ἀγῶνα 298 43 || τῷ γυμνικῷ ἀγῶνι 307 35 || καθιερωκέναι - τὰς προσόδους ἀπάσας εἰς τοὺς ἀγῶνας 308 47

ἀγωνοθετῶ· ἀγωνοθετήσας, τὸ προσκήνιον 430 || ἀγωνοθετοῦντος τὰ πρῶτα Ἀμφιαρᾶ καὶ Ῥωμαῖα 521 || ἀγωνοθετοῦντος τῶν Ἀμφιαράων καὶ Ῥωμαίων 523, 526

ἀδελφή 431

ἀδελφιδοῦς 431

ἀδελφός 388 || τὸν ἀδελφόν 404, 415 || τοῦ ἀδελφοῦ γυναῖκα 383

ἀδικία· περὶ τῶν ἐν τοῖ ἱεροῖ ἀδικιῶν 277 19

ἀδικῶ· ἂν δέ τις ἀδικεῖ 277 9 || ἂν τις ἰδίει ἀδικηθεῖ 277 14 || ἀξιῶ οὖν ἀδικούμενος καὶ οὐκ ἀδικῶν 745α 25

ἀθάνατος· θεῶν ἀθανάτων ἱερῶν τεμενῶν φυλακῆς 308 20, 26, 37, 40

ἄθλον· τὸ ἄθλον Ἀλῖαι Νύμφῃ 511-519

αἰδοῖον 324 70, 71

αἵρεσις· ἀξίως δὲ τῆς τοῦ βασιλέως αἰρέσεως 107 || γίνωνται δὲ καὶ ἄλλοι ζηλωταὶ τῆς αὐτῆς αἰρέσεως 307 28 || ἐπηνῆσθαι Ὠρωπίους ἐπὶ τε τῇ αἰρέσει 330 12, 331 7

αἰροῦμαι· ἐλέσθαι δὲ καὶ ἀρχὴν 294 27 || τὸν μὲν δῆμον ἐλέσθαι ἄνδρας δύο 306 || ἐλέσθαι τρεῖς ἄνδρας ἐκ πάντων τῶν πολιτῶν 324 12 || δοῦναι - τῇ ἀρχῇ τῇ αἰρεθείσῃ 294 30 || αἰρεθεῖς ἐπὶ τὰς κρήνας 295 12 || ἐπαιnéσαι τοὺς αἰρεθέντας 298 21 || δοῦναι - τοῖς αἰρεθεῖσιν ἐπὶ τὸν ἀγῶνα 298 43 || διδόναι - τῷ αἰρεθέντι ἐπὶ τὴν εὐταξίαν 298 44 || τοὺς ἐπὶ τὰ τείχη ἡρημένους 302 4 || αἰρεῖσθαι θεωρούς 306 || τοῖς δὲ αἰρεθεῖσιν οἱ ἱεράρχαι παραδότησαν 324 13 || ἔαν δέ τι μὴ ποιήσῃ ἡ ἀρχὴ ἡ αἰρεθεῖσα 324 48, 326 3 || ἀρχὴ εἰρέθη 326 7

- αἴτιος· φθεγγομένα πλείστας αἴτιον εὐνομίας 389 9
αἰτοῦμαι· αἰτησόμενον δικαστάς 330 3
αἰχμάλωτος· τοὺς ἀλόντας αἰχμαλώτους 231
ἀκοντίζω· νικήσας ἐφήβους ἀκοντίζων 348
ἀκρόασις· ἀκροάσεις καὶ πλείους πεπότηται 211 || ἐπαινέσαι ἐπὶ τε - ταῖς ἀκροάσεσιν 211
ἀκτινωτός 315
ἄκυρος· οὔτε - δόγματι συνκλήτου ἄκυρον ἐγενήθη 308 42
ἀλεξάνδρεια 324 97-98
ἀλίσκομαι· τοὺς ἀλόντας αἰχμαλώτους 231
ἀλλήλων· πρὸς ἀλλήλους ἀρμόττοντας 292 13, 22, 25, 293 13, 42
ἄλλος· οἶδε ἐκ τῶν ἄλλων ἐπέδοσαν 299 18
ἄλοχος· μνημοσύνης ἔνεκεν νυμφιδίας ἀλόχου 744
ἄλωμα· τὸν δὲ ταμίαν τὸ ἄλωμα δοῦναι 20, 241, 303 29, 304 16 || τὸ δὲ ἄλωμα τὸ γενόμενον 304 16, 305
ἀμαξιαῖος· λίθοις ἀμαξιαίοις 293 6
ἀμφοτέρωθεν· τιθέναι δὲ καὶ τοὺς ἀναβασμούς ἀμφοτέρωθεν 290 70
ἀναβασμός· τιθέναι δὲ καὶ τοὺς ἀναβασμούς 290 70
ἀναγιγνώσκω· τό τε ψήφισμα ἀνέγνωσαν 304 5
ἀναγόρευσις· τὴν δὲ ἀναγόρευσιν τῶν στεφάνων 330 30
ἀναγορεύω· ἀναγορεῦσαι δὲ τὴν τῆς εἰκόνος στάσιν 307 33 || ἀνειπεῖν τὸν κήρυκα 296 17 || τοὺς δὲ ἐπιμελητάς
ἀνειπόντας 296 26
ἀναγραφή· εἰς δὲ τὴν ἀναγραφὴν τῆς στήλης 290 13, 296 35, 297 31, 298 48 || εἰς δὲ τὴν ἀναγραφὴν τῶν στηλῶν
295 29 || τὸ δὲ ἄλωμα τὸ γενόμενον εἰς τὴν ἀναγραφὴν 304 16, 305
ἀναγράφω· εὐεργέτην ἀναγράψαι 3 || ἀναγράψαι - τὴν προξενίαν 9, 14 || ἀναγράψαι - τὸ ψήφισμα, πολλαχοῦ ||
ἀναγράψαι δὲ τόδε τὸ ψήφισμα ἐν τῷ ἱερῷ 132, 175 21 || ἀναγραψάτωσαν δὲ καὶ τὸ ψήφισμα 324 44 ||
τὸν ἱερέα ἀναγράφειν 276 || τὰς συγγραφὰς - ἀναγράψαι 290 7 || τοὺς τειχοποιούς ἀναγράψαι ἐν στήλαις
λιθίναις 302 15 || ἀναγράψαι - τὰ ὀνόματα τῶν τειχοποιῶν 302 16 || ἀναγράψαι αὐτοὺς πατρόθεν 303 21 ||
ἀναγράψαι - τό τε ὄνομα τοῦ ἀναθέντος 324 42 || ἀναγράψαι τοὺς πολεμάρχους 303 26, 304 14, 305
ἀνάθεσις· ἐλέσθαι δὲ καὶ ἀρχὴν τὸν δῆμον ἐπὶ - τὴν ἀνάθεσιν τῶν εἰκόνων 294 28
ἀνάθημα (ἀνάθεμα)· κοσμῶν ἀναθήμασιν 294 4 || δοῦναι - εἰς θυσίαν καὶ ἀνάθημα 298 36 || οἶδε ἐπέδοσαν εἰς τὸ
ἀνάθημα 299 1 || τοῦ ἀναθήματος - συνεπεμελήθησαν 299 45 || ἵνα δὲ - ὑπομνήματα ἢ τῶν ἀναθεμάτων
324 40 || τοὺς ἱεράρχας στήσαντας ἕκαστον τὸ ἀνάθεμα 324 41 || ἀναγράψαι - τὴν ὁλκὴν τοῦ ἀναθέματος
324 43 || τάδε συνεκόπη τῶν ἀναθημάτων 324 53 || ἀργυρίου τοῦ ἐκπεπτωκότος ἐκ τῶν ἀναθημάτων 324
75 || ἀνέστησεν τὰ καταλιφθέντα - ἀναθέματα 468
ἀναιροῦμαι· ἀναιρήσεται δὲ τὸ ἔργον κατὰ τετραποδίαν 292 33
ἀνακαθαίρομαι· τὸς λίθος τὸς πεπτωκότας ἀνακαθηράμενον 290 60
ἀνάκειμαι· ἐν καλλίστῳ ἀνακεῖσθαι 294 31 || εἶναι δὲ καὶ τῶν πρὸς τοῖς τοίχοις ἀνακειμένων πεπτωκότα τινά 324 6
ἀνακομιδὴ· τῆς τε ἀνακομιδῆς τοῦ πεμφθέντος σίτου 70

- ανάλημμα 293 12, 25, 39 || πλάτος δὲ ἀπὸ τοῦ ἀναλήματος τοῦ τῆς χαράδρας 292 10 || προσαρμόττων πρὸς τὸ
 ἀνάλημμα 293 26 || ἀπὸ τοῦ ἐδάφους τοῦ ἀναλήματος 293 45
- ἀναλίσκομαι ἐκ τῶν (εἰς τὰ) κατὰ ψηφίσματα ἀναλίσκομένων 295 31, 296 37, 297 33 || ὅσα τε εἰς τὰ ἱερὰ ἀναλίσκε-
 ται 302 10
- ἀνάλωμα· ἀνάλωμα τὸ εἰς τὴν στήλην 16 || δοῦναι τὸ ἀνάλωμα τῇ ἀρχῇ 294 29 || εἴ τι ἄλλο ἀνάλωμα τῆς πό-
 λεως 302 12 || τὸ γινόμενον ἀνάλωμα ἀπολογισάσθωσαν 324 47, 326 2 || ἐξελέτω τὸ γινόμενον ἀνάλωμα
 324 35 || ἐὰν δὲ μὴ ᾖ ἐν τῷ θησαυρῷ τὸ κεφάλαιον τοῦ ἀναλώματος 324 37
- ἀνάμεσον· τῶν ἀνάμεσον θεῷ Ἀμφιαράῳ καὶ τῶν δημοσιωνῶν 308 4
- ἄναξ· ὦ δέσποτ' ἄναξ 301 10
- ἀναπελεκῶ· τὰ δὲ μέτωπα ἀναπελεκήσει εὐτενῇ 292 19
- ἀναστρέφομαι· φιλανθρώπως ἀνεστράφη 70 7 || ἀνεστράφη ἀξίως μὲν αὐτοῦ 107
- ἀναστροφή· ἐπαινέσαι ἐπὶ τε - τεῖ ἀναστροφῇ 211 || τὴν ἀναστροφήν πεποιήται ἀξίαν τοῦ τε ἐπιτηδεύματος
 218 || ὅτι ἐν τῇ ἐπιδημίᾳ καὶ ἀναστροφῇ διετέλεσαν ἄξιοι 330 26, 331 19 || στεφανῶσαι - ἐπὶ τῇ ἀνα-
 στροφῇ ἦν πεποιήνται ἐν τῇ ἐπιδημίᾳ 330 30, 331 22
- ἀναστρόφισμα· καλυπτῆρας ἐξ ἀναστροφίσματος 325 61
- ἀνατίθημι· Ἀλεχσομενὸς μ' ἀνέθεκεν 333 || ἀνέθεσαν 352, 477 || ἀνέθηκεν 344, 347, 349, 356, 382, 391, 394, 399, 406,
 415, 420, 422, 468, 487 || ἀναθεῖναι τῷ θεῷ τὰ στεφάρια 294 6 || παρειμένον εἶναι αὐτῷ - ἀναθεῖναι 294
 13 || ἀναθεῖναι τὰς εἰκόνας 294 30 || ἀναθεῖναι εἰς τὸ ἱερόν 296 24 || ἀναθεῖναι τὸν στέφανον 296 27 ||
 ἀναθεῖναι πρὸς τῷ βωμῷ 329 || οἶδε ἐπέδοσαν εἰς τὸ ἀνάθημα ὃ ἀνέθηκεν ἡ βουλή 299 1 || ἀναγράψαι -
 τό τε ὄνομα τοῦ ἀναθέντος 324 42 || ἀναθέτωσαν οὗ ἂν δοκῇ ἐν καλλίστῳ εἶναι 324 46, 326 1
- ἄνδρεῖος· ἐκ τοῦ λοτρῶνος τοῦ ἀνδρείου 292 2
- ἄνῃρ· τὸν ἄνδρα 372, 418 || ἄνῃρ ἀγαθὸς γεγένηται 5, 7 || ἄνδρες ἀγαθοὶ - γεγέννηται 4 || χωρὶς μὲν τὸς ἄνδρας
 277 44 || τοὺς μὲν ἄνδρας ἐν τοῖ πρὸ ἡῶς τοῦ βωμοῦ 277 45 || τοὺς ἄνδρας τοὺς ἐπὶ τὰ τεῖχη ἡρμημένους
 302 4 || ἀποστεῖλαι πρεσβευτὰς τρεῖς ἄνδρας 304 2 || τὸν μὲν δῆμον ἐλέσθαι ἄνδρας δύο 306 || ἐλέσθαι
 τρεῖς ἄνδρας ἐκ πάντων τῶν πολιτῶν 324 12 || τῷ σὲ κατ' ἀμφοτέρων σέβεται πατρίς, ἄνδρα καὶ ἥρω
 389 8 || στήσεν ἄνῃρ πινυτός 744
- ἀνίστημι· ἀνέστησεν τὰ καταλιφθέντα - ἀναθέματα 468
- ἀνοίγω· ὁ δὲ συλλογεὺς ἀνοίξας τὸν θησαυρόν 324 33
- ἀνοικοδομοῦμαι· τὰ πεπτωκότα τεῖχη ἀνοικοδομηθεῖ 302 3
- ἀντίδικος· ἂν δὲ ὁ ἀντίδικος μὴ συνχωρεῖ 277 19
- ἀντιλογία· ἐπεγνώκῃ περὶ ἀντιλογιῶν 308 4 || περὶ χώρας - περὶ ἧς ἀντιλογία ἦν 308 32
- ἀντιπρεσβεύω· πρὸς τε Ἀθηναίους καὶ τοὺς ἄλλους τοὺς ἀντιπρεσβεύοντας 307 19
- ἀντιστράτης· πρεσβευτὴν καὶ ἀντιστράτηγον 450
- ἀντίχωμα· τὸς λίθος - τὸς πρὸς τῷ ἀντιχώματι 290 34 || ἐπὶ τοὺς τοῦ ἀντιχώματος πόδα κατερῆψαι 290 51
- ἄξιος· τὴν ἀναστροφήν πεποιήται ἀξίαν τοῦ τε ἐπιτηδεύματος 218 || ἀξίας χάριτας ἀποδιδούσα 210 || χάριτας -
 ἀποδώσει τὰς ἀξίας ἐκάστῳ 299 54 || καθότι ἂν ἕκαστος αὐτῶν ἄξιος ᾖ τιμηθῆναι 303 25 || ἐπὶ τῷ προ-
 χειρίσασθαι τοὺς δικαστὰς ἀξίους ἀμφοτέρων τῶν πόλεων 330 13, 331 8 || διετέλεσαν ἄξιοι μὲν τοῦ ἐξαπο-
 στείλαντος δήμου 330 27, 331 20

- ἀξιῶ· ἀξιωσάντων τῶν πολεμάρχων 210 || ἀξιῶ πάντα ἐπήκοα γενέσθαι 745α 15
- ἀξίως· ἀνεστράφη ἀξίως μὲν αὐτοῦ 107 || τιμηθήσονται ἀξίως ὧν ἂν εὐεργετήσωσιν 307 29 || ἐπισκέψασθαι δὲ τὸν δῆμον καθότι ἀξίως αὐτοῦ τιμήσει 302 21
- ἀπαγγέλλω· περὶ ὧν - ὕπατοι ἐπιγινόντες ἀπήνγειλαν 308 64
- ἄπειμι· τρίτει ἀπιόντος 28 || ἔκτει ἀπιόντος 177 || ἀπίτω Μόσχος οὗ ἂν αὐτὸς βούληται 329
- ἀπεργάζομαι· ἀπεργαζόμενον ἐγ μετώπο εἰς καταφοράν 290 38
- ἀπέψω· ἀπεψήσαντες καὶ ποιήσαντες τῷ κάλλει πρὸς τὸ ἐπίσημον 324 18
- ἀπήγυτος· καταγράφω Θεόξενον ἀπήγυτον 745α 2
- ἀπόβασις· τοῦ ἀγῶνος τοῦ γυμνικοῦ καὶ τοῦ ἵππικοῦ καὶ τῆς ἀποβάσεως 298 18
- ἀποδείκνυμι· Ὠρώπιοι θέλοντες ἀποδείξαι 330 4
- ἀποδέχομαι· τὸν τε πρεσβευτὴν καὶ δικασταγωγὸν ἀπεδέξαντο 330 6, 331 2
- ἀποδίδωμι· ἀξίας χάριτας ἀποδιδούσα 210 || ἀξιωσάντων - ἀποδόσθαι τῇ πόλει 210 || τῷ νεωκόρῳ τὸ προσοφειλόμενον ἀποδόντας 290 21 || ἀποδώσει τέλος ἔχον εἴκοσι ἡμερῶν 292 34 || τὰς καταξίας χάριτας ἀποδιδούς 294 14 || χάριτας - ἡ βουλή ἀποδώσει τὰς ἀξίας 299 54 || τοῖς δὲ δανείσασιν ἀποδοῦναι τὰ χρήματα 303 10
- ἀπόδοσις· τὰς δὲ προσόδους - πάσας ὑπάρχειν εἰς τε τὸν τειχισμὸν καὶ εἰς τὴν ἀπόδοσιν τῶν δανεισθέντων χρημάτων 302 9 || τῆς εὐχῆς ἀποδόσεως ἔνεκεν τῷ ἱερῷ Ἀμφιαράου 308 43
- ἀποκαθίστημι· ἀποκαταστήσει τὸ πλοῖον ἰς τὸν λιμένα 70
- ἀποκάταγμα· φιάλης χρυσῆς ἀποκατάγματα 325 60
- ἀποκατάγνυμι· αἱ κορωνίδες τῶν ὠταρίων ἀποκαταγεῖαι 325 18
- ἀποκοιλαίνω· μὴ ἀποκοιλαινῶν 293 38
- ἀποκυλίω· ἀποκυλίσαντα τὸς λίθος 290 59
- ἀπολογίζομαι· παραδότησαν - καὶ ἀπολογισάσθωσαν τὰ παραδοθέντα πρὸς κατόπτας 324 21 || προσθέτω ὁ ταμίης - καὶ ἀπολογισάσθω πρὸς κατόπτας 324 38 || τὸ γενόμενον ἀνάλωμα ἀπολογισάσθωσαν 324 47, 326 2
- ἀποξέω· παραστάδια δύο ἴσα τοῖς ὑπάρχουσιν ἀποξέσαντα 290 44 || κατερεῖψαι - πλαξὶ πάχος ποδιαίαις ἀποξέσαντα 290 49 || τὰ μὲν ἔξωθεν τοῦ τοίχου ἀποξέσαντα 290 65 || τὰ δὲ ἐντὸς ἀποξέσαντα 290 67
- ἀποξύω· πυρώσαντες καὶ ἀποξύσαντες τὸν καττίτερον 324 15
- ἀποπίπτω· ἀποπέπτωκε ὥς 325 19 || τὰ ὠτάρια ἀποπέπτωκεν 325 20
- ἀποστέλλω· ἀποστεῖλαι πρεσβευτὰς 304 2
- ἀποφαίνομαι· ἀπὸ συνβουλίου γνώμης γνώμην ἀπεφηνάμεθα 308 29
- ἀργύριον· ἂν δ' ἐκτίνει τὸ ἀργύριον 277 12 || δοκίμου ἀργυρίου 277 22 || ὅταν ἐμβάλλει τὸ ἀργύριον 277 40 || ἀναγράφαι - ὅποσον ἔχη ἀργύριον 290 13 || λαβῆν τὸν ἱερέα τῷ ἀργυρίῳ τῷ ἐξαιρεθέντος 290 14 || τὸ δὲ ἄλλο ἀργύριον 290 16 || ἀφ' ἧς ἂν λάβῃ (λάβει) τὸ ἀργύριον 290 73, 292 35 || τὸ δὲ ἀργύριον τὸ εἰς τὸν στέφανον 296 21 || τὸ δὲ ἀργύριον τὸ εἰς τὴν θυσίαν 298 37 || ἀργυρίου τοῦ ἐκπεπτωκότος ἐκ τῶν ἀναθημάτων 324 74
- ἀργυροῦς 327 || νόμισμά τε ἐπίσημον χρυσοῦν καὶ ἀργυροῦν 324 8 || τράπεζα ἀργυρᾶ 325 3 || φύλαξ ἀργυροῦς παρὰ τὴν ἐστίαν σύνθετος 325 8

- ἀργύρωμα· τινὰ τῶν - ἀργυρωμάτων ἀχρεῖα γεγονέναι 324 5 || παραδότησαν - τῶν ἀργυρωμάτων ὅσα ἐστὶν ἀχρεῖα 324 14 || ἐγ δὲ τῶν λοιπῶν ποιησάτωσαν ἀργυρώματα 324 24 || ἀργυρώματα τοῦ θεοῦ Ἀνφιάρου 325 2
- ἀρεστήριον· ἀφελόντας τῷ θεῷ εἰς ἀρεστήριον 290 19
- ἀρετή· ἀρετῆς ἔνεκεν 307 32, 330 14, 331 9, 369, 370, 383, 440, 452, 455, 458
- ἀριθμός· παραδότησαν τό τε νόμισμα τὸ ἐκπεπτωκὸς ἀριθμῷ 324 14
- ἄριστος· οἱ ἂν δοκῶσιν ἄριστοι εἶναι 306
- ἀρμός· τοὺς δὲ ἄρμους ἐγγ λωστύος 290 39, 68 || ἐπιδείξει τὸς ἀρμός ἀρμόττοντας 290 41 || συντιθέντα τὸς ἀρμός ἀρμόττοντας 290 37, 63 || συμβάλλων τοὺς ἀρμούς ὅλους 292 23 || τοὺς δὲ ἀρμούς - συντιθείς 293 13 || συντιθείς τοὺς ἀρμούς 293 42
- ἀρμόττω· συντιθέντα τὸς ἀρμός ἀρμόττοντας 290 37, 63 || ἐπιδείξει τὸς ἀρμός ἀρμόττοντας 290 41 || κατὰ στοῖχον ἀρμόττοντας 293 12 || πρὸς ἀλλήλους ἀρμόττοντας 292 13, 22, 26, 293 13
- ἄροτος· μέχρι ἀρότου ὥρης 277 3
- ἀρτιλιθία· ἀρτιλιθίαν μηδαμοῦ ποιῶν 292 27 || μηδαμοῦ ἀρτιλιθία συμβαίνει 293 29
- ἀρχαῖος· ἀρχαίοις εὖ περιθέντα νόμοις 389
- ἀρχή· ἐλέσθαι δὲ καὶ ἀρχήν 294 27 || δοῦναι τὸ ἀνάλωμα τῇ ἀρχῇ 294 29 || τῶν τε ἄλλων τῶν ἐν τῇ ἀρχῇ ἐπιμελεῖται 295 13 || ταῦτα δὲ παραδότησαν οἱ ἱεράρχαι τῇ ἀρχῇ 324 18 || ἐγδότη δὲ ἡ ἀρχή καὶ ἐξ οὗ ἂν παραλάβῃ χρυσίου 324 28 || ἐὰν δέ τι μὴ ποιήσῃ ἡ ἀρχή 324 48, 326 2 || ἀρχή εἰρέθη 326 7
- ἀρχιτεκτονῶ· ἀρχιτεκτονέοντος 289
- ἀρχιτέκτων 291
- ἄρχομαι· μῆκος ἀρξάμενον ἀπὸ τοῦ στρώματος τοῦ τῆς γεφύρας 292 6 || ἀρξάμενος ἀπὸ τῆς γεφύρας 293 31
- ἄρχων· ἄρχοντας, πολλαχοῦ || δεδόχθαι τοῖς ἄρχουσι 217, 218 || τὸν ἄρχοντα καὶ τοὺς πολεμάρχους τοὺς αἰετινομένους 304 10 || τῶν ἀρχόντων καὶ ἡμῶν παραγενομένων εἰς τὴν ἐν Κορίνθῳ σύνοδον 307 6 || Ὠρωπίων ἄρχουσιν 308 2
- ἀσέβεια 379
- ἄσημος· καὶ ἕτερα ἄσημα 324 8 || παραδότησαν - τὰ χρυσία τὰ ἄσημα 324 16 || ἐξ οὗ ἂν παραλάβῃ χρυσίου ἀσήμου καὶ ἐπισήμου 324 29
- ἄσκατος· εἰς ἔδραν ἀσκάστους 292 14, 22, 26, 293 41 || τὰς ἔδρας ἀσκάστους 293 38
- ἀστή 309
- ἀστραφής· τὰς ἔδρας ὀρθὰς καὶ ἀστραφεῖς 292 18
- ἄστν 313 || παρὰ δυσμενέων Τροζήνιοι ἄστν λαβόντα 389 4 || οἱ ἐν ἄστει τεταγμένοι 433
- ἄσυλία, πολλαχοῦ
- ἄσυλος· ἵνα καὶ αὕτη ἡ χώρα ὑπάρχῃ ἄσυλος 308 45
- ἀσφάλεια, πολλαχοῦ
- ἀσφαλῶς· ἀσφαλέστατα 70 5
- ἀτέλεια· εἶναι δὲ - καὶ ἀτέλειαν 3
- ἄτός 452, 564
- ἄττικός 326 34 || ὀλκή ἄττικοῦ 323 || ταῦτα ἡγαγον τετράχμα Γ καὶ ἄττικὴν 325 62

αὐθυμερόν· προσκαλεῖσθαι - αὐθυμερόν 277 18

αὔξω· αὔξων 379

ἀϋτέω· χαλκός ἀϋτεῖ 389

αὐτοκράτωρ 279, 445 || αὐτοκράτωρ αὐτοκράτορες τε ἡμέτεροι 308 36 || Λεύκιος Κορνήλιος Σύλλας αὐτοκράτωρ 308 39

ἀφαιρῶ· ἀφελόντας τῷ θεῷ εἰς ἀρεστήριον 290 18 || ἀφελόντα τὸς λίθος 290 31 || ἀφαιρεθῆναι δὲ ὅσα τε εἰς τὰ ἱερὰ ἀναλίσκεται 302 10

ἀφικνέομαι· ἀναγράφειν μὲν τοὺς ἀφικνεομένους 276 || ἐπιμελεῖσθαι - τῶν ἀφικνεμένων 277 8 || ἐπιμελεῖται τῶν ἀφικνουμένων 296 12

ἀφίστημι· ποιήσαντες τῷ κάλλει πρὸς τὸ ἐπίσημον καὶ οὕτως ἀποστησάτωσαν 324 19 || παραδότησαν τοῖς ἱεράρχαις καὶ ἀποστησάτωσαν μετὰ πολεμάρχων 324 32

ἀχρεῖος· τινὰ τῶν - ἀργυρωμάτων ἀχρεῖα γεγονέναι 324 5 || πεπονηκέναι δὲ καὶ τὴν φιάλην - καὶ εἶναι ἀχρεῖαν 324 10 || παραδότησαν - τῶν ἀργυρωμάτων ὅσα ἐστὶν ἀχρεῖα 324 15

ἄωρος· δοῖμεν - ἄωρους θανάτους 745α 40

B

βάθος· περιξέσαι βάθος ἥμισυ δακτύλου 290 65 || βάθος δὲ τρίπου 292 11

βαρύς· ἐκ βαρείας αὐτὸς ἡγείρας νόσου 467

βασιλεύς 325 59, 383 || ἀξίως δὲ τῆς τοῦ βασιλέως αἰρέσεως 107 || φίλος ὢν τοῦ βασιλέως 175 5, 199 || παρὰ τῷ βασιλεῖ 175 9 || τεταγμένος ὑπὸ τοῦ βασιλέως 231 || διατρίβων παρὰ τῷ βασιλεῖ 239 || ἐπὶ τῆς βάσεως τῶν εἰκόνων τοῦ βασιλέως 175 24

βασιλική· ἐμ βασιλικῇ Πορκία 308 6

βασίλισσα 175 25, 427

βάσις· ἐπὶ τῆς βάσεως τῶν εἰκόνων 175 24 || ἐπιγράψαι ἐπὶ τῆς βάσεως 294 23 || τοῦ ἐνὸς βάσις οὐκ ἐντελής 325 20 βίος 745α 13

βίος 378

βοηθῶ· ἡμελλεν βοηθήσειν 301 10 || ὅπως δ' ἂν εἰδῶσι πάντες τοὺς προελομένους εἰς τὸν τειχισμόν τῆς πόλεως βοηθῆσαι 302 14

βοιωταρχῶ· βοιωταρχούντων 21

βουλευόμεναι· ποιησάτωσαν ἀργυρώματα τῷ θεῷ βουλευόμενοι περὶ τῆς κατασκευῆς μετὰ πολεμάρχων 324 25 βουλευτήριον 328 || βουλή ἐν βουλευτηρίῳ 295 34

βουλευτής 299 3

βουλή, πολλαχοῦ || ἔδοξεν τῇ βουλῇ 4, 5 || δεδόχθαι τῇ βολῇ 290 6, 304 10 || προξενία κεκυρωμένη ἐμ βουλευῖ 110 || πρόσδοτον πρὸς τὴν βουλήν 16, 175 19 || καθ' ἃ ἐμίσθωσε ἡ βολή 290 5 || γνώμην δὲ συμβάλλεσθαι τῆς βουλῆς εἰς τὸν δῆμον 297 22 || ἀναγράψαι - τὸν γραμματέα τῆς βουλῆς 298 47, 299 56 || τὸ ἀνάθημα

ὁ ἀνέθηκεν ἡ βουλή 299 2 || χάριτας - ἡ βουλή ἀποδώσει 299 53 || Ὡρωπίων ἄρχουσιν βουλῇ, δῆμῳ χαίρειν 308 2 || κεκυρωμένα ἐν βουλεῖ 323 2 || προβεβουλευμένον αὐτῷ εἶναι πρὸς τὴν βουλήν 324 3 || στεφανωθέντες ὑπὸ τῆς βουλῆς καὶ τοῦ δήμου 352 || τῇ βουλῇ τῇ ἐξ Ἀρείου Πάγου 461
 βούλομαι· βουλόμενος χαρίζεσθαι τῇ πόλει 70 || θύειν - ὃ τι ἂν βόληται ἕκαστος 277 31 || γράφοντα ἐν πετεῦροι σκοπεῖν τοῖς βολομένοι 277 43 || βουλόμενος ἀναθεῖναι τῷ θεῷ τὰ στεφάρια 294 6 || βουλόμενος ἐκφανῇ ποιεῖν τὴν αὐτοῦ εὐνοίαν 307 14 || ὑμᾶς εἰδέναι βουλόμεθα 308 3 || ἀπίτω Μόσχος οὗ ἂν αὐτὸς βούληται 329 βούς 278 || ἄγειν εἰς τὴν θυσίαν βοῦν 279 || τὸν ἄρχοντα - καὶ τὸν γραμματέα πέμπειν βοῦν 304 11
 βωμίσκος 325 51 || βωμίσκος οὐκ ἐντελής 325 7, 22
 βωμός· ἐπὶ τὸν βωμὸν ἐπιτιθεῖν 277 26 || ἐν τοῖς πρὸ ἡῶς τοῦ βωμοῦ 277 46 || λίοις χρήσεται τοῖς ἐκ τοῦ θεάτρου τοῦ κατὰ τὸν βωμὸν 292 30 || ἀναθεῖναι πρὸς τῷ βωμῷ 329

Γ

γενεά· ἀπ' εὐσήμεου κεκριμένον γενεᾶς 389
 γέφυρα· ἀπὸ τοῦ στρώματος τοῦ τῆς γεφύρας 292 7 || ἄρξάμενος ἀπὸ τῆς γεφύρας 293 31 || παρὰ τὴν γέφυραν 293 32
 γῆ· γῆς - ἔνκτησιν, πολλαχοῦ || καὶ κατὰ γῆν, πολλαχοῦ || παρασάξει δὲ τοὺς λίους - γεῖ τεῖ ἐκ τῆς τάφρου 292 28 || παρασάξει - γεῖ 293 45
 γίγνομαι· ἐπειδὴ ἄνδρες ἀγαθοὶ γεγέννηται 4 || ἐπειδὴ ἀνὴρ ἀγαθὸς γεγέννηται 5, 6, 7 || χρήσιμος γίνεται 156 || αἱ δίκαι - ἐντόθα γινέσθων 277 17 || ὅπως ἂν ἡ τε πεντετηρὶς ὡς καλλίστη γίγνηται 297 13 || τὸν ἄρχοντα καὶ τοὺς πολεμάρχους τοὺς αἰεὶ γινομένους 304 11 || τὰ γενησόμενα ἱερὰ ταῖς Μούσαις 306 || γενομένων τε συμπτωμάτων 307 4 || γίνωνται δὲ καὶ ἄλλοι ζηλωταὶ 307 27 || κατὰ τὸ τῆς συνκλήτου δόγμα τὸ γενόμενον 308 3 || περὶ ἀντιλογιῶν - γεγονότων 308 5 || οὔτε - δόγματι συνκλήτου ἄκυρον ἐγενήθη 308 42 || δόγμα συνκλήτου τοῦτο γενόμενόν ἐστιν 308 59 || τινὰ τῶν - ἀργυρωμάτων ἀχρεῖα γεγονέναι 324 5 || τὸ δὲ ἄλωμα τὸ γενόμενον 304 16, 305 || τὸ γενόμενον ἀνάλωμα ἀπολογισάσθωσαν 324 47, 326 2 || ἐξελέτω τὸ γινόμενον ἀνάλωμα 324 34 || ἱερεὺς γεγονώς 294 3 || ἱερεὺς γενόμενος 294 10, 435, 437, 439, 454 || ἱερέα γενόμενον 294 23, 405, 422 || ἐπιμελητὴς γενόμενος 510 || ἐπιμελητὴν γενόμενον ἱερῶν 502-509 || πάντα ἐπήκοα γενέσθαι 745α 15 || ἐπιτελῇ γενέσθαι ἃ καταγράφω 745α 27 || μὴ γένοιτο αὐτοῖς μὴθὲν ἀγαθὸν 745α 34
 γλῶττα· καταδέομεν - καὶ πόδας καὶ γλῶτταν καὶ χεῖρας 745 || καταδεσμεύω δὲ - καὶ τὴν γλῶτταν 745α 22
 γνώμη· γνώμην δὲ συμβάλλεσθαι τῆς βουλῆς εἰς τὸν δῆμον 297 21 || ἀπὸ συνβουλίου γνώμης 308 39 || ἀπὸ συνβουλίου γνώμης γνώμην ἀπεφηνάμεθα 308 29 || ἀπὸ συνβουλίου γνώμης γνώμην εἰρηκέναι δοκεῖ 308 43 || ἀπὸ συνβουλίου γνώμης προσώρισεν 308 56
 γνώμων· τοῦ κύκλου τοῦ ἐνγύς τοῦ γνώμονος 359 || τὴν σκιὰν τοῦ γνώμονος 359
 γόμφος· θήσει δὲ γόμφους σιδηροῦς 293 30
 γραμματεὺς 220, 299 33, 468 || τὸν κατὰ πρυτανεῖαν γραμματέα 295 26, 296 34, 297 28 || ἀναγράψαι - τὸν γραμματέα τῆς βουλῆς 298 46, 299 55 || τὸν ἄρχοντα - καὶ τὸν γραμματέα πέμπειν βοῦν 304 11 || κατέστησαν τοὺς δικαστὰς καὶ τοὺς γραμματεῖς 330 9, 331 4 || ἐπαινεῖσαι δὲ καὶ τοὺς γραμματεῖς 330 28, 331 22

γραμματεύω· ἐγραμμάτευεν 296 5, 297 4, 298 5, 300 || γραμματεύοντος 21

γράφω· γέγραπται, πολλαχοῦ || τὸ ὄνομα - γράφεσθαι τὸν νεωκόρον 277 40 || γράφοντα ἐν πετεῦροι 277 42 ||
μῆκος μὲν τὸ γεγαρμένον 292 9 || ἐν ταῖς λοιπαῖς θυσίαις γέγραπται 304 13 || γραφομένου παρῆσαν 308
61 || ἐὰν δέ τι μὴ ποιήσῃ - τῶν γεγραμμένων ἐν τῷ ψηφίσματι 324 49 || κατὰ τὸ ψηφισμα, ὃ ἔγραψε Πίργης
324 54 || ἐὰν δέ τι μὴ ποιήσῃ ἢ ἀρχὴ ἢ αἵρεθεῖσα τῶν γεγραμμένων 326 3 || ἐν στήλῃ γράψαντα 329 ||
γραφ[-] 459

γυμνάσιον· ἐν τῷ γυμνασίῳ 218 || συνευκοσμῶν τὸ γυμνάσιον 218

γυναικεῖος· μέχρι τῆς καταβάσειως τῆς παρὰ τὸν γυναικεῖον λουτρῶνα 292 8

γυμνικός· ἐπεμελήθησαν - τοῦ ἀγῶνος τοῦ γυμνικοῦ 298 17 || τῷ γυμνικῷ ἀγῶνι 307 35 || ἐν τῷ γυμνικῷ 525
γυνή 357, 443, 448, 687 || χωρὶς δὲ τὰς γυναῖκας 277 45 || τὰς δὲ γυναῖκας ἐν τοῖς πρὸ ἡσπέρης 277 46 || σωτη-
ρίαι - παίδων καὶ γυναικῶν 296 30 || κατεληλυθῆναι μετὰ τέκνων καὶ γυναικῶν 307 25 || τοῦ ἀδελφοῦ
γυναῖκα 383

Δ

δάκτυλος· περιξέσαι βάθος ἥμισυ δακτύλου 290 66

δανείζω· εἰς τὴν ἀπόδοσιν τῶν δανεισθέντων χρημάτων 302 9 || ἀναγράψαι - τὰ ὀνόματα τῶν τειχοποιῶν καὶ
τῶν δανεισάντων τῇ πόλει 302 17 || ἀναγράψαι - ὃ τι ἕκαστος ἐδάνεισε 302 18 || καθότι ἀξίως αὐτοῦ
τιμήσει τοὺς δανείσαντας 302 22 || τοὺς πολεμάρχους δανείσασθαι χρήματα 303 7 || τοῖς δὲ δανείσασιν
ἀποδοῦναι τὰ χρήματα 303 9 || ἀποδοῦναι τὰ χρήματα - ὧν ἂν ἕκαστα δανείσωνται 303 12 || τοὺς δὲ
δανείσαντας τῇ πόλει - προσξένους εἶναι 303 13 || ὅσοι δ' ἂν ἔλαττον ταλάντου δανείσωσιν 303 24

δεινόν· δεινὰ παθοῦντος 301 8

δέκα· τετράδι ἐπὶ δέκα 147 || πέμπτει ἐπὶ δέκα 71 || ἔκτει ἐπὶ δέκα 109, 170 || μένειν ἐν τοῖς ἱεροῖς μὴ ἔλαττον ἢ
δέκα ἡμέρας 277 5

δέλτος· εἰς τὴν τῶν ὑπομνημάτων δέλτον κατεχωρίσαμεν 308 31 || παρῆσαν οἱ αὐτοὶ οἱ ἐμ - δέλτῳ πρώτῃ 308 58
δεξιός 278

δέομαι· τοῖς ἀεὶ δεομένοις τῶν πολιτῶν, πολλαχοῦ || τοῖς δεομένοις παρέχεται χρεῖας 133, 151 || τοῖς δεομένοις
χρεῖαν παρέχεται 138 || ἐγκαθεύδειν δὲ τὸν δειόμενον 277 36

δέρμα· τῶν δὲ θυομένων - πάντων τὸ δέρμα 277 30

δεσπότης· ὡς δέσποτ' ἄναξ 301 10

δεύτερος· ἱερέως - τοῦ δευτέρου 158, 159, 175, 184 || τὸν προάρχοντα τὴν δευτέραν τετράμηνον 304 17

δέχομαι· κακοὺς καὶ μελέους δέξασθαι αὐτοὺς 745α 33

δημητριάς 325 6 || δημητριάς οὐκ ἐντελής 325 9

δημόριος· ἀπὸ τῶν δημορίων λαμβανέτω ὦμον 277 35 || τῶν δὲ δημορίων τὸν ἱερέα 277 28

δῆμος, πολλαχοῦ || δεδόχθαι τῷ δήμῳ, πολλαχοῦ || πρόσδοον πρὸς τὴν βουλὴν καὶ τὸν δῆμον 16, 175 19 || ὁ
δῆμος φαίνεται τὴν πᾶσαν ἐπιμέλειαν ποιούμενος 175 11 || ἐλέσθαι δὲ καὶ ἀρχὴν τὸν δῆμον 294 28 || περὶ
ὧν ὁ δῆμος προσέταξεν 295 8 || στεφανοῖ ὁ δῆμος - τὸν Ἀμφίραον 296 19 || δοῦναι τὸν ταμίαν τοῦ δήμου
296 36, 298 50 || ἐκ τῶν κατὰ ψηφίσματα ἀναλίσκομένων τῷ δήμῳ 296 38, 297 33 || γνώμην δὲ συμβάλλε-

σθαι τῆς βουλῆς εἰς τὸν δῆμον 297 22 || ἐπισκέψασθαι δὲ τὸν δῆμον καθότι ἀξίως αὐτοῦ τιμήσει 302 21 ||
 ὑπὲρ τούτων τὸν δῆμον ἐπισκέψασθαι 303 24 || παρεκαλοῦσαν τὸν δῆμον συναύξειν τὴν θυσίαν 304 6 ||
 τὸν μὲν δῆμον ἐλέσθαι ἄνδρας δύο 306 || εἰς τὸν δῆμον τῶν Ὠρωπίων 307 33 || Ὠρωπίων ἄρχουσιν, βουλῇ,
 δήμῳ χαίρειν 308 2 || ἐν τῇ φιλίᾳ τοῦ δήμου τοῦ Ῥωμαίων μεμενηκότος 308 51 || προβεβουλευμένον αὐτῷ
 εἶναι πρὸς τὴν βουλὴν καὶ τὸν δῆμον 324 3 || διετέλεσαν ἄξιοι μὲν τοῦ ἐξαποστείλαντος δήμου 330 27, 331
 20 || στεφανῶσαι τὸν δῆμον Ὠρωπίων 330 13, 331 9 || ἐπηνῆσθαι - τῇ πρὸς τὸν δῆμον εὐνοίᾳ 330 12, 331
 7 || δεδόχθαι τοῖς συνέδροις καὶ τῷ δήμῳ 330 11, 331 6 || στεφανωθέντες ὑπὸ τῆς βουλῆς καὶ τοῦ δήμου
 352 || ὑπὸ τοῦ δήμου χειροτονηθεῖς 360 || δῆμος (ὁ) Ἀθηναίων 296 19, 29, 298 33, 460 || δῆμος ὁ Ἀμβρα-
 κιωτῶν, ὁ Ἰμβρίων, ὁ Κνιδίων, ὁ Κορινθίων, ὁ Κυζικηνῶν, ὁ Λαμιέων, ὁ Μιλησίων, ὁ Σαλαμινίων 433

δημόσιον 746

δημόσιος· βλ. δημόριος || οὕτως καθὼς ἂν αὐτοῖς ἐκ τῶν δημοσίων πραγμάτων πίστεώς τε τῆς ἰδίας ἐφαίνετο 308 68
 δημοσιώνης· τῶν ἀνάμεσον θεῶι Ἀμφιαράῳ καὶ τῶν δημοσιωνῶν 308 5 || ὅπως - πρόσδοτον τῷ δημοσιῳνῇ μὴ
 τελῶσιν 308 23 || περὶ ὧν - ὑπὲρ δημοσιωνῶν εἶπεν 308 24 || ὅπως ταύτας τὰς χώρας καρπίσζεσθαι ἐξῆ
 τοὺς δημοσιώνας 308 29 || περὶ ἧς ἀντιλογία ἦν πρὸς τοὺς δημοσιώνας 308 32 || ἵνα μὴ ὁ δημοσιώνης
 αὐτὴν καρπίζεται 308 33 || ἀπήνγειλαν περὶ Ὠρωπίας χώρας καὶ τῶν δημοσιωνῶν 308 65 || μὴ δοκεῖν
 τοὺς δημοσιώνας ταῦτα καρπίζεσθαι 308 67

δημότης· ἂν δέ τις ἀδικεῖ ἐν τοῖ ἱεροῖ ἢ ξένος ἢ δημότης 277 9 || ἂν τις ἰδίῃ ἀδικηθεῖ ἢ τῶν ξένων ἢ τῶν δημο-
 τέων 277 15

διαβήτης· ὀρθὸν πρὸς τὸν διαβήτην 293 11

διάκειμαι· τοῖς τε πρὸς τὸ θεῖον εὐσεβῶς διακειμένοις 294 15

διαλέγομαι· τρεῖς ἄνδρας τοὺς διαλεξιμένους μετὰ τοῦ ἱερέως 304 2

διάλειμμα· μέχρι τοῦ διαλείμματος 293 31

διαλείπω· μὴ πλέον διαλείποντα ἢ τρεῖς ἡμέρας 277 4 || διαλείπων διάρρουν πλάτος ποδός 292 21

διαρρήγνυμι· ῥαντρίς ἱερὰ διερρωγεῖα 325 19

διάρρους· διαλείπων διάρρουν πλάτος ποδός 292 21

διατελῶ· διατελεῖ εὐνους, πολλαχοῦ || διατελεῖ φίλος 17 || διατελοῦσιν φιλοτιμούμενοι 299 44 || ἐν τεῖ Ῥωμαίων
 φιλίᾳ καὶ πίστει διατελοῦμεν ὑπάρχοντες 307 11 || καλοκάγαθίας ἦν ἔχων διατελεῖ εἰς τὸν δῆμον τὸν
 Ὠρωπίων 307 33 || εὐνοίας ἧς ἔχων διατελεῖ πρὸς Θηβαίους 330 15, 331 10 || διετέλεσαν ἄξιοι μὲν τοῦ
 ἐξαποστείλαντος δήμου 330 26, 331 20

διατηρῶ· ὅτι διατηροῦσι τὴν ὑπάρχουσιν αὐτοῖς συγγένειαν 330 5

διατρίβω· διατρίβων παρὰ τῷ βασιλεῖ 239

διαττάω· παρασάξει - γεῖ διεττημένει 293 45

διδάσκαλος 353, 370

δίδωμι· δεδόσθαι αὐτοῖς (αὐτῷ) γῆς καὶ οἰκίας ἔνκτησιν 17, 20, 142 || τὸ δ' ἀνάλωμα τὸ εἰς τὴν στήλην δοῦναι
 16 || τὸ δὲ ἄλωμα τὸν ταμίαν δοῦναι 20, 241, 303 29, 304 16, 305 || ἐπαρχὴν δὲ διδοῦν 277 21 || τοῖ δὲ ἱερεῖ
 διδοῦν τὸς θύοντας 277 33 || παρακαλεῖ τε δοθῆναι ἐξουσίαν 294 8 || ἐπειδὴν τὰς εὐθύνας δῶι 295 20 || δότω
 ὁ ταμίας 295 29 || δοῦναι τὸν ταμίαν 296 21, 35, 297 31, 298 49 || δοῦναι - εἰς θυσίαν 298 35, 306 || στε-

φανῶσαι - ἐπὰν τὰς εὐθύνας δῶσιν 299 52 || ἱερῶν τεμενῶν τε φυλακῆς καρπίζεσθαι ἔδωκαν 308 38 || τεμενῶν τε φυλακῆς ἔνεκεν καρπίζεσθαι ἔδωκεν 308 40 || τὰ αὐτὰ ἢ σύνκλητος τούτῳ τῷ θεῷ δοθῆναι συνχωρηθῆναι ἡγήσατο 308 57 || διδότην τὰς δόσεις τῷ ἐργῶντι 324 35 || δοῖμεν οἰκτροὺς μελέους ἐπιπόνοους - θανάτους 745α 39

διεξάγομαι· ὅπως - διεξαχθῇ τὰ δίκαια 330 23, 331 17

διεξέρχομαι· πρὸ τοῦ τὸν χρόνον διεξελεῖν 329

δικάζω· δικάζειν δὲ τὸν ἱερέα 277 13 || καταστήσαι ἐπὶ τὸ δικάζειν 330 4

δικαιοδοσία· ὅπως ἐπιτελεσθῇ - ἢ πρὸς ἀλλήλους δικαιοδοσία 330 10, 331 6

δίκαιον· ὅπως - διεξαχθῇ τὰ δίκαια 330 24, 331 17

δίκαιος· ἐπειδὴ ἄνδρες ἀγαθοὶ καὶ δίκαιοι - γεγέννηται 4, 5, 6

δικαιοσύνη· δικαιοσύνης ἔνεκα 290 27, 298 31 || ἐφ' ἣ ἐποιήσαντο περὶ τὰς κρίσεις δικαιοσύνη 330 21, 331 15

δικαίως· οἵτινες παραγενόμενοι οἰκονομήσουσιν δικαίως 306 || τὰς μὲν δίκας κρίνοντες ἴσως καὶ δικαίως 330 24, 331 18

δικασταγωγός· ἐξαποστειλάντων πρεσβευτὴν καὶ δικασταγωγόν 330 2 || τὸν τε πρεσβευτὴν καὶ δικασταγωγὸν ἀπεδέξαντο 330 6, 331 1

δικαστής· αἰτησόμενον δικαστὰς 330 3 || κατέστησαν τοὺς δικαστὰς 330 8, 331 4 || ἐπηνῆσθαι - ἐπὶ τῷ προχειρίσασθαι τοὺς δικαστὰς 330 13, 331 8 || ἐπαινέσαι δὲ καὶ τοὺς δικαστὰς 330 17, 331 11

δίκη· ἥτοι ἐκάστοις αἱ δίκαι ἐν τοῖς νόμοις εἰρήται 277 16 || εἰς τὴν ὑστέρεν ἢ δίκη τελείσθω 277 20 || τὰς μὲν δίκας κρίνοντες ἴσως καὶ δικαίως 330 24, 331 17

δίπους· πλάξι - πλάτος δίποσι 290 49

δόγμα· κατὰ τὸ τῆς συνκλήτου δόγμα 308 3, 34 || εἴ τι δόγμα συνκλήτου 308 36 || οὔτε - δόγματι συνκλήτου ἄκυρον ἐγενήθη 308 41 || δόγμα συνκλήτου - ἐπικεκυρωμένον 308 52 || περὶ τούτου τοῦ πράγματος δόγμα συνκλήτου 308 52 || δόγμα συνκλήτου τοῦτο γενόμενόν ἐστιν 308 59

δογματίζω· ὅπερ ἡ σύνκλητος ἐδογματίσεν 308 54

δοκιμεῖον· ἐγδότην δὲ ἡ ἀρχή - καταλιπομένη δοκιμεῖον 324 31

δόκιμος· δοκίμου ἀργυρίου 277 22

δοκῶ· ἔδοξεν τῇ βουλῇ 4, 5 || ἔδοξε τεῖ ἐκκλησίᾳ 1, 2 || ἔδοξεν τῷ δήμῳ 295 7, 296 8, 297 8, 298 9 || ἔδοξεν τοῖς φυλάταις 369, 370 || δεδόχθαι τεῖ ἐκκλησίᾳ 3 || δεδόχθαι τεῖ βουλῇ (τῇ βουλῇ), πολλαχοῦ || δεδόχθαι τῇ βουλῇ 290 6 || δεδόχθαι τῷ δήμῳ, πολλαχοῦ || οὐ (ὅπου) ἂν δοκεῖ (δοκῇ) ἐν καλλίστῳ εἶναι 15, 24, 52, 302, 324 46, 326 1 || δεδόχθαι ἀναγράφειν 276 || δεδογμένον εἶναι 294 11 || δοκεῖ τῇ βουλῇ ἐπαινέσαι 297 22 || οἱ ἂν δοκῶσιν ἄριστοι εἶναι 306 || δόξαντος δὲ τοῖς Ἀχαιοῖς 307 12 || ὑπεξειρημένην δοκεῖ εἶναι 308 35 || γνώμην εἰρηκέναι δοκεῖ 308 43 || ἐπικεκυρωμένον δοκεῖ εἶναι 308 53 || τὴν Ὠρωπίων χώραν ὑπεξειρημένην δοκεῖν εἶναι 308 66 || μὴ δοκεῖν τοὺς δημοσιώνας ταῦτα καρπίζεσθαι 308 67 || ὅσα μὲν ἂν δοκῇ ἐπισκευῆς προσδεῖσθαι 324 23 || δεδόχθαι τοῖς συνέδροις 330 11, 331 6

δόσις· μετὰ τὸ τὴν πρώτην δόσιν λαβεῖν 293 5 || διδότην τὰς δόσεις τῷ ἐργῶντι 324 35

δραχμή 310 || μὴ ἔλαττον δραχμῆς βοιωτῆς 276 || ζημιούτω - μέχρι πέντε δραχμῶν 277 10 || δικάζειν - μέχρι τριῶν δραχμῶν 277 16

δύναμαι· δανείσασθαι χρήματα ἑὰμ ποθεν δύνωνται 303 7 || τόκων ὃ τι ἂν ἐλαχίστων δύνωνται 303 9

δύναμις 379 || ἐνεδείξατο τὴν αὐτοῦ δύναμιν 301 13
 δυνατός· καθ' ἃ ἂν δυνατός εἴ 204, 205
 δυσμενής· ὅμ παρὰ δυσμενέων Τροζήνιοι ἄστὺ λαβόντα 389

Ε

εἰσάγωγος 440, 442, 444, 445, 446, 447, 451, 455, 456, 457, 458
 ἐγγονός· αὐτῷ καὶ ἐγγόνοις, πολλαχοῦ
 ἐγγύη 335
 ἐγγυητής 290 75, 292 36 || ἀναγράψαι - τὸμ μισθωτὴν τῷ ἔργῳ καὶ τὸν ἐγγυητὴν 290 11
 ἐγγυῶμαι· ἀναγράψαι - καὶ τὰ ὀνόματα - τῶν ἐνγυησαμένων 302 18
 ἐγδοσίς· τὰς ἐγδόσεις ποιούμενοι τῆς τε ἐργασίας καὶ τῆς ἐπισκευῆς παρὰ κατόπτας 324 27
 ἐγείρω· ἐκ βαρείας αὐτὸς ἡγείρας νόσου 467
 ἐγκαθεύδω· ἐγκαθεύδειν δὲ τὸν δεϊόμενον 277 36 || τὸ ὄνομα τοῦ ἐγκαθεύδοντος - γράφεσθαι τὸν νεωκόρον 277 39 || τὸ κοιμητήριον τοὺς ἐγκαθεύδοντας 277 47
 ἐγκολλῶ· ἐγκολλᾶν δὲ τῶν λίθων τὰ κροιά 290 68
 ἐγκτησις· γῆς καὶ οἰκίας ἐγκτησιν, πολλαχοῦ
 ἔγρους· ἐν Ἀμφιεράου τὸν ἔγρουν 293 2
 ἐγχειρίζομαι· διετέλεσαν - ἄξιοι δὲ τῆς ἐγχειρισθείσης αὐτοῖς πίστεως 330 28, 331 21
 ἔδαφος· ὁμαλίσαι ἴσον τῷ ἐδάφει 290 43 || τοὺς μὲν ἐν τῷ ἐδάφει φορμηδόν 292 12 || τὸ ἔδαφος συστρώσει λίθοις 293 3 || συστρώσει τὸ ἔδαφος 293 10 || τὸ ἔδαφος τὸ τῆς χαράδρας 293 27 || ἀπὸ τοῦ ἐδάφους τοῦ ἀναλήμματος 293 44
 ἔδρα· τιθέναι δὲ τοὺς λίθους ἔδραν ποιοῦντα 290 62 || ἀρμόττοντας καὶ εἰς ἔδραν ἀσκάστους 292 13 || τῶν λίθων τὰς ἔδρας 292 18 || θήσει δὲ εἰς ἔδραν ἀσκάστους 292 22 || εἰς ἔδραν ἀσκάστους τιθεῖς 292 26 || ἐξεργάσεται τῶν λίθων - τὰς ἔδρας 293 37 || εἰς ἔδραν ἀσκάστους 293 41 || κατακρούσει εἰς ἔδραν μολύβδῳ 293 43
 εἰδύα· πρὸ μιᾶς εἰδυῶν ὀκτομβρίων 308 6
 εἰκάς· εἰκάδι 217
 εἰκὼν· ἀναγράψαι δὲ τόδε τὸ ψήφισμα - ἐπὶ τῆς βάσεως τῶν εἰκόνων 175 24 || κηρύττεσθαι δὲ - τὰς εἰκόνας 294 26 || ἀναθεῖναι τὰς εἰκόνας 294 30 || ἐλέσθαι δὲ καὶ ἀρχὴν τὸν δῆμον ἐπὶ - τὴν ἀνάθεσιν τῶν εἰκόνων 294 28 || ἀναγορεῦσαι δὲ τὴν τῆς εἰκόνης στάσιν 307 34 || στεφανῶσαι - εἰκόνι χαλκῇ (χαλκεῖ) 294 21, 307 31, 330 14, 331 9 || ὁ δῆμος ὁ - εἰκόνι χαλκεῖ 433 || τὸ κοινὸν τῶν - εἰκόνι χαλκεῖ 433 || σοὶ τίθησιν εἰκὼν - παιδὸς φίλου 467 || τήνδε εἰκόνα τεύξας 744
 εἰμί· πρόξενον εἶν 1, 2, 7
 εἰρήνη· καὶ πολέμου καὶ εἰρήνης, πολλαχοῦ || πολέμου ὄντος καὶ εἰρήνης, πολλαχοῦ || καὶ ἐν εἰρήνῃ 27
 εἰσάγω· ἀσφάλειαν καὶ ἀσυλίαν - εἰσάγοντι καὶ ἐξάγοντι 7 || εἰσαγαγόντες σῆτον 210
 εἰσφέρω· εἰσενεγκεῖν ἐν τοῖς ἐννόμοις χρόνοις 332
 ἑκάστος· τοῦ μηνὸς ἑκάστο 277 6

ἑκατοντάδραχμος· ἄλλοι Σοφαινέτου ἑκατοντάδραχμοι 325 49
 ἔκγονος· αὐτῷ καὶ ἐκγόνοις, πολλαχοῦ
 ἐκδίδωμι· ἐγδότην δὲ ἢ ἀρχὴ καὶ ἐξ οὗ ἂν παραλάβῃ χρυσίου 324 28
 ἐκκλησία 298 7, 300 || ἔδοξε (τῇ βουλῇ καὶ) τεῖ (τῇ) ἐκκλησίᾳ (ἐκκλησίᾳ) 1, 2, 4, 5, 6 || δεδόχθαι τεῖ ἐκκλησίᾳ 3 ||
 ἐκκλησία κυρία 296 6 || εἰς τὴν πρώτην ἐκκλησίαν 297 19 || παραγενόμενοι εἰς τὴν ἐκκλησίαν 304 4
 ἐκκλύζω· στορέσαι τὰ ἐκκεκλυσμένα 290 61
 ἐκπίπτω· παραδότησαν τό τε νόμισμα τὸ ἐκπεπτωκός 324 14 || ἀργυρίου τοῦ ἐκπεπτωκότος ἐκ τῶν ἀναθημάτων 324 74
 ἐκτίθημι· ἐκτιθεῖν ἐν τοῖ ἱεροῖ 277 41
 ἐκτίνω· ἂν δ' ἐκτίνει τὸ ἀργύριον 277 12
 ἐκτρίβω· καὶ ἐκτρίψαι κακοὺς μελέους 745α 11
 ἐκφανής· βουλόμενος ἐκφανῇ ποιεῖν τὴν αὐτοῦ εὐνοίαν 307 14
 ἐκφέρω· περὶ ὧν ὁ δῆμος προσέταξεν - ἐξενειγκῆν περὶ Πυθέου 295 9
 ἐκφορῇ· κρεῶν μὴ εἶναι ἐκφορὴν ἔξω τοῦ τεμένους 277 32
 ἐλαία· ἐλαία χρυσῇ 325 60
 ἐλαιρόν 325 52
 ἔλαττον· μὴ ἔλαττον δραχμῆς βοιωτίης 276 || μένειν ἐν τοῖ ἱεροῖ μὴ ἔλαττον ἢ δέκα ἡμέρας 277 5 || ἐπαρχὴν δὲ διδοῦν - μὴ ἔλαττον ἐννέ' ὀβολούς 277 22 || ὅσοι δ' ἂν ἔλαττον ταλάντου δανείσωσιν 303 23
 ἐλάχιστος· τόκων ὃ τι ἂν ἐλαχίστων δύνωνται 303 9
 ἔλεος 675
 ἐλεύθερος· παραμένειν ἐνιαυτὸν καὶ εἶναι ἐλεύθερον 329 || ἐλεύθερος ἀπίτω Μόσχος 329
 ἐλλείπω· σπουδῆς καὶ φιλοτιμίας οὐθὲν ἐλλείπων 217 || προσθέτω ὁ ταμίας ὁ προάρχων τὸ ἐλλείπον 324 38
 ἐλπίς· οὐδεμίαν ἄλλην ἐλπίδα 301 12
 ἐμβάλλω· ἐμβάλλοντα εἰς τὸν θησαυρόν 276 || ἐμβαλέτω εἰς τὸν θησαυρόν 277 13 || ἐμβάλλειν εἰς τὸν θησαυρόν 277 23 || ὅταν ἐμβάλλει τὸ ἀργύριον 277 40
 ἐμφανίζω· καθὼς ἐμφανίσας παρεκάλεσε 294 13
 ἐναυγάζομαι· ἐγ' δ' ἐνὸς οἴκου - δις πατρίωι τείχει ἐνηυγάσατο 389 7
 ἐνιαυτός· ἀποδοῦναι τὰ χρήματα ἐν τῷ ἐνιαυτῷ 303 10 || παραμένειν ἐνιαυτὸν καὶ εἶναι ἐλεύθερον 329
 ἐνβόλιμος· ἀλαλκομενείου ἐνβολίμου 200
 ἐνβόλιον· ἐνβόλιον ἔχων νεωκόρος 325 25
 ἐνγύς· τοῦ κύκλου τοῦ ἐνγύς τοῦ γνώμονος ἢ σκιά 359
 ἐνδείκνυμαι· ἐνδείξατο τὴν αὐτοῦ δύναμιν 301 13
 ἐνδεσμός· ἐνθήσει δὲ καὶ ἐνδέσμους 293 36
 ἐνδόξως· ἐνδόξως τὰ πρὸς τοὺς θεοὺς συντελοῦσα 304 8
 ἐνέχυρον· ἐνέχυρα λαμβανέτω τοῦ ἐζημιωμένου 277 11
 ἐνθάδε· ἐνθάδε κῆτε 543α
 ἐνκτησις· γῆς καὶ οἰκίας ἐνκτησιν, πολλαχοῦ

- ἐνκωμιάζω· τὸν θεὸν προαιρεῖται ἐνκωμιάζειν 63
- ἐννέα· μὴ ἔλαττον ἐννέ' ὀβολούς 277 22
- ἐννομος· εἰσενεγκεῖν ἐν τοῖς ἐννόμοις χρόνοις 332
- ἐνοχος· ἐνοχοὶ ἔστωσαν τῷ κατὰ τὸν (ὑπὲρ) τῆς οἰκονομίας νόμῳ (νόμον) 324 50, 326 4
- ἐντελής 318 || βωμίσκος οὐκ ἐ- 325 7, 22 || λύχνος τρίμυξος οὐκ ἐ- 325 8 || ὄξις οὐκ ἐ- 325 9 || κώθων οὐκ ἐ- 325 9 || δημητριάς οὐκ ἐ- 325 10 || στατὸς ἱερὸς οὐκ ἐ- 325 13 || κάδος ἱερὸς οὐκ ἐ- 325 17 || τοῦ ἐνὸς βάσις οὐκ ἐ- 325 20 || (φιάλη) οὐκ ἐ- 325 28
- ἐντῶθα· αἱ δίκαι - ἐντῶθα γινέσθων 277 17
- ἐντυγχάνω· τοῖς ἐντυγχάνουσιν 218
- ἐνύπνιον· ἐνύπνιον ἰδὼν 329
- ἐξάγω· ἀσφάλειαν καὶ ἀσυλίαν - εἰσάγοντι καὶ ἐξάγοντι 7
- ἐξαίρετος· καταγράφω - καὶ τέκνα ἐξαίρετα 745α 6
- ἐξαιρῶ· λαβὼν τὸν ἱερέα τῷ ἀργυρίῳ τῷ ἐξαιρεθέντος 290 15 || τὸ δὲ ἄλλο ἀργύριον τὸ ἐξαιρεθέν 290 17 || ὁ δὲ συλλογεὺς - ἐξελέτω τὸ γινόμενον ἀνάλωμα 324 34
- ἐξανδραποδίζομαι· μὴ περιιδεῖν πόλιν Ἑλληνίδα ἐξανδραποδισθεῖσαν 307 21
- ἐξαποστέλλω· Θηβαίων ἐξαποστειλάντων πρεσβευτὴν 330 1 || ἐξαπέστειλαν τὴν ταχίστην 330 9, 331 4 || διετέλεσαν ἄξιοι μὲν τοῦ ἐξαποστειλαντος δήμου 330 27, 331 20
- ἐξεργάζομαι· τὴν κρήνην καὶ τὸς λουτρῶνας ἐξεργάσασθαι 290 30 || ταῦτα ἐξεργάσασθαι ἐξήκοντα ἡμερῶν 290 71 || τὸ ἔργον ἐξεργάζεται 290 74 || ἐξεργάζεται δὲ τῶν λίθων - τὰς ἔδρας 293 37
- ἐξεστι· θύειν δὲ ἐξεῖν ἅπαν ὃ τι ἂν βόληται ἕκαστος 277 30 || ὅπως ταύτας τὰς χώρας καρπίσζεσθαι ἐξῆ τοὺς δημοσιώνας 308 28
- ἐξοικοδομῶ· κρήνην καινὴν ἐξωικοδόμηκεν 295 15
- ἐξόλλυμι· καταγράφω - αὐτοὺς ἐξολέσειεν πάντας 745α 9
- ἐξουσία· παρακαλεῖ δοθῆναι ἐξουσίαν 294 8
- ἐξωθεν· τὰ μὲν ἐξωθεν τοῦ τοίχου 290 64
- ἐορτή· πλὴν ὅταν ἡ ἐορτὴ εἴ 277 34 || τῶν περὶ τὴν ἐορτὴν τοῦ Ἀμφιαράου 298 14
- ἐπαινῶ· ἐπαινέσαι 369, 370 || ἐπαινέσαι ἐπὶ τε τεῖ πρὸς τὴν πόλιν εὐνοίαι 211 || ἐπαινέσαι αὐτὸν ἐπὶ τῇ προαιρέσει 218 || ἐπαινέσαι δὲ τὸν ἱερέα τῷ Ἀμφιαράῳ 290 26 || δοκεῖ τῇ βουλῇ ἐπαινέσαι 297 23 || ἐπαινέσαι τοὺς αἰρεθέντας 298 21 || ἐπηνῆσθαι Ὠρωπίους 330 11, 331 7 || ἐπαινέσαι δὲ καὶ τοὺς δικαστάς 330 17, 331 11 || ἐπαινέσαι δὲ καὶ τοὺς γραμματεῖς 330 28, 331 21
- ἐπακολουθῶ· προθύμως ἐπακολουθεῖν τοῖς παρακαλουμένοις 330 8, 331 3
- ἐπαναγκάζω· ἐπαναγκάζειν τὸν νεωκόρον 277 6
- ἐπάνθετα· μαστίον ἀπὸ ἐπανθέτων 326 15 || ψυκτήρ ἀπὸ (τῶν) ἐπανθέτων 325 21, 29 || χυθρὶς ἀπὸ ἐπανθέτων 325 44 || μαστία ἀπὸ τῶν ἐπανθέτων ἄγοντα 325 56
- ἐπαρχή· ἐπαρχὴν δὲ διδοῦν 277 20
- ἐπειδάν· φοιτᾷν εἰς τὸ ἱερόν, ἐπειδὴν χειμῶν παρέλθει 277 3
- ἐπὶ· ἐπὶ Βιότα 566 || ἐπὶ Παραμόνῃ 668

- ἐπιβάλλω· ἐπιβάλλοσαν ἐπὶ τὸ ἐπιστύλιον τὸ ἥμισυ 290 49
 ἐπιβιβάζω· ἐπιβιβάζων ἐπὶ τοῦ στρώματος 293 30
 ἐπιγιγνώσκω· ἐπεγνώκηναι περὶ ἀντιλογιῶν 308 4 || ἐπεγνώκηναι πρὸ μιᾶς εἰδυῶν 308 5 || ὁ ἐπέγνωμεν, τῇ
 συνκλήτῳ προσανοίσομεν 308 30 || κατὰ τὸ τῆς συνκλήτου δόγμα ἐπέγνωμεν 308 34 || περὶ ὧν - ὕπατοι
 ἐπιγνόντες ἀπήνγειλαν 308 64 || ἀπήνγειλαν περὶ Ὡρωπίας χώρας καὶ τῶν δημοσιωνῶν ἑαυτοὺς
 ἐπεγνώκηναι 308 65
 ἐπιγραφὴ· τὴν ἐπιγραφὴν ποήσεται 294 9 || τῆς πρώτης (φιάλης) ἐπιγραφὴ 325 5
 ἐπιγράφω· ἐπιγράψαι ἐπὶ τῆς βάσεως 294 22 || οὗτος (ὁ μαστός) ἐπιγέγραπται Σοφαινέτου 325 48
 ἐπιδείκνυμι· μὴ παραχωννύναι πρὶν ἂν ἐπιδείξῃ τὸς ἄρμος ἀρμόττοντας 290 41
 ἐπιδέκατος· τόκων τῶν ἐπιδεκάτων 303 15
 ἐπιδημῶ· ἐπιδημήσας τε ἀνεστράφη ἀξίως 107 || ἐπιδημήσας - ἀκροάσεις - πεπόνηται 211
 ἐπιδημία· ὅτι ἐν τῇ ἐπιδημίᾳ καὶ ἀναστροφεῖ διετέλεσαν ἄξιοι 330 26, 331 19
 ἐπιδίδωμι· οἶδε ἐπέδοσαν εἰς τὸ ἀνάθημα 299 1 || οἶδε ἐκ τῶν ἄλλων ἐπέδοσαν 299 18 || ἐπιδόντες ἑαυτοὺς
 ἀπροφασίστως 330 22, 331 16
 ἐπικλώθω· μοίρης μοι φθονερὸς τοῦτ' ἐπέκλωσε μίτος 744
 ἐπικόπτω· ἐπικόψας δὲ κατὰ κεφαλὴν 292 15, 24, 293 14 || ἐπικόψει κατὰ στοῖχον 293 43
 ἐπίκρανον· ἐπίκρανα ἐπιθεῖναι 290 45
 ἐπικυρῶ· ὃ τὸ αὐτὸ ἢ σύνκλητος ἐπεκύρωσεν 308 41 || δόγμα συνκλήτου - ἐπικεκυρωμένον 308 53
 ἐπίλεκτος· Ἀθηναίων οἱ ἐπίλεκτοι 433
 ἐπιμαρτύρομαι· ἐπιμαρτυρόμενος, ἐ- ου 301 5, 9
 ἐπιμέλεια· τὴν πᾶσαν ἐπιμέλειαν ποιούμενος 175 11 || ἐπαιnéσαι - ἐπιμελείας ἕνεκα 290 27 || περὶ τὴν ἐπιμέλειαν
 τῶν κρηνῶν 295 22 || ἐπὶ τὴν ἐπιμέλειαν τοῦ ἀγῶνος 298 12
 ἐπιμελητής 325 41, 63, 353 || παρέξουσιν ὅσων ἂν προσδεῖ οἱ ἐπιμεληταὶ πρὸς τῷ ἔργῳ 292 32 || τὸν δ' ἐπιμε-
 λητὴν τῶν ἱερῶν - δοῦναι 294 28 || τοῖς ἐπιμεληταῖς ἀναθεῖναι εἰς τὸ ἱερόν 296 24 || τοὺς δὲ ἐπιμελητὰς
 ἀνειπόντας 296 25 || μαστός ἐπιμελητοῦ 325 27, 33 || ἐπιμεληταὶ οἱ ἐν τοῖς φρουρίοις 353 || ἐπὶ ἐπιμελητοῦ
 468 || ἐπιμελητὴν γενόμενον ἱερῶν 502-509 || ἐπιμελητὴς γενόμενος 510
 ἐπιμελοῦμαι· τοῦ τε ἱεροῦ ἐπιμελεῖσθαι 277 7 || τῶν τε ἄλλων τῶν ἐν τῇ ἀρχῇ ἐπιμελεῖται 295 13 || τῶν ὑπονό-
 μων ἐπιμεμέληται 295 18 || ἐπειδὴ ὁ θεὸς καλῶς ἐπιμελεῖται 296 12 || φιλοτίμως ἐπεμελήθησαν 298 15 ||
 ἐπεμελήθησαν - τοῦ ἀγῶνος τοῦ γυμνικοῦ 298 17 || ἐπιμεληθῆναι ὅπως ἂν εἰς τὸν τειχισμόν χρήματα πο-
 ρισθῇ 302 6
 ἐπιξέω· ἐπισστυλία ἐπιθεῖναι ἐπιξέσαντα 290 47
 ἐπίπνοος· δοῖμεν - ἐπιπόνους ἁώρους θανάτους 745α 39
 ἐπίσημος· νόμισμά τε ἐπίσημον χρυσοῦν καὶ ἀργυροῦν 324 7 || ἀπεψήσαντες καὶ ποιήσαντες τῷ κάλλει πρὸς τὸ
 ἐπίσημον 324 19 || ἐξ οὗ ἂν παραλάβῃ χρυσοῦ ἀσήμου καὶ ἐπισήμου 324 29
 ἐπισκάπτω· ἐπισκάψει δὲ τοὺς λίθους 293 38
 ἐπισκευάζω· ὅπως ἂν ἐπισκευασθῇ ἡ κρήνη 290 3 || ὅσα μὲν ἂν δοκῇ ἐπισκευῆς προσδεῖσθαι, ἐπισκευασάτω-
 σαν 324 23
 ἐπισκευαστής· παραδόναι τὸ ἄλλο τοῖς τῶν ἱερῶν ἐπισκευασταῖς 290 23 || τὸς δὲ τῶν ἱερῶν ἐπισκευαστάς 290 24

- ἐπισκευή· τινὰ δὲ ἐπισκευῆς χρεῖαν ἔχειν 324 5 || ὅσα μὲν ἂν δοκῇ ἐπισκευῆς προσδεῖσθαι, ἐπισκευασάτωσαν 324 23 || τὰς ἐγδόσεις ποιούμενοι τῆς τε ἐργασίας καὶ τῆς ἐπισκευῆς 324 28
- ἐπισκοπῶ· ἐπισκέψασθαι δὲ τὸν δῆμον καθότι ἀξίως αὐτοῦ τιμήσει 302 20 || ὑπὲρ τούτων τὸν δῆμον ἐπισκέψασθαι 303 25
- ἐπιστύλιον· ἐπιστύλια ἐπιθεῖναι 290 46 || ἐπιβάλλουσιν ἐπὶ τὸ ἐπιστύλιον τὸ ἥμισυ 290 50
- ἐπιτελής· ἐπιτελῆ γενέσθαι ἃ καταγράφω 745α 27
- ἐπιτελοῦμαι· ὅπως ἐπιτελεσθῇ - ἢ πρὸς ἀλλήλους δικαιοδοσία 330 10, 331 5
- ἐπιτήδευμα· προτρέπεται - ἐπὶ τὰ κάλλιστα τῶν ἐπιτηδευμάτων 218 || ἀναστροφὴν - ἀξίαν τοῦ τε ἐπιτηδεύματος 218
- ἐπιτίθημι· ἐπὶ τὸν βωμὸν ἐπιτιθεῖν 277 26 || ἐπὶ κрана ἐπιθεῖναι 290 45 || ἐπιστύλια ἐπιθεῖναι 290 47 || ἐπιθήσει ἐπὶ τούτων 292 17
- ἐπιφανής· κοσμῶν ἀναθήμασιν ἐπιφανέσιν 294 5
- ἐπιχρῶ· ἐπιχρήσας ἑαυτὸν πρωιρατεύειν 70
- ἐπιχώννυμι· ἐπιχωννύναι καὶ ὁμαλίσαι 290 42
- ἐπιψηφίζω· ἐπεψάφιδε 35, 36, 37, 44, 92, 93, 194, 197 || ἐπιψαφίδοντος 45 || ἐπεψήφισεν 21, 48, 58, 70, 71, 77, 79, 80, 107, 110, 147, 165, 166, 170, 177, 212, 214, 216, 254, 295 6, 295 35, 296 7, 297 7, 300, 326 6 || ἐπεψήφισεν 298 8 || ἐπεψήφισεν 242, 323
- ἐρανίζω· ἡράνισέν τε ἡμῖν 307 7
- ἐργάζομαι· ἡργάσατο 289
- ἐργασία· τὰς ἐγδόσεις ποιούμενοι τῆς τε ἐργασίας καὶ τῆς ἐπισκευῆς 324 27
- ἔργον· καθ' ὃ μεμίσθωται τὸ ἔργον ἀναγράψαι 290 7 || ἀναγράψαι - τὸ μισθωτὴν τὸ ἔργο 290 10 || ἀναγράψαι - ὅποσο μεμίσθωται τὸ ἔργον 290 12 || παραδὼν τῷ μισθωτῇ τὸ ἔργο 290 25 || τὸ ἔργον ἐξεργάσεται 290 73 || προσαγόμενος αὐτὸς αὐτῷ πρὸς τὸ ἔργον 292 31 || παρέξουσιν ὅσων ἂν προσδεῖ οἱ ἐπιμεληταὶ πρὸς τῷ ἔργῳ 292 32 || ἀναιρήσεται δὲ τὸ ἔργον κατὰ τετραποδίαν 292 33
- ἐργώνης· διδότης τὰς δόσεις τῷ ἐργώνῃ 324 35
- ἐστία· ὑπεδέξατο - ἐπὶ τὴν ἰδίαν ἐστίαν 307 17 || φύλαξ ἀργυροῦς παρὰ τὴν ἐστίαν σύνθετος 325 8
- ἔτος· ἔτων 675
- εὐεργέτης, πολλαχοῦ || πρόξενον εἶναι καὶ εὐεργέτην, πολλαχοῦ || εὐεργέτην ἀναγράψαι 3 || τοὺς δὲ δανείσαντας - προξένους εἶναι καὶ εὐεργέτας 303 15 || οἷδε πρόξενοι καὶ εὐεργεταὶ κατὰ τὸ ψήφισμα 303 30
- εὐεργετῶ· εὐεργετεῖοντα αὐτὸν κατὰ θιαωρίαν 74 || τῶν εὐεργετούντων ἑαυτόν 175 12 || τοῖς ἑαυτὸν εὐεργετεῖν προαιρουμένοις 294 16 || χάριτας - ἀποδώσει τὰς ἀξίας ἐκάστωι ὧν ἂν εὐεργετήσωσιν 299 54 || φαίνονται μνημονεύοντες ὧν ἂν εὐεργετηθῶσιν ὑπὸ τίνος 307 26 || τιμηθήσονται ἀξίως ὧν ἂν εὐεργετήσωσιν 307 29
- εὐθύνη· ἐπειδὴν τὰς εὐθύνας δῶι 295 19 || στεφανῶσαι - ἐπὶ τὰς εὐθύνας δῶσιν 299 51
- εὐνάζω· ἡύνασε μοῖρα 675
- εὐνοία· χρεῖας παρέχεται μετὰ πάσης εὐνοίας 94 || ἐπαινέσαι ἐπὶ τε τεῖ πρὸς τὴν πόλιν εὐνοίαι 211 || ἐκφανῆ ποιεῖν τὴν αὐτοῦ εὐνοίαν 307 15 || ἐπηνῆσθαι - τῇ πρὸς τὸν δῆμον εὐνοίαι 330 12, 331 7 || στεφανῶσαι - ἀρετῆς ἕνεκεν καὶ εὐνοίας 330 15, 331 10 || ἀρετῆς ἕνεκεν καὶ εὐνοίας 383, 440, 452, 455, 458
- εὐνομία· φθεγγομένα πλείστας αἴτιον εὐνομίας 389

εὔνους, πολλαχοῦ

εὐνόως· ἀπεδέξαντο φιλοφρόνως καὶ εὐνόως 330 6, 331 2

εὔρους· ὅπως ἂν εἴ εὔρον 292 17

εὐσεβεία· ἐπαινέσαι - ἐπὶ τε τῇ πρὸς τὸ θεῖον εὐσεβείαι 294 19

εὐσεβῶς· νῦν εὐσεβῶς ἔχων 209 || εὐσεβῶς ἔχων πρὸς τὸ θεῖον 294 3 || τοῖς τε πρὸς τὸ θεῖον εὐσεβῶς διακειμέ-
νοις 294 15 || εὐσεβῶς - τὰ πρὸς τοὺς θεοὺς συντελοῦσα 304 8

εὔσημος· ἀπ' εὐσήμου κεκριμένον γενεᾶς 389 3

εὐταξία· διδόναι - τῷ αἰρεθέντι ἐπὶ τὴν εὐταξίαν 298 45

εὐτενής· τὰ δὲ μέτωπα ἀναπελεκῆσει εὐτενῇ 292 20 || ἐπικόψας δὲ κατὰ κεφαλὴν εὐτενῇ 292 24 || κατὰ κεφαλὴν
ὀρθὰ καὶ εὐτενῇ 293 33

εὐχαριστῶ· εὐχαριστοῦσα τεῖ πόλει Ἀκραιφείων 304 9

εὐχή· τῆς εὐχῆς ἀποδόσεως ἔνεκεν τῷ ἱερῷ Ἀμφιαράου 308 43 || εὐχὴν Ἀμφιαράω 469

εὐχομαι· σὴγ χάριν εὐχόμενος 378 || εὐξαμένη 409

ἐφηβεύω· οἱ ἐφηβεύσαντες 352, 354

ἐφηβος· ἐν τῷ γυμνασίῳ τοῖς ἐφήβοις 218 || νικήσας ἐφήβους ἀκοντίζων 348 || τούσδε ἐστεφάνωσαν οἱ ἐφηβοί 353

ἐφόδιον· δοῦναι - καὶ ἐφόδιον 306

ἔχω· τῆς καλῶς ἐχούσης τιμῆς 210 || ἀναγράψαι - ὅποσον ἔχη ἀργύριον 290 12

Z

ζεῦγος· Ὀλύμπια ζεύγει 413

ζηλωτής· γένωνται δὲ καὶ ἕτεροι ζηλωταὶ τῶν ὁμοίων 294 16 || γίνωνται δὲ καὶ ἄλλοι ζηλωταὶ τῆς αὐτῆς αἰρέ-
σεως 307 27

ζημιοῦμαι· ἂν δὲ τις ἀδικεῖ - ζημιούτω ὁ ἱερεὺς 277 10 || ἐνέχυρα λαμβανέτω τοῦ ἐζημιωμένου 277 11

ζῶ· ζῶσα 564 || ζῶν ἀτοῦ μνημῖον 564

H

ἡγεμονία· ὑπὲρ τῆς νίκης καὶ τῆς ἡγεμονίας τοῦ δήμου τοῦ Ῥωμαίων 308 49

ἡγοῦμαι· τὰ αὐτὰ ἢ σύνκλητος τούτῳ τῷ θεῷ δοθῆναι συνχωρηθῆναι ἡγήσατο 308 57

ἡδυποτίδιον 324 72, 326 16, 17, 18

ἡδυποτίς 325 7

ἡδύς· ἡδέος υἱοῦ 380

ἡθμός 325 9

ἡμέρα· τὸν ἱερέα - μὴ πλεόν διαλείποντα ἢ τρεῖς ἡμέρας 277 4 || μένειν ἐν τοῖ ἱεροῖ μὴ ἔλαττον ἢ δέκα ἡμέρας
277 5 || ἐξεργάσασθαι ἐξήκοντα ἡμερῶν 290 72 || πρὸ ἡμερῶν δεκαεπτὰ 308 60

ἡμικύκλιον 459

ἥμισυ· πέταλα τρία ἥμισυ 325 57
 ἥρως· τῷ σὲ κατ' ἀμφοτέρων σέβεται πατρίς, ἄνδρα καὶ ἥρω 389 8
 ἡσπέρη· τὰς δὲ γυναῖκας ἐν τοῖ πρό ἡσπέρης 277 46
 ἦχοι· ἦχοι ἐκάστοις αἱ δίκαι ἐν τοῖς νόμοις εἰρήται 277 16
 ἡώς· τοὺς μὲν ἄνδρας ἐν τοῖ πρό ἡὼς τοῦ βωμοῦ 277 45

θάλαττα· καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν, πολλαχοῦ
 θαλλός· στεφανῶσαι θαλλοῦ στεφάνω 330 29, 331 22
 θεάτρον· λίοις δὲ χρήσεται τοῖς ἐκ τοῦ θεάτρου 292 29 || κηρύττεσθαι - ἐν τῷ θεάτρῳ 294 26
 θεῖον· εὐσεβῶς ἔχων πρὸς τὸ θεῖον 294 3 || τοῖς τε πρὸς τὸ θεῖον εὐσεβῶς διακειμένοις 294 15 || ἐπαινέσαι - ἐπὶ
 τε τῇ πρὸς τὸ θεῖον εὐσεβείᾳ 294 19
 θέλω· ὤρωπιοι θέλοντες ἀποδεῖξαι 330 4 || θέλοντα 377
 θεός· θεός 1, 2 || θεοὶ 3, 4, 5, 6, 7, 9, 27, 52, 277, 292, 293, 295, 296, 297, 298, 303 || τὸν θεὸν προαιρεῖται ἐνκωμιάζειν
 63 || τοὺς θεραπευομένους ὑπὸ τοῦ θεοῦ 276 || θεραπεύεσθαι ὑπὸ τοῦ θεοῦ 277 22 || τὸν δὲ θεόν 277 48 ||
 ἀφελόντας τῷ θεῷ εἰς ἀρεστήριον 290 19 || ὅταν χεῖμαζι ὁ θεός 292 5 || τιμᾶν τὸν θεὸν μεγαλομερῶς 294
 4 || ἀναθεῖναι τῷ θεῷ τὰ στεφάρια 294 6 || ἐπειδὴ ὁ θεὸς καλῶς ἐπιμελεῖται 296 11 || ἀναθεῖναι τὸν στέ-
 φανον τῷ θεῷ 296 28 || αἱ ἄλλαι θυσίαι τοῖς θεοῖς τοῖς ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ Ἀμφιαράου 297 14 || φιλοτιμίας
 ἔνεκα τῆς πρὸς τὸν θεόν 297 25 || φιλοτιμίας τῆς πρὸς τὸν θεόν 298 33 || τὰ πρὸς τοὺς θεοὺς συντελοῦσα
 304 9 || τῶν ἀνάμεσον θεῷ Ἀμφιαράῳ καὶ τῶν δημοσιωνῶν 308 5 || θεῶν ἀθανάτων ἱερῶν τεμενῶν φυ-
 λακῆς ἔνεκεν 308 20, 26 || θεῷ Ἀμφιαράῳ προσώρισεν 308 22 || οὔτε ὁ Ἀμφιάρως - θεός ἐστιν 308 28 ||
 καταλογῆς θεῶν ἀθανάτων 308 37 || γνώμης θεῶν ἀθανάτων 308 39 || τῷ θεῷ Ἀμφιαράῳ καθιερωκέναι
 308 45 || ὅσα τε θεῷ Ἀμφιαράῳ 308 54 || τὰ αὐτὰ ἢ σύνκλητος τούτῳ τῷ θεῷ δοθῆναι συνχωρηθῆναι
 ἡγήσατο 308 56 || ποιησάτωσαν ἀργυρώματα τῷ θεῷ 324 25 || κατασκευάσαι τῷ θεῷ φιάλην χρυσῆν
 324 30 || ἔνοχοι ἔστωσαν - ὡς κατεβλαφότες τὰς προσόδους τοῦ θεοῦ 324 52 || ἀργυρώματα τοῦ θεοῦ
 Ἀμφιαράου 325 2 || ἔνοχοι ἔστωσαν - ὡς κατεβλαφότες τοῦ θεοῦ τὰς προσόδους 326 5 || προστάξαντος
 τοῦ θεοῦ 329, 349 || τοῖν θεοῖν 336 || τοῦδε θεοῦ 380 || τῷ θεῷ 462
 θεραπεύομαι· τοὺς θεραπευομένους ὑπὸ τοῦ θεοῦ 276 || διδοῦν τὸμ μέλλοντα θεραπεύεσθαι 277 21
 θερμαντήριον 319
 θερμαστίδιον 319
 θεσμός 675
 θεωρός· αἰρεῖσθαι θεωροὺς 306
 θησαυρός· ἐμβάλλοντα εἰς τὸν θησαυρόν 276 || ἐμβάλλετω εἰς τὸν θησαυρόν 277 13 || ἐμβάλλειν εἰς τὸν θησαυρόν 277
 23 || λαβεῖν τὸν ἱερέα - ἐκ τοῦ θησαυροῦ 290 15 || τὸ - ἀργύριον τὸ ἐξαιρεθὲν ἐκ τοῦ θησαυροῦ 290 17 || ὁ δὲ συλ-
 λογεὺς ἀνοίξας τὸν θησαυρόν 324 34 || ἔαν δὲ μὴ ᾗ ἐν τῷ θησαυρῷ τὸ κεφάλαιον τοῦ ἀναλώματος 324 36
 θιαωρία· εὐεργετεῖοντα αὐτὸν κατὰ θιαωρίαν 74

θραῦσμα· τὰ θραύματα νεωκόρος 325 18

θυγάτηρ· 431, 448, 464, 569, 687 || τοῦ υἱοῦ τὴν θυγατέρα ἀνέθηκεν 420 || τὸν τῆς θυγατρὸς υἱόν 431

θυμιατήριον 319

θυρώμα· τὴν σκηνὴν καὶ τὰ θυρώματα 435

θυσία· τεῖ θυσίῃ αὐτὸν ἑαυτοῖ κατεύχεσθαι ἕκαστον 277 27 || αἱ ἄλλαι θυσίαι τοῖς θεοῖς 297 14 || δοῦναι - εἰς θυσίαν 298 36, 306 || τὸ δὲ ἀργύριον τὸ εἰς τὴν θυσίαν 298 38 || παρεκαλοῦσαν τὸν δῆμον συναύξειν τὴν θυσίαν 304 6 || ἐν ταῖς λοιπαῖς θυσίαις γέγραπται 304 13 || καθιερωκέναι - τὰς προσόδους ἀπάσας εἰς τοὺς ἀγῶνας καὶ τὰς θυσίας 308 47

θύω· ἐπὶ τὸν βωμόν ἐπιτιθεῖν - τὸν θύοντα 277 27 || τῶν δὲ θυομένων ἐν τοῖ ἱεροῖ 277 29 || θύειν δὲ ἐξεῖν ἅπαν ὃ τι ἂν βόληται ἕκαστος 277 30 || διδοῦν τὸς θύοντας 277 33 || θυσίαις, αἷς ἢ πόλιν θύει 304 13 || ἔθυσεν τε τῷ Διὶ τῷ Σωτῆρι 307 17

I

ιατρός 240

ιδίαι· καὶ ἰδίαι καὶ κοινῇ, πολλαχοῦ || ἂν τις ἰδίῃ ἀδικηθεῖ 277 14

ἴδιος· οὐ μόνον ἐν τῇ ἰδίῃ ὦν 175 || πίστεώς τε τῆς ἰδίας ἐφαίνετο 308 69

ιδιώτης· μὴ τοιχοδομεῖν ἐντὸς τῶν ὄρων ιδιώτην 284

ιεράζω 279

ιεράρχης· ἃ ἐμ παραδοσίμοις ἔχουσιν οἱ ἱεράρχαι 324 9 || τοῖς δὲ αἰρεθεῖσιν οἱ ἱεράρχαι παραδότωσαν 324 13 || ταῦτα δὲ παραδότωσαν οἱ ἱεράρχαι τῇ ἀρχῇ 324 18 || βουλευόμενοι περὶ τῆς κατασκευῆς μετὰ πολέμαρχων καὶ ἱεραρχῶν 324 26 || ὥς δ' ἂν συντελεσθῇ, παραδότωσαν τοῖς ἱεράρχαις 324 32 || τοὺς ἱεράρχας στήσαντας ἕκαστον τὸ ἀνάθημα 324 41 || ἔαν δέ τι μὴ ποιήσῃ ἡ ἀρχὴ - ἢ οἱ ἱεράρχαι 324 49, 326 3

ἱεραρχῶ· ἱεραρχούντων 325 1

ιερά· πρώτοις (πρώτῳ) μετὰ τὰ ἱερά 16, 175 20, 217, 257, 268 || κατεύχεσθαι δὲ τῶν ἱερῶν 277 25 || εἶπεν ὑπὲρ ἱερῶν 304 1, 324 2 || τὰ γενησόμενα ἱερά ταῖς Μούσαις 306 || τὸν δὲ ταμίαν τὸν ἐπὶ τῶν ἱερῶν 306

ἱερεὺς, πολλαχοῦ || ἱερέων 288 || ἱερεὺς γεγονώς 294 3 || ἱερεὺς γενόμενος 294 10, 435, 437, 439, 454 || ἱερέα γενόμενον 294 23, 405, 422 || τὸν ἱερέα ἀναγράφειν 276 || τὸν ἱερέα - φοιτᾶν εἰς τὸ ἱερόν 277 2 || ζημιούτω ὁ ἱερεὺς 277 10 || παρεόντος τοῦ ἱερέος 277 13 || δικάζειν δὲ τὸν ἱερέα 277 14 || ἐπὶ τὸν βωμόν ἐπιτιθεῖν - τὸν ἱερέα 277 26 || τῶν δὲ δημορίων τὸν ἱερέα 277 29 || τοῖ δὲ ἱερεῖ διδοῦν τὸς θύοντας 277 33 || λαβὼν τὸν ἱερέα τὸ ἀργυρίο τὸ ἐξαίρεθέντος 290 14 || ἐπαινέσαι δὲ τὸν ἱερέα τὸ Ἀμφιαράο 290 26 || ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τῷ μετὰ Ὠρωπόδωρον ἱερέα 303 11 || τοὺς διαλεξομένους μετὰ τοῦ ἱερέως 304 3 || τὴν φιάλην - ἥτις σπονδοποεῖται ὁ ἱερεὺς 324 10

ἱερῶν· διδοῦν τὸς θύοντας ἀπὸ τοῦ ἱερέου 277 33 || λαμβανέτω ὦμον ἀφ' ἑκάστου τοῦ ἱερέου 277 36

ἱερόν· τὸν δ' ἐπιμελητὴν τῶν ἱερῶν - δοῦναι 294 29 || ἐπιμελητὴν γενόμενον ἱερῶν 502-509 || παραδόναι τὸ ἄλλο τοῖς τῶν ἱερῶν ἐπισκευασταῖς 290 22 || τὸς δὲ τῶν ἱερῶν ἐπισκευαστάς 290 24 || ὅσα τε εἰς τὰ ἱερά ἀναλίσκεται 302 10 || ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ Ἀπόλλωνος τοῦ Πτωῖου 305 || τοὺς ἀφικνεομένους εἰς τὸ ἱερόν 276 || ἐν τοῖ

ἱεροῖ τύχει 276 || τὸν ἱερέα - φοιτᾷν εἰς τὸ ἱερόν 277 2 || μένειν ἐν τοῖ ἱεροῖ 277 5 || τοῦ τε ἱεροῦ ἐπιμελεῖσθαι 277 7 || ἐπιμελεῖσθαι - τῶν ἀφικνεμένων εἰς τὸ ἱερόν 277 8, 296 14 || ἂν τις - ἀδικηθεῖ - ἐν τοῖ ἱεροῖ 277 15 || περὶ τῶν ἐν τοῖ ἱεροῖ ἀδικιῶν 277 19 || τῶν δὲ θυομένων ἐν τοῖ ἱεροῖ 277 29 || ἐκτιθεῖν ἐν τοῖ ἱεροῖ 277 42 || ἱερόν Ἀμφιαράου 750 || ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ Ἀμφιαράου (Ἀμφιεράου) 9, 11, 14, 15, 16, 17, 20, 24, 39, 52, 132, 167, 175, 297 15, 30, 298 47, 299 57, 304 15, 305 || περὶ τὸ ἱερόν 17, 209 || εἰς τὸ ἱερόν 27, 294 30 || καταθεῖναι ἐν τῷ ἱερῷ τὸ Ἀμφιαράο 290 9 || ἐπαινέσαι - ἐπιμελείας ἕνεκα τῆς περὶ τὸ ἱερόν 290 28 || συγγραφαὶ περὶ τοῦ ἱερῷ τὸ Ἀμφιαράο 290 29 || ἀναθεῖναι εἰς τὸ ἱερόν 296 25 || ἀνειπόντας τὰ ἐψηφισμένα - ἐν τῷ ἱερῷ 296 27 || νενομοθέτηκεν περὶ τὸ ἱερόν 297 12 || τοῖς θεοῖς τοῖς ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ Ἀμφιαράου 297 15 || εἰς τὴν κατασκευὴν τοῦ ἱεροῦ 297 17 || φιλοτιμίας ἕνεκα τῆς πρὸς - τὸ ἱερόν τοῦ Ἀμφιαράου 297 25 || ὑπὲρ - τοῦ ἱεροῦ τοῦ Ἀμφιαράου 307 10 || ἀποδόσεως ἕνεκεν τῷ ἱερῷ Ἀμφιαράου 308 44 || ὅσα τε θεῷ Ἀμφιαράῳ καὶ τῷ ἱερῷ αὐτοῦ 308 55 || τῷ τοῦ Ἀμμωνος ἱερῷ 295 15, 28 || ἱερῶν τεμενῶν φυλακῆς ἕνεκεν 308 20, 26, 40 || ἱερῶν τεμενῶν τε φυλακῆς καρπίζεσθαι ἔδωκαν 308 37 || πρὸς τεῖ κρήναι τεῖ ἱερῷ 236

ἱερωνίκης 674

ἱερός· πάντων τὸ δέρμα ἱερόν εἶναι 277 30 || ἱερά Ἀμφιαράο (ἡ στήλη) 290 1 || κάδος ἱερός 325 17 || κρηματὶς ἱ- 325 15, 21 || κύαθος ἱ- 325 13, 22, 55 || λιβανωτὶς ἱ- 325 15, 16 || μασζονόμον ἱ- 325 8, 50 || μαστίον ἱ- 325 14 || μαστὸς ἱ- 325 11, 29 || τὸν ἕνα (μαστὸν) ἱ- 325 69 || ξυστήρ ἱ- 325 11 || ὀλκεῖον ἱ- 326 12 || ῥαντρίς ἱ- 325 18 || σκάφιον ἱ- ἔχον Ἑρωτα 325 16 || (σκάφιον) ἱ- ἔχον Ἀντέρωτα 325 16 || στατὸς ἱ- 325 13 || φιάλη ἱ- 325 3 || χυτρίς ἱ- 325 12, 13 || ψυκτήρ ἱ- 325 30 || ἱερά 759 || ἐπῶν ἱερός 521 12 || αὐλητῶν ἱερός 521 15 || ἀγενείων πυγμῆν ἱερός 521 52 || ἀνδρῶν πυγμῆν ἱερός 521 53

ἱππεύς· Ἀθηναίων οἱ ἱππεῖς 433

ἱππικός· ἐπεμελήθησαν - τοῦ ἀγῶνος - τοῦ ἱππικοῦ 298 17 || ἐν τῷ ἱππικῷ 525 51

ἴσον· ὁμαλίσαι ἴσον τῷ ἐδάφει 290 43

ἴσος· τοὺς ἄρμους - συντιθεῖς συμβάλλοντας ὅλους καὶ ἴσους 293 14

ἰσοπολιτεία 14

ἰσοτέλεια, πολλαχοῦ

ἴστημι· πέμπτει ἵσταμένου 45 || ἐβδόμει ἱ- 66, 69 || ἐνάτει (ἐνάτη) ἱ- 256, 295 || ὁμολῶϊου E ἱ- 326 6 || στήσαι δὲ καὶ παραστάδια 290 43 || στήσαι - ἐν τῇ ἀγορᾷ 302 20 || στήσαι ἐν τῷ ἱερῷ (εἰς τὸ ἱερόν) τοῦ Ἀμφιαράου 9, 11, 14, 15, 16, 17, 20, 24, 27, 39, 52, 167, 296 33, 297 29, 298 47, 299 56, 302 18, 303 28 || στήσαι μίαν μὲν ἐν τῷ τοῦ Ἀμμωνος ἱερῷ 295 27 || εἰκόνι χαλκῇ - ἦν στήσαι ἐν τῷ καλλίστῳ τόπῳ τῆς πόλεως 330 16, 331 10 || τηλόθεν ἵσταμένῳ 389 || τὸμ πολὺν ἐστήσαντο μένειν χρόνον 389 || στήσεν ἀνὴρ πινυτός 744

ἰσχυρός· ὅπως ἂν φρούριά τε ἰσχυρά ἡμῖν κατασκευασθῇ 302 2 || ἰσχυρά 301 10

ἴσως· τὰς μὲν δίκας κρίνοντες ἴσως καὶ δικαίως 330 24, 331 17

K

κάδος 319 || κάδος ἱερός οὐκ ἐντελής 325 17 || κάδος ἱερός κατεαγῶς τὰ ὄψα 325 17

καθεύδω· ἐν δὲ τοῖ κοιμητηρίοι καθεύδειν 277 43

- καθῆκον· καθῆκον ὑπάρχειν ἑαυτοῖς 330 7, 331 3
- καθιερῶ· τῷ θεῷ Ἀμφιαράῳ καθιερωκέναι - τὰς προσόδους 308 46
- καθίζομαι· κατακρούων μέχρι ἂν καθίζηται ὅλως 293 41
- καθίστημι· καταστήσαι ἐπὶ τὸ δικάζειν 330 3 || κατέστησαν τοὺς δικαστάς 330 8, 331 4 || τοὺς αἰεὶ καθεστῶτας 332
- καθυπακούω· ἀξιωσάντων τῶν πολεμάρχων - καθυπήκουσαν 210
- καθύπερθεν 312 || Ποτάμιοι καθύπερθεν 353 48
- καί· Θεοφίλα Πίστου καὶ Φιλιστῶ Καλλύρου 620
- καινός· καινῷ λουτρῶνι 293 5 || κρήνην καινὴν ἐξωικοδόμηκεν 295 15
- κακοπαθία· κακοπαθίας καταφρονῶν 70
- κακός· ἐκτρίψαι κακοὺς μελέους 745α 12 || κακοὺς καὶ μελέους δέξαισθε αὐτοὺς 745α 32
- καλάνδαι· πρὸ ἡμερῶν δεκαεπτὰ καλανδῶν νοενβρίων 308 60
- κάλλιστος· οὐ (ὅπου) ἂν δοκεῖ (δοκῇ) ἐν καλλίστῳ εἶναι 15, 24, 52, 236, 302, 324 47, 326 1 || οὐ ἂν αὐτοῖς φαίνηται ἐγ καλλίστῳ 304 15 || ἐν τόπῳ ὡς καλλίστῳ 132 || ἐν καλλίστῳ ἀνακεῖσθαι 294 31 || εἰκόνι χαλκῇ - ἦν στήσαι ἐν τῷ καλλίστῳ τόπῳ τῆς πόλεως 330 16, 331 11 || προτρέπεται αὐτοὺς ἐπὶ τὰ κάλλιστα τῶν ἐπιτηδευμάτων 218 || ὅπως ἂν ἦ τε πεντετηρίς ὡς καλλίστη γίγνηται 297 13
- κάλλος· ἀπεψήσαντες καὶ ποιήσαντες τῷ κάλλει πρὸς τὸ ἐπίσημον 324 19
- καλοκάγαθία· ἐκφανῇ ποιεῖν τὴν αὐτοῦ - καλοκάγαθίαν 307 15 || διὰ τὴν τούτου πρόνοιαν καὶ καλοκάγαθίαν 307 23 || ἀρετῆς ἔνεκεν καὶ καλοκάγαθίας 307 32
- κάλυμμα· κάλυμμα τοῦ ὄχετοῦ 293 9, 24 || προσαρμόσει πρὸς τὸ κάλυμμα 293 26
- καλῶς· τῆς καλῶς ἐχούσης τιμῆς 210 || καλῶς καὶ φιλοτίμως 298 14, 299 46
- καλυπτήρ· καλυπτῆρας ἐξ ἀναστροφίσματος 325 61
- κανοῦν 324 55
- καπηλεῖον· ἀργύριον - τὸ ἐκ τῶν καπηλείων 290 18
- καρπίζομαι· ὅπως ταύτας τὰς χώρας καρπίζεσθαι ἐξῆ τοὺς δημοσιώνας 308 28 || ἵνα μὴ ὁ δημοσιώνης αὐτὴν καρπίζεται 308 34 || τεμενῶν τε φυλακῆς καρπίζεσθαι ἔδωκαν 308 38 || κατὰ τὸν τῆς μισθώσεως νόμον μὴ δοκεῖν τοὺς δημοσιώνας ταῦτα καρπίζεσθαι 308 67
- κατάβασις· ἀπὸ - τῆς γεφύρας μέχρι τῆς καταβάσειως 292 7
- καταβλάπτω· ἔνοχοι ἔστωσαν - ὡς κατεβλαφότες τὰς προσόδους τοῦ θεοῦ 324 51, 326 5
- καταγελῶ· καταγελόντων σου 301 11
- κατάγνυμι· κάδος ἱερὸς κατεαγῶς τὰ ὦτα 325 17
- καταγράφω· καταγράφω Θεόξενον 745α 1
- καταδεσμεύω· καταδεσμεύω γεγραμμένους καὶ αὐτοὺς καὶ τὰ ἐκείνων 745α 18 || καταδεσμεύω δὲ αὐτῶν καὶ τὴν κοίτην αὐτῶν 745α 20
- καταδέω· καταδέομεν Καλλιφάνην 745
- κατακρούω· κατακρούων τὸν λίθον 292 14 || κατακρούων μέχρι ἂν καθίζηται ὅλως 293 41 || κατακρούσει εἰς ἔδραν μολύβδῳ 293 43

- καταλείπω· ἱερῶν τεμενῶν τε φυλακῆς καρπίζεσθαι ἔδωκαν, κατέλιπον 308 38 || ἐγδότην δὲ ἡ ἀρχή - καταλιπο-
μένη δοκιμεῖον 324 31 || ἀνέστησεν τὰ καταλιφθέντα - ἀναθέματα 468
- καταλογή· καταλογῆς θεῶν ἀθανάτων 308 37
- κατάξιος· τὰς καταξίας χάριτας ἀποδιδούς 294 14
- κατασκευάζω· ἔτι δὲ καὶ τὸ ἄβατον κατασκευάσαι 294 8 || κατασκευάσας τὰ προειρημένα 294 8 || κατασκευά-
σαντι τὰ προειρημένα ἀναθεῖναι 294 12 || τὴν ἐν Ἀμφιαράου κρήνην κατεσκεύακεν 295 16 || ὅπως ἂν
φρούριά τε ἰσχυρὰ ἡμῖν κατασκευασθῇ 302 2 || κατασκευάσαι τῷ θεῷ φιάλην χρυσῇ 324 30 || ὑπομνή-
ματα ἢ τῶν ἀναθεμάτων, ὅσα μέλλει κατασκευασθῆναι 324 40 || οὓς οἱ περὶ Διονυσοφάνην (Ἀνφικράτην,
Μικίων) κατεσκεύασαντο μαστούς 325 66, 67, 70
- κατασκευή· εἰς τὴν κατασκευὴν τοῦ ἱεροῦ 297 16 || βουλευόμενοι περὶ τῆς κατασκευῆς μετὰ πολεμάρχων 324 25
- καταστρωτήρ· τιθεῖς καταστρωτήρας 293 31
- κατατίθημι· καταθεῖναι ἐν τῷ ἱερῷ τὸ Ἀμφιάρω 290 8
- καταφορά· ἀπεργαζόμενον ἐγὼ μετώπο εἰς καταφορὰν 290 39 || συνομαλίσας πρὸς τὴν καταφορὰν 292 16
- καταφρονῶ· κακοπαθίας καταφρονῶν 70
- καταχωρίζω· εἰς τὴν τῶν ὑπομνημάτων δέλτον κατεχωρίσαμεν 308 31
- κατερείπω· κατερεῖψαι τὴν κρήνην 290 47 || ἐπὶ τοὺς τοῦ ἀντιχώματος πόδας κατερῆψαι 290 51
- κατέρχομαι· κατελθελυθέναι μετὰ τέκνων καὶ γυναικῶν 307 24
- κατεύχομαι· κατεύχεσθαι δὲ τῶν ἱερῶν 277 25 || τεῖ θυσίῃ αὐτὸν ἑαυτοῖ κατεύχεσθαι ἕκαστον 277 28
- κάτοπρον 319
- κατόπτis· παραδότωσαν - μετὰ πολεμάρχων καὶ κατοπτῶν 324 21 || ἀπολογισάσθωσαν τὰ παραδοθέντα πρὸς
κατόπτas 324 22 || παραδότωσαν τοῖς ἱεράρχαις καὶ ἀποστησάτωσαν μετὰ πολεμάρχων καὶ κατοπτῶν
324 33 || προσθέτω ὁ ταμίας - καὶ ἀπολογισάσθω πρὸς κατόπτas 324 39
- καττίτερος· πυρώσαντες καὶ ἀποξύσαντες τὸν καττίτερον 324 15
- κεῖμαι· ἐνθάδε κῖτε 543α
- κεφάλαιον· ἐὰν δὲ μὴ ἢ ἐν τῷ θησαυρῷ τὸ κεφάλαιον τοῦ ἀναλώματος 324 37
- κεφαλή· ἐπικόψας - κατὰ κεφαλὴν 292 15, 24, 293 14 || τιθεῖς - κατὰ κεφαλὴν 293 27 || κατὰ κεφαλὴν ὀρθὰ καὶ
εὐτενῇ 293 33
- κηρύττομαι· κηρύττεσθαι δὲ τοὺς στεφάνους καὶ τὰς εἰκόνας 294 25
- κήρωμα· δέλτωι πρώτῃ κηρώματι τεσσαρεσκαίδεκάτωι 308 59
- κληρωτ[-] 313
- κοιμητήριον· ἐν δὲ τοῖς κοιμητήριοις καθεύδειν 277 43 || τὸ κοιμητήριον τοὺς ἐνκαθεύδοντας 277 47
- κοινῇ (κοινεῖ)· καὶ ἰδίαι καὶ κοινῇ, πολλαχοῦ
- κοινόν· κοινὸν Βοιωτῶν, πολλαχοῦ || θυσίαις - αἷς ἡ πόλις θύει ἐν τῷ κοινῷ Βοιωτῶν 304 13 || τὸ κοινὸν Δω-
ριέων, Ἡπειρωτῶν, Κρηταέων 433
- κοίτη· καταδεσμεύω δὲ αὐτῶν καὶ τὴν κοίτην 745α 21
- κομέτιον· καλανδῶν νοενβρίων ἐν κομετίῳ 308 60
- κομίζομαι· συμβέβηκε κεκομίσθαι ἡμᾶς τὴν πατρίδα 307 24
- κορωνίς· αἱ κορωνίδες τῶν ὠταρίων ἀποκαταγεῖαι 325 18 || κύαθον κορωνίδα οὐκ ἔχοντα 326 25, 26
- κοσμητής 353

κοσμῶ· κοσμών ἀναθήμασιν 294 4

κοτυλὶς 319

κράνα· Ὠρωποῦ κράναν 675

κρατήρ 310 || κρατήρ οὗ ὁ κῶμος 325 19

κρέας· τῶν δὲ κρεῶν μὴ εἶναι ἐκφορὴν ἔξω τοῦ τεμένεος 277 31

κρηματίς· κρηματὶς ἱερά 325 15, 21

κρήνη· πρὸς τεῖ κρήνῃ τεῖ ἱερᾷ 236 || ὅπως ἂν ἐπισκευασθῇ ἡ κρήνη 290 4 || τῇγ κρήνῃ καὶ τὸς λουτρῶνας ἐξεργάσασθαι 290 30 || τὸς λίθος - ὑπὲρ τῆς κρήνης 290 33 || κατερεῖψαι τὴν κρήνην 290 48 || ἐν τῷ πρόσθε τῆς κρήνης 290 52 || αἵρεθεις ἐπὶ τὰς κρήνας 295 12 || κρήνηγ καινὴν ἐξωικοδόμηκεν 295 15 || τὴν ἐν Ἀμφιαράου κρήνην 295 16 || περὶ τὴν ἐπιμέλειαν τῶν κρηνῶν 295 22 || οἱ αἰεὶ χειροτονούμενοι ἐπὶ τὰς κρήνας 295 24

κρηστήριον 319

κρίνω· τὰς μὲν δίκας κρίνοντες ἴσως καὶ δικαίως 330 24, 331 17 || ἀπ' εὐσήμου κεκριμένον γενεᾶς 389 3

κρίσις· ἐφ' ἣ ἐποιήσαντο περὶ τὰς κρίσεις δικαιοσύνη 330 21, 331 15 || περὶ τὰς κρίσεις 332

κροῖόν· ἐγκολλᾶν δὲ τῶν λίθων τὰ κροιά 290 69

κρυπτός· ὀχετόμ ποῆσαι λίθινον κρυπτόν 292 5

κύαθος 319, 325 6, 33, 55, 326 18, 24 || κύαθος ἱερός 325 13, 22 || κύαθον κορωνίδα οὐκ ἔχοντα 326 25, 26

κύκλος· τοῦ κύκλου τοῦ ἐγγύς τοῦ γνώμονος 359 || τοὺς μεγίστους κύκλους αἱ σκιαί 359

κύριος· ἐκκλησία κυρία 296 7, 297 7 || κύριον ἐν τῷ συνεδρίῳ 326 5

κυρίως· ζημιούτω - κυρίως 277 11

κυροῦμαι· προξενία κεκυρωμένη 110, 213, 215, 256 || κεκύρωται ἐν τε τῷ συνεδρίῳ 294 33 || νόμοι καὶ προβουλεύματα κεκυρωμένα 323 2 || ὥς ἂν κυρωθῇ τὸ ψήφισμα 324 11 || ἀναγραφάτωσαν δὲ καὶ τὸ ψήφισμα τὸ κυρωθέν 324 45

κώθων 319, 326 16 || κώθων οὐκ ἐντελής 325 9

κωθώνιον 324 56

κωλύομαι· ὅπως ἂν τὸ ὕδωρ μὴ κωλύηται ῥεῖν 292 3

κῶμος· κρατήρ οὗ ὁ κῶμος 325 19

Λ

λαγχάνω· οἱ ἂν λάχωσιν προεδρεύειν 297 18

λαμβάνω· ἐνέχυρα λαμβανέτω τοῦ ἐξημιωμένου 277 11 || λαμβανέτω ὄμον 277 35 || λαβῆν τὸν ἱερέα τῷ ἀργυρίῳ τῷ ἐξαίρεθέντος 290 15 || παρὰ δυσμενέων Τροζήνιοι ἄστῳ λαβόντα 389

λανθάνω· λαθεῖν 301 3

λέγω· ἔλεξεν, πολλαχοῦ || ἔλεξε 276 || λέγων καὶ πράττων τὰ συμφέροντα, πολλαχοῦ || ἦχοι - ἐν τοῖς νόμοις εἰρῇται 277 17 || ὧι αὐταὶ αἱ χῶραι συνεχωρημέναι λέγονται 308 28 || γνώμην εἰρηκέναι δοκεῖ 308 43 || εἶπεν ὑπὲρ ἱερῶν 324 2

λεῖος· [-]δα λείαν 310

λείπω· λιποῦσα πόσιν καὶ τέκνα 744

λεπίδιον· λεπίδιον χρυσοῦν 325 61

λευκός· ἀναθεῖναι - τὸν ὁδὸν λευκοῦ λίθου 294 7

λιβανωτὶς 324 73, 326 19 || λιβανωτὶς ἱερά 325 12, 15, 16 || λιβανωτὶς ἱερά ἐπὶ τοῦ πώματος ἔχουσα Ἑρωτα 325 15

λίθινος· λιθίνους 323 5 || ἐν στήλῃ λιθίνῃ, πολλαχοῦ || ἀναγράψαι εἰς στήλην λιθίνην τό τε ὄνομα 324 42 || ὀχετόμ ποῆσαι λίθινον κρυπτόν 292 5

λίθος· ἀφελόντα τὸς λίθος 290 32 || τιθέναι δὲ τὸς λίθος 290 35 || ἀποκυλίσαντα τὸς λίθος 290 59 || τιθέναι δὲ τοὺς λίθους ἔδραν ποιοῦντα 290 62 || ἐγκολλᾶν δὲ τῶν λίθων τὰ κροιά 290 69 || θήσει λίθους 292 11 || κατακρούων τὸν λίθον 292 14 || κατακρούων - λίθωι 292 15 || τῶν λίθων τὰς ἔδρας 292 18 || θήσει - τοὺς λίθους ὀρθοῦς 292 20 || παρασάξει δὲ τοὺς λίθους 292 28 || λίοις δὲ χρήσεται 292 28 || ἀναθεῖναι - τὸν ὁδὸν λευκοῦ λίθου 294 7

λιμήν 675 || ἀποκαταστήσῃ τὸ πλοῖον ἰς τὸν λιμένα 70 5 || λιμένων τε τῶν Ὠρωπίων τὰς προσόδους ἀπάσας 308 46

λόγος· συμφέροντας λόγους ποιεῖται 175 || λόγους ἐποιήσαντο 308 19 || ὅπερ ἡ σύνκλητος ἐδογμάτισεν καὶ εἰς τούτους τοὺς λόγους 308 54

λοιπός· ἐν ταῖς λοιπαῖς θυσίαις γέγραπται 304 13

λουτρῶν· ὅπως ἂν ἐπισκευασθῇ ἡ κρήνη - καὶ οἱ λοτρῶνες 290 5 || τήγ κρήνην καὶ τὸς λουτρῶνας ἐξεργάσασθαι 290 30 || τὸς λίθος - ὑπὲρ - τῶν λοτρῶνων 290 33 || ἐν τῷ πρόσθε - τῶν λοτρῶνων 290 53 || ἐκ τοῦ λοτρῶνος τοῦ ἀνδρείου 292 2 || μέχρι τῆς καταβάσειος τῆς παρὰ τὸν γυναικεῖον λουτρῶνα 292 8 || καινῶι λουτρῶνι 293 5

λοχαγός· λοχαγοὶ 353

λύπη· ἐν φθιμένοις μετὰ λύπης εἰμί 744

λυσιτελῶς· ἵνα ὡς λυσιτελέστατα - ἀποκαταστήσῃ τὸ πλοῖον 70 4

λύχνος 325 4 || λύχνος τρίμυξος οὐκ ἐντελής 325 7

λωστύς· τὸς δὲ ἄρμος ἐγ λωστύος 290 39 || τοὺς δὲ ἄρμούς ἐγγ λωστύος 290 68

M

μαθητής· Δωροθέωι Πελοπίδου οἱ μαθηταί 584α

μακρός· ποτήρια μακρά 326 13

μάρτυς 329

μασζονόμον 326 10 || μασζονόμον ἱερόν 325 8, 50

μαστίον 325 15 || μαστίον ἱερόν 325 14 || μαστίον ἀπὸ τῶν περισμημάτων 325 21 || μαστίον ἀπὸ ἐπανθέτων 326 15 || μαστία Β ἀπὸ τῶν ἐπανθέτων ἄγοντα 325 56

μαστός 325 13, 23, 26, 27, 30, 31, 32, 52, 56, 57, 62, 65, 326 20, 21 || μαστοὶ Σοφαινέτου ὀγδοικοντάδραχμοι 325 45, 48, 57 || μαστοὶ - πεντηκοντόδραχμοι 325 26 || μαστούς Σοφαινέτου ὀγδοικονταδράχμους 325 70 || μαστοὶ - οὓς οἱ

- περὶ Εὐδωρον 325 25 || οὓς οἱ περὶ Διονυσοφάνην (Ἀνφικράτην, Μικίωνα) κατεσκευάσαντο μαστούς 325 66, 68, 70 || μαστὸς ἱερός 325 11, 29 || (μαστὸς) Πύθωνος συλλογέως 325 33 || μαστὸς ἐπιμελητοῦ 325 33 || μαστοὶ - ἄγοντες 325 32 || μαστούς τοὺς παραλιφθέντας 325 68
- μεγαλομερῶς· τιμᾶν τὸν θεὸν μεγαλομερῶς 294 4
- μεγάλος· οἶδε ἐνίκων Ἀμφιαράϊα τὰ μεγάλα 520 || κηρύττεσθαι - Ἀμφιαράοις τοῖς μεγάλοις 294 26 || Ἀμφιαράων τῶμ μεγάλων 307 35
- μέγεθος 328
- μέγιστος· συμπτωμάτων καὶ παρασπονδημάτων τῶμ μεγίστων 307 5 || τοὺς μεγίστους κύκλους αἱ σκιαί 359
- μείζων· τὰ δὲ μέζονα, ἥχοι ἐκάστοις αἱ δίκαι ἐν τοῖς νόμοις εἰρήται 277 16
- μέλεος· ἐκτρίψαι κακοὺς μελέους 745α 12 || κακοὺς καὶ μελέους δέξαισθε αὐτούς 745α 33 || δοῖμεν οἰκτροὺς μελέους - θανάτους 745α 39
- μέλλω· διδοῦν τὸμ μέλλοντα θεραπεύεσθαι 277 21 || ἤμελλεν βοηθήσειν 301 9
- μένω· μένειν ἐν τοῖ ἱεροῖ 277 5 || ἐν τῇ φιλίᾳ τοῦ δήμου τοῦ Ῥωμαίων μεμενηκότος 308 51 || τὸμ πολὺν ἐστήσαντο μένειν χρόνον 389 6
- μερίζομαι· ἐκ τῶν κατὰ ψηφίσματα μεριζομένων τῶι δήμῳ 298 51
- μέτωπον· ἀπεργαζόμενον ἐγ μετώπο εἰς καταφορὰν 290 38 || τὰ δὲ μέτωπα ἀναπελεκήσει εὐτενῇ 292 19
- μέχρι· ζημιούτω - μέχρι πέντε δραχμῶν 277 10 || δικάζειν - μέχρι τριῶν δραχμῶν 277 15
- μῆκος· μῆκος ἀρξάμενον ἀπὸ τοῦ στρώματος τοῦ τῆς γεφύρας 292 6 || μῆκος μὲν τὸ γεγαρμένον 292 9 || φορμηδὸν καὶ παρὰ μῆκος 293 36
- μήν· μηνὸς (μεινός), πολλαχοῦ || τοῦ μηνὸς ἐκάστο 277 6
- μήτηρ· τὴν μητέρα 375, 419, 423, 498 || τὴν ἑαυτῶν μητέρα 462 || καταγράφω - τὴν μητέρα ἔτι τοῦ παιδός 745α 5
- μικόν· ῥοδιακὸν μικόν 325 6
- μισθός· μισθοὺς τοῖς ὑπηρέταις 302 11
- μισθώω· καθ' ἃ ἐμισθώσε ἡ βολή 290 5 || τὰς συγγραφὰς καθ' ἃ μεμίσθωται τὸ ἔργον ἀναγράψαι 290 7 || ἀναγράψαι - ὅποσο μεμίσθωται 290 11 || ἐμισθώθη 290 76 || ἐμισθώσατο τὴν τετραποδίαν 292 35
- μίσθωμα 278
- μισθωσις· ἐν τῷ τῆς μισθώσεως νόμῳ 308 19, 25, 35 || κατὰ τὸν τῆς μισθώσεως νόμον 308 33, 66
- μισθωτής 290 74, 292 36 || ἀναγράψαι - τὸμ μισθωτὴν τὸ ἔργο 290 10 || τὸς δὲ τῶν ἱερῶν ἐπισκευαστὰς παραδὸν τῶι μισθωτεῖ τὸ ἔργο 290 25
- μίτος· μοίρης μοι φθονερός τοῦτ' ἐπέκλωσε μίτος 744
- μνήμα· ὄρος μνήματος 743
- μνημῖον· ζῶν ἀτοῦ μνημῖον 564
- μνημονεύω· ὅπως οὖν καὶ Ὠρώπιοι φαίνωνται μνημονεύοντες 307 26
- μνημοσύνη· μνημοσύνης ἔνεκεν νυμφιδίας ἀλόχου 744
- μοῖρα· μοίρης μοι φθονερός τοῦτ' ἐπέκλωσε μίτος 744 || ἠῦνασε μοῖρα 675
- μόλυβδος· κατακρούων - μολύβδῳ 292 15 || κατακρούσει εἰς ἔδραν μολύβδῳ 293 43

N

ναός· τὰ στεφάρια τοῦ ναοῦ 294 6
 ναυτικόν· οἱ ἐν τῷ ναυτικῷ τεταγμένοι 433
 νεωκόρος 349, 350 || ἐπαναγκάζειν τὸν νεωκόρον 277 7 || παρεόντος τοῦ νεωκόρου 277 24 || τὸ ὄνομα - γράφε-
 σθαι τὸν νεωκόρον 277 41 || τῷ νεωκόρῳ τὸ προσοφειλόμενον ἀποδόντας 290 20 || πυρῆνα νεωκόρος
 325 17 || τὰ θραύματα νεωκόρος 325 18 || ἀποπέπτωκε ὧς, νεωκόρος 325 19 || τὰ ὠτάρια ἀποπέπτωκεν,
 νεωκόρος 325 20 || ἐνβόλιον ἔχων νεωκόρος 325 25
 νεώτερος· τοῖς ἐντυγχάνουσιν αὐτῷ τῶν νεωτέρων 218
 νίκη· ὑπὲρ τῆς νίκης καὶ τῆς ἡγεμονίας τοῦ δήμου τοῦ Ῥωμαίων 308 49
 νικητήριον 325 57, 63, 67, 71, 72 || νεικτητήριον 325 27
 νικῶ· νικήσας 348, 511 || οἶδε ἐνίκων 520, 521, 523, 526, 528
 νομίζω· ὁ δὲ συλλογεὺς ἀνοίξας τὸν θησαυρόν, ὡς νομίζεται 324 34 || νομίζοντες καθῆκον ὑπάρχειν ἑαυτοῖς 330 7, 331 2
 νόμισμα· νόμισμά τε ἐπίσημον χρυσοῦν καὶ ἀργυροῦν 324 7 || οἱ ἱεράρχαι παραδότωσαν τό τε νόμισμα 324 13 ||
 ἀναγράψαι - τοῦ νομίσματος τὸ πλῆθος 324 44
 νομοθέτης· ἐν δὲ τοῖς πρώτοις νομοθέταις 298 39
 νομοθετῶ· φιλοτίμως νενομοθέτηκεν 297 11
 νόμος· ἐπιμελεῖσθαι κατὰ τὸν νόμον 277 8 || ἥχοι - ἐν τοῖς νόμοις εἰρήται 277 17 || πειθόμενον τοῖς νόμοις 277 39 ||
 ὅς εἴρηται διδόναι ἐν τῷ νόμῳ 298 44 || εἴ τι ἄλλο ἀνάλωμα τῆς πόλεως ἐστὶ κατὰ νόμον 302 12 || δοῦναι
 καὶ ἐφόδιον τὸ ἐκ τοῦ νόμου 306 12 || ἐν τῷ τῆς μισθώσεως νόμῳ 308 19, 25, 35 || κατὰ τὸν τῆς μισθώσεως
 νόμον 308 33, 66 || νόμοι καὶ προβουλευμένα 323 1 || ἔνοχοι ἔστωσαν τῷ κατὰ τὸν (ὑπὲρ) τῆς οἰκονομίας
 νόμῳ (νόμον) 324 51, 326 4 || ἀρχαίοις εὖ περιθέντα νόμοις 389
 νόσος· ἐκ βαρείας αὐτὸς ἡγείρας νόσου 467
 νομηνία 323 2
 νυμφιδία· μνημοσύνης ἔνεκεν νυμφιδίας ἀλόχου 744
 νύξ· νύκτα καταστρέψ[-] 377

Ξ

ξένος· ἂν δέ τις ἀδικεῖ ἐν τοῖ ἱεροῖ ἢ ξένος ἢ δημότης 277 9 || ἂν τις ἰδίει ἀδικηθεῖ ἢ τῶν ξένων 277 14
 ξέστης 325 54
 συμβάλλομαι· γνώμην δὲ συμβάλλεσθαι τῆς βουλῆς εἰς τὸν δῆμον 297 21
 ξυστήρ· ξυστήρ ἱερός 325 11

Ο

ὀβολός 278, 324 101, 328 || μὴ ἔλαττον ἐννέ' ὀβολούς 277 22
 ὀγδοικοντάδραχος· μαστοὶ Σοφαινέτου ὀγδοικοντάδραχοι 325 45, 48, 57 || μαστοὺς Σοφαινέτου ὁ- 325 70

ὁδός· ἡὸρος ἡοδῶ 286, 287

ὁδός· ἀναθεῖναι - τὸν ὁδὸν λευκοῦ λίθου 294 7

οἶδα· εἰδότες ὅτι χάριτας αὐτοῖς ἢ βουλὴ ἀποδώσει 299 53 || εἰδότες ὅτι τιμηθήσονται 307 28 || ὑμᾶς εἰδέναι βου-
λόμεθα 308 3

οἰκία· γῆς καὶ οἰκίας ἔνκτησιν, πολλαχοῦ || γῆς οἰκιῶν ἔγκτησιν 4, 5, 6

οἰκισμός· τοὺς δανείσαντας εἰς τὸν οἰκισμὸν τῆς χώρας 302 22

οἰκοδομία· ὅπως ἂμ πόρος χρημάτων γίνηται εἰς τὴν οἰκοδομίαν τοῦ τείχους 303 3

οἰκονομία 745α 8 || ἔνοχοι ἔστωσαν τῷ κατὰ τὸν (ὑπὲρ) τῆς οἰκονομίας νόμῳ (νόμον) 324 51, 326 4

οἰκονομῶ· οἵτινες παραγενόμενοι οἰκονομήσουσιν δικαίως 306

οἶκος· ἐγ δ' ἐνὸς οἴκου Τροζὴν δις πατρίῳι τείχει ἐνηυγάσατο 389

οἰκτρός· δοῖμεν οἰκτροὺς - θανάτους 745α 39

οἰκῶ· οἰκῶν 315 || Ἀλωπεκῆσι οἰκῶν 292 36

οἶνοχόη 312

ὀλκεῖον· ὀλκεῖον ἱερόν 326 12

ὀλκή 323, 324 πολλαχοῦ, 325 3, 29, 33, 326 9, 10, 11, 13 || ἀναγράψαι - τὴν ὀλκὴν τοῦ ἀναθέματος 324 43

ὀμαλίζω· ὀμαλίσαι ἴσον τῷ ἐδάφει 290 42

ὀμνυμι· ὀμουμένων τοῦτον εἶναι 301 14

ὀμοιος· ἐπίκρανα - ὅμοια τοῖς ὑπάρχοσιν 290 46

ὀμόνοια· ἐπαινέσαι αὐτὸν ἐπὶ τῇ προαιρέσει τῇ πρὸς ὀμόνοιαν 218

ὄνομα· ἀναγράφειν - τό τε ὄνομα 276 || τὸ ὄνομα τοῦ ἐγκαθεύδοντος - γράφεσθαι τὸν νεωκόρον 277 39 || ἀνα-
γράψαι - τό τε ὄνομα τοῦ ἀναθέντος 324 42 || τοῦνομα Ἀθηναῖς εἰμι 744

ὀξίς· ὀξίς οὐκ ἐντελής 325 9

ὀρθός· τὰς ἔδρας ὀρθὰς καὶ ἀστραφεῖς 292 18 || θήσει δὲ τοὺς λίθους ὀρθοὺς 292 20 || ὀρθὸν πρὸς τὸν διαβήτην
293 11 || κατὰ κεφαλὴν ὀρθὰ καὶ εὐτενῇ 293 33

ὄρνις 278

ὄρος 285 || μὴ τοιχοδομεῖν ἐντὸς τῶν ὄρων 284 || ἡὸρος ἡοδῶ 286, 287 || ὄρος μνήματος 743

ὀρύττω· τάφρον ὀρύξαντα 292 9

ὀρῶ· ἐνύπνιον ἰδῶν 329

οὖς 311, 321 || κάδος ἱερὸς κατεαγὼς τὰ ὦτα 325 17 || ἀποπέπτωκε ὥς 325 19

ὀφθαλμός 311, 321

ὀφίδιον 317, 324 70

ὀχετός 293 15 || ὀχετόμ ποῆσαι λίθινον κρυπτόν 292 5 || κάλυμμα τοῦ ὀχετοῦ 293 9, 24

Π

παιδίον· ὑπὲρ τῶν παιδίων 358

παιδίσκη· Λαοδίκην τὴν παιδίσκην 745α 37

- παῖς· ἐφ' ὑγίειαι καὶ σωτηρίαι - παίδων καὶ γυναικῶν 296 30 || Πρηξιάδης καὶ οἱ παῖδες τοῖν θεοῖν 336 || σοὶ τί-
θησιν εἰκῶ - παιδὸς φίλου 467
- παναγρίς 319
- πανήγυρις· τῶν ἄλλων πάντων τῶν περὶ τὴν πανήγυριν 298 19 || μετὰ τῶν ἄλλων τῶν ἐπὶ τῆς πανηγύρεως 306
- πάντη· χώραν προστίθημι πάντη πάντοθεν 308 44
- πάντοθεν· χώραν προστίθημι πάντη πάντοθεν 308 44
- πάππος· τὸν πάππον 372
- παραγίγνομαι· παραγενόμενοι εἰς τὴν ἐκκλησίαν 304 4 || οἵτινες παραγενόμενοι οἰκονομήσουσιν δικαίως 306 ||
τῶν ἀρχόντων καὶ ἡμῶν παραγενομένων εἰς τὴν ἐν Κορίνθῳ σύνοδον 307 6 || ὑπεδέξατο πάντας τοὺς
παραγενομένους Ὡρωπίων 307 16 || παραγενόμενον εἰς Ὡρωπόν 332
- παραδίδωμι· παραδῶναι τὸ ἄλλο τοῖς τῶν ἱερῶν ἐπισκευασταῖς 290 22 || τὸς δὲ τῶν ἱερῶν ἐπισκευαστὰς
παραδῶν τῷ μισθωτῇ τὸ ἔργο 290 24 || παραδοῦναι τὸν στέφανον 296 23 || τοῖς δὲ αἰρεθεῖσιν οἱ ἱεράρ-
χαι παραδότησαν 324 13 || ταῦτα δὲ παραδότησαν οἱ ἱεράρχαι τῇ ἀρχῇ 324 17 || παραδότησαν δὲ
πάντα ταῦτα σταθμῶι 324 20 || παραδότησαν - καὶ ἀπολογισάσθωσαν τὰ παραδοθέντα πρὸς κατόπτας
324 22 || ὡς δ' ἂν συντελεσθῇ, παραδότησαν τοῖς ἱεράρχαις 324 31
- παραδόσιμος· ὃ ἐμ παραδοσίμοις ἔχουσιν οἱ ἱεράρχαι 324 8
- παρακαλῶ· εἰς ὃ ἂν ἕκαστος παρακαλεῖ 147 || παρακαλεῖ τε δοθῆναι ἐξουσίαν 294 8 || καθὼς ἐμφανίσας παρε-
κάλεσε 294 13 || παρεκαλοῦσαν τὸν δῆμον συναύξειν τὴν θυσίαν 304 6 || προθύμως ἐπακολουθεῖν τοῖς πα-
ρακαλουμένοις 330 8, 331 3
- παρακολουθῶ· αἰεὶ δὲ παρηκολούθει 70
- παραλαμβάνω· παραδότησαν - τὰ χρυσία τὰ ἄσημα ὃ παρελήφασιν 324 16 || οἱ δὲ παραλαβόντες, ὅσα μὲν ἂν
δοκῇ ἐπισκευῆς προσδεῖσθαι, ἐπισκευασάτωσαν 324 22 || ἐγδότην δὲ ἡ ἀρχὴ καὶ ἐξ οὗ ἂν παραλάβῃ
χρυσίου 324 29 || Σιληνοῦ πρόσωπον οὐ παρελάβομεν 325 20
- παραλείπομαι· μαστοὺς τοὺς παραλιφθέντας 325 68
- παραμένω· παραμένειν ἐνιαυτὸν καὶ εἶναι ἐλεύθερον 329
- παρασάττω· παρασάξει δὲ τοὺς λίους ἅπαντας γεῖ τεῖ ἐκ τῆς τάφρου 292 27 || παρασάξει τὰ κάτω τοῦ ὀχετοῦ
293 44
- παρασπονδῶ· παρασπονδήσας 301 7
- παρασπόνδημα· γενομένων τε συμπτωμάτων καὶ παρασπονδημάτων 307 5
- παραστάδιον· στήσαι δὲ καὶ παραστάδια 290 43
- παρατίθεμαι· ἐπιτελῇ γενέσθαι - ὃ παρατίθεμαι 745α 28
- παραχώννυμι· μὴ παραχωννύναι πρὶν ἂν ἐπιδείξῃ τὸς ἀρμὸς ἀρμόττοντας 290 40
- πάρεμι· παρεόντος τῷ ἱερέος 277 12 || παρεόντος τοῦ νεωκόρου 277 23 || ὅταν παρῇ, τὸν ἱερέα 277 26 || ἐν συν-
βουλίῳ παρῆσαν 308 6, 57 || γραφομένου παρῆσαν 308 61
- παρέρχομαι· ἐπειδὴν χειμῶν παρέλθῃ 277 3 || παρήλθομεν 301 3
- παρέχω· χρεῖας παρέχεται 12 || χρεῖας παρεχόμενος, πολλαχοῦ || παρέσχηκεν πολλοῖς 231 || παρέξουσιν ὅσων
ἂν προσδεῖ οἱ ἐπιμεληταὶ πρὸς τῷ ἔργῳ 292 31

- παρίημι· παρειμένον εἶναι αὐτῷ - ἀναθεῖναι 294 12
- παρίσταμαι· παρεστήσατο τοὺς Ἀχαιοὺς τὴν πᾶσαν πρόνοιαν ποιήσασθαι 307 8 || παρεστήσατο τοὺς Ἀχαιοὺς μὴ περιιδεῖν 307 20
- πάρυφον 313, 315
- πάσχω· δεινὰ παθοῦντος 301 8 || ἔαν δέ τι πάθῃ Φρυνίδας 329
- πατήρ· τὸν πατέρα 341, 405, 422, 424, 453
- πάτριος· ἐγ δ' ἐνὸς οἴκου Τροζὴν δις πατρίωι τείχει ἐνηυγάσατο 389
- πατρίς· συμβέβηκε κεκομίσθαι ἡμᾶς τὴν πατρίδα 307 24 || τῷ σὲ κατ' ἀμφοτέρων σέβεται πατρίς 389
- πατρόθεν· ἀναγράψαι αὐτοὺς πατρόθεν 303 21
- πάτρων· τὸν ἑατοῦ (ἑατῶν) πάτρωνα 444, 446, 447
- παυσίπονος 380
- πάχος· πλαξὶ πάχος ποδιαίαις 290 48
- πείθομαι· πειθόμενον τοῖς νόμοις 277 38
- πέλεκυς· πέλεκυς τεκτονικός 309
- πέμπω· τοῦ πεμφθέντος σίτου 70 || τὸν ἄρχοντα - καὶ τὸν γραμματέα πέμπειν βοῦν 304 11
- πέντε· ζημιούτω - μέχρι πέντε δραχμῶν 277 10
- πεντετηρίς· ὅπως ἂν ἦ τε πεντετηρίς ὡς καλλίστη γίγνηται 297 13
- πεντηκοντάδραχμος· μαστοὶ - πεντηκοντόδραχμοι 325 26
- περί· τὰ συμφέροντα περὶ τῆς πόλεως 62 || μαστοὶ - οὓς οἱ περὶ Εὐδωρον 325 26 || οὓς οἱ περὶ Διονυσοφάνην (Ἀνφικράτην, Μικίωνα) κατεσκευάσαντο μαστοὺς 325 66, 67, 69
- περιξέω· περιξέσαι βάθος ἡμισυ δακτύλου 290 65
- περιρῶ· παρεστήσατο τοὺς Ἀχαιοὺς μὴ περιιδεῖν 307 20
- περίσμημα· μαστίον ἀπὸ τῶν περισμημάτων 325 21
- περιτίθημι· ἀρχαίοις εὖ περιθέντα νόμοις 389
- περυφανῶς 301 12
- πέταλον· πέταλα τρία ἡμισυ 325 57
- πέτευρον· γράφοντα ἐν πετεῦροι 277 42
- πέτρα· πέτραι λεπτήι 293 46
- πήλινος 323 5
- πίναξ· ἀγωνοθετήσας - τοὺς πίνακας 430
- πινυτός· στήσεν ἀνὴρ πινυτός 744
- πίπτω· τὸς λίθος τὸς πεπτωκότας 290 60 || τὰ πεπτωκότα τείχη 302 3 || εἶναι δὲ καὶ τῶν πρὸς τοῖς τοίχοις ἀνακειμένων πεπτωκότα τινὰ 324 7
- πίστις· ἐν τεῖ Ῥωμαίων φιλία καὶ πίστει 307 11, 22 || οὕτως καθὼς ἂν αὐτοῖς ἐκ τῶν δημοσίων πραγμάτων πίστεως τε τῆς ἰδίας ἐφαίνετο 308 68 || διετέλεσαν - ἄξιοι δὲ τῆς ἐγχειρισθείσης αὐτοῖς πίστεως 330 28, 331 21
- πλανῶμαι· πλανηθεὶς 301 2
- πλάξ· κατερεῖψαι τὴν κρήνην πλαξὶ 290 48 || κατερεῖψαι - πλαξὶν ὑπερεχούσαις τοῦ τοίχου 290 53

- πλάτος· πλαξι - πλάτος δίποσι 290 49 || πλάτος ὡς δύο δακτύλῳ 290 66 || πλάτος - τεττάρων ποδῶν 292 9
 πλείων· πλείω χρόνον 70 || τοὺς δὲ δανείσαντας - μέχρι ταλάντου καὶ τοῦ πλέονος 303 14 || μὴ πλέον διαλείπον-
 τα ἢ τρεῖς ἡμέρας 277 4
 πλῆθος· ἀναγράψαι - τοῦ νομίματος τὸ πλῆθος 324 44
 πλοῖον· ἀποκαταστήσῃ τὸ πλοῖον ἰς τὸν λιμένα 70
 πλοῦς 675
 ποδιαῖος· πλαξι πάχος ποδιαίαις 290 48
 πόημα· ἐνκωμιάζειν διὰ ποημάτων 63
 ποητής· ἐπειδὴ Δημοκράτης ὁ ποητής 63
 ποίησις· ἐλέσθαι δὲ καὶ ἀρχὴν τὸν δῆμον ἐπὶ τὴν ποίησιν τῶν στεφάνων 294 28
 ποιῶ· τὴν πᾶσαν σπουδὴν ποιεῖται 175 || λόγους ποιεῖται ὑπὲρ τῆς πόλεως 175 || τὴν πᾶσαν ἐπιμέλειαν ποιού-
 μενος 175 || τὴν ἀναστροφὴν πεποιήται ἀξίαν τοῦ τε ἐπιτηδεύματος 218 || ὁχετὸμ ποιῆσαι λίθινον κρυπτόν
 292 5 || ἀρτιλιθίαν μηδαμοῦ ποιῶν 292 27 || τὴν ἐπιγραφὴν ποιήσεται 294 9 || τὸν στέφανον ποησάμενον
 τοῖς ἐπιμεληταῖς 296 24 || τὴν πᾶσαν πρόνοιαν ποιήσασθαι 307 9 || ἐκφανῇ ποιεῖν τὴν αὐτοῦ εὐνοίαν 307
 14 || λόγους ἐποιήσαντο 308 19 || ἀπεψήσαντες καὶ ποιήσαντες τῶι κάλλει πρὸς τὸ ἐπίσημον 324 18 || ἐγ
 δὲ τῶν λοιπῶν ποιησάτωσαν ἀργυρώματα 324 24 || τὰς ἐγδόσεις ποιούμενοι τῆς τε ἐργασίας καὶ τῆς
 ἐπισκευῆς 324 27 || ἂν δέ τι μὴ ποιήσῃ ἢ ἀρχή 324 48, 326 2 || ἐφ' ἣ ἐποιήσαντο περὶ τὰς κρίσεις δικαιο-
 σύνη 330 20, 331 14 || στεφανῶσαι - ἐπὶ τῇ ἀναστροφῇ ἣν πεποιήνται ἐν τῇ ἐπιδημίᾳ 330 30 || ἐπόησε
 341, 346, 356, 373, 374, 381, 386, 390, 421, 425, 431 || ἐποίησεν 334, 371, 372, 383, 385, 387, 389, 414, 415, 416
 ποικίλος 309
 πολέμαρχος 4, 5, 6 || ἀναγράψαι δὲ (τόδε) τὸ ψήφισμα τοὺς πολεμάρχους 17, 24, 27, 52, 167, 175, 303 27, 304 14,
 305 || ἀξιώσαντων τῶν πολεμάρχων 210 || τοὺς πολεμάρχους δανείσασθαι χρήματα 303 7 || τὸν ἄρχοντα
 καὶ τοὺς πολεμάρχους τοὺς αἰεὶ γινομένους 304 10 || παραδότησαν - μετὰ πολεμάρχων καὶ κατοπτῶν 324
 21 || βουλευόμενοι περὶ τῆς κατασκευῆς μετὰ πολεμάρχων 324 26 || παραδότησαν τοῖς ἱεράρχαις καὶ
 ἀποστησάτωσαν μετὰ πολεμάρχων 324 33
 πόλεμος· καὶ πολέμου καὶ εἰρήνης, πολλαχοῦ || πολέμου ὄντος, πολλαχοῦ || καὶ ἐν πολέμῳ 27
 πόλις, πολλαχοῦ || ἐπὶ δὲ πόλεως, πολλαχοῦ || τῆς ἡμετέρας πόλεως 16 || βουλόμενος χαρίζεσθαι τῇ πόλει 70 5 ||
 τοῖς ἀγῶσιν οἷς τίθησιν ἡ πόλις 175 18 || ἀποδόσθαι τῇ πόλει 210 || ἐπαινέσαι ἐπὶ τε τεῖ πρὸς τὴν πόλιν
 εὐνοίαι 211 || ἀναγράφειν - τὸ τε ὄνομα καὶ τὴν πόλιν 276 || τὸ ὄνομα - γράφεσθαι - αὐτοῦ καὶ τῆς πόλεως
 277 41 || χρήματα πορισθῇ τῇ πόλει 302 7 || τὰς δὲ προσόδους τῆς πόλεως πάσας ὑπάρχειν εἰς τε τὸν
 τειχισμόν 302 7 || ὅπως δ' ἂν εἰδῶσι πάντες τοὺς προελομένους εἰς τὸν τειχισμόν τῆς πόλεως βοηθῆσαι 302
 14 || χάριν τῆς τε σωτηρίας τῆς πόλεως 302 24 || τοὺς δὲ δανείσαντας τῇ πόλει 303 13 || ὅσοι - δανείσω-
 σιν τῇ πόλει 303 24 || καθότι ἂν ἕκαστος αὐτῶν ἄξιος ᾗ τιμηθῆναι ὑπὸ τῆς πόλεως 303 26 || συμβαίνει τῇ
 πόλιν Ἀκραφιεῖων ἀποστεῖλαι 304 2 || ἀποστεῖλαι πρεσβευτὰς - πρὸς τὰς πόλεις 304 3 || εὐχαριστοῦσα τεῖ
 πόλει Ἀκραφιεῖων 304 9 || τὸν ἄρχοντα - καὶ τὸν γραμματέα πέμπειν βοῦν ἀπὸ τῆς πόλεως 304 11 || θυ-
 σίαις - αἷς ἡ πόλις θύει 304 13 || ὑπὲρ τε τῆς πόλεως ἡμῶν 307 10 || μὴ περιδεῖν πόλιν Ἑλληνίδα 307 21 || τῆς
 πόλεως - τὰς προσόδους ἀπάσας 308 46 || βουλευόμενοι - μετὰ πολεμάρχων καὶ ἱεραρχῶν καὶ συνηγόρων

- τῆς πόλεως 324 26 || ἀναγράψαι - τό τε ὄνομα τοῦ ἀναθέντος καί τήν πόλιν ἐξ ἧς ἂν ᾦ 324 43 || πρὸς τήν ὤρωπίων πόλιν 330 3 || ἐπὶ τῷ προχειρίσασθαι τοὺς δικαστὰς ἀξιούς ἀμφοτέρων τῶν πόλεων 330 13, 331 8 || εἰκόνι χαλκῇ - ἦν στῆσαι ἐν τῷ καλλίστῳ τόπῳ τῆς πόλεως 330 16, 331 11
- πολιτεία· εἶναι αὐτοῖς (αὐτῷ) πολιτεῖαν 4, 5, 6
- πολίτης· τοῖς δεομένοις τῶν πολιτῶν, πολλαχοῦ || καθάπερ τοῖς πολίταις 7 || τοῖς ὤρωπίοις πολίταις 18 || καὶ τὰ ἄλλα πάντα καθάπερ τοῖς πολίταις 303 21 || ἐλέσθαι τρεῖς ἄνδρας ἐκ πάντων τῶν πολιτῶν 324 12
- πολύς· πολλοὺς καὶ συμφέροντας λόγους 175
- πονῶ· πεπονηκέναι δὲ καὶ τὴν φιάλην τὴν χρυσὴν 324 9
- πομπή· ἐπεμελήθησαν τῆς τε πομπῆς 298 15
- πορεύομαι· ἢ σκιά πορεύεται 359
- πορίζω· πόρους πεπόρικεν 297 15 || ὅπως ἂν εἰς τὸν τειχισμὸν χρήματα πορισθῇ 302 7
- πόρος· ὅπως ἄμ πόρος χρημάτων γίνηται 303 2
- πόσις· λιποῦσα πόσιν καὶ τέκνα μοι φίλια 744
- ποτήριον 319 || ποτήρια μακρά 326 13
- ποῦς· τὸς λίθος - ὑπερέχοντας πόδα 290 36 || ἐπὶ τοὺς τοῦ ἀντιχώματος πόδα κατερῆψαι 290 51 || χώραν προστίθῃμι - πόδας χιλίους 308 44 || καταδέομεν - καὶ πόδας 745
- πράγμα· περὶ ὧν ἄγεται τὸ πρᾶγμα 308 22 || περὶ τούτου τοῦ πράγματος δόγμα συνκλήτου 308 52 || παρῆσαν οἱ αὐτοὶ οἱ ἐμ πραγμάτων συμβεβουλευμένων δέλτῳ πρώτῃ 308 58 || οὕτως καθὼς ἂν αὐτοῖς ἐκ τῶν δημοσίων πραγμάτων πίστεως τε τῆς ἰδίας ἐφαίνετο 308 68 || συμφερόντως τοῖς ἔχουσι τὰ πράγματα 330 26, 331 19 || προσεδρεύοντες ἐπιμελῶς τοὺς πράγματα ἔχοντας 330 22, 331 15
- πρᾶξις· καταδεσμεύω δὲ - καὶ τὴν πρᾶξιν 745α 22
- πράττω· καὶ λέγων καὶ πράττων τὰ συμφέροντα, πολλαχοῦ || καὶ τᾶλλα πάντα πράττειν 304 12
- πρεσβευτής· ἀποστεῖλαι πρεσβευτὰς 304 2 || πρεσβευταὶ ὤρωπίων 308 18 || τὸν τε πρεσβευτὴν καὶ δικασταγωγὸν ἀπεδέξαντο 330 6, 331 1 || ἐξαποστειλάντων πρεσβευτὴν 330 2 || πρεσβευτὴν καὶ ἀντιστράτηγον 450
- προαίρεσις· ἐπαινέσαι αὐτὸν ἐπὶ τῇ προαιρέσει 218
- προαιροῦμαι· τὸν θεὸν προαιρεῖται ἐνκωμιάζειν 63 || τοῖς ἑαυτὸν εὐεργετῇ προαιρουμένοις 294 16 || ὅπως δ' ἂν εἰδῶσι πάντες τοὺς προελομένους εἰς τὸν τειχισμὸν τῆς πόλεως βοηθῆσαι 302 13
- προάρχω· δοῦναι τὸν ταμίαν τὸν προάρχοντα 304 17, 305 || προσθέτω ὁ ταμίας ὁ προάρχων τὸ ἐλλείπον 324 38
- προβούλευμα· νόμοι καὶ προβουλεύματα 323 1 || τῶν γεγραμμένων ἐν τῷ προβουλεύματι 326 3
- προβουλεύω· προβεβουλευμένον εἶναι 80, 89, 110, 129, 181, 182, 216, 294 || προβεβουλευμένον εἶναι αὐτῷ 211, 214, 215, 240 || προβεβουλευμένον αὐτῷ εἶναι 175, 324 || προβεβουλευμένον αὐτῷ 213 || προβεβουλευμένον εἶμεν 74, 93 || προβουλεύσασαν 295 9
- προδανείζω· τὸ ἀργύριον - προδανεῖσαι τὸν ταμίαν 298 38
- προεδρεύω· οἱ ἂν λάχωσιν προεδρεύειν 297 18
- προεδρία· προεδρίαν ἐν τοῖς ἀγῶσιν 175
- πρόεδρος 295 6, 35, 296 7, 297 7, 18, 298 8, 300
- προθυμία· μετὰ πάσης προθυμίας 29

- προθύμως· προθύμως έπακολουθεῖν τοῖς παρακαλουμένοις 330 8, 331 3
 (προεῖπον)· κατασκευάσας τὰ προειρημένα 294 9 || κατασκευάσαντι τὰ προειρημένα ἀναθεῖναι 294 13
 πρόνοια· τὴν πᾶσαν πρόνοιαν ποιήσασθαι 307 9 || διὰ τὴν τούτου πρόνοιαν καὶ καλοκάγαθίαν 307 23
 προξενία 210 || ἀναγράψαι δὲ τὴν προξενίαν 9, 14 || προξενία κεκυρωμένη 110, 213, 215, 256
 πρόξενος· πρόξενον εἶναι Ὡρωπίων, πολλαχοῦ || τοὺς δὲ δανείσαντας - προξένους εἶναι 303 15 || οἷδε πρόξενοι
 καὶ εὐεργέται κατὰ τὸ ψήφισμα 303 30
 πρόρρησις· διδότης τὰς δόσεις τῷ ἐργῶνι - κατὰ τὰς προρρήσεις 324 36
 προσαγορεύω· σύμμαχος προσηγορευμένος ἐστίν 308 17
 προσάγω· προσαγόμενος αὐτὸς αὐτῷ πρὸς τὸ ἔργον 292 30 || προσαγαγεῖν Φανόδημον πρὸς τὸν δῆμον 297 19
 προσαναφέρω· ὃ ἐπέγνωμεν, τῇ συνκλήτῳ προσανοίσομεν 308 30
 προσαρμόττω· προσαρμόττων πρὸς τὸ ἀνάλημμα 293 25 || προσαρμόσει πρὸς τὸ κάλυμμα 293 26
 προσδέομαι· τεμόμενον αὐτὸν ἑαυτῷ ὅσων ἂν προσδέηται 290 55 || ὅσα μὲν ἂν δοκῇ ἐπισκευῆς προσδεῖσθαι,
 ἐπισκευασάτωσαν 324 23
 προσεδρεύω· προσεδρεύοντες ἐπιμελῶς τοὺς πράγματα ἔχοντας 330 21, 331 15
 προσήκω· καθάπερ αὐτεῖ προσήκει 304 8 || εἶναι ἐλεύθερον μηθενὶ μηθὲν προσήκοντα 329
 πρόσθε· ἐν τῷ πρόσθε τῆς κρήνης 290 52
 προσκαλοῦμαι· προσκαλεῖσθαι - αὐθυμερόν 277 18
 προσκήνιον· ἀγνωστοτήσας, τὸ προσκήνιον 430
 προσνομοθετῶ· ἐν δὲ τοῖς πρώτοις νομοθέταις προσνομοθετῆσαι τῷ ταμίᾳ 298 40
 πρόσοδος· πρόσοδον πρὸς (τὴν) βουλὴν 16, 175, 257 || ὑπάρχειν - πρόσοδον πρὸς τε τὸ συνέδριον 217 || τὰς δὲ
 προσόδους τῆς πόλεως 302 7 || ταύτας τε τὰς προσόδους - Ἀμφιαράῳ προσώρισεν 308 21 || ὅπως -
 πρόσοδον τῷ δημοσιῶνι μὴ τελῶσιν 308 23 || καθιερωκέναι τῆς πόλεως - τὰς προσόδους ἀπάσας 308 47 ||
 ἔνοχοι ἔστωσαν - ὡς κατεβλαφότες τὰς προσόδους τοῦ θεοῦ 324 52, 326 5
 προσορίζω· θεῷ Ἀμφιαράῳ προσώρισεν 308 22 || ἀπὸ συμβουλίου γνώμης προσώρισεν 308 56
 προσοφείλομαι· τῷ νεωκόρῳ τὸ προσοφειλόμενον ἀποδόντας 290 21
 προσπαραδίδωμι· ὅς προσπαρέδωκεν - φιάλας 325 28
 προστάττω· περὶ ὧν ὁ δῆμος προσέταξεν 295 8 || ὧν αὐτοῖς προσέταξεν ὁ δῆμος 298 20 || προστάξαντος τοῦ
 θεοῦ 329, 349
 προστίθημι· χώραν προστίθημι πάντῃ πάντοθεν 308 44 || προσθέτω ὁ ταμίης ὁ προάρχων τὸ ἐλλείπον 324 37
 προσώπιον 324 68
 πρόσωπον 324 69 || Σιληνοῦ πρόσωπον οὐ παρελάβομεν 325 20
 πρότερον· ἐν τε τῷ πρότερον χρόνῳ 147 || πρότερον ὑπὸ τῆς συνκλήτου σύμμαχος προσηγορευμένος ἐστίν 308 17
 προτρέπομαι· προτρέπεται αὐτούς 218
 προφήτης· τοὺς διαλεξιμένους μετὰ τοῦ - προφήτου 304 3
 προχειρίζομαι· ἐπινηῆσθαι - ἐπὶ τῷ προχειρίσασθαι τοὺς δικαστάς 330 12, 331 8
 πρυτανεία 295 3, 6, 27, 34, 296 3, 6, 34, 297 3, 6, 29, 298 3, 7, 300
 πτολεμαϊκός· πτολεμαϊκόν 324 92, 93 || φιάλη πτολεμαϊκοῦ 325 59

πρωιρατεύω· ἐπιχρήσας ἑαυτὸν πρωιρατεύειν 70

πρῶτος· πρώτοις (πρώτῳ) μετὰ τὰ ἱερά 16, 175 19, 217, 257, 268 || τῶν πρώτων ἐστὶ φίλων 16 || εἰς τὴν πρώ-
την ἐκκλησίαν 297 19 || ἐν δὲ τοῖς πρώτοις νομοθέταις 298 39 || παρῆσαν οἱ αὐτοὶ οἱ ἔμ - δέλτῳ πρώτῃ
308 58 || ἀγωνοθετοῦντος τὰ πρῶτα Ἀμφιαρᾶ καὶ Ῥωμαῖα 521 2

πύραυνον 312

πυρήν· πυρῆνα νεωκόρος 325 17

πυρός 323 4

πυρώ· πυρώσαντες καὶ ἀποξύσαντες τὸν καττίτερον 324 15

πῶμα· λιβανωτὶς ἱερά ἐπὶ τοῦ πώματος ἔχουσα Ἑρωτα 325 15

Ρ

ράντρίς· ραντρίς ἱερά διερρωγεῖα 325 19

ρέω· ὅπως ἂν τὸ ὕδωρ μὴ κωλύηται ρεῖν 292 3

ροδιακός· ροδιακή ἱερά 325 6 || ροδιακὸν μικόν 325 6

ρώννυμαι· εἰ ἔρρωσθε εὖ ἂν ἔχοι 308 2

Σ

σέβομαι· τῷ σὲ κατ' ἀμφοτέρων σέβεται πατρίς 389

σιδηροῦς· θήσει δὲ γόμφους σιδηροῦς 293 30

σίτος· τοῦ πεμφθέντος σίτου 70 || εἰσαγαγόντες σῖτον 210

σκαστός· μὴ σκαστὸν ἀλλὰ φορμηδόν 293 36

σκάφιον· σκαφεῖον 319 || σκάφιον 324 63, 64, 74, 325 10, 14, 22, 326 21, 22, 23, 24 || σκάφιον Βοιωτῶν 325 10 || σκά-
φιον ἱερὸν ἔχον Ἑρωτα 325 16 || σκάφιον Ἀλεξιδήμου ἀπὸ τῶν τόκων 325 30

σκηνή· τὴν σκηνήν καὶ τὰ θυρώματα 435

σκιά· ἡ σκιά πορεύεται 359 || τὴν σκιάν τοῦ γνώμονος 359 || τοὺς μεγίστους κύκλους αἱ σκιαί 359

σκοπῶ· γράφοντα ἐν πετεῦροι σκοπεῖν τοῖ βολομένοι 277 43

σπέρμα 745α 14

σπονδοποιοῦμαι· τὴν φιάλην - ἥι σπονδοποεῖται ὁ ἱερεὺς 324 10

σπονδοφορῶ· σπονδοφορήσας 294 11 || σπονδοφορήσαντα 294 24

σπουδή· τὴν πᾶσαν σπουδὴν ποιεῖται 175 || σπουδῆς καὶ φιλοτιμίας οὐθὲν ἐλλείπων 217

στάδιον· τῷ ἀναλήμματι τῷ πρὸς τοῦ σταδίου 293 40

σταθμός 311, 313, 315 || παραδότωσαν δὲ πάντα ταῦτα σταθμῷ 324 20

στάσις· ἀναγορεῦσαι δὲ τὴν τῆς εἰκόνος στάσιν 307 34

στατήρ 324 94

στατός 325 51, 326 9 || στατὸς ἱερὸς οὐκ ἐντελής 325 12

- στέφανος· στεφανῶσαι χρυσῶι στεφάνωι 294 21, 295 20, 296 16, 297 26, 298 34, 299 51, 330 14, 20, 331 9, 14, 369, 370 || στεφανῶσαι θαλλοῦ στεφάνωι 330 29, 331 22 || κηρύττεσθαι δὲ τοὺς στεφάνους 294 26 || ἐλέσθαι δὲ καὶ ἀρχὴν τὸν δῆμον ἐπὶ τὴν ποίησιν τῶν στεφάνων 294 28 || τὸ δὲ ἀργύριον τὸ εἰς τὸν στέφανον 296 21 || παραδοῦναι τὸν στέφανον 296 23 || ἀναθεῖναι τὸν στέφανον 296 28 || τὴν δὲ ἀναγόρευσιν τῶν στεφάνων 330 30 || φύλλα τοῦ στεφάνου 325 60
- στεφανῶ· στεφανῶσαι χρυσῶι στεφάνωι 294 20, 295 20, 296 15, 297 26, 298 34, 299 50, 330 14, 20, 331 8, 13, 369, 370 || στεφανῶσαι θαλλοῦ στεφάνωι 330 29, 331 22 || στεφανῶσαι τὸν Ἀμφιάρων 296 15 || στεφανοῖ ὁ δῆμος 296 18 || στεφανῶσαι - εἰκόνι χαλκεῖ 307 30 || στεφανῶσαι τὸν δῆμον Ὠρωπίων 330 13, 331 8 || στεφανωθέντες ὑπὸ τῆς βουλῆς καὶ τοῦ δήμου 352 || τούσδε ἐστεφάνωσαν οἱ ἔφηβοι 353
- στεφάριον· ἀναθεῖναι τῶι θεῷ τὰ στεφάρια 294 6
- στήλη· ἀναγράψαι - ἐν στήλῃ (στήλῃ) λιθίνῃ (λιθίνῃ) 9, 11, 14, 15, 16, 17, 20, 24, 27, 39, 167, 290 8, 296 32, 297 28, 299 56 || ἀναγράψαι εἰς στήλην λιθίνην τό τε ὄνομα 324 42 || ἀναγράψαι - εἰς στήλας λιθίνας δύο 295 26 || ἀναγράψαι ἐν στήλαις λιθίναις 302 15 || ἐν στήλῃ γράψαντα 329 || εἰς δὲ τὴν ἀναγραφὴν τῆς στήλης 290 14, 296 35, 297 31, 298 49 || εἰς δὲ τὴν ἀναγραφὴν τῶν στήλων 295 29
- στοῖχος· κατὰ στοῖχον ἀρμόττοντας 293 11 || ἐπικόψει κατὰ στοῖχον 293 44
- στορέννυμι· στορέσαι τὰ ἐκκεκλυσμένα 290 61
- στρατηγός· στρατηγὸν τὸν ἐπὶ τεῖ χώρῃ 353 || στρατηγὸν ἐπὶ τῶι Πειραεῖ 353 || στρατηγὸν ἐπὶ τεῖ Ἀκτεῖ 353 || στρατηγὸς ὑπὸ τοῦ δήμου χειροτονηθεὶς 360 || στρατηγὸς ὕπατος Ῥωμαίων 434
- στρατιωτικός· τὸν ταμίαν τῶν στρατιωτικῶν 296 22
- στρῶμα· ἀπὸ τοῦ στρώματος τοῦ τῆς γεφύρας 292 6 || τὸ κάλυμμα τὸ τοῦ στρώματος 293 27 || ἐπιβιβάζων ἐπὶ τοῦ στρώματος 293 30
- συγγένεια· κατὰ συγγένειαν 218 || ὅτι διατηροῦσι τὴν ὑπάρχουσιν αὐτοῖς συγγένειαν 330 5
- συγγραφή· τὰς συγγραφάς - ἀναγράψαι 290 6 || συγγραφαὶ περὶ τῷ ἱερῷ τῷ Ἀμφιαράο 290 29
- συγκόπτω· τάδε συνεκόπη τῶν ἀναθημάτων 324 53
- συγχωνεύομαι· συγχωνευθέντα 326 8
- συγχωρῶ· ἂν δὲ ὁ ἀντίδικος μὴ συνχωρεῖ 277 19 || φυλακῆς ἔνεκεν συνεχώρησεν 308 21, 27 || ὧι αὐταὶ αἱ χῶραι συνεχωρημέναι λέγονται 308 27 || ἀπὸ συμβουλίου γνώμης προσώρισεν συνεχώρησεν 308 56 || τὰ αὐτὰ ἢ σύνκλητος τούτῳ τῶι θεῷ δοθῆναι συνχωρηθῆναι ἡγήσατο 308 57
- συλλογεύς 325 63, 64 || ὁ δὲ συλλογεύς - ἐξελέτω τὸ γινόμενον ἀνάλωμα 324 33 || ἔαν δέ τι μὴ ποιήσῃ ἢ ἀρχὴ - ἢ ὁ συλλογεύς 324 50
- συλλύω· τὰς δὲ συλλύοντες συμφερόντως 330 25, 331 18
- συμβαίνει· συμβαίνει τῇ πόλιν Ἀκραιφείων ἀποστεῖλαι 304 1 || συμβέβηκε κεκομίσθαι ἡμᾶς τὴν πατρίδα 307 23 || ἐπειδὴ συμβαίνει τινὰ - τῶν ἀργυρωμάτων ἀχρεῖα γεγονέναι 324 4
- συμβάλλω· συμβάλλον τοὺς ἀρμούς ὅλους 292 23 || τοὺς ἀρμούς - συντιθεὶς συμβάλλοντας ὅλους 293 13
- σύμβολον· δικάζειν κατὰ τὸ σύμβολον 330 4 || τὰς μὲν δίκας κρίνοντες - καὶ κατὰ τὸ σύμβολον 330 25, 331 18
- συμβουλεύω· συμβουλεύσας παρεστήσατο τοὺς Ἀχαιοὺς 307 8 || παρῆσαν οἱ αὐτοὶ οἱ ἐμ'πραγμάτων συμβεβουλευμένων δέλτῳ πρώτῃ 308 58

- συμβούλιον· ἐν συνβουλίῳ (τῷ συμβουλίῳ) παρήσαν 308 6, 57 || ἀπὸ συνβουλίου γνώμης 308 29, 39, 42, 55
 συμπαραμένω· συνεπαρέμινεν πλείω χρόνον 70
 συμπομπεύω· καὶ αὐτοὺς συμπομπεύειν 304 12
 σύμπτωμα· γενομένων τε συμπτωμάτων 307 4
 συμφερόντως· τὰς δὲ συλλύοντες συμφερόντως 330 25, 331 18
 συμφέρω· λέγων καὶ πράττων τὰ συμφέροντα, πολλαχοῦ || συμφέροντας λόγους ποιεῖται ὑπὲρ τῆς πόλεως 175
 συνάγω· δόξαντος συναγαγεῖν σύνκλητον 307 13
 συνέδριον 216, 294 2, 332 || ὑπάρχειν - πρόσδοτον πρὸς τε τὸ συνέδριον 217 || δεδογμένον εἶναι τῷ τε συνεδρίῳ
 294 12 || δεδόχθαι τῷ τε συνεδρίῳ 294 18 || κεκύρωται ἔν τε τῷ συνεδρίῳ 294 33 || κύριον ἐν τῷ συν-
 εδρίῳ 326 5
 σύνεδρος· δεδόχθαι - τοῖς συνέδροις 217, 218, 330 11, 331 6
 συνεπιμελοῦμαι· συνεπεμελήθησαν καλῶς καὶ φιλοτίμως 299 46
 συνευκοσμῶ· συνευκοσμῶν τὸ γυμνάσιον 218
 συνήγορος· βουλευόμενοι περὶ τῆς κατασκευῆς μετὰ πολεμάρχων καὶ ἱεραρχῶν καὶ συνηγόρων τῆς πόλεως 324 26
 σύνθετος· φύλαξ ἀργυροῦς παρὰ τὴν ἐστίαν σύνθετος 325 8
 σύνκλητος· δόξαντος - συναγαγεῖν σύνκλητον 307 13 || κατὰ τὸ τῆς συνκλήτου δόγμα 308 3, 34 || πρότερον ὑπὸ
 τῆς συνκλήτου σύμμαχος προσηγορευμένος ἐστίν 308 17 || ὁ ἐπέγνωνεν, τῇ συνκλήτῳ προσανοίσομεν
 308 30 || εἴ τι δόγμα συνκλήτου 308 36 || ὁ τὸ αὐτὸ ἢ σύνκλητος ἐπεκύρωσεν 308 41 || οὔτε - δόγματι
 συνκλήτου ἄκυρον ἐγενήθη 308 42 || περὶ τούτου τοῦ πράγματος δόγμα συνκλήτου 308 52 || δόγμα συν-
 κλήτου - ἐπικεκυρωμένον 308 52 || ὅπερ ἢ σύνκλητος ἐδογματίσεν 308 54 || τὰ αὐτὰ ἢ σύνκλητος τούτῳ
 τῷ θεῷ δοθῆναι συνχωρηθῆναι ἡγήσατο 308 56 || δόγμα συνκλήτου τοῦτο γενόμενόν ἐστιν 308 59
 σύνοδος· παραγενομένων εἰς τὴν ἐν Κορίνθῳ σύνοδον 307 7
 συνομαλίζω· συνομαλίσας πρὸς τὴν καταφορὰν 292 15
 συντάττω· καθ' ἃ συνέταξε ὁ Ἀμφιάρεος καὶ ἡ Ὑγίεια 329
 συντελῶ· συντελεσθέντων τῶν τειχῶν χρήσιμοι ὦμεν 303 4 || τὰ πρὸς τοὺς θεοὺς συντελοῦσα 304 9 || θυσίας, ἅς
 Ὁρώπιοι συντελοῦσιν θεῷ Ἀμφιαράῳ 308 48 || καὶ ἅς - ὑπὲρ τῆς νίκης καὶ τῆς ἡγεμονίας τοῦ δήμου τοῦ
 Ῥωμαίων συντελέσουσιν 308 49 || ὡς δ' ἂν συντελεσθῇ, παραδότησαν τοῖς ἱεράρχαις 324 31
 συντίθημι· συντιθέντα τὸς ἀρμὸς ἀρμόττοντας 290 37, 63 || συντιθεῖς πρὸς ἀλλήλους ἀρμόττοντας 292 12 || συν-
 στῶρσει λίθοις συντιθεῖς πρὸς ἀλλήλους ἀρμόττοντας 292 25 || τοὺς δὲ ἀρμούς - συντιθεῖς συμβάλλοντας
 ὅλους 293 13 || συντιθεῖς τοὺς ἀρμούς 293 42
 συστρώννυμι· συνστῶρσει λίθοις συντιθεῖς πρὸς ἀλλήλους ἀρμόττοντας 292 24 || τὸ ἔδαφος συστῶρσει λίθοις
 293 3 || συστῶρσει δὲ τὸ ἔδαφος 293 9 || μέχρι οὗ ἂν συστῶσθαι ἅπαν τὸ χωρίον 293 45
 σφαγεῖον 319
 σφαγίς 314
 σχίζω 278
 σῶζω· ἔσωσεν 18 || σῶσαι 301 16
 σωτήρ 442, 450, 451

σωτηρία· ἐπιμελεῖται - ἐφ' ὑγίειαι καὶ σωτηρίαί 296 14 || ἀναθεῖναι - τῷ θεῷ ἐφ' ὑγίειαι καὶ σωτηρίαί 296 29 ||
 χάριν τῆς τε σωτηρίας τῆς πόλεως 302 23
 σωφρονιστής 352, 353

Τ

τάλαντον· τοὺς δὲ δανείσαντας τῇ πόλει εἰς τὸν τειχισμόν μέχρι ταλάντου 303 14 || ὅσοι δ' ἂν ἔλαττον ταλάντου δανείσωσιν 303 23
 ταμίας 299 31 || τὸ δὲ ἄλωμα τὸν ταμίαν δοῦναι 20, 241 || τὸν δὲ ταμίαν τὸ ἄλωμα δοῦναι 303 29 || εἰς δὲ τὴν ἀναγραφὴν τῆς στήλης (τῶν στηλῶν) δοῦναι (δότη) τὸν ταμίαν (ὁ ταμίας) τοῦ δήμου 295 30, 296 36, 297 31, 298 49 || τὸ δὲ ἄλωμα τὸ γενόμενον - δοῦναι τὸν ταμίαν τὸν προάρχοντα 304 17, 305 || τὸ δὲ ἀργύριον τὸ εἰς τὸν στέφανον δοῦναι τὸν ταμίαν τῶν στρατιωτικῶν 296 22 || τὸ ἀργύριον - προδανεῖσαι τὸν ταμίαν τοῦ δήμου 298 38 || προσνομοθετῆσαι τῷ ταμίᾳ 298 40 || δοῦναι δὲ καὶ τὰς τριάκοντα δραχμὰς τὸν ταμίαν τοῦ δήμου τοῖς αἰρεθεῖσιν 298 42 || τὸν δὲ ταμίαν τὸν ἐπὶ τῶν ἱερῶν δοῦναι εἰς θυσίαν 306 || προσθέτω ὁ ταμίας ὁ προάρχων τὸ ἐλλεῖπον 324 37 || ἔαν δέ τι μὴ ποιήσῃ ἡ ἀρχὴ - ἡ ὁ ταμίας 324 50
 τάττομαι· τεταγμένος ὑπὸ τοῦ βασιλέως 231 || οἱ ἐν ἄστει (οἱ ἐν Πειραιεῖ, οἱ ἐν τῷ ναυτικῷ) τεταγμένοι 433
 τάφρος· τάφρον ὀρύξαντα 292 8 || παρασάξει - γεῖ τεῖ ἐκ τῆς τάφρου 292 28
 τάχιστος· ἐξαπέστειλαν τὴν ταχίστην 330 9, 331 5
 τειχισμός· ὅπως ἂν εἰς τὸν τειχισμόν χρήματα πορισθῇ 302 6 || τὰς δὲ προσόδους τῆς πόλεως πάσας ὑπάρχειν εἷς τε τὸν τειχισμόν 302 8 || ὅπως δ' ἂν εἰδῶσι πάντες τοὺς προελομένους εἰς τὸν τειχισμόν τῆς πόλεως βοηθῆσαι 302 14 || τοὺς δὲ δανείσαντας τῇ πόλει εἰς τὸν τειχισμόν 303 13
 τειχοποιός· τοὺς τειχοποιούς ἀναγράψαι ἐν στήλαις λιθίναις 302 15 || ἀναγράψαι - τὰ ὀνόματα τῶν τειχοποιῶν καὶ τῶν δανεισάντων τῇ πόλει 302 16 || τοὺς τειχοποιούς καὶ τοὺς πολεμάρχους δανείσασθαι χρήματα 303 6
 τεῖχος· τὰ πεπτωκότα τείχη 302 3 || εἰς τὴν ἀπόδοσιν τῶν δανεισθέντων χρημάτων εἰς τὰ τείχη 302 10 || πόρος χρημάτων - εἰς τὴν οἰκοδομίαν τοῦ τείχους 303 3 || ἐγ δ' ἐνὸς οἴκου Τροζὴν δις πατρίωι τείχει ἐνηυγάσατο 389 7
 τέκνον· κατεκληλυθέναι μετὰ τέκνων καὶ γυναικῶν 307 25 || λιποῦσα πόσιν καὶ τέκνα μοι φίλια 744 || καταγράφω - καὶ τέκνα ἐξαίρετα 745α 6
 τεκτονικός· πέλεκυς τεκτονικός 309
 τέλος· ἀποδώσει τέλος ἔχον εἴκοσι ἡμερῶν 292 34 || διὰ τέλους ἐν τῇ φιλίᾳ - μεμενηκός 308 51
 τελῶ· εἰς τὴν ὑστέρην ἢ δίκην τελείσθω 277 20 || ὅπως - πρόσδοτον τῷ δημοσίῳ μὴ τελῶσιν 308 23
 τέμενος· τῶν δὲ κρεῶν μὴ εἶναι ἐκφορὴν ἔξω τοῦ τεμένεος 277 32 || ἱερῶν τεμενῶν φυλακῆς 308 20, 26, 37, 40
 τέμνομαι· τεμόμενον αὐτὸν ἑαυτῷ ὅσων ἂν προσδέηται 290 55
 τετράδραχμον 310
 τετράμηνος· τὸν ταμίαν τὸν προάρχοντα τὴν - τετράμηνον 304 17, 305
 τετραποδία· ἀναιρήσεται δὲ τὸ ἔργον κατὰ τετραποδίαν 292 33 || ἐμισθώσατο τὴν τετραποδίαν 292 35
 τετράπους 293 17

τέτραχα 326 30, 33

τετράρχμον 324, πολλαχοῦ || ταῦτα ἤγαγον τετράρχμα Γ καὶ ἀττικήν 325 62

τεύχω· τήνδε εἰκόνα τεύξας 744

τέχνη· κατὰ τὴν τέχνην 85

τηλόθεν· τηλόθεν ἰσταμένωι Διομήδεα χαλκὸς αὐτεῖ 389

τίθημι· τοῖς ἀγῶσιν οἷς τίθησιν ἢ πόλις 175 || τιθέναι δὲ τὸς λίθος 290 34 || τιθέναι δὲ τοὺς λίθους ἔδραν ποιοῦντα 290 61 || τὰ δὲ ἐντὸς ἀποξέσαντα τιθέναι 290 67 || τιθέναι δὲ καὶ τοὺς ἀναβασμούς 290 69 || θήσει λίθους 292 11 || θήσει δὲ τοὺς λίθους ὀρθοὺς 292 20 || θήσει δὲ εἰς ἔδραν ἀσκάστους 292 22 || εἰς ἔδραν ἀσκάστους τιθεῖς 292 26 || τιθεῖς φορμηδόν 293 26 || τιθεῖς καταστρωτῆρας 293 31 || σοὶ τίθησιν εἰκὼν - παιδὸς φίλου 467

τιμή· τῆς καλῶς ἐχούσης τιμῆς 210

τιμῶ· φιλοτιμεῖται τιμᾶν τὸν θεόν 294 4 || καθότι τιμηθήσεται 295 10 || ἐπισκέψασθαι δὲ τὸν δῆμον καθότι ἀξίως αὐτοῦ τιμήσει 302 22 || καθότι ἂν ἕκαστος αὐτῶν ἄξιος ᾗ τιμηθῆναι 303 26 || εἰδότες ὅτι τιμηθήσονται 307 28
τιτθός 324 69, 71

τοιχοδομῶ· μὴ τοιχοδομῆν ἐντὸς τῶν ὄρων 284

τοῖχος 291 || κατερεῖσαι - πλαξίν ὑπερεχούσαις τοῦ τοίχου 290 54 || τὰ μὲν ἔξωθεν τοῦ τοίχου 290 65 || εἶναι δὲ καὶ τῶν πρὸς τοῖς τοίχοις ἀνακειμένων πεπτωκότα τινά 324 6

τόκος· τόκων ὃ τι ἂν ἐλαχίστων 303 8 || ἀποδοῦναι τὰ χρήματα - καὶ τοὺς τόκους 303 12 || τόκων τῶν ἐπιδε-
κάτων 303 14 || σκάφιον Ἀλεξιδήμου ἀπὸ τῶν τόκων 325 30

τολμῶ· τολμᾶν 301 6

τόπος· ἐν τόπῳ ὡς καλλίστῳ 132 || εἰκόνι χαλκῇ - ἦν στήσαι ἐν τῷ καλλίστῳ τόπῳ τῆς πόλεως 330 16, 331 11
τραγωιδός· ἐπειδὴ Κλεόνικος ὁ τραγωιδός 179

τράπεζα 278, 745α 7 || τινὰ τῶν ἐπὶ τῆς τραπέζης τοῦ Ἀμφιαράου ἀργυρωμάτων ἀχρεῖα γεγονέναι 324 4 || τὴν
φιάλην τὴν χρυσὴν τὴν ἐπὶ τῆς τραπέζης 324 10 || τράπεζα ἀργυρᾷ 325 3

τρεῖς· μὴ πλεόν διαλείποντα ἢ τρεῖς ἡμέρας 277 4 || δικάζειν - μέχρι τριῶν δραχμῶν 277 15

τρέφω· θρέψασαν 464

τριημιπόδιον 293 16 || τοὺς λίθους ὀρθοὺς ἐπὶ τὰ τριημιπόδια 292 21

τρίμυξος· λύχνος τρίμυξος οὐκ ἐντελής 325 8

τριποδίσκος 319, 324 65, 66

τρίπους 278 || βάθος δὲ τρίπου 292 11

τρίς· τρὶς ὕπατον 456

τροπή· φθινοπωρινὴ τροπή 359

τρυπῶ· τετρυπημένος 310

τρυφάκτον· ἄλλαι ἐπὶ τοῦ τρυφάκτου 325 4

τυγχάνω· ἐν τοῖς ἱεροῖς τύχει 276 || εἰδότες ὅτι τεύξονται τῶν ἀνηκόντων 294 17

τύπιον 321, 326 35, 327

τύπος 314

τύχη· ἀγαθῇ τύχῃ (ἀγαθεῖ τύχει) 1, 2, 296 10, 307 30 || τύχῃ ἀγαθῇ 4, 5, 6, 295 11, 329

Υ

ύγεια· ἐπιμελεῖται - ἐφ' ὑγείαι 296 14 || ἀναθεῖναι - τῷ θεῷ ἐφ' ὑγείαι 296 28

ύγιής· τὸς λίθος - τὸς πρὸς τῷ ἀντιχώματι ὑγιῆς 290 34

ύδρια 325 51, 52, 326 8

ὔδωρ· ὅπως ἂν τὸ ὔδωρ μὴ κωλύηται ῥεῖν 292 3 || τῆς τοῦ ὕδατος ἀγωγῆς 295 17

υῖός 308 πολλαχοῦ, 434, 442, 444, 445, 446, 447, 450, 451 || υῖός 441, 449, 456 || ἡδέος υῖοῦ 380 || τοῦ υῖοῦ τὴν
θυγατέρα ἀνέθηκε 420 || τὸν υῖόν 425 || τὸν τῆς θυγατρὸς υῖόν 431 || καταγράφω - τὸν υῖόν αὐτῆς Διονύ-
σιον 745α 9 || ὕς 745α 13

υῖωνός 446

ὑπακούω· ὑπήκουσας τῶνδε 301 11

ὑπάρχω· εὖνους ὑπάρχει 173 || ὑπάρχειν - πρόσδοον πρὸς τε τὸ συνέδριον 217 || τὰς δὲ προσόδους τῆς πόλεως
πάσας ὑπάρχει εἰς τε τὸν τειχισμόν 302 8 || ἐν τεῖ Ῥωμαίων φιλίας καὶ πίστει διατελοῦμεν ὑπάρχοντες
307 12 || ἵνα καὶ αὕτη ἡ χώρα ὑπάρχη ἄσυλος 308 45 || ὅτι διατηροῦσι τὴν ὑπάρχουσαν αὐτοῖς συγγέ-
νειαν 330 5 || καθήκον ὑπάρχειν ἑαυτοῖς 330 7, 331 3

ὑπατος 308 2, 4, 53, 64, 445 || στρατηγὸς ὑπατος Ῥωμαίων 434 || τρεῖς ὑπατον 456

ὑπένερθεν· Ποτάμιοι ὑπένερθεν 353

ὑπεξαιροῦμαι· αὗται αἱ χῶραι - ὑπεξειρημέναι εἰσὶν 308 20, 21, 25 || περὶ χώρας Ὠρωπίας - αὕτη ὑπεξειρημένη
ἐστίν 308 33 || ἐν τῷ τῆς μισθώσεως νόμῳ ὑπεξειρημένην δοκεῖ εἶναι οὕτως 308 35 || ὡσαύτως τὴν Ὠρω-
πίων χώραν ὑπεξειρημένην δοκεῖν εἶναι 308 66

ὑπέρ· λέγων καὶ πράττων ὑπὲρ αὐτῶν 131, 132 || τὸς λίθος - ὑπὲρ τῆς κρήνης 290 32 || εἶπεν ὑπὲρ ἱερῶν 304 1 ||
ὑπὲρ τε τῆς πόλεως ἡμῶν 307 9 || ὅπως ὑπὲρ τούτων τῶν χωρῶν 308 23 || περὶ ὧν - ὑπὲρ δημοσιωνῶν
εἶπεν 308 24 || ὑπὲρ τῶν παιδίων 358

ὑπερέχω· τιθέναι δὲ τὸς λίθος - ὑπερέχοντας πόδα 290 36 || κατερεῖψαι - πλαξὶν ὑπερεχούσαις τοῦ τοίχου 290 53

ὑπέρθυρον· τὰ στεφάρια τοῦ ναοῦ καὶ τὸ ὑπέρθυρον 294 7

ὑπερκρέμαμαι· ἀφελόντα τὸς λίθος τὸς ὑπερκρεμαμένος 290 32

ὑπηρέτης· μισθὸς τοῖς ὑπηρέταις 302 11

ὑποδέχομαι· ὑπεδέξατο πάντας τοὺς παραγενομένους Ὠρωπίων 307 15

ὑποκριτής· ἐπειδὴ Πολυάρατος ὁ ὑποκριτής 25

ὑπόμνημα· εἰς τὴν τῶν ὑπομνημάτων δέλτον κατεχωρίσαμεν 308 31 || ἵνα δὲ - ὑπομνήματα ἢ τῶν ἀναθεμάτων
324 39

ὑπόνομος· τῶν ὑπονόμων ἐπιμεμέληται 295 17

ὑποψηφίζω· ὑπεψήφιζε 200

ὑστερος· εἰς τὴν ὑστέρην ἢ δίκη τελείσθω 277 20

ὑφίσταμαι· πρὸς τε Ἀθηναίους καὶ τοὺς ἄλλους τοὺς ἀντιπρεσβεύοντας ὑπέστη 307 19

Φ

φαιδρ[-] 377

φαίνομαι· ὅπως καὶ ὁ δῆμος φαίνεται 175 11, 294 14 || ὅπως ἂν οὖν φαίνεται ἡ πόλις 304 7 || ἀναγράψαι - οὗ ἂν αὐτοῖς φαίνεται ἐγ καλλίστῳ 304 15 || ὅπως οὖν καὶ Ὠρώπιοι φαίνονται μνημονεύοντες 307 26 || οὕτως καθὼς ἂν αὐτοῖς ἐκ τῶν δημοσίων πραγμάτων πίστεώς τε τῆς ἰδίας ἐφαίνετο 308 69

φθέγγομαι· φθεγγομένα πλείστας αἴτιον εὐνομίας 389

φθίμενος· ἐν φθιμένοις μετὰ λύπης εἰμί 744

φθινοπωρινός· φθινοπωρινή τροπή 359

φθονερός· μοίρης μοι φθονερός τοῦτ' ἐπέκλωσε μίτος 744

φιάλη 311, 312, 314, 324 57, 59, 60, 61, 62, 325 27 || πεπονηκέναι δὲ καὶ τὴν φιάλην τὴν χρυσῇν 324 9 || παρειλήφασιν - τὴν φιάλην τὴν χρυσῇν 324 17 || κατασκευάσαι τῷ θεῷ φιάλην χρυσῇν 324 30 || φιάλη ἱερά 325 3 || ἃς προσπαρέδωκεν - φιάλας 325 28 || φιάλη πτολεμαϊκοῦ 325 59 || φιάλης χρυσῆς ἀποκατάγματα 325 60

φιάλιον 324 58

φιάνθρωπος· ὑπάρχειν - τὰ ἄλλα φιάνθρωπα 217 || δεδόσθαι - πάντα τὰ φιάνθρωπα 218

φιλανθρώπως· φιλανθρώπως ἀνεστράφη 70

φιλία· ἐν τεῖ Ῥωμαίων φιλίαι 307 11, 22 || διὰ τέλους ἐν τῇ φιλίᾳ - μεμενηκότος 308 51 || τὴν ὑπάρχουσαν αὐτοῖς συγγένειάν τε καὶ φιλίαν 330 6

φίλιος· λιποῦσα πόσιν καὶ τέκνα μοι φίλια 744

φίλος· τῶν πρώτων ἐστὶ φίλων 16 || διατελεῖ φίλος 17 || φίλος ὢν τοῦ βασιλέως 175 || φίλος ὢν 199 || φίλε Ἀμφιάραι 377 || σοὶ τίθησιν εἰκὼν - παιδὸς φίλου 467

φιλοτιμία· σπουδῆς καὶ φιλοτιμίας οὐθὲν ἐλλείπων 217 || ἐπαινέσαι - φιλοτιμίας ἔνεκα 297 24 || φιλοτιμίας τῆς πρὸς τὸν θεόν 298 32 || ἀρετῆς ἔνεκα καὶ φιλοτιμίας 369, 370

φιλοτιμοῦμαι· φιλοτιμεῖται τιμᾶν τὸν θεόν 294 4 || διατελοῦσιν φιλοτιμούμενοι 299 44 || ὅπως ἂν καὶ οἱ ἄλλοι φιλοτιμῶνται 299 52

φιλοτίμως· φιλοτίμως νενομοθέτηκεν 297 11 || καλῶς καὶ φιλοτίμως ἐπεμελήθησαν 298 15 || συνεπεμελήθησαν καλῶς καὶ φιλοτίμως 299 46

φιλοφρόνως· ἀπεδέξαντο φιλοφρόνως καὶ εὐνόως 330 6, 331 2

φοιτῶ· τὸν ἱερέα - φοιτᾶν εἰς τὸ ἱερόν 277 2

φορμηδόν· τιθέναι δὲ τὸς λίθος - φορμηδόν 290 36 || τοὺς μὲν ἐν τῷ ἐδάφει φορμηδόν 292 12 || τιθεῖς φορμηδόν 293 26 || μὴ σκαστὸν ἀλλὰ φορμηδόν 293 36

φροντίζω· τῆς τε ἀνακομιδῆς - ἐφρόντισεν 70

φρούριον· ὅπως ἂν φρούριά τε ἰσχυρὰ ἡμῖν κατασκευασθῇ 302 2 || ἐπιμεληταὶ οἱ ἐν τοῖς φρουρίοις 353 || Ἀθηναίων οἱ ἐν τοῖς φρουρίοις 433

φυλακή· ἱερῶν τεμενῶν φυλακῆς ἔνεκεν συνεχώρησεν 308 21, 26 || ἱερῶν τεμενῶν τε φυλακῆς (ἔνεκεν) καρπίζεσθαι ἔδωκαν (ἔδωκεν) 308 37, 40

φύλαξ· φύλαξ ἀργυροῦς παρὰ τὴν ἐστίαν σύνθετος 325 8

φυλέτης· ἔδοξεν τοῖς φυλέταις 369, 370 || φιλοτιμίας τῆς εἰς τοὺς φυλέτας 369

φύλλον· φύλλα τοῦ στεφάνου 325 60

X

- χαίρω· ὤρωπίων ἄρχουσιν, βουλῇ, δήμῳ χαίρειν 308 2 || χαῖρε 631, 635, 696
- χαλκιδικός 327
- χαλκίον 319
- χαλκός· τηλόθεν ἰσταμένῳ Διομήδεα χαλκός αὐτεῖ 389
- χαλκοῦν 310
- χαλκοῦς· στεφανῶσαι - εἰκόνι χαλκῇ (χαλκεῖ) 294 21, 307 32, 330 14, 331 9, 433
- χαράδρα 293 2, 15 || τὸ ὕδωρ μὴ κωλύηται ῥεῖν ὑπὸ τῆς χαράδρας 292 3 || πλάτος δὲ ἀπὸ τοῦ ἀναλήμματος τοῦ τῆς χαράδρας 292 10 || τὸ ἔδαφος τὸ τῆς χαράδρας 293 27
- χαρίζομαι· βουλόμενος χαρίζεσθαι τῇ πόλει 70
- χάρις· ἀξίας χάριτας ἀποδιδούσα 210 || τὰς καταξίας χάριτας ἀποδιδούς 294 14 || εἰδότες ὅτι χάριτας αὐτοῖς ἡ βουλὴ ἀποδώσει 299 53 || σὴν χάριν εὐχόμενος 378
- χειμάζω· ὅταν χειμάζει ὁ θεός 292 5
- χειμών· φοιτᾶν εἰς τὸ ἱερόν, ἐπειδὴν χειμῶν παρέλθει 277 3
- χεῖρ 324 72 || καταδέομεν - καὶ πόδας καὶ γλῶτταν καὶ χεῖρας 745
- χειροτονοῦμαι· οἶδε κεχειροτόνηνται 294 32 || οἱ αἰεὶ χειροτονούμενοι 295 23 || οἱ χειροτονηθέντες ὑπὸ τοῦ δήμου 298 11 || ὑπὸ τοῦ δήμου χειροτονηθεῖς 360
- χορηγῶ· χορηγήσας 512, 514-519
- χορικός· κηρύττεσθαι - ἐν τοῖς χορικοῖς ἀγῶσιν 294 27
- χρεῖα· χρεῖας παρέχεται, πολλαχοῦ || τοῖς χρεῖαν ἔχουσιν, πολλαχοῦ || χρεῖας παρεχόμενος 15 || τινὰ δὲ ἐπισκευῆς χρεῖαν ἔχειν 324 6
- χρήμα· ὅπως ἂν εἰς τὸν τειχισμόν χρήματα πορισθῇ 302 6 || εἰς τὴν ἀπόδοσιν τῶν δανεισθέντων χρημάτων 302 9 || ὅπως ἂν πόρος χρημάτων γίνηται 303 2 || τοὺς πολεμάρχους δανείσασθαι χρήματα 303 7 || τοῖς δὲ δανείσασιν ἀποδοῦναι τὰ χρήματα 303 10
- χρηματίζω· προσαγαγεῖν - πρὸς τὸν δῆμον καὶ χρηματίσαι 297 21
- χρήσιμος, πολλαχοῦ || χρήσιμός ἐστιν 23 || χρήσιμος τῇ πόλει 24 || χρήσιμος γίνεται 156 || ἀλλ' εἰ χρήσιμος ὁ λουτρῶν 292 4 || συντελεσθέντων τῶν τειχῶν χρήσιμοι ὦμεν 303 4
- χρηστός· χρηστή 574, 583, 605
- χρόνος· πλείω χρόνον 70 || ἐν τε τῷ πρότερον χρόνῳ - καὶ ἐν τῷ νῦν 147 || πρὸ τοῦ τὸν χρόνον διεξελεῖν 329 || εἰσενεγκεῖν ἐν τοῖς ἐννόμοις χρόνοις 332 || τὸμ πολὺν ἐστήσαντο μένειν χρόνον 389
- χρυσίον· παραδότησαν - τὰ χρυσία τὰ ἄσσημα 324 16 || ἐξ οὗ ἂν παραλάβῃ χρυσίου ἀσήμου καὶ ἐπισήμου 324 29
- χρυσοῦς· στεφανῶσαι - χρυσῶι στεφάνῳ 294 21, 295 20, 296 16, 297 26, 298 34, 299 50, 330 14, 20, 331 9, 14, 369, 370 || χρυσοῦς 324 98, 99, 100, 101 || νόμισμά τε ἐπίσημον χρυσοῦν 324 7 || πεπονηκέναι δὲ καὶ τὴν φιάλην τὴν χρυσῇν 324 9 || παραδότησαν - τὴν φιάλην τὴν χρυσῇν 324 17 || κατασκευάσαι τῷ θεῷ φιάλην χρυσῇν 324 30 || φιάλης χρυσῆς ἀποκατάγματα 325 60 || ἐλαία χρυσῇ 325 60 || λεπίδιον χρυσοῦν 325 61
- χρῶμαι· λίοις δὲ χρήσεται τοῖς ἐκ τοῦ θεάτρου 292 29

χυθρίς 325 13, 54 || χυθρίς ἀπὸ ἐπανθέτων 325 44

χύμα 324 102

χύτρα 319

χυτρίδιον 326 19, 27

χυτρίς 326 29 || χυτρίς ἱερά 325 12, 13

χώρα· ἐπιμελεῖται - πάντων τῶν ἐν τῇ χώρῃ 296 15 || τοὺς δανείσαντας εἰς τὸν οἰκισμὸν τῆς χώρας 302 23 || σωτηρία - τῶν ἐν τῇ χώρῃ πάντων 296 31 || αὗται αἱ χῶραι - ὑπεξειρημέναι εἰσὶν 308 20, 25 || ὅπως ὑπὲρ τούτων τῶν χωρῶν 308 23 || ὧι αὗται αἱ χῶραι συνεχωρημέναι λέγονται 308 27 || ὅπως ταύτας τὰς χώρας καρπίσζεσθαι ἐξῆ τοὺς δημοσιώνας 308 28 || περὶ χώρας Ὠρωπίας 308 31 || χώραν προστίθῃμι πάντῃ πάντοθεν 308 44 || ἵνα καὶ αὕτη ἡ χώρα ὑπάρχῃ ἄσυλος 308 45 || τῆς χώρας - τὰς προσόδους ἀπάσας 308 46 || ἀπήνγειλαν περὶ Ὠρωπίας χώρας 308 64 || τὴν Ὠρωπίων χώραν ὑπεξειρημένην δοκεῖν εἶναι 308 66 || στρατηγὸν ἐπὶ τεῇ χώρῃ 353

χωρίον· συστρώσῃ ἅπαν τὸ χωρίον 293 46

χωρίς· χωρὶς τὸς ἄνδρας 277 44 || χωρὶς τὰς γυναῖκας 277 45

Ψ

ψηφίζομαι· ἀνειπόντας τὰ ἐψηφισμένα 296 26

ψήφισμα· ἀναγράψαι - τὸ ψήφισμα 11, 15, 17, 20, 24, 27, 39, 132, 167, 296 32, 297 28, 298 46, 299 55 || ἀναγράψαι - τό τε ψήφισμα τοῦ δήμου 302 16 || ἀναγράψαι τοὺς πολεμάρχους τὸ ψήφισμα 303 27, 305 || ἀναγραψάτωσαν δὲ καὶ τὸ ψήφισμα 324 45 || ἐκ τῶν εἰς τὰ κατὰ ψηφίσματα ἀναλίσκομένων (μεριζομένων) 295 31, 296 37, 297 33, 298 51 || τὸ δὲ ἄλωμα τὸ γενόμενον εἰς τὴν ἀναγραφὴν τοῦ ψηφίσματος 304 16, 305 || εἴ τι ἄλλο ἀνάλωμα τῆς πόλεως ἐστὶ κατὰ νόμον ἢ κατὰ ψήφισμα 302 12 || οἶδε πρόξενοι καὶ εὐεργέται κατὰ τὸ ψήφισμα 303 30 || τό τε ψήφισμα ἀνέγνωσαν 304 4 || ὥς ἂν κυρωθῇ τὸ ψήφισμα 324 12 || ἐὰν δέ τι μὴ ποιήσῃ - τῶν γεγραμμένων ἐν τῷ ψηφίσματι 324 49 || κατὰ τὸ ψήφισμα, ὃ ἔγραψε Πίργης 324 54

ψυκτήρ 310, 319 || ψυκτήρ ἀπὸ τῶν ἐπανθέτων 325 21, 29 || ψυκτήρ ἱερός 325 30

Ω

ῶμος· διδοῦν - ἀπὸ τοῦ ἱερέου ἑκάστο τὸν ῶμον 277 34 || λαμβανέτω ῶμον 277 35

ῶρα· μέχρι ἀρότου ῶρης 277 3

ῶτάριον· αἱ κορωνίδες τῶν ῶταρίων ἀποκαταγεῖαι 325 18 || τὰ ῶτάρια ἀποπέπτωκεν 325 20

9. Ὄνόματα ἱερά, ἔθνικά, γεωγραφικά καὶ δημοτικά

Ἀθηναῖοι· σωτηρίαί τοῦ δήμου τοῦ Ἀθηναίων 296 29 || πρὸς τε Ἀθηναίους καὶ τοὺς ἄλλους τοὺς ἀντιπρεσβεύον-
τας 307 18 || δῆμος ὁ Ἀθηναίων 296 19, 298 33 || δῆμος Ἀθηναίων 460 || Ἀθηναίων οἱ ἵππεῖς 433

Ἀθήνηθεν 312

Ἀθήνησιν 351

Ἀκραιφιεῖς 304 2, 5, 7, 9

Ἀκτὴ· στρατηγὸν ἐπὶ τεῖ Ἀκτεῖ 353

Ἀλία Νύμφη 511-519

Ἀμβρακιῶται· ὁ δῆμος ὁ Ἀμβρακιωτῶν 433

Ἄμμων 295 15, 28

Ἀμφιαρᾶ· ἀναγορεῦσαι - Ἀμφιαράων τῶμ μεγάλων 307 34 || κηρύττεσθαι - Ἀμφιαράοις τοῖς μεγάλοις 294 26 ||
οἶδε ἐνίκων Ἀμφιαράϊα τὰ μεγάλα 520 || ἀγωνοθετοῦντος τὰ (πρῶτα) Ἀμφιαρᾶ καὶ Ῥωμαῖα 521 2, 528 2 ||
ἀγωνοθετοῦντος τῶν Ἀμφιαράων καὶ Ῥωμαίων 523 2, 526 5

Ἀμφιάραιος, πολλαχοῦ || Ἀμφιαράωι, πολλαχοῦ || Ἀμφιάραιος 68, 132, 268, 295 28, 299 45, 308 17, 325 1, 2, 469 ||
Ἀμφιέραιος 9, 17, 60, 121, 122, 130, 167, 173, 293 2, 305, 409, 422, 438 || ἐν Ἀμφιαράου (Ἀμφιαράου, Ἀμφιε-
ράου) 290 31, 292 2, 293 2, 295 16, 28, 299 45 || Ἀμφιαράου 748, 749, 760 || ὅπως ἂν ἐπισκευασθῇ ἡ κρήνη
τῷ Ἀμφιαράωι 290 4 || ἐπαινέσαι δὲ τὸν ἱερέα τῷ Ἀμφιαράῳ 290 26 || συγγραφαὶ περὶ τοῦ ἱεροῦ τῷ Ἀμφια-
ράῳ 290 29 || τὸς λουτρῶνας - τὸς ἐν Ἀμφιαράῳ 290 31 || ἐν Ἀμφιαράου ἐκ τοῦ λουτρῶνος τοῦ ἀνδρείου 292
2 || ἐν Ἀμφιέραιου τὸν ἔγρουν 293 2 || εἰς τὸ ἱερόν τοῦ Ἀμφιαράου 294 31 || τὴν ἐν Ἀμφιαράου κρήνην
κατεσκεύακεν 295 16 || στῆσαι - μίαν δὲ ἐν Ἀμφιαράου 295 28 || στεφανῶσαι τὸν Ἀμφιάραιον 296 16 || στε-
φανοὶ ὁ δῆμος - τὸν Ἀμφιάραιον 296 19 || τὸ ἱερόν τοῦ Ἀμφιαράου 297 12 || τοῖς θεοῖς τοῖς ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ
Ἀμφιαράου 297 15 || ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ Ἀμφιαράου (Ἀμφιέραιου) 297 30, 299 57, 304 15, 305 || τῶν περὶ τὴν
ἐορτὴν τοῦ Ἀμφιαράου 298 14 || ἐπεμελήθησαν τῆς τε πομπῆς τῷ Ἀμφιαράωι 298 16 || στῆσαι ἐν τῷ
ἱερῷ τοῦ Ἀμφιαράου 297 30, 298 48, 299 57, 302 18, 303 28 || τοῦ ἀναθήματος τοῦ ἐν Ἀμφιαράου 299 45 ||
ὑπὲρ - τοῦ ἱεροῦ τοῦ Ἀμφιαράου 307 10 || τῶν ἀνάμεσον θεῷ Ἀμφιαράωι καὶ τῶν δημοσιωνῶν 308 5 ||
θεῷ Ἀμφιαράωι προσώρισεν 308 22 || οὔτε ὁ Ἀμφιάραιος - θεός ἐστιν 308 27 || ἀποδόσεως ἕνεκεν τῷ
ἱερῷ Ἀμφιαράου 308 44 || τῷ θεῷ Ἀμφιαράωι καθιερωκέναι 308 45 || ὅσα τε θεῷ Ἀμφιαράωι 308 55 ||
τινὰ τῶν ἐπὶ τῆς τραπέζης τοῦ Ἀμφιαράου ἀργυρωμάτων ἀχρεῖα γεγονέναι 324 4 || ἀργυρώματα τοῦ
θεοῦ Ἀμφιαράου 325 2 || προστάξαντος τοῦ θεοῦ Ἀμφιαράου 329 || καθ' ἃ συνέταξε ὁ Ἀμφιάραιος καὶ ἡ
Ὑγία 329

Ἀμφίλοχος 280, 345

Ἀντέρως· (σκάφιον) ἱερόν ἔχον Ἀντέρωτα 325 16

Ἀπόλλων 392 || Ἀπόλλων Πτώϊος 304 6, 305

Ἄργος· συναγαγεῖν σύνκλητον ἐν Ἄργει 307 13

Ἄρειος Πάγος· τῇ βουλῇ τῇ ἐξ Ἀρείου Πάγου 461

Ἄρτεμις· Ἀρτέμιδος 282 || Ἀρτέμιδι 357

Ἀχαιοί· παρεστήσατο τοὺς Ἀχαιοὺς 307 9, 20 || δόξαντος δὲ τοῖς Ἀχαιοῖς 307 12

Βοιωτία 304 4

βοιώτιος· δραχμῆς βοιωτῆς 276

Βοιωτός· ἄρχοντας Βοιωτοῖς 21, 46, 193, 195 || ἄρχοντας ἐν κοινῶι Βοιωτῶν 47, 60, 66, 68, 69, 70, 71, 72, 75, 84, 87, 88, 93, 125, 126, 127, 129, 151, 152, 172, 173, 174, 175, 176, 177, 181, 183, 184, 186, 187, 193, 195, 200, 210, 256, 275, 323, 324 || κοινὸν Βοιωτῶν, πολλαχοῦ || θυσίαις, αἷς ἢ πόλιν θύει ἐν τῷ κοινῶι Βοιωτῶν 304 14 || σκάφιον Βοιωτῶν 325 10 || Βοιωτοί 675

Γλαῦκος 338

Δωριεῖς· τὸ κοινὸν τῶν Δωριέων 433

Ἐλευσίνιος 312

Ἑλληνίς· μὴ περιιδεῖν πόλιν Ἑλληνίδα 307 21

Ἐπαφρόδιτος 308 52, 442, 443

Ἐρετρίεις 330 10, 16, 23, 331 5, 10, 16

Ἐρεχθίδης 296 2, 297 2

Ἑρμῆς 280, 463

Ἑρως· λιβανωτὶς ἱερὰ ἐπὶ τοῦ πώματος ἔχουσα Ἑρωτα 325 15 || σκάφιον ἱερὸν ἔχον Ἑρωτα 325 16

Ἑστία 281

Ζεὺς Σωτήρ· ἔθυσεν τε τῷ Διὶ τῷ Σωτήρι 307 17

Ἡπειρῶται· τὸ κοινὸν τῶν Ἡπειρωτῶν 433

Ἥρα 283

Ἡρακλῆς 510

Θεσπιεῖς 306

Θηβαῖοι 330 1, 10, 15, 23, 331 5, 10, 16

Ἴμβριοι· ὁ δῆμος ὁ Ἰμβρίων 433

Ἰπποθωντίς 298 3

Κνίδιοι· ὁ δῆμος ὁ Κνιδίων 433

Κνώσιοι 433

Κορίνθιοι· ὁ δῆμος ὁ Κορινθίων 433

Κόρινθος· ἡμῶν παραγενομένων εἰς τὴν ἐν Κορίνθῳ σύνοδον 307 7

Κρηταῖς· τὸ κοινὸν τῶν Κρηταέων 433

Κυζικηνοί· ὁ δῆμος ὁ Κυζικηνῶν 433

Λαμιεῖς· ὁ δῆμος ὁ Λαμιέων 433

Μιλήσιοι· ὁ δῆμος ὁ Μιλησίων 433

Μουνογόνη 745α 3

Μοῦσαι· τὰ γενησόμενα ἱερὰ ταῖς Μούσαις 306

Ὀλύμπια· Ὀλύμπια ζεύγει 413

Πανδιονίς 300

Πειραιεύς· στρατηγὸν ἐπὶ τῷ Πειραιῖ 353 || οἱ ἐν Πειραιεῖ τεταγμένοι 433

Πλούτων 745α 2

Πτώϊα 304 12

Πτώϊος 304 6, 305

Ῥωμαῖα· ἀγωνοθετοῦντος τὰ (πρῶτα) Ἀμφιαρᾶ καὶ Ῥωμαῖα 521 2, 528 2 || ἀγωνοθετοῦντος τῶν Ἀμφιαράων καὶ Ῥωμαίων 523 2, 526 5

Ῥωμαῖοι· ἐν τεῖ Ῥωμαίων φιλίᾳ καὶ πίστει 307 11, 22 || ἐν τῇ φιλίᾳ τοῦ δήμου τοῦ Ῥωμαίων μεμενηκός 308 51 || στρατηγὸς ὑπάτος Ῥωμαίων 434

Σαλαμίνιοι· ὁ δῆμος ὁ Σαλαμινίων 433

Σιληνός· Σιληνοῦ πρόσωπον οὐ παρελάβομεν 325 20

Σολεῖς· ὁ δῆμος ὁ Σολέων 433

τέλειος· Ἡρῆς τελέης 283

Τρινακρία 675

Τροζήν 389

Τροζήνιοι 389

Υγίεια 347, 368, 409, 443, 446, 465, 750 || προστάξαντος τοῦ θεοῦ Ἀμφιαράου καὶ τῆς Υγείας 329 || καθ' ἃ συνετάξε ὁ Ἀμφιάρως καὶ ἡ Υγίεια 329

Ὠρωπία· περὶ χώρας Ὠρωπίας 308 32 || ἀπήνγειλαν περὶ Ὠρωπίας χώρας 308 64

Ὠρώπιος· πρόξενον εἶναι Ὠρωπίων, πολλαχοῦ || Ὠρώπιοι Ἀμφιαράῳ 366, 444 || ἡ πόλις τῶν Ὠρωπίων 304 8 || ὁ δῆμος Ὠρωπίων 440, 442, 443, 445, 446, 447, 448, 449, 450, 451, 452, 455, 492, 493, 494, 505, 509 || παρα-

σπονδημάτων τῶν μεγίστων περὶ Ὠρωπίους 307 6 || πάντας τοὺς παραγενομένους Ὠρωπίων 307 16 ||
 ὅπως οὖν καὶ Ὠρώπιοι φαίνονται μνημονεύοντες 307 26 || δεδόχθαι τῷ δήμῳ Ὠρωπίων 307 30 || εἰς τὸν
 δῆμον τὸν Ὠρωπίων 307 33 || Ὠρωπίων ἄρχουσιν 308 2 || πρεσβευταὶ Ὠρωπίων 308 19 || λιμένων τε
 τῶν Ὠρωπίων τὰς προσόδους ἀπάσας 308 46 || θυσίας, ἃς Ὠρώπιοι συντελοῦσιν θεῷ Ἀμφιαράῳ 308 47 ||
 τὴν Ὠρωπίων χώραν ὑπεξειρημένην δοκεῖν εἶναι 308 65 || πρὸς τὴν Ὠρωπίων πόλιν 330 2 || Ὠρώπιοι
 θέλοντες ἀποδείξαι 330 4 || εἰκόνι χαλκῇ - ἦν στῆσαι ἐν τῷ καλλίστῳ τόπῳ τῆς πόλεως τῆς Ὠρωπίων
 330 17 || ἐπηνῆσθαι Ὠρωπίους 330 11, 331 7 || στεφανῶσαι τὸν δῆμον Ὠρωπίων 330 14, 331 9
 Ὠρωπός· παραγεγόμενον εἰς Ὠρωπὸν 332 || Ὠρωποῦ κράναν 675

10. Ὄνόματα μηνῶν

ἄγριώνιος 28, 71
 ἀλαλκομένειος 53, 59, 110, 116, 129, 132, 134, 135, 147, 165, 166, 170, 198, 200, 216
 δαμάτριος 58, 110, 177
 ἔρμαϊος 196, 213, 217
 θαργελίων 296, 297, 300
 θηλούθιος 323
 θύϊος (θύος) 108, 109, 256, 326
 μεταγειτνίων 295
 νοένβριος 308 60
 ὀκτόμβριος 308 6
 ὁμολώϊος 61, 69, 70, 84, 130, 131, 210, 256, 323, 326
 παμβοιώτιος 215
 πάναμος 21, 35, 36, 37, 44, 45, 46, 47, 66, 67, 74, 76, 92, 93, 194, 197, 215
 προστατήριος 137, 181, 213
 πυανοσιών 298

11. Ἀγωνίσματα

ἀπόβασιν 525, 529
 ἄρματι πωλικῶι 521, 525, 527, 529
 ἄρματι τελείῳι 521, 525, 527, 529

αύλητης 520, 521, 523, 524, 526, 528

αύλωιδός· αύλωιδός παῖς 520 || ἀνὴρ αύλωιδός 520

δίαυλος· παῖδας διάυλον ἐξ ἀπάντων 520 || παῖδας διάυλον 521, 522, 523, 525, 528 || ἄνδρας διάυλον 520, 521, 522, 523, 525, 528

δόλιχος· παῖδας δόλιχον 520, 521, 523, 525, 528 || ἄνδρας δόλιχον 520, 521, 523, 525, 528

ἐγκώμιον· ἐγκώμιον ἐπικόν 521, 523, 524, 526, 528 || ἐγκώμιον (εἰς τὸν θεόν) καταλογάδην 521, 524, 528 || ἐγκώμιον λογικόν 523, 526

ἐπινίκιον 523

εὐαγγέλια τῆς Ῥωμαίων νίκης 525, 529 || Ὡρωπίων στάδιον εὐαγγέλια Ῥωμαίων νίκης 521

ζεῦγος· ζεύγει ἀκάμπιον 520 || ζεύγει διάυλον 520, 525, 529 || ζεύγει πολεμιστηρίω 520 || ζεύγει πομπικῶι 520 || ζεύγει πωλικῶι 520 || ζεύγει τελέωι 520

ήνιοχος ἐγβιβάζων 520

ἵππιον· παῖδας ἵππιον 520, 521, 522, 523, 525, 528 || ἄνδρας ἵππιον 520, 521, 522, 523, 525, 528

κέλητι· ἵππωι κέλητι 520 || κέλητι πολεμιστηρίω 520 || κέλητι πωλικῶι 521, 525, 527, 529 || κέλητι τελείωι 525, 527, 529 || πῶλωι κέλητι 520

κῆρυξ 521, 523, 524, 526, 528

κιθαριστής· κιθαριστής παῖς 520 || ἀνὴρ κιθαριστής 520 || κιθαριστής 521, 523, 524, 526, 528

κιθαρωιδός 520, 521, 523, 524, 526, 528

κωμωιδία· κωμωιδίας παλαιᾶς ὑποκριτής 528, 531 || κωμωιδίας καινῆς ποιητής 525, 528

κωμωιδός 523, 524

όπλίτης 520, 521, 522, 523, 525, 527, 528, 529

παγκράτιον· παῖς πανκράτιον ἀπὸ γυμνασίων 520 || παῖς παγκράτιον 520 || παῖδας παγκράτιον 520, 521, 522, 523, 525, 527, 529, 530 || ἀγενείων παγκράτιον 520 || ἀγενείους παγκράτιον 521, 522, 523, 525, 527, 529, 530 || ἄνδρας παγκράτιον 520, 521, 522, 523, 525, 527, 529

πάλη· παῖδας πάλην ἐξ ἀπάντων 520 || παῖδας πάλην ἀπὸ γυμνασίων 520 || παῖδας πάλην 521, 522, 523, 525, 528 || ἀγενείους πάλην 520, 521, 522, 523, 525, 528, 530 || ἀνὴρ πάλην 520 || ἄνδρας πάλην 521, 522, 523, 525, 528, 530

πένταθλον· παῖδας πένταθλον 520, 521, 522, 523, 525, 528 || ἀγενείους πένταθλον 520, 521, 522, 523, 525, 528 || ἄνδρας πένταθλον 520, 521, 522, 523, 525, 528

ποιητής ἐπῶν 521, 523, 524, 526, 528

ποιητής τραγωδίας (τραγωδιῶν) 523, 524, 526

ποιητής τραγωδίας καινῆς 528

ποιητής κωμωδίας καινῆς 525, 528

ποιητής κωμωδίας (κωμωδιῶν) 523, 524, 526

ποιητής σατύρων 523, 524, 526, 528

προσόδιον· προσοδίου ποιητής 520

πυγμή· παῖδας πυγμὴν 520, 521, 522, 523, 525, 529, 530 || ἀγενεῖους πυγμὴν 520, 521, 522, 523, 525, 527, 529, 530 ||

ἄνδρας πυγμὴν 521, 522, 523, 525, 527, 529, 530

πύκτης· ἀνὴρ πύκτης 520 || πύκτης παῖς ἀπὸ γυμνασίων 520

ράψωιδός 521, 523, 524, 526, 528

σαλπικτής (σαλπιστής) 521, 523, 526, 528

σοφιστής 520

στάδιον· παῖδας στάδιον ἐξ ἀπάντων 520 || παῖδας στάδιον ἀπὸ γυμνασίων 520 || παῖδας στάδιον 521, 523,

525, 528 || ἀγενεῖους στάδιον 520, 521, 523, 525, 528 || ἄνδρας στάδιον 520, 521, 522, 523, 525, 528

συνωρίδι ἀκάμπιον 520

συνωρίδι δίαυλον 520

συνωρίδι πολεμιστηρίαι 520

συνωρίδι πωλικῇ 521, 523, 525, 527, 529

συνωρίδι τελείαι 521, 525, 527, 529

τραγωδίαν παλαιάν 526

τραγωδίας παλαιᾶς ὑποκριτής 528, 531

τραγωδίας καινῆς ποιητής 528

τραγωδός 523, 524

ὑποκριτής 523, 524, 525, 526

ὑποκριτής (κωμωδιῶν) 526

ὑποκριτής (τραγωδιῶν) 526

ὑποκριτής (κωμωδίας καινῆς) 525, 528

ὑποκριτής (τραγωδίας καινῆς) 528

ὑποκριτής (κωμωδίας παλαιᾶς) 528

ὑποκριτής (τραγωδίας παλαιᾶς) 528

[.]υροπόλος 520

ᾠρωπίων στάδιον εὐαγγέλια Ῥωμαίων νίκης 521

12. Παραβολή κατατάξεως επιγραφῶν

IG VII	Ἐπ. Ὡρ.	IG VII	Ἐπ. Ὡρ.	IG VII	Ἐπ. Ὡρ.	IG VII	Ἐπ. Ὡρ.
235	277	266	385	297	427	328	144
236	386	267	385	298	175	329	145
237	121	268	447	299	129	330	146
238	386	269	54	300	72	331	444
239	60	270	61	301	73	332	390
240	122	271	422	302	75	333	117
241	123	272	423	303	324	334	440
242	124	273	172	304	183	335	116
243	282	274	178	305	448	336	389
244	445	275	179	306	198	337	113
245	128	276	181	307	200	338	114
246	69	277	182	308	84	339	115
247	71	278	173	309	85	340	58
248	78	279	383	310	87	341	109
249	418	280	49	311	446	342	111
250	419	281	50	312	88	343	112
251	151	282	51	313	90	344	59
252	176	283	188	314	91	345	100
253	186	284	189	315	371	346	101
254	152	285	190	316	132	347	102
255	174	286	191	317	133	348	103
256	187	287	204	318	139	349	456
257	76	288	205	319	140	350	374
258	77	289	196	320	141	351	304
259	429	290	197	321	142	352	92
260	82	291	201	322	147	353	95
261	127	292	202	323	149	354	96
262	138	293	184	324	150	355	97
263	53	294	185	325	171	356	98
264	442	295	126	326	86	357	164
265	56	296	177	327	404	358	165

IG VII	Ἑπ. Ὠρ.	IG VII	Ἑπ. Ὠρ.	IG VII	Ἑπ. Ὠρ.	IG VII	Ἑπ. Ὠρ.
359	166	392	70	425	452	458	540
360	168	393	44	426	373	459	738
361	169	394	39	427	366	460	545
362	158	395	17	428	449	461	551
363	159	396	12	429	421	462	554
364	160	397	18	430	341	463	563
365	161	398	212	431	415	464	564
366	162	399	213	432	414	465	567
367	163	400	215	433	434	466	571
368	154	401	106, 492	434	428	467	572
369	155	402	258	435	420	468	586
370	156	403	417	436	510	469	589
371	167	404	250	437	405	470	606
372	443	405	256	438	441	471	611
373	211	406	508	439	382	472	614
374	424	407	550	440	397	473	621
375	425	408	187	441	362	474	637
376	79	409	204	442	458	475	640
377	80	410	722	443	472	476	641
378	216	411	307	444	348	477	658
379	217	412	294	445	413	478	659
380	450	413	308	446	110	479	674
381	29	414	520	447	460	480	677
382	387	415	525	448	461	481	673
383	451	416	523	449	455	482	470
384	416	417	525	450	498	483	689
385	31	418	524	451	464	484	692
386	180	419	526	452	471	485	698
387	107	420	528	453	503	486	704
388	110	421	280	454	499	487	719
389	163	422	284	455	744	488	736
390	156	423	435	456	535	489	725
391	157	424	289	457	537	490	358

IG VII	Ἑπ. Ὄρ.	IG VII	Ἑπ. Ὄρ.	IG VII	Ἑπ. Ὄρ.	IG VII	Ἑπ. Ὄρ.
491	384	501	417	4254	298	4264	14
492	566	502	367	4255	292	4265	15
493	408	503	483	4256	4	4266	9
494	110	3498	325	4257	5	4267	13
495	339	3499	295	4258	78	4268	10
496	489	3500	334	4259	43	4269	426
497	273	4143	305	4260	37	σ. 745	430
498	417	4250	2	4261	34	σ. 745	439
499	274	4252	296	4262	210		
500	495	4253	297	4263	303		

Ἀρχ. Ἐφημ.	Ἑπ. Ὄρ.	Ἀρχ. Ἐφημ.	Ἑπ. Ὄρ.
1853, 790, 1310	82, 429	1855, 1326, 2673	138
1853, 790, 1311	127	1884, 99	460
1853, 792, 1312	138	1884, 100	385, 442
1853, 793, 1313	180	1884, 101-120	308
1853, 794, 1314	183	1884, 121, 1	525
1853, 795, 1315	204	1884, 124, 2	528
1853, 795, 1315+1316	205	1884, 126, 3	526
1853, 797, 1317	523	1884, 127, 4	524
1853, 799, 1318	428	1884, 128, 5	520
1853, 799, 1319	523	1885, 93, 1	277
1853, 800, 1320	106	1885, 97, 2	307
1853, 801, 1321	204, 205	1885, 102, 3	383
1853, 801, 1322	540	1885, 102, 4	446
1853, 802, 1323	498	1885, 103, 4	132, 371
1853, 802, 1324	82, 429	1885, 103, 5	442
1855, 1302, 2620	673	1885, 105, 5	385

Ἀρχ. Ἐφημ.	Ἑλ. Ὄρ.	Ἀρχ. Ἐφημ.	Ἑλ. Ὄρ.
1885, 105, 7	31	1889, 19, 29, 4	202
1885, 106, 6	443	1889, 19, 29, 5	184
1885, 107, 7	416, 451	1889, 19, 29, 6	185
1885, 107, 8	424-425	1889, 21, 29, 7	126
1885, 109, 9	421, 449	1889, 21, 29, 8	177
1885, 153, 10	470	1889, 28, 30	418-419
1885, 154, 11	339	1889, 28, 30, 1	151
1885, 155, 12	280	1889, 29, 30, 2	176
1885, 155, 13	29, 387, 450	1889, 29, 30, 3	186
1886, 42-48	308	1889, 29, 30, 4	152
1886, 53, 14	414	1889, 29, 30, 5	174
1886, 54, 15	366	1889, 29, 30, 6	187
1886, 56, 16	341	1889, 33, 30, 7	76
1886, 56, 17	390	1889, 33, 30, 8	77
1886, 57, 17	444	1889, 37, 1	79
1886, 58, 18	374, 456	1889, 38, 2	80
1886, 59, 18	95	1889, 39, 32, 1	216
1886, 61, 19	116, 440	1889, 39, 32, 2	217
1886, 63, 20	448	1889, 43-44, 33	422-423
1886, 64, 21	447	1889, 43, 33, 1	172
1886, 65, 22α	69	1889, 43, 33, 2	178
1886, 66, 22	445	1889, 43, 33, 3	179
1886, 68, 22β	71	1889, 45, 33, 4	181
1886, 69α	144	1889, 45, 33, 5	182
1886, 69β	145	1889, 45, 33, 6	173
1886, 70, 23	404	1891, 73, 34	292
1886, 71γ	146	1891, 77, 35	303
1889, 1, 24	334	1891, 79, 36	296
1889, 2, 25	415	1891, 83, 37	297
1889, 2, 26	325	1891, 85, 38	298
1889, 13, 28	295	1891, 91, 39	4
1889, 19, 29, 1	196	1891, 91, 40	5
1889, 19, 29, 2	197	1891, 93, 41	14
1889, 19, 29, 3	201	1891, 95, 42	15

Ἀρχ. Ἐφημ.	Ἐπ. Ὡρ.	Ἀρχ. Ἐφημ.	Ἐπ. Ὡρ.
1891, 97, 43	43	1892, 33, 62	74
1891, 99, 44	44	1892, 35, 63	89
1891, 101, 45	34	1892, 35, 64	93
1891, 101, 46	37	1892, 35, 65	94
1891, 103, 47	13	1892, 35, 66	62
1891, 104, 48	10	1892, 38, 67	104
1891, 105, 49	9	1892, 39, 68	120
1891, 107, 50	2	1892, 39, 69	153
1891, 108, 51	1	1892, 41, 71	92
1891, 109, 52, 1	49	1892, 43, 70	304
1891, 109, 52, 2	50	1892, 43, 72	99
1891, 109, 52, 3	51	1892, 45, 73	404
1891, 115, 53	427	1892, 45, 74	108
1891, 113, 53, 1	175	1892, 45, 75	131
1891, 117, 53, 2	129	1892, 47, 76	66
1891, 120, 54	426	1892, 47, 77	67
1891, 119, 54, 1	117	1892, 47, 78	68
1891, 121, 54, 2	113	1892, 49, 79	57
1891, 121, 54, 3	114	1892, 50, 80	389
1891, 121, 54, 4	115	1892, 51, 81	380
1891, 121, 54, 5	58	1892, 53, 82	339
1891, 121, 54, 6	109	1892, 53, 83-84, 88	362
1891, 123, 54, 7	111	1892, 53, 85-86	364
1891, 123, 54, 8	112	1892, 54, 89	420
1891, 127, 55	78	1892, 54, 90	348
1891, 129, 56, 1	72	1910, 251-266, πίν. 11	335
1891, 129, 56, 2	73	1916, 119 εἰκ. 1	344
1891, 129, 56, 3	75	1916, 120	412
1891, 133, 57	210	1917, 231, 93 εἰκ. 1	277
1891, 135, 58	85	1917, 236, 94 εἰκ. 2	3
1891, 137, 59	443	1917, 240 εἰκ. 2	750
1891, 139, 59	211	1917, 39, 91 εἰκ. 1	280
1891, 142, 60	405	1917, 39, 91 εἰκ. 2	281
1892, 33, 61	192	1917, 40, 92 εἰκ. 3	299

Ἀρχ. Ἐφημ.	Ἐπ. Ὄρ.	Ἀρχ. Ἐφημ.	Ἐπ. Ὄρ.
1918, 73-100, 95-97 εἰκ. 1-3	353	1923, 43, 124 εἰκ. 2	293
1919, 54, 98 εἰκ. 1	32	1923, 46, 125 εἰκ. 3	520
1919, 54, 99 εἰκ. 1	33	1923, 48, 126 εἰκ. 4	525
1919, 55, 99α εἰκ. 1α	34	1925-26, 9, 127 εἰκ. 1	349
1919, 56, 100 εἰκ. 2	40	1925-26, 10, 128 εἰκ. 2	350
1919, 56, 101 εἰκ. 2	41	1925-26, 11, 129 εἰκ. 3-4	433
1919, 57, 102 εἰκ. 3	47	1925-26, 14, 130 εἰκ. 4γ	214
1919, 57, 103 εἰκ. 3	48	1925-26, 17, 131 εἰκ. 5	215
1919, 58α	303	1925-26, 17, 132 εἰκ. 6, 6α	107
1919, 73, 104 εἰκ. 4	42	1925-26, 17, 133 εἰκ. 6, 6β-6δ	110
1919, 74, 105 εἰκ. 5	36	1925-26, 20, 134-135 εἰκ. 7	256
1919, 74, 106 εἰκ. 6	35	1925-26, 20, 136 εἰκ. 8	213
1919, 75, 107 εἰκ. 7	45	1925-26, 21, 137 εἰκ. 9	339
1919, 76, 108 εἰκ. 8	195	1925-26, 22, 138 εἰκ. 10-11	173
1919, 76, 109 εἰκ. 9	46	1925-26, 24, 139	531
1919, 77, 110 εἰκ. 10	193	1925-26, 25, 140 εἰκ. 12	527
1919, 78, 111 εἰκ. 11	194	1925-26, 26, 141 εἰκ. 13	522
1919, 78, 112 εἰκ. 12	37	1925-26, 29, 142 εἰκ. 14	529
1919, 78, 113 εἰκ. 13	43	1925-26, 31, 143 εἰκ. 15	534
1919, 79, 114 εἰκ. 14	44	1925-26, 31, 144 εἰκ. 16	532
1919, 79, 115 εἰκ. 15	49	1925-26, 31, 145 εἰκ. 17	533
1919, 80, 116 εἰκ. 16	74	1925-26, 32, 146 εἰκ. 18	413
1919, 81, 117 εἰκ. 17	196	1925-26, 32, 147 εἰκ. 19	674
1919, 81, 118 εἰκ. 17	197	1925-26, 32, 148 εἰκ. 20	523
1919, 82, 119 εἰκ. 16	93	1925-26, 34, 149 εἰκ. 21	524
1919, 82, 120 εἰκ. 18	92	1925-26, 38, 152 εἰκ. 24	294
1919, 83, 121 εἰκ. 19	99	1925-26, 40	430, 435
1919, 101 εἰκ. 3	345	1925-26, 42, 153	431
1919, 102 εἰκ. 4	346	1925-26, 42, 154	432
1919, 102 εἰκ. 5	751	1925-26, 43	284
1919, 102 εἰκ. 6	752	1925-26, 43, 155	276
1919, 84, 122 εἰκ. 20	188	1925-26, 44, 156	762
1923, 36, 123 εἰκ. 1	290	1925-26, 44, 157	763
1923, 42, 123α-β εἰκ. 1α-1β	478	1925-26, 44, 158	764

Ἀρχ. Ἐφημ.	Ἐπ. Ὡρ.	Ἀρχ. Ἐφημ.	Ἐπ. Ὡρ.
1925-26, 45, 159	765	1952, 199, 33	557
1925-26, 45, 160	766	1952, 199, 34	560
1952, 167, 1	6	1952, 200, 35	574
1952, 169, 2 εἰκ. 2	143	1952, 200, 36	594
1952, 171, 3 εἰκ. 3	25	1952, 200, 37	601
1952, 172, 4 εἰκ. 4	26	1952, 200, 38	604
1952, 173, 5 εἰκ. 5	372	1952, 201, 40	615
1952, 173, 6 εἰκ. 5	81	1952, 201, 41	618
1952, 174, 7	83	1952, 201, 42	619
1952, 174, 8 εἰκ. 6	125	1952, 201, 43	631
1952, 176, 9	24	1952, 201, 44	661
1952, 177, 10	134	1952, 201, 45	667
1952, 178, 11	135	1952, 202, 46	669
1952, 179, 12 εἰκ. 7	468	1952, 202, 47	697
1952, 181, 13 εἰκ. 8	355	1952, 202, 48	699
1952, 181, 14 εἰκ. 8	21	1952, 202, 49	700
1952, 188, 15 εἰκ. 9-10	356	1952, 203, 50	705
1952, 188, 16 εἰκ. 10	63	1952, 203, 51	711
1952, 189, 17 εἰκ. 10	64	1952, 203, 52	716
1952, 189, 18	65	1953-54 Β' 158, 1 εἰκ. 1	302
1952, 190, 19 εἰκ. 10	206	1953-54 Β' 161, 2 εἰκ. 2	321
1952, 190, 20	207	1961, Χρον. 18, 68, πίν. Ιβ	630
1952, 190, 21	208	1967, Χρον. 2, 4	430, 435
1952, 192, 22 εἰκ. 11	361	1967, Χρον. 3, 7	280, 281
1952, 193, 23	105	1967, Χρον. 5, 10	389
1952, 193, 24 εἰκ. 12	30	1967, Χρον. 6, 17	457
1952, 194, 25 εἰκ. 13	329	1967, Χρον. 7, 21	414
1952, 196, 26 εἰκ. 14	22	1967, Χρον. 8, 3, πίν. Ζ	21
1952, 197 εἰκ. 15	347	1967, Χρον. 9, 4	134, 135
1952, 198, 28	375	1967, Χρον. 9, 5	329
1952, 198, 29	392	1967, Χρον. 9, 6, πίν. Ηα	361
1952, 199, 30	393	1967, Χρον. 9, 7 εἰκ. 1, πίν. Ηβ	342
1952, 199, 31	547	1967, Χρον. 10, 8, πίν. Θ	356
1952, 199, 32	549	1967, Χρον. 10, 9	392

Ἀρχ. Ἐφημ.	Ἐπ. Ὡρ.	Ἀρχ. Ἐφημ.	Ἐπ. Ὡρ.
1967, Χρον. 10, 10, πίν. Ι	70	1967, Χρον. 13, 14	591
1967, Χρον. 11, 11 εἰκ. 2, πίν. ΙΑα	388	1967, Χρον. 13, 15	577
1967, Χρον. 11, 12 εἰκ. 3, πίν. ΙΑβ	505	1967, Χρον. 13, 16	665
1967, Χρον. 12, 12	508	1968, Χρον. 7, 1	463
1967, Χρον. 12, 13	514	1968, Χρον. 7, 2	375, 515

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ ΤΟΥ ΩΡΩΠΟΥ

A

- J. Spon, *Voyage d'Italie, de Dalmatie, de Grèce et du Levant fait en 1675 et 1676 par Jacob Spon, Docteur Médecin de Lyon, et George Wheler, Gentilhomme Anglois II* (Lyon 1678) 317-318.
- G. Wheler, *Voyage de Dalmatie, de Grèce et du Levant II* (Anvers 1689) 560-561.
- E. Dodwell, *A Classical and Topographical Tour Through Greece During the Years 1801, 1805 and 1806* (London 1819) 155-156.
- W. M. Leake, On the Demi of Attica, *Transactions* 1 (1829) 198-203.
- W. M. Leake, *The Topography of Athens and the Demi of Attica II: The Demi of Attica* (London 1841) 111-122.
- W. M. Leake, *Travels in Northern Greece II* (London 1835) 440-449.
- G. Finlay, *Remarks on the Topography of Oropia and Diacria* (Athens 1838).
- G. Finlay, On the Position of the Oropian Amphiaræion, *Transactions* 3 (1839) 404-421.
- L. Stacke, *De Oropo, Boeotiae urbe* (Marburgi Cattorum 1842).
- J. Chr. Drabbe, *De Oropo* (Lugdunum Batavorum 1846).
- F. G. Welcker, *Des Amphiaræos Aufnahme in die Erde, Alte Denkmäler II* (Goettingen 1850) 172-184.
- L. Ross, *Wanderungen in Griechenland im Gefolge des Königs Otto und der Königin Amalie* (Halle 1851) 110-111.
- L. Preller, Über Oropos und das Amphiaræion, *Berichte* 4 (1852) 140-188.
- C. Hanriot, *Recherches sur la topographie des dèmes de l'Attique* (Napoléon-Vendée 1853) 130-144.
- L. Preller, Nachträge zu seinem Aufsatz über Oropos, *Berichte* 6 (1854) 203-208.
- A. R. Rangabé, *Antiquités helléniques II* (Athènes 1855) 252-262 (ἀρ. 678-681), 691-696 (ἀρ. 965), 782 (ἀρ. 1228), 898 (ἀρ. 1823).

- C. T. Newton, Inscriptions at Mavrodhilissi, *Transactions* 5 (1856) 107-152, 275-283.
- W. Vischer, *Erinnerungen und Eindrücke aus Griechenland* (Basel 1857) 679-682.
- C. Bursian, Zur Topographie von Boiotien und Euböia, *Berichte* 11 (1859) 109-112.
- C. Bursian, *Geographie von Griechenland* I (Berlin 1862) 219-222, 342.
- C. T. Newton, *Travels and Discoveries in the Levant* I (London 1865) 29-34.
- Th. Fuchs, *Studien über die jüngeren Tertiärbildungen Griechenlands*, *Denkschrift der Kaiserlichen Akademie der Wissenschaften Wien, Mathematisch - Naturwissenschaftliche Classe* 37, 2 (1877) V: Markopulo, Calamo, Oropo 32-34.
- G. Koerte, S.g. Amphiaras-Relief, *AM* 3 (1878) 410-414.
- U. Koehler, Die Münzen von Salamis, Eleusis und Oropos, *AM* 4 (1879) 250-264.
- A. Hauvette-Besnault, Inscriptions funéraires de l'Oropie, *BCH* 3 (1879) 198-201.
- P. Girard, Borne sacrée du sanctuaire d'Amphiaras, *BCH* 3 (1879) 437-440.
- A. Bouché-Leclercq, *Histoire de la divination dans l'antiquité* III (Paris 1880) 334-339.
- W. Doerpfeld, Περί τῶν ἐν Ἀμφιαρείῳ οἰκοδομημάτων, *ΠΑΕ* 1884, 88-93, πίν. Ε'.
- Ἀ. Κ. Χρηστομάνου, Ὑδωρ τῆς ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ Ἀμφιαράου πηγῆς, *ΠΑΕ* 1884, 94.
- Σ. Βάση, Ὑπατικά γράμματα πρὸς Ὡρωπίους, *ΑΕ* 1884, 100-120.
- Στ. Α. Κουμανούδη, Ἐπιγραφαὶ ἐκ τοῦ ἱεροῦ τοῦ Ἀμφιαράου, *ΑΕ* 1884, 121-130.
- Th. Mommsen, Der Rechtsstreit zwischen Oropos und den römischen Steuerpächtern, *Hermes* 20 (1885) 268-287.
- H. G. Lolling, Das Delphinion bei Oropos und der Demos Psaphis, *AM* 10 (1885) 350-358.
- U. v. Wilamowitz-Moellendorff, Oropos und die Graer, *Hermes* 21 (1886) 91-115.
- Σ. Βάση, Ἐπιγραφικά, *ΑΕ* 1886, 46.
- A. Furtwaengler, Votivrelief eines Apobaten aus Oropos, *Sammlung Sabouloff* I (Berlin 1883) πίν. 26.
- A. Milchhoefer, Antikenbericht aus Attika, *AM* 12 (1887) 318-320.
- G. Dittenberger, *Observationes de sacris Amphiarai Thebanis et Oropiis, Index Scholarum in Universitate Litteraria Fridericiana Halensi cum Vitebergensi consociata per hiemem anni 1888-1889* (Halis).
- F. Dürrbach, *De Oropo et Amphiarai sacro* (Parisiis 1890).
- A. Joubin, Note sur une inscription de l'Amphiarai, *BCH* 15 (1891) 490-492.
- G. Dittenberger, *IG VII* (Berolini 1892).
- P. Perdrizet, [Liste des proxènes d'Oropos], *RevPhil* 17 (1893) 84-88.
- E. Bethe, *Amphiarai* (*RE* 1894).

- E. Bethe, *Amphiareion* (RE 1894).
- A. Wilhelm, Die penteterischen Feste der Athener, *AnzWien* 32 (1895) 39 κέ.
- M. Holleaux, Recherches sur la chronologie de quelques archontes Béotiens: L'archontat de Dionysios, *REG* 8 (1895) 183-197 (*Études* I, 75-88).
- M. Holleaux, Questions épigraphiques III, *REG* 10 (1897) 49-57 (*Études* I, 121-129, πίν. 2).
- J. G. Frazer, *Pausanias' Description of Greece* II (London 1898): The Land of Oropus 463-473.
- E. Reisch, Amphiaraos, *Festschrift Otto Benndorf* (Wien 1898) 139-147.
- E. Curtius - J. A. Kaupert - A. Milchhoefer, *Karten von Attika* IX (Berlin 1900): Kalamos 1-15, Oropos 16-30.
- M. Holleaux, Recherches sur la chronologie de quelques archontes Béotiens: L'archontat de Lykinos, *REG* 13 (1900) 187-197 (*Études* II, 89-98).
- A. Milchhoefer, *Delphinion* (RE 1901).
- E. Preuner, Griechische Siegerlisten, I. Siegerliste von Oropos, *AM* 28 (1903) 338-352.
- G. Colin, *Rome et la Grèce*, *BEFAR* 94 (Paris 1905) 504-507.
- F. Versace, Der Tempel und die Stoa im Amphiaraeion bei Oropos, *AM* 33 (1908) 247-272, πίν. 11-14.
- Ν. Γ. Παπαδάκι, Ἀποβατικὸν ἀνάγλυφον ἐκ τοῦ Ἀμφιαρείου, *AE* 1910, 251-266, πίν. 11.
- H. Lattermann, Zur Topographie des Amphiareions bei Oropos, *AM* 35 (1910) 81-102.
- G. Kolbe, *Graës* [Γραῆς] (RE 1912).
- J. Miller, *Graia* (RE 1912).
- F. Kutsch, *Attische Heilgötter und Heilheroen* (Giessen 1913) 39-47.
- Ἀ. Κεραμοπούλου, Θηβαϊκά (Ἀμφιάρειον Θηβῶν), *ΑΔ* 3 (1917) 261-266.
- E. Preuner, Amphiaraia und Panathenaia, *Hermes* 57 (1922) 80-94.
- W. Doerpfeld, Alte und neue Ausgrabungen in Griechenland, 2. Oropos, *AM* 47 (1922) 26-28.
- Lilian Chandler, The North-West Frontier of Attica, *JHS* 46 (1926) 2-3.
- G. De Sanctis, Oropo, *Rivista di Filologia* 4 (1926) 222-223.
- Χρ. Καρούζου, *Τὸ Ἀμφιάρειο τοῦ Ὠρωποῦ* (Ἀθῆναι 1926).
- E. Schwyzer, Zur Tempelordnung von Oropos, *RhM* 77 (1928) 249-261.
- Ἀ. Σ. Ἀρβανιτοπούλου, Ἀμφιαράϊα, *MEE* Δ' (1928).
- Ἀ. Σ. Ἀρβανιτοπούλου, Ἀμφιάρειον, *MEE* Δ' (1928).
- Ἰ. Σ. Σαρρῆ, Ὠρωπός, *MEE* ΚΔ' (1928).

- G. Mathieu, Notes sur Athènes à la veille de la guerre Lamiaque, *RevPhil* 3 (1929) 159-183.
- Ἄ. Χ. Χατζῆ, Ὠρωπός, *Ἀθηνᾶ* 41 (1929) 200-201.
- J. G. Frazer - A. W. van Buren, *Sanctuary of Amphiaraos at Oropos, Graecia antiqua* (London 1930) πίν. 23.
- E. Fiechter, *Das Theater in Oropos, Antike griechische Theaterbauten* 1 (Stuttgart 1930).
- Christina Barratt, The Chronology of the Eponymous Archons of Boeotia, *JHS* 52 (1932) 72-115.
- U. Kahrstedt, Die Landgrenzen Athens, *AM* 57 (1932) 20-24.
- A. Wilhelm, Zu einer Inschrift aus dem Heiligtum des Amphiaraos, *ÖJh* 28 (1933) 52-61.
- Margherita Guarducci, Nuovi contributi alla cronologia degli arconti Beotici, *Rivista di Filologia* 12 (1934) 322-348.
- J. Wiesner, *Oropos* (RE 1939).
- J. H. Oliver, Dedication to Amphiaraus, *AJA* 45 (1941) 541-542.
- C. Anti, *Teatri greci arcaici* (Padova 1947) 110-113.
- O. A. W. Dilke, The Greek Theatre Cavea, *BSA* 43 (1948) 150-151, 180.
- J. Marcadé, Parthénoklès d'Athènes, *RA* 31-32 (1948) 688-699.
- O. A. W. Dilke, Details and Chronology of Greek Theatre Caveas, *BSA* 45 (1950) 32-34.
- A. Philippson, *Die griechischen Landschaften* I (Frankfurt am Main 1950) 544-546.
- Μ. Μιτσοῦ, Ἐπιγραφαὶ ἐξ Ἀμφιαρείου, *AE* 1952, 167-204.
- Μ. Μιτσοῦ, Ἐργασίαι ἐν Ἀμφιαρείῳ, *ΠAE* 1952, 152.
- Μ. Μιτσοῦ, Ἐργασίαι ἐν Ἀμφιαρείῳ, *ΠAE* 1953, 119.
- Μ. Μιτσοῦ, Ἐπιγραφαὶ ἐξ Ἀμφιαρείου II, *AE* 1953-54 B' 158-161.
- W. Peek, Aus der Werkstatt; Diomedes von Troizen, *Studies Presented to David Moore Robinson* II (St Louis, Missouri 1953) 318-325.
- Ἄ. Ν. Οἰκονομίδη, Εἰς ἐπιγραφὴν ἐξ Ἀμφιαρείου ποῖος ὁ παρ' Ὑπερείδῃ Εὐξένιππος, *Νέον Ἀθήναιον* 1 (1955) 57-58.
- H. Schaefer, *Polemarchos* (RE Suppl. VIII, 1956).
- D. M. Lewis, The First Greek Jew, *Journal of Semitic Studies* 2 (1957) 264-266.
- Ἄ. Ὁρλάνδου, [Ἐργασίαι ἐν Ἀμφιαρείῳ], *Ἔργον* 1957, 105, 154· *Ἔργον* 1958, 18· *Ἔργον* 1960, 220.
- Ἄ. Ν. Οἰκονομίδη, *Ὑπερείδου Λόγοι Α'* (Ἀθῆναι 1958).
- E. Meyer, *Psaphis* (RE 1959).
- L. Robert, Sur une loi d'Athènes relative aux Petites Panathénées, *Hellenica* XI-XII (1960) 189-203.
- E. Kirsten - W. Kraiker, Das Amphiareion von Oropos, *Griechenlandkunde* (Heidelberg 1962) 178-182.

- R. Ginouvès, *Balaneutikè* (Paris 1962) 345-348.
- F. Wagenseil, Medizinische Deutungsversuche zweier griechischer Reliefs, *Südoffs Archiv für Geschichte der Medizin und der Naturwissenschaften* 48 (1964) 2, 97-110, πίν. 1-3.
- H. B. Siedentopf, *Das hellenistische Reiterdenkmal* (Waldsassen 1968) 29-30, 127-132.
- J. J. Coulton, The Stoa at the Amphiarion, Oropos, *BSA* 63 (1968) 147-183, πίν. 45-50.
- P. Karidas, *Das Amphiareion von Oropos in medizingeschichtlicher Sicht* (1968).
- C. Anti - L. Polacco, *Nuove ricerche sui teatri greci arcaici* (Padova 1969): Il teatro di Oropos 47-77, Oropos, Τὸ θέατρον τὸ κατὰ τὸν βωμόν 163-171.
- G. Argoud, Konstruktion eines griechischen Aquädukts an den Grenzen Attikas (Oropos), *Journées d'Études sur les Aqueducs Romains* (Lyon 1977) 21-24.
- G. Argoud, Installations hydrauliques à l'Amphiarion d'Oropos, *Teiresias* 9 (1979) 11, ἀρ. 11.
- A. N. Oikonomides, Defeated Athens. The Land of Oropos, Caesar and Augustus. Notes on the Sources for the History of the Years 49-27 B.C., *AncWorld* 2 (1979) 97-103.
- Angeliki Petropoulou, The *Eparche* Documents and the Early Oracle at Oropos, *GrRomByzSt* 22 (1981) 39-63.
- F. Glaser, Die Klepsydra im Amphiareion bei Oropos, *MDVerb* 12 (1981) 1, 24-27.
- I. Krauskopf, Amphiaraios, *LIMC* I (1981) 691-713, πίν. 555-569.
- A. Schachter, *Cults of Boiotia* I (London 1981) 19-27.
- F. Glaser, Die Klepsydra im Amphiareion bei Oropos. Pro arte antiqua, *Festschrift Hedwig Kenner* (Wien-Berlin 1982) 130-136.
- P. Roesch, L'Amphiarion d'Oropos, *Temples et sanctuaires, Séminaire de recherche 1981-1983* (Lyon 1984) 173-184.
- D. Knoepfler, Oropos, colonie d'Érétrie. Histoire et archéologie, *Les Dossiers* 94 (Mai 1985) 50-55.
- Angeliki Petropoulou, Pausanias 1, 34, 5. Incubation on a Ram Skin, *La Béotie antique* (Paris 1985) 169-177.
- G. Argoud, Installations hydrauliques de l'Amphiarion d'Oropos, *Actes du IIIe Congrès International sur la Béotie Antique* (Amsterdam 1985) 9-24.
- A. N. Oikonomides, Inscriptions from Oropos and the Amphiareion, *Ηόρος* 3 (1985) 19-23.
- D. Knoepfler, Un document attique à reconsidérer: Le décret de Pandios sur l'Amphiarion d'Oropos, *Chiron* 16 (1986) 71-98.
- G. Argoud, Réfection d'une fontaine et de bains à l'Amphiarion d'Oropos, *Πρακτικά τοῦ Η' Διεθνoῦς Συνεδρίου Ἑλληνικῆς καὶ Λατινικῆς Ἐπιγραφικῆς, Ἀθήνα 3-9 Ὀκτωβρίου 1982 Β'* (Ἀθήνα 1987) 26-30.
- Cinzia Bearzot ἐν M. Sordi (ἐκδ.), Problemi del confine attico-beotico: La rivendicazione tebana di Oropo, *Il confine nel mondo classico* (Milano 1987) 80-99.

- M. K. Langdon, An Attic Decree Concerning Oropos, *Hesperia* 56 (1987) 47-58.
- G. Daverio Rocchi, *Frontiera e confini nella Grecia antica* (Roma 1988) 180-186.
- J. M. Fossey, *Topography and Population of Ancient Boiotia* (Chicago 1988) 29-42.
- Μ. Κοσμοπούλου, Προϊστορικός οικισμός στον Βλαστό Καλάμου, *AE* 1988, 175-198.
- Chr. Habicht, Pytheas von Alopeke, Aufseher über die Brunnen Attikas, *ZPE* 77 (1989) 83-87.
- W. Ameling, Das neue attische Dekret für Oropos. Ein Datierungsvorschlag, *ZPE* 77 (1989) 95-96.
- G. Argoud, Dignes du torrent de l'Amphiarion d'Oropos, *Boiotika. Vorträge vom 5. Internationalen Bötien-Kolloquium zu Ehren von Prof. Dr. Siegfried Lauffer, München 13.-17. Juni 1986* (München 1989) 245-252.
- Cinzia Bearzot, Il ruolo di Eretria nella contesa attico-beotica per Oropo, *Boiotika. Vorträge vom 5. Internationalen Bötien-Kolloquium zu Ehren von Prof. Dr. Siegfried Lauffer, München 13.-17. Juni 1986* (München 1989) 113-122.
- G. Despinis, Ein Grabrelief aus Oropos. Beiträge zur Ikonographie und Hermeneutik, *Festschrift für Nikolaus Himmelmann* (Mainz 1989) 179-182.
- Μ. Κοσμοπούλου, Ἀρχαιολογική ἔρευνα στὴν περιοχή τοῦ Ὠρωποῦ, *AE* 1989, 163-175.
- Melpo Polojiorghi, Ein Grabrelief des reichen Stils aus Oropos, *Boreas* 13 (1990) 13-26.
- Chr. W. Clairmont, Vermischtes zu klassischen Grabreliefs, *AA* 1992, 259-261.
- D. Knoepfler, Adolf Wilhelm et la pentétèris des Amphiaraiia d'Oropos. Réexamen de A. P. LIV 7 à la lumière du catalogue IG VII 414 et SEG 1, 126 ἐν Μ. Πιέρart (ἐκδ.), *Aristote et Athènes* (Paris 1993) 279-302.
- † P. Roesch, Décret de Thèbes pour des juges d'Oropos, *ZPE* 95 (1993) 141-146.
- Chr. Löhr, Die Statuenbasen im Amphiareion von Oropos, *AM* 108 (1993) 183-212.
- Ph. Gauthier, Décrets d'Érétrie: Décret trouvé à Oropos, *REG* 106 (1993) 592-598.
- Marisa Luisa Del Barrio Vega, Relación dialectal entre colonia y Metrópoli, *Revista Española de Lingüística* 24, 2 (1994) 315-328.
- Marisa Luisa Del Barrio, Παρατηρήσεις στὴ γλώσσα τῶν ἐπιγραφῶν τοῦ Ὠρωποῦ, *Ἐπετηρὶς τῆς Ἑταιρείας Βοιωτικῶν Μελετῶν Β'* (1995) 319-324.
- † Ἀλίκης Δραγώνα, Ἡ ἀρχαιότατη τοπογραφία τοῦ Ὠρωποῦ, *AE* 1994, 43-45.
- Νένας Πάτρα, Ὁ Πτώος Ἀπόλλων καὶ ὁ ἀρχαῖος Ὠρωπός, *Ἐπετηρὶς τῆς Ἑταιρείας Βοιωτικῶν Μελετῶν Β'* (1995) 325-330.
- Μέλπωσ Πωλογιώργη, Τάφοι τοῦ Ὠρωποῦ, *ΑΔ* 43 (1988) Α' 114-137, πίν. 57-62.
- Πηνελόπης Ἀγαλλοπούλου, "Θησαυρός" ἀργυρῶν ρωμαϊκῶν δηναρίων ἀπὸ τὶς ἀνασκαφές τοῦ Ὠρωποῦ (1984), *Χαρακτήρ, Ἀφιέρωμα στὴ Μάντω Οἰκονομίδου* (Ἀθήνα 1996) 29-33.
- A. Mazarakis Ainian, *From Rulers' Dwellings to Temples. Architecture, Religion and Society in Early Iron Age Greece (1100-700 B.C.)*, *SMA* 121 (Jonsered 1997) 47-48, 100-101, 115-116, 254, 278, 313, εἰκ. 74-77.

- A. Mazarakis Ainian, Oropos in the Early Iron Age ἐν Β. d'Agostino-M. Bats (ἐκδ.), *Atti del Convegno Internazionale "L' Eubea e la presenza Euboica in Calcidica e in Occidente"*, Napoli 13-16 Novembre 1996, Centre Jean Bérard-Istituto Universitario Orientale (ὕπὸ ἔκδοσιν).

B

Βασιλείου Λεονάρδου, Ἀμφιαρείου ἀνασκαφαί

ΠΑΕ 1884, 10-13, 95 (Ἐρμηνεία τῶν σημείων τοῦ πίνακος Ε΄)· ΠΑΕ 1884, 95-96· ΠΑΕ 1886, 51-56, πίν. 3· ΠΑΕ 1887, 59-63· AJA 4 (1888) 54-56· ΠΑΕ 1890, 31-33· ΠΑΕ 1903, 33-35· ΠΑΕ 1904, 27-28· ΠΑΕ 1906, 83-85· ΠΑΕ 1907, 119-120· ΠΑΕ 1909, 119-120· ΠΑΕ 1913, 113-116· ΑΕ 1913, 237· ΠΑΕ 1916, 65-67· ΑΕ 1916, 118-121· ΑΕ 1917, 239-242· ΑΕ 1918, 110-113· ΑΕ 1919, 99-102· ΠΑΕ 1921, 30-31· ΑΕ 1922, 101-111· ΠΑΕ 1922-23, 48-49· ΑΕ 1923, 166-169· ΠΑΕ 1924, 96-101· ΠΑΕ 1925, 33-35· ΠΑΕ 1926, 103-108· ΠΑΕ 1927, 27-32· ΠΑΕ 1928, 41-45· ΠΑΕ 1929, 57-60.

Βασιλείου Λεονάρδου, Ἀμφιαρείου ἐπιγραφαί

ΑΕ 1885, 93-110, 153-158· ΑΕ 1886, 53-74· ΑΕ 1889, 1-50· ΑΕ 1891, 71-142· ΑΕ 1892, 33-56· ΑΕ 1917, 39-48· ΑΕ 1918, 73-100· ΑΕ 1919, 54-84· ΑΕ 1923, 36-52· ΑΕ 1925-26, 9-45· ΑΕ 1927-28, 176.

Βασιλείου Χ. Πετράκου

Ἐπιγραφαί Ὠρωποῦ, ΑΔ 21 (1966) Α΄ 45-49, πίν. 23.

Τὸ Ἀμφιάρειον τοῦ Ὠρωποῦ. Τοπογραφικὰ καὶ ἐπιγραφικὰ θέματα, ΑΕ 1967, Χρονικὰ 1-13, πίν. Α΄-ΙΑ΄, παρένθ. πίν. 1.

Ἐπιγραφαί Ὠρωποῦ, ΑΑΑ 1 (1968) 69-73.

Ὁ Ὠρωπὸς καὶ τὸ ἱερόν τοῦ Ἀμφιαράου (Ἀθῆναι 1968).

Ἐπιγραφαί Ὠρωποῦ, ΑΔ 28 (1973) Α΄ 187-191.

Τὸ Ἀμφιάρειο τοῦ Ὠρωποῦ (Ἀθῆναι 1974) καὶ ²(Ἀθήνα 1992).

Ἐκ τῆς μυκηναϊκῆς Ὠρωπίας, ΑΔ 29 (1974) Α΄ 95-99.

Ἐπιγραφές Ὠρωποῦ, ΑΔ 34 (1979) Β΄ 1 107-109.

Ἐπιγραφικὰ τοῦ Ὠρωποῦ (Ἀθῆναι 1980).

Ἡ ἐπιγραφικὴ τοῦ Ὠρωποῦ καὶ τοῦ Ραμνοῦντος, Πρακτικὰ τοῦ Η΄ Διεθνοῦς Συνεδρίου Ἑλληνικῆς καὶ Λατινικῆς Ἐπιγραφικῆς Α΄ (1984) 309-336.

Ἡ ἔρευνα τοῦ ἀρχαίου Ὠρωποῦ, ΑΕ 1994, 46.

[Ἀνασκαφές στὸν ἀρχαῖο Ὠρωπό], Ἔργον 1996, 27-38.

Γ

Ἐκθέσεις ἀνασκαφῶν Ὠρωπίας

ΑΔ 30 (1975) Β΄ 1 38· ΑΔ 31 (1976) Β΄ 1 43· ΑΔ 34 (1979) Β΄ 1 92-107· ΑΔ 35 (1980) Β΄ 1 78-82· ΑΔ 36 (1981) Β΄ 1 58-64· ΑΔ 38 (1983) Β΄ 1 62· ΑΔ 39 (1984) Β΄ 48-49· ΑΔ 40 (1985) Β΄ 69-72· ΑΔ 42 (1987) Β΄ 1 103-107· ΑΔ 44 (1989) Β΄ 1 76-83.

ΠΡΟΕΛΕΥΣΗ ΕΙΚΟΝΩΝ ΚΑΙ ΠΙΝΑΚΩΝ ΣΧΕΔΙΩΝ

1. ΕΙΚΟΝΕΣ

Μανόλια Σκουλούδη: 1, 2, 3, 4, 5, 7, 8, 9, 13, 14, 18, 19, 20, 21, 22, 24, 25, 27, 28, 29, 30, 31, 33, 34, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 70, 79, 83, 84, 85, 86, 87

Ιωάννης Γιαρμενίτης: 10, 11, 12, 15, 16, 23, 32, 35, 43, 72

Wilhelm Doerpfeld: 49, 51α

Κωστής Ήλιάκης: 26, 69, 71

Νικόλαος Καλλιοντζής: 81, 82

Χαράλαμπος Μπούρας: 17

Ευάγγελος Όλυμπιος: 6, 40α, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 80

Ἡ διευθέτηση τῶν ἐντὸς κειμένου εἰκόνων ἔγινε ἀπὸ τὸν κ. Ευάγγελο Όλύμπιο· τῶν φωτογραφιῶν τῶν πινάκων ἀπὸ τὸν κ. Ἀντώνιο Χριστοδούλου.

2. ΠΙΝΑΚΕΣ ΣΧΕΔΙΩΝ

Πίνακας Α΄: Ἡ Ὠρωπία καὶ ἡ γύρω της περιοχὴ, κατὰ τὴ χαρτογράφηση τῆς Γεωγραφικῆς Ὑπηρεσίας Στρατοῦ.

Πίνακας Β΄: Τὸ Ἀμφιάρειο (τοπογράφηση καὶ σχεδίαση Κυπριανοῦ Μπίρη).

Πίνακας Γ΄: Τὰ κτίρια τῆς δεξιᾶς ὁχθῆς τοῦ Ἀμφιαρείου. Οἱ μεταξὺ τους ἀριθμοὶ χρησιμοποιήθηκαν ἀπὸ τὸν Βασίλειο Λεονάρδο γιὰ τὴ δήλωση τῶν χώρων καὶ τῶν σημείων εὗρεσης ἐπιγραφῶν (σχ. Κυπριανοῦ Μπίρη, προσθῆκες Ευάγγελου Όλυμπίου).

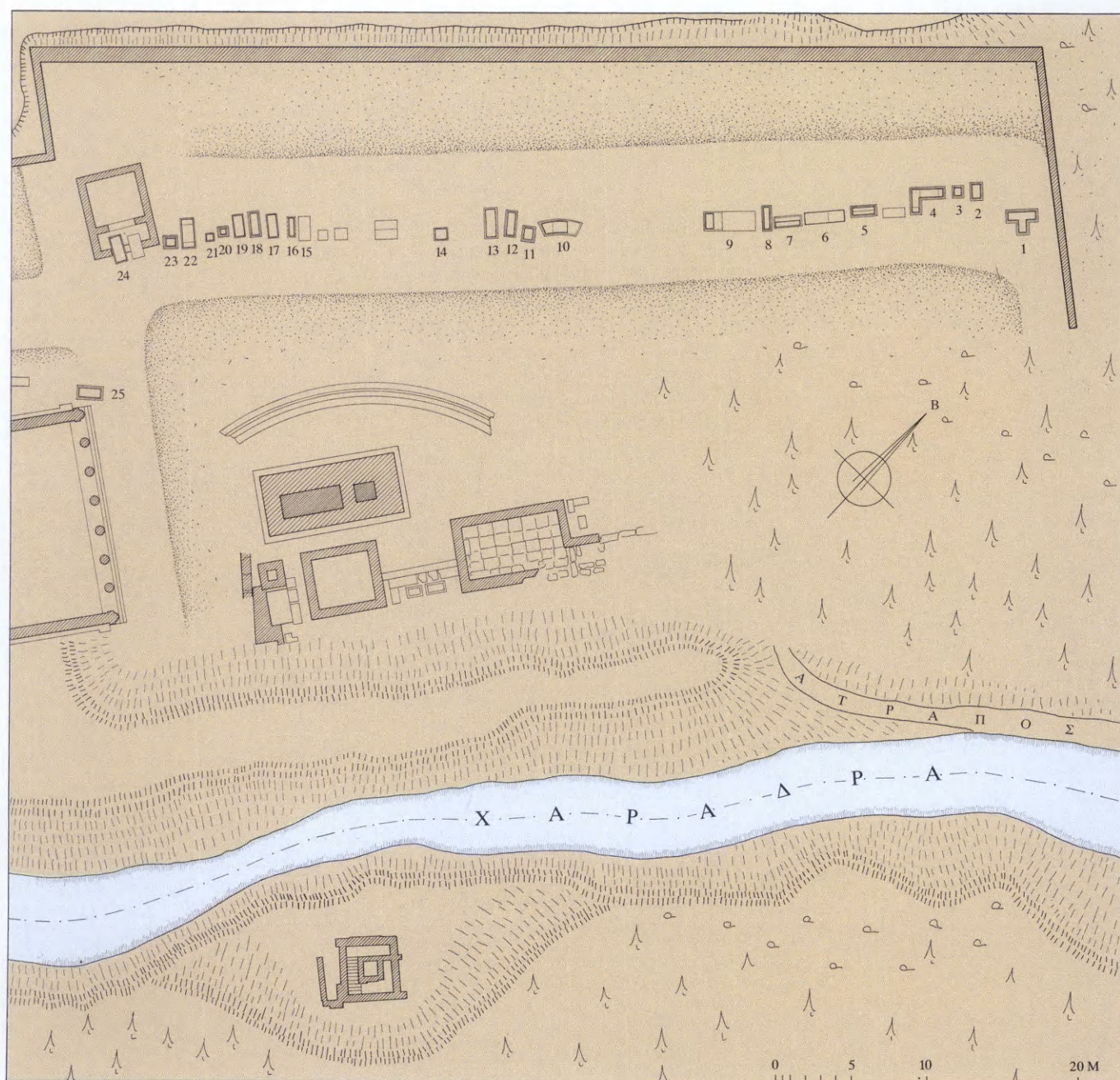
Πίνακας Δ΄: Ἡ ἀριστερὴ ὁχθὴ τοῦ Ἀμφιαρείου μετὰ τὴν ἀνασκαφὴ τοῦ 1884 (σχ. Wilhelm Doerpfeld καὶ Georg Kawerau).

Πίνακας Ε΄: Ὁ στοῖχος τῶν βάθρων ἀγαλμάτων τοῦ Ἀμφιαρείου (σχ. Κυπριανοῦ Μπίρη, προσθῆκες Ευάγγελου Όλυμπίου).

Πίνακας ΣΤ΄: Τοπογραφικὸ σχέδιο τῆς Σκάλας Ὠρωποῦ καὶ τῶν Νέων Παλατιῶν.

ΠΙΝΑΚΕΣ

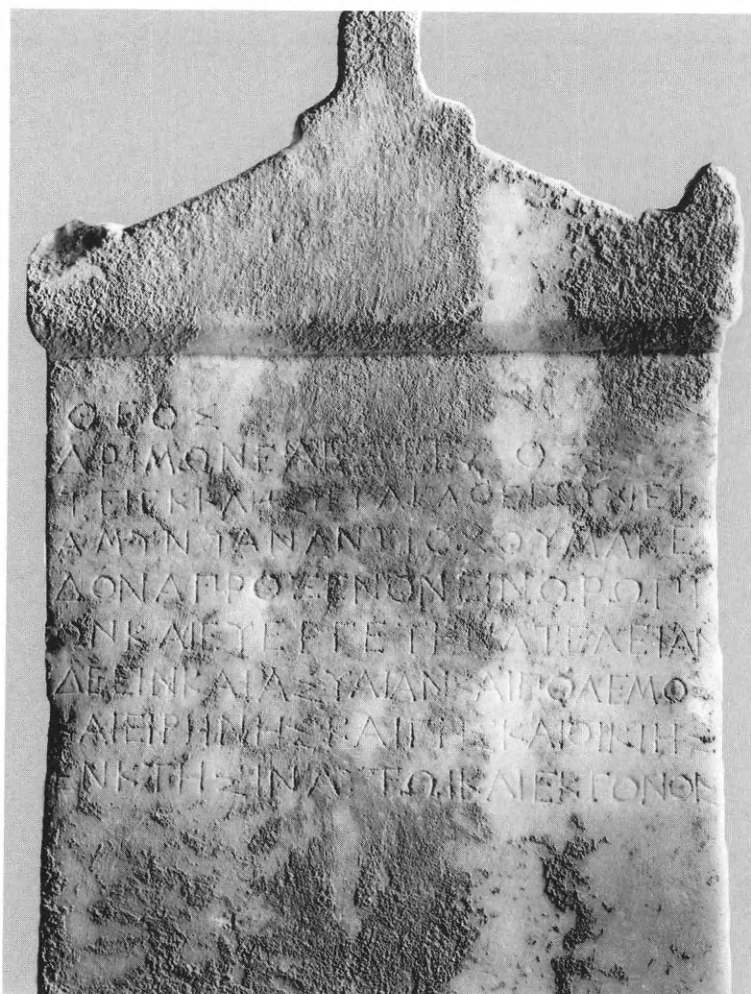
- 1 Ταυοειδές **523** 2 Φιλοναύτην 82, 127, 138, **429** 3 Βοίδιον **428** 4 Δισκελές **126**, 177, 184, 185, 196, 197, 201, 202, 204, 205
 5 Πτωῖωνα - Ἀριστονίκην 76, 77, 151, 152, 174, 176, 186, 187, **418**, **41** 6 Θεόδωρον 77, 78, 215, 216, **424**, **425** 7 Διόδωρον -
 Φανοστράτην 172, 173, 178, 179, 181, 182, **422**, **423** 8 Πόλχρον 421, **449** 9 Ἀρσινόην 128, 175, **427** 10 Διομήδην 116, **389**,
 440 11 Ποπιλλίαν 198, 200, **448** 12 Πίσωνα 54, 61, 62, 74, 93, 118, 119, **447** 13 Βροῦτον 31, 416, **451** 14 Ἡράκλειτον **415**
 15 Κουρίωνα 58, 109, 111, 112, 113, 114, 115, 117, 390, 426, **444** 16 [- -]τον Ἄνδριον 104, 373, **452** 17 Τρίλιθον 30, 120,
 153, 154, 155, 156, 157, 158, 159, 160, 161, 162, 163, 164, 165, 166, 168, 169, **457** 18 Διονυσόδωρος **107**, 110 19 Ἀγρίππαν 92,
 95, 96, 97, 98, 99, 100, 101, 102, 103, 304, 374, **456** 20 Ἀδεῖαν 49, 50, 51, **383** 21 Σῶσις **414** 22 Λέντλον 87, 88, 90, 91, 132,
 133, 139, 140, 141, 142, 147, 149, 150, 371, 441, **446** 23 Μεγακλείδην 108, 131, 144, 145, 146, **404** 24 Ἰσαυρικόν 66, 67, 68, 69,
 71, 72, 73, 75, 78, 128, **445** 25 Σύλλαν 53, 56, 57, 385, **442**

[Ὁ μαῦρος ἀριθμὸς δηλώνει τὴν ἐπιγραφὴν στὸ λῆμμα τῆς ὁποίας γίνεται περιγραφὴ τοῦ βάθρου.]

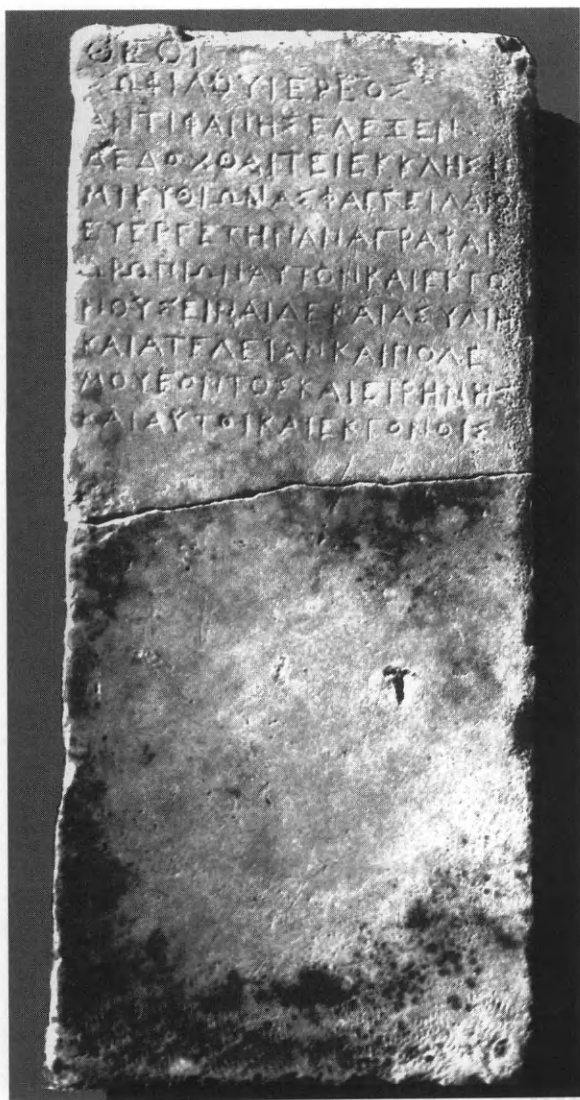

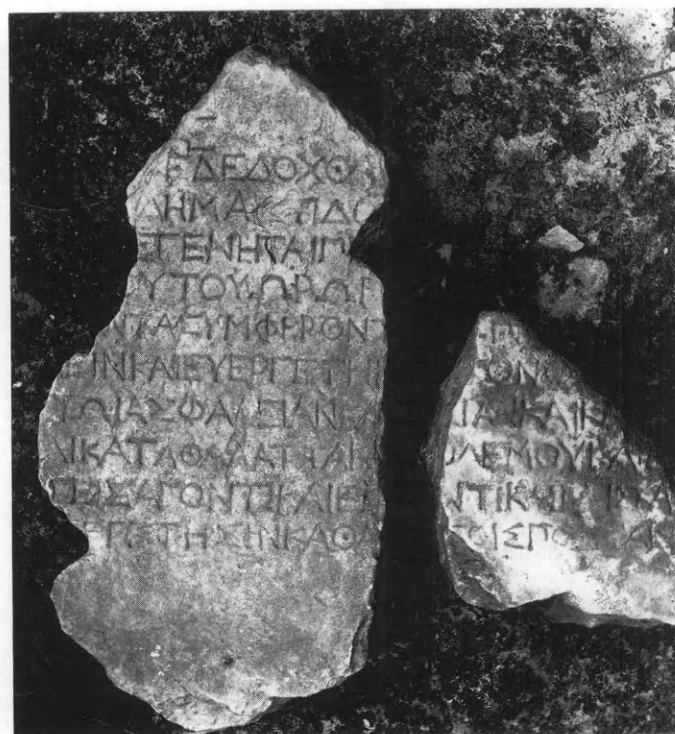
1

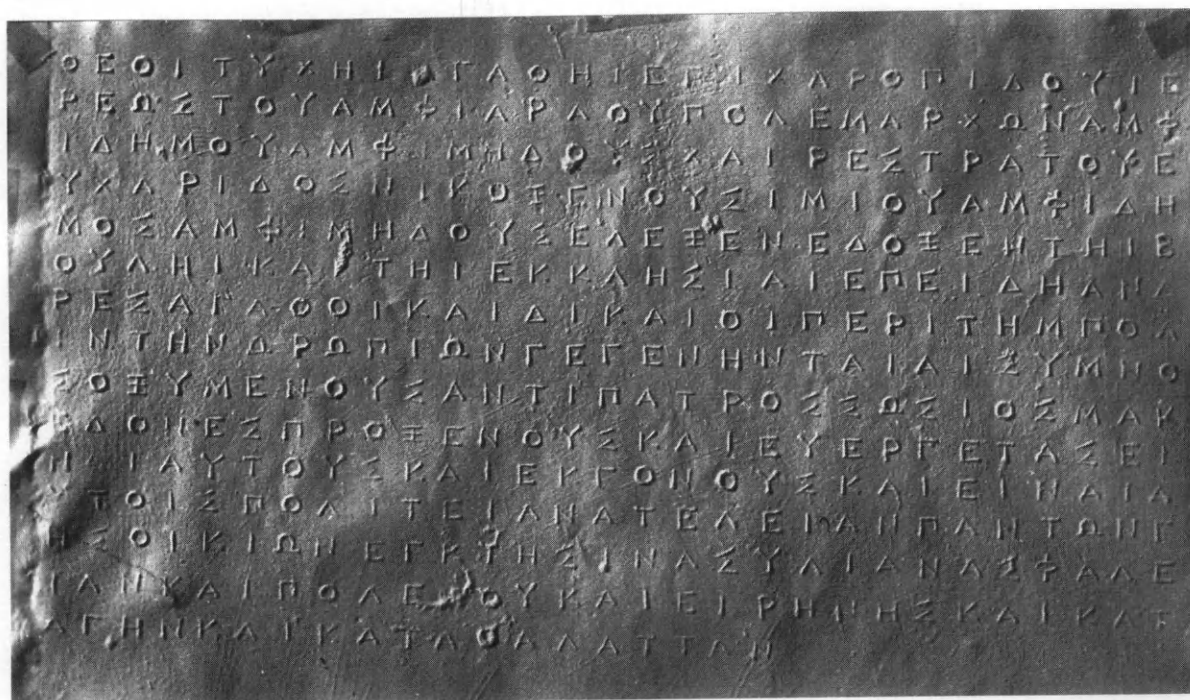
2

3

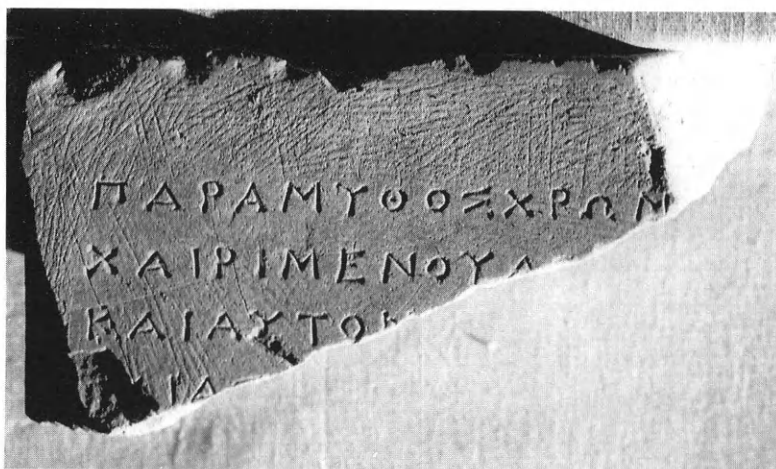

7

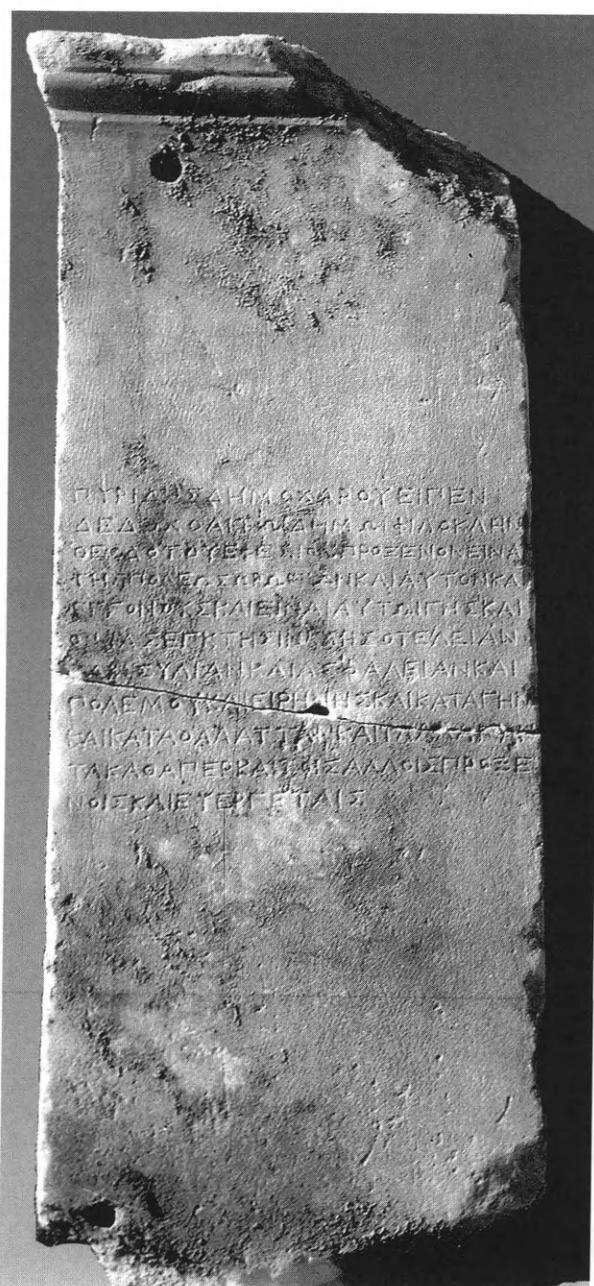

4

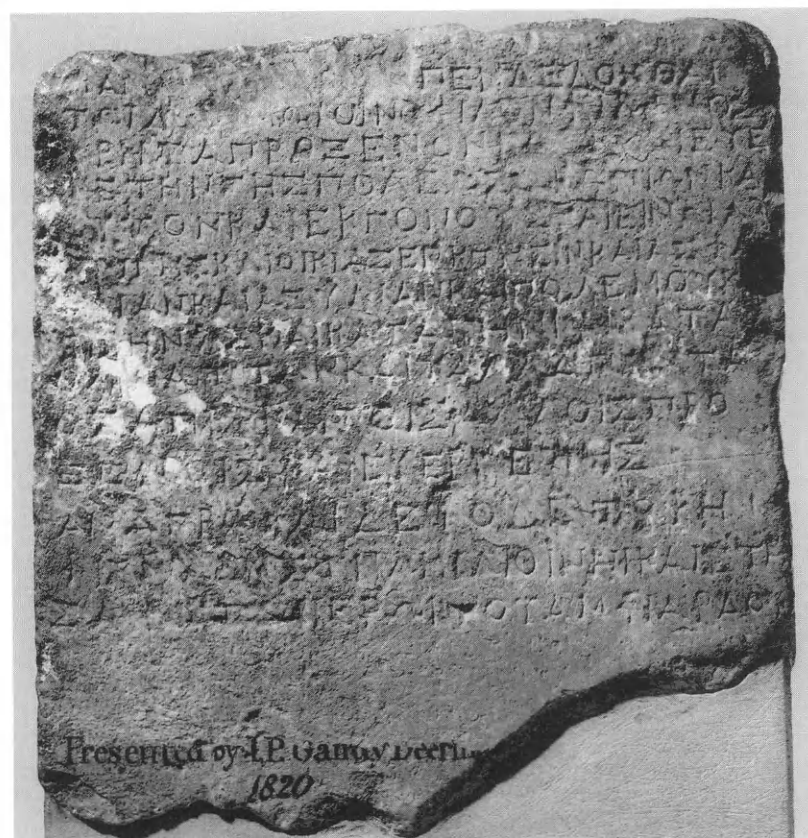

8

13

39

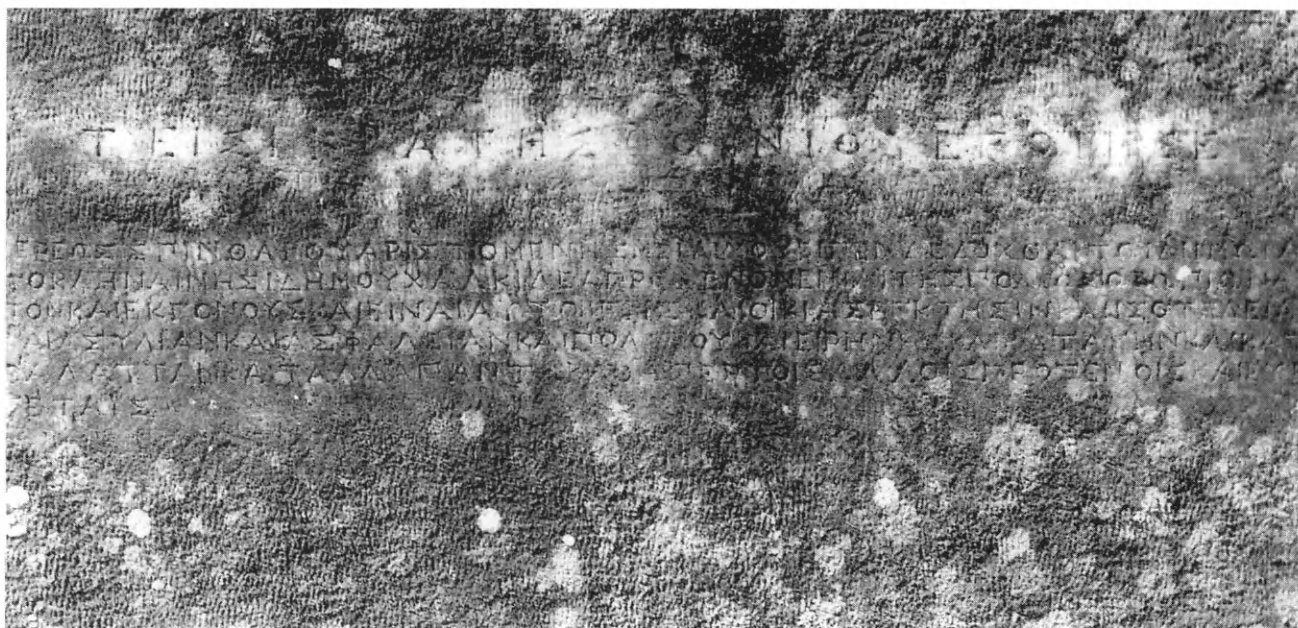

383

49

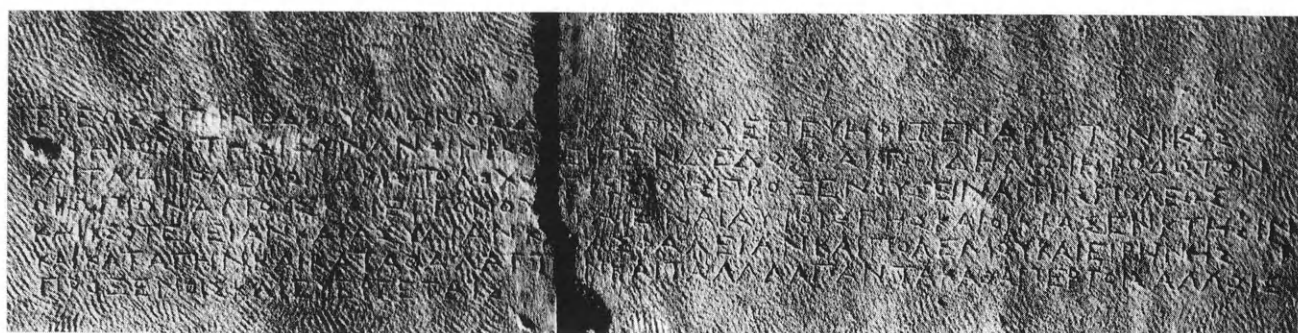
50

51

385

57

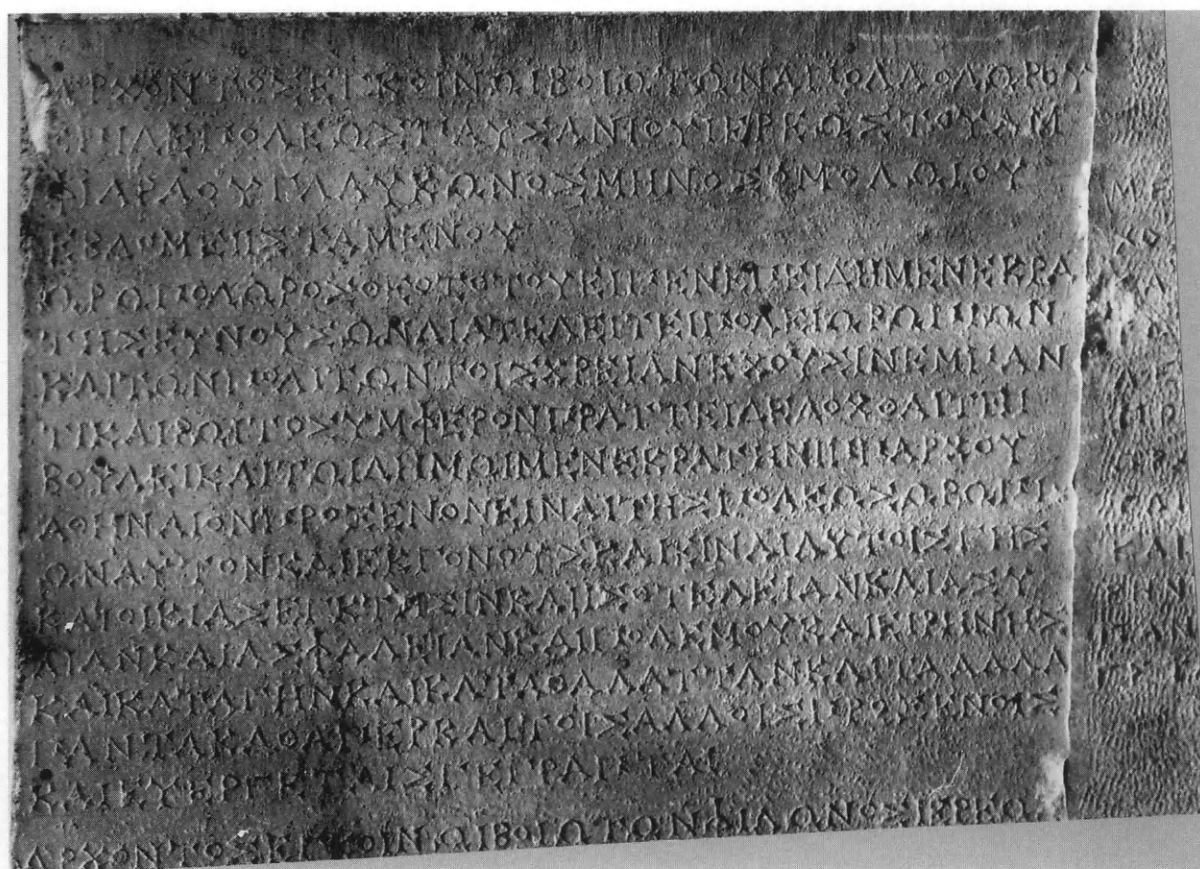

58

59

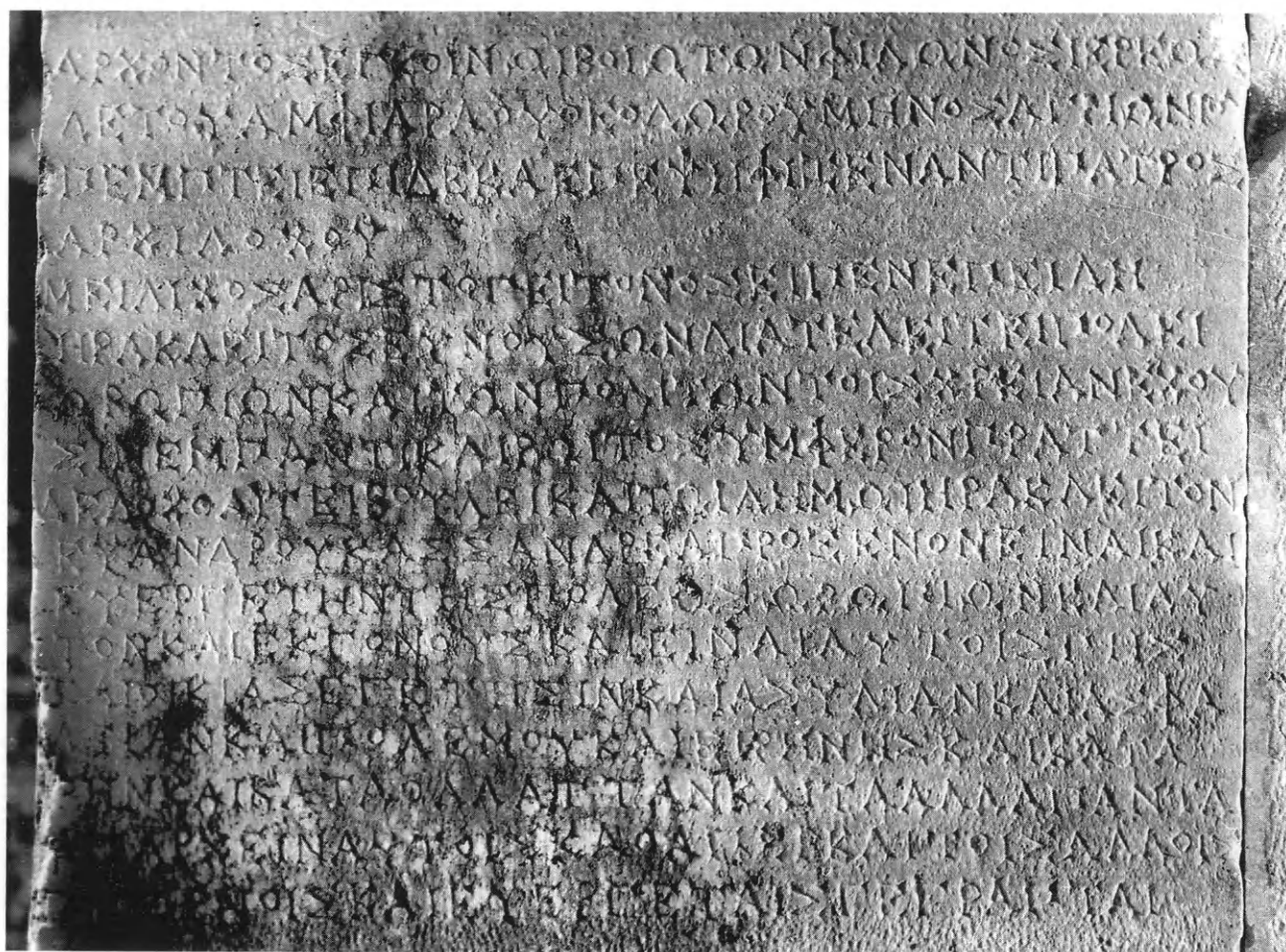

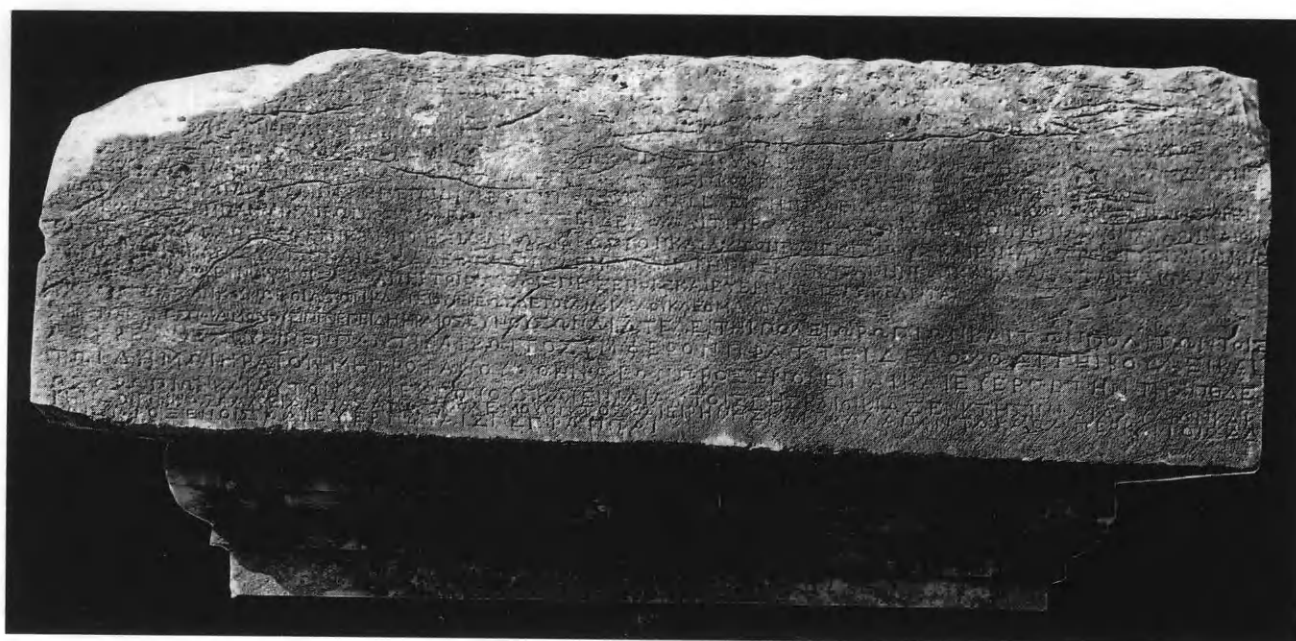
69

70

71

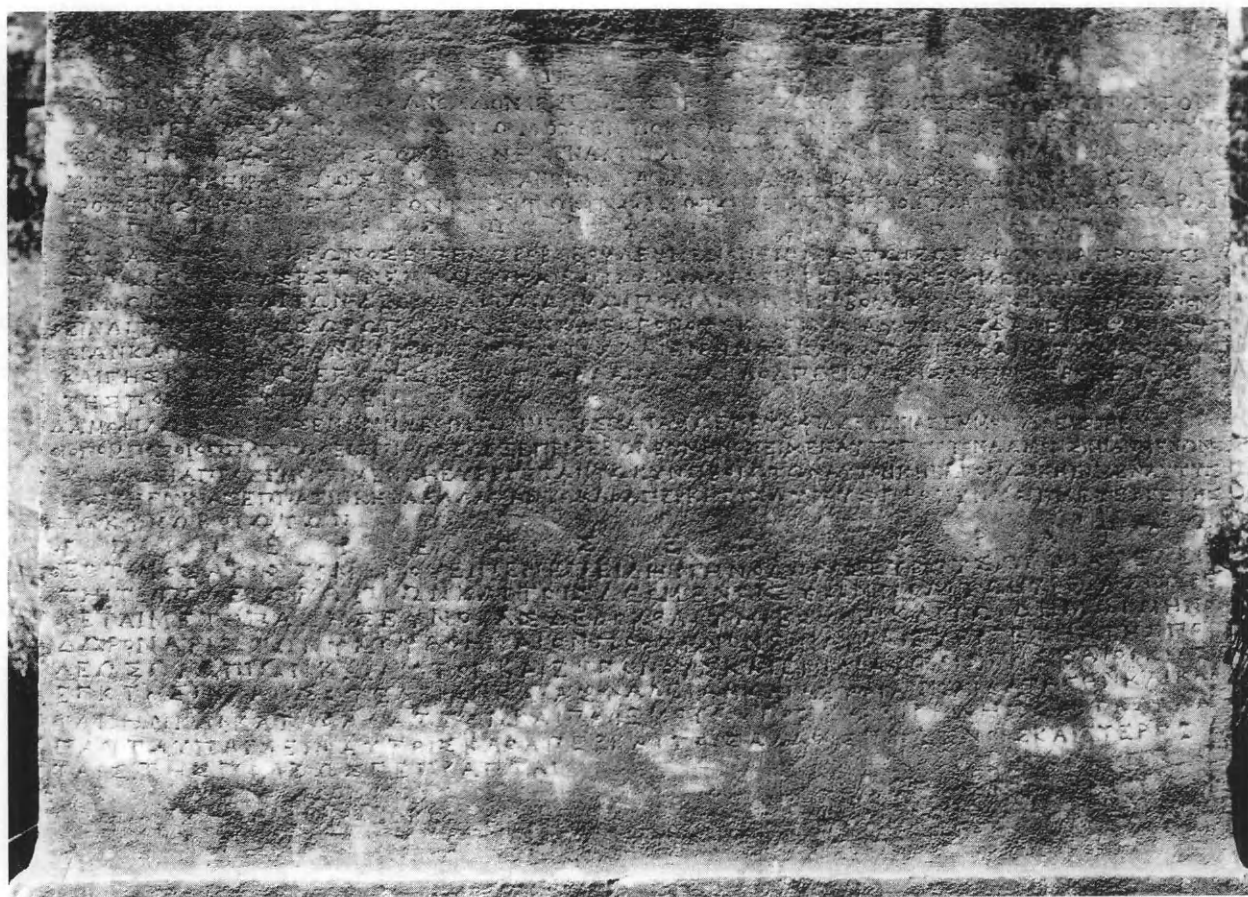

72

73

75

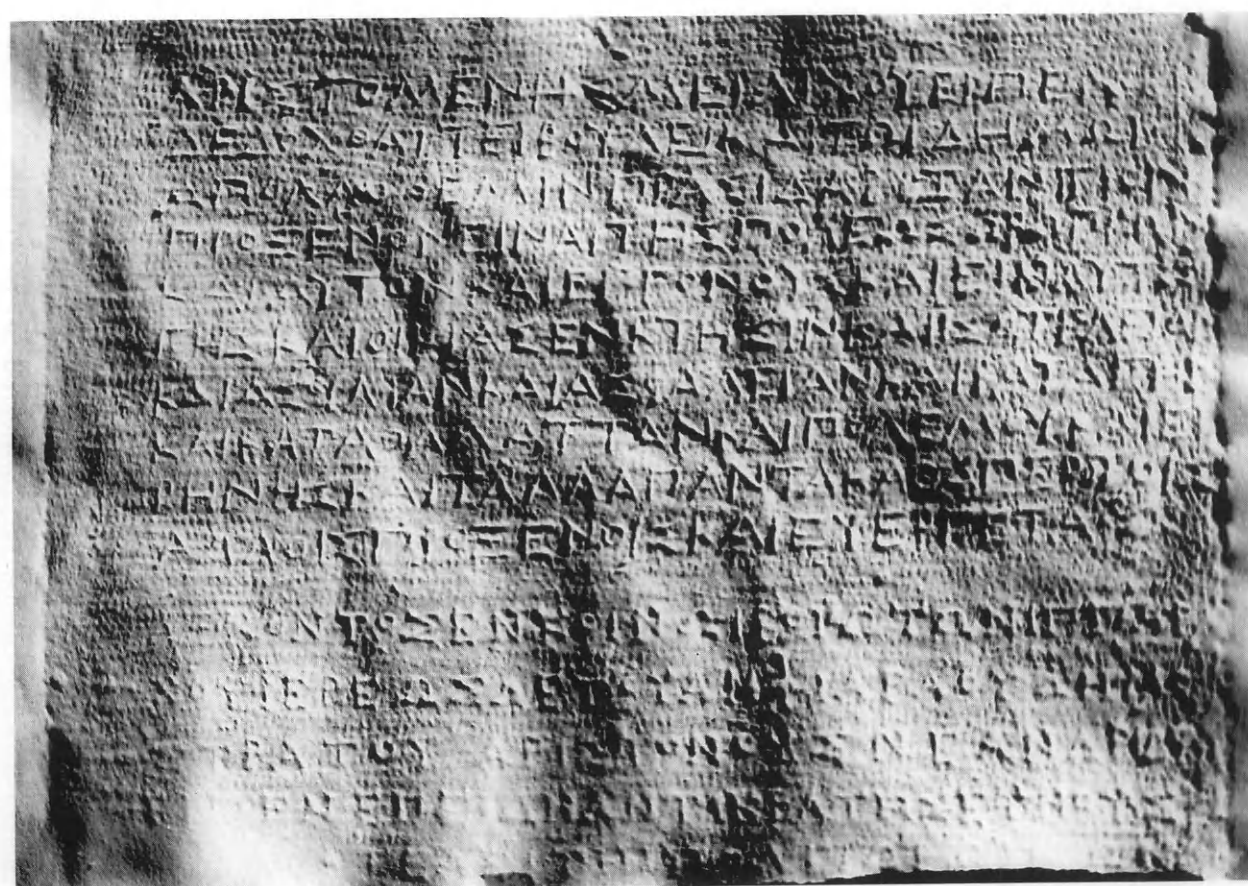

74

89

93

94

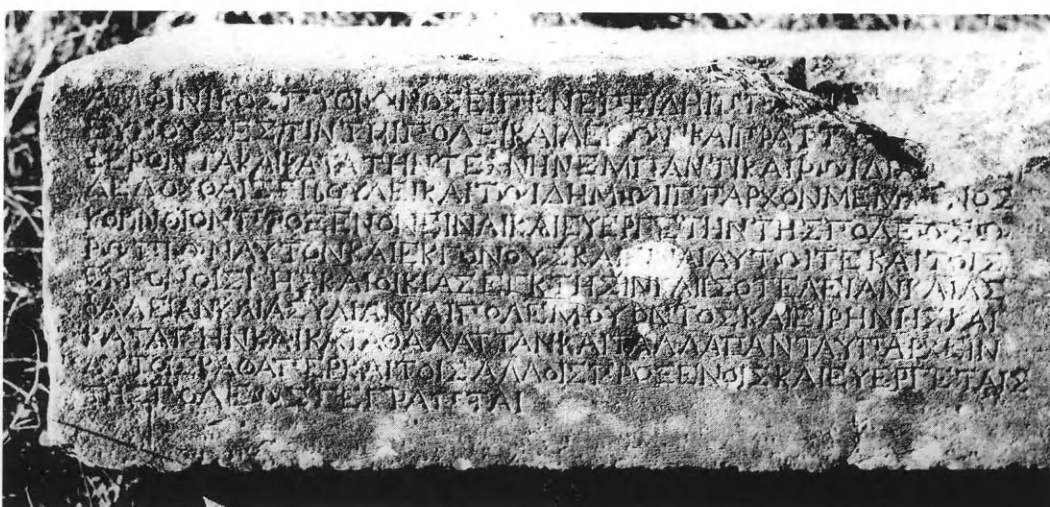

83

125

84

85

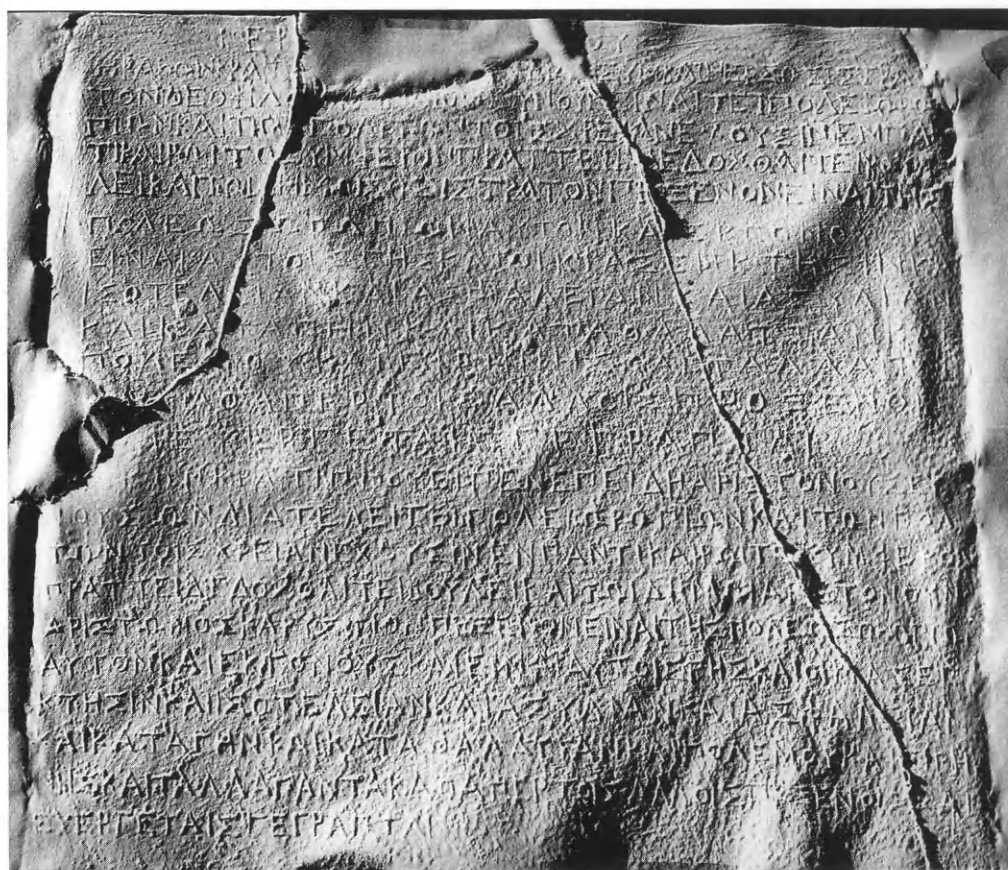

107

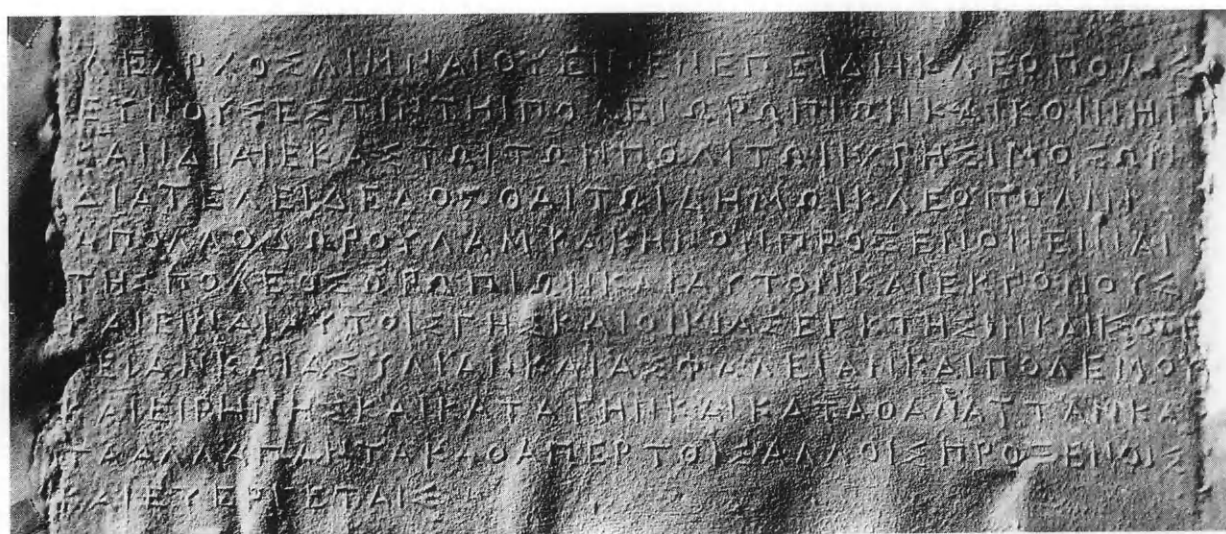
110

123

124

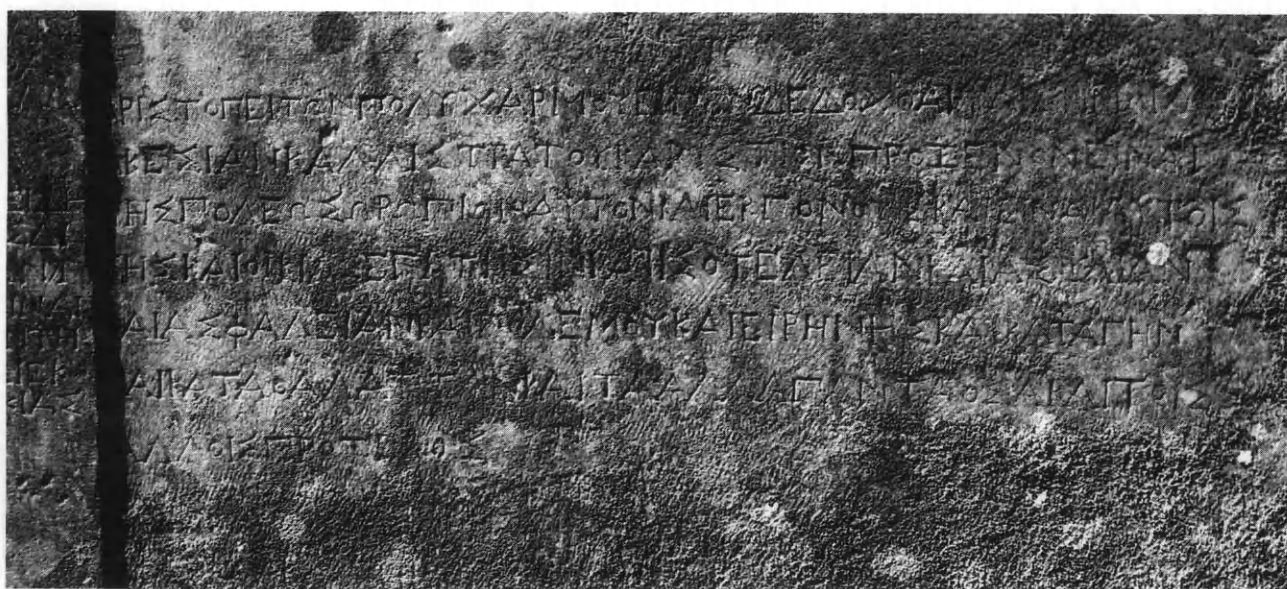
144

145

146

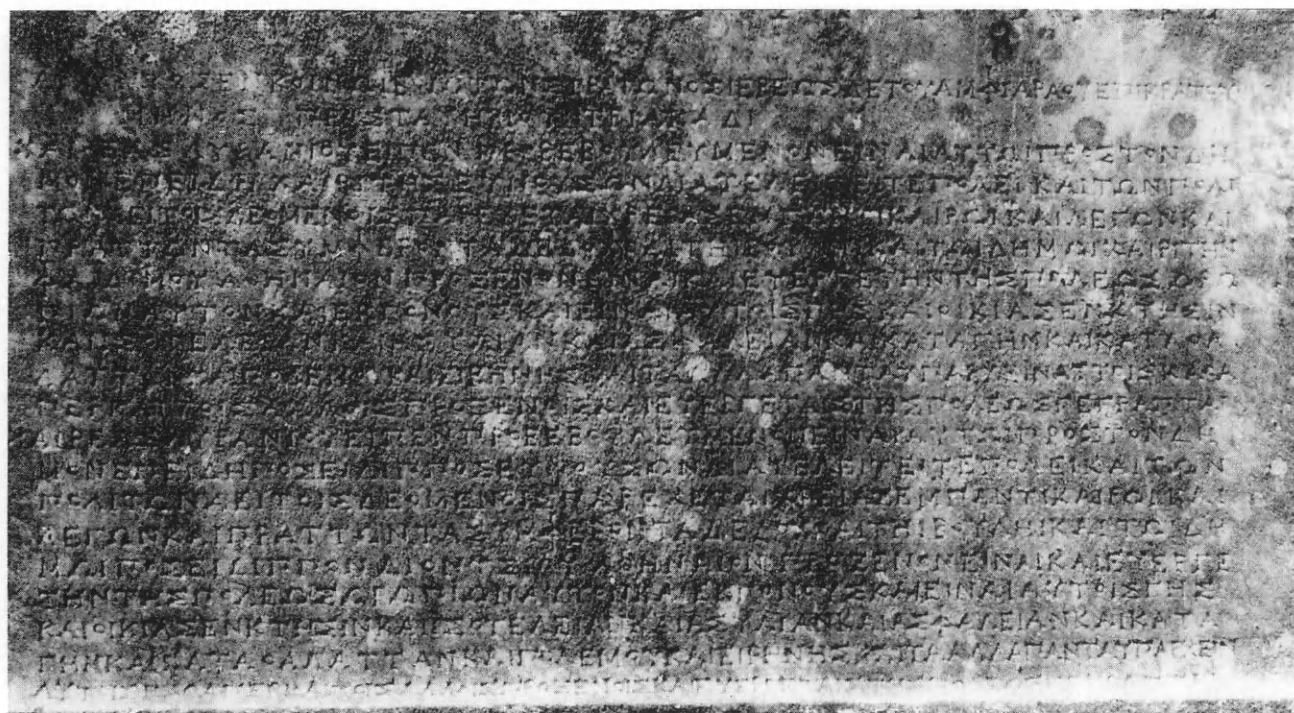

150

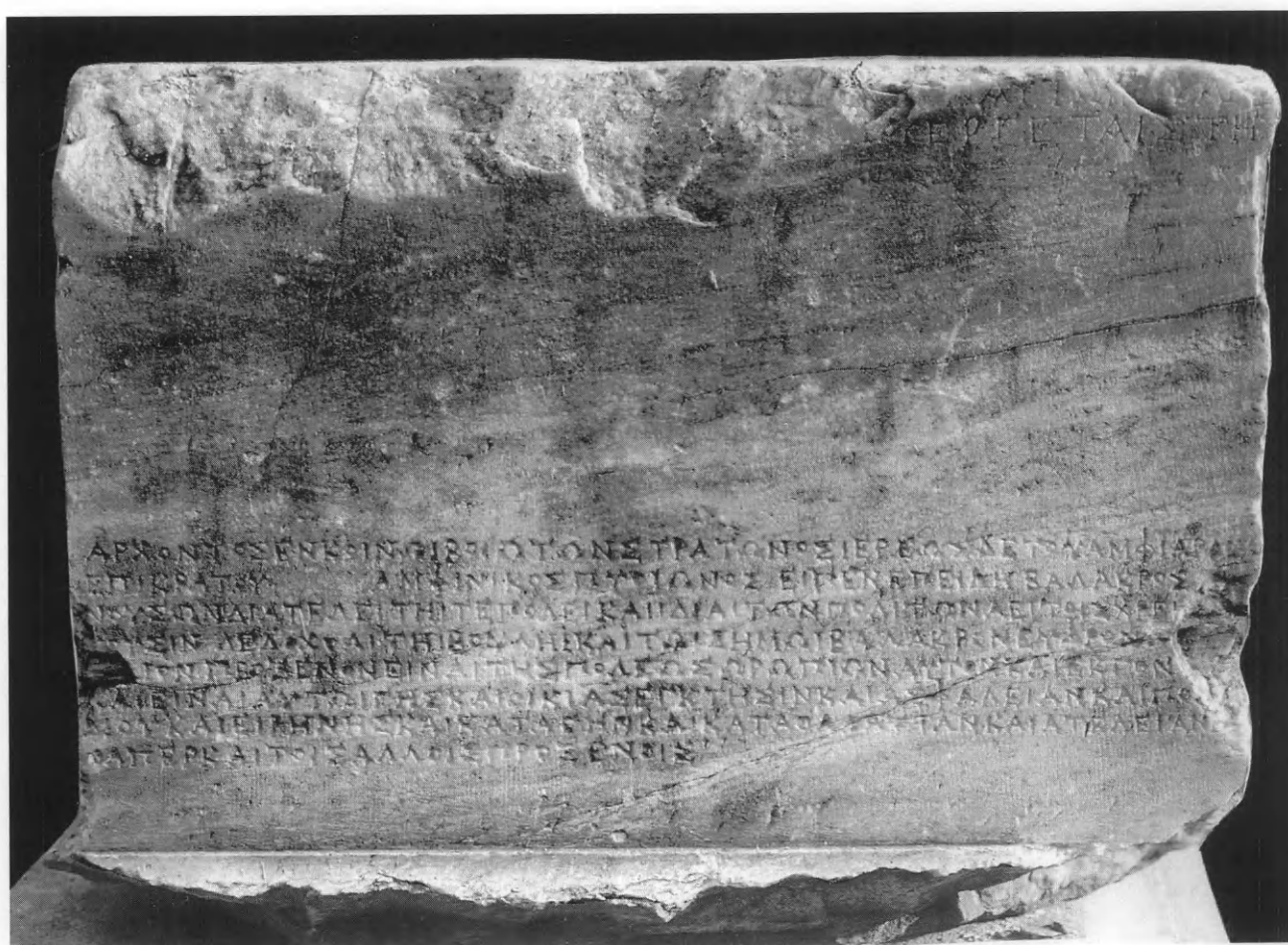
170

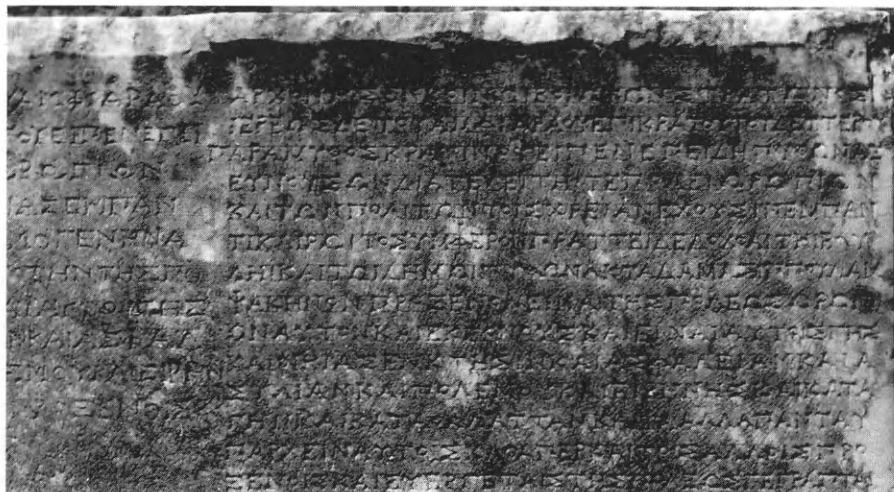
181

182

180

183

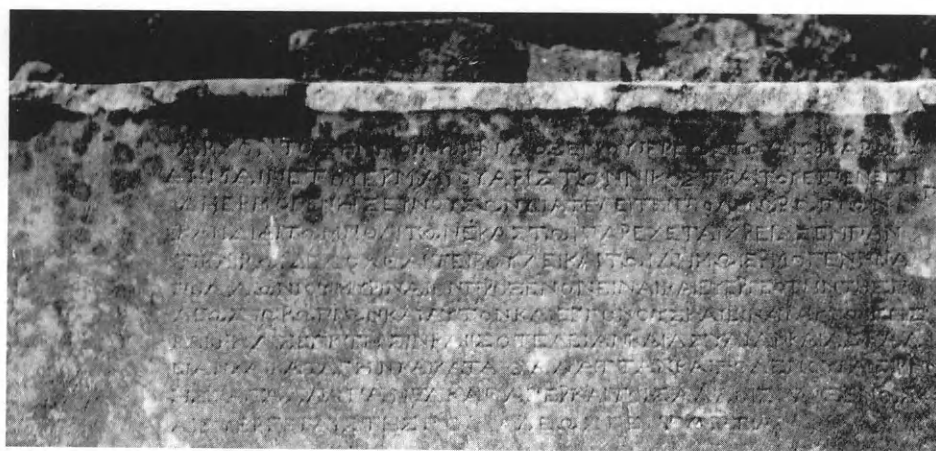
184

186

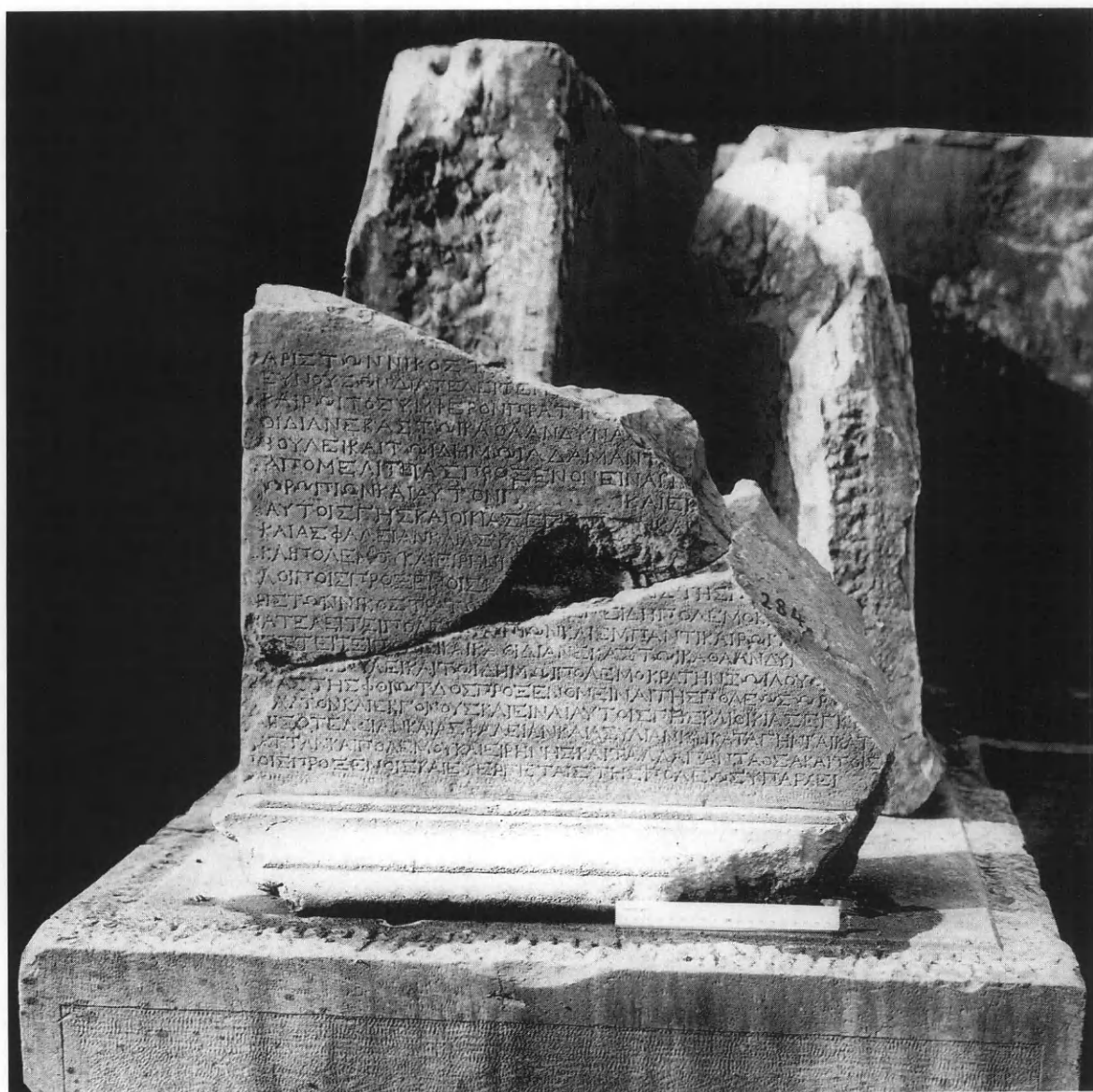
187

196

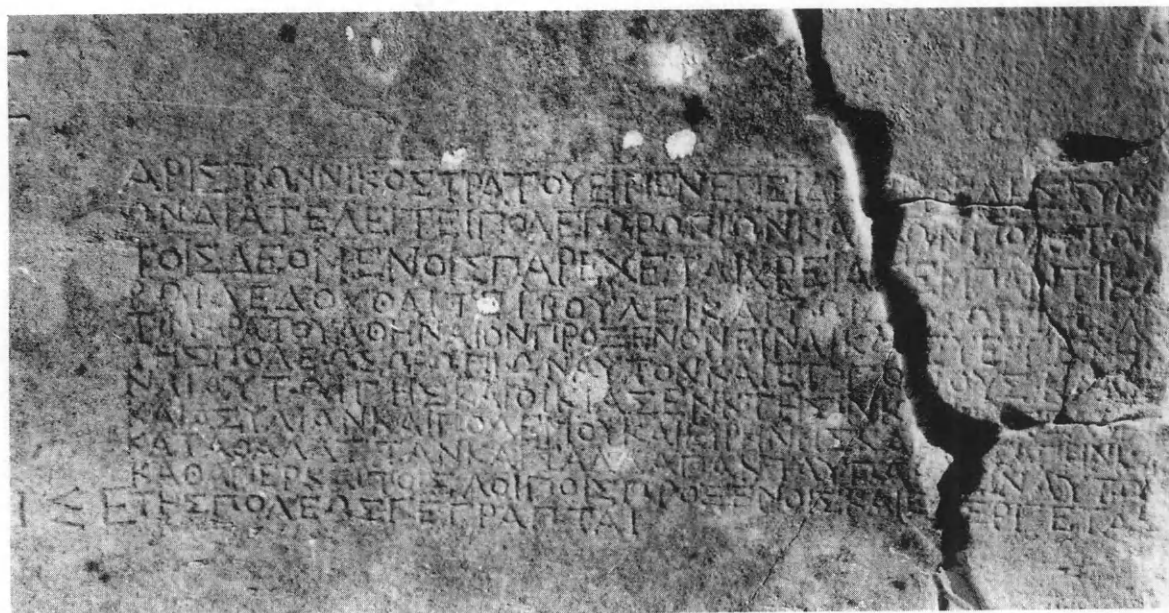

197

204

205

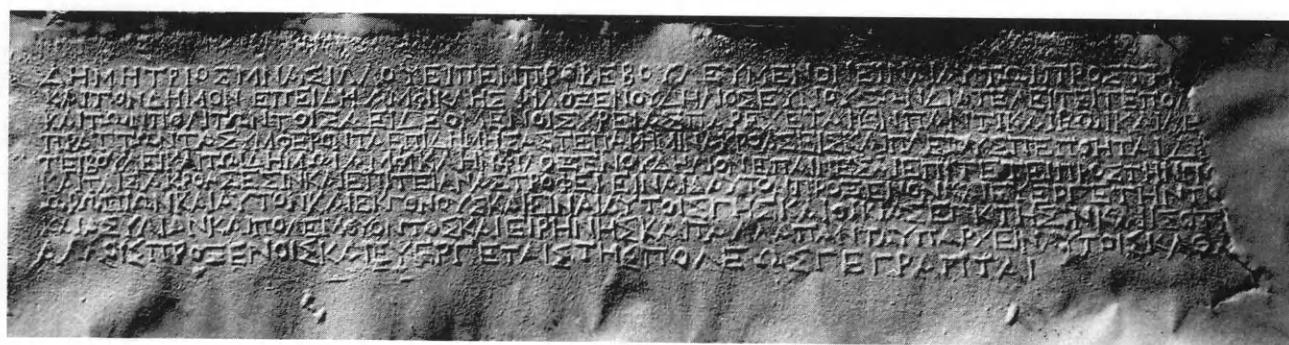

206

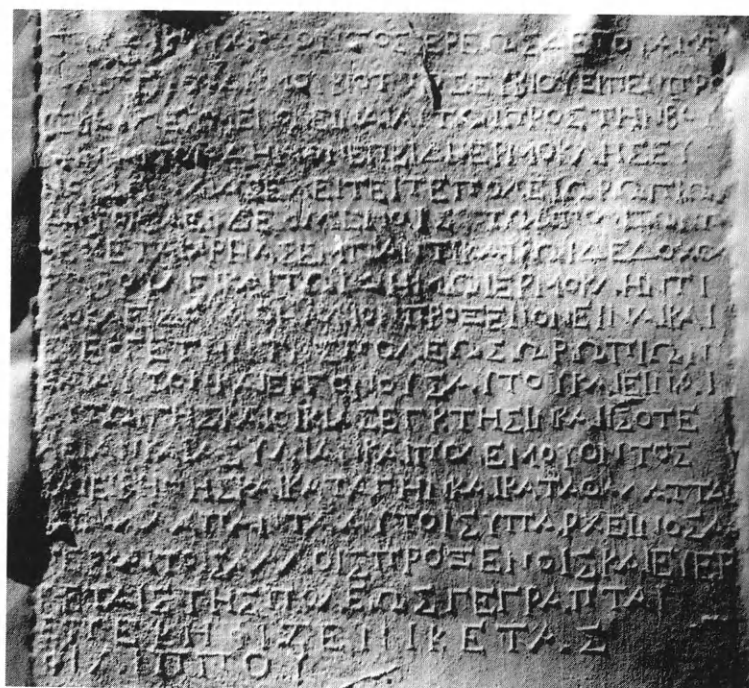

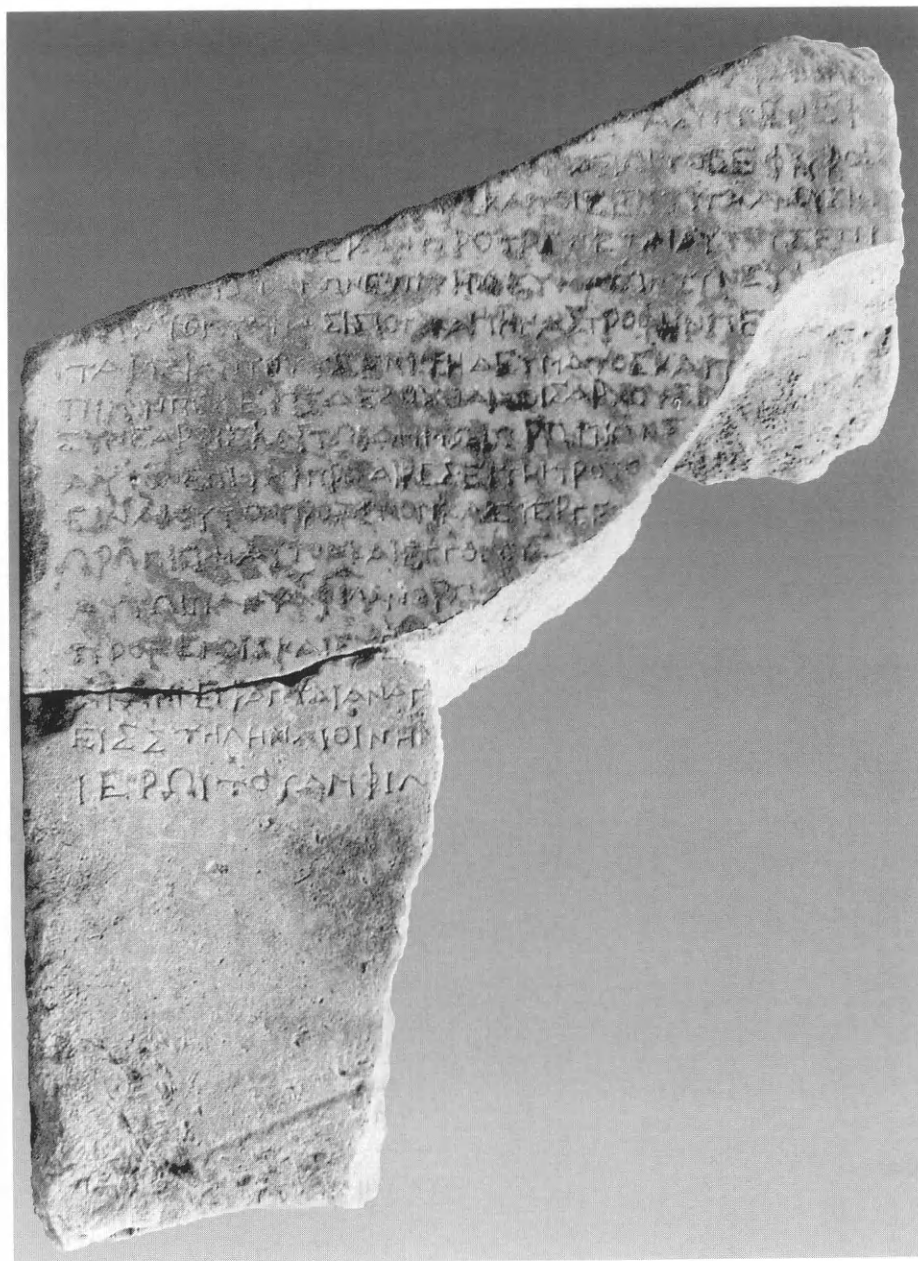
209

211

214

218

239

256

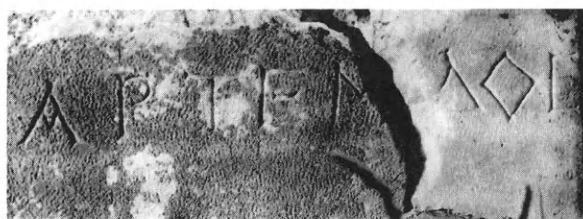
276

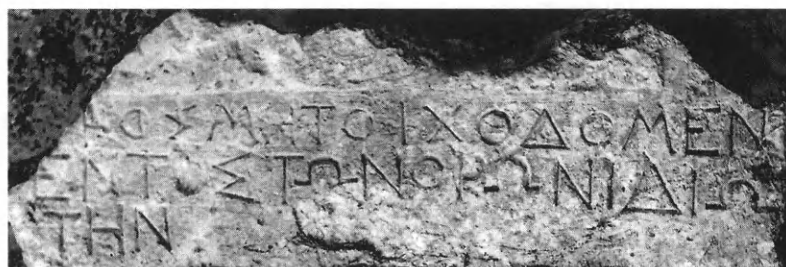

280

281

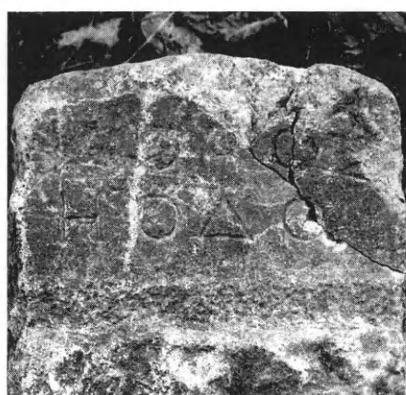
282

284

286

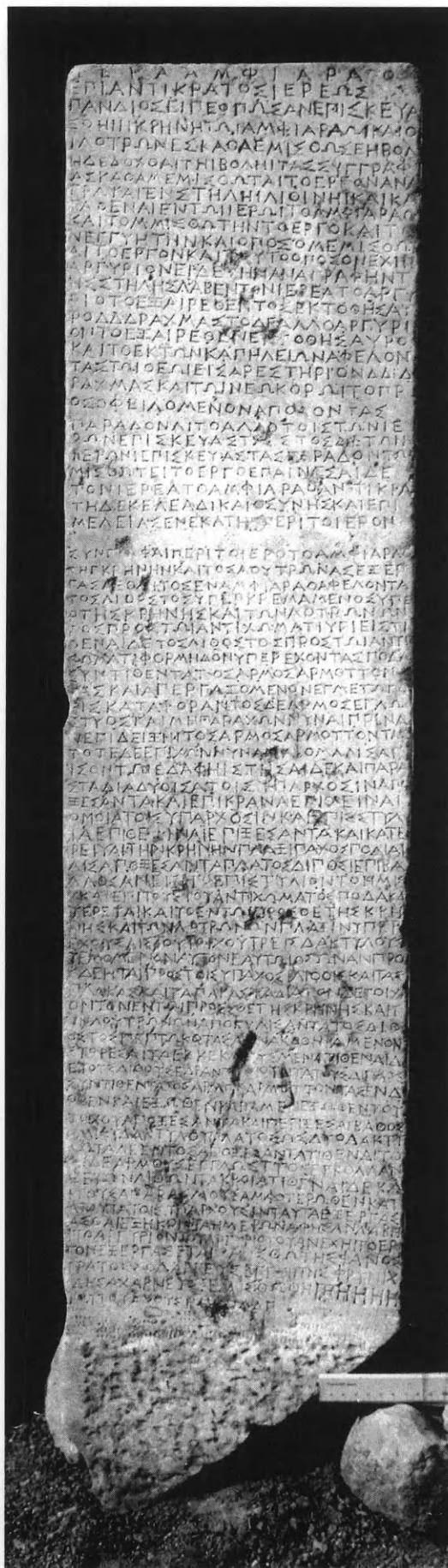
287

288

19

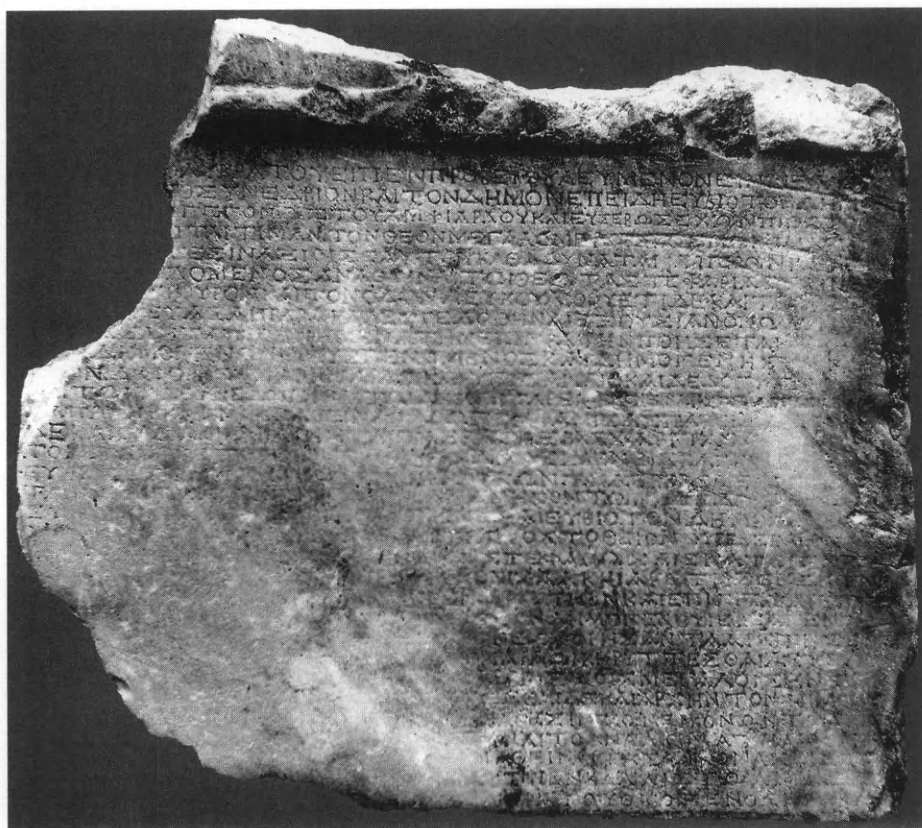

290

292

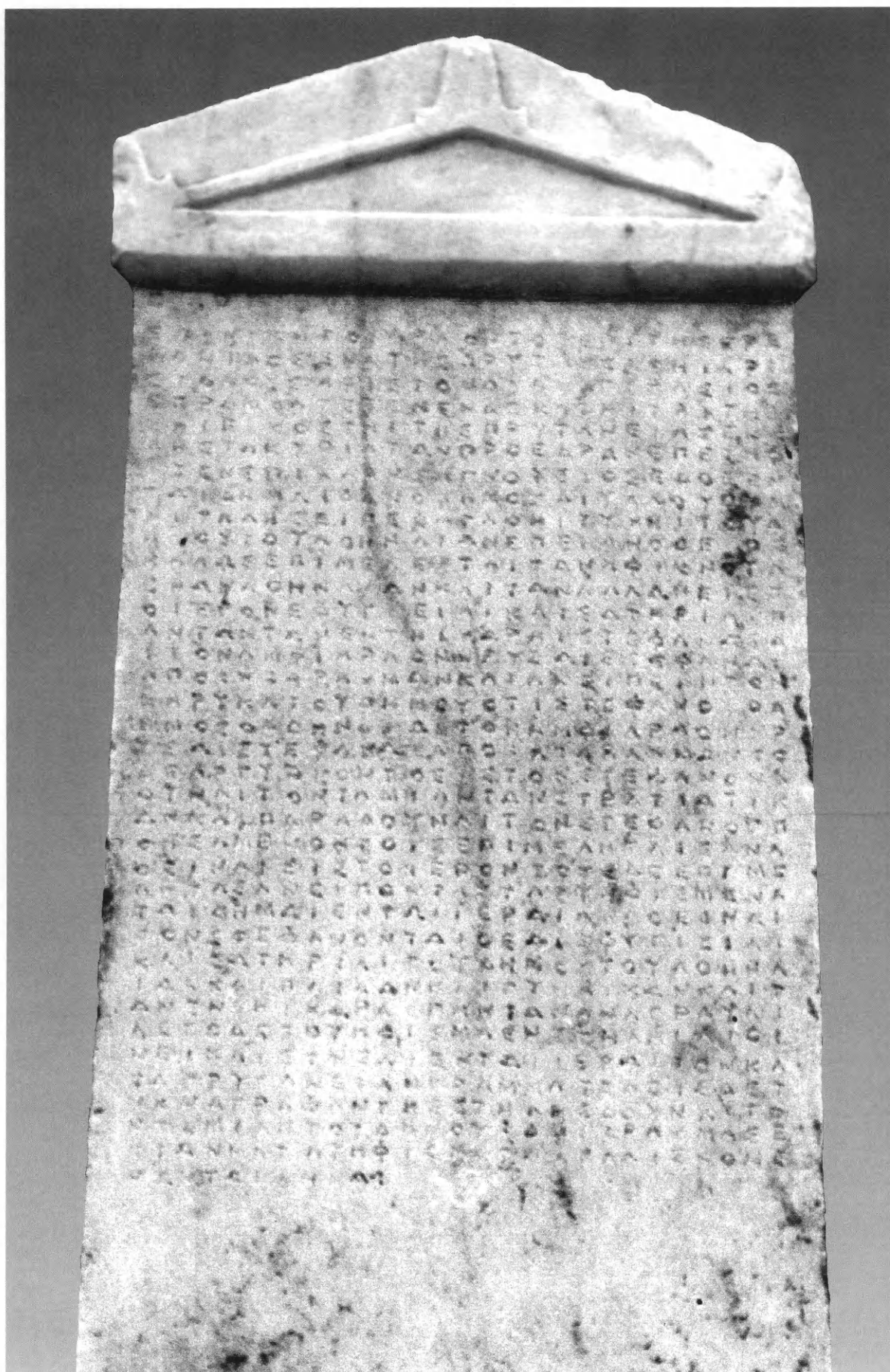

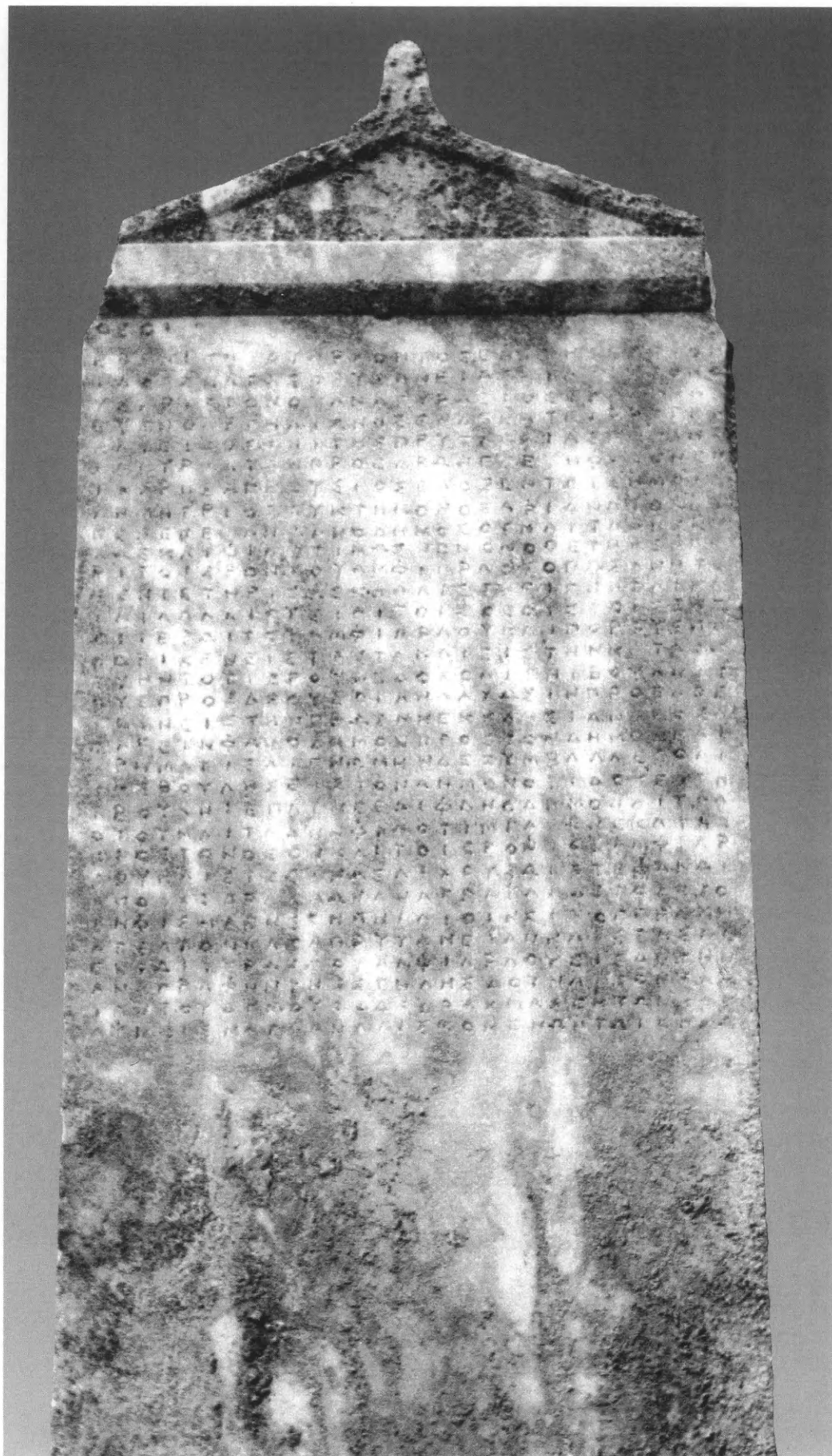
294

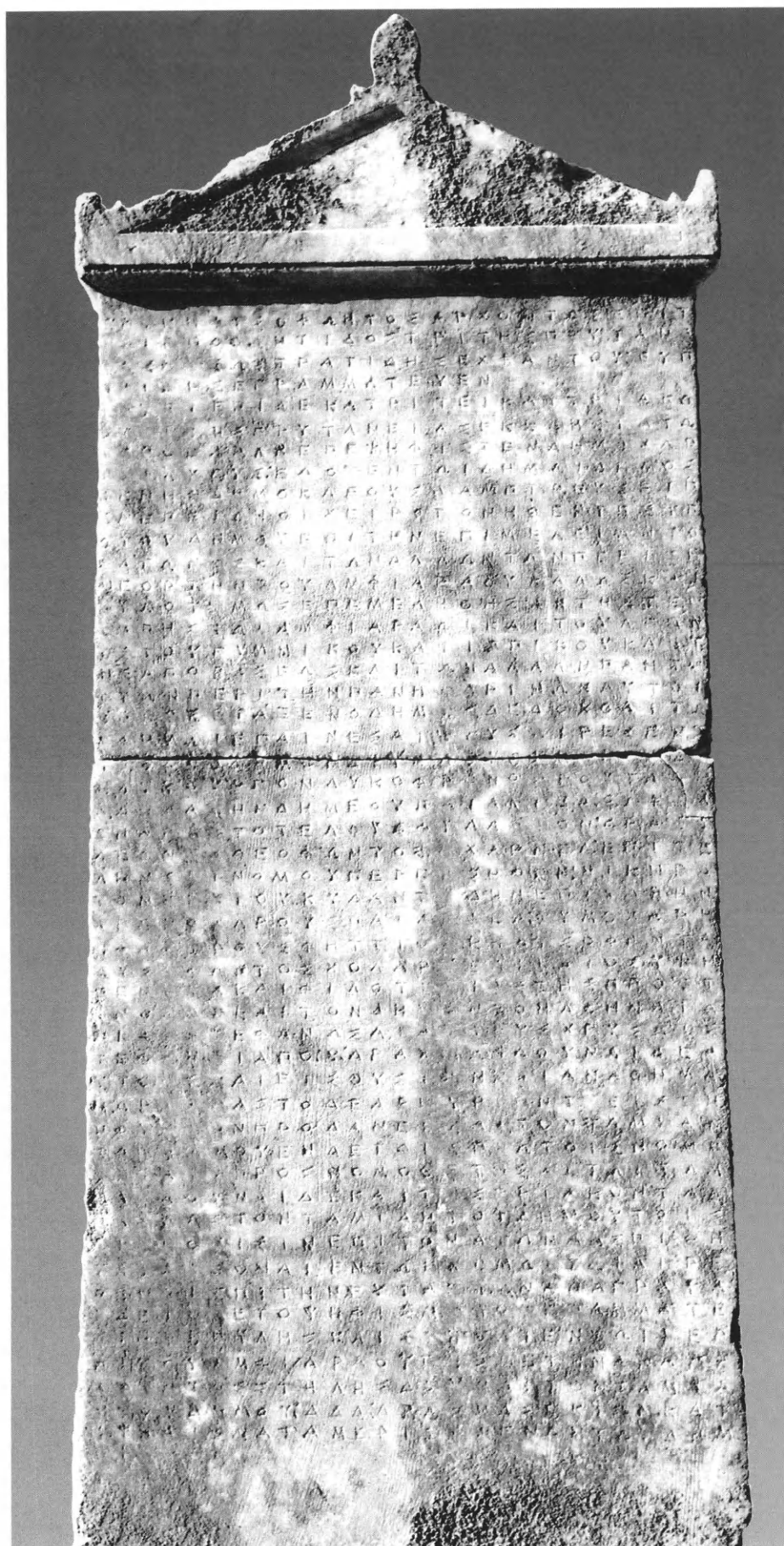

295

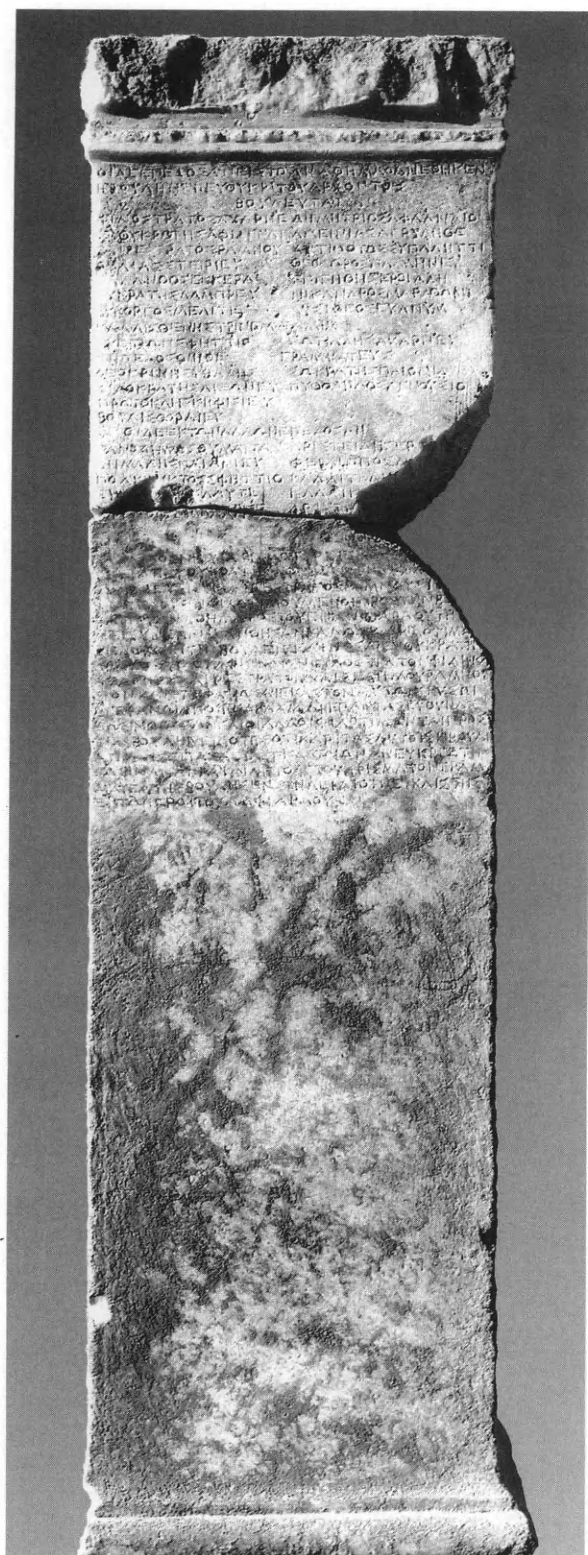

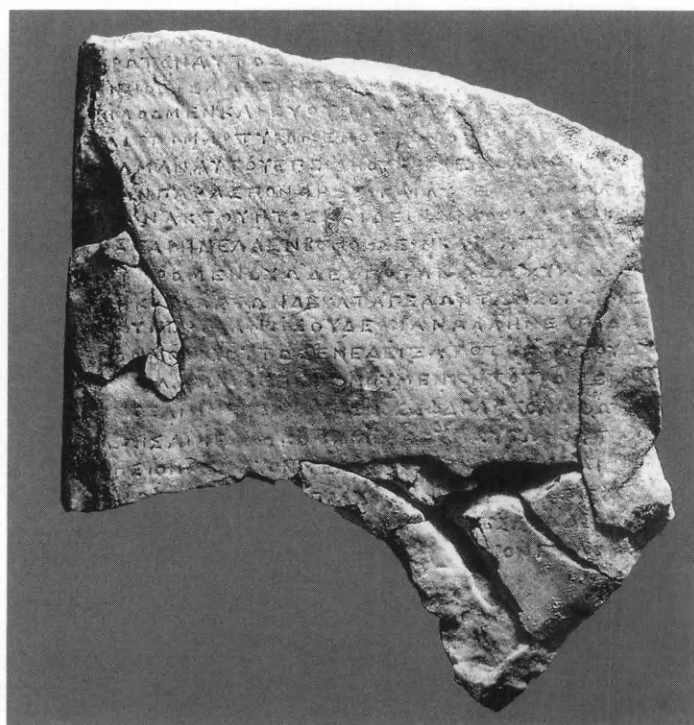

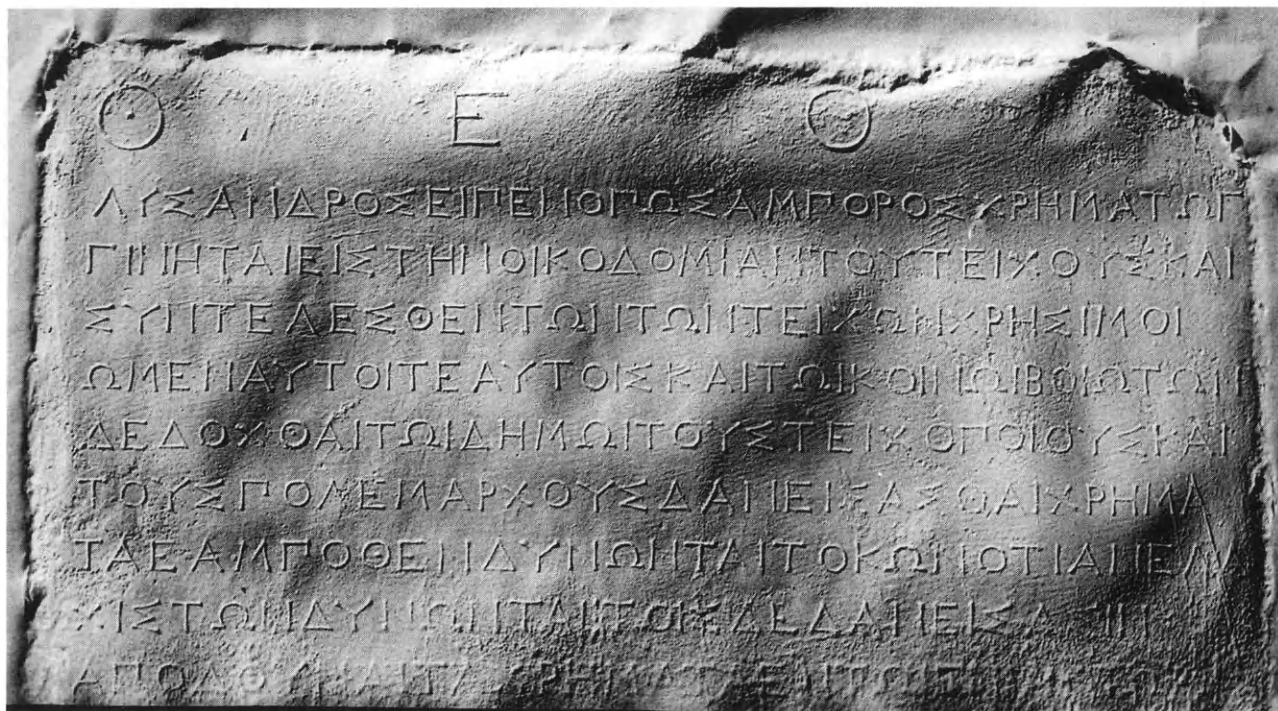
299

301

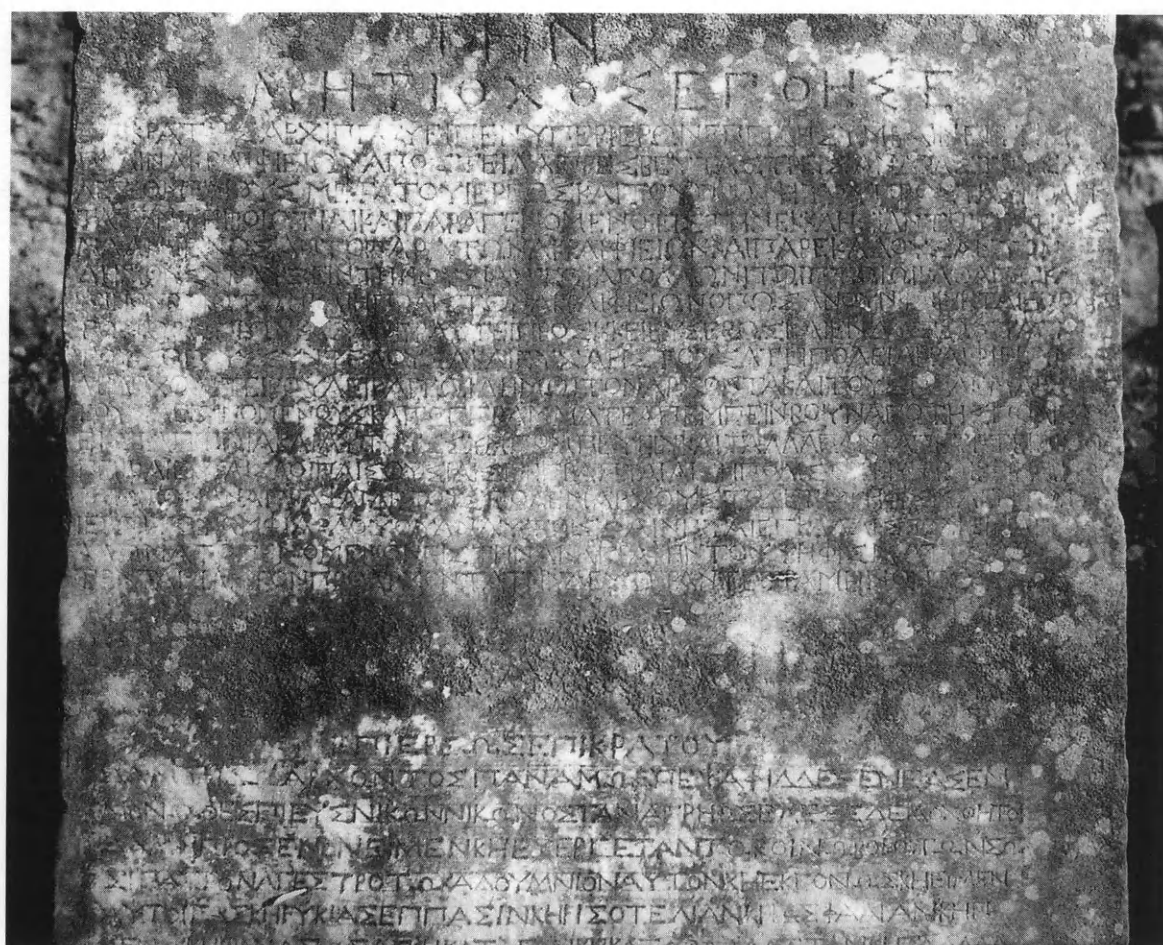

302

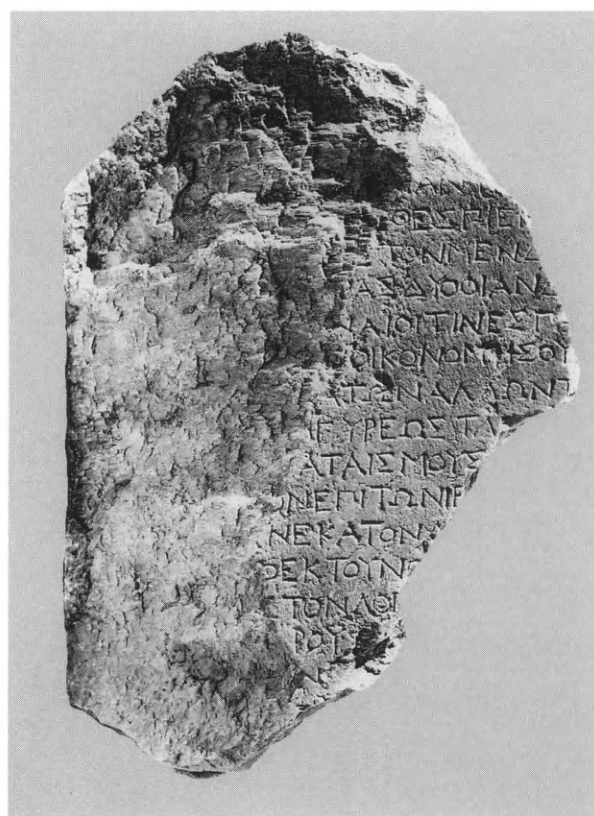
303

374

304

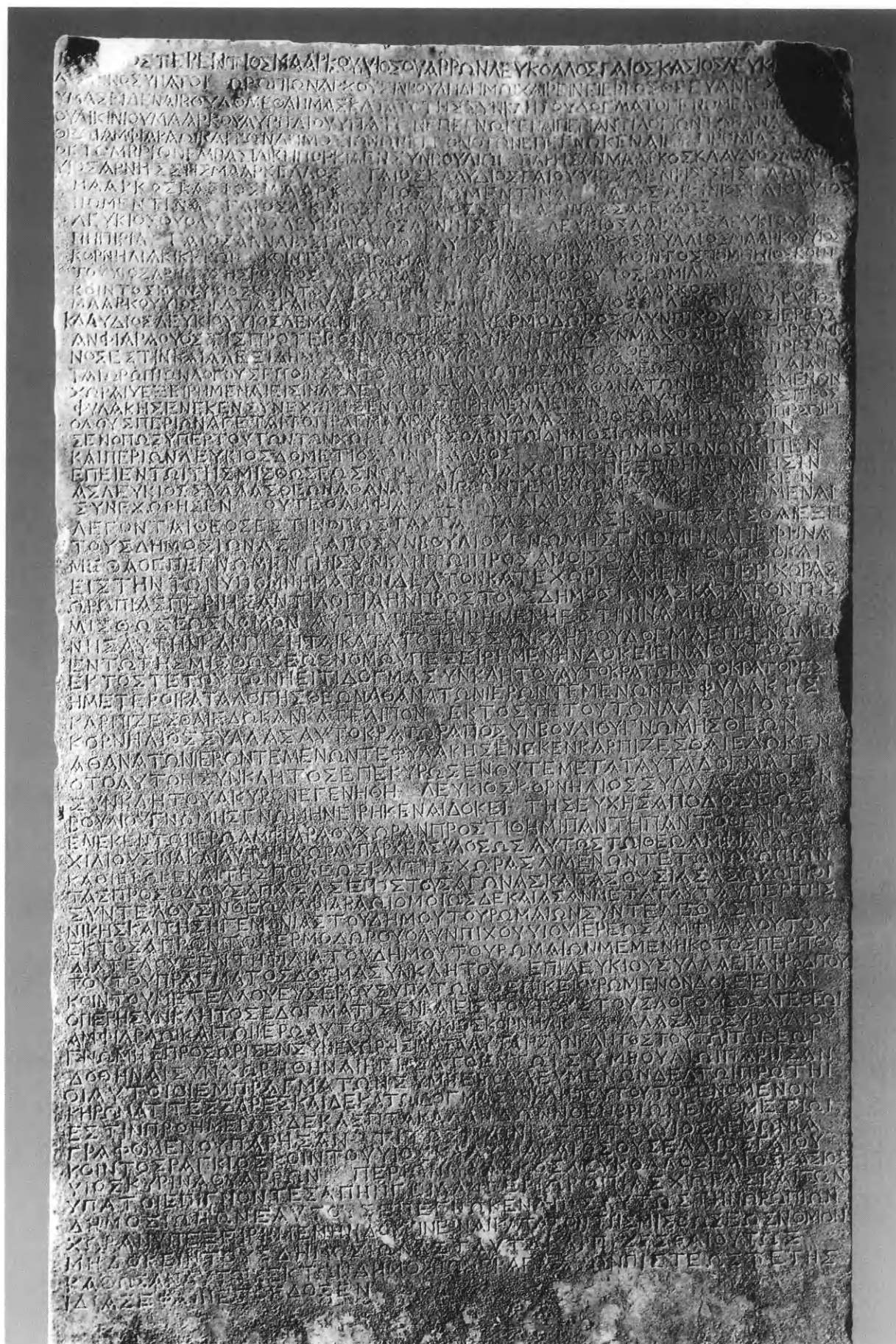
92

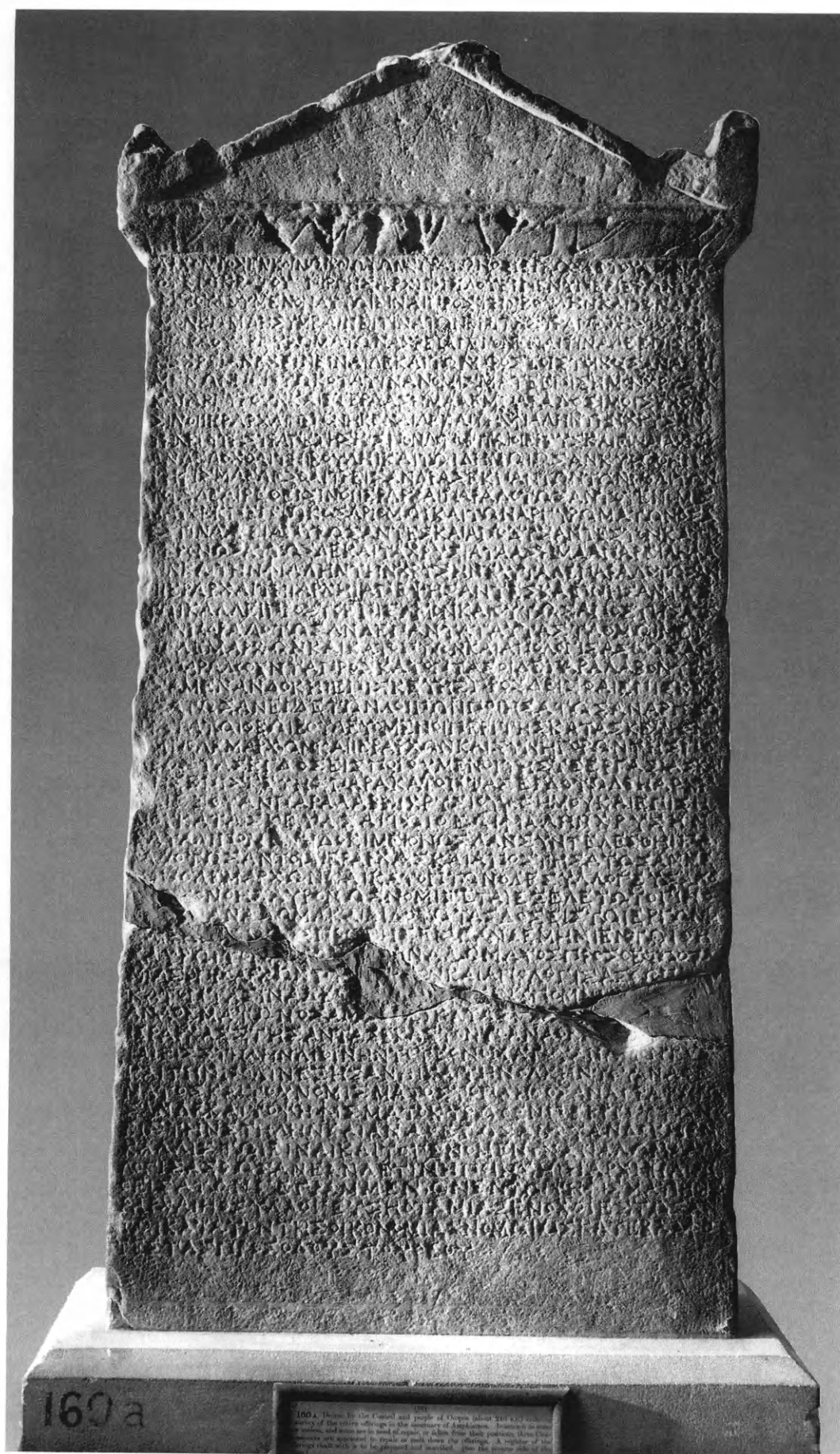
306

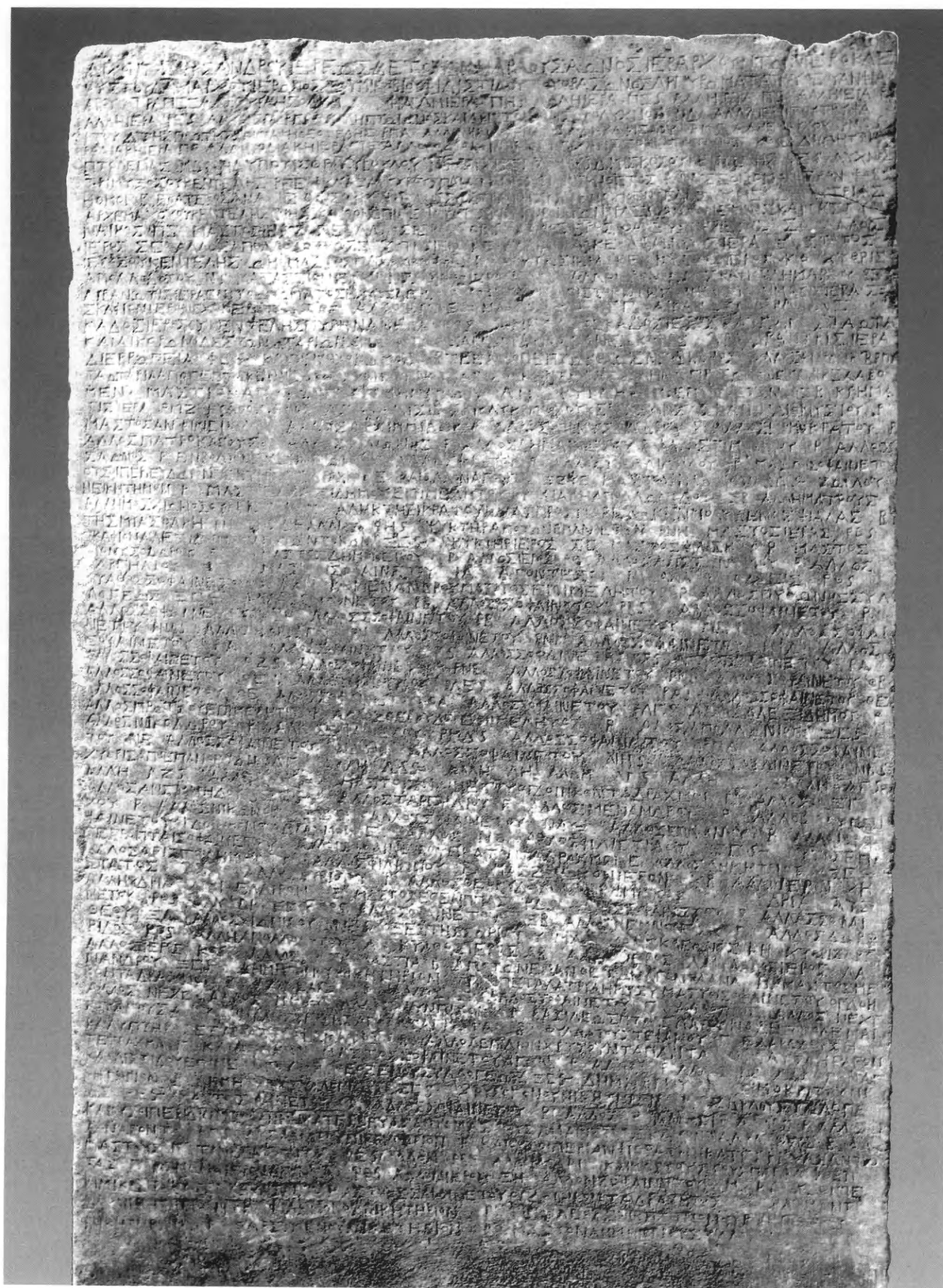

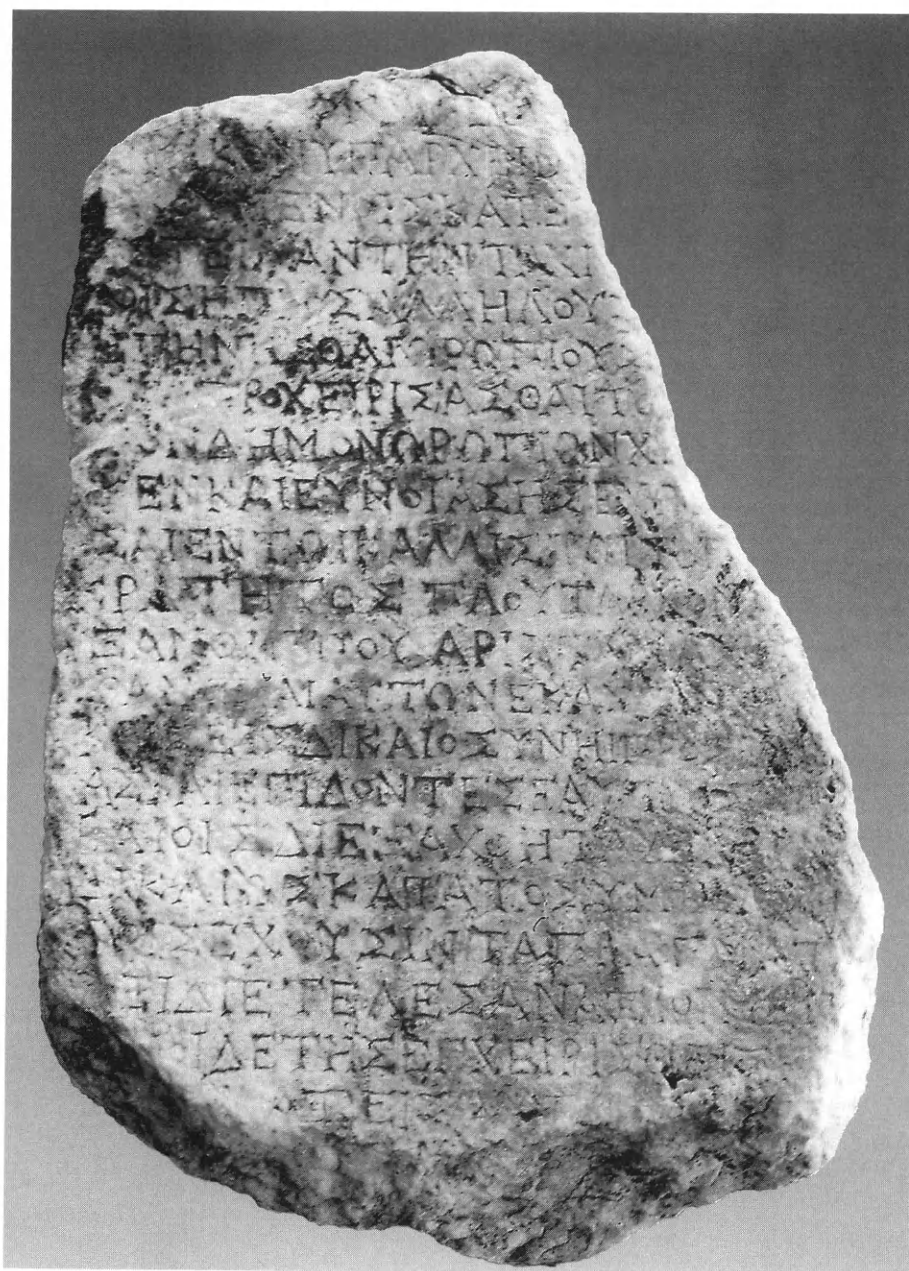

331

333

334

335

336

336

337

338

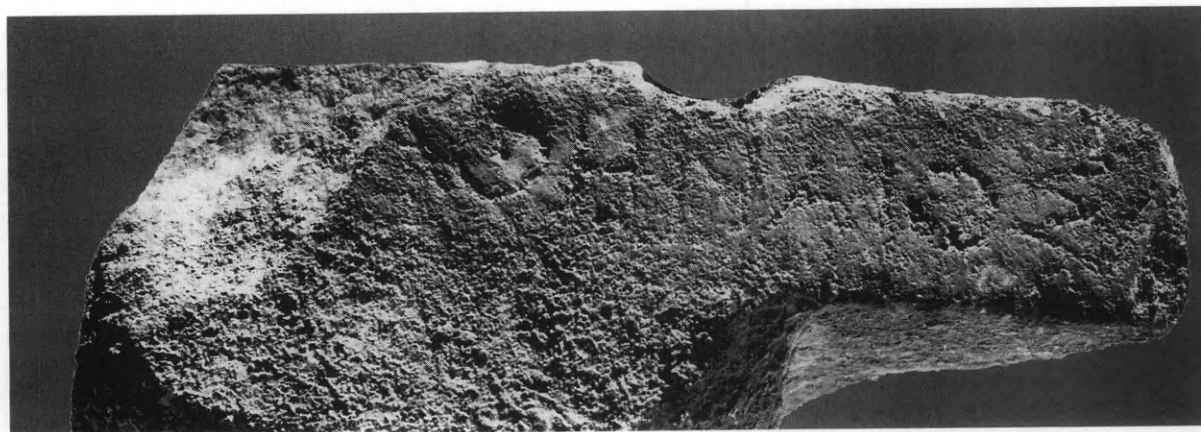

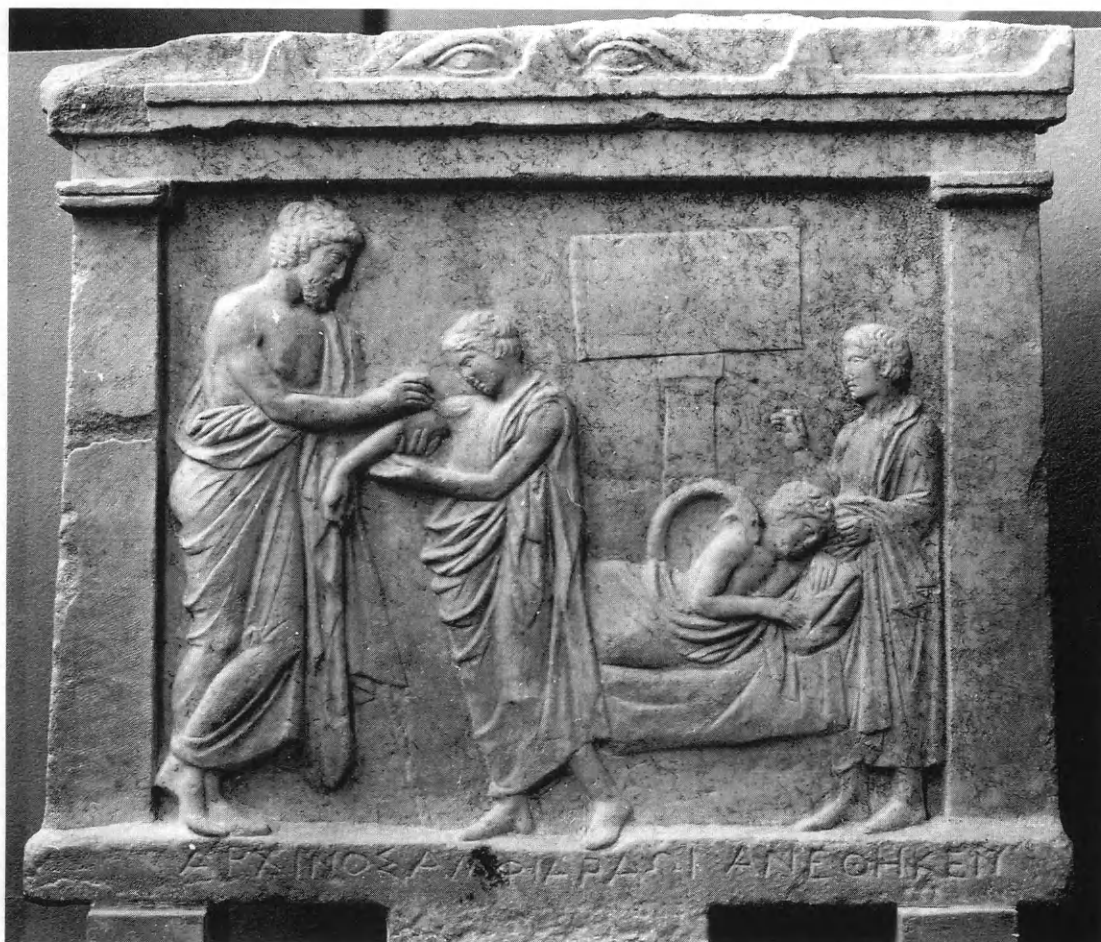
341

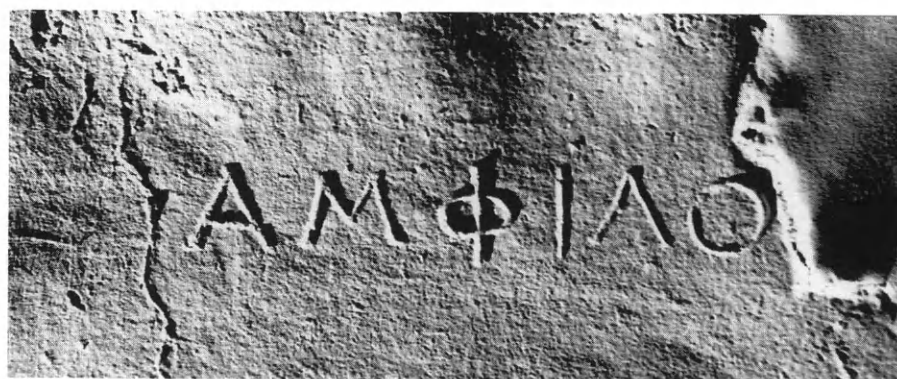
342

343

344

345

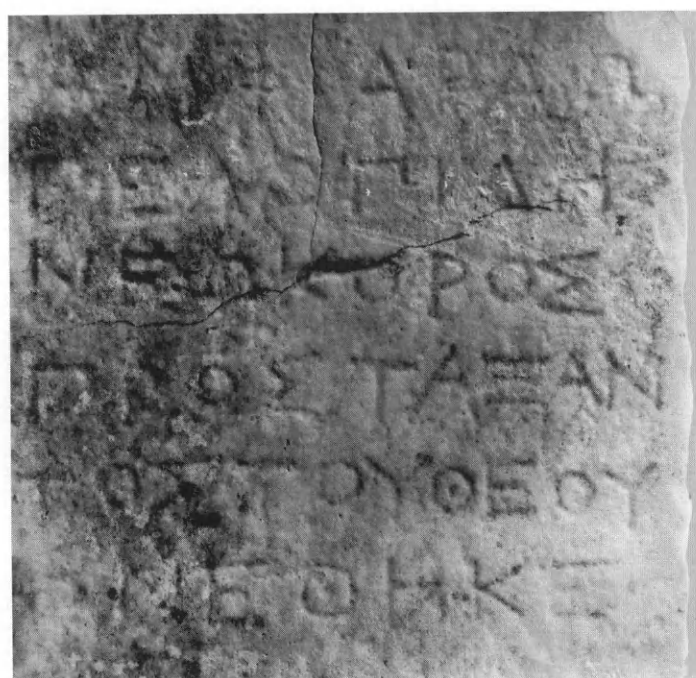
346

347

348

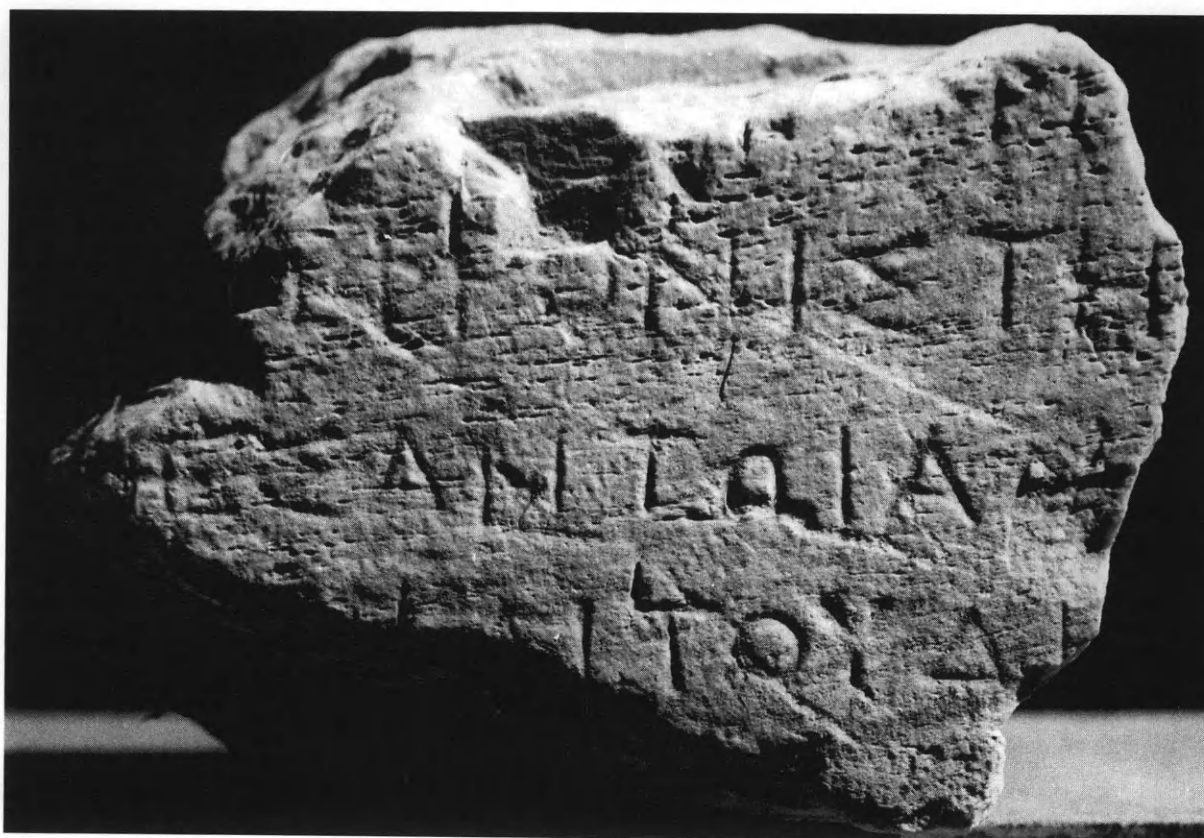

349

351

352

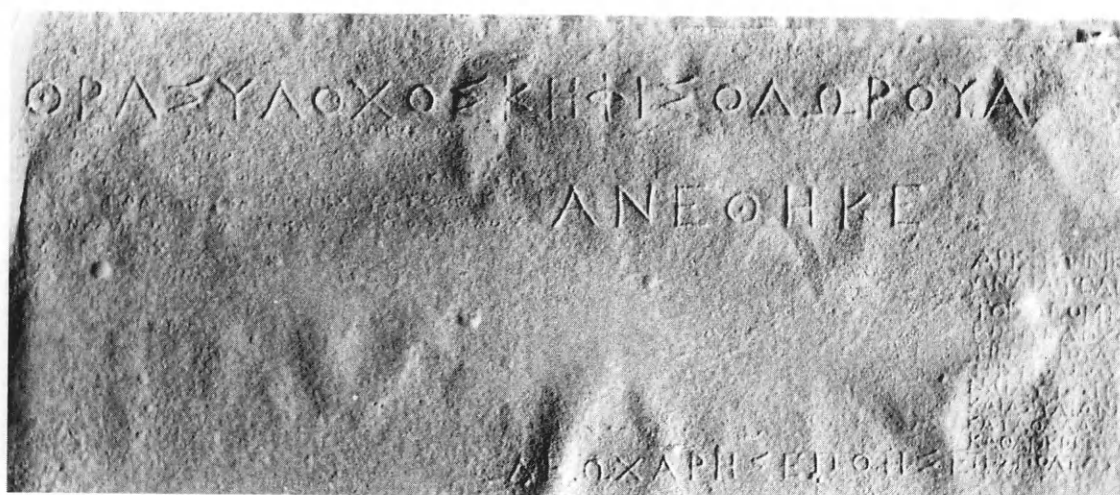

355

21

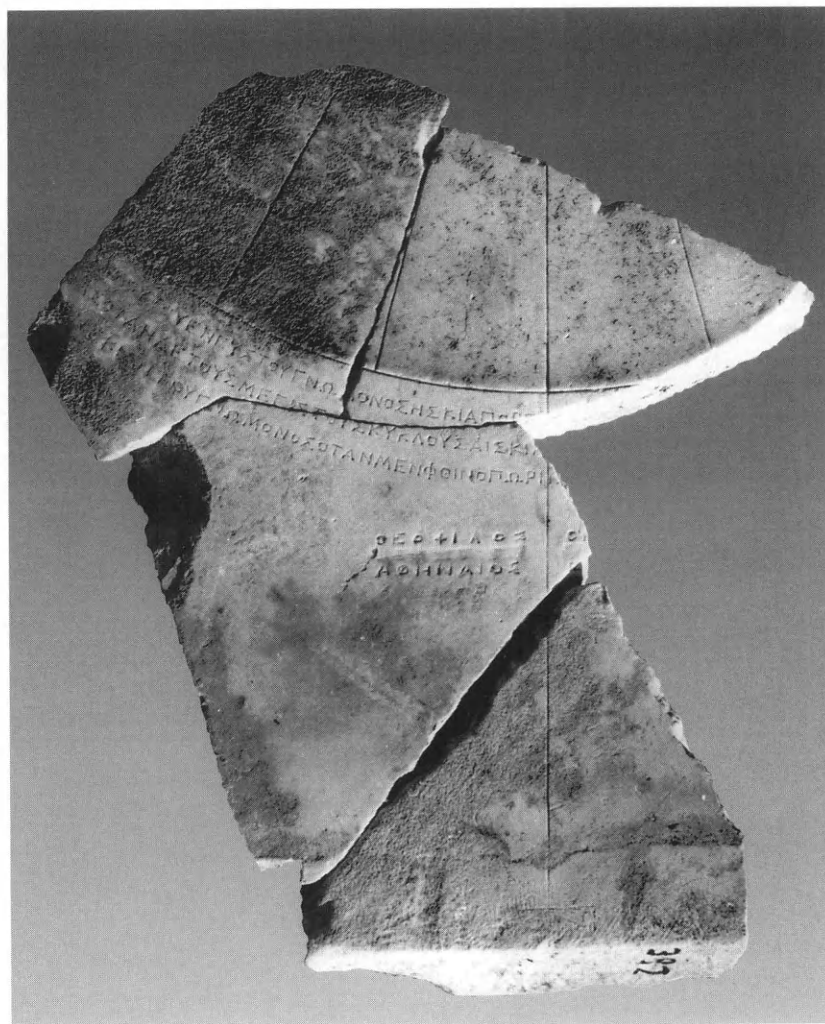

356

357

359

361

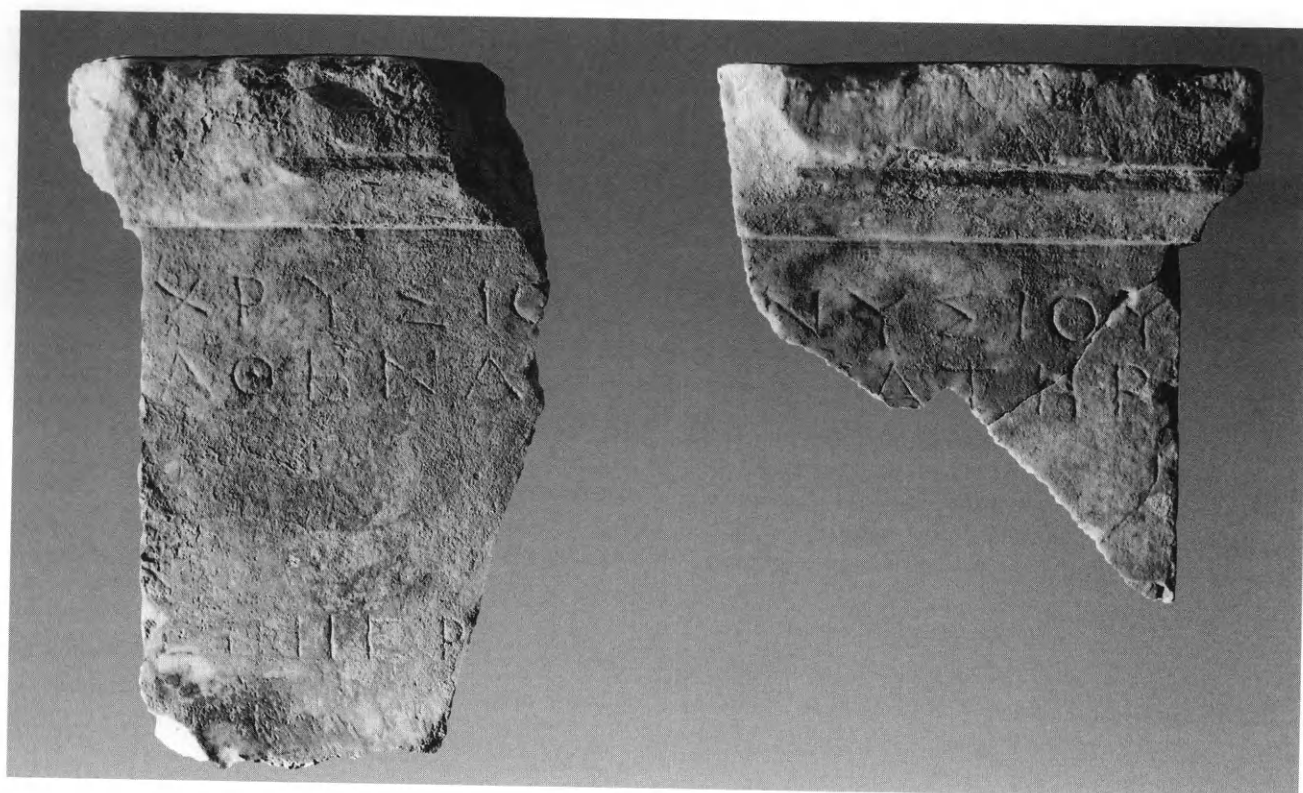

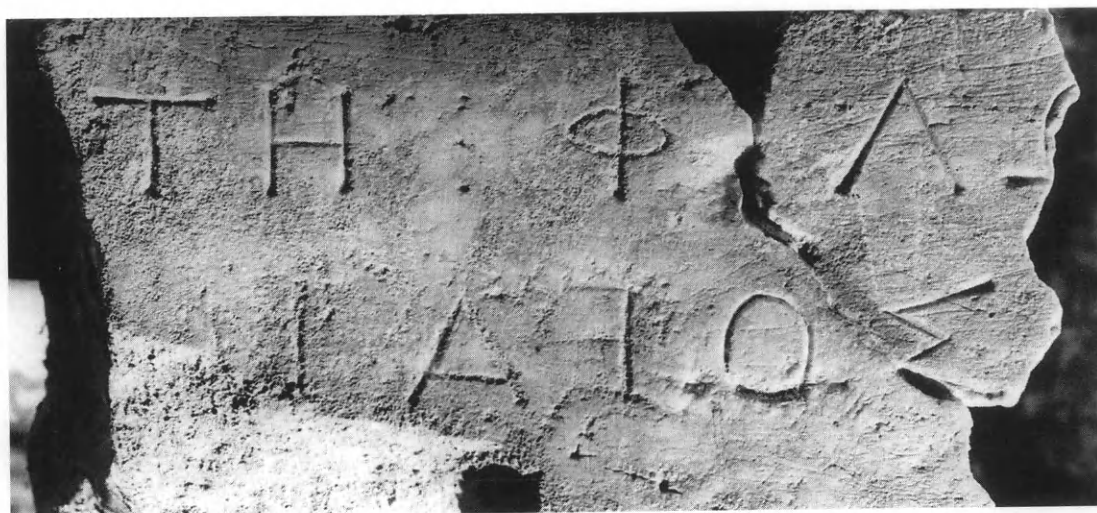
363

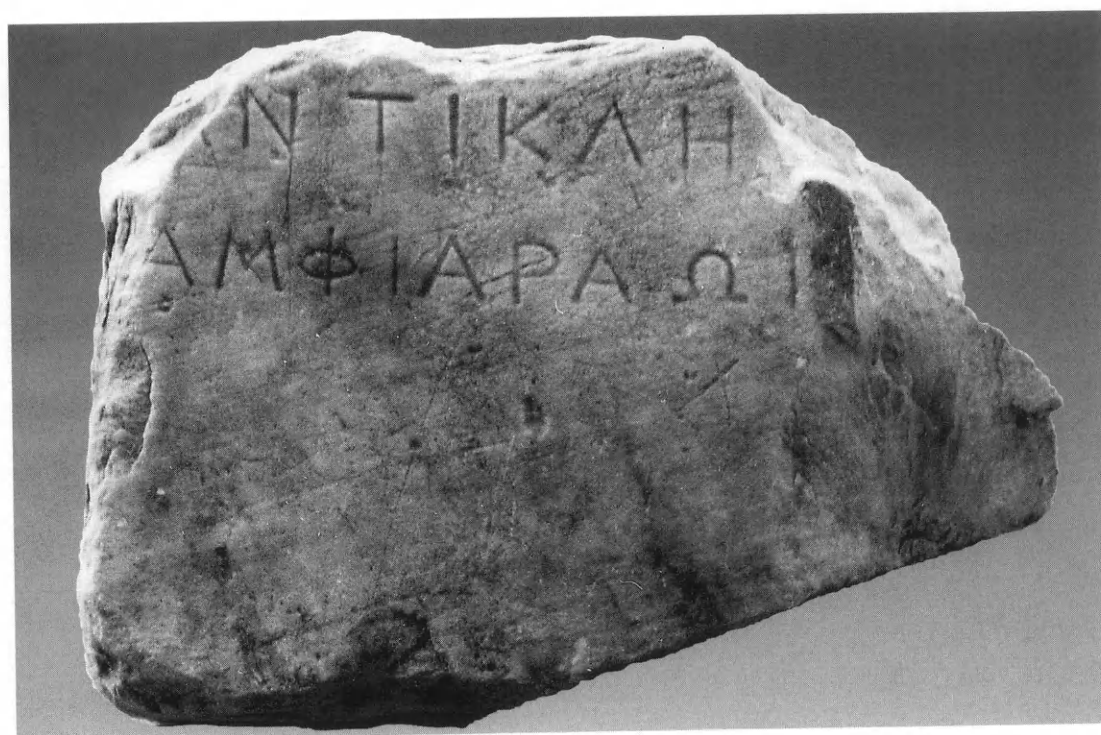
363

365

367

368

456

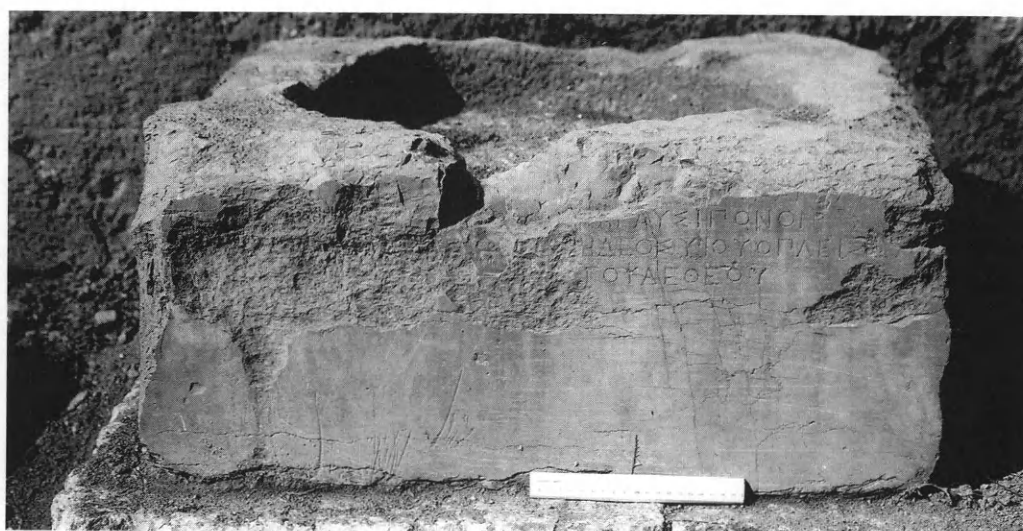
374

375

376

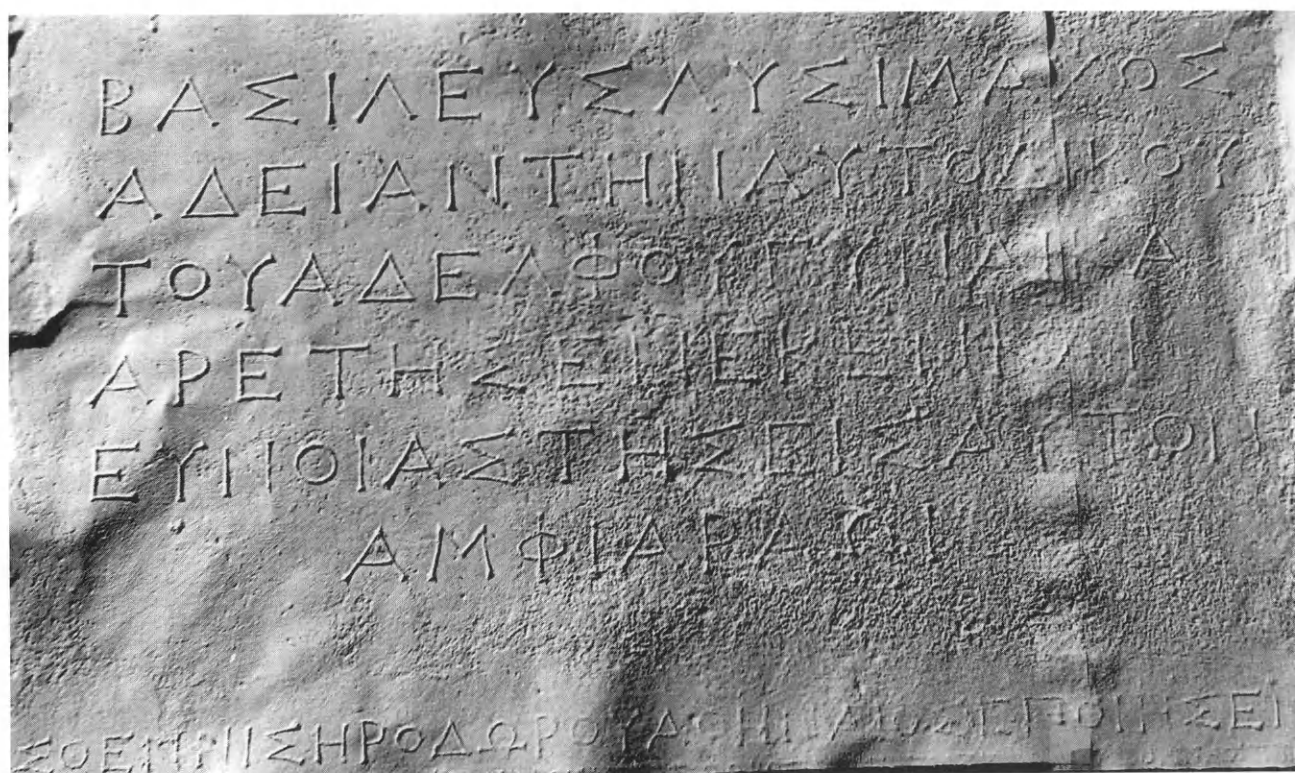

380

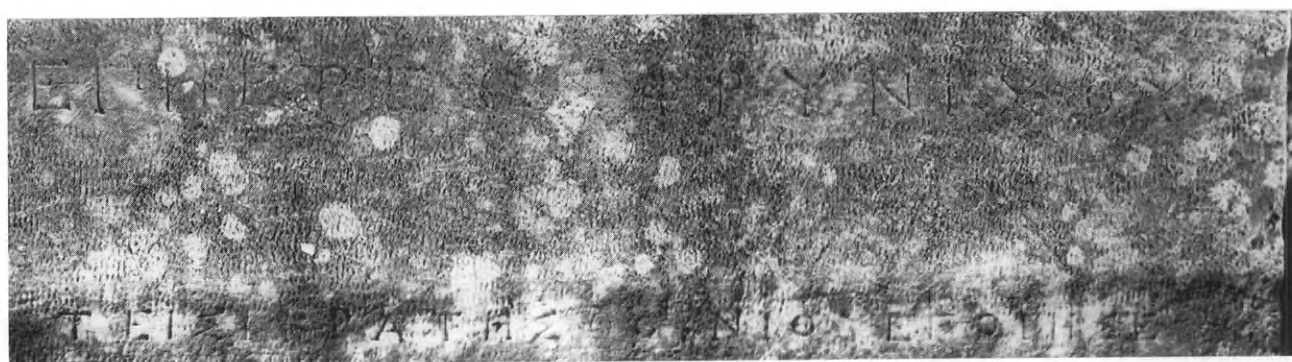

384

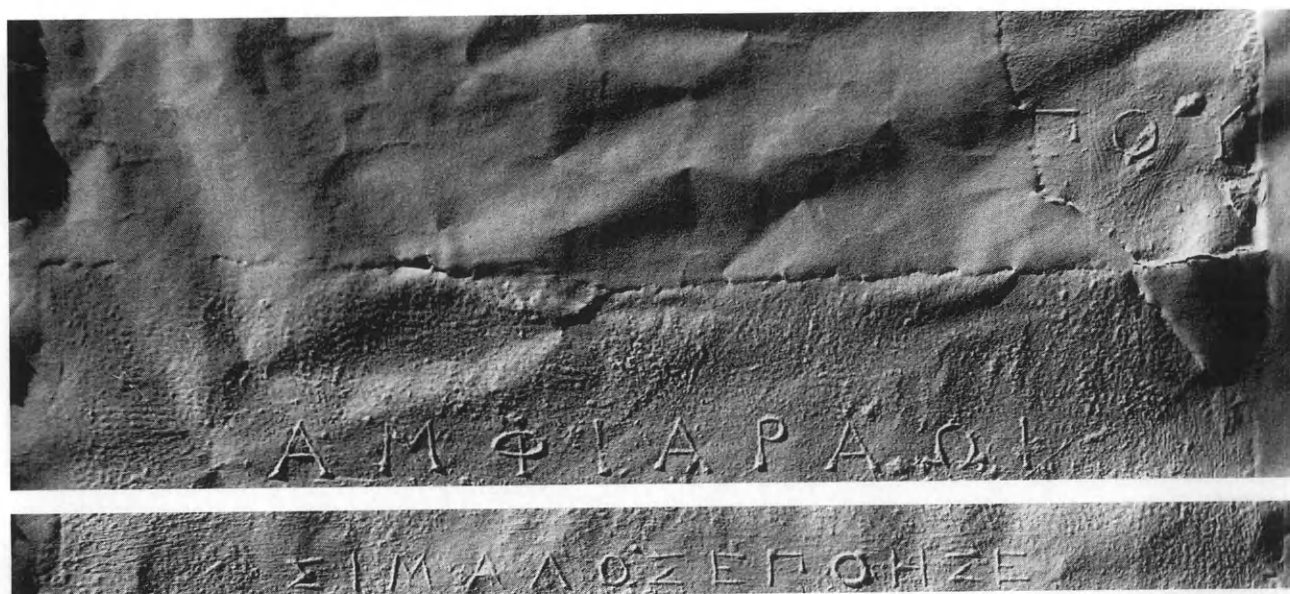

383

385

386

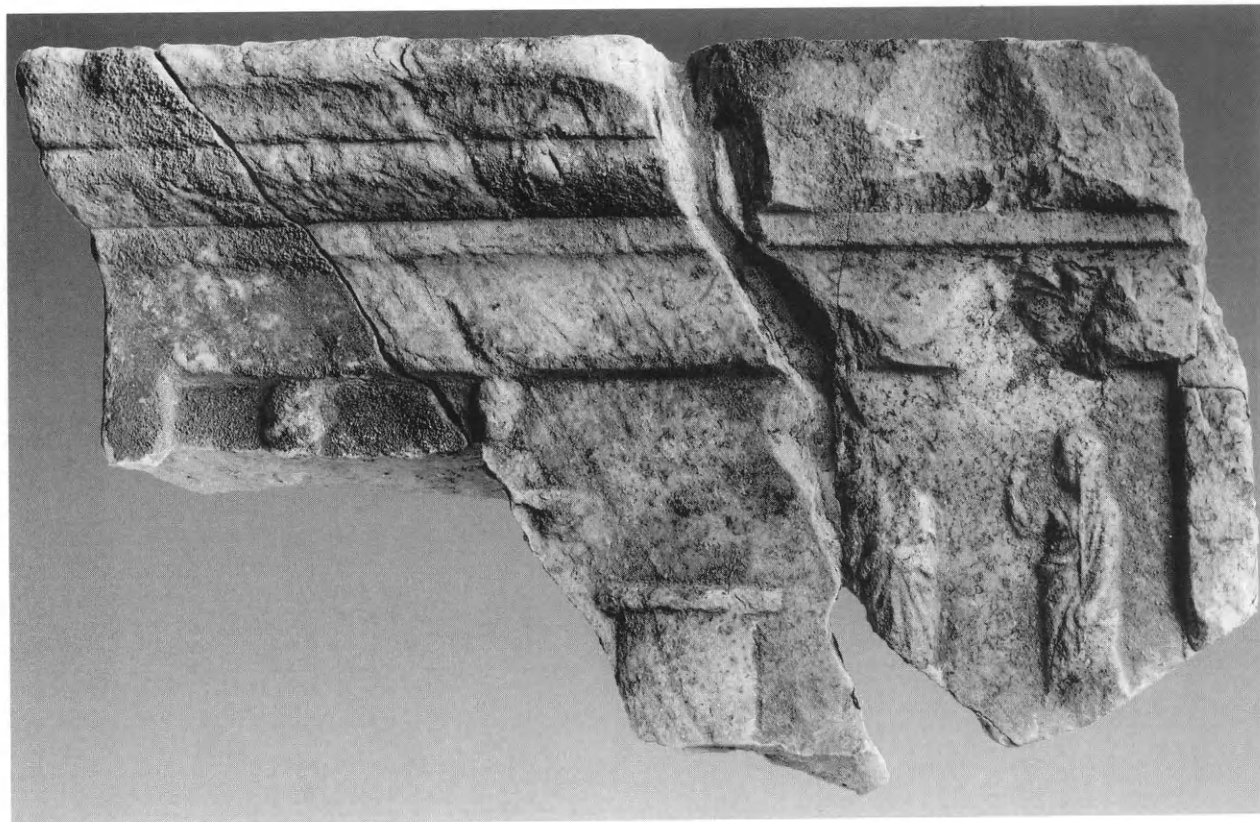

388

404

406

408

409

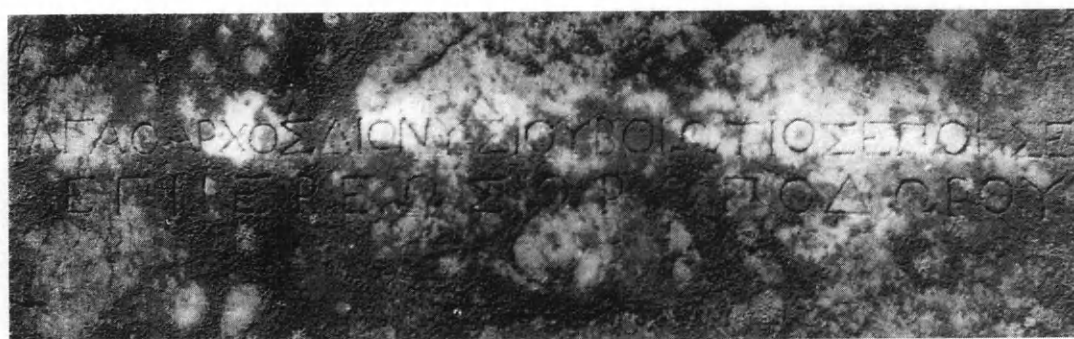
414

418

419

421

422

423

424

425

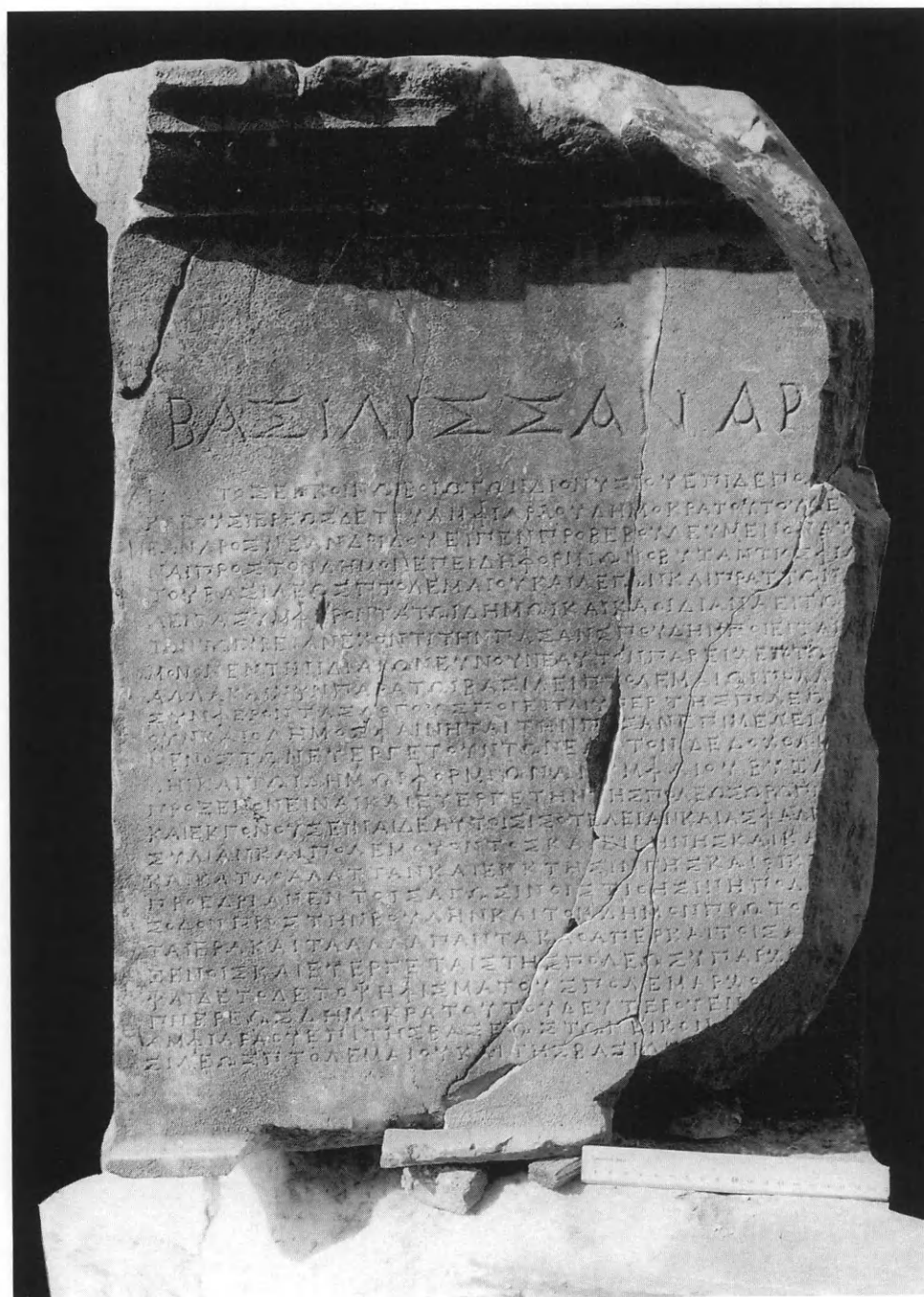
424

425

426

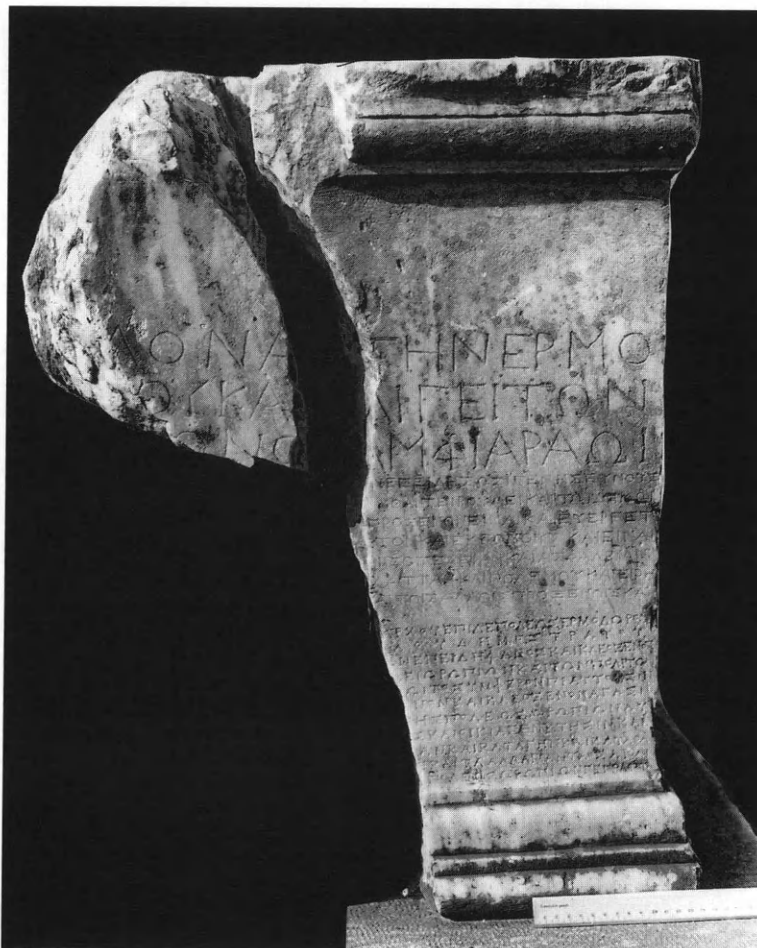

427

175

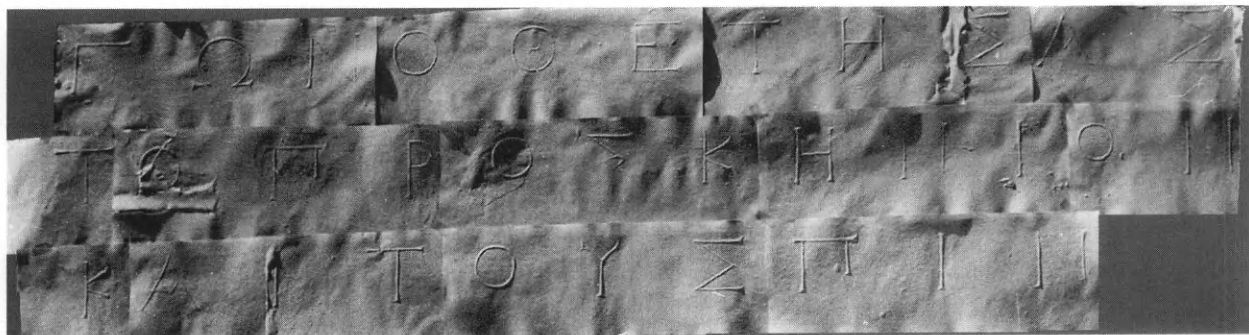
428

429

82

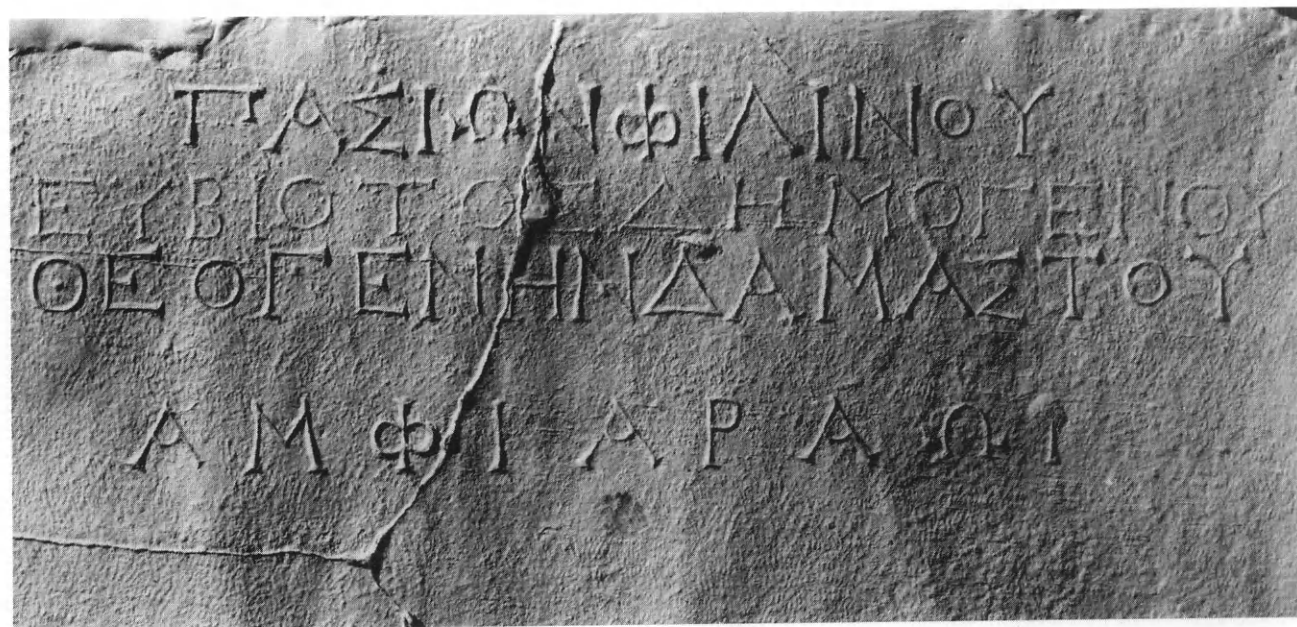
127

430

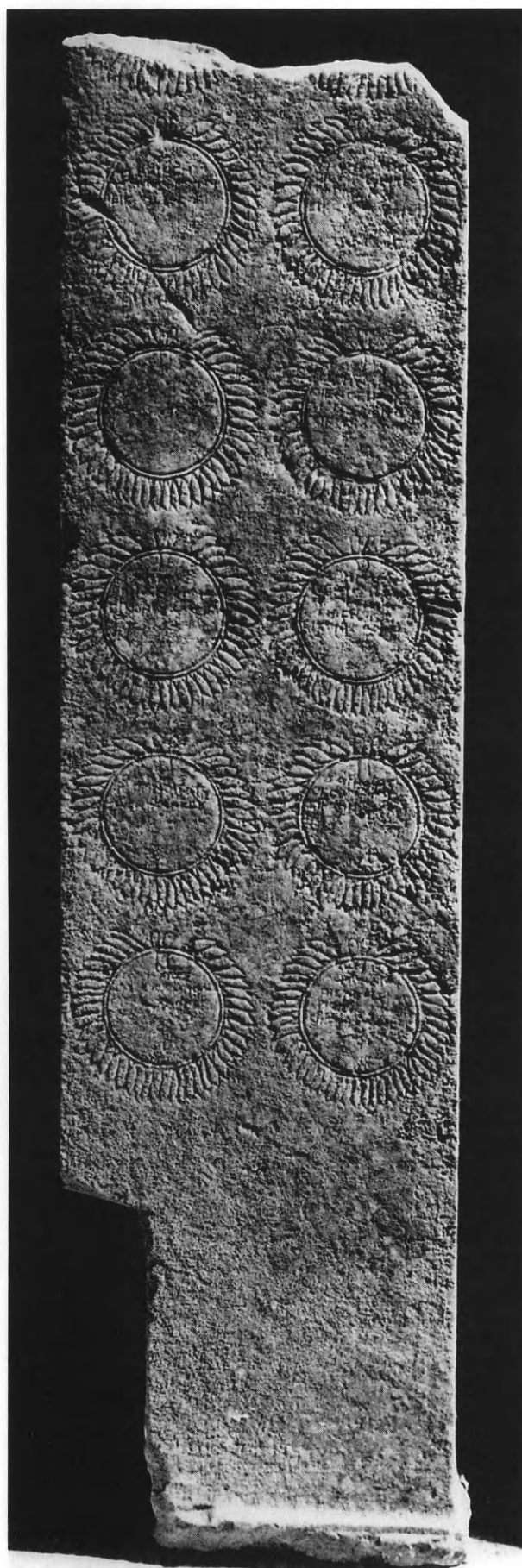

431

432

433

433

214

434

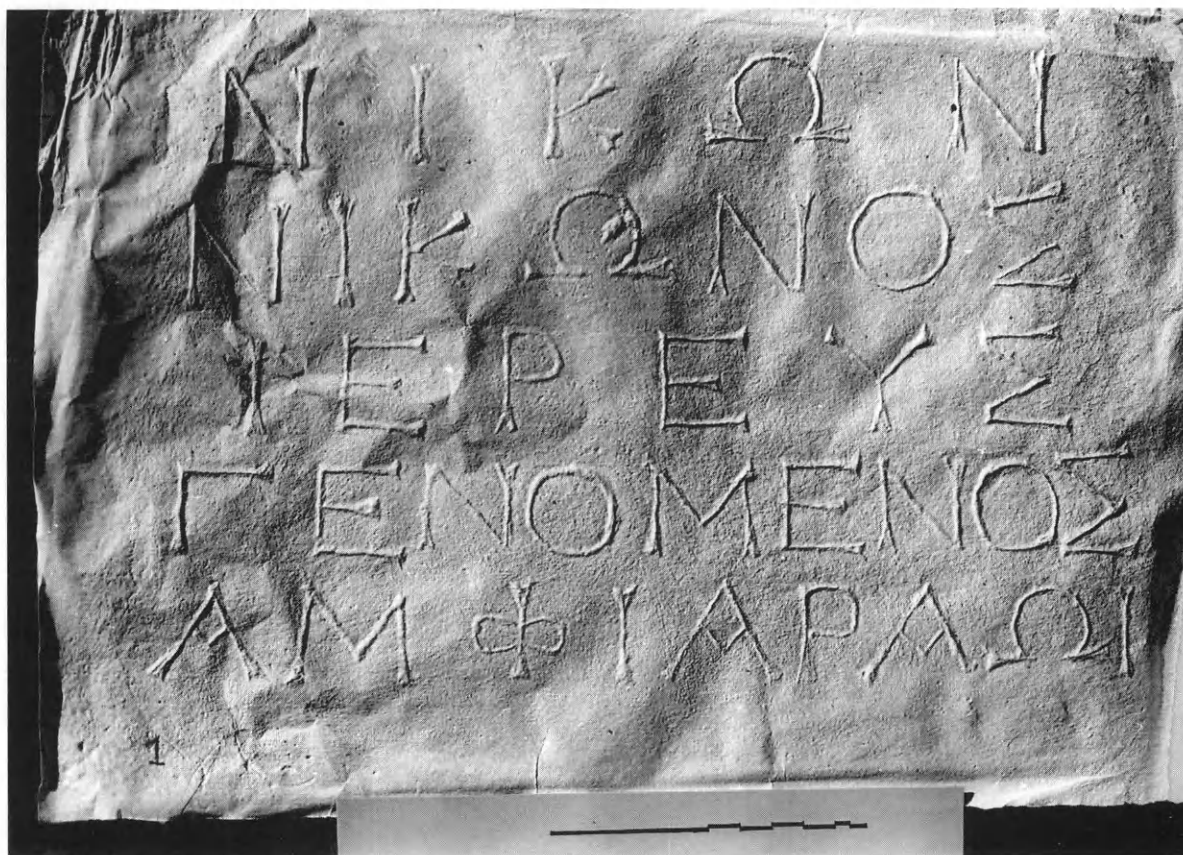
435

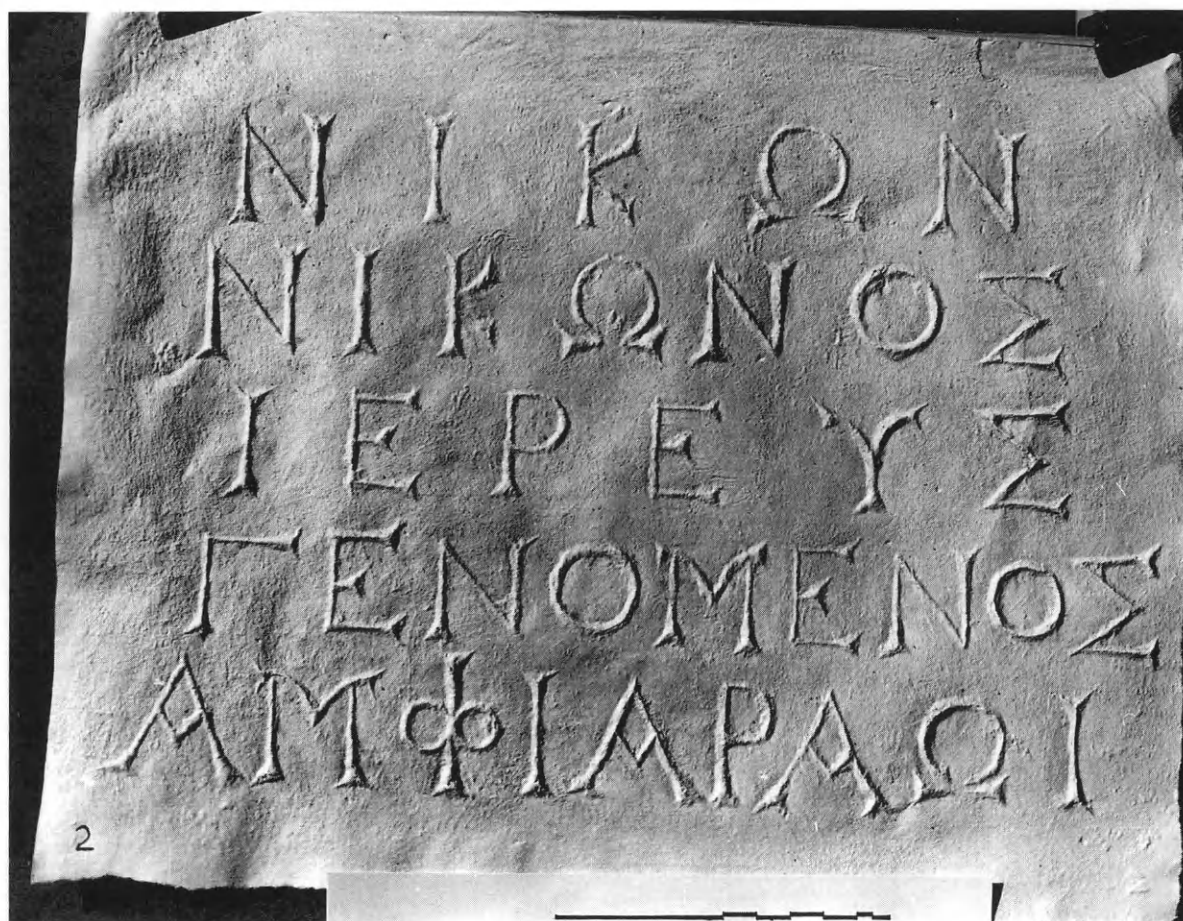
437

438

439

439

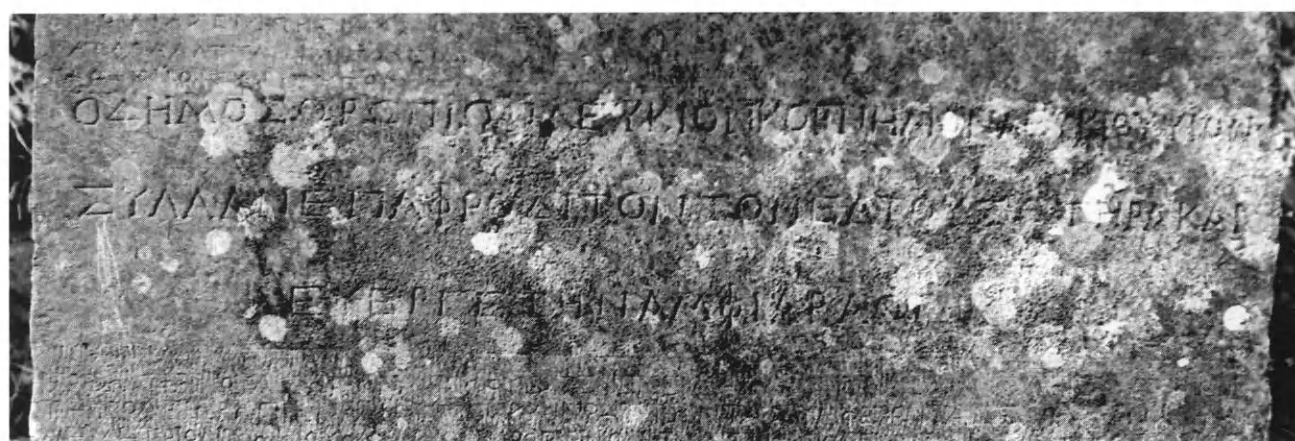
439

440

441

442

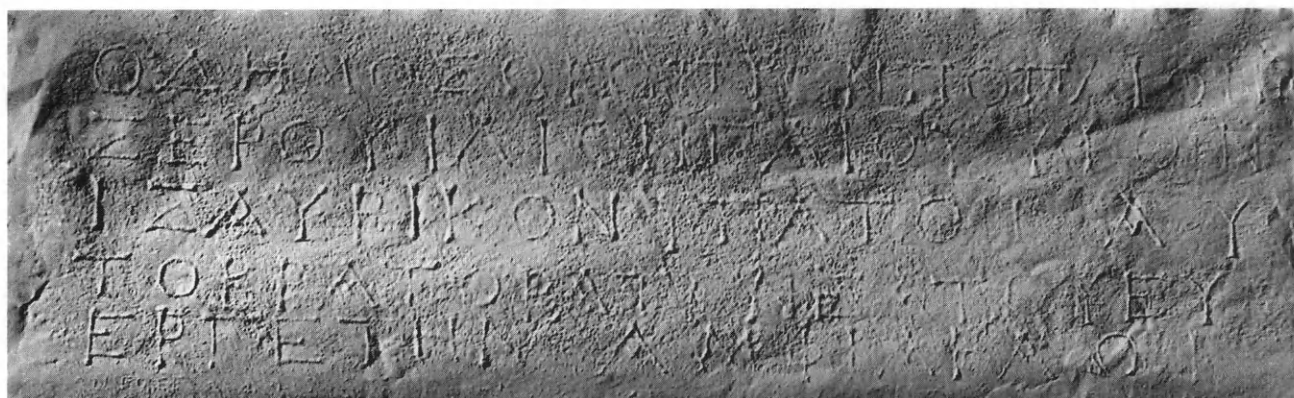

443

444

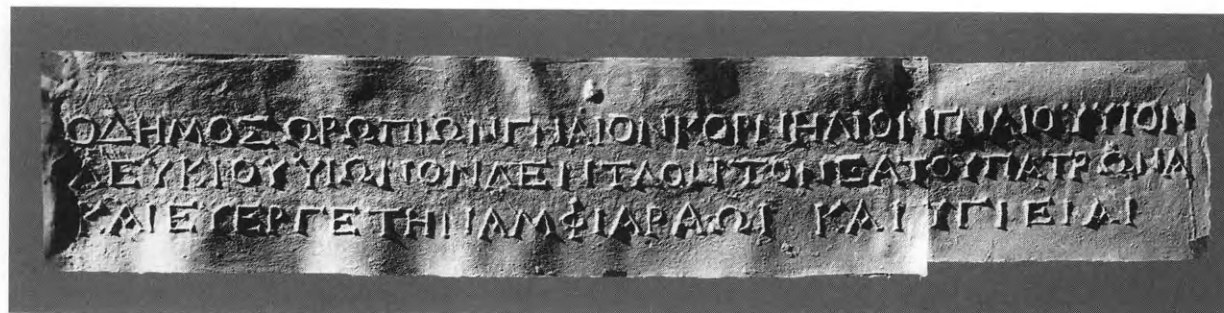

445

445

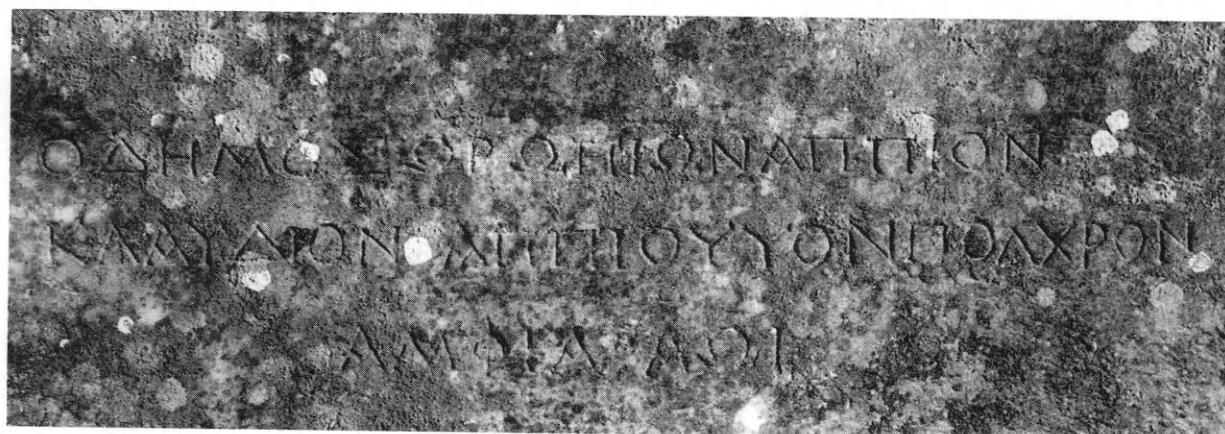
446

447

448

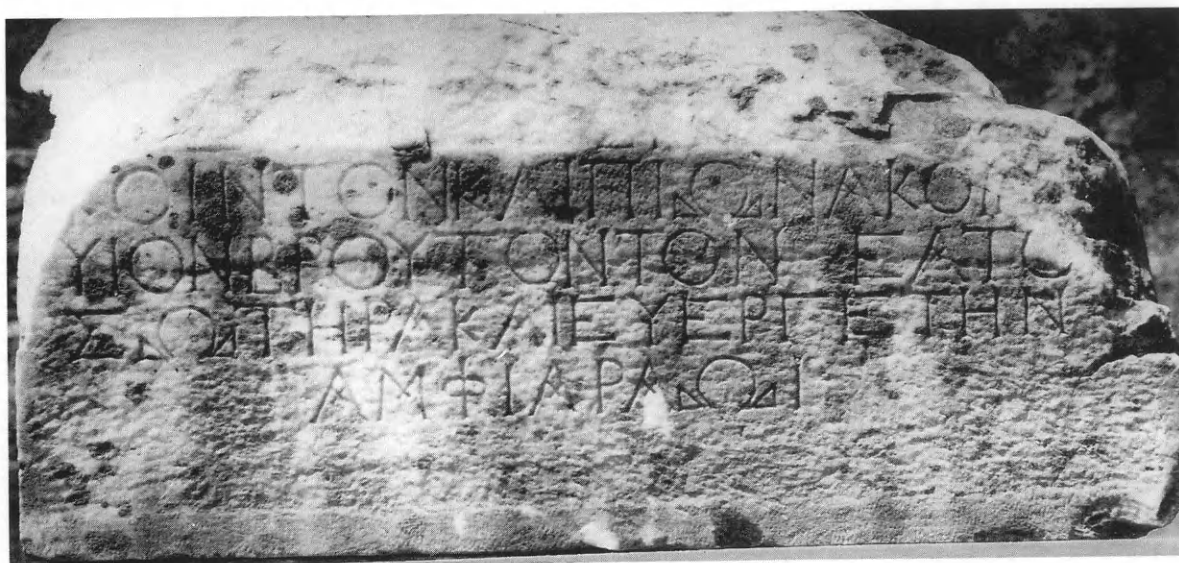
449

450

29

387

451

452

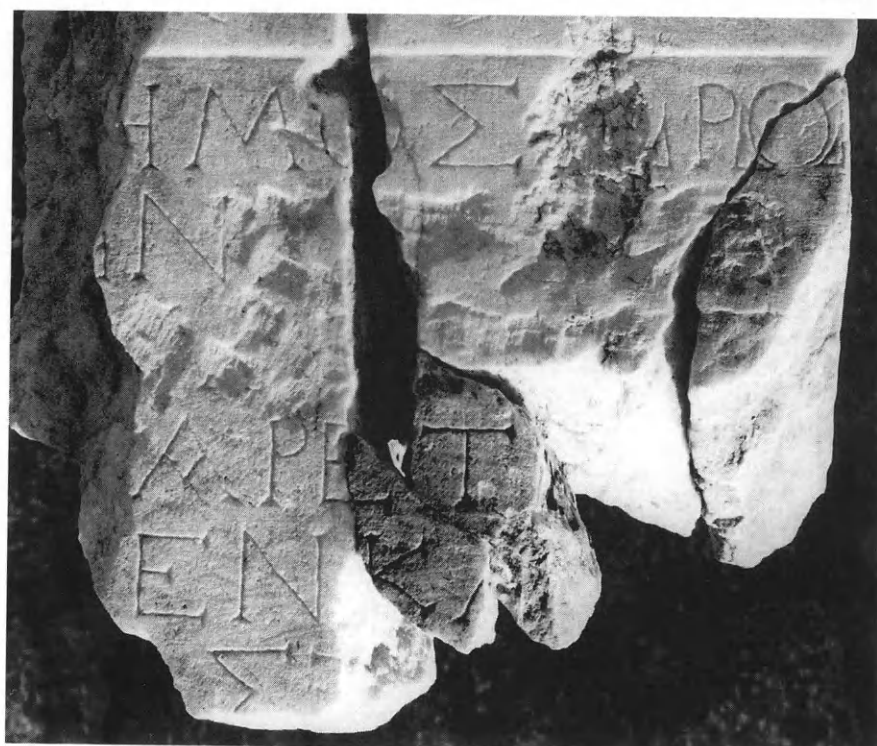

453

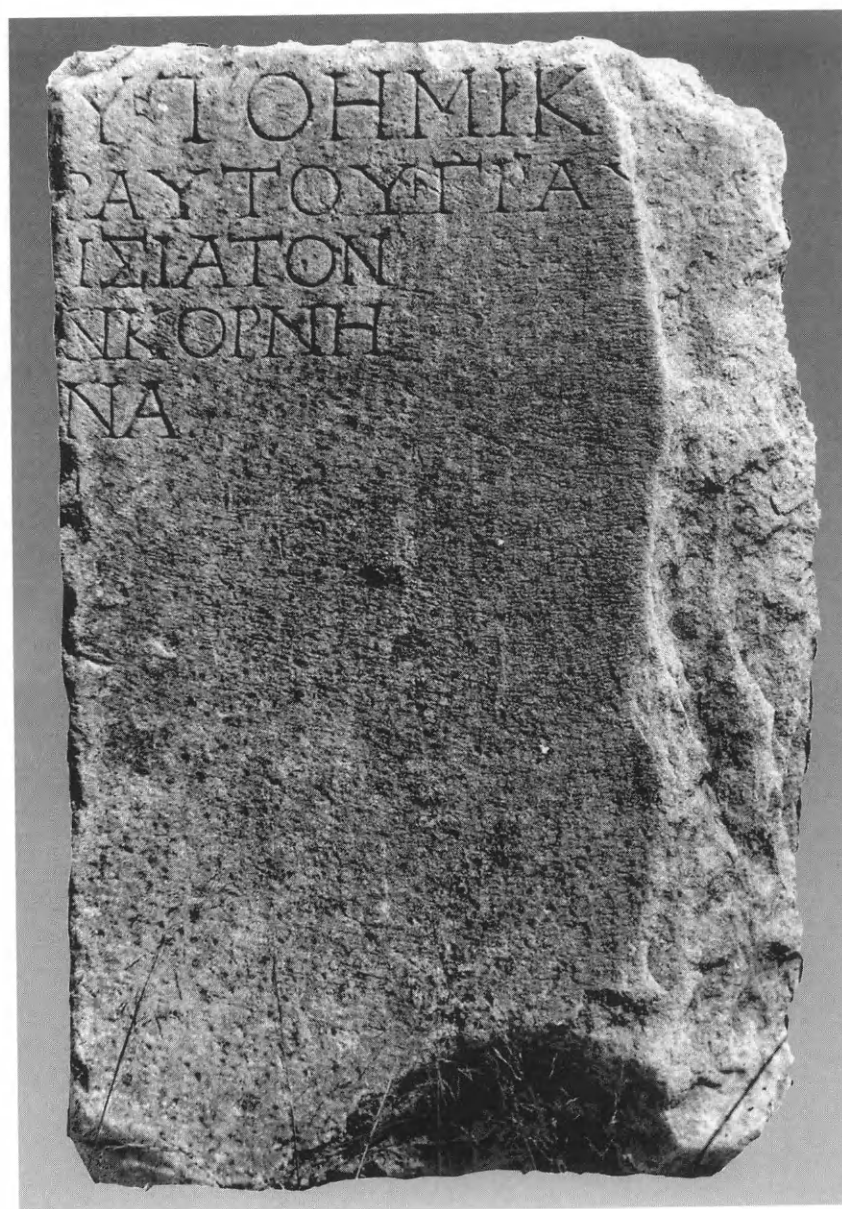
454

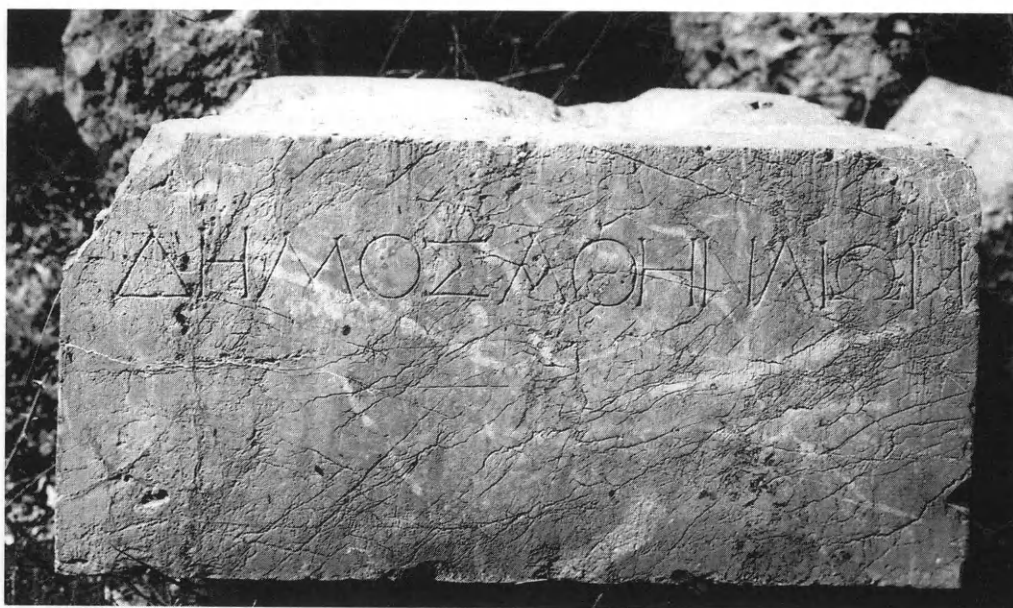
455

456

459

460

461

462

465

466

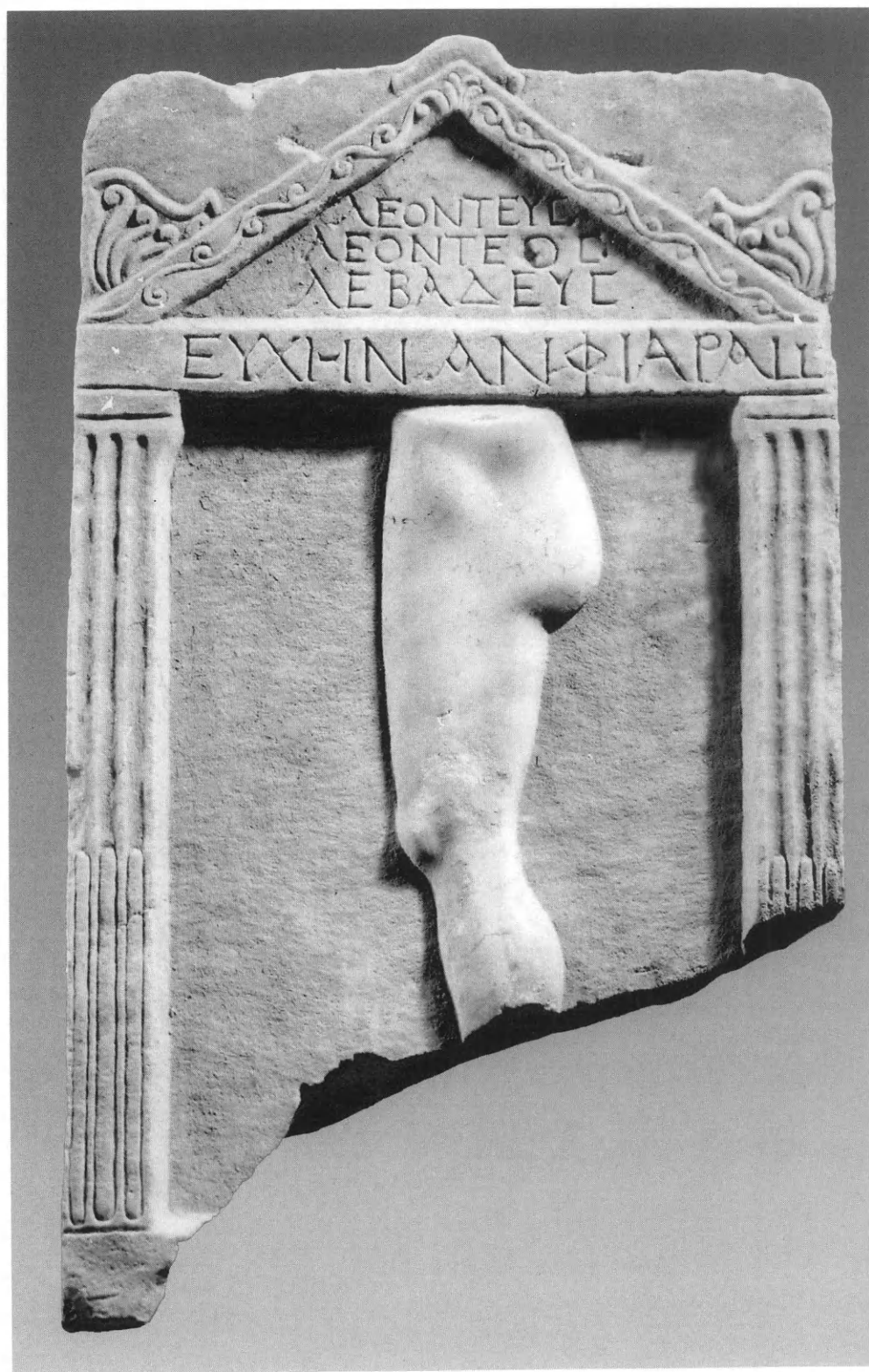

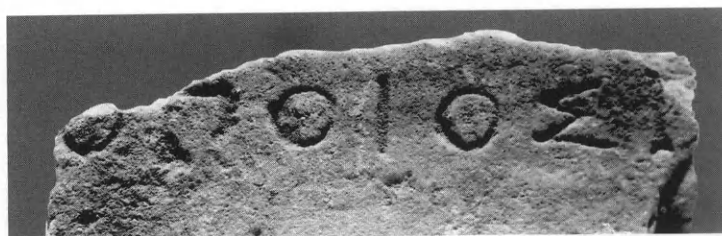
467

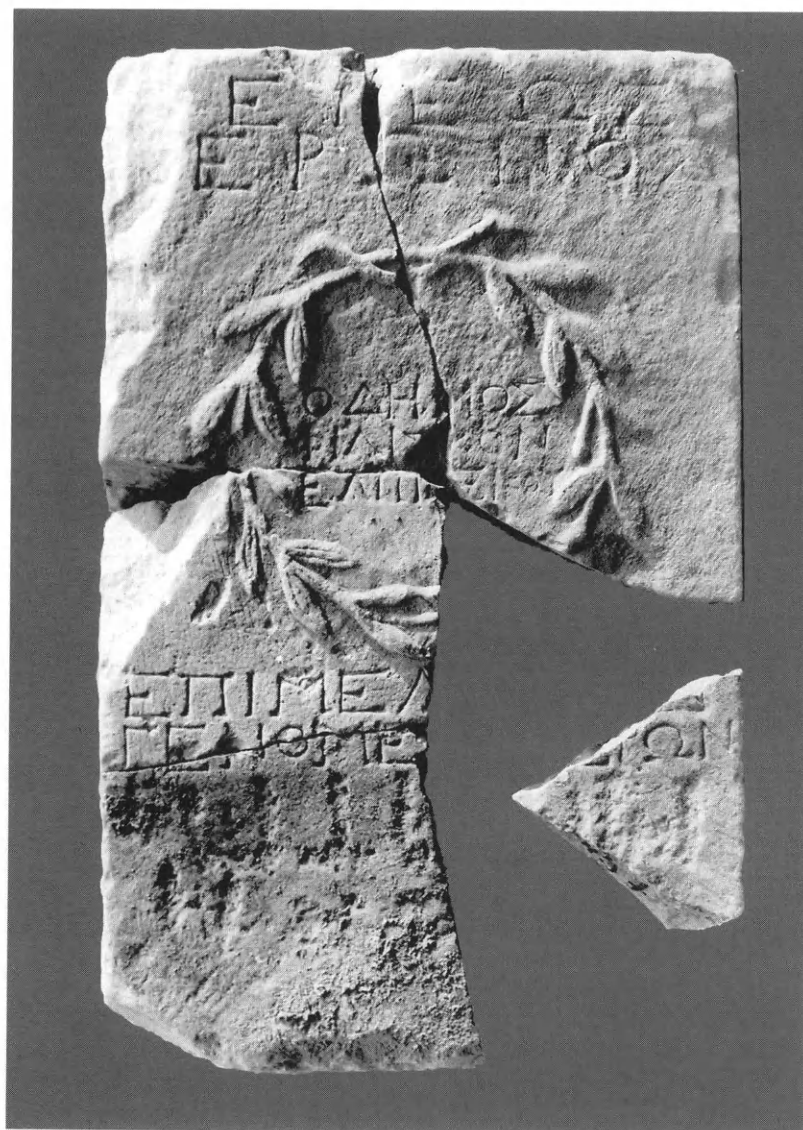
468

469

480

502

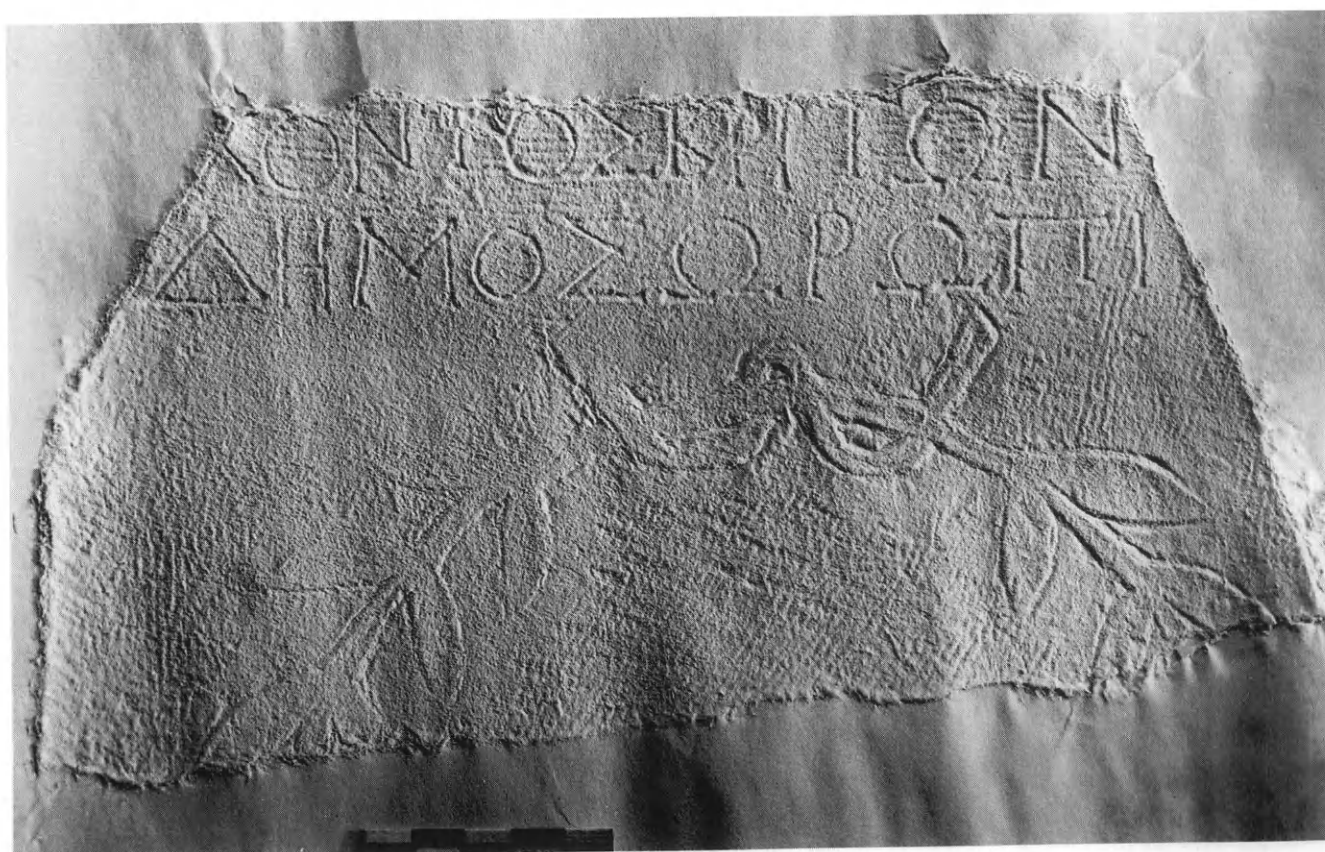

503

504

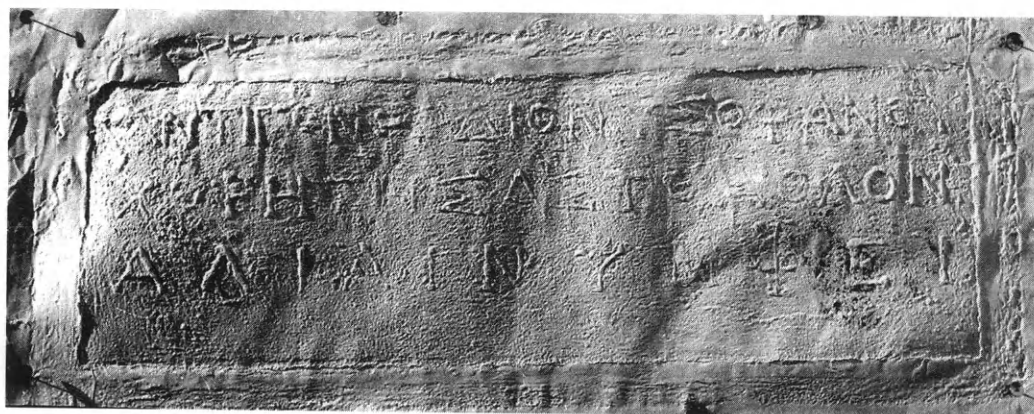
505

506

511

512

513

514

515

516

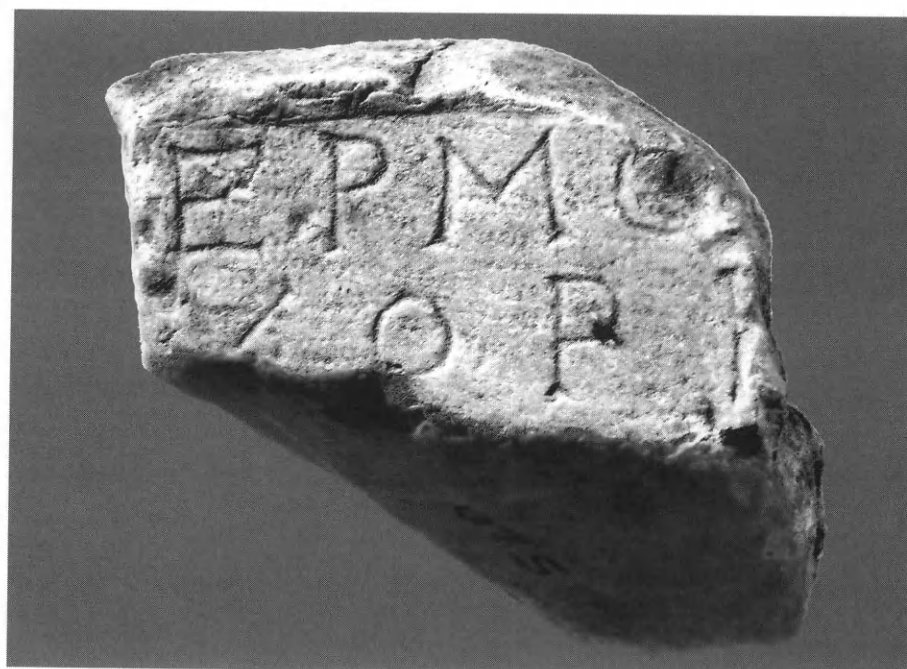

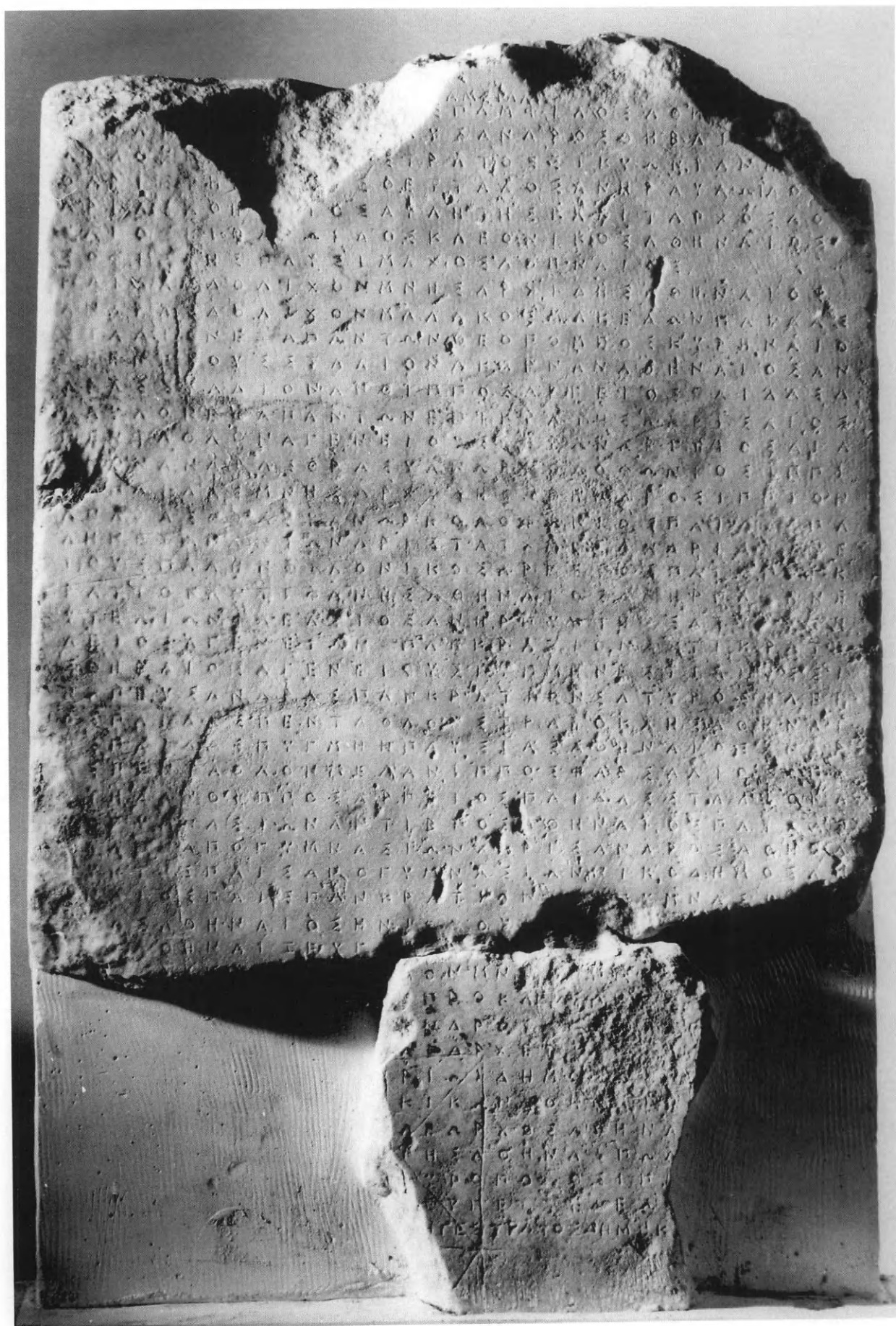
517

518

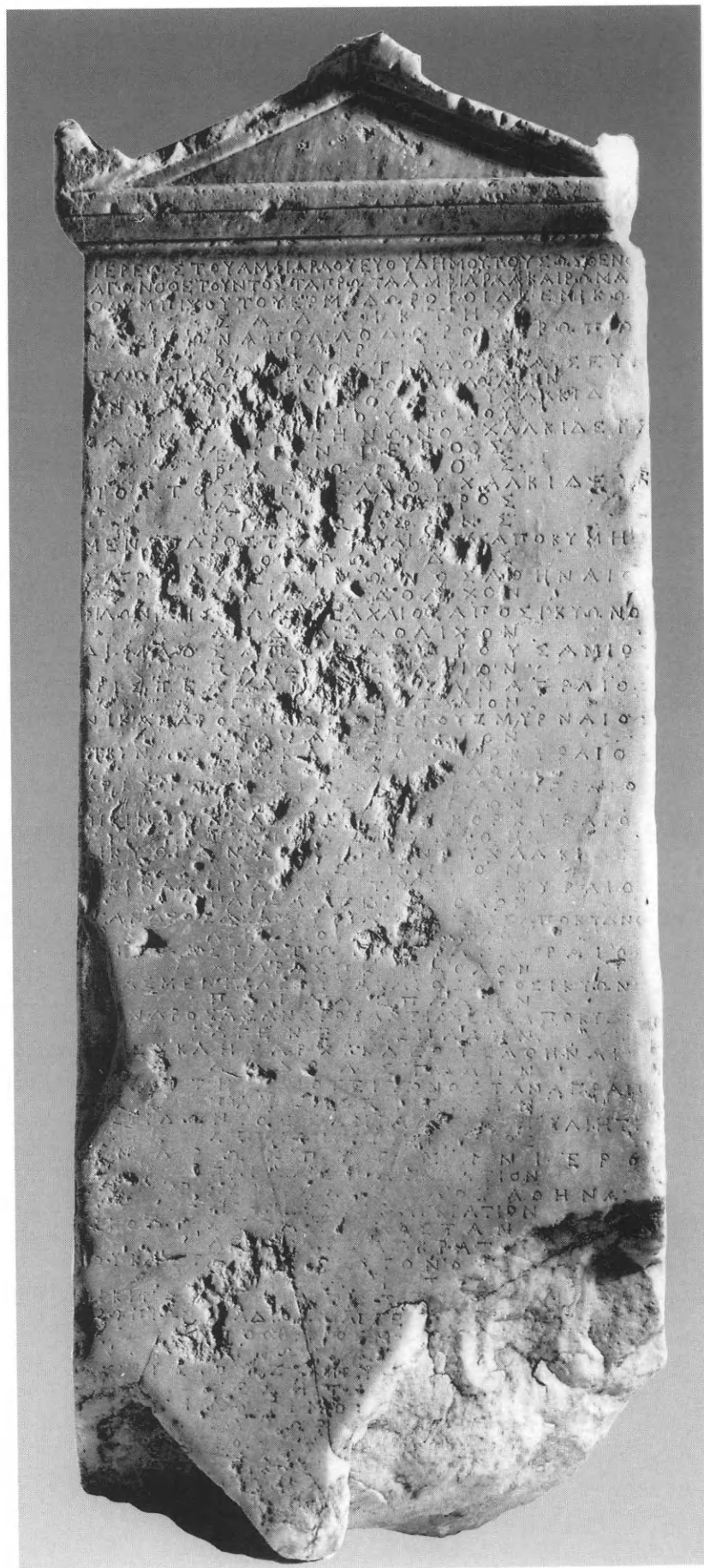

519

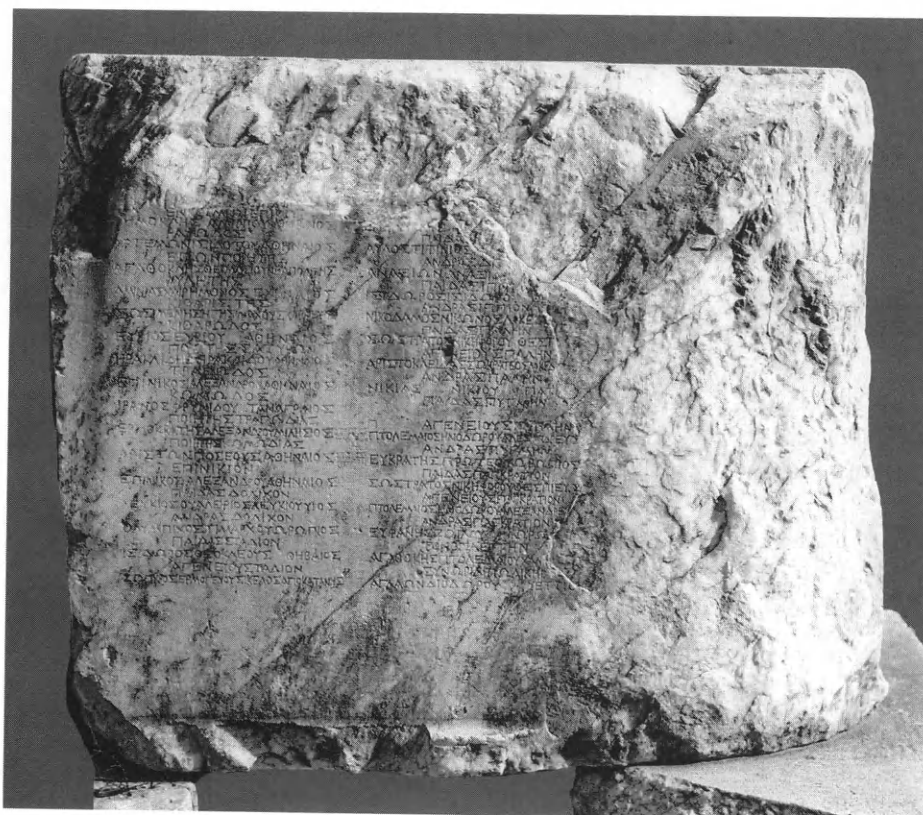

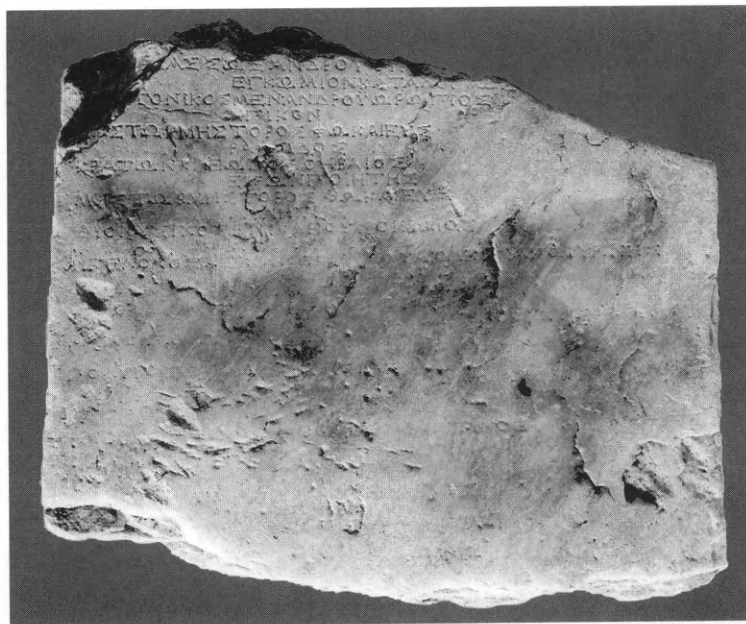

522

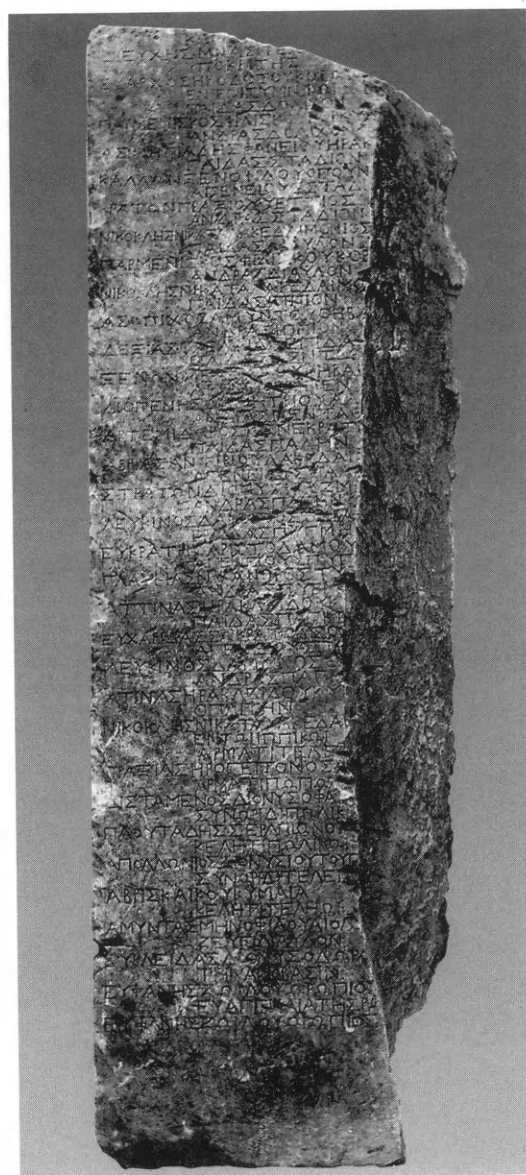

523

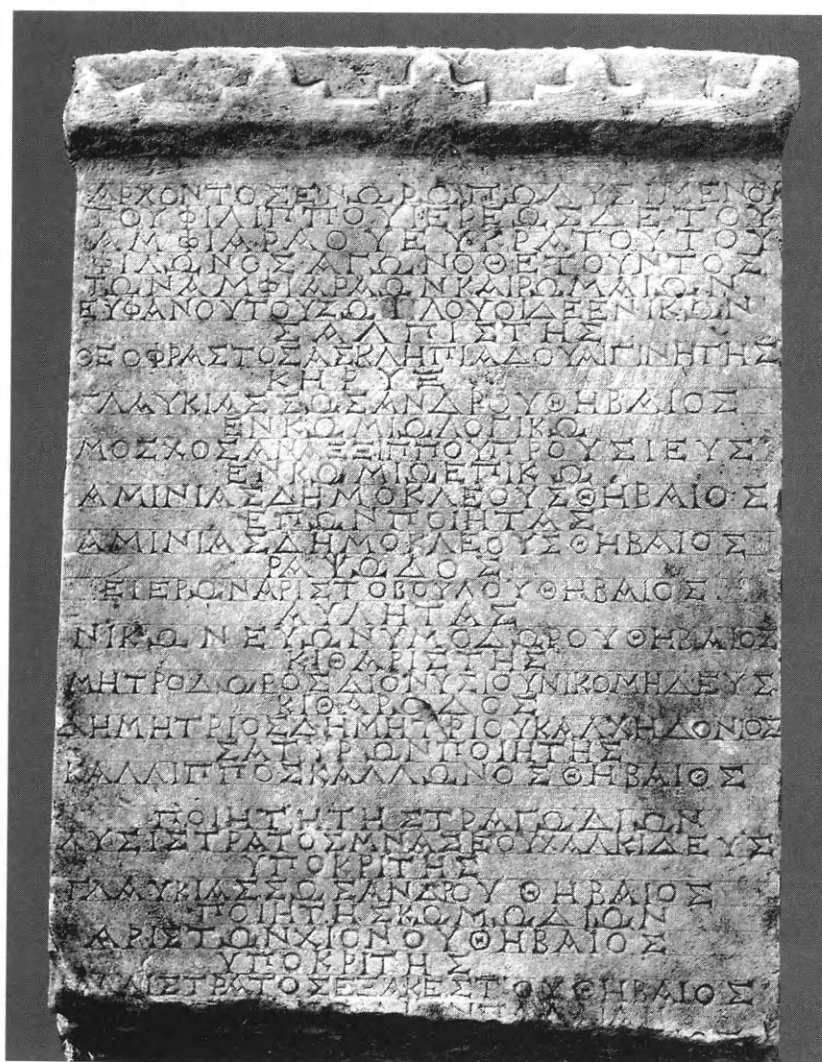

524

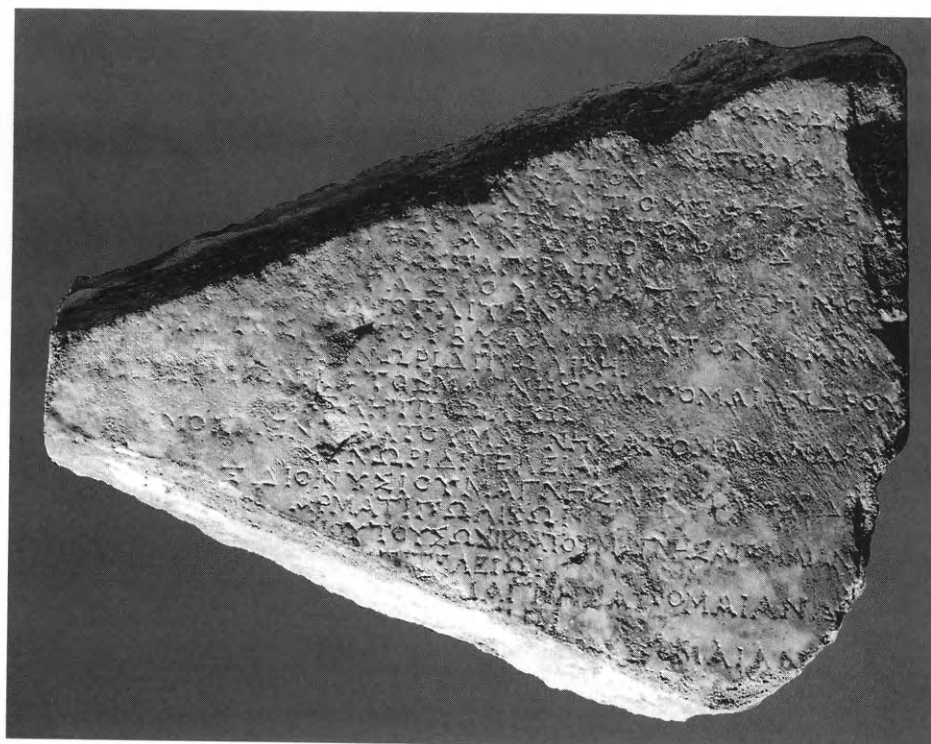

525

526

527

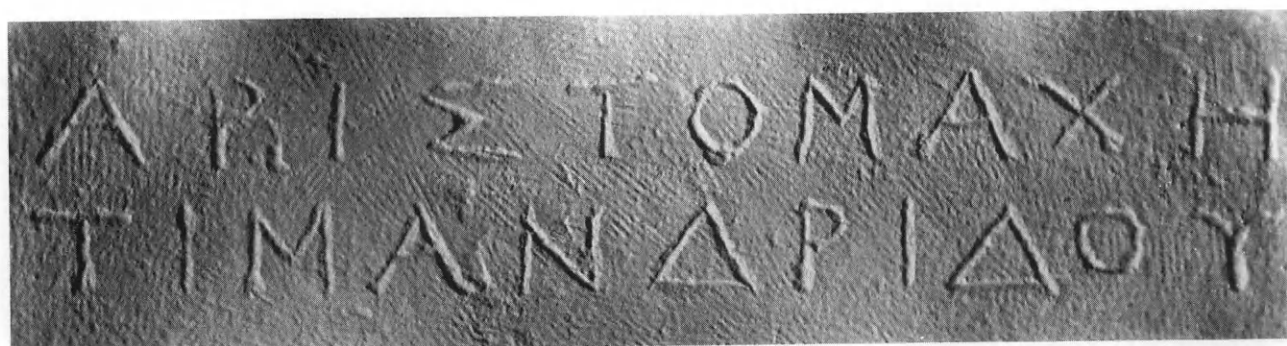

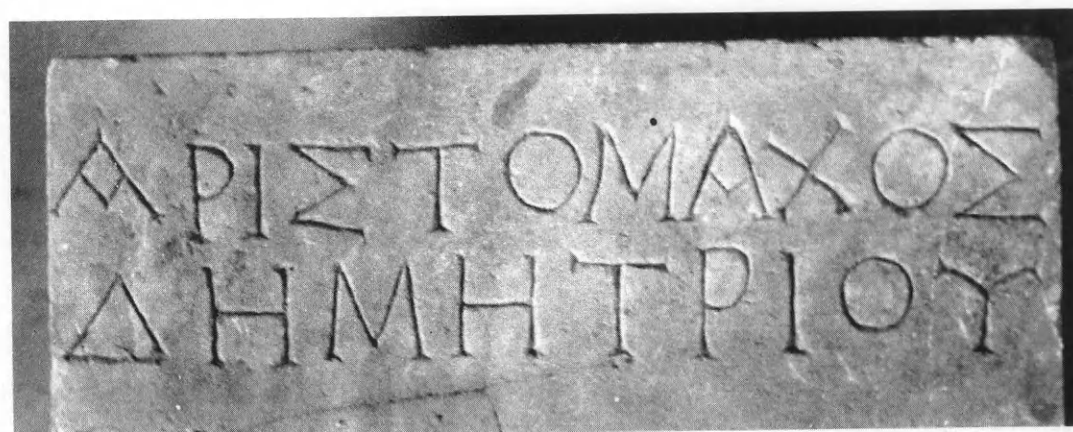

544

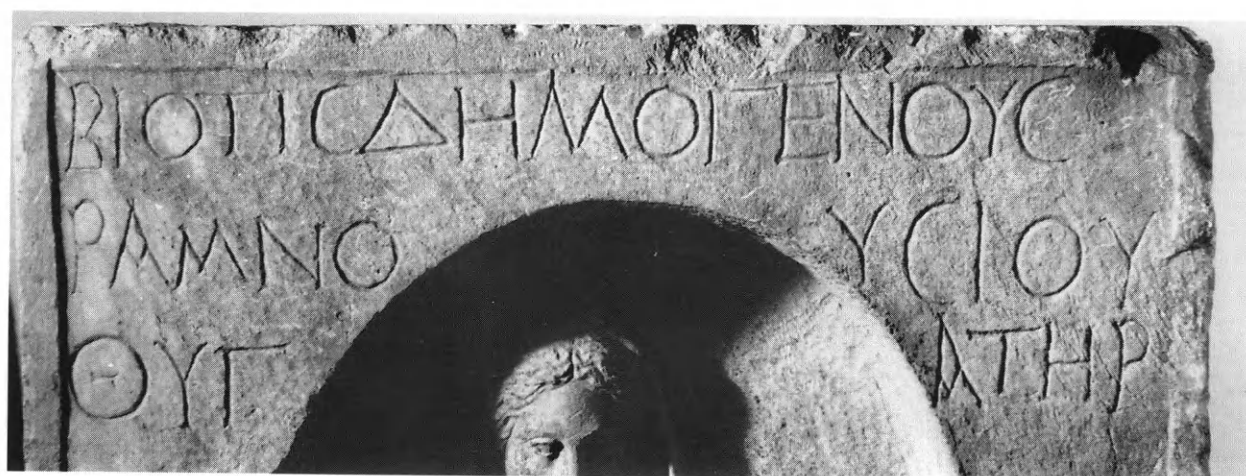
546

548

569

569

579

584

595

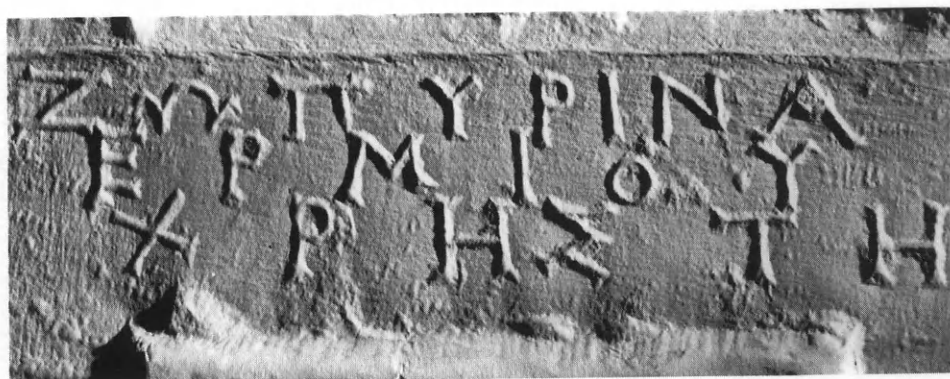
595

596

598

605

620

622

623

632

633

634

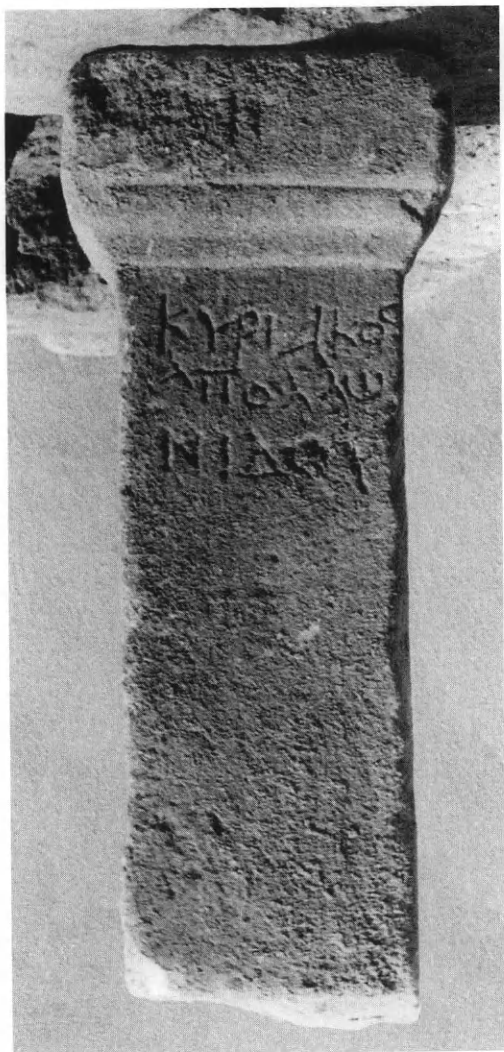

638

638

639

653

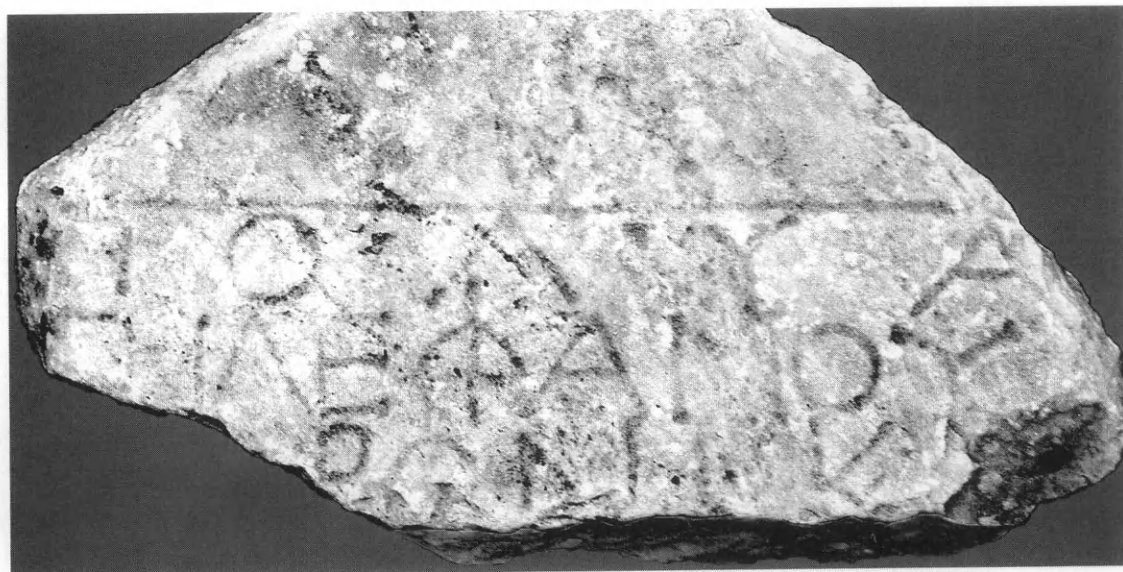
656

657

665

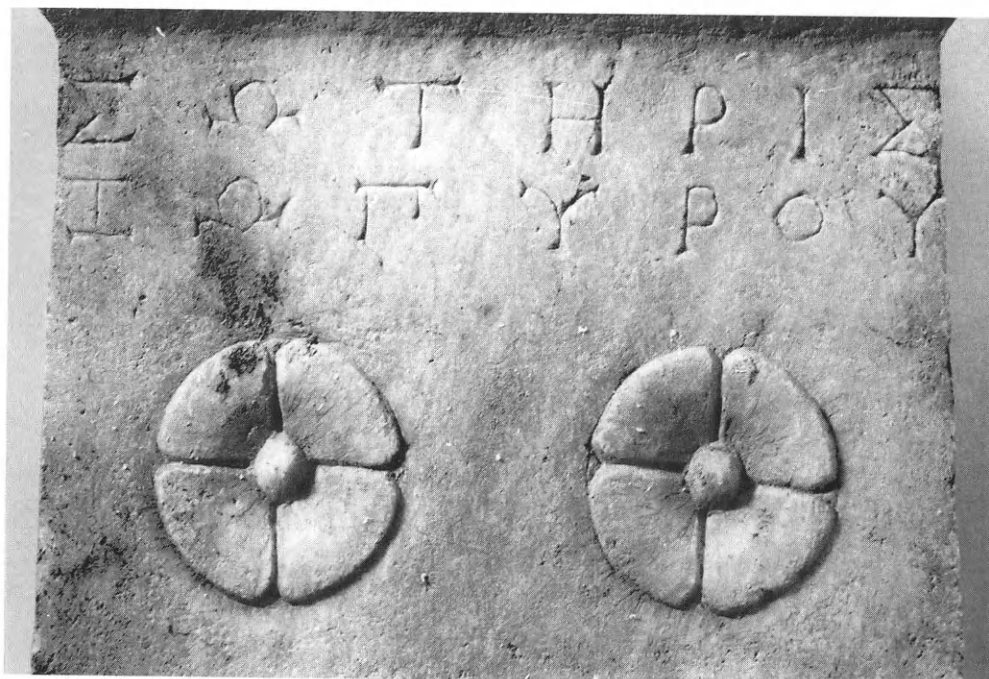
674

675

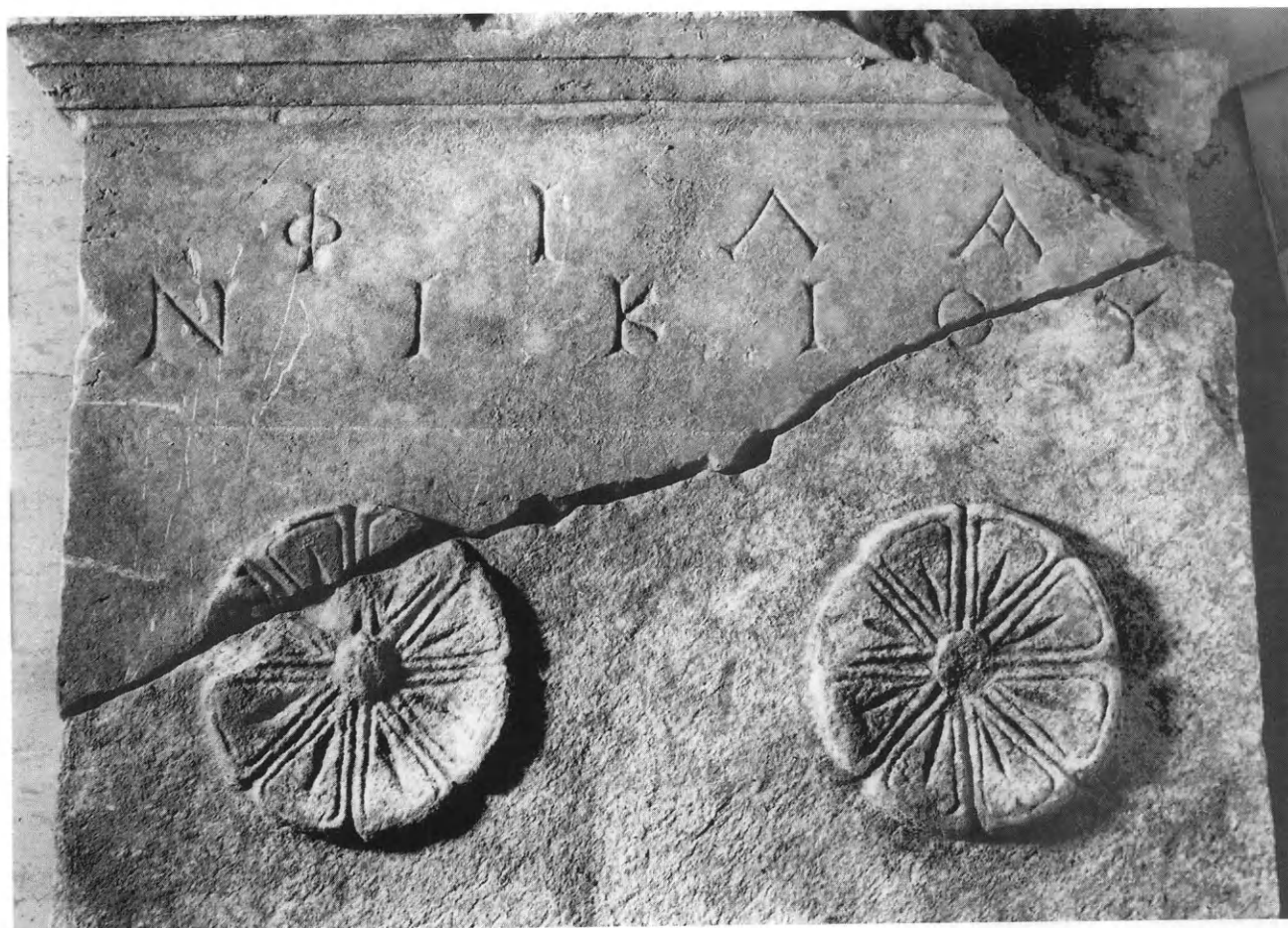

687

695

707

718

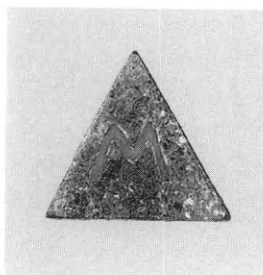
748

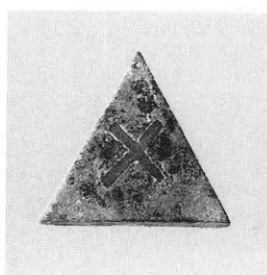
749

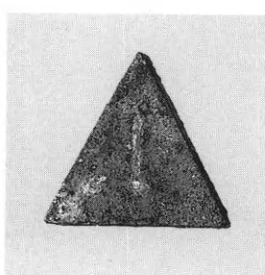
750

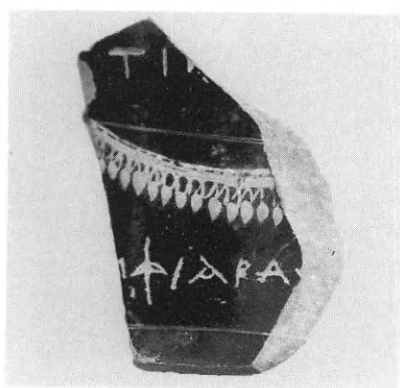
751

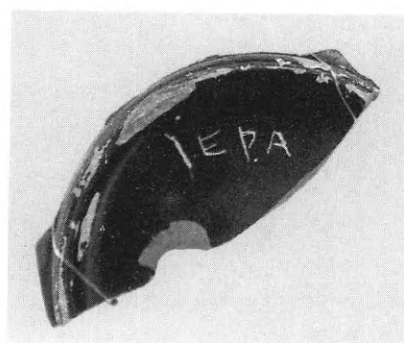
752

753

758

759

754

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ
ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ Χ. ΠΕΤΡΑΚΟΥ
«ΟΙ ΕΠΙΓΡΑΦΕΣ ΤΟΥ ΩΡΩΠΟΥ»
ΑΡ. 170 ΤΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ
ΤΗΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ
ΤΥΠΩΘΗΚΕ ΣΕ ΧΙΛΙΑ ΑΝΤΙΤΥΠΑ
ΤΟΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟ ΤΟΥ 1997
ΣΤΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ «ΓΡΑΦΙΚΕΣ ΤΕΧΝΕΣ
Ε. ΜΠΟΥΛΟΥΚΟΣ - Α. ΛΟΓΟΘΕΤΗΣ Ο.Ε.»
ΜΙΛΩΝΟΣ 26 ΑΘΗΝΑ
ΤΗΝ ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑ ΤΩΝ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΩΝ
ΚΑΙ ΤΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ ΕΚΑΝΕ Η ΝΕΛΛΗ ΙΩΑΝΝΟΥ
Η ΑΝΑΠΑΡΑΓΩΓΗ ΤΩΝ ΣΧΕΔΙΩΝ ΕΓΙΝΕ
ΑΠΟ ΤΟΝ ΓΡΗΓΟΡΙΟ ΚΑΡΙΑΝΑΚΗ
ΚΑΙ ΤΟ ΜΟΝΤΑΖ ΑΠΟ ΤΟΝ ΑΝΤΩΝΙΟ ΜΠΟΥΜΠΑΛΙΚΗ
Η ΒΙΒΛΙΟΔΕΣΙΑ ΕΙΝΑΙ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ ΑΝΔΡΟΒΙΚ